Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016

VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 44. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /sněmovní tisk 487/2/ - vrácený Senátem

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 450/5/ - vrácený Senátem

3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi), a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 547/5/ - vrácený Senátem

4. Návrh zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 637/9/ - vrácený Senátem

5. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 638/8/ - vrácený Senátem

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 654/ - druhé čtení

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 725/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 646/ - druhé čtení

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 647/ - druhé čtení

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 677/ - druhé čtení

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - druhé čtení

12. Vládní návrh zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 554/ - druhé čtení

13. Vládní návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 555/ - druhé čtení

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/ - druhé čtení

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 569/ - druhé čtení

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - druhé čtení

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - druhé čtení

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 574/ - druhé čtení

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 587/ - druhé čtení

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí /sněmovní tisk 639/ - druhé čtení

21. Vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 679/ - druhé čtení

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 680/ - druhé čtení

23. Vládní návrh zákona celní zákon /sněmovní tisk 716/ - druhé čtení

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona /sněmovní tisk 717/ - druhé čtení

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - druhé čtení

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - druhé čtení

27. Vládní návrh atomového zákona /sněmovní tisk 560/ - druhé čtení

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím atomového zákona /sněmovní tisk 561/ - druhé čtení

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění zákona č. 250/2014 Sb. /sněmovní tisk 570/ - druhé čtení

30. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - druhé čtení

31. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - druhé čtení

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - druhé čtení

33. Vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech) /sněmovní tisk 589/ - druhé čtení

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - druhé čtení

35. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - druhé čtení

36. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

37. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení

38. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení

39. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - druhé čtení

40. Návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 393/ - druhé čtení

41. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - druhé čtení

42. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení

43. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení

44. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - druhé čtení

45. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení

46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 745/ - prvé čtení

47. Vládní návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí /sněmovní tisk 746/ - prvé čtení

48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 750/ - prvé čtení

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 751/ - prvé čtení

50. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - prvé čtení

51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 752/ - prvé čtení

52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 759/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 681/ - prvé čtení

54. Vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce /sněmovní tisk 763/ - prvé čtení

55. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 764/ - prvé čtení

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 653/ - prvé čtení

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 588/ - prvé čtení

58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - prvé čtení

59. Vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 650/ - prvé čtení

60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 658/ - prvé čtení

61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 753/ - prvé čtení

62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 683/ - prvé čtení

63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - prvé čtení

64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 616/ - prvé čtení

65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - prvé čtení

66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - prvé čtení

67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnicky významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - prvé čtení

68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 706/ - prvé čtení

69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 715/ - prvé čtení

70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 723/ - prvé čtení

71. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - prvé čtení

72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 739/ - prvé čtení

73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 754/ - prvé čtení

74. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - prvé čtení

75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - prvé čtení

76. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 506/ - prvé čtení

77. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se změnou Ústavy České republiky /sněmovní tisk 507/ - prvé čtení

78. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 559/ - prvé čtení

79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 688/ - prvé čtení

80. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - prvé čtení

81. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Karla Pražáka, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Martina Lanka a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - prvé čtení

82. Návrh poslanců Michala Kučery, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 220/ - prvé čtení

83. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - prvé čtení

84. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - prvé čtení

85. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - prvé čtení

86. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - prvé čtení

87. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - prvé čtení

88. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Věry Kovářové, Jana Farského, Jiřího Skalického a Františka Váchy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 282/ - prvé čtení

89. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaštíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocha, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - prvé čtení

90. Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocha a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - prvé čtení

91. Návrh poslance Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 335/ - prvé čtení

92. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Marka Černocha, Augustina Karla Andrleho Sylora, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - prvé čtení

93. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Marka Bendy, Niny Novákové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Víta Kaňkovského a Martina Komárka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 371/ - prvé čtení

94. Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - prvé čtení

95. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci /sněmovní tisk 390/ - prvé čtení

96. Návrh poslanců Miroslava Opálky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 392/ - prvé čtení

97. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Ivo Pojezného, Květy Matušovské, Jana Klána a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - prvé čtení

98. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

99. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ - prvé čtení

100. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu a zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů /sněmovní tisk 421/ - prvé čtení

101. Návrh poslankyně Olgy Havlové na vydání zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 432/ - prvé čtení

102. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Miroslava Kalouska, Niny Novákové, Františka Laudáta, Marka Ženíška, Zdeňka Bezecného, Jiřího Skalického, Daniela Korteho, Karla Schwarzenberga, Jiřího Koubka, Michala Kučery a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání a některé další zákony /sněmovní tisk 433/ - prvé čtení

103. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 478/ - prvé čtení

104. Návrh poslanců Marka Černocha, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

105. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Františka Váchy, Jana Farského, Věry Kovářové, Marka Ženíška, Leoše Hegera, Herberta Pavery, Jiřího Skalického, Niny Novákové, Roma Kostřici, Gabriely Peckové, Václava Horáčka, Anny Putnové, Markéty Adamové a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - prvé čtení

106. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Miroslava Janulíka, Marka Černocha, Petra Adama, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny, Jaroslava Holíka, Stanislava Berkovce a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 525/ - prvé čtení

107. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocha, Miroslavy Strnadlové, Radky Maxové, Víta Kaňkovského, Hany Aulické Jírovcové, Adolfa Beznosky, Karla Fiedlera, Zdeňka Soukupa, Marty Semelové a Aleny Nohavové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 533/ - prvé čtení

108. Návrh poslankyně Markéty Adamové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 535/ - prvé čtení

109. Návrh poslanců Bronislava Schwarze, Václava Horáčka, Štěpána Stupčuka, Zdeňka Ondráčka, Jana Chvojky, Stanislava Pflégera, Vlastimila Vozky, Marka Černocha, Lukáše Pletichy, Pavla Ploce, Stanislava Humla, Martina Komárka, Jany Pastuchové a Radima Holečka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 539/ - prvé čtení

110. Návrh poslanců Niny Novákové, Martina Plíška, Jitky Chalánkové, Jaroslava Lobkowicze, Markéty Adamové, Anny Putnové, Václava Horáčka, Zdeňka Bezecného, Gabriely Peckové, Karla Schwarzenberga, Herberta Pavery, Věry Kovářové, Heleny Langšádlové, Leoše Hegera, Jana Farského a Michala Kučery na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 541/ - prvé čtení

111. Návrh poslankyně Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 548/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

112. Návrh poslankyně Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 556/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

113. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/ - prvé čtení

114. Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 592/ - prvé čtení

115. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 593/ - prvé čtení

116. Návrh poslanců Jiřího Dolejše a Gabriely Hubáčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 596/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

117. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 599/ - prvé čtení

118. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 620/ - prvé čtení

119. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o referendu k imigračním kvótám Evropské unie /sněmovní tisk 621/ - prvé čtení

120. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Marty Semelové, Ivo Pojezného, Vojtěcha Filipa, Karla Šidla, Miroslava Opálky a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona o úředním jazyce České republiky /sněmovní tisk 629/ - prvé čtení

121. Návrh poslanců Marka Černocha, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 630/ - prvé čtení

122. Návrh poslanců Daniela Korteho, Martina Novotného, Lukáše Pletichy, Petra Adama, Václava Klučky, Miloslava Janulíka, Ivana Gabala a dalších na vydání zákona o ochraně práv osob při nakládání s genetickými vzorky a profily v souvislosti s prováděním forenzní analýzy DNA (zákon o DNA) /sněmovní tisk 635/ - prvé čtení

123. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona o Horské službě České republiky /sněmovní tisk 636/ - prvé čtení

124. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Miroslavy Němcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 649/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

125. Návrh poslanců Marka Černocha, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona o detenčních centrech pro nelegální migranty v cizích státech /sněmovní tisk 657/ - prvé čtení

126. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Soni Markové, Stanislava Mackovíka, Pavla Kováčika a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 660/ - prvé čtení

127. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona proti terorismu /sněmovní tisk 670/ - prvé čtení

128. Návrh poslanců Davida Kádnera, Marka Černocha, Martina Lanka, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 675/ - prvé čtení

129. Návrh poslance Marka Ženíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 676/ - prvé čtení

130. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 697/ - prvé čtení

131. Návrh poslankyň Marty Semelové, Aleny Nohavové a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 700/ - prvé čtení

132. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Miroslava Grebeníčka, Gabriely Hubáčkové a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - prvé čtení

133. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Miroslava Kalouska, Roma Kostřici, Václava Horáčka, Marka Ženíška, Niny Novákové, Františka Váchy, Heleny Langšádlové, Petra Gazdíka, Markéty Adamové, Františka Laudáta, Anny Putnové, Věry Kovářové, Zdeňka Bezecného a Jiřího Koubka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 707/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

134. Návrh poslanců Martina Komárka, Vítězslava Jandáka, Pavly Golasowské, Niny Novákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 708/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

135. Návrh poslanců Karla Fiedlera, Marka Černocha, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 709/ - prvé čtení

136. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 710/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

137. Návrh poslanců Olgy Havlové, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona o zákazu halál porážek /sněmovní tisk 714/ - prvé čtení

138. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Stanislava Mackovíka a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 721/ - prvé čtení

139. Návrh poslankyně Markéty Adamové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - prvé čtení

140. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 499/ - prvé čtení

141. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 694/ - prvé čtení

142. Senátní návrh zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek (stykový zákon) /sněmovní tisk 736/ - prvé čtení

143. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 601/ - prvé čtení

144. Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní /kód dokumentu 14422/15, KOM(2015) 750 v konečném znění/ /sněmovní tisk 668-E/

145. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Mezinárodní organizací kriminální policie - INTERPOL o výsadách a imunitách poskytovaných v souvislosti s konáním 44. Evropské regionální konference, podepsaná dne 11. února 2016 v Lyonu /sněmovní tisk 720/ - druhé čtení

146. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení

147. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bahrajnského království o letecké dopravě /sněmovní tisk 728/ - prvé čtení

148. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná ve Znojmě dne 21. ledna 2016 /sněmovní tisk 729/ - prvé čtení

149. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci Protokolu o udržitelné dopravě k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 731/ - prvé čtení

150. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, sjednaná v Bonnu dne 23. června 1979, a změny příloh I a II této Úmluvy, přijaté v Quitu dne 9. listopadu 2014 /sněmovní tisk 733/ - prvé čtení

151. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Protokolu o perzistentních organických polutantech, Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu a Protokolu o těžkých kovech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států /sněmovní tisk 734/ - prvé čtení

152. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 183 o ochraně mateřství, přijatá na 88. zasedání Mezinárodní konference práce v Ženevě dne 15. června 2000 /sněmovní tisk 737/ - prvé čtení

153. Senátní návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ - třetí čtení

154. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 489/ - třetí čtení

155. Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 508/ - třetí čtení

156. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 538/ - třetí čtení

157. Vládní návrh zákona o hazardních hrách /sněmovní tisk 578/ - třetí čtení

158. Vládní návrh zákona o dani z hazardních her /sněmovní tisk 579/ - třetí čtení

159. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hazardních hrách a zákona o dani z hazardních her /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

160. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 590/ - třetí čtení

161. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - třetí čtení

162. Vládní návrh zákona o ochraně státních hranic České republiky a o změně souvisejících zákonů (zákon o ochraně státních hranic) /sněmovní tisk 627/ - třetí čtení

163. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 655/ - třetí čtení

164. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 685/ - třetí čtení

165. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb. /sněmovní tisk 689/ - třetí čtení

166. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 654/ - třetí čtení

167. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 725/ - třetí čtení

168. Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 646/ - třetí čtení

169. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 647/ - třetí čtení

170. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 677/ - třetí čtení

171. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - třetí čtení

172. Vládní návrh zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 554/ - třetí čtení

173. Vládní návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 555/ - třetí čtení

174. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/ - třetí čtení

175. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 569/ - třetí čtení

176. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - třetí čtení

177. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - třetí čtení

178. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 574/ - třetí čtení

179. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 587/ - třetí čtení

180. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí /sněmovní tisk 639/ - třetí čtení

181. Vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 679/ - třetí čtení

182. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 680/ - třetí čtení

183. Vládní návrh zákona celní zákon /sněmovní tisk 716/ - třetí čtení

184. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona /sněmovní tisk 717/ - třetí čtení

185. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - třetí čtení

186. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - třetí čtení

187. Vládní návrh atomového zákona /sněmovní tisk 560/ - třetí čtení

188. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím atomového zákona /sněmovní tisk 561/ - třetí čtení

189. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění zákona č. 250/2014 Sb. /sněmovní tisk 570/ - třetí čtení

190. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - třetí čtení

191. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - třetí čtení

192. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - třetí čtení

193. Vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech) /sněmovní tisk 589/ - třetí čtení

194. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - třetí čtení

195. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - třetí čtení

196. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení

197. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - třetí čtení

198. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení

199. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - třetí čtení

200. Návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 393/ - třetí čtení

201. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - třetí čtení

202. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - třetí čtení

203. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení

204. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - třetí čtení

205. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - třetí čtení

206. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

207. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

208. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysíláni

209. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

210. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech; návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol výborům včetně vztahů k státním fondům /sněmovní dokument 3940/

211. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014 /sněmovní tisk 441/

212. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014 /sněmovní tisk 542/

213. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014 /sněmovní tisk 577/

214. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014 /sněmovní tisk 582/

215. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2014 /sněmovní tisk 595/

216. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2014 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2014 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 643/

217. Informace o působení nasaditelného spojovacího modulu v operaci NATO Joint Enterprise v Kosovské republice /sněmovní tisk 662/

218. 4. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2015 /sněmovní tisk 665/

219. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 695/

220. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 703/

221. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2016 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2015) /sněmovní tisk 726/

222. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2015 /sněmovní tisk 755/

223. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2015 /sněmovní tisk 735/

224. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2015 /sněmovní tisk 748/

225. Působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany k ochraně vzdušného prostoru Islandské republiky v rámci operace NATO v roce 2016 /sněmovní tisk 760/

226. Návrh na působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v období ode dne schválení Parlamentem České republiky do 31. prosince 2018 v celkovém počtu do 35 osob /sněmovní tisk 761/

227. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015 /sněmovní tisk 762/

228. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2015 /sněmovní tisk 765/

229. Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy

230. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

231. Ústní interpelace

232. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 751 ve výborech Poslanecké sněmovny

Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016

VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 44. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu konané ve dnech 12. dubna až 6. května 2016

Obsah:

12. dubna 2016

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 1153).

Řeč poslance Marka Černocha 76
Řeč poslance Jana Klána 77
Řeč poslance Tomia Okamury 77
Řeč poslance Radima Fialy 78
Řeč poslance Tomia Okamury 79
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 80
Řeč poslance Miroslava Kalouska 81
Řeč poslance Martina Lanka 82
Řeč poslance Vladislava Vilímce 83
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 83
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 84
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 84
Řeč poslance Martina Plíška 84
Řeč poslance Karla Fiedlera 85
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 85
Řeč poslance Marka Černocha 87
Řeč poslance Miroslava Kalouska 91

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Romana Sklenáka 92
Řeč poslance Stanislava Grospiče 92

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /sněmovní tisk 487/2/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška 93
Řeč poslankyně Aleny Nohavové 93
Řeč senátorky Dagmar Terelmešové 94
Řeč poslance Marka Bendy 95

Usnesení schváleno (č. 1154).

Řeč senátorky Dagmar Terelmešové 96

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 654/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 96
Řeč poslance Miroslava Opálky 96
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 97

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Radky Maxové 98
Řeč poslance Romana Sklenáka 99

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Markéty Adamové 99
Řeč poslance Romana Sklenáka 100
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 100
Řeč poslankyně Markéty Adamové 101
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 101
Řeč poslance Michala Kučery 102
Řeč poslance Romana Sklenáka 103
Řeč poslance Karla Fiedlera 103
Řeč poslankyně Radky Maxové 104
Řeč poslance Miroslava Opálky 105
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 105

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 725/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 106
Řeč poslance Miroslava Opálky 106
Řeč poslance Vladislava Vilímce 106
Řeč poslance Romana Sklenáka 109

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Markéty Adamové 109
Řeč poslance Michala Kučery 110
Řeč poslance Vladislava Vilímce 110
Řeč poslance Romana Sklenáka 110
Řeč poslance Miroslava Opálky 110

8. Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 646/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 111
Řeč poslance Martina Plíška 112

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 647/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 113
Řeč poslance Martina Plíška 114

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 677/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 115
Řeč poslance Romana Váni 116
Řeč poslance Bronislava Schwarze 118
Řeč poslance Antonína Sedi 118
Řeč poslance Ivana Gabala 119
Řeč poslance Milana Brázdila 119

Řeč poslance Jana Zahradníka 120
Řeč poslance Bohuslava Chalupy 121
Řeč poslance Michala Kučery 121
Řeč poslance Ivana Gabala 122
Řeč poslance Bohuslava Chalupy 122

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 123
Řeč poslance Vlastimila Vozky 124
Řeč poslance Martina Lanka 126
Řeč poslance Martina Plíška 127
Řeč poslance Miroslava Kalouska 128

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Stanislava Grospiče 128
Řeč poslance Martina Lanka 129
Řeč poslance Martina Plíška 129

12. Vládní návrh zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 554/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 130
Řeč poslance Lukáše Pletichy 130

13. Vládní návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 555/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 131
Řeč poslance Lukáše Pletichy 132
Řeč poslance Marka Bendy 133

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/ - druhé čtení

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 133

Projednávání bodu bylo přerušeno.

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 569/ - druhé čtení

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 134

Projednávání bodu bylo přerušeno.

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 134
Řeč poslance Vlastimila Vozky 135

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Romana Procházky 136
Řeč poslance Josefa Kotta 136
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 137
Řeč poslance Romana Procházky 138
Řeč poslance Josefa Kotta 138
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 139

27. Vládní návrh atomového zákona /sněmovní tisk 560/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 139
Řeč poslance Milana Urbana 140
Řeč poslance Jana Zahradníka 141
Řeč poslance Jana Klána 142
Řeč poslance Michala Kučery 142
Řeč poslance Václava Zemka 144
Řeč poslance Jana Zahradníka 145
Řeč poslance Michala Kučery 147
Řeč poslance Jana Zahradníka 147
Řeč poslance Jana Klána 148
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 149
Řeč poslance Jana Birkeho 149
Řeč poslance Jana Klána 150
Řeč poslance Václava Zemka 150

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím atomového zákona /sněmovní tisk 561/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 151
Řeč poslance Milana Urbana 152

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění zákona č. 250/2014 Sb. /sněmovní tisk 570/ - druhé čtení

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 153
Řeč poslance Karla Černého 153
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 154

13. dubna 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 156

157. Vládní návrh zákona o hazardních hrách /sněmovní tisk 578/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 156
Řeč poslance Ladislava Šincla 159
Řeč poslance Jana Farského 162
Řeč poslance Václava Votavy 165
Řeč poslance Ivana Pilného 165
Řeč poslance Miroslava Kalouska 166
Řeč poslance Jana Farského 166
Řeč poslance Bohuslava Chalupy 166
Řeč poslance Ivana Pilného 167
Řeč poslance Václava Votavy 167
Řeč poslance Miroslava Kalouska 167
Řeč poslance Leoše Hegera 167
Řeč poslance Petra Bendla 168
Řeč poslance Karla Fiedlera 169
Řeč poslance Václava Votavy 169
Řeč poslance Lea Luzara 170
Řeč poslance Michala Kučery 170
Řeč poslance Ladislava Šincla 171
Řeč poslance Lea Luzara 171
Řeč poslance Jana Volného 171

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ludvíka Hovorky 172

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Petra Bendla 172
Řeč poslance Jana Volného 173
Řeč poslance Jiřího Valenty 173
Řeč poslance Karla Fiedlera 175
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška 175
Řeč poslance Jana Volného 176
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 177
Řeč poslance Jana Volného 178

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Jana Volného 179
Řeč poslance Vladislava Vilímce 185
Řeč poslance Michala Kučery 186
Řeč poslance Miroslava Kalouska 186
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 186

Usnesení schváleno (č. 1155).

158. Vládní návrh zákona o dani z hazardních her /sněmovní tisk 579/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 187
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka 188
Řeč poslance Petra Bendla 188
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška 189
Řeč poslance Michala Kučery 189
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 191
Řeč poslance Jana Volného 191

Usnesení schváleno (č. 1156).

159. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hazardních hrách a zákona o dani z hazardních her /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka 194
Řeč poslance Jana Volného 194
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 195
Řeč poslance Jana Volného 195

Usnesení schváleno (č. 1157).

165. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb. /sněmovní tisk 689/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 196
Řeč poslankyně Jany Hnykové 197
Řeč poslance Víta Kaňkovského 197

Usnesení schváleno (č. 1158).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

156. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 538/ - třetí čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 201
Řeč poslance Milana Urbana 202

Usnesení schváleno (č. 1159).

162. Vládní návrh zákona o ochraně státních hranic České republiky a o změně souvisejících zákonů (zákon o ochraně státních hranic) /sněmovní tisk 627/ - třetí čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 203
Řeč poslance Martina Lanka 204
Řeč poslance Marka Černocha 205
Řeč poslance Miloslava Janulíka 206

Usnesení schváleno (č. 1160).

163. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 655/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové 208

Usnesení schváleno (č. 1161).

164. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 685/ - třetí čtení

Řeč poslance Martina Sedláře 210

Usnesení schváleno (č. 1162).

46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 745/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 211
Řeč poslance Adolfa Beznosky 212

Usnesení schváleno (č. 1163).

52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 759/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 214
Řeč poslance Romana Kubíčka 215
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 216
Řeč poslance Romana Kubíčka 217

Usnesení schváleno (č. 1164).

48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 750/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 218
Řeč poslance Ladislava Šincla 219
Řeč poslance Jana Volného 222

Usnesení schváleno (č. 1165).

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 751/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 223
Řeč poslance Ladislava Šincla 224
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 227
Řeč poslance Milana Urbana 229
Řeč poslance Jiřího Dolejše 229
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 230
Řeč poslance Václava Votavy 230
Řeč poslance Ladislava Šincla 231
Řeč poslance Vladislava Vilímce 232
Řeč poslance Petra Kudely 232

Usnesení schváleno (č. 1166).

114. Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 592/ - prvé čtení

Řeč poslance Jaroslava Zavadila 234
Řeč poslance Jaroslava Borky 235
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 238
Řeč poslance Ladislava Šincla 239
Řeč poslance Ivana Pilného 239

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 241
Řeč poslance Ivana Pilného 241
Řeč poslance Romana Sklenáka 242
Řeč poslance Jaroslava Zavadila 242
Řeč poslance Jaroslava Borky 244
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 244
Řeč poslance Ivana Pilného 245
Řeč poslance Pavla Šrámka 246
Řeč poslance Jana Volného 246
Řeč poslance Stanislava Grospiče 246
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 248
Řeč poslance Ivana Pilného 248
Řeč poslance Stanislava Grospiče 248
Řeč poslance Pavla Plzáka 249
Řeč poslance Ivana Gabala 249
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka 249
Řeč poslance Jiřího Dolejše 250
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 250
Řeč poslance Ivana Pilného 251

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 251
Řeč poslance Stanislava Grospiče 252
Řeč poslance Miroslava Kalouska 252
Řeč poslance Karla Schwarzenberga 253
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 253
Řeč poslance Miroslava Kalouska 253
Řeč poslance Bronislava Schwarze 253
Řeč poslance Miroslava Kalouska 255

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Zdeňka Soukupa 255
Řeč poslance Pavla Plzáka 255
Řeč poslance Miroslava Kalouska 256
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 256
Řeč poslance Miroslava Kalouska 258
Řeč poslance Ivana Pilného 258
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 258
Řeč poslankyně Jany Hnykové 258
Řeč poslance Miroslava Kalouska 259
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 259
Řeč poslance Michala Kučery 260
Řeč poslance Jaroslava Zavadila 260

Usnesení schváleno (č. 1167 - 1. část).

Řeč poslance Miroslava Kalouska 261

Usnesení schváleno (č. 1167 - 2. část).

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Ivany Dobešové 262
Řeč poslankyně Jany Hnykové 263
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 263
Řeč poslance Marka Černocha 264
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 264
Řeč poslankyně Jany Hnykové 266
Řeč poslance Karla Schwarzenberga 266
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 266
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 267
Řeč poslance Štěpána Stupčuka 267
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové 268

Řeč poslance Štěpána Stupčuka 269
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 269
Řeč poslance Karla Schwarzenberga 270
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 270
Řeč poslance Lukáše Pletichy 270
Řeč poslance Romana Sklenáka 271
Řeč poslankyně Markéty Adamové 271
Řeč poslankyně Jany Hnykové 271
Řeč poslankyně Radky Maxové 272
Řeč poslance Marka Bendy 273
Řeč poslankyně Olgy Havlové 273
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 273
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 274

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 574/ - druhé čtení

Řeč poslance Martina Sedláře 277
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 278

98. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Vladislava Vilímce 279
Řeč poslance Reného Čípa 280
Řeč poslance Romana Sklenáka 280
Řeč poslance Jiřího Junka 281
Řeč poslance Radka Vondráčka 281
Řeč poslankyně Jany Hnykové 281
Řeč poslance Vladislava Vilímce 281

Usnesení schváleno (č. 1168 - 1. část).

Řeč poslance Reného Čípa 282

Usnesení schváleno (č. 1168 - 2. část).

14. dubna 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

230. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 284
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 285
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 288
Řeč poslance Josefa Nekla 290
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 291
Řeč poslance Stanislava Grospiče 292
Řeč poslance Miroslava Opálky 292
Řeč poslance Josefa Nekla 292
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 293
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 293
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 294
Řeč poslance Josefa Nekla 294
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 294
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 295
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 295
Řeč poslance Daniela Korteho 296
Řeč poslance Marka Ženíška 296

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Romana Kubíčka 297
Řeč poslance Romana Sklenáka 297
Řeč poslance Stanislava Mackovíka 297
Řeč poslance Romana Sklenáka 298
Řeč poslance Miroslava Kalouska 300

147. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bahrajnského království o letecké dopravě /sněmovní tisk 728/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 301
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové 302

Usnesení schváleno (č. 1169).

148. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou

republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná ve Znojmě dne 21. ledna 2016 /sněmovní tisk 729/ - prvé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 303
Řeč poslance Pavla Holíka 303

Usnesení schváleno (č. 1170).

149. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci Protokolu o udržitelné dopravě k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 731/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 304

Usnesení schváleno (č. 1171 - 1. část).

Řeč poslance Pavla Holíka 305
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 305
Řeč poslance Karla Fiedlera 306
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 307

Usnesení schváleno (č. 1171 - 2. část).

150. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, sjednaná v Bonnu dne 23. června 1979, a změny příloh I a II této Úmluvy, přijaté v Quitu dne 9. listopadu 2014 /sněmovní tisk 733/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 307

Usnesení schváleno (č. 1172 - 1. část).

Řeč poslance Pavla Holíka 308
Řeč poslance Jana Zahradníka 309
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 309
Řeč poslance Jana Zahradníka 309

Usnesení schváleno (č. 1172 - 2. část).

151. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Protokolu o perzistentních organických polutantech, Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu a Protokolu o těžkých kovech k Úmluvě o dálkovém znečišťování

ovzduší přecházejícím hranice států /sněmovní tisk 734/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 310
Řeč poslance Václava Zemka 311
Řeč poslance Michala Kučery 311

Usnesení schváleno (č. 1173).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

152. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 183 o ochraně mateřství, přijatá na 88. zasedání Mezinárodní konference práce v Ženevě dne 15. června 2000 /sněmovní tisk 737/ - prvé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 312
Řeč poslankyně Gabriely Peckové 313
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 313
Řeč poslance Martina Novotného 314
Řeč poslance Lea Luzara 314
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 315
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 315
Řeč poslankyně Gabriely Peckové 317

Usnesení schváleno (č. 1174).

145. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Mezinárodní organizací kriminální policie - INTERPOL o výsadách a imunitách poskytovaných v souvislosti s konáním 44. Evropské regionální konference, podepsaná dne 11. února 2016 v Lyonu /sněmovní tisk 720/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 318
Řeč poslance Pavla Holíka 318
Řeč poslance Lea Luzara 319

Usnesení schváleno (č. 1175).

146. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení

Projednávání bodu bylo přerušeno.

210. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech; návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol výborům včetně vztahů k státním fondům /sněmovní dokument 3940/

Řeč poslance Václava Votavy 320
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 321
Řeč poslance Václava Votavy 322

Usnesení schváleno (č. 1176).

Řeč poslance Václava Votavy 322

211. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014 /sněmovní tisk 441/

Řeč poslance Jiřího Valenty 322
Řeč poslance Martina Komárka 325
Řeč poslance Jiřího Valenty 325
Řeč poslance Leoše Hegera 326
Řeč poslance Martina Komárka 326
Řeč poslance Michala Kučery 327
Řeč poslance Martina Komárka 327
Řeč poslance Romana Sklenáka 327
Řeč poslance Marka Černocha 328
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 328
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 328
Řeč poslance Petra Bendla 329
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 329

Usnesení schváleno (č. 1177).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

231. Ústní interpelace

Řeč poslance Igora Jakubčíka 332
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 332
Řeč poslance Václava Horáčka 334
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 334
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 336
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 337

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 339
Řeč poslance Stanislava Grospiče 340
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 341
Řeč poslance Ladislava Šincla 343
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 344
Řeč poslankyně Věry Kovářové 346
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 346
Řeč poslankyně Věry Kovářové 347
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové 347
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 348
Řeč poslance Martina Novotného 349
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 349
Řeč poslance Simeona Karamazova 352
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 352
Řeč poslance Petra Fialy 353
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 354

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslankyně Věry Kovářové 356
Řeč poslankyně Marty Semelové 356
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 357
Řeč poslance Radima Holečka 359
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 359
Řeč poslance Jana Zahradníka 361
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 361
Řeč poslance Jana Sedláčka 363
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 363
Řeč poslankyně Markéty Adamové 364
Řeč poslance Simeona Karamazova 365
Řeč poslance Michala Kučery 365
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 366
Řeč poslance Václava Horáčka 367
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 368
Řeč poslankyně Gabriely Peckové 369
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové 370
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 370
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 371
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 372
Řeč poslance Miroslava Kalouska 374
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 375
Řeč poslance Ladislava Okleštěka 377
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 377
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 379
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 379
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 380

Řeč poslankyně Anny Putnové 380
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové 381
Řeč poslance Stanislava Grospiče 381
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 382
Řeč poslankyně Pavly Golasowské 383
Řeč poslance Petra Bendla 383
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 384
Řeč poslankyně Pavly Golasowské 385
Řeč poslance Petra Bendla 385
Řeč poslance Michala Kučery 386
Řeč poslankyně Anny Putnové 386
Řeč poslance Radima Holečka 387
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 387

15. dubna 2016

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 389
Řeč poslance Miroslava Kalouska 390
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 390

153. Senátní návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ - třetí čtení

Řeč senátora Františka Bublana 391
Řeč poslance Simeona Karamazova 392
Řeč poslance Stanislava Grospiče 393
Řeč poslance Bohuslava Svobody 394
Řeč poslance Michala Kučery 394
Řeč poslance Stanislava Grospiče 394
Řeč poslance Romana Sklenáka 395
Řeč poslankyně Markéty Adamové 395
Řeč poslance Bohuslava Svobody 396
Řeč poslance Stanislava Grospiče 396
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 396
Řeč poslance Miroslava Opálky 398
Řeč poslance Jiřího Petrů 398
Řeč poslance Miroslava Kalouska 398
Řeč poslance Miroslava Opálky 399
Řeč poslance Michala Kučery 399
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 399
Řeč poslance Miroslava Opálky 399
Řeč poslankyně Markéty Adamové 400
Řeč poslankyně Marty Semelové 400

Řeč poslance Stanislava Grospiče 400
Řeč poslance Jaroslava Zavadila 401
Řeč poslance Petra Kořenka 401
Řeč poslance Michala Kučery 401
Řeč poslankyně Jany Hnykové 402
Řeč poslankyně Marty Semelové 402
Řeč poslance Tomia Okamury 402
Řeč poslance Petra Bendla 403
Řeč poslance Petra Kudely 404
Řeč poslance Radka Vondráčka 405
Řeč poslance Štěpána Stupčuka 406
Řeč poslance Pavla Šrámka 406
Řeč poslance Jiřího Miholy 407
Řeč poslance Petra Fialy 408
Řeč poslance Martina Lanka 409
Řeč poslance Stanislava Grospiče 409
Řeč poslance Pavla Šrámka 410
Řeč poslance Martina Kolovratníka 410
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 411
Řeč poslance Pavla Plzáka 412
Řeč poslance Martina Novotného 412

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Michala Kučery 413
Řeč senátora Františka Bublana 413
Řeč poslance Karla Šidla 414
Řeč poslance Stanislava Grospiče 415
Řeč poslance Karla Šidla 415
Řeč poslance Michala Kučery 416
Řeč poslance Karla Šidla 416
Řeč poslance Jiřího Miholy 417
Řeč poslance Josefa Šenfelda 417
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 417
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 418
Řeč poslance Martina Komárka 418
Řeč poslance Václava Votavy 419
Řeč poslance Karla Šidla 419
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 419
Řeč poslance Romana Sklenáka 420
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka 420
Řeč poslance Pavla Kováčika 421
Řeč poslance Jiřího Miholy 421
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 422
Řeč poslance Pavla Kováčika 422

Usnesení schváleno (č. 1178).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

154. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 489/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 423
Řeč poslance Jiřího Miholy 425
Řeč poslance Ivana Pilného 426
Řeč poslance Františka Váchy 427
Řeč poslance Jiřího Zlatušky 428
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 428
Řeč poslance Františka Váchy 430
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 438
Řeč poslance Miroslava Kalouska 439
Řeč poslance Františka Váchy 439
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka 440
Řeč poslance Františka Váchy 440

Usnesení schváleno (č. 1179).

161. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - třetí čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 443
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 443
Řeč poslance Marka Bendy 445
Řeč poslance Romana Sklenáka 445
Řeč poslance Pavla Kováčika 446
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 446
Řeč poslance Pavla Kováčika 447
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 447
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 447
Řeč poslance Romana Sklenáka 448

Projednávání bodu bylo přerušeno.

19. dubna 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Martina Lanka 450
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 451
Řeč poslance Jiřího Miholy 451
Řeč poslankyně Olgy Havlové 452
Řeč poslance Davida Kádnera 453
Řeč poslankyně Jany Hnykové 454
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 455
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 456
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 458
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 458
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 459
Řeč poslance Františka Laudáta 460
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 461
Řeč poslance Tomia Okamury 462
Řeč poslance Michala Kučery 464
Řeč poslankyně Jany Černochové 465
Řeč poslance Jaroslava Zavadila 466
Řeč poslance Romana Sklenáka 466
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 466
Řeč poslance Romana Sklenáka 467
Řeč poslance Františka Laudáta 467

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 450/5/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Augustina Karla Andrleho Sylora 470
Řeč senátora Jiřího Čunka 472
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 472
Řeč poslance Petra Bendla 474
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 475
Řeč poslance Miroslava Kalouska 475
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 477
Řeč poslance Romana Sklenáka 477
Řeč poslankyně Heleny Válkové 478
Řeč poslance Miroslava Kalouska 478
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 479
Řeč poslance Ivana Pilného 480
Řeč poslance Františka Laudáta 480

Řeč poslance Ivana Gabala 480
Řeč poslance Miroslava Kalouska 481
Řeč poslance Martina Novotného 481
Řeč poslance Karla Fiedlera 481
Řeč poslance Martina Komárka 482
Řeč poslankyně Marty Semelové 482
Řeč senátora Jiřího Čunka 482
Řeč poslance Augustina Karla Andrleho Sylora 482
Řeč poslance Františka Váchy 483
Řeč poslance Miroslava Kalouska 483

3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi), a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 547/5/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 484
Řeč poslance Jiřího Petrů 485
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 485
Řeč poslance Romana Procházky 486
Řeč senátora Jiřího Oberfalzra 486

Usnesení schváleno (č. 1180).

4. Návrh zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 637/9/ - vrácený Senátem

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové 488
Řeč poslance Jana Klána 489
Řeč poslance Petra Bendla 490
Řeč poslance Ivana Adamce 492

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jiřího Koubka 492
Řeč poslance Stanislava Grospiče 493
Řeč poslance Františka Laudáta 494
Řeč poslance Ivana Adamce 496
Řeč poslance Karla Fiedlera 496
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové 496
Řeč senátora Radko Martínka 499

Usnesení schváleno (č. 1181).

5. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 638/8/ - vrácený Senátem

Řeč senátora Radko Martínka 501

Usnesení schváleno (č. 1182).

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 587/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 502
Řeč poslance Václava Votavy 503

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí /sněmovní tisk 639/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 504
Řeč poslance Jiřího Holečka 505
Řeč poslankyně Věry Kovářové 505
Řeč poslance Vladislava Vilímce 505
Řeč poslance Miroslava Kalouska 507
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 508
Řeč poslance Václava Votavy 509
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 510
Řeč poslance Radka Vondráčka 512
Řeč poslance Miroslava Kalouska 513
Řeč poslance Vladislava Vilímce 513
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 513

21. Vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 679/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 514
Řeč poslance Jaroslava Klašky 515
Řeč poslance Radka Vondráčka 515

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslankyně Věry Kovářové 516
Řeč poslance Davida Kádnera 517
Řeč poslance Marka Bendy 517
Řeč poslance Martina Lanka 519
Řeč poslance Jaroslava Klašky 519
Řeč poslance Karla Fiedlera 520
Řeč poslance Václava Votavy 520

Řeč poslance Karla Fiedlera 522
Řeč poslance Bohuslava Chalupy 523
Řeč poslance Václava Votavy 523
Řeč poslance Petra Kudely 523

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 524
Řeč poslance Jaroslava Klašky 524
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 525
Řeč poslance Radka Vondráčka 529
Řeč poslance Stanislava Humla 530
Řeč poslance Zdeňka Syblíka 530
Řeč poslankyně Markéty Wernerové 531
Řeč poslance Václava Votavy 531
Řeč poslance Davida Kádnera 531
Řeč poslance Reného Čípa 531
Řeč poslance Marka Bendy 532
Řeč poslance Petra Kudely 532
Řeč poslance Jana Volného 532
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 532

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 680/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 533
Řeč poslance Jaroslava Klašky 534
Řeč poslance Radka Vondráčka 534
Řeč poslance Jaroslava Klašky 534
Řeč poslance Stanislava Humla 534
Řeč poslance Zdeňka Syblíka 535
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 535

23. Vládní návrh zákona celní zákon /sněmovní tisk 716/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 535
Řeč poslance Ladislava Šincla 536
Řeč poslance Jana Volného 536
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 537
Řeč poslance Jana Volného 537
Řeč poslankyně Margity Balaštíkové 537

Usnesení schváleno (č. 1183).

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona /sněmovní tisk 717/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 538
Řeč poslance Ladislava Šincla 539
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 539
Řeč poslance Jana Volného 542

Usnesení schváleno (č. 1184).

20. dubna 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Františka Laudáta 544
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 547
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 549
Řeč poslance Jiřího Miholy 550
Řeč poslance Miroslava Kalouska 550
Řeč poslankyně Niny Novákové 550
Řeč poslance Herberta Pavery 551
Řeč poslance Martina Plíška 552
Řeč poslance Vladislava Vilímce 554
Řeč poslance Miroslava Kalouska 555
Řeč poslance Ivana Adamce 556
Řeč poslance Petra Bendla 557
Řeč poslankyně Věry Kovářové 559
Řeč poslance Václava Votavy 560
Řeč poslance Václava Klučky 560
Řeč poslankyně Jany Černochové 560
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 561

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Marka Bendy 563
Řeč poslankyně Jany Fischerové 564
Řeč poslance Martina Novotného 565
Řeč poslankyně Markéty Adamové 566
Řeč poslance Leoše Hegera 567
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 568
Řeč poslance Radima Holečka 569
Řeč poslance Jana Zahradníka 570
Řeč poslance Radima Holečka 571
Řeč poslance Jiřího Skalického 572
Řeč poslance Simeona Karamazova 573
Řeč poslance Marka Ženíška 574

Řeč poslance Bohuslava Svobody 574
Řeč poslance Václava Horáčka 575
Řeč poslance Jana Volného 576
Řeč poslance Františka Váchy 576

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Ivana Adamce 583

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

206. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka 587

Usnesení schváleno (č. 1185).

207. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Řeč poslance Martina Kolovratníka 588

Projednávání bodu bylo přerušeno.

208. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysíláni

Řeč poslance Martina Kolovratníka 589

Projednávání bodu bylo přerušeno.

209. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Řeč poslance Martina Kolovratníka 591

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Martina Kolovratníka 592

Pokračování v projednávání bodu

207. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Usnesení schváleno (č. 1186).

Pokračování v projednávání bodu

208. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysíláni

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

209. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Usnesení schváleno (č. 1187).

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 593
Řeč poslance Františka Laudáta 595
Řeč poslance Martina Lanka 596

54. Vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce /sněmovní tisk 763/ - prvé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 596
Řeč poslankyně Věry Kovářové 597
Řeč poslance Jana Klána 597
Řeč poslance Ivana Pilného 599
Řeč poslance Jiřího Petrů 600
Řeč poslance Petra Bendla 600
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 601
Řeč poslance Ivana Pilného 602
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 602

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslankyně Věry Kovářové 603

Usnesení schváleno (č. 1188 - 1. část).

Řeč poslance Ivana Pilného 604
Řeč poslance Jana Klána 604

Usnesení schváleno (č. 1188 - 2. část).

Řeč poslance Romana Sklenáka 606

55. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 764/ - prvé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 610
Řeč poslankyně Věry Kovářové 611
Řeč poslance Jana Klána 611
Řeč poslance Jiřího Petrů 611
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 611
Řeč poslankyně Věry Kovářové 612

Usnesení schváleno (č. 1189 - 1. část).

Řeč poslance Ivana Pilného 612

Usnesení schváleno (č. 1189 - 2. část).

144. Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní /kód dokumentu 14422/15, KOM(2015) 750 v konečném znění/ /sněmovní tisk 668-E/

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 613
Řeč poslance Romana Váni 614
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 616
Řeč poslance Romana Váni 616

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslankyně Jany Černochové 617
Řeč poslance Jiřího Skalického 621
Řeč poslance Lea Luzara 621
Řeč poslance Martina Lanka 623
Řeč poslance Ivana Gabala 623
Řeč poslance Bohuslava Chalupy 624

Řeč poslankyně Jany Černochové 624
Řeč poslance Romana Váni 625
Řeč poslance Ivana Gabala 626
Řeč poslance Igora Jakubčíka 626
Řeč poslankyně Jany Černochové 627
Řeč poslance Jaroslava Holíka 627
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 627
Řeč poslance Romana Váni 629
Řeč poslankyně Jany Černochové 629
Řeč poslance Romana Váni 629

Usnesení schváleno (č. 1190).

50. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - prvé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 630
Řeč poslance Bronislava Schwarze 632
Řeč poslankyně Jany Černochové 632
Řeč poslance Martina Lanka 634
Řeč poslance Bohuslava Chalupy 636
Řeč poslance Václava Klučky 636
Řeč poslance Stanislava Grospiče 637
Řeč poslance Daniela Korteho 637

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 640
Řeč poslance Bronislava Schwarze 641

Usnesení schváleno (č. 1191 - 1. část).

Řeč poslankyně Jany Černochové 642
Řeč poslance Václava Votavy 642

Usnesení schváleno (č. 1191 - 2. část).

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 653/ - prvé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 643
Řeč poslance Martina Novotného 645

Řeč poslance Václava Snopka 645

Usnesení schváleno (č. 1192).

63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 647
Řeč poslance Václava Snopka 648

Usnesení schváleno (č. 1193).

71. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - prvé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 649
Řeč poslance Jiřího Petrů 650
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 651

Projednávání bodu bylo přerušeno.

21. dubna 2016

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

230. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 653
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 654
Řeč poslance Daniela Korteho 655
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 663
Řeč poslance Daniela Korteho 666
Řeč poslance Pavla Kováčika 667
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 667
Řeč poslance Daniela Korteho 667
Řeč poslance Petra Kořenka 667
Řeč poslance Pavla Kováčika 668
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 668

Řeč poslance Daniela Korteho 668
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 669
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 670
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 671
Řeč poslance Františka Váchy 671
Řeč poslance Leoše Hegera 671
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 672

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 672
Řeč poslance Michala Kučery 675
Řeč poslance Františka Váchy 675
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 675
Řeč poslance Marka Ženíška 676
Řeč poslance Marka Bendy 676
Řeč poslance Martina Novotného 677
Řeč poslance Daniela Korteho 677

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

231. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové 679
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 679
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové 682
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 682
Řeč poslankyně Jany Fischerové 684
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 684
Řeč poslance Ladislava Šincla 686
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 687
Řeč poslance Ladislava Šincla 688
Řeč poslance Petra Fialy 689
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 689
Řeč poslankyně Markéty Adamové 692
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 692
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 694
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 695
Řeč poslance Václava Klučky 697
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 697
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 699
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 699
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 701
Řeč poslankyně Věry Kovářové 701
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 701

Řeč poslance Miroslava Kalouska 702
Řeč poslance Radima Holečka 703

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Daniela Korteho 703
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 704
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 704
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 706
Řeč poslance Jiřího Zlatušky 707
Řeč poslance Jiřího Junka 708
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 708
Řeč poslance Martina Novotného 709
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 710
Řeč poslance Michala Kučery 711
Řeč poslankyně Marty Semelové 711
Řeč poslankyně Markéty Adamové 712
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 713
Řeč poslankyně Věry Kovářové 714
Řeč poslance Jiřího Petrů 714
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové 715
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 715
Řeč poslance Petra Bendla 717
Řeč poslance Jana Zahradníka 718
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 718
Řeč poslankyně Marty Semelové 720
Řeč poslankyně Věry Kovářové 720
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 721
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 722
Řeč poslankyně Markéty Adamové 723
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 723
Řeč poslance Radima Holečka 725
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 725
Řeč poslance Radima Holečka 726
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 726
Řeč poslankyně Marty Semelové 727
Řeč poslance Michala Kučery 728
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 728
Řeč poslance Petra Bendla 730
Řeč poslankyně Věry Kovářové 730
Řeč poslance Radima Holečka 731
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 731
Řeč poslance Petra Bendla 732
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 733

22. dubna 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Romana Sklenáka 736
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 736

160. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 590/ - třetí čtení

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové 737
Řeč poslance Jiřího Holečka 738
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 740
Řeč poslance Jiřího Holečka 740

Usnesení schváleno (č. 1195).

Řeč poslance Jiřího Holečka 741

Pokračování v projednávání bodu

161. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - třetí čtení

Řeč poslance Vladislava Vilímce 742
Řeč poslance Marka Bendy 744
Řeč poslance Václava Klučky 745
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 745
Řeč poslance Štěpána Stupčuka 746
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 750
Řeč poslance Františka Laudáta 750

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Miroslava Kalouska 751
Řeč poslance Stanislava Grospiče 751

Usnesení schváleno (č. 1196).

189. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění zákona č. 250/2014 Sb. /sněmovní tisk 570/ - třetí čtení

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 752
Řeč poslance Alexandera Černého 752

Usnesení schváleno (č. 1197).

66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - prvé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 753
Řeč poslance Pavla Kováčika 755
Řeč poslance Petra Bendla 756
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 758
Řeč poslance Michala Kučery 760
Řeč poslance Jiřího Petrů 760
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 761
Řeč poslance Pavla Kováčika 762
Řeč poslance Petra Bendla 763
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky 765
Řeč poslance Pavla Kováčika 766

Usnesení schváleno (č. 1198).

232. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 751 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Václava Votavy 767

Usnesení schváleno (č. 1199).

Pokračování v projednávání bodu

71. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - prvé čtení

Řeč poslankyně Jany Fischerové 768
Řeč poslance Františka Laudáta 769
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 769

Projednávání bodu bylo přerušeno.

74. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - prvé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 770
Řeč poslance Romana Procházky 771
Řeč poslankyně Jany Černochové 773

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslankyně Jany Černochové 782

31. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - druhé čtení

Řeč senátora Miloše Vystrčila 783
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové 783
Řeč poslankyně Jany Pastuchové 784
Řeč poslankyně Zuzany Kailové 786
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 786
Řeč poslance Zdeňka Soukupa 786
Řeč senátora Miloše Vystrčila 787

Usnesení schváleno (č. 1200).

3. května 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Pavla Kováčika 789
Řeč poslance Františka Laudáta 789
Řeč poslance Martina Lanka 790
Řeč poslance Tomia Okamury 791
Řeč poslankyně Jany Černochové 792
Řeč poslankyně Niny Novákové 794
Řeč poslance Jiřího Miholy 794
Řeč poslance Romana Sklenáka 794
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 795

70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 723/ - prvé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 798
Řeč poslance Davida Kasala 799
Řeč poslance Leoše Hegera 800
Řeč poslankyně Soni Markové 802
Řeč poslance Milana Brázdila 805
Řeč poslance Jiřího Běhounka 805
Řeč poslance Radima Holečka 806
Řeč poslance Víta Kaňkovského 807

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jiřího Štětiny 809
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 811
Řeč poslance Jana Zahradníka 815
Řeč poslankyně Věry Kovářové 815
Řeč poslance Bohuslava Svobody 816
Řeč poslance Karla Fiedlera 819
Řeč poslance Milana Brázdila 820
Řeč poslance Pavla Plzáka 820
Řeč poslance Karla Fiedlera 820
Řeč poslance Davida Kasala 821
Řeč poslance Pavla Antonína 823
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 824

Usnesení schváleno (č. 1201).

68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 706/ - prvé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 826
Řeč poslance Rostislava Vyzuly 827
Řeč poslance Jiřího Skalického 828

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ludvíka Hovorky 832
Řeč poslance Rostislava Vyzuly 834

Usnesení schváleno (č. 1202 - 1. část).

Řeč poslance Bohuslava Svobody 836

Usnesení schváleno (č. 1202 - 2. část).

40. Návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 393/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Soni Markové 837
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové 838
Řeč poslance Ivana Pilného 839
Řeč poslance Jaroslava Zavadila 839
Řeč poslance Ivana Pilného 840
Řeč poslance Miroslava Opálky 841
Řeč poslance Vladislava Vilímce 841
Řeč poslance Miroslava Opálky 843
Řeč poslankyně Soni Markové 843
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové 844
Řeč poslance Ivana Pilného 844
Řeč poslance Vladislava Vilímce 844

37. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 845
Řeč poslance Ivana Pilného 846
Řeč poslance Stanislava Berkovce 846
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 847
Řeč poslance Ivana Pilného 848
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 848
Řeč poslance Stanislava Berkovce 848
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 849
Řeč poslance Františka Laudáta 850
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 851
Řeč poslance Ivana Pilného 851
Řeč poslance Pavla Kováčika 852
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 852
Řeč poslance Stanislava Berkovce 853

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Karla Fiedlera 853
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 853
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 854

113. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/ - prvé čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 854
Řeč poslance Václava Votavy 856

Usnesení schváleno (č. 1203).

Řeč poslance Václava Votavy 856
Řeč poslance Martina Kolovratníka 857
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 858

Projednávání bodu bylo přerušeno.

4. května 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Marka Černocha 862
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 863
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 864
Řeč poslance Marka Černocha 864
Řeč poslance Jiřího Miholy 865
Řeč poslance Pavla Kováčika 865
Řeč poslance Marka Černocha 866
Řeč poslance Jiřího Miholy 866
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 867
Řeč poslance Pavla Kováčika 868
Řeč poslance Marka Černocha 868
Řeč poslance Pavla Kováčika 869

167. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 725/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 870
Řeč poslance Vladislava Vilímce 870
Řeč poslance Adolfa Beznosky 872
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 873
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 874
Řeč poslance Romana Sklenáka 875
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 875
Řeč poslance Miroslava Opálky 875

Řeč poslance Jaroslava Zavadila 876

Usnesení schváleno (č. 1204).

166. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 654/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové 879
Řeč poslance Jaroslava Zavadila 880
Řeč poslance Bronislava Schwarze 880
Řeč poslance Adolfa Beznosky 881
Řeč poslance Františka Laudáta 881
Řeč poslankyně Olgy Havlové 881
Řeč poslance Ladislava Šincla 882
Řeč poslance Josefa Novotného 882
Řeč poslance Josefa Hájka 882
Řeč poslance Miroslava Opálky 884
Řeč poslance Víta Kaňkovského 884

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Františka Laudáta 885
Řeč poslance Jaroslava Zavadila 886

Usnesení schváleno (č. 1205).

Řeč poslance Jaroslava Zavadila 888

155. Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 508/ - třetí čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 888
Řeč poslance Jiřího Petrů 891
Řeč poslance Jana Klána 892
Řeč poslance Jiřího Štětiny 893
Řeč poslance Petra Bendla 894
Řeč poslance Michala Kučery 896
Řeč poslance Marka Bendy 897
Řeč poslance Leoše Hegera 898
Řeč poslankyně Jany Lorencové 899
Řeč poslance Víta Kaňkovského 899
Řeč poslance Vítězslava Jandáka 900

Řeč poslance Milana Brázdila 900
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 901
Řeč poslance Michala Kučery 902
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 903
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 903
Řeč poslance Pavla Blažka 904
Řeč poslance Jana Klána 904

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Marka Bendy 904
Řeč poslance Vítězslava Jandáka 905
Řeč poslance Antonína Sedi 905
Řeč poslance Martina Kolovratníka 906
Řeč poslance Jaroslava Krákory 906
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 906
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 907
Řeč poslance Jana Klána 907
Řeč poslance Radka Vondráčka 907
Řeč poslance Rostislava Vyzuly 908
Řeč poslance Pavla Blažka 908
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 909
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 909
Řeč poslance Jana Klána 910
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 910
Řeč poslance Vítězslava Jandáka 911
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 911
Řeč poslance Miroslava Kalouska 912
Řeč poslankyně Jany Lorencové 912
Řeč poslankyně Heleny Válkové 912
Řeč poslance Jana Klána 913
Řeč poslance Rostislava Vyzuly 914
Řeč poslankyně Jany Lorencové 914
Řeč poslance Milana Urbana 915
Řeč poslance Petra Bendla 915
Řeč poslance Karla Fiedlera 916

Projednávání bodu bylo přerušeno.

226. Návrh na působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v období ode dne schválení Parlamentem České republiky do 31. prosince 2018 v celkovém počtu do 35 osob /sněmovní tisk 761/

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 916

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

155. Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 508/ - třetí čtení

Řeč poslance Pavla Kováčika 917
Řeč poslance Martina Lanka 917
Řeč poslance Jiřího Koubka 919
Řeč poslance Václava Snopka 919

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 588/ - prvé čtení

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 922
Řeč poslankyně Jany Černochové 922

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

226. Návrh na působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v období ode dne schválení Parlamentem České republiky do 31. prosince 2018 v celkovém počtu do 35 osob /sněmovní tisk 761/

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 923
Řeč poslance Antonína Sedi 925
Řeč poslankyně Jany Černochové 925
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 927
Řeč poslance Antonína Sedi 927

Usnesení schváleno (č. 1206).

Pokračování v projednávání bodu

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 588/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 929
Řeč poslankyně Marie Benešové 929
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 930
Řeč poslankyně Heleny Válkové 932
Řeč poslance Pavla Blažka 934
Řeč poslance Marka Bendy 935
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 936

Usnesení schváleno (č. 1207 - 1. část).

Řeč poslankyně Jany Černochové 938

Usnesení schváleno (č. 1207 - 2. část).

58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 939
Řeč poslance Radka Vondráčka 942
Řeč poslance Martina Plíška 943
Řeč poslankyně Heleny Válkové 945
Řeč poslance Marka Bendy 945

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jana Chvojky 948
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 949
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 950
Řeč poslance Pavla Blažka 950
Řeč poslankyně Heleny Válkové 951
Řeč poslance Pavla Blažka 951
Řeč poslance Karla Fiedlera 952
Řeč poslance Petra Bendla 952
Řeč poslance Petra Kudely 952
Řeč poslance Karla Fiedlera 953
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 953
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 955

Usnesení schváleno (č. 1208 - 1. část).

Řeč poslance Petra Bendla 957

Usnesení schváleno (č. 1208 - 2. část).

59. Vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 650/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 957
Řeč poslance Pavla Blažka 958

Usnesení schváleno (č. 1209).

60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 658/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 959
Řeč poslankyně Pavly Golasowské 959
Řeč poslankyně Heleny Válkové 959
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 960

Usnesení schváleno (č. 1210).

61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 753/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 961
Řeč poslankyně Heleny Válkové 961
Řeč poslance Radka Vondráčka 962

Usnesení schváleno (č. 1211).

233. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., a zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, ve znění zákona č. 375/2015 Sb. /sněmovní

tisk 497/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 963
Řeč poslance Radka Vondráčka 964

Usnesení schváleno (č. 1212).

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 965
Řeč poslance Robina Böhnische 965
Řeč poslance Jana Klána 966
Řeč poslance Radima Fialy 966
Řeč poslance Michala Kučery 967
Řeč poslance Jana Klána 969
Řeč poslance Michala Kučery 970
Řeč poslance Václava Votavy 970
Řeč poslance Jana Zahradníka 971
Řeč poslance Jana Klána 971
Řeč poslance Michala Kučery 972
Řeč poslance Igora Jakubčíka 972
Řeč poslance Robina Böhnische 973
Řeč poslance Jiřího Junka 974

Projednávání bodu bylo přerušeno.

5. května 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

230. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

231. Ústní interpelace

Řeč poslance Igora Jakubčíka 977
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 977
Řeč poslance Jiřího Valenty 979
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 979
Řeč poslance Romana Procházky 980
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 980

Řeč poslance Petra Bendla 983
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 983
Řeč poslance Tomia Okamury 985
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 986
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 988
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 989
Řeč poslankyně Dany Váhalové 990
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 991
Řeč poslance Václava Klučky 992
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 993
Řeč poslance Martina Plíška 994
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 995
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové 996
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 997
Řeč poslance Radima Fialy 998
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 999
Řeč poslankyně Zuzany Šánové 1001
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové 1002
Řeč poslankyně Anny Putnové 1002

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Martina Novotného 1003
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 1003
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 1005
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 1005
Řeč poslankyně Věry Kovářové 1007
Řeč poslance Antonína Sedi 1007
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 1008
Řeč poslance Jana Farského 1010
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové 1010
Řeč poslance Daniela Korteho 1011
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 1012
Řeč poslance Radima Holečka 1014
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 1014
Řeč poslance Adolfa Beznosky 1014
Řeč poslankyně Jany Hnykové 1015
Řeč poslance Josefa Zahradníčka 1015
Řeč poslankyně Miloslavy Rutové 1016
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové 1017
Řeč poslance Petra Bendla 1018
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 1019
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 1020
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 1020
Řeč poslance Petra Bendla 1023
Řeč poslance Jana Farského 1023

Řeč poslance Antonína Sedi 1024
Řeč poslankyně Věry Kovářové 1024
Řeč poslance Radima Holečka 1025
Řeč poslankyně Jany Hnykové 1025
Řeč poslance Antonína Sedi 1025
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 1026
Řeč poslance Antonína Sedi 1026
Řeč poslankyně Věry Kovářové 1027
Řeč poslance Petra Bendla 1027
Řeč poslance Antonína Sedi 1028
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 1028
Řeč poslance Petra Bendla 1030

6. května 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jiřího Miholy 1032

Usnesení schváleno (č. 1214).

221. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2016 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2015) /sněmovní tisk 726/

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra 1033
Řeč poslance Adolfa Beznosky 1034

Usnesení schváleno (č. 1215).

222. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2015 /sněmovní tisk 755/

Řeč poslance Jaroslava Klašky 1036
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra 1037
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 1038
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra 1038
Řeč poslance Adolfa Beznosky 1039
Řeč poslance Jaroslava Klašky 1039

Usnesení schváleno (č. 1216).

168. Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 646/ - třetí čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 1040
Řeč poslance Martina Plíška 1041

Usnesení schváleno (č. 1217).

169. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 647/ - třetí čtení

Řeč poslance Martina Plíška 1042

Usnesení schváleno (č. 1218).

170. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 677/ - třetí čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 1045

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Daniela Korteho 1046

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Daniela Korteho 1046
Řeč poslankyně Jany Černochové 1047
Řeč poslance Martina Lanka 1050
Řeč poslance Bronislava Schwarze 1050
Řeč poslankyně Jany Černochové 1051
Řeč poslance Ludvíka Hovorky 1052
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 1053
Řeč poslance Ivana Gabala 1053
Řeč poslance Bohuslava Chalupy 1055
Řeč poslankyně Jany Černochové 1055
Řeč poslance Jiřího Koskuby 1056
Řeč poslance Martina Novotného 1056
Řeč poslance Ivana Gabala 1056

Řeč poslankyně Jany Černochové 1057
Řeč poslance Bronislava Schwarze 1057
Řeč poslance Martina Lanka 1058

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Pavla Čiháka 1059
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 1059
Řeč poslance Romana Váni 1061
Řeč poslankyně Kristýny Zelienkové 1062
Řeč poslance Romana Váni 1062
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1063
Řeč poslance Romana Váni 1063
Řeč poslance Jiřího Miholy 1064
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1065
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 1065
Řeč poslance Pavla Kováčika 1065
Řeč poslance Miroslava Kalouska 1065
Řeč poslance Pavla Kováčika 1066
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka 1066
Řeč poslance Pavla Kováčika 1066

Usnesení schváleno (č. 1219).

171. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - třetí čtení

Řeč poslance Martina Plíška 1067
Řeč poslance Jeronýma Tejce 1068
Řeč poslance Marka Černocha 1069
Řeč poslance Jiřího Miholy 1070
Řeč poslance Martina Lanka 1071
Řeč poslance Vlastimila Vozky 1072

Usnesení schváleno (č. 1220).

172. Vládní návrh zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 554/ - třetí čtení

Řeč poslance Marka Bendy 1074
Řeč poslance Karla Fiedlera 1074
Řeč poslance Lukáše Pletichy 1074

Usnesení schváleno (č. 1221).

173. Vládní návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 555/ - třetí čtení

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 1076
Řeč poslance Lukáše Pletichy 1076

Usnesení schváleno (č. 1222).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Pokračování v projednávání bodu

71. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - prvé čtení

Řeč poslance Jiřího Petrů 1078
Řeč poslance Petra Bendla 1078
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové 1079

Usnesení schváleno (č. 1223).

75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - prvé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana 1080

Usnesení schváleno (č. 1224 - 1. část).

Řeč poslance Romana Procházky 1080
Řeč poslankyně Niny Novákové 1081

Usnesení schváleno (č. 1224 - 2. část).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
12. dubna 2016
Přítomno: 177 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 44. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 44. schůze dne 31. března tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 1. dubna.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím pan poslanec Velebný, karta číslo 11, a pan poslanec Kalousek, karta číslo 13.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Jiřího Dolejše a pana poslance Václava Klučku.

Zeptám se, zda je jiný návrh.

Pan poslanec Okleštěk, karta číslo 15.

Pokud nejsou žádné jiné návrhy na ověřovatele schůze, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom určili pana poslance Jiřího Dolejše a pana poslance Václava Klučku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 1, přihlášeno je 118, pro 108, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a konstatuji, že pánové poslanci Jiří Dolejš a Václav Klučka byli určeni ověřovateli 44. schůze.

Chtěl bych vás informovat, že do zahájení schůze požádali o omluvu tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Adamec do 17. hodiny – bez udání důvodu, paní poslankyně Aulická Jírovcová – zdravotní důvody, pan poslanec Benešík – zdravotní důvody, pan poslanec Černoch od 16. hodiny – bez udání důvodu, paní poslankyně Černochová – zahraniční cesta, paní poslankyně Dobešová – zahraniční cesta, pan poslanec Farský od 18. hodiny – osobní důvody, paní poslankyně Fischerová – zdravotní důvody, pan poslanec Gabrhel – pracovní důvody, pan místopředseda Gazdík – zahraniční cesta, pan poslanec Hájek – zahraniční cesta, paní poslankyně Chalánková – zdravotní důvody, paní místopředsedkyně Jermanová od 15 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Kádner – zahraniční cesta, pan poslanec Mackovík – zahraniční cesta, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Zahradníček – zahraniční cesta, pan poslanec Zavadil – zdravotní důvody a paní poslankyně Zelienková – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Babiš – pracovní důvody, pan vicepremiér Bělobrádek – zahraniční cesta, pan ministr Chovanec do 16.15 hodin – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Pelikán – pracovní důvody, pan ministr Ťok – pracovní důvody, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – pracovní důvody. A ještě dorazila omluva pana předsedy klubu TOP 09 Laudáta od

17.00 do 19.00 z osobních důvodů s tím, že jej bude zastupovat místopředseda klubu pan Kučera. Tolik tedy omluvy.

A nyní bychom přistoupili ke stanovení pořadu 44. schůze. Grémium se shodlo na následujících návrzích. Navrhujeme zařadit do pořadu 44. schůze Sněmovny návrhy zákonů vrácených Senátem, u nichž lhůta uběhne 18. dubna, což jsou tisky 455/5, 545/5, 637/9 a 638/8. Bod 43 návrhu pořadu, tisk 746, který byl pevně zařazen, tak ten by se vrátil do bloku prvních čtení a jeho pevné zařazení bychom nahradili bodem 48, což je tisk 759, návrh zákona o auditorech.

Blok volebních bodů bychom zařadili pevně na středu 20. dubna ve 12.30 hodin, což jsou body 202 až 205. Bod 222, což je Letecký poradní tým Ministerstva obrany v Irácké republice, bychom dali na čtvrtek jako první bod po písemných interpelacích. A to je vše, co se týká dohody z grémia.

Nyní tedy prosím všechny z vás, kteří se hlásíte k pořadu schůze s tím, že nejprve tedy přednostní právo pana předsedy Černocha a po něm se připraví pan poslanec Klán.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, přeji vám hezké odpoledne. (Předsedající zvoní s upozorněním: Prosím o klid ve sněmovně.)

Minulý týden začala EU zcela novou politiku a novou etapu diktatury destrukční politiky. Rozhodla se, že v útocích na suverenity jednotlivých členských zemí skončí s drobečkovou politikou, ale že si násilím urve z naší suverenity obrovský kus. Minulý týden se Brusel rozhodl, že bude zcela ignorovat zájmy lidí žijících v České republice, v Evropě a že vše bude podřizovat plánům Německa a Evropské unie. Víte velmi dobře, o čem mluvím. Minulý týden byl Evropskou komisí představen návrh, který odebírá jednotlivým evropským zemím právo rozhodovat o udělení azylu. Toto výsostné a nezpochybnitelné právo každého suverénního státu má být ukradeno. O azylu má nově rozhodovat Evropská kancelář pro podporu azylu. Ano, Evropská kancelář pro podporu azylu. To, že má cpát imigranty do Evropy za každou cenu, má již ve svém názvu. Pokud by tento plán byl přijat, stala by se ČR pouhou bruselskou provincií. Stala by se odkladištěm pro nechtěné a nebezpečné islámské imigranty. Obyčejný evropský úředník by tak diktoval českému národu, s kým a jak má žít. Tyto superkvóty už nejsou o desítkách, ale hovoříme o statisících islámských imigrantů, kteří se budou násilím tlačit k nám sem do ČR. Je to v podstatě pokus zlikvidovat nás a naši kulturu, tak jak ji známe doposud. My tento návrh zcela odmítáme a chceme –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové – já se omlouvám, pane předsedo –, prosím, abyste se usadili, abyste nediskutovali a vyslechli návrh pana předsedy Černocha. Děkuji.

Poslanec Marek Černoch: Chceme, aby se k této naprosto klíčové otázce vyjádřili občané v referendu. Proto navrhujeme projednat přednostně bod 115, sněmovní tisk 621, zákon o referendu k migračním kvótám EU, které chceme projednat dnes jako první bod.

Další návrh, jestli mohu, je zařazení tisku 499, je to senátní tisk o teritorialitě exekutorů, a to na čtvrtek 21. dubna jako první bod po písemných interpelacích a variabilně jako první bod v pátek 22. dubna jako první bod po bloku třetích čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Klána, připraví se pan poslanec Okamura.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vládo, kolegyně, kolegové, navrhuji pevně zařadit na úterý 19. 4. jako první po pevně zařazených bodech bod číslo 13, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 501. Je to z důvodu nedoprojednání výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který bude zasedat zítra, a je nutné si ještě vydiskutovat některé pozměňovací návrhy a zejména postavení obcí v Národním parku Šumava. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Okamuru, po něm vystoupí pan poslanec Fiala.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, navrhuji zařazení nového bodu do programu jednání Poslanecké sněmovny s názvem Vystoupení České republiky z EU a žádám vás o podporu. Při projednávání tohoto bodu navrhnu usnesení Poslanecké sněmovny zavazující vládu zahájit podle článku 49a Lisabonské smlouvy kroky k vystoupení České republiky z EU.

V případě České republiky navrhuji proces zahrnující provedení referenda o vystoupení z Evropské unie. Jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, již rok opakovaně a vytrvale navrhuji tento bod na jednání Sněmovny. Poslední měsíce potvrzují jeho naléhavost. Poslední kroky Evropské komise spojené s návrhy na převzetí řízení migrační politiky v jednotlivých zemích znamenají, že spadly kulisy pro naivní eurofily.

Evropská komise s námi jedná jako s protektorátním územím. Jasně se potvrzuje, že nehledí na naši suverenitu. Jde o politickou agresi přesahující Brežněvovu doktrínu omezené svrchovanosti. Není třeba být prorokem. Situace se bude dál zhoršovat. Jsme teprve na začátku teroru islámských bojovníků, jsme teprve na začátku jejich svatého vraždění, které čeká Evropu. Bohužel nejsou u konce ani bláznivé multikulturní plány na vytvoření evropského superstátu. A k tomu všemu byly ještě nyní odsouhlaseny návrhy Evropské komise na bezvízový styk pro Ukrajince a Turky. Kombinace politiky těchto bláznů v čele Evropské komise a šíření islámu v Evropě bude znamenat zásadní ohrožení bezpečnosti našich občanů a prosperity České republiky.

Islamizace je realita a bude probíhat stále agresivněji. Teror ve Francii a Belgii je jen začátek. Vytvoření multikulturní Evropy přílivem islámských imigrantů je plán, který skončí v krvi evropských národů. Máme ještě čas. Záleží na vás, vážené kolegyně a kolegové. Pokud nejste jen loutky, tak musíte vidět realitu. Co potřebujete

k probuzení? Nestačí vám nové návrhy na úřad Evropské unie v Praze, který k nám bude stěhovat tisíce islámských imigrantů mimo pravomoc vlády a Parlamentu této země? Nestačí vám hrozící vraždění či znásilňování našich občanů na ulicích našich měst? Toho všeho se dočkáte, když budete pasivně čekat, co nám paní Merkelová dovolí. Máme velkou odpovědnost a lidé se nás jednou zeptají, jak jsme s ní naložili.

Opakuji, ještě je nyní čas jednat. Ale času nezbývá již mnoho. Nejde o žádnou anarchii, jelikož vše proběhne na základě platných smluv. Podle článku 49a Lisabonské smlouvy oznámíme na základě výsledků referenda úmysl vystoupit z Evropské unie a zahájíme jednání o průběhu vystoupení včetně úpravy vztahů České republiky s Evropskou unií. Jak víte, i po vystoupení České republiky z Evropské unie mohou být smluvně zajištěny pro občany České republiky čtyři základní svobody, tedy volný pohyb osob, volný pohyb zboží, volný pohyb služeb a volný pohyb kapitálu. Takže v tomto ohledu nemusíme mít obavy. A souběžně s vystoupením provedeme zásadní kroky k zastavení nelegální migrace na naše území, kroky k posílení obrany naší země a bezpečí našich občanů a staneme se opět suverénním státem.

Vážené kolegyně a kolegové, naši občané očekávají, že budeme jednat v jejich zájmu. Děkuji a doufám, že návrh našeho hnutí SPD podpoříte.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším vystupujícím bude pan poslanec Fiala, po něm znovu pan poslanec Okamura s dalším návrhem. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych opakovaně navrhl zařadit na jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky bod Zavedení povinného vojenského výcviku pro občany České republiky. Chci opakovat tento návrh našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie na zásadní změnu v koncepci obrany České republiky. V krátké době se v Belgii krvavě potvrdila oprávněnost našeho návrhu.

Naše hnutí navrhuje zavedení povinného vojenského výcviku pro občany České republiky. Podle námi zpracované koncepce by se povinnost vztahovala na zdravotně způsobilé muže s možností dobrovolného výcviku v případě žen. Za vhodnou dobu považujeme osm týdnů intenzivní přípravy a následně několik dvoutýdenních cvičení do věku 40 let. Jde o podobný model, jaký už dnes používá Švýcarsko. Umožnil by doplnit profesionální jádro armády o připravené zálohy, které budou při obraně České republiky nezbytné. Stávající armáda nemá sil ani na blokování hranic a je pouze nákladným kapesním expedičním sborem. Pro obranu země nemá kapacitu a není na ni připravená ani výzbrojí. Nemáme mobilizační zásoby a chováme se tak, jako bychom s obranou naší země už vlastně nikdy vůbec nepočítali.

Kolegyně a kolegové, pokud vám nestačila Francie a Belgie, tak věřte, že přijdou další útoky. Dojde k prohloubení destabilizace v řadě evropských zemí s vysokým procentem imigrantů a islámského obyvatelstva a dojde k zásadnímu zhoršení bezpečnostní situace v okolí Evropy. Česká republika se musí na tento vývoj připravit. Nemůžeme čekat a jsme povinni jednat.

V navrženém bodu jednání přednesu návrh na usnesení s tímto textem: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu k návrhu změny braného zákona zahrnující zavedení povinného vojenského výcviku.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Okamuru. Připraví se paní poslankyně Němcová.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, navrhuji zařadit jako bod na jednání této schůze Poslanecké sněmovny bod s názvem Islám a jeho neslučitelnost s demokracií a žádám vás o podporu.

To, že radikální islám přináší zlo, je nesporné. Rád bych, aby Sněmovna v rámci projednávání tohoto bodu ve svém usnesení zavázala Ministerstvo spravedlnosti ke zpracování objektivní analýzy islámu. Ta by měla vést ke změně trestního zákona, v němž bychom měli islám zakázat výslovně, tak jako například hitlerovskou ideologii. Pokud by to naši státní zástupci s právem mysleli vážně, museli by zakázat distribuci Koránu stejně tak, jako není povoleno veřejně šířit obsah Mein Kampfu. Islámská posvátná kniha Korán bezezbytku naplňuje skutkovou podstatu paragrafu 355 našeho trestního zákona. Tento paragraf zakazuje hanobení národa nebo skupiny osob pro jejich vyznání. Na několika místech označuje například Korán židy, tedy vyznavače judaismu, za prasata a opice. Jak je možné, že v rámci knihy distribuované na území České republiky dovoleno vyznavačům islámu beztrestně urážet příslušníky jiného národa a zneužívat jejich náboženství?

Nebo mi dovolte další příklad. Právo šaría je základ islámského právního systému. Šaría je právem všech islámských věřících, neboť v islámu nelze náboženství a právo odlišit a každý občan muslimského vyznání musí dodržovat islámské právo. Součástí tohoto práva šaría jsou normy společenského chování a morálka. A je třeba si na rovinu říct, že pokud kdokoliv žádá a hlásá uzákonění práva šaría na jakoukoliv část obyvatelstva bez ohledu na to, o kterou zemi či stát se jedná, ohrožuje takovým jednáním demokratické řízení.

V souladu s právem šaría neexistuje svoboda vyznání, neexistuje svoboda slova, neexistuje svoboda myšlení, neexistuje svoboda uměleckého projevu, neexistuje svoboda tisku, neexistuje rovnost mezi lidmi. Nemuslim není nikdy roven muslimovi. Neexistuje jednotná ochrana pro všechny občany. Spravedlnost je dvojí. Jedny zákony platí pro muslimské muže a jiné pak pro ženy a nemuslimy. Neexistují rovnocenná práva pro ženy. Ženy mohou být fyzicky trestány. Nemuslimové nemají právo nosit zbraně. Neexistuje demokracie, neboť demokracie znamená, že nemuslim je rovný muslimovi. Ústava státu je člověkem vytvořený dokument nevědomosti, proto musí být podřízen právu šaría. Židé a křesťané jsou třetiřadí občané. Všechny vlády musí následovat právo šaría na rozdíl od obecného práva platného ve většině zemí Evropy včetně právních norem platných v České republice. Právo šaría není výkladové právo a nesmí jako takové být měněno.

Evropský soud pro lidská práva svým výnosem z roku 2001 rozhodl – cituji: Instituce zákonů šaría je neslučitelná se zásadami demokratické společnosti. V roce

2003 tentýž Evropský soud pro lidská práva vydal výnos – cituji: Režim založený na zákonech šaría je neslučitelný s konvencí o lidských právech, zvlášť pokud jde o zásady trestního práva a jeho postupy, o postavení žen v právním řádu a zasahování do všech sfér soukromého a veřejného života a je přímým porušením článku 9 – Svoboda myšlení, 10 – Svoboda projevu, 11 – Svoboda sdružování, 14 – Zákaz diskriminace, 17 – Zákaz omezování práv, a článku 1 –Ochrana majetku a článku 3 – Práva na svobodné volby dodatečného protokolu.

Dámy a pánové, systém v České republice potírá kritiky ideologie, která není náboženstvím, ale světovládnou rasistickou ideologií, ale přitom by měl urychleně začít potírat její hlásání. Jak víte, již dvakrát jednal mandátový a imunitní výbor o mém vydání v souvislosti s mými pravdivými výroky o vyznavačích islámu.

Navrhuji proto diskusi na téma Islám a jeho neslučitelnost s demokracií a usnesení, ve kterém Sněmovna zaváže vládu k vypracování analýzy a na jejím základě změny trestního zákona, které propagaci islámu postaví mimo zákon. Ministerstvo kultury by současně mělo ihned zahájit proces směřující ke zrušení registrace muslimských náboženských obcí.

A nemyslete si, že se vás tento problém netýká, protože se to týká nás všech – politiků i nepolitiků. Vysvětluje to jeden trefný citát německého evangelického kněze z dob Hitlerova Německa. Cituji: Když přišli nacisté pro komunisty, mlčel jsem, protože jsem přece nebyl komunista. Když zavírali sociální demokraty, mlčel jsem, nebyl jsem přece sociální demokrat. Když přišli pro odboráře, mlčel jsem, nebyl jsem přece odborář. Když přišli pro židy, mlčel jsem, protože jsem nebyl žid. Když přišli pro mne, nebyl už nikdo, kdo by se mě mohl zastat.

Dámy a pánové, úkolem této Sněmovny je hájit svobodu a demokracii a ta je nedělitelná. Buď platí pro všechny, nebo pro nikoho. A znovu vás tímto žádám o podporu zařazení tohoto bodu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším vystupujícím bude paní poslankyně Němcová a připraví se pan předseda Kalousek.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené dámy a pánové, přicházím proto, abych navrhla nový bod 44. schůze Poslanecké sněmovny, která je před námi. Ten nový bod by měl název Pozice české vlády a předsedy vlády k usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky číslo 1144, které bylo přijato dne 22. března roku 2016. Pro vaše připomenutí bych ráda uvedla, že je to usnesení, které přijali většinově poslanci ze všech klubů zastoupených ve Sněmovně a týká se zejména bodu VII, VIII, IX.

Proč chci zařadit tento bod na program. V bodě VII Poslanecká sněmovna odmítá dohodu předsedů vlád členských zemí Evropské unie, která se týká zrušení vízového režimu pro turecké občany nejpozději do konce roku 2016. V bodě VIII Poslanecká sněmovna považuje ochranu vnějších hranic schengenského prostoru za prvořadý úkol vlád jednotlivých členských zemí Evropské unie. V bodě číslo IX Sněmovna konstatuje, že státy, které nejsou schopny plnit své závazky a chránit vnější hranici

schengenského prostoru, mají tento prostor opustit, neboť ohrožují bezpečnost občanů všech zemí Evropské unie.

Toto usnesení jsme přijali a na toto usnesení reagoval předseda vlády – který v době, kdy probíhalo hlasování, už Sněmovnu opustil –, přestože věděl, že podobné usnesení přijal též výbor pro evropské záležitosti, na toto usnesení Poslanecké sněmovny, které, opakuji, přijala Sněmovna zástupci všech poslaneckých klubů, nebo různým počtem zástupců poslaneckých klubů, reagoval předseda vlády slovy: je to v rozporu s postojem vlády – komentoval výsledek Sněmovny zaskočený premiér Bohuslav Sobotka.

Já si myslím, že není možné, aby předseda vlády zjevně bojkotoval usnesení, které mu v takto závažném tématu mělo dát mandát pro všechna další jednání na Evropské radě nebo i v případě bilaterárních jednání. Není možné, aby bojkotoval usnesení výboru pro evropské záležitosti a dělal pravý opak toho, než co mu Poslanecká sněmovna jako orgán, který je kontrolním nad vládou, doporučuje.

Myslím, že to je flagrantní nabourávání toho, jak má fungovat demokratický provoz v České republice, protože vláda se zodpovídá Parlamentu a nemůže nad jeho vůlí jen tak mávnout rukou. Proto navrhuji tento nový bod. Žádám vás, abychom ho projednali, v několika variantách. Buď dnes, tedy v úterý 12. 4., jako první bod našeho programu, pokud tady budou příslušní členové vlády. Tím myslím předsedu vlády, ministra zahraničních věcí, prostě kompetentní osoby. Navrhuji druhou možnost, tedy na čtvrtek 14. 4. jako první bod po písemných interpelacích. Pokud ani v tuto dobu nebude přítomen předseda vlády, navrhuji třetí možnost, abychom tento bod projednali první den, kdy bude předseda vlády přítomen v Poslanecké sněmovně, a to jako první bod. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Jenom jestli dovolíte, paní kolegyně. Ten váš třetí návrh, který říká první den, kdy bude předseda vlády přítomen, je dnes, protože pan předseda omluven není. Jakkoliv není v sále, tak ale není omluven. Takže jenom prosím o upřesnění, jak to chápat z hlediska hlasovatelnosti.

Poslankyně Miroslava Němcová: Pokud tedy není omluven pan předseda – já jsem reagovala na to, že jej tady nevidím, tak jsem se domnívala, že tady nebude a nedávalo by smysl tento bod projednávat. Záleží mi na tom, aby předseda vlády u toho byl. Jestliže se jedná o jeho postoj, kterým se vymezuje proti postoji Sněmovny, tak nedává žádný smysl, abychom jednali bez něj. Takže v případě, že tady nebude ani v době hlasování o tomto návrhu, trvám na tom, abychom ještě hlasovali, aby to byl tedy ne první den, ale další den, kdy bude předseda vlády přítomen ve Sněmovně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobře, děkuji za upřesnění. Prosím pana předsedu Kalouska, po něm se hlásí pan poslanec Lank.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo pane předsedo. Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi prosím, abych navrhl nový bod na pořad této

schůze. Tento bod by měl název Postup Policie České republiky vůči českým občanům během návštěvy prezidenta Čínské lidové republiky v Praze.

Dovolte krátké zdůvodnění. Ve dnech 28. až 30. března během návštěvy prezidenta Čínské lidové republiky v Praze proběhla na území hlavního města Prahy celá řada případů, kdy se Policie České republiky nejen podle našeho názoru, ale také podle názorů přímých účastníků dopouštěla bezdůvodného perlustrování, bezdůvodného šikanování českých občanů, omezování jejich práv včetně ústavního práva shromažďovacího. Rovněž jsme mohli být svědky, a to dokonce i my u televizních obrazovek jsme mohli být svědky, jak nebyla uplatňována zákonem naprosto nezbytně určovaná rovnost před zákonem. Tak bylo selektivně přistupováno k jednotlivým účastníkům těch či oněch incidentů a konfrontací.

Těch případů bylo tolik, že je velmi těžko uvěřitelné, že se jednalo o zcela ojedinělé, na sobě nezávislé excesy. Ta situace budí dojem – nechci tvrdit se stoprocentní jistotou, že tomu tak bylo – ale ta situace skutečně budí dojem, a ve veřejnosti je tento názor velmi rozšířen, že tento postup byl uložen nějakým politickým centrálním pokynem.

Vzhledem k tomu, že opravdu docházelo k omezování práv českých občanů na území České republiky, domnívám se, že není možné, aby se tím Poslanecké sněmovna nezabývala. Za činnost represivních orgánů vůči našim občanům odpovídá vláda České republiky, respektive její ministr vnitra, ale vláda jako celek. A vláda se zodpovídá Poslanecké sněmovně, která má nad vládou kontrolní pravomoc.

Proto se domnívám, že bychom o tom měli vést debatu. V televizní rozpravě se mnou pan ministr vnitra ujistil, že bude mít veškeré informace a podklady do konce tohoto týdne a že mu pak nedělá problém před poslance předstoupit a vysvětlit tu záležitost a její jednotlivé případy. Pevně věřím, že v té televizi mluvil upřímně, že říkal pravdu, že mluvil i jménem sociální demokracie jako její statutární předseda. Proto pokládám za fér, aby – statutární místopředseda, promiňte – proto pokládám za fér, aby mu byl tento čas poskytnut, a dovoluji si tento bod navrhnout nikoliv na tento týden, ale až na příští týden, až bude skutečně pan ministr všechny ty podklady mít, a sice na čtvrtek 21. dubna v 11 hodin.

Děkuji vám za případnou podporu tohoto návrhu a věřím, že věcná, skutečně věcná diskuze pomůže současnou velmi rozjitřenou situaci uklidnit. Myslím si, že to je úkolem Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Lanka. Po něm pan poslance Vilímec.

Poslanec Martin Lank: Hezké odpoledne. Děkuji za slovo pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych připomněl, že na minulém jednání Sněmovny jsme projednávali petici Bloku proti islámu, která odmítá kvóty a požaduje vypsání referenda o nich. Tuto petici podepsalo v rekordním čase čtvrt milionu lidí a je to, pokud se nepletu, druhá nejúspěšnější petice v historii samostatné České republiky.

Když jsme tuto petici projednávali na plénu, tak se k jejímu obsahu nevyjádřil ani pan premiér ani žádný ministr. Podotýkám, že jediný člen vlády, který byl jednání přítomen, byl ministr kultury.

Dneska je situace o něco lepší, ale výrazně také ne. Každopádně se ale podařilo prosadit alespoň usnesení pléna Sněmovny, aby se vláda k této petici vyjádřila. To usnesení zní, jenom pro připomenutí: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu ČR o písemné stanovisko k petici občanů, kteří odmítají systém povinných kvót, do 11. dubna. Máme 12. dubna, termín stanovený Sněmovnou včera vypršel – a překvapivě nic. Podotýkám, že od té doby vláda zasedala šestkrát.

Občané podle našeho názoru mají právo na odpověď. Mají právo vědět, co s nimi vláda chystá. Proto navrhujeme zcela nový bod této schůze s názvem Stanovisko vlády ČR k petici Bloku proti islámu proti kvótám. Tento bod chceme projednat také dnes, a to jako první bod, případně variantně navrhuji, aby to byl první bod po již pevně zařazených bodech. Děkuji za pozornost a za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Upozorňuji, že je 14.30, tedy již nebudu přijímat přihlášky k pořadu schůze a pro vaši informaci vám sdělím, kdo je všechno přihlášen. Teď vystoupí pan poslanec Vilímec, potom paní poslankyně Langšádlová, potom pan poslanec Koníček, potom pan poslanec Plíšek, pan poslanec Fiedler a pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi navrhnout pevné zařazení bodu číslo 94, jedná se o sněmovní tisk 403 poslaneckého návrhu novely zákona o zmírnění majetkových křivd občanům ČR za majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi, a to na tento čtvrtek 14. dubna 2016 jako první bod po bloku smlouvy.

Podotýkám, že tento tisk již byl několikrát pevně zařazen a nikdy z časových důvodů na jeho projednání nedošlo. Ten návrh je podáván jak opozičními, tak vládními poslanci a je vyvolán zjevnými problémy, které stávající znění zákona přináší v praxi. Proto prosím Poslaneckou sněmovnu, aby vůči této žádosti předkladatelů zákona na pevné zařazení vůči skupině oprávněných osob projevila maximální vstřícnost. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Přednostní právo? V tom případě poprosím paní poslankyni, aby dala prostor panu předsedovi klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se paní poslankyni, se svým návrhem k programu vystoupím v pořadí. Ale pane předsedo, chci se jenom ujistit, zda lhůta 30 minut platí i na začátku schůze, nebo jenom v okamžiku, kdy se projednávají změny schůze. Já se domnívám, že platí to B, pak by totiž neplatilo omezení do 14.30. Jenom ať si to vyjasníme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prověřím to a dám vám vědět. Prosím paní poslankyni Langšádlovou.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, hezké odpoledne. Chtěla bych poprosit o zařazení sněmovního tisku číslo 157, bod číslo 33, jsou to novely zákona číslo 40/1995, o regulaci reklamy, a zákona číslo 468/1991, o provozování rozhlasového a televizního vysílání, a to na úterý 19. 4. od 16 hodin. Je to druhé čtení.

Tuto úpravu si žádají mnohá města a obce, zejména Karlovy Vary, které se také výrazně podílely na přípravě této novely zákona, a již je tady mnoho a mnoho měsíců. Proto si vás dovoluji požádat o pevné zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Koníčka.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych vás požádat o pevné zařazení bodu číslo 158, tj. třetí čtení návrhu zákona číslo 166/1993 Sb., o NKÚ, sněmovní tisk 610. Protože hrozí, že by mohlo být už zítra, protože je tam spousta zařazených napevno, tak navrhuji po domluvě s panem ministrem pevné zařazení na tento pátek po již pevně zařazených bodech třetího čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Plíška. A panu kolegovi Stanjurovi sděluji, že měl pravdu. Takže pokud by se chtěl ještě někdo přihlásit k návrhu schůze, bude mít možnost. Prosím.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás požádat o pevné zařazení bodu číslo 28, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, druhé čtení. Tento svůj návrh – a to konkrétně na středu 13. 4. jako první pevně zařazený bod odpoledního jednání, anebo alternativně na středu 20. dubna také jako první pevně zařazený bod odpoledního jednání.

Dovolte, abych svůj návrh krátce zdůvodnil. Již na minulé schůzi Poslanecké sněmovny byla novela zákona o střetu zájmů zařazena, nicméně garanční výbor neprojednal tento tisk, a proto byla vyřazena z programu schůze. Mezitím garanční výbor projednal tento návrh, přijal k němu pozměňovací návrhy a nám skutečně nebrání nic v tom, abychom druhé čtení novely zákona o střetu zájmů projednali. Navíc dodávám, že na projednání ve výboru garančním velmi naléhala sociální demokracie tak, aby na dubnové schůzi mohlo proběhnout druhé čtení.

Dodávám ještě, že návrh obsahuje celou řadu protikorupčních opatření, ke kterým se zavázaly nejen vládní strany, ale i opoziční strany ve svých volebních programech. Myslím si, že druhé čtení bychom také měli projednat proto, aby se potenciální kandidáti do voleb, které nás do budoucna čekají, mohli na tento zákon připravit, i politické strany, které budou tvořit kandidátky.

Opakuji ještě jednou svůj návrh. Novelu zákona o střetu zájmů buďto na středu 13. 4. první pevně zařazený bod odpoledního jednání, nebo na středu 20. 4. také první pevně zařazený bod jednání. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Fiedlera. – Prosím, pane poslanče, ještě o malé strpení. Než budete mít možnost vystoupit, prosím, abychom obrátili svou pozornost na galerii pro návštěvy.

Chtěl bych v Poslanecké sněmovně přivítat delegaci skupiny přátel ČR z Národního shromáždění Alžírska, kterou vede pan předseda skupiny Abderrahim Sadeg. Dobrý den, vítejte v Poslanecké sněmovně. (Uvítání potleskem a povstáním.)

Děkuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jen doplňkový návrh k tomu, co již tady zaznělo od kolegy pana poslance Černocha, který navrhoval zařadit bod 136, což je senátní návrh zákona, kterým mění se zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, atd. podle názvu tohoto bodu. Navrhuji zařadit alternativně tento bod na úterý 3. května jako první bod jednacího dne, nebo pokud již byly zařazeny nějaké body, jako první bod po těchto zařazených bodech.

Důvodem, proč předkládám tento návrh k zařazení tohoto bodu, je, že to je návrh, který již je v systému Poslanecké sněmovny přes půl roku z loňského roku. Je to senátní návrh, který si myslím, že má podporu ve více poslaneckých klubech mezi více poslanci. Je to věc, která tíží naši společnost již dlouhou dobu. Týká se to teritoriality exekutorů a nevidím důvod, proč bychom dále měli odkládat tuto novelu zákona a takto se navíc stavět k našim kolegům ze Senátu. Proto bych chtěl požádat poslanecké kluby a jejich předsedy o podporu tohoto návrhu. Domnívám se, že můj návrh zařadit tento bod na třetí týden této schůze, opakuji, na 3. května, dává dostatečný prostor k tomu, aby byly projednány body, které preferuje jak vláda, tak vládní koalice, a tento bod by v tomto týdnu měl najít své místo a podporu, protože opravdu tíží řadu občanů naší země. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, můžu ještě poprosit jednou číslo bodu? (136.) Děkuji. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl navrhnout zařazení dvou bodů. Nebudu říkat ani mimořádných ani nových, protože zatím žádné body nemáme.

K tomu prvnímu bych chtěl říct, že kauzy této vlády se hromadí a jakoby zapomínáme, protože nová kauza vždycky překryje starou. Já bych chtěl obrátit pozornost Poslanecké sněmovny na kauzu Fajád. Měli jsme neúspěšnou mimořádnou schůzi v neveřejném režimu, kdy vládní představitelé nevyužili této příležitosti, aby informovali Sněmovnu o tom, co se dělalo při této výměně. Pak proběhla podle našich zástupců tragikomická jednání výboru pro obranu a komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství, kde pan ministr obrany jako obvykle mlžil. Nic podstatného na jednáních neobjasnil. Jak jsme avizovali, myslím, že je čas na to, abychom zřídili vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny, která by objasnila okolnosti propuštění Alího Fajáda do Libanonu.

Chci říct, že nám nejde o to, abychom kritizovali naše tajné služby, ale aby premiér případně vyvodil politickou odpovědnost. Byli to samotní členové vlády, kteří říkali, že dochází k úniku nejenom z Bezpečnostní rady státu, ale z předsednictva Bezpečnostní rady státu, kde skutečně sedí velmi malý počet členů vlády. Okolnosti jsou podle mě natolik skandální, že je potřeba, aby se tím Poslanecká sněmovna zabývala. Navrhujeme, aby ve zřízené vyšetřovací komisi měl každý klub v zastoupení jednoho člena a aby předsedou komise byl někdo z opozice. To si myslím, že je v pořádku, když už nelogicky předsedou komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství je stranický kolega ministra obrany, který má čirou náhodou tuto tajnou službu ve svém resortu. Myslím, že je minimálně v komisi třeba objasnit otázky, které se nabízejí. Například zda je pravda, že pan ministr spravedlnosti pověřil vyjednáváním svého bratra. Měli bychom se vrátit k výrokům ministra obrany, který potvrzoval novinářům utajované skutečnosti s dětinským vysvětlením: "Měl jsem na odpověď málo času. A co jsem měl dělat?" Připomenu vyjádření pana premiéra, který vzkázal svému ministru obrany, aby zvážil svou účast na jednání, kde jsou utajované skutečnosti, když není schopen o nich pomlčet. To není výrok někoho z opozice. To je výrok premiéra vlády České republiky Bohuslava Sobotky.

To je návrh jednoho bodu. Pane předsedo, mám s sebou podpisovou listinu (ukazuje), na které je, teď nevím, buď 52, nebo 53 podpisů, nicméně zákonem stanovený počet, kterou jsem připraven doložit před hlasováním, pokud budete chtít provést kontrolu.

Tento bod navrhuji, abychom projednali ve čtvrtek jako první bod v 11 hodin. Pokud návrh nebude schválen, tak příští úterý, to je 19. dubna, jako první bod odpoledního programu. A pokud ani tento návrh nebude schválen, tak příští středu odpoledne jako první bod.

Druhý bod, který navrhuji – určitě jste si všimli, že Evropská komise přišla podle mě s razantními návrhy a reformou společné azylové a migrační politiky, která znamená podstatné snížení suverenity České republiky. A já myslím, že už musíme přestat hrát tu hru, kdy premiér odjede do Bruselu, něco tam schválí, udělá závazek za Českou republiku, a pak nás buď informuje, nebo stále častěji neinformuje a my se to dozvídáme pouze z médií. Já si myslím, že ten bod by se mohl jmenovat Stanovisko vlády k návrhům Evropské komise na reformu společné azylové a migrační politiky. Byli bychom rádi, aby se o tom debatovalo na plénu Poslanecké sněmovny, abychom se společně pokusili najít stanovisko širší než vládní, kterým by mohl premiér odjet vybaven na tak zásadní jednání. A připomínám, že se opravdu jedná o podstatný zásah do suverenity členských zemí, a to i České republiky.

Protože pan premiér není omluven ani přítomen, nebudu navrhovat, abychom o tom jednali dnes, protože je myslím nedůstojné, abychom ho hledali po kanceláři, chodbách Poslanecké sněmovny. Navrhuji alternativně, aby ten bod byl zařazen zítra jako první odpoledne. Pokud to nebude přijato, tak alternativně příští úterý jako druhý bod odpoledne, případně příští středu jako třetí bod odpoledne. Ani jednou nenavrhuji, všimněte si, abychom tyto body zahrnovali do vyčleněných hodin pro třetí čtení. Plně respektuji, že tyto hodiny budou využity Poslaneckou sněmovnou na projednání zákonů ve třetím čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To bylo poslední vystoupení k pořadu schůze. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v této věci. Není tomu tak. Pan kolega Sklenák s procedurálním návrhem. Ale možná by stálo za to počkat až po schválení pořadu schůze, protože o procedurálním návrhu se musí hlasovat bez rozpravy, a vzhledem k tomu, že nemáme pořad schůze, tak bych preferoval tento postup, pokud s tím budete souhlasit, pane předsedo. Je tomu tak. Výborně. V tom případě přivolám kolegy z předsálí. Budeme hlasovat.

Ještě přečtu omluvu paní poslankyně Novákové od 16. hodiny z osobních důvodů na dnešní den. Pan poslanec Klaška byl dnes do 14.30 omluven z osobních důvodů.

Nejprve bychom hlasovali o návrhu z grémia. Zeptám se, zda můžeme hlasovat jedním hlasováním, nebo je zde nějaký návrh na oddělené hlasování. Pan kolega Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Jestli mohu poprosit, pane předsedající, vždy každý návrh, který tady padl, ještě jednou říct, o co se jedná, protože návrhů bylo opravdu hodně. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to udělám. Přečtu i ten návrh z grémia, pokud je o to zájem. Nejprve zařadit návrhy zákonů vrácených Senátem, což je tisk 450/5, státní svátky, 547/5, audiovizuální díla, 637/9, veřejné zakázky, 638/8, rovněž veřejné zakázky související. To jsou tedy nové body ze Senátu. Stáhnout zařazení pevného bodu 43, ten by se vrátil do bloku prvních čtení, a místo v pevných zařazeních využít pro bod 48, což je tisk 759, návrh zákona o auditorech v prvním čtení. Potom volby 20. dubna ve 12.30, body 202 až 205. A bod 222, což je vyslání Leteckého poradního týmu Ministerstva obrany do Iráku, zařadit na čtvrtek 5. května jako první bod po písemných interpelacích.

Toto je shoda z grémia. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 2. Přihlášeno je 169, pro 160, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A nyní tedy jednotlivé návrhy, jak byly přednášeny.

První byl návrh pana poslance Černocha, aby bod 115, sněmovní tisk 621, byl zařazen dnes jako první bod. Chviličku strpení, prosím... To je návrh zákona o imigračních kvótách z dílny pana poslance Černocha a dalších.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 3. Přihlášeno je 169, pro 47, proti 76. Tento návrh nebyl přijat.

Další návrh pana poslance Černocha je sněmovní tisk 499, což, předpokládám, jsou exekutoři. Je tomu tak, pane poslanče? (Ano.) Ten je navrhován ve dvou alternativách. Nejprve ve čtvrtek 21. po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 4. Přihlášeno je 171, pro 37, proti 88. Tento návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa je tento tisk zařadit na pátek 22. 4. jako první bod po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 5, přihlášeno je 171, pro 37, proti 112. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Klán navrhuje pevné zařazení bodu číslo 13, sněmovní tisk 501, což je ochrana přírody a krajiny, a to na úterý 19. 4. jako první bod po pevně zařazených bodech, což by znamenalo jako osmý bod. Výborně.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 6, přihlášeno je 171, pro 140, proti 20. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Okamura – nový bod pouze do schůze, protože nebyl načten pevný termín, ale pouze do pořadu schůze, bod Vystoupení České republiky z Evropské unie.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 7, přihlášeno je 171, pro 15, proti 115. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Fiala navrhuje nový bod, také jenom do schůze, Zavedení vojenského výcviku pro občany České republiky.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 8, přihlášeno je 171, pro 21, proti 113. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Okamura – nový bod Islám a jeho neslučitelnost s demokracií.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 9, přihlášeno je 171, pro 19, proti 96. Tento návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Němcová navrhuje nový bod Pozice vlády České republiky a premiéra k usnesení Poslanecké sněmovny k migrační krizi, a to ve třech alternativách. Nejprve budeme hlasovat o úterý 12. 4., což je dnes, jako první bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 10, přihlášeno je 171, pro 74, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa je na čtvrtek 14. 4. jako první bod. Předpokládám po písemných interpelacích. Je to tak? Ano.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 11, přihlášeno je 171, pro 81, proti 63. Tento návrh nebyl přijat.

A pak je tady tedy návrh, aby to byl první bod dalšího dne, kdy bude ve Sněmovně přítomen předseda vlády. (Rozruch v sále.) Asi je to hlasovatelné. Úplně nejlepší bude se s tím vypořádat hlasováním. Nejprve ještě žádost o odhlášení. Prosím o novou registraci.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 12, přihlášeno je 169, pro 77, proti 65. Tento návrh přijat nebyl.

Pan předseda Kalousek – nový bod Postup Policie České republiky vůči českým občanům během návštěvy prezidenta Čínské lidové republiky v Praze, a to na čtvrtek 21. 4. v 11 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 13, přihlášeno je 169, pro 49, proti 86. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Lank – nový bod Stanovisko vlády České republiky k petici proti kvótám, a to dnes po pevně zařazených bodech. Bylo to tak, pane poslanče? (Ano.) Ano, což by znamenalo jako druhý bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 14, přihlášeno je 170, pro 40, proti 83. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vilímec navrhuje bod 94, což je sněmovní tisk 403, to je zmírnění majetkových křivd na Podkarpatské Rusi, a to na čtvrtek 14. 4. jako první bod po bloku smluv.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 15, přihlášeno je 170, pro 56, proti 67. Tento návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Langšádlová, to je bod 33, sněmovní tisk 157, což je zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání ve druhém čtení, na úterý 19. 4. v 16.00 pevně.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 16, přihlášeno je 170, pro 54, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Koníček – bod číslo 157, tisk 610, zákon o NKÚ, na pátek, myšleno tento pátek, předpokládám, za blok třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 17, přihlášeno je 169, pro 126, proti 13. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Plíšek navrhuje zákon o střetu zájmů, mám napsáno bod 28, prosím o kontrolu, zda to je tak. Ano. Bod 28, a to ve dvou alternativách, buď ve středu 14. 4. – 13. 4. je středa, 13. 4. jako první bod odpoledne. Ano, o tom můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 18, přihlášeno je 169, pro 47, proti 77. Tento návrh nebyl přijat.

Další alternativa je na středu 20. 4., a to rovněž jako první bod odpoledne.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 19, přihlášeno je 171, pro 50, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Fiedler, bod 136, což je občanský soudní řád... je to tak. Senátní návrh. Přeje si zařadit na 3. 5. jako první bod. Je tomu tak, takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Já hlasování prohlásím za zmatečné, protože jsou zde dotazy. Ještě jsem vás odhlásil, tak se omlouvám a prosím o novou registraci.

Návrh od pana poslance Fiedlera zněl: Bod 136, senátní návrh občanského soudního řádu, zařadit na 3. 5., což je úterý, jako první bod. Tisk 499. Takže informace je kompletní. Zeptám se, zda všichni vědí, o čem hlasujeme.

Pokud ano, zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 21, přihlášeno je 168, pro 39, proti 86. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní návrhy pana předsedy Stanjury. První návrh je Zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny ke kauze Fajád, a to ve třech alternativách. První byla ve čtvrtek, tzn. tento čtvrtek 14. 4., v 11.00 hodin, což je hlasovatelné.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 22, přihlášeno je 171, pro 69, proti 75. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme hlasovat o druhé alternativě, což je 19. 4., v úterý, jako první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 23, přihlášeno je 171, pro 70, proti 80, tento návrh nebyl přijat.

Třetí alternativa je ve středu 20. 4. jako první bod odpoledne.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 24, přihlášeno je 171, pro 75, proti 75. Tento návrh nebyl přijat.

Další návrh pana poslance Stanjury, a to bod s názvem Stanovisko vlády k návrhům Evropské komise na reformu azylové a imigrační politiky Evropské unie. Je to tak správně, pane předsedo? Reformy azylové politiky Evropské unie. Ano, teď je to správně. Máme tady rovněž tři alternativy. První by byla zítra, tzn. ve středu, jako první bod odpoledne.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 25, přihlášeno je 171, pro 76, proti 76. Tento návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa je na příští úterý, tzn. 19. 4. Pan předseda Stanjura navrhoval jako druhý bod, ale předpokládám, že to bylo s předpokladem, že projde ten původní návrh, takže bych modifikoval tento návrh, že by to bylo v úterý jako první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 26, přihlášeno je 171, pro 74, proti 79. Tento návrh nebyl přijat.

Další návrh ve středu 20. 4. Mám psáno jako třetí bod, takže jako druhý bod. Budu to chápat jako po bloku třetích čtení. Výborně, děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 27, přihlášeno je 171, pro 74, proti 74. Tento návrh nebyl přijat.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech návrzích, které padly. Nikdo nemá námitek. V tom případě bychom hlasovali o celém návrhu pořadu této schůze – ale registruji přednostní právo pana předsedy Kalouska. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, já vás nebudu zdržovat. Nicméně milí koaliční kolegové, tedy kolegové z řad vládní koalice ANO a ČSSD, my jsme skutečně chtěli bez velkého pokřiku zařadit na řádnou schůzi bod rozpravy o postupu policie během návštěvy čínského prezidenta, protože jsme si mysleli, že ta věcná diskuse je skutečně nezbytná. To, co se odehrálo, odehrálo se ve dvouciferném procentu případů, skutečně na veřejnosti i v nás vzbuzuje velmi silný pocit, že byla naprosto zbytečně omezena a potlačována práva českých občanů Policií České republiky.

Pan ministr vnitra v nedělní diskusi se mnou s hrdým čelem říkal, že do konce tohoto týdne bude mít všechny podklady a že pak nemá problém předstoupit před Poslaneckou sněmovnu a všechno to vysvětlit. A my jsme si přáli, aby ta rozprava skutečně proběhla, protože kde jinde by měla proběhnout než v Poslanecké sněmovně, které se vláda České republiky a ministr zodpovídá. Poslanecké sněmovně, která má kontrolní pravomoc nad vládou Českou republiky. Tím, že jste tu diskusi odmítli, tím, že se té diskuse na půdě Poslanecké sněmovny bojíte, tím jste jednoznačně potvrdili podezření, které je v široké české veřejnosti, že tady prostě existovalo centrální politické zadání, jak se má policie vůči českým občanům chovat.

My nemůžeme rezignovat na to, že tady ta diskuse proběhne. Prostě byť jsme si nepřáli žádné mimořádné prostředky, přáli jsme si věcnou diskusi, vy sami svým nestatečným přístupem jste nás donutili k tomu, že po dohodě s kolegy z ODS vám mohu oznámit, že bude mimořádná schůze na toto téma a že prostě ta diskuse tady musí proběhnout. Nemůže neproběhnout. A tím, že ji odmítáte, tím, že před tím, co se stalo, strkáte zbaběle hlavu do písku, pak, promiňte, pak neděláte nic jiného, než že ohrožujete důvěru Policie České republiky. Důvěru, kterou si ta instituce těžce vydobývá 25 let po listopadu 1989 a se kterou vy svým nezodpovědným chováním hazardujete. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud se dál nikdo nehlásí, budeme hlasovat o pořadu 44. schůze, tak jak byl uveden na pozvánce a jak byl upraven schválenými pozměňovacími návrhy. Ještě přivolám kolegy z předsálí.

Zahájím hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pořadu této schůze. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 28, přihlášeno je 172, pro 126, proti 6. Tento návrh byl přijat a s návrhem pořadu schůze byl tedy vysloven souhlas.

Ještě než otevřu první bod, je teď prostor pro pana předsedu Sklenáka, pokud si přeje vystoupit s procedurálním návrhem.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Tak jak bylo avizováno, dovolím si jménem poslaneckého klubu sociální demokracie a ANO 2011 vznést procedurální návrh, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. hodině.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je procedurální návrh, o kterém lze hlasovat, a já učiním tak bez rozpravy.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 29, přihlášeno je 172, pro 89, proti 72. Tento návrh byl přijat. (Šum v sále.)

Je zde zájem o kontrolu hlasování? Je, tak prosím o strpení. Pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, moc se omlouvám. Hlasoval jsem proti návrhu, ale na sjetině mám pro. Zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Námitka proti záznamu o hlasování. Všechny vás na žádost odhlásím. Prosím o novou registraci.

Budeme hlasovat o námitce pana poslance Grospiče.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 30, přihlášeno je 163, pro 157, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Budeme opakovat hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Sklenáka, tzn. abychom jednali dnes i po 19. hodině.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 31, přihlášeno 162, pro 88, proti 70. Tento návrh byl přijat.

Pokud nejsou námitky proti hlasování, tak budeme pokračovat, a to bodem číslo 1. Nicméně než přistoupíme k projednávání tohoto bodu, navrhuji, abychom na žádost předsedy Senátu umožnili vystoupení paní senátorce Dagmar Terelmešové a panu senátoru Radku Sušilovi.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s vystoupením těchto dvou senátorů, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 32, přihlášeno 163, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Informace k pozměňovacímu návrhu vám byly rozdány do vaší pošty. A já tedy otevírám bod

1.
Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /sněmovní tisk 487/2/ - vrácený Senátem

Senát návrh zákona vrátil s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení vám bylo doručeno jako tisk 487/3. Já tady vítám paní senátorku Terelmešovou.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil pan poslanec Bartošek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Vrací se nám zde návrh ze Senátu, který jsme přijali podle § 90. Řeší otázku zdravotních pomůcek u zdravotně postižených. V Senátu o tom proběhla poměrně dlouhá diskuse i na výborech s tím, že to, co bylo jako připomínka, je, že v daném návrhu dochází k úpravě občanského zákoníku. Senát navrhuje úpravu, která umožňuje, abychom dosáhli kýženého výsledku, tzn. zlepšili situaci zdravotně postižených a docházelo k přiznávání zdravotních pomůcek rychleji, tedy bez toho, že by bylo potřeba, aby o tom rozhodovaly soudy, ale vrací se tato kompetence na úřady práce, ale současně bez toho, že by bylo potřeba přitom měnit občanský zákoník. Dále Senát navrhl, aby kromě lidí se zdravotním postižením pod 18 let se to týkalo i lidí s omezenou působností (způsobilostí?), a celý návrh vlastně ještě posunul dál a rozšířil.

Myslím si, že návrh, který upravil Senát, stojí za podporu, protože jsem přesvědčen, jak jsem to konzultoval i s jinými právníky, že dosáhneme cíle bez toho, že bychom poslaneckou iniciativou museli měnit občanský zákoník. Takže za sebe vás žádám o podporu senátního návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Zeptám se paní zpravodajky garančního výboru, což je paní poslankyně Nohavová, zda si přeje vystoupit. Je tomu tak. Prosím.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Pozměňovací návrh ze Senátu rozšiřuje původní poslanecký návrh, který Sněmovna přijala ve zkráceném řízení v prvním čtení podle § 90. Původní návrh, jak byl ve Sněmovně předložen, stanovuje, že při rozhodování o nároku na zvláštní pomůcku, jehož příjemcem je nezletilé dítě, se nevyžaduje podle občanského zákoníku předchozí souhlas soudu. Senátní pozměňovací návrh rozšiřuje příjemce o osoby s omezenou svéprávností.

S návrhem vyslovilo souhlas Ministerstvo práce a sociálních věcí, takže rovněž doporučuji přijetí sněmovní verze.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu. Jako první vystoupí paní senátorka Terelmešová. Prosím, máte slovo.

Senátorka Dagmar Terelmešová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené dámy poslankyně, páni poslanci. Přicházím k vám, jak už bylo řečeno, s pozměňovacím návrhem k poslaneckému tisku č. 487, senátní tisk 205, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v původním poslaneckém návrhu také zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Je nutné, aby hned na začátku zaznělo, že nejen já jako předkladatelka pozměňovacího návrhu, ale také výbor pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu i plénum Senátu hodnotíme tuto novelu jako velmi potřebnou a je důležité za ni panu místopředsedovi Janu Bartoškovi poděkovat. Pouze pro připomenutí. Tato novela má řešit zrychlení získání kompenzační pomůcky vyšší finanční hodnoty pro postižené dítě, protože odstraňuje souhlas soudu při získávání této pomůcky. Tato zjednodušená interpretace měla pouze přiblížit téma, se kterým vás již seznámil předkladatel.

Poslanecký tisk č. 487 jsem obdržela jako zpravodaj pod senátním číslem tisku 205 a po porovnání stanovisek legislativy vlády a senátní legislativy jsme se s navrhovatelem novely dohodli na dvou menších změnách a při projednání ve výboru jsme se shodli na třech změnách obsažených v pozměňovacím návrhu, který máte v písemné formě spolu s odůvodněním k dispozici.

Krátký komentář k jednotlivým změnám. Jsou tedy, jak bylo řečeno, již tři. V novele předložené na Senátu byl mimo zákona č. 329/2011 o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a související zákony měněn navrhovatelem i občanský zákoník, a to první novelizací. Tímto pozměňovacím návrhem dochází ke změně pouze zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, a to odkazem na občanský zákoník přímo v textu § 4 odst. 2 tohoto zákona. Tím je vyhověno námitce vládní i senátní legislativy, která nedoporučila z důvodu této novely přistupovat k první novelizaci civilního kodexu.

Ve zdravotním výboru Senátu došlo dále v uvedeném odstavci 2 ještě k vložení textu "nebo osoba s omezenou svéprávností". Tím se doplňuje legislativní mezera v případě dosažení dospělosti dítěte, které má z důvodu kombinovaného postižení omezenou způsobilost vykonávat právní úkony. V tomto případě za něj i po dosažení dospělosti rozhodují rodiče nebo jemu přidělený opatrovník. A touto změnou se usnadní dosažení kompenzační pomůcky obdobně, jako je tomu u nezletilého dítěte, bez souhlasu soudu.

Třetí námitkou byla legisvakanční lhůta. Ta se navrhuje tímto pozměňovacím návrhem stanovit v běžném trvání 15 dnů podle zákona o Sbírce zákonů a Sbírce mezinárodních smluv. V původním návrhu byla stanovena účinnost zákona dnem vyhlášení, což je možné pouze výjimečně a pouze, vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem. V tomto případě je také nutné uvést odpovídající odůvodnění.

Ještě k legislativnímu procesu v Senátu. Návrh novely byl projednáván ve výboru pro zdravotnictví a sociální politiku v Senátu 15. 3., kde byl předložený pozměňovací návrh rozšířen a schválen všemi členy. Na plénu Senátu 16. 3. byl tento již výborový pozměňovací návrh po krátké rozpravě schválen a plénum doporučilo vrátit tisk do Poslanecké sněmovny spolu s pozměňovacím návrhem.

Na závěr mi dovolte, vážené dámy poslankyně, páni poslanci, zdůraznit, že nebylo mojí snahou ani snahou Senátu zdržovat účinnost této důležité novely. Určitě nám všem záleží na tom, abychom pomohli rychleji získat zdravotně postiženým pomůcky, které k tomu, aby jejich žití bylo snadnější, potřebují. Věřím proto, že pochopíte postup Senátu, aby tato novela byla legislativně čistější. Velice si vážím postoje navrhovatele, pana místopředsedy Bartoška, který tuto snahu okamžitě pochopil a podpořil ji. Nyní doufám, vážené dámy poslankyně, páni poslanci, že nebudete považovat tyto jednoduché pozměňovací návrhy za dehonestaci vaší práce, ale jako naši oboustrannou snahu, aby každý zákon, který nabývá účinnosti, mohl začít fungovat bezproblémově a sloužil těm, kteří jej potřebují.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do rozpravy? Pokud se nikdo nehlásí, tak prosím pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážená paní senátorko, vážené dámy, vážení pánové, nedělám to často, ale jdu pochválit Senát v tuto chvíli. Jdu pochválit Senát. Myslím, že se nám tady stalo, že jsme nedostatečnou pozorností přistoupili k tomu, že novelou zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením jsme poprvé od jeho účinnosti novelizovali nový občanský zákoník. Senát se v tuto chvíli opravdu projevil jako ta konzervativní, rozumná a moudrá instituce, která říká "nový občanský zákoník neměňte, pokud to není nezbytně nutné", a vrací nám to s tím, abychom do nového občanského zákoníku nesahali. Pokládám to za správný postup a opravdu z hlediska přístupu k tomu, jak se má zacházet s kodexy, bych chtěl Senátu vyslovit velké poděkování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Dále do rozpravy? Nikdo se nehlásí, v tom případě rozpravu končím. Zeptám se pana navrhovatele, popřípadě paní zpravodajky – nemají zájem o závěrečná slova. Budeme tedy hlasovat. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle sněmovního tisku 487/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 487/3."

Všechny vás odhlásím. Prosím o novou registraci.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 33, přihlášeno je 138, pro 136, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem, přijali. Děkuji.

Pokud si přeje paní senátorka ještě vystoupit, prosím.

Senátorka Dagmar Terelmešová: Dovolím si poděkovat. Děkuji vám, vážené dámy, vážení pánové, za vstřícnost. Vidím, že obavy mých kolegů ze Senátu ve vztahu Poslanecké sněmovny versus pozměňovací návrhy od nás ze Senátu, že ty obavy jsou zcela zbytečné. Děkuju vám a přeji vám hezký zbytek dne.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Končím bod číslo 1.

Budeme pokračovat bodem číslo

6.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 654/ - druhé čtení

Prosím paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou, aby z pověření vlády tento návrh uvedla. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, poslankyně a poslanci, já tady ve druhém čtení předkládám návrh zákona, který se týká jedné speciální problematiky, a to důchodového věku horníků. Ráda bych jenom připomněla, že obsahem této novely je stanovit důchodový věk pro horníky v hlubinných a uranových dolech, kteří pod zemí odpracovali stanovený počet směn, a to o pět let níž než obecný důchodový věk. Tento návrh rozšiřuje skupinu horníků, kteří na tento dřívější odchod do důchodu mají nárok. A já se domnívám, že vzhledem k útlumu těžby především v Moravskoslezském kraji, k situaci v OKD, ale v neposlední řadě také vzhledem k situaci v kraji Ústeckém, vás prosím o podporu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tento tisk jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 564/1. Prosím, aby se slova v zastoupení pana zpravodaje Zavadila ujal pan poslanec Opálka, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych se zhostil v zastoupení funkce zpravodaje. Chtěl bych předtím ještě říci, že vláda rozeslala poslancům tento tisk ještě v závěru minulého roku 11. 11. První čtení proběhlo 20. ledna a výbor, jak už zde bylo řečeno, přijal usnesení po projednání 4. února. Problém, který vidím, je, že účinnost tohoto zákona je předpokládána v návrhu 1. 8. 2016, a dneska máme 12. dubna.

Ve výboru byla tato tematika bohatě a zevrubně diskutována. Je třeba říci, že bylo poukazováno především na to, že tento problém se týká i jiných odvětví, nebyl však předložen žádný pozměňovací návrh, a proto výbor nemusel o žádném hlasovat.

Usnesení výboru z 37. schůze ze 3. února jste obdrželi jako sněmovní tisk 654/1, proto ho nebudu dále rozebírat. Myslím si, že toto pro úvod druhého čtení stačí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, s přednostním právem vystoupí pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já myslím, že to už není pravda, co říkal pan zpravodaj, nebo zastupující pan zpravodaj. On za to samozřejmě nemůže.

Shrňme si situaci. Vláda u obou zákonů požádala o zkrácení lhůty. V pořádku, Sněmovna to schválila. Projednaly to výbory. V pořádku. Máme nějaká stanoviska. My ostatní jsme se mohli připravit případně se svými pozměňovacími návrhy, pokud jsme nesouhlasili s názorem výboru. Hle, dnes dopoledne – a říkám, má na to právo, ale je to politicky poměrně nezvyklé – předseda poslaneckého klubu největší vládní strany přináší z mého pohledu poměrně zásadní pozměňovací návrhy k oběma návrhům zákona, a já se obávám, že je to vedeno snahou, aby ostatní partneři a ostatní politické strany nebyli schopni zareagovat, protože v okamžiku, kdy skončíme druhé čtení, kdy se předpokládal velmi rychlý průběh – žádný pozměňovací návrh, možná někdo něco přečte, já to nepovažuji za korektní, i když je to plně v souladu se zákonem, to připomínám, nicméně to potvrzuje naši obavu, že někteří z nás si chtějí z tohoto tématu udělat volební téma, kde se začneme předhánět, kdo navrhne vyšší číslovku v druhém zákoně a nižší číslovku v tom prvním zákoně, a my si prostě musíme řádně prostudovat ty dva pozměňovací návrhy a případně zareagovat – případně říkám – podáním vlastních pozměňovacích návrhů. Není to naše vina. My jsme to nedali do systému až dnes.

Takže já vás žádám o přestávku na jednání poslaneckého klubu ODS v délce 60 minut. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Já přeruším jednání Poslanecké sněmovny a sejdeme se v 16.31.

(Jednání přerušeno v 15.32 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.31 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v přerušeném jednání.

Nejdříve mi dovolte, abych konstatoval omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Pavla Havíře, který se omlouvá dnešního dne od 20 hodin, a pan kolega Holeček mezi 15. a 17. hodinou.

Budeme pokračovat v přerušeném bodu důchodového pojištění, a to rozpravou, protože jestli jsem správně převzal řízení schůze, vystoupila paní ministryně, pan

zpravodaj a první na řadě je paní poslankyně Radka Maxová v obecné rozpravě ve druhém čtení. Sněmovnu prosím o klid a paní kolegyně Maxová má slovo. Prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já jenom v krátkosti vystoupím v obecné rozpravě. Mnohé bylo řečeno již v prvním čtení i na sociálním výboru, nicméně bych ráda reagovala na tuto předloženou novelu, protože v podstatě nikdo nějakým způsobem si nevšiml, že jednáme o předčasných důchodech, o předčasném odchodu do důchodu pro horníky, což samozřejmě je určitě dobrá věc. Proč by měli být diskriminováni, když jejich práce a zaměstnání je jednou z nejnamáhavějších prací? Přesto si myslím, že bychom se měli zamyslet i nad systémem výpočtu důchodu, který samozřejmě v tuto chvíli horníky zvýhodňuje oproti... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím Sněmovnu o klid! Vážené paní kolegyně, páni kolegové, žádám vás o to, abyste jiné debaty, než jsou o důchodovém pojištění, přesunuli do předsálí a paní kolegyni Maxovou nechali v patřičně důstojném prostředí přednést svoje vystoupení. Děkuji. Pokračujte, paní kolegyně.

Poslankyně Radka Maxová: S tím, že v podstatě zvýhodňujeme tuto profesi ve dvou ukazatelích. Předčasné důchody nebo odchod do předčasného důchodu – zaznělo v prvním čtení, že v podstatě, dá se říci, Sněmovna napříč politickým spektrem s tím nemá problém. Někteří poslanci mají problém s tím, že je to nesystémové řešení, které spadá pouze na jednu profesi. Druhá věc je, že druhé zvýhodnění horníků je ve výši vypočteného důchodu a také v tom, že pokud jde tato profese do předčasného důchodu... (Další odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak ještě jednou vás požádám o klid... Pokud chcete, abych jmenoval, i to mohu udělat... (Poslankyně Maxová: Přátelé, budu se chovat stejně, je mi to jedno.) Tak, prosím, pokračujte.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, ráda. (Směje se.) Ne, vezměme to tak, že v současné době mají horníci samozřejmě lepší výpočet důchodu a nekrátí se jim důchod při tom, když jdou do důchodu předčasně jako normálním občanům. Myslím, že bychom se nad tím měli zamyslet, minimálně rozvinout diskusi a postavit se k tomu nějakým způsobem systémově, o čemž se diskutovalo i na výboru pro sociální politiku.

Je pravda, že můj pozměňovací návrh, ke kterému se potom přihlásím, jde trošku proti tomu, s čím dneska vyrukovala sociální demokracie bez jakékoli konzultace. Nemyslím si, že je to dobře. Myslím si, že to je opravdu špatné, populistické gesto před krajskými volbami a trošku to dělá, bohužel, z takto náročné profese, jako jsou horníci, trošku zboží, jako se stali senioři při jednorázovém příspěvku. Takže já si myslím, že to není důstojné této profese. Myslím si, že bychom měli tedy zachovat původní návrh, a ne do toho házet další pozměňovací návrhy, které samozřejmě ztěžují tuto práci díky tomu, že jsou pouze populistické, nesystémové.

Já tedy se k podrobné rozpravě připravím, přihlásím k svému pozměňovacímu návrhu, který určitým způsobem reaguje na ty zvýhodněné výpočty a nekrácené předčasné důchody při odchodu do důchodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Radce Maxové. Kdo dál se hlásí do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. Ptám se, jestli je zájem o vystoupení paní ministryně, pana zpravodaje? Není tomu tak. Budeme tedy pokračovat podrobnou rozpravou a do té je také přihlášena paní poslankyně Radka Maxová a potom... Ještě se ptám, jestli pan předseda klubu sociální demokracie chce s přednostním právem? Ano. Tak paní kolegyně Maxová chviličku posečká. Pan předseda klubu Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Využiji svého přednostního práva, aby se paní kolegyně Maxová mohla občerstvit.

Dovolte, abych se tedy přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který byl důvodem přestávky pro klub ODS. Je to tedy do sbírky důvodů pro vzetí si přestávky jeden z nových, to jsem ještě tady tedy nezažil, že to, že jsem si dovolil vložit do systému pozměňovací návrh bez toho, aniž bych předem avizoval klubu ODS, tak je třeba na to reagovat šedesátiminutovou přestávkou.

Ten pozměňovací návrh má číslo 4117 a jeho obsahem je změna číslovky 5 na 6 v článku jedna v bodě 2 § 37c odst. 1 a variantně nahrazení této číslice z 5 na 7. A jedná se právě o věk, o kolik let mohou ti horníci, kteří splňují podmínky dané předloženou novelou, odejít dříve do starobního důchodu. Já – a mohu mluvit i za klub sociální demokracie se domníváme vzhledem k tomu, jak se postupně prodlužuje doba odchodu do důchodu obecně a vlastně z té původní hranice 60 let už jsme podstatně dál a budeme každým rokem ještě více, tak ten zdravotní stav horníků, kteří mají za sebou těch 3 300 směn, je natolik ohrožen a všechny statistiky to dokládají, že těch pět let nepovažujeme za dostatečné. Proto tedy předkládám tento pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde jednu faktickou poznámku – paní poslankyně Adamová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, dámy a pánové.

Tak jako se tady pan Sklenák podivoval nad tím, že tedy je to jeho pozměňovací návrh důvodem pro vzetí si přestávky jednoho z klubů, tak mě zase udivuje, že sociální demokracie to, o čem tady teď hovořil při zdůvodňování svého pozměňovacího návrhu, nevěděla při tom, když celou tu novelu připravovala. Že je to potřeba tedy dát nikoliv na pět, ale na šest, či dokonce sedm let. To mi přijde jako velmi chabá argumentace, když zaznívá od člena vládní koalice, která mohla ten návrh už s touto konkrétní úpravou představit už v samém počátku.

Navíc tedy se k tomu pozměňovacímu návrhu hlásíte tak trošku z donucení, a nikoliv že byste se, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, k němu hlásil

tak, že si za ním stojíte, což mi přijde trošku minimálně diskutabilní či podivné. Tak pokud tady je potřeba, aby horníci odcházeli o šest, či dokonce sedm let dříve, tak proč už to nebylo ve vládním návrhu od samého počátku?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Eviduji další dvě faktické poznámky. První má pan předseda. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Pan poslanec Stanjura stáhl faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Já už jsem si zvykl, že je nám tady vyčítáno skutečně kde co. Ale paní kolegyně Adamová prostřednictvím předsedajícího, chcete nám vyčítat i to, že dodržujeme legislativní proces a využíváme jako poslanci svoji možnost podat pozměňovací návrh? Proto přece je legislativní proces nastaven na první, druhé a třetí čtení, kdy ještě mezi prvním a druhým a mezi druhým a třetím jednají výbory. A právě tento okamžik je prostor, aby každý poslanec mohl podat svůj pozměňovací návrh. A já toho využívám.

A vyčítat mně, proč tedy vládní návrh neobsahoval to, co navrhuji, je pro mě tedy poněkud nesmyslné. A stejně tak nechápu, kde berete tu domněnku, že tento návrh předkládám z donucení. Tenhle návrh předkládám svým jménem, ale v podstatě je to návrh celého klubu sociální demokracie. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura, po něm paní poslankyně Adamová. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Doufám, že mi taky zatleskáte.

Chtěl bych podpořit názor pana předsedy Sklenáka, že poslanec může využívat svých práv a má právo využívat svých práv podle jednacího řádu. Škoda, že nám občas to právo upíráte. I vy, pane předsedo Sklenáku prostřednictvím pana místopředsedy, jste hlasoval pro nezákonné omezení rozpravy ve třetím čtení, přestože je to naše zákonné právo. Celou zákonnost jste omezili počtem vystoupení na dva a ani to jste nám neumožnili. Tak je poměrně nevěrohodné, že když se to týká vás, tak se dovoláváte práv podle jednacího řádu, a když se to týká opozičních poslanců, tak vám vůbec nevadí, dokonce aktivně to domlouváte, aktivně hlasujete pro.

Chtěl bych se zeptat paní ministryně Marksové. To znamená, ten váš návrh je špatný. Rozumím dobře postoji vašeho klubu. To, co jste prosadila na vládě a s čím jste přišla do Poslanecké sněmovny, jste následně jako klub – a máte na to plné právo, vůbec vám to neubírám, aby pan poslanec Sklenák zase neběžel hned k mikrofonu. Tak si to musíme říct. Ministryně práce a sociálních věcí prosadila na vládě návrh zákona, který de facto řeší jedinou věc – de facto, neříkám, že de iure – a to je umožnění předčasného odchodu horníků do důchodu. Dneska se dozvídáme, že stanovisko poslaneckého klubu sociální demokracie, na které má plné právo, a využívají svých ústavních možností, říká, že je to špatně.

Můj dotaz na paní ministryni nebo pana předsedu Sklenáka: To jste nevěděli, že sedm je lépe než pět? Nebo že šest je lépe než pět? Nebo vám to vláda nedovolila, neprosadili jste to na vládě? Mne to skutečně zajímá.

A to že paní kolegyně Adamová se ptá naprosto oprávněně – vždycky říkáte: projedeme to ve výborech, nezdržujte na tom plénu. Proč jste ty návrhy neuplatnili na výboru? To je přece politická otázka, to není vůbec upírání práva předložit pozměňující návrh. Na to máte plné právo, pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy. Ale je to politicky nezvyklé, to je třeba říct. A mě tedy zajímá názor klubu sociální demokracie (upozornění na časový limit), zvláště pana předsedy, paní ministryně, zda ten původní návrh je opravdu špatný. Pak nás možná přesvědčíte, že budeme hlasovat s vámi ve třetím čtení. Do té doby si to pořádně promyslíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní paní poslankyně Adamová s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Já vám samozřejmě, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, žádné právo ubírat nechci. O tom tady vůbec není řeč. Ale už to tady řekl můj předřečník. Tak se domluvte v rámci vaší strany, jak je to tedy správně. Ono víte co? Tady se jedná o jednu číslovku, jestli tam bude pět, šest, nebo sedm. Ale ta číslovka má dopad v mnoha miliardách korun do státního rozpočtu. To není nic zanedbatelného, a tudíž si to velkou diskusi určitě zaslouží. Na výboru jste se tento návrh rozhodl nepředložit. Předložil jste jej až tady na plénu, abyste se diskusi, která je v tom plénu, které má ty nejlepší možnosti se vlastně vyjadřovat a projednat ten bod velmi dopodrobna, mohla vyjadřovat. Takže ačkoliv se k tomu ještě jednou zřejmě na výboru tedy dostaneme, přijde mi, že takto zásadní věc, která má velký dopad do rozpočtu, byste mohl předkládat korektněji.

Vím, že na mě budete reagovat, že vás nemám poučovat a že by tedy tímto způsobem to uplatnila i opozice, ale řekněme si, o čem tady hovoříme. Už jsem v prvním čtení varovala před tím, že jestliže vyjmeme jednu skupinu zaměstnanců touto novelou zákona, tak se budou hlásit další. A stalo se tak. Přihlásili se už dřevorubci, že i oni mají velmi složité a těžké podmínky zaměstnání, že i oni fyzicky nestačí po celou dobu produktivního věku, tak jak je dnes stanoven, a i oni by rádi výjimku. A určitě budou následovat další.

Takže se zamysleme nad tím, jestli to jsou změny systémové a jestli jsou udržitelné do budoucna.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem se hlásí paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Za prvé bych chtěla říci, že skupina hlubinných horníků je vyjmuta už dávno a u nich jako jediných se vlastně registruje, že skutečně v tomto povolání pracovali. U těch

jiných se to v tuto chvíli za poslední roky ani neregistruje, takže tam to jsou trošku jiné věci.

Jinak tady během toho, jak běží čas od té doby, kdy tento návrh projednávala vláda, bylo tam oněch pět let, tak se situace zejména v OKD, ale i v Ústeckém kraji nějakým způsobem vyvíjí a my na ni potřebujeme reagovat. Takže to je asi ten důvod, na který se ptal pan poslanec Stanjura, proč je tady ten pozměňovací návrh.

Co se týče těch počtů, tak třeba v roce 2017 to navýšení nebo rozšíření o jeden další rok se týká asi 258 horníků navíc, o dva roky 503 horníků. Když se podíváme na predikci roku 2020, tak zase o jeden rok je to o 420 lidí navíc a o dva roky o 820 lidí navíc. Uvádím to proto, že v tuto chvíli máme od OKD skutečně přesné údaje, kterých lidí se to týká. Ale náklady na rozpočet nejsou, musím říci, nijak dramatické, nebo nejsou tak dramatické, jak tady bylo řečeno. Pro rok 2017, když přistoupíme na rozšíření o další dva roky, tzn. že by ti horníci chodili o sedm let dříve, je to 104 milionů navíc. V podstatě je to v rozsahu 3,5 miliardy, když se mluví o jednom roku navíc, nebo o sedmi miliardách, když je to o dvou letech navíc, až do roku 2020.

Takže to není úplně žádná tragédie ve srovnání s tím, když si porovnáme sociální dopady toho rozdílu, jestli ti lidé budou někde chodit po celoživotní poctivé a velice těžké práci se registrovat na úřad práce, protože to je věková kategorie, pro kterou je skutečně velice problematické najít novou práci, je to iluze si myslet, že se na něco rekvalifikují, ve srovnání s tím, když je prostě pošleme domů, dáme jim důchod a ti lidé budou mít pocit, že jsou nějak důstojně zabezpečeni.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Faktickou poznámku má pan poslanec Kučera. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já bych se tady trochu přiklonil k své kolegyni poslankyni paní Adamové. Skutečně bych poukázal na způsob, jakým je tady poměrně závažná změna projednávána, kdy pan poslanec Sklenák dokonce nevystoupil ani v obecné rozpravě a v podrobné rozpravě suše oznámil, jaké jsou změny číslovek, které mají dopad mnoha miliard do státního rozpočtu. S podivem je, že v obecné rozpravě na toto téma nevystoupila ani paní ministryně, která využívá pouze svého přednostního práva právě v podrobné rozpravě. V podrobné rozpravě samozřejmě je ta debata omezená.

Jsou to naprosto zásadní pozměňovací návrhy a skutečně – teď nechci řešit, jestli to je správně tak, nebo onak. Ta diskuze ve druhém čtení měla být skutečně umožněna v obecné rozpravě. Já to kladu za vinu jak panu poslanci Sklenákovi, panu předsedovi klubu, tak paní ministryni. Myslím si, že poměrně ne úplně správně byla tato změna pouze předložena. Technicky byla samozřejmě správně předložena v podrobné rozpravě, nicméně k té diskuzi měla být předložena minimálně alespoň v obecné rozpravě.

To, že se jedná ne o číslovku šest nebo sedm, to už tady zaznělo. Jedná se o mnoho miliard. To, že ten zákon je šitý na míru jedné těžební firmě, to víme. O jinou těžební firmu se nejedná. Samozřejmě nevíme, jaké jsou vazby ČSSD a oné

těžební firmy a proč to tam je takhle navrhováno. Nicméně si myslím, že diskuze k tomu by měla být vedena řádně právě v těch rozsazích, o kterých jsem tady hovořil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji další dvě faktické poznámky. První pan předseda Sklenák, po něm pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. To je neuvěřitelné, že pan poslanec Kučera mi klade za vinu, že jsem se svým pozměňovacím návrhem vystoupil v podrobné rozpravě. (Potlesk části poslanců ČSSD.) Přátelé, já mám pocit, že takovým způsobem, jakým se tady projednávají zákony, jste docílili toho, že už vůbec nevíte, co říká jednací řád. Protože přesně o tom mluví jednací řád, že pozměňovací návrhy se předkládají a odůvodňují v podrobné rozpravě. A já jsem přesně podle toho vystoupil.

Vy nám tady vyčítáte, že máme 200 neprojednaných bodů na pořadu schůze, a já se snažím vystupovat přesně tak, jak mi ukládá jednací řád. A já jsem přece sice řekl, v čem spočívá ten pozměňovací návrh, že se mění číslice, ale také jsem řekl, co ta změna znamená. Myslím, že všichni pochopili, co navrhuji. Navrhuji prostě, aby horníci nechodili do důchodu o pět let dříve, ale o šest nebo o sedm. Co je na tom nejasného?

Já jsem toto navrhl. Až skončí tento bod, bude svolán sociální garanční výbor, kde se jistě sejdeme třeba i s paní kolegyní Adamovou, a já tam rád budu znovu argumentovat, proč si myslím, že tento návrh je správný. Pak uplyne nějaký čas a sejde se Poslanecká sněmovna ke třetímu čtení a budeme o tom rozhodovat. Nevím, co mi na tomto postupu vyčítáte.

Jenom ještě jeden údaj, abych k tomu, co bylo řečeno, řekl. Dopad do rozpočtu – pokud bychom přistoupili na tu variantu zvýšení o jeden rok, tak ten rozpočtový dopad by na rok 2017 byl 54 milionů. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Fiedler. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já celkem se zděšením sleduji, jak se tady z tohoto bodu stává politikum. Myslím si, že si to ti horníci nezaslouží. Tady se jedná o jejich problém poškozeného zdraví, poškozené motoriky lidského těla tou prací, kterou vykonávají, a to, abychom tady řešili nějakou politickou přestřelku, si myslím, že není tak úplně správně.

Chápu vyjádření kolegů, kteří řekli přímo, že to je šito na míru jedné firmě. Ta situace časově k tomu svádí. Ale tady opravdu nejsem přesvědčen o tom, že se to tak dá jednoznačně říct. Ten problém tady byl dlouhou dobu, nebo nějakou dobu neřešen. A to, že tato skupina pracovníků, kteří měli práci velmi těžkou – já jsem z Moravskoslezského kraje, dělal jsem důlní stroje, když jsem dostudoval vysokou

školu, fáral jsem na šachty, vím, co to obnáší – tak si myslím, že to není v té rovině, která se tady momentálně odehrává. Ať se na mě kolegové nezlobí.

Pojďme se vrátit k věcné diskuzi o tom, co odpovídá realitě. Zúčastnil jsem akce, která byla na Stonavě, nebo kde to bylo. Byla tam i paní ministryně. Byly prezentovány výsledky o tom, jakého věku se dožívají horníci, jaké mají problémy. Mě nemusí nikdo přesvědčovat o tom, že jejich situace je jiná.

Že se budou ozývat asi i jiné kategorie? No uvědomme si, jestli všichni jsou ochotni nebo schopni ve věku 63, 65 let lézt po střechách, pracovat v lesích. To už je jiná kategorie. Že tahle hornická kategorie je první na řadě, je nevíce postižená, je fakt. Pojďme se vrátit k věcnému meritu věci a nechme politických přestřelek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přečtu dvě omluvy. Dnes se z celého jednacího dne omlouvá pan poslanec Mihola. Od 19 hodin se do konce zasedání z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Radka Maxová.

Vzhledem k tomu, že se nikdo další s faktickou poznámkou nehlásí, budeme pokračovat řádně přihlášenými do podrobné rozpravy. První přihlášenou je paní poslankyně Maxová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Ještě než se přihlásím k pozměňovacímu návrhu a řeknu jeho číslo, chtěla bych krátce komentovat to, co tady proběhlo. Trošku mě mrzí, že Ministerstvo práce a sociálních věcí – v podstatě by mělo prioritně řešit zaměstnávání těchto horníků a ne to, že je bude hnát na předčasné důchody a na úřady práce. Tady mi to trošku chybí. Protože pokud se touto problematikou zabýváte, víte, že většina těch horníků je vyučena v nějakých oborech, a nám chybí technické obory. Tak proč nějakým způsobem nezapracovat intenzivně na tom, abychom je v klidu převedli?

Všichni chápeme kritickou situaci ohledně OKD. Vidíme, jak Ministerstvo průmyslu i Ministerstvo financí řeší tu situaci poměrně intenzivně. Myslím si bohužel, že to, co dneska udělal pan Sklenák s posvěcením některých svých kolegů, je trošku hozením vidlí do této problematiky. Všichni jsme byli připraveni na to, že odsouhlasíme předčasné důchody pro horníky v tom návrhu, který navrhuje Ministerstvo práce a sociálních věcí. A toto mi přijde opravdu jako nestandardní postup, který z horníků dělá opravdu zboží a předvolební téma.

Ptám se, proč jste nenavrhli osm nebo devět let? Nerozumím tomu, proč to tak hrotíte. Nicméně si myslím, že kvůli 250, 350 lidem v celé České republice je tento pozměňovací návrh opravdu zbytečný. Pojďme to řešit tak, jak to bylo navrženo. Nikdo proti tomu nevystupuje, nikdo neřekl, že to nepodpoří. Zbytečně to hrotíme. Tak.

Já bych se teď ráda přihlásila k pozměňovacímu návrhu pod číslem 4119.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a táži se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě končím podrobnou rozpravu a

táži se, zde si chce vzít pan zpravodaj nebo paní ministryně závěrečná slova. Pan zpravodaj. Koukám, že si chce vzít závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedající. Stojíme před politickým rozhodnutím. Není to problematika exaktní, nevážíme chemické látky, ale vážíme každý podle svých zkušeností. A já chci upozornit členy garančního výboru, tedy výboru pro sociální politiku, že by se měl sejít zítra od 13.30 do 14.30. Ale jak sleduji diskuzi v Poslanecké sněmovně nevím, jestli ty dva zákony, které nás v tendru ještě čekají, za tu hodinu zvládneme.

Každopádně jde tady o určité precedentní rozhodnutí, protože dosavadní zákony pracovaly s jinou číslovkou a půjde o to, který ten návrh získá jak ve výboru, tak potom hlavně v Poslanecké sněmovně, ale pravděpodobně i v Senátu většinu. Kdybychom srovnali situaci se zahraničím, tak zjistíme, že tam jsou časy daleko delší, deset let, ale i kratší. Takže bude záležet na nás, jak se většina rozhodne. Každopádně si myslím, že legislativní proces probíhá podle zákona o jednacím řádu, a tak budeme postupovat i v časech budoucích. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní paní ministryně se závěrečným slovem. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Jenom jsem chtěla říci, možná pro ty, kteří pečlivě nečtou. Tohle přece není návrh zákona pro nějakou firmu. Té firmě se nedává ani koruna a je úplně jedno, jaká je tam číslovka, jestli je tam pět, nebo šest, nebo sedm let. Je to podpora těch lidí. Jde nám o to, aby zejména v regionu, který tím útlumem bude těžce postižen – a opakuji, že situace se velice negativně vyvíjí během posledních měsíců, ale spíše týdnů. A my jsme to nemohli dříve vědět. To je podpora propuštěným lidem, aby se v těchto dvou regionech dvou, zejména v tom jednom, ale obou dvou, zachoval sociální smír, aby ti lidé měli pocit důstojného odchodu. Takže jestli někdo říká, že se jedná o podporu jedné soukromé firmě, tak je opravdu úplně mimo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že žádný další jiný návrh nepadl, končím projednávání tohoto bodu. Končím druhé čtení.

Přikročíme k dalšímu bodu dnešního jednání a tím je

7.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 725/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, já tady připomenu to, co už víme z prvního čtení. Tento návrh zákona dává, resp. vzhledem k historickému kontextu bych měla spíše říci, vrací vládě ČR zmocnění, aby v případech, kdy valorizace z automatického zákonného schématu vyjde velice nízká, jako se tomu stalo pro letošní rok, tak aby to byla vláda, která může svým rozhodnutím valorizaci navýšit. Zároveň na základě koaliční dohody je tam v tuto chvíli návrh, aby tam byl strop ve výši 1,7 % průměrného starobního důchodu. Musím nicméně zdůraznit, že během 15 let až do roku 2011, kdy vláda takové zmocnění měla, tam vůbec žádný strop nebyl.

Tento návrh byl projednán v garančním výboru, který tento návrh schválit doporučil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 725/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro sociální politiku, kdy vystoupí pan poslanec Opálka v zastoupení zpravodaje, a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případně pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovolte mi i tentokrát malou rekapitulaci. Vláda rozeslala tento návrh poslancům 17. února tohoto roku. První čtení jsme absolvovali 9. března a jako garanční výbor dostal za úkol projednat tento tisk výbor pro sociální politiku, který zasedl 31. března. Původně se předpokládalo zrychlené čtení podle § 90 odst. 2, toto bylo vetováno. Byl tedy projednáván návrh ve výboru, kde byla stejně jako u předchozí předlohy docela bohatá diskuse. Byl předložen jeden pozměňovací návrh kolegů Beznosky a... (dívá se do podkladu) Vilímce. Musel jsem se podívat, ať si připomenu. I o tomto návrhu bylo diskutováno, zejména z pohledu, že neřeší tzv. starodůchody a novodůchody při případné změně jeho schválení, s tím že chce navýšení u pevné částky, což by se týkalo en bloc všech důchodů, i těch vícepříjmových. Výbor nakonec tento poslanecký návrh neschválil.

A tak bylo schváleno usnesení 184 ze 40. schůze z 31. března, které jste všichni obdrželi jako sněmovní tisk 725/1, kterým vyslovuje souhlas s vládním návrhem a zmocňuje zpravodaje, v jehož zastoupení vystupuji, aby o tom informoval Poslaneckou sněmovnu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku. Tedy předávám slovo panu poslanci Vilímcovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, pan zpravodaj informoval o jednání garančního výboru, kde jsme s panem kolegou Beznoskou navrhli pozměňovací návrh, ke kterému se samozřejmě vyjádřím.

Já jsem již v prvním čtení kritizoval tento vládní návrh, tak jak jej vláda poslala do Poslanecké sněmovny. Ano, v zásadě se jedná o obnovení nebo přesunutí kompetence na vládu ke zvyšování důchodů, tak aby u průměrného starobního důchodu úhrn částky základní výměry důchodu a částky zvýšení procentní výměry důchodu činil alespoň 1,7 % jeho výše. Ta částka byla nějak koaličně domluvena, jak poznamenala paní ministryně. Samozřejmě pro vládu je to pohodlné. V okamžiku automaticky vypočteného nízkého zvýšení důchodu nemusí do Poslanecké sněmovny. Obnovuje se tedy dřívější princip zvýšení důchodu rozhodnutím vlády. Paní ministryně také poznamenala, že vlastně v době, kdy tuto kompetenci měla vláda, neplatil žádný limit a vláda to využila asi dvakrát za patnáct let.

Možná, když tam ten limit nebyl, že to vedlo k větší zodpovědnosti vlád. Protože v paragrafovaném znění totiž žádný limit stanoven nebyl, a tudíž debata o zvyšování důchodů nad rámec výpočtu ukazatelů nemohla být vztažena k nějakému návodnému limitu. Limit 1,7 %, je jedno, jestli to bude 1,8, nebo 1, jak my navrhujeme, tak fakticky trochu legitimizuje domněnku, že zvýšení pod 1,7 % je podlimitní a nízké. V takovém případě vlády, možná přesně levicové vlády, budou tento limit brát automaticky jako určité měřítko toho, zda je zvýšení důchodu adekvátní. V případě nižšího zvýšení dle vypočtených ukazatelů pak budou mít v zásadě jakousi metodiku, že tam je namístě to zvýšení dorovnat. Uvádím to v souvislosti s názory prezentovanými na sociálním výboru, že obava z nadužívání tohoto instrumentu je zbytečná i vzhledem k tomu, že v minulosti se často neužíval. Ano, ale v minulosti vlastně žádný limit stanoven nebyl.

My jsme v prvním čtení uvedli, jak pan předseda Stanjura, tak i já, že budeme usilovat o takový mechanismus, který by nebyl výhodný jen pro vládu, který by neoslaboval pozici zákonodárného sboru, ale byl by výhodný především pro důchodce. Proto jsme připravili – pouze nekritizujeme, ale připravili jsme spolu s Adolfem Beznoskou v alternativách pozměňovací návrh, ke kterému se chci vyjádřit.

Ten je vlastně rozdělen na dvě části. Jednak zvyšuje ve dvou alternativách takzvanou základní výměru důchodu, a to z 9 % na 10 % a v alternativě z 9 % na 9,5 % z průměrné mzdy zaokrouhlené na celé desetikoruny, abych byl přesný. Základní výměra důchodu je totiž taková nepominutelná částka. Koneckonců, a tady si musím vypůjčit i určité stanovisko důchodové komise, kam nechodím, ale čtu si občas závěry, že základní výměra důchodu je velmi nízká a vlastně nebyla procentuálně za celou dobu zvýšena a fakticky tato částka nestačí na obživu ani po započítání minimální částky procentní výměry důchodu. To je přesně napsáno v závěrech oné důchodové komise.

V součtu tvoří celková minimální výše starobního důchodu nižší částku, než je životní minimum jednotlivce. Na to poukázala důchodová komise a já ji uvádím proto, že se v mnoha případech této komise dovolává vládní koalice, především Ministerstvo práce a sociálních věcí. Ten rozdíl mezi životním minimem jednotlivce a minimální výší starobního důchodu činí asi 240 korun. Proto je namístě minimálně otevřít debatu o výši základní výměry. Samozřejmě, a to já nezastírám, zvýšení základní výměry znamená určitý dopad do státního rozpočtu, to je přirozené, do pomyslného důchodového účtu, byť je to součástí státního rozpočtu. Na druhé straně,

kdy se má zvýšit, pokud vůbec uvažujeme o zvýšení základní výměry, než v době, kdy je situace ekonomicky příznivá? Určitě to nebudeme zvyšovat v době ekonomicky nepříznivé.

Zvýšení na 9,5 %, to je alternativa č. 2, by znamenalo jednorázové navýšení zhruba o 3,5 mld. korun s tím, že bychom mohli vyřešit pro důchodce často zmiňovaný dopad nezbytných opatření v době krize a nezbytné konsolidace salda veřejných rozpočtů. Na sociálním výboru, a poznamenal to tady i zástupce zpravodaje, také zaznělo i z úst zástupců Ministerstva práce a sociálních věcí, že navýšení základní sazby znamená zvýšení všech důchodů včetně i takzvaně vyšších důchodů o určitou shodnou částku. To je sice pravda, ale nevidím důvod, proč bychom na částečné zvýšení základní výměry důchodu měli rezignovat. Důvody pro to evidentně existují.

Druhá část návrhu se týká jakéhosi procesního mechanismu valorizace důchodů. Paní ministryně již také v době, kdy prosadila jednorázové navýšení důchodu o 1,8 % v roce minulém, předkládala variantně do vlády mechanismus určitého zaručeného procenta valorizace. Proto navrhujeme, aby se v případě, že částka zvýšení důchodu nebude dosahovat ani 1,2 % podle automatického propočtu, stanovila valorizace ve výši 1,2 % rozhodnutím vlády na základě zákonného ustanovení, protože stejně pokud by došlo k nějakému automatickému propočtu, jako tomu bylo v minulém roce, kdy to vypadalo, že by se důchody zvyšovaly pouze o 40 korun, tak vláda stejně činí maximum pro to, aby přistoupila k nějaké mimořádné valorizaci. Nechť je to tedy v zákoně a stanoví se to na úrovni 1,2 %, což považuji za adekvátní. Ale v pásmu nad 1,2 % a do 1,8 % navrhujeme ještě o jednu desetinu vyšší možnost valorizace a vláda by mohla stanovit toto zvýšení se souhlasem rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny.

Samozřejmě že tento instrument vyvolal diskusi na sociálním výboru. Na druhé straně rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny má i podle jiného speciálního zákona pravomoc schvalovat rozpočtová opatření zvyšující schválené ukazatele nad 10 %. Nevidím tedy důvodu, proč by nemohl tento výbor být určitou záklopkou zákonodárného sboru ve zvyšování důchodů, a to ve vztahu k moci výkonné. Na sociálním výboru, myslím, že to otevřel pan Sklenák, byla vedena debata, kdo je odpovědnější, jestli vláda, anebo výbor Poslanecké sněmovny; aby to nevedlo k nějakým kompetenčním sporům. V situaci, kdy složení výboru fakticky odpovídá rozložení mandátů v Poslanecké sněmovně, a tudíž tedy vládní koalice tam má většinu, bych se toho tak neobával. Naopak jsme tady zažili vlády, jejichž složení neodpovídalo volebním výsledkům, a v takovém případě je možná ještě více namístě mít v zákoně takovou pojistku vůči vládě.

Chtěl bych tedy požádat o podporu těchto pozměňovacích návrhů buď ve všech bodech, nebo alespoň částečnou podporu těchto návrhů, jak se to stalo, byť nezískala většinu, i ve výboru sociálním. Myslím, že tyto návrhy jsou určitě vedeny snahou nastavit nějaký mechanismus, který by měl být vstřícný i vůči důchodcům.

Chci na závěr poznamenat, že jsme tento návrh předložili sociálnímu výboru právě proto, aby byla nějaká debata, a z debaty jsme se také legislativně poučili. Takže pokud Ministerstvo práce a sociálních věcí mělo určité připomínky ve vztahu

k přechodným ustanovením, tak přechodná ustanovení i ve spolupráci s parlamentní legislativou a ve spolupráci s legislativou Ministerstva práce a sociálních věcí byla zakomponována a zapracována do pozměňovacího návrhu, takže určitě z legislativního pohledu není důvod je nějakým způsobem napadat.

Takže to je z mé strany všechno. Já věřím, že se samozřejmě vrátíme k debatě, budeme se muset k této debatě vrátit na garančním sociálním výboru, a věřím, že i celá vládní koalice bude tyto návrhy posuzovat zodpovědně a případně je ve třetím čtení podpoří. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní se hlásí pan předseda Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já jsem se tentokrát přihlásil již v obecné rozpravě, abych nebyl podroben kritice, že předkládám pozměňovací návrh tehdy, kdy se má, tedy v podrobné, a v podrobné se pouze přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který vám nyní stručně představím.

Tento návrh upravuje limit, který vládní předloha dává vládě ke zvýšení důchodů, a upravuje se tedy z 1,7 % na 2,7 % průměrného důchodu. Tím motivem je situace, kdy jsme v době, kdy se ekonomice daří, kdy se pracujícím zvedají mzdy, ale u valorizace důchodů se nám stále nedaří, byť zdá se z různých veřejných proklamací, že je vůle valorizovat důchody minimálně o 200 korun, spíše se hovoří o 300 korunách v příštím roce, a vládní návrh, jak je předložen, čili s procentem 1,7, by podle ekonomických ukazatelů neumožňoval valorizaci ani o 200 korun. Tedy z tohoto důvodu navrhuji procento 1,7 upravit na 2,7.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romanu Sklenákovi. A nyní dál v obecné rozpravě ještě paní poslankyně Adamová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Opět tu máme pozměňovací návrh, kterým se ten původní mění z řady vládní koalice a z řady konkrétně ČSSD. Mě by tedy zajímalo, jak je to s přístupem k důchodové reformě, respektive k důchodům jako takovým, ze strany sociální demokracie. Protože na těch dvou změnách zákonů o důchodovém pojištění se pouze ukazuje právě velmi, řekněme, nesystémový přístup a to, jak tuto problematiku, která je velmi závažná a která je opravdu jedním z největších témat, měla by být, podceňujete.

Důchodovou reformu jste zrušili, novou nenabízíte. Nemáte řešení, které by bylo dlouhodobě udržitelné. Rozhazujeme tady miliardy – sem jedním návrhem, miliarda tam dalšími návrhy (rozhazuje rukama), ale že bychom se zabývali tím, jestli nejenom ti současní důchodci, ale i jejich vnoučata budou mít někdy důchody, tím se už nezabýváme.

Mně se tady tenhle ten přístup nelíbí. Myslím si, že nejenom mně. Myslím si, že je nezodpovědný a bylo by lepší, kdybyste se začali zabývat systémem jako celkem, a ne jenom takovými dílčími kosmetickými úpravami.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Adamové. A ještě se hlásí pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuju za slovo. Mně se trochu chce říct, že – v uvozovkách, myslím to v uvozovkách tedy – že předkládám pozměňovací návrh, kde se číslovka 2,7 nahrazuje číslovkou 3,7. Proč ne? Nebo 4,7?

Chci se tady pozastavit spíše nad zdůvodněním – jsem rád, že mě poslouchá i pan poslanec Sklenák – nad tím zdůvodněním, které tady je, a to odhad finančních dopadů. Odhad finančních dopadů ve zdůvodnění pana poslance Sklenáka a jeho pozměňovacího návrhu zní: Zvýšení důchodů od ledna 2017 odpovídající 2,7 % částky průměrného vyplaceného starobního důchodu – tomu rozumím – by si v porovnání se současným legislativním stavem vyžádalo dodatečný roční výdaj ve výši 4,6 miliardy korun. A to se jedná o rok, nebo o měsíc? (Poslanec Sklenák: Rok.) To znamená je to roční výdaj 4,6 miliardy, 2,7 %, tvrdí pan poslanec Sklenák. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli je ještě někdo přihlášen do rozpravy. Z místa se nikdo nehlásí. Mohu tedy obecnou rozpravu ukončit. Ptám se, jestli je zájem, paní ministryně, o závěrečné slovo. Není tomu tak. A pan zpravodaj také nechce. Můžeme tedy otevřít rozpravu podrobnou. Do té mám přihlášeného pana poslance Vilímce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, chtěl bych se přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 4116, to jsou ty pozměňovací návrhy ke sněmovnímu tisku 725, které jsem osvětlil i v obecné rozpravě. Aniž bych chtěl prodlužovat diskusi, tak na konto návrhů, které tady zazněly panem Sklenákem, považuji ještě více za důležité, aby v procesu valorizace byla nějaká záklopka v Poslanecké sněmovně rozpočtového výboru. Protože debata, kterou otevřel na výboru pan poslanec Sklenák, jestli je zodpovědnější Poslanecká sněmovna, nebo vláda – nejsem si jist poté, co předkládá sociální demokracie. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Ptám se, kdo dál v podrobné rozpravě. Ještě pan poslanec Roman Sklenák v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Jak jsem avizoval, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod číslem 4118.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sklenákovi. Ptám se, kdo dál do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. Podrobnou rozpravu končím. Ptám se paní ministryně, jestli má zájem vystoupit na závěr rozpravy. Nemá zájem. Pan zpravodaj má zájem. Prosím, pane zpravodaji, vaše závěrečné slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, jak je vidět, stojí před námi ještě dva konfliktní návrhy, které nás čekají

v garančním výboru a ve třetím čtení. Chtěl bych upozornit, že oba dva mají v návrhu účinnost k 1. 8. 2016. Z tohoto důvodu jsem si dovolil požádat tajemníka, aby blokoval na zítřek na těch 13.30 místnost, ale jak mám první kontakty, tak není velká vůle k tomu, aby výbor pro sociální politiku k tomu již zítra v poledne zasedal. Proto bych požádal místopředsedy výboru pro sociální politiku plus paní kolegyni Hnykovou a Beznosku, abychom se sešli v 18 hodin, pokud nebude zrovna hlasování, pokud bude, tak bezprostředně po něm, na chvilku u klavíru a domluvili se, jak k tomu přistoupíme, protože nikdo účinnost tady nenavrhl, jinou alternativu, takže se budeme muset s tím zodpovědně vypořádat.

Ještě jednou, místopředsedové plus dva zástupci klubu Úsvitu a ODS v 18 hodin, případně bezprostředně po hlasování, na chviličku ke klavíru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Nemáme žádný návrh k hlasování, který by byl předložen ve třetím čtení (správně ve druhém čtení), a můžeme tedy ukončit druhé čtení tohoto tisku. Končím bod vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o důchodovém pojištění.

A i když jsem chtěl poděkovat paní ministryni a panu zpravodaji, tak ale setrvávají na svém místě, protože dalším návrhem je vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. (Ministryně odchází ze sálu.) Paní ministryně, děkuji vám za vaše přednesy, panu zpravodajovi taky.

Nyní tedy budeme pokračovat bodem

8.
Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv)
/sněmovní tisk 646/ - druhé čtení

Z pověření vlády uvede zákon pan ministr vnitra Milan Chovanec. A ještě ho požádám o malinké strpení. Panu předsedovi byla doručena omluva paní ministryně Marksové z dalšího jednání dnešního odpoledne. Pane ministře, teď už máte slovo. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych stručně připomněl vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Cílem návrhu je provedení nezbytných změn právního řádu souvisejících se zásadní modernizací a elektronizací tvorby a vyhlašování právních předpisů. Návrh náleží do širšího rámce strategických cílů vlády v rámci projektu takzvaného eGovernmentu, tedy zvyšování konkurenceschopnosti České republiky, demokratizace výkonu veřejné moci a boje proti korupci.

Hlavním principem navrhované právní úpravy je zavedení bezplatné právně závazné elektronické podoby Sbírky zákonů a mezinárodních smluv, které by tedy

byly bezplatně, jak jsem říkal, dostupné občanovi ve velmi jednoduché formě prostřednictvím internetu a státem garantovaného úložiště a serveru. Dalším principem je zavedení právně závazného uplatnění znění novely právního předpisu. V současné době neposkytuje text novely právního předpisu v podobě jednotlivých novelizačních bodů uspokojivý a srozumitelný přehled o navrhovaných změnách právního předpisu. Nově tak bude každá novela obsahovat také právně závazné úplné znění právního předpisu s vyznačením přijatých změn pro lepší orientaci ve věci samé.

Návrh dále směřuje ke zkvalitnění a vyšší efektivitě legislativního procesu. Návrh právního předpisu bude předkládán prostřednictvím elektronického systému tvorby právních předpisů. Tento systém bude obsahovat specializované šablony jednotlivých druhů právních úkonů a aktů, které budou zohledňovat jejich požadovanou formu a strukturu. Tento nástroj poskytne moderní a efektivní možnosti a nástroje, které usnadní práci s návrhem zákona a přípravu jeho změn a podporu jejich hlasování při jeho projednávání v Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi a konstatuji, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisk 646/1 a 646/2. Žádám zpravodaje ústavněprávního výboru poslance Martina Plíška, aby nás informoval o jednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Zatím nemám žádnou přihlášku do rozpravy. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, ústavněprávní výbor na své 56. schůzi dne 18. února tohoto roku projednal vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv, tisk 646, a přijal usnesení, že za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona změny a doplňky, které jsou uvedeny v příslušném sněmovním dokumentu, který vám byl zaslán. V tuto chvíli děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Jak jsem konstatoval, nemám do ní žádnou přihlášku ani nikoho nevidím z místa kromě pana zpravodaje, který ani nemůže využít své přednostní právo, protože je jediný do rozpravy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Já bych chtěl – ještě jednou pěkné odpoledne – zaavizovat svůj pozměňovací návrh, který posouvá účinnost tohoto návrhu zákona až na začátek roku 2020, na 1. leden 2020. Důvodem odložení této účinnosti o rok je nutná implementace a zkušební provoz tohoto potřebného, ale nového projektu eLegislativy a elektronické Sbírky zákonů, protože původní implementační zkušební doba byla půlroční. Tady se skutečně navrhuje i na základě připomínky Senátu,

protože na konci roku 2018 se konají volby do Senátu Parlamentu České republiky a noví senátoři by tak měli mít dostatek času na seznámení se se senátními procedurami. Takže to je důvod Senátu. Vedle toho ale samozřejmě je i dobře, že zkušební provoz nejenom pro Senát, ale i pro Poslaneckou sněmovnu, úřednický aparát v Poslanecké sněmovně, ale i v exekutivě bude delší, protože musíme samozřejmě počítat určité lhůty pro otevřená výběrová řízení na dodavatele projektu, a jak známo, ty lhůty se mohou protáhnout. Takže i z tohoto důvodu je účelný posun na 1. leden 2020.

Avizuji, že v podrobné rozpravě se kromě dalších pozměňovacích návrhů přihlásím k tomuto pozměňovacímu návrhu, který pokládám za zásadní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím a otevírám rozpravu podrobnou. Do té také nemám žádnou přihlášku, takže pan zpravodaj v podrobné rozpravě. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Takže dovolte, abych se přihlásil u tohoto sněmovního tisku k pozměňovacím návrhům, které jsou v příslušném systému Poslanecké sněmovny uvedeny pod dokumenty číslo 3941 a 3942. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo dál do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem za těchto okolností o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak, pan zpravodaj také ne. Protože nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli ve druhém čtení hlasovat, končím druhé čtení tohoto bodu a děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Budeme pokračovat zákonem souvisejícím a to je

9.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 647/ - druhé čtení

Opět požádám pana ministra vnitra Milana Chovance, aby z pověření vlády tento tisk uvedl. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Cílem tohoto návrhu je novelizace některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Navrhovaná právní úprava přináší především nezbytné změny zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, zákona

o jednacím řádu Senátu a zákona o Ústavním soudu. Navrhovaný zákon dále provádí terminologické změny řady zákonů v souvislosti se sjednocením Sbírky zákonů a Sbírky mezinárodních smluv do jedné Sbírky zákonů a mezinárodních smluv.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a konstatuji, že v prvém čtení jsme přikázali k projednání tento tisk ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 647/1 a 647/2. Žádám opět zpravodaje ústavněprávního výboru poslance Martina Plíška, aby nás informoval o jednání ve výboru a jednotlivé návrhy, případné pozměňovací výbory odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vás seznámil s usnesením ústavněprávního výboru z 56. schůze dne 18. února, kterým výbor vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv, tisk 647, projednal a přijal k němu následující usnesení. Ústavněprávní výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu změny a doplňky, které jsou uvedeny v příslušném sněmovním dokumentu, který vám byl rozeslán.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné, do té mám přihlášku pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Martin Plíšek: Tak ještě jednou děkuji za slovo, pane místopředsedo. Na základě jednání s legislativami v Poslanecké sněmovně a Senátu, z hlediska následné komunikace mezi Poslaneckou sněmovnou a Senátem vyvstala potřeba předložit ještě některé pozměňovací návrhy, proto se v podrobné rozpravě přihlašuji ke dvěma pozměňovacím návrhům. Jeden je uveden ve sněmovním dokumentu pod číslem 3943 a druhý je ve sněmovním souboru uveden pod číslem 4064. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji, a ptám se, kdo dál do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se – není zájem od pana ministra ani od pana zpravodaje o závěrečná slova. V tom případě končím projednávání tisku 647. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji. Pan ministr jistě zůstává na svém místě, pan zpravodaj bude na chvilku vystřídán.

Dalším bodem našeho jednání je

10.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 677/ - druhé čtení

Pan kolega Roman Váňa jako zpravodaj výboru pro bezpečnost už je na svém místě. Požádám o pozornost pány poslance Bronislava Schwarze a Antonína Seďu, kteří jsou zpravodaji ostatních výborů. Nyní už bych požádal pana ministra vnitra Milana Chovance, aby z pověření vlády předložený návrh zákona uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, již v prvém čtení jsem velmi podrobně představil vládní návrh novely zákona o zbraních a dalších souvisejících zákonů, dovolte mi tedy, abych ho ve stručnosti připomenul ve druhém čtení.

V návaznosti na události ve Vrběticích je nově upraveno nakládání s municí civilními subjekty. Nakládání s municí bude nově v rámci zákona o zbraních upraveno samostatně. Dojde také k zavedení samostatných muničních průkazů a licencí. Jejich držitelé budou muset splňovat přísnější podmínky a plnit přísnější povinnosti než držitelé zbrojních průkazů a licencí. Zcela nově se upravuje skladování munice a podmínky jejího používání. Tato úprava však bude ke své plné funkčnosti vyžadovat přijetí rozsáhlé prováděcí legislativy. Z tohoto důvodu je u změny právní úpravy nakládání s municí navrhován roční odklad její účinnosti.

S novou úpravou nakládání s municí souvisí rovněž změny dalších právních předpisů obsažené v tomto návrhu, tedy zákona o požární ochraně, živnostenského zákona a zákona o nakládání s bezpečnostním materiálem, zákona o pyrotechnice a zákona o správních poplatcích.

Druhý okruh změn zákona o zbraních reaguje na střelbu v Uherském Brodě. Tento útok, při kterém zemřelo osm lidí, spáchal držitel zbrojního průkazu. Pro nejrůznější podezřelé náznaky v jeho chování již policie zahájila kroky k odnětí jeho zbrojního průkazu. Bohužel ale zcela chyběly nástroje pro výraznější a efektivnější postup ve věci, který by mohl případně ušetřit zmařené lidské životy. Takové nástroje právě zavádí předkládaný návrh. Jde především o umožnění efektivnější kontroly držitelů zbrojních průkazů, zvyšuje se kontrolovatelnost zdravotní způsobilosti držitelů zbrojních průkazů. Navrhovaný systém by měl cíleně reagovat na zdravotní problémy držitelů zbraní. Dále se zavádí oprávnění policie předběžně zadržet zbraně, a to v případě důvodné pochybnosti o zdravotní způsobilosti držitele zbrojního průkazu a zbraně samé. Tyto změny je nutné uvést do praxe co možná nejdříve. Proto návrh počítá s účinností patnáctým dnem po vyhlášení.

Návrhem se podrobně zabýval výbor pro bezpečnost, ústavněprávní výbor a výbor pro obranu. Jak výbor pro bezpečnost, tak výbor pro obranu přijaly své pozměňovací návrhy, ke kterým se podrobně vyjádřím později. Mohu však uvést, že s pozměňovacími návrhy přijatými výborem pro bezpečnost souhlasím, ale

s pozměňovacím návrhem výboru pro obranu, který vypouští oprávnění policie vstoupit do obydlí a jiných míst, pokud osoba neodevzdá zbraně, které jsou jí zadržovány nebo zajišťovány, nebo neumožní jejich převzetí policií, souhlasit nemohu. Naprosto by to devalvovalo záměr zákonodárce právě v této věci poskytnout policii větší možnosti a pravomoci.

Vládní návrh směřuje výhradně k tomu, aby v případě, kdy existuje důvodné podezření změny zdravotního stavu držitele zbrojního průkazu, mohl jakýkoli policista zajistit jeho zbraň v rámci realizace neodkladného policejního úkonu, a to pouze tehdy, pokud by tato osoba představovala ohrožení pro sebe, pro život svůj nebo život ostatních lidí. Vládní návrh pokrývá i zbraně v držení firem, u kterých byla při státní kontrole zjištěna zásadní pochybení, případně u osob, u nichž zanikla platnost zbrojního průkazu, zbraně neodevzdaly, případně drží tyto zbraně nelegálně. Vypuštěním dotčených ustanovení může dojít k situaci, kdy se policie včas nedostane ke zbraním, jejichž držitelé představují reálné nebezpečí. Já si troufnu odhadnout, že by se tato praxe týkala desítek zbraní ročně. Nebude to žádné masové opatření, kdy by policisté zabavovali zbraně. Každý takový úkon samozřejmě následně bude podroben kontrole, jestli toto opatření Policie České republiky nenadužívá.

Děkuji vám za pozornost a jsem připraven na debatu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra Milanu Chovancovi. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru a výboru pro obranu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 677/1 až 4. Požádám prvého zpravodaje, pana poslance Romana Váňu za výbor pro bezpečnost, aby nás informoval o jednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Dobré odpoledne, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající. Výbor pro bezpečnost projednal na své 27. schůzi dne 24. března návrh tohoto zákona a přijal k němu usnesení, kdy doporučuje návrh zákona přijmout ve znění pozměňovacích návrhů přijatých výborem pro bezpečnost. S tím, že je třeba říci, že základním kamenem tohoto zákona je skutečně nová pravomoc pro Policii České republiky zajistit zbraně v případě, kdy je důvodné podezření o ztrátě zdravotní způsobilosti držitele zbrojního průkazu. Byl předložen návrh na zrušení této pravomoci, ale tento návrh v rámci výboru pro bezpečnost nebyl podpořen. Ty věci, které prošly, byly v kontextu toho, co říkal na počátku pan ministr.

Je třeba si uvědomit, že přesto u tohoto zákona, který už samotný je velmi přísný k držitelům zbrojních průkazů, ale zároveň vyvážený v rámci jejich práv a povinností, byla nalezena legislativní mezera, že v případě, že člověk ztratí, a to zjevně, zdravotní způsobilost, lidově řečeno zblázní se, policie neměla zákonné oprávnění mu okamžitě odebrat zbraň v době, kdy ten člověk ještě nic nespáchal ani nevyhrožoval, pouze bylo zjevné, že ztratil zdravotní způsobilost. V takovém případě bylo nutné zahájit správní řízení, v rámci něhož mohl dotyčný člověk různými průtahy oddalovat okamžik, kdy své zbraně musel odevzdat. A samozřejmě v takové době se mohlo stát

cokoli. Ten zákon zásadním způsobem tento problém řeší, kdy dává Policii České republiky pravomoc zbraň okamžitě zajistit, a to nejprve dát výzvu občanovi, aby ji odevzdal, a pokud ji nesplní, pak ji zajistit, ať už se nachází kdekoliv, tedy i v případě, že se nachází v jeho obydlí. Je to základní kámen bezpečnosti tohoto zákona.

Další opatření, která v návrhu zákona byla uvedena, a to např. zkrácení platnosti zbrojního průkazu, možnost praktických lékařů přímo vstupovat do centrálního registru zbraní apod., vyhodnotil výbor pro bezpečnost v kontextu toho, že je zaváděno toto nové oprávnění pro Policii České republiky, které danou situaci může řešit, již jako nadbytečná. Proto výbor pro bezpečnost schválil pozměňovací návrhy, ve kterých se tedy ponechává platnost zbrojních průkazů na stávajících deset let, kde se již nedává přímý přístup lékařů do centrálního registru zbraní. Budou mít pouze možnost se dotázat Policie České republiky, zda je dotyčná osoba držitelem zbrojního průkazu, či není.

Výbor pro bezpečnost také akceptoval pozměňovací návrhy poslanců, které neměly ve stávajícím zákoně již technické opodstatnění. Jedná se tedy o povolení využívání laserových zaměřovačů.

Dále i když prakticky nikdy nevyužitá, ale myslím, že symbolicky velmi významná změna. Výbor pro bezpečnost schválil, aby ze stávajícího zákona byla vypuštěna pravomoc vlády České republiky v případě válečného ohrožení nařídit občanům, aby odevzdali své legálně držené zbraně. Po konzultaci s ministrem vnitra i s premiérem vlády České republiky bylo konstatováno, že demokratická vláda takovéto oprávnění skutečně nepotřebuje, že se jedná o relikt z minulých dob.

Vzhledem k tomu, že oprávnění Policie České republiky na místě zajistit zbraň je skutečně mimořádným prostředkem, doporučil výbor pro bezpečnost ve svém pozměňovacím návrhu, aby při takovémto opatření byl přítomen vždy příslušník služby odboru zbraní a bezpečnostního materiálu jakožto specialista, který je znalý jak držitelů zbrojních průkazů, tak i nakládání se zbraněmi apod., bude mít také k dispozici přesné informace o typu, počtu zbraní apod. To se týká těch mimořádných případů zajišťování zbraní v rámci ztráty zdravotní způsobilosti. Netýká se to případu, kdy by člověk, držitel zbrojního průkazu, porušil zákon o zbraních a střelivu. V takovém případě je oprávněn odebrat zbraň kterýkoli policista na místě.

Dále výbor pro bezpečnost upravil podmínky pro výkon státního požárního dozoru a pravomoci Hasičského záchranného sboru České republiky v souvislosti s prováděním účinných kontrol, které jsou zaváděny v rámci kontrol skladování a nakládání s municí.

Dalším z pozměňovacích návrhů je změna lhůty, ve které museli podnikatelé v oboru zbraní a střeliva hlásit přepravu zbraní a střeliva, která byla doposud 24 hodin před uváděnou přepravou. Tuto lhůtu navrhujeme zkrátit na jednu hodinu. Vychází to z praxe, kdy skutečně se takto stanovují trasy a vozidla pro přepravu aktuálně před jízdou. Vzhledem k tomu, že se to zadává do centrálního registru zbraní a je ta informace pro Policii České republiky k dispozici on-line, tak je dostatečná.

Tolik tedy stručně k pozměňovacím návrhům výboru pro bezpečnost, které jsou uvedeny ve sněmovním tisku 677/4. Takže prosím, abyste případně doslovné znění

těchto pozměňovacích návrhů nastudovali v rámci tohoto sněmovního tisku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romanu Váňovi jako zpravodaji výboru pro bezpečnost. A nyní žádám pana poslance Bronislava Schwarze, který je zpravodajem ústavněprávního výboru, aby nás informoval o jednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý podvečer, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Ústavněprávní výbor taktéž projednal, a to 17. března, zmíněný zákon. Řádně projednal, probrali jsme jej a bez pozměňovacích návrhů jej Poslanecké sněmovně doporučujeme schválit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a nyní žádám zpravodaje výboru pro obranu pana poslance Antonína Seďu, aby nás také informoval o jednání výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedající, vážený pane ministře. Chtěl bych vás seznámit s usnesením č. 149 výboru pro obranu z 29. schůze dne 31. března 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon o střelných zbraních a střelivu, sněmovní tisk č. 677.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení prvního náměstka ministra vnitra pro řízení sekce vnitřní bezpečnosti pana doktora Jiřího Nováčka, zpravodajské zprávě poslance Antonína Sedi a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk č. 677, schválila ve znění těchto pozměňujících návrhů. – Je to pět pozměňujících návrhů. Návrhy, které jsou uvedeny v usnesení č. 149 pod body 1, 2, 3, 4, 5. Já je nebudu tady opakovat.

II. Výbor pro obranu pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

III. Výbor pro obranu ukládá předsedovi výboru, aby předložil usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Tolik ke zpravodajské zprávě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Tím jsme vyčerpali zpravodajské zprávy. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Ivana Gabala. Fakticky se hlásí pan poslanec Brázdil, ale samozřejmě až v průběhu rozpravy, protože není fakticky na co. Prosím, pan poslanec Gabal jako první přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy, pánové, vládo, já jsem se poměrně dost dlouho a v diskusi s kolegou Marianem Jurečkou zabýval věcí, kterou bych vám rád dal k úvaze, a to je otázka zařazení regulérních psychologických testů jako pevné součásti zdravotního posouzení uchazeče o držení zbraně. Nakonec jsme se rozhodli i pod vlivem mezinárodní evropské komparace, kterou nám zpracoval Parlamentní institut, takový pozměňovací návrh připravit. Já se pak k němu přihlásím v podrobné rozpravě, ale přece jenom tady bych řekl pár slov na objasnění nebo výklad k vašemu zvážení. Mimochodem potom ta komparace zpracovaná Parlamentním institutem je součástí toho pozměňovacího návrhu, takže k podrobnějšímu studiu si ji můžete prohlédnout.

Myslím si, že je tady zhruba čtyři, pět vážných argumentů.

Za prvé, psychologickou způsobilost nebo psychickou lze považovat pro držení zbraně za nejvýznamnější součást zdravotní způsobilosti. Je to patrné jak v mezinárodním srovnání zejména, kde podle aktuální studie zmíněného Parlamentního institutu vyžaduje řada evropských zemí psychologický test. Finsko, Francie, Portugalsko, Rakousko, Lotyšsko, Litva, Slovinsko, Slovensko, Španělsko a ze všech nejdůrazněji a nejpravidelněji pak Stát Izrael.

Za druhé, psychologickou způsobilost ověřujeme u řady profesí, v oblasti dopravy, bezpečnosti, obrany a podobně, to znamená, měla by logicky patřit i do způsobilosti držet zbraň, natožpak ji použít.

Za třetí, samozřejmě nelze odhlížet od tragických událostí u nás z posledních let, které naznačují, že preciznější vyšetření zahrnující psychologickou způsobilost je žádoucí, resp. mohlo by splnit roli nutné prevence. Psychologické vyšetření požadované pouze v ad hoc případech naopak může rizikovou situaci vyostřit.

Za čtvrté, náklady na psychologické vyšetření jsou na základě zevrubného ověření odhadovány kamsi v úrovni částky 1 500 až 2 000 korun. To znamená, nejsou s ohledem na ochranu životů občanů a rizika plynoucího ze stavu, kdy plošně psychologická způsobilost nebyla nebo se neposuzovala, nejsou extrémní a přehnané.

Za páté, povinnost prokázat psychologickou způsobilost držení zbraně u stávajících držitelů se kvůli právní jistotě navrhuje v přechodných ustanoveních uložit teprve v momentě uplynutí lhůty platnosti stávajícího zbrojního průkazu.

Tolik... co jsme s Marianem Jurečkou argumentovali. Já se pak k tomu přihlásím.

Pak ještě jeden pozměňovací návrh, kde zastoupím kolegu Jurečku, se týká povinnosti lékařů prověřovat pacienta, u kterého zjistí závaznou poruchu nebo důvodné podezření, zda je, nebo není držitelem oprávnění nebo zbrojního průkazu. To také učiním v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Gabalovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Milana Brázdila, poté pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl jenom v technické poděkovat ministrovi vnitra za to, že nebudou lékaři kriminalizováni, za

to, že nebude povinnost lékařů nahlížet do nějakého registru a vlastně být zodpovědní za to, že ten člověk má nebo nemá průkaz a že něco nenahlásil. Tak to mu moc děkuji za všechny lékaře.

Ale na stranu pana kolegy Gabala, prostřednictvím předsedajícího, bych řekl, že psychologické testování, tak lékař, který jednou periodicky dává takovéto dobrozdání a pod to se podepíše, tak lékař na svém pregraduálním studiu se seznamuje s mnoha odvětvími včetně psychiatrie a i lékařské psychologie. Tedy když chcete, co kdybychom ještě tam dali třeba rehabilitační pracovníky? Jestli třeba zvládá tu ruku, ovládá kohoutek. Mně to přijde opravdu jako mimo mísu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Brázdilovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní v řádné přihlášce v obecné rozpravě pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, pane zpravodaji, dámy a pánové, dovolte, abych vyjádřil pochybnosti o tom, zdali ty návrhy, které jsou úhelnou osou předkládaného zákona a které spočívají v tom, že je možné odebrat zbraň jejímu legálnímu držiteli při podezření z toho, zda jeho zdravotní stav, psychický stav je odpovídající tomu, aby mohl držet zbraň a aby s ní mohl správně nakládat. Já mám pocit, že vždycky, když se stane taková věc, která se stala u nás, která byla velmi tragická, tak vždycky je zde pak následkem toho celá řada opatření, která by měla držení zbraně významně zkomplikovat. Ono i tak už dneska je držení zbraně velmi přísně regulované. Člověk, který chce získat zbraň, musí projít poměrně složitým procesem, a my tedy ještě tady uvalujeme další a další opatření. Proto vyjadřuji své pochybnosti o tom.

Za druhé. Nejsem si úplně jistý, zdali ta opatření budou opravdu účinná. Rozumím tomu, že důvodem je snaha chránit potenciální možné oběti nebo lidi, kteří by mohli být nesvéprávným jednáním držitele zbraně postiženi, ale otázkou je, zdali to povede k cíli. Je tady určitě, řekl bych, obrovské množství zkušeností ze země, kde je držení zbraně vlastně součástí ústavního pořádku, ze Spojených států. I tam se vždycky, když dochází k takovýmto tragickým věcem, zvedne vlna odporu proti legálnímu držení zbraní.

Situace, kterou možná před sebou máme, podle mého názoru není zrovna vhodná k tomu, abychom nějak zpochybňovali oprávněnost držet zbraň. Celá řada lidí naopak se snaží při vědomí toho, co může naši společnost ohrožovat, si zbraň opatřit a tato opatření mohou podle mého názoru jejich rozhodnutí komplikovat. Přitom samozřejmě možnost vlastnit zbraň a mít vědomí, že v případě nezbytně nutné potřeby ta zbraň může být určitou zárukou jenom svou existencí, je podle mého názoru dobré a my bychom to měli konzervativně opatrně podporovat.

A konečně za poslední bych chtěl říct, že obecně nesouhlasím s tím, jak přistupujeme k takovýmto věcem obecného blaha, jak ve snaze prosazovat obecné blaho bráníme, omezujeme svobodu. A to už tady mnou několikrát zmiňované pokácení stromu na zahradě anebo opětovně mnohokrát zmiňovaná snaha zakotvit do zákona kontrolu toho, co kdo topí ve svém kotli v domě. Jistě, není to to samé, není to

stejné. Ale já jsem považoval za svoji povinnost, abych aspoň jako jeden hlas tady ve Sněmovně s těmito svými pochybnostmi, obavami vystoupil. Budu velmi důkladně přemýšlet mezi druhým a třetím čtením, jak se pak k tomuto návrhu postavím, a budu velmi dobře zvažovat, jak o návrhu, který tady pan zpravodaj tlumočil, budu nakonec hlasovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan kolega Chalupa, potom s řádnou přihláškou, jestli tomu dobře rozumím, pan poslanec...

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, k tomu, co se tady teď diskutuje. Myslím si, že jako všechno je i tento zákon určitou věcí kompromisu. Já ten zákon hodnotím velmi dobře.

Rozhodně jsem pro držení zbraní, pro co největší počet zbraní, které budou oprávněně drženy, aby lidé, kteří je drží, byli cvičeni. V této souvislosti chci jenom v této faktické poznámce upozornit na to, že nám klesá počet střelnic, a pokud budeme mít sice lidi, kteří budou legálně držet zbraně a nebudou s nimi schopni trénovat a učit se je ovládat, tak aby to bylo efektivní a správné, tak ten efekt se nedostaví. Obracím se i na výbor pro zdravotnictví, aby prověřil vyhlášku Ministerstva zdravotnictví ohledně ochrany zdraví osob a obyvatelstva, kde se hovoří o decibelových limitech pro fungování střelnic. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chalupovi. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Připojím se k panu kolegovi Zahradníkovi, aby se necítil jako jediný osamocený hlas v této Sněmovně. Chtěl bych skutečně zdůraznit a poukázat na to, že s každým dalším zákonem, který přichází do této Sněmovny, se zbavujeme kousku svobody. S každým dalším zákonem. Měřeno optikou tohoto zákona, toho jednotlivého zákona samozřejmě, to nikdy není nic významného. Zaznívá tady: vždyť je to "jen", je to přece důležité, ti poctiví se nemají čeho bát. To je nejdramatičtější věta, to jsem slýchával docela často před rokem 1989: ti poctiví se nemají čeho bát, ti slušní se nemají čeho bát.

Každým dalším zákonem dochází k nějakému omezování. Teď tady přichází ministr Chovanec, místo toho, aby řešil problémy v Policii ČR a Českou poštu, kterou má v rozvratu, tak přichází, celkem bych řekl, se zákonem, který možná reaguje na nějaký problém. Já tomu docela i rozumím. Na druhou stranu, zase tady přicházíme o kousek nějaké svobody, kdy policie bude moci vstoupit do našeho obydlí, aby tam zadržela zbraň.

On tady správně už zmínil kolega, jeden den vám přijde Policie ČR zadržet zbraň. Druhý den vám přijde nějaké, jak to nazývám, Brabcovo komando do bytu zkontrolovat, jestli tam náhodou nepálíte plastový pytlík od svačiny, protože to samozřejmě taky škodí a taky to vadí lidem. Taky to vadí lidem. Tak tam přijde ono

Brabcovo komando. Třetí den vám odstřihne nějaký ministerský úředník z Ministerstva financí web, protože ten web je pravděpodobně napojen na nějaké hazardní hry a ministr usoudí, že byste zrovna vy mohl ty hazardní hry provozovat. Tak to pokračuje dál a dál.

My tu pravomoc, a to je zásadní, tu pravomoc bereme od soudu, od soudních rozhodnutí, od správních rozhodnutí, a přesouváme ji na dané jednotlivosti. To znamená, dneska nerozhodují soudy o tom, jestli provozujeme daný web legálně, či nelegálně, ale budou rozhodovat oni jednotlivci. A na to chci poukázat. Myslím si, že ten trend je špatný, je takový, řeknu, možná agrosocialistický, ale rozhodně se chci vůči němu zásadně ohradit. Myslím si a bohužel se obávám, že to není poslední zákon, poslední novela zákona, kdy se zase kousku svobody zbavíme. Že se tady do konce volebního období těch novel objeví bohužel ještě více. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Ptám se, jestli se někdo ještě hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak.

Než začnu podrobnou rozpravu, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Do konce jednání se omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka, paní poslankyně Květa Matušovská a paní poslankyně Jana Lorencová mezi 19. a 21. hodinou.

Zahajuji podrobnou rozpravu a do ní je první přihlášen pan poslanec Ivan Gabal. Kolega Chalupa se hlásí také s faktickou do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Dovolil bych si v podrobné rozpravě se přihlásit k pozměňovacímu návrhu Gabal–Jurečka 4095 a k pozměňovacímu návrhu Mariana Jurečky v jeho zastoupení 4093. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Chalupa v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Hlásím se k pozměňovacímu návrhu číslo 4096. Je to můj pozměňovací návrh. Já si ho dovolím přečíst.

V § 1 odst. 2 písm. a), b) a e) se navrhuje za slova "ozbrojenými silami ČR" doplnit slova "Vojenskou policií" a v § 1 odst. 3 v § 42 odst 2 a v § 42a se navrhuje za slova "ozbrojené síly ČR" doplnit slova "Vojenské policie".

Zdůvodňuji tento pozměňovací návrh tím, že zákon číslo 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR, v ustanovení § 3 odst. 2 definuje složky ozbrojených sil. Vojenská policie ani Vojenské zpravodajství mezi těmito složkami není. Vzhledem k tomu, že Vojenská policie působí na základě zvláštního zákona číslo 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů, zákona o Vojenské policii, při svém působení používá mj. zbraně, střelivo a munici, jeví se potřebné vyjmenování Vojenské policie jako subjektu, na který se zákon číslo 119/2002 Sb. nevztahuje.

Návrh kromě zpřesnění dikce samotného zákona nevyžaduje jiné změny ani náklady na jeho zavedení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chalupovi a ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se pana ministra, jestli má zájem o závěrečné slovo. (Nemá.) Páni zpravodajové? Jeden, druhý, třetí, nemají zájem o závěrečné slovo. Protože nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat, končím i druhé čtení tisku 677. Děkuji zpravodajům, panu ministrovi. Pan ministr jistě zůstává u stolku zpravodajů a bude hovořit. Jenom požádám pana poslance Vlastimila Vozku, aby se připravil na svou zpravodajskou zprávu.

Dalším bodem našeho jednání je

11.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - druhé čtení

Z pověření vlády návrh zákona uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych vám na základě pověření vlády uvedl vládní návrh novely zákona o právu shromažďovacím a znovu vám připomněl hlavní změny, které tento návrh přináší.

Rád bych zopakoval, že cílem návrhu je především reagovat na praktické problémy, které vznikají při aplikaci dosavadní podoby zákona o právu shromažďovacím. Návrh novely tedy zejména za prvé upřesňuje pravomoci orgánů veřejné moci, především obcí a policie, aktualizuje zastaralou právní terminologii a omezuje instituty vyšlé z užívání, tedy ty, které se zkonzumovaly a přežily. Reaguje na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, neboť současné znění zákona už není v souladu s judikaturou tohoto soudu, zpřesňuje správní trestání v této oblasti.

Z mého pohledu hlavní změnou je posílení pravomoci obecních úřadů před konáním shromáždění. Po vzoru Německa se navrhuje, aby úřad mohl stanovit omezující podmínky pro konání shromáždění. Dále návrh umožňuje pružněji řešit kolize mezi více shromážděními bez nutnosti toho, aby je zakazoval. To znamená, aby mohla tedy paralelně, souběžně tato shromáždění proběhnout na základě omezujících podmínek, které stanoví obecní úřad. A v neposlední řadě návrh obsahuje změnu regulace maskování během shromáždění.

V mezidobí byl ve spolupráci s Ministerstvem vnitra po podrobné diskusi zpracován pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, který změnu úpravy maskování vypouští. Omezuje se okruh osob, které mohou svolávat shromáždění, na

fyzické osoby starší 18 let a české právnické osoby. Posiluje se povinnost svolavatele k součinnosti s obcí a Policií ČR. Dále pak je zde řešena možnost ukončit shromáždění pro rušení nočního klidu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra a konstatuji, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 510/1 a 510/2. Prosím tedy zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Vlastimila Vozku, aby nás informoval o jednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, v souladu s běžnými zvyklostmi při projednávání zákonů postoupila Sněmovna ústavněprávnímu výboru sněmovní tisk 510, který tedy byl projednán v ústavněprávním výboru následovně.

Dne 11. 2. 2016 ústavněprávní výbor přerušil projednání, zprávu o tom máte v materiálu 510/1. To proto, aby získali členové ústavněprávního výboru čas na to promyslet a předložit případné pozměňovací návrhy. V mezičase proběhly dva pracovní semináře, kterých se zúčastnili členové výboru pro bezpečnost za účasti jak tedy zástupců Ministerstva vnitra, tak zástupců Policejního prezídia. Chtěl bych panu ministrovi velmi poděkovat za to, že tito odborníci byli vysláni ministerstvem a byli na jednání velmi dobře připraveni.

Ústavněprávní výbor následně 17. března 2016 projednal výsledek této týmové práce a výsledek máte ve sněmovním tisku 510/2, jehož podstatné náležitosti již pan ministr v úvodním slově vám představil. Proto mi nezbývá než konstatovat, že 17. března ústavněprávní výbor doporučuje tedy Poslanecké sněmovně Parlamentu schválit návrh zákona a doporučuje, aby jej přijala ve znění změn a doplňků, které vám v krátkosti představím.

V části první článku 1 navrhuje ústavněprávní výbor zrušit bod 8, následující body přečíslovat. Hovoří se v této změně o tom, že shromáždění může svolat občan starší 18 let nebo právnická osoba se sídlem na území ČR nebo skupina takovýchto osob, dále tedy jako svolatel. Za druhé v části první článku 1 se za dosavadní bod 8 vkládá nový bod 9, který zní: V § 4 odst. 1 písm. b) se za slovo "společnostmi" vkládá poznámka pod čarou číslo 2, která zní: odkaz tedy na zákon číslo 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech. Následující body se tedy přečíslují. Důvodem se nebudu podrobně zabývat, jedná se o to, že se nám někdy stávalo, že se za církevní osobu schovávaly osoby, které se označily za církev, a potom bylo velmi problematické takováto shromáždění případně rozpustit.

Pokud se týká dalšího bodu usnesení ústavněprávního výboru, tak v něm tedy ústavněprávní výbor v části článku 1 bod 10 navrhuje zrušit. Jedná se o ustanovení, kde se shromáždění oznamují, a toto oznámení podle § 4 se stává po tomto odkazu nadbytečným.

V části první článku 1 se za dosavadní bod 14 vkládá nový bod 15, který zní: V § 5 odst. 4 se za slovo "přiložit" vkládá slovo "písemný". My jsme o problematice předložení písemného souhlasu majitele pozemků, na jehož pozemcích má být shromáždění vykonáno, do zákona navrhli a domnívám se, a ústavněprávní výbor vyjádřil s tímto souhlas, že je to plně v právu.

Pokud se týká bodu 5 části článku 1 se za dosavadní bod 18 slova "pokyny úřadu" vkládají slova "a Policie ČR". Zde tedy je na úrovni "pokyny úřadu" rovněž vkládána povinnost nebo oprávnění tímto způsobem poskytnout pravomoc i Policii ČR. Pokud tedy není na místě samém jak pracovník úřadu, tak i svolatel.

Další část článku jedna se dosavadní bod 21 zrušuje. V tuto chvíli je to velmi diskutovaný bod, kde se vypouští, že účastníci shromáždění nesmějí mít obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím jejich identifikaci. Jsme toho názoru, že maskování je u shromáždění nepovolené.

Bod sedm. V části článku jedna se dosavadní bod 22 v § 8 odst. 4 za slova "svolatelů" vkládají slova "včetně pokynu k úpravě místa shromáždění". Pokud se týká této části, je to doplnění výslovného odkazu na možnost úpravy místa konání shromáždění, kde se zdůrazňuje oprávnění zástupce úřadu, potažmo policisty, upravit nebo řešit sporné situace i pokynem ke změně místa konání shromáždění. Právě uvedené je podstatné nejen při střetu více shromáždění, ale při regulaci pochodu a jejich kolizi s jinými pochody či problémy na místě samém. Stane se nám, že nám někdo nebo majitel sítí vykope v nočních nebo odpoledních hodinách předešlého dne výkop a nelze pochod či shromáždění ze zjevných důvodů na místě vykonat.

V části článku jedna se v dosavadním bodě 22 v § 8 odst. 6 slovo "policista" nahrazuje slovy "příslušník Policie České republiky". To si myslím, že není potřeba obšírně zdůvodňovat.

Další změna navrhovaná je: V článku jedna se dosavadní bod 23 zrušuje a ostatní se přečíslují. Je tedy vloženo výslovné oprávnění k uložení podmínek pro konání shromáždění, resp. ukončení shromáždění tak, aby nedocházelo k rušení nočního klidu, tak jak o tom již hovořil pan ministr.

Desátý bod je: V dosavadním bodu 28 § 11 odst. 2 se věta "Pokud o to svolatel požádá, zašle mu úřad písemné vyhotovení rozhodnutí na vědomí." nahrazuje větou "Úřad zašle svolateli písemné vyhotovení rozhodnutí bez zbytečného odkladu.". Myslím, že z tohoto předneseného je zřejmé meritum věci.

Bod 11. V části článku jedna v dosavadním bodě 28 se v § 12 odst. 6 slova "je-li to pro účely zajištění veřejného pořádku nezbytné" nahrazují slovy "nekoná-li zástupce úřadu nebo je-li zástupce úřadu nepřítomen". V podstatě je zde oprávnění policisty rozpustit shromáždění za striktněji vymezených podmínek oproti zástupci úřadu. Je potřeba vnímat i tak, že policista musí na základě tohoto oprávnění dodatečně úřadu svůj postup zdůvodnit.

Dvanáctý bod. V části článku jedna se za dosavadním bodem 28 v § 14 odst. 2 slova "anebo neuposlechne výzvy zástupce úřadu nebo policisty k odstranění zakrytí obličeje" zrušují. O této problematice jsme již hovořili. To znamená, bude-li v zákoně zachován absolutní zákaz maskování, a pokud bude schválen, odpadne tak v § 7 odst. 4 výslovná zmínka o povinnosti odstranit zakrytí obličeje.

V podstatě ještě navrhuje ústavněprávní výbor legislativně technickou změnu, kde se v dosavadním bodě 32 číslo 32 nahrazuje číslem 3. Důvodem je to, že jsme vložili poznámku pod čarou číslo 2 týkající se § 4 odst. 1 písm. b), v jehož důsledku tedy musí dojít k posunutí číslování poznámek.

Toť vše ke zdůvodnění postoje ústavněprávního výboru, který byl odsouhlasen většinou členů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za obsáhlé vyjádření za ústavněprávní výbor.

Otevírám obecnou rozpravu. Zatím tady jsou tři přihlášky. První je pan poslanec Martin Lank, připraví se pan kolega Plíšek a pan kolega Grospič poté. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, rád bych představil dva pozměňovací návrhy, které předkládáme za poslanecký klub Úsvit. Tyto naše návrhy vycházejí ze zkušeností, které máme z demonstrací, které pořádáme s Blokem proti islámu. Posledním impulsem byly mediální výstupy po demonstraci proti islamizaci, kterou jsme pořádali 6. února na Hradčanském náměstí v Praze. Mám na mysli to, že tato demonstrace proběhla zcela bez potyček nebo výraznějších problémů. Přesto o ní některá média evidentně zcela záměrně informovala jako o demonstraci plné bezpečnostních incidentů. Média také záměrně zkreslovala počet účastníků. Demonstrace na Hradčanském náměstí měla minimálně deset tisíc účastníků, přesto jsme pak mohli číst nebo slyšet, že se jednalo o protest pár stovek lidí.

Cílem našeho prvního pozměňovacího návrhu je jednou provždy ukončit spekulace o tom, jak demonstrace probíhají a kolik přišlo lidí. Navrhujeme, aby po takovýchto demonstracích vždy policie zpracovala zprávu o konaném shromáždění, která jasně popíše případné incidenty a také uvede údaj o počtu účastníků. Policie je vybavená technikou a softwarem, které jsou schopny určit počet účastníků poměrně přesně. Díky tomuto návrhu by měla veřejnost vždy nezkreslenou oficiální zprávu o tom, jak ta která demonstrace probíhala a případně kolik tam bylo lidí.

Náš druhý pozměňovací návrh řeší problematiku neprofesionálního přístupu některých novinářů. Zejména u tak velkých demonstrací, které pořádáme s Blokem proti islámu, je třeba perfektně zvládnout organizaci a to bývá často velice náročné. Vyžaduje to mimo jiné třeba i řešit věci, jako vymezit bezpečný prostor pro novináře a jejich přenosové vozy. Velmi špatnou zkušenost jsme na Hradčanském náměstí udělali bohužel například s novináři Českého rozhlasu. Ti na místo přijeli až v okamžiku, kdy už náměstí bylo zaplněné účastníky demonstrace, a nevyužili servis, který jim organizátoři nabízeli. Svůj přenosový vůz tak zaparkovali v místě, kde organizátoři nemohli mít přehled o dění a hluk technického zařízení rušil v daném místě účastníky manifestace. Vůz navíc postavili poměrně nešťastně do jediné přístupové trasy k místu demonstrace, a tím i jediné cesty k opuštění prostoru Hradčanského náměstí. Jeden z redaktorů si pak dokonce stěžoval na napadení ze strany účastníků demonstrace a neochoty policie celou věc řešit. Celou kauzu

následně prověřovala Generální inspekce bezpečnostních sborů a já bych rád řekl, že ve zprávě ředitele inspekce se jednoznačně konstatuje, že demonstrace byla pokojná, k žádnému napadení nedošlo, nebyl narušený ani ohrožený průběh vysílání, nikdo z účastníků se nedopustil protiprávního jednání a že policisté v ničem nepochybili.

Abychom napříště předešli podobným nepříjemnostem, navrhujeme vložit do zákona povinnost pro média akreditovat se v dostatečném předstihu u svolavatele, aby bylo možné zajistit odpovídající ochranu a servis. Pokud se příslušné médium neakredituje a nespolupracuje s pořadateli, má si alespoň samo zajistit ochrannou službu, což je zároveň jedním z doporučení vyplývajících ze zprávy inspekce.

Dámy a pánové, to jsou ve stručnosti shrnuty pozměňovací návrhy, ke kterém se následně přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Lankovi. Nyní pan poslanec Martin Plíšek. Připraví se pan kolega Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vám představit pozměňovací návrh, ke kterému se potom přihlásím v podrobné rozpravě. Předkládaný návrh si klade za cíl ochranu důstojné připomínky událostí, které si připomínáme v určité dny státních svátků. Památka těchto významných událostí by se neměla zneužívat pro pochybné cíle, tak jak tomu bylo v minulosti například loni 17. listopadu na pražském Albertově.

Tady bych chtěl jenom připomenout, že shodou okolností dnes pan prezident poděkoval policistům také za zásah 17. listopadu na Albertově. Nevím, za co konkrétně děkoval, protože víme, že zástupci studentů, kteří tam byli připraveni i jednotlivě položit květiny v den 17. listopadu, nebyli vpuštěni do prostor, kde se konala demonstrace k úplně jiným cílům než k připomenutí státního svátku 17. listopadu.

Proto je navrhováno, aby oslava státních svátků, jejichž připomínka je pevně spojená s určitým místem, byla v určený den vyhrazena právě pro důstojné připomenutí historických událostí na konkrétním místě. Toto omezení se bude týkat pouze úzce vymezených lokalit a státních svátků, které jsou s určitou lokalitou neodlučně spojeny. Nebude se tedy jednat o zásadní zásah do svobody shromažďování. Pokud by účel oznamovaného shromáždění byl v rozporu s oslavou a připomínkou daného státního svátku, pak by bylo postupováno podle zákona o právu shromažďovacím, tedy by bylo možné takové shromáždění zakázat, či v krajním případě v jeho průběhu rozpustit.

V tomto duchu je navrhován následující výčet státních svátků a s nimi spojených lokalit, ve kterých bude možno konat shromáždění pouze za účelem oslavy a připomínky daného státního svátku. Konkrétně se tedy jedná o Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje 5. července na území obce Velehrad, dále Den upálení mistra Jana Husa 6. července na území obce Husinec, dále je to Den české státnosti 28. září na území obce Stará Boleslav a konečně Den boje za svobodu a demokracii 17. listopadu v ulicích Národní třída a Albertov v Praze.

V podrobné rozpravě se pak přihlásím ke konkrétnímu pozměňovacímu návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Plíškovi a nyní pan poslanec Stanislav Grospič. (O slovo se hlásí poslanec Kalousek.) Pardon, pan kolega Kalousek s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Rád bych reagoval na předřečníka před panem poslancem Plíškem, který navrhoval upravit povinnosti novinářů při podobných akcích. V podstatě tím jenom chce legislativou doplnit praxi, které jsme byli svědky. Myslím si, že bychom měli v tomto postupovat svižně a vzhledem k informacím, které se stále objevují, bychom také měli legislativně dohnat praxi. To znamená, hodilo by se navrhnout do tohoto zákona, že shromáždění se povolí pouze tam, kde to nevadí prezidentu republiky. A v případě, že prezident republiky vyjádří nelibost již nad povoleným shromážděním, je Policie České republiky oprávněna povolenému shromáždění zabránit na základě inženýrskotechnického opatření. Myslím si, že kdybychom něco takového schválili, uvedli bychom do souladu ty nehoráznosti, které se tady dějí. Já to sice nenavrhnu, ale ti, kteří hájí to, co se stalo, by to udělat měli. Alespoň by se pak postupovalo podle zákona.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v projednávání bodů. Řádně přihlášený do obecné rozpravy je pan poslanec Grospič. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, myslím si, že nebudu dlouhý. Nebudu předkládat žádný pozměňovací návrh. Ale diskuze, která se tady odvíjí, mě vede k několika takovým drobným poznámkám.

Za prvé bych chtěl upozornit na to, že zákon č. 84/1990, který tímto měníme, protože se nepředkládá zbrusu nový zákon o právu shromažďovacím, tady relativně dlouho fungoval, téměř 25 let. Možná přinášel v určitých momentech výkladové problémy, ale víceméně fungoval bez problémů. Ano, je pravda, že v některých případech do toho zasáhla i soustava soudní, včetně Ústavního soudu, ale nepřineslo to vážné problémy z hlediska jeho působení. Ty problémy – a nemůžu se ubránit – přišly zejména v minulém roce v souvislosti se 17. listopadem a s problematikou, která se odehrávala ponejvíce v hlavním městě Praze. Čili lze s velkou mírou předpokládat, že možná ještě vedle některých velkých měst nebo některých míst, kde dochází k těmto shromážděním, povětšinou ale z tohoto pohledu církevních a ta jsou z toho návrhu vyjmuta, by nemělo docházet k nějakým výrazným problémům a potřebám, které jsou ošetřeny, na můj vkus až příliš kazuisticky, v této předkládané normě. Rozumím zcela úplně návrhu, který tady přednesl kolega Plíšek, prostřednictvím pana předsedajícího. Nicméně bych byl výrazně opatrný něco tak kazuistického do tohoto zákona dávat, protože si myslím, že se neubráníme situaci, že za tři měsíce, půl roku, rok po nějakých událostech budeme trpět – nebo ti, kteří tady

v Poslanecké sněmovně budou sedět, budou trpět naléhavou potřebou rozšiřovat výčet míst, kde v podstatě nelze shromáždění mimo účely, ke kterým ta místa jsou určena, v podstatě konat.

Jsem nakonec rád, že pracovní skupina, která se z politických stran utvořila pod vedením kolegy Vozky, dospěla k určitému kompromisu, který se stal základem ústavněprávního výboru. Pro mě to znamená, že shromažďovací právo v praxi v podstatě zůstane zachováno v té podobě, jak ho známe z roku 1990. Myslím si, že další úpravy, které tady zaznívají, jsou samozřejmě legitimní, jsou oprávněné, ale ve své podstatě by vedly k výraznému omezení shromažďovacího práva. Z tohoto pohledu, pokud by mělo docházet k omezení shromažďovacího práva, říkám upřímně, byl by to velký problém, který by se vytvářel, s možností podpory tohoto zákona i ze strany Komunistické strany Čech a Moravy. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a táži se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Vzhledem k tomu, že nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím a táži se na závěrečná slova pana zpravodaje a pana navrhovatele. Není tomu tak. V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. První je pan poslanec Lank a druhý pan poslanec Plíšek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Ještě jednou hezké odpoledne. Jak jsem avizoval, chtěl bych se tímto přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uvedený pod číslem sněmovního dokumentu 4122. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Plíšek.

Poslanec Martin Plíšek: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, jak jsem avizoval v obecné rozpravě, přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod sněmovním dokumentem číslo 4114. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. V tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se pana navrhovatele nebo pana zpravodaje o závěrečné slovo. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že žádné jiné návrhy nepadly, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji vám.

Otevírám další bod a tím je

12.
Vládní návrh zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 554/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. Máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych stručně připomenul obsah vládního návrhu zákona o některých přestupcích. Důvodem pro předložení vládního návrhu zákona o některých přestupcích je skutečnost, že nový zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich bude na rozdíl od stávajícího zákona o přestupcích upravovat jednotlivé přestupky. Přestupky upravené dnes ve zvláštní části zákona o přestupcích budou přesunuty do jednotlivých zákonů upravujících výkon veřejné správy, v nichž jsou stanoveny povinnosti, jejichž porušení se trestá. Ty přestupky, u nichž tento postup není možný, jsou předmětem nyní projednávaného vládního návrhu zákona o některých přestupcích. Tyto přestupky zpravidla postihují porušení obecných pravidel, nikoliv povinností obsažených ve zvláštních zákonech. Jedná se například o přestupky proti veřejnému pořádku, majetku nebo občanskému soužití.

Ústavněprávní výbor vznesl k návrhu zákona pozměňovací návrhy, s nimiž souhlasím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 554/1 až 554/4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tím je pan poslanec Lukáš Pleticha, a informoval nás o projednání návrhu ve výborech a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, ústavněprávní výbor tento tisk projednal na svém jednání dne 17. března. Byly přijaty pozměňovací návrhy. Máte je ve sněmovním tisku 554/3. Ve stručnosti vás s nimi seznámím.

Ústavněprávní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, a doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala k tomuto návrhu následující změny a doplňky, které jsou očíslovány 1 až 7. Ve stručnosti: Návrhy 1, 2, 3 a 4 se týkají navýšení limitů, kde se zvyšují limity. Návrh číslo 4 rozšiřuje výčet přestupků, které může způsobit právnická nebo podnikající fyzická osoba. Dále pod bodem 5 v § 8 se navrhuje, aby za přestupek podle odstavců 1 až 3 bylo možné uložit pokutu až do výše 50 tisíc korun a za přestupek podle odstavců 1 a 3, který byl spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí podle stejného odstavce, aby se uložila pokuta až 70 tisíc korun. Pozměňovací návrh pod bodem 6 – v § 8 odst. 6 a 7 se

nahrazuje číslo "2" číslem "3". A dále, poslední pozměňovací návrh po bodem číslo 7 – v § 9 odst. písm. a) číslici 500 tisíc nahrazuje číslem 100 tisíc.

Dále ústavněprávní výbor pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zmocnil zpravodaje výboru, kterým jsem já, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání, což právě činím.

To bylo projednání v ústavněprávním výboru a nyní rovněž jsem byl zpravodajem i výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který tento tisk projednal na své 39. schůzi dne 31. března. Tento výbor nepřijal žádné pozměňovací návrhy a doporučuje Poslanecké sněmovně, aby sněmovní tisk 554 projednala a schválila v předloženém znění.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Zatím nevidím žádnou přihlášku. Vzhledem k tomu, že se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a táži se na případná závěrečná slova pana ministra nebo pana zpravodaje. Není tomu tak.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu a táži se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, končím podrobnou rozpravu. Táži se pana ministra a pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečná slova. Chcete si vzít závěrečná slova? Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že nepadl žádný další návrh, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Zahajuji další bod dnešního programu a tím je

13.
Vládní návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 555/ - druhé čtení

I tento bod z pověření vlády uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych stručně připomenul obsah vládního návrhu zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

V současnosti chybí obecná úprava podmínek odpovědnosti právnických a podnikajících fyzických osob za přestupek. Podmínky odpovědnosti právnických a podnikajících fyzických osob jsou rozptýleny asi ve dvou stovkách různých zákonů, které jsou navíc řešeny nedostatečně, přičemž mezery v této oblasti vyplňuje pouze rozhodovací praxe soudů. Tento stav je dlouhodobě kritizován. Základem správněprávní odpovědnosti se má stát jednotný pojem přestupek, který nahradí právní pojem správní delikt. V souladu se stávajícím stavem bude fyzickým osobám (fyzická osoba?) odpovídat za přestupek na základě zavinění, právnická a podnikající fyzická osoba bez ohledu na zavinění s možností se odpovědnosti zprostit.

Návrh zákona dále upravuje zvláštní sankční řízení před správním orgánem založené podpůrném použití správního řádu. Ke zvýšení kvality vedení řízení o přestupku přispěje též zavedení zvláštních kvalifikačních požadavků na oprávněné úřední osoby v řízení o přestupcích.

Návrh zákona dále obsahuje novou úpravu promlčecí doby, jejímž uplynutím odpovědnost za přestupek zaniká. Podle návrhu bude délka promlčecí doby jeden nebo tři roky podle závažnosti přestupku. Počítá se též s vytvářením pravidelného přehledu přestupků, který pomůže vytvořit obraz o správním trestání na jednotlivých úsecích veřejné správy.

Návrh zákona obsahuje i řadu dalších dílčích novinek, které zohledňují moderní trendy v oblasti správního trestání. Upravuje například narovnání jako formu odklonu spočívající v dohodě mezi obviněným a poškozeným nebo správní trest zveřejněním rozhodnutí o přestupku. Jedním z účelů tohoto správního trestu je informovat veřejnost o nekalých obchodních praktikách právnických nebo podnikajících fyzických osob.

Ústavněprávní výbor vznesl k návrhu pozměňovací návrhy, s nimiž souhlasím. Především se upravuje možnost správního orgánu uložit nově omezující opatření spočívající v povinnosti pachatele přestupku, který se dopustil přestupku vykazujícího zejména znaky užití násilí v rodině nebo partnerském vztahu, podrobit se vhodnému programu pro zvládání agrese nebo násilnému chování. Dále se umožňuje, aby i o nemajetkové újmě způsobené přestupkem bylo rozhodováno v řízení o přestupku, a to v rámci tzv. adhezního řízení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám také děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisk 555/1–4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj zároveň, i zde je to pan poslanec Lukáš Pleticha, a informoval nás o projednání návrhu ve výborech a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, i tento návrh projednal ústavněprávní výbor, který, jak již zmiňoval pan ministr, přijal pozměňovací návrh, přičemž tu zásadní část zde citoval, a dále pak ještě 17 dalších drobnějších úprav, které mají spíše povahu legtechů. Ministerstvo předtím poskytlo několik konzultačních hodin, kde bylo možno si postoje k tomuto vyjasnit, takže možnost projednat a leccos vyjasnit byla dána.

Výsledek projednávání v ústavněprávním výboru máte rozeslán v tisku 555/3. Ústavněprávní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila. Dále doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala k tomuto návrhu změny a doplňky, jak jsou uvedeny v tomto tisku, 1 až 18, už je nebudu opakovat, a dále pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a dále zmocnil i mě jako zpravodaje výboru, abych vás zde s tímto výsledkem seznámil.

Dále se tímto návrhem zabýval na své 39. schůzi dne 31. března i výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který nepřijal žádné pozměňovací návrhy a naopak doporučuje Poslanecké sněmovně, aby sněmovní tisk 555 projednala a schválila v předloženém znění. Dále tento výbor zmocnil zpravodaje výboru, mě, abych vás s tímto seznámil, a pověřil místopředsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Vzhledem k tomu, že nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu a táži se na závěrečná slova. Pan zpravodaj? Pan ministr? Není tomu tak.

Zahajuji podrobnou rozpravu a táži se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Eviduji přihlášku pana poslance Bendy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, pane zpravodaji, dámy a pánové, já bych se chtěl jenom přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod sněmovním dokumentem 4131, který předkládám k tomuto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, končím podrobnou rozpravu a táži se případně na závěrečná slova. Pan ministr nechce. Pan zpravodaj – chcete závěrečné slovo? Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že žádný další jiný návrh nepadl, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

14.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/ - druhé čtení

Eviduji s procedurálním návrhem pana poslance Koníčka. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, kontrolní výbor tento tisk ještě neprojednal. Chtěl bych Poslaneckou sněmovnu požádat o přerušení projednávání do dokončení projednávání v kontrolním výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, je to procedurální návrh, nechám jej hlasovat bez rozpravy. Eviduji zde žádost o odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím a požádám, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Pro pořádek zopakuji, že budeme hlasovat o procedurálním návrhu, a ten návrh zní, že k projednávání vládního návrhu zákona se vrátíme poté, co ho projedná kontrolní výbor.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto přednesený procedurální návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 34. Přihlášeno je 106 poslankyň a poslanců, pro návrh 105, proti žádný. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas, a přerušuji projednávání tohoto bodu.

Otevírám tedy další bod dnešního jednání a tím je

15.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 569/ - druhé čtení

I zde eviduji přihlášku pana poslance Koníčka s procedurálním návrhem. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, i u tohoto zákona bych chtěl požádat Sněmovnu o přerušení projednávání do dokončení projednávání v kontrolním výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já tedy přivolám kolegyně a kolegy z předsálí.

Procedurální návrh zní: přerušení tohoto bodu do jeho projednání v kontrolním výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 35. Přihlášeno je 110 poslankyň a poslanců, pro návrh 102, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas, a přerušuji projednání tohoto bodu.

Budeme pokračovat v dalších bodech zákonů druhého čtení. Dalším bodem dnešního jednání je

26.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi krátce zrekapitulovat smysl

tohoto zákona, jehož snahou je přesněji vymezit pravidla pro hospodaření státních podniků s majetkem státu.

Novela zpřesňuje postavení ředitele státního podniku, zpřesňuje definici jeho odpovědnosti jako statutárního orgánu podniku. Posiluje a zpřesňuje postavení členů dozorčích rad. Je posílena též působnost zakladatelů vůči státním podnikům, a to zejména z hlediska kontroly nakládání s finančními prostředky a hospodaření s majetkem státu. Novela současně uvádí zákon o státním podniku do souladu s novými právními předpisy.

Hospodářský výbor schválil novelu zákona ve znění dvou pozměňovacích návrhů. Jedná se o posun účinnosti z 1. ledna 2016 na 1. ledna 2017, a to zejména s ohledem na současný stav jeho projednávání. Druhý pozměňovací návrh se týká formy odkazu na obecnou právní úpravu přeměn právnických osob obsaženou v občanském zákoníku. S uvedenými pozměňovacími návrhy souhlasím a doporučuji schválit návrh novely zákona ve smyslu těchto pozměňovacích návrhů přijatých hospodářským výborem.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, s ohledem na uvedené si vás dovoluji požádat o podporu předložené novely zákona, a to jak na dnešním projednávání, tak i v rámci následujícího legislativního procesu ve třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 600/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Pavel Šrámek a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Táži se, zda je přítomen pan poslanec Pavel Šrámek, případně aby ho někdo z členů hospodářského výboru zastoupil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji, pane místopředsedo. Rád bych vás seznámil se sněmovním tiskem 600/2, to je usnesení hospodářského výboru č. 237 ze dne 4. února 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů.

Hospodářský výbor po projednání

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR projednat a schválit sněmovní tisk 600, ve znění schválených pozměňovacích návrhů:

1. V čl. I dosavadního bodu 25 v § 7 odstavec 3 nově zní: "(3) Ve věcech neupravených tímto zákonem se při fúzi a rozdělení podniku postupuje obdobně podle ustanovení občanského zákoníku, která upravují přeměnu právnické osoby."

2. V čl. III se slova "1. ledna 2016" nahrazují slovy "1. ledna 2017".

II. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.

A jak bývá zvykem, III. pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru.

Tolik tedy usnesení.

A jako vždy, IV. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny.

Děkuji za slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Zatím mám dvě přihlášky. Prosím pana poslance Procházku a připraví se pan poslanec Kott.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy a pánové, pozměňovací návrh, který jsem předložil, upravuje současný neuspokojivý právní stav v oblasti existence práva hospodařit s vybraným majetkem státu u některých státních podniků v režimu zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ke kterému došlo v důsledku rozdělení státních podniků zejména ve druhé polovině 90. let, a dosud nebylo postaveno najisto, kdo je právním nástupcem a oprávněným subjektem hospodařit s některými nemovitostmi. V zájmu právní jistoty se tedy navrhuje plošně stabilizovat tyto právní vztahy nástupnických státních podniků.

Abych problematiku podrobněji vysvětlil: Pokud je dnes na katastru nemovitostí zapsáno právo hospodařit s majetkem státu pro konkrétní státní podnik, tento nabude právní jistoty, že je oprávněn s majetkem hospodařit. Tam, kde je však dodnes na katastru nemovitostí zapsáno právo hospodařit s konkrétním majetkem státu ve prospěch již zaniklého, a tedy již neexistujícího státního podniku, bude se postupovat podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Již běžící soudní spory mezi jednotlivými složkami státu o právo hospodařit s majetkem státu pro jednotlivé státní podniky nebudou tímto pozměňovacím návrhem nikterak dotčeny.

Pozměňovací návrh byl připraven ve spolupráci s Ministerstvem financí a podrobnější odůvodnění je obsaženo v textu pozměňovacího návrhu, ke kterému se pak později přihlásím.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Kotta.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedo. Chtěl bych vás seznámit se svým pozměňovacím návrhem k tisku 600, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, a to v článku I bodu 59 § 16 odst. 8 se za větu první vkládají věty: "Pozemek, s nímž má podnik právo hospodařit, na kterém se nachází účelová komunikace, která není ve vlastnictví státu, převede podnik na žádost vlastníka účelové komunikace bezúplatně po

předchozím souhlasu zakladatele do vlastnictví žadatele. Odloučený lesní pozemek /poznámka pod čarou/, s nímž má podnik právo hospodařit, na kterém se nachází účelová komunikace, převede podnik na žádost vlastníka lesního pozemku majícího nejdelší společnou hranici s převáděným odloučeným lesním pozemkem bezúplatně po předchozím souhlasu zakladatele do vlastnictví žadatele, a to v rozsahu odpovídajícím půdorysu stavby účelové komunikace a jejích součástí a příslušenství; geometrický plán určující hranice převáděné části odloučeného lesního pozemku zajišťuje žadatel na vlastní náklady." Poznámka pod čarou zní: "§ 4 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů /lesní zákon/". (Trvalý šum v sále.)

A teď velice stručně odůvodnění. Vládní návrh novely zákona o státním podniku v § 16 odst. 8 zjednodušuje postup státních podniků při převodech pozemků, na kterých jsou vybudovány silnice II. a III. třídy nebo místní komunikace ve vlastnictví územních samosprávných celků. Důvodem této navrhované právní úpravy je především narovnání majetkoprávních sporů, které jsou způsobeny tím, že zákonem byly na územní samosprávné celky převedeny výše uvedené pozemní komunikace, avšak nikoliv pozemky pod těmito komunikacemi, které zůstaly ve vlastnictví státu a hospodaří s nimi zejména Lesy České republiky, státní podnik. Předkládaný pozměňovací návrh má za cíl rozšířit tento postup i na převody pozemků, na kterých jsou účelové komunikace. Navržený text umožní převést i lesní cesty, resp. pozemky pod nimi. V důsledku restitučních procesů a vydávání náhradních pozemků došlo ke stavu, kdy v majetku státu zůstaly lesní cesty, které jsou účelovými komunikacemi, ale neslouží k přístupu a obhospodařování lesních nebo jiných pozemků ve vlastnictví státu. Stát má pouze povinnost je udržovat v řádném stavu. Narovnání majetkoprávních vztahů v této oblasti přinese státu úsporu a vlastníkům cest možnost jejich řádné údržby pro vlastní potřeby.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. (Hlásí se poslanec Hovorka.) Do obecné rozpravy, pane poslanče? (Ano.) Tak prosím. Pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, díval jsem se na tento návrh zákona. Našel jsem zde jedno sporné ustanovení tohoto návrhu zákona. Jinak bych chtěl říct, že tady vidím absenci právních úprav v tomto návrhu zákona. Především státní podnik nemá povinnost definovat kritéria pro hodnocení účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti, nemá povinnost vést v účetnictví odděleně určený majetek, neupravuje postup při sloučení, splynutí či rozdělení státních podílů. Nově zákon řeší statutem vymezené rozhodnutí ředitele, které vyžaduje souhlas dozorčí rady. Pokud dozorčí rada takový souhlas řediteli nedá, nahradí újmu způsobenou podniku ti členové rady, kteří nejednali s péčí řádného hospodáře.

A nyní k těm rizikům. Našel jsem zde sporné ustanovení, a sice zadní vrátka pro administrativní důvod k likvidaci. V § 6, který se zabývá zrušením podniku, je

uvedeno, že zakladatel podnik zruší, jestliže a) podnik ztratí oprávnění k podnikatelské činnosti, za jejímž účelem byl zřízen, nebo b) zaniknou předpoklady vyžadované pro činnost podniku zákonem, nebo c) počet členů dozorčí rady se sníží oproti počtu uvedenému v zakládací listině a není doplněn do šesti měsíců ode dne snížení.

Na jednu stranu se tedy zpřísňují likvidační podmínky pro státní podnik tím, že do § 6 se vkládá nový odstavec 4, který zní: Zakladatel může podnik zrušit zejména, jestliže a) založením nebo přeměnou podniku byl porušen zákon, nebo b) podnik porušuje ustanovení zakládací listiny týkající se předmětu podnikání, minimální výše kmenového jmění nebo nakládá s majetkem podniku v rozporu s právními předpisy, anebo počet členů dozorčí rady se sníží oproti počtu uvedenému v zakládací listině a není doplněn do šesti měsíců ode dne snížení. Takto zpřesní pravidla hlídající hospodářskou aktivitu podniku, ale ponechávají se zadní vrátka pro administrativní důvod k likvidaci, tj. počet členů dozorčí rady se sníží oproti počtu uvedenému v zakládací listině a není doplněn do šesti měsíců ode dne snížení, přičemž to by měl být především zájem zakladatele státního podniku. Přitom aktivně fungující kontrolní orgán je základní odpovědností zakladatele, který má držet dohled. Zanedbání povinností zakladatele nemůže být přece důvodem likvidace. To je v rozporu s důvodovou zprávou, která tvrdí, že v dozorčí radě musí být odborníci právě z důvodu kontroly.

Proto se hlásím tímto i do podrobné rozpravy, kde chci navrhnout zrušení toho sporného ustanovení v písmenu c), protože to nepovažuji za logické a nikde mi vlastně nevyplynul důvod, proč se toto v § 6 vyskytuje. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, vaši přihlášku eviduji. Dále do obecné rozpravy žádnou přihlášku nemám. Obecnou rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě. Není tomu tak. Otevírám podrobnou rozpravu a první vystoupí pan poslanec Procházka, po něm pan poslanec Kott.

Poslanec Roman Procházka: Ještě jednou děkuji, pane předsedo. Tímto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uložen jako sněmovní dokument číslo 3908. Písemný pozměňovací návrh obsahuje odůvodnění, takže ho zde nemusím číst. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Kotta a po něm pan poslanec Hovorka.

Poslanec Josef Kott: Děkuji, pane předsedo. Tímto bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému jako sněmovní dokument 3884.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Hovorku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Můj pozměňovací návrh není uveden v systému, protože jsem ho připravil narychlo, hlásím se tedy k tomuto pozměňovacímu návrhu, který teď přednesu.

V § 6 odst. 3 se písm. c) zrušuje. Zdůvodnění jsem tady již uváděl. Předpokládám, že není možné rušit podnik na základě toho, že se počet členů dozorčí rady snížil oproti počtu uvedenému v zakládací listině. Pokud existuje nějaký reálný důvod, tak to nemůže být snížení počtu členů dozorčí rady, protože zakladatel je povinen vlastně doplnit počet podle zakládací listiny.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a nemám další přihlášku do podrobné rozpravy, takže podrobnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pane ministře? Není zájem. Pan zpravodaj také ne. Vzhledem k tomu, že nepadlo nic, o čem bychom mohli hlasovat, tak končím projednávání tohoto bodu, a tedy i druhé čtení tohoto zákona.

Budeme pokračovat bodem

27.
Vládní návrh atomového zákona /sněmovní tisk 560/ - druhé čtení

Prosím pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka, aby tento tisk uvedl.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh atomového zákona.

Tento zákon přináší komplexní novou právní úpravu mírového využívání jaderné energie a ionizujícího záření a má tak nahradit stávající zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření a o změně a doplnění některých zákonů. Důvodem přijetí nové právní úpravy je potřeba přizpůsobit český právní řád aktuálním požadavkům v mezinárodním právu. Zároveň je nutné transponovat do českého právního řádu zásadní nové předpisy Evropského společenství pro atomovou energii. V neposlední řadě má nový zákon překonat věcnou i legislativně technickou zastaralost současné právní úpravy. Všechny změny oproti stávající právní úpravě mají za obecný cíl posílení ochrany veřejnosti před potenciálně nebezpečnými činnostmi cestou přesného stanovení povinností osob, které tyto činnosti vykonávají.

Garanční hospodářský výbor projednal návrh zákona a navrhl jeho schválení s pozměňovacími návrhy legislativně technické povahy upravujícími některé dodatečně odhalené nedostatky navržené úpravy. Předkladatel s těmito návrhy souhlasí. Výbor pro životní prostředí navrhl schválení zákona s pozměňovacími návrhy v oblasti nakládání s radioaktivním odpadem a poskytování příspěvků obcím,

které mohou být dotčeny hlubinným úložištěm radioaktivního odpadu. Předkladatel má k těmto návrhům neutrální stanovisko.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Ještě jedna omluva. Pan poslanec Petr Adam se omlouvá od 19.15 hodin z pracovních důvodů.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán výboru pro životní prostředí a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů vám byla doručena jako tisky 560/1–4. Prosím tedy postupně jednotlivé zpravodaje. Nejprve zpravodaj garančního výboru pan poslanec Milan Urban. Prosím, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr to tady již avizoval, nebo komentoval, jak byl tento návrh projednán v hospodářském výboru, takže já se vzhledem k času omezím pouze na to, abych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu po vyslechnutí úvodního slova předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost Dany Drábové, zpravodajské zprávě poslance Milana Urbana a po obecné a podrobné rozpravě

I. doporučuje Sněmovně Parlamentu projednat a schválit sněmovní tisk 560 ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

1. V části druhé hlavě IV se v § 13 na konci odst. 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písm. p), které zní: ověřování průkazu o finančním krytí.

2. V části druhé hlavě VI dílu 2 § 138 se v odst. 4 slova "radioaktivních látek s malou rozptýleností a zdrojů ionizujícího záření" nahrazují slovy "a radioaktivních látek s malou rozptýlitelností".

3. V části druhé hlavě VI dílu 2 § 139 se v odst. 2 slova "pro přepravu, která vyžaduje povolení podle § 9 odst. 4," zrušují.

4. V části čtvrté hlavě II § 215 se v písm. a) slova "veřejné zásobování" nahrazují slovy "veřejnou potřebu".

II. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.

III. Pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru.

IV. Pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

To je vše, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Prosím nyní zpravodaje výboru pro životní prostředí, kterým je pan poslanec Jan Zahradník. Připraví se pan poslanec Zahradníček, místo něj tedy pan poslanec Klán. Ano. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já vás seznámím s usnesením výboru pro životní prostředí, které přijal na své 29. schůzi dne 4. února 2016 k vládnímu návrhu atomového zákona, sněmovní tisk 560.

Po odůvodnění předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost Ing. Dany Drábové, Ph.D., zpravodajské zprávě poslance Jana Zahradníka a po rozpravě výbor pro životní prostředí

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Ty jsou následující:

1. V § 108 odst. 2 se slova "budoucím generacím" nahrazují slovy "současným i budoucím generacím".

2. V § 108 se vkládá nový odstavec 4, který zní: (4) Postup při stanovení průzkumného území pro ukládání radioaktivního odpadu v podzemních prostorech, postup při stanovení chráněného území pro ukládání radioaktivního odpadu v podzemních prostorech, postup při povolování provozování úložiště radioaktivního odpadu a postup, jak zajistit respektování zájmu obcí, kterým náleží příspěvek z jaderného účtu dle § 117 odst. 1, a jejich občanů v těchto procesech, stanoví zvláštní zákon.

3. V § 113 odst. 3 se zrušuje... V § 117 odst. 3 se zrušuje. Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

V § 117 dosavadní odstavec 4 zní: (4) Každá obec, na jejímž katastrálním území bylo stanoveno chráněné území pro ukládání radioaktivního odpadu v podzemních prostorech, obdrží jednorázový příspěvek z jaderného účtu ve výši 50 milionů korun. V kalendářním roce, v němž byl obci poskytnut jednorázový příspěvek, nelze poskytnout příspěvek podle odst. 1 písm. b).

II. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny.

III. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzi výboru pro životní prostředí.

IV. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Vážený pane předsedo, výbor pro životní prostředí dále přijal další usnesení k tomuto návrhu, k sněmovnímu tisku 560, a to na návrh poslance Ing. Michala Kučery. Výbor na tento návrh a po rozpravě žádá Ministerstvo průmyslu a obchodu, aby předložilo samostatný zákon, který bude řešit posílení zapojení obcí na rozhodování v procesu výběru hlubinného úložiště do konce roku 2016.

Tolik tedy ke zprávě o výboru pro životní prostředí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Prosím pana poslance Klána, který nás bude informovat o jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký večer, vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj za zde nepřítomného poslance Josefa Zahradníčka.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 36. schůzi po odůvodnění Ing. Danou Drábovou, Ph.D., předsedkyní Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, po zpravodajské zprávě poslance Josefa Zahradníčka a po rozpravě přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 560 projednat a schválit v předloženém znění. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Otevírám rozpravu. S přednostním právem za klub TOP 09 pan poslanec Kučera. A ještě omluvím paní poslankyni Golasowskou od 19. hodiny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den a děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, projednáváme dnes novelu atomového zákona, který je poměrně velmi složitou novelou, která zasahuje skutečně do mnoha oblastí mírového využívání jaderné energie a ionizujícího záření. Pokrývá všechny oblasti od bezpečnosti jaderných zařízení až po opatření ke kontrole a dodržování zákazu šíření jaderných zbraní. Přes množství novelizací atomového zákona při jeho užívání se ukazuje, že je nutno přistoupit k nějaké novele. Ty důvody jsou jak ve využití jaderné energie nebo ionizujícího záření při výrobě elektřiny, aplikaci v medicíně, v průmyslové aplikaci a samozřejmě taky při snížení rizika zneužití jaderných materiálů, resp. jaderných zbraní.

Jak jsem již řekl, novela zákona je poměrně velmi obsáhlá a trochu v ní zapadá jeden moment, moment, který velmi trápí naše obce, a to je hledání lokality pro tzv. hlubinná úložiště jaderného odpadu. My v tuto chvíli sledujeme průběh tohoto výběru, který na dané lokality má poměrně závažný dopad v tom, že vnáší nejistotu do oněch zmiňovaných lokalit. Ten proces je poměrně velmi dlouhý. Dle informací od úřadu, který provádí onen výběr, zaznívá, že není tlačen časem, aby přistoupil k co nejkratšímu výběru. A mezitím ty obce žijí skutečně v nejistotě. Ta nejistota nepramení pouze z toho, že neví, zda bude postaveno, či nepostaveno jaderné úložiště, ale samozřejmě to má dopad do konkrétního života v dané obci zejména v tom, že se tam např. mohou znehodnocovat investice do nemovitostí, protože ceny nemovitostí tam samozřejmě mohou klesat z toho důvodu – (Hluk v levé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já prosím o klid. Děkuji.

Poslanec Michal Kučera: – že není jasné, zda tam bude, či nebude postaveno hlubinné úložiště. Já v tuto chvíli nehovořím na téma, zda hlubinné úložiště ano, či ne a zda v dotyčné obci ano, či ne. Já spíše teď hodnotím onen proces. To, že umístění

hlubinného úložiště bude mít trvalý dopad na zvolenou lokalitu, to je myslím nám všem jasné. Ten proces výběru lokality je tak nestandardní a jedinečně dlouhodobý proces, že by tam měl být jasně deklarovaný právě onen zájem obcí o co největší zapojení do procesu výběru.

Jedním z problémů, o kterém tady můžeme debatovat, je okolnost, že právní předpisy nestanoví požadavek vyžádat si od dotčených obcí v určité fázi procesu výběru vhodné lokality souhlas se záměrem umístění úložiště v dané lokalitě. To, jak už jsem říkal, právě přináší tu nejistotu do jednotlivých obcí. Já teď skutečně nemyslím situaci, kdy dotčení občané jsou rozhodnuti pro to tam dané úložiště mít, či ne, ale o tom samotném procesu, který je poměrně složitý a pro mnohé příliš dlouhý.

Já bych chtěl říct, že k posílení role obcí by mělo dojít poprvé ve fázi, v níž budou na základě provedených geologických průzkumů vyhodnoceny až dvě nejvýhodnější lokality z původně šesti dosud zvažovaných lokalit. To je ve fázi před zahájením řízení o stanovení chráněného území pro zvláštní zásah do zemské kůry. A otázka je, zda to je dostatečné, či ne.

V diskusi, která probíhala zejména na výboru pro životní prostředí myslím celkem kvalifikovaně a za přispění i paní předsedkyně Drábové, jsem byl připravený přednést pozměňovací návrh, který by právě umožnil obcím dostatečné možnosti zapojení do procesu výběru hlubinného úložiště. Ten pozměňovací návrh byl připraven, byl myslím i v solidním stavu, že by mohl být implementován do tohoto atomového zákona. Nicméně jsem v tu chvíli vyslyšel i celkem racionální argumenty ze strany Úřadu pro jadernou bezpečnost a zástupců Ministerstva průmyslu a obchodu a pozměňovací návrh jsem v danou chvíli nepředložil. Ten důvod je ten, že Ministerstvo průmyslu a obchodu přislíbilo, že tuto situaci bude řešit samostatným zákonem, který by právě posílil možnosti zapojení obcí do procesu výběru hlubinného úložiště. Myslím si, že tento postup je čistší než implementace do atomového zákona, který, jak už jsem tady říkal na začátku, je poměrně složitý, komplikovaný a ten záběr je na několika stech stránkách, takže si myslím, že samostatný zákon bude vhodnější.

Už kolega Zahradník, zpravodaj výboru pro životní prostředí, vás seznámil s tímto usnesením, které prošlo ve výboru a které víceméně žádá Ministerstvo průmyslu a obchodu, aby předložilo samostatný zákon, který bude řešit posílení zapojení obcí na rozhodování v procesu výběru hlubinného úložiště, a to do konce roku 2016. Je to víceméně jenom potvrzení stavu, které i podle zástupců Ministerstva průmyslu a obchodu už dnes je, tzn. pokud informace tam zaznívaly správně, tak Ministerstvo průmyslu a obchodu již připravuje nějaký zákon, který by tuto situaci měl řešit. A já myslím, že by bylo dobré, kdybychom potom ve třetím čtení přijali i toto doprovodné usnesení, aby jasně byla vidět snaha Sněmovny o řešení právě této situace s výběrem hlubinného úložiště a současně o posílení zapojení obcí do procesu rozhodování.

Takže to je v tuto chvíli z mé strany všechno a ve třetím čtení bychom potom mohli řešit dál onen návrh usnesení. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Další v obecné rozpravě je pan poslanec Zemek, po něm se připraví pan poslanec Zahradník.

Poslanec Václav Zemek: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem původně ani neměl v úmyslu vystupovat, když tato novela přišla do Sněmovny. Nicméně musím přiznat, že jsem byl zlobbován – a říkám to s hrdostí, protože těmi lobbujícími byli zástupci vědců, zástupci muzeí, zástupci vysokých škol, kterých se tato novela poměrně hodně dotýká.

Hned na úvod řeknu, že nechci zpochybňovat zákon jako celek. To vůbec ne. Nechci ani zpochybňovat odbornou erudici Státního úřadu pro jadernou bezpečnost v čele s paní Drábovou. Nicméně v té předloze jsme vystaveni určitému – jak bych to řekl kulantně – konzervativnímu přístupu k jaderné ochraně a bohužel se to dotýká mnohem větší skupiny obyvatel a mnohem větší skupiny lidí, než si myslíme.

Na základě jednání s těmi zástupci, mimo jiné to byla Univerzita Karlova, Přírodovědecká fakulta, České vysoké učení technické, Česká geologická služba a další, jsme zjistili, že vlastně oni ani nebyli přizváni k té přípravě. SÚJB vlastně byl tím hlavním, kdo ten zákon nebo tu novelu připravoval. A bohužel jestli opomněl, nebo nechtěl přizvat, tak tyto instituce, které jsou přímo dotčeny touto novelou, do toho jednání přizvány prostě nebyly. My jsme to zjistili až během projednávání. Já jsem domluvil určité slyšení na hospodářském výboru, které proběhlo. Vyústilo to v to, že jsem podal několik pozměňovacích návrhů, které jsou víceméně připraveny těmito institucemi a které potom podrobně odůvodním v podrobné rozpravě, kde se k nim přihlásím.

Jak jsem řekl, tak novela jako celek, samozřejmě nic nechci zpochybnit, nicméně určité drobné změny by tam byly záhodné právě k tomu, aby ulehčily práci institucím, jako jsou vysoké školy a geologové a podobně. Víte, já mám takový konkrétní případ v tom, jak se to dotýká těchto institucí. Podle té novely například když vědec sebere ze staré uranové haldy kámen, tak už se dopouští přestupku. Ale na druhou stranu Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost nevadí případy typu, kdy u Jablonce byla postavena čtvrť obytných baráků přímo na výchozu uranové žíly. Obyvatelé jsou tam dotčeni tvrdým zářením a nikomu to nevadilo. Takže na tomto příkladu vám ukazuji problematiku pohledu Státního úřadu pro jadernou bezpečnost. Byť jejich úmysly jsou dobré, a já nepochybuji o tom, že ne. Také oni se musejí řídit mezinárodními smlouvami. Například Česká republika je vázána Úmluvou o nešíření jaderných zbraní. Ale v některých případech jsme bohužel papežštější než papež a já se to ve svých pozměňovacích návrzích pokusím trochu zmírňovat. Kdybych to chtěl trochu odlehčit, tak kdyby rakousko-uherská vláda postupovala tak striktně jako SÚJB, tak by patrně nikdy Marie Sklodowská-Curie se svým manželem neobjevila radium.

V tuto chvíli děkuji za pozornost a v podrobné rozpravě vám objasním podstatu svých pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Zahradníka a připraví se pan poslanec Klán.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, atomový zákon, tak jak jsem se s ním seznámil, má podle mého názoru tři takové základní problematické body. Jednak je to vůbec to, že odděluje od stávajícího zákona, který platí, veřejnoprávní aspekt celé té věci, ty vztahy soukromoprávní, tedy případné odškodnění za újmu při jaderné havárii a takové ty další věci nechává na zákonu starém. Tím jsem se zabývat nechtěl. Myslím si, že tak, jak to je, to bude v pořádku.

Další problematický bod zmínil kolega Zemek. Je to vlastně ale bod, je to místo, problém, který je řešen v obsáhlém sněmovním tisku 560, který má asi 800 stránek, podzákonnými normami. To jsou různé ty limity, které zákon vlastně hodlá zavádět a které pak ministerstva budou aplikovat prostřednictvím vyhlášek nebo nějakých jiných podzákonných norem. Tyto limity jsou někdy takové, že zkomplikují nakládání s radioaktivním materiálem natolik, že v podstatě některé instituce budou stále řešit mimořádnou radioaktivní událost při jakékoliv činnosti. Vzhledem k tomu, že jsem přesvědčen o tom, že tyhle věci řeší podzákonné normy, nechtěl jsem se tedy tímto zabývat a změny v podobném duchu jsem do toho dávat nechtěl.

Pak je zde třetí, už také zde zmíněná problematická oblast a tou je otázka ukládání radioaktivního odpadu a vyhořelého jaderného paliva. Já jsem o tom pečlivě přemýšlel a také jsem se scházel a jednal se starosty obcí, v jejichž okolí jsou právě zmíněné lokality pro stanovení zóny pro případné budoucí ukládání odpadu. Zjistil jsem, že názory na to jsou proměnlivé, do jisté míry. Od apriorního odmítání vůbec možnosti ten průzkum udělat až po víceméně pozitivní přístup k provedení průzkumu. Některé obce jsou natolik zásadní ve svém odmítavém postoji, že dokonce vracejí příspěvek, který mají ze zákona od státu jako újmu dostávat.

Otázka vymezení hlubinného úložiště jaderného odpadu je podle mého názoru naprosto zásadní vzhledem k tomu, že se jedná, tak jak je definováno v § 106 zákona, o uložení a umístění do prostoru bez úmyslu ten stávající odpad vyjmout. Musíme si všimnout slova "bez úmyslu". My bychom chtěli naším rozhodnutím ovlivnit úmysl našich následovníků zabývat se tím materiálem, který my v dnešní době považujeme za jaderný odpad. Nevím, do jaké míry si můžeme činit právo tento úmysl ovlivňovat. Oni po těch generacích budou mít nějaký svůj způsob myšlení a nějaký přístup k uloženému materiálu a jejich úmysl my v žádném případě v budoucím čase ovlivňovat nebudeme. Nicméně tato otázka je otázka nikoliv let, nikoliv desetiletí nebo staletí, ale v řádu tisíců a desetitisíců let, tak jak jsou poločasové rozpady jednotlivých jaderných materiálů. Navíc stále platí, že to, co dnes považujeme za jaderný odpad, který chceme uložit bez úmyslu jej vyjmout, určitě může být subjekt pro přepracování, pro přeměnění na hodnotné jaderné palivo nebo na nějaký hodnotný radioaktivní materiál.

Nicméně vzhledem k tomu, že jsem tělem i duší zastáncem jaderné energetiky a jsem si vědom toho, že chceme-li tady u nás jako jednu z významných součástí našeho energetického mixu podporovat jadernou energetiku, musíme se zabývat právě myšlenkou takové úložiště tady u nás podporovat, prosazovat a zřizovat. Tak jsem tady do § 106 nezasahoval, nechal jsem jej tak, jak je, a zaměřil jsem se na to, jaký dopad by mohl mít právě proces stanovování území pro budoucí úložiště pro ty, kterých se pak bude osobně týkat, to je pro občany, obyvatele těch území, a pro jejich obecní samosprávy, které jsou odpovědné za rozvoj území. Toho se týká § 108

v našem zákoně. Já jsem své pozměňovací návrhy, které jsem za tím účelem formuloval, předložil ve výboru pro životní prostředí, který je přijal, schválil a byly před nedávnou chvílí předloženy jako návrhy přímo výborové.

Paragraf 108 obsahuje odst. 2, který říká, že s radioaktivním odpadem a vyhořelým jaderným palivem lze nakládat pouze tak, aby tak jak bylo v původním návrhu, budoucím generacím nebyla způsobena nepřiměřená společenská, technická a ekonomická zátěž. Budoucí generace, to jsou vždycky ty, které budou někdy v budoucnu. Takže já myslím, že je třeba myslet na současné generace, proto v mém prvním návrhu je doplněno slovo "současný".

Za druhé, Státní úřad pro jadernou bezpečnost argumentoval tím, že probíhá proces přípravy zákona, který by reguloval, stanovoval postupy a organizoval účast obcí v procesu hledání tohoto úložiště. Já jsem měl obavu, přiznám se, aby po schválení tohoto zákona tento úmysl, tato snaha nepolevila, a tak jsem navrhl, aby do § 108 byl navržen odst. 4, který právě mluví o tom, že postup při stanovení průzkumného území pro ukládání odpadu, postup při povolování provozování úložiště, postup, jak zajistit respektování zájmu obcí a jejich občanů, stanovil zvláštní zákon. Čili pokud to takto schválíme, bude povinnost předložit zákon, který pan kolega Kučera pak vlastně také definoval ve svém návrhu usnesení doprovodného k našemu výborovému usnesení, přímo bude ta povinnost zákon předložit tady stanovena.

No a konečně jsem se zaměřil na takové ty materiální věci, které obcím příslušejí, pokud se dostanou na seznam potenciálních míst, tedy takzvaných chráněných území, kde by mohlo úložiště vyrůst, nebo spíš než vyrůst být vyhloubeno do země, tak jsem se tady zabýval finančními nároky. Obci, kde je stanoveno to průzkumné území, náleží příspěvek z jaderného účtu. To definuje § 117. Tento příspěvek byl omezen roční částkou nejvýše 4 miliony 500 tisíc korun. Vzhledem k tomu, že podle mých informací ten proces probíhá tak, že se jednak stanoví určitý paušální podíl toho příspěvku a pak se za každý metr v katastru té obce v průniku s územím pro budoucí úložiště vypočítá podle podílu na jeden metr čtvereční ta druhá část příspěvku, málokdy se stalo, že by ta částka převýšila 5 milionů korun. Pak jsem prostě navrhl, aby ten limit byl ze zákona odstraněn, aby obce dostaly to, co jim skutečně podle té metodiky náleží.

A konečně za poslední. V odstavci 4 § 117 byla původně stanovena částka příslušející obci, na jejímž území již to chráněné území bude přímo stanoveno, určeno, tak by měla dostat jednorázový příspěvek 30 milionů korun podle původního návrhu. Po pravdě jsem nebyl schopen z nikoho získat informaci, jak k této částce 30 milionů korun předkladatel došel. Zdálo se mi, že je to částka, která je stanovena nějakým odhadem, nástřelem, a proto jsem si dovolil oslovit výbor s návrhem, aby tato částka byla stanovena ve výši 50 milionů korun, což výbor schválil, a my se ve třetím čtení budeme projednáním těchto návrhů také zabývat. Což vlastně jsem zároveň nějak myslím také splnil tu povinnost zdůvodnit předložený výborový pozměňovací návrh i zde na plénu ve druhém čtení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Ještě než dám slovo panu poslanci Klánovi, tak faktická poznámka pana poslance Kučery.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych jenom krátce zareagoval na slova svého předřečníka, pana poslance Zahradníka. A na jeho slova právě o tom – s úmyslem vyjmout onen jaderný odpad. Já si myslím, že to je právě naprosto zásadní věc, která skutečně tomu dává ten rozměr jistoty pro dané obce, zda s tím odpadem bude někdy v budoucnu nějak dále nakládáno, anebo tam bude skutečně trvale uložen. Protože samozřejmě rozumím tomu, rozumím, jaký je poločas rozpadu, o jakých hranicích se tady bavíme, ale samozřejmě to, že někdy v budoucnu, a ta budoucnost skutečně nemusí být v tisíci letech, to můžou být desítky let, že by se zvažovalo ten odpad zase vyjmou a vozit ho někam na přepracování, to úplně změní pohled na to hlubinné úložiště. Myslím si, že by to změnilo i pohled na proces rozhodování, zda to hlubinné úložiště tam zřídit, či ne. Protože představa, že s tím materiálem bude nakládáno dvakrát, to znamená, že nejdřív tam bude navážen, potom tam bude někde uložen a potom zase bude vyjmut a bude zase převážen někam jinam, tak si myslím, že to by ještě zhoršilo tu situaci a ochotu obcí, která už je dnes tak poměrně velmi malá, ochotu obcí, aby takový typ úložiště měly na svém katastru. Takže si myslím to, že varianta, která tam zůstala dnes, a jsem rád, že i kolega Zahradník se k tomu připojil, je varianta správná. Samozřejmě to, co bude za tisíc let, to už myslím nemusíme řešit my ani budoucí sněmovny v tomto století. Takže myslím si, že je správné, že jsme přistoupili k tomu, že jsme zachovali tento pohled, o kterém jsem tady hovořil. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě je faktická poznámka, pan poslanec Zahradník.

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedo, já také doufám, a pane ministře a pane zpravodaji, já také doufám, že to tak bude, že když tedy opravdu rozhodneme, že to bude nějak definitivní. Bude otázka, zdali ta definitiva zůstane v povědomí generací budoucích. Protože pan kolega Kučera zmínil tisíc let. Za tisíc let si nikdo z nás nedokážeme představit, jaký společenský systém a jaké řízení společnosti tady v našem státě, v Evropě, ve světě bude. Ale ten materiál bude stále živý, ten se bude stále rozkládat, pracovat a bude nějakým způsobem nebezpečný.

Já jenom chci uvést příklad, který jsme tady řešívali před dvěma lety a který dnes je opět mediálně atraktivní a přitahuje zájem, a je to tedy ten sklad munice ve Vrběticích-Vlachovicích. Když se tam zbraně a munice dávaly, tak taky si všichni mysleli, jak to bezvadně ohlídáme, to bude príma, to bude ohrazené plotem, budou tam kamery, budou tam reflektory. Jenomže pak nějaká kamera přestala fungovat, reflektor, někdo udělal díru do plotu, pak to někdo vykradl, pak to tam někdo – nevím, co se s tím stalo. Pravdou je, že to zčásti vylítlo do povětří a způsobilo to velké problémy. A to bylo, já nevím kolik, ani ne deset let, se to neudrželo v takovém povědomí, aby to nezpůsobilo tyto problémy. Tady to povědomí bude muset být v trvání desítek, stovek, tisíce let. Na to také mysleme v nějakém předávání odkazu takto významných věci, aby se náhodou nestalo, že to bude nějaká zapomenutá věc,

o které se bude tradovat, že tam něco je, možná za pár desítek, stovek let, ale pak teprve ten, kdo se skutečně dozví a zhodnotí, že to, co tam je, by mohlo být z nějakých námi těžko předvídatelných důvodů pro něj významné, aby to nevyndal, nevytěžil a nějak se zlým úmyslem nepoužil. I na tohle musíme prostě myslet. Já se přimlouvám, abychom (upozornění na čas) v povědomí, ne přímo zákonnou dikcí, ale v povědomí, na to stále mysleli.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Klán.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký večer, vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se určitým způsobem ve stručnosti vyjádřil ke sněmovnímu tisku 560, atomový zákon. Už tady mí předřečníci řešili plno různých problémů, já bych se k tomu také mohl trošku vyjadřovat, ale nebudu to tady zdržovat.

Tak já konkrétně se zaměřím na postavení obcí kolem našich dvou jaderných elektráren, a to Jaderné elektrárny Dukovany a Jaderné elektrárny Temelín. Představím vám tady pozměňovací návrh, který samozřejmě v systému je veden, dal ho tam pan poslanec Zahradníček, ale ten je nepřítomen, tak jsem jím byl požádán, abych vám ho zde trošičku přiblížil. Ten pozměňovací návrh určitým způsobem reflektuje postavení obcí právě kolem těchto dvou jaderných elektráren.

V § 117 by se na konci odstavce 1 tečka nahrazovala čárkou a doplňovalo se písmeno d), které zní: stanovená zóna havarijního plánování jaderného zařízení.

Za druhé, v § 117 by se vkládal nový odstavec 5, který zní: Správa poskytuje příspěvek na rozvoj obcí, na jejichž katastru je stanovena zóna havarijního plánování jaderného zařízení. Tento příspěvek je poskytován ročně ve výši 200 milionů korun na zóny havarijního plánování jaderných zařízení Jaderné elektrárny Dukovany a Jaderné elektrárny Temelín, a to po dobu trvání zóny havarijního plánování jaderného zařízení. Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

V 117 odst. 6 písm. c) zní: pravidla pro poskytování příspěvku podle odst. 4 a 5 včetně požadavků na projekty, k jejichž podpoře má příspěvek sloužit, a pravidel výběru podporovaných projektů.

Za čtvrté, v § 238 doplnit zrušení stávajícího atomového zákona č. 18/1997 Sb. v platném znění.

Stručné odůvodnění. Celková výše příspěvku, o kterém jsem hovořil, pro obce v zónách havarijního plánování jaderných zařízení spočívá v podpoře projektu k rozvoji dotčených obcí. Jde o přidělení finančních prostředků z tzv. jaderného účtu do obcí v pěti- a dvacetikilometrovém pásmu Jaderné elektrárny Dukovany a v pěti- a třináctikilometrovém pásmu Jaderné elektrárny Temelín v celkové výši 200 milionů korun. Pro tento účel je navrhováno využít znění § 117 návrhu atomového zákona, sněmovního tisku 560, kdy v odst. 1 § 117 by se za písmeno c), jak už jsem říkal, doplňovala nová slova. Navrhuje se kompenzace dotčené obci v regionu. V obcích, na jejichž katastrech je vyhlášeno pásmo havarijního plánování jaderného zařízení, žije vysoký počet obyvatel. Používá se podobně jako například na Slovensku a ve

Španělsku princip kompenzace dotčeným obcím jako důsledek stanovení zóny havarijního plánování, jak je uvedeno již výše.

K tomuto pozměňovacímu návrhu se samozřejmě přihlásím v podrobné rozpravě.

Na závěr tady řeknu, že když ten radioaktivní odpad bude uložen několik tisíc let – já jsem kdysi studoval elektrotechniku, tak jsme to probírali už před mnoha lety –, tak věřím tomu, že se najde nějaká technologie za ty roky, která určitě tento odpad opět zpracuje tak, aby nebyl už nebezpečný. Ale je nutné ta úložiště po dobu, než ta technologie bude objevena nebo vynalezena, řádně zabezpečit. Věřím pevně i tomu, že přijdeme s termonukleární energií, kdy téměř žádný radioaktivní odpad z toho nebude a naše civilizace bude pokračovat v dalším technologickém rozkvětu a pokroku.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Dále do obecné rozpravy žádnou přihlášku nemám, proto ji končím. Zeptám se pana ministra na závěrečné slovo po obecné rozpravě. Přeje si. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych jenom potvrdit odhodlání Ministerstva průmyslu a obchodu připravit zvláštní zákon, který by řešil problematiku jaderných úložišť. Skutečně by nebylo dobré tím zatěžovat atomový zákon.

Chtěl bych také zdůraznit, že bude-li v naší zemi postaveno jaderné úložiště, bude to moci býti pouze za souhlasu příslušných obcí. Bez nich si to nedovedu představit. A myslím si, že by to bylo řešitelné. V současné době ovšem čelíme snaze zdržovat výběr úložiště, a to i zdržováním geologického průzkumu, jenom aby se mohlo tvrdit a držet jako rukojmí sedm obcí, když to skutečné jednání o povolení nějaké stavby bude probíhat pouze na dvou stanovištích, protože do poslední chvíle bude drženo jedno záložní.

To je všechno. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Pan zpravodaj? (Ne.) V tom případě, respektive už jsem ukončil obecnou rozpravu, takže otevírám podrobnou rozpravu, do které mám čtyři přihlášky.

Omlouvá se pan poslanec Okamura z pracovních důvodů do konce jednacího dne. Dorazila teď omluva pana poslance Šrámka od 19. hodiny do konce jednacího dne, takže omlouvám i jeho.

Do podrobné rozpravy mám čtyři přihlášky. Tři jsou na tabuli, ale je zde ještě z minulého jednání písemná přihláška pana poslance Birkeho, takže ten vystoupí jako první. A připraví se pan poslanec Zahradníček – který zde není, takže to budu brát jako přihlášku pana poslance Klána. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedo. Dovolte mi, abych se v podrobné rozpravě přihlásil k pozměňovacímu návrhu sněmovní dokument s číslem 3781.

Odůvodnění není třeba dle mého názoru čísti, je přítomno ve sněmovním dokumentu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Teď tedy pan poslanec Klán a po něm pan poslanec Zemek.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Jak už jsem avizoval v obecné rozpravě, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který do systému vložil kolega Zahradníček a je veden jako sněmovní dokument 3824. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan poslanec Zemek.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Pokusím se být stručný vzhledem k pokročilé době. Chtěl bych se přihlásit k několika pozměňovacím návrhům.

První z nich je číslo 3833, týká se radonového programu. Je tam navrhovaná podstatná změna, kdy ve stávající předloze, v této novele, vlastně může být soukromá osoba sankcionována, pokud si neudělá úpravy na baráku, kde byl zjištěn radon. Je tam možnost dostat pokutu až čtvrt milionu. Já ve své úpravě navrhuji tuto sankci vynechat, ale zůstává povinnost provést si ty úpravy. To je jeden pozměňovací návrh.

Druhý, pod číslem 3922, se týká specifického českého výrobku, kterým je uranové sklo. Je to taková poměrně zajímavá umělecká věc. Nicméně i když je tam ten název uranové sklo, tak i podle vyjádření Státního úřadu pro jadernou bezpečnost takovýto materiál není radioaktivní, nebo minimálně. Tudíž se navrhuje ho vypustit z toho (nesrozumitelné), protože je to umělecké sklo. Je to tradiční český výrobek, a bohužel kdyby se postupovalo podle té novely, tak by tam bylo poměrně velké omezení pro to nakládání. To se samozřejmě ale netýká toho samotného barvicího materiálu, ten tomu zákonu podléhá. Nicméně podle vyjádření SÚJB by ta uranová skla by sem patřit neměla. Takže to je druhý pozměňovací návrh.

Třetí se týká již zmiňovaného muzejnictví a minerálů. Podle předkládané novely vlastně jakákoliv manipulace se zbytky po těžbě uranu, to jsou třeba i haldy a v české kotlině jich je velké množství, jsou to stovky a stovky lokalit, tak byť by tam vědec obrátil jediný kámen, který ani neobsahuje uranovou rudu, tak se už dopouští přestupku. Takže i tady navrhuji určité zmírnění. Je to pozměňovací návrh pod číslem 3842, ke kterému se přihlašuji.

Další pozměňovací návrh se týká výzkumu, je pod číslem 3844, kde se navrhuje výjimka pro výzkumnou a vývojovou činnost. V předkládaném znění je povinnost hlášení jakékoliv činnosti, tzn. i jakýkoliv drobný úkon v rámci výzkumného projektu by musel být hlášen, což může být v rozporu i s určitou akademickou svobodou. Takže to je další pozměňovací návrh.

Další návrh je pod číslem 3845, týká se poplatku za odpady jaderné, kde se navrhuje zmírnění poplatků u vládních nebo u státních institucí, jako jsou například školy, nemocnice, muzea, kde se navrhuje nová sazba snížená na rozdíl od těch komerčních.

Další pozměňovací návrh se týká ředění radionuklidů. Je pod číslem 3846. Ředění radionuklidu je standardní metoda likvidace, která se používá na vědeckých pracovištích, kde se vlastně ten radon ředí tak dlouho, až je neškodný. V podstatě navrhované znění, jaké navrhuje SÚJB nebo předkladatel, toto neuznává, a tím se zároveň dostává do rozporu s jiným paragrafem v tomto samém návrhu zákona. Takže navrhuji toto ředění nebo tuto proceduru z toho paragrafu vyřadit.

To byly mnou načtené pozměňovací návrhy. Věřím, že Sněmovna je suverén, a byť nepochybuji o odborné erudici Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, tak si myslím, že v některých těch případech je možné zmírnění. Doufám, že tyto pozměňovací návrhy budou ještě diskutovány a pokud možno i podpořeny, což by velice ulehčilo práci muzejníkům, vědeckým pracovištím a vysokým školám.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců zleva.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A až skončí ovace, zeptám se, kdo se dále hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Klán, který byl napsán na tabuli, již vystoupil, takže předpokládám, že podruhé si vystoupit nepřeje. V tom případě nemám žádné další přihlášky, podrobnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan ministr či pan zpravodaj? Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že nepadlo nic hlasovatelného, končím i druhé čtení tohoto tisku.

Ještě omluvy. Paní poslankyně Wernerová od 18. hodiny do konce jednacího dne z osobních důvodů a paní poslankyně Nytrová a pan poslanec Šincl od 19. hodiny z důvodu setkání s delegací Alžírska. Tolik tedy omluvy.

Budeme pokračovat bodem

28.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím atomového zákona /sněmovní tisk 561/ - druhé čtení

Prosím znovu pana ministra průmyslu a obchodu.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím atomového zákona.

Tento zákon přináší soubor legislativně technických změn navazujících na novou komplexní právní úpravu mírového využívání jaderné energie. Důvodem přijetí této právní úpravy je potřeba uvést dotčené zákony do souladu s navrhovaným právním stavem. Jedná se o změny nevelkého rozsahu u velmi omezeného počtu zákonů. Zřejmě nejvýznamnější změnou je zásadní novelizace zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a o změně a doplnění některých zákonů, který má být až na několik ustanovení upravujících odpovědnost za jaderné škody zrušen. Právní úprava odpovědnosti za jadernou škodu je tak ponechána ve zbytkové podobě

zákona č. 18/1997 Sb. mimo rámec úpravy mírového využívání jaderné energie a ionizujícího záření. V návaznosti na budoucí vývoj mezinárodního práva v oblasti náhrady škody způsobené jadernou havárií se předpokládá úplné nahrazení zbytkového zákona č. 18/1997 novou úpravou odpovědnosti za jadernou škodu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tento tisk jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Usnesení výboru vám byla doručena jako tisky 561/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj hospodářského výboru, opět pan poslanec Milan Urban, a informoval nás o jednání výboru. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, tady to snad bude jednodušší. I když tady ve Sněmovně člověk nikdy neví. Tak já přečtu to usnesení a bude to velice krátké.

K vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím atomového zákona, sněmovní tisk 561. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova předsedkyně státního úřadu pro jadernou bezpečnost Dany Drábové, zpravodajské zprávy poslance Milana Urbana a po obecné a podrobné rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 561 ve znění předloženého vládního návrhu zákona; za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona; za třetí pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru. A za poslední, za čtvrté, pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Žádné přihlášky nemám. Obecnou rozpravu končím. Závěrečná slova po obecné rozpravě asi nebudou. V tom případě otevírám rozpravu podrobnou a také nemám žádné přihlášky. V tom případě končím podrobnou rozpravu. Závěrečná slova nejsou třeba. Končím projednávání tohoto tisku.

Budeme se zabývat dnes asi posledním bodem. Je to

29.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění zákona č. 250/2014 Sb. /sněmovní tisk 570/ - druhé čtení

Prosím pana ministra Dienstbiera, aby se ujal slova.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vyjádřím se jenom velmi stručně k novele zákona o účastnících odboje a odporu proti komunismu.

Zdůraznil bych, že nejde o to, zdali má být, nebo nemá být zákon v této podobě, ale když už je, tak aby byl funkční. Tedy odstraňujeme určité, řekněme, technické a legislativní nedostatky, které v tom zákoně jsou. Shrnul bych to asi do tří bodů. Návrh řeší kompetenční nejasnosti mezi Ministerstvem obrany a etickou komisí, přičemž kromě toho, že etické komisi stanoví kompetenci pro přezkumné řízení a pro obnovu řízení, jednoznačně jí stanoví i kompetenci k projednání opravných prostředků proti všem zásadním rozhodnutím Ministerstva obrany. Ministr obrany by tak měl rozhodovat zejména o opatřeních proti nečinnosti a rozkladech proti procesním usnesením, kterými se řízení ve věci nekončí. Předloženým návrhem zákona má být rovněž vyplněna mezera, pokud jde o vymezení bezúhonnosti a spolehlivosti jako podmínek pro výkon člena etické komise. Také se doplňuje ustanovení týkající se způsobu výkonu činnosti členů etické komise ve vztahu k Úřadu vlády České republiky, který výkon působnosti etické komise a její ostatní činnost odborně, organizačně, finančně a materiálně zajišťuje.

Na výboru nebyly žádné pozměňovací návrhy. Tedy v tomto smyslu se nemám k čemu vyjadřovat. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tento tisk jsme přikázali k projednání výboru pro obranu jako garančnímu výboru. Usnesení bylo doručeno jako tisk 570/1. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Karel Černý, aby nás informoval o jednání výboru.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovolte, abych zrekapituloval dosavadní průběh jednání k tomuto sněmovnímu tisku. Návrh zákona byl rozeslán poslancům jako tisk 570/0 dne 21. srpna 2015. Navrhovatel navrhl Sněmovně projednávání návrhu zákona tak, aby Sněmovna s ním mohla vyslovit souhlas již v prvém čtení. Organizační výbor projednání návrhu zákona doporučil 3. září 2015 a navrhl výbor pro obranu jako garanční výbor. První čtení proběhlo 9. března 2016 na 42. schůzi a Sněmovna nesouhlasila s projednáváním tak, aby mohla s návrhem zákona vyslovit souhlas již v prvém čtení. Návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro obranu a lhůta k projednání výborem byla určena na 30 dní. Garanční výbor pro obranu projednal návrh zákona na své 29. schůzi dne 31. března 2016, přičemž zde nepadl žádný pozměňovací návrh a výbor přijal doporučující usnesení doručené poslancům jako tisk 570/1.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Žádné přihlášky nemám. Obecnou rozpravu končím. Zeptám se, zda chce někdo vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Končím tedy i podrobnou rozpravu. Závěrečná slova nejsou třeba. V tom případě končím i projednávání bodu

29 a přerušuji jednání této schůze do zítřka 9 hodin. Děkuji vám za účast. (O slovo se hlásí poslanec Koníček.) Ještě pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Já už jenom mimo záznam členům kontrolního výboru připomínám jednání. Co nejdříve začínáme na Sněmovní 3.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji a přeji hezký večer. Uvidíme se zítra v 9 hodin ráno.

(Jednání skončilo ve 20.08 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. dubna 2016
Přítomno: 180 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin,)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci a členové vlády: paní poslankyně Balaštíková – pracovní důvody, paní poslankyně Benešová do 13. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Birke – bez udání důvodu, paní poslankyně Černochová – zahraniční cesta, paní poslankyně Fischerová – zdravotní důvody, pan místopředseda Gazdík – zahraniční cesta, pan poslanec Hájek – zahraniční cesta, paní poslankyně Chalánková – zdravotní důvody, pan poslanec Kádner – zahraniční cesta, paní poslankyně Kovářová do 11. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Lorencová – zdravotní důvody, pan poslanec Mackovík – zahraniční cesta, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Okamura – pracovní důvody, pan poslanec Šarapatka do 9.30 – zdravotní důvody, pan poslanec Zahradníček – zahraniční cesta, paní poslankyně Zelienková – zahraniční cesta, pan poslanec Zlatuška od jedné hodiny – pracovní důvody.

Pan poslanec Velebný – karta číslo 3.

Z členů vlády se omlouvá pan místopředseda Bělobrádek – zahraniční cesta, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Pelikán – pracovní důvody, pan ministr Stropnický z dopoledního jednání – pracovní důvody, paní ministryně Šlechtová – zahraniční cesta, pan ministr Ťok – pracovní důvody, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – pracovní důvody.

Kolegyně, kolegové, prosím o klid. Usaďte se na svá místa, abychom mohli pokračovat v jednání.

Dnes bychom se nejprve věnovali pevně zařazeným bodům z bloku třetích čtení, což jsou body 157, 158, 159 a 165. Dále bychom projednali další body z bloku třetích čtení, kde byly splněny zákonné lhůty, což jsou body 156, 162, 163 a 164. Poté bychom projednali pevně zařazené body 46, 52, 48, 49, 114, 16 a 18 a dále bychom případně pokračovali dle schváleného pořadu schůze.

Zeptám se, zda se někdo hlásí k pořadu schůze. Vidím pana předsedu klubu ODS pana poslance Stanjuru. (Předsedající zvoní na zklidnění hlučné atmosféry v sále.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych navrhl zařazení dvou bodů, a to za již pevně zařazené, což znamená, ten můj návrh nijak nenabourává schválený program pro dnešní den.

Navrhuji, abychom za pevně zařazené body zařadili bod číslo 98 – Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivky občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi. A jako druhý bod za pevně zařazené, to znamená za tento bod, navrhuji projednat bod číslo 87 – Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon o základním, středním nebo vyšším odborném a jiném vzdělávání, školský zákon. Jedná se o tzv. české školy v zahraničí. Oba dva návrhy zákona jsou v prvém čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále k pořadu schůze? Pokud další přihlášky nejsou, budeme hlasovat.

Pan předseda Kalousek má náhradní kartu číslo 19.

Zeptám se pana předsedy Stanjury, zda můžeme hlasovat najednou o obou těchto návrzích. Je tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana předsedy Stanjury na pevné zařazení bodů 98 a 87, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 36. Přihlášeno je 130, pro 99, proti 18. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Kostřica má náhradní kartu číslo 17.

Budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze a já tedy otevírám bod

157.
Vládní návrh zákona o hazardních hrách
/sněmovní tisk 578/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a stejně tak pan zpravodaj garančního výboru, což je tedy rozpočtový výbor, pan poslanec Jan Volný. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 587/4, který byl doručen 2. března 2016, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 587/5.

Chci se zeptat pana ministra, zda má zájem vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dobrý den všem.

Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych se zde vyjádřil k návrhu zákona o hazardních hrách, zákonu o dani z hazardních her a

návrhu změnového zákona, které společně tvoří zcela nový regulační rámec trhu s hazardními hrami. Navrhovaná úprava je promítnutí cílů vlády České republiky a s ohledem na probíhající řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie i výsledkem harmonizace s právem Evropské unie. Já tedy vítám, že právě my můžeme přispět ke schválení moderní úpravy v tak důležité oblasti společenských vztahů, jako jsou právě hazardní hry, což lze považovat za mimořádný a přelomový okamžik.

Předložené návrhy zákonů nahrazují zcela nevyhovující a zastaralý zákon č. 202/1990 Sb., takže 26 let starý zákon o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a přináší komplexní úpravu provozování hazardních her, a to zejména v podobě důsledné ochrany sázejících a jejich okolí, zajištění opatření k předcházení a potírání sociálněpatologických jevů spojených s provozováním hazardních her, otevření (otevřením?) českého trhu hazardních her pro provozovatele se sídlem v členském státě Evropské unie, úpravy provozování hazardních her prostřednictvím internetu, nového postupu povolovacího řízení a v neposlední řadě i zavedení efektivního kontrolního mechanismu.

Návrh zákona totiž v reakci na současný nepřípustný vysoký výskyt nelegálního hazardu významně posiluje postavení jednotlivých správních orgánů příslušných oblastí hazardních her. Prostřednictvím vznikajícího monitorovacího systému, ale zejména i nyní výrazně diskutovaných blokačních opatření a dalších pravomocí jak Ministerstva financí, tak i Celní správy umožní nová úprava účinně předcházet nelegální činnosti. Dále s důrazem na provedení ústavního práva na samosprávu budou o obecních záležitostech v oblastech hazardu ještě v širší míře rozhodovat obce, avšak za současného zachování práva na podnikání a legitimní očekávání legálních provozovatelů.

Návrh zákona o dani z hazardních her reaguje na otevření trhu s hazardními hrami subjektům se sídlem v zahraničí a na rostoucí využívání internetu v této oblasti. Dojde tedy nově i ke zdanění zahraničních provozovatelů a internetových provozovatelů. Sazby daně jsou navržené tak, aby odrážely škodlivost jednotlivých hazardních her, také jejich ziskovost. Navrhují se tři sazby zdanění oproti dnešním dvěma sazbám. Jejich výše se mírně zvyšuje oproti současným sazbám. Tím se navrhované sazby přibližují sazbám v okolních zemích. Upozorňuji, že jakékoliv snížení sazeb oproti vládnímu návrhu by znamenalo snížení předpokládaného výnosu daně.

Konečně se navrhuje zrušení přímých odvodů Českému olympijskému výboru. Financování sportu by mělo napříště probíhat pouze z rozpočtové kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, která bude z tohoto důvodu, a to je návrh ministryně školství a ministra financí, až na šest miliard.

Účinnost zákona se navrhuje od 1. ledna 2017.

Já bych se chtěl ještě teď vyjádřit hlavně k diskutované blokaci. Ministerstvo financí se snažilo tuto problematiku vysvětlit. Absolvovali jsme řadu schůzek, hlavně s panem Bartošem, šéfem Pirátů. Já bych tady rád přečetl dopis, který jsem dostal od společnosti Tipsport, která říká: "My, zástupci českých legálních sázkových kanceláří, přijetí zákona, konkrétně jeho blokačních mechanismů vůči nelegálům, netrpělivě očekáváme. Největším problémem dnešního online hazardního trhu

v České republice je totiž nelegální trh. Poměr legálního a nelegálního online trhu v České republice je jedna ku jedné. Každá druhá sázka v České republice je nelegální. – Ještě jednou: každá druhá sázka v České republice je nelegální. – Trh s hazardem se postupně přesouvá z retailu do online prostředí. Nový zákon k tomuto trendu ještě silně přispěje povolením online kasina a online číselných her. A pokud nebude stát umět blokovat nelegály, vybere na daních a odvodech méně než nyní a černý trh poroste výrazně rychleji než trh legální. Blokace nelegálů je proto alfa a omega celého zákona, bez které celá norma ztrácí smysl. České firmy nejsou schopny těm nelegálním konkurovat. Nelegálové totiž neplatí žádné odvody ani daně. Provozování loterijní činnosti na území České republiky je pro ně o stamiliony ročně levnější než pro české subjekty. Státnímu rozpočtu uniká miliarda korun ročně na daních. Tato situace je neudržitelná a dosti absurdní.

Nový zákon dává státu dva základní nástroje, jak bojovat s nelegály. Jde o blokaci nelegálních webových stránek a blokaci bankovních převodů. Nelegálních webových stránek znamená stránek, které jsou v češtině, které míří na hráče v Čechách. Jde o nástroje, které doporučuje Evropská komise a dnes standardně používá osmnáct, osmnáct zemí Evropské unie. V žádném případě tedy nelze hovořit o cenzuře nebo porušování Ústavy, a už vůbec nelze hovořit o těchto opatřeních jako o neúčinných, protože zkušenosti z jiných trhů Evropské unie jasně ukazují, že tato opatření spolu s jejich efektivním vymáháním pomohla v uvedených zemích zásadně zmenšit objem černého trhu s online sázením. Pokud se státu nepodaří zablokovat nelegální firmy, přijetí zákona ztratí převážnou část původního záměru, kterým bylo lépe regulovat, vyhovět požadavkům Evropské unie, vybrat více na daních a zablokovat nelegály. Stále totiž bude existovat polovina na trhu, která novou normu nebude muset a fakticky ani nebude dodržovat a podíl nelegálů na celém trhu poroste."

Taky mi posílají blokační mapu Evropy. Toto je blokační mapa Evropy (ukazuje) a červené pole je blokace webových stránek. Takže dneska v Evropské unii mají blokaci webových stránek Norsko, Estonsko, Litva, Lotyšsko, Polsko, Německo, Dánsko, Belgie, Francie, Španělsko, Itálie, Rakousko, Slovinsko, Chorvatsko, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko, Řecko. Černé pole je blokace bankovních plateb. To mají Norsko, Estonsko, Lotyšsko, Polsko, Dánsko, Německo, Belgie, Francie, Španělsko, Rakousko, Slovinsko, Maďarsko, Rumunsko, Řecko. Takže to není výmysl Ministerstva financí a nikdo tady nikoho nechce omezovat. Ale pokud někdo u nás podniká bez povolení a neplatí daně, tak musí Ministerstvo financí tenhle návrh předložit. A samozřejmě je důležité, abyste vy všichni pro ten zákon hlasovali, protože tito nelegálové, kteří si udělali z České republiky několikaletý daňový ráj, budou konečně nuceni buďto český trh opustit, nebo požádat o licenci a zúčastnit se férového konkurenčního boje s českými subjekty, a to v silně regulovaném prostředí.

Tolik z dopisu generálního ředitele holdingu Tipsport pana Knybela.

Ještě bych se rád vyjádřil k návrhu daní. Ministerstvo financí... Samozřejmě pokud se vrátíme do historie, tak určitě si vzpomenete, že u nás hazard měl takové zvláštní postavení a vlastně až do roku 2012 neplatil žádné daně, začali platit daně až v roce 2012. A my jsme skutečně na Ministerstvu financí dělali benchmark, porovnávali jsme ty sazby a ten návrh, který dnes Ministerstvo financí předkládá, to znamená zdanění 25, 30, 35 %, vznikl ještě předtím, než se zjistilo, že tento zákon

nestihneme od 1. ledna 2016 a že tady vznikne roční vakuum, a proto bylo dočasně schváleno zdanění 23, 28 plus 80 korun, které platí v roce 2016. Dneska samozřejmě z hazardu dostávají obce, v roce 2016 by měly dostat asi 5,1 mld. a stát 4,1 mld. Od roku 2014 na základě toho, že vláda nechtěla moc financovat sport, tak došlo k určité anomálii, a to daňové asignaci pro Český olympijský výbor, který vlastně za tento rok dostane 600 mil., a v těch návrzích říkáme, že by financování českého sportu mělo jít z jednoho místa, že by tahle anomálie měla skončit.

Takže já bych k těm daním chtěl jenom říct, že návrhy rozpočtového výboru mají negativní dopad do výběru 450 mil. korun, návrh pana poslance Votavy má negativní dopad 250 mil. korun a návrh pana poslance Stanjury až 1,6 mld. Takže já bych strašně rád, kdybyste při hlasování o návrhu Ministerstva financí podpořili tento návrh, protože určitě všichni vaši voliči budou pozorně sledovat, jestli chcete podpořit naše mladé sportovce a sport, protože historicky je tam taková vazba, tu jsme si my nevymysleli, a taky tady nemáme státní loterii, jak je to ve většině nebo v některých okolních státech v Evropské unii. Takže bych byl rád, kdybyste skutečně podpořili návrh koaliční vlády a návrh Ministerstva financí z hlediska těch záležitostí, o kterých jsem mluvil.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Otevírám rozpravu a mám do ní zatím tři přihlášky. Prosím pana poslance Šincla a připraví se pan poslanec Farský.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, úvodem mi dovolte ocenit úsilí této vlády, která jako první vláda od roku 1990 připravila návrh skutečně komplexní regulace hazardních her na území České republiky, jenž je představován třemi návrhy zákonů, a to zákonem o hazardních hrách, zákonem o dani z hazardních her a zákonem, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím obou předchozích zákonů. Domnívám se, že je zde skutečně namístě vyzdvihnout především úsilí vlády jako celku, neboť to skutečně byli všichni koaliční partneři, kterým se společným úsilím a společnou prací na vládní úrovni podařilo komplexně přepracovat původní do vlády předložený, ne zcela vyhovující návrh z dílny Ministerstva financí do podoby, ve které je dnes předkládán ke schválení Poslanecké sněmovně.

Pokud bychom porovnali původní návrh s aktuální verzí návrhu zákona, je myslím zcela neoddiskutovatelnou skutečností, že bez zapracování změn na vládní úrovni, tím myslím přijatá aspoň nějaká opatření zabraňující závislostem a jiné, byl by původní návrh zcela nefunkční a dnes stěží z mé strany podpořitelný.

Opakovaně v průběhu projednávání těchto tří tisků zde zazněla informace o tom, že dosavadní právní úprava reprezentovaná zejména zákonem č. 102/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, nejen že nijak nereflektuje technologický vývoj dosažený v předchozích více než 25 letech v této oblasti, ale zároveň představuje právní úpravu, jejíž slučitelnost s primárním evropským právem je stále předmětem přezkumného řízení ze strany Evropské komise. Proto považuji za primární zdůraznit,

že po zásazích na úrovni vlády dnes budeme hlasovat o návrhu zákona, který je nejen plně slučitelný s právem Evropské unie, ale především obsahuje komplexní právní úpravu provozování hazardních her v prostředí internetu, tedy tam, kde již dnes se odehrává jeho převážná část. V této souvislosti považuji za nutné na tomto místě zdůraznit, že díky obtížné vymahatelnosti práva v prostředí internetu je zcela namístě, aby návrh zákona obsahoval účinné nástroje boje proti nelegální nabídce těch, kteří se odmítnou podrobit novému regulačnímu rámci. Tímto způsobem budeme schopni zaručit ochranu českých hráčů, dosáhnout zvýšení daňového výnosu z této činnosti pro české veřejné rozpočty, a efektivně postihnout dnes běžně realizovaný nelegální hazard provozovaný na území České republiky.

Vzhledem ke zcela zásadnímu celospolečenskému významu regulace této oblasti jsem zde již při zahájení prvního čtení vyzýval k nutnosti podrobit všechny tři předmětné návrhy zákonů důkladné analýze a v jejím rámci posoudit její dopady na společnost jako celek. Zájem na rychlosti přijetí navržené právní úpravy by zde neměl podle mého názoru převážit nad odbornou diskusí v rámci sněmovních výborů. V tomto směru mi dovolte určitou výtku předkladateli, tedy k Ministerstvu financí. Tomu se přes všechny politické deklarace nepodařilo předložit návrh nového zákona v termínu určeném vládou schváleným plánem legislativních prací. Tento termín byl původně stanoven na konec roku 2014. Díky prodlevám na straně předkladatele a ne úplně kvalitnímu způsobu zpracování tak byla vláda nucena původní návrh upravit. O to více je zarážející skutečnost, že následně ministr financí dopisem vyzval všechny koaliční partnery, aby do návrhu zákona pokud možno již nezasahovali, neboť by to mohlo údajně oddálit jeho přijetí.

Tuto argumentaci nepovažuji za velmi šťastnou, a podle mého názoru možná i podrývá základy parlamentní demokracie. Právě díky tomuto tlaku pana ministra nebylo možné do návrhu zákona dopracovat celou řadu dalších potřebných instrumentů, které byly ze strany předkladatele odmítány nikoliv pro svou věcnou nesprávnost, ale s odkazem na nutnost renotifikace a možného oddálení vstupu celé regulace v platnost a účinnost. Tím myslím zejména různá další opatření bránící vzniku závislosti a jiné. Stačí si třeba přečíst stanovisko Ministerstva financí k předloženým pozměňovacím návrhům, které jsem sám předkládal a které se snažily ve svém důsledku jen ještě více snížit závislost patologických hráčů. To byla podle mého názoru ze strany pracovníků Ministerstva financí téměř vysoká škola protiargumentů snažících se vysvětlit důvody, proč nemohou podpořit tyto mé podané pozměňující návrhy. Díky tomuto přístupu se domnívám, že dnes budeme hlasovat o návrhu zákona, který sice představuje neoddiskutovatelný kvalitativní posun vpřed, nicméně mohl být mnohem lepší, přísnější a také účinnější. Tento zákon měl potenciál získat ve finále známku za jedna. Nicméně díky zde již vysloveným námitkám ho musím hodnotit známkou za tři.

Nyní mi dovolte přistoupit ke konkrétním otázkám, na něž bude i po schválení tohoto zákona potřeba nadále dbát zvýšené pozornosti.

Předně bych rád zdůraznil, že Ministerstvo financí bude muset podle mého názoru výrazně přidat v otázce efektivního postihu nelegálního hazardu, který v současné době zažívá bohužel nebývalý rozmach, který zásadním způsobem

narušuje řádnou hospodářskou soutěž v tomto odvětví a který zejména a hlavně významně ohrožuje samotné spotřebitele, občany České republiky.

V současné době nabývá totiž nelegální hazard na našem území několika podob, a to jak v oblasti internetových hazardních her provozovaných ze zahraničí, tak v oblasti technických herních zařízení, kde dochází k masovému nahrazování legálních herních zařízení nejrůznějšími přístroji typu kvízomatů zjevně obcházejících loterijní zákon. Dosavadní postup Ministerstva financí proti těmto a jiným formám nelegálního hazardu se mi jeví jako ne úplně efektivní. Počty nelegálních přístrojů provozovaných v České republice tak díky dosavadnímu přístupu Ministerstva financí rostou exponenciálním tempem. Nový zákon v tomto ohledu nepřináší žádný posun a je tak zřejmé, že problém nelegálního hazardu v podobě kvízomatů a podobných zařízení provozovaných na území našich měst a obcí bude nadále velmi ožehavý. Je mi velmi líto, že předkladatel promarnil v této chvíli příležitost, která se po nějaký čas nebude opakovat.

Druhým bodem, který podle mého názoru stojí za zvýšenou pozornost i po schválení nového zákona, je proces budování centrálního technického informačního systému pro dozor nad provozováním hazardních her. Tento informační systém by měl nejen sloužit k monitorování veškerých sázek, ale zároveň má sloužit ke sběru údajů o všech hráčích hazardních her. Náklady na vytvoření uvedeného systému budou podle odhadu Ministerstva financí dosahovat až několika stovek milionů korun, a tak je podle mého názoru namístě položit si otázku, zda takto nákladný a robustní systém Česká republika opravdu potřebuje a co vedlo předkladatele k myšlence spočívající ve vytváření registru a sběru všech dat o občanech České republiky, tedy nejen patologicky závislých a nebo pobírajících sociální dávky. S těmi nemám žádný problém. (V sále je silný hluk.)

Nad rámec této úvahy stojí za povšimnutí, že již dnes Ministerstvo financí vyplatilo externím subjektům veřejné prostředky v řádu milionů korun pouze za přípravu zadávací dokumentace k této veřejné zakázce. A to prosím vše v situaci, kdy se pan ministr často chválí svou schopností zajistit všechny tyto činnosti svými experty, pracujícími přímo na Ministerstvu financí. Je tedy namístě se pana ministra zeptat, zda je jeho právní tým na Ministerstvu financí schopen –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi omlouvám, ale hladina hluku je příliš vysoká. Prosím všechny, aby nediskutovali a poslouchali. Děkuji.

Poslanec Ladislav Šincl: Je tedy namístě se pana ministra zeptat, zda je jeho právní tým na Ministerstvu financí schopen vypsat veřejnou zakázku a zda a proč potřebuje k této činnosti externího dodavatele. V tomto směru je namístě apelovat na pana ministra, aby se řídil aktuálním postojem vlády k efektivnímu nakládání s veřejnými prostředky a rozptýlil panující pochybnosti o nutnosti této veřejné zakázky a způsobu její přípravy ze strany externích subjektů. Na Ministerstvu financí je podle mého názoru přece expertů a odborníků více než dost.

Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, dnes budeme hlasovat o návrhu zákona, který představuje, jak jsem již v úvodu řekl, v mnohém vykročení správným směrem.

Z tohoto důvodu budu i já i mí kolegové ze sociální demokracie pro něj hlasovat. Přesto bychom neměli zapomínat na některé aspekty, které jeho přípravu provázely a které v konečném důsledku mohou negativně ovlivnit stabilitu a efektivitu předkládané regulace hazardních her. Některé z nich jsem se snažil ve svém vystoupení popsat zpětně a jiné jsem záměrně vypíchl pro budoucnost, neboť bez dalšího tlaku na Ministerstvo financí v oblasti opatření zabraňujících vzniku závislostí, efektivního postihu nelegálního hazardu a kontroly veřejné zakázky obřího rozměru, kterou na Ministerstvu financí připravují na míru externí subjekty, nemusí být dle mého názoru pravděpodobně dosaženo primárního cíle nové regulace, tedy zajištění řádného provozování hazardních her na území České republiky, která poskytne dostatečnou ochranu sázejícím, a to nejen před nelegální nabídkou hazardních her, ale také před neblahými důsledky spojenými s jejich nepřiměřenou účastí na těchto hrách.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Farského a připraví se pan poslanec Bendl.

Poslanec Jan Farský: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, já začnu dnes trochu netradičně, ale textem, který si myslím, že by tady měl zaznít. Měl zaznít už na jednání rozpočtového výboru, ale tam nebylo umožněno zástupci Sdružení pro internetový rozvoj vystoupit. Doufám, že to není předzvěst příštích pořádků.

Sdružení pro internetový rozvoj není organizace, jenom jeden z lobbistických subjektů. Je to organizace, která sdružuje několik desítek hráčů v internetovém trhu. Najdete mezi nimi Seznam, najdete mezi nimi Mafru, najdete mezi nimi Českou tiskovou kancelář, najdete tam O2, Vodafone, T-Mobile. Takže jejich názor není ten, který by měl být až tak brán na lehkou váhu. Já tady teď přečtu ne svá slova, ale budou to slova pana Simkaniče, předsedy Sdružení pro internetový rozvoj, a navážu svým názorem:

"Vážené dámy, vážení pánové, děkuji vám za možnost vystoupit zde před rozpočtovým výborem Poslanecké sněmovny." – To se neudálo, přesto pro autenticitu to tam nechám.

"Jako předseda Sdružení pro internetový rozvoj zde zastupuji přední subjekty české digitální ekonomiky od poskytovatelů obsahu po telekomunikační operátory. Důvod mého vystoupení je jediný. Jsme hluboce znepokojeni snahou svěřit politicky řízenému úřadu pravomoc blokovat přístup k internetovým stránkám a obáváme se, že jste v této věci nedostali od předkladatele návrhu úplné a objektivní informace. Představte si následující situaci. Libovolný příspěvek v České televizi nebo na Nově poruší platnou legislativu, což se někdy stává. Následkem toho však obrazovka zčerná, protože jeden člen vlády se rozhodl zablokovat vysílání celé televize. Jedná se o absurdní představu a pochybuji, že by mnoho z vás zvedlo ruku pro zákon, který takovou možnost nějakému ministrovi dá. Přesto se chystáte podpořit návrh zákona o hazardních hrách, který podobnou zbraň proti internetovým stránkám obsahuje.

Historie je plná příkladů cest do pekel dlážděných bohulibými úmysly a já se domnívám, že můžete mít na svědomí další, a to v případě, že do rukou jednoho ministerstva svěříte bezprecedentní pravomoc zasahovat do svobodného internetového prostředí zdánlivě ve jménu boje proti hazardu. Zastavíte tak hazardní hráče? Nikoliv. Cesty, jak tuto blokaci obejít, jsou banálně jednoduché. Zničíte tak nelegální hazard? V žádném případě. Své služby bude přes internet nabízet bez potíží dál. Dáte do rukou Ministerstva financí absolutní moc rozhodovat o osudu internetových stránek? Jednoznačně a bez jakýchkoliv pochyb. Jste si opravdu jisti, že tato moc nebude zneužita? Chcete vytvořit precedens, který umožní, aby se napříště do svobody internetového prostředí zasahovalo pod další a další záminkou? Co tou záminkou bude příště? Pedofilie, pornografie, terorismus, ty správné názory, nebo pravda? Chcete z České republiky udělat Čínu, která plně kontroluje internet? Chcete z České republiky udělat Turecko blokující zahraniční sociální sítě jako Facebook nebo Twitter? Chcete, aby o tom shodou okolností rozhodoval člověk, který sám říká, že kupuje média, aby psala pravdu?

Shrnuto a podtrženo, v tomto případě nejde o boj s hazardem. Jde o to, že naprosto zbytečným a neúčinným opatřením otevřete Pandořinu skříňku ohrožující základní občanské a Ústavou garantované svobody. Jen těžko bude cesty zpět.

Již jsem zmiňoval, že Ministerstvo financí dává poslancům neúplné a zavádějící informace. Ohání se na svou obhajobu zahraniční praxí, ale podle našich zjištění právě tyto zkušenosti ze zahraničí ukazují, že provozovatelé nelegálního hazardu i hráči dokážou takové opatření nesmírně snadno obejít. Například ve Francii podle renomovaného deníku Le Monde blokaci obchází každý druhý hráč, přičemž je třeba zdůraznit, že nikde, ani v Dánsku, které je českým Ministerstvem financí uváděno jako vzorový příklad blokace, nerozhoduje o nelegálnosti stránky ministerstvo, ale pouze soud na základě podnětu státního regulátora. České Ministerstvo financí zahraničními příklady argumentuje nesprávně, protože český návrh výrazně přesahuje rámec zahraniční legislativy a neodráží jak potřebné pojistky proti zneužití, tak ani negativní zkušenosti ze zahraničí.

Zcela zabránit ilegálnímu hazardu na internetu nelze a k jeho výraznému omezení by mělo napomoci především blokování platebních transakcí, které projednávaný hazardní zákon také obsahuje. Tento nástroj mnohem účinněji cílí na provozovatele ilegálního hazardu a na rozdíl od blokace stránek není plošně zneužitelný k likvidaci libovolného webu a nezasahuje cenzurním způsobem do internetových svobod.

Žádám vás proto jménem českého digitálního průmyslu, abyste nesvěřovali politikům moc cenzurovat internet a podpořili ve třetím čtení vypuštění blokace přístupu k internetovým stránkám z návrhu zákona o hazardních hrách."

Tolik Ján Simkanič, předseda Sdružení pro internetový rozvoj.

Já se s jeho slovy ztotožňuji. Chtěl bych říct, že § 82 a 84, jak je navržen, je skutečně výjimečný v našem právním řádu. Aby úředníci Ministerstva financí mohli v netransparentním řízení rozhodovat o tom, že se zablokují nějaké internetové stránky, které zrovna budou označeny za ty, které šíří, propagují, umožňují nelegální hazard, je průlom do svobody internetu, který tady zatím nebyl. Samozřejmě že už dnes je internet omezen: dětská pornografie, obchod se zbraněmi atd. Ale je to snad

tak, že by Ministerstvo obrany blokovalo stránky s nelegálním obchodem se zbraněmi, Ministerstvo práce a sociálních věcí blokovalo stránky s dětskou pornografií a Ministerstvo zdravotnictví blokovalo stránky s nelegálním obchodem s léčivy? Není, protože to rozhoduje soud. A proč v tomto případě – v tomto výjimečném případě – si chce tuto pravomoc uzurpovat Ministerstvo financí? Nevěří snad soudům? Pomalejší soudy nejsou, předběžné opatření a jeho uplatnění může být daleko rychlejší než nějaké rozhodování soudů. Proč to chce na sebe přetáhnout Ministerstvo financí? Proč chce mít moc a vládu nad internetem? Proč se chce stát Ministerstvo financí Velkým bratrem?

Já jsem na toto odpovědi nedostal. Byla tady ukázána tato tabulka. (Ukazuje.) Já ji vůbec nerozporuji. Já si myslím a i můj pozměňovací návrh, který je v tisku, chce blokaci bankovních plateb, které zůstávají. Vůbec nezasahuji do § 83. Jenom říkám, že paragrafy 82 a 84 by měly být upraveny tak, aby blokace byla zachována, ale nebyla na vůli úředníků, ale byla na vůli soudu. Jsme snad ještě v právním státě, kde o tom, co je legální a nelegální, rozhodují soudy, a ne úředníci. Z toho pohledu doufám, že tento návrh nepodpoříte, že tento návrh zákona, jak je definován v paragrafech 82 a 84, nepodpoříte a přijmete pozměňovací návrh, který tuto pravomoc blokovat internetové stránky zachovává, ale nechává ji soudu, tam, kam patří.

K tomu, co si ministerstvo uzurpuje a co je další pro mě nezodpovězená otázka, je to, že dopředu musí vědět, že to, co navrhuje dělat, je v podstatě, blokace internetu, jak ji Ministerstvo financí připravilo, neúčinné a zároveň lehce zneužitelné opatření. Neúčinné v tom, že obejít ho lze velice, velice jednoduše. Zneužitelné v tom, že také jde blokovat stránky, které jsou vám nepohodlné. A jako takové opatření by nemělo být v rukou úřadu, který je pod vedením politika. A to je jedno, který politik tam i do budoucna bude kdy sedět, ale tuto pravomoc si my jako politici uzurpovat nemáme. Svoboda internetu je jedna ze základních svobod demokratických společností a neposouvejme se prosím tímto ustanovením do Číny.

Řeknu tady jeden absurdní příklad, který znám od svého kamaráda, který nějakou dobu prožil v Rusku. Ale je to absurdní příklad, který vám možná přijde jako nemožný, že se to v Čechách stát nemůže. Já jsem si o mnoha věcech ještě před pár měsíci myslel, že se stát v Čechách nemůžou, přesto události posledních týdnů mé obzory a představivost výrazně rozšířily.

V Rusku, pokud se objeví nějaký bloger, nějaký blog, který zveřejní informace, které jsou nepohodlné a nepříjemné tamnímu vedení, tak ne že v první fázi je tento blog smazán, to by přece vypadalo jako cenzura, ale v debatě pod tímto blogem se objeví třeba návod na to, jak vyrobit bombu, případně výzva k teroristickému útoku, a následně je celý blog včetně jeho veškeré historie zablokován a smazán. Tuto pravomoc chcete dát Ministerstvu financí? Já tedy ne.

Děkuji za pozornost a hlavně za podporu návrhu. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Bendla a připraví se pan poslanec Hovorka. (U řečniště se hlásí poslanec Votava.) Omlouvám se, omlouvám

se, zapomněl jsem na pana poslance Votavu s faktickou poznámkou. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, chtěl bych se především ohradit proti úvodním slovům pana poslance Farského, vaším prostřednictvím, pane předsedo. Není pravdou, že na rozpočtovém výboru nedostali slovo zástupci Sdružení pro internetový rozvoj. Po prvém čtení, když probíhal rozpočtový výbor, tak vystoupili, dostali slovo, měli možnost se vyjádřit k blokaci stránek, jak to navrhuje Ministerstvo financí. Ano, je pravdou, že poté, co se pozměňovací návrhy z pléna vracely do garančního výboru, tak jsem již neumožňoval, tak jako se to děje běžně, vystoupení veřejnosti, protože jsme vyjadřovali pouze stanoviska a o těchto stanoviscích jsme samozřejmě, hlasovali jsme stanoviska k těmto pozměňovacím návrhům. Já jsem s nimi potom hovořil i jsem jim to vysvětlil, měl jsem je dokonce v kanceláři, kde jsme si některé věci vyjasňovali. Takže prosím neříkejte takové věci, že to předurčuje další časy tak, jak to bude probíhat i v dalších případech. Nebude. Veřejnost dostane prostor, ale po prvém čtení na rozpočtovém výboru, nikoli už když se hlasuje o stanoviscích v garančním výboru po třetím čtení.

Mám ještě půl minuty, takže v krátkosti. Nedělejte prosím ze všeho Velkého bratra jako v tomto případě. To blokování stránek včetně blokování plateb není výmysl České republiky. (Řečník ukazuje mapu.) Pan ministr tady ukazoval mapku, kde je 18 států Evropské unie, kde se tak děje. A chcete říct tedy, že Německo, Francie, Španělsko, Polsko, Belgie, Itálie (upozornění na čas) – to jsou všechno země, které brání svobodnému přístupu na internet? To snad určitě ne. (Potlesk některých poslanců ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám zde ještě tři faktické poznámky – pan poslanec Pilný, potom pan poslanec Kalousek a potom pan poslanec Farský.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Chtěl bych jenom říct, že internet je součástí společnosti, která samozřejmě významně ovlivňuje život po všech stránkách. Internet žije do značné míry z reklamy. Všechny tyhle společnosti žijí z reklamy a to procento reklamy v portfóliu se neustále zvyšuje. Je tedy přirozené, že se snaží společnosti, které provozují internet, tohle to nějakým způsobem bránit. Ale někde je nějaká hranice, kterou regulují zákony. A vždycky, když se sáhne na něco na internetu, tak se objeví obrovské bouře, jako omezování svobody na internetu a podobně. Ale je potřeba také říct, že tady žije nějaká společnost a ta těmi zákony musí být nějakým způsobem regulována. Budeme připouštět v rámci svobody na internetu dětskou pornografii a další věci?

Pokud porušuje provozovatel zákon, tak samozřejmě musí být v zákoně nějaké opatření, aby to nemohl dělat. Pochopitelně, že u těch internetových providerů je to problém, protože když Evropská komise přijala pravidlo právo být zapomenut, to znamená, pokud jsou tam nějaké zmínky na internetu, které se vám nelíbí, tak mají být vymazány, je to technicky velmi obtížné, nebo vůbec možná neproveditelné. Ale

je potřeba tenhle ten proces zahájit. Internet není médium, které v rámci svobody se vymyká všemu. To není prostě možné vzhledem k tomu, že v dnešní době, a týká se to i ekonomiky, internet hraje obrovskou roli a musí být podřízen pravidlům, která platí pro zbytek společnosti a která platí pro reálný svět. Ta musí platit i v tom světě virtuálním.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana předsedu Kalouska a po něm pan poslanec Farský. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte prosím krátkou reakci na pana poslance Pilného i na pana poslance Votavu. Jsme, pane poslanče Pilný, za jedno s vámi, prostřednictvím pana předsedajícího, že pokud provozovatel stránek porušuje zákon, musí být zakročeno. Ale o tom má ve svobodné demokratické zemi rozhodnout soud. A to návrh pana poslance Farského takto navrhuje. To znamená, má to být úředník Ministerstva financí podřízený politickému vedení, anebo to má být nezávislý soud? My jsme přesvědčeni, že nezávislý soud.

A panu poslanci Votavovi bych rád prostřednictvím předsedajícího odpověděl, že my neděláme ze všeho Velkého bratra. To je vaše umanutost dosadit Velkého bratra úplně do každého sektoru a do každé situace, kterou projednáváme. A dáváte-li jako příklad Německo, promiňte, ale to je trochu rozdíl. Ani Peer Steinbrück ani Wolfgang Scheuble neměli žádné vazby na Stasi. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Farský a ještě pan poslanec Chalupa.

Poslanec Jan Farský: Chtěl bych jenom skutečně, aby to bylo zřejmé. Pokud projde můj pozměňovací návrh, bude zachována blokace webových stránek, bude zachována blokace bankovních plateb. Jediné, co se změní, je, že o blokaci internetových stránek nebude rozhodovat Ministerstvo financí, ale soud. Myslím, že tam to rozhodování patří. A to je můj pozměňovací návrh, který jsem navrhl. To je celé. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Chalupu a ještě potom pan poslanec Pilný.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuju za slovo. Já jenom v souvislosti s tím, co se tady hovoří dneska a řeší – internet a svoboda. Chci upozornit na to, že v podstatě nemáme ani vyřešeno to, jak se budeme chovat na internetu, když se v podstatě vede hybridní válka, nebezpečí terorismu a podobné věci. Takže pokud se tady budeme bavit o internetu a omezování svobody, tak vyzývám i kolegy z opozice, ať se zapojí do diskuse na výboru pro obranu a pro bezpečnost v této problematice, jak třeba budeme řešit toto, protože jsme ve stejném problému, kdy uvidíme, že se něco děje zaměřeno proti bezpečnosti občanů České republiky, a budeme muset do toho internetu zasáhnout a nebudeme moci čekat na rozhodnutí soudu. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Pilný a ještě potom pan poslanec Votava. Ano.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Budu velmi stručný. V internetu řídit něco nezávislým soudem, který rozhodne za půl roku nebo za dva roky, prostě nedává žádný smysl. Pokud ta akce nebude hned, tak nedává vůbec žádný smysl. Jistě by o tom mohl rozhodovat nezávislý soud, ale pak bychom museli udělat nějaké stanné soudy, které by prostě rozhodovaly během jednoho dne. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Myslím, že pan kolega Pilný mě předešel a řekl v podstatě to, co jsem chtěl říct. Je to rychlost toho rozhodování. Je to správní rozhodování. A samozřejmě tou instancí může být i soud, může se samozřejmě dotčený vlastník webu odvolat k soudu, předběžné opatření a podobně. Takže soud opomenut není v žádném případě. Tady jde o rychlost řešení, jak řekl pan kolega Pilný.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Kučera.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jsem velmi rád, že tady pan poslanec Votava zmínil institut předběžného opatření. Ta rychlost tady bude zajištěna. Pokud Ministerstvo financí podá k soudu návrh na předběžné opatření, tak může být rozhodnuto ještě ten den. V několika případech jsem jako ministr financí žádal soud o předběžné opatření a dostal jsem to rozhodnutí během hodin. Nikoliv během dnů, týdnů, nebo půl roku, jak tady zaznělo.

A to, co řekl pan kolega Votava, to je přesně ten rozdíl mezi vztahem stát–občan tak, jak my to cítíme. My vám to nejdřív vlastní zvůlí zařízneme, a když se vám to nelíbí, tak se můžete obrátit na soud. A já si myslím, že takhle se to nedělá. Máme-li pocit, že jste porušili zákon, tak my se obrátíme na soud, aby vám to zastavil. A rozhodněte se, kolegové, jak vy cítíte vztah stát–občan.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kučera stahuje. A pan poslanec Heger.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, on už pan předseda Kalousek vysvětlil, že jsou rozhodování soudu, která mohou probíhat rychle.

Já bych jenom k tomu, co tady zaznělo z úst pana poslance Pilného a pana poslance Votavy, řekl jeden příklad, kdy rozhodování soudu opravdu funguje do 24 hodin, a to jsou detence, neboli hospitalizace pacienta, který musí být zadržen násilně, protože není schopen podat svůj souhlas, nebo není ochoten ho podat, a přitom

ohrožuje sebe nebo své okolí. Tento institut funguje úplně bezvadně, a může se tedy aplikovat na věci, které se týkají internetu a jsou z celospolečenského hlediska velmi vážné. Nakonec tak jak tady zaznělo už z úst kolegy Farského, ty vážné věci jsou daleko širší než jenom černé sázkové hry. Zaznělo tady, že máme nelegální léky, často falešné, máme nelegální dětskou pornografii apod.

Z tohoto důvodu bych na závěr té své miniřeči řekl, že pokud zákon projde a opravdu tady vznikne na Ministerstvu financí institut, který bude mít možnost zablokovat internet mimo ta soudní rozhodnutí, tak pak ten institut by měl být pojmenován naprosto správně a čitelně, ať je v činnosti Ministerstva financí alespoň něco čitelného v této oblasti, a měl by se jmenovat institut cenzora. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dále žádné faktické poznámky nemám, v tom případě dám slovo panu poslanci Bendlovi, který je řádně přihlášen do obecné rozpravy, po něm vystoupí pan poslanec Hovorka.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedo. Kolegyně a kolegové, pane ministře, já jsem k tomuto zákonu nijak dlouze nevystupoval, neboť mám důvěru v kolegy, kteří se tím zabývali v rozpočtovém výboru a případně výborech, které tento materiál projednávaly, byť mě tedy trochu zarazilo, když tady předseda rozpočtového výboru říká, že veřejnost může vystoupit k tomuto materiálu jenom v prvním čtení. Já mám pocit, že v zákoně o jednacím řádu žádné omezení vystoupení veřejnosti nemáme, že veřejnost může vystoupit na jakémkoli jednání výboru, pokud se tak výbor rozhodne. Pokud jste se rozhodli nedat prostor veřejnosti při nějaké příležitosti, je to výsostné právo výboru a odpovědnost každého z poslanců, zda tak učiní, či nikoli. U nás, když bych řekl na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj i zemědělském výboru, když kdokoli přijde, ten prostor dostane a myslím si, že by to tak mělo být i na ostatních výborech. Koneckonců kde jinde bychom se měli věnovat podrobnostem než právě tam. A tady už by toho tím pádem nemuselo znít tolik, co zní.

A teď je to naprosto logické. Protože otevíráme bránu něčemu, co možná sami nejsme schopni v tuto chvíli domyslet do absolutních konců. Protože my tady říkáme, že tím posuzovatelem porušení zákona nebude soud, ale bude to jakási cenzurní komise, která prostě bude říkat: Ano, tyhle webové stránky či internetové stránky okamžitě zastavte. A ten, kdo bude muset začít dokazovat, jestli zákon porušil, či nikoli, nebude stát, ale bude to ten, kdo na tom internetu je. To považuji za obrovský precedent v řadě jiných oblastí a myslím si, že když tento paragraf zákona, nebo tak, jak je navržen, nezměníme v souladu s tím, co navrhuje pan kolega Farský, pak se prostě zařadíme mezi země, které mají nedemokratickou strukturu a vůči internetu jako takovému postupují restriktivně. Myslím si, že tím zakládáme jakési semínko, které vyroste do budoucna, nebo má šanci vyrůst ve strom, který bude ovládat opravdu internet se vším všudy, a budou to úředníci, kteří budou posuzovat na jednotlivých ministerstvech, zda byl porušen, či nebyl porušen zákon.

Myslím si, že se spíše máme zabývat tím, jak tedy rychle zařídit, zda jsou na to soudy dostatečně vybaveny, či nikoli, aby k tomu soudnímu, případně předběžnému

opatření mohlo dojít co nejrychleji. A je to věc soudů, nikoli podle mého hlubokého přesvědčení Ministerstva financí, kdo má posuzovat, zda došlo k porušení zákona, či nikoli. Je škoda, že tady není ministr spravedlnosti, aby se k tomu případně vyjádřil.

Já jsem chtěl plédovat za to, aby k této změně, tak jak navrhuje pan kolega Farský, došlo v tom zákoně, aby nebylo možné, aby jednotliví úředníci mohli posuzovat, zda došlo, či nedošlo k porušení zákona, ale aby tak činil soud, neboť tím bychom se podle mého hlubokého přesvědčení zařadili k zemím, které nemají demokratické režimy.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Hovorku. Pardon, omlouvám se, opět vystoupení pana poslance vyvolalo faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Fiedler, potom pan poslanec Votava a potom pan poslanec Luzar. Takže v tomto pořadí. Prosím pana poslance Hovorku, aby posečkal.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem nereagoval hned na vystoupení pana kolegy Farského, protože jsem se ještě díval do notebooku do znění toho zákona, tiskl jsem si § 82, ale ono to nevadí, protože v podstatě reaguji i na vystoupení předřečníka pana kolegy Bendla.

Já jsem se na to znění díval a já vám to, kolegové, ocituji. Je to velmi krátké: Ministerstvo financí v rámci zmiňovaného správního řízení vydá rozhodnutí, jímž určí, že předmětná stránka je provozována v rozporu s tímto zákonem, tj. bez řádného povolení, a umístí pak tuto stránku na seznam internetových stránek.

Čili já vnímám znění toho zákona tak, že úředník ministerstva pouze kontroluje, zda ta stránka je v seznamu povolených her, nebo není. Nevydává žádné další rozhodnutí. A tady si opravdu myslím, jako že nejsem přítelem úředníků, že ten ministerský úředník je schopen posoudit, jestli je, nebo není v seznamu těch povolených, a potom opravdu nevidím důvod, proč odkládat rozhodnutí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Votavu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, nechci zdržovat, jenom na pana kolegu Bendla vaším prostřednictvím, pane předsedo. Není jistě na libovůli předsedy výboru, zda je umožněno vystoupit někomu z řad veřejnosti, ať laické, nebo odborné. To vystoupení tehdy bylo po prvém čtení v obecné rozpravě na rozpočtovém výboru, tam měli možnost se vyjádřit. A já se vždy ptám, zda je umožněno, ptám se členů rozpočtového výboru, zda umožníme vystoupení veřejnosti. A nebyla ani námitka, když jsme projednávali pozměňovací návrhy z druhého čtení v garančním výboru. Nebyla námitka. Kdyby byla námitka na můj návrh neumožnit už v tuto chvíli vystoupení, protože ta vystoupení proběhla v obecné rozpravě, tak bych jistě nechal o tom hlasovat. Ale žádná námitka nebyla. Nebyla.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, v prvé řadě chci říct, že jsem velice rád, že tento zákon má jedinou vadu, a to je svoboda internetu. Podle proběhlé diskuse to takhle vnímám. Čili uvažuji o tom, že bychom mohli zkusit navrhnout zákon o internetu jako samostatný zákon a jeho svobodě předložit tomuto ctihodnému parlamentu.

Z druhé věci. Padly tady debaty ohledně rychlosti, o předběžném opatření, o důvodném podezření. Toto jsou termíny, které se běžně používají.

Já vás upozorňuji na jednu věc. Internet má jedno kouzlo, a to jsou tisíce variací a variability jeho provozu. To není hmotná věc, kdy jste schopni popsat, že chcete něco zakázat v konkrétním, někde to stojí, soud rozhodne. Že můžete popsat: ten konkrétní člověk trpí něčím – a soud rozhodne a ten konkrétní člověk může být. Internet je velice variabilní v tomto pohledu. Proto chápu zrušit ten třetí mezičlánek v tom prvotním kroku, ten soud z tohoto. Protože jak chcete postupovat technicky? Úředník zjistí, že stránka porušuje zákon. Bude ji muset identifikovat. Napíše přesně adresu atd., aby soudce, který je laik, upozorňuji, v této věci, bude muset rozhodnout. A bude chtít podklady v určitém formátu. Soud rozhodne. A tím, že ten internet je tak variabilní, tak ta stránka se za sekundu změní a bude pod jinou doménou, bude pod jinou barvou, bude trošku jinak vypadat. A v ten moment ten úředník zase bude muset napsat opatření soudu, zase pojmenovat tu stránku, zase bude muset tohleto dělat. Je to velký problém.

Proto v této logice zákona já chápu, že tady je nastaven ten opačný problém. Máte tady důvodné podezření a proti tomu důvodnému podezření se můžete odvolat k soudu a bránit se. To znamená, jestli ministerstvo má podezření, a důvodné podezření, a zablokuje stránku, tak provozovatel té stránky se obrátí na soud a bude se bránit, že to důvodné podezření nebylo správné. Svoboda internetu rozhodnutím soudu bude zachována. Adekvátně toto platí i pro Ministerstvo vnitra. V posledním týdnu tady vyšlo rozhodnutí Ústavního soudu, že důvodné podezření, které policie měla k zadržení řidičského průkazu pro jízdu v opilosti, bylo chybné a Ministerstvo vnitra musí vyplatit odškodné. Předpokládám, že stejný postup bude soud uplatňovat vůči Ministerstvu financí, když toto důvodné podezření vůči hazardu přežene. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Já děkuji za slovo. Myslím, že bylo dobré, že jsme tady slyšeli od našeho kolegy z KSČM, abychom vypustili ten nadbytečný článek – soud. Já myslím, že je dobře, že to tady takhle zaznělo. O nic jiného tady pravděpodobně v tomhle návrhu nejde: vypusťme ten nadbytečný článek, který se jmenuje soud. Uděláme to jednou, uděláme to podruhé, uděláme to potřetí a pak už to bude naprosto standardní záležitost.

Nicméně já souhlasím s panem kolegou, s tím, že to rozhodování o blokaci není jednoduché. Bude muset být velice rychlé a velice kvalifikované. Ten proces, kterým to bude probíhat, si nemyslím, že může samotný úředník o moc více urychlit než ten podle kolegy z KSČM nadbytečný krok, tzn. podání k soudu. Tam to je řádově několik hodin. A to, že stránky se mohou změnit, že ty stránky mohou velice reagovat

a změnit svoje adresy, změnit svoje provozovatele, někde se přelogovat do jiných států, to mohou i po zásahu toho úředníka. To znamená, účinnost toho opatření je zpochybňována.

Nicméně my jako TOP 09 souhlasíme s tím, že stránky budou blokovány. Jenom prostě nechceme, aby tam byl vyloučen podle kolegy z KSČM ten nadbytečný článek a to je soud. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se zeptám pana poslance Šincla, zda se hlásil. (Ano.) Tak v tom případě bude mít přednost s faktickou a potom pan poslanec Luzar.

Poslanec Ladislav Šincl: Já bych se pokusil reagovat na pana kolegu Luzara. Už jsem to říkal ve svém vystoupení. Podle mého názoru tady není jediný problém, jak tady říkal kolega, který souvisí pouze s tím, jestli budou, nebo nebudou blokované stránky. Já jsem přece mluvil ve svém vystoupení o věcech, které se týkají nedostatku podle mého názoru množství adiktologických opatření, tzv. omezujících opatření proti vzniku dalších závislostí v otázkách, které ještě zůstávají nedořešeny, to jsou tzv. kvízomaty, tzv. nelegální hazard realizovaný v České republice ve velkém množství a otázka související s budováním tzv. robustního systému na Ministerstvu financí, který nevím, proč je tak obrovský a robustní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď pan poslanec Luzar a ještě tady mám faktickou pana zpravodaje.

Poslanec Leo Luzar: Já budu velice krátký vaším prostřednictvím ke kolegům z TOP 09. Tato země již zažila dobu, kdy ekonomové předbíhali právníky a kdy u soudu to nikdy neskončilo. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, kolegyně, budu velice stručný. Já mám pocit, že tady vzniká dojem, že blokace těchto internetových stránek bude otázka pěti minut nějakého úředníka, který se rozmyslí, jestli zablokuje, nebo nezablokuje. Ten zákon přímo popisuje, a takový bude postup, že první bude výzva toho nelegálního provozovatele. Až po výzvě a nereakci tohoto provozovatele bude zahájeno správní řízení. A správní řízení bude končit tím, že bude tento provozovatel umístěn na blacklist, a tím se v podstatě zase zahájí proces blokování. Ministerstvo předpokládá, že tento proces bude trvat zhruba měsíc a po celou tu dobu má provozovatel možnost, a bude opakovaně vyzýván, aby se zlegalizoval nebo aby sám opustil tento náš trh. To znamená, není to chvilkové přesvědčení nějakého úředníka, který někde něco najde a zmáčknutím knoflíku vypíná stránku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Volnému. Dobré dopoledne, paní a pánové. Budeme pokračovat. To byla poslední faktická poznámka.

Můžeme se tedy pustit do rozpravy. Pan poslanec Ludvík Hovorka je řádně přihlášen a má slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl také poděkovat Ministerstvu financí, že po 25 letech připravilo úplně nový zákon. Já jsem se tento návrh zákona pokusil vylepšit pěti pozměňovacími návrhy F1 až F5. V nich jsem se nesnažil o nic jiného než o to, co je doporučováno ve všech studiích, které byly zpracovány ve věci závislosti, a to je snížení dopadu na hráče, na jejich závislost a především na jejich rodiny. A to je jednak zařazení minimální přestávky po hodině hraní, aby hráč mohl vychladnout, aby musel dodržet přestávku minimálně patnáct minut, mohl si srovnat myšlenky a přestat hrát. Uvědomit si, kolik prohrál. To je pozměňovací návrh F1.

Pozměňovací návrh F3 vychází z německé a slovenské právní úpravy, která stanovuje maximální hodinovou hru a maximální sázku do hry a maximální výhru. V tomto návrhu se jedná o maximální sázku do jedné hry 10 korun. Je to vyšší částka, než je v Německu a na Slovensku, a výhra maximálně 500 korun z jedné hry. Je to z toho důvodu, aby ti lidé nemohli tak rychle prohrát své výplaty.

A poslední pozměňovací návrhy, F4 a F5, se týkají nejvyšší hodinové prohry, která je samozřejmě podobně jako na Slovensku nebo v Německu odvozená z těch nižších částek, které je možno použít pro jednu hru. Je to z toho důvodu, aby skutečně ten člověk nemohl za jeden den prohrát celou výplatu.

Myslím, že i přesto, že přišlo zamítavé stanovisko z Ministerstva financí z toho důvodu, že ten zákon byl již nějak předjednán, že byl notifikován s Evropskou komisí, že přijetí těchto pozměňovacích návrhů by neohrozilo proces přijetí schválení tohoto zákona, jeho notifikace. Pokládám to za rozumné pozměňovací návrhy, které skutečně vycházejí z doporučení odborníků, psychologů, kteří říkají, že takovýmto způsobem je třeba eliminovat především závislost lidí. A i z těchto důvodů vlastně Česká republika byla označována za kasino Evropy, že u nás tolik lidí prohrávalo často všechny výplaty, protože se stali závislými především na technických hrách. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pana poslance Bendla.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem pozorně poslouchal pana zpravodaje a pochopil jsem to tedy tak, že člen té cenzurní komise na Ministerstvu financí se nějak dozví, že je tady stránka, která by mohla být v rozporu se zákonem. On mu napíše dopis nebo mail nebo něco podobného a bude čekat na nějakou reakci. Když žádná reakce nepřijde, zahájí správní řízení. A v průběhu asi tak měsíce ty stránky z titulu rozhodnutí zavřou. To znamená, že ještě několik týdnů, možná měsíců ta stránka bude fungovat místo toho, aniž bychom využili šance toho předběžného opatření u soudu a zastavili ty stránky rychleji? Můžu se zeptat, zdali je to takto nastaveno?

Předseda PSP Jan Hamáček: S faktickou poznámkou? (Obrací se na zpravodaje.) Tak v tom případě máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Pokud jsem mluvil o měsíci, je to maximální doba, která by takto měla být omezena. Samozřejmě předpokládáme, že to bude rychlejší. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další faktické nevidím, takže do obecné rozpravy pan poslanec Valenta.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, na úvod svého krátkého vystoupení musím předeslat, že jsem 25 let pracoval v oblasti školství jako metodik prevence sociálněpatologických jevů. A jak jistě chápete, tato oblast je úzce navázána i na problematiku hazardu, a to zejména u středoškolské mládeže, kde jsem působil. Z toho by mohlo vyplývat a také vyplývá, že jsem celoživotně striktně proti hazardu. A když už ho tady máme z určitého politického rozhodnutí v České republice povolen, tak jsem pro jeho maximální zdanění.

Na straně druhé jsem také proti jakémukoliv omezování svobody internetu, protože se domnívám a obávám současně, že může nastat jakýsi salámový efekt, že tato svoboda internetu bude i do budoucna omezována, a to i v jiných oblastech. Jako politik se bojím, že bude omezována například při politickém zpravodajství, protože kdybychom si měli vytvářet názor například pouze podle zpravodajství České televize, octli bychom se dnes v jakémsi imaginárním světě, který je od skutečnosti často vzdálen na hony.

Takže jestli mi dovolíte, řeknu vám jen pár slov k tomu zamýšlenému omezování internetu. Tato blokace, která je požadována Ministerstvem financí v rámci vládního návrhu o hazardních hrách, dává do rukou politicky řízeného úřadu neomezenou pravomoc. To už tady taky padlo. A já bych na to chtěl navázat. Jedná se o to, že bude možno zablokovat přístup k jakékoli internetové stránce, která bude dle jakéhosi subjektivního názoru jedince, komise nebo pana ministra obsahovat nepovolenou hru. V zemích, jako je například Dánsko, které přitom dává Ministerstvo financí s panem Andrejem Babišem v čele jako vzor, rozhoduje také o tomto závažném kroku nezávislá justice, a to na podnět regulátora. Možnost zablokovat internetovou stránku přitom v českém právním systému již dávno existuje, taktéž na základě soudního rozhodnutí. Takže nový návrh prakticky pouze předává tuto moc do rukou politicky řízenému úřadu. To tady také již padlo.

Zablokování přístupu k internetové stránce, to zde asi nebylo ještě dostatečně zmíněno, je také závažným zásahem do ústavně zaručených práv uživatelů internetu vyhledávat informace, a to v článku 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, podle níž je toto právo možné omezit pouze tehdy, jde-li o opatření nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Vzhledem k výše uvedenému a také tomu, že stejného cíle lze dosáhnout i jinými způsoby, které do základního práva občanů zasahují méně, a to například blokováním platebních transakcí, na což ostatně návrh zákona

pamatuje, jde o neproporcionální zásah do ústavně zaručeného základního práva, a je tedy v rozporu s ústavním pořádkem České republiky.

Zcela nezajímavým není ani to, že navrhovaná úprava může mít existenční dopad na neprávem zablokovaného provozovatele, zatímco subjekty pohybující se za hranicí práva mohou blokaci snadno technologicky obejít. Vůči průměrně zkušeným uživatelům, kteří se rozhodnou využít triviální anonymizovaný přístup k internetu, se tato úprava zcela míjí svým účinkem.

Blokování vybraných internetových stránek, tak jak je upraveno v § 82, představuje nesystémové řešení, které bohužel s vysokou pravděpodobností nepovede ke kýženému výsledku. Ten by bylo možné zároveň dosáhnout mnohem efektivnější cestou, a to prostřednictvím blokování plateb na účty, jak už jsem také zmiňoval, u vybraných provozovatelů. Blokování stránek, tak jak je navrženo v § 82, je možné i s použitím tzv. anonymizérů, změnou DNS či dalšími technickými prostředky, například za využití tzv. virtuální privátní sítě VPN. Zkušenosti ze zahraničí zároveň ukázaly, že tímto způsobem blokování může být velmi snadno zabráněno přístupu ke zcela nezávadným stránkám, které jsou umístěny například na stejné doméně či využívají stejnou IP adresu.

O tom, že dané opatření je nesystémové a ve své podstatě nebude účinné, vypovídá například i to, že není obsaženo v žádné dosavadní právní úpravě, například ve vztahu k dětské pornografii či nelegálnímu prodeji léků.

V této oblasti se plně ztotožňuji se stanoviskem Českého telekomunikačního úřadu, které v rámci projednávání zákona nebylo bohužel, obdobně jako to bylo u hlasu odborné veřejnosti, vyslyšeno. Povinnost blokování obsahu internetových stránek představuje v praxi neefektivní opatření, které přinese významné náklady na straně poskytovatelů služeb elektronických komunikací. Ve svých důsledcích se ty náklady mohou promítat do cen účtovaných spotřebitelům za poskytnuté služby elektronických komunikací. Toto navržené blokování je dle mého názoru zároveň neslučitelné, jak jsem již zmiňoval, nejen s Listinou základních práv a svobod, ale také dalšími dokumenty včetně strategie Digitální Česko 2.0, podle které Česká republika bude garantovat, že nebude blokovat komukoliv přístup k internetu, případně přístup ke konkrétním internetovým stránkám nebo on-line službám. Na tuto skutečnost ostatně upozornilo v rámci připomínkového řízení také Ministerstvo průmyslu a obchodu, které je garantem dané strategie a implementace strategického dokumentu Digitální agenda pro Evropu v České republice.

Dámy a pánové, nebudu vás již dále zdržovat. Mnohé, co jsem zde řekl a chtěl bych říct i dále, zde již padlo. Proto prosím, zejména prosím za akceptování mých připomínek při vašem hlasování a děkuji, že jste mě vyslechli. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Fiedlera, který má faktickou poznámku. Než dorazí, tak přečtu omluvy. Pan ministr vnitra se omlouvá od 9 do 11 z pracovních povinností. Paní poslankyně Havlová mezi 18. a 19. z důvodu jednání. Pan poslanec Zemánek od 14.30 až do pátku 15. 4. ze zdravotních důvodů. Pan poslanec Mihola celý den a pan poslanec Luzar od 11.30 do 13.00. A ještě tady mám

pana poslance Plíška 13. 4. mezi 12.30 až 14.30 pracovní důvody. A pan poslanec Laudát od 13. 4. až do 15. 4. z osobních důvodů.

Tolik omluvy a prosím dvě minuty pana poslance Fiedlera.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Opět zareaguji na předcházející debatu. Mám takový pocit, že to vypadá, jako by loterijní zákon byl pouze o blokování internetových stránek. Já si myslím, že tam je spousta zajímavých věcí, o kterých bychom se mohli zmínit. Ale když poslouchám tu debatu, mám takový pocit, jako bychom chtěli akceptovat to, že řidič na silnici nebude mít řidičský průkaz a my budeme soudně řešit, jestli mu máme odstavit vozidlo, nebo ne. Prosím, vyvraťte mi tedy, buď předkladatel, nebo zpravodaj, nebo potvrďte to, co jsem říkal ve své první faktické poznámce. Ten ministerský úředník má přece pouze porovnat to, jestli byl na seznamu povolených stránek ten dotyčný, nebo nebyl. Nic víc. Potažmo řečeno, jestli má, nebo nemá ten řidičský průkaz. O nic jiného nejde.

Já mám tady pocit, že samozřejmě svoboda internetu je jedna věc, ale tady, jestli je to nepovolená stránka, není to na seznamu povolených, tak proč to nějak složitě zjišťovat? Nejde tady o obhajobu toho nelegálu? Protože na legálních stránkách nám asi nebudou moci hrát děti a na těch nelegálních ano. Budeme tohle akceptovat? Prosím pana zpravodaje, jestli by řekl: je to opravdu tak, že ministerský úředník se podívá do seznamu, je to tam – není tam, podle toho vydá rozhodnutí. Nic víc. Asi žádné politikum já v tom nevidím. Nebo pokud tedy je pan kolega Farský nebo předkladatelé pozměňovacího návrhu, ať mě tedy přesvědčí o opaku. Já to tedy vnímám jako s tím řidičským průkazem na silnici. Zastavíme řidiče, nemá řidičák, hotovo. Konec. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. A nyní s přednostním právem pan místopředseda Bartošek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, skutečně bych byl nerad, aby se diskuse kolem tohoto zákona strhla pouze o tom, zda blokovat, či neblokovat nelegální stránky, protože tato novela je poměrně zásadní. A v oblasti gamblingu, tedy patologického hraní, a regulace loterijního průmyslu, nebo herního průmyslu, přináší skutečně zlepšení v této oblasti. Zavádí určitá regulativa. A to, co je potřeba si uvědomit, je, že loterijní průmysl, ať už se nám to líbí, nebo ne, bohužel vždycky bude hledat cestu, jak prorazit. A úkolem státu je smysluplně a tvrdě tuto oblast regulovat.

Myslím si, že předloha tohoto zákona splňuje dané podmínky, jako každá norma. Samozřejmě můžeme se bavit, co vylepšit, co změnit, ale již stávající podoba zcela zásadním způsobem zlepšuje situaci v oblasti patologického hraní a zavádí účinnou regulaci. A to nejenom v oblasti blokování nelegálních stránek. Pohlížejme na tento zákon komplexně, vnímejme tuto problematiku nejenom z pohledu internetu. A v tomto ohledu je potřeba říci, že tato norma, tento zákon je dobrý a zlepšuje situaci v oblasti patologického hraní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, popřípadě obou zpravodajů, to znamená pana poslance Volného a pana poslance Bendla, zda si přejí závěrečná slova. (Nepřejí.) Nikoliv, nikoliv, nikoliv.

V tom případě budeme hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou a poté přednášel jednotlivé návrhy a sděloval nám stanoviska.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, kolegyně a kolegové, já se zhostím nevděčného úkolu provést vás touto složitou, dlouhou procedurou.

Rozpočtový výbor na své 37. schůzi 16. března navrhl hlasovací proceduru. Já jenom k této proceduře dvě takové drobnosti: začíná se hlasovat bod 1 a 2 bodem C3 a I. Není to tedy od áčka, jako obvykle, a je to z toho důvodu, že v průběhu druhého čtení byly načteny pozměňovací návrhy, které zásadně mění nebo nahrazují již schválené pozměňovací návrhy rozpočtovým výborem pod písmenem A. Tak abychom tuto proceduru zjednodušili a zprůhlednili, proto rozpočtový výbor rozhodl, že takto proceduru upraví.

Já nevím a zeptám se Sněmovny prostřednictvím pana předsedajícího, jestli mám celou proceduru předčítat dopředu, než o ní začneme hlasovat, máte ji jistě všichni na stole. Ale pokud si to bude Sněmovna přát, tak to učiním. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak pan předseda klubu ODS kývá, že si přeje, aby procedura byla přečtena celá. Takže prosím, abyste nás procedurou provedl.

Poslanec Jan Volný: Dobře. Jako první budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu písmeno C, jako druhý budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pane zpravodaji, já zde mám napsáno C3. Tak jenom...

Poslanec Jan Volný: C3, pardon, ano. (Předsedající: Děkuji.)

Následně – druhé hlasování bude pozměňovací návrh pod písmenem I, to je pozměňovací návrh pana Holečka.

Následně odhlasujeme všechny body, které jsou zahrnuty pod písmenem A, s výjimkou bodů, které nebyly usnesením hlasování v prvním a druhém bodu vyloučeny, nebo nejsou hlasovatelné.

Jako čtvrté hlasování bude písmeno B pana kolegy Stanjury.

Páté hlasování bude hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmeny C1 a C2, to je pozměňovací návrh, který jsem podal já jako zpravodaj. Pokud toto bude odhlasováno, nebude hlasovatelný bod č. H2.

Šesté hlasování je hlasování o bodu D1, což je pozměňovací návrh pana kolegy Farského k tolik diskutované (nesrozumitelné) blokace internetu. Návrhy D1 a D2 jsou alternativní, v případě přijetí D1 je nehlasovatelný D2 a obráceně. Návrh související s pozměňovacím návrhem pod písmenem C ve sněmovním tisku 580. To znamená, tam se odkazuje k tomuto bodu, pokud nebude přijat ani jeden z těchto pozměňovacích návrhů, potom v podstatě se bude hlasovat ve sněmovním tisku 580 o tomto pozměňovacím návrhu jako negativně.

Sedmé hlasování je hlasování o dalším návrhu pana poslance Farského, související alternativní D2.

Osmé hlasování bude hlasování o pozměňovacích návrzích pana kolegy Hovorky, je to F1 a F2, je to jedním hlasováním, jelikož tyto pozměňovací návrhy úzce souvisejí.

Deváté hlasování – zase pozměňovací návrh pana kolegy Hovorky, je to F3.

Desáté hlasování bude F4 a F5, opět pana kolegy Hovorky, jedním hlasováním, protože tvoří nedílný celek.

Hlasování jednáct až... (Odmlka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím vlevo o klid.

Poslanec Jan Volný: Následně bude blok pozměňovacích návrhů pana kolegy Fiedlera, je to jedenácté hlasování G1, dvanácté hlasování G2, třinácté hlasování G3 a G4, související, proto najednou, čtrnácté hlasování G5, G6, patnácté hlasování G7, šestnácté hlasování G8, G14 až G17, další hlasování, sedmnácté, je G9, osmnácté G10, devatenácté hlasování bude G11 a G12, jsou to související zákony, nebo pozměňovací návrhy, které budou hlasovány společně, dvacáté hlasování bude G13, dvacáté první hlasování bude G18, G19 jedním hlasováním, jelikož tvoří nedílný celek, dvacáté druhé hlasování bude G20, dvacáté třetí hlasování G21, dvacáté čtvrté hlasování G22, dvacáté páté hlasování G23, dvacáté šesté hlasování bude G24, dvacáté sedmé hlasování bude G25, G26, G29 a G30, tyto pozměňovací návrhy pana Fiedlera tvoří nedílný celek, proto se hlasují pohromadě. Dvacáté osmé hlasování bude pozměňovací návrh G27 a G28, opět nedílný celek obou pozměňovacích návrhů. Tím jsme vyčerpali pozměňovací návrhy pana kolegy Fiedlera.

Přicházejí na řadu pozměňovací návrhy pana kolegy Vilímce, je to dvacáté deváté hlasování pod písmenem H1 a třicáté hlasování pod písmenem H2; jestliže by byl přijat návrh C1 a C2, je návrh H2 nehlasovatelný.

A posledním hlasováním se bude hlasovat hlasováním třicet jedna o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji za návrh procedury. Je zde zájem o vystoupení ze strany pana předsedy Stanjury, tak prosím, abyste mu uvolnil místo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych měl dotaz na pana zpravodaje k návrhům pana kolegy Farského. Já jsem pochopil, že když projde C1, je

nehlasovatelné C2, to je naprosto – D1, je nehlasovatelné D2, protože to je variantní, ale potom pan zpravodaj řekl pro mě větu, kterou jsem nepochopil. Říká: Pokud neprojde ani D1 ani D2, Sněmovna pak musí hlasovat negativně. Tomu jsem tedy vůbec nerozuměl, jak to myslel, jestli by nám to mohl vysvětlit. Jenom u toho bodu. Se zbytkem procedury nemám žádný problém. To jsem skutečně nepochopil. Omlouvám se.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana zpravodaje o upřesnění.

Poslanec Jan Volný: To jste asi opravdu nepochopil. Já jsem to říkal. To se týkalo hlasování, já to tady mám v proceduře napsáno, říkat jsem to nemusel. Řekl jsem to. Tam se jedná o tisk 580, který v podstatě souvisí s těmito body, a pokud toto nebude odhlasováno, tak v podstatě v tom tisku 580 by se už mělo negativně, protože tam je vlastně odkaz v tom prováděcím – ale nemusím to, jako bych to neřekl, prostě...

Předseda PSP Jan Hamáček: Já mám za to, že Sněmovna se s tím vypořádá v rámci projednávání tisku 580, ale samozřejmě pokud chce vystoupit pan předseda Stanjura, může.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Teď už tomu skoro rozumím, nicméně pane předsedo, my jsme tady vedli rozpravu ke třem bodům najednou, i když jsme ji nesloučili. Pak vznikají tyto zmatky. Teď hlasujeme o sněmovním tisku 578 a svobodně se rozhodneme u tohoto tisku a svobodně se rozhodneme u tisku 580. Něco jiného by bylo, pokud pan zpravodaj pak řekne u tisku 580, že je něco nehlasovatelné. Tomu já rozumím. Jinak je Sněmovna suverén a může rozhodnout u každého návrhu zákona. To jenom propříště, že by bylo dobré rozpravu sloučit, tak jak jsme to udělali v prvém a druhém čtení, protože i jednotliví řečníci hovořili i o daňových sazbách a teď se bavíme i o sněmovním tisku 580. Děkuji za vysvětlení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Mám za to, že toto je jasné, a tu věc vyřešíme v rámci bodu 159, což je tisk 580. Další vystoupení k proceduře nejsou, ale vzhledem k tomu, jak je složitá, tak o ní nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem procedury. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 37, přihlášeno je 176, pro 171, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat.

Předám řízení a budeme pokračovat.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Tak já zahajuji hlasování a je to hlasování číslo jedna, je to pozměňovací návrh C3, který podal pan poslanec Volný. Stanovisko rozpočtového výboru – doporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 38, přihlášeno 176 přítomných, pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Tímto se stává nehlasovatelným bod A6 až A12 a A19 až A21. Druhé hlasování je písmeno I. Je to pozměňovací návrh pana kolegy Holečka. Rozpočtový výbor doporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 39, přihlášeno 176 přítomných, pro 158, proti 13. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Tímto se stal nehlasovatelným pozměňovací návrh pod písmenem A5. Přistupujeme k třetímu hlasování a je to blok pozměňovacích návrhů, které podal rozpočtový výbor, a jsou to všechny body A s výjimkou bodů, které se staly odhlasováním bodu 1 a 2 nehlasovatelnými, to znamená, že se jedná o bod A1 až A18 – stejný návrh. Pokud se odhlasuje bod A1 až A18, stává se pak nehlasovatelným E1 a E2, které jsou stejné jako tyto áčkové body. Proto dávám hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmenem A.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane zpravodaji, já zahájím hlasování, pokud mi to dovolíte. (Pobavení.) Já bych ráda slyšela stanovisko výboru a potom pana ministra. (Zpravodaj: Ano, výbor doporučuje.) Pan ministr? (Neutrální stanovisko.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 40, do kterého je přihlášeno 176 přítomných, pro 174, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Hlasováním o bodu A1 až A18 se staly nehlasovatelnými body E1 a E2. Jako čtvrté hlasování přistupujeme k hlasování pozměňovacího návrhu pod bodem B. Je to pozměňovací návrh pana kolegy Stanjury. Rozpočtový výbor má nedoporučující stanovisko.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 41, přihlášeno 176 přítomných, pro 35, proti 92. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Další hlasování je hlasování páté a je to pozměňovací návrh pana poslance Volného a je pod písmenem C1 a C2. Stanovisko rozpočtového výboru – doporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se táži na stanovisko pana ministra. (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 42, přihlášeno 176 přítomných, pro 154, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Odhlasováním těchto pozměňovacích návrhů se stává nehlasovatelným bod číslo H2. Dalším hlasováním, šestým hlasováním, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana kolegy Farského a je to bod D1. (Předsedající: Stanovisko výboru?) Varianta 1. D – varianta 1. Negativní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 43, přihlášeno 174 přítomných, pro 35, proti 79. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: V dalším hlasování, sedmém hlasování, budeme hlasovat o bodě D pana kolegy Farského – druhá varianta.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko výboru? (Negativní.) Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 44. Přihlášeno 173 přítomných, pro 33, proti 92. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Nyní zahajujeme pozměňovacích návrzích z bloku G pana kolegy Karla Fiedlera. Začínáme jedenáctým hlasováním a je to – pardon, zpět. Hlasujeme osmé hlasování pana kolegy Hovorky a je to pozměňovací návrh F1 a F2.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko výboru? (Negativní.) Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 45. Přihlášeno 175 přítomných, pro 32, proti 80. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Jako deváté hlasování je opět pozměňovací návrh pana kolegy Hovorky pod písmenem F3. Rozpočtový výbor – negativní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 46. Přihlášeno 176 přítomných, pro 40, proti 83. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Jako desáté hlasování budeme hlasovat opět o pozměňovacích návrzích pana kolegy Hovorky, jsou související, proto najednou o F4 a F5. Stanovisko rozpočtového výboru negativní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 47. Přihlášeno 176 přítomných, pro 38, proti 78. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Jedenácté hlasování, v němž budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmenem G pana kolegy Karla Fiedlera. Jako první hlasujeme o pozměňovacím návrhu pod písmenem G1. Rozpočtový výbor – negativní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 48. Přihlášeno 176 přítomných, pro 36, proti 114. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Pod písmenem, pod číslem 12, v hlasování číslo 12 budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem G2. Rozpočtový výbor – negativní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 49. Přihlášeno 176 přítomných, pro 37, proti 128. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Jako 13. hlasování bude pozměňovací návrh G3 a G4, opět související pozměňovací návrhy, proto dohromady. Rozpočtový výbor – negativní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 50. Přihlášeno 176 přítomných, pro 38, proti 128. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Čtrnácté hlasování bude o pozměňovacím návrhu pana kolegy Fiedlera G5 a G6, opět související pozměňovací návrhy. Stanovisko rozpočtového výboru – nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 51. Přihlášeno 176 přítomných, pro 38, proti 125. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu G7. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 52, do kterého je přihlášeno 176 přítomných, pro 39, proti 131. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Šestnácté hlasování bude o pozměňovacích návrzích G8, G14 až G17. Jsou to opět související pozměňovací návrhy. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 53, do kterého je přihlášeno 176 přítomných; pro 36, proti 129. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu G9. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 54. Přihlášeno 176 přítomných, pro 38, proti 130. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Osmnácté hlasování bude opět pozměňovací návrh pana Karla Fiedlera pod číslem G10. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 55. Přihlášeno 176 přítomných, pro 35, proti 131. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Devatenácté hlasování je o pozměňovacích návrzích G11 a G12, související pozměňovací návrhy. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 56. Přihlášeno 176 přítomných, pro 36, proti 128. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Dvacáté hlasování bude o bodu G13. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 57. Přihlášeno 176 přítomných, pro 32, proti 129. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Dvacátým prvním hlasováním budeme hlasovat o souvisejících pozměňovacích návrzích pana Karla Fiedlera G18 a G19. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Končím hlasování. Hlasování je s pořadovým číslem 58, přihlášeno 176 přítomných, pro 36, proti 127. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu G20. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 59, přihlášeno 176 přítomných, pro 36, proti 130. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Dvacáté třetí hlasování bude o pozměňovacím návrhu pod písmenem G21 a rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 60, přihlášeno 176 přítomných, pro 34, proti 124. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Dvacáté čtvrté hlasování bude o pozměňovacím návrhu G22 a rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 61, přihlášeno 176 přítomných, pro 35, proti 131. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem G23. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 62, přihlášeno 176 přítomných, pro 36, proti 131. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Dvacáté šesté hlasování bude o pozměňovacím návrhu pana Karla Fiedlera pod písmenem G24. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 63, přihlášeno 176 přítomných, pro 35, proti 131. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Dvacátým sedmým hlasováním budeme hlasovat o souvisejících pozměňovacích návrzích, které jsou evidovány pod písmenem G25, G26, G29 a G30. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 64, do kterého je přihlášeno 176 přítomných, pro 37, proti 129. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Jako poslední z bloku pana kolegy Karla Fiedlera budeme hlasovat dvacátým osmým hlasováním o pozměňovacích návrzích pod písmenem G27 a G28. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování číslo 65, přihlášeno 176 přítomných, pro 36, proti 133. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Konečně se dostáváme k písmenu H. Jsou to pozměňovací návrhy, které podal pan kolega Vilímec, a pod číslem 29 budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu H1. Rozpočtový výbor doporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 66, do kterého je přihlášeno 177 přítomných, pro 108, proti 48. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Vladislav Vilímec: Jelikož bod H2 se stal nehlasovatelným naším pátým hlasováním o bodu C1 a C2, které byly schváleny, proto jsme pozměňovací návrhy plně vyčerpali a můžeme přistoupit k hlasování o zákonu jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dříve než tak učiníme, s přednostním právem místopředseda klubu TOP 09 pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou dobrý den. Vážené dámy, vážení pánové, vážená paní předsedající, dovolte mi, abych před závěrečným hlasováním požádal o pětiminutovou pauzu na poradu klubu TOP 09 a Starostové. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já tedy vyhlašuji přestávku a sejdeme se zde v 11.05 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.05 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 11.05 a my budeme pokračovat v našem přerušeném jednání. Dříve než přikročíme k závěrečnému hlasování, eviduji zde přihlášku s přednostním právem pana poslance Kalouska. (Šum v sále.) Poprosím kolegyně a kolegy, aby se posadili na svá místa, ztišili se, abychom mohli pokračovat v našem jednání. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, je to poprvé od listopadu 1989, kdy bude svěřena nějakému úřadu státní správy cenzura svobodného média. Bohužel z rozhodnutí úřadu Ministerstva financí bude moct být teoreticky zablokována jakákoliv internetová stránka. Dopady tohoto rozhodnutí poznáme během příštích týdnů, měsíců a let. A bude-li toto odsouhlaseno, bude zase v téhle zemi o kousíček svobody méně. Ten zákon kromě tohoto kontroverzního paragrafu je v podstatě moderní regulační normou, kterou bychom rádi podpořili. Dokonce jsme podporovali i pozměňující zpřísňující návrhy pana poslance Hovorky. Ale nejsme schopni připojit své hlasy k návrhu zákona, v jehož důsledku bude cenzurováno svobodné médium úředníkem Ministerstva financí. To bychom nedokázali vysvětlit ani svým dětem, natožpak svým voličům. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní s přednostním právem pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych jenom stručně popsal naše stanovisko a naše rozhodnutí v hlasování o celkovém návrhu tohoto zákona. My jsme podporovali a podporujeme návrhy, které přednesl pan kolega Farský. A je škoda, že jsme vás nepřesvědčili, že je dobré svěřit pravomoc soudu. Nebyli jsme proti tomu, že bychom blokovali internetové stránky s nepovoleným hazardem, nelegálním hazardem. Chtěli jsme, aby to bylo moderní, běžné, demokratické, svěřené soudu. Bohužel Poslanecká sněmovna rozhodla jinak.

Nicméně chci říct, že ta pozitiva toho zákona z našeho pohledu převažují. My jsme se rozhodli, že to v závěrečném hlasování podpoříme. Současně vás chci požádat, abychom pak vyhodnotili účinnost toho kroku, který vy jste schválili, aby blokovat stránky mohlo Ministerstvo financí. Myslím si, že je to špatně. A věřím, že se k tomu za rok nebo za dva vrátíme a že vás přesvědčíme, že mnohem lepší je tento institut svěřit nezávislým soudům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. To byla přednostní práva. A nyní vzhledem k tomu, že o všech pozměňovacích návrzích bylo již hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o hazardních hrách podle sněmovního tisku 578 ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Poprosím stanovisko výboru. (Zpravodaj Volný: Doporučuje.) Pan ministr? (Souhlas.)

Dříve než zahájím hlasování, všechny vás odhlásím. Poprosím, abyste se znovu zaregistrovali svými kartami.

V tuto chvíli zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 67, přihlášeno 175 přítomných, pro 149, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím projednávání tohoto bodu. (Potlesk ze středu sálu.)

Dříve než budete pokračovat, načtení jedné omluvy. Z pracovních důvodů se z dnešního jednání od 10 do 11.15 hodin omlouvá pan poslanec Ivan Gabal.

Dále budeme pokračovat bodem

158.
Vládní návrh zákona o dani z hazardních her /sněmovní tisk 579/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů již sedí za navrhovatele místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a taktéž zpravodaj garančního výboru, tím byl rozpočtový výbor, poslanec Jan Volný. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 579/4, který byl doručen dne 2. března 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 579/5.

Já se táži pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych jenom znovu zopakoval, že budeme v tomhle zákoně hlasovat o daních pro rozpočet. My jsme skutečně pečlivě zvažovali a porovnávali ta zdanění v okolních státech i v Evropské

unii, a proto si myslíme, že ten náš návrh je korektní. Doufejme, že ho poslanci podpoří, protože my skutečně potřebujeme peníze do rozpočtu. A perspektivně, pokud by byl změněn systém odvodů z hazardu pro obce a nahrazen podstatně větším RUD a kompenzován a perspektivně by byly odvody z hazardu transferovány pro sport, pro děti a mládež z jednoho místa, Ministerstva školství, tak bych byl rád, abyste si byli vědomi, až budete hlasovat o tom návrhu Ministerstva financí, a doufám, že ho podpoříte. Protože ty návrhy rozpočtového výboru znamenají minus 450 milionů, návrh pana poslance Votavy minus 250 milionů a hlavně návrh pana Stanjury – minus 1,6 mld. Takže bych vás chtěl znovu vyzvat, abyste podpořili návrh Ministerstva financí. Já vám za to děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a otevírám rozpravu, do které eviduji přihlášku předsedy Sněmovny Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dovolte mi, abych požádal Poslaneckou sněmovnu o souhlas se stažením mého pozměňovacího návrhu, který je uveden pod písmenem D.

Krátké odůvodnění. Já jsem byl veden snahou zajistit, aby nedošlo k propadu financování sportu, zejména sportu dětí a mládeže, a proto jsem navrhoval, aby dále pokračovala možnost takzvaných asignací s tím, že poté by o té částce rozhodovalo Ministerstvo školství. Nicméně vzhledem k tomu, že paní ministryni Valachové se již pro tento rok podařilo zajistit příslušné prostředky ve směrných číslech rozpočtu a ujistila mě, že program podpory sportu dětí a mládeže bude pokračovat, a současně jsem zaznamenal víceméně veřejný příslib či dohodu na tom, že pro příští rok by do kapitoly MŠMT na programy státní podpory sportu měla plynout celková částka ve výši 6 mld. korun, a dokonce i příslib, že tato částka bude ve střednědobém horizontu udržena, tak nepokládám za nutné na tomto pozměňovacím návrhu trvat, protože řešení, se kterým přišla paní ministryně, mně přijde systémové a věřím, že veškeré sliby, které v tomto směru byly učiněny, budou také dodrženy.

Děkuji a prosím tedy o souhlas se stažením mého pozměňovacího návrhu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Bendla, který se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem chtěl jenom uvést, že iniciativně projednal tento materiál i výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Nešel do detailů zákona, pouze přichází s jedním pozměňovacím návrhem, který, jak jsem zjistil, navrhuje i rozpočtový výbor, a to je změna participace na příjmech, kterou doporučuje změnit ze 70 a 30 % směrem k obci na 60 stát a 40 % obce. Je potřeba k tomu pouze dodat, že i tak v uvozovkách stát bude mít větší příjmy, než původně měl, a obcím se v tomto ohledu malinko pomůže. Proto jenom doporučuji tento návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a oznamuji tímto Sněmovně, že jsme jej takto přijali a doporučili. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Bartoška.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, k tomuto návrhu zákona jsem podal pozměňovací návrh pod písmenem H, ve kterém navrhuji, aby se část z peněz, které se vyberou z hazardního průmyslu, alokovala a šla na prevenci a léčbu právě patologického hraní. Víceméně v dnešní době množství patologických hráčů převyšuje prostředky, které se na tuto oblast dávají. Patologičtí hráči jsou součástí herního průmyslu. A je potřeba si uvědomit, že jestliže budeme výše zdaňovat herní průmysl, tak to jsou peníze, které nám v uvozovkách nesmrdí, ale na druhou stranu jestliže herní průmysl opouští lidé, kteří jsou patologičtí hráči, jsou závislí, tak na jejich léčbu nejsou žádné prostředky. To znamená, že vás žádám o podporu tohoto návrhu, aby jestliže z herního průmyslu vybíráme peníze, které následně slouží státnímu rozpočtu, abychom se současně i zodpovědně postarali o ty, kteří se stali patologickými hráči, aby se část peněz alokovala do prevence a léčby. Není lepší nástroj než prevence, která brání tomu, aby vznikali další patologičtí hráči. Já doufám, že můj návrh podpoříte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím s přednostním právem pana poslance Kučeru.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se krátce vyjádřil k rozpočtovému určení daní, které plynou z hazardu. Já se ztotožňuji s tím, co tady říkal, a nechci říct, že nerad, ale musím se ztotožnit, pan ministr financí Babiš, že je nutné navýšit zdanění hazardu. To je správný krok. Rozumím tomu. Myslím si, že o tom není žádný spor. S čím ale nesouhlasím a na co bych chtěl skutečně upozornit, je ono rozpočtové určení, kam daně půjdou. Myslím si, že není správné, že posiluje částka, která jde do státního rozpočtu, a částka, která jde směrem k obcím, víceméně stagnuje.

Chci říct, že obce jsou ty, které nesou ony negativní dopady provozování heren. Nesou negativní dopady sociální, nesou negativní dopady bezpečnostní, nesou další negativní dopady, které souvisí i třeba s navyšováním městského rozpočtu, aby byla třeba v okolí heren udržena bezpečnost. Myslím si, že je správné, že každá obec si situaci řeší svými vyhláškami. To znamená, že zastupitelé dokážou sami posoudit, zda situace v jejich městě je natolik vážná, že je třeba nulová tolerance hazardu, a je to správné, nebo posoudí to, že je třeba hazard nějakým způsobem regulovat, ať už v místě, nebo čase. To je všechno naprosto správné a myslím si, že rozhodovací pravomoc je u obcí dána naprosto správně. Nicméně k tomu, aby tuto činnost mohly obce vykonávat, by měly také mít podíl na daních, které plynou z hazardu.

Chci říct, že zejména informace, které tady zazněly, o tom, jak budou peníze přerozdělovány Ministerstvem školství a půjdou na sportování mládeže – skutečně si chci počkat na ten výsledek. Chci skutečně vidět, kolik připutuje do našich oddílů v našem městě na činnost mládeže. Můžu vám zaručit, že to nebude víc. Bude to

podstatně méně díky panu ministru Babišovi. Bude to podstatně méně, než dáváme dnes jako město z městského rozpočtu z rozpočtového určení daní.

Dnes částku, teď řeknu konkrétní částku v Lounech, ve městě Louny, kde žiju a kde jsem radním, rozdělujeme částku řádově 12 milionů korun. Tu částku rozdělujeme 50 % právě na dětské sportování, to znamená na mládežnické oddíly, je to řádově 6 milionů korun. Nikdy v historii, je to nad rámec rozpočtu, upozorňuji, nikdy v historii neměly mládežnické sportovní oddíly v našem městě tolik peněz, jako mají teď. (Hluk v levé části sálu.) To znamená ten rozvoj, podpora sportu a samozřejmě ty všechny pozitivní efekty – děti sportují, jejich oddíly jsou dostatečně vybaveny jak finančně, tak samozřejmě technicky, materiálně, je tam dost trenérů, to znamená děti skutečně mají obrovský prostor, aby mohly sportovat. 50 %, to znamená 6 milionů, dáváme právě do mládežnického sportování, 25 % potom dáváme na podporu sociální oblasti, to znamená na základě –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, moc se omlouvám, ale poprosím levou část sálu, aby se ztišila. Děkuji.

Poslanec Michal Kučera: Dvacet pět procent dáváme potom na sociální oblast, to znamená na různé sociální projekty, organizace, které pracují právě v sociální oblasti, a 25 % potom na kulturní záležitosti. Myslím si, že toto hospodaření obce, takhle by mělo vypadat správné hospodaření obce. Argument, že někde se tak neděje, to je skutečně spíše problém dotyčných zastupitelů a jejich odpovědnosti.

A já se skutečně nemůžu smířit s trendem, který tady zavádí pan ministr Babiš, to znamená vzít více obcím a pustit peníze do státního rozpočtu. Pan ministr Babiš nedokázal reformovat státní rozpočet. Je děravý, tečou z něho peníze horem dolem. Jediné, na co se soustředí, aby do toho děravého rozpočtu nalil více peněz na úkor obcí, na úkor krajů.

Nedávno jsme tady měli hlasování, které souviselo s poplatkem za vydobytý nerost. To je věc, která možná zdánlivě spolu s hazardem nesouvisí, ale souvisí právě s oním rozpočtovým určením daní toho poplatku, který stát bere za vydobytý nerost. Plná zátěž, plná zátěž za dobývání uhlí je v těch krajích, to znamená v Ústeckém a Karlovarském kraji, ale peníze se navyšovaly pro státní rozpočet, nikoliv pro kraje, anebo jenom v té zanedbatelné výši. Ten růst pro stát byl podstatně vyšší než pro obce a pro kraj.

Skutečně si nemyslím, že je dobré, že budeme posílat více peněz do státního rozpočtu. A už nebudu komentovat ten děravý rozpočet pana ministra Babiše. Nemyslím si, že je správné, že posíláme více peněz do státního rozpočtu, kde nějací úředníci ho rozdělují a snaží se ho zase poslat někde zpátky. Toto rozpočtové určení je natolik jednoznačné, že můžeme přesně říct, kde se vytváří ona daň, a můžeme také říct, jaký podíl ona dotyčná obec na té dani má.

To znamená, tady bych byl skutečně velice rád, abychom podpořili ty pozměňovací návrhy, které dávají více peněz obcím, a samozřejmě i více peněz státu, jenom ten poměr pro obce bude poněkud příznivější. Myslím, že se nad tím zamyslí

velice rád i pan ministr Babiš a nebude nás v obcích tak dusit, jako to činil doposud. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. To byla poslední přihláška do rozpravy. Vzhledem k tomu, že nikoho jiného již nevidím, končím rozpravu a táži se, zda je zájem o závěrečná slova pana ministra. Ano. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuju za slovo. Původně jsem nechtěl vystupovat, ale nevím, jestli pan poslanec, který tady vystoupil, žije v České republice, nebo v které obci, protože jsme za roky 2014 a 2015 vybrali do veřejných rozpočtů o 117 miliard více. A obce dostaly podstatně víc peněz. I kraje dostaly rozpočtové určení, dostaly na silnice 3 miliardy. A dneska máme stále pozitivní rozpočet. Máme jeden z nejlepších rozpočtů v historii této země – přebytkový. Tak nevím, kde je ta díra. Takže je plus. Ještě stále dneska je plus. A dneska ráno jsme vybrali za stejné období k 12. dubnu od 12. dubna 2015 o 16,3 miliardy navíc. Takže ty obce mají podstatně víc peněz. Tak bych poprosil, když tady vystupujete, tak aspoň nějaká elementární čísla rád dodám. Ale jsou to všechno nesmysly, co tady odzněly. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda je zájem o závěrečná slova pana zpravodaje, případně za další výbor, který projednával, pan poslanec Bendl jako zpravodaj. Ne. S přednostním právem? Ne. Také pan poslanec Kučera stahuje. Tudíž nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Dříve než tak učiníme, předám slovo zpravodaji.

Měli bychom se vypořádat s žádostí pana poslance Hamáčka na stažení jeho pozměňovacího návrhu. Svolám kolegy z předsálí. Všechny vás odhlásím. Poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

V tuto chvíli zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 68, přihlášeno 171 přítomných, pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní již předávám slovo panu zpravodaji.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, paní předsedající. Rozpočtový výbor na své 37. schůzi dne 16. března 2016 ke sněmovnímu tisku 579 navrhl a schválil tuto hlasovací proceduru. Proceduru výbor doporučil a odhlasoval seřadit podle tematických celků. To znamená, jako první hlasování budeme hlasovat o návrhu rozpočtového výboru. V případě, že tento pozměňovací návrh bude schválen, nejsou hlasovatelné návrhy C, G1 a G2. C je pozměňovací návrh pana předsedy rozpočtového výboru Votavy a G1 a G2 pana kolegy poslance Stanjury. Dále budeme hlasovat, pokud neprojde A, o písmenu C. Pokud neprojde ani C, budeme hlasovat o písmenu G1, G2. Až se vypořádáme s tímto blokem, přichází na řadu hlasování o pozměňovacím návrhu pana Zemánka, kde pod písmenem E, pokud budeme

hlasovat a budeme hlasovat o písmenu E, stává se tímto nehlasovatelný bod pod písmenem F, který je totožný a podal ho pan kolega Fiedler.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, ale poprosím kolegu Sklenáka. Ten hluk je tady opravdu veliký. Pak nikdo neslyšíme tu proceduru. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Následuje pak hlasování pozměňovacího návrhu pana kolegy Bartoška pod písmenem H a jako poslední hlasování před hlasováním jako celku je pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu a je evidován pod písmenem B. Takto procedura.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Táži se, zda se někdo chce vyjádřit k proceduře. Není tomu tak, já ji přesto nechám odhlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 69, do kterého je přihlášeno 175 přítomných, pro 172, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Nyní nás prosím, pane zpravodaji, proveďte hlasováním.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Zahajujeme tedy hlasování prvním bodem a hlasujeme o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru pod písmenem A. Rozpočtový výbor doporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr?

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Nesouhlas, je to minus 300 pro stát a minus 150 pro obce.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 70, do kterého je přihlášeno 175 přítomných, pro 117, proti 47. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Tímto hlasováním se stává nehlasovatelný pozměňovací návrh pod písmenem C a G1 a G2. Přistupujeme tedy k dalšímu hlasování a to je pozměňovací návrh pana kolegy Zemánka pod písmenem E. Tímto hlasováním se stává nehlasovatelný pozměňovací návrh pod písmenem F. Rozpočtový výbor má negativní doporučení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 71, přihlášeno 175 přítomných, pro 67, proti 75. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Jako další bod hlasování bude hlasování o pozměňovacím návrhu pana kolegy Bartoška pod písmenem H. Rozpočtový výbor nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 72, do kterého je přihlášeno 175 přítomných, pro 73, proti 75. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Jako o posledním pozměňovacím návrhu budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu, který podal výbor pro veřejnou správu a je evidován pod písmenem B. Rozpočtový výbor doporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 73, do kterého je přihlášeno 173 přítomných, pro 74, proti 63. Konstatuji, že tento návrh byl zamítnut.

Poslanec Jan Volný: Pokud nejsou námitky, považoval bych pozměňovací návrhy a jejich hlasování za vyčerpané a přistoupil bych k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o dani z hazardních her podle sněmovního tisku 579 ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 74, přihlášeno 175, pro 173, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho programu je

159.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hazardních hrách a zákona o dani z hazardních her /sněmovní tisk 580/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů již sedí pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a taktéž zpravodaj garančního výboru, tím byl rozpočtový výbor, poslanec Jan Volný. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 580/4, který byl doručen dne 2. března 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 580/5.

Já se nyní táži pana ministra jako navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám rozpravu, do které se hlásí předseda Sněmovny Jan Hamáček. Prosím, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já prosím Sněmovnu, aby analogicky s tím, co proběhlo v předchozím bodě, souhlasila se stažením mého pozměňovacího návrhu, který souvisí s tím staženým, a to je pod bodem B. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím a táži se, zda je zájem o závěrečná slova pana ministra. Není tomu tak. Pana zpravodaje Volného, pana zpravodaje Bendla? Také ne, takže přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích.

Dříve než tak učiníme, dám Sněmovnou odhlasovat požadavek pana poslance Hamáčka na stažení jeho pozměňovacího návrhu. Svolám kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 75, do kterého je přihlášeno 177 přítomných, pro 171, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní již dávám slovo panu zpravodaji, aby nás seznámil s procedurou.

Poslanec Jan Volný: Takže dneska již naposledy. Rozpočtový výbor na své 37. schůzi dne 16. března 2016 ke sněmovnímu tisku 580 navrhl a schválil tuto proceduru projednávání.

A. V prvním hlasování se budou hlasovat pozměňovací návrhy 1 až 5 jako celek a jsou to pozměňovací návrhy přijaté rozpočtovým výborem.

Bod B byl zrušen, byl stažen.

Další hlasování bude o bodu C a je to související hlasování s poslaneckým návrhem pana Farského, který se hlasoval v tisku 578 – D1.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: To je všechno k pozměňovacím návrhům. Dobrá, táži se, zda má někdo připomínku k proceduře. Není tomu tak, přistoupíme tedy k hlasování.

Poslanec Jan Volný: První hlasování, hlasujeme o pozměňovacích návrzích rozpočtového výboru, které jsou pod písmenem A. Rozpočtový výbor doporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 76, do kterého je přihlášeno 178 přítomných, pro 172, proti nikdo. Konstatuji, že návrh by přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Volný: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana kolegy Farského –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se. Prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já se vracím k debatě u prvního dnešního bodu. Podle mě o tom dneska hlasovat nemůžeme. Ten pozměňovací návrh pana kolegy Farského nebyl přijat. Kdyby to náhodou prošlo, tak je v zákoně něco, co nemá oporu v zákoně, který jsme schválili před chvílí. Pan zpravodaj na to správně upozornil v první rozpravě, nicméně na to trošku pozapomněl a teď o tom chce nechat hlasovat. Podle mě nemůžeme hlasovat. My nemůžeme předjímat, že to Sněmovna určitě odmítne. Nevíme, jak dopadne hlasování. Pokud by to Sněmovna schválila, tak to není kompatibilní s tím návrhem zákona, o kterém jsme hlasovali zhruba před třiceti minutami. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím pana zpravodaje.

Poslanec Jan Volný: Pan kolega na to nezapomněl. Já už jsem o tom hovořil s legislativou včera, když jsme se na to připravovali. A legislativa tvrdí, že se o tom musí hlasovat. Takže pojďme to prohlasovat, všichni víme, o co jde. To znamená, nechal bych hlasovat. Stanovisko rozpočtového výboru – nedoporučuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 77, do kterého je přihlášeno 178 přítomných, pro 30, proti 94. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Poslanec Jan Volný: Konstatuji, že jsme prošli všechny pozměňovací návrhy a hlasovali jsme o nich v tisku 580. Pokud není námitka, požádal bych o hlasování o zákonu jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hazardních hrách a zákona o dani z hazardních her, sněmovní tisk 580, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

V tomto okamžiku zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 78, přihlášeno 177 přítomných, pro 170. (Proti nikdo.) Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

165.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb. /sněmovní tisk 689/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová – poprosím pana ministra financí, aby jí uvolnil místo – a zpravodaj garančního výboru, výboru pro sociální politiku, pan poslanec Vít Kaňkovský. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 689/2, který byl doručen dne 10. března 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 689/4.

Táži se paní navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Má. Tak prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, poslankyně a poslanci, já chci jenom připomenout, že to je tzv. malá novela zákona o sociálních službách, kde jde především o to navýšit částky příspěvků na péči ve všech stupních o 10 % od 1. srpna 2016. Dále se tam technicky v souladu s Úmluvou o ochraně lidských práv upravují podmínky pro poskytování sociálních služeb bez souhlasu klienta a je tam také opatření, které reaguje na narůstající nelegální poskytování sociálních služeb.

Co se týče pozměňovacích návrhů vzešlých z druhého čtení, tak chci říci, že podporuji pouze pozměňovací návrh poslance Kaňkovského, který byl připraven ve spolupráci jak s naším ministerstvem, tak s ministerstvem zdravotnictví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji paní ministryni a otevírám rozpravu, do které se hlásí paní poslankyně Hnyková. Prosím ji k mikrofonu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy a pánové, máme zde třetí čtení zákona 108/2006, o sociálních službách, jak řekla paní ministryně, tzv. malou novelu tohoto zákona, který především navyšuje příspěvek na péči ve všech stupních o 10 %. Poslanecký klub Úsvit podpoří návrh zákona i pozměňující návrhy kolegy Kaňkovského. Myslíme si, že je to pro tuto oblast velmi přínosné. Přesto dovolte pár vět na závěr.

Požádala bych, aby se ministerstvo a vláda při další novele zákona o sociálních službách vrátily k příspěvku na péči a stanovily jeho valorizaci tak, aby zdravotně postižení měli důstojné podmínky k životu a nemuseli za ně tak bojovat, jako to bylo u tohoto navýšení.

Žádám paní ministryni, aby ve velké novele zákona, která se připravuje, zrušila možnost vzniku nebo fungování neregistrovaných neboli, jak už tady zaznělo, nelegálních zařízení. Pokud se někdo chce starat o seniory, o lidi, kteří potřebují péči pobytového zařízení, tak musí splňovat standardy jak pro chod zařízení, tak hlavně v péči o klienty. Musí mít personál, který ví, jak péči poskytovat, a musí se také vzdělávat. Myslím si, že v sociálních službách se od uvedení zákona do praxe hodně věcí zlepšilo, ale řada neregistrovaných zařízení dělá sociálním službám špatnou vizitku. Proto žádám razantnější řešení v této oblasti. Takové zacházení s klienty, kteří potřebují pomoc, přece naše společnost nemůže dopustit.

Poslední oblast, kterou novela řeší a upravuje, se týká podmínek, za kterých je držení osoby v pobytových sociálních službách bez jejího souhlasu přípustné. Doufám, že takových případů bude velmi málo, protože to bude přinášet organizačně řadu problémů v praxi. Ale věřím, že se zvládne i tato oblast.

V závěru bych vás chtěla požádat o podporu pozměňujícího návrhu, kterým zdravotně postižení žádají o návrat posuzování příspěvku na péči před rok 2012. Řada z vás tady v Poslanecké sněmovně byla a obhajovali jste zdravotně postižené v této době. Věřím, že pomůžete prohlasovat tento pozměňující návrh, a tak naplnit i požadavky zdravotně postižených, které vyjádřili ve své petici, pod kterou se, znovu připomínám, podepsalo 11 373 lidí.

Chci poděkovat všem členům výboru pro sociální politiku, kteří podpořili tento pozměňující návrh v garančním výboru.

Vážené kolegyně a kolegové, děkuji vám za podporu mého pozměňujícího návrhu a za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Zpravodaj pan poslanec Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, členové vlády, milé dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych se krátce ještě vrátil ke svému

pozměňovacímu návrhu, který jste v přehledu pozměňovacích návrhů obdrželi pod písmenem C. Tento pozměňovací návrh je alternativou k pozměňovacímu návrhu, který přijal výbor pro sociální politiku a který je v přehledu pozměňovacích návrhů pod písmenem A. Věcně si oba pozměňovací návrhy kladou za cíl vyřešit stejný problém, už jsem tady o tom hovořil ve druhém čtení, a tím je velmi neutěšená situace v oblasti řízení o příspěvku na péči u osob, které jsou dlouhodobě hospitalizované ve zdravotnických zařízeních různého typu pro jednu diagnózu. Typově se jedná o pacienty s těžkým poškozením míchy, pacienty s těžkým poškozením mozku, pacienty po amputacích končetin, ale i některé další stavy.

Současná praxe je taková, že po celou dobu hospitalizace je u těchto osob přerušeno řízení o příspěvku na péči, čímž se pak stává, že se pacient dostane do domácího ošetřování po řadě měsíců a nemá v tu chvíli vlastně přiznaný příspěvek na péči. A co je ještě horší, to řízení na péči pak probíhá ještě celou řadu měsíců. Proto jsem do výboru pro sociální politiku předložil pozměňovací návrh, který tenkrát výbor pro sociální politiku přijal. Byl to pozměňovací návrh, který připravovala Národní rada osob se zdravotním postižením. Na jednání výboru jsme ale dospěli k tomu, že věcně i legislativně tento návrh není úplně v pořádku a že hlavně v praxi by byl velmi obtížně realizovatelný. Proto jsme po dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí přistoupili k přípravě alternativního návrhu a právě ten je předložen ve formě pozměňovacího návrhu pod písmenem C.

Chtěl bych vás zdvořile požádat, abyste v hlasování podpořili právě tento pozměňovací návrh, který komplexně řeší tuto problematiku. Řešení je dohodnuto i s Ministerstvem zdravotnictví, to znamená, bude vyřešena i součinnost zdravotnických zařízení při řízení o příspěvku na péči. Bude umožněno příslušným orgánům spolupracovat s těmi zdravotnickými zařízeními. Osobně považuji to řešení, které je předloženo do druhého čtení, jako významně lepší. Proto si vás dovoluji požádat, abyste podpořili pozměňovací návrh pod písmenem C.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji zde faktickou poznámku pana poslance Borky. Tak to je omyl, odmažu. Táži se tedy znovu, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž rozpravu končím. Táži se paní navrhovatelky, zda má zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Pan zpravodaj? Také ne.

Nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré dopoledne, milé kolegyně, vážení kolegové. K předloženému návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., mi dovolte krátké shrnutí dosavadního legislativního procesu.

Ve druhém čtení návrhu zákona nebyl vznesen návrh na zamítnutí zákona. Čeká nás tedy nyní hlasování o pozměňovacích návrzích, které vzešly z jednání výboru pro

sociální politiku, o němž jsem hovořil před okamžikem, a ze druhého čtení tohoto návrhu zákona, tak jak jsou uvedeny ve sněmovním dokumentu pod č. 689/2, který jste všichni obdrželi. O těchto návrzích jednal v souladu s jednacím řádem garanční výbor, tedy výbor pro sociální politiku, na své schůzi dne 16. března 2016, který doporučil Poslanecké sněmovně hlasovací proceduru a zaujal stanoviska k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Usnesení garančního výboru jste obdrželi jako sněmovní tisk č. 689/4.

Nyní k návrhu hlasovací procedury. Návrh na zamítnutí zákona podán nebyl. Jako první krok je garančním výborem navrženo hlasovat o návrzích legislativně technických úprav přednesených ve třetím čtení – což se nestalo. Tento krok tedy v hlasovací proceduře odpadá.

Jako druhý krok je navrženo hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmenem C společně jedním hlasováním, tedy společně C1 i C2. Věcně jde o můj pozměňovací návrh, který jsem před chvílí zmiňoval, který řeší zahájení a průběh řízení o příspěvku na péči u osob, které jsou dlouhodobě hospitalizovány ve zdravotnických zařízeních různých typů a u nichž je predikce dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s potřebou čerpat sociální služby.

Jako třetí krok je navrženo hlasovat o návrzích pod písmenem A, což jsou pozměňovací návrhy výboru pro sociální politiku. Věcně jde o stejnou problematiku, a jak jsem zmiňoval, je to návrh, který dle mého názoru je věcně i legislativně hůře proveditelný, což ale už do této procedury nepatří. I tady je navrženo hlasováním jedním společným hlasováním, přičemž pokud bude přijat návrh pod písmenem C, je tento návrh nehlasovatelný.

Jako čtvrtý krok je navrženo hlasovat o návrzích pod písmenem B společně jedním hlasováním. Jde o pozměňovací návrh paní poslankyně Jany Hnykové, který řeší posuzování stupně závislosti na pomoci jiné osoby a kde předkladatelka navrhuje změnit současných 10 posuzovaných úkonů na 36. Jde tedy o navrácení stavu zákona před jeho změnou v rámci tzv. úsporných balíčků.

A konečně jako pátý krok je navrženo hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane zpravodaji. Táži se, zda někdo chce vystoupit k proceduře. Není tomu tak. Myslím si, že je poměrně jednoduchá, takže se podle ní můžeme řídit i bez hlasování. Ano, je tady požadavek na hlasování procedury. Dříve než zahájím hlasování o proceduře, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Nyní přistoupíme k hlasování o navržené proceduře. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 79, do kterého je přihlášeno 157 přítomných, pro 151, proti nikdo. Konstatuji, že procedura byla schválena.

Nyní prosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec Vít Kaňkovský: Takže podle toho, jak jsme schválili proceduru, bychom nyní měli hlasovat jako první pozměňovací návrhy pod písmenem C, a to jedním hlasováním. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Stanovisko ministryně Marksové: Souhlas.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 80, do kterého je přihlášeno 161 přítomných, pro 160, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Vít Kaňkovský: Tím, že byly schváleny pozměňovací návrhy pod písmenem C, se pozměňovací návrhy pod písmenem A staly nehlasovatelné. V tomto případě tedy přistupme k hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmenem B, a to jedním hlasováním. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Stanovisko ministryně Marksové: Nesouhlas.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 81, do kterého je přihlášeno 160 přítomných, pro 38, proti 92. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Vít Kaňkovský: Tím jsme vyčerpali hlasování o pozměňovacích návrzích a nyní bychom měli přistoupit k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., podle sněmovního tisku 689, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 82, do kterého je přihlášeno 161 přítomných, pro 161, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a děkuji panu zpravodaji a paní ministryni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Než budeme pokračovat, mohu konstatovat omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to poslance Stanislava Berkovce, který se od 15 hodin do konce jednacího dne omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

156.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 538/ - třetí čtení

Pan ministr Mládek už je na místě, pan kolega Urban se už blíží ke stolku zpravodajů. Prosím tedy pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka, aby případně uvedl třetí čtení návrhu. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych při uvedení tohoto zákona byl stručný, neboť debata o tomto zákoně v této instituci byla již poměrně velmi košatá.

Jen pro připomenutí uvádím, že se jedná o úpravu vyvolanou tím, že ustanovení zákona o státní službě, zaměstnanosti a dalších souvisejících zákonů novelizovaná zákonem č. 131/2015, energetický zákon, nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2016 a vznik Rady ERÚ byl stejným zákonem posunut na 1. srpna 2017. Tato novela má jediný účel – odstranit právní nesoulad, který vznikl a který se týká předsedy a místopředsedů ERÚ.

Návrh vrátila Sněmovna z druhého čtení, které proběhlo 9. března letošního roku. Následně jej projednal hospodářský výbor jako garanční. S postojem garančního hospodářského výboru souhlasím, a proto mi dovolte, abych vás požádal o podporu pozměňovacího návrhu, který tento výbor doporučuje. Podrobněji se vyjádřím při hlasování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 538/12, který byl doručen dne 10. března 2016, čili dostatečně dopředu. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 538/13.

Táži se, kdo se hlásí do rozpravy. Pan ministr už se vyslovil, a pokud nikoho nemám písemně přihlášeného a nikoho nevidím ani s přihláškou do rozpravy, rozpravu ve třetím čtení končím a požádám o závěrečná slova. Nejdřív pan zpravodaj Urban za hospodářský výbor – ne. Dále pan kolega Adámek za výbor pro veřejnou správu? Ne. Pan kolega Vozka? Také ne.

V tom případě se můžeme věnovat hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím tedy zpravodaje garančního výboru poslance Milana Urbana, aby nás seznámil s procedurou hlasování, a poté bychom se vyjadřovali k jednotlivým návrhům. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny jako garanční výbor navrhuje následující pořadí hlasování. Za prvé bychom hlasovali o legislativně technické úpravě, která byla přijata, pak o pozměňovacím návrhu pod písmenem B. Pokud by byl schválen, bude nehlasovatelný pozměňovací návrh A. Pak bychom hlasovali případně o pozměňovacím návrhu A, pokud by tedy neprošlo B, a naposled bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Procedura je jednoduchá. Požaduje někdo hlasování o proceduře? – Ano, budeme tedy hlasovat o proceduře navržené panem zpravodajem, a to hlasováním pořadové číslo 83, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro schválení této procedury. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 83 z přítomných 162 pro 137, proti nikdo, návrh byl přijat.

Budeme tedy postupovat podle této procedury. Prosím o první návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: Prvním návrhem jsou legislativně technické úpravy. Za rozpočtový výbor – doporučuje. Tedy hospodářský výbor, pardon. (Pobavení.) Doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Souhlasí. Pan ministr? (Doporučuji.) Ano.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 84 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 84 z přítomných 162 pro 142, proti nikdo, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Milan Urban: Ani nevím, proč jsem si vzpomněl na rozpočtový výbor, kde jsem býval kdysi dlouho místopředsedou. Ale to nic.

Dále hlasujeme o pozměňovacím návrhu pod písmenem B. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučuji.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 85 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 85 z přítomných 162 pro 149, proti nikdo, návrh byl přijat. Dále prosím.

Poslanec Milan Urban: Dále konstatuji, že pozměňovací návrh pod písmenem A je nehlasovatelný, a můžeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, nikdo nic nenamítá. Přednesu návrh usnesení vzhledem k tomu, že o všech návrzích, které byly hlasovatelné, bylo hlasováno.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 538, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 86 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 86 z přítomných 163 pro 120, proti jeden, návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím bod 156.

Pokračovat budeme bodem číslo

162.
Vládní návrh zákona o ochraně státních hranic České republiky a o změně souvisejících zákonů (zákon o ochraně státních hranic) /sněmovní tisk 627/ - třetí čtení

Požádám pana ministra vnitra Milana Chovance, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pan kolega Miloslav Janulík jako zpravodaj garančního výboru, výboru pro bezpečnost, už je u stolku zpravodajů. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 627/2, který byl doručen dne 2. března 2016, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 627/3.

Pan ministr má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona o ochraně státní hranice jsem již podrobně uvedl v prvním a druhém čtení. Návrh navazuje na přímo použitelný předpis EU, tzv. schengenský hraniční kodex. Cílem návrhu je chránit státní hranice před jejich nedovoleným překračováním. Návrh dále stanoví postup pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic pro případ, kdy nastane závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo pro vnitřní bezpečnost ČR. Ochrana vnitřních hranic, tedy letišť v souvislosti s vnitřními lety, a pozemní hranice ČR se totiž standardně neprovádí.

Pokud jde o stanovisko Ministerstva vnitra k uplatněným pozměňovacím návrhům, ztotožňuji se se stanovisky, která k těmto pozměňovacím návrhům zaujal výbor pro bezpečnost. Nesouhlasím však s pozměňovacími návrhy pana poslance Lanka. Tyto pozměňovací návrhy jsou v rozporu s ústavním právem, mezinárodním právem a právem EU.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a otevírám rozpravu. První je přihlášen pan poslanec Martin Lank, poté pan poslanec Marek Černoch. Prosím pana poslance Martina Lanka, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Martin Lank: Krásné brzké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já se úplně nedivím, že pan ministr s těmi návrhy nesouhlasí, ono to tak nějak spadá do politiky, kterou prosazuje česká vláda. Nicméně já bych si dovolil říct pár argumentů, proč si naopak myslím, že tyto pozměňovací návrh jsou potřebné, a rád bych vás poprosil o jejich podporu.

Zákon, který teď projednáváme, je dobrým zákonem. Je ovšem dobrým zákonem pro časy klidu a míru, pro časy, kdy bez problémů funguje Schengen, kdy nezuří migrační krize, pro časy, kdy Evropou neprojde přes milion nelegálních imigrantů ročně. Takové časy ale teď skutečně nemáme. Není to zákon pro dobu, kdy jsou všechny okolní státy nuceny na svých hranicích přijímat tvrdá opatření, stavět zátarasy a nasazovat armádu, jako to vidíme v Maďarsku, v Rakousku anebo třeba ve Slovinsku.

My jsme vládní návrh zákona kritizovali už v prvním čtení a navrhovali ho vrátit k přepracování. Nevěříme totiž naivně, že nás ochrání Schengen ani evropská řešení, která prosazuje pan premiér Sobotka. Ochranu našich hranic si musíme zajistit sami a podle posledního průzkumu si to samé přeje 77 % obyvatel této země, tedy lidí, kteří nás do našich funkcí zvolili – nás i vás, vážení kolegové a kolegyně. Naše pozměňovací návrhy jsou převzaty z nových maďarských zákonů, které byly schváleny v reakci na masovou imigrační krizi. Byly schváleny v době, kdy na maďarských hranicích stály desetitisíce migrantů a dobývaly se na jejich území i za použití násilí. Přestože takový scénář není nikde vyloučen, a tedy ani u nás, návrh české vlády si s takovou situací v žádném případě nebude umět poradit. My jsme proto připravili sérii opatření, která mají za úkol rozšířit možnosti státu, jak imigrační krizi čelit.

Komplex pozměňovacích návrhů se týká podstatného zpřísnění sankce za nelegální překročení státní hranice. Zatímco vládní předloha to navrhuje stíhat jako přestupek, náš pozměňovací návrh tento čin ponechává jako přestupek pouze pro občany EU. Pro občany třetích zemí, tedy především pro nelegální imigranty ze Sýrie, Afghánistánu, Iráku, Íránu, Somálska, Eritreje a mnoha dalších afrických a asijských států, bude protizákonné překročení hranice klasifikováno jako trestný čin. Tento režim bude primárně uplatněn v případě, že vláda nebo Ministerstvo vnitra vyhlásí dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic. Tato situace by tedy nastala v okamžiku, kdy ČR bude bezprostředně ohrožena masovou migrací a přes naše hranice budou nekontrolovaně pronikat nelegálové. Neříkáme, že se to děje. Říkáme, že je dobré být na tuto situaci připraveni, ne rychle hledat řešení, když už je pozdě, jak se to stalo některým okolním státům. My na rozdíl od nich máme ještě zatím možnost reagovat preventivně. Vycházíme z toho, že za situace masové nelegální migrace prostě nebude možné provádět všechny trestní úkony, protože bezpečnostní složky jednoduše budou zahlceny. Proto navrhujeme, aby trestem za nedovolené překročení státní hranice pro imigranty ze třetích zemí bylo vyhoštění doplněné automatickou ztrátou možnosti získat azyl i doplňkovou ochranu. České úřady by

takto postupovaly i v případě, že by se nepodařilo zjistit jejich identitu. Co se týče argumentu, že to je v rozporu s evropskými smlouvami, tak mi řekněte, kdo v Evropě ještě tyto smlouvy dodržuje.

Tento tvrdý postup by zajistil, že nelegální imigranti by vůbec nechtěli vstupovat na české území. Znamenalo by to pro ně totiž automatické odmítnutí azylu a vyhoštění, tedy přesný opak toho, co chtějí. Ano, já na rovinu říkám a přiznávám, že chceme z ČR vytvořit místo, kam nelegální imigranti nebudou chtít vůbec vstupovat. A na rovinu dodávám i to, že na tom nevidím vůbec nic špatného.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Lankovi. Nyní pan poslanec Marek Černoch, zatím poslední přihlášený do rozpravy ve třetím čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, také vám přeji hezké brzké odpoledne. Musím zde zopakovat kritiku k vládní politice ochraně hranic. Místo toho, abychom stejně tak jako ostatní státy zabezpečili naše hranice proti nelegální imigraci, česká vláda nadále spoléhá na neexistující evropská řešení. Žádný z těchto kroků proti imigrační krizi, který se opravdu osvědčil, nezavedla Evropská unie. Všechna klíčová opatření podnikly národní státy samy a na vlastní pěst, ať už se jedná o Maďarsko, Dánsko, Slovinsko nebo Rakousko. Všichni pochopili, že se musí starat především sami o sebe a chránit sami své vlastní občany. Správná vláda má hájit zájmy občanů, kteří si ji proto také zvolili, ne někoho cizího. Rakousko v pondělí začalo s přípravou stavby plotu na svých hranicích. Bariéra vznikne v Brennerském průsmyku, který je klíčovým dopravním uzlem na alpských hranicích s Itálií. Jde o ochranu Rakouska a Schengen je v té chvíli vedlejší. Jenom my tady v českém parlamentu o tři dny později projednáváme vládní návrh zákona, který je postaven na tom, že ČR je součástí nefungujícího schengenského prostoru, a předpokládá, že všechny její hranice mají být dokonale otevřené.

Chtěl bych zde připomenout včerejší průzkum, který říká, že víc než tři čtvrtiny Čechů si přejí přísnější ostrahu státní hranice. Je to logické zejména dnes, v době, kdy je potřeba chránit naše hranice. Dveře od bytu si přece také nenecháme otevřené, když se venku potulují zloději. Opakovaně navrhujeme: obnovme pohraniční policii a přijměme tři tisíce nových příslušníků policie, kteří budou mít na starost ochranu státní hranice. Dále je třeba zabezpečit hranice pomocí moderních technologií, jako jsou kamery, drony, radary detekující pohyb, které rozeznají imigranta od houbaře a které provádějí screening hranice na dálku, aniž by se musely stavět pevné betonové ploty. V záloze je ovšem třeba mít také připraveny záložní zátarasy mobilní, které by se v případě potřeby přesunuli na ta nejohroženější místa. Opakuji, musíme se postarat sami o sobe, musíme se starat sami o vlastní občany, o jejich bezpečnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Černochovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Nikdo další se nehlásí, rozpravu končím. Ptám se,

jestli se hlásí pan ministr nebo zpravodaj k závěrečnému slovu. Není tomu tak, můžeme tedy přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím tedy zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec Miloslav Janulík: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové, vážená vládo. Děkuji za slovo. Já bych vás seznámil s usnesením výboru pro bezpečnost ze 27. schůze ze dne 24. března 2016 k vládnímu návrhu zákona o ochraně státních hranic ČR a o změně souvisejících zákonů.

Výbor pro bezpečnost po projednání návrhu ve druhém čtení v Poslanecké sněmovně jako výbor garanční: I. doporučuje Poslanecké sněmovně PČR hlasovat ve třetím čtení podle této procedury hlasování:

1. hlasování – pozměňovací návrhy obsažené v usnesení výboru pro bezpečnost pod písmenem A, tisk 627/1.

2. hlasování – pozměňovací návrhy předložené v podrobné rozpravě ve druhém čtení poslancem Václavem Klučkou pod písmenem B.

3. hlasování – pozměňovací návrhy předložené v podrobné rozpravě ve druhém čtení poslancem Martinem Lankem pod písmenem C.

4. hlasování – o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme tedy hlasovat o proceduře. Je poměrně jednoduchá, nemusíme ji opakovat.

Rozhodneme v hlasování číslo 87, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tuto proceduru hlasování. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 87. Z přítomných 164 pro 134, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Prosím tedy zpravodaje, aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil, sdělil stanovisko výboru a pan ministr totéž. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miloslav Janulík: První hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem A, pozměňovací návrhy obsažené v usnesení výboru číslo tisku 627/1, body 1, 2, 3, 4.

V bodu 1 § 2 za slovo "hranic" se vkládá poznámka pod čarou, která zní... atd.

V bodu 2 § 5 odst. 2 písm. b) se za slovo "hranic" vkládá poznámka pod čarou, následující se přečíslují.

Bod 3 v § 7 v úvodní části se slovo "hraniční" nahrazuje slovem "hraničního".

V § 4 se doplňuje bod 7.

Stanovisko výboru je pozitivní, souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Nejdřív vás odhlásím. Pardon, prohlašuji hlasování 88 za zmatečné. Odhlásím vás všechny a požádám vás o novou registraci na žádost z pléna. Přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrzích pod písmenem A rozhodneme v hlasování pořadové číslo 89, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 89. Z přítomných 154 poslanců pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat. Druhý návrh?

Poslanec Miloslav Janulík: Druhý návrh pod písmenem B přednesený ve druhém čtení dne 1. března 2016 poslancem Václavem Klučkou, sněmovní dokument 3821.

V části první číslo jedna: v § 3 se slova "o řízení o změně druhu letiště na druh" nahrazují slovy "řízení o změně druhu letiště na druh mezinárodního letiště a v řízení o zrušení druhu".

Číslo dvě: v § 4 odst. 3 se za slovo "až" dávají slova "3 a".

Číslo tři: v § 20 se dosavadní text označuje jako odst. 1 a doplňuje se odst. 2. V části šesté § 28.

Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 90. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 90. Z přítomných 156 pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat a to je třetí hlasování.

Poslanec Miloslav Janulík: Třetí hlasování. Pod písmenem C pozměňovací návrh poslance Martina Lanka, sněmovní dokument 3815, který je velmi dlouhý, číst nebudu. Stanovisko výboru nesouhlasné, nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 91. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 91. Z přítomných 157 pro 8, proti 122. Návrh nebyl přijat.

Byly vyčerpány všechny pozměňovací návrhy.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o ochraně státních hranic České republiky a o změně souvisejících zákonů (zákon o ochraně státních hranic), podle sněmovního tisku 627, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 92 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 92. Z přítomných 159 pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji. Děkuji panu ministrovi a končím bod 162.

Dalším bodem je bod číslo 163. U stolku zůstává pan ministr vnitra Milan Chovanec a požádám paní poslankyni garančního výboru, výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj, paní poslankyni Věru Kovářovou, aby také došla ke stolku zpravodajů.

163.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 655/ - třetí čtení

Ptám se navrhovatele pana ministra vnitra, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemá zájem. Paní kolegyně Kovářová se hlásí? Nehlásí. V tom případě máte přihlášku z místa. Ne, v pořádku.

Otevírám rozpravu, do které nemám v tom případě žádnou přihlášku. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo – kromě paní poslankyně Kovářové pan poslanec Zahradníček, který je za výbor pro bezpečnost. Ten je ale omluven dnes. Tak také není žádné vystoupení. V tom případě přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte, abych vás tedy seznámila s procedurou hlasování, tak jak ji doporučil výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Za prvé budeme hlasovat o případných návrzích legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, pokud budou v rozpravě předneseny, což se nestalo.

Za druhé budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písmenem A.

Za třetí budeme hlasovat společně jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích B1, B2 a B3, což jsou legislativně technické úpravy.

Za čtvrté hlasujeme samostatně o pozměňovacím návrhu B4, což je návrh poslankyně Kovářové.

Za páté hlasujeme o pozměňovacím návrhu vedeném pod písmenem C, což je návrh pana poslance Hovorky.

Za šesté budeme hlasovat o zákonu jako o celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní zpravodajko. Bude šest hlasování s tím, že to první hlasování nebude o legislativně technických, ale o proceduře hlasování.

Žádám o její schválení, a to v hlasování 93, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tuto proceduru hlasování. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 93. Z přítomných 165 pro 150, proti nikdo.

Můžeme tedy jednotlivé návrhy přednášet a vyjádřit se k jejich podpoře či nepodpoře. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Budeme nyní hlasovat o pozměňovacím návrhu, který je obsažený v usnesení garančního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Je uveden pod bodem A. Výbor má stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 94 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 94 z přítomných 165 pro 90, proti 53. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní budeme hlasovat společně o návrhu B1, B2, B3, což jsou návrhy poslankyně Kovářové a jedná se o legislativně technické úpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Doporučující stanovisko, paní zpravodajko? (Ano, doporučující.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 95 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 95 z přítomných 165 pro 158, proti nikdo. Bylo schváleno, můžeme pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu poslankyně Kovářové pod písmenem B4 a týká se to změny zákona o bankách s tím, že by mohly do základních registrů vstupovat i banky. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (B4 nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 96 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 96 z přítomných 166 pro 28, proti 110, návrh nebyl přijat. Poslední návrh.

Poslankyně Věra Kovářová: Posledním návrhem je pozměňovací návrh pana poslance Ludvíka Hovorky pod písmenem C a týká se způsobu využití agendového informačního systému přímým vstupem, kdy by Sněmovna měla příslušný kontrolní orgán. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 97. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 97 z přítomných 167 pro 7, proti 117, návrh nebyl přijat.

Tím byly vyčerpány všechny pozměňovací návrhy, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 655, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 98 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 98 z přítomných 168 pro 163, proti nikdo. Bylo přijato.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 163.

Podle schváleného pořadu schůze budeme pokračovat bodem 164, to je na dnešek poslední bod zařazený ve třetím čtení. Jde o

164.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 685/ - třetí čtení

Pan ministr Brabec, ministr životního prostředí, je přítomen u stolku zpravodajů. Požádám ještě pana poslance Hájka Josefa. Ne? Kdo bude tedy zpravodajem ve třetím čtení? Prosím, pane poslanče, pojďte se posadit. Došlo tedy ke změně zpravodaje ve výboru, nebudeme tedy muset hlasovat o změně zpravodaje. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 685/2, který byl doručen 2. března 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 685/3.

Ptám se pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, jestli má zájem vystoupit. Není tomu tak. Do rozpravy nemám nikoho přihlášeného, zahájil jsem ji, ale nikoho nevidím, nikdo se nehlásí ani z místa. V tom případě rozpravu končím, závěrečné slovo tedy nepředpokládám a zároveň můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím pana zpravodaje, aby přednesl návrh, jakým způsobem budeme postupovat.

Poslanec Martin Sedlář: Dobrý den, pane předsedající, zástupci vlády, kolegyně, kolegové. Výbor pro životní prostředí předložil a jako garanční výbor na svém jednání také schválil legislativně technický pozměňovací návrh tohoto výboru. Takže navrhuji hlasovat o tomto návrhu a následně o zákonu jako celku, což je i v souladu s doporučením výboru pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji, a protože je to zvlášť jednoduchá procedura, myslím, že nemusíme nechávat hlasovat. Budeme tedy hlasovat o jediném pozměňovacím návrhu. Prosím, pane zpravodaji, řekněte své stanovisko.

Poslanec Martin Sedlář: Stanovisko výboru pro životní prostředí k pozměňovacímu návrhu, upozorňuji, že je to pouze legislativně technický pozměňovací návrh, je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlasím.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 99 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 99 z přítomných 167 pro 155, proti nikdo, pozměňovací návrh byl schválen.

Vzhledem k tomu, že to byl jediný návrh, můžeme přikročit k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 685, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 100 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 100 z přítomných 167 pro 155, návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod 164.

Protože máme ještě trochu času, můžeme přikročit k plánovaným návrhům zákonů v prvém čtení. Vidím, že pan ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš už je u stolku zpravodajů, požádám o totéž pana poslance Adolfa Beznosku, který je zpravodajem pro prvé čtení. Jde totiž o

46.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 745/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vám stručně představil vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tímto

návrhem zákona se do českého právního řádu implementuje evropská směrnice o platebních účtech a evropské nařízení o mezibankovních poplatcích za karetní transakce.

Návrh zákona přináší několik důležitých změn, které posilují postavení spotřebitele na trhu platebních služeb. Před uzavřením smlouvy budou spotřebitelé dostávat standardizovaný dokument, v němž budou uvedeny poplatky, které banka v souvislosti s platebním účtem požaduje. Pomocí tohoto dokumentu budou moci klienti snáze srovnávat jednotlivé nabídky. Každoročně budou spotřebitelé dostávat celkový přehled všech poplatků, které za předcházející rok ve své bance v souvislosti s platebním účtem zaplatili.

Banky budou povinny používat ve svých sazebnících a obchodních podmínkách jednotnou terminologii, což usnadní orientaci klientů. Budou existovat pravidla pro provozování internetových stránek, které srovnávají poplatky za vedení platebních účtů. Spotřebitelé budou mít možnost si snadno převést účet do jiné banky, přičemž jim zůstane zachováno nastavení trvalých příkazů a inkas. Cílem je, aby spotřebitelé mohli banku jednoduše změnit, jestliže v jiné bance dostanou lepší nabídku.

Další změnou bude povinnost bank nabízet takzvaný základní platební účet za přiměřenou cenu. Na základní platební účet bude mít nárok každý spotřebitel legálně pobývající v Evropské unii bez ohledu na státní příslušnost, bydliště, minimální příjem či jiné omezující podmínky. Návrh zákona počítá s tím, že přiměřenost ceny za základní platební účet se bude posuzovat podle obsahu konkrétního účtu, a to především s ohledem na cenu obvyklou na trhu.

Dalším důvodem předložení novely je přizpůsobení českého právního řádu evropskému nařízení o mezibankovních poplatcích. Toto nařízení stanoví maximálně přípustnou výši takzvaných mezibankovních poplatků a některé další povinnosti v souvislosti s prováděním karetních transakcí. Nařízení je přímo účinné, návrh zákona pouze stanoví pokuty za jeho porušení a určuje příslušné orgány dohledu, jimiž jsou Česká národní banka, Česká obchodní inspekce a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Vážené dámy, vážení pánové, s ohledem na uvedené argumenty vás žádám o podporu tohoto návrhu zákona. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministrovi financí Andreji Babišovi za uvedení tohoto tisku a prosím pana zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Adolfa Beznosku, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych krátce shrnul tento sněmovní tisk 745. Je to další z norem, která je pouhou transpozicí na základě požadavku EU. Samotný návrh má velké množství variant řešení pro tuto transpozici. V dokumentu k tisku jsou tyto varianty vyhodnoceny a na základě tohoto vyhodnocení je formulována konečná podoba návrhu zákona.

V rámci připomínkového řízení byla podána celá řada připomínek, především však od České národní banky, z nichž některé byly přijaty jako oprávněné. Na půdě Poslanecké sněmovny se tady pak můžeme bavit o těch variantách a případných pozměňovacích návrzích. Vzhledem k našim závazkům vůči EU bychom však tento návrh zákona měli přijmout.

Hlavní přínosy této úpravy pocítí opravdu spotřebitelé, tak jak bylo řečeno ve slovech pana ministra, kterým bude zlepšeno postavení na finančním trhu a zejména díky větší informovanosti. Naopak dodatečné náklady bude tato úprava přinášet úvěrovým institucím, a to zejména s nutnou úpravou jejich informačních systémů, které bude nezbytně nutné adaptovat na změny. Náklady vzniknou kvůli povinnosti sjednotit označení služeb spojených s platebním účtem a zavedením změny platebního účtu. Úvěrové instituce budou rovněž muset vynaložit náklady na vedení základních platebních účtů.

Zákon tedy přináší řadu opatření, která ovlivní finanční trh. Dovolte mi, abych vám připomněl alespoň ty nejdůležitější.

Jednak bude nově zavedena povinnost úvěrových institucí nabízet takzvaný základní platební účet za přiměřenou cenu. Návrh stanoví, že přiměřenost ceny má být posuzována především vzhledem k ceně obvyklé na trhu. Podle předloženého návrhu zákona bude dohled nad plněním povinností poskytovatelů platebních služeb vykonávat Česká národní banka.

Za další. Zákon přináší povinnost sjednocení platebního styku, pravidla pro provozování srovnávacích internetových stránek a povinné umožnění změny platebního účtu. Tím by se měla zlepšit informovanost klientů.

Dále je stanovena maximální přípustná výše takzvaných mezibankovních poplatků a některé další povinnosti poskytovatelů platebních služeb, karetních schémat, zpracovatelů karetních transakcí a obchodníků v souvislosti s prováděním karetních transakcí.

Návrh zákona také stanoví správní delikty za porušení povinností vyplývajících z nařízení a určuje příslušné orgány dohledu, kterými jsou Česká národní banka, Česká obchodní inspekce a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Je tedy zřejmé, že přijetím tohoto zákona dojde k dalšímu posílení regulací na finančních trzích. A každá regulace s sebou, jak jistě víte, přináší i určitou míru neefektivity. Jelikož se však tyto regulace týkají především velkých subjektů, které působí často na oligopolních trzích, lze minimálně v oblasti posílení informovanosti říci, že tento zákon může mít i pozitivní dopady na spotřebitele. Problémem tedy tak zůstává zvýšení nákladů pro nabídkovou část finančního trhu, která by mohla své vyšší náklady skrytě přenést na spotřebitele, což by ve svém důsledku mohlo přinést mírné zdražení některých služeb.

Zákon též určuje nové povinnosti České národní bance a státním úřadům, což bude přinášet dodatečné nároky, a to zejména s personálním a finančním dopadem.

Tolik tedy moje zpravodajská zpráva. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku a ani nevidím nikoho, že by se hlásil z místa. Takže pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. To také znamená, že nepadl žádný návrh na vrácení nebo zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování číslo 101, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování číslo 101. Z přítomných 170 pro 154. Návrh byl přijat. Garančním výborem je výbor rozpočtový pro tisk 745.

Konstatuji, že organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo jiný návrh? Chce někdo ještě přikázat jinému výboru? Není tomu tak. Konstatuji tedy, že výbor rozpočtový je výborem garančním a žádný jiný výbor nemá tento tisk přikázán s tím, že lhůta k projednání zůstala podle zákona 60 dní. Končím bod číslo 46, děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Pokud to půjde takhle rychle, jistě zvládneme ještě další věci. A máme před sebou bod číslo

52.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 759/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Je navrženo od vlády schválení v prvém čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Než se ujme slova, požádám pana kolegu Kubíčka, který je zpravodajem... a ten už je u stolku zpravodajů. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, zákon o auditorech je právním předpisem regulujícím provádění auditu statutárními auditory a auditorskými společnostmi. Zároveň je zde upravena činnost profesní samosprávy auditorů a výkon veřejného dohledu nad nimi. Zákon obsahuje ucelený soubor práv a povinností auditorů při ověřování finančních výkazů a zahrnuje též systém zajištění kvality.

Předložená novela zákona o auditorech implementuje požadavky právních předpisů Evropské unie s účinností od 17. června 2016, a to směrnice číslo 56 z roku 2014, kterou se mění směrnice číslo 43 z roku 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, a nařízení číslo 537 z roku 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu. Předmětem novely zákona

je posílení veřejného dohledu nad auditorskou profesí, který v České republice vykonává rada pro veřejný dohled nad auditem.

Oblastí, která prošla výraznou úpravou, je právě systém zajištění kvality. Zákon s ohledem na evropské nařízení nově vyžaduje, aby kontrola kvality auditorů, kteří ověřují účetní závěrky subjektů veřejného zájmu, byla prováděna orgánem dohledu a jejími kontrolory kvality. Postavení komory auditorů jako samosprávní profesní organizace se tímto mění tak, že kontrolu kvality bude provádět už jen u auditorů, kteří neauditují subjekty veřejného zájmu.

V celé Evropské unii je funkce statutárního auditora spojována s veřejným zájmem, proto jsou auditoři podrobováni velmi přísným požadavkům na odbornost, nezávislost a etické jednání. Tato novela proto posiluje též nezávislost auditora.

Tímto konstatováním bych rád své úvodní slovo zakončil a chtěl bych vás požádat o schválení novely zákona již v prvém čtení v souladu s § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Důvodem je, aby tato norma nabyla účinnosti stejným okamžikem jako zmíněné nařízení, tedy 17. června 2016.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi financí a místopředsedovi vlády Andreji Babišovi. Žádám zpravodaje pana poslance Romana Kubíčka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, budeme se zabývat sněmovním tiskem 759, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie, zároveň navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie a upravuje výkon auditorské činnosti, působnost Komory auditorů České republiky, působnost Rady pro veřejný dohled nad auditem, jakož i práva a povinnosti fyzických a právnických osob s tím spojené.

Podstatou právní regulace na úrovni Evropské unie je harmonizace postupů při ověřování ročních účetních závěrek včetně těch konsolidovaných, stanovení požadavku externího zajištění kvality, veřejného dohledu, povinnosti statutárních auditorů a auditorských společností, zásad k zajištění jejich objektivity, nezávislosti a nestrannosti a zavedení disciplinárního a sankčního systému. Směrnice o povinném auditu rovněž poskytuje základ pro spolupráci mezi regulačními orgány v Evropské unii a třetích zemích. Směrnice o povinném auditu byla do českého právního řádu implementována zákonem č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen zákon o auditorech, který nabyl účinnosti dne 14. dubna 2009.

Přijatá novela směrnice o povinném auditu a nařízení č. 537/2014/EU jsou výsledkem rozsáhlé evaluace pravidel pro zavádění povinných auditů a několikaleté diskuse a vyjednávání mezi evropskými zákonodárnými orgány, zástupci odborné veřejnosti a profesními organizacemi započaté již v říjnu 2010 vydáním Zelené knihy obsahující koncepční otázky na téma možných změn v oblasti regulace auditu

v Evropské unii. Cílem navrhované novely zákona o auditorech je zajištění plné harmonizace zákona o auditorech s ustanovením novely směrnice o povinném auditu a zajištění úplné a efektivní aplikovatelnosti nařízení č. 537/2014/EU.

Obě tyto evropské právní normy jsou členské státy Evropské unie povinny zavést do svých právních řádů, a to nejpozději do 16. června 2016.

Na základě směrnice o povinném auditu byla Česká republika povinna instituovat nezávislý dohled nad auditorskou činností. Zákonem o auditorech byla proto zřízena Rada pro veřejný dohled nad auditem. Rada pro veřejný dohled nad auditem vykonává veřejný dohled nad výkonem auditorské činnosti a činností Komory auditorů České republiky a přitom musí dbát na ochranu veřejného zájmu. Veřejným dohledem se rozumí kontrola dodržování zákona o auditorech, auditorských standardů, etických požadavků a vnitřních předpisů Komory auditorů České republiky auditory, dohled nad organizací a řízením systému kontroly kvality auditorské činnosti a organizací a prováděním systému průběžného vzdělávání auditorů a nad uplatňováním disciplinárních a sankčních opatření Komorou auditorů České republiky. K dalším činnostem Rady pro veřejný dohled nad auditem patří spolupráce s Ministerstvem financí, Českou národní bankou a spolupráce s orgány dohledu nad auditory ostatních zemí.

Z členství České republiky v Evropské unii vyplývá závazek zapracovat odpovídajícím způsobem unijní legislativu do českého práva. Vzhledem k tomu, že novela směrnice o povinném auditu a nařízení č. 537/2014/EU vyžadují, aby byly do národních právních systémů transponovány do 16. června 2016, je nezbytné novelou zákona o auditorech k uvedenému datu reagovat na požadavky, které přináší novela směrnice o povinném auditu a nařízení.

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementovat evropské předpisy do českého právního řádu tak, aby byl zajištěn soulad s evropskou regulací povinného auditu. Novela zákona o auditorech proto jednak reaguje na změny, které vyplývají z novely směrnice o povinném auditu, a dále v sobě promítá implementační opatření k zajištění úplné aplikovatelnosti nařízení č. 537/2014/EU. Jejím nepřijetím by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení pro porušení čl. 258, případně čl. 260 Smlouvy o fungování Evropské unie. Proto doporučuji schválení podle § 90. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. V obecné rozpravě se hlásí jako první předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak už zase slyšíme, když něco neschválíme, ten Brusel nás bude sankcionovat. Když se podíváme do důvodové zprávy, tak pokud se nepletu, směrnice byla přijata v dubnu 2014. Takže vládě a Ministerstvu financí to trvalo 24 měsíců, než jsme se k tomu dostali, a podle představ pana ministra i pana zpravodaje bychom tomu měli věnovat pravděpodobně 24 minut, abychom to schválili v devadesátce.

Ten materiál má 506 stran, stovky navržených paragrafů. Je prostě nemyslitelné, abychom to schválili bez rozpravy a bez možnosti do toho zasáhnout. Takže jménem dvou poslaneckých klubů ODS a TOP 09 vznáším veto a moc se těším zejména na pozměňovací návrhy z řad vládních poslanců. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS. Budeme tedy po vetu postupovat normálním způsobem. V otevřené rozpravě se hlásí pan zpravodaj, poté pan kolega Volný.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já si v tomto případě dovoluji zkrátit lhůtu na projednání ve výborech o 30 dnů na 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V tom případě se pan kolega Volný nehlásí. Já se ptám, kdo dál do rozpravy? Nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Nepadl žádný návrh na vrácení ani zamítnutí. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor logicky navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 102, že tento tisk bude přikázán rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 102 z přítomných 171 poslance pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Ptám se, kdo navrhuje jiný výbor, protože organizační výbor nenavrhl žádný jiný výbor jako důležitý výbor k projednání. Ani z pléna nevidím žádný jiný návrh.

Budeme tedy hlasovat o zkrácení lhůty na 30 dnů, a to v hlasování pořadové číslo 103, které jsem zahájil... Ale předtím vás všechny odhlásím, takže jsem zatím další hlasování nezahajoval. Přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přítomných, zahájím hlasování pořadové číslo 103, ve kterém rozhodneme o zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 103 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 103. Z přítomných 141 poslance pro 83, proti 45. Tento návrh byl přijat. Lhůta k projednání v rozpočtovém výboru je na 30 dnů.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím bod č. 52. Zároveň vyhlašuji přestávku na oběd do 14.30, která se netýká ovšem členů organizačního výboru, kteří se sejdou ve 13.04.

(Jednání přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat. A ještě než vezmeme první odpolední bod našeho jednání, domluvte mi, abych přečetl omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Pan poslanec Pavel Blažek se omlouvá z odpoledního jednání. Pan poslanec Petr Fiala se omlouvá z dnešního jednání od 16.30 a pan poslanec Tejc od 17.15.

Podle schváleného pořadu schůze budeme dále projednávat body v prvém čtení. Prvním bodem našeho jednání bude

48.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 750/ - prvé čtení

Prosím, aby svá místa u stolku zpravodajů zaujali pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a pan poslanec Ladislav Šincl, který je zpravodajem pro prvé čtení. Tisk 750 z pověření vlády uvede místopředseda vlády a ministr financí. Prosím, aby se, až se sněmovna zklidní, ujal slova. Ale všechny kolegy žádám o klid. Pokud chcete diskutovat něco jiného než pojišťovnictví, prosím zásadně v předsálí.

Pane ministře, věřím, že budete mít dostatečný prostor, abyste mohl uvést tento tisk. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vláda vám předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon o pojišťovnictví a další související zákony.

Obsahově jde téměř výhradně o transpozici nové právní úpravy pojišťovnictví Evropské unie do našeho právního řádu, tzv. Solventnost II, jejímž cílem je další postup při sjednocení pravidel přístupu a provozování pojišťovací a zajišťovací činnosti v rámci jednotného evropského trhu a výkonu dohledu nad touto činností. Cílem je posílení finanční stability pojišťoven a zajišťoven, transparentnost jejich činnosti a odpovědnosti dohledových orgánů za stabilitu pojistného trhu.

Významná značná část úpravy je současně obsažena v přímo použitelných předpisech Evropské unie. S tím je spojena řada nových úprav a povinností jak regulovaných subjektů, tak i České národní banky jako dohledového orgánu. Zvýšené nároky na činnost pojišťoven a zajišťoven by měly vést k výrazně vyšší ochraně pojistníků a dalších osob oprávněných k plnění pojištění a zajištění.

Evropská úprava měla být jako celek implementována k 1. lednu 2016. Bohužel vzhledem k rozdílnosti názorů na otázku regulace provizí v životním pojištění, a to jak účastníků pojistného trhu, tak i politické reprezentace, došlo k významnému zpoždění dané implementace a zákon je tak předkládán –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás přeruším a znovu požádám sněmovnu o klid. Prosím, aby pan ministr financí mohl v klidu přednést svoji úvodní zprávu. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: – a zákon je tak předkládán Poslanecké sněmovně opětovně v podobě, v jaké jí byl předložen již 25. února 2015, tehdy jako tisk 414. Nad rámec předchozího sněmovního tisku byly provedeny pouze úpravy, které byly obsahem pozměňovacích návrhů a které nebyly předmětem rozdílných názorů.

Vážený pane předsedo, dámy a pánové, s ohledem na zpoždění implementace dané právní úpravy v Evropské unii avizuji, že v rozpravě bude navrženo zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů, a dovoluji si vás požádat o podporu tohoto návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru financí a místopředsedovi vlády Andreji Babišovi. Žádám zpravodaje pana poslance Ladislava Šincla, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych jen ve stručnosti doplnil slova pana předkladatele.

Předložená novela zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, implementuje obezřetnostní normy v sektoru pojišťovnictví v souladu s legislativou Evropské unie. Jde o absorpci velkého množství směrnic Evropského parlamentu a Rady, zejména směrnic Solvency II a Omnibus II. Novela také reaguje na zřízení evropského orgánu dohledu, evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, tzv. EIOPA.

Je to velmi obsáhlá norma. Promítá se nejen do zákona o pojišťovnictví, ale i do dalších zákonů, jako jsou zákon o živnostenském podnikání, zákon o rezervách pro zajištění základu daně z příjmů, do zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, do zákona o finančních konglomerátech a do zákona o činnosti institucí penzijního pojištění.

Novela představuje výrazný posun v komplexnosti výpočtu pro určení potřebné výše kapitálu a technických rezerv, které více odpovídají rizikovému profilu té které konkrétní pojišťovny. Novela přináší pro pojistitele nutnost detailnějších řízení rizik, zvýšené povinnosti výkaznictví, zvýšené nároky na dokumentaci procesů a na plnění dalších požadavků.

Dále bych rád připomenul, že novela zákona o pojišťovnictví byla původně projednána jako sněmovní tisk, jak bylo již teď řečeno panem ministrem, jako sněmovní tisk 414, ale pravděpodobně z důvodu emočního vypětí v Poslanecké sněmovně souvisejícího s předloženými pozměňujícími návrhy novela zákona nakonec nebyla přijata jako celek. Jen pro připomenutí. Tyto předložené návrhy se

snažily především zregulovat tzv. distribuční náklady u životního pojištění v oblasti odměn za zprostředkování pojistných smluv a přesměrovat v případě storna pojistné smlouvy část provize, které vyplácejí pojišťovny zprostředkovatelům, pojištěným, tj. směrem ke spotřebitelům, občanům České republiky.

Návrh na regulaci odměn za zprostředkování životního pojištění v tomto projednávaném tisku není, a tedy lze doufat, že u tohoto tisku tolik emocí nebude. Regulaci odměn zprostředkovatelů budeme řešit samostatně v rámci sněmovního tisku 751, který by měl následovat po tomto tisku.

Z uvedených důvodů mi proto dovolte vyjádřit naději, že nyní tato novela bude tentokrát úspěšně projednána. Jak již jsem zde řekl, tato novela je v podstatě transpozicí – a bylo to i panem ministrem řečeno – transpozicí právní úpravy Evropské unie, a tedy dík i jejímu neschválení v řádném termínu v minulém roce by mohlo České republice hrozit sankční řízení ze strany Evropské unie. Nicméně dobrou zprávou je to, že její neschválení se běžných klientů, spotřebitelů, nijak vůbec nedotklo, a to je to hlavní. Neschválení této novely v minulém roce sice přineslo pro pojišťovny, zejména pro ty nadnárodní, jisté komplikace, ale podle dostupných stanovisek nepředstavovaly zásadní význam. Pojistitelé již do přípravy implementace nainvestovali nemalé zdroje v řádech stovek milionů korun a jsou na implementaci tzv. Solvency II již připraveni.

Předpokládám, že se většina z vás seznámila důsledně s těmito 157 stranami textu. To považuji, zdůrazňuji, to považuji za nutnou podmínku k případné diskusi nad tímto zákonem. V souvislosti s tímto zákonem mějme však na paměti i to, že tuto normu budou muset implementovat a řídit se jí instituce a konkrétní lidé na území České republiky, zejména na pojišťovacím trhu. Národní regulátor, Česká národní banka, bude muset nejasnosti nejen vykládat, ale také podle tohoto zákona postupovat. Obecně se proto domnívám, že bychom neměli být při implementaci evropských norem a také u této novely přísnější, ortodoxnější než jinde v Evropské unii.

Novela prošla řádným připomínkovým procesem, vyjádřily se k ní asociace působící na finančním trhu včetně asociací z pojišťovnictví. Řada výhrad byla zapracována, řada byla osvětlena a v rámci připomínkování byla vysvětlení akceptována. Proběhla také řada konzultací s Ministerstvem financí, osobně jsem tyto konzultace řešil. Zde mi dovolte jmenovitě ocenit konstruktivní přístup paní náměstkyně ministra financí Lenky Juroškové.

Z celé této složité materie zůstala pouze jedna jediná oblast, na kterou bych chtěl jako zpravodaj upozornit. Jedná se o tzv. související činnosti. Podle navržené novely a důvodové zprávy sněmovního tisku 750 oproti sněmovnímu tisku 414 byly tyto tzv. související činnosti upřesněny, nicméně z textu zákona stále vyplývá, že by pojišťovny nadále jako doposud nemohly poskytovat širokou škálu finančních služeb, jako je např. poskytování penzijního připojištění a jiných podobných. Za zmínku stojí to, že v důvodové zprávě se lze mimo jiné dočíst, že jedním z důvodů pro odstranění těchto souvisejících činností je obava, že realizace takovýchto činností by znamenala zvýšené riziko pro stabilitu pojišťoven. Realita je ovšem taková, že na českém pojišťovacím trhu nejsou a nikdy nebyly indikovány v této oblasti žádné problémy.

Jelikož nevím všechno a nechtěl jsem se mýlit, tak jsem se v této věci obrátil na Ministerstvo financí s prosbou o uvedení příkladu, aby v tomto příkladu uvedli to tzv. zvýšené riziko stability nějaké pojišťovny z důvodu těch souvisejících činností. Nebyl mi bohužel ze strany Ministerstva financí poskytnut žádný, ani jeden jediný příklad pojišťovny, která by vykazovala tyto problémy. Osobně se tedy domnívám, že riziko pro stabilitu pojišťoven a ohrožení jejich schopnosti plnit své závazky prakticky neexistuje v českých podmínkách, protože pojišťovny jsou zde pouze v roli tzv. distributorů.

Uváděným důvodem, proč je v této novele neumožňována pojišťovnám realizace dalších souvisejících finančních činností, je mimo jiné to, že je pouze převáděna směrnice Solvency II. Ta se ovšem oproti předchozí verzi nezměnila a dle mého názoru není důvod k takovému kroku. A je to opět, zdůrazňuji, jenom můj názor. Doposud Česká národní banka jako regulátor a dostatečný garant po důkladném zvážení udělovala pojišťovnám povolení k provozování i těchto souvisejících finančních služeb. Osobně se domnívám, že bychom měli tuto věc v rámci dalšího projednávání zvážit a klientovi, spotřebiteli, tak jako doposud nechat možná možnost vybrat si finanční službu u jím zvoleného subjektu na finančním trhu, který má odpovídající licenci od České národní banky. Přiznám se, že mi není vůbec jasné, proč bychom těm pojišťovnám neměli nechat možnost v souladu s udělenými licencemi České národní banky, to je regulátora nad pojišťovnictvím, poskytovat např. penzijní pojištění a podobně. Bylo by dobré, kdyby nám bylo v rámci dalšího projednávání vysvětleno, proč tomu tak je. Daným krokem by dle mého osobního názoru mohla vzniknout také výrazná nerovnováha v podnikatelském prostředí na finančním trhu tím, že odebereme možnost poskytovat jiné finanční služby pojišťovnám a ponecháme tuto možnost naopak bankám, zprostředkovatelům a dalším subjektům, kde žádná změna v tomto přístupu z hlediska Evropské unie není ani požadována. Vždyť stačí zajít v České republice do řady bank či se podívat na internet, kde jednoduše zjistíte, že lze v bance vedle bankovních produktů – účet, kreditní karta, úvěr, stavební spoření, investice – pořídit i životní a neživotní pojištění, nesouvisející s bankovními produkty, a penzijní připojištění. Širokou škálu všech těchto finančních produktů mohou dnes bez problémů nabízet i tzv. nezávislí zprostředkovatelé, o kterých bude řeč až v následujícím tisku.

Problém také je, že neexistují jednotná pravidla pro distribuci finančních produktů na finančním trhu. V současnosti existuje regulace jen v některých sektorech a přitom není jednotná. Myslím, že bychom se v této věci mohli také rozhlédnout, jak tyto tzv. související činnosti řeší v jiných státech Evropské unie, a využít zkušenosti z nejbližšího okolí, např. z Rakouska, Slovenska a Maďarska, kde pojišťovny v poskytování těchto finančních služeb nejsou omezeny a vše funguje bez jakýchkoli problémů, samozřejmě po transpozici směrnice Solvency II.

Přes tuto uvedenou jednu jedinou výhradu a námět k zamyšlení – zdůrazňuji, námět k zamyšlení – tento tisk doporučuji k postoupení do druhého čtení a především do garančního rozpočtového výboru, kde, předpokládám, bude dostatek času k odborné diskusi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Ladislavu Šinclovi a otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, ale vidím přihlášku pana poslance Volného z místa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, kolegyně, já bych chtěl z tohoto místa požádat o zkrácení lhůty na projednání ve výboru o 30 dnů, tedy na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v obecné rozpravě? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Žádný návrh k hlasování na vrácení nebo zamítnutí nepadl. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání, a to nejprve návrh na garanční výbor. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo jiný výbor jako garanční? Není tomu tak.

Já vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Ještě zazvoním, aby věděli ti, kteří své diskuse přenesli do předsálí, že se blíží hlasování.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o přikázání garančnímu výboru, a to v hlasování číslo 104, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro rozpočtový výbor jako garanční. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 104 z přítomných 111 pro 106, proti jeden. Návrh byl přijat.

Má někdo jiný návrh na projednání v jiném výboru? Organizační výbor nenavrhl projednání v jiném výboru.

Pokud ne, budeme se teď zabývat návrhem, který padl v rozpravě, a to na zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů, a to v hlasování číslo 105, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání na třicet dnů. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 105 z přítomných 112 pro 81 poslanec, proti 16. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru rozpočtovému jako garančnímu výboru, jinému výboru přikázán nebyl, a lhůta k projednání byla zkrácena na 30 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji, končím bod číslo 48.

Ještě než budeme pokračovat, omluvu z dnešního odpoledního jednání od 13 hodin doručil předseda vlády České republiky předsedovi Poslanecké sněmovny.

Další bod našeho jednání je bod číslo

49.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 751/ - prvé čtení

Navrhovatel i zpravodaj jsou stejní jako předešle. To znamená, že z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, předkládaná novela zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích, na níž panuje koaliční shoda, je výsledkem debaty, která k danému tématu trvala téměř jeden rok.

Vládní návrh zákona nově upravuje některé finanční vztahy, který vyplývají z předčasného ukončení sjednaného životního pojištění. Jedná se na straně jedné o způsob určení odměny za zprostředkování pojištění, na straně druhé pak o určení výše odkupného, které klientům pojišťovny vyplácejí při stornu investičního nebo kapitálového životního pojištění.

Cílem navrhované předlohy je omezení negativních jevů, které jsou s předčasným ukončováním životních pojištění spojeny. Tím je jednak časté přepojišťování klientů v prvních letech trvání životního pojištění, které je motivováno vysokým podílem předplacené části provize sjednané mezi pojišťovnou a pojišťovacím zprostředkovatelem. To pak vede i ke zmíněné nízké hodnotě odkupného pro klienty, do které pojišťovna vyplacené provize či jiné druhy pořizovacích nákladů v plném rozsahu promítá. Navržená úprava regulace provizí zavádí povinnost vrátit poměrnou část sjednané provize v případě, že pojištění skončí předčasně během prvních pěti let svého trvání. Tato úprava se vztahuje na pojištění sjednané podle občanského zákoníku, které spadá do odvětví životního pojištění podle zákona o pojišťovnictví. Zákon zároveň stanovuje výjimky, na základě kterých se tato regulace neuplatní u životních pojištění rovnoměrně vyplácenou provizí a u životních pojištění s jednorázovým pojistným.

Předmětem nové úpravy odkupného je pravidlo o povinném rozložení pořizovacích nákladů pojišťovny na sjednání životního pojištění do určitého minimálního počtu let tak, aby při předčasném ukončení smlouvy mohla být na odkupném klientům vyplacena vyšší částka, než je tomu v současnosti. V tomto případě se úprava vztahuje logicky pouze na ta životní pojištění, která podle pojistné smlouvy zakládají právo na výplatu odkupného. Tyto dva prvky mají za cíl na straně jedné zainteresovat pojišťovací zprostředkovatele na dlouhodobém trvání zprostředkovaného životního pojištění a na straně druhé zajistit, že při předčasném ukončení pojištění bude pojistníkovi větší část zaplaceného pojistného vrácena zpět v podobě odkupného.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru financí a místopředsedovi vlády Andreji Babišovi a žádám zpravodaje, pana poslance Ladislava Šincla, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi dnes ještě jednou, doufám, že to bude dnes naposledy, stručně doplnit předkladatele.

Jak jsem avizoval v tisku 750, návrh na regulaci odměn za zprostředkování životního pojištění tentokrát řešíme samostatně v tomto tisku. Na rozdíl od minulého tisku 750 tato navrhovaná novela je zcela národní úpravou, takzvaně netransponuje žádný právní akt Evropské unie. Daná problematika nebyla doposud i přes několik pokusů v minulosti, vážení kolegové, upravena.

Tato novela se snaží pouze o regulaci odměn za zprostředkování životního pojištění. Není to tedy novela zákona jako celku v rámci implementace směrnice Evropské unie o distribuci na finančním trhu, takzvané IDD, a novela pro odstranění negativních jevů na finančním trhu, dříve sněmovní tisk 415. To je podle mého osobního názoru škoda, neboť zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích by si určitě zasloužil úpravu řady oblastí. Úpravu by si především zasloužil registr zprostředkovatelů vedený u České národní banky, orgánu dohledu nad pojišťovnictvím, kdy si –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, já vás na chvilku přeruším, a požádám sněmovnu o klid, a to jak v levém koutě, tak v pravém, abychom mohli v důstojném prostředí dokončit vaši zpravodajskou zprávu. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Aby to kolegům neuniklo, já jim to klidně zopakuji, aspoň tuto větu.

Úpravu by si především zasloužil registr zprostředkovatelů vedený u České národní banky, kdy si spotřebitel nemůže v současnosti ověřit, zda a jakou pojišťovnu zprostředkovatel zastupuje. Podle reálných odhadů je zde neaktuální informace u 50 až 60 % vedených subjektů. Bylo by třeba zákonem vytvořit takové podmínky, aby byl registr stále veden v aktuálním stavu, registr se vyčistil, aby byly nastaveny podmínky pro automatizaci registrací, změn a hlavně odregistrací zprostředkovatelů.

Domnívám se, že je velmi nutné zákonem v této souvislosti také posílit pravomoci orgánu dohledu České národní banky pro odebírání licencí zprostředkovatelům. Důležité je také v neposlední řadě nastavit podmínky pro zvýšení profesní a odborné způsobilosti zprostředkovatelů. Tím vším pomůžeme vyloučit z trhu ty zprostředkovatele, kteří finanční trh svým jednáním poškozují nekvalitou zprostředkování, bezdůvodným přesjednáváním, takzvaným přetáčením smluv klientům s cílem znovuzískání finanční odměny a kteří dělají i takzvané finanční podvody a podobně. Je škoda, že předkladatel tuto šanci nevyužil a nedopracoval materiál předkládaný původně jako sněmovní tisk 415, to je novelu

zákona 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích jako celku, která obsahovala řadu pozitivních návrhů opatření, a bylo za ní vidět kus dobře odvedené práce týmu paní náměstkyně Lenky Juroškové.

Jak již jsem řekl, dle důvodové zprávy je cílem navrhované úpravy omezení negativních jevů na současném trhu se životním pojištěním, tedy časté přepojišťování a s tím související nízká či nulová hodnota odkupného, kterou klient obdrží při předčasném ukončení rezervotvorného pojištění, typicky investiční životní pojištění a kapitálové životní pojištění.

Předmětem regulace je zejména rozložení práva zprostředkovatele na odměnu v čase. Vztahuje se na životní pojištění sjednané podle občanského zákoníku, které spadá do odvětví životního pojištění podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona o pojišťovnictví. Tento návrh není tak hutné čtení, jako byl tisk 750, který měl až 157 stran. Tento zákon bez důvodové zprávy má jen dvě strany, ale i přesto si dovolím odhadnout, že bude opět vzbuzovat o to větší diskuse, mnohdy dezinterpretace, a také emoce. Je to ovšem logické, neboť se tato novela snaží ve prospěch spotřebitele regulovat to nejcitlivější, to je odměny pojišťovacích zprostředkovatelů.

Jen pro připomenutí pro pamětníky mi dovolte uvést, že návrh na regulaci odměn jsem se již opakovaně snažil předložit jako pozměňující návrh v minulém roce ke sněmovnímu tisku 415 a také ke sněmovnímu tisku 414, to je k novele zákona číslo 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, o kterém regulátor České národní banky ve svém dopise ze dne 10. 5. 2015 prohlásil – cituji – že považuje tento návrh za to nejlepší, co v této oblasti se zatím objevilo ve vážné politické diskusi, a že může napomoci nastavení dlouhodobě korektnějších podmínek na pojišťovacím trhu a dokáže přinést užitek všem hráčům na tomto trhu, samozřejmě včetně spotřebitelů, a dokonce primárně jim.

Podstatou mého návrhu bylo snížit a zastropovat maximálně dopředně vyplácenou odměnu zprostředkovatelům, dnes nabobtnanou až do výše kolem 200 % ročního pojistného, a v případě předčasného ukončení pojistné smlouvy část provize v současnosti vyplácené zprostředkovatelům jsem chtěl směřovat zpět klientům v rámci odkupného. V mém návrhu – v tom původním – bylo tehdy striktně legislativně ošetřeno, že prostředky za takzvané vratky provizí se nepřipíší zpět pojišťovnám, tak jak bylo publikováno v některých médiích, ale vrátily by se klientovi. Jednalo by se o miliardy korun ve prospěch klientů, občanů České republiky, v rámci jejich pojistek. Také byl jasně stanoven strop 20 % z ročního pojistného pro tzv. průběžnou odměnu zprostředkovateli, pokud by se vzdal uvedené dopředné provize a přijal provizi vyplácenou po celou dobu trvání pojistné smlouvy. Dodnes se domnívám, že takovýto způsob odměňování by byl pro trh životního pojištění výrazným stabilizačním faktorem.

Jak si snad všichni zde přítomní pamatujete, tak i přes citované kladné stanovisko České národní banky, orgánu dohledu nad pojišťovnictvím, můj návrh diplomaticky řečeno nezískal u předkladatele, tedy u Ministerstva financí, dostatečnou a zřetelnou podporu. Nicméně tento můj návrh měl v sobě pravděpodobně nějaké hlubší moudro, a proto, aby se asi získal čas na jeho řádné posouzení, vláda na návrh předkladatele, tj. Ministerstva financí, svým usnesením číslo 534 vzala zpět vládní návrh zákona,

kterým se mění zákon číslo 38, tj. ten, o kterém dneska jednáme, o pojišťovacích zprostředkovatelích, tedy tisk 415, což bylo oznámeno vážené Poslanecké sněmovně dne 7. 7. 2015.

Tato nově zde navržená a předkládaná regulace odměn za zprostředkování odměn životního pojištění je hodně podobná tomu mému původnímu. Ale není úplně stejná. Obsahuje všechny dosavadní způsoby vyplácení odměn. Obsahuje zprostředkovateli dopředně vyplácenou odměnu a nově její rozložení do pěti let, zálohu na odměnu, jednorázovou odměnu, a to vše bez nastavení stropu. Návrh obsahuje také tzv. průběžnou odměnu zprostředkovateli vyplácenou po celou dobu trvání pojistné smlouvy, kdy procentní sazba odměny se v jednotlivých letech nemění. V tuto chvíli, teď, v tuto chvíli, bych chtěl poděkovat předkladateli za tento návrh, protože se domnívám, že jde o kvalitativní posun vpřed a vykročení správným směrem.

Nicméně dle mého názoru obsahuje ještě několik neujasněných míst, o kterých je dle mého názoru nutné ještě vést v Poslanecké sněmovně a zejména v garančním rozpočtovém výboru odbornou diskuzi. Můj osobní názor – zdůrazňuji osobní názor, aby někoho někdo potom koaličně neobviňoval – je totiž takový, že v praxi totiž pravděpodobně takto formulovaný návrh může, zdůrazňuji může, vést ke změně modelu odměňování do pěti let a po pěti letech trvání pojištění mohou být vynakládány nemalé náklady na přeprogramování systému a přínos pro klienta do vyplaceného odbytného v případě storna pojistné smlouvy může být pak diskutabilní. Důvodem mých obav je totiž to, že na podzim loňského roku jsem zaznamenal na pojistném trhu ze strany pojišťovacích zprostředkovatelů informace, které byly také veřejně prezentovány například na jejich webu ePojištění.cz, o snaze maximalizovat sazbu této odměny za zprostředkování až na dvojnásobek současného stavu. A to bylo právě v souvislosti s již diskutovaným návrhem regulace dopředně vyplácené odměny a jejího současného nezastropování. Jestli pamatujete, tzv. návrh Votava u sněmovního tisku 415.

Proč tyto snahy? Tímto krokem, tedy navýšením hladiny odměny, teoretické navýšení hladiny odměny, by výše provize zprostředkovatelů mohla, zdůrazňuji mohla, teoreticky narůst z dnešních například 200 % ročního pojistného na například 350 až 400 %, což by v podstatě mohlo pak zcela eliminovat navržený benefit pro klienta a smysl navrženého rozložení odměny do pětiletého období s vratkou odměny v případě storna pojistky, kterým je navýšení hodnoty odbytného vyplaceného ve prospěch klienta. Je pak zcela logické, že by to mohlo znamenat návrat k současnému stavu. To je negativní dopad do odbytného spotřebitele, kterému by pak z odbytného nezbylo opět třeba vůbec nic.

Diskuze o negativních dopadech zastropování končí u průběžné odměny vyplácené po celou dobu trvání pojištění. V případě stanovení horního stropu roční sazby provize, například 20 %, a její nelimitace dobou pojištění, například pět let, ten zprostředkovatel, který dodá kvalitní službu a klient u něj roky zůstane, pak získal po celou dobu trvání pojištění zákonem nijak nelimitovanou celkovou odměnu. Tak to ostatně dnes bez problémů funguje v odměnách za zprostředkování neživotního pojištění, kde v silném konkurenčním prostředí si navíc výši roční sazby odměny trh reguluje sám.

Abych vás dnes nezdržoval, tak se vás v rámci druhého čtení pokusím přesvědčit o teoreticky možných negativních dopadech vůči klientovi některými propočty. Abych nebyl obviněn ze zaujatosti a abychom se vyhnuli zbytečným emocím v Poslanecké sněmovně, tak bych si je dovolil předložit i odborníkům na Ministerstvu financí a třeba i regulátorovi, tj. České národní bance, s žádostí o řádnou oponenturu. Budu rád, když mé obavy Ministerstvo financí či Česká národní banka vyvrátí.

Realitou je, že pojišťovací trh bohužel není schopen dnes vzhledem ke konkurenčnímu prostředí těmto tlakům o neustálé zvyšování provizí čelit, což dokazuje i rostoucí vývoj sazeb odměn v minulosti. Dohody mezi pojistiteli nejsou legálně možné. Samoregulace je sporná. Z vývoje taky vidíme, že nikdy vlastně nefungovala. Je pak na nás a na naší diskuzi k tomuto tisku, jak vyhodnotíme, zdali toto navržené řešení, zde předložené řešení, plní původní záměry k omezení počátečních nákladů investičního životního pojištění ve prospěch spotřebitele a zejména k vrácení co největší části zaplaceného pojistného v případě předčasného ukončení pojistné smlouvy zpět klientovi prostřednictvím odkupného.

Můj názor k tomuto tématu znáte již z minulosti. Proto jsem první pozměňující návrh ke sněmovnímu tisku 415 zpracoval a podával. Pořád se totiž domnívám, že bez nastavení horního limitu odměny za zprostředkování – je to můj osobní názor, zdůrazňuji – a prominutí vratky odměny v případě storna pojistné smlouvy do odbytného nemusí regulace úplně efektivně fungovat. Vždyť u doplňkového – teď zdůrazňuji, teď mě prosím dobře poslouchejte – vždyť u doplňkového penzijního připojištění, spoření, takováto regulace již funguje. Konkrétně v § 63 zák. č. 427/2011 Sb. Tam je přesně stanovený tzv. strop provize vypočítaný z některých konkrétních ukazatelů. Tak proč by toto nemohlo fungovat i u životního pojištění? V případě, že by došlo na pojišťovacím trhu k dalšímu výraznému zvýšení provizí, pak se nemusí podařit dostatečně omezit počáteční náklady ve prospěch spotřebitele. Existuje pak i riziko, že doba spekulativního přesjednávání u některých zprostředkovatelů místo po dvou až třech letech – stávající stav – se prodlouží jen na pět let.

Tolik úvodem k tomuto tisku, který i přes uvedené své osobní – zdůrazňuji osobní – výhrady doporučuji propustit do druhého čtení a přikázat do rozpočtového výboru, kde věřím, že proběhne jistě zajímavá a hlavně odborná diskuse, a doufám bez zbytečných emocí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Ladislavu Šinclovi jako zpravodaji pro prvé čtení tisku 751 a otevírám obecnou rozpravu. Do té nemám žádnou přihlášku. Vidím předsedu klubu ODS Zbyňka Stanjuru. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Asi nejsem jediný, kdo má pocit deja vu. Já myslím, že se k té debatě vracíme, tak chci jenom připomenout, jak to bylo. Já a můj kolega v rozpočtovém výboru jsme byli jediní, kteří původně nehlasovali pro návrh pana kolegy Šincla. Mám prostě jiný názor. Myslím si, že navržené řešení je špatné. A chtěl bych jenom odcitovat z důvodové zprávy

předkladatele, v níž se říká, proč se vlastně ten návrh předkládá: "má napomoci s řešením dlouhodobého systémového problému v sektoru životního pojištění, který je způsoben především současnou, trhem vygenerovanou výší odměn..."

To znamená, ten problém vznikl na trhu. Není černobílý. Na tom trhu jsou minimálně tři skupiny: klienti – a dalším dvěma skupinám, když to řeknu zjednodušeně, pojišťovnám a všem ostatním typům zprostředkovatelů, budu říkat pro zjednodušení makléři. A obě tyto skupiny říkají: My pracujeme pro ty klienty. A podpořte naše stanovisko, protože když budete podporovat naše stanovisko, lépe se staráte o klienty.

Nevím, jestli říct svou skepsi k tomu, že jakýmkoli návrhem zákona zabráníte některým našim spoluobčanům, aby podepsali nevýhodné smlouvy. To se bohužel děje dnes a denně, že mnozí podepisují smlouvy, které by podepisovat neměli. To je ale otázka finanční gramotnosti, zkušenosti, možná konzultace v rodině či mezi přáteli či spolupracovníky. Velmi těžko se to dá odstranit zákonem. A pokud si představíme, a mluvil o tom pan zpravodaj, že projde nějaké znění, tak ten trh si najde cestu jinudy.

Protože jsem absolvoval řadu jednání jak se zástupci pojišťoven, tak se zástupci makléřů, tak oni se vlastně shodují na tom, že ten svůj obchodní vztah založili dobrovolně. A teď jedna z těch skupin chce, abychom to řešili zákonem. Já jsem říkal před půl rokem, nebo kdy to bylo, na rozpočtovém výboru, že to nepovažuji za šťastné, a svůj názor jsem nezměnil. A je dobře, že svůj názor nezměnil ani pan zpravodaj, protože už tehdy říkal "já jsem přesvědčený o tom, že to máme regulovat zákonem" a předkládal několik typů a několik druhů řešení. Ale zkusme si říct, zda ten návrh má nějakou logiku. Proč pět let? Proč ne čtyři? Proč šest? A jak zabráníte tomu, že někdo skutečně podepíše smlouvu, která je pro něj nevýhodná? Opravdu si nemyslím, že opakování debaty... A já se přikláním zejména k tomu, aby byla klidná ta debata, protože kdo si pamatuje i atmosféru některých jednání o tom původním návrhu zákona, tak určitě potvrdí naše slova, že to úplně klidné a věcné nebylo. Ale pokud budeme klást své politické názory a své přesvědčení věcně a klidně, tak se té debaty neobávám a myslím si, že k nějakému výsledku dojdeme.

Mně osobně připadá nejlepší nepřijímat tento zákon. Nechat to tomu trhu, který, jak se píše v důvodové zprávě, vygeneroval tento stav, a on si s tím nějak poradí. Vygeneruje jiný stav. Přece v každém smluvním vztahu každá strana ten smluvní vztah dříve nebo později může ukončit. Záleží jenom na vzájemné vůli, zda v tom obchodním vztahu chci pokračovat, nebo nechci. Tak abychom si pokud možno ušetřili čas a ušetřili opakování té diskuse, protože si myslím, že nic nového do ní nepřineseme, ty názory jsou tady poměrně ostře polarizovány. Já myslím, že ti, kteří byli proti regulacím, jsou proti regulacím nadále, a ti, kteří byli pro regulaci, jsou taky pro regulaci. Jediný rozdíl je, a ten je politický, že původně to byl pozměňující návrh pana poslance Šincla, sice vládního poslance, ale jenom jednoho poslance, kdežto dneska se mu povedlo, nevím jak, že de facto Šinclův návrh je součástí vládního návrhu. Chtěl bych ocenit jeho politickou šikovnost. Ne každému se povede svůj individuální pozměňující návrh přetavit v návrh vlády jako celku.

My jsme svůj názor nezměnili, takže v souladu s naším názorem loni na podzim letos navrhuji zamítnout tento návrh již v prvém čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní pan poslanec Milan Urban, připraví se k faktické poznámce Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já se chci vyjádřit k hlasování nikoliv s souvislosti s tímto zákonem, ale k hlasování, které proběhlo v souvislosti s vládním návrhem zákona o loteriích, po dohodě s panem místopředsedou, který mi to povolil udělat v rámci této rozpravy. Chci se vyjádřit k hlasování, které se týkalo toho, že má být zrušen ten záměr, který platí dodnes, že kasina nemají být u kostela a u školy. A to je moje přesvědčení, aby to tak bylo, aby to platilo. Bohužel jsem s hrůzou zjistil, že na sjetině tohoto hlasování mám napsáno ano, tedy že bych se snad měl v rozporu se svým zásadním přesvědčením podílet na tom, že by to mělo být zrušeno. Já tedy říkám, že to není můj záměr, a rozhodně proti tomu protestuji, a prosím tedy, aby zápis z tohoto 66. hlasování v souvislosti s tímto vládním návrhem zákona o loteriích na 44. schůzi 13. dubna v 10.56 hodin byl změněn tak, že nesouhlasím s tímto záměrem! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Bude to jistě ve stenozáznamu uvedeno.

Ještě než dám Jiřímu Dolejšovi slovo, budu konstatovat došlou omluvu kolegy Benešíka od 14.30 do 15.15. Faktická poznámka Jiřího Dolejše, potom faktická poznámka další (poslance Stanjury, který se hlásí). Pan poslanec Jiří Dolejš k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Ono to možná bude lepší, protože kolega Stanjura aspoň bude moct reagovat i na mě, protože moje poznámka byla inspirována jeho expozé, když tady tak melodramaticky vylíčil, jak se nám štěpí politické spektrum na ty, kteří trh milují, a ty, kteří mu nevěří. Já myslím, že takhle to zadání nestojí. Možná v nějaké náboženské sektě, kde se věří na čistý trh a čistý netrh. Ale ve skutečnosti je trh vždycky tak trochu regulován a debata je o tom, jestli dobře, nebo špatně. A k tomu jsme měli dlouhou dobu. Koneckonců podobný návrh zákona tady byl už v minulém volebním období. A to, že se naši koaliční přátelé či nepřátelé dohodli na jakési minimalistické verzi, odráží pouze jejich debatu a my budeme mít nepochybně příležitost si to zopakovat v druhém čtení. Takže nevidím důvod, proč to zamítat, protože poptávka po řešení toho problému tady objektivně je.

Když odcituji, co je v důvodové zprávě, tak se tam tvrdí, že využití samoregulačních opatření, tedy fungování trhu na straně pojišťoven, lze hodnotit jako zcela nedostatečné. Zkrátka na trhu jsou dvě strany. Nabídka a poptávka. A pokud nejsou zrovna ve vyrovnaném vztahu, tak to nepříliš funguje. A můžeme si stokrát říkat, že trh je něco jako voda a ta si najde vždycky cestu. Ale když vypukne povodeň, tak je třeba tomu nějakým způsobem čelit – pochopitelně že efektivním. A

já se těším na to, že nejen ta minimalistická dohoda z koaličních řad, ale věcné řešení, které bude fungovat, může vzejít z tohoto návrhu, a pak se teprve ukáže. Ale proč stahovat gatě, když brod je ještě daleko. Já myslím, že ten návrh by šel pustit do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji Jiřímu Dolejšovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Stanjura také k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Asi zklamu pana poslance Dolejše, nebudu na něj reagovat, protože on mluvil o něčem jiném než já. Nic z toho, proti čemu protestoval, jsem já neřekl.

Já bych si chtěl jenom ujasnit vystoupení svého ctěného kolegy pana poslance Urbana. Já rozumím tomu, když přijde poslanec i po tom, co ten bod byl ukončen, a řekne: Nepožaduji, nenavrhuji námitku, nepožaduji opakované hlasování, chtěl bych mít na stenozáznamu, že jsem hlasoval ne a ve sjetině mám ano. Tomu naprosto rozumím, to je naprosto běžné. Ale neumím si představit, že na základě vystoupení poslance se změní zápis o průběhu hlasování. To podle mého názoru není možné a to jsem si chtěl jenom ověřit u pana řídícího schůze. Nemám nic proti tomu, aby bylo ve stenozáznamu, to samozřejmě bude, vystoupení pana poslance Urbana, který měl na sjetině jiný výsledek, než jak hlasoval, to je naprosto v pořádku. Ale podle mého názoru opravdu nelze změnit zápis o hlasování jenom tím, že poslanec přijde a řekne: Je to tam špatně, změňte výsledek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V každém případě toto konstatování je součástí stenozáznamu a vůle poslance samozřejmě vyjádřená slovy má v tuto chvíli samozřejmě pro tu veřejnost jistě větší vypovídací hodnotu než samotný zápis.

Ale nyní je pan poslanec Votava s faktickou poznámkou a potom pan zpravodaj s přednostním právem. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Možná nebudu mluvit k věci, co teď projednáváme, ale ještě k tomu, co tady řekl pan kolega Urban. Zřejmě dochází k naprosté dezinformovanosti, dezinterpretaci toho, jak byl tento pozměňovací návrh přijat. Možná že by bylo lépe, aby ho vysvětlil pan kolega Vilímec, byť je to opoziční poslanec. Smyslem toho nebylo umožnit, aby se stavěly nebo aby byly herny, kasina u škol, školek, nemocnic, kostelů a nevím čeho všeho. S tím zásadně vnitřně nesouhlasím a věřím, že většina této Sněmovny s tím nesouhlasí! Smyslem pozměňovacího návrhu bylo to, aby to bylo v pravomoci rozhodovat o tom zastupitelstva. Aby si zastupitelstvo jako suverén a zodpovědní lidé mohli rozhodnout podle místních podmínek, protože oni nejlépe znají místní podmínky, jestli je 50 metrů moc, málo, 150 metrů moc, málo atd. Takže já bych nezpochybňoval v tuto chvíli rozhodovací pravomoc obcí. Je to i na požadavek měst a obcí, aby to takto bylo. Často se, tak jak to bylo původně, toho zneužívalo k určitému konkurenčnímu boji a bylo to pouze v neprospěch obcí. Obec si sama rozhodne, kde to chce mít. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Malinko jsme se odchýlili od tématu, budeme pokračovat. Nyní pan zpravodaj v rozpravě otevřené k tisku 751. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl jenom reagovat na svoje předřečníky a poprosit pokud možno, abychom se věnovali tak důležité novele zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích, která vzbudila v minulosti tolik emocí, a kolik lidí a poslanců se o tento tisk zajímalo. Dnes to vypadá, že se o ten tisk skoro nikdo nezajímá a využívá tento prostor tohoto tisku k nějakým řešením tisků, které už tady dávno prošly a dávno byly hlasovány. Je to fakt podivné.

Já si vážím názoru svého kolegy z pravicové části spektra, předsedy klubu ODS. A dokonce si vážím i jeho opačného názoru, než mám já. Jenom jsem chtěl ve své zpravodajské zprávě upozornit na to, že vlastně volám po tom, aby se o daném tématu otevřela odborná diskuse. Abychom to ještě jednou rozebrali pořádně, abychom potom měli při hlasování takzvané čisté svědomí, abychom všichni věděli, hlavně v rozpočtovém výboru, a ti, co následně budou ukazovat jednotlivým klubům, aby měli čisté svědomí v tom, že ukazují správně, aby ten výsledek potom tady nemuseli chodit zpochybňovat a říkat, že to mysleli tak, než to mysleli, a podobně a tak dále.

Chci jenom zopakovat to, že hlavním smyslem mého původního snažení, které došlo až do dnešního snažení do nějaké jiné podoby... Já jsem v té důvodové zprávě říkal, že tento návrh není totožný. On vypadá pouze podobně, on je jako kdyby trošku jiná sestra. Jiná sestra mého původního návrhu. S tím, že mou snahou, toho původního návrhu, té původní dcery, té sestry, nebo jak bych to nazval, bylo omezení části provize pojišťovacím zprostředkovatelům a připsání je do odbytného těm pojištěným, to je těm klientům. A mrzí mě v této chvíli, že kolega Stanjura z pravicové části spektra, pan předseda klubu ODS, má jiný názor. Že nechce, aby se ty nabobtnalé provize, které odtékají od pojišťoven směrem ke zprostředkovatelům a které činí řádově zhruba ročně 10 mld. korun, aspoň trošku snížily, v tom mém původním návrhu třeba o 4 mld. korun, a připsaly se těm obyčejným lidem, kteří možná v nevědomosti v některých případech podepisují pro ně nevýhodné pojistky.

Já jsem to chtěl jenom takzvaně navrhnout zákonem v rámci regulace, protože mě inspiroval zákon o penzijním připojištění, kde již to dneska existuje, kde již Poslanecká sněmovna tuto regulaci odsouhlasila a kde je to konkrétně stanoveno. Nevím, jestli tušíte, kolik má ten zprostředkovatel za sepsání penzijního připojištění. To je v řádu stokorun. A jestli tušíte, kolik má provize? Já jim to nezávidím, ale tam jde o to, že provize, která činí například při pojištění životního pojištění tisíc korun měsíčně, je řádově, to je 200násobek, to je řádově 24 000 korun odměna tomu konkrétnímu zprostředkovateli. Ale je hlavně placena z odbytného toho pojištěného. Což mi nepřipadá úplně fér. Jenom jsem na to chtěl upozornit, aby se to trošku zregulovalo. Já jsem jim chtěl nechat aspoň těch 150 %.

Ale to je pouze taková vzpomínka na historii. Věřím, že tomu budeme věnovat odbornou diskusi, v klidu, na rozpočtovém výboru, vidím tam kolegy z rozpočtového

výboru, kteří třeba taky k tomu nějak přispějí, a dojdeme k nějakému společnému, třeba k tomuto návrhu. Já nevím, ale můj názor je z minula všem zcela jasný.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Šinclovi. Nyní pan kolega Vilímec, poté pan poslanec Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, já se jenom ještě vrátím k debatě předchozího bodu a žádám vás o malou toleranci, že nemluvím úplně k tomuto aktuálnímu bodu. Chtěl bych upřesnit, co se schválilo v rámci zákona o hazardu v tom pozměňovacím návrhu, který jsem podal na rozpočtovém výboru i zde ve Sněmovně.

Schválili jsme to, co víceméně deklaroval pan předseda rozpočtového výboru, to znamená, že obec si rozhodne formou obecně závazné vyhlášky, kde jednotlivé herny nebo technické a jiné hry budou obsaženy. Dokonce musím připomenout, že stále zůstává v platnosti zákaz toho, že herny a další hry nesmí být ani ve školách ani v jejich bezprostředním okolí. To znamená, ten paragraf se týká pouze čtyř věcí: zákazu v případě autobusového nádraží, vlakového nádraží, sportovních a kulturních zařízení. Přesto obec formou obecně závazné vyhlášky si rozhodne, zda jednotlivé herny v blízkosti nebo v těchto zařízeních mohou či nemohou být.

Myslím, že je namístě, aby obce, které jsou garantem veřejného pořádku, mohly rozhodnout. Ony budou rozhodovat určitě zodpovědně. Jsem přesvědčen, že ten návrh, který jsme schválili, je správný, a vychází i z připomínek a požadavků Svazu měst a obcí. To znamená, neplatí to, co se někde objevilo, že na základě tohoto návrhu budou herny kolem škol nebo kostelů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nyní pan poslanec Petr Kudela.

Poslanec Petr Kudela: Pane předsedající, dámy a pánové, dobrý den. Já jsem při posledním projednávání tohoto zákona nehlasoval pro pozměňovací návrh pana poslance Šincla, a to z jednoho prostého důvodu. Já jsem se setkal se zástupcem jedné z našich největších pojišťoven a chtěl jsem s ním ten pozměňovací návrh projednat. Z té debaty jsem usoudil, že pojišťovnám je naprosto jedno, co my schválíme a jak tento trh omezíme. Ten problém je daleko hlubší.

Takže vítám znovuotevření tohoto zákona, tohoto návrhu, a věřím, že se nám podaří tuto oblast jakýmsi způsobem regulovat, neboť je to záležitost, které tady Sněmovna sama asistuje tím, že láká osoby do tohoto systému životního pojištění. Les se sází na 70 let, až se celý zasází, pak tam není místo pro nové stromy, jedině za předpokladu, že se nějaký strom skácí. Ale tady jsou hospodáři, kteří by nejraději co pět roků les celý vykáceli a znovu ho zasadili. Ale užitek z toho mají pouze oni za

zprostředkovatelské provize. Tohle je špatný stav a já věřím, že se nám ho podaří narovnat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kudelovi. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo – pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Taky nechce.

Máme tady návrh na zamítnutí. Ještě předtím, než se budeme dál zabývat případným rozhodnutím o přikázání výborům, musíme rozhodnout o tomto návrhu. Zagonguji a všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu na zamítnutí návrhu zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích rozhodneme v hlasování pořadové číslo 106, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti zamítnutí? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 106 přihlášeno 133 poslanců, pro 31, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování pořadové číslo 107, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 107 z přítomných 138 poslanců pro 125, bylo to přijato. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Má někdo návrh na jiný výbor, kterému bychom přikázali tento tisk? Není tomu tak. Prosím pana zpravodaje, aby mě sledoval, jestli v rozpravě padla lhůta na zkrácení nebo prodloužení. Ne, lhůta je tedy zachována podle zákona o jednacím řádu na 60 dnů. Máme tedy rozhodnuto o tom, že tisk 751 byl přikázán rozpočtovému výboru. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Pokračovat budeme podle schváleného pořadu schůze bodem

114.
Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 592/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 592/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Jaroslav Zavadil, a zároveň žádám pana poslance Jaroslava Borku, který je zpravodajem pro prvé čtení, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Požádám sněmovnu o klid!

Pane zástupce navrhovatelů, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já vám děkuji, pane předsedající. Hezké dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych předložil tisk 592, návrh zákona, jak už bylo řečeno panem předsedajícím, který upravuje možnosti, aby se zástupci zaměstnanců dostávali volbou do dozorčích rad. Ono by k tomuhle vůbec nemuselo dojít, kdyby v roce 2008 nebo 2009, kdy jsme se ještě v rámci tripartity bavili o nové novele, tehdy ještě za ministra spravedlnosti Blažka, který tady bohužel není, ale určitě by moje slova potvrdil, byla dohoda taková, že se zákon nebude měnit a že se nechá stav, který tehdy byl, to znamená, že byla povinnost v těchto společnostech volit zastoupení zaměstnanců do dozorčích rad těchto obchodních společností. Bohužel pak došlo v rámci legislativního procesu k něčemu, co jsem nepovažoval za fér. Bylo to z novely vymazáno a bylo to tak, jak je to dnes, to znamená, že je tam možnost volit tyto zástupce do těchto orgánů obchodních společností, a teprve dnes tady máme nový materiál, jak už bylo řečeno, kde předkladatelé jsou z řad poslanců sociálních demokratů, kteří navrhují, aby se to vrátilo zase zpět.

Já se zeptám jinak. Komu by mohlo vadit, aby zástupci zaměstnanců byli nominováni ze zákona do dozorčích rad? Fungovalo to řadu let a nikomu to nevadilo. Chceme skutečně naplňovat to, co si tady říkáme, a teď nemyslím jenom tady na tomto orgánu, ale i na jiných institucích, kde máme plná slova o tom, že je potřeba určitá participace zaměstnanců formou touto, to znamená prostřednictvím dozorčích rad, prostřednictvím kontrolních orgánů? Anebo to myslíme jen tak na oko a nechceme, aby nám do toho vstupovali lidé, kteří nejsou nijak svázáni s vedením firmy, mají svůj rozum, myslím svůj normální selský rozum, a snaží se v těchto firmách prosazovat to, co si myslí, že je prosazováno správně? Tohle nám vadí? Já si nemyslím, že by nám to mělo vadit. Je to v řadě států Evropské unie a je to tam naprosto běžné a ani tam to nikomu nevadí.

Mně je trošku s podivem, jestli někomu snad vadí, že se v orgánech společností, ať už státních, nebo ryze soukromých, tito lidé dostávají do těchto orgánů. Nebo je za tím něco jiného? Nebo se nám to nelíbí? Anebo chceme, abychom si mohli firmy ovlivňovat úplně sami bez ohledu na to, co na to zástupci zaměstnanců říkají? Otázka je, v jaké velikosti. My jsme navrhovali od 50 zaměstnanců. To není dogma. Já si myslím, že by právě, pokud se to propustí po prvním čtení, výbory měly zapracovat nad těmito čísly. Otázka je u správních orgánů, kde i já si myslím, že by se to tam mohlo upravit jinak, než to tam je. A je to otázka skutečně toho, abychom ve výborech o těchto věcech diskutovali, protože u těch padesáti bychom to tam navrhli, protože to kdysi tak bylo. Chápu, že je možná domněnka, možné názory na to, že je to velmi malá společnost a že se nehodí, aby tam byli voleni zástupci zaměstnanců.

Tolik snad jenom v krátkosti z této normy, která je teď předkládaná ve velmi úzké formě a kde bych vás požádal, abyste to propustili po prvním čtení právě do výborů, abychom ve výborech diskutovali o těch věcech, které jsem tady naznačil. To je asi z mé strany vše. Pokud k tomu chce ještě pan zpravodaj cokoliv dodat, předávám slovo vám, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy žádám zpravodaje pro prvé čtení poslance Jaroslava Borku, aby nám sdělil svou zpravodajskou zprávu, abychom mohli pokračovat v jednání. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Borka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, poslanecký návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, čili zákon o obchodních korporacích. Návrh zákona vám byl doručen jako sněmovní tisk 592 7. 9. 2015.

Právní úprava účasti zástupců zaměstnanců v dozorčích radách akciových společností se mimochodem nikdy netýkala společností s ručením omezeným jako dalšího druhu kapitálových obchodních společností. Byla součástí právního řádu České republiky, dříve tedy České a Slovenské Federativní Republiky, jak zde bylo uvedeno.

Ustanovení § 200 a 201 obchodního zákoníku svým zněním plně odpovídala navrhovanému znění novely č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních korporacích. S účinností od 1. ledna 2014 na úpravu obligatorního zastoupení zaměstnanců v kontrolních orgánech akciových společností rezignoval, a tedy v současné právní úpravě provedené zákonem o obchodních korporacích právní úprava tohoto zastoupení zaměstnanců v akciových společnostech v kontrolních orgánech provedena není. Ale platný zákon o obchodních korporacích v tomto směru ani dnes nebrání takovéto možnosti formou stanov akciové společnosti.

Návrhem zákona se znovu zavádí právo zaměstnanců volit jednu třetinu členů dozorčí rady, tak jak bylo zakotveno v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. S ohledem na existenci monistického systému struktury statutárních orgánů akciové společnosti, to znamená, že zde existuje jen správní rada, nikoli dozorčí rada, zavedenou zákonem o obchodních korporacích je nově navrhována obdobná právní úprava volených zástupců zaměstnanců i do správní rady akciové společnosti.

Ke sněmovnímu tisku se vyjádřila vláda na svém jednání 5. října 2015, k tomuto návrhu zákona zaujala neutrální stanovisko, v němž ale uvádí některé legislativně technické problémy, jejich podrobné zdůvodnění je pak uvedeno ve sněmovním tisku 592/1, jak zde bylo tedy také řečeno.

Zatím děkuji za pozornost a zároveň se, pane předsedající, tímto hlásím do obecné rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Chcete využít jako zpravodaj přednostní právo? Prosím. Pan poslanec Jaroslav Borka v rozpravě nyní se svým stanoviskem. Nikoli zpravodaje, ale svým. A připraví se pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Borka: Dámy a pánové, právo zaměstnanců na informace a konzultace v rámci podniku lze vyvozovat primárně z Charty základních práv Evropské unie přijaté v Nice v prosinci 2000. Ta se prostřednictvím Lisabonské smlouvy stala součástí primárního práva Evropské unie, a je proto přímo právně závazná i pro Českou republiku.

V ustanovení článku 27 označeného marginální rubrikou Právo pracovníků na informace a konzultace v rámci podniku Charty Evropské unie je výslovně uvedeno, že pracovníkům či jejich zástupcům musí být ve vhodnou dobu poskytnuty informace či konzultace, a to v případech a za podmínek stanovených právem Evropského společenství a legislativou jednotlivých států a jejím uplatňováním. Z citovaného ustanovení Charty Evropské unie však nelze explicitně navrhovanou úpravu jakkoli dovozovat, když Charta Evropské unie hovoří o poskytování informací a konzultací, nikoli však o povinné účasti v orgánech obchodních společností.

Konečně uvedená práva zaměstnanců rozšířená i o právo spolurozhodování lze nalézt i ve Smlouvě pozměňující smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství, to je takzvané Lisabonské smlouvě z 13. prosince 2007, a to v citovaném článku 153 odst. 1 písmeno f) Lisabonské smlouvy se výslovně stanoví, že za účelem dosažení cílů ustanovení článku 151 Unie podporuje a doplňuje činnost členských států v těchto oblastech: písmeno f) zastupování a kolektivní ochrana zájmů pracovníků a zaměstnavatelů včetně spolurozhodování s výhradou odst. 5. Ani tedy v citovaném ustanovení Lisabonské smlouvy však nelze explicitně navrhovanou úpravu jakkoli dovozovat, když Lisabonská smlouva hovoří o poskytování informací a konzultací.

Konečně tuto skutečnost podporuje i stav, kdy sekundární právo Evropské unie takové spolurozhodování spočívající v obligatorní účasti zaměstnanců v kontrolních orgánech vztahuje pouze k evropské společnosti, viz tedy směrnice 2000/86/ES, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců. Evropské družstevní společnosti, jí se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců a příhraniční fúzi, o příhraničních fúzích kapitálových společností.

Lze tedy shrnout, že ze všech shora uvedených dokumentů tvořících ať již právo Evropské unie, tak ani jiných mezinárodních smluv nelze právo zaměstnanců na účast v kontrolních či jiných orgánech obchodních společností jakkoliv explicitně dovozovat. Na tom nic nemůže změnit ani skutečnost, že v řadě směrnic přijatých orgány Evropské unie se tato úprava výslovně objevuje, avšak nedotýká se ať již přímo, či zprostředkovaně akciových společností. Navrhovaná právní úprava tedy nevyplývá z žádných norem evropského práva, které by byly pro Českou republiku závazné, a tedy navrhovanou úpravu nelze odůvodňovat povinností České republiky jako členského státu Evropské unie, takovou právní úpravu přijmout.

Předložené znění novely zákona o obchodních korporacích je založeno v plném rozsahu na úpravě § 200 a 201 obchodního zákoníku v platném znění do 31. prosince roku 2014. Oproti citované předchozí právní úpravě však působnost citovaných ustanovení předkladatel prostřednictvím ustanovení § 456 odst. 2 zákona rozšiřuje vedle dozorčí rady v případě dualistické vnitřní struktury akciové společnosti také na správní radu v případě monistické vnitřní struktury akciové společnosti, jak jsem tedy již konstatoval.

Vedle návrhu pozitivněprávní úpravy předložené v rámci návrhu novely zákona o obchodních korporacích předkládané prostřednictvím sněmovního tisku 592 nelze pominout úvahy o důvodech takovéhoto návrhu a jeho případných dopadech v rámci

nejen obchodního práva. Primární otázkou, která je s předložením návrhu nutně spojena, je otázka důvodu navržené právní úpravy, když tato není tedy založena pro Českou republiku na závazných normách Evropské unie či mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána.

Jistě se jeví v rámci sociálního státu chvályhodnou myšlenka potřeby informovanosti zaměstnanců o obchodní společnosti, která je jejich zaměstnavatelem. Na straně druhé však tuto informovanost není možné zaměňovat s účastí na kontrole, či dokonce podílu na řízení takové obchodní společnosti, která jistě náleží jejím (nesrozumitelné) akcionářům, když pozice zaměstnanců vztažmo k akciové společnosti jakožto zaměstnavateli je primárně dána zákonem č. 262/2006 Sb., tedy zákoníkem práce, ve znění pozdějších předpisů, resp. v oblasti kolektivního vyjednávání zákonem č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, ve znění pozdějších předpisů.

V neposlední řadě nelze pominout ani skutečnost, že cílem navržené právní úpravy by měla být nejen možnost kontroly akciové společnosti ze strany jejích zaměstnanců, ale i zpětná vazba mezi zaměstnanci a akciovou společností. Takováto vazba však nutně předpokládá poskytování informací od zástupce zaměstnanců v dozorčí radě či správní radě a zaměstnanci, která však ve směru k zaměstnancům není právně možná, když členové orgánů jsou vázáni mlčenlivostí o informacích, které se při výkonu své funkce dozvěděli. – Součást povinnosti loajality člena orgánu v obchodní korporaci.

V důsledku této právní úpravy provedené platným zněním zákona o obchodních korporacích ztrácí primární předpoklad navržené úpravy tedy jakýkoliv smysl.

Důvodová zpráva k poslaneckému návrhu se dovolává praxe v evropských státech. Je však třeba poznamenat, že například ve Velké Británii a jí právně blízkým státům je zastoupení zaměstnanců ve vrcholných orgánech zcela cizí. Ve zmiňované Francii je zastoupení zaměstnanců pouze dobrovolné, a rovněž ve zmiňovaném Polsku či Maďarsku již byla povinná zastoupení zrušena. Nakonec i v Německu, pro nějž je tato takzvaná kodeterminace charakteristická, je povinné zastoupení zaměstnanců zakotveno až ve společnostech s 500 zaměstnanci.

Navržené kvantitativní podmínky co do vzniku práva na účast zástupce zaměstnanců v dozorčí radě či správní radě akciové společnosti se jeví jako příliš přísné vztažmo k zahraničním právním úpravám. Ať už tomu je tedy ve světě jakkoli, je nutné dát v tomto směru vládě za pravdu, že takováto právní změna by měla být v každém případě odůvodněna reálnou analýzou faktického stavu. Tím spíš by měla být tato změna součástí až případné ucelené novely zákona o obchodních korporacích, mj. i proto, že v jejím důsledku bude velká část akciových společností opět nucena měnit své zakladatelské dokumenty, což s sebou mj. nese i zvýšené náklady na právní a notářské služby. Z těchto důvodů navrhuji vrátit zákon zpět zpracovatelům. Děkuji

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jaroslavu Borkovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Faltýnek jako předseda klubu hnutí ANO, poté pan poslanec Pilný, pan poslanec Karamazov a z místa se hlásí... Pak faktická

poznámka pan kolega Šincl, ale až po panu předsedovi. Dobře. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Abych se přiznal, já jsem pozorně poslouchal jak vystoupení pana předkladatele, nebo zástupce předkladatelů Jardy Zavadila, tak pana zpravodaje. U vystoupení pana předsedy Zavadila jsem to pochopil jasně, ten řekl, že prostě potom, co novela obchodního zákoníku zrušila povinné zastoupení zaměstnanců v dozorčích radách od 1. ledna 2014, je ambicí tohoto zákona vrátit tu povinnost i pro soukromé společnosti, aby musely mít v dozorčích radách jednu třetinu zaměstnanců, resp. zástupců odborů, buď těch, nebo těch. Tak to jsem pochopil správně.

Ale ze zprávy pana zpravodaje jsem moc nepochopil, co vlastně navrhuje, až na ten závěr, který se mi velmi líbil, tzn. ten přesně vystihl názor našeho klubu – vrátit k dopracování předkladateli tento návrh. Těch důvodů, které tam zazněly, nebylo moc, nicméně já bych řekl ten hlavní, z našeho pohledu principiální.

Je sice pravda, že dneska ve státních firmách je ze zákona zakotvena povinnost, aby jedna třetina v dozorčích radách byla zaměstnanců, ale nám připadá trošku podivné, abychom zákonem nařizovali soukromým společnostem, aby povinně ze zákona obsadily jednu třetinu dozorčí rady zaměstnanci.

Pan zpravodaj tedy citoval ze stanoviska vlády. Je pravda, že vláda zaujala k tomuto návrhu neutrální stanovisko, nicméně já bych tady použil dvě konkrétní citace ze stanoviska vlády. Přečtu:

Za prvé. "Vláda zároveň upozorňuje, že nová právní úprava obsažená v zákoně o obchodních korporacích je účinná teprve po krátkou dobu a případné změně této úpravy by měla předcházet podrobnější analýza, zda a popřípadě jak tato platná úprava, která upustila od povinné účasti zaměstnanců v dozorčích radách akciových společností, ovlivnila postavení jejich zaměstnanců." V této souvislosti jsem tady zaslechl argumentaci právo zaměstnanců na informace. To je naprosto v pořádku. Já bych dokonce řekl, že v současné době je tady v naší zemi mnoho společností, neumím v tuto chvilku říct procento, ale dá se to určitě zjistit, mnoho soukromých společností, které mají, aniž by měly povinnost ze zákona, zástupce zaměstnanců v dozorčích radách. Čili to je z mého pohledu jeden z dalších argumentů, proč to nenařizovat zákonem. Nicméně právo na informace je trošku jiná kapitola než podíl na řízení společnosti. Když se podíváte na obchodní zákoník, tak ten jasně definuje dozorčí radu.

Já bych opět zacitoval: Dozorčí rada dohlíží na činnost představenstva a na činnost společnosti obecně. Její členové jsou oprávněni nahlížet do veškerých dokladů a záznamů týkajících se činnosti společnosti, kontrolovat účetnictví a rozvahu. Pokud to vyžadují zájmy společnosti, je dozorčí rada oprávněna svolat valnou hromadu a předkládat jí opatření, která navrhuje. Souhlas dozorčí rady je požadován při nabývání nebo převádění majetku překračujícího jednu třetinu jmění společnosti. Pravomoci dozorčí rady mohou dále rozšiřovat stanovy, např. mohou

stanovit, že dozorčí rada volí, odvolává členy představenstva, ale to je otázka filozofie, jestli je ve společnosti uplatněn německý, nebo anglosaský model řízení.

Já bych se s dovolením, kolegové, vrátil ještě ke stanovisku vlády. Vláda dále také upozorňuje na to, že předpokladem pro fungování povinné participace zaměstnanců v podobě, jak je navrhována, je existence minimálně tříčlenných dozorčích rad, a to s počtem dělitelným třemi. Není jisté, zda i společnostem, které využily možnost konstruovat dozorčí radu jako jednočlenný orgán, má být uloženo mít alespoň tříčlennou dozorčí radu. Takovýto požadavek, podotýkám uložený zákonem, by s sebou přinesl nezbytnost konání valných hromad za účelem přijetí změny stanov a volby členů dozorčích, případně správních rad, uložením stanov do sbírky listin, obchodního rejstříku a změnou zápisu do obchodního rejstříku, přičemž vláda upozorňuje, že s těmito změnami by byly spojeny zvýšené náklady pro akciové společnosti.

Takže tolik jenom velmi stručně stanovisko za náš klub. Kolegové mě určitě doplní. Mě zaujal ten návrh, který zazněl na konci od pana zpravodaje, vrátit tento materiál k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan kolega Šincl a připraví se řádně přihlášený pan kolega Ivan Pilný.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Já se všem kolegům moc omlouvám, ale jak je tady dobrým zvykem se vracet, to jsme předvedli v předminulém tisku, do jiných tisků, tak jsem byl upozorněn svými kolegy, že mám ve stenozáznamu u hlasování číslo 66, že jsem se zdržel. Nicméně já to považuji za téměř nemožné, protože jsem rukou ukazoval, že jsem pro. Hlasování číslo 66. Nezpochybňuji hlasování, ale jen pro stenozáznam uvádím, že bylo mým záměrem hlasovat "ano". To pro záznam. A toto na hlasování samozřejmě nic nemění, ale je to pro jasnost, pro přesnost, že jsem u hlasování 66 měl v úmyslu hlasovat "ano". Tak prosím úpravu ve stenozáznamu u hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě pan kolega Pilný. Já předtím ještě přečtu omluvu došlou předsedovi Sněmovny. Do 16 hodin se omlouvá pan kolega Jan Šarapatka.

Nyní v rozpravě pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, už tady dopoledne zaznělo v jiných souvislostech, že možná vyrábíme příliš mnoho zákonů, které zasahují do života občanů a regulují je. Bylo to sice v souvislosti s potenciální regulací nebo úpravou internetu, kde jsem s tím nesouhlasil, ale tady se dopouštíme, nebo potenciálně se máme dopustit ještě něčeho daleko horšího. My totiž zasahujeme do života a provozování soukromých společností.

Česká ekonomika funguje, roste, možná téměř nejvíc v Evropě, a zřejmě přišel čas do toho hodit vidle. Nebudu teď uvádět ty všechny legislativní překážky, které tady citoval pan zpravodaj, a také se nebudu zabývat tím, jak se číslo jedna dá dělit třemi, jak uvádějí předkladatelé, ale uvedu své vlastní zkušenosti s tím, jak to funguje.

Začnu Českým Telecomem. V Českém Telecomu v dozorčí radě byla povinně třetina zaměstnanců. O to se ucházela řada zaměstnanců, protože za to bylo v té době 30 tisíc měsíčně, za to, že si šli jednou za dva měsíce sednout na dozorčí radu. Vzpomínáte si na to, jak fungoval Český Telecom, zejména ti, kteří čekali na telefonní linku pět let? Já jsem byl tehdy předsedou představenstva Českého Telecomu a upozorňuji vás, že tedy to byli opravdu, jak říkají Angličané, pain in the ass, ti odboráři, kteří prostě sledovali své zájmy a chtěli být znovu zvoleni, protože se měli velmi dobře. Pak jsem také pracoval pro společnosti Microsoft. Někdy začátkem 90. let bylo v Německu povinně zavedeno, že každá společnost, která má více jak 25 členů, musí mít povinně odbory. No to bylo krásné! My jako čeští zaměstnanci, když jsme chtěli pracovat v sobotu nebo v neděli na rozpočtu, když jsme tam byli pozváni, tak jsme museli žádat německé odbory o to, abychom mohli vstoupit do budovy, abychom mohli pracovat. To jsou důsledky, které tohleto přináší.

Já chápu, že tam, kde část vlastníků té společnosti nebo všichni tvoří zaměstnanci, že tam je naprosto přirozené, aby rozhodovali o tom, jak ten podnik funguje. Ale v soukromých společnostech, které fungují, jsou pravomoci jasně rozděleny. Já teď nezpochybňuji to, že je jejich právo, možná i zákonné v některých zemích, mít odborovou organizaci. Ale jsou tam vlastníci a akcionáři, kteří rozhodují o tom, jak ta společnost funguje. Pak jsou tam zaměstnanci, a pokud tedy vlastníci a ředitelé společnosti odvádějí dobře práci, tak samozřejmě se mají dobře i zaměstnanci. Obráceně to vůbec nemůže fungovat.

Pokud se týká informovanosti, tak když se podíváte na to, jak fungují společnosti, které opravdu dobře fungují a vytvářejí profit, který se projevuje i v tom, jak jsou placeni jejich zaměstnanci, tak tato informovanost je naprosto samozřejmá. Já jsem pracoval v Microsoftu a vždycky jsme dostávali na veškeré úrovni všechny informace, které jsme potřebovali pro to, abychom mohli zodpovědně provádět svoji práci. Každá rozumná společnost svoje zaměstnance informuje. Na to ale nepotřebuje zastoupení v dozorčí radě. To, co se tady chystáme v tomto okamžiku dopustit, je něco, co opravdu potenciálně chod té společnosti bude paralyzovat. To, že to je ve státních podnicích povinné, je docela hrozné, protože jestli jste si všimli, tak díky služebnímu zákonu začínáme zakládat jeden státní podnik za druhým, něco, co jsem si nepředstavoval, že někdy budu účasten podobného jednání, protože zakládání státních podniků ještě s tímhle opravdu ponese důsledky. Ale to je věc státu. Stát jako hospodář nic moc. Ale soukromé společnosti prostě mají vlastníky a mají akcionáře a tohle bychom nemohli tolerovat.

Když shrnu své vystoupení, tak to, co bych tady chtěl udělat, je podat návrh na zamítnutí zákona už v prvním čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému a já se přihlásím do rozpravy. Požádám o vystřídání.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Pan poslanec Pilný už vystoupil v obecné rozpravě, nyní tedy s přednostním právem pan místopředseda. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní a pánové, já bych prosil všechny své kolegy a kolegyně, abychom zvažovali některé argumenty. Já bych mohl argumentovat o tom, jak se stát chová jako vlastník v určitých podnicích, a chová se tam mnohem lépe než řada soukromých podnikatelů a soukromých vlastníků. Nebudu to dělat, protože respektuji Ústavu České republiky, že všechny vlastnické formy jsou si rovny. A v tomto ohledu i ochrana vlastnického práva státu, kraje, obce, veřejnoprávní korporace, byť by to třeba byl nějaký fond nebo zdravotní pojišťovna, tak má stejnou ochranu. A že někteří manažeři ve státních podnicích jsou mnohem lepší než v soukromých podnicích, na to bych snesl mnoho důkazů.

V tomto ohledu se spíš debata má vést o tom, jestli nám to pomohlo a jestli byla nějaká zásadní vada v tom, když byly ze zákona, z obchodního zákoníku, tedy ze zákona 513/1991 Sb., povinně v dozorčích radách zástupci zaměstnanců, a jestli to nějakým způsobem vadilo v provozu těch podniků. Já si říkám, že ne, protože jsem nic takového nezažil, a to jsem ve své advokátní praxi nejen zakládal akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, ale i jsem byl u jejich vyhlašování konkurzů, a to i tak velkých firem, které tady potom při té podivné privatizaci v 90. letech probíhalo díky tomu, jak se chovali zakladatelé, byť to byla ministerstva.

Takže v tomto ohledu si myslím, že debata se má vést trochu na jiné úrovni. A otázka toho, jakým způsobem budeme, nebo nebudeme o tom rozhodovat, je podle mého soudu v tuto chvíli trochu předčasná, protože není rozhodnuto ani o tom, jestli se tím budeme dále zabývat, nebo jestli to vrátíme předkladatelům k dopracování například pro nápravu chyb, které vytýká vláda, ale to nechám na hlasování Poslanecké sněmovny.

Prosím tedy jenom své kolegy a kolegyně, abychom respektovali Ústavu ČR, protože na tu jsme přísahali jako poslanci této Sněmovny, respektovali to, že každé vlastnictví má právo na stejnou ochranu. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane místopředsedo. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Pilný. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem ve svém příspěvku rozhodně nezpochybňoval formy vlastnictví, které jsou chráněny Ústavou. Já jsem jen vyjádřil svůj názor na to, které způsoby vlastnictví preferuji a které jsou pro ČR a pro její občany vhodnější. Nezpochybňoval jsem žádné ústavní právo. A také to, co jsem ale tady říkal, je to, že stejně nepříjemnou roli, a roli, která bude spíš přitěžující, to zastoupení zaměstnanců v dozorčích radách nehraje jenom v komerční sféře, ale samozřejmě přináší to problém i státním podnikům. Já jsem tady citoval

Český Telecom, který v době, kdy já jsem byl předsedou představenstva, byl státem vlastněn jenom zčásti, ale přesto tyhle problémy byly. A opravdu znovu upozorňuji na to, jak ten Telecom fungoval. Já na rozdíl od pana předsedy Filipa jsem nebyl právník a společnosti jsem nezakládal. Já jsem pracoval v jejich orgánech na vysoké úrovni, to znamená, že mám zkušenosti s tím, jak tyhle věci fungují, a znovu si dovolím varovat před jakoukoliv formou rozšiřování účasti zaměstnanců na tom, jak má fungovat jakýkoliv podnik v jakémkoliv vlastnictví – ať státním, nebo soukromém. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Já jen chci avizovat, že před hlasováním, tedy zřejmě po závěrečných slovech, žádám o přestávku na poradu klubu v délce 30 minut.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já se tedy táži, zda někdo další chce ještě vystoupit v obecné rozpravě. Jestli tomu dobře rozumím, pane zpravodaji, po ukončení rozpravy? (Ano.) Dobře. Ještě jednou se tedy táži, kdo se případně hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a nyní je tedy prostor pro závěrečná slova. Pan zpravodaj a potom pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já se jenom v krátkosti dotknu některých poznámek, které tady padly a které mě tak trošičku zamrzely, nicméně každý má právo na svůj názor. (V sále je velký hluk.)

Kolega Ivan Pilný. Já bych požádal, Ivane, kdyby ses mně trošičku věnoval, protože to je vůči tobě – jaksi že připravujeme něco hrozného. V tom já nevidím nic hrozného. To tady fungovalo až do roku 2013 a nikde to žádné problémy nedělalo, ale objektivně řečeno možná zrovna tak jako to, co tady řekl předseda Filip, že on jako advokát také neměl žádné problémy s tím, když to jakoby skončilo. Ale jde spíš o jakousi férovost v tom podniku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, kolegyně, kolegové, ale žádám vás o ztišení! Prosím, pokračujte.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já nechci nikomu brát názor na působení zástupců zaměstnanců v těchto orgánech, ale já jsem přesvědčen a možná, že to vyplývá z toho, co jsem dělal celý život prakticky, nebo od roku 1989, že tam ti lidé prostě patří. Že tam patří z jiných důvodů. To není o těch informacích, to jsme si tady řekli – právo na informace, tečou jinými kanály, dozorčí rada má víceméně jiné pravomoci a nyní, to tady bylo řečeno správně, možná aby oni přenášeli ty informace tam. Ale vkládají možná do toho podniku lidský rozum. A já jsem se s tím mnohokrát setkal. Já jsem měl mnoho jednání v různých i dozorčích radách s různými lidmi ve velkých podnicích, v menších korporacích a nikde jsem se nesešel s tím, že by tihle lidé škodili té firmě. S tím jsem se nikde nesešel. To, že za to jsou finanční prostředky?

No jsou. Ivan to tady řekl – 20 tisíc, někde více, možná že 100 tisíc. Já teď nebudu jmenovat ty firmy. Ale o tom to přece není. Kdyby bylo po mém, tak tyhle peníze odboráři budou odkládat někam na fond a z toho bude placeno jejich školení atd. To je můj názor a to je jiná parketa.

Takže já jsem přesvědčen o tom, že jestliže chceme vtáhnout lidi do rozhodovacího procesu, a já jsem byl jeden z prvních, když se v roce 1990, 1991 modifikoval zákoník práce, který říkal, že nechceme rozhodování, spolurozhodování o věcech řízení firmy, protože si myslím, že to odborové organizaci skutečně nepatří. Ale tohle je o něčem jiném. Tohle je o něčem jiném. Tohle je o tom, že do rozhodovacích orgánů této společnosti akciové, ať už o počtu lidí tisíc...

Prosím vás, já se omlouvám, pane předsedající, zasáhněte, nebo já nevím co... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Žádám zvlášť levou část sálu o ztišení. V případě, že máte něco důležitého, co potřebujete řešit, požádám vás, abyste šli do předsálí, aby zde byl klid na projednávání jednotlivých bodů. Děkuji. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Takže já chci jenom tímto říci, že nemáme důvod být nedůvěřiví k těm, kteří tu firmu mají rádi, kteří tou firmou žijí. Zažíval jsem dny a noci ve firmě, která byla na hraně. Nebyl jsem tehdy v dozorčí radě. Když jsem byl, tak jsem dělal všechno pro to, aby to získal jiný majitel. Mám dobré zkušenosti s postavením některých lidí v těchto dozorčích orgánech.

A není dobré, když se k tomu stavíme – to je můj názor – jakoby a priori, teď nechci použít slovo nenávist, to není nenávist, ale promiňte mi, já si teď nemůžu najít vhodné synonymum.... Prostě abychom se k tomu stavěli jako trošku nepřátelsky. Přece ti lidé, kteří pracují ve firmě, mají největší zájem na tom, aby tam vydrželi, aby pracovali co možná nejdéle, aby jim ta práce zůstala. A dělají všechno pro to, aby ta firma opravdu pracovala dobře. A mnohdy se hádají s těmi předsedy představenstva – promiň, to není na tebe osobní (zřejmě na poslance Pilného) – o věcech, o kterých jsou přesvědčeni, že mají pravdu. Právě proto, že tu firmu znají, že ji znají daleko lépe než kdokoliv jiný. Dělají tam dvacet třicet let. Takže tohle mě vedlo k tomu, že jsem chtěl, aby se to znovu vrátilo do těch kolejí, ve kterých jsme byli před rokem 2014, a nikomu to nevadilo. Nikomu to nevadilo, to je potřeba si říct.

Takže je jenom na vás, na poslancích, abychom se vyrovnali s tím, co teď tady bude následovat. Já osobně bych byl moc rád, kdyby to prošlo prvním čtením a kdyby se to dostalo do výboru a tam jsme se dohadovali i o těch počtech, protože už jsem to tady naznačil v prvotním vystoupení, jestli 50, nebo 500, abychom se dohadovali o tom, jestli správní orgány tam patří, nebo nepatří. To je debata, o které si myslím, že je správná. A o tuto debatu bychom měli usilovat. Znovu žádám spíš, aby to prošlo prvním čtením a určily se výbory, do kterých to patří.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Požádám nyní pana zpravodaje o jeho vyjádření. Prosím. A pro pořádek – omlouvám se, pane zpravodaji – již je

ukončena obecná rozprava. To znamená, nejsme již v režimu faktických poznámek. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jaroslav Borka: Vážené kolegyně, kolegové, byla tady asi čtyři vystoupení – jedno vystoupení na vrácení, druhé na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Chtěl bych k tomu říct jen několik málo slov.

Myslím si, že není dobré, když se úplně vracíme do stejné vody, ve které jsme pluli před rokem 2008. Myslím si, že právě to, co naznačila vláda, věnovat diskusi tomuto problému v širším poli, to znamená s odboráři, s podniky, nemůže tento problém nějakým způsobem poškodit. Samozřejmě i já ctím odbory a znám podniky, kde jsou silné odbory, a ty automaticky jsou v dozorčích radách těchto společností a nemají s tím vůbec žádné problémy. Jsou i ve vedení. Takže pokud jsou odbory silné, mají i bez tohoto zákona zastoupení v těchto společnostech, v těchto řídicích orgánech.

Moje vystoupení nemělo znamenat, že bych chtěl poškodit odboráře. Naopak. A to jsme v rozporu s panem inženýrem Pilným. Myslím si, že naopak když jsou dobré odbory a na svém místě, tak že jim patří právo i v těchto kontrolních orgánech.

Jenom bych chtěl ještě na závěr říct – ten komplexní návrh vlády věnovat se zákonu o obchodních korporacích je zcela namístě. Podle mých informací probíhá i diskuse o zákonu o kolektivním vyjednávání. Myslím si, že by stálo za to se i tímto zákonem zabývat v souvislosti právě s navrhovanou novelou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji.

Přečtu omluvenku. Dnes od 17 hodin z osobních důvodů, zítřejší den celý z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Štětina. A dále z účasti na jednání Poslanecké sněmovny dne 13. 4. od 17 hodin do skončení jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Lukáš Pleticha.

Vzhledem k tomu, že je ukončena rozprava, tak nemohu udělit faktickou poznámku, s kterou se hlásí pan poslanec Grospič. Zazněla závěrečná slova.

Předtím než přistoupíme k hlasování na vrácení nebo zamítnutí, žádal předseda poslaneckého klubu ČSSD o přestávku 30 minut. V tento moment vyhlašuji přestávku na 30 minut a poté se vrátíme a budeme hlasovat o návrzích.

(Jednání přerušeno v 16.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.45 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, přeji pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v projednávaném bodu. Nejprve přečtu omluvu. Dnes se omlouvá pan ministr vnitra Milan Chovanec, a to od 16.15 do konce jednacího dne.

Dále se s přednostním právem hlásí pan ministr Mládek. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi říci několik slov k právě

projednávané novele zákona o obchodních korporacích. V České republice bylo historicky zavedeno, že třetinu členů dozorčí rady v příslušně velké firmě měli zaměstnanci. Bylo to podle německého vzoru, kde je to daleko košatější, kde ve skutečně velkých firmách je polovina zaměstnanců v dozorčích radách. My jsme přijali ten zlatý střed a tento zlatý střed se nám osvědčil. Já bych vás chtěl všechny požádat, abyste dali šanci vrátit nás opět k tomuto zlatému středu, který se v České republice osvědčil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Každopádně tím, že jste vystoupil, jste otevřel rozpravu. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Pilného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji, vážený pane předsedající, a děkuji také panu ministrovi, že tím, že otevřel rozpravu, mi umožnil vystoupit. Já nevím, co to je návrat ke zlatému středu... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale žádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení.

Poslanec Ivan Pilný: Já nevím, co to je návrat ke zlatému středu. Chápu, že odbory hájí zájmy zaměstnanců, je to naprosto legitimní. Ale podniky musí být nějakým způsobem řízeny. Není to podrývání iniciativy zaměstnanců, protože ti mají plné právo, a ve fungujících podnicích to tak je, že se vyjadřují k tomu, kam podnik jde, jaké vyrábí produkty a služby, a je v zájmu každé korporace, aby tohle slyšela.

Druhá věc je ovšem zakódovat tyhle věci zákonem, kdy prostě umožníme lidem, aby ovlivňovali přímo život a funkce těch korporací, přičemž je nevlastní. Pokud existují podniky, které vlastní zaměstnanci, a takové podniky existují, tak je to jejich plné právo. Ale proč se máme vracet k něčemu, co absolutně z hlediska podnikatelů nefunguje? Já bych rád viděl jediného podnikatele, který by zvedl ruku pro to, aby v jeho, jím vlastněném podniku seděla třetina zaměstnanců a mluvili mu do toho, jak ten podnik funguje. Rád bych takového podnikatele poznal. Neznám ho. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S přednostním právem se hlásí pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, dovolte mi reagovat vaším prostřednictvím na vystoupení pana kolegy Pilného. V anglosaské literatuře se vyskytují dvě slova: shareholder a stakeholder. Shareholder je ten, kdo je skutečně majitel, a stakeholder je ten, kdo tam má nějaký zájem. Proč vůbec slovo stakeholder vzniklo? No protože se zjistilo, že na chod firmy, zejména té větší, by měli mít vliv nejenom majitelé, kteří budou prosazovat úzké sobecké zájmy, a občas i ke své škodě, ale také širší okolí, to je zaměstnanci, obce, veřejná správa místního a krajského rozsahu, dodavatelé, odběratelé, všichni ti, kteří tam žijí. A já

bych si nedovolil tvrdit, že v těch Spojených státech, kde to vymysleli, jsou hlupáci a že to slovo stakeholder nemá smysl. Takže i proto bych si dovolil požádat, aby tento zákon dostal šanci. A zaměstnanci, ať už reprezentovaní odbory, nebo nějakou radou zaměstnanců, nepochybně těmi stakeholdery jsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji řadu faktických poznámek. První je přihlášen pan poslanec Pilný, po něm pan poslanec Šrámek, pan poslanec Volný. Tak nejprve faktické poznámky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo. Já to nezpochybňuji, i když třeba ve Spojených státech opravdu neznám podnik, ve kterém by měli třetinu zaměstnanci z odborové organizace. Možná, že pan ministr mi nějaký takový podnik bude jmenovat, ale v anglosaské literatuře se také vyskytuje pojem pain in the ass a to je, co ty odbory dělají.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Šrámek. Prosím.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pro pana ministra – v anglosaském právu funguje tedy stakeholder, jenže stakeholder není employee. Stakeholdeři jsou i dodavatelé a zákazníci, to jsou všechno stakeholdeři. Já bych ve své firmě měl velice rád v dozorčí radě třeba největšího zákazníka. To mi dává velký smysl. Ale stakeholder není employee. To jenom na opravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Volný, prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo. Já jenom opravdu velice kraťounkou úvahu. Já nejsem tak skeptický jako pan kolega Pilný, že bych mohl říct, že žádná soukromá firma by v žádném případě nepřipustila, aby měla ve své dozorčí radě zaměstnance. Já věřím tomu, že některé firmy by to rády viděly, některé je tam i mají. Ale dávat to zákonem, to mi připadá jako nemravné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní řádně přihlášený do obecné rozpravy pan poslanec Grospič. Prosím, máte slovo. A kolegyně a kolegové, žádám vás opět o ztišení.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády a vážené kolegyně a kolegové, zejména děkuji panu ministru Mládkovi vaším prostřednictvím, pane předsedající, za to, že umožnil otevření této rozpravy a umožnil i toto mé současné vystoupení. Omlouvám se vám tímto za zdržení a protažení času při projednávání tohoto zákona, nicméně ho považuji za velice vážný.

Chtěl bych také na začátku uvést, že jsem ve střetu zájmů, protože v současné době zastupuji jedno odborové sdružení, Odborové sdružení Čech, Moravy a Slezska,

a tudíž toto sdružení má samozřejmě také zájem, aby tento zákon byl přijat, aby prošel oběma komorami Parlamentu České republiky, aby ho přijal a podepsal prezident České republiky a stal se součástí platného právního řádu České republiky.

Zazněla tady celá řada věcí. Mě nejvíce zaujaly ty technické poznámky, které tady odezněly přede mnou, jestli to je potřebné, či to potřebné není. Navážu i na to, že samozřejmě chodí rozporuplné reakce na toto téma, ale především si neodpustím jednu věc. Obchodní zákoník, který byl přijat ještě v době Československé federace a měl číslo 513/1991 Sb., byl tedy nesčetněkrát novelizován do doby, než jsme přijali slavnou kodifikaci, která se určitě svým způsobem zapsala do dějin civilního práva a vedle toho práva obchodního v podobě občanského zákoníku pod číslem 89/2012 Sb. a zákona o obchodních korporacích číslo 90/2012 Sb., o kterém teď je veden spor. Tak tam zcela jasně bylo řečeno, že právě zaměstnanci se účastní určitým podílem, třetinovým, na zastoupení v dozorčích radách právě obchodních společností. Myslím si, že to mělo své opodstatnění, a přestože tak jako všude lidské vlastnosti někdy sehrávají své role, tak ten korektiv odborových organizací a samotných zaměstnanců vždycky, nebo ve většině případů dokázal usměrnit tyto excesy, které se možná mohly dít.

Tento návrh, který tady byl předložen skupinou poslanců, tak má podporu i poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy. Je totožný s volebním programem, s kterým šla Komunistická strana Čech a Moravy do voleb. A chci také podotknout, že velká část odborových organizací a odborových svazů se dohodla na tomto zákoně i na tom, že bude splněn slib, který byl dán v době, kdy se přijímal zákon o obchodních korporacích, to jest onen zákon číslo 90/2012 Sb., že bude novelizován a toto právo, o které desetiletí usilovaly generace zaměstnanců, se vrátí do právního řádu České republiky.

Já bych v této souvislosti prosím vás chtěl apelovat také na to, že tento příslib byl učiněn již veřejně také 1. ledna roku 2014, kdy se rovněž hovořilo o tom, že bude toto legislativně naplněno a že bude tato anomálie, která vznikla přijetím zákona o obchodních korporacích, napravena. Prosil bych vás tedy, a přimlouval bych se za to, abyste zvážili vážnost této situace, zvážili i to, že to neohrozí podnikatelské záměry obchodních společností, ani těch, které nejsou v rukou státu, či veřejných korporací, ale jsou plně z hlediska složení svých akcionářů, případně společníků, v rukách soukromovlastnických, a nehlasovali pro ty dva návrhy, které tady zazněly, to jest pro návrh na zamítnutí tohoto zákona nebo pro návrh vrácení předkladateli, ale naopak tento návrh zákona propustili do prvého čtení. Bude to velice vstřícné gesto, které ocení nejenom odborové centrály působící v České republice, ale i samotní zaměstnanci. A bude to signál k tomu, že i Poslanecká sněmovna si uvědomuje, že i zaměstnanci jsou lidé, kteří mají svá nezanedbatelná práva, která koneckonců korespondují s Listinou lidských práv a svobod, která je součástí platné Ústavy České republiky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Soukup, druhou pan poslanec Pilný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Pane předsedající, dámy a pánové, tady se mluví velice obecně. Já bych chtěl uvést konkrétní příklad ze své zkušenosti, kdy silný vliv a účast zaměstnanců v podstatě poškodily firmu.

Já jsem kdysi měl firmu, kterou jsem založil, producentskou firmu, byla to televizní společnost. Vyráběli jsme různé pořady, prodávali jsme je televizi Nova, prodávali jsme propagační filmy a podobně. A měl jsem volnou kapacitu, to znamená kamerový řetězec, všechna potřebná zařízení, měl jsem volného kameramana. A všiml jsem si, že tady u nás působí redaktor veřejnoprávní ARD, veřejnoprávní německé televize, který je velice limitován tím, že mu nasazovali kameru v podstatě jednou za 14 dní z mateřské německé redakce. Já jsem mu nabídl, že mu v podstatě okamžitě nasadím kameru, kdy to bude potřebovat, to znamená, že to bude aktuální. Byl to zpravodajec, zpravodajství má být aktuální. On říkal báječné, byl nadšený. Chci ještě zdůraznit, že pochopitelně nasazení toho mého kamerového řetězce bylo mnohem levnější než v německém prostředí. Pak si osondoval situaci ve své mateřské redakci a přišel a byl velice zklamaný. Říkal bohužel, nejde to. Proč? Silný vliv odborů, mají do toho co mluvit zaměstnanci, kteří sedí v různých správních orgánech a podobně.

To je konkrétní příklad, na který jsem já narazil, kdy vliv zaměstnanců v podstatě poškodil nejen moji firmu, o to ani nešlo, ale především zájmy té firmy, které jsem to nabízel. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám taky děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pilný, připraví se pan poslanec Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já znovu upozorňuji, že jsem nezpochybnil právo odborů, které hájí zaměstnance, které i vyslovily nějaké sliby, ale chtěl bych zdůraznit, že ekonomika funguje tak, že pokud fungují podniky, zejména soukromé, tak funguje ekonomika a vytváří zaměstnanost, udržitelnou zaměstnanost, a také vytváří tím pádem i podmínky pro zaměstnance. Tento návrh může být prvním krokem k tomu, že budeme říkat: tak když už zaměstnanci spolurozhodují o tom, kam ten podnik půjde, tak proč by ho nevlastnili? Takže pojďme udělat i krok dvě a můžeme to rovnou znárodnit. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s faktickou poznámkou pan poslanec Grospič, připraví se pan poslanec Gabal.

Poslanec Stanislav Grospič: Já už, kolegyně a kolegové, nechci o tom polemizovat, ale uvědomte si, nebo uvědomme si my všichni, že obchodní zákoník tady působil téměř 20 let a nepřinesl žádné větší problémy. Rozumný zaměstnavatel ví, že k řízení firmy potřebuje informace zaměstnance a že je dobré, když své zaměstnance či jejich zástupce také přizve do spolurozhodování o své firmě. Má to své hluboké opodstatnění. Byl bych rád, abychom se prosím vás oprostili od demagogie, od slov, která tady hovoří o znárodňování nebo o tom, že by také mohli

zaměstnanci diktovat svému zaměstnavateli, co s tou firmou má dělat. Ten návrh vyplývá z hluboké pointy, z hlubokého opodstatnění, které mají odbory. A zrovna tak jako odbory zastupují zájmy zaměstnanců, tak třeba Hospodářská komora zastupuje část zájmů zaměstnavatelů. A Hospodářská komora se staví velice ostře proti tomu, aby zaměstnanci byli zastoupeni ve vedení firem nebo měli právo na spolupodílu a informacích ve vedení těchto firem. Ale upřímně řečeno, myslím si, že zdravým rozumem to pro zaměstnance a odbory není přijatelná forma a není to bohužel přijatelná forma ani pro Komunistickou stranu Čech a Moravy. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Plzák. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Já musím zareagovat na předřečníka. Jestliže rozumný zaměstnanec (zaměstnavatel) ví, jak je to blahodárné, když tam má zástupce zaměstnanců, tak proč to neudělá dobrovolně? Proč mu to musíme ukládat nějakým zákonem? Když je rozumný, chce prosperovat, udělá si to sám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Gabal, připraví se pan předseda Hamáček. Prosím.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se jenom... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám. Kolegyně, kolegové, ale těch hloučků, které diskutují, je tady skutečně velké množství. Jestli máte potřebu něco řešit, jděte do předsálí.

Poslanec Ivan Gabal: Já jsem možná neposlouchal dobře, tak jsem se chtěl zeptat jenom předkladatelů, jestli disponují stanoviskem zaměstnavatelů. S ohledem na rozsah zahraničních investic a pracovních míst na ně u nás vázaných by mě zajímalo stanovisko CzechInvestu a nebudu se ptát na stanovisko v Edenu ve Slávii nebo v J&T Bance.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další s faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Hamáček, připraví se pan poslanec Dolejš. Prosím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já tu debatu nechci prodlužovat, ale poslouchal jsem tady některá vystoupení o tom, jak odbory škodí firmám, ve kterých působí. A shodou okolností jsem včera byl v Mladé Boleslavi na oslavách 25 let spojení Škody a Volkswagenu. A já abych všechny ty, kteří tvrdí, jak ty odbory jsou škodlivé, pozval do Mladé Boleslavi do Škodovky, kde je velmi vysoká odborová organizovanost. A mimochodem když se rozhodovalo o tom, komu

bude Škodovka prodána, tak ten hlavní argument zaměstnanců, kteří podpořili vstup Volkswagenu, vznikl tak, že se byli podívat ve Wolfsburgu a viděli ty vysoké standardy, které u firmy Volkswagen fungují díky velmi vysoké angažovanosti německých odborů. Takže všichni z vás, kteří pochybují o prospěšnosti odborů, prosím přijeďte do Mladé Boleslavi a pak se možná jeďte podívat do jiných automobilek v České republice, kde ty odbory tak silné nejsou. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Dolejš, připraví se pan poslanec Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Samozřejmě že se to vyřeší hlasováním, ale kolegové, tady je vedena rozprava, jako kdybychom se vrátili do 19. století a neměli za sebou nějakých 150 let řekněme vývoje, kdy si zaměstnanci a zaměstnavatelé vyříkávali, kde je přesně jejich role. Samozřejmě že kdysi byla pitoreskní představa, že osvícený majitel továrny povolá k rozhodování zaměstnance, a byly to opravdu světlé výjimky. Vzpomínám, někdy kolem roku 1850 jistý majitel textilky v Manchesteru Fritz Engels se jmenoval, ale to už je dávno pryč. Dneska vyspělé kapitalistické státy mají podobné regule, protože nechtějí spoléhat na osvícenost jednotlivců, v Německu systém Mitbestimmung, v Japonsku, kde je obrovská tradice účasti zaměstnanců ringi system atd. Samozřejmě že můžeme doběhnout vyspělé státy v tom, tam mají tzv. iniciativu ESOP, což jsou firmy, které jsou vlastněné zaměstnanci, jak o tom hovořil kolega Pilný. Ale to možná příštím zákonem. Teď jsme u toho, abychom prostě nespoléhali na osvícenost majitelů továren, ale abychom to nastavili alespoň tak, jak je v okolí – v některých vyspělých státech už to tak mají. My tím nevybočíme nějakým revolučním či jiným způsobem divokým z toho, co existuje. Je to prostě součást civilizačního trendu. A jestli na tom nastavení jsou nějaké mouchy, tak se to dá vychytat, proboha, v dalším čtení. Myslím si, že na to času bude dost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Faltýnek, připraví se pan poslanec Pilný. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já jenom zopakuji pro jistotu to, co už jsem říkal, protože je evidentní, že se vzájemně vůbec, ale vůbec neposloucháme. A vystoupení pana kolegy Grospiče je toho důkazem, protože on stále opakuje dokola jednu větu ze svého volebního programu. Tomu já rozumím. Ale citace ze zákona říká, že dozorčí rada dohlíží na činnost představenstva, členové jsou oprávněni nahlížet do všech dokladů, je souhlas dozorčí rady požadován při nabývání majetku, atd., atd. Čili není to o informacích, a jak tady zaznělo několikrát, o lidských právech nebo o právech na informace a ústavních právech. Je to prostě o tom, jestli chceme ze zákona nařídit soukromým firmám, aby měly v dozorčích radách třetinu zastoupení zaměstnanců. O tom rozhodneme určitě hlasováním.

Já si myslím, že pokud se podaří tento zákon přijmout, ať už tak, jak je navržen, anebo s nějakými mírnými úpravami, tak potom už nebudeme muset schvalovat a projednávat zákon o prodejní době v obchodech, protože pak už vlastně v těch firmách zaměstnanci v dozorčích radách si to zařídí sami. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Pilný, připraví se pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom krátkou poznámku k idylické situaci v mladoboleslavské Škodovce. Tam je sedm odborových svazů a téměř každý rok, tento možná byl výjimkou, se tam odehrávají ostré spory, především o platy zaměstnanců a další záležitosti. Když tam nastoupil Martin Jahn, bývalý místopředseda vlády, který do té doby chválil odbory, tak odboráři pochodovali městem, vyhrožovali generální stávkou a pěli poměrně vulgární písně na jeho adresu. Ta situace se každým rokem opakuje. Takže toto je idylická situace v mladoboleslavské Škodovce. Vzpomeňte si, jak vypadala situace v Českých aeroliniích, kde bylo také pět nebo šest odborových svazů, jaké tam byly problémy a do jakého stavu se ty České aerolinie dostaly. A to nejenom díky teď mocně medializovanému panu Tvrdíkovi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan předseda Stanjura, připraví se pan poslanec Grospič. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já použiji oblíbený argument současných vládních politiků: za to může minulá vláda. Tentokrát je to pravda. Ano, zrušili jsme to my v zákonu o obchodních korporacích. A já bych chtěl vzkázat panu poslanci Dolejšovi prostřednictvím pana řídícího, že naopak já spoléhám na to, že majitelé a management mají rozum a že vědí, jak ty firmy vést. A když se podíváte do daňových výnosů a podíváte se, jak se plnil státní rozpočet v kolonce daně z příjmů právnických osob, tak loni byl mimořádně vysoký nárůst, letos to pokračuje. Vy pak tak velmi rádi ty peníze, které firmy odvádějí na dani z právnických osob, rozdáváte. A přitom v tom zákoně ta povinnost není. Je to naopak. Takže výše daní a hospodářské výsledky nezáleží na tom, jestli zákonem nařídíme, jaké má být složení dozorčí rady. Důležité je říct, že to zákon nezakazuje. To znamená, každý vlastník se sám může rozhodnout a může zaměstnancům klidně nabídnout sto procent míst v dozorčí radě. Pokud to ten konkrétní majitel či management považuje za rozumné a vhodné, tak to klidně může udělat.

Já jsem říkal předkladatelům tohoto zákona, kdyby zaměřili svou pozornost pouze na firmy se státní účastí, kterých myslím máme příliš mnoho, a některé bychom mohli zprivatizovat a nemusely by být státní podniky, tak je to věc, o které bychom mohli debatovat a vážit parametry apod. Jenom bych si vyprosil, abychom neříkali, že osvícení majitelé a podobné ironické posměšky... To jsou ti, kteří vedou k prosperitě celou naši zemi. To jsou ti, kteří plní příjmovou stránku rozpočtu, kterou pak zejména

naše levice tak ráda na té výdajové straně rozpočtu rozdává. Takže trošku více důvěry v ty, kteří vlastní a vedou podniky. Bezesporu si to zaslouží.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegové, už se omlouvám, snad to bude naposledy. Ale mí dva předřečníci, resp. pan poslanec Stanjura ne, ale jeho dva předřečníci, mě vyprovokovali ke dvěma takovým replikám.

Jestli jsem dobře rozuměl, tak bych chtěl říci, prostřednictvím, pane předsedající, vaším k panu kolegovi Faltýnkovi. Zákon o zastoupení zaměstnanců v dozorčích radách fungoval téměř 22 let a fungoval bez problémů. Nebyly žádné problémy. Nebyly žádné problémy. Nevidím důvod, proč teď najednou by tady měl být nějaký bytostný zájem, že by toto přestalo existovat.

Druhá poznámka, která tady zazněla. Jestli se pletu, uveďte mě na pravou míru. Ale tuším, že tady zazněl podnik Škoda. Věřím, že to byla mladoboleslavská Škodovka. Tak bych chtěl tady uvést na pravou míru. V mladoboleslavské Škodovce fungují dvě odborové organizace. Jedna je svým počtem marginální a druhá je vysoce rozhodující a sdružuje téměř – téměř – většinu zaměstnanců podniku Škoda. Obě se dohodnou. Jsou zastoupené ve vedení firmy a nečiní to vůbec žádné problémy.

Uvedu krátký příklad. V Dopravním podniku HMP působí dnes téměř 17 odborových organizací, na sobě nezávislých, ale jsou schopné se dohodnout na kolektivním vyjednávání. V BusLine, kde jsem oznámil střet zájmů, působí také třeba i jedna naše odborová organizace a zažíváme neskutečné šikany ze strany vedení BusLine, které vedou dokonce k tomu, že předák naší odborové organizace je záměrně překládán k výkonu práce do jiných organizací. I to je o přístupu zaměstnavatelů. (Předsedající upozorňuje na čas.) Takže každá mince má dvě strany. Zvažte i toto prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S přednostním právem vystoupí pan předseda Kalousek a po něm řádně přihlášený pan poslanec Schwarz. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, TOP 09 je zajisté politickou silou, která jenom málokdy najde společné východisko a společnou řeč s odborovými organizacemi. Koneckonců z dob, kdy jsem byl ministrem financí a předkladatel tohoto návrhu byl šéf Konfederace odborových svazů, máme mnoho vlahých vzpomínek na tuto skutečnost. Přestože většinou naše vztahy byly konfrontační, tak to vůbec neznamená, že by TOP 09 nebrala vážně sociální dialog. My říkáme, že ho bereme vážně, že je nezbytné domluvit se se zaměstnanci a že účast zaměstnanců v dozorčí radě posiluje pocit loajality a sounáležitosti zaměstnanců s firmou a posiluje sociální dialog.

My opravdu nejsme připraveni hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu. Já pokládám i z velmi pravicového hlediska za nesmírně potřebné o tom vést diskusi a tento návrh

nezahodit pod stůl jen tak z první vody. Rozhodně chceme, abychom se o něm bavili ve druhém čtení. Děkuji. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Pana poslance Schwarzenberga se chci zeptat, zda se hlásí s faktickou poznámkou. S faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, je to zajímavá diskuse, co tady poslouchám. Ale jak známo, byl jsem nucen 41 let pobývat v zahraničí, žil jsem v Rakousku, studoval v Německu, kde jsem se taky činil. A vypozoroval jsem jednu věc. Že nejúspěšnější podniky v Evropě, např. evropské, někdy rakouské atd., měly dozorčí radu vždycky s podílem zaměstnanců. Takže očividně to prospívá podnikům. Tedy já jsem pro to, abychom podpořili hospodářství, a tudíž taky abychom podle toho měli sestavené dozorčí rady. Děkuji mnohokrát. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Faltýnek. (Hluk v sále.) Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já již nechci prodlužovat tuto debatu. Jenom jednu větu – reakce na pana předsedu Schwarzenberga. Ano, v tom Rakousku, třeba Erste, má zaměstnance v dozorčí radě. Ale dobrovolně, přátelé. Dobrovolně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámku pan předseda Kalousek. (Hluk v sále.) Já vás žádám, kolegyně a kolegové, o ztišení.

Poslanec Miroslav Kalousek: Zajisté, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího. My budeme také hlasovat dobrovolně. Fakt nás nikdo nenutí. (Ozývá se smích.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nikdo se s faktickou poznámkou nehlásí ani s přednostním právem. Nyní tedy pan poslanec Schwarz. Prosím.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré odpoledne všem, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já se tady trošku zabydlím. Já jsem si všiml, že to někteří dělají. V Rakousku jsem byl – jenom si nakoupit. V Německu si taky jezdím nakupovat. Nevím, jak je to v těch společnostech. Já jsem vyrostl v Čechách, žiju v Čechách. A já vám povyprávím, jak celou tu věc vidím já. (V sále je hlučno.)

Když mám to štěstí a odvahu a v kapse nebo na účtě mám nějaký koruny, řeknu si v minulosti, že si založím firmu – třeba bezpečnostní agenturu. Ta je mi moc blízká. Oslovím si dva, tři, čtyři kamarády, které znám, nebo invalidy nebo kohokoli, důchodce, jestli by nešli pracovat –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale žádám zvlášť levou část sálu, aby se ztišila a respektovala, když zde někdo mluví. Prosím, pokračujte.

Poslanec Bronislav Schwarz: Já nechci křičet. Koho to zajímá, ať mě poslouchá, ostatní mi jsou jedno.

Takže si založím bezpečnostní agenturu. Nebude to korporace, bude to na základě živnosti. Začnu postupně, a když mám štěstí, tak znám nějakého politika nebo kamaráda, který má zájem a dá mi zakázku, do které se přihlásím. A začnu budovat firmu. Za své vlastní peníze, za svůj vlastní um. Získávám si zaměstnance. Někdy musím jít na úřad práce se zeptat, jestli tam takové lidi nemají. Jestli mi je třeba nezadotují. A může mi to trvat rok, dva, tři, než vybuduji, a když mám štěstí, vybuduji bezpečnostní agenturu. Rozhodnu se, že z ní bude větší firma, myslím s. r. o., akciovka, prostě taková firma, kde je dozorčí rada. A teď se vrátím k tomu začátku. Fungujeme, máme zakázky, shání je ten majitel, případně už můj ředitel, protože jsem si ho vybral z těch zaměstnanců, o kterých já jsem usoudil, že jsou nejlepší, dobří, tu firmu se mnou budují. Dokonce jsou podílníky už v té firmě, protože sami přinesou zakázky, tak se s nimi dělím. A takové lidi já klidně jako zaměstnance do té dozorčí rady si dám. Ale to musím mít štěstí. Opravdu v Čechách štěstí na zaměstnance. Protože sami víte, že dneska jsou firmy, kde se fluktuuje, dávám jim minimální mzdu, ti lidé se střídají a podnikatel musí mít velké štěstí, když má aspoň 50 % zdravého jádra ve firmě, je stabilizovaná firma, nehrozí mu, že mu nesplní zakázku, protože mu deset patnáct lidí nepřijde do práce. Že nebude platit pokutu. Že opravdu bude moct hlídat ty objekty, které má nasmlouvané. A takhle ta firma běží. A teď už vůbec si nedovedu představit, nedovedu představit, když v té firmě mi pracuje rodina, protože jsem ji do té firmy zatáhl, celou jsem ji zaměstnal, aby mi pomohli – to je totiž u nás v Čechách to nejlepší, co může být. Protože když vám pomáhá celá rodina, bratr, sestra, tak aspoň máte důvěru v to, když se něco stane, že ta firma pojede dál. Že neskončí. Je to idealistické, ale takhle to vidím já.

A teď se rozhodne stát, ve kterém jsem se zadlužil, zblbnul jsem zaměstnance, aby se mnou šli do práce, živím prostřednictvím zakázek, které opět jako majitel sháním, jejich rodiny. Táhnu kočár takhle dopředu. A teď se rozhodne, že budu muset jednu třetinu dozorčích orgánů v té firmě obsadit zaměstnanci. A opět, mám štěstí, když ti zaměstnanci jsou moji příbuzní. Tím vám naznačuji, jak se to dá obejít, abyste někteří pochopili. Tak si je tam klidně dám. Tak je to zbytečné mít to v zákoně, když to tam bude. Anebo obráceně. Když mám schopné lidi a vím, že mi pomohou pracovat dobře v dozorčí radě, že budou kontrolovat chod té firmy, budou kontrolovat nařízení, předpisy, které já v té firmě mám, tak si je tam dám sám a nemusí mi to říkat zákon.

Ale proč jsem si chtěl vzít slovo a říct... Připadá mi to z hlediska odborů normální, chápu to, rozumím tomu. Ale normálnější a slušnější mezi lidmi tady u nás v Čechách by bylo, kdybychom konečně nechali majitele pracovat tak, aby si opravdu firmu vedli. Protože množství předpisů, které jsou, množství shánění zaměstnanců, shánění zakázek, a víme, jak se to dneska dělá složitě, pro někoho složitěji, pro někoho méně – a ještě aby mi někdo firmu, kterou jsem vybudoval za své vlastní

peníze nebo za své vlastní dluhy, ovlivňoval a já nemohl ovlivnit, kdo to bude, tak se na mě nezlobte, to není opravdu slušné. Nemluvím o profesionalitě, mluvím pouze o slušnosti. A slušný, chytrý podnikatel využije každého zaměstnance, který mu pomůže budovat zisk a pomůže budovat firmu dopředu. A nemusí na to mít prosím vás zákon. A když ten zákon mám a je – chtěl jsem říct blbý, řeknu špatný, tak ho vždycky bude se snažit obejít. A tenhle zákon se bude dát krásně obejít.

Tak to jsem vám chtěl říct, to je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan předseda Kalousek a po něm pan poslanec Soukup. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jen velmi krátce. Já samozřejmě svému předřečníku nevyčítám, že jezdí nakupovat převážně do Německa a do Rakouska. Já to chápu. Taky si radši koupím schinkenspeck než kostelecké uzeniny. Kdo by to jedl? Ale na druhou stranu, když se podíváme, ta legislativa musí vycházet z nějaké dosavadní praxe. A když ta dosavadní praxe čerpá z toho, že vlastně nevíme, kdo je ten majitel, jako ta dcera, která patří do holdingu, a mně to nikdy nepatřilo, akorát jsem si tam dal své lidi, tak nebude možná úplně na škodu, když tam bude aspoň nějaký zaměstnanec. To bude jedna jediná konkrétní osoba, o které budeme vědět, kdo nese nějakou odpovědnost. Ten, kdo si tam ty prachy přepírá a přitom nechce být vidět, jako třeba váš pan předseda, tak ten potom tu odpovědnost nese velmi těžce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S další faktickou prosím k mikrofonu pana poslance Soukupa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, musím reagovat. Byl bych strašně nerad, aby ta část poslanců, kteří tady mluví v podstatě proti přijetí tohoto návrhu, byla pokládána za nějaké nepřátele odborů. Naopak, já si myslím, že odbory plní svoji funkci. Je velice důležité, že vedou sociální dialog. V podstatě prosazují a do formy kolektivní smlouvy prosadí různé záměry, růst platů, sociální benefity a podobně. Ale proč jsem uváděl ve svém minulém vystoupení ten konkrétní příklad? Myslím si, že to byl dobrý příklad, který ukázal, že nedobré je v podstatě pustit zaměstnance k operativnímu rozhodování. Protože v tu chvíli se v podstatě v takovém člověku, který sedí v té správní radě nebo dozorčí radě, tluče mezi sebou zájem zaměstnavatele a zaměstnance. To mi nikdo nevymluví.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou k mikrofonu pana poslance Plzáka. Připraví se pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, paní předsedající. Mě při té diskusi tady napadl dotaz na pana předkladatele, jak vlastně přišli na tu jednu třetinu. Proč to nemůže být

nějaká jiná část? Proč to nemůže být polovina těch lidí? Nebo i třeba většina? Prostě proč zrovna ta jedna třetina? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odpověď na pana poslance Plzáka. To je dobrý námět, tím se můžeme zabývat ve druhém čtení, třeba někdo z nás navrhne vyšší poměr.

Ale mě spíš zaujalo vystoupení pana poslance Soukupa. Že zrovna vás, kolegové z ANO, bude tak trýznit ten konflikt zájmů zaměstnance a někoho, kdo by hlídal zájem vlastníka. Já bych to pochopil u kohokoliv jiného. Ale vy jako politická divize někoho, kdo žije z konfliktu zájmů, vy byste snad o tom fakt mluvit neměli.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s přednostním právem pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já myslím, že všichni v sále přesně nevíme, o čem ten spor je. A pokud někdo sleduje naši debatu, tak může být podle mě zmaten obsahem těch vystoupení i těmi politickými pozicemi, které jednotlivé kluby a politické strany zastávají. Aspoň doposud. Tak mi dovolte, abych těm, kteří úplně přesně nevědí, o čem ten spor je, a kteří se podivují, kdo to podporuje a kdo to nepodporuje, abych trošku osvětlil, v čem je jádro pudla.

Každé politické rozhodnutí s sebou nese nějaké následky. Kdyby kolegové ze sociální demokracie takřka dva roky neblokovali návrh poslanců z TOP 09 vedených Miroslavem Kalouskem o převodu kompetencí státních podniků z Ministerstva financí na MPO a tento návrh jsme schválili, tak jsem si takřka jist, že tento návrh zákona se tady neobjevil. Jinými slovy, jsem si jist, že naprostá většina poslanců je proti tomu, abychom říkali, jaké má být složení dozorčích rad v privátních firmách.

Celý spor se vede o to, jak budou fungovat firmy se státní účastí. Já myslím, že si to musíme říct otevřeně, abychom osvětlili i motivy a důvody vystoupení a případného hlasování. Kdyby vystoupili jednotliví členové vlády a řekli, že přestože to zákon nenařizuje, já garantuji, že nechám zaměstnance ve státních firmách, v dozorčích radách, jak tam jsou doposud, tak jsem si zase takřka jist, že tento návrh zákona by se tady neobjevil. Ale protože koaliční důvěra se stupňuje každým dnem vládnutí, a to já znám z koaliční vlády taky, to není nic neobvyklého v tomto volebním období, tak tady evidentně panují obavy, že ten, kdo vykonává vlastnické právo jako člen vlády, do toho vstoupí razantněji, případně nechá odvolat zaměstnance, a tím pádem zvrátí i poměry v jednotlivých dozorčích radách. O tom dneska jednáme. A jestliže někdo tvrdí, že ne, tak neříká pravdu.

A podle mne je jednoduché řešení. Ať ministři řeknou, že ve svých resortech, ve svých firmách, které mají na starosti, nechají status quo, nechají tam zaměstnance, a nemusíme děsit majitele privátních firem. O ty v tomto návrhu skutečně nejde. Mně to přijde poměrně jednoduché. Přestože jsem proti tomu, abychom (nesrozumitelné)

u privátních firem, tak na druhé straně ve svém hlasování, zda se hlasování vůbec zúčastním, nebo ne, budu zvažovat i druhou věc, to znamená, jak se ministři chovají ke svým firmám, zda mám nějaké obavy nebo signály, že to chtějí změnit proti stávajícímu ustálenému stavu, či ne. A škoda, že si to takhle otevřeně neřekli členové vládní koalice. Mohli jsme už projednávat odškodnění našich občanů, kteří přišli o majetky v Podkarpatské Rusi, nebo něco jiného. Ale ty obavy prostě existují. A když to nechce řešit exekutiva, například veřejným slibem, veřejným prohlášením, tak potom ti, kteří obavy mají, docela logicky přistupují k návrhu legislativního opatření.

Tady zaznělo, že to platilo 22 let a nic se nestalo. Ale taky to už platí od roku 2013 a taky se nic nestalo. A dokazoval a ilustroval jsem to na čísle výběru daně právnických osob, na tom, že se taky nic hrozného nestalo. Naopak, plnou zodpovědnost i za rozhodování v dozorčí radě převzal majitel. Jenom abychom byli přesní. A nechci se nikoho dotknout, dozorčí rada neřeší operativní řízení podniku. Neznám takovou dozorčí radu. Pokud někde je, tak funguje úplně proti smyslu tohoto institutu. Takže říkat, že jsem proti návrhu zákona, protože zaměstnanci nemají zasahovat do operativy... Do operativy zaměstnanci v každém normálním podniku zasahují každý den. Strategické rozhodnutí dělá majitel. Ten určuje směr, ale operativu, zejména ve středním a větším podniku, musí logicky provádět každý den zaměstnanci.

A poslední. Někteří z vás to staví jako souboj majitelů a odborů. Ale já, který se tady s panem předkladatelem (poslancem Zavadilem) taky potýkal v tripartitě, říkám, že odbory jsou jenom malá část zaměstnanců. Mluvíme o zaměstnancích a majitelích. A každý úspěšný a každý rozumný majitel ví, že nejlepší kapitál, který může mít, jsou dobří zaměstnanci. Když má někdo dobré zaměstnance, a nemusí být v dozorčí radě, tak je to pro firmu to nejlepší, protože bez nich se to prostě udělat nedá. Prosím, abychom proti sobě nestavěli zaměstnance a majitele. Oni ve firmě de facto tahají za jeden konec. To, že mají jiné představy o odměňování, je logické. Zaměstnavatel chce produkovat nějaký zisk a udržet firmu v přiměřeném zisku a naopak zaměstnanci chtějí mít co nejvyšší mzdy. Proto je kolektivní vyjednávání. A proto není fér do debaty o tom, zda zaměstnanci mají, nebo nemají mít – ne odboráři – zastoupení v dozorčích radách, tahat kolektivní vyjednávání o mzdách. To je prostě normální. Ve velkém podniku je to víc vidět. Možná se o tom více píše. V menším podniku, kde jednání mohou být ještě tvrdší, to třeba tak úplně vidět není.

Já bych stál o to, aby ti, kteří mají nejvíce podniků, například ministr financí, ministr průmyslu, ministr zemědělství, řekli, že ať to dopadne jakkoliv, nebudu sahat do strukturálního složení dozorčích rad, nechám to tak, jak to je. Pak bychom měli o problém méně.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Kalouska. Připraví se pan poslanec Pilný a po něm pan poslanec Faltýnek. Prosím, máte svůj prostor.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já bych se rád přihlásil k argumentační úvaze pana kolegy Stanjury. Je tomu skutečně tak. Dostali jsme se bohužel tak daleko, že některé socialistické principy, v běžném životě pro mě obtížně přijatelné, jsou poslední pojistkou proti bolševicko-oligarchistické diktatuře. Nemáme-li dobré řešení, volíme menší zlo. Tohle je docela férové sdělení, abyste pochopili, proč budeme hlasovat tak, jak budeme hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Pilného. Připraví se pan poslanec Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych jenom chtěl říct, že vím velmi přesně, o čem hlasuji, a vím velmi přesně, proč jsem navrhl zamítnutí tohoto zákona už v prvém čtení. Tento zákon totiž má kodifikovat třetinové zastoupení zaměstnanců v dozorčích radách. Státních podniků se to netýká, protože ty to mají povinné už teď. To za prvé.

Za druhé. Neexistuje jediný model řízení korporací, aby dozorčí rada byla oddělena od představenstva, které řídí firmu. Jsou i modely, kde je to prostě smíšené. Takže to také není pravda. Takže nevím, jak ostatní, jak pan předseda Stanjura, ale já vím přesně, o čem tenhle zákon je, a také vím přesně, proč jsem navrhl jeho likvidaci už v prvém čtení. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím s faktickou pana poslance Faltýnka. Připraví se paní poslankyně Hnyková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. To, co říkal kolega Kalousek, jako obvykle není pravda. Není to pravda. Ten spor je pouze o to, a dá se to říci jednou větou, jestli chceme, aby zaměstnanci v dozorčích radách soukromých firem byli po dohodě s majiteli firem, anebo ze zákona. Tak to je. O tomto je spor, o ničem jiném.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou, připraví se pan poslanec Kalousek a pan poslanec Stanjura. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem řadu let pracovala jako předsedkyně odborové organizace i ve vrcholových funkcích našeho odborového svazu. Mě velmi mrzí, že při jakémkoliv projednávání tady v Poslanecké sněmovně, co se týká odborů, je na ně házeno negativum. Já bych chtěla říci, že odbory nejsou žádnou zakázanou organizací. Ale pokud v organizaci pracují na kompromisu mezi zaměstnavatelem a zaměstnanci, vždycky je to ku prospěchu věci. Chci jenom říci, pojďme hlasovat o tom, zda to zamítneme, nebo zda to pustíme do druhého čtení. A prosím, nedohadujme se tady zbytečně. A hlavně prosím nechte odbory v klidu a jednejme dále. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska. Připraví se pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já se to po vystoupení pana poslance Faltýnka pokusím říct ještě srozumitelněji. Já jsem se snažil být vlídný a říkal jsem, že se jenom bráníme bolševicko-oligarchistické diktatuře. Tak ještě jednou. Tenhle návrh zákona je sice možná nesystémovým nástrojem, ale přece jenom nástrojem, jak zabránit v této absurdní situaci člověku, o němž máme důvod se domnívat, že je v kontaktu s cizí mocí, aby zcela ovládl strategické podniky v České republice. (Veselost v řadách poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na vystoupení předsedy hospodářského výboru pana poslance Pilného, vaším prostřednictvím. Já vůbec nepochybuji, že vy přesně víte, o čem zákon je. Říkal jsem někteří z nás. A já jsem mluvil o podnicích s účastí státu a vy jste docela vtipně a trefně řekl státní podniky. A to je něco jiného. Státní podniky jsou bezesporu s účastí státu, ale pak máme jiné podniky, například České dráhy nebo ČEZ, kde stát má buď většinu, nebo sto procent, nejsou to státní podniky, fungují jako akciové společnosti a jsou tam dozorčí rady. A o to v tomhle návrhu zákona jde a to mě nepřesvědčíte, že ne.

K vystoupení pana předsedy Faltýnka bych chtěl říct, aby řekl s kým je ve sporu. S námi ne. My jako klub občanských demokratů říkáme, že zaměstnanci nemají být ze zákona povinně členy dozorčí rady. Takže s námi ve sporu nejste. A pokud říkáte, že jste ve sporu, tak řekněte s kým. S vaším koaličním partnerem. Ne s námi. Škoda, že ten pravicový přístup neuplatňujete někdy jindy, například když chceme rušit některé daně. To jste s těmi socialisty na jedné lodi a říkáte: To by nám vypadly čtyři miliardy. A my máme pouze 1 250 miliard výdajů, a kdybychom měli ušetřit čtyři z 1 250 miliard, tak říkáte a přebíráte levicovou rétoriku: No s tím si ten stát přece nemůže poradit, s tak velkým výpadkem. Čtyři nebo pět miliard.

Včera, nebo dneska, už nevím, když pan předseda poslaneckého klubu socdem navrhuje změnu toho, jak vláda může valorizovat důchody, to je taky zásah do státního rozpočtu. To vám nevadí. (Předseda Faltýnek: Vadí. Vadí. Vadí.) Tak vadí. Tak uvidíme to při hlasování. Rád to slyším. Ještě se o tom pobavíme. Chtěl jsem říct jediné, pokud jste ve sporu, tak říkejte s kým. S námi ne. My ten názor zastáváme taky. My jsme taky tu změnu prosadili, aby tam nebyli povinně. Ale nikomu to nebrání, aby tam zaměstnanci byli. A bavme se o tom, jak to bude u těch podniků se státní účastí, protože o to ve skutečnosti v té dnešní debatě jde.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr Mládek. Stahuje svoji přihlášku, tudíž pokud se již nikdo nehlásí do rozpravy, rozpravu končím.

Nyní poprosím pana zpravodaje, aby kontroloval můj postup, protože jsem přebrala řízení v projednávaném bodu, abych na něco nezapomněla. Eviduji tady hlasování o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, poté návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Je tomu tak. Takže v tuto chvíli svolám kolegy z předsálí a zahajuji hlasování o návrhu na vrácení předloženého... (Rozruch v sále.) Ještě je tady požadavek na odhlášení, všechny vás odhlásím. Poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

A nyní budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 108, do kterého je přihlášeno 153 přítomných, pro 40, proti 74. Návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 109, do kterého je přihlášeno 154 přítomných, pro 39, proti 78. I tento návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Pan poslanec Kučera. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dovoluji si navrhnout přikázat hospodářskému výboru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Garančnímu? (Poslanec Kučera z uličky: Ne. Jako další.) Jako další výbor, ano, já si to tady poznamenávám. Pro stenozáznam, je to návrh k projednání dalšímu výboru. Poprosím pana navrhovatele. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Sociálnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Jako dalšímu výboru, nebo garančnímu? (Dalšímu.) Tak jsme u garančního výboru v tuto chvíli. Jiný návrh na garanční výbor zde není.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Opakuji, garanční výbor je ústavněprávní. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 110, do kterého je přihlášeno 160, pro 150, proti 3. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, avšak zazněly tady návrhy na hospodářský výbor, sociální výbor – a ještě pan Kalousek se svým návrhem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Vzhledem k argumentaci, kterou jsem tady vznesl, a myslím ji vážně, navrhuji také přidělit bezpečnostnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ještě nějaký návrh jinému výboru k projednání? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích.

Nejdříve budeme hlasovat o hospodářském výboru jako dalším výboru, který se tímto má zabývat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 111, přihlášeno 161 přítomných, pro 107, proti 18. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o sociálním výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 112, přihlášeno 160 přítomných, pro 97, proti 35. I tento návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem pana poslance Kalouska, a to je výbor bezpečnostní.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 113, přihlášeno 160 přítomných, pro 66, proti 59. Tento návrh byl zamítnut.

V tuto chvíli konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání dále hospodářskému výboru a sociálnímu výboru jako dalšímu výboru. V tuto chvíli končím projednávání tohoto bodu.

Pro stenozáznam, paní poslankyně Havlová ruší svoji omluvu.

Nyní se budeme zabývat bodem

16.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - druhé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali v pátek 11. března 2016 na 42. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. U stolku zpravodajů již zaujal místo za navrhovatele ministr Jiří Dienstbier a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Lukáš Pleticha. Sněmovní tisk byl dále přikázán petičnímu výboru a zpravodajkou tohoto výboru je paní poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. O slovo se přihlásila paní poslankyně Dobešová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, ráda bych pokračovala v diskusi, která byla přerušena před několika týdny na téma rozšíření pravomocí veřejného ochránce práv. Dopředu předesílám, že nejsem příliš nakloněna rozšiřování pravomocí a soustřeďování pravomocí v jedné osobě, a ráda bych podpořila tento svůj názor některými argumenty, které jsou z mé předchozí praxe.

Jistě víte, že pracuji v rámci OBSE, v byru OBSE, a také dojíždím do Parlamentního shromáždění Rady Evropy. Ve všech těchto orgánech jsem se bohužel při jednáních potkávala a narážela na zprávu naší paní ombudsmanky ve věci práv migrantů v roce, kdy kulminovala migrační vlna v České republice a kdy paní ombudsmanka velmi rázně kritizovala podmínky v detenčním zařízení Bělá-Jezová.

Já si uvědomuji, že paní ombudsmanka je především zodpovědná Parlamentu a měla by mu pravidelně podávat zprávy, ale bohužel, ani při jednom jednání petičního výboru, jehož jsem členkou, jsme se nezabývali zprávou, která by hodnotila podmínky uprchlíků v jakémkoli našem zařízení, ale na úrovni evropské se ke mně dostávaly naprosto přesné informace o tom, jak v těchto zařízeních uprchlíci mají špatné podmínky. Před několika týdny jsme byla dokonce na jednání monitorovacího výboru Parlamentního shromáždění Rady Evropy, kde jsem měla za koalici komentovat zprávu, která byla zpracována za Parlamentní shromáždění a která měla za cíl monitorovat situaci v různých oblastech v České republice. Bohužel v této zprávě je opět citována paní ombudsmanka, která silně kritizuje podmínky v detenčních zařízeních. Mě tohle velmi trápí, protože si myslím, že můžeme mít i v pozici ombudsmana názor kritický k chování ať už vládních stran, nebo koalice, ale přesto si myslím, že bychom tyto věci měli řešit na půdě české vlády nebo na půdě českého Parlamentu, a nikoli na půdě evropské.

Sami jistě dobře víte, že existují tábory, jako jsou v Calais, jako jsou v Idomeni, kde jistě nejsou úplně dobré podmínky pro migranty, ale nikdo toto na evropské úrovni na žádných jednáních neřeší, protože takovou zprávu žádný ombudsman z členských zemí nevydal.

Chtěla bych vás tedy tímto poprosit, abyste opravdu zvažovali, zda podpoříte rozšíření práv ombudsmana. Já sice chápu, že to, co jsem tady uvedla, úplně nesouvisí s návrhem zákona, nicméně jsem to chtěla doložit proto, že si myslím, že je velmi důležité, kdo tuto funkci vykonává. Pokud by to vykonával některý z předchůdců současné paní veřejné ochránkyně práv, tak si myslím, že by nás nikoho nenapadlo toto zpochybňovat, ale protože opravdu některé její kroky se vymykají normální slušnosti a normální logice věci, tak bych ráda na to zde, na úrovni Parlamentu, upozornila.

Je na vás, zda podpoříte rozšíření práv pravomoci veřejného ochránce, nebo ne, ale myslím si, že i tyto informace při svém rozhodování byste měli vědět. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Dalším v pořadí je pan poslanec Okamura, který se z dnešního jednání omluvil, tudíž jeho přihláška propadá. Poprosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou. A dříve než se ujme slova, načtu dvě omluvy. Od 18 hodin do konce dnešního jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Matušovská a pan poslanec Vojtěch Adam od 18 hodin z dnešního dne ze zdravotních důvodů.

Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy a vážení pánové, já jsem zde při posledním projednávání tohoto zákona představovala naše pozměňovací návrhy, které se týkají činnosti veřejného ochránce práv. Cílem těchto pozměňovacích návrhů je rozšířit působnost kontrol veřejného ochránce práv i na uplatňování práva šaría. Tyto kontroly by měly probíhat především v zařízeních pro zajištění cizinců a v pobytových střediscích pro azylanty, kde by se ombudsman měl zabývat uplatňováním tohoto náboženského právního systému, který omezuje lidská práva. Současný § 1 odst. 3 říká, že ochránce provádí návštěvy určených míst s cílem posílit ochranu před mučením, krutým, nelidským či ponižujícím zacházením. My mezi tyto cíle doplňujeme i ochranu před uplatňováním práva šaría.

Mě zde při posledním projednávání tohoto zákona opravdu nadzvedla slova pana ministra Dienstbiera, který se tomu návrhu vysmál. Podle něj totiž šaría nemá nic společného s mučením, krutým, nelidským či ponižujícím zacházením, ale nemohla jsem na to reagovat, protože přišel pan prezident, tak jsem si dovolila nyní.

Pane ministře Dienstbiere prostřednictvím paní předsedající, copak nevíte, co řekl o šaríi štrasburský soud pro lidská práva? Ten jasně řekl, že právo šaría je neslučitelné s Úmluvou o ochraně lidských práv, a to kvůli jeho pravidlům trestního práva, nepřiznání rovnoprávného postavení mužů a žen a zasahování do soukromého i veřejného života na základě náboženských předpisů. Pokud vy jako ministr pro lidská práva ignorujete rozhodnutí soudu pro lidská práva o protiprávnost nějaké ideologie a snažíte se ochraňovat islámské právo šaría, je to prostě skandální. Copak nevíte, že součástí práva šaría je i kamenování, sekání rukou, tresty smrti za odpadlictví od víry či sňatky s nezletilými? Dát právo šaría do stejného paragrafu, kde se mluví o mučení, krutém, nelidském či ponižujícím zacházení, je naopak podle nás správné, protože všechny tyto věci patří do jednoho pytle.

Děkuji vám, že jsem se mohla vyjádřit na zprávu pana ministra, který při posledním jednání se naposledy vyjádřil, a já jsem se k tomu nemohla vyjádřit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuj. A nyní prosím s přednostním právem pana ministra Dienstbiera. Prosím, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážená paní poslankyně Hnyková, já bohužel nemohu za to, že vy nejenom že neumíte číst právní text, ale neumíte ani poslouchat, co jsem tady říkal.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám, ale na paní poslankyni se obracejte mým prostřednictvím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsedkyně, já nejsem poslanec, já jsem člen vlády, já mohu přímo podle jednacího řádu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ne, nemůžete. Je to opačně, protože poslanci přímo na vás mohou, vy však nemůžete.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Dobře. Tak ano, prostřednictvím paní místopředsedkyně. Vy jste mě tady totiž neposlouchala. Já jsem vysvětloval, že kdybyste uměla číst právní text, tak byste pochopila, že váš návrh říká, že šaría není uplatňováním krutého, nelidského nebo mučivého zacházení, protože to už to ustanovení, které vy navrhujete doplnit, obsahuje. Jinými slovy, že tam doplňujete další skutečnost, kterou má ombudsman sledovat. Tím říkáte, že ta další skutečnost není tím uplatňováním toho krutého, nelidského a dalšího zacházení. Takže to jste tvrdila vy, že šaría taková není, ne já.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Soukupa. Tak s přednostním právem pan poslanec Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Pane ministře, vy říkáte, že by se měla má kolegyně paní Hnyková naučit text, vy byste se měl naučit jednací řád. Ono nejde přece o text, jde o tu podstatu a tu skutečnost, protože rozšíření pravomocí je jiným směrem, než my bychom chtěli, aby se rozšířily ty pravomoci. To není rozšíření pravomocí, to je pouze to, že by měla paní ombudsmanka dohlížet na to, aby se toto právo neuplatňovalo. To je ta podstata toho, co jsme navrhli nebo co paní kolegyně teď právě říkala. Takže to, co říkáte a čím argumentujete, to není pravda. To není pravda.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Soukupa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, já už jsem se k tomu tématu několikrát vyjadřoval, nicméně pořád potkávám různé lidi, kteří se mě ptají, co vlastně obsahuje ten můj pozměňovací návrh, a je poměrně rozsáhlý. Dále od té doby, co jsem v podstatě o tom mluvil naposled, už uplynula určitá doba, takže si myslím, že nezaškodí, abych některé věci zopakoval.

Tedy za prvé, navrhuji vypuštění oprávnění ochránce podávat návrhy k Ústavnímu soudu. Já jsem to zdůvodňoval v podstatě tím, že takové oprávnění v těch zemích, kde bychom si měli brát příklad, to znamená v Anglii, to znamená ve Švédsku, kde v roce 1802 tento institut vznikl, v podstatě nic takového nemají. Já bych ještě uvedl jeden vlastně údaj. Je to v podstatě – tuto možnost má ombudsman

nebo kdokoli, když získá možnost nebo když získá podporu nejméně 41 poslanců či 17 senátorů. Já si myslím, že to je dostatečná možnost a přístup k tomu, aby v podstatě ombudsman uplatnil své právo nějakým způsobem se ozvat.

Dále vypuštění ochránci práv činit úkon v soudních řízeních a antidiskriminačních věcech. To znamená ta veřejná žaloba. To jsem uváděl, opět to opakuji, že to s výjimkou Slovenska tuším v žádném jiném státě není. Pan Dienstbier – nikoliv vaším prostřednictvím, já se na něj můžu obracet přímo – říkal, že má nějaké jiné poznatky, možná že nám potom tady svěří ty své zkušenosti a poznatky o tom, kde jinde to přijali.

Dál se jedná v bodu 3 – zachování povinnosti ochránce prokazovat k podání žaloby závažný veřejný zájem. To znamená v dosavadní části čtvrté článek 5 v bodě 1 se slovo "shledá" nahrazuje slovem "prokáže". Na to chci zvlášť upozornit.

A dále v bodě 4 vypuštění oprávnění ochránce vůči zaměstnavatelům a dalším soukromým osobám. To jsem také zdůvodnil, protože v podstatě to znamená, ten můj návrh, to, že bychom se měli vrátit k té původní podstatě toho, proč vlastně ombudsman někdy kolem toho roku 1802 ve Švédsku vznikl, to znamená, že to byla taková ochrana před zvůlí nebo špatnými rozhodnutími státní správy a lidosprávy.

Já bych chtěl říci v té souvislosti, že se mi tak zdá, a jsem o tom přesvědčen, že ombudsman je u nás v podstatě dosti silný a netřeba ho posilovat. Ochrana lidských práv, jak jsem si nechal zpracovat určitý materiál od Parlamentního institutu, řekl bych, že velké státy mají povětšinou koordinační orgán, který je umístěn v blízkosti předsedy vlády, a v čele tohoto orgánu stojí takzvaný jako nižší ministr. To je dejme tomu v Německu nebo ve Velké Británii. U nás vidíme, že máme silného ombudsmana a ještě také poměrně silného ministra. V ostatních velkých státech mají zvláštní vládní orgán pro lidská práva, například ve Francii, Polsku, Španělsku, Itálii, a nemají tam – v podstatě tento orgán řídí někdo z pověření buď vlády, anebo v podstatě to řídí nějaký úředník. V menších státech, mezi které je třeba zařadit i Českou republiku, v podstatě neexistuje žádný koordinující orgán. Jednotlivá lidská práva jsou zařazena do pravomoci běžných ministerstev, v některých případech jsou ty lidskoprávní pravomoci zdůrazněny tím, že je vykonává v rámci rezortní ministerské pravomoci určitý relativně oddělený úřad – ve Švédsku nebo ve Finsku. Abych to shrnul a nepokračoval dál – v podstatě někde mají buď silného ombudsmana nebo silného ministra. To většinou v těch největších státech. U nás máme silného a stále sílícího ministra a máme i silného a podle představ toho návrhu silného ombudsmana. Jaksi nám prostě v tom našem malém státečku ty úřady trošku bobtnají.

Takže to je asi tak zdůvodnění toho, proč jsem navrhl ten pozměňovací návrh. On ten pozměňovací návrh je v podstatě součástí usnesení – nebo z větší části je součástí usnesení – ústavněprávního výboru, čehož si velice považuji. Nicméně nejsou tam zahrnuty veškeré ty body, například tam není ten bod 3. A já si myslím, že stojí za úvahu se zamyslet nad tím, i v podstatě ten bod 3 nebo ten odstavec 3 nějakým způsobem upravit. Proto se nespolehnu jenom na to, že je to obsaženo v usnesení ústavněprávního výboru, ale podám ten pozměňovací návrh kompletní ještě celý a požádám vás o jeho podporu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní s faktickou paní poslankyně Hnyková. Máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Já bych uvedla svoje kolegyně a kolegy jakoby v obraz. Tak tady přesně ocituji, kam my chceme náš pozměňující návrh dát, protože to tady po vystoupení pana ministra vypadalo, že nerozumím té věci, ale já si vám to dovolím ocitovat.

Bod 3: Ochránce provádí systematické návštěvy míst, kde se nacházejí nebo mohou nacházet osoby omezené na svobodě veřejnou mocí nebo v důsledku závislosti na poskytované péči s cílem posílit ochranu těchto osob před mučením, krutým, nelidským, ponižujícím zacházením, trestáním a jiným špatným zacházením nebo – a to je náš návrh – nebo posílit ochranu před důsledky uplatňování práva šaría.

A potom v bodě 4 přidáváme bod d), kde říkáme: další místa, kde dochází k systematickému porušování lidských práv v důsledku uplatňování práva šaría.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Mám přihlášenou paní poslankyni Bebarovou Rujbrovou. Chci se jenom zeptat, jestli je to přihláška do rozpravy, nebo faktická. (Poslankyně Bebarová Rujbrová mimo mikrofon říká, že do rozpravy). Do rozpravy, tak prosím, abyste vydržela, protože mám faktickou přihlášku pana poslance Hovorky. A pane poslanče (předsedající se obrací na poslance Schwarzenbergra), u vás to bude faktická? Tak budete druhý v pořadí po panu Hovorkovi. Prosím, pane poslanče. (Poslanec Hovorka dává přednost poslanci Schwarzenbergovi.) Dáme přednost panu poslanci Schwarzenbergovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Instituce ombudsmana k nám přišla ze skandinávských zemí, kde, všeobecně uznáváme, demokracie funguje nejlépe. Je známé pravidlo Power corrupts – lord Acton ho stanovil –, absolute power corrupts absolutely. Každá moc svádí k zneužití, ať je to politická, úřednická, nebo hospodářská moc.

Dámy a pánové, proto musí být osten vždycky připraven k patě mocných, ať to je ombudsman, nebo u nás ombudsžena. Je to nejdůležitější demokratická pojistka, která existuje.

Děkuju mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Hovorku. Připraví se pan poslanec Soukup a poté pan poslanec Stupčuk. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já bych chtěl jenom říct, že pravomoci ombudsmana, tak jak byly dosud nastaveny, považuji za dostatečné a ve

smyslu toho, co tady říkala i řada předřečníků, rozšiřování těchto pravomocí nepovažuji za užitečné a prospěšné pro naši zemi. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Soukupa, připraví se pan poslanec Stupčuk. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já bych chtěl ještě upřesnit. Obracím se vaším prostřednictvím, paní předsedající, na pana Schwarzenberga. Ano, máte pravdu, je to velice užitečná instituce. Nicméně ve Švédsku ombudsman v podstatě nemá takové pravomoci, které se žádají pro našeho současného ombudsmana. V tom Švédsku jeho pravomoc, nebo lépe řečeno jeho výkon spočívá se vším všudy na síle jeho osobnosti v podstatě.

Mně, nejen mně, ale ta diskuse proběhla i na ústavněprávním výboru, nejvíc vadí, že v podstatě náš ombudsman není vůbec nikomu odpovědný. On byl nějakým způsobem zvolen Poslaneckou sněmovnou a nikomu se nezodpovídá. Jinak ombudsmani v podstatě ve všech státech, i ti ombudsmani nižší, víme, že v Itálii existují ombudsmani regionální, v některých státech existují ombudsmani pro armádu, ombudsmani pro migraci, ombudsmani pro dejme tomu železnice, tak ti ombudsmani v podstatě vždycky mají odpovědnost nebo ty své podněty předávají té instituci, která je zvolila, která je zřídila. U nás mi tohle schází. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Stupčuka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, myslím, že pro tu diskusi je rozhodně důležité, že zaznělo to, že jsme si vědomi, proč byl zřízen institut ombudsmana. Podstata je skutečně v tom, že on má sloužit jako jakási ochrana občanů proti zvůli moci výkonné. A aby jednotliví občané nemuseli podstupovat mnohdy složitá správní řízení, kde mohou nalézt nápravy v opravných prostředcích, tak tady má působit právě autorita onoho ombudsmana, který má poukázat na nesprávné rozhodnutí či nesprávný úřední postup orgánů moci výkonné, zejména správních, a přinutit je v rámci autoremedury, aby opravily své chybné rozhodnutí.

Pokud bychom však přistoupili k rozšíření působnosti ombudsmana o tolik diskutované oprávnění, aby mohl podávat stížnosti k Ústavnímu soudu na zrušení zákonů, pak tedy i z ústavněprávního hlediska dochází k naprostému vybočení, protože v takovém případě on bude moci revidovat zákonodárný proces. A pokud se podíváme na to, kdo je oprávněn podávat ústavní stížnosti, tak zjistíme, že to jsou právě ty subjekty, které jsou na tom zákonodárném procesu z Ústavy účastni. A má to svoji vnitřní logiku. Ombudsman není účasten na zákonodárném procesu. I z tohoto důvodu by tuto kompetenci mít nemohl.

Závěrem podotýkám, že naše ústavněprávní ochrana práv lidských i občanských je přece založena na ochraně soudní. Kterýkoliv soud může při posuzování

individuální žádosti přerušit řízení a postoupit aplikovaný zákon pro jeho rozpor s Ústavou k Ústavnímu soudu, aby byl posouzen. Takže těžiště ochrany je skutečně v soudní moci a v tomto smysly by ombudsman zde neměl tedy suplovat soudní ochranu práv. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Bebarovou Rujbrovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Dobré odpoledne. Kolegyně a kolegové, díváte se na detektivky? Určitě v novinách čtete černé kroniky, sledujete příběhy vražd a znásilnění, sledujete trestní procesy tak jako naše veřejnost a berete jako samozřejmost, že v trestním procesu má úlohu nejenom zástupce státu, který žalobu podává, tedy státní zástupce, ale taky obhájce, byť se asi do jeho kůže ne vždy dokážeme vžít. Ale je tam od toho, aby zkoumal, zda skutečně vina je prokázána, aby poukazoval na polehčující okolnosti a hledal, jestli na tom vrahovi přece jenom není něco dobrého. A podobnou funkci má u nás veřejný ochránce práv.

Také já pamatuji ještě dobu, kdy zde zákon byl ustaven. Pamatuji si, jak prošel přes velký tehdy odpor pravice. Ale následně, a bylo to pravděpodobně v osobnosti pana doktora Motejla, jsme mu začali více věřit. Jeho role je nezanedbatelná. Lidé se naučili, a vyplývá to i ze zpráv, které pravidelně Sněmovna dostává, na Úřad ombudsmana se obracet. Ty tisíce napravených nedostatků v orgánech státní správy, k jejichž nápravě došlo tichou cestou právě proto, že na zjištění těchto nedostatků poukázal veřejný ochránce práv, pokládáme dnes jako samozřejmost. Za samozřejmé už nepokládáme, když nějakým způsobem stoupne na nohu nám.

Chtěla bych zde varovat před personifikací. Tak jako panu doktoru Motejlovi zde prošlo navýšení rozpočtové kapitoly na pravomoci, které v té době ještě v zákoně nebyly uzákoněny, tak jsme si zvykli, že paní doktorka Šabatová některými svými nepopulárními vyjádřeními může za to, že se na nás třeba ve světě dívají, pokud jde o uprchlickou agendu, tak jak se na nás dívají, a v celé řadě případů s ní nesouhlasíme. Na druhou stranu – a opět doporučuji těm, kteří se tomu jako členové petičního výboru nevěnují pravidelně, si číst zprávy veřejného ochránce práv, které Sněmovna dostává a které máte všichni k dispozici. Mimo jiné zjistíte, že více než polovina legislativních podnětů, které Úřad ombudsmana Sněmovně, resp. vládě podává, je následně naplněno. Takže i zde bych tu roli viděla jako poměrně významnou.

I já jsem se zamýšlela nad tím, jestli těch pravomocí už nemá veřejný ochránce práv u nás dost. Ale srovnám-li trend, který je v Evropě, tak si nemyslím, že zrovna náš ombudsman by oplýval pravomocemi, které jinde nejsou.

A pan poslanec Stupčuk si do jisté míry oponuje. Ano, na přezkoumávání, na hledání spravedlnosti máme soudy. Ale tím, že neumožníme ombudsmance obracet se na Ústavní soud, tak do jisté míry dáváme najevo i nedůvěru k Ústavnímu soudu. Já bych zde byla trošku opatrná. Vyhnula se personifikaci a doporučuji, abychom se ještě jednou zamysleli nad tím, co návrh zákona skutečně obsahuje a v čem se liší od toho, co je jinde v civilizované Evropě. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Stupčuka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já se přece snažím najít odpověď na to, kde je legitimita pro to, aby ombudsman měl aktivní žalobní legitimaci postupovat návrhy zákonů Parlamentu k Ústavnímu soudu, aby posuzoval jejich ústavnost. A byl bych rád, aby mi to bylo vysvětleno. To je totiž to, čemu já nerozumím. Protože pokud se na to podívám v kontextu Ústavy a státovědy, na jedné straně mám Parlament dvoukomorový, vládu, prezidenta. Tyto všechny subjekty jsou zúčastněny na legislativním procesu, a je tedy přirozené, že jako jeho účastníci mohou podávat ústavní stížnost, tak aby založily oprávnění Ústavního soudu, aby zafungovaly jako negativní zákonodárce, a rušil zákon. To přece dává logiku.

Vedle toho stojí ústavněprávní ochrana práv, kterou v České republice primárně vykonávají, a to i vůči moci zákonodárné, soudy tím, jak interpretují přijaté zákony, a mohou je shledat v rozporu s Ústavou. A to je podstata ochrany práv podle českého právního řádu a je to zcela dostačující a správné, že kterýkoliv obecný soud při aplikaci kteréhokoliv zákona v konkrétní kauze toho či onoho občana či člověka může dospět k závěru v rámci posuzovaného případu, že zákon, který je aplikován na ten konkrétní případ, je v rozporu s Ústavou, a může a má v takovém případě přerušit řízení a postoupit tento zákon k posouzení ústavnosti Ústavnímu soudu. To je přece to jádro té ochrany.

Nevidím důvod, proč by v tuto chvíli toto oprávnění měl mít ombudsman a abychom ho stavěli na roveň skupině poslanců, skupině senátorů, vládě jako celku. V podstatě on by byl v tuto chvíli postaven na roveň prezidentu republiky, který jako sám za sebe může – ale ten je zase účasten na legislativním procesu, protože jej završuje svým podpisem návrhu zákona. Takže kde je ta přiměřenost? (Předsedající: Váš čas.) A když si takto postavíme jednotlivé aktéry, tak v tom nevidím tu vnitřní logiku a legitimitu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Soukupa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já ještě jednou a naposled. Chtěl bych se obrátit na svoji předřečnici vaším prostřednictvím, na paní Rujbrovou. Ona v podstatě říkala, mluvila o tom – nezlobte se, paní Rujbrová, ale vy jste si sama protiřečila. Ona přece mluvila o tom, že bylo tisíce případů, kdy ten ombudsman pomohl, a bez pravomocí. Tak je vidět, že síla té autority nějakým způsobem zafungovala. To je v podstatě jedna věc.

A potom chci navázat ještě na další, na to tvrzení, že ombudsman potřebuje nějakým způsobem právo se sám obracet na Ústavní soud. Zákony, které přijímáme, tak tady přijímáme, 200 lidí o nich rozhoduje, 150 lidí v Senátu o nich rozhoduje, potom to podepisuje prezident. A na základě jednoho... Vidíme, jakým způsobem to může prezident předat Ústavnímu soudu sám, on tu pravomoc má. Proč by měl mít ombudsman, někdo jiný, tak jak říkal pan Stupčuk vaším prostřednictvím, měl by mít

pravomoc se sám přímo obracet? Já si myslím, že ta pojistka, těch 41 poslanců a 17 senátorů, kteří, když se bude jednat o skutečně důležitou věc, když tu pojistku v podstatě – ono se tomu říká, já nejsem právník, ale říká se tomu právní pojistka nebo právní filtr – když tam něco takového existuje, tak je to naprosto logické. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a zahajuji podrobnou rozpravu. (Ministr Dienstbier mimo mikrofon.) Prosím? Ještě není závěrečné slovo, ještě je podrobná rozprava, pane ministře, abychom načetli případné pozměňovací návrhy.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Soukupa... Pan poslanec Schwarzenberg? Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Mnozí si myslí, že ke zneužívání moci dochází pouze v exekutivním odvětví, ale dvacáté století nám dokázalo, že i v legislativním procesu se mohou páchat zločiny. Nejenom blbé zákony, nýbrž i zločinné zákony prošly mnoha parlamenty. Já jsem měl velkého učitele, Karla Poppera, a ten mě vždycky učil, že kvalita demokracie nezávisí na nejvyšším stupni demokratičnosti, o čem všem se hlasuje, nýbrž na existenci check imbalances, aby právě moc byla vždy vyvažovaná. Ty check imbalances jsou nejdůležitější pro fungující demokracii. K tomu patří i instituce ombudsmana. Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Soukupa, připraví se pan poslanec Pleticha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já jsem ten svůj pozměňovací návrh už zdůvodnil, teď už bych ho zdůvodnil potřetí, tudíž mi zbývá jenom jedno jediné – přihlásit se k němu. Je zanesen pod číslem 2301.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím k mikrofonu pana poslance Pletichu a potom s přednostním právem pan poslanec Sklenák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, hlásím se ke svému pozměňovacímu návrhu v systému pod číslem 3538. Odůvodnil jsem ho již na předchozím jednání v obecné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní s přednostním právem pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já jsem jen chtěl ocitovat § 66 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny: "Po ukončení rozpravy udělí předsedající závěrečné slovo navrhovateli a zpravodaji." Takže když se pan ministr hlásil o závěrečné slovo, tak ho samozřejmě měl dostat. Ale on je tolerance sama, takže určitě si své řekne po podrobné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já samozřejmě postupuji... Chápu to, ale mám v prezidiálce – možná se stala chyba, omlouvám se, ale po podrobné rozpravě určitě přijde prostor pro závěrečné slovo, pane poslanče. Nyní poprosím k mikrofonu paní poslankyni Adamovou.

Poslankyně Markéta Adamová: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych se také ráda přihlásila ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému nahrány pod sněmovní dokumenty číslo 2551 a 2552 a odůvodněny byly v diskusi v minulém projednávání tohoto bodu ve druhém čtení, takže jsem už k tomu nevystupovala. Můžete tam určitě najít všechny podrobnosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 4149 a který v článku I za bod 2 vkládá nový bod 2a, který zní:

V § 1 se na konci odstavce 9 doplňují – teď budu citovat: "a musí přitom upřednostňovat hygienické předpisy a předpisy bezpečnosti a ochrany zdraví při práci před náboženskými pravidly pro odívání." Tento pozměňovací návrh reaguje na kauzu, kdy ombudsmanka kritizovala rozhodnutí Střední zdravotnické školy v Praze 10, která nedovolila studentce ze Somálska nosit ve škole tzv. hidžáb, jímž si muslimky zakrývají vlasy, krk a někdy i poprsí. Veřejná ochránkyně práv tentokrát dospěla k závěru, že škola nepřímo diskriminovala studentku, neboť jí na základě neutrálně formulovaného školního řádu zakázala nosit muslimský šátek, který je projevem jejího náboženského přesvědčení navenek.

Já naprosto nesouhlasím s tímto postupem, naopak si myslím, že ředitel školy má mít právo tyto věci určovat, zejména pokud jde jako v tomto případě o dodržování hygienických předpisů. Proto navrhujeme vložit do zákona ustanovení, že pokud ochránce zasahuje do činnosti úřadů a zařízení, musí přitom upřednostňovat hygienické předpisy a předpisy bezpečnosti a ochrany zdraví při práci před náboženskými pravidly pro odívání. Základním požadavkem na úpravu zevnějšku žáků a studentů by mělo být to, aby nebránil ve výuce a nebyl rizikový z hlediska hygieny nebo vzniku úrazu. Odmítám, aby u nás náboženské symboly byly jakýmkoli způsobem privilegovány. Pro všechny musí platit stejná pravidla. Právě ve zdravotnictví je hygiena maximálně důležitá a nelze ji nijak podmiňovat. Pokud chce někdo dělat zdravotní sestru nebo doktora, musí akceptovat, že to s sebou přináší určité požadavky. Jsme ve střední Evropě, v České republice, a rozhodně zde

nemáme teokratický stát. Proto chci, abychom se podle toho chovali všichni a nepodlézali náboženství, které je pro nás cizí. Děkuji za pozornost.

A ještě bych vás, paní předsedající, chtěla požádat – já jsem tam přihlášená ještě jednou, ale to se týká tohoto. Tak se omlouvám, protože to vzniklo z toho minulého jednání. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji, a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Maxovou.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, paní předsedající. Já bych se ráda přihlásila k pozměňovacímu návrhu pod číslem 2808, který jsem vložila do systému a který se týká možné odvolatelnosti ombudsmana či ombudsmanky, protože v současné době tuto stať nebo tuto část, která se týká odvolatelnosti, považuji za nedostatečnou, protože zákon zde nepamatuje na situaci, kdy by např. ochránce či ochránkyně nemohli vykonávat svou funkci z důvodu špatného zdravotního stavu. Stejně tak zákon pomíjí možnost odvolání ochránce v případě, že se při výkonu své funkce dopustí závažného pochybení, což samozřejmě znamená zavinění porušení povinnosti ochránce či takové jednání, které ohrožuje důvěru ve funkci ochránce, případně snižuje vážnost této funkce.

Myslím si, že pozměňovací návrh nedává povinnost parlamentu, ale pouze rozšiřuje možnost na zdravotní důvody a pro závažné pochybení, není tudíž včleněna do stávajícího odstavce 3, který upravuje odvolání ochránce, nýbrž je upravena ve zcela novém odstavci. Důvodem je skutečnost, že oproti odstavci 3, dle něhož Poslanecká sněmovna je povinna při naplnění zákonných podmínek ochránce z jeho funkce odvolat, tak v případě nového odstavce 4 bude záviset na jejím uvážení, zda k takovému kroku přistoupí, či nikoliv. Samozřejmě k tomuto by byl nezbytný souhlas nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Chci také dále zdůraznit a znovu zopakovat, že pozměňovací návrh reflektuje ustanovení o odvolání evropského veřejného ochránce práv a inspiruje se také slovenskou úpravou, nebo například ve Švédsku je parlament oprávněn zbavit funkce ombudsmana, který přišel o důvěru parlamentu. Zákony Francie i Belgie připouštějí odvolání ombudsmana z funkce pro závažné pochybení, respektive ze závažných důvodů. Takže to není nic neobvyklého v evropském právu.

Dále chci říci, že pokud bychom možná zpochybňovali sousloví závažné pochybení, tak je to naprosto běžný výraz v našem právním řádu. Závažné pochybení najdeme též v jednacím řádu Evropského parlamentu, článek 21, kde samozřejmě může být odvolán také.

Já bych ráda požádala o podporu svého pozměňovacího návrhu pod číslem 2808. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Bendu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni ministři, dámy a pánové, já už budu také stručný, vystupoval jsem myslím dostatečně ve druhém čtení. Jenom bych chtěl navrhnout dovypuštění části třetí, změny zákona o Ústavním soudu ve znění ústavněprávního výboru, to znamená dosavadní části čtvrté, nyní části třetí, kde zůstala ta pravomoc po projednání v petičním výboru Poslanecké sněmovny podávat návrhy k Ústavnímu soudu. Já myslím, že tato pravomoc je také ještě zbytečná, a navrhuji, aby tato část byla vypuštěna. Myslím, že se budu shodovat i s některými jinými návrhy, které zde zazní z pléna, ale pro jistotu jsem chtěl, aby tento návrh tady byl k dispozici.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Havlovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, já bych se ráda oficiálně přihlásila k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 3544. K těmto návrhům už se vedla debata v obecné rozpravě minule a já bych je nyní chtěla jen ve stručnosti shrnout.

Návrh je rozdělen do tří bodů. Cílem prvního bodu návrhu je ochránit místa, která spadají pod působnost veřejného ochránce práv, před uplatňováním islámského práva šaría. Podle zákona jsou to místa, kde se nacházejí osoby omezené na svobodě, a místa, kde jsou osoby závislé na poskytované péči. Kontrola, zda není uplatňováno právo šaría, tak má být prováděna například v dětských domovech či ve věznicích, ale především, a to je zásadnější, v zařízeních pro zajištění cizinců v pobytových střediscích pro azylanty. Zde je totiž riziko šíření nejvyšší. V rámci bodu dva bude stejná ochrana před právem šaría poskytnuta i školám, kde je podobná ochrana neméně důležitá. A třetí bod pozměňovacího návrhu se týká působnosti ochránce provádět sledování zajištění cizinců a výkonu právního vyhoštění. Je zřejmé, že za imigrační krize nelze z objektivních důvodů dosáhnout toho, že bude vždy dosahováno určených standardů. Podle našeho pozměňovacího návrhu musí ve svém hodnocení ombudsman přihlédnout k objektivní situaci způsobené imigrační krizí. Nebude tedy moci jen bezhlavě kritizovat, ale bude muset přihlížet k tomu, že například prudce vzrostl počet imigrantů a Česká republika nemá okamžitě k dispozici dostatečné kapacity a že se používají provizorní opatření. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu... pan poslanec Soukup stahuje svoji přihlášku, já jenom prosím, aby to načetl na mikrofon.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já se musím omluvit, nezkušenost začínajícího poslance stále ještě. Já jsem se v podstatě přihlásil dvakrát, takže stahuji svoji přihlášku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže já vás odmažu. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Navrhuji tedy nyní panu ministrovi závěrečné slovo, má-li o něj zájem. Prosím, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Já bych tady vedle toho, že jsem rád, že po skončení rozpravy jsem ho tentokrát dostal, tak bych rád vyjasnil ještě jednu nejasnost týkající se jednacího řádu. Byla tady řeč o neznalosti jednacího řádu. Já si myslím, že by ho měli znát především poslanci. Já odcituji § 59 odst. 3, který říká, že poslanec se v rozpravě neobrací přímo na jiné poslance a případné dotazy na ně klade prostřednictvím předsedajícího. Je to pouze pravidlo platné mezi poslanci navzájem. To k tomuto.

A nyní již k samotnému návrhu zákona. Návrh zákona obsahuje dvě důležité oblasti. Jedna je možnost veřejného ochránce obracet se na Ústavní soud s návrhem na rušení zákonů v případě, že dojde k závěru, že v té věci, kterou řeší, je součástí problémů i rozpor aplikovaného zákona s Ústavou. Druhá oblast se týká možnosti veřejného ochránce podávat antidiskriminační žalobu ve veřejném zájmu. Obě dvě tyto pravomoci, které navrhujeme svěřit veřejnému ochránci, vycházejí z vládního prohlášení. Ta otázka Ústavního soudu je tam výslovně takto stanovena.

Co se týče ochrany proti diskriminaci, je tam obecně řečeno, že vláda podpoří rozšíření prostředků ochrany proti diskriminaci. Už jsem tady uváděl, máme samozřejmě i jiné možnosti, například svěřit takovou pravomoc právnickým osobám, které jako předmět činnosti mají ochranu proti diskriminaci. Předpokládám, že toto by byla kontroverznější varianta než ta, která je navržena v tomto zákoně.

Z jednání výboru, ať už petičního, nebo ústavněprávního, vyplynula podpora ještě třetí pravomoci a to je zavedení monitorovacího mechanismu ve vztahu k ochraně práv osob se zdravotním postižením podle v zásadě stejnojmenné úmluvy OSN. Myslím si, že na tom je vcelku shoda. Už jsem také uváděl, že to byla pravomoc, která původně byla v legislativním procesu na vládní úrovni navrhována, že vypadla na poslední chvíli pouze z toho důvodu, že byl rozpor s Ministerstvem financí ohledně tabulkových míst v Kanceláři veřejného ochránce práv, ale v podstatě vzápětí po jednání vlády, kdy z tohoto důvodu tam tato pravomoc nebyla zahrnuta, tento rozpor byl překonán. Proto vlastně poměrně ve shodě se navrhuje doplnění této pravomoci.

Nyní bych se vyjádřil podrobněji k jednotlivým věcem. Začal bych tedy možností veřejného ochránce obracet se na Ústavní soud s návrhem na rušení zákonů pro rozpor s ústavním pořádkem.

Pan poslanec Stupčuk tady kladl otázky legitimity takové pravomoci, když vlastně tu pravomoc mají ti, kteří se podílejí na legislativním procesu, v zásadě tedy skupina poslanců, senátorů, prezident republiky. Nejsou to jenom oni, je to také samosoudce nebo senát soudu, který aplikuje zákon a dojde k závěru, že ten zákon, který by měl aplikovat, je v rozporu s Ústavou. A stejně samozřejmě kterýkoliv občan, který projde celým tím justičním procesem, až nakonec vyčerpá všechny možnosti a podává ústavní stížnost a spojuje s ní návrh na zrušení zákona nebo jeho

části pro rozpor s Ústavou vzhledem k aplikaci toho zákona nebo jeho ustanovení v jeho věci. Takže nejsou to pouze ti, kteří se podílejí na legislativním procesu.

Tady bych ale zmínil, že je možno stejně tak klást legitimity takové pravomoci veřejného ochránce ve vztahu k podzákonným předpisům – stejně tak je tady skupina poslanců, stejně tak je tady skupina senátorů a v uvozovkách sám veřejný ochránce. Pro srovnání, je to v zásadě úplně analogická situace, akorát v tomto případě v souladu s vládním prohlášením vláda navrhuje rozšíření i na zákony. Už jsem tady uváděl, že to je analogické spíše právě k té možnosti soudu, resp. soudce či senátu, navrhnout zrušení zákona při aplikaci ve věci, kterou rozhoduje, protože to je analogické přesně tomu, co se navrhuje tady, pokud v nějaké věci, kterou šetří veřejný ochránce, dospěje k závěru, že tam ta souvislost je, tak pak se navrhuje možnost obrátit se na Ústavní soud.

Pro mě je navíc ještě velmi dobře přijatelný návrh, který byl projednán a podpořen v ústavněprávním výboru, že by to dělal ještě poté, co s takovým záměrem přijde na petiční výbor a tam tuto věc projedná, protože to samozřejmě otevírá prostor k tomu, aby se věc vyřešila jiným způsobem než podáním k Ústavnímu soudu. Například sami poslanci mohou využít své zákonodárné iniciativy a takovou věc řešit, což je zjevně méně konfliktní způsob řešení, anebo můžou i zaznít argumenty, jaké je jiné řešení třeba z hlediska ústavní aplikace nějakého sporného ustanovení zákona v případě, že je k dispozici více možných výkladů, a to v souladu s judikaturou Ústavního soudu, že existuje-li ústavně konformní výklad, není tady důvod k rušení zákona nebo jeho části.

Takže já si myslím, že tak jak je to navrženo ještě s tím řekněme kompromisním nebo částečně limitujícím návrhem z ústavněprávního výboru, tak to může posílit ochranu práv občanů ČR. A to si myslím, že by mělo být naším společným zájmem. Příliš vlastně nerozumím tomu, proč je tady takový odpor proti této možnosti veřejného ochránce práv.

Zdůraznil bych ještě jednu věc. Jsou zachovány základní principy, podle kterých veřejný ochránce funguje v tom smyslu, že veřejný ochránce sám o ničem nerozhoduje. On vždy jenom navrhuje, doporučuje a je na tom adresátovi, do jaké míry nebo jakým způsobem s tím naloží. Na tomto principu se nic nemění ani v tomto případě, protože veřejný ochránce nemá rozhodovat o tom, jestli je zákon v rozporu s Ústavou. On může podat návrh k Ústavnímu soudu a bude to zcela přirozeně Ústavní soud, který rozhodne, zda tady je dána protiústavnost, nebo ne, zda je tady dán důvod k tomu zrušit zákon nebo nějakou jeho část. Ani v tomto případě veřejný ochránce nemá podle vládního návrhu zákona o ničem rozhodovat. Pouze navrhuje, rozhoduje někdo jiný. V zásadě jako ve všech ostatních případech, kde je dána působnost či pravomoc veřejného ochránce.

Pak je tady druhá velmi důležitá pravomoc nebo možnost, a to je podávat antidiskriminační žalobu ve veřejném zájmu. Opět už jsem tady ten argument uváděl. To není samoúčelná záležitost. Ochrana proti diskriminaci nebo žaloba proti diskriminačnímu jednání patří k velmi složitým typům právních kauz, vyžaduje kvalifikovanou právní pomoc. Osoby, vůči kterým je diskriminační jednání uplatňováno, jsou velmi často osoby, které nemají prostředky, mají často nižší

sociální kompetence, jsou to prostě slabší osoby, které právě proto jsou oběťmi diskriminace. V tomto případě žaloba ve veřejném zájmu může být velmi efektivním prostředkem, protože pomůže nejenom jedné osobně, ale obecně definované skupině osob, které mohou čelit typově stejnému diskriminačnímu jednání. Umožní také vytvořit soudní judikaturu v oblasti diskriminačního jednání, která zatím v dostatečném rozsahu velmi citelně chybí, a tím vlastně do budoucna takovému jednání i předejít. Tedy má to i preventivní funkci, takováto pravomoc veřejného ochránce. Doopravdy statistiky ukazují, že přestože z průzkumů a analýz, které se dělají, vyplývá, že velmi často dochází k diskriminačnímu jednání, tak je podáváno naprosto minimální množství antidiskriminačních žalob. Proto také mj. chybí judikatura. Jak jsem říkal, jsou to velmi komplikované právní spory, vyžadují kvalifikovanou právní pomoc a ta se právě obětem diskriminace nedostává. Tady mají šanci, že konečně budou jejich práva ochráněna. A myslím si, že chránit práva občanů ČR, a dokonce řekl bych zejména těch slabších, kteří si nejsou schopni obstarat nyní vlastními silami, by mělo být opět naším společným zájmem.

Nyní bych se ještě vyjádřil k některým pozměňovacím návrhům, které tady zazněly. Já myslím, že z uvedeného je zřejmé, že nebudu podporovat, protože by to bylo mj. i v rozporu s vládním prohlášením a tak já postupovat nemohu, vypuštění kterékoliv ze dvou hlavních oblastí, které jsou součástí vládního návrhu, tedy ani možnosti obracet se na Ústavní soud ani antidiskriminační žaloby. Nicméně podpořil bych návrh pana poslance Pletichy, který se týká antidiskriminační žaloby, protože jeho návrh to podání antidiskriminační žaloby svazuje právě s nějakou konkrétní činností veřejného ochránce podle zákona, a pokud v rámci té činnosti dospěje k závěru, že tam dochází k diskriminačnímu jednání, tak právě a pouze tehdy by mohl žalobu podávat. To znamená, není to tak, že si usmyslí, že někde by mohlo docházet k diskriminaci v něčem, s čím nemá v rámci své činnosti nic společného, tam ji podá, ale musí to mít opět vazbu na činnost veřejného ochránce, což si myslím, že je racionální. Ono to tak v zásadě bylo myšleno a z návrhu pana poslance Pletichy v případě, že by se schválil, se to stane zcela zřejmým. Já osobně bych nepodezíral veřejného ochránce a jeho kancelář, že by tu ambici měla zcela mimo činnost, kterou vykonává v konkrétních věcech.

Co se týče návrhu paní poslankyně Maxové, který rozšiřuje možnost odvolání veřejného ochránce Poslaneckou sněmovnou, já si umím představit, že kdyby to bylo jinak formulováno, že se můžeme bavit o zdravotních důvodech, kdyby tam byla nějaká delší doba. V jiných zákonech se používá doba šest, devět měsíců. Šest měsíců například ještě v zákoně o Ústavu pro studium totalitních režimů, o kterém tady ještě v této souvislosti také budu mluvit. Tři měsíce jsou poměrně krátká doba z hlediska zdravotní neschopnosti, to se může poměrně běžně stávat, a tam diskuse je možná.

To, co je pro mě zcela nepřijatelné a co ohrožuje nezávislost veřejného ochránce i podle pařížských principů, o kterých tady už v debatě posledně byla řeč, je ta druhá část návrhu, kdy vlastně by byla umožněna téměř libovůle Sněmovny v rozhodování, zda odvolá, nebo neodvolá veřejného ochránce práv. Paní poslankyně Maxová tady citovala pařížské principy, ale jeden z těch principů jaksi opomněla – že součástí té nezávislosti je také princip, že ten člen instituce nebo osoba, která funkci vykonává, je jmenována na stanovené funkční období, tedy na určitou dobu. Tím se také podle

těch principů myslí, že není snadno odvolatelná, že by měla mít garantovánu tu dobu, což právě jí pojišťuje tu nezávislost.

A tady se vracím k zákonu o Ústavu pro studium totalitních režimů. Tam byl podán návrh i na jeho zrušení u Ústavního soudu a Ústavní soud zrušil vlastně dvě slova, která znamenala, že Senát může odvolat člena rady ústavu v případě, že řádně nevykonává funkce. A Ústavní soud přesně konstatoval, že to je narušení principu nezávislosti, protože vlastně umožňuje volnou úvahu, kdy odvolávat a kdy neodvolávat. To si myslím, že by bylo zcela zásadní ohrožení principu nezávislosti, který bychom měli k úřadu veřejného ochránce práv zcela jasně držet, a bylo by to popření všeho a vlastně by to ani nenaplňovalo podmínky nezávislé instituce, která by měla vykonávat monitoring ve vztahu k právům osob se zdravotním postižením.

Tolik v tuto chvíli z mé strany. Ostatní návrhy v tuto chvíli komentovat nebudu. Myslím si, že jsem okomentoval ty zásadní. Doufám, že ve třetím čtení bude ten zákon podpořen se zachováním těch klíčových pravomocí, byť s určitou modifikací podle návrhů z výborů a zde ve druhém čtení tak, aby se nám podařilo naplnit záměr zlepšit ochranu lidských práv v České republice. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Tudíž končím druhé čtení tohoto návrhu a jen připomínám, že pan poslanec Karamazov podal návrh na zamítnutí a o tomto budeme hlasovat až ve třetím čtení. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

18.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 574/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře... Nemá zájem o slovo.

Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 574/1. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, tím je výbor pro životní prostředí, pana poslance Sedláře, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Sedlář: Vážená paní předsedající, zástupci vlády, dámy, pánové, výbor pro životní prostředí jako garanční výbor zasedl dne 4. února a přijal následující usnesení:

Výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila ve znění přijatého pozměňovacího návrhu, kde článek 2 zní: Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení. – Jde tedy o upřesnění časové v rámci platnosti navrhovaného zákona. Dále, pověřuje předsedu výboru, aby předložil tohle usnesení prostřednictvím zpravodaje, což činím, atd. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova. (Není.) Pan zpravodaj také ne. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku, tudíž podrobnou rozpravu končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak, pan zpravodaj také ne. Tudíž v tuto chvíli končím druhé čtení tohoto návrhu.

S přednostním právem pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl navrhnout jménem dvou klubů, ODS a KDU-ČSL, abychom jednali procedurálně, meritorně, o návrhu zákona pod bodem 98 a abychom dnešní jednání ukončili až po skončení prvého čtení. Možná to stihneme, možná to bude trvat pár minut navíc. Ten zákon byl podán v roce 2014. Děkuji za podporu a pochopení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já samozřejmě o vašem návrhu dám hlasovat. Svolám kolegy z předsálí. Paní poslankyně, chci se zeptat, s čím chcete vystoupit. (K poslankyni Putnové. Ta mimo mikrofon odpovídá, že chce vystoupit s návrhem na projednání dalšího zákona.) Ale v tuto chvíli nemáte přednostní právo, je mi líto, já vás nemůžu pustit k mikrofonu. Navíc zazněl procedurální návrh.

Všechny vás odhlásím. Poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování o předloženém návrhu. Táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 114, do kterého je přihlášeno 113 přítomných, pro 83, proti 18. Konstatuji, že návrh byl přijat.

My tedy budeme pokračovat dalším bodem jednání a tím je bod

98.

Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb.

/sněmovní tisk 403/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Znovu upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 403/1.

Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Vladislav Vilímec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dovolte mi, abych stručně vystoupil za navrhovatele sněmovního tisku 403, tedy za pana poslance Vilímce, paní Janu Černochovou, pana Junka, pana Vondráčka a paní Hnykovou. Jedná se o novelu zákona č. 212/2009, kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který nechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením tehdejšímu Sovětskému svazu.

Chtěl bych pouze uvést, že původní návrh byl schvalován v roce 2009. Byl to také poslanecký návrh. Takovými hlavními protagonisty toho návrhu byla paní poslankyně Orgoníková a paní poslankyně Dundáčková. Pak zákon byl novelizován v roce 2012, poněvadž měl určité problémy v textové jednoznačnosti výkladu. Senát přišel v roce 2012 s novelou. Ta prošla v roce 2012. Přesto došlo k tomu, že z aplikace současného zákona, byť byl novelizován v roce 2012, vyplývá, že část oprávněných osob se odškodnění z důvodu svého věku prostě nedočká. Původní vlastníci totiž již dávno zemřeli a děti jako jediní z kategorie oprávněných osob již také ve většině případů přesáhly 80 let svého věku a identifikovány jsou již případy, kdy děti jako oprávněné osoby uplatnily přihlášku, dokonce jim bylo vyhověno, ale už se nedožily převodu peněz na jejich účet. V takovém případě bohužel nárok oprávněného zaniká.

Poslanecký návrh novely je tedy veden snahou odstranit tento rozpor s elementárním pojetím spravedlnosti v demokratickém právním státě a zahrnout mezi okruh oprávněných osob také vnuky původních vlastníků a případně i závětní dědice.

Samozřejmě můžeme diskutovat – a jsem připraven diskutovat – o detailech našeho návrhu. Přečetl jsem si stanovisko vlády. Můžeme diskutovat o tom, zda rozsah rozšíření oprávněných osob je adekvátní. Tady je namístě připomenout, že předchozí odškodňovací předpisy, ať již z 90. let, nebo později, v zásadě nikdy nezužovaly výčet oprávněných osob pouze na děti původních vlastníků, jako je to v tomto zákoně.

Také můžeme diskutovat o spíše extrémní domněnce vládních legislativců, zda náhodou text našeho poslaneckého návrhu by neumožnil odškodňovat jeden soubor majetku více než jednou. Jsem přesvědčen, že to nelze takto aplikovat. Přesto můžeme hledat na výborech ještě nějaké přesnější legislativní vyjádření. (V sále je rušno.)

Vážené kolegyně a kolegové, protože skutečně není čas... Tento návrh zákona je podáván z toho důvodu, aby byl naplněn původní záměr zákona odškodnit ty, kteří zanechali na Podkarpatské Rusi majetek. Stát v 50. letech dostal za tento majetek určitý peněžní obnos, bylo to v přepočtu asi 920 mil. korun československých, a považuji tedy za zcela v rozporu s právem, že stát v minulosti tento obnos ve větším rozsahu nepoužil k odškodnění vlastníků a oprávněných osob. Můžeme to v dnešní

situaci napravit. Proto žádám, vážené kolegyně a kolegové, o podporu dalšího projednávání tohoto návrhu ve výborech. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím sněmovnu o klid. Děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec René Číp.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, tento návrh lze za určitých okolností označit jako sněmovní evergreen. Byl zde návrh exposlankyně Orgoníkové a úspěšným kompromisem napříč politickým spektrem přijatý zákon v roce 2009. V novém a podstatně rozšířeném návrhu vidím ovšem i jisté rozpory, na které bych rád upozornil.

Navrhovatel předpokládá, že maximální částka, kterou by musel stát vynaložit ze státního rozpočtu, je 222 mil. korun. Konstatuje, že by se mělo jednat asi maximálně o 111 známých žadatelů či skupin žadatelů, kteří se v minulosti hlásili o odškodnění již ve spojitosti s aktuálně platným zněním zákona o odškodnění, přičemž na jedno uznané odškodnění připadá částka maximálně 2 mil. bez ohledu na počet osob, mezi které se dělí, a toto odškodnění jim nebylo vyplaceno. Podle jiných informací se v minulosti jednalo o asi 80 případů, které nebyly dořešeny. Takže pokud se tyto zakládají na pravdě, je zde znatelný nárůst v počtu osob žádajících odškodnění. Předkladatelé sami nejsou schopni vyloučit také možnost, že se nepřihlásí další žadatelé, kteří podle původního zákona neměli na odškodnění nárok, a tudíž o něj nežádali.

Dalším problémem je záruka, že mezi žadateli nebudou i ti, které bychom rozhodně odškodňovat neměli. Mám na mysli například potomky kolaborantů a sympatizantů s nacismem z druhé světové války a podobně. Toto v návrhu vůbec není řešeno.

Také se naskýtá otázka, do kolikáté generace máme tuto restituci – jde totiž jednoznačně o restituci – vyplácet a pokračovat tím vlastně jistým způsobem i v dalších restitucích.

Žádáte, aby byl váš návrh schválen již v prvním čtení bez projednání ve výborech. Chápu argument o časovém odstupu, nejsem však nakloněn unáhlenému projednávání návrhu. Za sebe jsem připraven hlasovat pro postoupení návrhu výborům ke standardnímu legislativnímu procesu. Kromě rozpočtového výboru by bylo vhodné, aby návrh posoudil i ústavněprávní výbor, což tímto také procedurálně navrhuji. Po zvážení všech pozitiv i rizik, na které při tom určitě narazíme, se s plnou zodpovědností budeme moci všichni rozhodnout, zda ve finále bude návrh přijatelný, či nikoliv. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane zpravodaji. S přednostním právem pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Já jen velmi stručně: Uplatňuji veto podle § 90 odst. 3 na projednávání tohoto zákona v režimu § 90 odst. 2.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Doplňte prosím, jménem koho.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, omlouvám se. Jménem poslaneckého klubu sociální demokracie a ANO 2011.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášky pana poslance Junka, pana poslance Vondráčka a paní poslankyně Hnykové. Prosím pana poslance Junka, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Junek: Dobrý den, kolegyně, kolegové, nebudu zdržovat. Dohodli jsme se, aby projednávání bylo rychlé, takže argumenty nechám na druhé čtení. Nicméně věci, které tady zazněly od pana zpravodaje, mně takříkajíc hnuly žlučí. Takže se pak k těm věcem vyjádřím ve druhém čtení. Ale opravdu ty věci, které zazněly, nejsou úplně relevantní a nemůžu s nimi souhlasit. Takže ale ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Vondráčka.

Poslanec Radek Vondráček: (Hovoří chraplavým hlasem.) Děkuji za slovo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Zákon tu máme od února 2015 a když přijde na řadu, tak já nemůžu mluvit. Tak to je osud. Takže vás jenom poprosím o podporu tohoto návrhu, a jestli jste zvědaví, co jsem chtěl říct a co řeknu ve druhém čtení, tak musíte zvednout svoji ruku a zmáčknout tlačítko ano.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Já jsem, vážené kolegyně a kolegové, pro vás měla tady připraven příběh jedné rodiny, abych vám to na tom příběhu vysvětlila, čeho se to vlastně týká. Ale protože už je pokročilá hodina, nechám si tento příběh na druhé čtení. Vidím, že mám podporu, takže věřím tomu, že bude ta podpora i v tom, že tento zákon postoupíte do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan navrhovatel. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Já budu velmi krátký, děkuji za slovo. Navrhl bych zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů, a to s ohledem na to, že zákon byl podán v únoru 2015, dnes je duben 2016 a oprávněné osoby odcházejí a je potřeba rozhodnout v nějakém dostupném čase. Jsem přesvědčen, že 30 dnů na projednání ve výboru bude dostatečně stačit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj? Také ne. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Jiný návrh není, tudíž přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 115, do kterého je přihlášeno 122 přítomných, pro 112, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec René Číp: Děkuji. Tak jak jsem konstatoval v rozpravě, kdy jsem procedurálně navrhoval ústavněprávnímu výboru, tak ještě jednou opakuji svoji prosbu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, i o tomto návrhu budeme hlasovat. Táži se, zda je ještě jiný návrh. Není.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 116, do kterého je přihlášeno 122 přítomných, pro 84, proti 22. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dní.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 117, do kterého je přihlášeno 124 přítomných, pro 65, proti 20.

Konstatuji, že návrh byl přijat a lhůta na projednání ve výborech byla zkrácena na 30 dní. Tímto končím projednávání tohoto bodu.

Vzhledem k tomu, že jsme schválili za podmínky projednání tohoto zákona ukončení dnešního jednacího dne, v tuto chvíli přerušuji schůzi do zítřejšího rána 9 hodin, kdy budeme pokračovat dle schváleného programu. Děkuji za spolupráci a přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.09 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
14. dubna 2016
Přítomno: 161 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, pane ministře, zahajuji třetí jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Adamec – bez udání důvodu, paní poslankyně Balaštíková od 13 h – pracovní důvody, pan poslanec Běhounek od 9.45 do 11.30 h – pracovní důvody, pan poslanec Birke – bez udání důvodu, paní poslankyně Černochová do 11 h – pracovní důvody, pan poslanec Čihák – zdravotní důvody, paní poslankyně Fischerová – zdravotní důvody, pan místopředseda Gazdík – zahraniční cesta, pan poslanec Heger od 14.30 do 18 h – pracovní důvody, paní poslankyně Chalánková – zdravotní důvody, pan poslanec Chalupa – pracovní důvody, pan poslanec Jakubčík od 12 h – pracovní důvody, pan poslanec Kádner – zdravotní důvody, pan poslanec Kolovratník do 13 h – pracovní důvody, paní poslankyně Kovářová do 11.30 h – pracovní důvody, paní poslankyně Langšádlová – zahraniční cesta, pan poslanec Laudát – osobní důvody, paní poslankyně Lorencová – zdravotní důvody, paní poslankyně Matušovská – zdravotní důvody, pan poslanec Sedláček od 11 do 14 h – osobní důvody, paní poslankyně Nováková – zdravotní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Okamura – pracovní důvody, pan poslanec Pilný – pracovní důvody, pan poslanec Soukup – pracovní důvody, pan poslanec Šrámek – pracovní důvody, pan poslanec Urban do 11 h – bez udání důvodu, paní poslankyně Váhalová – pracovní důvody, pan poslanec Vozka – pracovní důvody, pan poslanec Zahradníček – zahraniční cesta, paní poslankyně Zelienková – zahraniční cesta, pan poslanec Zemánek – zdravotní důvody, pan poslanec Zlatuška do 13 h – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: pan premiér do 14.30 h – pracovní důvody, pan vicepremiér Babiš – pracovní důvody, pan vicepremiér Bělobrádek – zahraniční cesta, pan ministr Chovanec do 11.15 – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, paní ministryně Marksová do 11 h a z odpoledního jednání – pracovní důvody, pan ministr Mládek – pracovní důvody, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Pelikán do 14.30 h – pracovní důvody, paní ministryně Šlechtová – zahraniční cesta, pan ministr Ťok – pracovní důvody, paní ministryně Valachová do 14.30 h – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Pan poslanec Velebný hlasuje s kartou číslo 3.

Dnešní jednání zahájíme bodem 230, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne jejich losování.

Otevírám tedy bod

230.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

První interpelací je interpelace paní poslankyně Jitky Chalánkové na paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci rozdělování sourozenců při mezinárodních adopcích. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 740. Paní poslankyně Chalánková je omluvená, takže v tom případě tato interpelace propadá a dále o ní jednat nebudeme.

Otevírám druhou interpelaci. To je interpelace, ve které pan ministr vnitra Milan Chovanec odpověděl na interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka ve věci vybavení policistů hlavního města Prahy. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 741. Otevírám rozpravu a prosím pana poslance Ondráčka.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Pane ministře (Hermane), jediný, který jste přítomen, kolegyně, kolegové, vzhledem k omluvě pana ministra vnitra je asi zbytečné, abychom tuto interpelaci zde otevírali, takže požádám o její přerušení do přítomnosti pana ministra. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. To je návrh, o kterém musíme hlasovat. Ale já vyčkám, dokud na tabuli nebude potřebné kvorum. (Podle tabule je přítomno 63 poslanců, předsedající čeká.) Já bych chtěl požádat, pokud jsou v kuloárech ještě někteří poslanci, aby se dostavili do jednacího sálu, abychom mohli hlasovat. (Další chvíle čekání.) Potřeboval bych ještě dva poslance... Už jsme dosáhli kvora, tak doufám, že to vydrží.

Zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Ondráčka, abychom přerušili tuto interpelaci. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 119, přihlášeno je 78, pro 73, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Další interpelací je interpelace paní poslankyně Jany Černochové na pana ministra financí Andreje Babiše. Paní poslankyně je řádně omluvena, tudíž interpelace odpadá.

Další interpelací je interpelace pana poslance Grebeníčka na přítomného ministra kultury Daniela Hermana ve věci ohrožování a poškození národního kulturního dědictví v souvislosti s vyřazením Červeného domku v Kostelci na Hané spojeného s památkou básníka Petra Bezruče ze seznamu nemovitých kulturních památek. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 757. Otevírám rozpravu. Pan poslanec Grebeníček má zájem vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, interpeloval jsem ministra kultury Daniela Hermana v souvislosti s rozhodnutím Ministerstva kultury vyškrtnout ze seznamu nemovitých kulturních památek Červený domek Petra Bezruče v Kostelci na Hané. Z ministrovy odpovědi, kterou máte k dispozici, se můžete přesvědčit, že ministr odpověděl vcelku seriózně. Musím ocenit zejména to, že projevil jistou vstřícnost, když mě informoval, že ministerstvo jedná dokonce o určité nápravě. Podle ministrova sdělení má být domek Petra Bezruče, který je cenným příkladem dobové místní architektury, zachráněn tím způsobem, že ministerstvo jej zařadí znovu mezi kulturní památky, tentokráte ovšem bez Petra Bezruče, který má být podle sdělení ministra Hermana připomenut jen pamětní deskou.

I když vnímám příznivě ministrovu osobní vstřícnost, přece jen dosavadní postup jeho úředníků a jeho konstatování, že ministerstvo nenese žádnou odpovědnost ani za návrh ani za skandální nekvalifikovanou a účelovou argumentaci navrhovatelů, mne spolu s jistým deficitem některých konkrétních informací, o které jsem žádal, vedly k tomu, že jsem požádal o zařazení této interpelace k ústnímu projednání.

Dámy a pánové, pokud rozhodnutí úředníků Ministerstva kultury vyhovět návrhu hejtmana Olomouckého kraje právem vyvolalo znepokojení kulturní veřejnosti a značné pochybnosti i mezi odborníky, ministr ve své odpovědi na mou interpelaci argumentuje tím, že Ministerstvo samo nic takového neprosazovalo, jen vyšlo plně vstříc zaslepenosti regionálních politiků. Troufám si s plnou odpovědností tvrdit, že když jde o kulturní památku, přece jen by měly existovat určité standardy jednání. Odpovědní úředníci Ministerstva kultury by měli být aktivní a neměli by se nechat zatlačit do role pasivního schvalovatele toho, co nějaký místní politik nemístně navrhne.

Ano, argumentace, kterou je návrh podložen, je velmi pochybná a čouhá z ní jako sláma z bot především snaha ušetřit na něčem, co se dlouho zanedbávalo a nechávalo bez ohledu na statut nemovité kulturní památky chátrat. Nehodlám s odstupem času zjišťovat, jaký díl odpovědnosti na celé věci nese hejtman Jiří Rozbořil a nakolik za skandální selhání hejtmana odpovídají ti, kdo měli plnit roli odborných expertů. Je ale nezbytné zmínit, že hejtman Rozbořil zřejmě nevěnoval rozhodování o této záležitosti náležitou pozornost a velmi, velmi ji podcenil. Sám jako neodborník, co se týče posuzování nemovitých kulturních památek a osobností spojených se zápasem za českou svébytnost a s hodnotami české literární kultury, nebyl osobou kvalifikovanou, která by mohla bez odborného zázemí posoudit tak citlivou a odbornou záležitost, jako je hodnota Červeného domku a význam osobnosti Petra Bezruče pro Kostelec, Moravu a Slezsko, pro českou státnost. V období, kdy se olomoucký hejtman za zády krajských zastupitelů rozhodoval a angažoval pro návrh na zrušení kulturní památky, měl velmi vážné politické a osobní problémy. Byl pod tlakem v souvislosti s šetřením jisté korupční kauzy a byl i pod tlakem své strany a jejího předsedy, který jej veřejně vyzval a požadoval jeho odvolání či odstoupení z funkce hejtmana.

Ale vlastně až dnes můžeme posuzovat ministerskými úředníky schválený návrh na vyřazení domku Petra Bezruče ze seznamu kulturních památek se znalostí širších souvislostí. Podle informací ČTK se hejtman Rozbořil při svém rozhodování opřel

o ostudné ideologické plky, jinak to totiž nazvat nelze, o plky, které jako zdůvodnění poskytli údajní odborníci z olomoucké pobočky Národního památkového ústavu.

Dámy a pánové, dovolím si citovat informaci ČTK zveřejněnou dne 17. prosince loňského roku, tedy roku 2015. Památková hodnota domu je založena pouze na politickém významu v době zapsání. Svou architektonickou hodnotou není objekt výjimečný, jde o běžnou produkci z počátku 20. století s novodobými úpravami. Jak dále uvedla ČTK, podle olomouckých památkářů byl Bezruč jako básník značně přeceňován, takže není nutné, aby domek byl nadále kulturní památkou. Až když Ministerstvo kultury schválilo – a podle ministra kultury bez jakékoliv vlastní aktivity – vyřazení domku ze seznamu nemovitých kulturních památek a když se ozvaly protesty překvapené kulturní veřejnosti k tomuto barbarskému jednání olomouckého hejtmana, ten začal couvat. Dokonce se pro média vyjádřil: "Věta, že byl Petr Bezruč jako básník značně přeceňován, byla pouze citace ze žádosti, kterou zpracoval odbor kultury a památkové péče Olomouckého krajského úřadu. Pokud tato citace vyvolala diskusi mezi širokou veřejností a výsledkem bude nalezení vhodných cest k záchraně domku Petra Bezruče, je to dobrý krok k řešení patové situace kolem objektu v Kostelci na Hané." Tolik tedy pan hejtman.

Všechna nyní dostupná fakta nasvědčují, že původní snaha hejtmana Rozbořila a úředníků kraje ušetřit na opravě kulturní památky nebyla podložena žádným skutečně odborným a komplexním posouzením takového nápadu. Možná zvítězila nad zdravým rozumem i nad všemi měřítky památkové péče a nad respektem ke kulturním hodnotám i čísi snaha vyřadit domek ze seznamu památek, a tak ospravedlnit nebo zbavit osobní odpovědnosti ty, kdo o něj po léta řádně nepečovali a zanedbávali údržbu. Tyto snahy našly poslušné vykonavatele v hejtmanském odboru kultury a památkové péče a bohužel nesetkaly se s odpovídajícím odporem ani u úředníků Ministerstva kultury. A to přesto, že ještě v červenci loňského roku starosta Kostelce na Hané Ladislav Hynek veřejně prohlásil: "Petr Bezruč je moravskoslezský bard, ale přece jenom kus života v Kostelci prožil. Takže by tady měla být důstojná připomínka tohoto období jeho života. Přemýšleli jsme, že bychom asi nahoře, kde Bezruč přebýval, udělali světnici, která by připomínala život a tvorbu Petra Bezruče v Kostelci, a ve spodních místnostech bychom dali prostor pro výstavy a expozice, které by nebyly stálého charakteru," dodal starosta s tím, že "Kostelec by opravu budovy, kterou hejtmanství řádně neudržuje, uvítal."

Dámy a pánové, po tom všem mne sotva někdo přesvědčí o tom, že odbor kultury a památkové péče Olomouckého krajského úřadu je pro hejtmanství plně kvalifikovaným a odborným útvarem. Uvítal jsem, že ministr kultury, když vysvětloval rozhodnutí svého ministerstva, které návrhu olomouckého hejtmanství plně vyhovělo, se od přístupu olomouckých byrokratů k osobnosti a dílu Petra Bezruče určitým způsobem distancoval. Ministrovi úředníci však rozhodli v jejich prospěch. Ministr v informaci k rozhodnutí Ministerstva vyřadil Červený domek Petra Bezruče ze seznamu nemovitých kulturních památek ale také uvedl, že básník prý v Kostelci v domku strávil jen závěr svého života, kdy již netvořil. Nejsem si v tomto případě jist, zda skutečně on sám nebo jen ti, kdo mu připravovali podklady, chtěli naznačit, že sice nikoliv tvorba a básník sám, ale pobyt Petra Bezruče v Kostelci na Hané nebyl až tak významný. To je sice nesporně posun oproti

obskurním názorům údajných odborníků odboru kultury a památkové péče Olomouckého krajského úřadu, kteří za méně významného považují i samotného básníka a jeho tvorbu.

Bohužel v tomto ohledu mám pocit, že odborné zázemí ministra Hermana poskytlo nedostatečnou informaci. Básník v Kostelci na Hané, a to právě v Červeném domku, sice pobyl nejvíce v posledních dvou desetiletích svého života, tedy od roku 1939 do roku 1958. Pokud by se ale někdo domníval, že Petr Bezruč byl spojen s Kostelcem na Hané jen závěrem svého života, považuji za potřebné uvést jednoznačná fakta, prokazující opak.

První cesty Petra Bezruče na Hanou a do Kostelce se datují již do období 90. let 19. století. Roku 1899 sem pak zavítal na delší dobu, když se léčil z těžké plicní choroby. Část básní jeho monumentální sbírky Slezské písně vznikla právě v důsledku této jeho životní zkoušky a se vší pravděpodobností i při tomto pobytu. V té době vytvořil také menší cyklus básní z Hané, Hanácká ves, Plumlov, Plení, do Kostelce pak vedly Bezručovy cesty v letech 1901 a 1903 a opakovaně pak i v dalších letech a poté zejména i po roce 1927, kdy v podstatě odchází do penze. Nemyslím si tedy, že by kostelečtí, ale i celá česká kulturní veřejnost měla přijmout názor, že Bezruče netřeba v Kostelci na Hané připomínat něčím víc než pamětní deskou upomínající na jeho pobyt zde v posledních dvou desetiletích jeho života.

Vážené dámy a pánové, žijeme v časech, kdy společnost je zaplavována kýčem, brakem, který se vydává za kulturu. Žijeme v době, kdy vše se poměřuje penězi a kdy i nejhloupější a nejnestydatější reklama a kýč jsou vnucovány každému a všem bez svobody volby, ať chtějí, nebo ne. Kvalitní kulturní tvorba si dnes mnohdy jen těžce proráží cestu a zejména poezie zápasí o přežití. Jsem ale optimista a jsem přesvědčen, že tomu tak nemusí být navždy. V mnohém to záleží ale i na každém z nás. Věřím, že i Kostelečtí, ti, kteří mají ke kultuře dobrý vztah a kteří si jí váží, současní i ti budoucí, si mohou a budou považovat toho, že zde dlouhá desetiletí nalezl útočiště, ale také se inspiroval ke své tvorbě básník, o kterém jediný český nositel Nobelovy ceny za literaturu Jaroslav Seifert napsal: Žádný jiný z básníků žijících a z mrtvých leda Jan Neruda svými zpěvy pátečními nevyslovil mužněji a básničtěji politickou ideu národa. Spolu s Erbenovou Kyticí, Babičkou Boženy Němcové a Máchovým Májem patří Slezské písně jistě k nejčtenějším a nemilovanějším knihám českého lidu.

Ano, dámy a pánové, ministr kultury mne ve své odpovědi na mou písemnou interpelaci ujistil, že Červený domek Petra Bezruče, o který v posledních dvou desetiletích odpovědně řádně nepečovali a nechali jej chátrat, nebude zbořen. Ministr se vyslovil, že znovu, i když protentokráte bez Petra Bezruče, jen pro svou místní architektonickou hodnotu bude zařazen mezi památky. Zdá se tedy, že tu jistá naděje na zachování Červeného domku Petra Bezruče je. A je tu tedy i naděje, že Kostelečtí a příští generace o tuto významnou kulturní památku, spjatou s Kostelcem a s osobností velkého básníka nepřijdou a v budoucnu jí budou znovu moci kdykoli přiznat význam, který pro Kostelec a pro českou kulturu má. Chci věřit, že tuto naději dnes veřejně udrží při životě i stávající ministr kultury Daniel Herman.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit. Je tomu tak. Potom pan poslanec Nekl.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové. Vážený pane poslanče, děkuji za tyto informace, které zde zazněly, a já si dovolím shrnout pár základních informací, abychom se orientovali v této kauze.

Dům číslo 153 v Kostelci na Hané byl zapsán do státního seznamu kulturních památek z důvodu pobytu básníka Petra Bezruče. Petr Bezruč se v Kostelci na Hané usadil v roce 1939 a žil v domě do své smrti v roce 1958.

Objekt přešel do vlastnictví Olomouckého kraje v roce 2004. Od konce 60. let 20. století byl expozičně využíván. Ve druhé polovině 70. let minulého století zde byla tehdejším Městským národním výborem v Kostelci na Hané zřízena expozice Památník Petra Bezruče, jejíž provoz v 80. a 90. letech zajišťovalo tehdejší Muzeum Prostějovska. Po roce 1989 přestala být expozice z ideových i technických důvodů funkční. Domek přestal být využíván jako výstavní prostor. Olomoucký kraj převzal objekt již bez této expozice, která byla odstraněna. Objekt neměl praktické využití a obnovení expozice Petra Bezruče se nejeví jako funkční.

Ministerstvo kultury obdrželo žádost o zrušení prohlášení domu č. p. 153 v Kostelci na Hané za kulturní památku od majitele nemovitosti, Olomouckého kraje. Této žádosti Ministerstvo kultury vyhovělo a zrušilo prohlášení tohoto domu za kulturní památku. Důvodem byla zejména ta skutečnost, že v případě vztahu nějaké významné osobnosti ke konkrétnímu místu nebo stavbě jsou tyto věci prohlašovány z důvodu jejich stěžejního významu v životě významné osobnosti. Zejména to jsou domy, kde se významná osobnost narodila nebo kde vytvořila své zásadní dílo apod. Objekty, kde významná osobnost pouze pobývala nebo zde byl jiný, avšak spíše latentní vztah, jsou zhusta označovány pamětní deskou, ale nejsou prohlašovány za kulturní památku. To je právě příklad zmíněného domu. Petr Bezruč zde trávil část svého života, z hlediska tvorby zcela neaktivního.

Přitom opravdu důstojným místem připomínky básníka Petra Bezruče, které je navíc spojeno s odborným literárněvědným pracovištěm Slezského zemského muzea, je básníkův opavský rodný dům a druhá expozice věnovaná Petru Bezručovi je umístěna ve Starých Hamrech. Ministerstvo kultury srub v roce 2004 prohlásilo za kulturní památku, kde se dochovalo autentické vybavení a řemeslné detaily, které vytvořil samotný Petr Bezruč.

Pan poslanec Grebeníček ve své písemné interpelaci uvedl, že Ministerstvo kultury a Národní památkový ústav označily osobnost Petra Bezruče – cituji – za básníka, který byl značně přeceňován. Konec citátu. Že jej celkově dehonestují a jeho osobnost bagatelizují. Toto tvrzení se ale nezakládá na pravdě. Ministerstvo kultury během správního řízení nikdy osobnost Petra Bezruče nehodnotilo, pouze ve svém rozhodnutí o zrušení prohlášení věci za kulturní památku citovalo z podání navrhovatele a současně vlastníka věci, tedy Olomouckého kraje. Cituji: "Petr Bezruč byl jako básník značně přeceňován a v dnešní době není jeho význam tak společensko-historicky zásadní jako v době minulé. Není nutné, aby domek, v němž pobýval, byl nadále kulturní památkou."

Připomínám jenom, že ten iniciační podnět hejtmana Olomouckého kraje pana Ing. Jiřího Rozbořila, o kterém se zde vede rozprava, je tedy z dílny hejtmana, který je v Olomouckém kraji v koalici s KSČM a předseda kulturní komise za KSČM pan Augustin jistě je o té věci zpraven. To znamená, že tam jistě nějaká odborná diskuse po stranické linii vedena byla.

Toto, co jsem citoval, však není stanovisko Ministerstva kultury, ale nezbytné vyložení argumentů dotčeného subjektu správního řízení do odůvodnění rozhodnutí ve věci.

Já jsem ve své odpovědi panu poslanci na jeho interpelaci sdělil, že Ministerstvo kultury v žádném případě nezpochybňuje literární význam osobnosti Petra Bezruče, jehož práce je neodmyslitelnou součástí naší literární tvorby. Ani Národní památkový ústav se nijak nevyjadřoval přímo k osobnosti Petra Bezruče. Pouze ve svém vyjádření v rámci správního řízení mj. uvedl k procesu tehdejšího zápisu, že – cituji – "památková hodnota je založena pouze na politickém významu v době zapsání." Tedy umělecká stránka osobnosti Petra Bezruče nebyla ani v době zápisu nijak hodnocena.

Národní památkový ústav dále uvedl, že se jedná o utilitární objekt z režného červeného zdiva bez hodnotnějších architektonických prvků. Ministerstvo kultury ani Národní památkový ústav tedy nijak nedehonestovaly památku Petra Bezruče ani nešlo o neodborné, kulturně negramotné a ideologizující kádrování osobnosti. Skutečnost, že osobnost Petra Bezruče byla interpretována před rokem 1989 převážně ideologicky, nelze přičítat na vrub nynějšímu Ministerstvu kultury.

Pan poslanec Grebeníček rovněž vznesl dotazy na průběh procesu rušení prohlášení za kulturní památku, zvláště z jakých důvodů vyhovělo Ministerstvo kultury žádosti olomouckého hejtmanství, když z informací ČTK a vyjádření starosty Kostelce na Hané je zřejmé, že domek může být nadále připomínkou básníka. Zda proběhlo rozhodování ze strany Ministerstva kultury řádně, jak byly dodržovány lhůty k vyjádření se účastníkům řízení a dalším subjektům, jak byl zveřejněn návrh na zrušení prohlášení věci za kulturní památku a jak se mohla vyjadřovat široká veřejnost.

V rámci písemné odpovědi na interpelaci bylo panu poslanci sděleno, že řízení o zrušení prohlášení věci za kulturní památku proběhlo řádně a dle platných právních předpisů. V této věci je nezbytné podtrhnout, že se jedná o správní řízení, které je z hlediska procesního ovládáno správním řádem. Jedná se o zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, přičemž Ministerstvo kultury obecně jedná a jednalo v mezích právních předpisů. Řízení bylo zcela jednoznačně vedeno v souladu s právními předpisy, byly vyžádány všechny podklady a důkazy, byly dodrženy všechny procesní zásady a bylo rozhodnuto v souladu s obsahem spisu i v souladu se skutečným stavem. Ostatně v této souvislosti neobdrželo Ministerstvo kultury jedinou konkrétní stížnost či výtku. Ministerstvo kultury provedlo řádně správní řízení. V rámci tohoto správního řízení nijak, a rozhodně ne negativně, samo nehodnotilo osobnost básníka Petra Bezruče a z věcného hlediska rozhodlo o zrušení prohlášení domu číslo 153 za kulturní památku, které vázalo na ideové axiomy doby zápisu památky.

Já jsem ve své odpovědi přislíbil prověření dalších možných vztahových hodnot objektu a života básníka a dále prověření typologie domu. Architektonicky jde

skutečně o utilitární stavbu, což je v současné době rozpracováno. Na druhou stranu nic nebrání tomu, aby dům číslo 153 v Kostelci na Hané byl využíván jako muzeum nebo jiná kulturní forma připomínky Petra Bezruče. Rozhodující není statut kulturní památky, ale vůle vlastníka.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Teď se zeptám pana poslance Grebeníčka, zda to je faktická poznámka? (Poslanec Grebeníček odpovídá mimo mikrofon.) Nic, takže ruším. A pan poslanec Nekl. Prosím.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji za udělení slova. Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se vyjádřil k projednávané problematice, kterou na půdu Poslanecké sněmovny oprávněně přinesl kolega poslanec Miroslav Grebeníček, a to ze dvou důvodů. Kostelec na Hané je součástí mého volebního obvodu, což samozřejmě není prioritní důvod, ale zadruhé, což je vážnější důvod, vyřazení domku, ve kterém Petr Bezruč žil bezmála posledních 20 let svého života, z kulturních památek vyvolalo značné diskuse a nebývalý zájem veřejnosti. Osobně jsem byl tázán desítkami lidí, co se to děje a proč k tomu došlo. A nejen jednotlivci, ale i zástupci organizací spravujících kulturní dědictví, a nejen kulturní dědictví Petra Bezruče. Dokonce vzniká občanská iniciativa za obnovení kulturní památky Petra Bezruče v Kostelci na Hané. Vedl jsem mnohá jednání s občany, ale také s představiteli Olomouckého kraje, především s panem hejtmanem Jiřím Rozbořilem a jeho náměstkem pro kulturu a kulturní památky panem Radoslavem Kašťákem.

Označení odkazu díla Petra Bezruče jako přeceňovaného básníka, jehož význam v dnešní době není zásadní, je velmi kontroverzní a při jednání s hejtmanem i jeho náměstkem bylo konstatováno, že velmi nešťastné a neodpovídající skutečnosti. Nejen proto, že Petr Bezruč patří do skupiny nejvíce překládaných českých spisovatelů vedle Jaroslava Haška nebo Julia Fučíka a jeho Reportáže psané na oprátce, Petr Bezruč je nejpřekládanější český básník a odkaz jeho díla je přeneseně platný i dnes, ale také proto, co stojí v odpovědi pana ministra. Existuje důstojný památník spojený s regionálním literárněvědným pracovištěm Slezského zemského muzea, které spravuje i další kulturní památku, vyhlášenou v roce 2004 v Ostravici – Starých Hamrech. Věřím, že toto odborné pracoviště, zřízené a financované Ministerstvem kultury, by bylo schopno využívat a udržovat i takzvaný Červený domek v Kostelci na Hané. Jsem přesvědčen, že kulturní památka není dána jen stavební a architektonickou významností, ale i odkazem těch, kteří v ní žili.

Proto je bohužel odrazem vývoje posledních dvou desetiletí, že i ti, co ovlivňují vývoj a myšlení dětí a mládeže, rezignovali na udržení odkazu opravdových velikánů našich dějin, například žijících v 19. a 20. století. Důsledkem byl od konce 90. let minulého století nezájem o tuto kulturní památku, a to i ze strany majitelů, nejdříve muzea Prostějov, později Olomouckého kraje. Došlo to tak daleko, že domek Petra Bezruče zchátral.

Jak dále z této situace? Konstatovat, že už je vše hotovo, nelze. Je několik řešení, která jsou více či méně ve hře. Jedním z nich je revokace rozhodnutí Olomouckého kraje. Hovořím o Olomouckém kraji, protože tuto věc neprojednalo ani krajské zastupitelstvo a komise pro kulturu a památkovou péči dostala informace až po rozhodnutí Olomouckého kraje. To jenom na doplnění slov pana ministra, kdo mohl zasáhnout. Tento krok se pokusím sjednat s kompetentními s tím, že domek by mohl být nabídnut do správy Slezského zemského muzea a uveden do důstojného stavu.

Druhým řešením je opravit domek a dále ho využívat jako místo pro společenský a spolkový život občanů Kostelce na Hané. Finanční prostředky budou nemalé, proto bude nutné je sdružit z více zdrojů. Život Petra Bezruče v něm bude připomenut malou expozicí a pamětní deskou na něm. A doplňující řešení, které by přiblížilo život a odkaz Petra Bezruče, je nově upravený prostor před nadživotní sochou Petra Bezruče v Kostelci na Hané a instalace exteriérových panelů. Na jejich obsahu by se mohly podílet jak Slezské zemské muzeum, či Moravské muzeum v Olomouci. Při všech řešeních by mohlo sehrát významnou úlohu i Ministerstvo kultury, ať již metodicky, či přímo materiálně.

Proto si dovoluji navrhnout usnesení, pokud bude interpelující kolega Grebeníček souhlasit, aby projednávání této interpelace bylo přerušeno a vrátili jsme se k ní poté, kdy uspějí či neuspějí pokusy o revokaci usnesení.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se zeptám, zda to je procedurální návrh a chcete o něm hlasovat teď, nebo zda dáte prostor přihlášeným řečníkům, aby mohli vystoupit. Mám zde ještě dvě faktické poznámky. Dobrá, děkuji. Tak v tom případě pan předseda Stanjura, faktická poznámka, potom pan poslanec Grospič.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Petr Bezruč nepatří komunistům. To je třeba říct. Já jsem z Bezručovy Opavy. Není pravda, že na něj nemyslíme. Náš největší kulturní festival, který pořádá město, se jmenuje Bezručova Opava. Nejznámější cena, kterou město uděluje v oblasti kultury, je cena Petra Bezruče. Máme knihovnu Petra Bezruče a Bezručovo náměstí. To zaprvé. Takže není to váš soudruh, nepatří vám, nehrajte to takhle.

A druhá věc. Připadá mi absurdní a nemístné, aby poslanci debatovali o tom, kdo je či není významnější básník. To nám tedy opravdu nepřísluší. Nechme to historikům, kritikům, čtenářům, překladatelům, ti sami rozhodnou. My o tom debatu prostě vést nemusíme. Pokud si chce některá samospráva opravit nějaký významný dům, má na to plné právo a opět to nemusíme řešit na půdě Poslanecké sněmovny.

To je všechno a zdravím vás z Bezručovy Opavy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Grospič. Potom pan poslanec Opálka a pan poslanec Nekl – všechno faktické poznámky.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já budu velice stručný. Mám tady úkol, byl jsem požádán, abych tlumočil i za jiné části České republiky, za Středočeský kraj, totéž k této otázce, že považujeme Petra Bezruče za básníka, který je spjat s celou českou kulturou, chcete-li i československou kulturou, že má hluboký odkaz v našem kulturním dědictví a že by mělo Ministerstvo kultury vejít v daleko intenzivnější jednání i s příslušným Krajským úřadem Olomouckého kraje o tom, aby se tento domek stal opět kulturní památkou a ne jenom muzeem, kde vzpomínka na Petra Bezruče bude ponechána na zvážení vlastníka této kulturní památky či bude nahrazena pouze pamětní deskou.

Čili tolik z mé strany. A zasazuji se o to, aby byl vlastně tento stav napraven a důstojně ohodnocen význam Petra Bezruče pro českou literární i básnickou tvorbu i pro odkaz našeho kulturního dědictví.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych reagovat na svého kolegu předsedu poslaneckého klubu ODS a pozdravit vás taky z bílé Bezručovy Opavy. Ono se často říká, že bílá, protože je čistá. Ale Bezruč tehdy viděl vlát bílé prapory na domech zrádného města, takže šlo tehdy o zrádné město. To jenom k upřesnění některých věcí, které byly přejímány.

Já si myslím, že v této fázi nebo fázi předchozí šlo především o peníze, a jak ušetřit necitlivě. Já si myslím, že komunisté si nepřisvojují Bezruče, ale jsou jediní, kteří se zatím viditelně vedle některých historiků a literátů do této kauzy obuli, protože si myslí, že by se měla napravit. A myslím si, že jak tady zaznělo jak z úst pana ministra, tak z úst kolegy pana Nekla, je jedna z možných důstojných cest v tom, aby to bylo stejně jako Srub v Hamrech místem pracoviště Slezského zemského muzea, respektive Památníku Petra Bezruče. Já rozumím tomu, že jde taky o to, aby byla atraktivnost, návštěvnost, čili můžeme v budoucnu využívat, jak bylo řečeno, první poschodí k připomínce posledního pobytu Petra Bezruče a přízemí k multivýstavám, multikulturním akcím. A určitě to přijme ona obec, protože ta na rozdíl od některých jiných je na pobyt Petra Bezruče na svém území hrdá. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Nekla. Po něm pan poslanec Benešík, stále faktické poznámky.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedo. Dovolte, abych se mírně ohradil proti vystoupení pana předsedy poslaneckého klubu ODS. Zcela vážně hovořím o tom, že si komunisté nepřisvojili Petra Bezruče ani ho nezneužívají ideologicky, naopak to se nám snaží podstrčit pan poslanec Stanjura. Chci jen říci, že naopak kvitujeme, že Ministerstvo kultury i do dnešních dnů se o památku a odkaz díla Petra Bezruče stará velmi významně. Neobracejí se na mě pouze členové strany nebo levicově zaměření občané, ale například jsem měl jednání i s Maticí slezskou a i s dalšími představiteli společenského a veřejného života, kteří určitě nepatří mezi naše voliče a příznivce. Takže bych si prosím vyhradil, aby se tato diskuse neobracela

do polohy ideologické, ale do polohy faktické, o to, aby byla důstojně uctěna památka jednoho z našich největších básníků. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, já si myslím, že tady jasně zaznělo, že nevedeme spor o tom, že Petr Bezruč neodmyslitelně patří do fondu české kultury. Byl to velmi významný básník a jak pánové napravo, tak nalevo, jak dámy napravo, tak nalevo se na tom většinově shodnou.

Tady se vede spor o to, jestli je konkrétní dům natolik relevantní k významu tohoto básníka, jestli si zaslouží status národní kulturní památky. Co shledávám jako velmi zvláštní, je, a to říkám jako krajský zastupitel Zlínského kraje, to znamená člověk, který má jakési povědomí o tom, jak fungují kraje, že se tady chce po křesťanském demokratovi, ministrovi kultury Danielu Hermanovi, aby dal do latě krajskou koalici v Olomouckém kraji složenou ze členů KSČM a ČSSD. To mi prostě přijde velmi zvláštní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Grebeníček. S faktickou poznámkou, nebo řádně? S vystoupením. Prosím, řádná přihláška.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Já už jsem poděkoval ministru kultury za písemnou odpověď. Asi vás nepřekvapí, když mu poděkuji znovu i za jeho dnešní ústní vystoupení. Samozřejmě znám jeho kompetence a mám představu, co přísluší kraji. Ale ministr v podstatě vykřesal z toho balastu naději pro seriózní přístup, naději k tomu, abychom si všichni uvědomili, že Petr Bezruč je náš národní básník. A žádné politické lovy by se konat neměly.

Mně je jedno, kdo je v Olomouckém kraji u moci a v koalici. Mně jde opravdu o věc. Nedívám se na to, kdo to navrhuje, ale co navrhuje. Chci jenom dát najevo, že v případě, jestli to myslel kolega Nekl vážně, a on je krajským zastupitelem, že nás odbřemení, to znamená, že se pokusí o revizi usnesení, pokud by dospěli k novému poznatku, tak nepochybuji o tom, že by Ministerstvo kultury aktuálně reagovalo. Ale v dané chvíli nemůže ministr udělat víc, než udělal. A já se přiznám, že jsem udělal taky maximum, pokud se týká toho, že mě oslovila spousta lidí, nejenom řadových občanů, ale zejména kumštýřů.

Jestli se on chce pokusit o revokaci, tak mám takový pocit, že ani pan ministr ani já mu to nebudeme nějak vytýkat, bránit mu v tom, ale mám pocit, že by měl stanovit termín dokdy. Pokud by si osvojil nebo vzal by můj návrh, aby to bylo třeba do konce prosince letošního roku, aby si to v kraji vyřídili a dali nám na vědomí ten výsledek, tak je to hlasovatelné. Pak jsem ochoten si to osvojit a jak jednací řád velí přijmout toto usnesení a v prosinci bychom to znovu aktuálně posoudili, ale už by to bylo mnohem kratší, protože pak už bychom nemohli dělat nic jiného než to, co bude v usnesení Olomouckého kraje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do rozpravy? Pokud si přejete reagovat, pane ministře, samozřejmě můžete.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně a kolegové, nestává se to často, ale musím říci, že souhlasím s tím, co tady bylo řečeno mým předřečníkem panem poslancem Grebeníčkem. Měli bychom zůstávat na rovině věcné a ne ideologické.

Já bych jenom chtěl tady trošku korigovat to, co bylo řečeno ještě předtím, že se Ministerstvo kultury dostatečně nestará o odkaz tohoto národního literáta. Už jsem tady ve svém úvodním vystoupením řekl, že důstojným místem připomínky básníka Petra Bezruče, které je navíc spojeno s odborným literárněvědným pracovištěm Slezského zemského muzea, je básníkův opavský rodný dům. A druhá expozice, která je mu věnovaná, je umístěna ve Starých Hamrech. Tento srub Ministerstvo kultury v roce 2004 prohlásilo za kulturní památku a tam se dochovalo také ono autentické vybavení a řemeslné detaily, které samotný Petr Bezruč vytvořil. To znamená v případě kauzy domu číslo 153 v Kostelci na Hané se skutečně jedná o podnět hejtmana Olomouckého kraje, o správní řízení, a já jsem plně také za to, abychom byli na věcném základě, abychom přistupovali věcně bez jakýchkoli ideologických předpojatostí, které by odkazu tohoto básníka určitě nepomohly. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud není nikdo další přihlášen do rozpravy, zeptal bych se pana poslance Nekla, zda by byl tak laskav a ještě jednou tady zopakoval návrh, se kterým přišel.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedo. Jak jsem řekl: přerušit projednávání tohoto bodu do doby, než bude známý výsledek mého návrhu o revokaci usnesení Olomouckého kraje. Termín bych dal do konce září letošního roku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Možná bych poprosil pana poslance Grebeníčka, jestli by byl tak laskav a přihlásil se k tomu usnesení, protože jednací řád říká, že usnesení navrhuje interpelující poslanec, tak abychom byli opravdu v souladu s jednacím řádem.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Jak už jsem avizoval, nemám problém s tím osvojit si tento návrh i samozřejmě s doplňkem, který upřesňoval, dokdy toto přerušení budeme akceptovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže návrh zněl přerušit projednávání této interpelace do září tohoto roku. Je to tak v pořádku? (Ano.) To si myslím, že je hlasovatelné.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 120, přihlášeno je 118, pro 34, proti 44. Tento návrh nebyl přijat.

V tom případě se zeptám pana poslance Grebeníčka, zda navrhuje jiné usnesení. (Ne.) V tom případě projednávání této interpelace končím.

Další interpelací bude interpelace pana poslance Ondráčka na ministra vnitra Milana Chovance ve věci práce přesčas v důležitém zájmu služby, tisk 758. Otevírám rozpravu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou děkuji, pane předsedo. Stále jeden, pane ministře (u interpelací je stále přítomen pouze ministr kultury Herman). Požádal bych stejně jako v prvním případě o přerušení této interpelace do doby přítomnosti pana ministra vnitra. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s přerušením této interpelace, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 121, přihlášeno je 118, pro 84, proti nikdo. Návrh byl přijat. Přerušuji tuto interpelaci.

Otevírám další, což je interpelace pana poslance Zbyňka Stanjury na ministra zemědělství ve věci personálního obsazení dozorčích rad státních podniků, tisk 766. Otevírám rozpravu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná bychom se mohli společně zamyslet, zda vůbec má smysl institut písemných interpelací. Je první týden řádné schůze a z devíti písemných interpelací je ministr přítomen na jedné. Jedné z devíti! Samozřejmě vás nebudu zatěžovat svou interpelací jak na ministra Jurečku, tak na ministra Babiše, která je následující. Počkáme si na jejich přítomnost. Takže navrhuji přerušení projednávání této interpelace do doby přítomnosti ministra zemědělství.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 122, přihlášeno je 118, pro 82, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Otevírám další interpelaci, což, jak už bylo avizováno, je interpelace pana poslance Stanjury na pana ministra financí. Otevírám rozpravu a očekávám stejný návrh.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak ještě než ten návrh přednesu, tak vám doporučím, kolegyně, kolegové, abyste si tu interpelaci skutečně přečetli, protože se týká odpočitatelných položek u daně z příjmů fyzických osob. Už několik měsíců tady vedeme debatu například o tom, zda vrátíme slevu na manželku a děti pro živnostníky, kteří více než z 50 % využívají paušály. A myslím, že ta čísla, která jsou k dispozici, jsou poměrně zajímavá. Sice navrhuji přerušení a věřím, že podklady k této interpelaci nevyužijeme pouze v debatě u písemné interpelace, ale i v debatě u daňových zákonů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dále do rozpravy? Respektive padl zde návrh na přerušení, takže o něm budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s přerušením této interpelace, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 123, přihlášeno 118, pro 86, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Tato interpelace byla přerušena.

Budeme pokračovat interpelací pana poslance Daniela Korteho ve věci působení China CEFC Huaxin Energy Company na pana předsedu vlády, tisk 778. Otevírám rozpravu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Pěkné dopoledne, dámy a pánové. Nepokládám za smysluplné projednávat odpověď pana premiéra na mou písemnou interpelaci, s kterou jsem hrubě nespokojen, za nepřítomnosti interpelovaného, a proto navrhuji přerušení tohoto bodu do doby přítomnosti pana premiéra.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 124, přihlášeno je 118, pro 86, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Interpelace byla přerušena.

Otevírám poslední interpelaci, což je interpelace pana poslance Marka Ženíška na pana předsedu vlády ve věci rostoucího vlivu Číny na Českou republiku, tisk 779. Otevírám rozpravu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Navážu na kolegy přede mnou. Myslím si, že to téma je natolik aktuální, a ty odpovědi, které pan premiér zaslal na moji písemnou interpelaci, nebyly dostatečné. Myslím si, že je zapotřebí, aby u toho pan premiér byl. Proto navrhuji taktéž, aby tento bod byl přerušen do doby přítomnosti pana premiéra. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 125, přihlášeno 119, pro 85, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali dnešní písemné interpelace. A pokud zde není dohoda předsedů poslaneckých klubů na tom, že bychom pokračovali bezprostředně, tak přeruším jednání Sněmovny do 11. hodiny.

(Jednání přerušeno v 9.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, nyní bychom se měli věnovat bodům z bloku smlouvy, první a druhé čtení, a dále případně bodům z bloku zprávy, návrhy a další. Odpoledne projednáme bod 231, což jsou ústní interpelace.

Na začátek přečtu omluvy, které dorazily. Dnes se omlouvá z celého jednacího dne pan poslanec Jan Mihola, dnes od 11 do 19 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Rom Kostřica, dále od 12.30 hodin z důvodu výjezdního zasedání podvýboru pro inovace, letectví a kosmonautiku se omlouvá pan poslanec Seďa, dále od 9 do 12 hodin z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Adamová, ze zdravotních důvodů se dne 14. dubna omlouvá pan poslanec Petr Kudela, dále od 16.30 hodin do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Miroslava Němcová, dále z důvodu účasti na exportním fóru s Ministerstvem průmyslu a obchodu se omlouvá pan poslanec Robin Böhnisch.

Paní místopředsedkyně Jermanová bude hlasovat s kartou číslo 16, pan předseda Kalousek s náhradní kartou číslo 19.

Eviduji přihlášku k programu pana poslance Kubíčka. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji si navrhnout jménem poslaneckého klubu ANO pevné zařazení těchto bodů na pátek 15. 4. v prvním čtení po pevně zařazených třetích čteních: bod 56, vládní návrh zákona o hornické činnosti, sněmovní tisk 653, bod 57, vládní návrh zákona, trestní zákoník, sněmovní tisk 588, bod 58, vládní návrh zákona, občanský zákoník, sněmovní tisk 642, bod 59, vládní návrh zákona o použití pevných (správně peněžitých) prostředků z majetkových trestních sankcí, sněmovní tisk 650, bod 60, vládní návrh zákona o obětech trestných činů, sněmovní tisk 658, a bod 61, vládní návrh zákona, trestní zákoník, sněmovní tisk 753. Opakuji, to vše v prvním čtení na pátek 15. 4. po již pevně zařazených třetích čteních. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Roman Sklenák – pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Já si také dovolím navrhnout několik změn v pořadu schůze. Navrhuji vyřadit z programu schůze bod 216, což jsou výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2014, sněmovní tisk 643, a bod 33, což je novela zákona o biocidech, druhé čtení, sněmovní tisk 589. Tyto dva body navrhuji vyřadit z programu schůze.

Dále navrhuji pevně zařadit na úterý 3. 5. jako první dva body bod 70, což je novela zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti, tisk 723, a bod 68, novela zákona o léčivech, tisk 732. Oboje první čtení, jako první a druhý bod v úterý 3. 5. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále zde mám přihlášku pana poslance Mackovíka. Prosím.

Poslanec Stanislav Mackovík: Dobrý den. Dámy a pánové, pane předsedající, vládo, já bych si dovolil požádat o zařazení tisku 760 –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale v sále je hluk a já neslyším, co říkáte. Potřebuji si to poznamenat.

Poslanec Stanislav Mackovík: Žádám o zařazení tisku 760, bod 225, což je působení sil resortu Ministerstva obrany na Islandu, z této schůze, a to na čtvrtek 5. 5. jako druhý bod po písemných interpelacích, a to po bodu 226. Důvodem je, že to nebylo projednáno na výboru obrany.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě jednou – 5. 5. jako druhý bod?

Poslanec Stanislav Mackovík: Ano, po bodu 226.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Po bodu 226. Táži se, zda ještě někdo další z poslanců a poslankyň chce vystoupit s návrhem na úpravu programu. Není tomu tak. V tom případě budeme hlasovat o jednotlivých návrzích.

První návrh předložil pan poslanec Kubíček. Žádá, aby 15. 4. po pevně zařazených bodech byly zařazeny body 56, 57, 58, 59, 60 a 61. Eviduji návrh, aby se hlasovalo o jednotlivých návrzích po jednotlivých bodech. Má někdo námitku proti navrženému postupu? Není tomu tak. V tom případě budeme hlasovat po jednotlivých bodech.

Nejprve tedy, kdo je pro, aby 15. 4. po pevně zařazených bodech byl zařazen bod 56.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 126, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 67, proti 28. Návrh byl zamítnut.

Eviduji žádost o kontrolu hlasování. Stejně tak eviduji žádost o vaše odhlášení. (Předsedající čeká na výsledek kontroly hlasování.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Já si dovoluji zpochybnit hlasování. Evidentně jsem hlasoval pro tento návrh, a na sjetině mám "zdržel se".

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Já vás tedy nejprve odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení vašimi kartami.

Nejprve dám hlasovat o námitce o proběhlém hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přijetí této námitky, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 127, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro návrh 119, proti 2. S námitkou byl vysloven souhlas.

Budeme tedy opakovat hlasování. Opakuji, hlasujeme o pevném zařazení bodu 56 na 15. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 128, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro návrh 71, proti 31. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o zařazení bodu číslo 57 na 15. 4. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 129, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 73, proti 31. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o tom, aby na den 15. 4. po již pevně zařazených bodech byl zařazen bod 58.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 130, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 74, proti 30. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat, aby na den 15. 4. po již pevně zařazených bodech byl zařazen bod 59.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 131, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 74, proti 29. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o tom, aby dne 15. 4. po již pevně zařazených bodech byl zařazen bod číslo 60.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 132, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 74, proti 30. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat, aby 15. 4. po již pevně zařazených bodech byl zařazen bod číslo 61.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 133, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 73, proti 31. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Tím jsme se vypořádali s návrhem pana poslance Kubíčka. Nyní přistoupíme k návrhu pana poslance Sklenáka. Táži se, zda i zde je požadavek hlasovat odděleně. Dobře.

Nejprve tedy budeme hlasovat o vyřazení bodu 216 z pořadu schůze.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 134, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 106, proti 27. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o vyřazení bodu 33 z pořadu schůze.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 135, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 106, proti 26. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále je zde žádost, abychom zařadili na 3. 5. jako první dva body – nejprve bod číslo 70 a poté 68. Nejprve tedy zahájíme hlasování o pevném zařazení bodu 70 na 3. 5.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 136, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 107, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále dám hlasovat o tom, abychom zařadili na den 3. 5. pevně bod 68 po již pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 137, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 88, proti 16. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

A jako poslední zde máme návrh pana poslance Mackovíka, aby dne 5. 5. jako druhý bod našeho jednání byl zařazen bod 225.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 138, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 46, proti 45. Tento návrh byl zamítnut.

Předpokládám, že jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu programu. Než budeme pokračovat dál, přečtu omluvy, které ke mně dorazily. Dnes z dopoledního jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Stropnický, dále do 11.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Šarapatka, dále z celého zítřejšího jednacího dne 14. 4. (?) z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Štětina, dále z dnešního jednání od 14.30 z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Václav Votava, dále dnes od 11 do 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Helena Válková a dále dnes od 14 do 19 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec František Vácha.

Než otevřu první bod dnešního jednacího dne, hlásí se s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, prosím o pochopení, že v rámci svého přednostního práva splním prosbu, kterou na mě adresoval pan František Mašek z Nového Veselí a přečtu vám dva krátké odstavce z jeho dopisu.

Dne 9. 2. 2016 jsem jako pracující starobní důchodce obdržel na svůj běžný účet mimořádný příspěvek ve výši 1 200 korun ke svému stávajícímu lehce podprůměrnému starobnímu důchodu. Poté, co tato vládní garnitura zrušila sympatický a smysluplný druhý pilíř důchodové reformy, je tato forma přilepšení českým důchodcům pro mě zcela nepřijatelná, neboť se z mého pohledu jedná pouze o ponižující akt politické korupce potenciálních voličů, bohužel trestně nepostižitelný.

Pane předsedo, k dopisu přikládám zmíněných 1 200 korun a prosím najít na půdě Parlamentu České republiky cestu a formu, jak tuto jidášskou částku veřejně vrátit ministryni Marksové s přesvědčením, že ona určitě najde prostor, kde a jak je využít. Děkuji vám za pochopení.

Paní ministryně, dovolte, abych vám od pana Maška předal těch 1 200 korun. (Poslanec Kalousek předává obálku paní ministryni Marksové, která poznamenala: "To bude administrativně složité." Potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak děkuji. A nyní tedy budeme pokračovat v programu dle jednotlivých bodů, jak jsme schválili program. Otevírám první bod a tím je

147.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bahrajnského království o letecké dopravě /sněmovní tisk 728/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede v zastoupení ministra dopravy ministr Richard Brabec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vidíte, jak je nespravedlivé rozdělení kompetencí mezi jednotlivé ministry, protože mně tedy dvanáct set nikdo neposílá. Většinou dostávám spíš některé výhrůžné vzkazy. To si pak ještě s paní kolegyní nějak rozdělíme.

Nicméně teď mi dovolte, abych vaši pozornost krátce připoutal, byť v zastoupení pana ministra dopravy, na záležitost vládního návrhu, který se týká souhlasu s ratifikací Dohody mezi vládou České republiky a vládou Bahrajnského království o letecké dopravě.

Vzájemné vztahy ČR a Bahrajnského království v oblasti civilního letectví nejsou dosud upraveny platnou mezinárodní dohodou. Pokusy u úpravu těchto vztahů se datují zpětně až do roku 2001, kdy došlo dokonce k podpisu dvoustranné letecké dohody, která však z formálních důvodů na bahrajnské straně nikdy nevstoupila v platnost. Ve snaze o překonání právní nejistoty v této oblasti se v roce 2014 uskutečnilo expertní jednání, jehož výsledkem byl vzájemně přijatelný text nové letecké dohody. Vláda ČR vyslovila se sjednáním dohody souhlas svým usnesením v červnu 2014. Vhodný termín k podpisu se podařilo nalézt v lednu letošního roku.

Text dohody odpovídá současnému vývoji v oblasti civilního letectví. Je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu ČR včetně závazků vyplývajících z členství ČR v EU. Sjednání dohody nevyžaduje žádné změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dohoda nabízí leteckým dopravcům obou stran dostatečnou míru flexibility při rozhodování o provozních záležitostech. Dovoluji si vás tedy tímto požádat o postoupení materiálu k projednání v příslušných výborech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře, a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se za svůj hlas. Zdravotní důvody. Jenom bych doplnila, že tady vlastně pan ministr už všechno řekl. Můžeme jenom říci, že snaha uzavřít tuto dohodu byla už v roce 2001. Bohužel ze strany Bahrajnu nebyly naplněny podmínky, a proto se nyní podařilo nově upřesnit tuto smlouvu v předložené podobě, tak jak vám byla předána ve sněmovním tisku 728. Já jenom doporučuji přijmout v této podobě. Za mě všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. Pokud je tomu tak, končím obecnou rozpravu a táži se případně na závěrečná slova pana ministra nebo paní zpravodajky. Není tomu tak.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 139, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 115, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Dále otevírám další bod a tím je

148.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná ve Znojmě dne 21. ledna 2016 /sněmovní tisk 729/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede v zastoupení paní ministryně Marksová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, tento vládní návrh upravuje přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby. Tato přeshraniční spolupráce byla dosud upravena pouze pro případ pomoci při katastrofách a mimořádných událostech. Logickým a základním motivem pro navázání této přeshraniční spolupráce je zejména časové hledisko dostupnosti zdravotnické záchranné služby v příhraničním území. Spolupráce se na české straně bude dotýkat kraje Jihočeského, Kraje Vysočina a kraje Jihomoravského, v Rakousku spolkových zemí Horní a Dolní Rakousy. Při projednávání textu této smlouvy sloužila za vzor podobná smlouva se Spolkovou republikou Německo.

Faktické naplnění této spolupráce bude na rozhodnutí krajů. Předpokládá se uzavření samostatných ujednání o přeshraniční spolupráci. Asi věřím, že všichni vnímáme, že toto je velice užitečná a praktická věc a bezprostředně může doslova zachraňovat životy na obou stranách hranice. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Holík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane předsedající, byl zde přednesen vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná ve Znojmě dne 21. ledna 2016. Vše potřebné bylo řečeno. Smlouva je opravdu důležitá, a proto doporučuji přikázat tento vládní návrh zahraničnímu výboru k projednání a stejně tak bych doporučil přikázat k projednání i zdravotnímu výboru. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu. Zaregistroval jsem, pane zpravodaji, že byste rád přikázal tento materiál zdravotnímu výboru, tak vás poprosím, abyste tento návrh načetl v obecné rozpravě, aby o něm bylo možno dát hlasovat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Jak zde bylo řečeno, jedná se o smlouvu mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby. Doporučuji přikázat zdravotnímu výboru k projednání, a jak jsem již dříve řekl, zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano. Zahraniční navrhl již organizační výbor. Tady bylo důležité načít zdravotní. Děkuji.

Táži se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Jestli se nikdo další nehlásí, končím obecnou rozpravu a táži se na případná závěrečná slova paní ministryně - není tomu tak, pan zpravodaj – není tomu tak.

Budeme hlasovat o předložených návrzích. Nejprve se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru a dále v obecné rozpravě padl návrh na přikázání zdravotnímu výboru. Nejprve tedy budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 140, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 114, proti žádný. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zdravotnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 141, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro návrh 115, proti 2. S návrhem byl vysloven souhlas.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a zdravotnímu výboru. Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je

149.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci Protokolu o udržitelné dopravě k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 731/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede v zastoupení ministr Richard Brabec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou, kolegyně, kolegové, opět z dílny Ministerstva dopravy, byť v tomto případě v úzké kooperaci i s resortem životního prostředí.

Rámcová úmluva o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat byla připravena z iniciativy Ukrajiny a za technické pomoci programu Organizace spojených národů pro životní prostředí. Gestorem úmluvy je Ministerstvo životního prostředí. Úmluva je zaměřena na široký okruh témat, která souvisí s udržitelným rozvoje regionu. Dosud byly sjednány tři protokoly, které jsou v platnosti pro Českou republiku i obecně, a to Protokol o ochraně a udržitelném využívání biologické a krajinné rozmanitosti, Protokol o udržitelném cestovním ruchu a Protokol o udržitelném trvalém obhospodařování lesů.

Pracovní skupina pro udržitelnou dopravu připravila návrh Protokolu o udržitelné dopravě, který byl podepsán na čtvrtém zasedání konference smluvních stran Karpatské úmluvy v září 2014 v Mikulově a vláda České republiky vyslovila souhlas se sjednáním Protokolu o udržitelné dopravě svým usnesením ze dne 15. září 2014. Cílem protokolu je posílit a usnadnit spolupráci smluvních stran v oblasti rozvoje

udržitelné nákladní a osobní dopravy a související infrastruktury v Karpatech, a tím přispět k udržitelnému rozvoji regionu. K naplňování cílů protokolu bude Česká republika v maximální míře využívat projektů financovaných z mezinárodních fondů a fondů Evropské unie podporujících naplňování Karpatské úmluvy. Zapojení České republiky bude odpovídat disponibilním možnostem Ministerstva dopravy, kapitoly Ministerstva životního prostředí a dalších subjektů. Z přijetí protokolu nevyplývá žádný požadavek na navýšení rozpočtové kapitoly Ministerstva dopravy ani Ministerstva životního prostředí, a nebude mít tudíž žádný dopad na státní rozpočet.

Dovoluji si vás tímto požádat o postoupení materiálu k projednání v příslušných výborech. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení. Zde budeme muset hlasovat, protože došlo k změně zpravodaje. Původně měl být zpravodajem pan poslanec Rom Kostřica, ale došlo ke změně, zpravodajem pro prvé čtení bude pan poslanec Holík.

Já tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro změnu zpravodaje pro prvé čtení, aby se jím stal pan poslanec Holík, tak prosím zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 142. Přihlášeno je 141 poslankyň a poslanců, pro návrh 108, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas.

Já tedy prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Holík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Byl zde přednesen vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci Protokolu o udržitelné dopravě k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat. Vše potřebné myslím bylo panem ministrem předneseno, takže za sebe říkám, že doporučuji přikázat tento tisk zahraničnímu výboru k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které vidím přihlášku pana předsedy Stanjury. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nevím, kolegyně, kolegové, kdo z vás měl čas si přečíst text toho protokolu. Já jsem si ten čas udělal a mám dotaz na pana ministra. Co se stane, když to neschválíme? Já to považuji za naprosto zbytečný text, a abych to dokumentoval, tak vám přečtu několik vět z tohoto protokolu.

Článek 9 Silniční doprava. Smluvní strany uznávají důležitost nákladní a osobní silniční dopravy, zejména z hlediska jejího významu, z hlediska dostupnosti odlehlých oblastí a cílových destinací i z hlediska rozvoje karpatského regionu. – To je silniční doprava.

Článek 10 Železniční doprava. Smluvní strany uznávají důležitost nákladní a osobní železniční dopravy, která představuje významný prvek multimodální dopravy

a hlavní alternativu k silniční dopravě v karpatském regionu. – Připomeňme si ale, že v článku 9 byla zdůrazněna důležitost silniční dopravy. Tady už máme alternativu. – A smluvní strany uznávají význam nákladní a osobní železniční dopravy pro rozvoj karpatského regionu, včetně cestovního ruchu.

Pojďme k článku 11, který se jmenuje Vodní doprava. Smluvní strany uznávají potenciál vodní dopravy: zejména jako prvku multimodální dopravy, a za b) pro rozvoj karpatského regionu včetně cestovního ruchu.

Článek 12 Letecká doprava. Smluvní strany uznávají potenciál letecké dopravy pro ekonomický rozvoj, zejména pro rozvoj cestovního ruchu a dostupnost odlehlých oblastí. – Tak se nám to pěkně kombinuje. To byla silniční k té odlehlosti a vodní pro potenciál cestovního ruchu.

Dále smluvní strany zcela překvapivě a novátorsky uznávají význam letecké dopravy pro dálkovou přepravu. A za c) smluvní strany uznávají nezbytnost soustředit se na stávající letiště a letištní plochy.

Pojďme k článku 13 Nemotorová doprava. Vidím, že smluvní strany myslely úplně na vše. A smluvní strany uznávají zásadní přínosy nemotorové dopravy, zejména z hlediska veřejného zdraví a minimalizace negativních vlivů na životní prostředí. Dále smluvní strany uznávají nemotorovou dopravu jako efektivní zdroj z hlediska nákladů a údržby dopravní infrastruktury, prostorového využití a úspory energií. A za c), a opět cestovní ruch: smluvní strany uznávají rostoucí význam nemotorové dopravy zejména pro cestovní ruch a rekreaci.

A takhle bych mohl citovat. A to jsem vynechal všechny ty přechodníky, čeho všeho vědomi si, berouce na vědomí, zdůrazňujíce a podobně.

Pane ministře, mě by zajímalo, kolik lidí se tomu u nás věnuje, k čemu to máme a co se stane, když to neschválíme. Jestli budeme ostatním smluvním stranám v něčem bránit, nebo ne.

Já to považuji na naprosto zbytečný text. Když si ten text přečtete, tak to nemůžeme ani myslet vážně. Tak si to shrňme. Když to schválíme, tak český Parlament uzná důležitost silniční dopravy, motorové, důležitost železniční dopravy, důležitost letecké dopravy, potenciál vodní dopravy a důležitost nemotorové dopravy. A já si myslím, že to všechno víme, včetně našich občanů a podnikatelů, i bez smlouvy, že doprava je důležitá, že bez dopravy se z jednoho místa na druhé prostě nedostaneme nejenom v Karpatech, ale nikde jinde.

Děkuji za odpovědi, pane ministře. (Slabší potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Karel Fiedler s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já bych chtěl poděkovat kolegovi Zbyňkovi Stanjurovi, že nás takhle vytrhl z té letargie tady těch nesmyslů, které jsou nám tady předkládány, je zaplevelována Sněmovna. Veřejnost na galerii asi byla

v šoku stejně jako my, kteří jsme se nepodívali do toho dokumentu. Ještě jednou Zbyňkovi děkuji. A myslím si, že bychom měli tento dokument neschválit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí. Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já rozumím, že pan ministr životního prostředí tady alternuje. Tak abychom dali prostor i Ministerstvu dopravy, aby nám odpovědělo na ty mé závažné dotazy, tak navrhuji přerušení tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Eviduji váš návrh. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Eviduji tedy procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny. Přivolám kolegy a kolegyně z předsálí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh přerušení tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 143, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 114, proti 1. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas, a přerušuji projednávání tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

150.
Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, sjednaná v Bonnu dne 23. června 1979, a změny příloh I a II této Úmluvy, přijaté v Quitu dne 9. listopadu 2014 /sněmovní tisk 733/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Těžce nesu, že jsem neunesl tu odpovědnost za pana ministra dopravy obhájit jeho návrh, ale necháme to tedy na něm na příště.

Dovolte mi v této chvíli představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změn přílohy I a II Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů. Základním cílem této úmluvy je ochrana stěhovavých druhů živočichů, a to nejen ptáků, ale i savců, ryb a bezobratlých v celém areálu jejich rozšíření, tj. na hnízdištích, tahových cestách i zimovištích.

Nedílnou součástí textu úmluvy jsou dvě přílohy, které zahrnují seznam živočichů, na něž se tato úmluva vztahuje. Poslední zasedání konference smluvních stran úmluvy, jak už tady zaznělo, se uskutečnilo v ekvádorském Quitu v listopadu 2014 a přijalo změnu těchto příloh. Změny příloh I a II se týkají zařazení nových

živočišných druhů do seznamu a přizpůsobení taxonomie současnému trendu. Jsou důležitou reakcí na změnu podmínek a umožňují přizpůsobit platné závazky novým skutečnostem. Změny nepředstavují další nároky na specifická ochranná opatření v České republice a jsou v souladu s ústavním pořádkem a právním řádem České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii a se závazky převzatými v rámci jiných platných mezinárodních smluv k ochraně přírody, jimiž je Česká republika vázána.

Současně s návrhem na přijetí změn příloh I a II si dovoluji předložit také návrh na dodatečnou ratifikaci úmluvy. Česká republika přistoupila k úmluvě jako k mezinárodní smlouvě vládní kategorie s účinností od 1. května 1994, gestorem je Ministerstvo životního prostředí. K přistoupení České republiky došlo před novelizací Ústavy České republiky, a tudíž před jednoznačnějším vymezením kritérií pro kategorie mezinárodních smluv. Podle dnes platných kritérií úmluva spadá do kategorie prezidentských smluv, což je článek 49 písm. e) Ústavy, a k napravení tohoto nesouladu je úmluva nyní společně s přijatými změnami příloh I a II předkládána k dodatečné ratifikaci.

Dovoluji si vás tedy, vážené kolegyně, vážení kolegové, požádat o postoupení tohoto vládního návrhu k dalšímu projednávání. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení. Ale i zde budeme muset odhlasovat změnu zpravodaje, protože zpravodajem pro prvé čtení byl organizačním výborem stanoven pan poslanec Robin Böhnisch, který se dnes omlouvá.

Já tedy navrhuji změnu zpravodaje pro prvé čtení, aby se jím stal pan poslanec Holík.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro změnu zpravodaje pro prvé čtení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 144, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro návrh 117, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl schválen a zpravodajem pro prvé čtení se stává pan poslanec Holík.

Prosím, pane zpravodaji, ujměte se slova.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak zde již zaznělo, byl zde přednesen vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, sjednaná v Bonnu dne 23. června 1979, a změny příloh I a II této Úmluvy, přijaté v Quitu dne 9. listopadu 2014.

Po důkladném odůvodnění panem ministrem doporučuji přikázat tuto smlouvu zahraničnímu výboru k projednání.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a otevírám obecnou rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Pan poslanec Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vždycky, když slyším, že se jedná o nějaké úmluvě nebo nějakém předpisu na ochranu rostlin, živočichů, tak jsem trošku ostražitý, po zkušenostech s Naturou 2000 tím víc. A tak bych se chtěl jenom krátce zeptat pana ministra. Ona pak takovým významným dokumentem je ta příloha, která ten seznam nějak vymezuje. Na tom seznamu jsou živočichové, jako třeba vorvaňovití nebo žralounovití, kladivounovití. Zda některá z těch zvířat, některé z těch druhů, se také vyskytují na území nebo mohl by zabloudit kromě úhoře říčního na území naší republiky a mohl by vzbudit obavu, že bude u nás chráněn a zapříčiní třeba zneprůchodnění nějaké řeky, nebo že bude nějaké území chráněno, že se tam nebude smět nic stavět nebo něco podobného. Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestli tomu tak není, končím obecnou rozpravu a táži se na případná závěrečná slova. Pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já bych jenom odpověděl na dotaz svmého váženého kolegy pana Zahradníka. Vzhledem k tomu, že nepočítáme v dohledné době, že se do našich řek zatoulají i kytovci, rejnoci a žraloci, i když nic není vyloučeno, tak mohu uklidnit, že ten seznam se z běžně žijících druhů týká jenom dvou druhů. Jedná se o úhoře říčního a mandelíka, což je pták... ještě si potom vzpomenu na to druhé jméno. Ti už jsou dneska chráněni v rámci platné legislativy v České republice, takže tam nenastává nějaká další povinnost. Tak snad vás to takhle, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, uklidní. Děkuji. (Výkřiky v sále.) Mandelík hajní, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda pan zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táži se, zda má někdo jiný návrh. Prosím. Prosím, pane poslanče, váš návrh.

Poslanec Jan Zahradník: Pan místopředsedo, děkuji. Já jsem to nekonzultoval se svým předsedou výboru pro životní prostředí, ale nevím, do jaké míry to má smysl, ale navrhuji tedy, aby to také projednal výbor pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda má někdo další návrh. Nikoho nevidím, přistoupíme k hlasování o předložených návrzích.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 145, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro návrh 127, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán výboru pro životní prostředí, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 146, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro návrh 103, proti 1. Konstatuji, že i s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a výboru pro životní prostředí, a končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání dalšího bodu a tím je

151.
Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Protokolu o perzistentních organických polutantech, Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu a Protokolu o těžkých kovech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států /sněmovní tisk 734/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající, a děkuji i za to, že jste ta těžká slova přečetl i za mě. I když já jsem si teď všiml, že je v textu ještě párkrát mám, takže se pokusím je znovu ještě vyslovit.

Dovolte mi tedy, abych shrnul hlavní obsah předkládaného materiálu.

Výkonný orgán Úmluvy o dálkovém znečišťování prostředí přecházejícím hranice států přijal v letech 2009 a 2012 změny tří protokolů, a to Protokolu o perzistentních organických polutantech, dále Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu, tzv. Göteborský protokol, a Protokolu o těžkých kovech. V uvedených protokolech dochází k následujícím změnám.

U všech tří protokolů za prvé dochází ke zjednodušení postupu při přijímání změn příloh, které stanoví mezní hodnoty pro vypouštění škodlivých látek. Vytvářejí se tak podmínky pro rychlejší zavádění potřebných opatření na ochranu lidského zdraví a životního prostředí. Dále se zavádí časově omezené zmírnění požadavků na uplatňování nových emisních limitů. Účelem je přitom vytvořit předpoklady pro rozšíření okruhu smluvních stran, na které se budou vztahovat požadavky na omezování znečišťování ovzduší. U Protokolu o perzistentních organických polutantech a Göteborského protokolu se rozšiřuje okruh nebezpečných látek, které budou po vstupu změn v platnost podléhat pravidlům pro omezení a snížení jejich emisí. A konečně u Göteborského protokolu se mj. rozšiřuje jeho působnost o ochranu zdraví před emisemi suspendovaných částic a stanovují se nové národní emisní stropy platné od roku 2020.

Co bych chtěl zdůraznit, je, že změny dotčených protokolů vycházejí z právní úpravy Evropské unie a jsou nebo v dohledné době budou promítnuty do předpisů

Evropské unie nebo České republiky. V úvahu přitom přicházejí pouze změny menšího rozsahu ve vyhlášce č. 415/2012 Sb., která řeší přípustné úrovně znečišťování a provádí příslušná ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Česká republika v současnosti také již plní národní emisní stropy platné k roku 2020, s výjimkou oxidu siřičitého, kde je ale předpoklad dosažení tohoto snížení v předepsané lhůtě.

Přijetím změn uvedených protokolů Česká republika podpoří snahu mezinárodního společenství prosadit v globálním měřítku přísnější požadavky na omezování a snižování emisí škodlivých látek a tlak rovněž na ty státy, které mají vysoký podíl na dálkovém přenosu znečišťujících látek.

Děkuji vám za pozornost a dovoluji si vás požádat o umožnění dalšího projednávání tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan Václav Zemek. Prosím.

Poslanec Václav Zemek: Hezké ještě dopoledne. Pan ministr to řekl celkem obsáhle, já si pouze dovolím to poněkud shrnout.

Předloha se týká rámcové Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší, jejíž součástí jsou tři protokoly, jak už bylo řečeno, Protokol o perzistentních organických polutantech, tzv. Göteborský protokol o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu a Protokol o těžkých kovech. Ty změny se týkají právě těch protokolů. V prvním protokolu dochází k rozšíření o nové látky. U Göteborského protokolu se jedná o nějaké technikálie a u těch těžkých kovů dochází k specifikaci nových stacionárních zdrojů.

Já bych se podobně jako pan ministr přimlouval za propuštění k dalšímu projednání. A pokud nebude navrženo organizačním výborem, dovolil bych si navrhnout přikázat zahraničnímu výboru k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. K projednání zahraničnímu výboru to bylo navrženo organizačním výborem, takže tento návrh zde máme.

Já tedy otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu a táži se případně na závěrečná slova pana ministra. Není tomu tak. Pan zpravodaj? Také ne.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru a já se táži, zda je nějaký další návrh. Prosím, pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Já bych rád navrhl, abychom tento tisk mohli projednat taky ve výboru pro životní prostředí. Jistě se shodneme, že dálkové znečišťování ovzduší je jedním z nejzávažnějších témat znečištění ovzduší v České republice vedle oněch lokálních topenišť a dalších zdrojů znečištění, tzn. to, co k nám

přichází ze sousedních států. Myslím si, že výbor pro životní prostředí je ten, který by měl k tomuto tématu co říct. Takže navrhuji výbor pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, děkuji. Eviduji váš návrh. Táži se, zda někdo další má návrh na přikázání jinému výboru. Nikoho nevidím. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázání tohoto návrhu zahraničnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 147, přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro návrh 120, proti žádný. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí, aby tento návrh byl přikázán výboru pro životní prostředí, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 148, přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro návrh 121, proti nikdo. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a výboru pro životní prostředí. Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu. A současně předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dobré poledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Budeme pokračovat podle schváleného pořadu, a to bodem

152.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 183 o ochraně mateřství, přijatá na 88. zasedání Mezinárodní konference práce v Ženevě dne 15. června 2000 /sněmovní tisk 737/ - prvé čtení

Požádám paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou a paní poslankyni Markétu Adamovou, aby zaujaly místo u stolku zpravodajů. Požádal bych paní ministryni práce a sociálních věcí, aby předložený návrh uvedla. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, podnět k ratifikaci této úmluvy z roku 2000 vzešel ze strany Českomoravské konfederace odborových svazů. Tato úmluva upravuje zakázané práce pro těhotné a kojící ženy, minimální délku a další náležitosti mateřské dovolené, výši a povahu peněžitých dávek ženám na mateřské dovolené, ochrannou dobu a otázky návratu žen do zaměstnání po skončení mateřské dovolené a dále úmluva stanovuje zákaz diskriminace z důvodu mateřství a požadavek na poskytnutí přestávek na kojení.

Tato úmluva je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Co se týče vnitrostátního právního řádu, tak je možné konstatovat, že převážná většina závazků je již dnes už tak upravena v naší platné legislativě, to znamená, že nebude potřeba přijímat nová legislativní opatření. Jediná věc, kde chceme učinit výjimku z rozsahu aplikace úmluvy, je otázka žen vykonávajících práci na dohody o pracích mimo pracovní poměr. My v české legislativě neposkytujeme těmto ženám ochranu před výpovědí či okamžitým zrušením tohoto pracovního poměru ze strany zaměstnavatele a ani tato kategorie žen nedosáhne na nárok na přestávky na kojení. Je to z toho důvodu, že dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr nejsou určeny jako primární zdroj obživy obyvatelstva. To znamená, že zároveň stávající systém nemocenského pojištění není v současnosti nastaven na plné pokrytí těchto krátkodobých a svou povahou nahodilých pracovních vztahů, když požaduje jednom určitou minimální částku započitatelného příjmu pro účast na nemocenském pojištění.

V rámci ratifikačního procesu je také nutné učinit prohlášení, kde bude stanovena délka mateřské dovolené závazná pro členský stát. Takže my navrhujeme, aby se uvedlo 28 týdnů, což odpovídá české legislativní úpravě a což mimochodem vůči minimu v té úmluvě je vlastně víc, než ta úmluva požaduje.

Tento materiál byl předmětem jednání výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost a výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu Parlamentu České republiky a v obou případech bylo jednohlasně rozhodnuto o schválení této ratifikace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Michaele Marksové a vzhledem k tomu, že paní poslankyně Markéta Adamová není přítomna, je řádně omluvena, žádám, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení z výboru, a to paní poslankyně Gabriela Pecková, která nahradí původně avizovanou zpravodajku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo ke zpravodajské zprávě.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený paní předsedající, dámy a pánové, dobré poledne. K tomuto bodu bych řekla jenom, že paní ministryně nás s tím velmi obšírně seznámila. Samozřejmě vzhledem k demografickému vývoji je třeba udělat maximum pro to, abychom mateřství jakkoliv podpořili. Takže bych si dovolila jenom navrhnout přikázat tisk zahraničnímu výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gabriele Peckové. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku písemnou, ale vidím přihlášku pana poslance Leo Luzara z místa a pana předsedy. Tak vyšší bere, předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, potom pan poslanec Luzar. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké poledne. Vystupuji v tomhle bloku dneska podruhé. Chtěl bych se zeptat paní ministryně, k čemu nám to bude. Protože jestli jsem to dobře pochopil, tak většinu těch minimálních věcí Česká republika v pohodě splňuje, dokonce překračuje. Chtěl bych se zeptat, kdo jsou ty státy, které to

ratifikovaly, že je jich pouhých třicet. Je jich pouhých třicet a pouze menší část členských zemí Evropské unie tu smlouvu ratifikovala. Já bych to pochopil, kdyby to bylo v nějakých zemích, kde není demokratické zřízení, v okamžiku, kdy je problém s rovnoprávností žen a s podporou mateřství.

A abych opět ukázal, co občas projednáváme a jak ty texty vypadají, tak mi dovolte, abych vám ocitoval z části Zhodnocení souladu Úmluvy s vnitrostátním právním řádem. Nebojte se, nebudu číst všechny články, jenom článek 1. Myslím, že je to fakt důležité, a uvidíte, co vlastně všechno projednáváme v Parlamentu.

Článek 1 určuje pro účely úmluvy pojmy žena, kterou se rozumí podle této úmluvy osoba ženského pohlaví bez rozdílu. A současně určuje pojem dítě, kterým se rozumí jakékoli dítě bez rozdílu.

Teď se na to vrhli naši právníci, posoudili soulad tohoto článku s naším ústavním pořádkem a závěr: Česká republika splňuje požadavek článku 1. Musím říct, že určitě nejenom mně se oddechlo, že splníme to, že žena je žena, že je osobou ženského pohlaví bez rozdílu. A současně náš právní řád už plně aplikuje pojem dítě, kterým se rozumí jakékoliv dítě bez rozdílu. A takové věci řeší naši úředníci. Určitě to není jeden úředník, který na tom pracuje. Pokud to schválíme, tak určitě budou nějaké konference, kam budeme vysílat své zaměstnance, jsou ve státní službě, a kteří, já doufám, budou velmi silně prosazovat náš pevný a společný názor napříč politickým spektrem, kdo je žena a kdo je dítě.

Děkuji za odpovědi, paní ministryně, na ty první dvě otázky, které jsem položil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě kolegu Luzara požádám o posečkání. S faktickou poznámkou pan poslanec Martin Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Novotný: Mě to vystoupení kolegy Stanjury inspirovalo k tomu, abych zde ocitoval známou větu ze Zelené knihy Muammara Kaddáfího, který v ní praví: "Dnes již není pochyb, že nejenom muž, ale i žena je lidskou bytostí." Připomíná mi text toho parlamentního dokumentu velmi tento mimořádně duchaplný text Muammara Kaddáfího.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, dámy a pánové, po tomto mírně zábavném vystoupení si dovolím říci, že bych rád viděl smlouvy, které budou původně psány v češtině, přeloženy do angličtiny, a jak se ti rodilí angličtí mluvčí budou bavit nad těmi patvary a slovy a formulacemi, které tam budou uvedeny. To je bohužel i případ těchto mezinárodních smluv. A jak jsem mnohé měl možnost číst, tak jsem se divil, jak je možná takováto formulace takové jasné a logické věci. Ale ony tam v té smlouvě prostě v originále byly, úředníci to otrocky přeložili. Ale vůbec nezpochybňuji to, že je to úsměvné. A pan kolega

Stanjura má v mnohém pravdu, že někdy bychom se měli zamyslet nad tím, jaká slova a jaké věty používáme.

Já bych si vás spíše dovolil upozornit na věc, ač nežena a nedítě dle klasifikace této smlouvy, na článek 2, který v této smlouvě je, a to je, že "v souladu s článkem 2 Úmluvy je z rozsahu aplikace z Úmluvy vyloučena kategorie žen vykonávající práci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr". Dovolil bych si upozornit na to, že je stále víc módní i v České republice zaměstnávat hlavně ženy na jiný než základní nebo hlavní pracovní poměr. Je to stále módní volná pracovní doba, využívání různých možností. Z tohoto pohledu si nejsem úplně jist, jestli tady vyloučením tohoto článku 2 se nestane určitá skupina žen, těhotných žen, znevýhodněnou na pracovním trhu v rámci této ochrany. Proto si dovolím v rámci projednávání, a necítím se odborníkem na tuto oblast, rozšířit výbory k projednávání o sociální. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Jinou přihlášku do rozpravy nemám, rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální...

Paní ministryně chce závěrečné slovo. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. V tuto chvíli nejsem schopna odpovědět panu poslanci Stanjurovi přesně informaci, která se týká těch zemí, ale to si zajisté můžeme říci později.

Co se týká těch definic, tak je to mezinárodní smlouva, která pokrývá situaci globálně a na celém světě. V řadě těch mezinárodních smluv jsou články a formulace, které se týkají rozvojových zemí, netýkají se České republiky. Takže třeba to s tím dítětem já opravdu chápu tak, že se to týká dětí manželských, ale i dětí nemanželských, protože to v některých zemích může mít velký význam. A domnívám se, že je dobře, že i když to pro nás nebude žádné změny znamenat, tak určitě neškodí mít tu mezinárodní smlouvu podepsánu, protože nám to definuje určité standardy. A kdyby tady náhodou někoho napadlo, nějakou vládu, tyto standardy snížit, tak tady prostě máme mezinárodní smlouvu, která nás k nim zavazuje.

A co se týče té znevýhodněné skupiny těhotných, tak to máte pravdu, ale jak je tady nastavena peněžitá pomoc v mateřství, tak to prostě závisí na odvodech na nemocenské pojištění. Nicméně co se týká dalších dávek, tak tam jsou ženy, které porodí dítě, chráněny. Co se týče rodičovského příspěvku, tam to vlastně nezáleží na tom, v jakém druhu pracovního poměru pracovala. Takže vlastně tak jak to máme dnes nastaveno, já se domnívám, že těmi výjimkami neublížíme nikomu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem nechtěl vést polemiku o definicích, na ty jsem se neptal. Ukazoval jsem jenom absurdnost takového dokumentu. Mě zajímá,

kolik lidí se u nás tím zabývá. A klíčová otázka: k čemu nám to bude, když to budeme ratifikovat? Protože paní ministryně ve svém úvodním slově neřekla: vláda chce. Paní ministryně řekla: Konfederace odborových svazů by si přála, abychom to ratifikovali. A má to být ochrana před nějakou budoucí vládou, která by chtěla snížit standardy.

Ale je třeba říci, že podle té smlouvy je standardní doba u mateřské dovolené – a ono to zní v té češtině hrozně, mateřská dovolená, jako by to dovolená byla, kde bychom možná mohli zapracovat, vymyslet jednoslovné názvy v angličtině, ale které podle mě navíc nejsou vůbec šťastné, ale popracovat s českým jazykem, protože dovolená evokuje, že jste na odpočinku. A podle tohoto návrhu standardy jsou 14 týdnů. Takže kdyby některá vláda, a chci říct, že my to nenavrhujeme a nechceme, to chtěla z 28 na 20 nebo na 18, což by byl docela výrazný zásah v délce mateřské dovolené, tak by stejně vyhovovala této mezinárodní smlouvě, kterou tady máme ratifikovat. Takže my jsme na tom mnohem lépe.

Mně proto zajímají ti signatáři. Možná je to pro nějakou zemi důležité v tom smyslu, že díky tomu si něco prosadila do legislativy. Ale my to skutečně nepotřebujeme. A já bych prosil všechny ministry, aby se na ty smlouvy podívali. Já vím, že to je obtížné a že to velmi často je formální a nosí to náměstci a ředitelé odborů a valí se na nás jedna smlouva za druhou, ale jak jsem dneska citoval absurdní ustanovení ze dvou náhodně vybraných, tak jsem si skoro jist, že v každé z těch mezinárodních smluv najdeme takovéhle věci, a pak se sami sebe ptejme, zda tu energii úředního výkonu, nás, mnohých lidí, nemůžeme věnovat něčemu podstatně důležitějšímu než tomu, že podle mezinárodní úmluvy žena je osoba ženského pohlaví a dítě je dítě. Kdyby tam aspoň bylo řečeno u dětí, že každý stát má třeba jinak nastavenu věkovou hranici plnoletosti, odpovědnosti za trestné činy apod., tak by to mělo nějaký smysl a mohlo by to být, že to je například pro děti, které nemají ještě právní odpovědnost atd. Nic z toho tam není. Je to plné obecných fází. Ale určitě budou, a to je další dotaz a poprosím paní ministryni, ať (sdělí) do výboru nebo v druhém čtení, kolik konají konferencí, kam budeme aktivně jezdit, budeme tam vystupovat. Kolik nás to bude stát? Děkuji.

Podle mého přesvědčení to vůbec nepotřebujeme, tudíž navrhuji Poslanecké sněmovně, abychom to nepřikazovali, abychom to odmítli. Nic se nestane. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, já jsem uzavřel rozpravu, takže to je moje chyba v tuhle chvíli. Ale je to samozřejmě legitimní návrh nepřikazovat, ale v tomto ohledu je to návrh, který je odlišný od návrhu, který za prvé ve zpravodajské zprávě přednesla zpravodajka, i když ta navrhuje něco jiného než výbor organizační. Pokud budeme postupovat per analogiam podle projednávání zákonů, protože to neupravuje jednací řád ve věci mezinárodních smluv, nejdříve bychom hlasovali o tom nepřikázání, pokud nikdo nenamítne nic proti postupu předsedajícího, a pak bychom se zabývali návrhem na přikázání s tím, že organizační výbor navrhl přikázat výboru pro sociální politiku, a paní zpravodajka by asi zopakovala svůj návrh na zahraniční výbor, jestli jsem tomu dobře rozuměl.

Odhlásím vás, protože se změnily poměry v Poslanecké sněmovně co do množství poslanců a poslankyň, a jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o návrhu na to, že to Poslanecká sněmovna nemá přikázat, který přednesl předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, což učiním nyní.

Zahájil jsem hlasování číslo 149 a ptám se, kdo je pro to, abychom to nepřikazovali. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 149 z přítomných 124 poslanců pro 19, proti 82. Budeme tedy postupovat standardním způsobem.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Má někdo jiný návrh? Paní zpravodajko, jestli zopakujete svůj návrh? Pokud ne, tak vás nenutím.

Poslankyně Gabriela Pecková: Já zopakuji svůj návrh přikázat tisk zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Nyní tedy budeme hlasovat nejdříve o přikázání výboru pro sociální politiku.

Zahájil jsem hlasování číslo 150 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 150 z přítomných 129 poslanců pro 117, proti nikdo.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na přikázání výboru zahraničnímu, a to v hlasování číslo 151, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 151 z přítomných 131 poslanců pro 121, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku a výboru zahraničnímu. Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 152.

Ještě než budeme pokračovat, budu konstatovat došlé omluvy předsedovi Poslanecké sněmovny. Pan poslanec Gabal se omlouvá od 11.40 do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Havíř z dnešního jednání od 13 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Martin Plíšek od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů a pan poslanec Daniel Korte od 14 do 16.30 z pracovních důvodů.

Pokračovat budeme bodem

145.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Mezinárodní organizací kriminální policie - INTERPOL o výsadách a imunitách poskytovaných v souvislosti s konáním 44. Evropské regionální konference, podepsaná dne 11. února 2016 v Lyonu /sněmovní tisk 720/ - druhé čtení

Vidím, že zpravodaj i pan ministr jsou na místech. Žádám pana ministra vnitra Milana Chovance, aby uvedl tento tisk. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, ve dnech 17. až 19. května tohoto roku se v Praze uskuteční 44. Evropská regionální konference INTERPOLu. Regionální konference je platformou pro diskusi o aktuálních trendech trestné činnosti a strategii umožňující zlepšení spolupráce mezi členskými státy, které jsou v systému INTERPOL zařazeny.

Nezbytným předpokladem ke konání této konference je poskytnutí výsad a imunit INTERPOLu a účastníkům konference. INTERPOL výsady a imunity požaduje od všech hostitelských zemí svých konferencí. Ve vztahu k INTERPOLu není tato otázka řešena v žádné bilaterální ani mnohostranné smlouvě, z tohoto důvodu byla připravena tato dohoda. Na základě dohody budou zástupci INTERPOLu poskytovat podmínky obvykle poskytované mezinárodním organizacím (?), to znamená, tito členové budou požívat stejná práva a povinnosti jako jiné mezinárodní organizace, které na území ČR přijíždějí. Ty budou poskytnuty účastníkům konference, a to v souvislosti s plněním jejich oficiálních povinností a jim svěřených úkolů.

Ani v tomto případě rozsah výsad a imunit nevybočuje z obvyklých standardů, které se poskytují. Funkcionáři INTERPOLu pak budou využívat výsady a imunity, které jsou obvykle udělovány v rámci diplomatických sborů. Veškeré podmínky, jakož i výhody týkající se například ulehčování vstupu na území České republiky, jsou však omezeny pouze na dobu konání této konference a po tomto datu zanikají.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi. Žádám zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 730/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych přednesl usnesení zahraničního výboru z 24. schůze ze dne 30. března 2016 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Mezinárodní organizací kriminální policie – INTERPOL o výsadách a imunitách poskytovaných v souvislosti s konáním 44. Evropské regionální konference, podepsané dne 11. února 2016 v Lyonu.

Po odůvodnění náměstkyně ministra vnitra Mgr. Moniky Pálkové, zpravodajské zprávě poslance Pavla Holíka a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Mezinárodní organizací kriminální policie – INTERPOL o výsadách a imunitách poskytovaných v souvislosti s konáním 44. Evropské regionální konference, podepsané dne 11. února 2016 v Lyonu;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji vám za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy? Pan poslanec Leo Luzar se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, pane ministře, tento materiál, ač zpočátku zní velice příjemně a bezproblémově, vzbudil na zahraničním výboru docela rozsáhlou diskusi.

Nebudu zde, dopředu říkám, navrhovat negativní hlasování, protože si nechci dovolit připustit nějakou mezinárodní roztržku spojenou s tak závažnou a váženou organizací, jakou je INTERPOL. Bohužel musím také poznamenat, že to, co je nám předkládáno, je poplatné době vniku INTERPOLu. Organizace INTERPOL je z tohoto pohledu docela zkostnatělý moloch neschopný reagovat na situaci vyvíjející se v posledních osmdesáti, devadesáti letech.

To, co dnes schválíme, je beztrestnost pro účastníky konference v České republice. Přeloženo do češtiny, účastníci konference se nemusí bát trestního stíhání na území České republiky. Mnoho z nás jezdí na zahraniční cesty a konference a nikdo takovéto výhody samozřejmě nemá a ani od hostitelské země neočekává, že mu poskytne imunitu. Říkám a znovu zdůrazňuji, že je to určitý relikt, asi se s ním už nikdy nesetkáme, protože tato konference do České republiky zavítá maximálně možná jednou za padesát let i vzhledem k množství signatářských států INTERPOLu. Přesto si dovoluji na to upozornit a říci vám, že mně osobně to více připomíná bizarní mezinárodní smlouvy než nějaké jazykolamy, které byly zmiňovány v předešlých dvou smlouvách.

Přesto nedoporučím, abyste hlasovali proti. Nechci si dovolit žádný mezinárodní problém, ale chci na to upozornit zvlášť s ohledem na to, co tu proběhlo ke dvěma předešlým mezinárodním smlouvám a debatě k nim. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Luzarovi. Ptám se, kdo dál do rozpravy. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj nemá zájem. Já vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, kterým je v bodu I usnesení č. 126 zahraničního výboru dání souhlasu k ratifikaci s touto dohodou.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 152, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro souhlas s ratifikací s touto dohodou. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 152 z přítomných 120 pro 115, proti nikdo, návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas a mezinárodní úmluvu jsme ratifikovali.

Dalším bodem našeho jednání smluv druhého čtení je

146.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení

Přestože mám přihlášené do rozpravy, musím konstatovat, že existuje usnesení č. 1128, které umožňuje jednání o této mezinárodní smlouvě pouze při účasti ministra zahraničí a ministra financí. Ani jeden z ministrů tady není přítomen. Jsou řádně omluveni, a proto musím tento bod považovat dál za přerušený, nebo přerušit, protože není možné jej podle usnesení Poslanecké sněmovny projednávat. Proto také bod 146 v tuto chvíli končím.

Začneme se zabývat zprávami, které jsou předloženy této schůzi Poslanecké sněmovny. Ale ještě předtím, než začneme jednotlivé zprávy, máme tady bod

210.
Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech; návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol výborům včetně vztahů k státním fondům /sněmovní dokument 3940/

Jedná se o sněmovní dokument 3940, který vám byl doručen a který obsahuje usnesení rozpočtového výboru č. 409 z jeho 37. schůze ze dne 16. března tohoto roku. Je doručen včas. Předložené usnesení uvede předseda rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava. Žádám ho tímto, aby tento dokument uvedl. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, omluvená neúčast pánů ministrů nám umožní, že projednáme tento harmonogram.

Harmonogram projednávání státního závěrečného účtu projednal rozpočtový výbor na své 37. schůzi. Přijal k němu usnesení, které máte ve sněmovním dokumentu 3940, jak zmínil pan místopředseda Filip. Já bych jenom krátce, nebudu citovat vše z usnesení, protože jej máte určitě k dispozici.

Rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna – za prvé – stanoví harmonogram projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 a jeho kapitol včetně vztahu státního rozpočtu k rozpočtům státních fondů v roce 2015 (dále státní závěrečný účet) takto. – Teď je tady řada termínů. Já zmíním pár termínů. Vláda má předložit státní závěrečný účet do Poslanecké sněmovny do 30. 4. Výbory mají projednat jednotlivé přikázané kapitoly do 9. 6. 2016. Pak bude společné

projednávání za účasti zpravodajů výborů v rozpočtovém výboru, a to bude 22. 6. Nejvyšší kontrolní úřad má lhůtu na projednání do 30. 8. 2016. Ta je daná ze zákona. Po vyjádření kontrolního úřadu to projedná kontrolní výbor a Poslanecká sněmovna by měla projednat státní závěrečný účet nejdříve na schůzi od 14. 9.

Za druhé přikazuje k projednání vládní návrh státního závěrečného účtu jednotlivým výborům. To je uvedeno samozřejmě v tom usnesení, tak jak tradičně každý rok projednáváme.

Rozpočtový výbor doporučuje předsedovi Poslanecké sněmovny zařadit vládní návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 do návrhu pořadu zářijové schůze Poslanecké sněmovny a zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem učinil.

Neodpustím si poznámku. Doufám, že se nám podaří projednat státní závěrečný účet do konce tohoto volebního období, protože tak jak to nyní fungovalo, tak jsme neustále projednávání odkládali. Státní závěrečný účet za rok 2014, víte dobře, jsme projednávali v březnu 2016. Takže věřím, že se nám to podaří projednat do konce – ne do konce volebního období, ale do konce letošního roku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi rozpočtového výboru Václavu Votavovi. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, ale vidím přihlášku z místa předsedy kontrolního výboru pana poslance Vladimíra Koníčka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, při projednávání státního závěrečného účtu za rok 2014 jsem vás žádal, abyste se podívali do stanoviska Nejvyššího kontrolního úřadu k tomuto státnímu závěrečnému účtu, na přílohu, kde jsou uvedeny nedostatky v jednotlivých kapitolách. Bohužel ten harmonogram, jak je teď postavený, tak vám vlastně neumožní seznámit se se stanoviskem Nejvyššího kontrolního úřadu k roku 2015, protože to obdržíme jako Sněmovna až někdy na konci srpna a harmonogram je stanovený na projednání ve výborech do konce června.

Takže bych vás chtěl požádat, abyste se podívali klidně do stanovisek za rok 2014, za rok 2013 i 2012, protože nedostatky, které jednotlivé kapitoly mají, se každoročně opakují. Jsou to formální nedostatky a my projednáváme jednotlivé kapitoly, které ani nesplňují požadavky zákona a vyhlášky. Ale Ministerstvo financí tvrdí, že s tím nemůže nic dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vladimíru Koníčkovi. Ještě někdo další do rozpravy? Pokud ne, rozpravu končím. Přeje si pan předseda (Votava) ještě závěrečné slovo? Není tomu tak. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Hlásí se pan předseda rozpočtového výboru Václav Votava. Prosím, pane předsedo, o návrh usnesení.

Poslanec Václav Votava: Ano. Já jsem, pane místopředsedo, odcitoval návrh na usnesení. Prosím, abychom o něm hlasovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Myslím, že ho máme všichni ve sněmovním dokumentu 3940, nepotřebujeme ho opakovat. Nebo si někdo přeje jeho přečtení? Není tomu tak. Můžeme tedy hlasovat.

Rozhodneme tedy v hlasování 153, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přijetí tohoto harmonogramu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 153, z přítomných 130 pro 112, proti nikdo. Návrh byl přijat. Schválili jsme tedy časový harmonogram k projednávání státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015.

Děkuji panu předsedovi rozpočtového výboru Václavu Votavovi a končím bod číslo 210.

Poslanec Václav Votava: Také děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dalším bodem našeho jednání je

211.
Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014
/sněmovní tisk 441/

Jde o přerušený bod. Zabývali jsme se tímto tiskem 10. a 17. prosince loňského roku na 36. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme ji přerušili ve všeobecné rozpravě. Žádám, aby své místo u stolku zpravodajů zaujal zpravodaj volebního výboru poslanec Miroslav Grebeníček, a budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě, do které mám tyto přihlášky: pan poslanec Kolovratník, pan poslanec Bendl a pan poslanec Valenta. Pan kolega Kolovratník tady není, nevidím ho, čili jeho přihláška propadá na konec přihlášených do rozpravy. A pan kolega Bendl s tím pravděpodobně ještě nepočítal, ale omluven není. Takže platí totéž. A máme tedy přihlášku pana poslance Valenty, který je přítomen. Pane poslanče, máte slovo v rozpravě.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nejen v reakci na svého předřečníka, váženého kolegu poslance Komárka, který hovořil na posledním prosincovém zasedání, bych si dovolil k této problematice se ještě jednou stručně vyjádřit, a jak jistě všichni možná i čekáte, tak poměrně zásadně odlišným způsobem než předřečník.

Naposledy jsem k tomuto bodu vystupoval na můj vkus až velice obšírně před posledním, v pořadí již druhým přerušením jednání k tomuto bodu, jak již bylo řečeno panem předsedajícím, v prosinci loňského roku. Snad budu mít teď trochu štěstí a můj příspěvek pan kolega Komárek nezařadí také do kategorie častého sněmovního plácání, jak se poměrně neobratně a nepodloženě pokusil učinit

naposledy, a to v souvislosti s vystoupením zpravodaje této zprávy. To, co mi ale vadí více než plané subjektivní škatulkování, je jeho nepochopitelná snaha o vznik novely, která by měla do budoucna sloučit každoroční zprávy o činnosti a hospodaření České televize ke společnému projednávání Sněmovnou do jednoho bodu.

Člověku, který dnes tvrdí, že je kritický ke kontrolní činnosti Rady České televize, a do této role se pan kolega Komárek i explicitně vystavil, nemůže být přece lhostejno, že by se nově měla míchat jablka s hruškami do stále méně přehledného koktejlu a poslanecký dohled prováděný též v větším časovém presu by se takto naopak ještě ztížil. Řečnicky se tak ptám, zda se mu nejedná spíše o to, aby Sněmovna ztratila tolik nutný vhled do již tak složité problematiky, a v čí prospěch to tak činí. Ve prospěch koncesionářů se domnívám, že bohužel nikoli.

Víte, kolegyně a kolegové, ono už i dnes mnohé často v dobrém úmyslu a víře pronesené směrem k činnosti či hospodaření České televize až neskutečně rychle a velice podezřele zapadne. A to se nám nejedná o nic menšího, než je posuzování kvality televizního vysílání poskytovaného veřejnoprávní organizací s několikamiliardovým rozpočtem. A tak musím jakékoli pokusy o znepřehlednění kontroly, a tedy i pokus kolegy Komárka, zcela zásadně odmítnout.

Teď bych se pokusil napravit svoji, dejme tomu, jistou chybu, kterou spatřuji ve své řečnické neobratnosti a také v tom, že jsem se před přerušením tohoto bodu v prosinci asi ne zcela jasně vyjádřil k osudu této zprávy. Tak tedy ještě jednou a zřetelněji.

Navrhuji ctěné Sněmovně nepřijetí této výroční zprávy. Vyšleme tím zatím jen varovný signál nejen naší České televizi, ale také Radě České televize, že významná část naší veřejnosti je se způsoby a obsahem informování hrubě nespokojena, takže je na nápravě nutno začít velice urychleně pracovat. Důvodů, které mě k navrhovanému nepřijetí zprávy vedou, shledávám pět hlavních. Podotýkám, že se jedná skutečně o důvody z úhlu mého pohledu jen ty nejzásadnější.

Za prvé, domnívám se, že Česká televize není plně podřízena imperativu zjistit a divákům zprostředkovat pravdivý obraz skutečnosti.

Za druhé, naopak v souladu s významnou částí české veřejnosti, přičemž v mé kontaktní síti je to drtivá většina osob, se domnívám, že Česká televize neplní základní povinnost poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů občanů, což se přirozeně netýká obhajoby názorových vzorců jistých elit. V jednom z usnesení etického panelu České televize, což je poradní orgán generálního ředitele, se praví, že kromě vyváženosti je pro fungování veřejnoprávního média důležitá také nestrannost. Například z vystupování moderátora diskusního pořadu by diváci neměli být schopni poznat, jaký postoj k tématu zaujímají samotní mediální pracovníci. A myslíte si, jak tady všichni sedíte, že tomu tak skutečně je? Já se domnívám, že rozhodně nikoliv.

Za třetí, činnost České televize v roce 2014 charakterizuje procentuální snížení schopnosti předávání pravdivého obrazu skutečnosti, rozmanitosti názorů prezentovaných ve vysílání, vnímané objektivity, všestrannosti a vyváženosti informací, vnímaného přínosu České televize k právnímu vědomí občanů České

republiky. Kleslo též procento spokojenosti se zpravodajskými aktuálně publicistickými a diskusními pořady apod.

Za čtvrté, Rada České televize byla nucena se zabývat 239 stížnostmi a zejména kritickými podněty, přičemž se obávám, že ani takto vysoké číslo není ještě konečné, není zcela objektivní a úplné. Někteří stěžovatelé mě totiž již po delší čas upozorňují na to, jak je s jejich stížnostmi nakládáno, a to jak ze strany rady, tak i samotné České televize. Ale vadí mi to zejména u Rady České televize, neboť ta vypracovala 8. 2. 2012 takzvaná pravidla pro vyřizování stížností a podnětů a schválila je svým usnesením č. 49/3/12. Veřejnost tak tím mohla nabýt dojmu, že dojde k nápravě. Bohužel málokdo ví, že tato pravidla již neobsahují formulaci o rozhodování o stížnostech, ale stanoví pouze jejich vyřizování, tedy jedná se o pojem velice vágní až zneužitelný podle mého názoru.

Za páté a na samotný závěr důvod nejzávažnější. Obávám se, že by umělým způsobem vyvolávaná a velice sofistikovaně akcelerovaná nespokojenost s vysíláním České televize mohla najít u koncesionářů živnou půdu již nikoliv pro parametrickou, ale systémovou přeměnu veřejnoprávní organizace na subjekt soukromého či polosoukromého charakteru. Zjednodušeně řečeno, proč by měli občané za takové služby vlastně platit, když si myslí to, co vyjádřil jeden znepokojený divák na netu? Cituji: "Česká televize se chová jako stát ve státě. Zbavila se zásadní kontroly a vytvořila si ideologický prostor, který umožňuje devastovat společnost bez jakýchkoliv morálních zábran. Nikdo nemá odvahu se otevřeně pustit do boje s vedením České televize. Nejsme schopni bránit se ideologii, která jen devastuje naše kulturní povědomí a pokouší se nás proměnit v neuvažující stádo."

Společenskou tendenci privatizovat veřejnoprávní médium by někteří političtí šarlatáni velice rádi uvítali a také velice rychle provedli, což ovšem jako zvolení zástupci lidu nesmíme dopustit. Z jakých politických úhlů zaznívá odpor proti všemu, co není soukromé a co v uších nerezonuje individualisticky a elitářsky, zde snad nemusím ani říkat. Nedávno jsme se mimochodem o tom mohli také přesvědčit při projednávání zákona o registru smluv v souvislosti se státním podnikem Budvar.

Privatizací veřejnoprávního média by mohl být proces oligarchizace naší společnosti k naprosté spokojenosti některých jedinců a zájmových skupin dále úspěšně saturován. Toho je nutno se vyvarovat. Veřejnoprávní televizní médium musí do budoucna zůstat (nesrozumitelné) službě všem občanům, a to i přes jeho občasnou neobjektivní a tendenční zpravodajskou činnost či podezřelá fakta o jeho hospodářství. To všechno lze napravit.

Dámy a pánové, děkuji vám za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Valentovi. Budeme pokračovat v rozpravě. Ještě jsem si ověřil omluvy. Pan kolega Kolovratník je řádně omluven, takže jeho přihláška propadá zcela.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Komárek a pak kolega Bendl, řádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslance.

Poslanec Martin Komárek: Pane Valento prostřednictvím pana předsedajícího, vy nevíte, co jsem říkal. A hlavně vy vůbec nic nevíte o České televizi. Četl jste někdy zákon o České televizi? Víte, čím se zabývá Rada České televize? Jak můžete říkat, že může být Česká televize zprivatizována? Ano, můžeme ji zprivatizovat, když to odsouhlasíme, řekněme, ústavní většinou. Poslanci mohou v zemi prakticky všechno, protože jsou zákonodárci. Ano. Já pro to samozřejmě ruku nezvednu.

Ale když jste narážel na mě, tak jste mě vůbec nepochopil. Já samozřejmě kritizuji, a mnohokrát jsem vystoupil na toto téma ve Sněmovně i ve výboru, to, že televize není dostatečně kontrolována, co se týče toků veřejných peněz. Ta kontrola je skutečně slabá, řekl bych až nulová. To neustále vyčítám Radě České televize. Ale ona se brání tím, že její pravomoci jsou skutečně malé, a já bych rád, aby se podařilo tyto pravomoci zvýšit.

Ale co opravdu nechci a je to podle mě naprosto zbytečné, abychom tady ventilovali svoje soukromé názory na některé pořady nebo na to, zda televize nám šlápla na kuří oko nebo pochválila našeho soupeře. To je prostě něco, co nikdy nikam nevede. To nám navíc nepřísluší. Naši předchůdci zkonstruovali zákon skutečně tak, že dává televizi velmi vysokou samostatnost, velmi vysokou míru seberegulace, a jediným orgánem, který má právo a povinnost hodnotit, zda je objektivní, nebo není objektivní, je Rada České televize. Totéž platí v bleděmodrém pro Český rozhlas.

Takže prosím vás, pane Valento prostřednictvím pana předsedajícího, přečtěte si zákon o České televizi, přečtěte si vysílací zákon. Pak mluvte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Pan kolega Bendl má trochu smůlu, protože vystoupení kolegy Komárka vyvolalo ještě dvě další faktické poznámky. První je pana poslance Valenty a druhá je pana poslance Hegera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Panu kolegovi Komárkovi vaším prostřednictvím. Vážený pane kolego, vy jste mě vůbec neposlouchal. Já jsem tady žádné své subjektivní názory na nějaké pořady vůbec nesděloval. Já jsem pouze citoval fakta z výroční zprávy České televize. Na to snad jako poslanec mám právo. I tohleto byste mi chtěl zakazovat?

Když jsem hovořil, tak jsem k vám hovořil hlavně proto, že se mi nelíbí vaše aktivita, když byste chtěl do budoucna sloučit projednávání do jednoho bodu zprávu o činnosti a o hospodaření České televize. A teď vám přečtu, co jste tady – když si to nepamatujete – minule říkal: "Neberu nikomu ve Sněmovně právo plácnout si co chce. Tady se plácá hodně," říká pan Komárek, "ale ve skutečnosti se Sněmovna zabývá pouze prací Rady České televize, případně Rady Českého rozhlasu, které se Sněmovně zodpovídají. Já mohu kritizovat a jsem kritický ke kontrolní činnosti Rady České televize a pevně doufám, že Sněmovna bude mít lepší možnost posuzovat zprávu, pokud Sněmovna přijme návrh jednoduché novely, kterou jsme zapracovali ve volebním výboru a která navrhuje sloučení těchto zpráv o činnosti a o hospodaření do jedné." Tohle jste přesně řekl a to já jsem kritizoval. Nic víc nic míň.

To ostatní, o čem jsem hovořil, vše vycházelo pouze z výroční zprávy. Nic víc k tomu nemůžu dodat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Valentovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Leoš Heger a poté ještě faktická poznámka pana poslance Komárka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil svůj osobní komentář, protože nikdo z pravicové části spektra, ze skvělých řečníků, tady nevystupuje, tak proto mi promiňte, že to musím říci já. Ale já si myslím, že ta opakovaná vystoupení, která zde pronáší pan kolega Valenta, opravdu nemohou být považována za objektivní posuzování činnosti médií, v tomto případě televize, ale že jsou vysoce subjektivní. Já jsem neslyšel citaci nějakého průzkumu mínění. Máme tady instituce, jako jsou například žurnalisticky orientované fakulty, které se rády takových výzkumů ujímají. Ale prostě rčení typu "v mé kontaktní síti si většina lidí myslí" svědčí o tom, že tady vystupujeme se subjektivními názory.

Můj názor na to, že Česká televize a Český rozhlas patří ke zbytkům médií, která se chovají opravdu nezávisle, je subjektivní a já bych to nikdy nepopíral. Ale říkat tady taková dramatická odsouzení na základě subjektivních názorů je opravdu špatné a já jsem zcela jednoznačně proti tomu, co zde pan kolega Valenta přednesl, nakolik je to můj soused na chodbě v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hegerovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Martina Komárka, poté už řádně přihlášený kolega Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Omlouvám se panu Bendlovi. Ale pane Valento, prosím vás, to máte úplně popletené. Je to stejné, jako kdybych já se snažil vystupovat expertně třeba k zákonu nebo k té smlouvě o těch složitých látkách, co nám zamořují nebo nezamořují prostředí a jejichž název ani neznám. Vy to prostě vůbec neznáte, prostřednictvím pana předsedajícího pane Valento. To sloučení zpráv, to byl názor, který vyplynul z jednání této Sněmovny. Přihlásili se k němu prakticky všichni řečníci. Už je to poměrně dávno, můžete si to nepamatovat.

A to, co jsem řekl ve své řeči, to není nějaké plácnutí, to je poslanecký návrh zákona, který máte jako tisk pod číslem 708, jestli se nemýlím, ale tady se mohu mýlit, a podepsali ho poslanci prakticky napříč všemi politickými stranami. Pokud vím, z vaší strany to poslanci nebyli. Ale je to vážně míněný návrh, který podle mě má hlavu a patu. Protože pane Valento, když si zvete domů instalatéra, je to tak, že vám ten instalatér po roce pošle zprávu, že vám něco vykopal, něco zandal, něco přendal a že měl při tom růžové montérky a za další půlrok vám pošle zprávu, že to stálo 50 tisíc? Vždyť to je naprosto nesmyslné – oddělovat činnost od toho, co tato činnost stojí. Proto je naprosto rozumné a moudré tyto zprávy sloučit a budeme mít teprve možnost řádně posoudit, jestli ty peníze televize vynakládá hospodárně. Takhle

je to nesmírně těžké. Takže prosím vás, pane Valento, nevystupujte už k televizi, prostřednictvím pana předsedajícího. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji i za dodržení času. Musím kolegu Bendla zklamat, ještě kolega Kučera se přihlásil k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Tak já se tady musím trochu zastat kolegy Valenty a skutečně se ohradit proti výzvám, aby vystupoval pouze k tématům, na která má vystudovanou vysokou školu či je nějaký certifikovaný expert. Já si myslím, že jsme v Poslanecké sněmovně a každý poslanec má právo vystoupit k jakémukoliv tématu. A ty výzvy, nechť hovoří pouze ten, který je vysokoškolsky vzdělán v daném oboru, má certifikaci a dané oprávnění, to skutečně nepatří do českého parlamentarismu. Je to podivné pojetí české Sněmovny v podání hnutí ANO. Já to neslyším poprvé, že má mluvit pouze daný odborník. Já bych chtěl upozornit, že to už tady kdysi bylo, že zástupci jednotlivých odborných svazů měly zastoupení v onom parlamentu, bylo to tuším v předválečné Itálii. A jak se tomu systému říkalo, to jistě všichni víme. Ale já bych byl velice nerad, kdyby takový systém se tady vrátil. (Potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi a ještě jednou pan kolega Komárek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Máme tu takovou přestřelku jednoho rozumného člověka, co jsem já, a dvou popletů (smích z pravé části jednací síně). Zatímco pan Valenta je popleta, řekněme, věcně, řekl bych, že pan Kučera je popleta schválně. On dobře ví, že jsem netvrdil a nechtěl tvrdit, že tu mají vystupovat pouze odborníci k danému tématu. Já jsem prostě tvrdil, že to, co říká pan Valenta, je věcně nesprávné až popletené. Na tom prostě trvám. To jsem mu řekl. Vy jste, pane Kučero prostřednictvím pana předsedajícího, jistě měl tentýž zážitek z jeho řeči, ale protože vaší mantrou je neustále zcela nesmyslně urážet hnutí ANO, tak jste to použil. Takže já vám to oplatím stejnou (mincí) a řeknu: ostatně soudím, že tradiční strany jsou odsouzeny k zániku. Prostě řekl jsem to jen tak, jako vy jste jen tak urazil hnutí ANO. Nechápu vůbec, proč to děláte, prostřednictvím pana předsedajícího.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji. Rád bych, abychom se vrátili k tématu, ale mám tady před sebou faktickou poznámku pana předsedy klubu sociální demokracie Romana Sklenáka, potom přihlášku s přednostním právem pana kolegy Černocha – také faktickou? – a kolega Benešík také faktickou. Takže tři faktické poznámky, pan poslanec Sklenák jako první.

Poslanec Roman Sklenák: Já se omlouvám, vážený pane předsedající, že nevyslyším vaši výzvu, abychom se vrátili k tématu, protože považuji za nutné, abych zareagoval na své předřečníky a zastal se jak kolegy Valenty, tak pana poslance

Kučery. Protože skutečně, pane poslanče Komárku, myslím si, že jestli je tady někdo popleta, tak většina Sněmovny si myslí, že jsou to úplně jiní lidé, než které jste označil vy. (Potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Marek Černoch k faktické poznámce, poté pan kolega Benešík. Prosím, pane poslanče máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Pane předsedající, já si dovolím také vaším prostřednictvím k panu kolegovi Komárkovi, že označit své kolegy za poplety a mít pocit, že jediný chytrý jste vy, nepovažuji za příliš chytré. A jenom k té objektivitě možná subjektivní pocit. Zeptejte se lidí venku, jaký mají názor na objektivitu veřejnoprávních médií. My s tím máme i vlastní zkušenosti jako politici. Prostor, který máme v České televizi například je minimální. A jestli někdo říká, my to budeme dělat podle toho, jaký budete mít názor, tak na to říkáme, že my můžeme mít jakýkoliv názor. Pokud neporušujeme zákon, tak máme právo říct svůj názor v televizi a je na divácích, aby si vybrali, jestli ten názor náš budou brát jako správný, nebo ne. Ale objektivita ve veřejnoprávních médiích opravdu není. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi za dodržení času v jeho faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Benešíka, poté faktická poznámka pana kolegy Kalouska. Ne, dobře. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já také bych stručně reagoval. Já nejsem odborník na média, ani na Českou televizi. Ale když tady mluvil pan kolega, pan poslanec Komárek, tak se mi hned vybavilo to okřídlené rčení: Když jsem byl mladý, byl jsem domýšlivý. Teď už nemám chybu. (Smích a potlesk v celé jednací síni.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Tak teď se ptám kolegy Kalouska, jestli už netrvá na své faktické poznámce. Pane předsedo, pana kolegy Kalouska se ptám, jestli netrvá na své faktické poznámce. Stahuje. Dobře, tak v tom případě faktická poznámka pana ministra obrany. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se vám rád tímto omluvil. Nestihnou se body, které jako informace měly být na programu. Já se vám za to velmi omlouvám. Šlo o poutavé body, jako jsou přelety, cvičení apod., ale pro mě aspoň ta demokratická diskuse byla velmi poučná a jsem za ni rád.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru obrany Martinu Stropnickému. Vyčerpal velmi málo času z faktické poznámky. Můžeme tedy

pokračovat, a to vystoupením pana kolegy Bendla, který je přihlášen do rozpravy. Ovšem ptám se pana kolegy Bendla, jestli mu stačí, vzhledem k tomu, že se přihlásil a podruhé bych ho odsunul, tak jestli chce vystupovat, nebo jestli si to nechá napříště.

Poslanec Petr Bendl: Já si myslím, že věci prospěšné by bylo, abychom už tedy hlasovali o této zprávě. Mě vyprovokoval už v minulosti ten frontální útok na Českou televizi. Já jako člověk, který byl vždycky kritický a zpravodajoval zejména rozpočty České televize, jsem dokonce jedním ze spoluautorů velkého mediálního zákona v minulosti, který funguje doposud, tak jsem chtěl trošku ustřelit hroty tomu frontálnímu útoku. Jakkoliv rozumím tomu, že někteří poslanci si vždycky budou stěžovat na to, že něco bylo málo nebo méně objektivní. Takové názory se vždycky najdou, a dokonce i často to bude pravda. Nicméně si nemyslím, že to máme řešit tady a teď, že trošku trpíme dětskými nemocemi a že máme být dospělejší a máme se věnovat práci. Zejména v tom volebním výboru, tam bychom to měli probrat.

Děkuji vám za pozornost a budu radši krátký.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Pokud ne, já se pokusím dokončit tento bod. Vyzvu tedy k závěrečnému slovu pana předkladatele (zpravodaje) za výbor, pana poslance Grebeníčka, abychom mohli potom přistoupit k rozpravě podrobné. Chcete závěrečné slovo, pane poslanče, nebo ne?

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, abych se jako zpravodaj volebního výboru k tisku číslo 441 se ctí zhostil svého úkolu, považuji závěrem za vhodné velmi stručně konstatovat některé skutečnosti, které v diskusi byly interpretovány poněkud svérázně. A taky považuji za potřebné rozptýlit některá nedorozumění a zdůraznit to podstatné.

Především pokud jde o mou úlohu zpravodaje, pak si dovolím připomenout, že byla a je pevně vymezena usnesením volebního výboru z 6. června loňského roku. Tehdy jsem byl jako zpravodaj výboru zmocněn, abych – cituji: "na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o projednání Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2014 na schůzi volebního výboru." Tuto věcnou informaci jsem vám tedy v souladu s usnesením výboru poskytl, seznámil jsem vás také, jak mi bylo uloženo, s usnesením volebního výboru, který doporučil zprávu schválit. Protože jsem vám podal zprávu o projednání Radou ČT předložené Výroční zprávy o činnosti České televize za rok 2014, nevidím nic nepatřičného na tom, pokud se v diskusi na plénu Sněmovny kdokoli rozhodl vystoupit právě k tomuto tématu, tedy ke zprávě o činnosti České televize, k tomu, jak plní své povinnosti tzv. média veřejné služby.

Ano, vystoupil zde také předseda volebního výboru. Zřejmě právě proto jsem musel následně v kuloárech vyslechnout, že pro některé z vás byl překvapivý jeho požadavek, aby se o činnosti České televize nediskutovalo a aby namísto této diskuse Poslanecká sněmovna omezila pouze na diskusi o činnosti Rady ČT. Předseda volebního výboru doslova řekl: Prosím o to, aby Sněmovna vystupovala kvalifikovaně, tzn. posuzovala práci Rady České televize, případně Rady Českého

rozhlasu, nikoli těchto médií jako takových. Dotazy na vzniklý rozpor mezi zprávou zpravodaje a vyjádřením předsedy volebního výboru a zájem o to, abych vysvětlil a řešil situaci, kdy předseda volebního výboru výslovně vyzval k omezení diskuse na plénu, tedy k tomu, aby Poslanecká sněmovna nejednala o předložené výroční zprávě o činnosti České televize, ale omezila se jen na diskusi o činnosti Rady ČT, považuji za vhodné ještě důkladně, velmi důkladně posoudit. Obávám se totiž, že je zcela mimo kompetenci zpravodaje posuzovat a interpretovat spor o to, zda je Sněmovna oprávněna na základě předložené výroční zprávy ČT jednat o této zprávě, a tedy o činnosti České televize, nebo zda by se měla podle vzneseného požadavku předsedy volebního výboru zdržet projednávání této zprávy a omezit se jen na projednání činnosti Rady ČT. Mám za to, že rozhodnutí, zda se Sněmovna chce, nebo nechce zabývat výroční zprávou o činnosti ČT, která je jí předkládána, není ani na zpravodaji ani na volebním výboru a jeho předsedy, ale na Sněmovně jako celku.

Dámy a pánové, jako zpravodaj k tisku číslo 441 se proto také necítím povolán a výborem jsem ani nebyl zmocněn vysvětlovat ani obhajovat osobní stanovisko předsedy výboru vyslovené až na plénu Sněmovny. Navíc jsem měl dojem, že nešlo o nijak významné vystoupení. Kouzlo veřejnoprávnosti spočívá v tom, že na jedné straně se nebude obchodovat s pravdou a lží a že umělecky hodnotná díla nebudou nahrazena škvárem, a na straně druhé že nevzniknou vládní vlnky sloužící tomu, kdo je zrovna u moci. Nikdo by neměl mít pocit, že žije vysoko nad paragrafy zákonů a zásadami slušného chování. Jistě, mnozí spoluobčané, jak tady zaznělo, si kladou otázku, jak veřejnoprávní média plní svou úlohu, zda jim opravdu poskytují, když už je platí, objektivní informace. Zda přispívají k názorové pluralitě. Ke zvyšování obecné vzdělanosti a pěstování demokratické politické kultury. Ano, ti, co platí koncesionářské poplatky České televizi, zároveň přebírají odpovědnost za to, co vysílá.

Jistě situace i v ČR je přece jenom jiná než např. v Polsku, kde, nepochybně jste to zaznamenali, byl nově přijat zákon, který podřizuje veřejnoprávní média přímo vládě.

I to byl pravděpodobně důvod, proč náš volební výbor dospěl na své 23. schůzi, která se konala 6. června roku 2015, k následujícímu usnesení: Volební výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí úvodního slova místopředsedy Rady ČT Ing. Jana Bednáře, zpravodajské zprávě poslance Miroslava Grebeníčka a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje výroční zprávu o činnosti ČT v roce 2014 dle sněmovního tisku 441,

II. pověřuje nebo pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu, a konečně

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o projednání Výroční zprávy o činnosti ČT v roce 2014 na schůzi volebního výboru.

Pane předsedající, z mé strany všechno. Nepochybně budete konat a já se můžu vytratit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo ještě má zájem vystoupit v podrobné rozpravě, kterou jsem otevřel? Vystoupení pana zpravodaje Grebeníčka včetně závěru beru tak, že je to předneseno v podrobné rozpravě, ač jsem ho vyzval k závěrečnému slovu, on už přednesl i usnesení. Myslím, že ho nemusí opakovat. Ptám se, kdo chce ještě vystoupit v rozpravě podrobné. Není tomu tak.

Máme před sebou jenom jeden návrh na usnesení, a to je, abychom Zprávu o činnosti České televize za rok 2014 podle návrhu volebního výboru schválili. Všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme hlasováním číslo 154, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 154, z přítomných 106 pro 71, proti 21, návrh byl přijat. Konstatuji, že zpráva o činnosti České televize za rok 2014 byla schválena.

Končím tento bod 211 a také končím dopolední jednání s tím, že odpoledne pokračujeme ústními interpelacemi. Upozorňuji, že omluveni řádně z dnešního odpoledního jednání jsou: předseda vlády Bohuslav Sobotka, místopředseda vlády Andrej Babiš, Pavel Bělobrádek, ministři Milan Chovanec, Marian Jurečka, Michaela Marksová, Jan Mládek, Svatopluk Němeček, Robert Pelikán, Martin Stropnický, Karla Šlechtová, Dan Ťok, Kateřina Valachová a Lubomír Zaorálek. (Potlesk. Předseda Hamáček ze sálu: Premiér bude.) A teď mě informuje předseda Poslanecké sněmovny, že premiér bude, takže máte šanci hned ve 14.30 interpelovat předsedu vlády.

(Jednání přerušeno v 13.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, vážený pane premiére, vážení členové vlády, všechny vás zde srdečně vítám. Dalším bodem našeho pořadu jsou ústní interpelace, které jsou určené předsedovi vlády České republiky, vládě České republiky a ostatním členům vlády.

231.
Ústní interpelace

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Než dám slovo prvnímu interpelujícímu, přečtu omluvy, které ke mně dorazily. Dnes od 15 do 16 se z důvodu jednání omlouvá pan poslanec Karel Rais, od 14.30 do 18 se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Radka Maxová, od 14.30 do 19 z pracovních důvodů pan poslanec Martin Sedlář a dále dnes do konce jednání se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Bohdalová.

A nyní předávám slovo panu poslanci Igoru Jakubčíkovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku. Připraví se poslanec Václav Horáček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, Evropská komise znovu předložila návrh na zavedení trvalého mechanismu pro přerozdělování uprchlíků přicházejících do Evropské unie. Je zcela patrné, že přerozdělování nikterak při řešení migrační krize nepomáhá. Současný společný azylový systém je nefunkční a dlouhodobě neudržitelný, což připustil i místopředseda Evropské komise Frans Timmermans. Proto Evropská komise předložila nabídku na jeho reformu.

Vážený pane premiére, chci se vás zeptat na pozici České republiky v otázce povinného přerozdělování migrační zátěže napříč členskými státy Evropské unie.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. A nyní bude mít slovo předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, přeji hezké odpoledne. Dovolte mi, abych se tedy vyjádřil k dotazu pana poslance Jakubčíka, který se týká věci, která je dnes v Evropě samozřejmě velmi aktuální. Je to jedna z iniciativ, kterou reaguje Evropská komise na dosavadní zkušenosti s migrační krizí.

Evropská komise v uplynulém týdnu představila návrh reformy společného evropského azylového systému. Já musím říci, že ten návrh samozřejmě obsahuje celou řadu věcí, které může Česká republika podpořit, například pokud jde o předcházení druhotným pohybům v rámci migrace v Evropské unii. Nicméně to, co nám vadí, jsou dva zásadní prvky. První je snaha přenášet kompetence, které se týkají azylové politiky, na úroveň Evropské komise, to znamená jakási snaha o federalizaci azylové politiky v rámci Evropské unie. Pozice české vlády je taková, že se domníváme, že by konečné rozhodnutí, které se týká azylové politiky, mělo zůstat na úrovni jednotlivých zemí. Jsme přesvědčeni o tom, že by to měly být národní vlády, které mají konečné slovo z hlediska přistěhovalecké politiky, tak aby mohly pružně reflektovat všechny aspekty, které se týkají hospodářské situace, sociální situace, bezpečnostní situace, a mohly na ni reagovat i v oblasti emigrační a azylové politiky. Samozřejmě při respektu k mezinárodním úmluvám, které definují otázku práva na azyl. To je, řekněme, první věc, která nám vadí, a Česká republika bude požadovat, aby kompetence v oblasti azylu nebyly přenášeny na evropskou úroveň.

Druhé téma se týká otázky zavedení mechanismu přerozdělování uprchlíků přicházejících do Evropské unie. My jsme dlouhodobě vyjadřovali svůj nesouhlas s návrhy na vytváření jakýchkoli permanentních kvót nebo permanentních systémů kvót přerozdělování uprchlíků. Myslíme si, že tato věc by skutečně měla být ponechána na dobrovolném rozhodnutí jednotlivých členských zemí Evropské unie a pomoc těm zemím, které leží při vnější schengenské hranici, by měla být otázkou dohody a koordinace v rámci Evropské unie, dobrovolných nabídek jednotlivých

členských zemí. Ale nesouhlasíme s tím a nebudeme podporovat návrhy, které by v rámci Evropské unie vedly k tomu, že se ustaví nějaký trvalý mechanismus přerozdělování podle kvót. To je něco, co je tím druhým bodem, který nám vadí.

Určitě to, co podporujeme, je lepší koordinace, pokud jde o ochranu vnějších hranic Evropské unie, ale také lepší koordinace, pokud jde o realizaci návratové politiky. A tady samozřejmě vítáme fakt, že by měly zůstat zachovány povinnosti pro členské státy prvního vstupu. To znamená, že členské státy prvního vstupu by nadále měly zajistit plnou registraci, identifikaci všech příchozích a členské státy prvního vstupu by měly také zajistit vracení všech, kteří nepotřebují mezinárodní ochranu. Tohle je pravidlo, které obsahuje ten návrh Evropské komise a které my podporujeme, protože jsme přesvědčeni o tom, že členské státy jsou odpovědné za ochranu svých vnějších hranic a za registraci příchozích migrantů na své území. Jsme ale skeptičtí s tím, že by bylo možné tyto povinnosti propojit se systémem federalizace azylového řízení a se systémem nějakých trvalých kvót pro přerozdělování uprchlíků.

Domníváme se, že by se Evropská unie měla zaměřit zejména na vytváření dohod se státy, které se nacházejí v bezprostřední blízkosti Evropské unie. Myslím si, že určitým příkladem může být mechanismus, který se v této chvíli realizuje na hranici mezi Tureckem a Řeckem a který v uplynulých dnech ukázal, že může mít pozitivní výsledky, pokud jde o snižování migračního tlaku. Současně bychom se měli soustředit na to, abychom zemím na vnější schengenské hranici maximálně pomohli, pokud jde o otázku ochrany vnější hranice.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda položíte doplňující otázku panu předsedovi. Prosím.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji, pane premiére. A měl bych jednu doplňující otázku. Zatím do současné doby vždy státy Visegrádské čtyřky vystupovaly víceméně jednotně. Vy jste byl takovým řekněme neformálním mluvčím v poslední době. Myslíte si, že Visegrádská čtyřka udrží tento trend i v případě současného nového návrhu?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Požádám pana premiéra o doplnění.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že je velká šance na to, abychom postupovali společně v rámci V4. My v tuto chvíli koordinujeme ten postoj. Já bych velice rád připravil společnou pozici zemí V4 k tomu návrhu Evropské komise na reformu azylové politiky. Čili v tuto chvíli kontaktujeme jednotlivé země V4 a snažíme se takovýto postoj zaujmout, stejně tak jako bych byl velice rád, kdyby V4 společně podpořila úsilí Makedonie a dalších zemí západního Balkánu o regulaci toho migračního tlaku, který dneska míří do Evropy. Pokládám za nesmírně důležité, aby vedle sebe v příštích týdnech a měsících fungovaly dva mechanismy. Mechanismus navracení uprchlíků z Řecka do Turecka a vedle toho

velmi přísná ostraha hranic v oblasti západního Balkánu tak, aby bylo zřejmé, že tato trasa je pro nelegální migraci definitivně uzavřena, a abychom se mohli soustředit na identifikaci dalších potenciálních rizik, které se týkají možností migračních proudů, které směřují do Evropské unie. Ano, myslím si, že se nám podaří postupovat společně, ale bylo by to málo, kdyby to byly pouze země V4, takže se budeme snažit jednat i s ostatními státy. Budeme hledat spojence v rámci debaty s dalšími zeměmi Evropské unie, abychom ten návrh Evropské komise byli schopni změnit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane premiére. Nyní se svou interpelací vystoupí pan poslanec Václav Horáček a připraví se paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, v zájmu pracovníků České pošty, ale také návštěvníků poštovních poboček, kteří jsou dnes fakticky ohroženi v důsledku kontroverzních rozhodnutí v oblasti zabezpečení poštovních poboček a kteří se na mne se svými obavami obracejí, se vás ptám: Je pravda, že pracovníci i návštěvníci České pošty jsou vystaveni bezpečnostními riziku v důsledku kontroverzního odpojení stovek poštovních poboček z certifikovaného dispečinku, které nejsou dodnes střeženy, a kolik je to poboček? A víte, jaký je pravý důvod, proč jsou vystaveni zaměstnanci pošty a celá veřejnost v České republice navštěvující pošty zvýšenému riziku?

Já vím, že to zrovna není váš resort, a chápu, že nemusíte znát detailní odpovědi, ale proto na vás apeluji, abyste se touto navýsost vážnou situací neprodleně zabýval. Nejde totiž jen o problém procesu odpojení dosavadního poskytovatele a velmi kontroverzního výběru nového, ale především o bezpečnost pracovníků pošt a také jejich návštěvníků. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a požádám pana premiéra, aby vám odpověděl. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já naprosto souhlasím s tím, že bezpečnost České pošty, poboček České pošty a návštěvníků České pošty je důležitá priorita. Já jsem si na základě interpelace pana poslance Horáčka vyžádal podklady od Ministerstva vnitra. Dovolte mi, abych vás seznámil s některými informacemi, které jsem v této souvislosti obdržel.

Nejprve tedy k té situaci, ve které se nacházíme. Česká pošta se rozhodla přistoupit ke změně v oblasti zajištění jednoho ze segmentů bezpečnosti, konkrétně je to ta část, která se týká dálkového bezpečnostního monitoringu poboček, monitoringu vozidel a také monitoringu doručovatelů. Tyto činnosti pro Českou poštu zajišťovala více než patnáct let společnost ALKOM Security, a to jak do roku 2013 přímo, tak také prostřednictvím České pošty Security.

Česká pošta se rozhodla způsob zajištění bezpečnosti změnit. Proto v loňském roce vyhlásila otevřené výběrové řízení na zajištění těchto činností. Vzhledem

k průběhu veřejné zakázky se Česká pošta následně rozhodla v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a v souladu se zadávacími podmínkami zadávací řízení zrušit a zajistit poskytování těchto služeb výhradně prostřednictvím své vlastní dceřiné společnosti, to znamená společnosti Česká pošta Security, s.r.o., která je vlastněna Českou poštou. Jde tedy o to, že se vlastně outsourcing, který trval patnáct let, nahradí tím, že pošta bude zajišťovat bezpečnost svými vlastními zdroji.

Každý z těchto kroků, které jsem popsal, vyvolal celou řadu veřejných reakcí ze strany společnosti ALKOM. To je věc, která se samozřejmě v médiích odehrává. Nicméně je potřeba vycházet z toho, že společnost ALKOM byla patnáct let poskytovatelem těchto uvedených služeb, to znamená, že ona má svůj vlastní komerční zájem, který pravděpodobně spočívá v tom, že usiluje o to, aby tyto služby mohla poskytovat i nadále.

Oblast zajištění bezpečnosti je u tak významného podniku, jakým je Česká pošta, velice citlivou záležitostí. Česká pošta je partnerem státu pro stát v řadě služeb, je subjektem kritické infrastruktury státu v režimu krizového zákona, plní řadu povinností, které svou podstatou chrání nejen celý svůj provoz, ale zejména zájem státu, který stát vyjadřuje prostřednictvím zákona, který směřuje k ochraně důležitých prvků jeho činnosti. Z těchto důvodů je zajištění bezpečnosti České pošty, zaměstnanců, klientů, majetku, prvořadým úkolem vedení České pošty a v tuto chvíli vedení České pošty tuto strategii přizpůsobuje aktuálním trendům v geopolitické situaci a také důležitým úkolům tohoto státního podniku.

Lze tedy uvést, že veškeré objekty České pošty jsou podle informací, které jsem obdržel od Ministerstva vnitra, v současné době plnohodnotně monitorovány. Část objektů je monitorována prostřednictvím dohledového centra České pošty, zbývající jsou doposud monitorovány společností ALKOM Security a budou k dohledovému centru České pošty připojeny v období následujících měsíců. Nedošlo k ukončení monitorování daných objektů. Monitoring prostřednictvím dohledového centra společnosti Česká pošta Security byl plynule zahájen, resp. bezprostředně navázal na ukončení monitoringu ze strany společnosti ALKOM Security. Nedošlo tedy k ohrožení daných objektů ani osob ani majetku, které se v nich nacházejí.

Dohledové pracoviště České pošty Security je zřízeno a nastaveno tak, aby odpovídalo veškerým normám, které se vztahují k tomuto typu pracovišť. Dohled probíhá prostřednictvím kvalifikovaných osob a Česká pošta je podle informací, které jsem obdržel, připravena i nadále pokračovat v nastaveném způsobu zajištění bezpečnosti v této oblasti.

Tolik tedy velmi stručně k dotazu, který jste položil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane premiére. Táži se pana poslance Horáčka, jestli má doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane premiére, za odpověď, která jasně říká, že jsou všechny pošty zabezpečeny, takže uvidíme. Nicméně abychom si rozuměli, mně je úplně jedno, kdo to bude zabezpečovat, jestli soukromá firma, nebo dceřiná společnost České pošty. Mně jde o to, aby to bylo zabezpečeno řádně, a podle mých

informací i centrální pult, který vlastní Česká pošta Security, s.r.o., neodpovídá české státní normě a kromě toho nebyly ukončeny ani smlouvy, a proto už třeba soud v Praze 1 vydal první platební rozkaz, kterým je úhrada první smluvní pokuty ve výši 5 mil. Kč.

A tak se ptám, kde je hospodaření České pošty, když nadále pokračuje smlouva a nadále se tedy budou asi smluvní pokuty platit a platit. Upozorňuji jenom na to, že je to nestandardní prostředí. Jde mi samozřejmě především o zaměstnance a návštěvníky pošty.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan premiér na to bude reagovat. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já myslím, že je samozřejmě v plné profesionální odpovědnosti managementu České pošty, aby zajistil správný a kvalifikovaný přechod od služeb jednoho dodavatele ke službám dodavatele jiného. Myslím, že je nepochybně zdravé pro veřejný sektor, pokud čas od času je zde možnost outsourcing přesoutěžit, to znamená aktualizovat možnosti z hlediska kvality a ceny služeb, které jsou dodávány pro stát nebo pro státní podnik.

Existuje samozřejmě celá řada anomálií, které někdy jsou výrazně ovlivněny technologicky, ale pak jsou to některé anomálie, které byly ovlivněny tím, že nebyl dostatek vůle k tomu, aby se outsourcingy čas od času přesoutěžily. A myslím si, že ten případ ostrahy České pošty je jedním z nich. Jestliže tady máme jednu firmu, která patnáct let poskytovala tuto dodávku pro Českou poštu, tak si myslím, že je namístě, aby tato věc byla přesoutěžena.

Česká pošta se pokusila o přesoutěžení této věci. Bohužel to výběrové řízení muselo být zrušeno a následně se vedení České pošty rozhodlo pro to, že tuto službu bude zajišťovat vlastními silami prostřednictvím vlastní dceřiné společnosti, kterou si Česká pošta pořídila v minulých letech. To nebylo rozhodnutí této vlády, že si Česká pošta pořídila tuto dceřinou společnost, ale bylo to rozhodnutí, které bylo učiněno v předcházejících letech, a podle mého názoru to může být rozumná cesta, jak zajistit bezpečnost, vysoký standard bezpečnosti na pobočkách České pošty, jejich zaměstnanců a klientů a současně zajistit, že Česká pošta nebude závislá pouze na jednom dodavateli bezpečnostních služeb, tak jak tomu bylo v minulosti a tak jak to ukazuje celá ta historie, kterou jsem se pokusil přiblížit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane premiére. Přečtu omluvu, která ke mně dorazila. Od 14.30 do konce jednacího dne se dnes omlouvá pan poslanec Miloš Babiš.

A nyní se svou interpelací na předsedu vlády vystoupí paní poslankyně Miroslava Němcová a připraví se pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo vlády, obracím se na vás s interpelací, která se týká výroků prezidenta republiky, a to ve

dvou oblastech. Ta první se týká spíše zahraniční politiky, ta druhá se obrací směrem dovnitř, do české veřejnosti.

Můj první dotaz zní – a chtěla bych znát vaše názory na vyjádření prezidenta Miloše Zemana během čínské návštěvy v naší zemi, kdy řekl – cituji: "Byly velmi špatné vztahy mezi bývalou vládou České republiky. Zdůrazňuji bývalou vládou, protože tato vláda byla velmi submisivní pod tlakem Spojených států a Evropské unie. Teď jsme zase nezávislou zemí a tvorba naší politiky je založena na našich vlastních zájmech."

Já vím, že se scházíte pravidelně, možná i dnes byla nějaká schůzka ohledně zahraniční politiky, proto se vás, pane předsedo vlády ptám, zda jste s prezidentem republiky jednal o tomto jeho postoji, zda s ním jednal ministr zahraničních věcí. Pokud s tímto postojem souhlasíte, tak bych prosila o vysvětlení, v čem ta minulá vláda byla pod tlakem Spojených států a Evropské unie, protože si dobře vzpomínám, že vy sám osobně jste vytýkal bývalé vládě, že nás vymaňuje z toho hlavního evropského proudu.

A pak bych chtěla znát váš názor – připomínám pouze v této souvislosti předchozí návštěvu prezidenta naší republiky v Číně, kdy řekl, že se tam jede učit – cituji přesně: "jak zvýšit hospodářský růst a jak stabilizovat společenský řád". Tedy mě zajímá, jak ladíte zahraniční politiku s prezidentem Zemanem.

A to, co je obráceno dovnitř české společnosti, bych chtěla přiblížit slovy, která zde pronesl před zhruba měsícem. 11. března na návštěvě ve Sněmovně prezident řekl: "Naprosto nesnáším výraz obyčejní občané nebo obyčejní lidé, protože ten, kdo tohle říká, dává najevo papalášský despekt vůči svým posluchačům." Když oceňoval před dvěma dny policisty za zásahy proti českých občanům a proti těm, kteří vyvěšovali tibetské vlajky, tak českou veřejnost dělí způsobem, kdy o ní mluví takto – policistům říká: "Váš nevděčný úkol spočívá v tom, že bráníte projevu duševně nenormálních lidí a v tom jste tak trochu podobní psychiatrům."

Mě by tedy zajímalo, do jaké míry ladíte zahraniční politiku a souhlasíte s tím, co říká prezident Zeman na návštěvě Číny nebo během čínské návštěvy u nás. A za druhé, co si myslíte o výrocích, které vyřazují z veřejného diskurzu část české veřejnosti s tím, že je tato část označována za nenormální, která patří do péče psychiatrů.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Požádám pana premiéra, aby vám odpověděl. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já myslím, že je tady několik věcí. Jednak samozřejmě je to otázka hodnocení výroků prezidenta republiky, což je věc v zásadě politického charakteru a můžeme mít na výroky prezidenta různý názor. Nicméně prezident reprezentuje Českou republiky navenek. To znamená, každý jeho výrok má z tohoto hlediska poměrně široký mezinárodní dopad.

Já bych se ale rád nejprve vyjádřil k té záležitosti, která se týkala bezpečnostních opatření během návštěvy čínského prezidenta tady v České republice. Já jsem přesvědčený o tom, že ten hlavní úkol Policie České republiky, to znamená zabránit tomu, aby tady došlo k nějakému ohrožení zdraví, života občanů, majetku občanů v důsledku toho, že vlastně v ulicích se pohybovali stoupenci různých názorů, že se v ulicích pohybovali jak lidé, kteří chtěli protestovat proti návštěvě čínského prezidenta v České republice, tak se tam pohybovali i lidé, kteří ho vítali, tady si myslím, že policie odvedla velký kus práce prostě proto, že se podařilo i v tak složité situaci udržet veřejný pořádek.

Druhá věc je, do jaké míry má policie zasahovat proti někomu, kdo vyvěsí tibetskou vlajku. Já si myslím, že to skutečně není úkolem Policie České republiky, a nemyslím si, že vyvěšení tibetské vlajky z okna ohrožuje bezpečnost kohokoliv tak, aby policie v této věci musela zasahovat, a tak, aby to policie vůbec musela řešit. Jak jsem byl informován panem ministrem vnitra, probíhá v této věci šetření a předpokládám, že dnes v odpoledních hodinách by měl policejní prezident seznámit veřejnost na tiskové konferenci s výsledkem tohoto šetření a informovat o tom, jaká byla rozhodnutí policie v souvislosti se zajištěním bezpečnosti této zahraniční návštěvy a jakým způsobem tedy byly řešeny stížnosti občanů na ten postup policie v jednotlivých záležitostech.

Druhá věc, která by podle mého názoru měla být samostatně prozkoumána, je otázka záboru veřejných prostranství pro účely těch bezpečnostních akcí. Tady vlastně ta opatření provedl magistrát na základě žádosti Policie České republiky. Nicméně si myslím, že do budoucna by to asi stálo za širší diskusi, do jaké míry bylo skutečně nezbytné, aby ta opatření zahrnovala tak velkou část okolí Pražského hradu, a zdali to skutečně bylo nezbytné. Takže bych se přimlouval za podrobnější analýzu v těchto věcech v budoucnu, tak jak budou přijíždět eventuálně další významné státní návštěvy. Jenom chci připomenout, a vedla se kolem toho veřejná debata, že k záborům samozřejmě docházelo i v minulosti, například při návštěvě amerického prezidenta Obamy, který měl svůj projev na Hradčanském náměstí. I tehdy docházelo k určitým záborům veřejných prostranství a myslím si, že do budoucna je důležité, aby tyto věci byly dostatečně vysvětleny a odůvodněny, proč právě ty které ulice nebo proč právě ta která náměstí jsou uzavřena a je tam tím pádem znemožněn například výkon shromažďovacího práva.

Pokud jde o výroky prezidenta republiky, těch výroků byla celá řada. Nicméně si myslím, že platí fakt, že vztahy mezi Čínou a Českou republikou byly do značné míry zmrazeny v uplynulých letech. Česká republika tvořila určitou výjimku v rámci Evropy, protože řada zemí se snažila vztahy, ať už politické, nebo hospodářské, s Čínou zintenzivnit jak v regionu střední Evropy, jako bylo třeba Polsko nebo Maďarsko, tak i mezi těmi státy typu Velké Británie, Francie nebo třeba Německa. Čili Česká republika v těch minulých letech patřila mezi menší část zemí Evropské unie, které vztahy s Čínou aktivně nerozvíjely, a ty vztahy v zásady byly zmrazeny. Počínaje nástupem Rusnokovy vlády – a naše vláda na její aktivity navázala – se snažíme, abychom zintenzivnili dialog s Čínou a v zásadě dohnali to zpoždění, které Česká republika z tohoto hlediska měla. Myslím si, že je důležité vnímat fakt, že Čína je druhá největší ekonomika světa. Naše země je tradičně exportně orientovaná a

myslím si, že je důležité, abychom se pokusili využít těch příležitostí, které nám dává čínský trh pro podporu české ekonomiky.

Pokud jde o otázku toho, do jaké míry naše vztahy s Čínou byly věcí našeho samostatného rozhodnutí, nebo jestli to byla otázka nějakého mezinárodního tlaku, myslím si, že Česká republika se těžko může vymlouvat na nějaký tlak ze strany Evropské unie v okamžiku, kdy jsme členy Evropské unie.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane premiére, ale váš čas, který jste měl, vypršel.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Tak snad budu mít možnost ještě doplnit v dodatku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Tak ukazuje se, že byla potřebná debata ohledně bezpečnostních opatření, tak jak jsme ji navrhovali jako nový bod této schůze, a bohužel koalice ji zablokovala, protože i vaše obšírná odpověď, z které jste trochu utekl od toho podstatného, tedy do jaké míry slaďujete zahraniční politiku s prezidentem republiky, ukazuje tahle vaše odpověď, že jsme tu debatu potřebovali. Náš omezený čas nám k tomu dnes neposlouží.

Tedy jestliže mluvíte o tom, že je to prospěšné, že se s Čínou propojujeme nějak jinak, tak v podstatě souhlasíte, znovu se ptám, s výrokem o tom, že se v Číně máme učit, jak stabilizovat společenský řád? Tedy výrok Miloše Zemana.

A potom ještě, vzhledem k zahraniční politice by mě zajímalo, jak se díváte na fungování prezidentské kanceláře, kde už skoro nikdo nemá bezpečnostní prověrku. Naposled o ni přišel generál Pilc. Pan Mynář ji nezískal nikdy. Funguje tam pan Nejedlý, který zastupuje firmu Lukoil. Je tam čínský poradce, který je navázán na pana Tvrdíka, který je vaším poradcem.

Čili to jsou velmi vážné otázky, na které bychom potřebovali znát odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Němcové. Pan premiér má doplňující odpověď. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. To už je příliš mnoho nových otázek pro ten krátký čas, který je k dispozici. Nicméně já bych rád dokončil myšlenku, kde jsem byl přerušen. Prostě my jsme součástí Evropské unie, takže ovlivňujeme její politiku. Není to my a oni. My jsme EU také jako Česká republika, a pokud jsme v minulosti měli nějaké vztahy s Čínou, primárně to bylo na základě rozhodnutí naší vlády. A stejně tak pokud jsme se nyní rozhodli vztahy s Čínou, řekněme, dostat na nějakou průměrnou solidní evropskou úroveň, tak je to opět rozhodnutí naší vlády, a nemyslím si, že podléháme nějakému diktátu z jedné nebo z druhé strany. Nicméně je logické, že Česká republika koordinuje svoji zahraniční

politiku v klíčových aspektech, že koordinujeme svoji bezpečnostní politiku v klíčových aspektech ať už s dalšími členy EU, nebo s dalšími členy Severoatlantické aliance.

Pokud jde o otázku slaďování zahraniční politiky s prezidentem republiky, my jsme zavedli formát, kdy se pravidelně scházejí nejvyšší ústavní činitelé České republiky, to je nová platforma, která tady v minulosti nebyla, shodou okolností dnes večer se uskutečňuje další naše jednání, a snažíme se koordinovat postoj České republiky k těm klíčovým zahraniční politickým tématům. Vláda se o koordinaci snaží, nicméně vláda nemůže korigovat autonomní vyjádření a vyjádření názorů prezidenta republiky, jehož mandát není odvozen od vlády, ale jehož mandát je odvozen od občanů, protože prezident republiky byl zvolen v přímé volbě.

Čína má vlastní politický ekonomický systém, který se odvíjí od její historie. Ten systém je samozřejmě odlišný od toho, jak máme nastavena pravidla v Evropě. V ČR máme demokratický právní stát, máme tady volnou soutěž politických stran, máme tady politickou demokracii. (Upozornění na čas.) Ten čínský režim je samozřejmě odlišný od našeho.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme pokračovat další interpelací podle vylosovaného pořadí, interpelujícím poslancem na předsedu vlády je poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, chtěl bych možná spojit několik podotázek do jedné interpelace a do jednoho dotazu na vás, které se týkají asociační dohody. Není to tak dlouho, několik dní, kdy v jedné z členských zemí Evropské unie proběhlo referendum, kde byl vyjádřen, bylo to v Nizozemí, nesouhlas s asociační dohodou, podle průzkumu se vyslovilo 60,1 % voličů. Pro jich bylo 38,1 % a účast byla 32,2 % voličů. Což tedy znamená, že tento výsledek je formálně stále, byť neoficiální, tak je závazný a musí jej nějakým způsobem vláda této členské země EU zohlednit.

Chtěl bych se zeptat, zda toto rozhodnutí ovlivní nějak pozici české vlády ve vztahu k Ukrajině, zejména k tomu, co se děje na Ukrajině a v ukrajinské vládě, která z valné části, byť teď v současné době v demisi, se nachází ve stavu, že ji tvoří řada členů, kteří buď nemají ukrajinské občanství, mají občanství třeba americké, nebo velice silně inklinují pravému sektoru, který, jak známo, se netají svými sympatiemi s banderovským hnutím a hnutím, které má velice blízko k fašizujícím tendencím, nebo přímo se nebojím říci, naplňují tu tezi o fašistických uskupeních. V této souvislosti se také chci zeptat, zda česká vláda zvažuje nějakou rozumnou míru své politiky, která by ukončila tu živenou antiruskou a protiruskou hysterii, která se odvíjí v České republice a zcela evidentně poškozuje obchodní zájmy ČR.

Měl jsem možnost se účastnit nedávno –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, budete to muset udělat až v doplňující otázce. Vyčerpal jste čas.

Poslanec Stanislav Grospič: Ukončím jednu větu, jestli dovolíte. ... 25. výročí fúze mladoboleslavské Škody s Volkswagenem, kde právě byla i vyzdvižena spolupráce s Ruskou federací, a myslím si, že toto je jeden z těch momentů, který může poškozovat české obchodní zájmy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Netrapte mě. Pan premiér má svůj čas na odpověď k asociační dohodě Evropy s Ukrajinou. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, k čemu tedy došlo v Holandsku? V Holandsku mají nový zákon o referendu z roku 2015. Podle něj si občané mohou vyžádat konání referenda v tomto případě kdykoli do podpisu ratifikačních listin. Referendum v Holandsku tedy proběhlo, proběhlo i přesto, že obě komory holandského parlamentu již vyslovily souhlas s ratifikací této smlouvy o asociační dohodě s Ukrajinou, nicméně holandský premiér doposud nepřipojil svůj podpis k tomuto zákonu, a tím pádem ten zákon nemohl vstoupit v platnost.

Výsledky referenda jsou podle holandské legislativy poradní, tzn. nezavazují holandské orgány v dalším postupu. Nicméně vzhledem ke skutečnosti, že to referendum podle tamních pravidel bylo platné, musí být podle holandského práva asociační dohoda minimálně znovu projednána nizozemským parlamentem a samozřejmě nizozemská vláda a nizozemští představitelé musí přihlédnout k vůli, která byla vyjádřena občany, a bude teď na nich, aby informovali partnery v EU o tom, jaký chtějí zvolit další postup ze strany Holandska.

Je myslím také dobré připomenout, že všechny ostatní členské státy EU již podle informací, které mám k dispozici, ratifikační proces realizovaly, tzn. Holandsko je vlastně jediný stát v rámci Evropské unie, který teď na základě výsledků referenda zpochybnil ten ratifikační proces. Nicméně pro to, aby ta dohoda vstoupila v platnost, tzn. že stranami této dohody, asociační dohody s Ukrajinou, jsou vedle Evropské unie i členské státy, a tato dohoda vyžaduje ratifikaci všemi smluvními stranami a vstupuje v platnost teprve po uložení poslední ratifikační listiny, tzn. je potřeba zohlednit situaci, ke které došlo v Holandsku, a budeme muset v rámci Evropské unie hledat rozumné řešení. Minimálně do finálního prohlášení Holandska o dalšímu postupu bude asociační dohoda Evropskou unií i nadále prozatímně prováděna v rozsahu pravomocí, které má Evropská unie. Čili teď je před námi hledání právního řešení, otázka konzultací v rámci Evropské unie, a dá se předpokládat, že první návrhy po konzultacích mezi holandskou vládou a Evropskou unií budou zveřejněny pravděpodobně v červnu letošního roku.

Pokud jde ale o asociační dohodu s Ukrajinou a politiku české vlády, tak chci říci, že česká zahraniční politika klade důraz na stabilizaci Ukrajiny, klademe důraz na pokračování v nezbytných strukturálních reformách. A já jsem přesvědčený o tom, že pokud máme zájem na tom, aby na Ukrajině probíhaly politické a hospodářské reformy, které by směřovaly Ukrajinu k demokratickému právnímu státu, pak asociační dohoda mezi Ukrajinou a Evropskou unií je velmi dobrý nástroj pro to, aby Evropa mohla tyto pozitivní změny na Ukrajině podporovat. Čili je to jakýsi

prostředek k tomu, abychom mohli uplatňovat – byť nepřímý – vliv na to, jaké změny se v ukrajinské společnosti a v ukrajinském státu realizují.

Pro nás se tedy nic nemění. Česká republika, Parlament České republiky asociační dohodu ratifikoval, my se nechystáme tuto dohodu v rámci Evropské unie zpochybňovat a myslíme si, že byť samozřejmě mohou existovat nejrůznější kritické názory na to, co se na Ukrajině odehrává, ta situace tam je hodně složitá, ukrajinská vláda je nestabilní, je tam celá řada vážných problémů, tak si myslím, že bez ohledu na to bychom měli hledat všechny cesty, jak pomoci Ukrajině, aby se stabilizovala, i ve světle ještě stále nedořešeného konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem. Tady je velmi důležité soustředit se na plnění minských dohod, a pokud jde o sankce vůči Rusku, na kterých se dohodla celá Evropská unie, tak otázka těchto sankcí je velmi těsně propojena právě s tím, jak jsou plněny minské dohody.

Chtěl bych také připomenout, že součástí minských dohod je otázka výměny zajatců na ukrajinské i na ruské straně a určitě Česká republika bude apelovat na to, aby minské dohody byly naplněny a aby např. i k této výměně zajatců došlo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane premiére. Doplňující otázku položí pan poslanec Grospič. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji vám, pane premiére. Jsem velice rád, že se shodneme na tom, že minské dohody jsou velice klíčové k tomu, aby ten proces, o kterém jste tady hovořil, proces demokratizace, stabilizace Ukrajiny, byl naplněn. Byl bych velice rád, kdyby i česká vláda přispěla k tomu, aby byly legitimizovány i politické strany působící na Ukrajině, zejména Komunistická strana Ukrajiny, a v této souvislosti bych byl také velice rád, aby se česká vláda zasadila o to, aby bylo co nejdříve ukončeno embargo vůči Ruské federaci, protože to samo o sobě nepřispívá k vlastní realizaci minských dohod. A také v této souvislosti bych byl rád, aby Česká republika upustila od aktivní účasti v rámci Severoatlantické aliance v posilování vojenských kontingentů právě na hranicích s Ruskou federací, protože si myslím, že to je také jeden z těch důvodů, které destabilizují Ukrajinu, nepřispívají k její demokratizaci, ale naopak vlastně porušují samotné minské dohody a jejich principy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji tentokrát za dodržení času. Pan premiér, jestli má zájem o doplňující odpověď? Ano, má. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já myslím, že je velmi pravděpodobné, že Evropská rada se bude zabývat tou otázkou plnění minských dohod a bude se zabývat i otázkou sankcí na svém příštím zasedání, které by mělo proběhnout v červnu letošního roku.

Jak už jsem řekl, postoj české vlády je takový, že my se domníváme, že sankce jsou velmi těsně spojeny s tím, jestli jsou a nejsou plněny minské dohody. Pokud jde o plnění minských dohod, tak své závazky má Rusko a své závazky má Ukrajina. Já jsem tady zmínil jedno téma, zmínil jsem téma otázky výměny zajatců mezi

Ukrajinou a Ruskem. To je také věc, kterou jsem zmínil při jednání Evropské rady v souvislosti s paní Savčenkovou, která byla nyní v Rusku odsouzena. Já se domnívám, že řešení jejího případu by právě mohlo být realizováno prostřednictvím výměny zajatců na obou stranách, a pokud by k tomu došlo, tak je tady šance na to, aby byl naplněn další z bodů minských dohod.

Ale je potřeba také vnímat to, že součástí minských dohod je i právo Ukrajiny, aby obnovila kontrolu nad svými vnějšími hranicemi. Toto zatím Ukrajině umožněno nebylo. Součástí těch dohod je i realizace určité autonomie v rámci ukrajinského ústavního systému pro východní část Ukrajiny. To se zatím, včetně voleb, ještě realizovat nepodařilo. Takže si myslím, že jsou tady docela vážné problémy, které se týkají naplnění dohod z Minska ve všech aspektech, tak jak byly zmiňovány a byly definovány v okamžiku, kdy jsme se rozhodli pro zavedení ekonomických sankcí proti Rusku, a je to společný postoj Evropské unie a předpokládám, že Evropa by v této oblasti měla i nadále postupovat společně. To, myslím, nevylučuje, aby probíhala intenzivní jednání jak s Ukrajinou, tak s Ruskem, a aby Evropská unie působila ve směru naplňování minských dohod tak, aby do budoucna bylo možné reagovat např. tím, že ekonomické sankce budou sníženy. Ale nemohou být sníženy bez toho, aniž by byly naplněny minské dohody.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě než budeme pokračovat, svou omluvu do konce jednacího dne zrušil pan poslanec Rom Kostřica, naopak paní Martina Berdychová se omlouvá od 15 hodin do konce jednacího dne.

Nyní pan kolega Šincl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, jak jistě víte, jsem poslancem za Moravskoslezský kraj a žiji v karvinském regionu, kde téměř každá druhá rodina je nějak spojena s hornictvím a OKD, kde dnes ještě pracuje přibližně deset tisíc zaměstnanců. K tomuto číslu je ještě nutné připočíst další tisíce zaměstnanců navazujících firem.

Bohužel situace v OKD se podle poslední informace neustále zhoršuje a reálně hrozí její krach. Lidé, kteří zde žijí, mají strach, že živitelé zdejších rodin ztratí práci, a to v regionu, kde na úřadu práce na jakékoli pracovní místo jsou dlouhé řady žadatelů, kde je jen miniaturní šance sehnat nějaké aspoň trošku slušné pracovní místo. Lidi tedy oprávněně zajímá, jaká je čeká budoucnost, zda je čeká chudoba a sociální dávky nebo jak stát pomůže lidem v tomto těžce zkoušeném regionu.

Pane premiére, až skončí jednání Poslanecké sněmovny, jedu domů do tohoto regionu a mohu vám říct, že se mě, poslance za tento region, na tuto situaci neptají jen horničtí odboráři, ale doslova každý den se mě ptají i lidé, které potkávám na ulicích, dokonce i prodavačky v obchodech, protože i ony některé mají v rodině nějakého živitele spojeného s OKD a bojí se, co bude. Odpovídám jim, že sociální demokracie prosadila ve vládě novelu o předčasném odchodu horníků do důchodu, která již prošla v Poslanecké sněmovně tzv. druhým čtením, a navíc jsme navrhli snížit věk odchodu horníků do důchodu o další jeden nebo dva roky, tedy v součtu o šest nebo sedm roků, protože jsme přesvědčeni, že dřívější odchody horníků do

důchodu pomohou snížit stavy lidí v hornictví bez razantního nárůstu nezaměstnanosti. Je logické, že takto extrémně těžkou práci v podzemí nelze dělat až do 65 let. Problém je ovšem v tom, že všechny ohrožené horníky a jiné pracovníky navazujících profesí do penze poslat nelze, protože nenaplňují podmínky pro tento předčasný odchod do penze, např. z důvodu nedostatečného věku apod. (Upozornění na čas.)

Otázka: Vážený pane premiére, situace v OKD v posledních týdnech je hodně napjatá –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, nemůžete porušovat jednací řád. Tuto otázku jste měl položit v těch prvních dvou minutách. Já chápu vaše vyjádření, ale musíte tu otázku položit jedině v doplňující minutě. Pan premiér jistě vyjasní pozici vlády vůči OKD i bez vaší otázky.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, ačkoliv pan poslanec Šincl nestihl položit otázku, tak já jsem poslouchal to jeho vystoupení a rozumím tomu, k čemu směřuje. Dovolte mi tři poznámky ve třech blocích, které se týkají současné situace OKD.

Za prvé. To, co zažíváme v posledních letech, je výrazný propad cen černého uhlí. Situace ústí v to, že postupně i v důsledku těchto velmi nízkých cen v Evropě končí hlubinná těžba černého uhlí. Skončil poslední hlubinný důl ve Velké Británii, je naplánováno uzavření posledních hlubinných dolů v Německu, tento týden oznámila svůj krach největší společnost ve Spojených státech, která se tam zabývá hlubinnou těžbou černého uhlí, velké problémy jsou v Polsku. Tamní vláda dokonce reagovala tím, že vykupuje uhlí od těžebních společností do státních rezerv, tzn. poskytuje vlastně jakousi nepřímou podporu těm, kdo uhlí těží, a ten problém se samozřejmě nevyhnul v žádném případě ani Moravskoslezskému kraji a konkrétně společnosti OKD. Takže čelíme trendu dlouhodobého poklesu a dlouhodobě nízkých cen černého uhlí.

Když jsme se společností OKD začali jednat po nástupu naší vlády, tak jsme samozřejmě hledali možnosti, jak např. prodloužit těžbu na Dole Paskov. Dohodli jsme se na určitém kompenzačním mechanismu, který ale přestal platit právě proto, že ceny uhlí poklesly ještě hlouběji, než se v době těchto jednání předpokládalo. Společnost OKD je tedy v tuto chvíli ve velmi složité situaci.

Za druhé. My jsme se začali připravovat na možné propouštění z OKD. Ta příprava jde několika směry.

První směr už tady pan poslanec Šincl zmínil, tzn. novela zákona o předčasných odchodech lidí, kteří fárali v dolech alespoň patnáct let, tzn. tady doufám, že Sněmovna brzy dospěje ke schválení tohoto zákona a umožní nám už, aby koncem letošního roku lidé, kteří splní příslušné roky, mohli začít do důchodu odcházet.

Druhá věc, kterou připravuje Ministerstvo průmyslu, je sociální program určitých kompenzací pro lidi, kteří budou muset z OKD odejít. To znamená, počítáme s tím, a vláda by to měla projednávat v příštích měsících, že zde bude poskytována určitá kompenzace, příjmová kompenzace, pro lidi, kteří budou muset z OKD odejít, tak

aby se dokázali lépe vyrovnat s touto sociální situací. Čili nechceme je nechat jenom napospas stávající legislativě, ale vnímáme ten fakt, že v tomto regionu to může znamenat vysokou koncentraci nezaměstnanosti, zejména tedy na Karvinsku. Chceme, aby zde byl speciální vládní sociální program určený lidem, kteří budou muset z OKD odejít. A pak samozřejmě je to otázka aktivní politiky zaměstnanosti, podpory nových zaměstnavatelů, adresného umisťování lidí, kteří budou muset z OKD odejít se státní podporou do firem nových zaměstnavatelů. To je ta rovina aktivní politiky zaměstnanosti. A tam už několik měsíců Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo průmyslu připravuje příslušné vládní dokumenty, příslušná organizační opatření. Chceme se také obrátit na fond globalizace, který má Evropská unie, abychom část těchto opatření financovali z tohoto fondu, protože právě ty velké a rozsáhlé problémy OKD jsou dány také globálním vlivem velmi nízkých cen uhlí.

Třetí věc se týká jednání s věřiteli a vlastníky této společnosti. Tato jednání velmi intenzivně probíhají ze strany vlády s touto společností. Jsou zvažovány různé varianty, které by státu co nejvíce umožnily v příštích měsících ovlivňovat restrukturalizaci OKD a ovlivňovat útlum v OKD. Je zřejmé, že alespoň část dolů OKD by mohla těžit ještě několik let, tzn. že bychom mohli zmírnit potenciální negativní dopady na zaměstnanost, ale bude to vyžadovat aktivní angažmá státu. Já chci říci, že vláda je k tomu připravena. A vláda je připravena posoudit všechny možné varianty, jak ovlivnit otázku zaměstnanosti OKD v příštích měsících a letech ve smyslu zmírnění negativních dopadů útlumu OKD a event. prodloužení těžby v těch dolech, kde to prodloužení těžby ještě bude možné. Samozřejmě by bylo ideální, kdyby se v průběhu procesu podařilo OKD zbavit dluhů, které ho tíží, protože to by samozřejmě podpořilo stabilizaci a udržení alespoň části zaměstnanosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane premiére. Kolega Šincl položí otázky v doplňujícím čase. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji panu předsedajícímu i za to, že mě nechal domluvit. Předpokládám, že bude takto přistupovat stejně spravedlivě i k jiným interpelujícím.

Nicméně jsem chtěl ještě oslovit pana premiéra dál. Jsem přesvědčený, že v první řadě je zapotřebí pomoci horníkům této společnosti a v druhé řadě uchovat, pokud to bude reálné, v rozumném rozsahu těžbu v perspektivních dolech. V žádném případě by se nemělo přistoupit k jakékoli formě výpalného těm, kdo OKD vytunelovali.

Nicméně mě zaujala ještě zajímavá otázka, která se objevila v médiích, a to se týká tzv. znárodňování. Vyslovil to pan prezident. Nějak nám neprozradil, jakým způsobem to ale myslel. Chtěl bych znát na to váš názor, jestli toto je vůbec reálné, nebo ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. A nyní pan premiér v otázce případného převzetí státem. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, především OKD je plně privátní podnik. Vláda, nebo Česká republika ztratila majoritu v OKD někdy kolem roku 2001, 2002, tzn. fakticky je to firma, která už dnes je plně privátní. Především musí nést odpovědnost vlastníci a věřitelé společnosti. Vláda bude zvažovat všechny možnosti, s tím, abychom zohlednili za prvé udržení zaměstnanosti nebo regulaci zaměstnanosti, rozumné rozložení v čase a ekonomické náklady pro daňové poplatníky. Nebudeme postupovat tak, abychom riskovali finanční prostředky daňových poplatníků, aniž by to mělo reálný vliv na situaci v OKD a na zaměstnanost v OKD. Já myslím, že nepotřebujeme nějaké speciální zákony, které by se týkaly nějakého znárodňování OKD. To není součástí alternativ, na kterých vláda pracuje. Ale myslím, že jsou tady v rámci právního řádu standardní nástroje, které můžeme využít pro to, aby vláda mohla aktivně situaci OKD v příštích týdnech a měsících ovlivnit. Takže jsme připraveni a nevyžaduje to v tuto chvíli, abychom přijímali nějaký zákon, který by se týkal znárodňování OKD.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane premiére, za vaši odpověď. A budeme pokračovat interpelací paní poslankyně Věry Kovářové k neúčasti členů vlády. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, když jsem vás v minulosti upozorňovala na sporadickou docházku některých ministrů na ústní interpelace, odpověděl jste mi přibližně v duchu, že dělají, co mohou, aby interpelace stíhali, a že v případě absence poskytují pěkné písemné odpovědi. To se ale neděje. Nejnovější důkaz vychylování vztahů mezi parlamentem a vládou z ústavních mezí mám k dispozici pár dnů. Na můj dotaz ohledně dotačních podvodů přednesený během ústních interpelací na 42. schůzi mi pan tehdy tradičně nepřítomný ministr financí později odpověděl písemně těmito slovy – cituji: "Odpovědi na vaše otázky jsem poskytl ve svém projevu na 43. mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky dne 23. března 2016." Tím tato – v uvozovkách – odpověď končí. Já to považuji za skandální. Pokud bychom toto připustili, tak nám jako poslancům mohou ministři příště rovnou psát, abychom si odpovědi na naše dotazy vygooglovali.

Vážený pane předsedo, zjednejte prosím pořádek a vysvětlete členům vlády, především panu ministru financí, že na ústní interpelace je třeba docházet a v případě absence poskytnout slušnou odpověď. Jsem přesvědčená, že sociální demokraté mají zájem o udržení parlamentní demokracie. Tolerování popsaných výstřelků ji podkopává. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kovářové i za dodržení času k interpelaci k úvodní otázce a pan předseda vlády je připraven odpovědět. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vážení poslanci, já myslím, že bude užitečné, pokud si nechám zpracovat statistiku účasti

ministrů a ministryň na interpelacích tady v Poslanecké sněmovně. Čili já o zpracování takové statistiky požádám a poté ji samozřejmě zveřejním tak, aby bylo zřejmé, jak to ve skutečnosti tedy je s účastí tady v Poslanecké sněmovně na ústních interpelacích. Na základě této statistiky budu hovořit s těmi ministry, kteří mají nejhorší výsledky, a požádám je, aby se interpelací účastnili.

Pokud někdo z poslanců či poslankyň není spokojený s odpovědí na interpelaci, má možnost zařadit tuto interpelaci na projednávání Poslanecké sněmovny formou písemné interpelace, kde se s odpovědí nevyjádří souhlas. Čili myslím si, že parlament má mechanismus, jak dosáhnout toho, aby taková event. nedostatečná odpověď, kterou tady např. paní poslankyně citovala, byla samostatně projednávána tady na plénu Poslanecké sněmovny. Vyžaduje to ale použití toho příslušného mechanismu.

Jinak si myslím, že máme, doufám, všichni, jak jsme tady, zájem na tom, aby v České republice zůstal parlamentní demokratický systém. A jeho součástí je odpovědnost vlády vůči Poslanecké sněmovně, kterou samozřejmě Poslanecká sněmovna uplatňuje i prostřednictvím poslaneckých interpelací.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo vlády. Paní kolegyně Kovářová má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji panu předsedovi za vysvětlení. Jak před nějakým časem řekl ještě jako opoziční poslanec na půdě Poslanecké sněmovny, a já s tím zcela souhlasím – cituji pana premiéra: "Jsou to skutečně trošku podivné interpelace v situaci, kdy tady předseda vlády není." A já dodávám, že interpelace jsou stejně podivné, když někteří členové vlády na dvě třetiny ústních interpelací z nejrůznějších důvodů nemohou dorazit nebo na interpelace dlouhodobě nedocházejí. To si říká buď o výměnu ministrů, nebo o změnu systému. Podle mého názoru to je také věc úrovně, respektu a autority Poslanecké sněmovny jako takové. Vláda odvozuje svoji legitimitu od důvěry Poslanecké sněmovny, nikoliv naopak. Věřím, že s touto tezí a jejími nutnými důsledky souhlasí i pan premiér.

A ještě podotýkám, pane premiére, ústní interpelace mají kouzlo v tom, že se na ně dá dostat odpověď okamžitě. Kdežto písemné trvají opravdu dlouho.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane premiére? Ne, nemá zájem o doplňující odpověď. Budeme tedy pokračovat interpelací paní poslankyně Pavlíny Nytrové ve věci protikorupční politiky vlády. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, dobrá zpráva zajisté je, že po mnoha letech propadu se Česká republika v indexu vnímání korupce zlepšuje. Příčinou může být skutečnost, že závažná organizovaná korupce s politickými přesahy přestala být orgány činnými v trestním řízení ignorována. Přesto jsou doposud velké rezervy v oblasti potírání korupce. Stále je veřejností korupce pociťována jako jeden z nejzávažnějších problémů země.

Vláda se ve svém programovém prohlášení zavázala k nesmlouvavému boji proti všem formám korupce. Vláda schválila konkrétní návrhy zákonů nebo jejich novelizací, které nyní procházejí legislativním procesem v Parlamentu. Co si vláda od těchto opatření slibuje? Považuje vláda svůj boj s korupcí za úspěšný?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za velmi krátkou otázku. Pan premiér je připraven. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem samozřejmě rád, že index vnímání korupce v České republice se v posledních letech zlepšuje, to znamená, ty parametry se vylepšují a Česká republika se vrací mezi civilizované vyspělé země, kam podle mého názoru patří. Jestli ten boj vlády proti korupci je úspěšný? Já doufám, že tohle je jeden z parametrů, který to ukazuje. Především je podle mého názoru důležité, že vláda se snaží důsledně plnit program tak, jak jsme se na něm dohodli v rámci programového prohlášení vlády, a snažíme se zlepšovat parametry, pokud jde o nastavení pravidel pro fungování veřejného sektoru, pro fungování politiky.

Jsou některé zákony, které už leží delší dobu v Poslanecké sněmovně, a já bych možná využil tuhle interpelaci k tomu, abych i apeloval na Poslaneckou sněmovnu, abychom urychlili jejich projednávání. Chci zmínit zákon, který nastavuje přísnější pravidla pro kontrolu financování politických stran včetně zřízení speciálního úřadu, který by tuto věc měl na starosti, tak jak nám to doporučuje i mezinárodní výbor GRECO, který se zabývá touto oblastí. Zatím ta novela nebyla schválena, ale vláda už ji předložila před dlouhou dobou. Další věc je novela zákona o střetu zájmů, která zavádí možnost zveřejňování na jedné internetové adrese všech oznámení veřejných funkcionářů a zavádí také oznámení o majetku na začátku veřejné funkce. Opět ta novela byla předložena a už delší dobu leží tady v Poslanecké sněmovně.

To, co jsem rád, že bylo schváleno, je nový zákon o zadávání veřejných zakázek, který neumožňuje, aby veřejné zakázky získávaly firmy, které mají anonymní akcie. Do Parlamentu vláda poslala novelu zákona, která zavádí registr konečných vlastníků, to znamená, bude tady možnost ověřit konečné vlastníky u firem v rámci registru, který tuším povede Ministerstvo spravedlnosti. Takže to je další důležité opatření, které se udělalo. Poslanecká sněmovna schválila poslanecký návrh tentokrát, který se týká registru smluv. Ministerstvo vnitra pracuje na tom, aby bylo možné během letošního roku tento registr smluv spustit. Je tady zákon o prokazování původu majetku v Poslanecké sněmovně. Myslím, že to není jenom otázka opatření, které směřuje k boji proti daňovým únikům, ale myslím si, že je to také důležité protikorupční opatření. Aby finanční úřady měly nástroj, jak zjišťovat původ majetku. Takže to je další věc.

Systémově pokládám za důležitý také zákon o státní službě, který Česká republika dlouho neměla. My jsme ho prosadili. Ten systém se začíná organizovat už na základě principů, které opět platí v civilizovaných evropských zemích. To znamená, konají se výběrová řízení na všechny vedoucí pozice ve státní správě a předpokládám, že to povede k tomu, abychom měli profesionální a nestrannou státní

správu v příštích letech. Ale samozřejmě je velmi důležité, aby si veřejná správa počínala transparentně. Já jsem rád, že většina ministerstev a úřadů ještě předtím, než začne fungovat registr smluv, tak už zveřejňují smlouvy, zveřejňují objednávky v určitém rozsahu, a jsem také rád, že vláda nemá žádné skandály, které by se týkaly uplatňování zákona o zadávání veřejných zakázek v rámci mandátu vlády. To si myslím, že je také důležité. A že se snažíme klást důraz na to, aby se soutěžilo férově, aby se přesoutěžovaly i některé staré smlouvy, aby se přesoutěžovali i věční dodavatelé pro stát, kteří dlouhodobě státu dodávají ať už informační technologie, nebo jiné služby, a v minulosti se z nějakého důvodu se na soutěžení zapomnělo.

Takže těch věcí se dělá celá řada a doufejme, že to pomůže zlepšit kvalitu veřejného sektoru a že lidé budou mít jistotu, že s jejich penězi se hospodaří transparentně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Paní kolegyně Nytrová nemá doplňující otázku, můžeme pokračovat. Tentokrát to bude interpelace pana poslance Martina Novotného ve věci jednání s Evropskou komisí o ekologických parametrech staveb. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedo vlády, výstavba dálnic a rychlostních komunikací je jednou z priorit vaší vlády v programovém prohlášení v kapitole Doprava a má samozřejmě strategický význam i pro další rozvoj naší země a úroveň prosperity ekonomiky. Kromě velmi nejasného výhledu budoucnosti mýtného systému, na který jsem se opakovaně v interpelacích ptal, mýtného systému jako důležitého zdroje příjmů pro rozvoj dopravní infrastruktury, představuje zásadní ohrožení dobudování dálniční sítě nutnost realizovat nové posudky EIA. Jakkoli řada poslanců včetně mě na toto riziko dlouhodobě předem upozorňovala, nechci se v této otázce vracet do minulosti, zajímá mě především širší současnost a budoucnost. Jde přitom o natolik strategické téma, že si nepochybně zaslouží při zahraničních jednáních angažování vrcholných představitelů vlády, ministrů a přímo premiéra. Zkušenost totiž ukazuje, že jednání se zástupci Evropské komise na nižší úrovni není efektivní, stává se pouhou úředničinou bez politického obsahu, mandátu a relevance. Je tedy potřeba vrcholná reprezentace.

Chci se vás proto zeptat, zda a s kým z Evropské komise a orgánů Evropské unie jste na toto téma dosud jednal vy osobně a s jakým výsledkem. Na jaké úrovni probíhá jednání Ministerstva dopravy a jaké kroky vy osobně a vláda v této věci realizujete nyní a budete činit v nejbližší budoucnosti s cílem aby problém EIA neznamenal skutečně stop pro realizaci strategických dopravních staveb v naší zemi?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Pan předseda vlády je připraven na odpověď. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, myslím, že téma EIA bude aktuální i v příštích měsících a letech, protože my máme v České republice zhruba stovku stavebních projektů, které mají

stanoviska EIA podle zákona z 90. let. To, co je řekl bych určitým paradoxem, to jsou vlastně stavby, které získaly EIA před 15 a více lety. Stát od té doby nebyl schopen zahájit jejich výstavbu. A když jsem žádal po Ministerstvu dopravy, abych dostal zprávu o tom, jak jsou ty stavby připraveny, tak zjišťuji, že nejenom že stát nedokázal zahájit výstavbu, ale stát ve většině případů ty stavby ani nedokázal připravit. Mezi tou stovkou staveb jsou stavby, které nemají vykoupené pozemky. Jsou tam stavby, které dodneška nemají územní rozhodnutí. Za těch 15 let se v zásadě skoro nic neudělalo.

Samozřejmě že EIA je něco, co je důležitou podmínkou pro to, abychom tyto stavby mohli připravit, dopřipravit a zahájit. V tuhle chvíli, možná když se bavíme o tom, v jakém stavu je příprava stovky těch starých staveb, tak od roku 2000 jsme měli cca dvanáct ministrů dopravy. To také asi příliš nepomohlo stabilitě z hlediska přípravy a tomu, aby Česká republika patřila mezi země, kde se daří stavět dopravní stavby v rychlém tempu.

První věc, která se vyřešila, byla harmonizace zákona o posuzování vlivu na životní prostředí. To kdybychom neudělali, tak jsme nevyčerpali loni peníze, které jsme měli a mohli vyčerpat na dopravní stavby. Já jsem rád, že se to z naprosté míry povedlo. Máme tedy harmonizovaný zákon o posuzování vlivu na životní prostředí. A teď je potřeba si poradit s těmito starými stavbami.

Snažíme se hledat cestu, abychom u všech těchto staveb nemuseli dělat novou EIA, to znamená abychom si dohodli s Evropskou komisí takovou metodiku, aby stačila aktualizace stanoviska EIA, to znamená jakýsi proces potvrzení EIA ze strany Ministerstva životního prostředí. Ačkoliv jsme opakovaně intervenovali jak na úrovni ministrů, tak jsem intervenoval na své osobní úrovni a chystám se k tomu znovu, tak se zatím nepodařilo dohodnout s Evropskou komisí takovou metodiku, která by nám garantovala, že proces aktualizace stávajících stanovisek EIA bude kratší, než kdybychom absolvovali nový proces EIA u těchto staveb.

Proto se paralelně připravujeme, a Ministerstvo dopravy, i na to, že bude nezbytné buď u všech, nebo u naprosté většiny těchto staveb realizovat novou EIA, a v tomto směru Ministerstvo dopravy v letošním roce zahájilo potřebné přípravné kroky. Jakmile, a předpokládám, že to bude otázka několika příštích týdnů, bude dohoda s Evropskou komisí na případné metodice pověřování stanovisek EIA, tak bude potřeba pragmaticky posoudit, jestli pro stát bude efektivnější, abychom šli cestou této případné nové metodiky, která bude dohodnuta s Evropskou komisí, anebo jestli bude efektivnější i z časového hlediska, abychom prostě absolvovali nový proces EIA u těchto starých staveb, které se zatím nepodařilo postavit a které se zatím nepodařilo ani zahájit.

Čili to je velmi stručně zpráva o současné situaci, která tady je. Současně bych chtěl říci, že pokud jsem mluvil o nízké míře připravenosti zhruba stovky staveb, tak se samozřejmě snažíme, kde je to možné, postoupit a realizovat kroky, abychom už potom následně mohli urychlit jejich výstavbu. Chci zmínit například otázku dálnice D11, tedy dnes D35, kde se v tuto chvíli snažíme zajistit, aby byl realizován archeologický výzkum, aby nám to do budoucna nebránilo v tom tyto stavby zahájit v okamžiku, kdy budeme mít všechna potřebná povolení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Kolega Novotný se chystá k doplňující otázce. Prosím, pane poslanče, vaše minuta.

Poslanec Martin Novotný: Pane premiére, jakkoliv platí, že úroveň připravenosti těchto staveb je nepochybně různá, tak některé připraveny jsou, u některých je to horší. Ale moje otázka směřovala trošku jinam. Vaše odpověď byla úřednická. Máme dlouholetou zkušenost, že jiné státy – třeba náš nejbližší soused Slovensko kvůli celé řadě věcí bylo ochotno jít do otevřeného konfliktu s Evropskou unií, třeba v oblasti jejich intervencí do vodárenské infrastruktury a podobně. Teprve ochota premiéra jít do otevřeného politického konfliktu vedla k přehodnocení stanovisek Evropské komise a k vybojování si našich priorit. Já se bojím, že bez takovéto vaší aktivity to nepůjde. Moje otázka směřovala k tomu, zda jste na ni připraven a k ní ochoten, nebo zda budete nadále postupovat spíše úřednickým způsobem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Novotnému. Pan premiér dá doplňující odpověď. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Kdybychom postupovali úřednickým způsobem, tak jsme určitě neutratili peníze, které byly určeny na výstavbu dopravní infrastruktury v loňském roce a museli jsme je vracet do Bruselu. My se snažíme reagovat pragmaticky, snažíme se reagovat pružně. V tuto chvíli vedeme na několika úrovních velmi intenzivní jednání s Evropskou komisí, abychom problém řešili. Ale nemůžeme přeskočit několik let zanedbané přípravy. Ano, souhlasím s vámi, možná u deseti, jedenácti, dvanácti staveb z té stovky je příprava v pokročilé fázi. U ostatních bohužel ne. A u těch, kde je v pokročilé fázi, se snažíme identifikovat možnost zrychleného řízení, abychom nemuseli absolvovat klasickou EIA. A o tom jednáme teď s Evropskou komisí, jestli je tady šance na takovéto zrychlené řízení a jestli to vůbec pro nás bude z časového hlediska efektivní. A vedle toho děláme přípravné práce pro to, aby se eventuálně nová EIA mohla zrealizovat všude.

Pokud jde o konflikt, my jsme v tom konfliktu byli. My jsme roky měli zákon, který nebyl v souladu s pravidly. A teprve v loňském roce jsme zákon do souladu s pravidly dali. Kdyby se to stalo dříve, tak už jsme možná nové EIA mohli mít i u většiny komunikací, o kterých tady dneska je řeč. Čas se hodně promarnil. Možná se promarnil tím, že jsme tedy čekali, že se to nějak vyřeší samo. Ono se to samo nevyřešilo a v tuhle musíme u každé ze staveb realizovat konkrétní rozhodnutí. Já to říkám taky proto, že chceme na jejich výstavbu použít evropské fondy. A pokud se nedohodneme na přesných pravidlech, tak použití evropských fondů nebude možné a my ty silnice budeme muset stavět výhradně za národní zdroje. Takže teď jde také o to, abychom byli schopni do budoucna financovat výstavbu z evropských fondů, aby nám peníze nezbyly a nemuseli jsme je vracet zpátky do Bruselu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane premiére. Budeme pokračovat interpelací pana poslance Simeona Karamazova. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane premiére, nedávná návštěva prezidenta Čínské lidové republiky vzbudila zájem nejen vzhledem k možné ekonomické spolupráci obou zemí, nýbrž i s ohledem na problematiku lidských práv. Byť obě roviny nelze slučovat, domnívám se, že je nemůžeme ani zcela oddělovat. Boj za lidská práva hrál důležitou úlohu v historii naší země a neměli bychom na něj ani nyní rezignovat.

Ptám se vás proto, zda jste s prezidentem Čínské lidové republiky problematiku lidských práv diskutoval a jaká ujištění jste v této souvislosti získal. Zároveň mě zajímá, jaký je váš osobní názor na vládu jedné strany v Čínské lidové republice a zda je tato země vzhledem ke svému postavení schopna postupné demokratizace. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér je připraven odpovědět. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. My jsme součástí dialogu, který je dnes veden mezi Evropskou unií a Čínou v záležitosti lidských práv. Dialog je veden samozřejmě na evropské úrovni v rámci strategického partnerství mezi Evropskou unií a Čínou. Současně se také o ten dialog snaží jednotlivé členské země Evropské unie při svých kontaktech, které s Čínou mají, a usiluje o to také Česká republika. Toto téma bylo součástí mé diskuse, kterou jsem měl při návštěvě prezidenta Číny tady v Praze v uplynulých dnech. Myslím, že je důležité si uvědomit, že Čína dnes má velmi intenzivní speciální vztahy s celou řadou evropských zemí. Jak už jsem dnes uvedl, je to druhá největší ekonomika na světě. V posledních dvaceti letech se tato ekonomika výrazným způsobem liberalizovala a Čína se do značné míry otevírá světu. A myslím, že právě ta snaha o otevřenost, komunikaci a dialog je něco, co nám může hodně pomoci v tom, abychom byli schopni si vzájemně lépe porozumět.

Čínský politický a hospodářský systém je samozřejmě odlišný od toho, který známe v České republice nebo který známe v Evropě. Myslím, že je důležité, aby vztahy byly založeny na vzájemném respektu, aby byly založeny na respektování suverenity partnerů a na respektování jejich práva zvolit si cestu, kterou se vydají. Neznamená to, že bychom měli rezignovat na své hodnoty, na přesvědčení o tom, že demokratický liberální politický systém je nejrozumnější cestou z hlediska rozvoje společnosti. Také jsem o tom mluvil při návštěvě prezidenta Čínské lidové republiky, protože v souvislosti s Čínou se velmi často zmiňují pojmy stabilita, harmonie a jsem přesvědčen o tom, že pokud má být nějaká společnost dlouhodobě stabilní a má se rozvíjet harmonicky, tak jedním z důležitých předpokladů takového rozvoje je respekt k lidským právům, respekt k základním svobodám a jejich ochrana.

Tady si myslím, že ten lidskoprávní dialog, který je dneska veden mezi Čínou a Evropskou unií, může přispět k tomu, abychom sdíleli zkušenosti a abychom zlepšili vzájemnou komunikaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Simeon Karamazov má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Pane premiére, děkuji za odpověď. Pochopil jsem z toho, že jste v dialogu o tom s čínským prezidentem hovořil. Zajímalo by mě tedy, jak se k tomu vyjádřil čínský prezident. A pak ta druhá odpověď – resp. otázka zůstala bez odpovědi. Jaký je váš osobní názor na tuto záležitost vzhledem k Číně? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér se chystá na doplňující odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Mohu potvrdit, že se vláda České republiky snaží o to, aby téma lidských práv, téma právního státu, téma základních lidských svobod, a když mluvím o těch právech, tak jsou to nejenom práva politická, ale jsou to také práva sociální, práva hospodářská, aby ten náš dialog, který jsme hodně zintenzivnili s Čínou v posledních letech, tak aby zahrnoval i tento aspekt. Nechceme, aby to bylo téma, kterému se budeme vyhýbat. A myslím, že to souvisí i s tou dlouholetou tradicí, kterou česká zahraniční politika má. My jsme vždy byli spojeni s tím, že akcentujeme téma dodržování lidských práv, a je to i součástí dialogu, který dnes vedeme s Čínou. A jsem rád, že je to součástí i dialogu, který dnes vede s Čínou celá řada dalších evropských zemí. Takže tohle téma bylo předmětem diskuse a musím říci, že čínští představitelé, se kterými jsem měl možnost jednat, se nebrání tomu, abychom o těchto věcech diskutovali, a nebrání se tomu, abychom sdíleli své názory, které jsou samozřejmě z různého úhlu pohledu a vycházejí ze zkušenosti, kterou máme, zkušenosti, kterou máme v České republice, a samozřejmě zkušenosti, kterou oni mají z hlediska vývoje čínské společnosti, zejména pokud jde o posledních dvacet let.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi a budeme pokračovat, a to interpelací pana poslance Petra Fialy ve věci azylového systému. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane premiére, moje interpelace se týká tématu, na které jste zde už byl interpelován, to znamená nových návrhů na změnu azylového systému, které předložila Evropská komise. Samozřejmě jsem poslouchal, jak jste odpověděl, takže svoji otázku modifikuji směrem, kterým jste se ještě nevyjádřil.

Ten návrh samozřejmě obsahuje změnu azylové politiky, její federalizaci, a obsahuje také návrh na nové relokační kvóty. Mě by v této souvislosti zajímalo, jestli bude vaše vláda aktivně usilovat o to, aby se o konkrétní podobě těch návrhů, samozřejmě konkrétní podoba ještě není známa, ale konkrétní podobě těch návrhů diskutovalo nebo rozhodovalo na úrovni Evropské rady, kde máme opravdu reálnou možnost tomuto rozhodnutí zabránit, a ne aby se tyto návrhy projednávaly v Radě

Evropské unie, kde opět hrozí přehlasování kvalifikovanou většinou na úrovni ministrů, tak jak se to stalo v případě kvót v září minulého roku. A ptám se na to s předstihem i proto, že jsme se na to taky ptali před přijetím těch kvót, kde byla Česká republika přehlasována. Byli jsme ujišťováni, že nehrozí to, že by se o nich rozhodovalo na úrovni Evropské rady, což se potom nakonec vlastně stalo.

Tak jak je to teď? A bude v této věci česká vláda dostatečně aktivní? Pokusí se udělat všechno pro to, aby se skutečně rozhodovalo na Evropské radě, kde máme všechny předpoklady pro to, abychom tomuto nápadu mohli zabránit?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Fialovi za otázku. Pan předseda vlády je připraven. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, z hlediska taktického postupu je to správná cesta, to znamená jsme schopni maximálně efektivně využít svůj vliv, který máme v rámci členství v Evropské unii tím, že takovéto zásadní a závažné rozhodnutí přesuneme na úroveň Evropské rady, kde je nutný princip jednomyslnosti. Čili platí, že se budeme snažit, abychom v případě, že se ukáže, že tady není šance na nalezení shody nad stávajícím návrhem Evropské komise, dosáhli toho, že návrh bude přepracován výrazným způsobem. To, co nám situaci neulehčuje, je samozřejmě stanovisko Evropského parlamentu, které bylo v poměrně nedávné době přijato k této otázce, kdy velká část členů Evropského parlamentu se vyjádřila na podporu posledního návrhu Evropské komise na reformu azylové politiky. S tím se budeme muset také vyrovnat. A součástí iniciativy České republiky bude také snaha, abychom vytvořili širší koalici než jenom zemí V4, která by společně postupovala a která by navrhla společně úpravy v návrhu Evropské komise.

Chceme se soustředit na změny v oblastech, které nám vadí nejvíce, a to je za prvé určitá federalizace evropské azylové politiky, to znamená přenášení rozhodnutí na evropskou úroveň, pokud jde o azylovou politiku v jednotlivých zemích, a za druhé stanovení permanentního mechanismu přerozdělování uprchlíků v Evropě jako něčeho, s čím už by se potom později nedalo hnout, to znamená, že už by nebylo možné zasáhnout do pravidel, jak by takto byla nastavena.

Tady si myslím, že máme poměrně velkou šanci na to, abychom sjednotili větší množství států včetně některých států ze západní části Evropy, protože názor na kvóty se podle mého názoru v posledním roce vyvinul. Řada zemí zjišťuje, že to není dobrá metoda. A myslím si, že řada příkladů z východní nebo ze střední Evropy, a my koneckonců máme i své vlastní příklady, ukazují, že ten systém rozdělování na základě kvót není efektivní a v řadě případů nefunguje. To znamená, jsou tady už konkrétní příklady toho. Kde se kvóty realizovaly nebo kde se realizovalo přerozdělování, nevedlo to k nějakému dlouhodobě udržitelnému výsledku.

Takže v těchto dvou oblastech budeme usilovat o změnu. Budeme usilovat o širší koalici zemí. Česká republika bude v tomhle aktivní. Budeme se snažit vystupovat iniciativně. Ještě využijeme teď doby, kdy jsme předsednickou zemí V4. A pak samozřejmě budeme mluvit intenzivně se Slovenskem, které bude předsedat celé

Evropské unii, a budeme mluvit intenzivně s Polskem, které po České republice převezme předsednictví ve V4.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan poslanec Fiala má doplňující otázku. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Samozřejmě doufám v zájmu České republiky, že tato strategie vyjde. Nicméně se chci zeptat na to, kdyby náhodou to nebylo úspěšné, skutečně se rozhodovalo v Radě Evropské unie a byli bychom opět přehlasováni, zda je tentokrát česká vláda připravena zaujmout jiný postoj ve věci podání žaloby k Evropskému soudnímu dvoru. Protože jak víte, pane premiére, měli jsme rozdílný názor na to, jak měla česká vláda postupovat, pokud jde o to přehlasování v září minulého roku. Ale tady by ta situace už byla zase jiná. Postoj ke kvótám se změnil, jak sám říkáte. Je nebo byla by tentokrát česká vláda připravena připojit se k dalším zemím a tu žalobu podat?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda vlády doplní. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Samozřejmě že se může stát, že tato naše obranná taktika nebude úspěšná. To se může stát, pokud se nám nepodaří získat dostatek spojenců v rámci Evropské unie. Nicméně atmosféra, která se vytvořila v okamžiku, kdy byly čtyři země přehlasovány v rámci Evropské rady, tak ta atmosféra podle mého názoru spíše pomáhá naší strategii. Myslím si, že není velká ochota v rámci Evropské unie, a to ani u těch zemí, které prosazují kvóty, aby je prosadily způsobem, že bude přehlasována menšina zemí Evropské unie. Na to je to téma příliš závažné a to rozhodnutí je ve skutečnosti trvalé. To znamená, ta pravidla by fungovala velmi rigidně do budoucna, než by se podařilo dosáhnout jejich změny. Myslím totiž, že existuje velký rozdíl mezi rozhodnutím o jednorázovém systému přerozdělení uprchlíků tváří v tvář krizové situaci, ve které se dnes Evropská unie ocitla, a trvalým mechanismem, který zavádí princip zahrnující jakousi federální společnou azylovou politiku a současně i systém přerozdělování uprchlíků. Čili tady si myslím, že se bavíme o něčem, co je kvalitativně odlišné od toho, o čem jsme jednali předtím.

A vzhledem k tomu, že je to velmi závažné rozhodnutí, tak myslím, že my i z hlediska naší vyjednávací taktiky nemůžeme vyloučit žádné rozhodnutí, které bude na konci. Já prostě nechci žádné rozhodnutí vylučovat v tuto chvíli. Zachováme se podle toho, jak se podaří prosadit zájmy ČR, a myslím zájmy rozumu z hlediska vyjednávání o budoucí podobě evropské azylové politiky, a nechci vylučovat žádné rozhodnutí, které bude na konci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi, a protože je 16 hodin, skončily interpelace na předsedu vlády a budeme pokračovat interpelacemi na členy vlády ve vylosovaném pořadí a já předám řízení schůze.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne. První vylosovanou v pořadí je paní poslankyně Kovářová, kterou poprosím, aby přednesla svou interpelaci na pana ministra financí. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, po čase se na vás obracím s ústní interpelací na téma dotačního programu na Ministerstvu financí známého pod názvem Podpora rozvoje a obnovy materiálně technické základny regionálních škol v okolí velkých měst. Program je to myslím úspěšný, což dokazují zahájené, nebo dokonce už dokončené rekonstrukce v řadě míst. Jen v okolí Prahy jde třeba o Dolní Břežany, Černošice nebo Průhonice. Obávám se ale, že problém nedostatku školních kapacit, na jejichž vybudování samy obce nemají prostředky, se dosavadními kroky bohužel zcela neřeší. Můj dotaz proto směřuje k tomu, zda Ministerstvo financí počítá i s přihlédnutím ke studii, která identifikovala oblasti s nedostatečnou školní kapacitou, s pokračováním tohoto dotačního programu v příštích letech a zda případně dojde k úpravám některých jeho podmínek. Pokud by k úpravě podmínek mělo dojít, přimlouvala bych se, aby ještě předtím došlo ke konzultaci s dotčenými obcemi. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně, a prosím dalšího v pořadí, a tou je paní poslankyně Semelová, aby přednesla svoji interpelaci na pana ministra vnitra. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane ministře, moje interpelace se týká projektu Pošta Partner, tedy převádění poboček České pošty na jiné provozovatele, mezi kterými jsou například obecní úřady a místní obchodníci. Podle Sdružení místních samospráv je současný stav projektu Pošta Partner nevyhovující, a proto vyzvalo vládu dopisem k revizi. Obce, které si fungování pošty vezmou na starost, prý mohou mít problémy s rozpočtem, protože odměna za provoz franšízy pokryje stěží polovinu nákladů. Některé obce si stěžují i na jednostranné podmínky provozu, vysokou míru odpovědnosti a riziko sankcí.

Pošta už podle dostupných informací převedla 129 poboček, letos prý plánuje převést dalších 200. Sdružení také kritizuje, že Český telekomunikační úřad stále nevydal prováděcí vyhlášku k prováděcímu zákonu. Není vyjasněno, jakou hustotu sítě poboček bude muset Česká pošta provozovat, takže starostové si nemají kde ověřit, jestli v jejich obci pošta skončí, nebo ne. Česká pošta provozuje 3214 poboček, z toho zhruba 140 partnerských, zaměstnává přes 30 tisíc lidí. Do roku 2025 by měla mít pošta jen 700 vlastních poboček a 2500 partnerských.

Ptám se proto, počítáte s tím, že přehodnotíte podmínky projektu Pošta Partner? Neobáváte se rušení poboček v obcích? Máte připravena opatření, která tomu zabrání? Upozorňuji na dopady na zaměstnanost i na občany. A konečně, proč nebyla včas vydána prováděcí vyhláška? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já myslím, že nemusí být písemná, může být přímo bezprostřední. Já poprosím pana ministra o reakci.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: (Ukazuje tužku nalezenou na řečnickém pultu:) Volte osm, je tady napsáno. (Pobavení.)

Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, k České poště se vracíme velmi často a já budu chtít od ředitele České pošty pololetní zprávu právě k plnění programu Pošta Partner, protože to je jeden z projektů, který je velmi zásadní pro další rozvoj České pošty.

Co se týká uzavírání poboček, a já chci znovu potvrdit, že projekt Pošta Partner není v modelu, že by pošta měla nutit obce převzít nebo podnikatele převzít, ale je to nabídka. Je to nabídka, kterou mohou, nebo nemusí akceptovat. Pokud ji neakceptují, tak České poště nezbude nic jiného než upravit parametry tak, aby se vyplácely. Může být jiný pohled na poštu v malé obci a ve větším městě. A zároveň pokud se to poště nepovede, tak tu pobočku bude muset dále provozovat ke své tíži. To znamená, ten hlavní, kdo by měl mít zájem, aby ten projekt fungoval, je Česká pošta.

Když jsme se tady rozhodovali o schválení zákona o financování České pošty směrem k dotaci na zaplacení tzv. nákladů spojených s veřejnou službou, tak Česká pošta slibovala a deklarovala, že právě projekt Pošta Partner je jeden z pilířů snižování nákladů.

Jinak k rozdělení financování mezi Českou poštu a jejího partnera, který však od České pošty dostává za provozování odměnu. Odměny se zvyšovaly. Otázkou je, jestli dostatečně, a budeme to vyhodnocovat právě teď v pololetí, jestli systém byl nastaven správně. Výše provize je nastavena s tím, že poskytování poštovních služeb je spojeno s další, většinou dosavadní činností třetí osoby – buď tedy obecní úřad, který to přiřadí ke své agendě, anebo je to nějaký podnikatelský subjekt, ať už koloniál, benzinová pumpa nebo cokoliv, co v dané lokalitě působí. Já jsem několik partnerských poboček navštívil a musím říct, že fungují ku prospěchu podnikatelů, ale především ku prospěchu veřejnosti. U mnohých poboček se například rozšířila pracovní doba oproti stávajícímu stavu.

Pracovník smluvního zástupce tedy během sjednaného rozsahu hodin pro veřejnost může vykonávat i další výdělečnou činnost, a to na základě dohody a především na základě toho, co doposavad provozoval. Česká pošta je provozována v infocentru. Pracovník Pošty Partner bude zaměstnanec obecního úřadu a bude i vykonávat činnosti obecního úřadu, jak jsem již říkal. Stejně tak jsem navštívil například pobočku, která byla spojena s koloniálem.

Motivační systém projektu Pošta Partner prošel už v loňském roce revizi. Provize byla stanovena na 32 %. Uvidíme, jestli tato výše je dostatečná. Motivační systém Česká pošta hodlá do budoucna měnit a přizpůsobovat právě nabídce a poptávce v rámci tohoto projektu. Pokud dojde k navýšení, tak já budu zastáncem, aby se navyšovalo všem, tedy i těm, kteří to již zasmluvnili za horších smluvních podmínek. Nelze totiž to nechávat k tíži těm, kteří přistoupili k projektu v době, kdy podmínky byly méně výhodné.

Rušení pošt já kategoricky odmítám. Co se týká stávajícího stavu, jsme v jednání s ČTÚ i o počtu poboček. ČTÚ byl státním institutem, který prosazoval snížení na 2100, my jsme ale připraveni zachovat celý rozsah, tedy 3200 poboček. Neznamená to, že když nevznikne v dané lokalitě projekt Pošta Partner, že se pošta uzavře.

Omezení služeb pro občany. Já si myslím, že opak je pravdou, a mnohé partnerské pošty tomu dávají za pravdu.

Doplňkové projede, jako jsou losy a další, samozřejmě můžou být nebo jsou realizovány i v rámci našich partnerů, a i z toho tedy mají danou provizi dle dohody, která je dána.

Počítáme i s tím, že v současné době připravujeme soutěž na partnera ve finančních službách, a jsme samozřejmě připraveni, aby tento partner fungoval i v rámci projektu Pošta Partner. To znamená, tato smlouva bude nabídnuta i našim partnerům v rámci jednotlivých pošt, který tedy vystoupí z plné supervize České pošty a vstoupí do projektu Pošta Partner. Počítáme s tím, že tento projekt by se měl rozšiřovat na celý segment finančních služeb, to znamená nejenom peněžní služby, ale i pojišťovnictví. Zatím směřujeme k tomu, že bychom hledali jednoho velkého silného partnera, který by v sobě začlenil veškeré tyto služby.

O prováděcí vyhlášce, o které hovoříte, musím zjistit podrobnosti a zašlu vám tuto informaci písemně, pokud se takto můžeme dohodnout. Vy jste říkala, proč nebyla prováděcí vyhláška včas. (Mpř. Jermanová: Váš čas, pane ministře!) Mně ta informace známa není. Zjistím podrobné informace a sdělím vám to písemně, paní kolegyně. Děkuji za otázku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, chcete položit doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji za tu písemnou odpověď. Jinak vítám to, že jste řekl, že zachováte všechny ty pobočky, které jsou, to znamená zhruba těch 3200, že odmítáte rušení pošt. V té souvislosti ovšem znovu upozorňuji na to riziko, že vlastně jsou tam i soukromníci, kteří zajišťují tento projekt, a že ti soukromníci mohou zkrachovat. Takže toto je potřeba opravdu pohlídat. Uvědomme si, že je to přece jenom veřejná služba. Jako veřejná služba by měla být zajišťována v prvé řadě ze strany státu, aby nedocházelo kvůli úsporám právě k tomu rušení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím pana ministra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za to doplnění. Když jsme tu jednali o financování ze strany státu směrem k České poště, tak jeden z důvodů byl ten, abychom zachovali celou pobočkovou síť. Projekt Pošta Partner je projekt, který k tomu přistupuje jako jakýsi boční projekt, který má ekonomizovat provoz České pošty. Vycházíme ze zkušeností z celého světa i Evropy, kdy většina pobočkové sítě v Německu, v Rakousku je právě v rukou smluvních, tedy privátních partnerů. V těchto zemích je to více než 70 % poboček provozováno tímto systémem. Já nemohu vyloučit, že občas nějaký soukromník zkrachuje. Budeme velice operativně a rychle hledat náhradu, případně by se tam muselo vytvořit jakési mobilní řešení pro tu přechodnou dobu, ale i Česká pošta tato rizika vnímá a bude na ně připravena.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní dávám slovo panu poslanci Holečkovi, aby přednesl svoji interpelaci na pana ministra Dienstbiera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci zhoršující se situace v našem Ústeckém kraji. V říjnu minulého roku jste předložil určitou kuchařku k řešení problémů ve vyloučených lokalitách. Nejsem tak úplně přesvědčen, že by tato vaše kuchařka byla funkční. V poslední době přibývají další a další případy kriminální činnosti. Za vše mluví poslední dva z minulého týdne. První, kdy jednoho hocha v Ústí nad Labem zbil gang asi 20 mladistvých. Já sám bydlím v Ústí nad Labem, mám dvě malé děti a samotné se je bojím někam pouštět. Další nepěknou záležitostí je případ z Krupky na Teplicku, kdy se porvaly dvě romské rodiny, dokonce s noži a mačetami, tak jako v té písničce Pohoda od teplické skupiny Kabát. Šest jich skončilo v nemocnici. To jsou jen dva případy za tento týden. Doporučil bych vám přijet zase k nám na sever a poradit tam místním samosprávám, jak mají těmto nepříjemným situacím předcházet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Tak vážený pane poslanče, já k vám na sever pravidelně jezdím a navštívil jsem i město Krupka. A i v těchto dnech byl můj úřad v kontaktu jak s panem starostou Matoušem, tak s dalšími institucemi ve městě. Podle informací od pana starosty Matouše se v Krupce jednalo o ojedinělý interní incident, který nijak neohrozil ostatní občany města a neměl ani vliv na celkovou bezpečnost města. Situace v obci je klidná, eskalace se neobává. Město se naopak naučilo řešit v rámci komunitní práce řadu problémů objevujících se v sociálně vyloučené lokalitě a komunikovat s lidmi tam žijícími. Starosta ocenil práci městské policie i Policie České republiky, která incident velmi dobře a rychle zvládla. V lokalitě působí takzvaná dohledová služba z řad místních Romů, kteří jsou placeni úřadem práce. A právě tato dohledová služba pomohla upozornit na konflikt a přispěla k tomu, že ho policie mohla velmi rychle vyřešit.

Máme také informace od velitele Městské policie v Krupce pana Petráka. Konflikt s ublížením na zdraví mezi Romy trval zhruba jednu minutu. Byla to gradace slovních urážek dvou romských rodin, která vycházela z čistě osobních konfliktů. Na sídlišti je detašovaná služebna městské policie. Strážníci mají důvěru Romů i majority. Je tam vybudován městský kamerový dohlížecí systém. V lokalitě působí asistenti prevence kriminality, je tam dobrá spolupráce s Okresním stavebním bytovým družstvem Teplice, které spravuje bytový fond v Krupce. Bytové družstvo instaluje bezpečnostní prvky do domů na přání obyvatel i po konzultaci s městskou policií, osvětlení, bezpečnostní dveře a podobná opatření.

Máme rovněž informace od styčného důstojníka pro menšiny Krajského ředitelství Policie České republiky Ústeckého kraje. Policie České republiky situaci monitoruje. Na sídlišti je podle jejích informací klid. Na sídlišti v Krupce působí

policejní specialista pro práci s Romy v sociálně vyloučených lokalitách, působí tam kontinuálně. Dle něj je také situace pod kontrolou a nehrozí další eskalace problémů v Krupce.

Doplňující informace z našeho působení, zejména Agentury pro sociální začleňování. V lokalitě působí neziskové organizace, například Slovo 21 a jejich projekt pro romské ženy Manushe či poradna pro občanství, občanská a lidská práva, která v místě provozuje nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, a město využívá dobrou praxi, kterou agentura doporučuje, kombinace sociální práce a situační prevence, asistenti prevence kriminality, kamerový systém, a podobně. A zapojuje do práce neziskový sektor.

Ze všech informací, které máme k dispozici, tak nebezpečí eskalace problémů ať už dle starosty, městské policie, Policie České republiky, či v místě působících nevládních organizací aktuálně nehrozí. V místě není znatelně větší napětí a situace není nijak vyhrocená. Šlo doopravdy o ojedinělý individuální konflikt. A i na základě své osobní zkušenosti z návštěvy ve městě Krupka tam, kde se dlouhodobě dělá integrační politika, což je právě případ Krupky díky postoji lokálních politiků, ale také třeba spolupráce s městskou policií, státní policií i neziskovými organizacemi, tak tam se daří dlouhodobě to napětí tlumit a problémy překonávat.

Já myslím, že jsem uvedl celou řadu příkladů, jak to probíhá. Takže nesouhlasím s konstatováním, které se objevilo někde i v médiích, že roste nějaké napětí. Myslím si, že z toho, co jsem uvedl, je jasné, že šlo o ojedinělý incident vyplývající z osobních vztahů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Spíše poděkovat. Trochu jste mě uklidnil, že se nebojíte eskalace, protože jestli se my něčeho v Ústeckém kraji bojíme, tak je to právě to, že by nám zase šli lidi do ulic a pochodovali. Takže v tomto musím říci, že jsem uspokojen. Ale co se týče celkového toho začleňování, začleňování, začleňování, tam tak dlouho začleňujeme, až nám to, si myslím, jako celek nejde. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr chce reagovat. Prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Tak ani tak asi nejde o to, jestli já se bojím eskalace v tomto případě, ale lidé, kteří v místě žijí, působí a mají tu zkušenost, tak tvrdí, že eskalace tam v tuto chvíli nehrozí. Pokud bych se já bál eskalace, tak pokud se v médiích takováto jednotlivá kauza vezme jako příklad běžné situace v místě, vyhrotí se tím situace, a nakonec tam možná přijedou dělat nějaký bugr lidé úplně odjinud, tak jak jsme byli v minulosti svědky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zahradníka, aby přednesl svou interpelaci na pana ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, začátkem března byl zde ve Sněmovně v prvním čtení projednán návrh zákona o ochraně ovzduší a v poměrně obsáhlé diskusi k němu byl nejvíce zmiňován kontroverzní paragraf umožňující provádět kontroly topenišť v domech, z jejichž komínů vychází kouř obtěžující domněle nebo i skutečně okolí. Ta kontroverznost a ta debata byla o tom, zdali má smysl tak významně zasahovat do domovní svobody a umožňovat vstupovat kontrolním orgánům ať už obcí s rozšířenou působností, nebo orgánů ochrany životního prostředí do domů a přímo v domech lidem zkoumat, čím ve svých topeništích topí. Otázka je, zdali to má vůbec smysl, zdali to může přinést nějaký efekt, zdali sankce, které pak vyplývají a které jsou docela velké, drakonické, dopadnou na úrodnou půdu. Zdali lidé, kteří si takto počínají, budou schopni ty pokuty vlastně zaplatit.

Vaše náměstkyně paní Berenika Peštová se vyjádřila v médiích takto: Prioritou není, abychom chodili a sociálně slabým lidem rozdávali sankce. Chceme lidi naučit, aby nespalovali odpad, a ostatním lidem tak otravovali život. Chceme je vychovat, říká paní náměstkyně. Opravdu si, pane ministře, myslíte, že úkolem úředníků, ať už na úrovni obcí, nebo orgánů ochrany životního prostředí, je tímto způsobem vychovávat lidi? Že je třeba takto měnit zákon a takto významně zasahovat do domovní svobody jenom a jenom za účelem jakési výchovy? Sami asi už spatřujete, že ten sankční dopad zákona nebude takový, jak očekáváte. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, děkuji panu kolegovi Zahradníkovi za ten dotaz. Já jsem především rád, že ta diskuse proběhla. Já jsem se bohužel nemohl výboru zúčastnit. Těšil jsem se tam, určitě bude ještě příležitost.

Když jsem slyšel mediální ohlas toho slova vychovávat, tak já myslím, že se tam krásně ukázalo, jak zase mediální zkratka bohužel převáží obsah, nebo forma převáží obsah, protože já samozřejmě nemohu mluvit za paní náměstkyni Peštovou. Já bych asi použil jiné slovo než vychovávat, protože skutečně jsem dost skeptický k výchově dospělých v některých věcech, u dětí to funguje lépe, to je stejně jako v případě odpadů, třídění odpadů. Nicméně ať už to slůvko – říkám, nevím v jakém kontextu přesně bylo řečeno, jenom jsem slyšel ten ohlas, který vyvolalo, a já si myslím, že ne úplně právem. Ale to klíčové, co v tom zákoně je a kde my jsme pořád přesvědčeni, že ten efekt to bude mít, je určitá motivace. A motivace může být pozitivní a také negativní. Ta pozitivní motivace je v rámci projektu kotlíkových dotací, kdy prostě umožníme a chceme umožnit, aby lidé, kteří mají zájem si koupit moderní nový kotel, úsporný, mohli využít velmi zajímavých podmínek, které dnes stát nabízí a bude

nabízet i v dalších letech, a na druhou stranu je tam i určitý nástroj, který – jak jsme absolutně přesvědčeni – dosud obcím chybí.

My jsme, a já už jsem tady o tom hovořil v úvodním slově, dostali na Ministerstvo životního prostředí ohlasy z desítek, možná z více než stovky obcí za celou tu dobu, ne možná, ale určitě, kde obce říkají: vy jste nám tehdy v roce 2012 vlastně dali určité kompetence, dokonce ještě před rokem 2012, do zákona o ochraně ovzduší, ale v zásadě jste nám nedali metodiku, prostředek, jak si tu kompetenci vlastně zajistit, nebo jak ji realizovat, jak si to právo vynutit. A všichni, nebo určitě spousta z nás zná ze svého okolí případy těch notorických čudilů, kteří otravují ovzduší okolí a prostě jsou nepostižitelní. A to je ten důvod, kde jsme sáhli k tomuto – já jsem tady v úvodním kroku to znovu říkal – krajnímu prostředku s dobrým porovnáním ústavnosti a vyváženosti dvou ústavních práv, tedy práva na soukromí, na nedotknutelnost obydlí a na druhé straně práva na zdravé životní prostředí.

Já jsem nic nezměnil na přesvědčení, že pokud ten zákon projde, bude mít efekt, bude mít efekt preventivní a že z velké části už ta možnost, že za určitých jasně stanovených podmínek by k tomu vstupu do obydlí mohlo dojít, tak celou řadu těchto latentních přestupců prostě odradí a dá obcím nástroj, po kterém obce už velmi dlouho volají.

Úplně poslední poznámka. Vy víte dobře, pane poslanče, vaším prostřednictvím, paní předsedající, že vlastně ty pokusy už tady byly dříve a podobný pokus měl i můj předpředchůdce pan ministr Chalupa, nominovaný za ODS, který rovněž dostal od vlády určitý úkol, aby připravil legislativní řešení, které by tento nešvar odstranilo nebo minimalizovalo. Jemu se to nepovedlo. My jsme přesvědčeni, že jsme tomu řešení blízko. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pan poslanec bude pokládat doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. Jaké slovo, pane ministře, byste tedy použil? Možná zastrašit. To je možná slovo, které by se sem hodilo. Uvědomte si ale, že za účelem lidi nějak preventivně školit nebo zastrašovat preventivně dáváte do zákona další možnost vedle soudního příkazu, jak vstupovat do domu, narušovat domovní svobodu a lidem kontrolovat něco, co se v tom domě děje. To chce zkusit, když chcete odebírat zbraně lidem, je to pořád dokola. Pořád se snažíte lidem tu svobodu omezovat. Samozřejmě že ta cesta je jiná než tímto zákonem. Tím zákonem se otevírá cesta i pro šikanózní použití zákona. Lidé mající mezi sebou spory, stěžovatelé, mohou své sousedy nějakým způsobem poškozovat tím, že na ně ty kontroly poštvou.

Vyzývám, rozmyslete si to ještě, zkuste se ve druhém čtení nad tím zamyslet, zdali by se ten paragraf (upozornění na čas) nedal ze zákona vypustit. Já to ve druhém čtení budu navrhovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan ministr bude reagovat.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já bych určitě nepoužil slovíčko zastrašit, protože kdybychom se začali bavit v této rovině, tak bychom vlastně říkali, že takřka každá sankce, která je v zákoně, je zastrašování lidí, kteří nedodržují zákon.

Já bych znovu připomněl věc, která asi zapadla. Já se musím přiznat, že jsem jí byl také překvapen. Hledal jsem ji tam a našel, že se nemýlím. Tak skutečně na sklonku minulého roku začala platit novela zákona o veřejném zdraví, nebo o zdraví, kde relativně v tichosti prošla velmi podobná možnost kontroly domácností v případě porušování hladiny hluku. Jinými slovy, pokud někde někdo bude mít například naplno puštěné rádio, někomu to bude vadit, tak skutečně je možnost vstupu do domácnosti ke zjištění toho zdroje. Takže to není precedens. Ten precedens už tady skutečně proběhl a je tady. A pak můžeme diskutovat, jestli zvýšená hladina hluku má na zdraví větší dopad než dioxiny produkované spalováním plastových lahví v kamnech, které spolehlivě zkracují život. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní dávám slovo panu poslanci Sedláčkovi, aby přednesl svoji interpelaci na pana ministra Pelikána. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Sedláček: Vážený pane ministře, v médiích se objevily zmínky o uvažovaném snížení exekutorského tarifu. Co vede ministerstvo k takovým úvahám a jak se staví k výtkám Exekutorské komory? Takové zprávy se objevily například na serveru Česká justice v rozhovoru s prezidentkou Exekutorské komory, kde exekutoři varují před zhroucením systému vymáhání, a že na státu zůstane 5 milionů pohledávek.

V tomto kontextu bych se tedy současně chtěl zeptat, jaké by byly dopady tohoto kroku do exekučního vymáhání pohledávek. Dají se tím očekávat vůbec nějaké přínosy, případně pojí se s tím nějaká rizika? Kdo by z takového kroku primárně profitoval? Byly tyto úvahy konzultovány se samotnou Exekutorskou komorou? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně a poslanci, kteří tu jsou. Děkuji za tu otázku. Ty důvody jsou jednoduché. My jsme už po volbách řekli, že chceme něco udělat s obchodem s chudobou, který u nás přibližně od roku 2000 nabyl neuvěřitelných astronomických rozměrů, kdy – pro vaši představu – předtím, než my jsme k tomu přišli, tak dluh ve výši tisíc korun, taková běžná pokuta z dopravního podniku, ve všech řízeních až po exekuci se zvýšil o 16 tisíc korun. To samozřejmě vedlo k tomu, že lidé velice rychle padali do dluhových pastí a že ve skutečnosti vlastně nespláceli ten dluh, který si kdysi udělali, ale spláceli náklady vymáhání toho dluhu, a to často do konce života.

Nám se již před téměř dvěma lety podařilo upravit část téhle věci, a to změnou advokátního tarifu, protože ta přirážka se skládá ze soudního poplatku, nákladů advokáta, nákladů exekuce. Pokud jde o náklady advokáta, posunuli jsme se z přibližně 8 tisíc na přibližně 1 500 korun. Advokátní komora vyhrožovala, že se přestanou platit dluhy. Nic takového se nestalo, dluhy se platí dál, jenom se začaly platit o něco férověji. No a teď přišla na řadu ta druhá polovina příběhu, protože teď jsme tedy na tom tak, že k těm tisíci korunám na začátku se přičte místo 16 tisíc 10 tisíc, to už se nám povedlo, ale pořád ještě jsme dost daleko od Německa, kde se k těm tisíci korunám na začátku přičtou dva tisíce. No a to je tedy to, co nás nyní čeká.

My jsme postupovali zodpovědně, to znamená, víme, že to nemůžeme udělat najednou, protože je potřeba narovnat celý systém nákladů řízení tak, aby i věřitel se podílel na těch nákladech v případě, že si nechal slíbit nebo poskytl svou pohledávku někomu, kdo nemá peníze, čili choval se nezodpovědně. To je něco, co musíme udělat zřejmě zákonem, takže to razantní snížení bude až časem. Ale již nyní jsme poté, co jsme analyzovali nákladovost a ziskovost exekutorských úřadů, což tady dříve zřejmě nikdo neudělal, a pokud udělal, tak z toho nevyvodil žádné závěry, tak jsme dospěli k závěru, že je tam prostor pro to, aby při zachování slušného zisku na straně exekutorů došlo k poměrně razantnímu snížení exekutorského tarifu. My o tom ještě pořád jednáme s Exekutorskou komorou, chceme přece jenom najít ne-li mír, tak alespoň co nejklidnější řešení na tuto mezifázi. Nicméně je pochopitelné, že exekutoři si nechtějí nechat sáhnout na svoje peníze, tak jako si na ně nechtěli nechat sáhnout advokáti a tak jako by si na ně asi nechtěl nechat sáhnout nikdo. Takže proto je to trochu divočejší. Ale hledáme řešení, které bude zodpovědné a které, a to zdůrazňuji, rozhodně nijak neohrozí vymáhání závazků, dluhů v našem právu. Právě naopak, tím, že se budou vymáhat opravdu ty dluhy, a ne náklady na ně, tak se ta vymahatelnost zvýší. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pan poslanec nebude pokládat doplňující otázku. Nyní prosím tedy k mikrofonu paní poslankyni Adamovou, aby přednesla svou interpelaci na paní ministryni Marksovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já svou interpelaci chci stáhnout, protože paní ministryně zde opět není. Já už jsem ji stahovala i na minulé schůzi a tehdy jsem žádala předsedajícího, což byl tedy pan předseda Hamáček, o to, aby byla zajištěna pravidelnější a lepší účast ministrů. Bohužel se tedy nepodařilo. Takže nebudu plýtvat časem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Karamazova, aby přednesl svou interpelaci na pana ministra Jurečku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vaše strana přišla do Poslanecké sněmovny s návrhem na změnu zákona o registru smluv, kdy navrhujete ze subjektů povinných ke zveřejňování smluv vyjmout Budějovický Budvar, který pod váš resort spadá. Chválím tuto snahu, byť měla přijít dříve. Jsem rád, že si Ministerstvo zemědělství konečně uvědomilo, jaká rizika zákon o registru smluv pro státní podnikatelské subjekty přináší, a chce tuto problematiku řešit.

Co mě však, pane ministře, zaráží, je, jak tvrdě si stojíte za tím, aby výjimka padla jen na Budvar. Řekněte mi, v čem se Budějovický Budvar jakožto národní podnik liší od takzvaného státního podniku a v čem se tyto podniky liší od běžných obchodních společností vlastněných státem. Chtě nechtě musíte dojít k závěru, že sice pro každou z těchto skupin zákon používá odlišný název, po faktické stránce jde o jedno a totéž. Jde o podnikatelské subjekty, které se pohybují na konkurenčním prostředí a jež vlastní stát. Nevidím proto žádný důvod, abychom schválili výjimku pouze pro Budějovický Budvar a ostatní státní společnosti přivedli do potíží. Rozumím tomu, že Budvar spadá pod váš resort, a tudíž vám leží na srdci nejvíc. Jako ministr zemědělství jste ale členem vlády České republiky, a proto by vám nemělo ležet na srdci blaho pouze vašeho resortu, nýbrž i těch zbylých.

Táži se vás proto, pane ministře, zda si jste vědom skutečnosti, že zatímco zachráníte svůj Budvar, zničíte řadu jiných podnikajících subjektů vlastněných státem. Apeluji na vás, abyste k problematice registru smluv přistupoval komplexně, a nikoliv zúženým zemědělským pohledem. Přiznejme si, že zákon o registru smluv je špatný a že je potřeba ho změnit. Ne pro jednu společnost, ale pro všechny, které podnikají a jsou vlastněné státem. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní dávám slovo panu poslanci Kučerovi, který je dalším v pořadí, aby přednesl svou interpelaci na pana ministra Brabce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, doplnění soustavy Natura 2000, tedy lokalit Porta Bohemica a Slavíkovy ostrovy, vyplývá z našich závazků chránit evropskou přírodu. Vláda opakovaně odložila projednávání bodu o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit, čímž vláda výrazně ohrozila nejen ochranu přírody, ale také znejistila naše závazky a ohrozila čerpání evropských dotací na projekty v životním prostředí.

Chtěl bych se vás zeptat, pane ministře, proč na zasedání vlády přicházíte se dvěma stanovisky, ve kterých navrhujete jak lokality Porta Bohemica zařadit do soustavy Natura 2000, a současně projednáváte i body, kdy lokality Porta Bohemica do soustavy Natura 2000 nezařadíte. Zdravý rozum říká, že ministr životního prostředí by měl na zasedání vlády předložit jeden materiál, jedno usnesení, a to na doplnění soustavy Natura 2000. U jiných hlasování by měl být jednoznačně proti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za ten dotaz. Vážený pane kolego prostřednictvím paní předsedající, to je snadná odpověď. Samozřejmě ministr životního prostředí bude pro doplnění, a opakovaně jsem byl pro doplnění obou lokalit na národní seznam takzvaných evropsky významných lokalit, ale je třeba upozornit vládu, co se stane v obou těch variantách. A to já považuji za odpovědné vůči vládě. Vláda je pak samozřejmě kolektivní orgán, hlasuje většinově, může ministra životního prostředí i přehlasovat, to už se stalo, určitě ne v historii poprvé. Je ale povinností každého ministra, aby popsal obě varianty, respektive všechny varianty, které jsou možné. V tomto případě jsou možné opravdu jenom dvě vámi popsané: buď lokality zařadit, anebo je nezařadit. A já si myslím, že jsem velmi seriózně v tom materiálu popsal, který koneckonců byl k dispozici, co se stane když – to znamená, jaké jsou možnosti i právní, respektive jaká jsou nebezpečí pro Českou republiku vyplývající z nezařazení těchto lokalit, jaké budou velmi pravděpodobně následovat další kroky z pohledu Evropské komise a co je prostě potřeba udělat pro to, abychom tyto podmínky splnili. Já jsem přesvědčen, že tímto materiálem jsem to naplnil, řekl jsem všechna pro a proti obou variant. Samozřejmě v tomto případě opakovaně jsem hlasoval pro zařazení těchto lokalit. Uváděl jsem také určitě víc pozitiv v případě, že budou tyto lokality zařazeny.

Není tajemstvím to, že obava vlády ze zařazení těchto lokalit vyplývá z přesvědčení, že jejich zařazení na seznam bude znamenat automaticky stopku pro případné investiční projekty v těchto dvou lokalitách. Já jsem přesvědčen, že to tak není, a i to tam bylo řečeno, nicméně je pak na vládě, jak se bude rozhodovat dál. Ale věřte, že z pohledu Ministerstva životního prostředí a ministra životního prostředí nemůže být ani postupováno jinak, než aby podpořil a jednoznačně argumentoval pro zařazení těchto lokalit na seznam. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní dávám slovo panu poslanci Kučerovi k doplňující otázce. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji. K hlasování pro od pana ministra Brabce bych tady předložil jenom návrh nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit. Vláda projednala materiál předložený ministrem životního prostředí a přijala usnesení číslo 73 s tím že bude nařízení vlády upraveno podle připomínek vlády, tzn. nebudou vyhlášeny navrhované nové evropské významné lokality Porta Bohemica a Louky u Přelouče atd. Hlasovalo 16 přítomných a 16 hlasovalo pro, tedy včetně ministra životního prostředí, který hlasoval proti vyhlášení nové evropské významné lokality Porta Bohemica a Louky u Přelouče.

Já samozřejmě tohle vnímám. Je tady rozpor s tím, co říkal pan ministr, a chtěl bych se pana ministra zeptat, jak bude hlasovat teď v pondělí na vládě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o reakci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: A to je právě ta klasická další nepřesnost, která si pak žije vlastním životem. Protože to hlasování, vážený pane kolego, vaším prostřednictvím, paní předsedající, totiž bylo reálně tak, že napřed se vlastně hlasovalo o všech lokalitách – protože lokalit bylo vlastně celkem 53, na doplnění. Takže já jsem hlasoval i v návrhu, o kterém hovoříte, pro všechny lokality. Pro všechny lokality, zdůrazňuji. Ale potom ve finále jsem hlasoval už pro ten seznam, který obsahoval 50 EVL z navrhovaných 53. A bylo by nelogické, abych pro ten seznam nehlasoval, resp. abych hlasoval proti tomu seznamu. Ve chvíli, kdy tam ČR doplňuje 50 z 53 lokalit, tak přece ministr životního prostředí nebude proti. To by bylo úplně absurdní. Hlasovalo se ve dvou kolech. Napřed ty sporné lokality, kde jsem hlasoval pro jejich zařazení, ale zbytek vlády, resp. většina ministrů hlasovala proti jejich zařazení, a pak se nakonec hlasovalo globálně en bloc o všech těch lokalitách, kde už samozřejmě tyto tři nebyly, ale věřím, že uznáte, že by bylo absurdní, kdybych hlasoval proti tomu doplněnému seznamu, který vlastně navrhoval dalších 50 lokalit do EVL, takže bych vlastně hlasoval pro to, aby žádná lokalita nebyla zařazena. To jenom na doplnění.

Ale k vaší otázce, určitě konzistentně budu opět hlasovat pro zařazení lokalit, protože jsem prostě přesvědčen, že je to jasné plnění povinností ČR a že to není v ostrém kontrastu s možností realizace investičních záměrů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní již prosím k mikrofonu pana poslance Horáčka, aby přednesl svoji interpelaci na pana ministra vnitra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, v souvislosti s některými velmi kontroverzními kroky, které se v poslední době odehrávají kolem zabezpečení České pošty a hlavně jejích poboček, se na mě obrátila řada osob, mj. zaměstnanců České pošty, kteří z pochopitelných důvodů nechtějí být jmenováni.

V důsledku zjištěných informací, které mě velmi zarazily, bych se vás rád zeptal na několik věcí.

Za prvé, z jakého důvodu došlo k 31. březnu 2016 k chaotickému odpojení stovek poštovních poboček z certifikovaných dispečinků, a rád bych věděl, jestli jsou střeženy. Je pravda, že v současné době provádí bezpečnostní monitoring poboček České pošty společnost, která nesplňuje požadované normy?

Je pravda, že Česká pošta, s. p., a Česká pošta Security, a. s., bez výběrového řízení nakoupily necertifikovaný dispečink na střežení pošt?

Můžete potvrdit informaci o případu hromadných fingovaných loupežných přepadení pošt a vraždě na nezabezpečené poště v Skřípově? A pokud mám správné informace, tak se tento případ dosud neprošetřil.

Jak je možné, že v průběhu výběrového řízení prokazování kvalifikace pracovníci České pošty, s. p., vybrané firmy již přednostně informovali o zadání veřejné zakázky, a tím se zřejmě dopustili porušení zákona?

Neposlední: Jaký je vlastně pravý důvod, proč jsou vystaveni zaměstnanci pošty a celá veřejnosti v ČR navštěvující pošty zvýšenému riziku činnosti Česká pošta Security, s. r. o., které mimochodem jste v dřívější době velmi kritizoval? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, otázka zabezpečení České pošty a firmy spolupracující s Českou poštou v oblasti bezpečnosti je delší, než má paměť sahá. Myslím si, že delší než 15 let. V současné době jsou aktivity spojené právě se zabezpečením České pošty předmětem šetření Policie ČR a některým subjektům včetně smluvním partnerům České pošty bylo sděleno obvinění. To znamená nejenom právnickým osobám, ale i osobám fyzickým, které tyto firmy reprezentují.

Česká pošta Security byla nakoupena mými předchůdci. Byla nakoupena v době, kdy byla představa, že tato firma může být zisková. Primárně se předpokládalo, že se tato firma bude zabývat převozy hotovosti v době, kdy byla nakupována. Byla nakupována v době, kdy převozy peněz byly v násobcích, nebo za převozy se platilo v násobcích stávajících cen. Tato firma je plně pod kontrolou České pošty, je tedy její firmou.

Vy jste tu říkal některé informace, které já neumím potvrdit. Některé informace by splňovaly pravděpodobně i znaky trestných činů, tzn. jakési pletichy ve veřejné soutěži nebo dražbě. Tu informaci, o které hovoříte, předám Policii ČR s tím, aby věc prošetřila, protože pokud opravdu Česká pošta sdělovala ostatním soutěžitelům parametry soutěže, nebo by snad s nimi dokonce měla spolupracovat na zadávací dokumentaci soutěže vlastní, tak potom je potřeba tu věc prošetřit. Myslím si tedy, že vzhledem k tomu, že ÚOOZ, který se právě zabývá šetřením pošty, tuto informaci má, ale přesto ji ÚOOZ po dnešním jednání tedy ještě sdělím.

Co se týká certifikace, byl jsem ujištěn vedením pošty, že bezpečnostní monitoring prostřednictvím bezpečnostního pultu Česká pošta Security splňuje veškeré zákonné požadavky, včetně příslušných certifikací. O tomto bylo mj. informováno vedení České pošty a celá dozorčí rada podniku a podle mých informací dozorčí rada podniku se i na místě, tedy osobně a prohlídkou, ujistila, že tato věc takto je, tzn. že certifikace systému, který Česká pošta Security provozuje, je správně a je v pořádku.

K tomu, co jste říkal, fingované přepady a ten konkrétní případ, o kterém jste hovořil, mně nezbývá, než vás požádat, pane kolego, o strpení, prostřednictvím paní předsedající, a tuto věc vám odpovím písemně po dotazu na Českou poštu. O tom konkrétním případu pošty, o kterém jste hovořil, mi není známo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a ptám se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Pane ministře, děkuji za odpověď, děkuji i za tu iniciativu. Skutečně mám informaci, že ten pult není certifikován, že jeho část není certifikována, abych byl přesný. Takže bych vás chtěl požádat, abyste to prověřil.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Určitě to, pane kolego, udělám, prostřednictvím paní předsedající. Udělám to sám, ale oslovuji vás prostřednictvím paní předsedající. Myslím si, že ve lhůtě do 14 dnů bych byl schopen odeslat poziční zprávu k té věci. Jsem si vědom, že k tomuto tématu přichází mnohým poslancům a senátorům podkladový materiál, který upozorňuje na některá možná rizika. Nejlépe to bude asi vyřešit celkovou zprávou pro všechny poslance a senátory, samozřejmě s upřednostněním těch témat, která jste chtěl, která vypíchnu speciálně v odpovědi pro vás.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dříve než pozvu k mikrofonu paní poslankyni Peckovou, jenom sdělení pro členy vlády, že jsme v interpelacích, tudíž se můžete obracet přímo na poslance. Nejsme v rozpravě. Jenom abyste to měli trošku snadnější. Nyní poprosím paní poslankyni.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážený nepřítomný pane ministře, opravdu mě velmi mrzí, že mi nemůžete odpovědět napřímo, protože už v pondělí bude zasedat Rada Evropy, v které téma náhradního mateřství velmi rezonuje. Rezonuje až natolik, že při posledním výborovém zasedání v Paříži nás musela chránit policie před demonstranty z obou táborů.

O co jde? Mladá žena např. po operačním výkonu není schopna normálního těhotenství a toto za ni vlastně plní tuto roli náhradní matka. Samozřejmě toto můžeme považovat za velký pokrok medicíny, za zázrak medicíny, který umožňuje neplodným párům dočkat se vytouženého vlastního biologického dítěte. Na druhou stranu to samozřejmě skýtá mnoho otázek, především etických otázek, a mnoho možností, jak tohoto zneužít. Po celém světě není právní úprava jednotná, dokonce např. Spojené státy, jednotlivé státy Spojených států se neshodnou na právní úpravě. V České republice je to do této chvíle tak, že tyto zákroky probíhají jaksi paralege, Česká republika žádnou právní úpravu nemá.

Já sama v žádném případě tady nechci plédovat ani za povolení ani za zakázání, jenom si myslím, že absolutně nejlepší prevencí jakéhokoli zneužívání je dobrý zákon. Takže se ptám, pane ministře, zda a kdy se Česká republika dočká právní úpravy náhradního mateřství. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní, poslankyně, a nyní dávám slovo paní poslankyni Pěnčíkové, která bude interpelovat ministra dopravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, děkuji. Vážený pane ministře, dne 11. února tohoto roku jsem vás interpelovala ve věci zpoplatnění tzv. obchvatu města Kroměříže. Ve své odpovědi jste uvedl: "Je to samozřejmě spojeno s požadavkem na zvýšení rozpočtu do Státního fondu dopravní infrastruktury, protože tady by byl podle odhadů, které máme, výpadek. Protože to nemůžeme udělat jenom pro Kroměříž, ale museli bychom to udělat pro všechna města, kde takováto situace je, tak ten výpadek by byl v řádu možná stovky milionů a na to musíme najít nějakou dohodu. Pokud se na tom dohodneme, tak já nemám problém to navrhnout, ale bez té dohody je to složité."

Na základě vaší odpovědi jsem se tedy zeptala vašeho kolegy pana ministra financí, jak se k dané věci staví on. Ten mi písemně odpověděl, a opět cituji: "Vláda Česká republiky usnesením číslo 188 ze dne 9. března 2015 k časovému harmonogramu přípravy systému elektronického mýta po roce 2016 uložila mj. ministru dopravy předložit do 30. června 2016 koncepci zpoplatnění pozemních komunikací. Pokud při přípravě a projednávání této koncepce bude řešena problematika uplatnění požadavků na výjimku z časového zpoplatnění některých dalších úseků dálnic, Ministerstvo financí je připraveno jednat s Ministerstvem dopravy o případných dopadech takovéhoto rozhodnutí do rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury."

Jestli to tedy dobře chápu, oba jste připraveni jednat, přesto se stále nejedná. A vy si dáváte přednost, kdo do těch dveří tedy vkročí první. Já jsem samozřejmě ráda, že jste oba připraveni, přesto bych byla ještě raději, kdybyste to už s vaším vládním kolegou i zkusili realizovat. Proto se vás ptám: Uděláte ten první krok směrem k Ministerstvu financí a zkusíte o problému s vaším kolegou jednat? A druhý dotaz: Zahrnete do zmiňované koncepce i problematiku zpoplatnění obchvatu Kroměříže? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo panu poslanci Hovorkovi, aby přednesl svoji interpelaci na ministra zdravotnictví. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, podle posledních informací se bude vláda České republiky zabývat vznikem nadace, která má přijmout dar od čínské firmy, ze kterého bude následně stavěn pavilon čínské medicíny v areálu Fakultní nemocnice Hradec Králové.

Je známo, že vy osobně jste několikrát navštívil Čínu a projevil zájem, aby se v České republice začalo léčit metodami čínské medicíny. Můžete mi prosím vysvětlit, z čeho pramení vaše vysoká důvěra v účinnost čínské medicíny a k podpoře importu lékařských metod, zkušeností a preparátů do České republiky? Jak zlepší čínská medicína zdravotní péči o české občany a jak se bude postupovat v případném konfliktu mezi uznanými léčebnými metodami České republiky a čínskými léčebnými metodami, které podle názoru našich předních odborníků nepatří mezi medicínské metody založené na důkazech? Bude výstavba nového pavilonu, včetně vybavení, financována výhradně z čínských zdrojů, nebo se počítá i s penězi

z českých zdrojů? A jak bude financována léčba pacientů čínskými léčebnými metodami a financování lékařského a středního zdravotnického personálu v pavilonu čínské medicíny? Bude, či nebude se jednat o zaměstnance Fakultní nemocnice Hradec Králové? Bude čínská klinika český, nebo čínský subjekt?

Ještě bych chtěl malý dodatek, odpovědět na otázku. Na začátku tohoto volebního období se objevily určité úvahy o potřebě regulace léčitelů a léčitelství. Není import čínské medicíny a čínského léčitelství krokem, který má změnit postoj ministerstva k léčitelství? Je vám známo, že v čínské transplantační medicíně se mj. využívají i orgány odebírané čínským politickým vězňům a obecně odpůrcům režimu? Jak se k tomu vy osobně stavíte?

Děkuji za pozornost a děkuji za případnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a nyní dávám již slovo paní poslankyni Němcové, aby přednesla svoji interpelaci na pana ministra Chovance. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Obracím se na vás, vážený pane ministře, v souvislosti se zásahy policie během návštěvy čínského prezidenta v České republice.

Vím, že se dnes odehrála tisková konference, na které policejní ředitel vysvětlil, nebo se snažil vysvětlit, že vlastně policie v ničem nepochybila a všechno udělala správně. Já si to nemyslím, přestože chci tady říci, že nechci zpochybňovat roli policie a její těžký úkol v zabezpečení takovéhle návštěvy, ale přece jenom zamést pod koberec to, co se stalo, nejde a já to nechci udělat.

Vadí mi např. to, co se dělo kolem filmové fakulty, protože není možné říci, tak jak se z toho vykrucovala policie, kdy napřed řekla, že s tím nemá nic společného, teprve pod tíhou důkazů, kdy fakulta předložila záznamy z videokamery, tak přiznali, že tam někdo byl, pak kličkovali, kdo tam byl a zda sám nebo na nějaký příkaz, a tohle dostatečně vůbec vysvětleno nebylo. Já proti tomuhle vysvětlení dnešnímu vznáším námitku.

Pak mi vadí jakási zvláštní posedlost těmi tibetskými vlajkami, protože nerozumím, kdo policii radil, aby chodila do bytu nebo do kanceláře nebo kde to bylo, kde na jedné straně žaluzie nevadily zatažené, vlajka tibetská v okně vadila. Vadilo mi to v souvislosti s onou fakultou, protože vstoupit takhle na akademickou půdu, to prosím uznejte, že je exces, který tady od roku 1989 nebyl.

Vadí mi situace mladého studenta, která, nevím, zda byla zmiňována dnes na té tiskovce, protože já jsem pracovala tady a nemohla jsem sledovat televizi, mladého studenta z Vinohrad, kterého policie odvedla k výslechu, tam ho podle jeho slov měla zfackovat, předtím jako docela vážného zločince na kapotě auta spoutat jenom proto, že měl nějakou výhradu kvůli tomu, co se tady dělo během té čínské návštěvy.

Takže já bych chtěla znát váš postoj k tomu, co dnes zaznělo na té tiskové konferenci, a zejména k těmto třem věcem, které jsem zmínila.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, ta tisková konference, která dnes byla, byla velmi rozsáhlá a bylo použito velké množství materiálu, materiálu obrazového, fotek, záznamů a dalších věcí.

Policie přiznává svoji neobratnost při zásahu na FAMU. Tedy on to nebyl zásah, tam byli dva policisté, kteří vstoupili na akademickou půdu a dotazovali se na věci, na které se podle mého názoru v tom druhém kole dotazovat prostě a jednoduše neměli, případně to mělo skončit na vrátnici a neměli postupovat dál směrem k děkanovi. Tam si myslím, že policie pochybila, a dotčení policisté byli identifikováni a je s nimi zahájeno kárné řízení.

Co se týká těch ostatních otázek, je svolána mimořádná schůze Sněmovny ve čtvrtek. Já jsem zrušil svoji účast v na jednání ministrů vnitra v Lucemburku a budu tady, abych odpovídal poslancům, Poslanecké sněmovně na veškeré dotazy. Do té doby bych chtěl, aby nejpozději v úterý dostali všichni poslanci a senátoři obsáhlý materiál, který bude vycházet právě z té tiskové konference Policie České republiky.

K tomu chlapci, který měl být údajně policisty zfackován na Vinohradech, tam lze konstatovat, že celá věc je v šetření Generální inspekce bezpečnostních sborů a já k tomu nemám žádné bližší informace než vy, tzn. mám k tomu stejné informace z médií. Budeme čekat na to, jak Generální inspekce buď zahájí, nebo nezahájí úkony směrem k dotčeným policistům, a předpokládám, že jsou si kolegové z Generální inspekce vědomi, že ten případ je potřeba řešit s veškerou vážností a s veškerou rozhodností a razancí.

Co se týká snímání tibetských vlajek. Podle toho, jak jsem ještě včera hovořil s policejním prezidentem, oni tvrdí, že ty čtyři nebo pět případů, které byly zaznamenány, jsou schopni doložit a dokázat, proč se tak dělo. Dnes to řeší na tiskové konferenci. My se k tomu detailně určitě vrátíme ve čtvrtek na mimořádné schůzi, kdy bych chtěl tady každý ten případ jednotlivě rozebrat, vrátit se k němu a říct k tomu naši pozici včetně fotodokumentace. Z informací, které mám, tak jediné trestní řízení se vede pro přestupek, a to směrem k čínskému občanovi, který právě měl proti čínskému demonstrantovi sebrat tibetskou vlajku. Takže to je jediné stíhání, které policie zahájila, z veškerých těch incidentů směrem k tibetským vlajkám, a to je tedy stíhání Číňana právě proto, že aktivistovi protičínskému bral tibetskou vlajku.

Z mého pohledu platí stále to samé. Já jsem přesvědčen o tom, že policie neselhala, že ta opatření byla velmi rozsáhlá. Podobná opatření jste mohli zaznamenávat při návštěvě politiků Spojených států, Ruska a dalších, tzn. ta opatření byla podobně rozsáhlá. A já v ten čtvrtek bych byl rád, abychom se vrátili do historie při návštěvách ministryně zahraničí Spojených států, pana prezidenta Obamy a dalších politiků, jaká ta opatření byla, jakého rozsahu. A uvidíte sami, že ta opatření a uzavírky byly velmi obdobné, a dokonce bych řekl, že v některých případech v minulosti byly ještě rozsáhlejší.

Můj závěr. Policie jako celek neselhala. Chci policii poděkovat za práci, kterou odvedla. Každý den bylo v ulicích více než tisíc policistů. Žijeme v době bezpečnostního rizika, v době atentátu ve Francii a v Bruselu, a já jsem přesvědčen o tom, že Česká republika v té době byla jedním z nejbezpečnějších míst na světě a jedním z nejbezpečnějších měst. Každý exces, který bude případně ještě dohledán, je potřeba vysvětlit. Pokud bude dohledán konkrétní viník, tak je potřeba ho označit a potrestat.

Na druhou stranu je potřeba opravdu říct, že policii je potřeba z mého pohledu spíše poděkovat. Nechci zametat pod koberec žádný z těch případů, o kterém jste hovořila, ale uvědomme si prosím, že konstatace špatné práce policie nebo jejích excesů nebo snaha policii stavět jakoby proti vlastnímu národu znamená, že každý jeden konkrétní policista to vztahuje na sebe. Já bych moc poprosil, abychom v těchto konstatacích byli opatrní. To není směrem k vám, paní kolegyně. Vy jste se toho teď samozřejmě, nechci říct, nedopustila. Ale moc prosím, abychom policii vždycky dali šanci ty věci vysvětlit. Dnes se o to velmi z mého pohledu dobře pokusil policejní prezident a já v tom chci pokračovat ve čtvrtek na schůzi tady s vámi do té doby, dokud nebudou všechny otázky zodpovězeny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně položí doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Tak já respektuji to, že se o tom ještě budeme bavit, a vítám to. Znamená to tedy, že potvrdíte program té schůze a budeme v ní moci vystupovat. To je pro mě dobrá zpráva.

Druhá věc, kterou chci říct, je, že nezpochybňuji roli policie. Já chápu, jak je to složité. Na druhou stranu je naším úkolem upozornit na to, co není v pořádku. A domnívám se, že právě to máme říkat my jako poslanci. Vy jako vláda jste nám zodpovědní a my se musíme na tyto věci ptát. Doufám, že proto, že se ptám, tak že nedopadnu jako ten student z Vinohrad.

Potom bych vás ale chtěla ještě poprosit, když už se budete připravovat na tu mimořádnou schůzi, tak bych moc ráda, abyste do toho zapojil také roli čínské ambasády v Praze, protože jsou zde svědectví, že čínská ambasáda instruovala různé skupiny lidí, vytvářela nějaké desetičlenné skupiny, do jejich čela stavěla nějaké velitele. Podle svědectví dostali za úkol v případě demonstrujících nebo těch, kteří ponesou vlajku Tibetu, je překřičet (předsedající upozorňuje na čas), nebát se na ně vztáhnout ruku, pokud možno nezranit. Takže tuto roli bych potřebovala také objasnit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o reakci.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní poslankyně, já si myslím, že k vám jako ke každému občanovi České republiky se policie bude chovat s respektem

a určitě nehrozí, abyste se v této zemi a v roce 2016 bála vyřknout svůj názor snad proto, že by vás někdo tedy zfackoval. To opravdu už vidím jako přitažené za vlasy.

Já moc prosím o jednu věc. Já jsem byl svědkem toho, jak před nedávnou dobou jeden mladý člověk říkal, že ho zbili tuším Romové, pořádaly se demonstrace na jeho podporu, aby se po půl roce zjistilo, že to vůbec nebyla pravda. Já jsem byl svědkem toho, kdy jsem si před měsícem na proruském webu přečetl, jak si policisté nasadili masky a šli v ulicích Prahy rozdmýchávat násilí s levicovými aktivisty, aby sami levicoví aktivisté dva dny poté řekli, že to byli fotbaloví fanoušci. Já moc prosím o jednu věc, a tou je zdrženlivost. Myslím, že všichni potřebujeme policisty, aby byli ochotni a schopni bojovat za tento stát se zločinem, aby cítili elementární oporu tohoto státu. To ovšem neznamená, že každý takový jeden, který pochybí, bude (nebude?) potrestán. Od toho jste v minulosti zřídili Generální inspekci bezpečnostních zdrojů a já jsem ten poslední, kdo chce rozporovat její činnost.

Takže určitě se o té věci budeme bavit. Já vám tady slibuji, že do úterka nejpozději dostanete obsáhlou zprávu k celé věci včetně fotodokumentace. A panu děkanovi jsem se osobně omluvil za neobratnost policistů, kteří, když se jdou zeptat na školu, jestli tam nevnikli cizí lidé, tak tu otázku mají klást nejpozději ve vrátnici, nemají chodit do vyšších pater a nemají zbytečně svou činností obtěžovat na akademické půdě. To je neobratnost, za kterou jsme se omluvili. A tam si stojím za tím, že policisté pochybili, a nerozporuje to ani policejní prezident.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní dávám slovo panu poslanci Kalouskovi, aby přednesl svoji interpelaci na pana ministra vnitra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, 29. března byla na Hradčanské náměstí svolána řádně ohlášená a magistrátem povolená pokojná demonstrace za účelem ochrany lidských práv v Číně, konkrétně v Tibetu. Po příchodu na místo se demonstrující dozvěděli a zjistili, že příchod na Hradčanské náměstí je zahrazen a že bezpečnostní riziko, které někdo vyhodnotil, bylo překlopeno do dopravně inženýrského opatření podle zákona o Policii České republiky a Policie České republiky uzavřela Hradčanské náměstí, čímž omezila shromažďovací právo občanů České republiky.

Já bych chtěl velmi poprosit, kdybyste nám mohl říct, jaké konkrétní riziko – ne že tady nějaké bylo a někdo to vyhodnotil – ale jaké konkrétní bezpečnostní riziko bylo shledáno tak vážným, že kvůli němu muselo být potlačeno ústavní právo shromažďovací. Kdo konkrétně o tom rozhodl. A jenom bych chtěl připomenout, že když tady byl pan prezident Obama a řada jiných významných návštěv, tak Hradčanské náměstí samozřejmě uzavřeno nebylo. Takže to muselo být nějaké opravdu výjimečné riziko.

A jestliže dnes na tiskové konferenci říkal pan policejní prezident, že už to v tu chvíli nebylo aktuální, neboť svolavatelé určili jiné místo, tak to byla zcela vědomá lež. Svolavatelé žádné náhradní místo neurčili, pouze tam přesunuli ten průvod

v okamžiku, kdy jim policie oznámila, že je prostě nepustí na to místo, kam jim to magistrát povolil.

Takže já prosím o tyhle odpovědi, pane ministře, a prosím, aby byly velmi konkrétní. Ne že někdo někde v komisi. Kdo konkrétně rozhodl, jaké riziko, kdo to vyhodnotil a proč.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jestli dovolíte, přečtu tady chronologii, jak byl avizován zábor veřejného prostranství.

Dne 19. 2. 2016 oznamuje konání shromáždění na Hradčanském náměstí paní Kateřina K., a to na dobu od 27. do 29. 3. od půlnoci do 24 hodin každý z těchto uvedených dnů s tím, že účelem je pokojné shromáždění, které má vyjádřit nesouhlas s porušováním lidských práv v Číně a v Tibetu. Dne 22., tedy několik dní poté, ta samá žadatelka oznamuje totéž shromáždění na dny 28. až 30. 3.

Dne 22. 3. oznamuje pan Tomáš R. konání shromáždění do stejného prostoru, a to na dny 29. 3. v době od 17 do 18.30 z důvodu pokojného shromáždění na obranu demokracie a porušování lidských práv Čínské lidové republiky ve vztahu k Tibetu a Tchaj-wanu. Jako osoby, které jsou za něj zmocněné jednat, označuje pana Bursíka a jeho manželku. Dne 29. 3. ten samý svolavatel oznámil změnu místa konání. To jsou oficiálně dohledatelné dokumenty. To znamená, znovu připomínám, 29. 3. mělo tímto svolavatelem dojít k tomu, že by se měnilo místo konání z Hradčanského náměstí na místo jiné.

O tom, kdo vyhodnocuje bezpečnostní rizika, tak to vyhodnocuje pracovní tým, který má velitele zásahu. A ten velitel zásahu rozhodne o opatřeních, která se realizují v rámci těchto návštěv. Já jsem například mluvil s panem Dukou, který mi říkal na schůzce na Pražském hradě, že když tady byl pan prezident Obama, že ta opatření například ve vztahu k Pražskému hradu a k majetku církve byla daleko přísnější. Že například tehdy nemohli církevní hodnostáři po dobu jednoho nebo dvou dnů do svých bytů. To shromáždění, které se uskutečňuje, a bezpečnostní opatření se vyhodnocují na místě podle daných informací, které má policie k dispozici.

Dovolte, abych připomněl některá bezpečnostní opatření z minula.

Bezpečnostní opatření při zasedání měnového fondu v září 2000: Bylo uzavřeno Kongresové centrum, Výstaviště v Holešovicích a další.

Bezpečnostní opatření při Foru 2000 konaném v září 2000: Bylo zavřeno okolí paláce Žofín, tam byla právě účast dalajlámy. A na to navazovaly například stížnosti matek s dětmi, že nemohly užívat dětské hřiště a park.

Bezpečnostní opatření při návštěvě ministryně zahraničí Condoleezzy Riceové ve dnech 8. a 9. 6. 2008, bylo obdobně režimováno Hradčanské náměstí a Kramářova vila.

Bezpečnostní opatření při návštěvě Baracka Obamy v dubnu 2009, byl bezpečnostím opatřením režimován vstup do oblasti Kongresového centra.

Bezpečnostní opatření v rámci projektu START Obama–Medveděv v roce 2010, opětovně režimován vstup na Hradčanské náměstí, tentokrát Policie České republiky právě na základě žádosti prezidenta Obamy využila oprávnění podle ustanovení § 49 zákona o Policii, zajišťování bezpečnosti chráněných osob, a využila tzv. bezpečností rámy pro zajištění prohlídky osob, zda nejsou ozbrojeny, a mohly vstoupit do chráněného prostoru.

Potom v neposlední řadě to byl bezpečnostní summit Východní partnerství ve dnech 24. a 25. dubna 2014 v Praze, kdy bylo opětovně režimováno Hradčanské náměstí.

Tím chci jenom deklarovat, že tato opatření v rámci návštěvy čínského prezidenta nebyla ojedinělá.

Ve čtvrtek, předpokládám, k tomu povedeme debatu. Do úterka, vážený pane kolego, chci rozeslat zprávu, která se bude detailně týkat i Hradčanského náměstí. A my jsme tady v drobném sporu, protože podle informací, které mám já, tak opravdu svolavatel tohoto setkání se rozhodl změnit místo a změnit 29. 3. Doufám, že o tom existuje písemný nebo jiný dokument nebo jiný záznam, abych vám ho tady mohl přednést, abychom si tady tu drobnou kolizi v názorech vyjasnili.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec bude pokládat doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Ona to možná nebyla kolize v názorech, ale když jim ve čtyři hodiny řekli, že je tam nepustí, tak se prostě potřebovali někam přesunout.

Ale abychom si tady ve čtvrtek nehráli navzájem na hlupáky, pane ministře. To režimové opatření na Hradčanském náměstí, když tu byl pan prezident Obama, já si pamatuji, protože na nádvoří za Matyášovou bránou jsem pana prezidenta Obamu vítal. A celé Hradčanské náměstí bylo plné turistů. Možná že tam byla nějaká bezpečnostní opatření, ale určitě ne, že stáli policajti v ulicích a nikdo nikoho nepustil na Hradčanské náměstí, pokud mu to nedovolil pan Mynář. Jak mi řekl jeden z vašich lidí: "Kdyby vám to povolil pan Mynář, tak vás na to Hradčanské náměstí pustíme. Protože vám to nedovolil..." Já nevím, kdo šéfuje vaší policii. Já si myslím, že to dneska už všichni víme. Vy to trpíte a snižujete tím důvěru Policie České republiky v očích veřejnosti, což je velká škoda, protože ta policie si to nezaslouží. A myslím si, že o tomhle si ve čtvrtek budeme podívat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o reakci.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Pane kolego, já jsem na tu debatu bezesporu připraven. Já i vy jsme žili v době, kdy jsme se chodili ptát, co na to

Rusové. Já nechci žít ve světě, kde se budeme ptát, co na to Číňané, případně co na to pan Mynář. Pan Mynář má nějakou funkci, se kterou má jakousi roli, ale není to role, že by řídil policii. A neřídí ani ochrannou službu prezidenta.

Já bych se, vážené poslankyně a poslanci, nerad dožil toho, že při návštěvě jakéhokoli státníka se stane to, co se stalo za návštěvy pana prezidenta Obamy, že ho jeden z přihlížejících pohladí po tváři. Jsme v naprosto jiné bezpečnostní situaci. Svět se dramaticky změnil. A my si nemůžeme v době, kdy nám vybuchují bomby v Bruselu a v Paříži, dovolit, aby lidé přistoupili ke státníkům a mohli je pohladit. Tehdejší doba, to vypadalo nádherně, krásně, ale když přijde člověk, který má nepřátelské úmysly, tak prostě není možné těmto bezpečnostním hrozbám nepředcházet.

Já jsem na tu debatu připraven. Jsem naprosto přesvědčen, že tato policie slouží České republice a jejím lidem. A nemůže sloužit ani Hradu ani Chovancovi ani nikomu v této Poslanecké sněmovně, ale lidem v této zemi a tomhle státu. Takovou policii si myslím, že máme. A jsem naprosto přesvědčen o tom, že ten, kdo řídí Policii České republiky, se jmenuje Tomáš Tuhý.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo panu poslanci Oklešťkovi, který bude přednášet interpelaci na pana ministra Brabce.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Vážený pane ministře, v minulém týdnu jsem zaznamenal vaše jednání s vládou v Polsku na téma znepokojujících informací, které přicházejí z Libereckého kraje ohledně hrozby naprostého úbytku vody na Liberecku, a to v důsledku rozšířené těžby na polském dole Turów. Kvůli probíhající těžbě hnědého uhlí na hranicích se lidé na Liberecku dlouhodobě potýkají s problémy souvisejícími zejména s úbytkem podzemní vody, znečištěním povrchových vod a zhoršenými rozptylovými podmínkami. V dubnu 2015 byla Česká republika seznámena s dalším plánovaným rozšířením těžby na dolu Turów. Pro Českou republiku to evidentně znamená, že její voda je ohrožena. A nejen voda, ale i kvalita života lidí na Liberecku, a to v důsledku zhoršeného ovzduší.

O čem jste v Polsku tedy jednali? Co hodláte udělat pro to, aby nedošlo k tak fatálním škodám, o nichž čteme, slyšíme a které mají být podle informací v médiích až ve výši čtyři miliardy korun? Máme nějaké mezinárodněprávní nástroje, jak je možné se proti rozšíření těžby bránit? Jak bude Ministerstvo životního prostředí vůči Polsku vůbec postupovat? Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za tu otázku, vážený pane kolego. Teď už vím, že vás nemusím oslovovat prostřednictvím paní předsedající, o to to bude snadnější.

Ta jednání probíhala velmi intenzivně v posledních týdnech a byla završena jednáním v rámci mezivládních česko-polských konzultací, kde se nám podařilo téma

problematiky dolu Turów a jeho dopady na podzemní vody v oblasti Frýdlantska, Hrádku nad Nisou a dalších oblastí dostat na řekněme nejvyšší úroveň, to znamená i jako téma jednání premiérů obou zemí, což považuji za velký úspěch.

A velmi stručně. Ano, je pravda, že skutečně rozšiřování dolu Turów, které Poláci chystají velmi pravděpodobně, tedy s pravděpodobností hraničící s jistotou, může ovlivnit, negativně ovlivnit zásoby podzemní vody až pro desítky tisíc lidí v Hrádku nad Nisou a dalších obcích v pohraničí. To nebezpečí je zcela reálné, není to jenom hypotéza, protože ono už k tomu reálně došlo v uplynulých letech, protože na dole Turów se těží uhlí desítky let a negativní vliv tam byl zaznamenán už v minulosti, kdy poklesla voda na území České republiky v příhraniční oblasti až o desítky metrů.

My jsme za prvé polské straně, já na úrovni ministrů životního prostředí, opakovaně na jednání a teď tedy i na úrovni premiérů jsme polské straně jasně řekli, že pro Českou republiku je zcela nepřijatelná varianta, že by za prvé k takovému ohrožení došlo. A za druhé, že by případné kompenzační náklady musela nést Česká republika.

Je ale třeba zdůraznit, že v případě, že by k tomu ohrožení opravdu došlo postupem těžby, tak kompenzace by skutečně stála aspoň řádově tu částku, o které jste hovořil. Tedy hovoří se dneska o dvou, třech až více miliardách korun. Ale co je ještě důležitější, obrovskou roli hraje časový faktor. Protože zajištění náhradních zdrojů pitné vody by znamenalo poměrně velmi složitou technickou akci, tedy přivedení vody z přehradních nádrží v Jizerských horách na poměrně velkou vzdálenost. Je to úkol, který by trval až deset let.

Takže teď je primárním cílem zajistit taková technická opatření v případě postupu těžby, který se dá očekávat v příštích letech, aby k tomuto ohrožení nedošlo. Na to se teď sešla pracovní skupina v tomto týdnu, kdy si experti obou stran za prvé vyměnili celou řadu informací, které Česká republika dlouhodobě požadovala, a nedostala je vždycky v rozsahu, ve kterém jsme chtěli. Teď už bychom je měli mít, abychom mohli úspěšně připomínkovat dokumentaci EIA mezistátní, kterou polská strana bude pro rozšíření vypracovávat. Měla by být k dispozici na přelomu letošního a příštího roku. Budeme technicky chtít, aby byla zajištěna taková opatření, která minimalizují riziko ohrožení vod.

Česká republika má k dispozici i určité právní nástroje. Jsou uzavřeny mezivládní dohody. Jsou právě uzavřeny dohody v oblasti spolupráce v oblasti vod. Existuje i evropská směrnice o vodách, která umožňuje aplikaci na takové případy. Takže jsou tady právní nástroje, ale to je až to poslední.

Polská strana se dneska pod naším tlakem jednoznačně hlásí ke své odpovědnosti a i na nejvyšší úrovni prohlašuje, že je pro ni nepřípustné, aby česko-polské vztahy byly poškozeny tím, že by mohly desítky tisíc lidí přijít reálně o vodu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec je spokojený s odpovědí, tudíž poprosím dalšího v pořadí. Tím by měl být pan poslanec Radim Fiala, ale nevidím ho v sále, tudíž jeho interpelace propadá. Nyní tedy dám slovo panu poslanci Ondráčkovi, aby přednesl svou interpelaci na pana ministra Pelikána. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, paní ministryně, na začátku března tohoto roku jsem vám podal písemnou interpelaci ohledně přesčasových neplacených hodin u Vězeňské služby. Na konci měsíce jste mi odpověděl s tím, že o problému víte, věc je v řešení. A připouštíte, že obdobné problémy, jako byly u příslušníků Vězeňské služby ve Věznici Plzeň na Borech, se mohou vyskytovat i v dalších věznicích, a ujišťujete mě, že Ministerstvo spravedlnosti bude sledovat, jak jsou práva příslušníků respektována.

Bylo by to hezké, kdyby neexistoval zápis z jednání koordinačního výboru odborových organizací Vězeňské služby, které se konalo 21. března tohoto roku, kde je ve věci 150 hodin přesčasů zpětně tři roky, což umožňuje občanský zákoník, uvedeno, že na základě stanoviska Ministerstva spravedlnosti nebude žádostem příslušníků vyhověno, žadatel se k zamítnuté žádosti odvolá ke generálnímu ředitelství, pokud dostane zamítavé stanovisko, bude se muset o proplacení hodin soudit. To znamená, že vy víte o tom, že jste ve Vězeňské službě mnoha příslušníkům nařizovali služby přesčas v rozporu se zákonem, ale nehodláte to řešit.

Takže otázka. Z jakého důvodu nedbá Ministerstvo spravedlnosti nálezu Nejvyššího správního soudu a jak budete oprávněné nároky příslušníků Vězeňské služby opravdu řešit? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, Ministerstvo spravedlnosti dbá nálezu Nejvyššího správního soudu. Situace ovšem není tak docela jednoduchá, protože i nález Nejvyššího správního soudu, jak je koneckonců u judikátu na rozdíl od zákona normální, neřeší všechny možné situace a ty jsou skutečně velmi různé, každou je nutno posuzovat individuálně.

Jde o to, co je a co není tím důležitým nepředpokládaným zájmem služby, ve kterém lze tedy nařídit přesčas v limitu 150 hodin. Nejvyšší správní soud tam řekl, že to nesmí být plánované dopředu. Ale teď my nevíme, co to ještě přesně znamená. Co v případě, že nám třeba onemocní příslušník? Můžeme povolat nějakého jiného? Co když vypadne z nějakého jiného důvodu? Co když je třeba posílit? A tak dále a tak dále. Takže případy je potřeba brát jeden po druhém, protože bohužel i ředitelé věznic přistupovali předtím k čerpání přesčasů různě v různých případech A to je tedy to, co zatím Vězeňská služba zastává s naším vědomím jako názor. To znamená, bere se to každé zvlášť, přezkoumává se to, něčemu se vyhoví, něčemu se nevyhoví. Čemu se nevyhoví, tak předpokládáme, že bude podána správní žaloba. Tím se nám v tom správním soudnictví vyřeší i další sporná místa, která tam ještě zbývají. A ve chvíli, kdy budeme mít tedy celou tu baterii už pokrytou, tak potom to budeme rádi rozšiřovat i na další případy. Ale v tuto chvíli se z toho jednoho rozhodnutí a pár vět, které tam o tom jsou, neodvažujeme učinit tak dalekosáhlý závěr, že bychom z veřejných prostředků uvolnili najednou poměrně rozsáhlou částku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pan poslanec bude pokládat doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Pane ministře, ono se nejedná o jedno rozhodnutí, protože pokud byste se podíval do judikatury, respektive do těchto rozhodnutí, které se týkalo příslušníků Policie České republiky, tak už uvidíte, že rozhodnutí je řádově kolem desíti, možná dvanácti. Takže není potřeba hledat, že příslušník Vězeňské služby je něco jiného než příslušník Policie České republiky. Je to příslušník podle zákona 361, takže v tom nemusíte kličkovat a hledat, co je důležitý zájem služby u příslušníka Vězeňské služby a co je důležitý zájem u příslušníka Policie České republiky. To už je myslím poměrně dáno.

Já myslím, že se vás za nějaký čas zeptám, kolik případů jste posoudili a kolika případům jste vyhověli. Mně přijde zbytečné zatěžovat soudy správními žalobami, když byste to mohli vyhodnotit a příslušníkům zpětně proplatit to, co si prostě opravdu zaslouží, protože oni ty hodiny odsloužili. Takže hledejte cestu k tomu, abyste to i do budoucna nějakým způsobem pořešili. A myslím, že u Vězeňské služby je hodně problémů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra. Nebude reagovat. Nyní poprosím k mikrofonu paní poslankyni Putnovou, aby přednesla svou interpelaci na paní ministryni školství. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedající, vážená paní ministryně, s nově vyhlášenými programy týkajícími se programu OP VVV, speciálně prioritní osa 2, která je zaměřena na vysoké školy, se na mě obrátila univerzita, která má obavu, že nebude moci naplnit potřebné indikátory, protože se domnívá, že některé indikátory jdou proti strategii a dlouhodobému záměru její univerzity. Jde o to, že v minulosti jsme měli snahu, abychom redukovali počty studijních oborů a zaměřili se na kvalitu, případně přesunovali jednotlivé studijní obory do programů. Indikátory, které v této prioritní ose jsou, jsou postaveny například na počtu nově vytvořených akreditovaných studijních programů v českém jazyce, počtu nově vytvořených studijních programů vyučovaných ve spolupráci s jinou vysokou školou, počtu nových bakalářských studijních oborů zaměřených na praxi, počtu nových studijních oborů zaměřených na praxi, počtu nových studijních programů celkem.

Čili můj dotaz je, jak se mají vypořádat s takovými požadavky fakulty, které mají akreditaci do roku 2019 a jejich současným strategickým záměrem je snížení počtu studijních oborů a programů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Děkuji vám. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, pokusím se být co nejstručnější s tím, že samozřejmě předám paní poslankyni ještě detailnější odůvodnění. Zjednodušeně řečeno není třeba se obávat toho, že by odlišné pojmy studijní obor nebo studijní program způsobily následně příjemcům problémy v praxi.

To znamená, jak budou řešitelé projektů vykazovat v indikátorech programy a obory vzhledem k novému vysokoškolskému zákonu? Odpověď zní tak, že je nutné postupovat ve vztahu k aktuálně platné legislativě a nastavení indikátorové soustavy OP VVV. V případě potřeby, která vyvstane na základě změny současné legislativy – zde se tedy myslí novela vysokoškolského zákona a následná nařízení – dojde i ze strany řídicího orgánu, tedy Ministerstva školství, k případným změnám ve způsobu vykazování indikátorů zaměřených na programy a obory. Termín studijní obor v uvozovkách zanikne a nadále budeme hovořit pouze o studijních programech.

OP VVV, mohu vás ujistit, zahájí v dubnu 2016 jednání s Ministerstvem pro místní rozvoj ohledně úpravy indikátorů a jejich definici v národním číselníku indikátorů. Po provedení úpravy v národním číselníku indikátorů bude aktualizován text výzvy včetně příslušné dokumentace tak, aby byla pro příjemce srozumitelná. Proto se domníváme, že tato změna nebude mít na řešitele projektu OP VVV vliv. Studijní programy a jejich vykazování zůstane beze změny. Studijní obory se budou dále nazývat programy se všemi podmínkami ve vztahu k vykazování indikátorů dříve vztažených na studijní obory.

Doufám, že to bylo dostatečně srozumitelné, a samozřejmě dám i podrobnější písemné zdůvodnění. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, táži se, zda chcete položit... Nechcete. Prosím tedy dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Grospič. Pardon. Omlouvám se. Pan poslanec Novotný, aby přednesl svoji... Není tady. Tudíž jeho interpelace propadá. Prosím pana poslance Grospiče, aby přednesl svou interpelaci na pana ministra kultury.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, vážení kolegové, dovolte, abych přednesl interpelaci, která se týká církevních restitucí, a sice situace, v které se začíná ocitat stále větší množství obcí, kdy církve, zejména církev římskokatolická, vznášejí své požadavky na to, aby obce byly osobami povinnými a restituovaly a navracely jim majetek, na který si činí tato církev svůj majetek. Obracím se na pana ministra s tím, že sám, samotné Ministerstvo kultury, na svých stránkách má v odpovědích a otázkách při řešení tohoto problému napsáno: Obce se vracení majetku církvím bát nemusejí. Opak a řada soudních sporů je však skutečností. Chtěl bych proto znát názor na tuto problematiku i jeho osobní a k tomu, jak tímto způsobem chce postupovat.

Druhá část mého dotazu spočívá k tomu, jak on sám pohlíží na vyjádření kardinála Duky, které učinil v Otázkách Václava Moravce, kdy sám zpochybnil zákon 412/2012, v kterém se říká, že by se církvím měl restituovat majetek movitý a nemovitý v hodnotě 75 miliard a dále finanční náhrada ve smyslu 59 miliard, protože

zákonem 218/1949 vlastně církve byly vypláceny ze státního rozpočtu, a tudíž jim konkrétně majetková újma nevznikla, čímž tedy otevřel onu polemickou skříňku, kterou jsme my jako komunistická strana argumentovali, že se vlastně ani nejedná o únor roku 1948, ale že se jedná o dlouhodobý spor katolické církve o navrácení majetku, který pochází už z doby rakousko-uherské monarchie a táhl se po celé období prvé Československé republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, děkuji za tento dotaz. Tady je třeba říci, že parametrické nastavení majetkového vyrovnání, tedy zmírnění některých škod, je vymezeno zákonem č. 428/2012 Sb. a souvisejícími smlouvami mezi Českou republikou a jednotlivými církvemi, resp. náboženskými společnostmi. To znamená, že tento zákon zcela jasně vymezuje, kdo jsou osoby oprávněné, kdo jsou osoby povinné, a mimo dikci tohoto zákona není možné postupovat. Pokud jsou nějaké sporné případy, pak je samozřejmě na rozhodnutí nezávislých soudů, aby tuto věc posoudily, pokud se k nim dostane. Ale ten zákon zcela jednoznačně dává limity, hranice, v kterých se zmírnění majetkových křivd způsobených komunistickým režimem děje.

A co se týká druhé otázky, musím říci, že jsem informovaný pouze ze sdělovacích prostředků, zprostředkovaně, protože jsem neviděl přímo tu reportáž, resp. Otázky Václava Moravce, kde pan kardinál Duka vystupoval. Ale v podstatě mohu říci, že se opět musíme pohybovat v mantinelech vymezených tímto zmíněným zákonem 428/2012. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec bude pokládat doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Samozřejmě děkuji panu ministrovi, že zareagoval na můj dotaz. Chtěl bych jenom podotknout, že prvá vlna restitucí proběhla již počátkem 90. let ve znění takzvaných výčtových náhrad a tehdy již bylo restituováno téměř 2 500 budov, čili z tohoto pohledu majetkové vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi už probíhalo počátkem 90. let. A ta skutečnost reality žalob na jednotlivé obce a vznášení neustále těchto požadavků narůstá v současné době. Myslím si, že Ministerstvo kultury jako gesční ministerstvo v této otázce a potažmo celá vláda by se měly touto problematikou vážně zabývat a nikoliv ji podceňovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o reakci.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, paní místopředsedkyně. Samozřejmě že Ministerstvo kultury se v rámci svých kompetencí touto

problematikou zaobírá, a to velmi odpovědně. Znovu musím zopakovat to, co už jsem tady řekl dvakrát. Zákon 428/2012 jasně vymezuje rozsah aplikování restitučního zákona, tedy zákona o zmírnění některých majetkových křivd.

A já tedy musím vyslovit určité podivení, že se komunistická strana takovýmto způsobem zajímá o to, jak se církve samy staví ke svému majetku, protože to byla právě komunistická strana, která způsobila svou politikou totálního rozvrácení majetkových poměrů v Československu po roce 1948 problém, který dnes řešíme. Takže na jednu stranu komunistická strana před těmi – teď neumím tak rychle počítat – 65 lety zhruba, nebo kolik to bylo, ten majetek církvím odňala stejně jako ostatním složkám společnosti a dnes má zájem opět toto zmírňování křivd problematizovat. Takže je vidět, že mentalita komunistů se skutečně nezměnila.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo paní poslankyni Golasowské, aby přednesla svou interpelaci na pana ministra Mládka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládám interpelaci na ministra průmyslu a obchodu ve věci dovozu čínské oceli a s tím souvisejícího rizika nezaměstnanosti v hutních provozech.

Dne 3. března jsem vás interpelovala ve věci dovozu čínské oceli. Na mé tři otázky jste mi bohužel odpověděl pouze na jednu z nich, zbývající dvě zůstaly bez konkrétní odpovědi. Proto se vás, pane ministře, znovu ptám: Jakým způsobem Česká republika využívá dostupných investičních a podpůrných prostředků EU pro udržení zaměstnanosti, inovací a rozvoj průmyslové výroby v sektorech a regionech postižených nebo potenciálně ohrožených ocelářskou krizí? Existuje řada nástrojů pomáhajících adaptaci na vývoj průmyslového prostředí. Otázkou je, nakolik jsou u nás využívány.

A další otázka. V případě, že bude zlikvidován ocelářský průmysl v České republice, jak je ministerstvo připraveno na obrovskou nezaměstnanost, která konkrétně v Moravskoslezském kraji, který průmysl živí, vznikne?

Děkuji za zodpovězené dotazy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní dávám slovo panu poslanci Bendlovi, který přednese svou interpelaci na ministra zemědělství.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedající, já bych nejprve pozdravil nepřítomného pana ministra zemědělství, který se příliš nezúčastňuje jednání Poslanecké sněmovny, do Zambie a do Tanzanie, kam vyrazil místo práce v Poslanecké sněmovně. Alespoň takto tedy budu interpelovat pana ministra. Doufám, že mi do 30 dnů odpoví.

Ministerstvo zemědělství aktivně připomínkovalo vyhlášku, kterou zpracovávalo Ministerstvo životního prostředí a která se týká možnosti využívání kalů z čistíren odpadních vod. Jak jistě víte, pane ministře, kvalita naší půdy trpí tím, že se bioodpad obecně nevrací do půdy, a že by bylo dobře, abychom v maximálně možné míře využili vracení biosložek zpátky do půdy. Vyhláška se připravovala od března loňského roku do dubna letošního roku a zemědělci očekávali zejména od ministerstva zemědělství, že její výsledná pozice bude taková, aby vůbec umožnila využití kalů a jejich vracení zpátky, návrat organické hmoty zpátky do půdy. Evropská unie nám v tomto směru příliš nenařizuje, je poměrně benevolentní a neřeší ve svých směrnicích mikrobiologii kalů. My přesto už od roku 2001 máme limity mikrobiologické, které omezují využívání kalů v půdě, ale tato vyhláška, která nakonec vyšla (upozornění na čas), nebo má vyjít, říká, že jsme přísnější než v Evropské unii.

Chci se vás zeptat, proč Ministerstvo zemědělství nevyužilo této příležitosti a zdali jste protestovali proti přísnějším pravidlům, než Evropská unie nám ukládá. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní dávám slovo panu poslanci Hovorkovi, který bude interpelovat pana ministra zdravotnictví.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, já jsem dostal odpověď na svoji interpelaci, která je datována 30. března. Tady je napsáno. Konečně jsem dostal některé odpovědi na své otázky ve věci zdravotnických registrů. Vy píšete: Nikam nebudou posílána data o všech záznamech pacientů. Toto je s dovolením absolutní nepravda. Nově zřizovaný registr bude sbírat pouze data o vykázaných zdravotních službách. Žádné spojování pracovní, sociální a jiné anamnézy s daty klinickými neprobíhá a probíhat nebude. Tato data nejsou jednoduše v NZIS sbírána.

Když si pořádně přečtete, pane ministře, a ten člověk, který vám připravoval odpověď, paragraf 70 odst. 2, jeho druhou část, tak vidíte, že jsou vedeny pro zpracování osobních údajů v Národním zdravotnickém informačním systému bez souhlasu subjektu údajů, pokud není dále stanoveno jinak, údaje související s jeho zdravotním stavem ve vztahu k onemocnění a jeho léčbě, a to zejména údaje sociodemografické, diagnostické, osobní, rodinná a pracovní anamnéza pacienta související s onemocněním včetně posouzení jeho aktuálního zdravotního stavu, údaje o poskytování zdravotních služeb pacientovi, dále údaje o výkonu povolání nebo zaměstnání, případně o výkonu služebního poměru. Takže to je přesně, jak je to v zákoně popsáno, a zřejmě tedy nemáte jasno, co se v zákoně nachází.

Dále se zde píše, že postavení správce je velmi dobře definované. K tomu říkám, že posudek Parlamentního institutu říká, že není dobře definované, pouze je napsáno, že ministerstvo zřizuje Ústav zdravotnických informací a statistiky, dále jen statistický ústav, jako organizační složku státu k plnění svých úkolů v oblasti zajištění národního zdravotnického informačního systému (upozornění na čas) podle tohoto zákona a zákona o statistické službě. Statistický ústav je správcem národního

zdravotnického informačního systému. Toto není ale definice, není zakotvení přesného správce a jeho kompetencí, to tady prostě není.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale je potřeba dodržovat čas, protože jsou další v pořadí po vás.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano. Chtěl bych tedy požádat o přesné informace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní dávám slovo paní poslankyni Golasowské, aby přednesla svou interpelaci na paní ministryni Marksovou.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Předkládám interpelaci ve věci zaměstnávání osob vedených v evidenci úřadu práce. K 31. březnu 2016 je v evidenci úřadu práce 443 109 nezaměstnaných a na trhu práce je více než 117 000 pracovních míst. Z více než 400 000 nezaměstnaných osob je mnoho těch, kdo do práce jít nechtějí. Život na sociálních dávkách jim vyhovuje a bez práce jsou mnozí celá léta. Výjimkou nejsou ti, kdo kombinují příjem ze sociálních dávek s přivýdělkem z černé nebo šedé ekonomiky. Další skupinu tvoří ti, kdo nevezmou práci kvůli zdravotnímu omezení, ale pokud najdou práci podle svých představ, najednou žádná zdravotní omezení nemají.

Vážená paní ministryně, předkládám vám tyto otázky. Za prvé: Připravuje MPSV nějaká opatření proti zneužívání sociálních dávek u osob dlouhodobě nezaměstnaných, které se v případě nabídky práce této možnosti pracovat vyhýbají? Za druhé: Proč nezaměstnaní nezaplní volná pracovní místa? Nemuseli bychom tak volná pracovní místa zaplňovat pracovníky ze zahraničí, například z Bulharska nebo z Ukrajiny. A za třetí: Uvědomuje si MPSV, že prodlužujeme věk odchodu do důchodu, a na úřadu práce máme nevyužité pracovní síly? Pokud ano, jak se MPSV chystá tuto situaci řešit? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Bendla, aby přednesl svoji interpelaci na pana ministra zemědělství. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Tak ještě jednou s pozdravem do Zambie a Tanzanie panu ministrovi zemědělství. A prosím o odpověď na otázku, která se týká vyhlášeného programu v rámci Programu rozvoje venkova, programu 831, pravidla preventivních opatření v lesích. Tento program je vyhlášen pro ty, kteří hospodaří na více než 500 hektarech lesa, s preferencí těch, kteří hospodaří v lesích zvláštního určení a spravují třeba obory či bažantnice a podobně. Program má sloužit k rekonstrukcím a výstavbám retenčních nádrží. To navenek vypadá moc pěkně. Nicméně podle všeho se to týká možná dvou tří žadatelů a celá záležitost vypadá, že to je spíše šité na míru několika jednotlivým žadatelům Jde o investice jednotlivého

projektu zhruba 5 mil. korun. A jednotlivý žadatel může žádat maximálně o 70 mil. korun, přičemž jde o 100% dotaci, což není příliš běžné.

Tak se vás chci zeptat, zda jste si, pane ministře, vědom toho, že žadatelé mohou být v počtu maximálně pěti, že jich asi více nebude. To za prvé. A za druhé, chci se vás zeptat, zdali také vypíšete programy, které by umožňovaly obcím a městům dosáhnout také na 100% dotace v případě rekonstrukce či výstavby nových retenčních nádrží, a kdy se tak stane. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kučeru, aby přednesl svoji interpelaci na pana ministra vnitra.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Pan ministr vnitra už bohužel někam zmizel, takže já to víceméně aspoň přečtu.

Vážený pane ministře, v prosinci 2014 jsem vás upozornil a současně vás požádal o řešení situace na pobočkách České pošty v Ústeckém kraji, zejména na špatnou organizaci práce České pošty, kde jsou na pobočkách zdlouhavé fronty k jednomu okénku, kde ve stejné nekonečné frontě čekají lidé na výplatu sociálních dávek, na nedoručené zásilky nebo třeba na zaslání doporučeného dopisu. Jako příklad jsem zvolil poštu v okresním městě Louny, nicméně situace je obdobná v dalších městech Ústeckého kraje, zejména pošty v našem krajském městě Ústí nad Labem, ale také v Lovosicích, v Teplicích a v dalších městech. Pobočky nestačí zajišťovat úroveň služeb a často nabízejí i poměrně nedůstojné prostředí pro čekající klienty.

Současně jsem vás upozornil na konkrétní a velmi typický problém. Za všechna města jsem zmínil například město Louny, ale jak už jsem říkal, je to problém celého kraje. Úroveň zajištění služeb a hlavně jejich dostupnost je velmi omezená. Pobočka má velmi špatný přístup pro lidi se zdravotním postižením. A tady uvádím jeden příklad, ovšem podobná situace je, jak už jsem říkal, na více pobočkách České pošty.

Vážený pane ministře, v prosinci roku 2014 jste mi přislíbil řešení. Nicméně situace se v žádném případě nezlepšila, ale právě naopak. Váš slib se, pane ministře Chovanče, ukázal být jen planým. Kde je chyba, pane ministře? Ve vedení vašeho ministerstva, nebo ve vedení České pošty? Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní dávám slovo paní poslankyni Putnové, aby přednesla svoji interpelaci na místopředsedu vlády Pavla Bělobrádka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Ještě jednou dobré odpoledne. Můj dotaz na pana vicepremiéra Bělobrádka se vztahuje k financování vědy a výzkumu pro rok 2017 a 2018. Očekávali jsme, že s rostoucím HDP se bude také zvyšovat množství prostředků, které půjdou do vědy a výzkumu. To se bohužel neprokázalo, protože v roce 2016 byl podíl národní podpory na vědu a výzkum 0,63 % HDP, když v roce 2015 to bylo 0,66 %. Uvádím národní zdroje, protože to považuji za korektní. Vždy se uváděly národní zdroje, aby bylo jasné srovnání.

Předkládací zpráva opakuje a rekapituluje řadu zásad, dle kterých byl rozpočet připraven, nijak ale nekomentuje ani nehodnotí požadavky jednotlivých resortů. V návrhu rozpočtu není také žádné adekvátní věcné zdůvodnění pro právě požadované navržení. Vlastně se nám předkládá k věření, že bude dohodnuto s resorty.

Pokud jde o rok 2018, ve výhledu rozpočtu na rok 2018 se počítá zhruba s 270 mil. korun pro instituce a programy v resortech Ministerstva životního prostředí, Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva zahraničních věcí a Ministerstva dopravy. To znamená, že se počítá s tím, že tyto resorty znovu budou poskytovat podporu výzkumu a počet poskytujících kapitol vzroste z 11 na 15.

To má být snižování roztříštěnosti, o kterém, pane vicepremiére Bělobrádku, tak rád a často mluvíte?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo panu poslanci Holečkovi, aby přednesl svoji interpelaci na ministra kultury. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci zápisu Hornické kulturní krajiny Krušnohoří do seznamu UNESCO. Tento projekt sleduji již od jeho začátku, protože jsem jako tlumočník pomáhal při prvních setkáních a hodně mi na něm záleží. Z médií jsem se dočetl, že tato žádost se stahuje a je určena k přepracování. Chtěl bych se tedy zeptat, jaké komplikace vedly českou stranu ke stažení této žádosti, a tím pádem i posunutí dalšího posouzení až na únor příštího roku. Chtěl bych vás poprosit jako poslanec Ústeckého kraje, aby česká strana všechny připomínky k žádosti napravila a Krušnohoří se do seznamu UNESCO mělo šanci dostat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, kolegyně, kolegové, na projektu společné nadnárodní česko-německé nominace Hornická kulturní krajina Erzgebirge/Krušnohoří, který iniciovala německá strana, konkrétně Sasko, se pracuje již od roku 2011. Do přípravy nominace jsou zapojeny nejen státní orgány obou zemí, ale i orgány památkové péče obou zemí, dotčené kraje, přední odborníci a samotní občané a komunity této oblasti. Od prvních kroků přípravy projektu bylo stanoveno, že koordinátorem společné nominace bude Německo, z jehož kvóty bude nominace předložena, což je i vzhledem k rozsahu nominovaného německého a českého území logické.

Ministři Saska a České republiky zodpovědní za kulturní dědictví podepsali v roce 2014 memorandum o spolupráci, kterým obě strany stvrdily svou připravenost a vůli dále spolupracovat při ochraně, péči a prezentaci Hornické kulturní krajiny Erzgebirge/Krušnohoří. Samotná nominace byla předložena Centru světového

dědictví UNESCO prostřednictvím německé strany jakožto gestora v řádném termínu v lednu 2014.

Na podzim 2015 proběhla hodnoticí mise ICOMOS, které se zúčastnili zástupci obou předkládajících států. Z oficiální zprávy ICOMOS z ledna tohoto roku vyplynulo, že nominaci ve stávající podobě nelze doporučit k zápisu na seznam světového dědictví. Není zpochybněna výjimečná světová hodnota navrhovaného statku, ale příliš rozdílný přístup v pojetí nominace na české a na německé straně s tím, že česká část lépe odpovídá charakteru kulturní krajiny. Německá strana okamžitě začala v součinnosti s českou stranou připravovat prvotní revizi nominace německé části a souvisejících textů společné části nominace, když v únoru tohoto roku proběhlo další neformální jednání se zástupci panelu ICOMOS, který i nadále trval na svých doporučeních. Německá strana z těchto důvodů a po dohodě s Ministerstvem kultury České republiky stáhla pro letošní rok nominaci z Centra světového dědictví UNESCO. Obě strany neprodleně zahájily celkovou revizi nominace ve smyslu doporučení ICOMOS. Cílem je předložit upravenou nominační dokumentaci Centru světového dědictví k novému posouzení již v nejbližším možném oficiálním termínu, tedy do 1. února 2017.

Německá i česká strana mají z minulých let zkušenosti s dílčími úpravami svých návrhů dle doporučení ICOMOS, když mnohé z těchto přepracovaných nominací se posléze staly světovým dědictvím. I z těchto důvodů je postoj obou států k tomuto projektu neměnný a současné úpravy je nezbytné pokládat za standardní součást nominačního procesu. Ministerstvo kultury České republiky potvrdilo, že i nadále bude podporovat společný německo-český projekt nominace na seznam světového dědictví z důvodu reálných nadějí na úspěch. Obě ministerstva spatřují v projektu nominace vynikající příklad dobré sousedské spolupráce.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pan poslanec nechce položit doplňující otázku, tudíž dnešní interpelace končím, protože poslední interpelace může být dle jednacího řádu přednesena v 17.55.

Dříve než schůzi přeruším, dovolte mi přečíst omluvu pana ministra Chovance, který se omlouvá z dnešního jednání od 17.45 do konce jednacího dne.

V tuto chvíli tedy přerušuji právě probíhající schůzi Poslanecké sněmovny do zítřka do 9 hodin, kdy budeme pokračovat dle schváleného programu pevně zařazenými body. To je bod 153, senátní návrh, prodejní doba, ve třetím čtení, bod 154, podpora výzkumu, také třetí čtení, bod 161, zákon o NKÚ ve třetím čtení, a potom další body.

Děkuji vám za spolupráci a přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 17.58 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
15. dubna 2016
Přítomno: 170 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Hamáček Jan – pracovní důvody, Adamec Ivan bez udání důvodu, paní poslankyně Aulická Jírovcová – zdravotní důvody, Balaštíková Margita do 12 a mezi 13. a 14. h – pracovní důvody, paní poslankyně Bebarová Rujbrová od 12 h – osobní důvody, Birke Jan bez udání důvodu, Brázdil Milan – pracovní důvody, Dobešová Ivana do 11 h – zdravotní důvody, Faltýnek Jaroslav mezi 13 a 14.30 – pracovní důvody, Fiedler Karel – rodinné důvody, Fischerová Jana – zdravotní důvody, Hubáčková Gabriela – rodinné důvody, Chalánková Jitka – zdravotní důvody, Jandák Vítězslav – zdravotní důvody, Kádner David – zdravotní důvody, Langšádlová Helena – zahraniční cesta, Laudát František – osobní důvody, Matušovská Květa – zdravotní důvody, Nohavová Alena – osobní důvody, Nykl Igor – zdravotní důvody, Putnová Anna – zdravotní důvody, Schwarzenberg Karel – osobní důvody, Váhalová Dana – pracovní důvody, Zahradníček Josef – zahraniční cesta, Zelienková Kristýna – zahraniční cesta, Zemánek Jiří – zdravotní důvody.

Z dnešního jednání se omlouvají tito členové vlády: Babiš Andrej – pracovní důvody, Jurečka Marian – zahraniční cesta, Marksová Michaela – zahraniční cesta, Němeček Svatopluk – zahraniční cesta, Pelikán Robert – pracovní důvody, Stropnický Martin – pracovní důvody, Ťok Dan – pracovní důvody, Valachová Kateřina – pracovní důvody, Zaorálek Lubomír – zahraniční cesta.

S kartou číslo 3 dnes hlasuje pan poslanec Velebný.

Dnes bychom se nejprve věnovali pevně zařazeným bodům z bloku třetích čtení. Jedná se o body 153, 154 a 161. Poté bychom projednali bod 189 z bloku třetích čtení a dále bychom pokračovali pevně zařazenými body 56, 57, 58, 59, 60 a 61.

S přednostním právem pan poslanec Stanjura. A dříve než mu dám slovo, poprosím kolegyně a kolegy, aby se posadili na svá místa a nerušili nás v jednání.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní místopředsedkyně vy jste četla omluvy členů vlády. Všiml jsem si, že mezi omluvenými je ministr spravedlnosti. Přitom jsme dneska zařadili, nebo vy jste zařadili a my jsme hlasovali proti, několik bodů, které má předkládat ministr Pelikán. Takže navrhuji, aby Sněmovna rozhodla o zrušení pevného zařazení těchto bodů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já pro stenozáznam – pan poslanec Kalousek hlasuje dnes s kartou číslo 19 a svoji omluvu ruší pan poslanec Zahradníček. (Hluk v sále. Předsedající zvoní na zvonec. S předsedající hovoří mimo mikrofon poslanec Faltýnek.)

Pane poslanče, já se moc omlouvám, tady na mě hovořil kolega. Nevím, jestli byl vznesen nějaký návrh. Velice se omlouvám, ale nezaznamenala jsem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Žádný problém. Paní místopředsedkyně na začátku dnešního jednání četla omluvy jak členů Poslanecké sněmovny, tak členů vlády. Omlouvala pana ministra spravedlnosti. Vy jste včera zařadili asi šest bodů, jejichž předkladatelem je ministr spravedlnosti. Takže já navrhuji, abychom rozhodli o zrušení pevného zařazení těchto bodů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, to je procedurální návrh. Já o něm musím dát hlasovat bez rozpravy. Obdržela jsem samozřejmě registrované omluvy. Takže svolám kolegy k hlasování. Máme tady z klubu informace, že by měl být přítomen. Nicméně váš procedurální návrh... pane kolego já musím procedurální návrh nechat odhlasovat, protože zde padl.

Takže zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 155. Přihlášeno 144, pro 60, proti 65. Návrh byl zamítnut.

A nyní budeme pokračovat dle schváleného pořadu. Dříve než tak učiníme s přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobré ráno, dámy a pánové. Možná jen pro stenozáznam je zapotřebí uvést, že pan ministr Pelikán je omluven z pracovních důvodů, což vzhledem k tomu, že má dnes pevně zařazené body na Poslaneckou sněmovnu, nepostrádá jisté pikantnosti.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní již přistoupíme k projednávání bodu... S přednostním právem pan poslanec Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Moc se omlouvám, ale já jsem včera vlastně, nebo kolega Kubíček načítal pevné zařazení bodů ministra Pelikána na dnešek po třetích čteních s vědomím, že pan ministr bude přítomen. Pan ministr je na cestě. Bude přítomen na projednávání těchto bodů a já nevím, proč se stala tato situace, kdy byla nahlášena jeho omluva. Takže zjistím, kdo z našich lidí toto zapříčinil. A omlouvám se celé Poslanecké sněmovně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. (V sále je silný hluk.) A nyní již přistoupíme k projednávání bodu

153.
Senátní návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ - třetí čtení

Poprosím opravdu o klid. Jsme ve třetích čteních. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele senátor František Bublan a zpravodajka garančního výboru, a tím byl hospodářský výbor, paní poslankyně Květa Matušovská. Paní poslankyně Matušovská je omluvena a zastoupí jí pan poslanec Šidlo.

Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 272/4, který byl doručen dne 3. března 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 275/5.

Nyní se táži pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Senátor František Bublan: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi jenom několik málo slov na úvod k projednávání tohoto zákona.

Diskuse a debata kolem omezení prodejní doby v některých velkých prodejnách se vede již několik let. A možná je tomu tak i dobře, protože není to diskuse pouze v Parlamentu ČR, ale je to i diskuse ve veřejnosti, v mnoha médiích. Takže jsme se mohli docela dobře seznámit s podstatou tohoto návrhu a i s jeho myšlenkou.

Chci poděkovat všem výborům, které se zabývaly tímto návrhem. Mám samozřejmě určité výhrady k některým pozměňovacím návrhům. Nicméně se domnívám, že se ukázal takový střet dvou myšlenek, které možná i trošku vyjasnily podstatu zákona.

Už zde není takové to mylné myšlení o tom, že se jedná o každou neděli. To skutečně ne, jde pouze o těch sedm vybraných svátků. Že se jedná pouze o ty velké supermarkety, které zaměstnávají stovky lidí, kteří touží po tom mít některý den v roce volný. Že nedojde k nějakému velkému poklesu tržeb. Sami obchodníci přiznávají, že ty dny, které budou mít zavřeno, si ty tržby potom nahradí v dalších dnech.

Ta debata skutečně užitečná byla a já chci jenom zdůraznit jednu věc. To, co odpůrci tohoto návrhu zdůrazňují, že jde o nějakou svobodu nakupujících. Ten zákon není o těch nakupujících. Ten zákon je o těch, kteří jsou za pokladnami, kteří jsou ve skladech, a ten zákon je pro ně. Pro ty nakupující budou ostatní dny a já myslím, že veřejnost to přijme celkem s pochopením a nebude s tím velký problém. (V sále je stále velký hluk.)

Pokud bych se chtěl vyjádřit k jednotlivým pozměňovacím návrhům, bohužel nemohu souhlasit s těmi, co byly schváleny, nebo s tím jedním, co byl schválen v hospodářském výboru, protože se domnívám, že by došlo k určitému vykostění tohoto návrhu a nastala by určitá nerovnost mezi těmi velkými prodejnami. A ty ostatní návrhy –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane senátore, já se moc omlouvám, že vás ruším, ale znovu vyzývám kolegy a kolegyně, aby se ztišili a nechali přednést vaši řeč v důstojné atmosféře.

Senátor František Bublan: U těch ostatních návrhů – jeden je minimalistický, to by zase nenaplnilo účel tohoto zákona, druhý zase příliš maximalistický, že zahrnuje všechny státní svátky a ostatní svátky. To si myslím, že by bylo nad míru a bylo by to možná i ke škodě těch, kterých se to vlastně týká. A potom je tam jeden takový návrh, který v tom výčtu zahrnuje i Velikonoční neděli. Tady já mám trošku osobní problém, protože je o určitém přesvědčení a to přesvědčení říká, že bych se k tomu měl přiklonit, protože Velikonoční neděle je určitě silnější státní svátek než Velikonoční pondělí. Nicméně ten střet osobního přesvědčení s politickou odpovědností je silný a já bohužel v tom musím ustoupit a přiznat, že Velikonoční pondělí bylo tak trošku domluveno i s těmi, kteří vládnou těm supermarketům. Takže bych asi zůstal u toho původního návrhu a prosím, abyste k tomu také tak přistupovali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane senátore, a otevírám rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Karamazova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, není to poprvé, co na půdě Poslanecké sněmovny vystupuji, abych předložil argumenty proti omezení otevírací doby obchodů. S nadsázkou řeknu, že mě fascinuje, že tento legislativní paskvil nebyl smeten ze stolu hned v prvním čtení a nyní o tomto tématu diskutujeme už ve čtení třetím. Od příznivců restrikcí jsem zpočátku aspoň během těchto diskusí slyšel argumenty, které sice stály na hliněných nohou, ale byly věcné. Bývá však příznakem řady rozprav, když navrhovateli dojdou argumenty, že se uchyluje k pseudoargumentům.

První z nich patří do kategorie "oni taky". A tak nám tu socialisté a populisté dávají za příklad různé evropské státy, které prodejní dobu určitým způsobem regulují. Když tedy někteří poslanci vyslovují jména zemí, kde omezení prodejní doby platí, nedokazují, že toto opatření je dobré pro Českou republiku. Už Aristoteles věděl, že společnosti jsou různé, a že tedy není dobré automaticky přejímat zákony, které mohou fungovat v jejich zemích. Měli bychom pečlivě pozorovat souvislosti, historický kontext, ve kterém určitá země legislativu přijala. Pochopení hlubších souvislostí přispěje i ke kvalitě zákonů, které přijímáme. A samozřejmě je dobré řídit se také vlastní empirickou zkušeností. Ti, kteří tvrdí, že v Rakousku omezení otevírací doby obchodů existuje, mají pravdu. Už ale nevidí nebo nechtějí vidět problémy, které toto nařízení způsobuje. Stačí se podívat na ten zběsilý úprk pro zboží všeho druhu, dokud jsou obchody otevřeny. Větší počet lidí musí nakoupit za menší čas na stejné ploše. Obchody totiž nafukovací nejsou. Výsledek? Menší komfort pro zákazníky, více stresu pro zaměstnance.

Další z pseudoargumentů, který jsem slyšel, je tento: Dřív lidé trávili svátky se svými blízkými, dnes radši chodí do obchodních center. Pokud obchody zavřeme, lidé

se opět vrátí ke svým rodinám. Je to samozřejmě nesmysl. Nepochybuji, že čas lze trávit smysluplněji než bloumáním po obchodních pasážích. Opět se ale jedná o velmi povrchní hodnocení. Životní styl je jiný, celá společnost je jiná, ano, vazby mezi lidmi, mezi členy rodin jsou slabší. To je ale důsledek právě sociálního inženýrství, které levice tak často a ráda používá. Nedovolme, aby náš volný čas opět regulovali politici a úředníci. Silnějších vazeb v rodinách určitě nedosáhneme omezením otevírací doby nákupních center.

A do třetice všeho zlého, v uvozovkách. Argument o prodavačkách, které by rády byly se svými rodinami, ale zaměstnání jim v tom brání. Já na druhé straně mohu jako pedagog vyprávět příběhy studentů, kteří přivýdělek ve svátek vítají. Oba případy jistě existují, ale to ještě zákonodárce neopravňuje, aby komukoliv bránili pracovat v určitý den. Připomínám, že pracovat ve svátek není povinnost, ale možnost. A každá možnost je symbolem naší svobody. Vzpomínám, jak před rokem 1989 komunisté povinně hnali do práce občany ještě na Štědrý den. V jiné svátky se zase každý musel účastnit povinného veselí na manifestacích. Sociální inženýrství tedy nevedlo k možnosti trávit volný čas podle vlastních preferencí. A sociální inženýrství nepřináší lidem nové možnosti ani dnes.

Jak jsem již řekl, možnost znamená i svobodu. Proč tedy podpořit zákon, který nejen že lidem možnosti, tedy svobody nepřinese, naopak o možnosti – nákup nebo práce – nás všechny připravuje. Proto i dnes apeluji na zdravý rozum. Neregulujme jednání, které není nebezpečné, nesnažme se řídit, co mají lidé dělat ve volném čase. Nejednejme proti smyslu instituce, do které jsme byli zvoleni.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče, a prosím dalšího v pořadí, tím je pan poslanec Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Dobrý den, děkuji za slovo. Paní předsedající, vážená vládo, vážení kolegové, já si myslím také, že nejsem nijak velkým příznivcem regulace, která se stala součástí dnešního právního řádu. Jenom si dovolím malou repliku na velké množství zákonů, které jsme třeba například v těch posledních dnech zasedání této Poslanecké sněmovny přijímali. A napadá mě třeba zákon o zadávání veřejných zakázek, ale i zákon třeba protikuřácký a spousta jiných zákonů, ve kterých jsme velice vážně regulovali a svazovali tu domnělou svobodu, o které tady hovořil můj předchůdce. Myslím si i v tomto smyslu, že regulace provozní doby velkých supermarketů půjde a bude to vstřícné gesto zejména vůči zaměstnancům, kteří v těchto supermarketech pracují. Tento návrh zákona podpořím, přestože si myslím, že by mohl být mnohem širší, že by klidně tato regulace mohla být vztažena i na dny, které jsou dny volna, tedy třeba na neděle. Ale i v této podobě si myslím, že půjde o první krok, který bude vstřícným gestem této Poslanecké sněmovny vůči zaměstnancům a vůči určité úctě k práci, kterou oni odvádějí. (Potlesk z levé části sálu.)

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k mikrofonu s faktickou poznámkou pana poslance Svobodu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedající. Faktická poznámka, která reaguje na mého předřečníka, ke kterému bych se rád obrátil vaším prostřednictvím.

Zákaz prodeje o nedělích zavedlo Maďarsko před rokem. Minulý týden ho zrušilo, protože došlo k obrovskému poklesu a krachu malých obchodů, došlo k obrovskému poklesu zaměstnanosti. A ty ekonomické dopady byly tak hrůzné, že po roce zákazu prodeje o nedělích ho minulý týden Maďarsko znovu zavedlo. Já to jenom připomínám, aby to všichni věděli. Zákaz o nedělích znamená zhruba 50 dnů. My zakazujeme sedm dní, čili ty naše ztráty budou sedminové, ale bezesporu budou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Eviduji. Mám zde ještě dvě faktické poznámky – pana poslance Kučery a pana poslance Grospiče. Prosím pana poslance Kučeru. Máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Vážené dámy, vážení pánové, já nevím, kde se vzalo to přesvědčení, že když bude mít obchod v neděli či o státní svátek zavřeno, že zaměstnanci nebudou pracovat. To by mě velmi zajímalo, kde existuje to rovnítko. V Pondělí velikonoční máme zavřeno, to znamená prodavačky nebudou sedět za kasou, ale proč by nemohly zakládat zboží, proč by nemohly dělat inventury, proč by nemohly připravovat na nějakou novou prodejní akci? A já si myslím, že budou. To znamená, prosím, nepoužívejme argument "obchod má zavřeno, to znamená, zaměstnanci obchodu jsou doma". Nejsou. Pracují na jiných úkolech, které jim určitě zaměstnavatel dá. Tak prosím považujme tento argument za velmi lichý a falešný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Grospiče s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych chtěl reagovat jenom velice krátce na svého předřečníka vaším prostřednictvím, na pana kolegu poslance Svobodu, s tím, že v životě je řada věcí, která se zavádějí a potom se ruší. Například druhý pilíř důchodového pojištění. Kolik států i členských zemí Evropské unie, třeba i Spojené státy americké, ale myslím Spolkovou republiku Německo, nebo i to zmiňované Maďarsko, o kterém jste tu hovořil, nebo Polsko, tento pilíř zavedlo a pak splakalo nad výdělkem a muselo ho zrušit a nést všechny ty ztráty, které s tím byly spojené.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní s přednostním právem pan poslanec Sklenák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno kolegyně a kolegové. Tady se za ta dvě čtení řekla spousta slov a mluvilo se o všem možném, ale já si myslím, že to, o čem my dnes budeme rozhodovat, je poměrně prosté. Zákoník práce říká, že státní svátky a ostatní svátky jsou dny pracovního klidu. A zákoník práce říká, že ve dnech pracovního klidu lze zaměstnanci nařídit práci jen výjimečně, a to jen takovou práci, která nemůže být provedena v pracovních dnech. Proto naprostá většina zaměstnanců má ve státní svátky volno. Všichni úředníci mají volno a úřady jsou zavřené, protože prostě se úřadovat dá i ten další následující pracovní den. Mají volno dělníci, mají volno učitelé, protože ti naše děti mohou vzdělávat i následující pracovní den, a máme volno například i my. My také, když je státní svátek nebo ostatní svátek, tak nejednáme. A vedle této většiny společnosti je několik dalších profesí... (Odmlka pro hluk. Řečník se obrací na předsedající.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já s vámi souhlasím, pane kolego, ale přijde mi nedůstojné neustále kolegy okřikovat. Já předpokládám, že si uvědomují, že jsme ve třetích čteních, tak vás poprosím, abyste vydržel, a počkáme, až se Sněmovna úplně zklidní.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji, paní místopředsedkyně. A vedle té většiny zaměstnanců a většiny společnosti je několik profesí, ve kterých se pracuje i ve svátcích, protože bez jejich práce se společnost neobejde. To jsou typičtí lékaři, protože samozřejmě i ve státní svátek někdo může dostat infarkt a potřebuje lékařskou pomoc. Jsou to třeba hasiči, protože i ve státní svátek může hořet. Jsou to řidiči hromadné dopravy, protože i ve státní svátek se lidé potřebují přepravovat. A my dnes stojíme před rozhodnutím, jestli ti prodavači a ti pokladní v supermarketech mají patřit do té první skupiny, jestli se bez jejich činnosti společnost obejde a měli by mít nárok na to volno tak jak většina společnosti, anebo jestli patří mezi ty lékaře, hasiče, policisty, protože se bez jejich činnosti společnost neobejde a obchody prostě musí být otevřené i ve státní svátek. My dnes stojíme před prostým rozhodnutím. A ten, kdo bude hlasovat pro tento zákon, tak říká ano, my se obejdeme, když v sedm vybraných dnů v roce budou obchody zavřené, a ať ty desetitisíce pracovníků mají stejný nárok jako ti ostatní. A ti, kteří budou hlasovat proti tomu zákonu, říkají ne, jen ať tam sedí v těch pokladnách, co kdyby někdo na Nový rok dostal hlad a potřeboval si jít něco koupit. Takhle prosté to je.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Eviduji tři faktické poznámky. Jenom se chci ubezpečit u pana poslance Stanjury, zda chce pro faktickou poznámku přednostní právo. Tři faktické poznámky. Paní poslankyně Adamové, potom pana poslance Svobody a poté pana poslance Kučery. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne dámy a pánové. Ten argument pana kolegy kulhá hned na dvě nohy. Pane kolego Sklenáku prostřednictvím předsedající, když tedy je to tak, jak říkáte, tak proč jste vybrali, nebo

proč senátoři, autoři zákona, vybrali jenom pár těch svátků. Vždyť jich není jenom sedm. To je jeden důležitý aspekt toho.

A druhá věc. Vy tady říkáte tedy prodavačky atd. Tak co třeba takové pohostinství? Budeme za chvíli omezovat i otevírací dobu hospod a otevírací dobu restaurací, které jsou ve svátky dost často také otevřené? Copak ty číšnice a číšníci, barmani, kuchaři nemají také tento nárok, jak vy říkáte? Kde se zastavíme? Koho budeme vyčleňovat z toho a určovat zákonem?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Svobodu, připraví se pan poslanec Kučera a po něm pan poslanec Černoch. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Nedalo mi to, abych nepoděkoval kolegovi Grospičovi za jeho reakci na moje sdělení, protože on nám sdělil, že všude ve světě se přijmou špatné zákony a pak to stojí spoustu peněz, když se realizují nebo když se musí rušit. Rozumím tomu tedy tak, že souhlasí se mnou, že v tuto chvíli chceme přijmout špatný zákon. Z té argumentace to logicky vyplývá. Logika byl jeden předmět, který mě na gymnáziu učili.

A na margo dalších příspěvků, které tady zazněly. Samozřejmě ta hranice, koho se to bude týkat, se může rozšiřovat. Ale to, co říkám já, to si musí rozhodnout každý sám. Každý, kdo má obchod, se musí rozhodnout, jestli chce, nebo nechce prodávat na Velikonoční pondělí, jestli chce jít s tou šlehačkou vyplácet ta děvčata, nebo jestli chce prodávat. Je to jeho rozhodnutí. My mu to nemůžeme nařizovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Kučeru, pan poslanec Černoch stahuje svoji přihlášku, pan poslanec Kučera také stahuje svoji faktickou, tak tudíž prosím pana poslance Grospiče, který je přihlášen k faktické poznámce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně, a prostřednictvím vaším k předřečníkovi. Nechci s ním polemizovat, ale on velice dobře ví, že jsem to myslel úplně jinak. Jsou zde samozřejmě profese, které vyžadují nepřetržitý, 24hodinový výkon práce. Ty patří i ke společnosti. Zcela určitě k tomu nepatří zaměstnanci v supermarketech a umožněme jim, tak jako celé řadě jiných zaměstnanců, kteří toto právo mají a oprávnění, aby mohli čerpat v klidu své volno ve dnech, které jsou státem uznané jako státní svátky nebo dny volna a pracovního klidu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s přednostním právem pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já zkusím najít několik logických chyb v tom návrhu i v té argumentaci, kterou používají zejména levicoví kolegové.

Když vystupoval předseda klubu sociální demokracie, tak on smíchal veřejné služby a privátní služby. A bavíme se o tom, jestli stát např. zajišťuje provoz integrovaného záchranného systému, to je bezesporu veřejná služba, veřejná doprava. Ale teď mají ambice naši levicoví kolegové vstupovat i do soukromého sektoru. Už tady někdo říkal, že si vybrali... Řekněme si, jak to je. Z těch sedmi dnů, které jsou navrženy, reálně tři dny jsou dneska zavřené z rozhodnutí vlastníků. Zhruba tři dny. Stejně tak ten Štědrý den je velmi podobný tomu, ta ustálená praxe bez zákona, co je navrženo. Takže ze všech ostatních svátků si senátoři vybrali tři. Podle mě proto, aby nás trošku ošálili a říkají – jenom tři. A když to projde, přijde novela a přijdou další. Někteří kolegové z KDU to už navrhují dneska, rozšířit ty počty. A když si vezmete např. velikonoční svátky, tak je zvláštní, že pokud bychom už chtěli některý den obchody zavřít, tak by to měl být podle mě Velký pátek, a ne Velikonoční pondělí, když už chceme do toho vstupovat.

Další logická nebo nelogická věc je těch 200 metrů čtverečních. Já teď – pan kancléř tady není – mě by zajímalo odhadem, kolik metrů čtverečních má tato jednací síň. Bezesporu více než 200. Tak takhle vypadá ten obrovský hypermarket. Ne, ten obrovský hypermarket vypadá ještě menší než tato jednací místnost, podle senátorů. Takže říkat "my tím zavřeme velké hypermarkety" a současně tam mít 200 metrů čtverečních prostě neodpovídá realitě. Nebo kolik má průměrný hypermarket? Nic jsme se nedověděli.

Já jsem tady kladl panu senátorovi několik otázek, on mi v zásadě neodpověděl. Já jsem se ho ptal, proč 200 metrů čtverečních. A odpověď zástupce navrhovatelů je – protože je to tak ve Francii. To je skutečně neuvěřitelná logika! Protože ve Francii je 200, tak my jsme navrhli 200. Možná než skončí debata – ještě je dost poslanců přihlášeno, budou faktické – by nám mohl někdo přesně říct, kolik metrů čtverečních má tato jednací síň, abychom měli představu, o jak velké prodejní ploše hovoříme. (Posl. Zavadil z lavice: 800 metrů.) 800 metrů. Tak jeden z podporovatelů tohoto zákona, pan kolega Zavadil, odhaduje, že tato jednací síň má 800 metrů čtverečních. Takže společně sedíme ve čtyřech velkých hypermarketech, které necháme zavřené v okamžiku, kdy tento návrh zákona projde. Sami si srovnejte ta dvě slova – hypermarket s tou předponou hyper- a těch 200 metrů čtverečních.

Někdo z předřečníků už dneska říkal, když už se tak chcete starat o blaho našich občanů, kdyby někdo porovnal, kolik zaměstnanců – a mluvme o zaměstnancích – je v těch hypermarketech a kolik v ten samý státní svátek je v restauracích a hospodách. Já to nevím, ale odhadl bych, že v tom druhém případě je těch zaměstnanců mnohem více než v tom prvním. A já se prostě obávám, že navrhovatelé a podporovatelé z řad levice zvolili oblíbenou bruselskou taktiku: nejdřív dáme jenom dva prstíčky a budeme říkat, že víc nechceme. Ale v okamžiku, kdy jim to utrhne ty dva prstíčky, tak tam vloží celou ruku, budou to příští svátky, pak přijde nápad, aby to byla každá neděle, pak se řekne, že možná 200 metrů je už velký hypermarket, že ve skutečnosti hypermarket má už 100 metrů, a takhle budeme pokračovat. K ničemu to nepotřebujeme. Je to jasný příklad zbytečného zákona. Pokud se naši občané rozhodnou, že ve státním svátku nebudou nakupovat, tak ti soukromí vlastníci obchody nebudou provozovat. Takhle je to jednoduché.

A pak se chci zeptat na další věc. Kdo bude proměřovat 200 metrů čtverečních prodejní plochy. Ne provozovny, prodejní plochy. A co se stane v okamžiku, kdy mnozí zcela logicky v reakci na tento zákon si koupí mobilní zábrany a v ten státní svátek je tam posunou a řeknou – a dneska to máme 200. Tak vyrazí co? Úředníci živnostenských úřadů s metry, aby počítali. Nedoporučoval bych z vnitra, to ne, tam neumějí počítat, že jo. Vzpomeňte si, když v jednom vzorku je 5 % chybovost a ve druhém vzorku je také 5 % chybovost, tak podle úředníků Ministerstva vnitra je průměrná chybovost 10 %, protože pět a pět je deset. Tak ty bych tam nepouštěl. Podotýkám, že to asi nebylo za této vlády, aby to pan ministr vnitra nebral jako kritiku. Věřím, že on by to spočítal dobře.

Je to opravdu absurdní. A mnozí z vás se tváří, že je to velký problém, a úplně vážně ho řešíte. Tak mi řekněte, pane senátore, kdo bude kontrolovat 200 metrů, proč 200 metrů. A skutečně 200 metrů je hypermarket? Děkuji za odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Opálku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, ono to vypadá, že vždycky chci reagovat na svého kolegu z Opavy, ale tentokrát se chci vyjádřit k těm 200 metrům. Ono se o tom hovořilo v minulých čteních, ale já bych chtěl upozornit na zákon 477/2001, to je zákon o obalech. A tam poprvé byla stanovena hranice 200 metrů. Já bych přečetl jenom § 9. Hovoří o povinnosti obalu u provozoven s rozlohou větší než 200 metrů, aby měly povinnost prodávat nápoje jak ve vratných, tak nevratných obalech. Čili jestli hledáme vždycky nějaký odkaz, jestli už určitý termín, v tomto případě tedy stanovení rozlohy, v nějakém zákoně je, tak bych řekl, že jsem ho našel. Neříkám, že to musí být samozřejmě automaticky převedeno, ale chtěl bych říci, že s touto hranicí 200 metrů se už tedy potýkal od roku 2001 zákon o obalech a zřejmě se s tím nějak vyrovnal, takže by to neměl být problém ani u toho nového zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou pan poslanec... Omlouvám se. Pan poslanec Petrů, omlouvám se. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Já opravdu rychlou odpověď na pana kolegu Stanjuru. Je potřeba se seznámit s vyhláškou o podrobnější úpravě stavebního řádu, kde je jasně vymezena podlahová plocha. Pak se dozví odpověď na svou otázku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Nechci zdržovat, jen nemohu odolat, aby se ve stenozáznamu neobjevilo upozornění, že poslanec za KSČM nalezl v právním řádu paralelu mezi zaměstnancem a vratným obalem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Tak to byly faktické poznámky a nyní prosím... Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Opálky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Pan kolega Kalousek byl velice vtipný jako vždycky, ale chci říci, že jsem hovořil jen o 200 metrech, o zaměstnancích nepadl ani jediný můj výrok. Ale pokud bych chtěl hovořit o zaměstnancích, tak bych hovořil především o tom, jak způsobily nezaměstnanost v České republice tyto velké obchodní řetězce, které jsme sem vpustili na rozdíl od Polska, které zlikvidovaly dovozem cizího zboží naše výrobce, naše dopravce, naše malé obchodníky, kteří jsou podle vašich slov vaši voliči, ale vy hájíte vždycky zájem toho velkého, takže jdete proti vlastním voličům. Toť vše.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Kučeru.

Poslanec Michal Kučera: Já bych velice poděkoval za ta slova, která tady řekl můj předřečník, protože konečně víme, o co jde. Jde o boj proti velkým hypermarketům, jde o boj proti velkým provozovatelům. Myslím si, že je dobře, že tady tato věc zazněla, protože tím se mnohé vysvětlilo. A jsem rád, že to taky zaznělo z úst povolaných, to znamená poslance za KSČM.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Foldynu, připraví se pan poslanec Opálka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobré ráno. Já bych prostřednictvím paní předsedající chtěl reagovat na svého kolegu, který teď domluvil. Abychom věděli a pan kolega aby věděl, o co tady jde, tak by si musel nejdříve zkusit, co to je stát v tom hypermarketu o svátcích a dostat tu mzdu a zkusit z ní žít. To bylo platilo pro celou řadu z vás, kteří tady plédujete o svobodě, o všelijakých věcech, které prostě se mají najednou zabraňovat. Zkuste si žít za ty peníze, které ty holky tam dostávají za ty sobotu a neděle a za ty svátky, a pak byste teprv věděli, o co tady jde. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Opálku, připraví se paní poslankyně Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Chtěl bych reagovat na pana kolegu Kučeru, který vystupuje ke všem problémům, a já závidím jeho rozhled. (Smích a potlesk v sále.) Chtěl bych říci, že pokud si myslí, že mám přesvědčení, že nějaké tři svátky navíc někoho zničí nebo zraní, tak takovou představu opravdu nemám. Ale mám zájem, aby ti zaměstnanci, kteří i mě, když přijdu nakupovat, prosí, abychom to konečně schválili, tak jim vycházím vstříc. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Adamovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Pane poslanče Foldyno prostřednictvím předsedající, když jsem studovala vysokou školu, tak jsem si přivydělávala na brigádách právě tím, že jsem pracovala v maloobchodě. A mohu vám říct, že svátky jsme my studentky a studenti brali s velkou vervou právě proto, že jsme za ně měli příplatky. Takže oni zase ne všichni jsou na tom tak, že se tomu vyhýbají, ale někteří to, že právě mohou mít ve svátek příplatek, vítají. Takže neberte to pořád tak paušálně, že všem tady pomůžeme. Ono některým z nich možná, kteří se tady, jak někteří tvrdíte, vám ozývají a chtějí to, tak zase se vám třeba neozývají ti, kteří o ty příplatky stojí a kteří jsou rádi za to, že si mohou trochu přivydělat díky tomu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A teď tady mám čtyři faktické poznámky: paní poslankyně Semelové, pana poslance Grospiče, pana poslance Foldyny a pana poslance Zavadila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych chtěla reagovat vaším prostřednictvím na paní poslankyni Adamovou. Víte, paní poslankyně, ono je něco jiného, když si přivyděláváte jako studentka, moje dcera a můj syn také si přivydělávali v Albertu, když studovali, chodili tam na brigádu, a ono je něco jiného, když tam ty pracovnice jsou nastálo a opravdu za ten mizerný plat, který dostávají, a prostě musí tam být, aby uživily rodinu. A pokud jde o ty svátky, že jste je s vervou brali, tak věřte tomu, že ty prodavačky by byly velice rády doma. Tak jim přidejme ty peníze, aby měly důstojný plat a nemusely chodit o svátcích, včetně nedělí do práce. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Grospiče. Poprosím, aby se sněmovna uklidnila, kolegové nepokřikovali ze svých lavic. Přestože je ta debata vyhrocená, měli bychom zachovávat pravidla slušného chování. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vidím, že ta diskuse podtrhuje vážnost toho problému. Připojuji se ke svým předřečníkům. Také jsem oslovován téměř denně zaměstnanci těchto hypermarketů, mám mezi nimi i řadu známých, kteří prosí o to, abychom tento zákon co nejdříve schválili. A mohu také říci, že právě hypermarkety anebo ty velké prodejny využívají často, velice často, agenturní zaměstnance, využívají brigádníky a to je úplně jiný stav. Také tam řada lidí pracuje jenom na zkrácené pracovní úvazky, mají dělené směny, ty mzdy jsou velice nízké. A argumentovat tím, že si přivydělávají právě tím, že mohou pracovat ve dnech pracovního klidu nebo o svátcích a to jim zvyšuje tu mzdu, tak to je přece téměř národní ostuda. Ta mzda by měla být odpovídající a měla by plně pokrýt jejich životní potřeby. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Foldynu. Pan Foldyna stahuje, tak prosím pana poslance Zavadila, připraví se pan poslanec Kořenek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezké dobré dopoledne, dámy a pánové, vážená vládo, vážená paní místopředsedkyně. Já jen snad učiním dvě poznámky. První poznámka je vaším prostřednictvím vůči mé kolegyni z výboru pro sociální politiku Adamové. Ano, tomu rozumím, že studenti mají chuť, pracují a vydělávají si tam peníze, protože je potřebují nutně na to, aby mohli studovat. Ale tady je jeden argument, který tady nepadl. Ti kmenoví zaměstnanci nedostávají peníze za ty svátky, dostávají náhradní volno. To si prosím vás zjistěte. Já to zjištěné mám. Takže v tom je ten obrovský rozdíl, že zatímco ti lidé pracují o svátcích a v některých jiných profesích za to ty peníze dostávají, tak tady je nedostávají. A proto tak úpěnlivě žádají o to, nebo úpěnlivě je nadsazené slovo, ale žádají o to, abychom ten zákon prosadili. Takže to je první poznámka jenom k tomu, jak je placeno těchto x set, možná tisíc lidí. Spíš tedy tisíc lidí.

Druhá poznámka, to je jenom víceméně věcná věc, kde já mám za povinnost tady říci, že výbor pro sociální politiku 2. prosince projednával tento návrh zákona a přijal usnesení, ve kterém říká, že výbor pro sociální politiku podporuje senátní návrh. To je snad všechno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kořenka, připraví se pan poslanec Kučera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já jenom, protože tady padaly... Abychom věděli, o jaké ploše se bavíme. Tak tento sál má 305,77 metru čtverečního, takže se bavíme o dvou třetinách plochy tohoto sálu. To je jedna poznámka.

Druhá poznámka. Myslím si, že ten, kdo pracuje a pracuje poctivě, by měl mít takový plat, aby ten plat byl důstojný i bez příplatků ve svátky. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kučeru také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Zareagoval bych tady na slova svého kolegy pana poslance Zavadila. Vážený pane kolego prostřednictvím paní předsedající, to, o čem jste tady vy hovořil a o čem tady hovořili kolegové, tzn. o zlepšení pracovních podmínek, o zvýšení platů, o tom, aby dotyční pracující nedostávali náhradní volno, o to přesně se mají zasazovat odbory. To je přesně role odborů. Pokud by ovšem odbory plnily svoji roli. Mně to v poslední době připadá, že odbory mají jedinou roli, a to je vystřelit své odborářské bossy do vysoké politiky. To je podle mě v poslední době jediná role odborů. Kdyby odbory skutečně plnily svou

funkci, tak by to v těch hypermarketech nemuselo takhle vypadat. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou, připraví se paní poslankyně Semelová, všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Já bych vaším prostřednictvím chtěla kolegovi Kučerovi říci, aby ty odbory už opravdu nechal být, nikam nikoho nevystřeluje.

Já bych na vás chtěla apelovat, kolegyně a kolegové, abychom se na to podívali ještě z jiného úhlu. My se tady dohadujeme o zaměstnancích, o těch, kdo podnikají, kdo mají ty supermarkety. Neměli bychom se trošku zaměřit na to, co se v současné době děje, co se na Evropu hrne? Neměli bychom se semknout a více dbát na tu naši národní hrdost, na to, že tady sedm svátků budou uzavřeny ty supermarkety, že ti lidé budou pospolu, neměli bychom se spíše ubrat tímto směrem? My se tady dohadujeme, čeká nás tady ještě řada dalších zákonů, neměli bychom rozhodnout hlasováním, než se tady takhle překřikovat a zároveň dohadovat o tom, jestli podnikatelé přijdou o zisk, jestli náhodou někdo nebude hladovět? Prosím, dejme tomu čas a pojďme hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, nyní prosím s faktickou paní poslankyni Semelovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, já bych vaším prostřednictvím také chtěla reagovat na pana poslance Kučeru. Jenom bych chtěla připomenout, že to byly právě odbory, které spustily kampaň za ty dny volna, o kterých dneska budeme hlasovat, a které se za ně perou také. To je jedna poznámka.

A druhá poznámka. Ono v těch velkých obchodních řetězcích je také vůbec problém, aby se lidé vůbec do těch odborů dostali nebo aby je tam zakládali, protože na mnoha místech, jakmile se mluví o odborech, tak ten člověk je vyhozený z práce.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Okamuru, který je řádně přihlášen do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolím si jen pár krátkých a principiálních poznámek k tomuto návrhu zákona o omezení otevírací doby v prodejnách o státních svátcích.

Za prvé. Pokud je někdo ochoten nakupovat a někdo jiný pracovat, neměl by stát mluvit do toho, jak se mezi sebou dohodnou.

Za druhé. Navrhovatel říká, že důvodem návrhu je, aby byly o státních svátcích rodiny s dětmi. Jenže co když prodavač či prodavačka nemá děti? To jim v ateistické

zemi zakážeme pracovat? Jsme občanskou demokracií a stát nesmí nikomu a nijak nařizovat, jaký svátek má slavit. On, vážení přátelé, nesmí ani jakýkoli svátek nikomu vnucovat.

A za třetí. Zákaz je selektivní. Zákon navrhuje zavřít velké supermarkety a středně velké vesnické družstevní samoobsluhy, jednoty, coopy, kubíky a další, zatímco ty malé, převážně rodinné prodejny v drtivé většině vietnamské ponechává nadále otevřené. Uniká mi tedy logika navrhovatelů ze Senátu v čele s ČSSD. Znamená to, že jít nakupovat v menším krámu s luxusní módou a nebo šperky a prodávat tam je povolená sváteční činnost a naopak prodávat nebo kupovat potraviny v levném velkém supermarketu je proti Bohu a rodině? Člověk se musí ptát, v jaké hlavě se takové nápady rodí.

Dámy a pánové, Maďarsko podobný zákaz prodeje o nedělích nakonec zrušilo. Krom jiného vláda připustila, že toto opatření bylo nepopulární a rozdělilo maďarskou společnost. A mě jako zastánce prosazování přímé demokracie může mimochodem potěšit, že ke zrušení zákazu vedla hrozba občanského referenda. Ukazuje se, že i když politici vymyslí hloupost, tak skutečně demokratický systém umí jejich chyby korigovat. Tedy přesně naopak, než je tomu v České republice. V České republice podle průzkumu 96 % všech domácností o svátcích či v neděli někdy nakupuje. A ve třetině případů pak dokonce jede i za většími nákupy potravin. A 65 % všech nakupujících jsou proti tomu, aby stát určoval, kdy mají mít obchody otevřeno a kdy ne. Problém je samozřejmě v tom, že jako obvykle politici neumějí řešit podstatu problému. Pokud se shodneme na tom, že cílem je větší ochrana těch, kdo chtějí být o nějakém svátku s rodinou a s dětmi doma, a tady naopak souhlasím, pak to neřeší plošný zákaz práce ve vybraném oboru a o vybraných svátcích. Kdyby chtěl někdo skutečně tuto věc řešit, tak např. tím, že by zaměstnavatel nemohl práci o státním svátku nařídit. Samozřejmě s výjimkami v oborech nezbytných pro bezpečnost a zdraví občanů. Ale pokud zaměstnavatel bude zaměstnance motivovat např. násobkem mzdy v takovém případě, budou se o práci ve státní svátky prodavači prát. Pokud bychom přijali toto řešení, které navrhuji, tzn. aby zaměstnavatel nemohl práci o státním svátku nařídit, a musel by tedy motivovat, velice motivovat pracovníky, aby o státním svátku pracovali, tak to bude principiálně správné a zákazníci i prodavači budou spokojeni.

Z výše uvedených důvodů poslanci našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, tento návrh zákona nepodpoří.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. (Z pléna je slyšet: Kolik vás je?) A poprosím sněmovnu o klid. Prosím k mikrofonu pana poslance Bendla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, ono už mnohé bylo řečeno v době, kdy jsem se hlásil do řádné rozpravy. Mezitím proběhlo možná několik desítek technických apod. Nicméně aspoň ještě některé argumenty k absurditě tohoto návrhu zákona, který má ambici vstupovat a říkat soukromému sektoru, co má, anebo nemá dělat. Přičemž když se tady bavíte o mzdách, o tom, jak

někteří lidé si zaslouží mzdu, pak je potřeba říci, že v okamžiku, kdy nařídíte některým obchodům, že budou muset mít zavřeno, tak ten obrat zkrátka bude nižší, lidé půjdou nakoupit někam jinam, ti, kterých se to bude týkat, budou mít méně peněz, a tudíž budou i méně schopni dát někomu něco do výplaty. To je potřeba, abyste si spočítali. Protože toto je absolutní logika v okamžiku, kdy říkáte – jedni zavřeno, druzí otevřeno. Půjdu nakoupit tam, kde bude otevřeno.

Já jako Středočech patřím k desítkám tisíc těch, kteří ráno, když odjíždějí do práce, obchody mají zavřeno, večer, když přijíždím z práce, naprostá většina obchodů má zavřeno. Většinou mají otevřeno naši vietnamští spoluobčané – zaplať pánbůh za ně, protože normální Středočeši bychom nenakoupili – a supermarkety. Řada Středočechů toho využívá, jsou jich desítky tisíc, kteří denně dojíždějí do práce do Prahy a zpátky a nemají v podstatě jinak šanci si nakoupit. Využívají to během možná svátků apod. Teď holt půjdou k těm, kteří budou mít méně než 200 metrů čtvereční plochy.

O absurditě počtu metrů myslím tady už bylo řečeno dost. Představíte-li si velikost obchodu 20 krát 10 metrů obchodní plochy, tak to opravdu je bomba supermarket. To jsou spíš menší obchody. A věřte mi, když tady říkal kolega něco o tom, že ze stavebního zákona cosi vyplývá, to se dá lehce změnit, upravit. A někteří obchodníci se toho budou snažit využít, protože prostě budou přicházet o peníze a možná i o lidi, kteří by chtěli zaměstnat.

Ještě obecně musím říct, že jsme svědky toho, že tady každou chvíli projednáváme nějaký zákon, který ukrajuje svobodu našich občanů. Včera to bylo o snaze začít z titulu úřednického rozhodnutí neposvěceného soudním rozhodnutím zasahovat do svobody na internetu. Máme tady zákon o ochraně přírody a krajiny, kde navrhujete, aby vlastníci půdy byli povinni prodat ve vymezených zónách svůj majetek, pokud ho budou chtít prodat, pouze a jedině státu. Připravuje se myslivecký zákon, kde chcete dát pravomoc myslivcům, aby omezovali vstup na pozemky vlastníků. Schválili jsme zákon o tržní síle, kde jste nadefinovali povinnost soukromých subjektů, co všechno mají mít ve smlouvách, jaké mají mít splatnosti faktur apod. A to je jedna věc za druhou, kdy dochází k omezování podnikání, ale obecně svobody občanů v České republice. Tento zákon je v tuhle chvíli jen jakási višnička na dortu.

Myslím, že byste si měli sáhnout do svědomí, protože tahle země potřebuje úplně jiné zákony, než je tento. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Kudelu, připraví se pan poslanec Stupčuk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážená paní předsedající, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, dámy a pánové, projednáváme návrh zákona, který není zásadní z pohledu ekonomického. Sedm a půl dne, které jsou navrženy, aby byl v tyto dny zakázán nebo omezen prodej v maloobchodě, jsou zhruba 2 % z celkového ročního počtu dnů. Včera jsem hovořil se zástupcem jednoho z našich největších obchodních řetězců v maloobchodě, který mě ujistil, že oni jsou na to připraveni, že

toto omezení pro ně nepřinese žádné významné ztráty na tržbách, protože jejich zákazníci mají své návyky, které podle tohoto našeho zákona, pokud ho přijmeme, upraví a prostě si nakoupí v jiných dnech. Já osobně doma dostanu lísteček, a jestli s ním ten obchod obejdu v pátek, v sobotu nebo v neděli, je úplně jedno, prostě nekoupím víc, než co je napsané na lístečku.

Tahle vzrušená debata je však naprosto z pohledu principiálního. Bezbřehost není svoboda. Domnívám se, že omezit prodejní dobu v maloobchodě tak, jak je tento návrh předložen, je správné. Řetězce v naší zemi si nemůžou stěžovat na to, že by měly malé tržby, malé zisky. Mám tady článek, kde jsou tržby nebo zisky v maloobchodě za rok 2013: Lidl 2 mld. 600 mil. korun, Kaufland 2 mld. 100 mil. korun a tak dál. Pouze Tesco bylo ve ztrátě, ale mám informaci, že za rok 2015 se z tohoto propadu vykřesalo.

To, že zaměstnanci rádi chodí na sváteční šichty, protože mají příplatky, může být pravda, nicméně mám zprávu od brigádníků, kteří o těchto svátcích, nedělích do marketů chodí, protože jim nemusí dávat příplatky, oni prostě mají sjednanou odměnu. Takže zase takové terno pro ty zaměstnance to není. A mám také zprávu, že se zaměstnanci těmto dnům vyhýbají.

Já jsem si dovolil k tomuto návrhu zákona předložit rozšiřující pozměňující návrh. Tak jako je v zákoně navrženo, aby se prodejní doba omezila na první a druhý svátek vánoční, tak jsem si dovolil předložit návrh, aby se prodejní doba omezila také na první a druhý svátek velikonoční. Na Velikonoční neděli a na Velikonoční pondělí.

U nás v Ostravě jsou velké markety běžně na Velikonoční pondělí zavřené. Mají zavřeno i na první svátek vánoční a druhý svátek vánoční. Mají zavřeno na Nový rok a některé zavírají také v ostatní svátky. Prodejnička, která je u nás v obci, dodržuje všechny sváteční dny včetně Vánoc, Velikonoc, Nového roku a podobně. Takže u nás v obci, byť je prodejna menší než 200 metrů, tak u nás se to absolutně ničeho nedotkne. Velikonoční neděle není státním svátkem ani není ostatním svátkem, protože principiálně vždycky padne na neděli. Je to jednoduché. Ale tak jak jsem řekl, jako patří k sobě první a druhý svátek vánoční, stejně tak patří k sobě první a druhý svátek velikonoční.

Velice vás prosím, abyste tento návrh zákona podpořili. A pokud uznáte, tak podpořte i můj pozměňovací návrh pod písmenem B, který hovoří, že by se prodejní doba měla omezit také na Velikonoční neděli. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Vondráčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, abych reagoval na ta tvrzení jak připravenosti a tržbách. Chtěl bych říct, že na každém návrhu se dá najít něco pozitivního, něco dobrého. Já jsem právě nalezl i na tomto návrhu něco dobrého a pozitivního. Určitě jste jako pozorní čtenáři zaregistrovali výrazný nárůst tržeb on-line obchodů s potravinami. Myslím, že tento návrh bude velkým impulsem pro tyto provozovatele, že můžeme očekávat další nárůst tohoto typu obchodování. Je důležité zákazníky naučit, aby se naučili nakupovat přes

internet a v ty státní svátky budou mít teď, jestli přijmeme tento zákon, mnoho příležitostí si to vyzkoušet a následně přejdou k tomuto typu obchodování. Obávám se ale, že potom budou možná smutní ti, kteří prosazovali tento zákon, protože internetový obchod rozhodně nepotřebuje tolik zaměstnanců jako klasický hypermarket. Takže děkuji za tyto provozovatele on-line obchodu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní již prosím k mikrofonu pana poslance Stupčuka.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já jsem spolupředkládal pozměňovací návrh, který určitým způsobem oproti původní předloze redukoval dopady návrhu zákona tak, aby se skutečně regulace týkala těch největších řetězců. Chtěl bych na tomto místě říci, že již netrvám na podpoře pozměňujícího návrhu, který jsem spolupředkládal. Naopak bych zde chtěl vyjádřit přesvědčení a podporu původnímu návrhu zákona tak, jak byl předložen v té senátní podobě. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Šrámka.

Poslanec Pavel Šrámek: Krásný dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovolte, abych i já se vyjádřil k tomuto zákonu a snažil se tento zákon odpolitizovat. Pracuji v obchodě asi 25 let a dovolte mi pár poznámek k tomuto zákonu.

Tento zákon není ani o střetu socialistů a liberálů. Není ani o státních svátcích, bohužel. Aby měli zaměstnanci volno. Není ani o boji proti hypermarketům, jak pan poslanec Kučera správně podotkl. Není ani o záměně zaměstnanců s nějakými obaly, jak tady jeden poslanec vtipně řekl. Tento zákon, troufnu si tvrdit, je odborně primitivní a staromódní. Patří do doby začátku 90. let minulého století. Obchod za posledních 20 let prošel obrovským vývojem a rozvojem. Jeho navrhovatelé však myšlenkově zamrzli v minulém století. Tento vývoj sleduji a dovolte mi pár příkladů.

Už název zákona omezení doby v maloobchodě a velkoobchodě je samozřejmě nesmysl. Definujte dnes, co je maloobchod a co je velkoobchod. Tento rozdíl panoval na začátku 90. let a dnes už to neplatí. Dnes máme obchody kamenné, máme pojízdné prodejny, máme tržnice, máme internetové obchody, máme farmářské trhy. Máme internetové obchody, které mají plochu větší než 3000 metrů, kde také máme pokladní, a tyto pokladní také vydávají zboží jako v normálním hypermarketu, ale nejsou vidět. A i tyto pokladní by vlastně tímto pádem měly do tohoto zákona spadat, ale nebudou. Tento zákon je diskriminační z hlediska hospodářské soutěže. Myslím si, že my poslanci bychom tady neměli omezovat hospodářskou soutěž, ale měli bychom podnikatele motivovat k tomu, aby samozřejmě jejich podnikání fungovalo. A hlavně bychom neměli stavět jedny podnikatele proti druhým, kteří dělají tu samou věc.

Představte si město, kde máte dva obchody, kde jeden má plochu 190 metrů čtverečních a vedle něho 200 metrů má 220 metrů čtverečních. Tak ten jeden obchod bude znevýhodněn proti tomu druhému. Proč? V obou obchodech jsou zaměstnanci, v obou obchodech jsou pokladní. V obou obchodech budou samozřejmě i státní svátky, pokud to nebude za hranicemi tohoto státu. Pokud by tento zákon měl projít nebo bychom ho měli schválit, tak ho schvalme buď pro všechny, anebo pro nikoho. Ale nestavme jedny podnikatele proti druhým. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s přednostním právem pana poslance Miholu, připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi také několik slov v tomto závěrečném hlasování k návrhu zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě. Dlouhodobě tento návrh já i celý klub KDU-ČSL podporujeme, vnímáme ho jako kultivující zákon. Odmítám řeči o zákazech či rozhodování o tom, co kdy kdo má dělat, jak mi některými bylo i podsouváno. A dokonce na některých výborech zněly nepravdy, když to řeknu hodně kulantně, lži, když to řeknu natvrdo, kterým jsem se nemohl bránit protože na těch výborech nejsem členem.

Na toto téma jenom doplňuji, že pokud mě někdo osočil ze sociálního inženýrství, tak potom bychom se museli dívat i na Baťu jako na sociálního inženýra. A byla by to pro mě velká lichotka, takové srovnání. A taktéž když někdo mluví o socialismu, tak já se velmi často hlásím k příkladu sousedního Německa, což je pro mě příklad nejen v této záležitosti, a tak říkám, takový socialismus jako v Německu by mě velmi v naší zemi potěšil, s veškerou tou úrovní, která se k tomu váže. Ve většině zemí západní Evropy mají jasno. Jsou dny, kdy ekonomika, práce a nakupování nejsou na prvním místě.

Nejsou to rozhodně země, které by byly snad nějak méně tržní, ani země, které by tato opatření posílala na hospodářské dno Evropy. Podotýkám, že nejvíce poukazuji obecně na Německo a Rakousko, ale samozřejmě Francie a další země, nechci je tady všechny vyjmenovávat. I v těchto zemích se k omezení prodejní doby o svátcích a případně dalších dnech nesouhlasně vyjadřují hospodářské komory, ale pokud jsem pátral, ani tam ani jinde jsem se nedopátral nějakého explicitního a hlavně podloženého názoru o dopadu těchto omezení na ekonomiku.

Vlastně je docela zajímavé zamyslet se nad tím, proč naše země plná nákupních center otevřených ve dne, případně i v noci, za uplynulé čtvrtstoletí významně nedotáhla hospodářský náskok většiny západních zemí, kde prodejní dobu omezují často nejen ve státní svátky. O zásadním brzdění ekonomiky to tedy jistě není. Ostatně o svátcích jen málokterá rodina či jednotlivec zůstává doma. Pokud lidé cestují, realizují své aktivity, pak využívají množství služeb, které se na rozvoji ekonomiky podílejí. Omezení prodejní doby o svátcích určitě přivítají prodavači a prodavačky, i s těmi jsem opakovaně hovořil a jejich názor je jednoznačný. I oni mají totiž své rodiny a ty často zdůrazňované argumenty v podobě příplatků, podotýkám často se jedná spíše o den náhradního volna, jsou dostatečnou náhradou asi jen

málokomu. Argumenty, proč se myslí pouze na prodavače a ne na lékaře či dopravce, jsou rovněž liché, nebo pouze částečné. Vždyť i v těchto oblastech dopravy nebo medicíny víme, že je o svátcích méně četný provoz. Nemůžete využívat všech služeb naplno jako ve všední den, to prostě není pravda a lehce se to dá zjistit. Pouze nejnutnější případy. A taky se to netýká všech obchodů a už vůbec ne benzínek, takže hlady nikdo neumře, svět se nezastaví a nezhasne.

Situace současné Evropy nás nutí se hlouběji zamýšlet a ohlížet se po našich kořenech, historii, kultuře a identitě. Kdy si tuto kulturu, významné dějinné okamžiky a osobnosti chceme připomínat vlastně více než právě o svátcích? Pokud o tom pochybujeme a chceme se soustředit pouze na ekonomiku, pak bychom mohli navrhnout, ať se tady tyto sváteční dny škrtnou úplně. Jsem ale přesvědčen, že svátky mají v naší společnosti své místo a měly by být dobře odlišitelné od ostatních pracovních dnů.

Základní senátní návrh se týká pouze vybraných osmi svátků. Já jsem od začátku poukazoval na to, že i mně to nebylo úplně dobře srozumitelné a vnímal jsem nad tím i otazníky zvenčí. Svým pozměňovacím návrhem proto vycházím vstříc tady těm, kteří pochybují, proč jenom právě tyto vybrané svátky. Viděl jsem, že ze strany TOP 09 byly takové dotazy a připomínky, tedy i TOP 09 v tuhle chvíli má možnost podpořit pozměňovací návrh, který se týká všech státních svátků.

Předem děkuji za podporu a děkuji také za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Petra Fialu. Po něm se připraví pan poslanec Lank. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, vážená paní předsedající. Jenom v reakci na to, co říkal pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Jiří Mihola k příkladům z jiných zemí a srovnání s jinými zeměmi. Aby tady zazněly všechny argumenty, jak mají.

Samozřejmě že v Německu a dalších zemích západní Evropy podobná regulace existuje, ale je potřeba se podívat na tu tendenci a ta je přesně opačná, než jakou jde Česká republika. V zemích, kde existoval třeba silný vliv církví a silný vliv odborů nebo obou těchto skupin dohromady, což je třeba Německo, existovala dříve poměrně striktní regulace nejenom nedělního prodeje a prodeje o svátcích, ale taky třeba prodejní doby v sobotu, prodejní doby ve všední dny. Mnozí z vás, kteří znáte situaci v Německu třeba ze začátku 90. let, si vzpomenete, že obchody mohly mít otevřeno po šesté, sedmé hodině večerní jenom ve čtvrtek. A co udělalo Německo? Německo začalo velmi významně v posledních letech liberalizovat všechny tyto regulace.

A podobnou cestou jde řada západoevropských zemí. Nebudu připomínat příklad z Maďarska, kde nedávno zrušili zákaz nedělního prodeje, který rok předtím zavedli. Takže když se díváme na zahraniční příklady, tak je potřeba dívat se i na tu tendenci. Česká republika se tímto návrhem vydává přesně opačně. Místo liberalizace, kterou jdou všechny země, které z historických důvodů regulace měly, zavádíme regulaci, aniž pro to existují opravdu vážné důvody. Jenom prosím, když pracujeme s příklady ze zahraničí, tak si všímejte toho, co tam opravdu udělali, jak probíhá veřejná debata,

a pak teprve podle toho si třeba z toho berme nějaký příklad a nějaké doporučení. Pokud si chceme vzít příklad z Německa a z podobných zemí, tak musíme spíše podporovat liberalizaci prodeje než její restrikci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Lanka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo, paní předsedající. Krásné dopoledne, kolegyně, kolegové. Víte mně tady na tom trochu vadí, že tady budeme zase nějakým způsobem kategorizovat zaměstnance. A teď nemluvím o těch, kteří tady už byli zmíněni, což jsou samozřejmě ti hasiči, policisté, lékaři a tak dále. To jsou lidé, které samozřejmě potřebujeme my všichni, aby byli v práci prakticky nonstop. Je to nutnost. Ale zase si říkám, jak k tomu přijdou ti ostatní, kterých se to týká v podstatě taky. Do práce o těch státních svátcích musí. A to jsou třeba ti zmínění pracovníci v pohostinství, ale nejenom v pohostinství, třeba na benzínkách nebo třeba i v médiích. Taky tam musí být. Mluvím z vlastní zkušenosti. A je to proto, abychom se mohli bavit. To není něco, bez čeho bychom nedokázali žít. My budeme v podstatě rozhodovat, kdo si volno zaslouží a kdo ne.

Teď se dostávám k tomu, co mně na tom vadí nejvíc, a to je základní princip. My budeme nařizovat z pozice státu lidem, jak mají trávit volný čas. Nezlobte se na mě, já si myslím, že snad každý z nás si dokáže velice dobře rozhodnout, jak ten volný čas chce strávit, a stát do toho s prominutím nemá co kecat. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Grospiče. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Znovu bych chtěl zareagovat, vaším prostřednictvím, na své předřečníky, zejména posledního. Já si myslím, že nejde o žádnou liberalizaci, že liberalizace v tomto smyslu se míjí svým výkladem, že jde o něco úplně jiného. Že pointa tohoto návrhu je také mimo jiné o tom, aby za osmihodinovou pracovní dobu, kterou odvádějí pracovníci i v těchto supermarketech, dostávali odpovídající mzdu, která bude stačit plně k úhradě jejich základních životních potřeb. A pokud nestačí a jsou nuceni pracovat o svátcích a nedělích, pokud jsou nuceni hledat si i jiné zaměstnání, tak potom něco není správně. Ale nespojoval bych to s liberalizací a už vůbec ne s tím, že tímto zákonem budeme někomu ukazovat a říkat, jak má trávit své osobní volno.

Tady jde především o zaměstnance těchto supermarketů, o prodavačky u posledních pokladen, které jsou v podstatě nuceny pracovat i o sobotách a nedělích a svátcích, aby vůbec dosáhly na nějaký odpovídající důstojný příjem. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Šrámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Pane poslanče, nemáte pravdu. Tento zákon prostě neřeší žádné platové podmínky zaměstnanců. Vůbec to neřeší, to prostě není pravda. To je lež, to musím odmítnout. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: To byly faktické poznámky a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kolovratníka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, paní předsedající, pane premiére, kolegové a členové vlády. Počkal jsem si v té rozpravě trpělivě, byl jsem řádně přihlášen a nereagoval jsem při faktických poznámkách. Teď jsem rád, že jsem to udělal. Poznamenal jsem si reakce některých svých předřečníků a dám vám, kolegyně a kolegové, několik otázek. Z nich bude zřejmý i můj názor k tomuto návrhu.

Pan poslanec Foldyna hovořil o tom, ptal se, jak pomůžeme těm děvčatům, která tam dělají za ty nízké mzdy, že je potřeba se o ně nějakým způsobem postarat. Pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, Jardo, ptám, jak jim pomůžeme tím, že nebudou pracovat o těch svátcích, že ty supermarkety zavřeme? Tomu nerozumím. Mají malé mzdy a my je nenecháme pracovat. Tak nerozumím tomu, jak jim můžeme pomoci. Určitě se teď nechci pouštět do detailů zákoníku práce, který kolega Zavadil zná určitě lépe než já. Víme, že je rozdíl mezi odměnou nebo vyrovnáním se se zaměstnancem za práci během svátků, za práci přesčas, jaký je limit přesčasů atd. atd. Do toho se nechci pouštět.

Paní poslankyně Semelová tady říkala, a řada jejích kolegů z KSČM, pojďme těm lidem přidat, pojďme jim zajistit vyšší platy. Tak se opět ptám, kolegové, jak to chcete udělat. To jsou soukromé firmy. To nejsou státní firmy. My jim to nějak nařídíme? Nebo zdražíme zboží a zavedeme povinný příplatek ke zboží na práci zaměstnanců? To přece nejde.

Přiznám se, a možná bych to sám nečekal, ale dnes jednoznačně souhlasím s kolegy z pravice, z pravicové opozice, ať s panem předsedou Stanjurou, s Michalem Kučerou. To jsou přece jasné a logické argumenty. Vím, že tady opakuji fakta, která už zazněla, že asi nikoho z vás nepřesvědčím, ale myslím si, že je dobré to říci a je dobré to zopakovat, a myslím, že teď mohu hovořit i za většinu svých kolegů z poslaneckého klubu hnutí ANO, že v tomto liberálním pohledu na tuto věc jsme víceméně za jedno.

Padlo to tu tuším z úst pana poslance Kučery. Máme přece zákoník práce. Máme odbory. Pokud, kolegové, cítíte, že tam jsou problémy, že zaměstnanci mají nízké mzdy, že jsou nedostatečně ochráněni, tak pojďme tady ve Sněmovně otevřít debatu na toto téma. To bude regulérní debata. A pojďme se bavit o tom, jestli je zákoník práce dostatečně nastaven, jestli některá ustanovení nezpřísníme, namátkově, za onu práci ve svátcích, jestli nenařídíme, nedáme novelizaci dotyčných paragrafů, že budou vyšší nebo větší příplatky. Pojďme debatovat o pozici odborů, jestli mají dostatečné nástroje, nebo nemají. To je regulérní debata na toto téma. Ale přeci tento problém, a tak to řeklo několik mých předřečníků, neřeší návrh na zavření určitého typu supermarketu v některé svátky.

Pan poslanec Sklenák. Odlehčím to. Doufám, že na Nový rok on sám nebude mít hlad. Ale mohl bych oponovat argumentem: A co právě ti, kteří pracují v ty jiné noci nebo jiné části svátků? Ti policisté, energetici, lékaři. Tak třeba ti ten hlad mít budou, protože oni právě jsou po směně a chtějí jít na ten Nový rok na nákup a nebudou si mít kde nakoupit. Ale je to podle mě hloupý argument, byť na mě někteří kolegové lékaři pokyvují, nebudu ho používat.

Závěrem, nechci zbytečně prodlužovat, protože opravdu opakuji, co zaznělo. Ale prosím, kolegyně, kolegové, neregulujme navíc dalším zákonem zbytečně životy našich občanů. Dejme jim svobodu, ať se sami rozhodnou. Pokud cítíme problémy, řešme je, ale řešme je v těch dotyčných zákonech.

Prosím, abychom zamítli tento návrh, tento zákon, jak již bylo navrženo, jak budeme za malou chvíli hlasovat. Prosím, pojďme se věnovat normám a zákonům, které alespoň podle mého názoru jsou pro občany České republiky opravdu potřebné. Děkuji. (Potlesk některých poslanců z hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji z místa přihlášku paní poslankyně Němcové. Jenom se chci zeptat, zda faktickou, anebo řádnou. Řádnou. Tak prosím, abyste vydržela, protože je před vámi ještě jedna faktická. Omlouvám se. (Dohady zprava.) Také řádnou? Tak v tom případě paní poslankyně má slovo. Jenom vás chci poprosit, jestli reagujete a chcete reagovat faktickou, abyste využili svého zařízení na stole, protože se to tím velmi urychlí. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, možná se vejdu do toho dvouminutového limitu. Chtěla jsem pouze vznést dotaz, který tady byl vznášen myslím i minule, a to na pány navrhovatele i pana zpravodaje, protože se snažím si pořád promítnout do praxe, jak to skutečně bude fungovat.

Žiji ve Žďáře nad Sázavou. Ve Žďáře nad Sázavou je několik obchodů těch velkých, asi supermarketů, které spadají do toho limitu, že budou muset mít zavřeno. Pak tam jsou dva nebo tři, které možná budou mít otevřeno. Lidé z okolních obcí, kterých je desítek, těch obcí, přijíždějí a nakupují právě v těchhle těch velkých obchodech, tam trefí, vědí, kde je najdou, ty malé budou docela těžko hledat, protože netuší, v kterém koutě toho bývalého okresního města je najdou. Dejme tomu, že je nějak najdou.

Ale pak se chci zeptat na to, co se bude odehrávat v našem krajském městě Jihlavě, kde je velké obchodní centrum, kde si pronajímají obchody různí daleko menší živnostníci, kteří tam mají domácí potřeby, květinářství, papírnictví, obuv, nevím, co všechno tam najdete. To spektrum jistě znáte, protože jste v takovém nějakém obchodním centru jistě někdy byli. A tyhlety obchody, vyjma toho supermarketu, který je tam také na potraviny, ten bude zavřený, ale potřebuji si tedy ujasnit, že všechny tyhle obchody od klenotnictví po květinářství přes papírnictví, domácí potřeby budou otevřené a jediné, co se v těchhle těch centrech zavře, budou potraviny. Rozumím tomu dobře? Prosím, na to bych chtěla vědět odpověď.

Co tedy vlastně tím sledujeme? Vždyť je to na zbláznění, co tady inženýrsky tvoříme. Protože je to nenormální, jestliže argumentujete tím, že si přejete, aby rodiny byly pohromadě, aby trávily nějak smysluplně volný čas, a pomíjíte to, že každý snad má v hlavě svoji představu, jak ho chce trávit. A vy jim nutíte: Dělejte všechno, ale nesmíte nakupovat potraviny. Běžte si koupit boty. Běžte si koupit hrnec do domácnosti. Ale chraň pánbůh vás chtít si koupit chléb. To přece není normální, co tady děláme!

Vnímám všechny argumenty pana kolegy Vondráčka o tom on-line obchodování, všechno tohle má přece jasné ratio. Vy, kolegové, kteří jste mluvili přede mnou a odmítáte tuhle normu se svými argumenty, vnímám je jako naprosto logické. A tady tohleto inženýrství, které vůbec nemá žádné logické opodstatnění, přece odmítněme! To nedává fakt smysl! Jestli chceme takhle tvořit zákony, tak opravdu žádným dobrým zákonodárným sborem nejsme. (Potlesk některých poslanců z hnutí ANO a z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní prosím s faktickou pana poslance Novotného. Řádně. Dobrá. Tak v tom případě dám slovo panu poslanci Plzákovi, který se řádně přihlásil do rozpravy.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, moje vystoupení bude krátké. Jestli jsem dobře pochopil záměr předkladatele, tak chce ochránit zaměstnance supermarketů, aby nemuseli v některých případech pracovat, když to není nezbytně nutné. Tak si to já vykládám a tak to také chápu.

Chtěl bych poukázat na jeden fakt, který ukazuje nedokonalost a absurditu toho návrhu. Čekal jsem, jestli tady nezazní, a buď jsem to přeslechl, nebo tu nezazněl. Nevím, jestli pan předkladatel ví, tak v těch supermarketech, vím to konkrétně určitě u Kauflandu, se pracuje i v noci. V noci se tam prostě přerovnává zboží, doplňuje na regály. V době, kdy ten zaměstnanec nebo zaměstnankyně by měli být s rodinou, jak vy říkáte, měli by odpočívat. Je to nezbytně nutné, aby se to dělalo v noci? Budeme novelizovat, budeme zakazovat noční práci v supermarketech? Protože to přece není nutné, aby se to dělalo v noci. Vždyť ta zaměstnankyně by měla být s tím manželem, s přítelem. A takovou absurditu já prostě vidím v tomto celém návrhu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Novotného s řádnou přihláškou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, chci říct pár slov k té dimenzi problému, která tady občas v některých vystoupeních zaznívá, to jest k dimenzi úcty k našim tradicím v případě státních svátků, anebo dokonce i k dimenzi duchovní, která souvisí s některými státními svátky.

Vzpomněl jsem si na jednu příhodu z vnitřního života této Sněmovny, která se odehrála zhruba před rokem a půl. Možná jste si někteří všimli, že určitá skupina lidí kolem Parlamentu, Senátu a naší Sněmovny, občas zve jiné své kolegy na duchovní setkání, kde se třeba předčítá z Bible a podobně. Na jednu takovou pozvánku na

takové duchovní setkání jeden z nás dvou set zareagoval odpovědí – já toho člověka nebudu jmenovat a vůbec mu neberu právo na takovou odpověď: už mi tyto pozvánky neposílejte, já jsem zaneprázdněn a nemám čas na to číst z nějaké knížky. Tou knížkou náš kolega myslel Písmo svaté, pro některé z členů této Sněmovny, nebo případně Bibli, tj. důležitou knihu v tradici naší západní civilizace. Pro mě je to docela podstatný obraz, který vypovídá o tom, že tato Sněmovna je nepochybně obrazem této společnosti, A je obrazem společnosti velmi sekularizované, společnosti, která i ve středoevropském prostoru je mimořádná právě mírou sekularizace, vykořeněností ze svých vlastních tradic apod.

Na jedné straně mám jakousi sympatii k pokusům některých kolegů tuto situaci měnit a nějak se s ní poprat, ale bojím se, že v uvozovkách znovu evangelizovat tento středoevropský prostor zákazy prodeje v tyto svátky, že to není úplně ta efektivní a optimální cesta k řešení duchovního vykořenění této části Evropy, a v tom smyslu moc na ten efekt nevěřím.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Já vám děkuji, pane poslanče, a táži se, zda někdo další se hlásí do otevřené rozpravy. Prosím, pane poslanče. S řádnou přihláškou? Hlásíte se s řádnou přihláškou, pane poslanče? (Ano.) Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji. Předtím, než budeme hlasovat, tak bych si dovolil vás krátce seznámit se stanoviskem poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové k tomuto bodu.

TOP 09 je důrazně proti jakémukoliv dalšímu omezování podnikatelské a osobní svobody. Ponechme prosím na svobodném rozhodnutí každého z nás, zda budeme o svátcích podnikat, procházet se s rodinou nebo chodit nakupovat. TOP 09 zákon, který tyto svobody zásadně omezuje, v žádném případě nepodpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova pana navrhovatele nebo pana zpravodaje. Pan navrhovatel. Prosím.

Senátor František Bublan: Děkuji, pane předsedající. Skutečně jenom několik málo slov, protože mám pocit, že už se v té debatě utápíme a je to stále totéž.

Asi dlužím panu poslanci Stanjurovi odpověď na těch 200 metrů čtverečních. Když jsem to zde uváděl, tak jsem mluvil o tom, že každá země má nějaká omezení, nějaká vymezení prodejní doby, a že třeba Francie má zrovna 200 metrů. Jinak děkuji panu poslanci Grospičovi, že našel určitou analogii u vratných nápojů. To znamená, není to proto, že to má Francie, tak to musíme mít také, ale hledali jsme způsob, jak se přiblížit ostatním zemím. A když jsem studoval jednotlivé země, kde omezení jsou, tak ono to skutečně není jednoznačné. To jsou takové příklady, nad kterými bychom se možná i podivili. Třeba Finsko má zakázáno prodávat v neděli dopoledne, ale odpoledne už se prodávat může. Můžeme se ptát proč. Jestli proto, aby mohli jít lidé

do kostela nebo aby strávili nedělní oběd v rodině – důvodů může být několik. Někde o zavírací době rozhoduje obec, město, někde dokonce region, kraj. Takže nemůžeme si najít nějaký přesný typ, podle kterého bychom se mohli řídit. A to, že některé země, jako je Rakousko, Německo, liberalizují trh a tu možnost, tak my se možná jenom budeme přibližovat k tomu, co tam v tuto chvíli mají, ale asi toho nikdy nedosáhneme.

Otázka, když někdo má 190 metrů čtverečních prodejní plochu a někdo má 210, ono to zní, jako by ten, kdo má těch 190 metrů, musel mít otevřeno. Nemusí, může mít zavřeno. Většina také zavřeno má. Tam jde jenom o to omezení pro toho, kdo má velkou plochu. Také jsme hledali způsob, jak to vymezit, jak to najít. V návrhu dokonce byl počet zaměstnanců, což by mohlo být také problematické. Nakonec se zvolila prodejní plocha.

Takže samozřejmě diskuse, co tady proběhla, je namístě, já si jí vážím, já si jí cením, ale jenom chci zdůraznit, že pokud chceme trošku prospět nebo pomoci zaměstnancům, tak budeme muset některé věci jakoby přejít a říct, o co nám jde, o to podstatné, nikoliv tady ty možná i marginálie nebo věci, které tak podstatné nejsou, ale pomáhají, aby to podstatné se prosadilo.

Dámy a pánové, já děkuji za diskusi. Teď už je to na vašem svobodném rozhodnutí a věřím, že ta myšlenka projde. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se pana zpravodaje, zda si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že v předchozí rozpravě padl návrh na zamítnutí, v tom případě, než budeme pokračovat v hlasování a v proceduře, se nejprve budeme muset vypořádat s návrhem na zamítnutí. Já vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami. Počkám, až se počet ustálí, a potom zahájím hlasování.

V druhém čtení padl návrh na zamítnutí tohoto tisku.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zamítnutí tohoto tisku, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 156, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro návrh 74, proti 80. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní tedy přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích a prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vás provedl hlasováním o sněmovním tisku 275/4, který jste dostali do svých lavic. Jsou tam uvedeny všechny pozměňovací návrhy a usnesení, které byly přijaty Poslaneckou sněmovnou do třetího čtení, které se dnes koná. V tomto tisku jsou uvedeny pozměňovací návrhy pod písmeny A, B, C a D.

Hospodářský výbor na své 35. schůzi 16. března vám připravil návrh procedury, která spočívá v postupném hlasování. První hlasování by bylo o pozměňovacím

návrhu pod písmenem A. Pokud by tento byl schválen, stává se nehlasovatelným pozměňovací návrh pod písmenem C. Další hlasování by byl pozměňovací návrh B, a pokud by nebyl přijat pozměňovací návrh A, jak jsem hovořil, muselo by se hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem C. Čtvrtým pozměňovacím návrhem je návrh pod písmenem D a potom bychom naplnili proceduru hlasováním o návrhu zákona jako celku.

Já si pak ještě dovolím při jednotlivých hlasováních vám říci, o co v konkrétních pozměňovacích návrzích jde.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda má někdo návrh jiné procedury. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Velice se omlouvám, pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych jenom říci, že v posledním hlasování na sjetině mám napsáno, že jsem hlasoval pro návrh, ale hlasoval jsem proti návrhu. Nezpochybňuji hlasování, ale jenom pro stenozáznam.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Takže to se netýkalo navržené procedury. Táži se, zda má někdo návrh na změnu navržené procedury. Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navrženou proceduru hlasování, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 157, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 166, proti nikdo. S procedurou byl vysloven souhlas. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji. První hlasování je o pozměňovacím návrhu pod písmenem A pana poslance Romana Kubíčka. Tento pozměňovací návrh rozšiřuje výčet svátků o 1. leden, o 25. prosinec, 26. prosinec a upravuje prodejní dobu 24. prosince pouze na dopolední hodiny, do 14. hodiny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru prosím. (Nedoporučuje.) Pan navrhovatel? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 158, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců. Pro návrh 77, proti 63. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Karel Šidlo: Další hlasování je o pozměňovacím návrhu pod písmenem D –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, patrně bude připomínka k proběhlému hlasování. Musíme chvíli počkat, prosím vás o strpení. Chci se zeptat pane poslanče, zda chcete zpochybnit hlasování. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Takže já poprvé v této sezóně... (Smích některých poslanců.) Hlasoval jsem pro, ale na sjetině mám zdržel se. A chtěl bych tímto zpochybnit hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Nechám o tom hlasovat. To znamená, zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zpochybnění hlasování, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 159. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 155, proti 3. S návrhem byl vysloven souhlas.

Znamená to, že budeme opakovat hlasování o pozměňovacím návrhu A. Zaznělo, čeho se týká, zazněla stanoviska. Je potřeba to opakovat? Není.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro pozměňovací návrh A, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 160, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 87, proti 50. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Táži se, zda někdo chce zpochybnit hlasování, nebo můžeme pokračovat. Nevidím připomínku, v tom případě budeme pokračovat v hlasování. (Hluk v sále.) Požádám vás, kolegyně a kolegové o ztišení, aby bylo dobře rozumět, o čem hlasujeme. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Podle schválené procedury schválení pozměňovací návrhu pod písmenem A se stává pozměňovací návrh pod písmenem C nehlasovatelným a my přistoupíme k hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem D, pana poslance Kudely, který rozšiřuje vyjmenované sváteční dny ještě o Velikonoční neděli.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru. (Nedoporučuje.) Stanovisko navrhovatele. (Stanovisko neutrální.)

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 161. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 42, proti 102. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Karel Šidlo: Další hlasování je o pozměňovacím návrhu pod písmenem D. Je to návrh pana poslance Stupčuka, který rozšiřuje limit velikosti prodejny z 200 metrů čtverečních na 5 tisíc metrů čtverečních.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru. (Doporučující.) Stanovisko navrhovatele. (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 162, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců. Pro návrh 32, proti 109. Tento návrh byl zamítnut.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Mihola. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Chtěl bych poprosit před závěrečným hlasováním, protože by k němu teď došlo, o patnáct minut na poradu poslaneckého klubu KDU-ČSL.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. V tom případě před závěrečným hlasováním vyhlašuji patnáctiminutovou přestávku a pokračovat budeme v 11.01 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.46 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.02 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, budeme pokračovat v projednávaném bodu. Já přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, než dám hlasovat. Než vám udělím slovo, pane zpravodaji, tak se hlásí pan poslanec Šenfeld k proběhlému hlasování. Prosím.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážení kolegové, moc se omlouvám, ale podávám tímto návrh na revokaci usnesení, které bylo přijato hlasováním číslo 160. Hlasoval jsem proti a na sjetině mám ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je tady návrh na revokaci usnesení. Je to procedurální návrh. (Nesrozumitelné hlasy z pléna.) Dobře, v tom případě vám udělím slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, jako řídícího schůze vás žádám, abyste ocitoval, podle kterého paragrafu chcete nechat hlasovat. Nic takového není možné. My jsme nepřijímali žádné usnesení, my jsme hlasovali o pozměňujících návrzích. Takže než vůbec přistoupíme, tak bych chtěl vědět, podle jakého paragrafu. Podle mě to není hlasovatelné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je to, pane předsedo, jednací řád Poslanecké sněmovny, § 63 odst. 7 písm. c). (Hlasy z pléna: Odstavec 5.)

Citace zní doslova: Přijatý návrh lze revokovat, pokud byl přijat. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh hlasoval. (Poslanec Stanjura mimo mikrofon: Jak se jmenuje ten odstavec?) Návrh na vypuštění části návrhu. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My jsme hlasovali o pozměňujícím návrhu. (Šum v jednací síni, hlasy z pléna: pětka – sedmička.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak upřesním, v které části jednacího řádu se to nachází. Je to odstavec pět... (Hlasy z pléna: Sedm. Místopředseda Bartošek mimo mikrofon: Ne, já jsem to říkal dobře.)

Odstavec 7 písmeno c)... (Šum v jednací síni.) Případně stejné vysvětlení je v případě stejného paragrafu 63 odst. 5 písm. c).

Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní a pánové, jde o postup, který jednací řád předpokládá. Protože pan kolega Šenfeld se chce vyhnout otázce, jestli navrhl námitku proti elektronickému zápisu o výsledku hlasování, to znamená, že ji nenabízí bezprostředně, tak jednoduše protože hlasoval pro, má záznam pro, a je tedy oprávněn, protože jde o pozměňovací návrh, navrhnout revokaci usnesení k tomu konkrétnímu návrhu. Je tedy k tomu oprávněn podle jednacího řádu. Nemyslím si, že to je věc, kterou bychom tady nikdy nedělali. V tomto ohledu si myslím, že i předsedající, jestli odkázal na odst. 7 písm. c), nebo na odst. 5 písm. c), to je stejný postup, který v jednacím řádu je. V tomto ohledu je to oprávnění poslance Šenfelda. Já si nemyslím, že je potřeba to zpochybňovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je zde tedy návrh na revokaci u pozměňovacího návrhu pod písmenem A. Já o tom dám hlasovat. Můžete vznést případně námitku proti postupu předsedajícího.

Pan poslanec Komárek. (Šum, zapísknutí a neklid v jednací síni.) Můžete vznést námitku proti postupu předsedajícího.

Poslanec Martin Komárek: Já vznáším námitku proti postupu předsedajícího. Prosím, aby se předsedající poradil s legislativou, protože to, co jsme citovali a podle čeho máme hlasovat, se má týkat pouze návrhu na zamítnutí nebo na odročení, nikoliv pozměňovacích návrhů. Aspoň tak já chápu jednací řád. Takže prosím, aby se k tomu vyslovila legislativa.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš výklad jednacího řádu není v pořádku, nebo respektive s ním nesouhlasím. Jsem přesvědčen, že postup, který jsem navrhl, je v souladu s jednacím řádem, a dám hlasovat o námitce proti postupu předsedajícího, která byla vznesena.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro námitku proti postupu předsedajícího. Kdo je proti této námitce?

Je to hlasování s pořadovým číslem 163, přihlášeno je 167, pro návrh 67, proti 86. Tato námitka byla zamítnuta.

V tom případě dám hlasovat o revokaci proběhlého usnesení.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro revokaci přijatého usnesení u pozměňovacího návrhu pod písmenem A, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 164, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 83, proti 67. Eviduji... (Hluk a šum v jednací síni.)

Prosím.

Poslanec Václav Votava: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, chci zpochybnit poslední hlasování. Na sjetině mám křížek, ale hlasoval jsem pro.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano. Mám zde žádost o vaše odhlášení. Já vás všechny odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení kartami.

Je zde žádost o zpochybnění proběhlého hlasování.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Pan předseda Votava měl námitku proti proběhlému hlasování. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 165, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 144, proti 5. Konstatuji, že s námitkou byl vysloven souhlas.

Ještě jednou zopakuji, o čem nyní budeme hlasovat. Budeme hlasovat o revokaci hlasování u pozměňovacího návrhu pod písm. A.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro revokaci tohoto usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 166, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 92, proti 67. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Revokovali jsme usnesení u pozměňovacího návrhu pod písm. A a z toho důvodu budeme opakovat hlasování. Já vás požádám, pane zpravodaji, abyste ještě jednou uvedl tento pozměňovací návrh, a před hlasováním vám dám slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Takže budeme hlasovat opakovaně o pozměňovacím návrhu pod písm. A pana poslance Romana Kubíčka. Jedná se obsahově o zúžení počtu svátků, které jsou vyjmenovány ze zákona, kdy nebude prováděn maloobchodní a velkoobchodní prodej. Je to na 1. leden, 25. prosinec, 26. prosinec a omezení 24. prosince od 14 do 24 hodin.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než dám hlasovat, s přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejsem tady tak dlouho jak pan místopředseda Filip, je to poprvé, co to zažívám. Já bych požádal o stanovisko legislativy, v jakém procesu projednávání toho zákona hlasování o pozměňovacích návrzích se nacházíme. Vaše věta "díky tomu, že prošla revokace, musíme hlasovat znova" je pro mě nejasná. Nevím, z čeho to vaše tvrzení vychází, a poprosil bych o krátkou přestávku, kterou byste vyhlásil vy, já si nebudu brát přestávku na jednání klubu, a poprosil bych o stanovisko legislativy, v jakém bodě se vlastně nacházíme. Možná ti, kteří tu jsou dvacet let, to vědí. Já tady jsem teprve pátým rokem, ještě jsem se s tím nepotkal a nevím, v jakém bodě a o čem dále máme hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já samozřejmě přestávku vyhlásím, ale zeptám se, v jakém rozsahu ji navrhujete? (Odpověď mimo mikrofon.) Dobře, v tom případě vyhlašuji přestávku na pět minut na poradu s legislativou.

(Jednání přerušeno v 11.13 hodin. Po pěti minutách mpř. Bartošek oznámil, že vzhledem k tomu, že jednání s legislativou ještě pokračuje, je přestávka prodloužena ještě o deset minut.)

(Jednání pokračovalo v 11.28 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, budeme pokračovat po vyhlášené přestávce. Po poradě s legislativou a na základě výkladu jednacího řádu jsme dospěli k závěru, že postup, který je správný – že bychom měli postupovat tak, že se vracíme v procesu hlasování až k hlasování o zákonu jako celku, čímž prohlašuji všechna další hlasování za zmatečná. V současné době jsme v rámci schvalování zákona, kdy jsme odhlasovali všechny pozměňovací návrhy, a budeme hlasovat o zákonu jako celku.

Pan předseda Sklenák se hlásí.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já jen dvě poznámky. Za prvé se neztotožňuji s tím výkladem, že by nebylo možné přesně v duchu jednacího řádu revokovat hlasování o pozměňovacím návrhu. Přesně tuto možnost jednací řád předvídá v § 63 odst. 5 písmeno c). Nicméně akceptuji názor legislativy, akceptuji vedení Sněmovny, že budeme takto postupovat, a jsme tedy před závěrečným hlasováním o zákonu jako celku.

Samozřejmě to, jakým způsobem Poslanecká sněmovna rozhodla, že v podstatě zredukovala senátní návrh na 1. leden, 25. a 26. prosinec, tak ten zákon v podstatě ztrácí smysl a logicky by bylo lépe ho nepodpořit. Nicméně za klub sociální demokracie chci říci, že pro ten zákon budeme hlasovat. Budeme pro něj hlasovat proto, protože nejsme na konci legislativního procesu. Ten zákon, pokud bude dnes schválen, odejde do Senátu a senátoři budou jednat o jeho konečné podobě. A budeme se snažit jednat s našimi senátory tak, aby nám zákon do Sněmovny vrátili právě v té podobě, jak nám jej sem poslali jako předlohu, a věřím, že poté Sněmovna rozhodne tak, že přijme tento zákon. Tolik zdůvodnění našeho dalšího postupu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. S přednostním právem ještě pan místopředseda Gazdík. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl na tomto místě poděkovat panu řídícímu schůze, panu místopředsedovi Bartoškovi, že po poradě s vedením Sněmovny se zachoval moudře. Teď pominu zákon o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ale my se tady nacházíme v místě, kdy bychom mohli vytvořit obrovský precedent. (Hovoří stále důrazněji.) Tímto precedentem by veškeré hlasování v Poslanecké sněmovně v podstatě skončilo, protože kterýkoli poslanec, který by při 250. pozměňovacím návrhu chtěl revokovat třetí pozměňovací návrh, tak by všechny ostatní návrhy mezitím byly neplatné a my

bychom nic jiného nedělali než revokovali, revokovali a zmátli! Hlasování ve Sněmovně o pozměňovacích návrzích i o zákonech je o principu tady a teď! A jestli koalice, ať už jakákoli, která chtěla hlasovat pro zákon o prodejní době v maloobchodě, neuspěla, tak to rozhodně nelze měnit a revokovat tímto způsobem. Tak skutečně, milí kolegové, Poslanecká sněmovna nemá fungovat! Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, musím říci, že mi věcně, tedy obsahově, vůbec není po chuti, co se tady stalo a děje. A pokud poslanecký klub KSČM bude hlasovat v závěrečném hlasování pro ten návrh, tak věřte tomu, že nebudeme hlasovat pro onu okleštěnou verzi, která tady prošla. Jsem přesvědčen o tom, že tím, že legislativní proces bude pokračovat ještě v Senátu a že ze Senátu sem přijde zákon, který něco bude znamenat, který nebude pouze dojmem, že se něco řeší, ale bude obsahově odpovídat původnímu, alespoň původnímu úmyslu, tak již teď říkám, že poslanecký klub KSČM takový návrh podpoří. Pokud jej pustíme dále, pokud tedy pro něj teď budeme hlasovat, tak jenom právě proto, že očekáváme, že se na něm něco změní.

Pokud v té době, co tady proběhla při hlasování o pozměňovacích návrzích, jsme někteří z nás čistě náhodou podpořili návrh, který znamenal to okleštění, nebylo to naším úmyslem. A všem, kteří od nás očekávali něco jiného, vzkazuji, že příště to bude jinak.

Jsem ovšem rád, že zvítězil zdravý rozum, co se týká dodržování procedur a dodržování jednacího řádu, a pokud všichni, kdo tady poukazujeme na tuto záležitost, tedy záležitost dodržování zákona o jednacím řádu, se tak budeme chovat i příště podobně, věřte, že to bude možná znamenat nejen čistější legislativní proces, ale také rychlejší. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. S přednostním právem pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení kolegové, já za prvé souhlasím s tím, co tady poznamenal pan kolega místopředseda Gazdík, že takovéhle věci by se nám opravdu neměly stávat, nedělají dobré jméno Poslanecké sněmovně. To za prvé. A doufám, že už si to teď uvědomujeme. Nebo i podle slov předřečníka. My dlouhodobě principiálně tento návrh podporujeme. Já už jsem zmínil své výhrady i vůči té senátní předloze. My návrh podpoříme, aby prošel do Senátu, a tady po komunikaci s dalšími kolegy pevně věřím, že dostojí svého slibu, že se v senátní verzi, která se nám vrátí zpátky do Sněmovny, dostane to, co jsme chtěli, ne to, co jsme nechtěli, ale protože mi jde o princip, chci tomu dát šanci nejkratší možnou cestou, a to je tak poslat to do Senátu, opravit to v Senátu a tady to odhlasovat. Takže to je postoj KDU-ČSL.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. Pan předseda Stanjura se hlásí s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mně fakt vadí, když se věci nenazývají pravými jmény.

Za prvé, podívejte se na to číslo tisku – 275. To tady ještě rok mohlo ležet, už to tady leží dlouho. To za prvé.

Za druhé. My říkáme, že víme, jak rozhodne Senát. Máme tady jediného senátora, 80 kolegů tu není, ale my už víme, jak rozhodne Senát.

A teď k tomu, že se neříkají věci tak, jak jsou. My jsme o tom pozměňovacím návrhu pod písmenem A hlasovali dvakrát. Dvakrát! Dvakrát většina klubu KSČM hlasovala pro, to si pamatuji dobře. Po druhém hlasování se pan místopředseda zeptal: Má někdo námitku proti výsledku hlasování? Nemá. A šli jsme dál. Pak si ovšem podporovatelé toho návrhu uvědomili, v čem je problém, přesvědčili klub KSČM a snaží se chaoticky a zcela nezvykle zvrátit stanovisko Poslanecké sněmovny. To je celé. Kdyby to byl omyl jednoho jediného poslance, který se např. nestačil včas bezprostředně přihlásit, tak bychom se mohli tvářit, že jsme zbytečně kolegu nějakým způsobem zkrátili na jeho právech. Ale to nebyl omyl. Hlasovali jsme o tom dvakrát. A ještě jsme si říkali: Chcete znovu zopakovat, o čem hlasujeme? Ne. Nikdo nechtěl. Můžete se podívat do stenozáznamu. Po tom druhém hlasování se ptal pan místopředseda: Chcete někdo zpochybnit hlasování? Ne, nechci. A potom, pravděpodobně účelným politickým vyjednáním pánů předsedů Sklenáka a Miholy, se to celé mění. A teď si ještě děkujeme za to, že dodržujeme pravidla. Mně to připadá fakt pokrytecké. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Směrem k panu předsedovi klubu ODS jenom. Víte, ono je někdy o něco později než vůbec. A zejména tento návrh má několik možností výkladu. Ne vždycky je na první pohled patrné, co vlastně ten, kdo návrh podává nebo píše, tím skutečně myslel. A znovu říkám, někdy je lepší o něco později než vůbec. Já nepředjímám, jak dopadne jednání v Senátu. Já říkám, že i klub KSČM, pokud se rozhodne podpořit tento návrh, tak dává prostor Senátu pro to, aby se věci napravily. Odmítám nějaké účelové verze výkladu jednacího řádu nebo nějaké účelové jednání klubu KSČM nebo směrem ke klubu KSČM. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že nikdo další se nehlásí do rozpravy, přistoupíme k proceduře hlasování. Eviduji žádost o odhlášení, já vás všechny odhlásím, požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami a opakuji, že o všech návrzích bylo hlasováno a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě podle sněmovního tisku 275, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Táži se na stanovisko pana zpravodaje. (Hospodářský výbor doporučuje, navrhovatel souhlasí.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 167, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 90, proti 72. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Současně předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne přeji. Než přejdeme k dalšímu bodu, přečtu ještě omluvenky. Pan poslanec Stanislav Berkovec se omlouvá dnes od 10 do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Vojtěch Adam se omlouvá dnes od 12 hodin ze zdravotních důvodů, pan ministr Pelikán si dovoluje zrušit omluvu, dále pan poslanec Igor Jakubčík se omlouvá dnes po 12. hodině z pracovních důvodů a paní poslankyně Nina Nováková se omlouvá ze Sněmovny dne 15. 4. z důvodu nemoci.

Dalším bodem je

154.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 489/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místopředseda vlády Pavel Bělobrádek a zpravodaj garančního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec František Vácha. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 489/4, který vám byl doručen dne 11. března 2016. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 489/6. Hospodářský výbor doporučil usnesení, které je obsaženo ve sněmovním tisku 489/5.

A nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pan navrhovatel má zájem. Prosím, pane vicepremiére, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, jsme již ve třetím čtení, proto mi dovolte jen zcela stručně připomenout, co přináší novela zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků.

V předmětném návrhu zákona jsme přistoupili ke sjednocení, tedy adaptaci vnitrostátní a evropské legislativy. Jedná se tedy o novelu harmonizační, jíž chceme zabránit případným kolizím z hlediska principu přímého účinku, tedy použitelnosti práva Evropské unie. V návaznosti na tento návrh již připravujeme zcela nový zákon. Jeho věcný záměr byl aktuálně po meziresortním připomínkovém řízení postoupen Legislativní radě vlády. Tento zákon se zaměří na komplexnější koncepční změny

v oblasti podpory výzkumu, vývoje a inovací. Měl by zavést mj. i další nástroje a kategorie podpory, které Evropská komise považuje za slučitelné s pravidly vnitřního trhu a jež dosud nejsou v naší vnitrostátní legislativě zakotveny.

V rámci dvojího projednávání ve školském a hospodářském výboru byl zejména široce diskutován komplexní pozměňovací návrh poslanců Pilného, Putnové, Raise a Zlatušky.

K současné i budoucí právní úpravě podpory výzkumu, vývoje a inovací proběhlo v prosinci minulého roku jednání za účasti představitelů širokého spektra relevantních subjektů. V návaznosti na tento kulatý stůl se v lednu 2016 uskutečnilo ještě užší pracovní jednání s předkladateli pozměňovacích návrhů, na němž již byla podrobně debatována jednotlivá ustanovení pozměňovacích návrhů. S uspokojením mohu konstatovat, že výsledkem těchto jednání, jakož i některých dalších dílčích konzultací bylo předložení modifikovaného stanoviska k jednotlivým pozměňovacím návrhům, kdy se výrazně zvýšil průnik shody, tedy podíl souhlasných stanovisek – ve většině bodů panuje mezi námi shoda. Jako příklad bych uvedl zavedení některých nových nástrojů podpory, přijetí opatření ke snížení administrativní zátěže a odstranění některých drobných nejednoznačností v zákoně.

Nadále naopak setrvávám na principiálním negativním stanovisku k těm bodům návrhu, které směřují k nekontrolovatelnému rozšíření působení agentur, resp. k zavedení nových kategorií podpory, např. studie proveditelnosti, bez jakékoli seriózní analýzy, což považuji za ohrožení hospodárného nakládání s finančními prostředky státu v dané oblasti.

Ve dvou případech bylo v rámci pracovní skupiny domluveno variantní znění ke znění pozměňovacího návrhu, to bylo také jménem poslance Miholy načteno. Nyní jsou to body D3 až D5.

Hospodářský výbor na své 35. schůzi projednal sněmovní tisk podruhé a přijal k jednotlivým pozměňovacím návrhům stanoviska shodná se stanoviskem předkladatele, s jedinou výjimkou – nepodpořil pozměňovací návrhy poslance Miholy, včetně – poněkud překvapivě – výše zmíněných variantních znění pod čísly D3 až D5.

Garanční školský výbor projednal sněmovní tisk 489 na své 25. schůzi. K pozměňovacím návrhům přijal dílem stanoviska shodná se stanoviskem předkladatele, dílem nepřijal žádné stanovisko. Také tento výbor vyjádřil nesouhlas k pozměňovacím návrhům poslance Miholy pod čísly D1 a D2. S ohledem na výše uvedené jsem se s panem poslancem Miholou domluvil, že tyto své dva pozměňovací návrhy, tedy D1 a D2, navrhne stáhnout.

Dámy a pánové, prosím vás o podporu vládního návrhu zákona ve znění úprav, u nichž se podařilo nalézt shodu s předkladatelem tohoto návrhu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu navrhovateli a otevírám rozpravu, do které se jako první hlásí pan předseda Mihola. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, žádám Poslaneckou sněmovnu o souhlas se stažením svého pozměňujícího návrhu, který je uveden pod písmeny D1 a D2. To prosím na začátek. A jestli mohu využít toho, že jsem zrovna u mikrofonu, tak bych pár podpůrných slov chtěl věnovat tomuto návrhu zákona.

KDU-ČSL jej podporuje, a jak víte, smyslem této novely je zejména harmonizace s právem Evropské unie. To říkám jako odpověď těm, kteří by rádi do této novely prosadili zásadní změny v systému podpory vědy, výzkumu a vývoje. Jakkoli uznávám, že autory těchto rozsáhlých pozměňovacích návrhů mohly vést dobré úmysly, musím říci, že nejde o dobrou cestu. V této chvíli je totiž prakticky připraven věcný záměr zcela nového zákona o podpoře vědy, výzkumu a inovací. Ten řadu věcí, které někteří poslanci navrhovali, řeší systémově a řeší daleko více, neboť jde o nejzásadnější změnu systému od doby přijetí původního zákona. Dokonce ještě více jde o nejdůležitější změnu ve státní podpoře vědy od vzniku České republiky. Nový zákon totiž poprvé sjednocuje roztříštěný systém podpory a po vzoru inovačně vyspělých zemí zavádí centrální řízení z jednoho místa. Vicepremiér Pavel Bělobrádek mě ujistil, že nad tímto věcným záměrem zákona povede debatu jak s odbornou veřejností, tak s poslanci. Během ní bude možné tyto pozměňující návrhy uplatnit, a ovlivnit tak paragrafové znění dříve, než dorazí do Poslanecké sněmovny. Mám za to, že takto se má debata o tak zásadní změně vést, tedy s předstihem a se všemi zainteresovanými.

U harmonizační novely logicky ani nemohl být pro takovou debatu prostor. A i u návrhů, které byly předloženy v dobré vůli a mají svou logiku, hrozí, že pokud nebudou součástí celé promyšlené koncepce, tak pouze destabilizují systém.

Chci tedy požádat, abyste euronovelu zákona 130 podpořili ve znění, v jakém s ní souhlasí navrhovatel, tedy s těmi poslaneckými pozměňovacími návrhy, u nichž se podařilo najít shodu, a abyste naopak nepodpořili ty pozměňující návrhy, které nejsou vydiskutované, u nichž není shoda, které nyní působí nesystémově, dokonce by mohly vést k plýtvání a netransparentnímu vynakládání veřejných prostředků. To je i důvod, proč jsem já sám stáhl dva ze svých pozměňovacích návrhů.

Jsem si jist, že česká věda, čeští vědci a české firmy si zaslouží moderní a efektivní systém podpory vědy, výzkumu a inovací. Takový systém, který povede k růstu inovačního potenciálu České republiky a nastartuje ji k cestě budoucnosti. Každý, kdo chce, má nyní šanci se na takové pozitivní změně podílet. Připravme se na tuto změnu společně a postupujme racionálně, logicky a systémově. Ostatně to je vědecká metoda.

Děkuji za pozornost a prosím o podporu návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu kolegovi Miholovi. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych se tady zastavil u několika bodů, které byly zmíněny mými předřečníky.

První, bylo tady zmíněno, že s prostředky veřejnými, ať už jsou státní, nebo evropské, by se mělo nakládat hospodárně. Já mám před sebou výroční zprávu NKÚ za rok 2015 a přečtu jenom dvě věty z hodnocení, které se týká prostředků vynakládaných na vědu, výzkum a inovace: "Skutečný přínos projektů pro výzkum, vývoj a inovace Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy jako řídicí orgán nesledovalo. V kontextu zjištěných skutečností je zapotřebí, aby poskytovatelé dotací vytvořili náležité podmínky pro zásadní změnu hodnocení a financování projektů směřovaných do oblasti vzdělávání, vědy a výzkumu, a to s důrazem na jejich reálný přínos k rozvoji České republiky." To je zpráva NKÚ, a musíme se tedy bavit o tom, do jaké míry předkládaný zákon v tom znění, ve kterém byl předložen, k tomu přispívá.

Bylo už tady řečeno, že je to jenom harmonizace s předpisy Evropské unie, poněkud zpožděná. Ale rozhodně v tom znění, v jakém byl zákon předložen, nemění toto základní konstatování, které nakonec konstatoval i Nejvyšší kontrolní úřad.

Třetí věc, která tady byla zmíněna, je otázka shody s odbornou veřejností. Pozměňovací návrhy, které předložilo několik poslanců a mezi nimi já, právě toho kontextu, po několikaměsíční práci s institucemi, jako je Akademie věd, Rada vysokých škol, Svaz průmyslu a dopravy, došlo k jednoznačné shodě nad těmito pozměňovacími návrhy. I nad těmi částmi toho pozměňovacího návrhu, ke kterému úřad pana místopředsedy Bělobrádka vyjádřil nesouhlas.

Ten pozměňovací návrh se opírá o tři důležité věci. První: mění způsob financování. Byla tady zmíněna studie proveditelnosti a my se jako předkladatelé domníváme, že je lépe zaplatit studii proveditelnosti, která dokáže, že ten projekt není k ničemu, než spustit ten projekt, a pak ho nedokážeme, tak jak to je tady zvykem, zastavit. Jsou tam vytvořeny nové nástroje pro spolupráci mezi komercí a penězi, tedy státními, veřejnými penězi a nebo penězi Evropské unie.

Podotýkám, že tento návrh je zákon o vědě, výzkumu a inovacích. To znamená, že postupy, které nebyly ověřeny, tam prostě jsou. O tom ty inovace jsou. Dokud to nezkusíme, dokud tuhle šanci nedáme, a komerce a Svaz průmyslu a dopravy po tom volá, tak se prostě nic nedozvíme. Takže bych si dovolil protestovat proti tomu, že to nebylo projednáno s širokou veřejností.

To, co však nebylo projednáno s širokou veřejností, resp. nedospělo k žádnému závěru, je nový záměr zákona o zřízení nového ministerstva. Ten je v současném znění opřen jenom o dvě agentury, Grantovou a Technologickou, které vlastně podřizuje služebnímu zákonu, a tím do jisté míry paralyzuje jejich činnost. Víme, jak služební zákon vypadá. Žádné shody mezi odbornou veřejností, mezi komercí, tedy Svazem průmyslu například, mezi Akademií a vysokými školami dosaženo nebylo. A ta cesta bude velmi dlouhá. Neříkám, že vytvoření nového ministerstva, které by sjednotilo pravidla a zejména i změnilo pravidla na hodnocení těch projektů, není dobrá věc. Je potřeba o tom diskutovat. Ta diskuse bude dlouhá. Jenom nad tím

pozměňovacím návrhem, který nepřináší úplně zásadní změnu v tom hodnocení, ta diskuse trvala několik měsíců.

Je naprosto nereálné, aby Poslanecká sněmovna v tomto období přijala zákon, který by centralizoval prostředky, které jsou věnovány na vědu, výzkum a inovace. Myslím, že všichni jsme si toho vědomi. Na druhou stranu, už jenom když se vrátím zpátky k hodnocení Nejvyššího kontrolního úřadu, je potřeba něco udělat. Ten zákon nebo ty pozměňovací návrhy, které jsou tam navrženy skupinou poslanců, jednoznačně směřují k tomuto cíli. Pokud by nebyly přijaty, tak potom ten zákon, a to souhlasím s hodnocením pana poslance Miholy, je v podstatě zbytečný.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Dalším s přednostním právem je pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já mám za úkol v rozpravě načíst legislativně technické změny, které bych si dovolil teď ocitovat.

Legislativně technické změny k tisku 489, ke schválení ve třetím čtení zákona.

V pozměňovacím návrhu A13 bod 43, který navrhuje nové znění § 18 odst. 5, se za slovo "ověření" vkládá slovo "předmětu". Text odstavce 5 nyní zní: "za účelem ověření činnosti uchazeče". Správně má být "za účelem ověření předmětu činnosti uchazeče". Pan navrhovatel pozměňovacího návrhu s touto změnou souhlasí.

Potom v pozměňovacím návrhu A15 bod 55, který navrhuje v § 36a odst. 3 nově vložit písmeno l). Správně má být nově vkládané písmeno k), nikoli l). Takže tady jde pouze o změnu v písmenu.

Potom máme pozměňovací návrh C1 v druhé variantě. V C1 ve druhé variantě se slovo "nevýlučném" nahrazuje slovy "nevýlučném a", takže text C1 druhá varianta bude znít: V článku 1 dosavadním bodu 40, § 16 odst. 4 písm. a) se slovo "pouze" zrušuje a dále se zrušují slova "nevýlučném a". I tato legislativně technická změna byla konzultována a odsouhlasena panem poslancem Zlatuškou.

Zároveň bych chtěl upozornit, že v souvislosti s nově přijatými pozměňovacími návrhy, kterými jsou vkládány do textu zákona nová ustanovení paragrafů, odstavců a písmen, musí být následně provedeny příslušné legislativní úpravy v celém textu zákona týkající se vnitřních odkazů formou nových novelizačních bodů.

Takže to jsou načtené legislativně technické změny.

Já bych měl k tomu zákonu ještě několik komentářů. Chtěl bych zdůraznit stanovisko Ministerstva školství k bodu A16 a A17, to je hlasování číslo čtrnáct, až vám budu předčítat hlasovací proceduru. Jedná se o zřízení seznamu výzkumných organizací. Tady nicméně Ministerstvo školství, přestože s tím souhlasí, upozorňuje na to, že zřízení tohoto seznamu bude pravděpodobně stát nějaké peníze, takže se asi přihlásí u ministra financí do rozpočtu na rok 2017.

A potom bych chtěl upozornit na bod, na pozměňovací návrh D4 pana kolegy poslance Miholy. Bod D4 je alternativou k hlasování A15 bodu 46. Došlo ke shodě mezi panem poslancem Pilným a panem poslancem Miholou, kdy pan poslanec Mihola zpřesňuje textové vyjádření původního pozměňujícího návrhu pana poslance Pilného, kde se jedná o časové určení vyhlášení seznamu členů odborného poradního orgánu, kdy se slovo "nejpozději" nahrazuje "současně s vyhlášením". Já vás na tuto změnu upozorním během hlasování, abychom ve shodě mezi oběma pány došli ke správnému hlasování.

To je do obecné rozpravy ode mě všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Ano, s faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, vážený pane vicepremiére, tady zaznělo něco o tom, že jedním z cílů zákona je hospodárnost nakládání s prostředky. Chtěl bych zdůraznit, že pozměňovací návrhy, které nebyly v souladu se stanoviskem předkladatele, byly ve skutečnosti motivovány stejnou snahou o hospodárnost s vynakládanými prostředky.

Když tady kolega Pilný citoval ze zprávy NKÚ, situace je ještě horší než citát, který uváděl, že se to nesleduje. Já jsem 21. ledna interpeloval kolem vynakládání prostředků na institucionální podporu za publikace v takzvaných predátorských časopisech, čili v zásadě fiktivní publikace. Po měsíci zkoumání jsem dostal 22. února písemnou odpověď, že Rada pro výzkum a vývoj, tedy odpovědný orgán, nemá žádné podklady, jak by tohle posuzovala. Mezitím ovšem sdružení Věda žije vyčíslilo náklady a dá se konkrétně doložit, že 53 mil. se vyhodilo za dotace na tyhle fiktivní časopisy. Dalších 28 mil. bude v budoucnu.

Situace s nehospodárností je mnohem horší, než si předkladatel uvědomuje, a nedělá se s ní vůbec nic. A přitom v okamžiku, kdy se snažíme dávat návrhy, které by ke zlepšení vedly, jsou předkladatelem bohužel odmítány. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškovi za jeho faktickou poznámku. Ptám se, kdo se další hlásí do rozpravy. Pokud nikdo takový není, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Jen bych chtěl vysvětlit princip. Samozřejmě pokud je načten takto zásadní pozměňovací návrh, tak bych to trochu přirovnal k tomu, kdyby poslanecká iniciativa měnila důchodový systém nebo daně zcela zásadním způsobem. Myslím si, že takové věci mají projít meziresortním připomínkovým řízením. Tato změna je skutečně zcela zásadní.

Co říkal pan kolega Pilný, NKÚ je Nejvyšší kontrolní úřad, nicméně co se týká studie proveditelnosti, tak právě zde jsou naše obavy, že by se studie proveditelnosti

mohly stát tím, na co budou inkasovány peníze, a k ničemu to nepovede. Na všechno se budou dělat studie proveditelnosti. Pokud nebudeme mít pořádně upraveny tyto podmínky, které tento pozměňovací návrh nedává, budou se vytvářet nové a nové a nebude se jimi prokazovat vůbec nic a ukáže se, že vlastně vyfukování kouře do trubky vodovodního řadu zlato nevyrábí. Takové studie proveditelnosti samozřejmě mohou být velmi účelné, ale také mohou být velmi neúčelné, a o to nám jde především.

Co se týká, aby byla spolupráce komerce, veřejného sektoru a evropských fondů, to samozřejmě je naším zájmem. Konečně proto pracujeme na strategii ex ante kondicionality evropských fondů. V tomhle směru nám skutečně o to jde. Já chci přivítat, že vlastně skupina poslanců přišla s těmito pozměňovacími návrhy, že o to má zájem, že s tím přišli, ale my se skutečně chceme soustředit na nový zákon. Ten by měl právě projít nejenom standardním meziresortním připomínkovým řízením, ale i debatou s širokou veřejností. Zákon je tedy již dodán Legislativní radě vlády, už prošel jeho záměr vládou. Musím tedy zásadně odmítnout, že by na něm nebyla shoda se Svazem průmyslu, s Akademií věd a s reprezentací rektorů. To musím zásadně odmítnout. Všechny připomínky jsou vypořádány. Nevím, proč tady říkáte tyto věci. Buď nejste dostatečně informován, prostřednictvím pana předsedajícího, nebo prostě nemluvíte pravdu.

Co se týká věcí týkajících se predátorských časopisů. To je samozřejmě otázka hodnocení. Hodnocení se připravuje nové a samozřejmě že to je i otázka jednotlivých pracovišť, aby tyto věci řešila.

Zcela kategoricky odmítám tvrzení pana kolegy Zlatušky, že si něco neuvědomuji a že pro to nic nedělám. To je nefér a myslím si, že interpretovat moje snažení tímto způsobem skutečně není hodno jeho autority.

V tom, co připravujeme, jsou tyto věci velmi dobře zpracovány. Debata bude ještě probíhat. A zda nový zákon bude přijat, nebo ne, záleží na tom, jestli koaliční poslanci budou porušovat koaliční smlouvu, nebo nebudou. Já myslím, že to je celkem jasné. Pokud to bude z politických důvodů, budou politikařit a budou oddalovat eventuální schválení, tak je to samozřejmě jedna z možností, která se stát může.

Nicméně na nové normě je velká shoda. Připomínky jsou vypořádány. Nebylo to jednoduché. Trvalo to poměrně dlouho, ale jsem tomu rád a paragrafové znění bude velmi intenzivně debatováno se zástupci odborné veřejnosti, ať už to bude Akademie věd, rektoři, ať už to bude Svaz průmyslu. Z tohoto hlediska si myslím, že kompromis, pro který jsem se snažil, a až uvidíte, s jak velkým množstvím jednotlivých návrhů jsme našli soulad, tak myslím, že naše vstřícnost byla velmi velká, přestože nedošlo k meziresortnímu připomínkovému řízení a původně se skutečně harmonizační norma, která se dostala do Sněmovny až nyní díky tomu, že téměř rok tady ležela, mohla určitě stát nosičem, ale nikoliv některých tak zcela zásadních věcí, které by v tomto směru mohly změnit systém.

Já si myslím, že i to, co se navrhuje v novém zákoně, není otázka služebního zákona. Myslím, že i teď, když se podíváme na hospodaření třeba Technologické

agentury, jak tam byly vynakládány finanční prostředky, tak myslím, že je to velmi zajímavé a systém skutečně změnu potřebuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu vicepremiérovi za jeho závěrečné slovo. Ptám se pana zpravodaje, jestli chce závěrečné slovo. Není tomu tak. Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním nám k nim sdělil stanovisko garančního výboru. Prosím, pane zpravodaji. (Zpravodaj poslanec Vácha: Děkuji za slovo. Prosím o chvilku strpení.)

Pardon, pane zpravodaji, ještě se omlouvám. Ještě tady zaznamenávám návrh pana poslance Miholy, který stáhl pozměňovací návrhy D1 a D2. O tom dám hlasovat. Je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Miholy na stažení jeho návrhu pod písmeny D1 a D2.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 168. Přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro 157, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní tedy prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Pomohl jste mi. Chtěl jsem navrhnout hlasovat o N1, N2. Teď už nemusím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je to moje práce, pane zpravodaji.

Poslanec František Vácha: Tak to si vedete velmi dobře. (Pobavení v sále.)

Chtěl bych upozornit, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 489/4 a hlasovací proceduru máte v tisku 489/6. Během projednávání zákona nebyl podán návrh na jeho zamítnutí, takže můžeme přejít k hlasovací proceduře.

Před hlasováním o pozměňovacích návrzích bychom hlasovali o legislativně technických změnách.

Pak bychom přešli k prvnímu hlasování o bodu A1, A2, A4 bod 20 a 21. V bodě A1 se jedná o zavedení účelové podpory nově i na studie proveditelnosti. Bod A2 je možnost zřízení fondů na sdružování soukromých a veřejných prostředků na podporu vědy a výzkumu. Pozměňovací návrh A4 bod 20 a 21 mají vztah k bodu A2 a jedná se o kumulaci soukromých a státních prostředků. Bod 21 je jisté formální přečíslování právě z důvodů zavedení bodu 4.20. Takže to je hlasování první.

Potom bychom hlasovali bod A3 bod 20, ten má vztah k financování studie proveditelnosti.

Třetí hlasování by bylo A6 a A7. A začnu tím A7, to ruší povinnost členit státní rozpočet na další závazné ukazatele u jednotlivých rozpočtových kapitol a A6 má vztah k tomu bodu A7, musí se tam z důvodů změn něco vypustit.

Čtvrté hlasování by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu A8, což je zpřesnění systému rozdělování institucionální podpory výzkumným organizacím.

Páté hlasování A9 je zpřesnění metodiky vedení evidence výdajů a nákladů zvláště pro příjemce, který není účetní jednotkou, jako jsou například fyzické osoby.

Šesté hlasování A10 odstraňuje povinnost poskytování podpory na kalendářní rok.

Sedmé hlasování A11 upravuje podmínky zveřejnění veřejné soutěže ve výzkumu a vývoji.

Osmé hlasování bude hlasování A12 body 42, 44 a 45 a A13 a A14. V hlasování A12 jsem nezmínil bod 43, protože je věcně totožný s bodem 42, takže se o něm nebude hlasovat.

Deváté hlasování je hlasování A15 bod 44, 45, 47, 48, 49 a 50, kdy bod 44 jasně určuje den, kdy končí veřejná soutěž. Bod 45 je úprava způsobená bodem 49, o kterém budu mluvit. Bod 47 je hodnocení projektů přímo poradním orgánem, do teď to mohly být externí agentury. Bod 48 je povinnost poskytovatele zveřejnit odůvodnění, pokud se rozhodl jinak než odborný poradní orgán. A bod 50 zpřesňuje lhůty pro zadávání údajů do informačního systému vědy, výzkumu a informací (inovací?). Takže to bylo hlasování devět.

Přecházíme k hlasování číslo deset o pozměňovacím návrhu A15 body 53 a 55. Zde se jedná o kompetence GA ČR a TA ČR tak, že si tyto kompetence budou moci dát přímo do statutu těchto organizací.

Hlasování jedenáct je pozměňovací návrh A15 body 54, 56, 57 a 58, kdy body 54 a 56 se týkají GA ČR a TA ČR a jedná se pouze o umožnění proplácení cestovních náhrad. Bod 57 a bod 58 – jedná se o formulační zpřesnění, kde se namísto výrazu odborných komisí vkládá výraz odborných poradních orgánů.

Hlasování dvanáct A15 bod 46. To je ten bod, na který jsem upozorňoval v obecné rozpravě, kde výbor i předkladatel bude doporučovat nepřijmout, protože po dohodě mezi panem kolegou Pilným a panem kolegou Miholou byl načten pozměňovací návrh D4, který zpřesňuje vyhlášení seznamu členů odborného poradního orgánu.

Dostáváme se k hlasování třináct. To je hlasování o pozměňovacím návrhu A4 bod 19. Zde se jedná o nové formy podpory výzkumu a vývoje ve formě návratné finanční výpomoci, případně dotace s podmíněnou návratností. To je bod 13. K tomu máme alternativní hlasování 13.1, které navrhuje pan kolega poslanec Mihola, a jedná se o pozměňovací návrhy D3 a D5. Znovu se jedná o rozšíření forem účelové podpory, nicméně bod D5, který budeme hlasovat s D3, odkládá účinnost tady těch změn až na rok 2018, takže do velkého nedohledna. Zde bych chtěl upozornit, že máme hlasování 13.2. Pokud bychom neschválili hlasování třináct ani 13.1, u obou bychom se zdrželi nebo bychom byli proti, pak máme pozměňovací návrhy A3 bod 18 a 19 a pozměňovací návrh A5, které tímto pozbývají smysl. Takže já, pokud

bychom během toho hlasování zamítli jak bod 13, tak bod 13.1, bych vás upozornil a poprosil bych vás, abychom A3 bod 18 a 19 a A5 prohlasovali, ale tím způsobem, že se zdržíme, nebo budeme proti.

Jsme asi tak v polovině – pro ty, co už usínáte.

Dostáváme se k hlasování číslo čtrnáct. Budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích A16 a A17. V těchto bodech se jedná o zřízení seznamu výzkumných organizací. Tak jak jsem říkal, tady k tomu bodu se vyjadřovalo Ministerstvo školství kladně. Alternativní variantou k hlasování čtrnáct, tedy pozměňovací návrhy A16 a A17, je hlasování 14.1, hlasování A15 body 51, 52. Tady bych vás chtěl upozornit, pan poslanec Pilný načetl do systému pozměňovací návrhy A16 a A17 jako alternativu k A15 – 51, 52. Takže tady bych doporučoval držet se toho hlasování čtrnáct a nebýt pro 14.1. Ale není mým úkolem vám cokoli doporučovat.

Dostáváme se k hlasování patnáct, opouštíme pozměňovací návrh pana poslance Pilného, Zlatušky a Putnové a dostáváme se k pozměňovacímu návrhu kolegy Raise. Hlasování patnáct je pozměňovací návrh B1, kde se zpřesňují definice způsobilých nákladů.

Hlasování šestnácté je hlasování o pozměňovacích návrzích – dostáváme se k pozměňovacím návrhům kolegy Zlatuška, takže hlasování šestnácté je pozměňovací návrh C1. Pozměňovací návrh C1 má dvě varianty – varianta I i varianta II zpřesňují výkladovou nejednoznačnost pravidel užití výsledků. Podle novely by bylo nejednoznačné, zda se jako využití výsledků dá počítat článek v impaktovaném časopise. Některé impaktované časopisy si musíte koupit, to znamená, ten výsledek byste si museli koupit, museli byste za něj zaplatit, takže tady je rozpor, jestli by tyto výsledky mohly být zahrnuty mezi uznatelné výsledky. Takže pan kolega Zlatuška zpřesňuje definici – varianta I a varianta II je hlasování číslo 16.1. Takže tady bychom se rozhodli mezi těmito dvěma variantami. (V sále je hluk.)

Vy se tady bavíte a nedáváte pozor! Jak pak budete hlasovat? (Jedna z poslankyň ukazuje svůj podklad.) Aha, vy to máte připravené. To jste šikovná!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec František Vácha: Hlasování číslo sedmnáct je o pozměňovacím návrhu C2, kdy peníze na rozvoj výzkumných organizací by byly poskytovány jako neúčelové, dosud je to účelová dotace.

Hlasování osmnáct – pozměňovací návrh C3 – je zpřesnění definice způsobilých nákladů. Je to v podstatě alternativa k hlasování B1, takže pokud projde B1, nemůžeme hlasovat o C3.

Hlasování devatenáct jsme zrušili. To je pozměňovací návrh kolegy Miholy.

A hlasování dvacet jsme taktéž zrušili, to je D2 pana kolegy Miholy.

Hlasování dvacet jedna je hlasování o pozměňovacím návrhu kolegy Miholy D4, což je alternativa k A15 bod 46 a dohoda mezi oběma kolegy.

A poslední hlasování o pozměňovacích návrzích E1, 2, 3, 4 a 5 – to jsou moje pozměňovací návrhy. Já v nich zpřesňuji definice výzkumných organizací, definice účelu velké infrastruktury, znovuzavedení soutěže o výzkumné projekty a řeším tam vyjmutí organizací, které jsou příjemcem neveřejné podpory z působnosti GBERu, což jsou výjimky EU.

A nakonec bychom přešli k hlasování o zákonu jako celku. Takže to je hlasovací procedura.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tolik ve stručnosti procedura. (Pobavení.) Ptám se, jestli má někdo nějaké jiné návrhy, výhrady k návrhu procedury. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh procedury, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 169, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 149, proti 1. Návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji, nejprve legislativně technické úpravy.

Poslanec František Vácha: Hlasovali bychom o legislativně technických změnách, tak jak byly načteny v rozpravě. (Předsedající: Stanovisko prosím?) Stanovisko je – nemohu říct stanovisko výboru, protože jsme o nich nehlasovali, ale moje stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o legislativně technických úpravách k tisku 489. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 170, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 153, proti žádný. Návrh legislativně technických úprav byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Vácha: Teď bychom přešli k hlasování – bod 1. Já se zeptám, chcete, abych opakoval, o čem ty body jsou? (Různé reakce.) Chcete? Dobře.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ve stručnosti prosím ano.

Poslanec František Vácha: Ve stručnosti. Zavedení účelové podpory nově i na studie proveditelnosti. Takže hlasování A1, A2 je možnost zřízení fondů o sdružování soukromých a veřejných prostředků a A4 se vztahuje k A2 – kumulace soukromých a veřejných prostředků.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím? (Zpravodaj: Výbor nedoporučuje.) Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o bodech A1, A2 a A4 pana poslance Pilného. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 171, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 58, proti 60. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Vácha: Druhé hlasování je o A3 bod 20. Opět to má vztah k zavedení financování a studii proveditelnosti. Stanovisko výboru: nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko? Kdo je proti?

Je to hlasování 172, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 80, proti 50, čili návrh nebyl přijat.

Poslanec František Vácha: Třetí hlasování o bodu A6, A7. Bod A6 má vztah k A7, takže A7 je – ruší povinnost členit státní rozpočet na další závazné ukazatele u jednotlivých rozpočtových kapitol. Stanovisko výboru: nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrzích A6 a A7. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 173, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 71, proti 53. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Vácha: Čtvrté hlasování o bodu A8 – zpřesnění systému rozdělování institucionální podpory výzkumným organizacím. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti? (Námitky, že nelze hlasovat – všichni byli odhlášeni.)

Omlouvám se. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Nezlobte se prosím. Budeme hlasovat znovu. Poprosím pana zpravodaje, aby ujasnil, o čem budeme znovu hlasovat.

Poslanec František Vácha: Hlasujeme, jestli se nepletu o hlasování číslo čtyři – bod A8, což je zpřesnění systému rozdělování institucionální podpory výzkumným organizacím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o návrhu A8. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 175, přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 54. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Vácha: Hlasování číslo pět o pozměňovacím návrhu A9 – zpřesnění metodiky vedení evidence výdajů a nákladů zvlášť pro příjemce, který není účetní jednotkou, například fyzická osoba. Stanovisko výboru: doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A9. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 176, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 157, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec František Vácha: Hlasování číslo šest o A10, což je odstranění povinnosti poskytování podpory na kalendářní rok. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 177, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 150, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec František Vácha: Máme hlasování sedm o pozměňujícím návrhu A11, který upravuje podmínky zveřejnění soutěže ve výzkumu a vývoji. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A11. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 178, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 154, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec František Vácha: Teď máme hlasování číslo osm, kde hlasujeme o pozměňujících návrzích A12, body 42, 44, 45 a A13, A14. Bod 43 je vypuštěný, protože je totožný s bodem 43 (?). Ještě bych řekl, že je to o zjednodušení prokazování způsobilosti uchazeče. Stanovisko doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A12, A13 a A14. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 179, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 154, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Poslanec František Vácha: Teď se dostáváme k hlasování číslo devět. Hlasování o A15, body 44, 45, 47, 48, 49 a 50. Jde o jasné určení konce soutěže. Úprava způsobená bodem 49. Hodnocení projektu přímo odborným poradním orgánem. Povinnosti poskytovatele zveřejnit odůvodnění, pokud rozhodl jinak než odborný orgán. Úprava postupu poskytovatele při zjištění nedostatku prokazování způsobilosti a zpřesnění lhůty pro zadávání údajů do infosystému. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A15. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 180, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 157, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec František Vácha: Hlasování číslo deset je bod A15, body 54 a 55. Jsou to kompetence GA ČR...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: 53 a 55.

Poslanec František Vácha: Pardon, 53 a 55. Kompetence GA ČR a TA ČR ve statutu těchto organizací. Výbor nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A15 v bodech 53 a 55. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 181, přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro 62, proti 52. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Vácha: Dostáváme se k hlasování jedenáct, což je pozměňující návrh A15, body 54, 56, 57 a 58. Jde tam o proplácení cestovních náhrad GA ČR a TA ČR a formulační zpřesnění, kdy místo odborných komisí se říká odborné poradní orgány. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro, A15, body 54, 56, 57 a 58, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 182, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 153, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec František Vácha: Hlasování dvanáct je pozměňující návrh A15 bod 46. Je to vyhlášení seznamu členů odborného poradního orgánu. Tady si dovoluji upozornit, že stanovisko výboru je nedoporučuje, protože došlo k dohodě mezi

poslancem Pilným a poslancem Miholou. Poslanec Mihola načetl D4. Neříkám, jak máte hlasovat, ale říkám, k čemu došlo. Stanovisko výboru nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování, kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 183, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 20, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Vácha: Teď se dostáváme k bodu 13, kde budeme mít variantní hlasování třináct a 13.1. Napřed bychom hlasovali o pozměňujících návrzích A4 bod 19. Jedná se o nové formy podpory výzkumu návratnou finanční výpomocí. Výbor nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o bodech 13.1, o bodech D3 a D5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 184, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 72, proti 58. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Vácha: Takže tady jsme 13 nepřijali. Přejdeme tedy k variantnímu řešení 13.1 a budeme hlasovat o pozměňujících návrzích kolegy Miholy D3 a D5, které jsou v podstatě totožné. Pouze jde – v D5 se posouvá účinnost až na rok 2018.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím. (Výbor nezaujal stanovisko.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování, kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 185, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 53. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Vácha: Tak jsme se dostali k velmi zajímavé situaci. Já vás teď poprosím, protože jsme... chtěl jsem říct neschválili – pro stenozáznam.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ve variantním hlasování jsme ani jedno neschválili.

Poslanec František Vácha: Pokud jsme neschválili ani pozměňující návrh A4 bod 19 ani D3 a D5, tak se pozměňující návrh A3 bod 18 a 19 a pozměňující návrh A5 v podstatě stávají zbytečnými a vytvořili bychom legislativní zmetek, ano je to

tak. Takže musíme to... (Hlasy ze sálu.) Ne? A3 bod 18, 19 a A5 – o tom jsme nehlasovali. Teď to je hlasování třináct...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poprosím pana zpravodaje o krátkou poradu s legislativou. Prosím. (Porada s legislativou.)

Tak prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Vácha: Já jsem nechtěl říct, že nebudeme o nich hlasovat. My o nich musíme hlasovat. Ale doporučil bych, abychom je nepřijali, protože jinak vytvoříme legislativní zmetek. (Šum a neklid v jednacím sále.) Prostě tak to je. Každý se zařiďte, jak chcete.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, pan zpravodaj má pravdu. Poprosím pana zpravodaje, aby znovu přednesl, o čem budeme hlasovat, a řekl nám své stanovisko.

Poslanec František Vácha: Takže hlasování 13.2, budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu A3, bod 18 a 19 a o pozměňovacím návrhu A5.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím.

Poslanec František Vácha: No, v tomto případě nemáme – pardon – stanovisko výboru: doporučuje. (Šum v jednacím sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan předseda Stanjura se hlásí s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já tedy nejsem naštěstí členem toho výboru, ale právě jsem se dozvěděl jako nečlen výboru, že pokud se budeme řídit odborným doporučením výboru, tak vyrobíme legislativní paskvil. Rozumím tomu dobře? Já bych to chtěl vysvětlit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak prosím o vysvětlení pana zpravodaje.

Poslanec František Vácha: No, na výboru došlo k tomu, že sice výbor nezaujal ani k jednomu stanovisko, ale přesto i přes upozornění, které jsem tomu výboru dával – stejné jako dávám vám – tak prostě výbor hlasoval tak, jak hlasoval. (Smích v jednací síni.) Já prostě...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To se občas stane, pane předsedo, že výbor hlasuje pro paskvil. Tak to bylo stanovisko pana zpravodaje. Nyní prosím – tak pan zpravodaj ještě.

Poslanec František Vácha: Ještě mám po poradě s legislativou – to "doporučuje" znamená, že musíme o těch návrzích hlasovat. To je vysvětlení toho výboru, že o nich máme hlasovat. (Smích v jednací síni.) My je musíme prohlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan předseda Stanjura s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dneska je asi velký den pro legislativu. Já jsem člen rozpočtového výboru a doposud jsem se domníval, že když něco přijmeme ve výboru, tak doporučíme vám hlasovat pro. Ale podle legislativy, když ve výboru řekneme, že jsme pro, znamená, že se o tom má hlasovat. Pane zpravodaji, já bych se tou legislativou v tomto bodě nenechal vést. (Smích v jednací síni.) Protože to, že musíme hlasovat, když ty pozměňovací návrhy někdo podal, ne že nám školský výbor umožní hlasovat o podaných pozměňovacích návrzích. To tedy fakt nemůže. Já myslím, že to je na poradu vedení Sněmovny. (Smích v jednací síni.) Já neříkám bezprostředně, říkám jenom, že to je na poradu vedení Sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, vedení Sněmovny se tím určitě zabývat bude, to mohu panu předsedovi Stanjurovi slíbit. Pana zpravodaje poprosím, aby pozdravoval na výboru, a nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já, jestli si smím dovolit formulovat takové malé doporučení, kdybych v tuhle chvíli byl zpravodajem, tak bych to riskl, prohlásil bych to za nehlasovatelné a třeba by nikdo neprotestoval. (Smích v jednací síni.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, přesto se vrátíme, pokud už nikdo další se nehlásí. Pan zpravodaj nám sdělí stanovisko.

Poslanec František Vácha: Já ctím doporučení svého předsedy, nicméně věřím, že Poslanecká sněmovna má aspoň zbytky zdravého rozumu a že to prohlasujeme a že se buď zdržíme – o těch bodech musíme hlasovat, protože byly načteny jako pozměňující návrhy. Musíme o nich hlasovat. Ony nic nevylučují, ale prostě budou v tom zákoně navíc. Takže pokud je chcete dát do toho zákona, budou tam úplně zbytečně, nebudou nikomu vadit, ale budou tam zbytečně, tak hlasujte pro. Pokud chcete udělat dobrý zákon, hlasujte proti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak já bych se prosím, pane zpravodaji, do toho raději nezaplétal.

Poslanec František Vácha: Prosím, pane předsedající, nechte hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra prosím.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Tak v tomto případě ho měním na neutrální. (Smích v jednací síni.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 186, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 1, proti 41. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Vácha: Já děkuji za projev zdravého rozumu této Sněmovny a půjdeme k hlasování číslo čtrnáct o pozměňujících návrzích A16 a A17. Jedná se o zřízení seznamu výzkumných organizací. Stanovisko výboru: výbor nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Já zahajuji hlasování o bodech A16 a A17. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 187, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 151, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Jelikož jsme schválili pozměňující návrhy A16 a A17, už nemůžeme hlasovat o pozměňujících návrzích A15, bod 51 a 52, jsou nehlasovatelné. Takže přecházíme na hlasování číslo patnáct o pozměňujícím návrhu kolegy Raise B1, je to zpřesnění definice způsobilých nákladů. Výbor nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu B1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 188, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 54. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Vácha: Jelikož návrh nebyl přijat, budeme moct později hlasovat o pozměňujícím návrhu C3. Teď tedy přecházíme k bodu 16, kde budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu pana poslance Zlatušky C1 variantu 1. Jedná se o tu výkladovou nejednoznačnost pravidel využití výsledků, ty časopisy, které se musí platit. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu C1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 189, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 153, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec František Vácha: Jelikož jsme schválili C1 variantu 1, už je nehlasovatelná varianta 2. Takže 16.1 nehlasujeme a dostáváme se k hlasování číslo sedmnáct, pozměňující návrh C2 poslance Zlatušky, kdy peníze na rozvoj výzkumných organizací jsou poskytovány neúčelově, dosud to bylo jako účelová dotace. Výbor nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu C2 pana poslance Zlatušky. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 190, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 73, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Vácha: Takže hlasování číslo osmnáct o pozměňujícím návrhu C3. Můžeme o něm hlasovat, protože neprošel návrh B1. Opět se jedná o zpřesnění definice způsobilých nákladů. Stanovisko výboru: doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro návrh C3 pana poslance Zlatušky, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 191, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 151, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec František Vácha: Přijato. Hlasování devatenáct a dvacet vynecháme, protože to jsou ty pozměňující návrhy kolegy Miholy D1 a D2, které jsme vyškrtli. Takže se dostáváme k hlasování číslo dvacet jedna, nebudu přečíslovávat, hlasování o pozměňujícím návrhu D4, což je alternativa k A15 bod 46, který jsme neschválili, takže o něm můžeme nechat hlasovat. Stanovisko výboru: nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu D4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 192, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec František Vácha: Poslední hlasování o pozměňovacích návrzích jsou návrhy E1, E2, E3, E4, E5, které jsem podal já, a jedná se o definici výzkumných organizací, definici velkých infrastruktur, zavedení soutěže o výzkumné projekty a vyjmutí organizací, které jsou v režimu neveřejné podpořit s působností GBERu. Stanovisko výboru: doporučuje. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrzích E1, E2, E3, E4, E5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 193, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 154, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec František Vácha: Ano, je to tak.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 489, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko pana zpravodaje? (Stanovisko výboru je – doporučuje.) Stanovisko pana místopředsedy? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 194, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 103, proti 22. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu vicepremiérovi i panu zpravodaji.

Než přejdeme k dalšímu bodu mám tady ještě omluvenky. Dnes od 12.30 do konce jednání se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jaroslav Holík, dále se omlouvá pan poslanec Bronislav Schwarz dnes ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vladislav Vilímec se omlouvá z osobních důvodů na dnešek a paní poslankyně Ivana Dobešová se omlouvá od 11 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Pak paní poslankyně Olga Havlová se omlouvá od 12.30 z pracovních důvodů.

Dalším bodem našeho jednání je

161.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr Jiří Dienstbier a zpravodaj kontrolního výboru pan poslanec Štěpán Stupčuk. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 610/5, který vám

byl doručen dne 11. března 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 610/6.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pardon, ještě s přednostním právem pan předseda Stanjura. Omlouvám se. Před otevřením rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Zákon je velmi důležitý. Já bych požádal o přestávku na jednání našeho klubu v délce 50 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Děkuji panu předsedovi. Takže přerušuji jednání do 13.44 hodin, kdy budeme pokračovat v projednávání tohoto zákona.

(Jednání přerušeno ve 12.54 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.44 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Je 13.44, uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Jsme před otevřením rozpravy u bodu č. 161. Tázal jsem se pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit při otevření rozpravy. Pan ministr má zájem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já jsem původně chtěl velmi stručně vystoupit s úvodním slovem k navrhovanému zákonu, ale musím se vyjádřit i k tomu, co se tady odehrálo.

Já si myslím, že ta padesátiminutová pauza, kterou si zcela obstrukčně vzal předseda klubu ODS pan Stanjura, je vlastně sprosťárnou vůči všem lidem, kteří tady jsou, kteří čekají na to, že budou věcně projednávat zákony, které jsou tady předloženy. Samozřejmě bylo právem ODS využít těch padesát minut, aby ty vážné výhrady k zákonu o NKÚ řekla. Nepochybuji, že bezezbytku této příležitosti využijí až do 14. hodiny, abychom tedy opět nic neprojednali.

Ale chtěl bych také říci, že touto obstrukcí se nezabrání dnes pouze projednání tohoto návrhu zákona, ale i dalších návrhů, např. hned dalšího, o účastnících odboje, jak je tady zkráceně nazván. To je zákon, který prosadila původně pravice včetně ODS, bohužel v dost nefunkčním stavu, a ta novela, která je tu předkládána, tak je proto, aby se ten proces zrychlil, zefektivnil a aby se ti staří lidé, kteří čekají na to, že jim bude vydáno osvědčení, že se jim třeba dorovná důchod na průměrný, tak ono každým dnem ti lidé umírají a spousta z nich se toho nedožije. ODS už tady s TOP 09 zavetovala návrh na schválení v prvním čtení, aniž by pak vůbec kdokoli z ODS na garančním výboru k tomu vystoupil, nebo tady ve druhém čtení, a dnes jste tedy opět zablokovali projednání tohoto návrhu zákona. Čili nejenom NKÚ. Jak říkám, zase pár těch stařečků a stařenek zemře, aniž by se tohoto dočkali. Říkám, je to bezohledné po všech stránkách, to, co se tady stalo. Ale nakonec ono je to tady už dost zvykem v poslední době.

A nyní velmi stručně k tomu samotnému návrhu. Tato novela zákona o NKÚ je prováděcím návrhem k novele Ústavy, kterou už Poslanecká sněmovna schválila. Jak jsem tady říkal, pohybujeme se tedy v naprosto jasně daných mantinelech, protože to musí zůstat na úrovni prováděcího zákona. K pozměňovacím návrhům se tady podrobně teď vyjadřovat nebudu, neb si myslím, že pokud dá Sněmovna na doporučení gesčního výboru, tak ten zákon bude upraven do podoby, která je přijatelná, je tak projednatelná a schvalitelná a o to bych vás chtěl požádat. Třeba to, pokud ta obstrukce nebude pokračovat, ještě stihneme i s tím následujícím návrhem zákona, protože ta procedura je velmi jednoduchá. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní se s přednostním právem přihlásil pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nevím, proč je pan ministr tak rozčilený, ale dobře, asi spěchá. Kdyby byla pravdivá jeho slova o tom příštím tisku – a já bych o něm nemluvil – tak na rozdíl od pana ministra Dienstbiera, na rozdíl od sociální demokracie je naším dlouholetým partnerem Konfederace politických vězňů a ta má k tomu návrhu zákona vážné výhrady. Požádali nás, abychom to neumožnili schválit v režimu devadesátky. Protože s nimi spolupracujeme roky, my jsme prosazovali zákon o protikomunistickém odboji atd., tak jsme jim samozřejmě vyhověli. Není v tom žádná sprosťárna, ale naopak, stanovisko a požadavek těch, kteří reprezentují oběti minulého režimu. To jenom na vysvětlenou. Takže to, že pan ministr je nervózní kvůli NKÚ, tak ať se rozčiluje kvůli NKÚ, to já mu neupírám, to je naprosto v pořádku, ale ať tady nepoužívá účastníky protikomunistického odboje. My jsme postupovali ve shodě s Konfederací politických vězňů a budeme tak postupovat i nadále u tohoto bodu. Nic víc, nic míň. Takhle jednoduché to je.

A to, že k tomu návrhu zákona, který je předkládán, máme výhrady, to je pravda, budou je moji kolegové podrobně formulovat v debatě, která proběhne. Přece máme právo na svůj politický názor a máme právo nesouhlasit s vládním návrhem. Vy jste tady dvě a půl hodiny projednávali zcela zbytečný zákon o omezení prodejní doby, a pak máte tu drzost říct, že umírají členové protikomunistického odboje. Kdyby vám na nich tak záleželo, tak jsme tím bodem dneska začali a neplnili jsme vaše sociální inženýrství, abyste nám říkali, kdo a co může dělat o státních svátcích.

Takže to, že jste rozčilený, to mi fakt nevadí, jenom když tak směřujte kritiku na nás a podporujte stanovisko Konfederace politických vězňů. Pokud budete podporovat to stanovisko, tak se v tomhle bodě určitě shodneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ještě s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: K tomu, co tady teď říkal pan předseda Stanjura. Já jsem za pohrdání tady všemi zúčastněnými označil tu úplně zbytečnou pauzu, kterou klub ODS vůbec nevyužil k tomu, aby věcně kritizoval návrh zákona.

Co se týče veta k účastníkům odboje na žádost konfederace, tak je škoda, že důvody nezazněly ani na gesčním výboru ani ve druhém čtení. Obešlo se to s mlčením ODS o jakýchkoliv výhradách. To znamená, já nevím, jakým způsobem respektujete nějaký postoj konfederace, když jste si ho neobtěžovali ani sdělit. Je to tady čistá obstrukce a úplně zbytečně řadu věcí neprojednáme. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. A nyní už otvírám rozpravu, do které se jako první hlásil pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Po něm pan poslanec Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, páni ministři, dámy a pánové, já ještě nebudu mluvit k Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, ale k tomu, co tady předvedl pan ministr, což pokládám opravdu za jako – nevím, jak to říci slušně, abych tady někoho neurazil. Ale odpovídající věku mnohem mladší osoby, než je pan ministr a senátor.

Za prvé přestaňte školit opozici, kdy si má právo vzít pauzu, když tady dopoledne tři hodiny se předvádí neuvěřitelný zmatek v řadách vládní koalice. Opakované zpochybňování hlasování, braní si pauz, revokace na to, aby se přijal naprosto nesmyslný zákon, který stanoví tři dny, které stejně všichni dodržují, že se v nich neprodává, jako dny, kdy se nesmí prodávat. Tak to je opravdu efektivita, nad kterou žasnu!

A druhá věc, která... Říct o zákonu účastnících odboje tom, který jste předložil, že zrychlí nějaké jednání, no to snad nemyslíte vážně! To je přece ta hlavní výhrada, kterou konfederace uplatňuje. (Hovoří důrazně.) Že působení vašich kamarádů, které jste nasadil do vedení Ústavu pro studium totalitních režimů a kteří naprosto zneprůchodnili fungování, způsobilo to, že se čeká rok, rok a půl na stanovisko Archivu bezpečnostních složek. Že se čeká rok, dva roky na stanovisko ÚSTR, a díky tomu nemůže Ministerstvo obrany vydávat osvědčení účastníkům odboje! Takže je to vaše levicové běsnění v tomto úřadu, které znemožnilo, aby byly vydávány ocenění účastníkům třetího odboje! A ne tento zákon, který neřeší z hlediska lhůt a z hlediska toho, kdo umře, nebo neumře a pro koho se to stihne, nebo nestihne, neřeší vůbec nic. A víte dobře, že konfederace právě toto namítala.

Prosím vás, pojďte to zrychlit, a ne vymýšlet věci, které neřeší problematiku zrychlení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Pardon, ještě s přednostním právem před panem poslancem Klučkou pan poslanec Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Tak jak se říká tady, už jsem nechtěl vystupovat, ale pane kolego Bendo prostřednictvím předsedajícího, ne že vystoupení pana ministra Dienstbiera bylo neuvěřitelné, ale vaše vystoupení bylo neuvěřitelné. Jestli mluvíte o vládní koalici, tak prosím rozlišujte. Za stranu, jejímž pan ministr je členem, Českou stranu sociálně demokratickou, můžu říct, že my jsme tady téměř v plném

počtu. Svůj názor jsme na zákon o otvírací době jasně deklarovali. Ve všech hlasováních jsme postupovali tak, jak jsme deklarovali. A pozměňovací návrh, který zavádí tři dny, jak říkáte správně, zcela nesmyslný, tak jste podporovali vy. Ne, my. Podívejte se na sjetinu. Vy jste pro návrh hlasovali.

A využil bych, když mluvím, rád bych vás požádal, kdybyste nám sdělili výsledek porady vašeho klubu – padesátiminutové. A jestli bylo nutné ji dělat v tuto chvíli, když víte, že k hlasování nedojde. (Slabý potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní nejprve pan předseda Kováčik. Po něm pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, já vím, že je pokročilá hodina i pokročilý den v týdnu. Ale přece jenom bych rád věděl, v kterém jsme bodě, protože slyším, že se tady bavíme o zákoně, který teprve bude na pořadu. Teď zrovna jsme se bavili o zákoně, který už byl na pořadu. Jsem zvědavý, kdy se budeme bavit o zákoně, který je na pořadu. A nebo toho nechme a pojďme až příští týden. Děkuji. (Slabý potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdříve krátká reakce na předsedu poslaneckého klubu KSČM. Pane předsedo, prostřednictvím, zdali jste si všiml, že debatu o budoucím bodu rozvinul člen koaliční strany, České strany sociálně demokratické? Stejně tak jste si zajisté všiml, že v debatě o bodu, který jsme už schválili, tady v ní pokračuje také člen ČSSD. Ale dozvěděli jsme se my všichni ostatní ze všech politických frakcí, že jediný, kdo tady plní dohody a který plní své postupy, jsou sociální demokraté. To si musí vyhodnotit jejich koaliční partneři. Nám je to skoro jedno.

Jenom říkám, když pan ministr nebo pan předseda Sklenák se tak domáhá našeho stanoviska, tak se mu dostane podrobného stanoviska. Ale co nám bude říkat "co zase zdržujete, pojďte už hlasovat, nezdržujte"? Jestli chcete podané stanovisko, tak někdy, některou příští středu nebo pátek ho dostanete. To je přece úplně jednoduché. A my to děláme velmi často, že podrobně zdůvodňujeme své negativní stanovisko, případně své pozměňující návrhy. A to se vám většinou vůbec nelíbí, protože pořád říkáte "rychle, rychle, rychle, nezdržujte". Ale když vy máte problém s hlasováním a něco nedopadne, jak jste si představovali, např. dnes dopoledne, tak to se může vzít pauza, to se může přesvědčovat, to se může revokovat. Protože to dělají sociální demokraté a to je dobře. Když to dělají jiní, tak je to špatně. Takovému přístupu sice rozumím, ale odmítám ho. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní s přednostním právem pan předseda Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Možná se mýlím, pane předsedající, kolegyně a kolegové. Je-li tomu tak, odpusťte mi to. Je přece jenom pokročilý den v týdnu a pokročilá hodina toho dne, ale tak jsem si spíše možná zafixoval, že o zákoně, který teprve bude, nezačal mluvit nikdo ze sociální demokracie. A myslím, že to byl zrovna váš kolega, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím předsedajícího, Marek Benda. Ne? Ne? Mám pocit, že ano.

Promiňte, pojďte je docela dost času. Pane předsedající, co kdybychom to přesunuli doopravdy na příští týden. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní s přednostním právem pan ministr Dienstbier. Po něm pan předseda Sklenák. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Tady se pan předseda Kováčik doopravdy zmýlil. Otevřel jsem to já při vědomí, že už stejně dnes o ničem hlasovat nebudeme, čímž se ODS ani netají, protože by tady zbylou čtvrt hodinu stejně jenom mluvila proto, aby se zákon o NKÚ neprojednal. A proto jsem zmínil i ten další zákon. Nejenom ten, ale jsou tam i další. Prostě dnes už neodhlasujeme vůbec nic kvůli obstrukci Občanské demokratické strany.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní s přednostním právem ještě pan předseda Sklenák. Stahuje svoji přihlášku. Pan předseda Stanjura. Tak v tom případě se omlouvám. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já to udělám za svého kolegu Marka Bendu. Dávám procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do okamžiku, kdy Senát schválí novelu Ústavy České republiky o NKÚ. Protože – můžete se smát – na to termín nemají. V okamžiku, kdy jim pošleme tento návrh zákona, mají 30 dnů. Předpokládám, že si vládní většina v Senátu ten zákon může schválit. To znamená, nebudeme mít změnu Ústavy a budeme mít zákon, který aplikuje změny Ústavy. To je velký ústavní problém a první, kdo by měl proti tomu protestovat, je právník Jiří Dienstbier.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, to je procedurální návrh, o kterém budu muset dát hlasovat. Přivolám naše kolegy z předsálí. Protinávrh? Pan předseda Sklenák nemá protinávrh. Budeme tedy hlasovat. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. (Hluk a šum v jednacím sále.)

Budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Stanjury, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do doby schválení zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu Senátem, zdali jsem to reprodukoval správně.

Zahajuji hlasování o tomto procedurálním návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 195, přihlášeno je 121 poslankyň a poslanců, pro 7, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Nyní pan předseda Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Já jenom chci připomenout těm, kteří to nevědí, ale určitě mezi ně nepatří pan předseda Stanjura, že právě senátoři přerušili projednávání ústavního zákona do té doby, než jim pošleme tento zákon. Takže samozřejmě všechny kroky, které činí ODS, svědčí o jediném. Prostě nechce, aby se rozšířily kompetence NKÚ. To je potřeba si uvědomit.

A myslím si, že je skutečně nejvyšší čas ukončit dnešní schůzi, a proto dávám návrh, abychom přerušili tuto schůzi do příštího úterý 14 hodin.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak to je také procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. (Neklid v jednací síni.)

Já zahajuji hlasování o přerušení této 44. schůze Poslanecké sněmovny do úterka 19. 4. do 14 hodin. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 196, přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro 82, proti 6. Návrh byl přijat.

Přerušuji jednání 44. schůze Poslanecké sněmovny do úterý 19. 4. do 14 hodin, kdy budeme pokračovat v druhém čtení zákona o peněžním oběhu. Přeji vám hezký víkend.

(Jednání skončilo ve 14.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
19. dubna 2016
Přítomno: 166 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Tejc hlasuje s náhradní kartou číslo 13.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Běhounek – osobní důvody, pan poslanec Benešík – zahraniční cesta, pan poslanec Beznoska – zahraniční cesta, pan poslanec Birke od 17. hodiny – zdravotní důvody, pan poslanec Černoch – zahraniční cesta, paní poslankyně Dobešová – zahraniční cesta, pan poslanec Farský – zahraniční cesta, pan poslanec Fichtner – zahraniční cesta, paní poslankyně Golasowská 17 až 19 – pracovní důvody, paní poslankyně Halíková do 18. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Holík – zahraniční cesta, pan poslanec Horáček do 19. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Hubáčková – pracovní důvody, paní poslankyně Chalánková – zdravotní důvody, pan poslanec Janulík – pracovní důvody, paní místopředsedkyně Jermanová od 16. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Kostřica – pracovní důvody, paní poslankyně Matušovská do 16. hodiny – zdravotní důvody, pan poslanec Nekl – zahraniční cesta, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Opálka – zdravotní důvody, paní poslankyně Pecková – pracovní důvody, pan poslanec Pilný do 16. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Pleticha – pracovní důvody, paní poslankyně Putnová – pracovní důvody, pan poslanec Rais – zdravotní důvody, pan poslanec Seďa – zahraniční cesta, pan poslanec Šrámek – zahraniční cesta, pan poslanec Tureček – zahraniční cesta, pan poslanec Urban – bez udání důvodu, paní poslankyně Váhalová – pracovní důvody, pan poslanec Vozka – zdravotní důvody, paní poslankyně Wernerová – osobní důvody a paní poslankyně Zelienková – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Chovanec – pracovní důvody, paní ministryně Marksová – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – zahraniční cesta, pan ministr Stropnický – zahraniční cesta, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Než otevřu diskusi k pořadu schůze, chtěl bych vás nejprve informovat o návrzích, na kterých se dnešní grémium Poslanecké sněmovny shodlo. Navrhujeme tyto změny:

V úterý 19. 4. jednání zahájit návrhy zákonů vrácených Senátem, což jsou body, 2, 3, 4 a 5. Poté pokračovat pevně zařazenými body pana místopředsedy vlády a ministra financí Andreje Babiše, body 19 až 25. Pevně zařazený bod 17 by se vrátil

do bloku druhých čtení, to znamená zrušíme jeho pevné zařazení. Dále bychom pokračovali body z bloku druhých a prvních čtení.

Středa 20. 4. Projednat třetí čtení, což je bod 161 a bod 189, poté pokračovat již pevně zařazenými body 62, 78 a 75. Ve 12.30 by proběhly volby, což jsou body 206 až 209. Ve 14.30 bychom pevně zařadili body 54, 55, 144, 50 a 53. Dále bychom pokračovali body z bloku prvních čtení.

Čtvrtek by proběhl standardně. Upozorňuji na mimořádnou schůzi.

V pátek 22. 4. po již pevně zařazeném bodu 160 bychom zařadili bod 31, dále případné třetí a první čtení.

V pátek 6. 5. bychom po bodech České národní banky, tzn. 221 a 222, zařadili pevně body z bloku třetího čtení, tzn. body 168, 169, 170, 171, 172 a 173. Pokud bychom ještě měli čas, tak dále další třetí čtení, popřípadě první čtení.

Tolik je závěr dnešního grémia.

Nyní tedy dám prostor jednotlivým poslancům k vystoupení. Nejprve přednostní právo pan poslanec Lank za klub, protože pan předseda je řádně omluven. Připraví se pan předseda Faltýnek.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo, pane předsedající. Krásné odpoledne, kolegyně, kolegové.

Minulé úterý na začátku této schůze jsme tady za klub Úsvit navrhovali projednat body, které by pomohly ochránit naši zemi před islamizací a terorismem. Navrhovali jsme, aby se česká vláda konečně vyjádřila k petici Bloku proti islámu proti imigračním kvótám a abychom projednali vypsání referenda o odmítnutí kvót. Vy, vážení kolegové, kolegyně vládní koalice, jste to odmítli. Od té doby uplynul další týden, o který je Česká republika bohužel blíže k trvalým imigračním kvótám, o který je Česká republika blíže k nebezpečnému bezvízovému styku s Tureckem a o který je Česká republika blíže ke ztrátě národní suverenity. Proč tomu tak je?

V první řadě Evropský parlament přijal usnesení volající po jednotném unijním azylovém systému. To má především zahrnovat plošné přerozdělování migrantů na základě kvót a převedení práva udělovat azyl členských států na Evropskou unii. Udělování azylu, tato doposud výsostná národní pravomoc, se má přenést na Evropskou kancelář pro podporu azylu. V jednotlivých zemích by tato kancelář měla jenom pobočky, které by vyřizovaly jenom nařízení o přidělených imigrantech z centrály v Bruselu.

Pan premiér Sobotka stejně jako loni na podzim začal hned nato uklidňovat veřejnost, že česká vláda využije všechny možnosti, jak se proti bruselským kvótám bránit. To je jako přes kopírák, to připomíná situaci z minulého roku. Tenkrát také pan premiér řekl, že Česká republika využila všech dostupných prostředků jak na pracovní, tak politické úrovni proti zavedení kvót. Pravda ale byla ta, že se na jednání nechal úmyslně přehlasovat. Své možnosti projednání nevyužíval a tím nás zásadně poškodil. Dnes se tato faktická kolaborace s Bruselem a poškozování českých národních zájmů opakuje. Česká republika kvóty ani neodmítla a ani se o ně nesoudí. Vypsání referenda, které by je zablokovalo, vytrvale odmítá.

Dalším ohrožením je bezvízový styk s Tureckem, který se kvapně blíží, a Turecko se ho snaží vydíráním, to se jinak nazvat nedá, ještě urychlit. My už jsme tu několikrát říkali, že bezvízový styk s Tureckem se rovná bezvízovému styku s teroristy z Islámského státu a že představuje obrovské bezpečnostní riziko, které navíc nebylo českými bezpečnostními složkami ani řádně vyhodnocené. My se s touto situací nehodláme smířit a chceme využít všechny legální prostředky k tomu, abychom vládu v její politice podrobování se Bruselu a přijímání imigrantů zastavili. Proto budeme i dneska navrhovat kroky, kterými chceme tento postup vlády zastavit.

Ve svém bodě se chci opět vrátit k petici proti kvótám, kterou Bloku proti islámu podepsalo v rekordním čase čtvrt milionu občanů. Tuto petici vláda vytrvale ignoruje. Když jsme ji projednávali na plénu Sněmovny, tak se k jejímu obsahu nevyjádřil ani pan premiér ani žádný ministr. Podařilo se aspoň prosadit usnesení, aby se vláda k této petici vyjádřila. To usnesení zní – pro připomenutí: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky o písemné stanovisko k petici občanů, kteří odmítají systém povinných kvót, do 11. dubna. Dneska máme 19. dubna, to znamená je to více než týden, co vláda všem občanům České republiky dluží odpověď. A na tu odpověď máme právo.

Proto navrhujeme nový bod této schůze s názvem Stanovisko vlády České republiky k petici Bloku proti islámu proti kvótám. Tento bod chceme projednat dnes, a to jako první bod. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedo, dovolte mi, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevné zařazení bodů, a to bodu 57 – vládní návrh zákona, trestní zákoník, sněmovní tisk 588; bodu 58 – vládní návrh zákona, občanský zákoník, tisk 642; bodu 59 – vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, tisk 650; dále bod 60 – vládní návrh zákona o obětech trestných činů, tisk 658; dále bod 61 – vládní návrh zákona, trestní zákoník, tisk 753, vše v prvním čtení; a dále bod číslo 17 – vládní návrh zákona o ochraně přírody a krajiny, sněmovní tisk 501, ve druhém čtení, a to na středu 4. května jako první body odpoledního jednání od 14.30. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Dále s přednostním právem pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych požádat o pevné zařazení bodu 66, sněmovní tisk 712, to je zákon o vinohradnictví, na dnešek, a to po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přednostní právo nevidím. V tom případě budeme postupovat podle písemných přihlášek. Paní poslankyně Havlová a připraví se pan poslanec Kádner... Pardon, paní poslankyně... Paní poslankyně Černochová se hlásí z místa. Výborně, vystoupíte podle pořadí. Prosím.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, vážení ministři a ministryně, navrhuji přednostně projednat bod 119, sněmovní tisk 621, zákon o referendu k imigračním kvótám Evropské unie. Navrhuji ho projednat dnes jako první bod.

Referendum o odmítnutí unijních kvót je jedinou šancí, jak zastavit kolaboraci české vlády s madam Merkelovou a Bruselem. Evropská unie tlačí naši zemi opět do kouta. Je zřejmé, že se nezadržitelně připravuje půda pro superkvóty. Nejvyšší rozhodovací pravomoc o udělování azylu má dostat na starost takzvaná kancelář pro podporu azylu. Jak už je zřejmé z jejího názvu, cílem není azyl regulovat, ale podporovat. Tento cíl minulý týden posvětil i Evropský parlament, který velkou většinou tento šílený nápad odsouhlasil, a to dokonce za souhlasu některých českých europoslanců. My chceme, aby tyto snahy naši občané v referendu zablokovali.

Pan premiér Sobotka uvedl, že se Česko bude bránit trvalých kvótám všemi způsoby. Tato slova byste mohli lehce zaměnit s jeho slovy z podzimu minulého roku, kdy prohlašoval, že Česká republika využije všech možností, jak kvóty odmítnout. Řekl je jen krátce předtím, než se úmyslně nechal přehlasovat na Radě, a tím závažně ohrozil Českou republiku. Jaké je skutečné pozadí, jsme se dozvěděli ze zveřejněných soukromých mailů pana premiéra. Státní tajemník Prouza premiéru Sobotkovi píše: "Prostor pro vyjednávání podle nedělní dohody s Junckerem byl do včerejška a my jsme se ho rozhodli nevyužít, i když byli ochotni nám vyjít vstříc". Postup je dnes stejný jako postup loni. I teď se chystá balamucení občanů, že vše je pod kontrolou a že vláda bojuje. Pak bude následovat jakoby překvapení, že to opět nevyšlo.

Nejde jen o kvóty. Českou republiku ohrožuje i dohoda s Tureckem, kvůli které se má už od 1. července zavést bezvízový styk pro turecké občany. Zavést bezvízový styk s takto nebezpečnou zemí, která navíc skrytě spolupracuje s Islámským státem, je podle mnohých bezpečnostních expertů šílenstvím. Vláda přesto tento krok učinila. A to přesto, že výbor pro evropské záležitosti i plénum Sněmovny přijalo usnesení proti bezvízovému styku. Výbor se usnesl na tomto – cituji: "Výbor vyzývá vládu, aby odmítla zavedení bezvízového styku s Tureckem." Tento postoj Sněmovna potvrdila, když na plénu přijala usnesení – cituji: "Poslanecká sněmovna odmítá dohodu předsedů vlád členských zemí Evropské unie, která se týká zrušení vízového režimu pro turecké občany nejpozději do konce června 2016." Premiér Bohuslav Sobotka nerespektoval ani usnesení Sněmovny ani usnesení výboru a na jednání Evropské rady pro schválení bezvízového styku s Tureckem hlasoval.

Jak už jste se dozvěděli z dopolední tiskové konference, vzhledem k výše uvedenému jsme byli nuceni podat na jednání vlády trestní oznámení ze spáchání trestného činu obecného ohrožení, obecného ohrožení z nedbalosti a maření úkonů úřední osoby z nedbalosti. Je totiž zřejmé, že v důsledku schválení dohody o bezvízovém styku s Tureckem a povinného přerozdělovacího mechanismu migrantů byly poškozeny zájmy České republiky a zejména ochrana bezpečnosti České republiky.

Za situace, kdy pan premiér nerespektoval usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a jednal v přímém rozporu s jejím usnesením, ztížil

zajištění bezpečnosti v České republice. Rovněž tak narušil bezpečnost České republiky, když fakticky podepsal bianko šek pro příliv zatím neupřesněného počtu osob z Turecka a současně dalších osob dle přerozdělovacího mechanismu. Tím podstatně ohrozil obranyschopnost a vnitřní bezpečnost České republiky.

Navrhuji projednat dnes jako první bod. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Kádner a připraví se paní poslankyně Hnyková.

Poslanec David Kádner: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, chtěl bych navázat na své předřečníky, kteří hovořili o petici proti imigračním kvótám. Chci přednostně zařadit nový bod, v kterém nám vláda odpoví na jeden z hlavních požadavků oné 250tisícové petice, a to sice na ochranu českých hranic. Proto navrhuji zařadit nový bod s názvem Informace vlády k ochraně českých hranic. Bod navrhuji zařadit dnes jako první nebo další bod dnešní schůze.

Úsvit s Blokem proti Islámu požaduje dlouhodobou ochranu hranic už od loňského léta. Na toto téma jsme pořádali již dva semináře, ze kterých vyplynulo několik velmi důležitých závěrů. V první řadě je to konstatování, že Česká republika v současné době nemá kapacity ani techniku na dlouhodobé zabezpečení státních hranic. Policie České republiky, která má ochranu primárně na starosti, provádí zvýšenou ochranu pouze na úkor plnění svých povinností ve vnitrozemí. Je pravda, že s ochranou hranic může policii pomoci armáda České republiky, ale pouze krátkodobě. Primárním úkolem armády totiž není chránit české hranice. To je primární úkol pro Policii České republiky. Armádu na ochranu hranic můžeme určitě nasadit v případě masivní migrace, stejně jako to udělali v Maďarsku, Slovinsku nebo Rakousku. Není to ovšem dlouhodobé řešení. Dle odhadů, které jsme na našem semináři slyšeli, je armáda schopna chránit hranice cirka půl roku. Pak už to zasahuje do její schopnosti zasahovat v zahraničí, do schopnosti výcviku nebo třeba do schopnosti pomáhat při živelních katastrofách. Nasazením na hranicích se omezuje například i její schopnost střežit klíčové objekty. Neudržitelná situace, kdy dojde k souběhu krizových událostí. Vezměte si hypotetický scénář – armáda nasazená na protiteroristická opatření, do toho jarní povodně a hranice pod náporem masové migrace. Tento scénář, který může klidně nastat, by napnul bezpečnostní složky na neudržitelné maximum.

Naše volání po ochraně hranic není voláním po stavbě plotu, jak se nás snaží někteří obvinit. K ochraně hranic je naopak třeba tří tisíc nových pohraničních policistů. Tito policisté musí mít k dispozici moderní technologie, jako jsou drony, radary a další, které odliší imigranty od houbaře a které provádějí monitoring pohybu přes hranice na dálku. V zázemí jsou také třeba sklady mobilních zátarasů, které musí být připraveny k použití. Toto řešení není žádným experimentem. Tento moderní koncept chrání už mnoho rizikových hranic po celém světě. Cílem rozhodně není zabetonovat se. Cílem je zavést inteligentní ochranu českých hranic, které připraví Českou republiku na ohrožení, kterým reálně čelíme. Cenu takového řešení odhadujeme na přibližně 8 miliard korun včetně všech zásadních investic.

Chci tedy zdůraznit, že žádné evropské řešení ochrany hranic nefunguje. Všechna opatření na ochranu hranic byla přijata na úrovni národních států, ať už jde o Maďarsko, Makedonii, nebo Slovinsko. My se k ochraně hranic musíme postavit stejně, protože se o nás nikdo jiný nepostará.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Hnyková a po ní vystoupí paní poslankyně Němcová.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy a vážení pánové, dovolte, abych znovu navrhla předřazení bodu 125. Jedná se o návrh na vydání zákona o detenčních centrech pro nelegální imigranty v cizích státech, tisk 657. Zákon navrhuji zařadit pevně dnes jako první bod. Jedná se o náš návrh zákona, který má zřídit detenční zařízení mimo území České republiky. Principem návrhu je, že detenční zařízení pro cizince, která jsou dnes v České republice, by měla být zřizována v cizích státech. Do těch bychom mohli přesouvat všechny zadržené nelegální imigranty a stejně tak imigranty, kteří budou v České republice relokováni z členských států Evropské unie na základě povinných kvót.

Jestli se ptáte, kde bychom taková zařízení měli zakládat, znovu vám to zopakuji. Jedná se především o místa, kudy k nám proudí nelegální imigranti. Do Evropské unie jsou to hlavní tři přístupové cesty – španělská, italská a řecká. Zatímco Španělsko situaci zvládá, přes Itálii proudí hlavně africká imigrace a přes Řecko blízkovýchodní. Pro italskou cestu se jako přirozené centrum jeví Libye, pro řeckou cestu severní Sýrie. Detenční centrum bude v místě zřízeno na základě mezinárodní smlouvy, která bude s příslušným státem uzavřena. Všechny konkrétní podmínky fungování příslušného centra budou tedy vycházet právě z ní. Velmi často lze slyšet reakce, že tyto státy nemají o takové dohody zájem. Opak je ale pravdou. Např. pro Sýrii je odliv obrovských mas obyvatel zásadní problém. Zákon počítá s povinností úřadu pro přesídlení ilegálních migrantů koordinovat postup s jinými členskými státy Evropské unie při zřizování detenčních center pro přesidlování ilegálních migrantů z České republiky. Počítáme tedy s možností mezinárodní spolupráce při zakládání těchto center. Tento návrh vytváří prostor pro to, aby migranti přestali natrvalo proudit do Evropy a aby se všechny azylové procedury vyřizovaly přímo v místě vzniku problému.

Vážené kolegyně a kolegové, okolní státy Evropské unie přijímají preventivní legislativní opatření v otázce imigrace a my otálíme. Veškerá preventivní opatření nás budou stát daleko méně peněz než následné hašení požáru, na který nebudeme připraveni. Budeme-li dál jen přihlížet tomu, co naše vláda dělá, bude z České republiky za pár let pouze provincie nějakého muslimského státu. Já vám děkuji za zařazení tohoto bodu na pořad jednání.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, a prosím paní poslankyni Němcovou. Po ní mám avizováno vystoupení s přednostním právem pana předsedy klubu ODS.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, minulý týden jsem vás žádala o zařazení nového bodu na naši schůzi s názvem Pozice vlády České republiky k usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky č. 1144 ze dne 22. 3. 2016. Pro oživení vaší paměti bych chtěla připomenout, že je to usnesení, které se týká migrace, usnesení, které v některých svých bodech – nebo které jste podpořili ve všech bodech, tak jak bylo přijato, ale zejména odmítáme v tomto usnesení dohodu předsedů vlád členských zemí Evropské unie, která se týká zrušení vízového režimu pro turecké občany, a zároveň říkáme, že ty státy, které nejsou schopny plnit své závazky a chránit vnější hranice schengenského prostoru, mají tento prostor opustit. To bylo usnesení Sněmovny, na které předseda vlády reagoval slovy, poté co mediálně bylo řečeno, že ho výsledek zaskočil, předseda vlády řekl: je to v rozporu s postojem vlády. Tedy toto usnesení Sněmovny. Sněmovna kontra vláda.

Myslím, že Sněmovna, když se na něčem usnese, má trvat na svém usnesení nebo je změnit. Vzhledem k tomu, že nikdo nenavrhuje změnu tohoto usnesení, tak bych požadovala od vlády vysvětlení, proč se nehodlá tímto mandátem vlády dále řídit. Řekla bych k tomu to, že dnes má přece už ta věc další vývoj. Turecký prezident Erdogan oznamuje, že pokud nebude Turecku do konce června udělen bezvízový styk, tak končí jeho podpora pomoci Evropské unii tím, že ty pašeráky lidí, které teď na chvíli zastavil, tak potom je zase pustí, aby sem ty lidi převáželi. Vzhledem k tomu, že vidíme, že se chystají další trasy, tak nám stejně, i kdybychom si nevím jak namlouvali, že nám dohoda s Tureckem pomůže ochránit Evropskou unii, tak to nebude k ničemu. Neochrání ji, protože trasa, která se chystá přes Itálii, by spoléhala případně na jednání s rozvrácenou Libyí, kde nikdo žádného partnera nemá. Čili Evropa stejně musí najít nějakou svoji ochranu. Nemůže se spoléhat na své sousedy a tuto ochranu musí začít prosazovat. Já ať poslouchám kohokoli, od předsedy vlády počínaje po kteréhokoli z vás, kolegyně nebo kolegové, ať už v novinách, televizích, v rozhlasech, tak všichni říkají: klíčová je ochrana vnější hranice schengenského prostoru. Říkáme to rok a neděje se nic. My v našem usnesení říkáme, že ten kdo vnější hranici nechrání, musí ze Schengenu odejít.

Připomenu vám to, co se už děje v Brenneru. Přece Rakousko přistoupilo k tomu – protože očekává pravděpodobně tu druhou cestu, která se otevře přes Itálii, tak tam Rakousko staví plot a je připraveno jej postavit po celé délce hranice. Jinými slovy, začínají se stavět ploty uvnitř schengenské hranice. To, co jsme navrhli v našem usnesení – státy, které nebudou garantovat zbytku Evropy bezpečnost, tak nemohou v schengenském prostoru být – tak Rakušané už uvádějí v život tím, že mezi Itálii a sebe ten plot staví, protože očekávají tuto vlnu.

Já si myslím, že bychom měli znát od vlády odpověď na otázku, které ty podmínky z těch 72, kdy se říká, že Evropa dala Turecku 72 podmínek pro to, aby mohlo dostat bezvízový styk a další výhody, o které si řeklo, včetně těch 3 mld. nyní a dalších 3 mld. eur do konce roku 2018, tedy zhruba 160 mld. korun, tak které z těch 72 podmínek už Turecko splnilo. Zda to byly ty vážnější – říká se, že polovina již je splněna – zda to byly ty snadnější, nebo zda to byly ty těžší. Jak daleko tedy v tomto procesu jsme a co říká vláda na to skutečně neakceptovatelné, na ten neakceptovatelný tlak, nechci rovnou říci slovo vydírání z turecké strany, kdy řekne:

tak dosud, abych prokázalo dobrou vůli, tak já, Turecko, vám ukazuji, že tu hranici umím ochránit a pašeráky zastavit a lidi k vám neposílat, ale jestli vy mi nevyhovíte, tak ty hranice opět zvednu. Tohle přece není normální mezi partnery, kteří chtějí na nějakém smluvním základě dlouhodobě spolupracovat.

Proto navrhuji zařazení tohoto bodu s tímto důrazem na naše jednání, a to buď jako první bod dnes, nebo první bod zítra, ve středu, nebo první bod v pátek 22. 4. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Nyní tedy pan předseda Stanjura s přednostním právem a po něm vystoupí pan poslanec Okamura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já mám dva návrhy k pořadu schůze. Velmi často slyším, že opozice brzdí projednávání vládních návrhů zákona, a mnohdy je to pravda. Nicméně u bodu číslo 32, kterým je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o střetu zájmů, tomu tak není. Když jsme minulý měsíc projednávali zákon o zadávání veřejných zakázek, tak zejména kolegové ze sociální demokracie tady měli mnoho silných vystoupení, resp. vystoupení se silnými slovy, že teď ještě ne, ale v tom dubnu, až přijde ten střet zájmů, tam ukážeme svou zásadovou tvář, jak to budeme řešit, ten střet zájmů, a vůbec se nebojíme svého koaličního partnera, kdepak, my máme jenom pochybnosti, zda je to ústavní v tomto zákonu, ale v tom druhém zákonu, tam pochybnosti nemáme, tam to navrhneme a prosadíme.

No, jsme v druhém týdnu. Dneska jsem měli grémium Sněmovny, na kterém bylo navrženo asi 20 změn programu, tento týden i variabilní týden, a na tento zákon předsedové koaličních klubů pozapomněli. Tak já jim jdu pomoci, aby neříkali, že ty vládní návrhy zákona prostě zbytečně leží.

Navrhuji, abychom bod 32 zařadili pevně, a to v pátek po již pevně zařazených bodech. To znamená, nenabourávám koncepci toho, co si předsedové vládních klubů nedali, a zejména kolegům ze sociální demokracie dám dostatek prostoru, aby v pátek to svoje zásadové stanovisko přednesli, odůvodnili a pokusili se získat většinu v Poslanecké sněmovně pro své návrhy.

Druhý bod je – a to je nový bod, ten bych nazval Informace předsedy vlády o situaci ve výstavbě dopravní infrastruktury s ohledem na stanoviska EIA. My jsme v posledních týdnech a měsících opakovaně interpelovali ministra dopravy, ministra životního prostředí i pana premiéra, aby ten problém řešili. Byli jsme ubezpečováni, že se to řeší. Pak jsme zjistili, že do Bruselu odjeli nanejvýš náměstci ministrů, že samotní ministři tam nebyli. A dostal jsem do ruky výsledek. A ten výsledek je kapitulace. Kapitulace České republiky před požadavky Evropské komise a DG Environment, kdy vlastně zavádíme retroaktivitu, kdy se podřídíme bruselskému diktátu, který nám říká: Máte sice platná stanoviska EIA, ale nás to nezajímá, takhle postupovat nemůžete.

Já vám ukážu mapu, kde jsou vyznačeny úseky dopravních staveb, kterých se to týká. (Ukazuje mapu.) Já je nebudu číst všechny, protože to byste mě obvinili z obstrukce a byli bychom tu možná do 19. hodiny a ani bychom nestačili hlasovat

o prodloužení jednací doby. Na některé kraje to má katastrofální dopad. Například Jihočeský, 5 úseků D3, 3 úseky D4. Když si vezmeme podle mého názoru klíčovou komunikaci R35, tak připraveny jsou de facto 2 úseky, a oba dva nebudeme moci soutěžit, protože jak úsek Opatovice–Časy, tak Časy–Ostrov v celkové délce 26 km nemá podle Evropské komise platnou EIA. Jsou to desítky staveb za desítky miliard korun.

Já si myslím, že pan premiér v tomto selhal. Protože jiné státy si při projednávání jiných otázek jsou schopny vymínit souhlas s něčím jiným. Já vím, kterými ministrům tyto agendy patří, a podle mého názoru ministři to nebyli schopni vyřešit. Pak ale nastupuje jejich nadřízený, to je premiér. Budou další summity, opět bude Evropská komise debatovat Turecko, a my nikdy nic neřekneme. Takže až budou, milí kolegové z vládních stran, vaši kolegové v podzimních krajských volbách a senátních volbách říkat "my prosadíme v našem kraji výstavbu D3, D8, D6, R35, 1/11", tak my jim budeme říkat "ne, ne, tak to vůbec není, díky jejím kolegům ve vládě a v Poslanecké sněmovně nic z toho stavět v nejbližší době nebudeme". A já si myslím, že jsme připraveni vybavit premiéra silným stanoviskem Poslanecké sněmovny, aby mohl v Bruselu ještě toto nesmyslné stanovisko zvrátit.

A aby toho nebylo málo, tak kromě Bruselu tvrdí muziku i Ministerstvo životního prostředí. Například v našem kraji Moravskoslezském jsou klíčové komunikace na Třinecku 1/11. Pan ministr Ťok tam slavnostně ťukal, myslím že před rokem, protože měl to štěstí, že zrovna byl ve funkci, když se to začalo stavět – a hle, ŘSD požádá o změnu provádění stavby Třanovice–Nebory. Opravdu kdo někdy jel Třineckem, tou hlavní komunikací na Slovensko, tak ví, že se tam jezdit nedá a ty komunikace tam potřebujeme, a Ministerstvo životního prostředí vydá k ověření změn záměru zásadní negativní stanovisko. Takže naštěstí tato stavba má EIA podle zákona 101/2000, takže tam nám to nekazí Brusel, tam nám to kazí Ministerstvo životního prostředí.

Takže když se podíváte do té mapy, tak zjistíte, že v nejbližších letech se dá de facto opravovat jen D1. Ne že by to nepotřebovala. Pan ministr Ťok kývá hlavou, tak já mu to přečtu: Znojmo – obchvat – 1. etapa nemá EIA podle Bruselu. Brno – Tomkovo náměstí nemá. Brno – Žabovřesky nemá. D3 Úsilné – Hodějovice nemá. D3 Hodějovice–Třebonín nemá. D3 Třebonín–Kaplice nemá. D3 Kaplice–Nažidla nemá. To znamená, velmi často, když jednají čeští politici s rakouskými politiky, říkají "naší prioritou je propojit Českou republiky a Rakousko dálniční sítí". Neomylně od Českých Budějovic včetně obchvatu Českých Budějovic směrem na hranice ani jedna akce podle Bruselu nemá platnou EIA. Když se podíváte na jižní Moravu, tak teď pominu, že nemají platné zásady územního rozvoje, to je jiný problém, tak ta situace je velmi podobná. R35 obchvat Chrudimi, obchvat Opavy, obchvat Krnova, obchvat Frýdku-Místku. A takhle bych mohl pokračovat ještě minimálně 30 minut.

Já vás žádám, abychom ten bod zařadili, abychom ho zařadili zítra odpoledne jako první bod, abychom pokud možno přijali usnesení, kterým budeme požadovat po Evropské komisi, aby zrušila toto negativní stanovisko, aby pan premiér se mohl zaštítit silnou podporou Poslanecké sněmovny, nejenom vládních stran, ale i opozičních stran. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Můžu poprosit ještě přesný název toho bodu. Omlouvám se.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Stanovisko předsedy vlády k problematice budování dopravní infrastruktury vzhledem ke stanovisku EIA podle zákona z roku 1992.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, samozřejmě máte přednostní právo, tak vystoupit můžete, pokud si ho přejete uplatnit.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl jenom krátce zareagovat. Předně já jsem nekroutil hlavou proto, že bych zpochybňoval, že ty stavby mají stanovisko podle starého zákona. Já jsem kroutil hlavou, že není pravda, že nemůžeme dělat nic jiného než opravovat D1, nebo modernizovat D1. Máme tady a připravujeme stavby podle zákona 100 a máme ji podle nového. To znamená, že dopravní infrastruktura se dělá dál.

A když už jsem tady, tak bych ale rád řekl, víte, hodit celý problém EIA a zákona 244 na tuto vládu je trošku zapomínání na minulost. To, že se mohl řešit tento problém už v minulosti, o tom tady padla v této Sněmovně spousta argumentů a nemyslím si, že je nutné si je vyměňovat. Ale kdybychom správně transponovali směrnici o EIA do našeho zákona před pěti lety, tak jsme tento problém dneska řešit nemuseli. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě přednostní právo pana předsedy Stanjury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejsem překvapený, obvykle za to mohou předchozí vlády. Tak my jsme ten zákon nepodpořili, když jsme o něm hlasovali. Vzpomeňte si na tu debatu: když to nepodpoříte, nebudeme čerpat. Co jsme říkali my, kritici tohoto zákona? Když to schválíte v této podobě, nebudeme moci čerpat. Ne, ne, ne, to bude jinak, zbytečně strašíte. Tohleto je výsledek.

Problém přece je jasný. Je to retroaktivita. Je to podle mě nepřijatelný nátlak z Bruselu a já tady nabízím pomoc opozice. Já jsem říkal, že chci, abychom vybavili předsedu vlády, jeho ministry silným stanoviskem. A silné stanovisko také znamená, kolik poslanců pro to hlasuje. Já si neumím představit poslance a neznám nikoho z vás, a tu debatu vedu s mnohými z vás, který by nechtěl, abychom prosadili, že to, co platí podle naší legislativy, bude platit i nadále. Nebavíme se o nových stavbách. Tam ten zákon platí, to je v pořádku. Ale tohle podle mě je český národní zájem. A nemůže jen tak sklapnout. Budou různá rozhodnutí na evropské úrovni, která se nám mnohdy nebudou líbit, a tato proevropská vláda vždycky říká "v rámci zachování evropské jednoty jsem byli pro". Budiž, tak si k tomu dejme nějakou podmínku. Nebyli bychom první stát a ani zdaleka poslední, který si před nějakým hlasováním a tou podporou jiného bodu klade podmínky. A já nabízím to, že budete mít silné stanovisko Poslanecké sněmovny. Protože tady neplatí – a my jsme nikdy nedělali

politiku "čím hůře, tím lépe", protože i díky tomu novému zákonu si myslím, že mnozí ekologičtí aktivisté se těší na znovuotevření EIA.

A nemůžeme vůbec odhadnout, jestli to zpoždění bude dva, tři nebo pět let, ale bude bezesporu velké. Nebude asi na všech stavbách stejné, s tím souhlasím, ale nemůžeme postupovat jako v otázce evropských fondů. A máme tu zkušenost z toho minulého volebního období. Velmi často se dělaly projekty, a teď budu mluvit o samosprávě, na které šlo získat peníze, ne ty, které by byly podle té obce nejdůležitější pro tu obec. A takhle se přece nemůžeme postavit úplně stejně k dopravní infrastruktuře a říkat: No tak my ty peníze využijeme na něco. To jsou přece klíčové stavby. Já rozumím tomu, že se to dá možná utratit nebo investovat někde jinde, ale bez D3, bez D8, bez R35 a to je špatně. Mnohem raději bychom ty peníze mohli dát... A pokud mám dobré informace, tak nejenom že nám hrozí to, že na to nedostaneme evropské peníze, ale to fundamentální DG Environment podle mne tvrdí, že i kdybychom to stavěli za české peníze, tak budou říkat, že to je v rozporu s evropským právem, a budou nám vyhrožovat, že nám zastaví všechny ostatní dotační programy.

To znamená, není to tak, že dáme prioritu v rozpočtu, řekneme si: Dobře, třeba se shodneme, stát si na to půjčí, budeme stavět. Ani to není možné. To přece musíme změnit v tom Bruselu, jinak tu infrastrukturu nedobudujeme nikdy. A většinou nám to říkají státy, které si tu infrastrukturu už dobudovaly v čase, kdy takové podmínky třeba ani nebyly. A teď nám kážou o tom, jak to máme dělat my. A pokud je na tom shoda, a já předpokládám a jsem si jist, že ta shoda je, tak to usnesení přijměme a pokusme se to ještě zvrátit, jinak skutečně, to, co vy máte v programovém prohlášení vlády, které komunikace chcete dokončit, tak může i přespříští vláda dát do svého programovacího období, protože pořád nebudou hotové.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě přednostní právo pana ministra.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně a kolegové, já budu krátký, protože nechci zdržovat schválení programu a další důležité body. Především chci poprosit svého milého kolegu Stanjuru vaším prostřednictvím, aby nelhal. Nelhal proto, resp. nelhal v tom smyslu, kdo jezdí do Bruselu a kdo tam nejezdí. Já jsem byl v Bruselu několikrát v této věci, můžu vám i říct konkrétní data, jednal jsem se všemi dotčenými, stejně jako pan ministr Ťok, nejenom tedy naši náměstci, jednal tam i premiér. A ano, je to pravda, že ten chlív – pardon, odpusťte mi to slovo –, který jsme zdědili po těch minulých vládách v otázce transpozice legislativy evropské, prostě tu Evropskou komisi, už jim došla trpělivost. A ano, my bohužel na toto reagujeme a musíme reagovat.

A není pravda, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, že se nedá nic dělat. Dá se dělat, protože my jsme tou transpozicí konečně, kterou jsme po deseti letech byli schopni, co vy jste odkládali dlouho, byli schopni udělat minulý rok, tak jsme zachránili 120 miliard korun, včetně dopravních projektů podle zákona 100, které by jinak nebylo možno čerpat. A na to máme celou řadu důkazů, včetně písemných. Takže ty staré EIA, 20 let staré, jsou opravdu problém, ale kdybychom

bývali neměli možnost stavět a také vyčerpat peníze za ty EIA podle zákona 100, které jsou deset let staré, a to jsme dokázali díky té transpozici, tím jsme zachránili stovky projektů, dopravních i jiných, s touto starou, ale ne tak ještě starou EIA. Tam Evropská komise původně říkala, že si zopakujeme jako Česká republika všechny ty EIA. Takže prosím nelžete, ta situace je jiná, není jednoduchá. My děláme všechno pro to, abychom uspěli, včetně všech krizových režimů projednávání, ale vy tímto skutečně matete naprosto veřejnost. Chápu z pohledu opozice, že se to hodí, ale je opravdu věrolomné říkat to z některých pozic, od lidí, kteří toto sami měli v kompetenci, neudělali s tím nic, předali to dál, vykašlali se na to a teď skutečně systémem zloděj křičí Chyťte zloděje!, kritizují nás. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Přednostní právo pan předseda Laudát, potom pan předseda Stanjura.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane předsedo, dámy a pánové, pokud si vzpomenete, tak já jsem tady neúspěšně dvakrát nebo třikrát navrhoval zařazení tohoto bodu. Abychom si to kvantifikovali nebo finančně vyčíslili, tak v oficiálních materiálech Ministerstva dopravy, které jsem měl naposledy, protože ta částka se průběžně zvyšovala, bylo to 90 miliard korun, to jsou napadené stavby, v projektovaných cenách, pak už mluvily o 131. Já jsem si udělal vlastní analýzu z vlastních dat a dospěl jsem při kursu, protože jsem měl eurové podklady 25 Kč za euro, k 245 miliardám. V materiálech se teď operuje s částkou 261 miliard, protože tam přibyla ještě voda. Stavby na vodě.

Já jenom chci upozornit, že my jsme ten zákon EIA, kde byla novela pana ministra Brabce, podpořili, protože TOP 09 jako problém nevidí ten vlastní zákon, který dneska platí, ale způsob projednávání. Já jsem si před časem vyžádal, a za to děkuji všem třem dotčeným ministerstvům, což je pro místní rozvoj, doprava a životní prostředí, že odpověděla v zákonných lhůtách a poslala materiály k té problematice. Pan ministr také udělal třístránkový výčet, co v minulosti až do nedávné minulosti Ministerstvo životního prostředí v dané věci se snažilo podnikat. Bohužel tam byly také nějaké velmi nešťastné maily, mailová komunikace mezi některými činovníky Ministerstva životního prostředí a lidmi z Bruselu, což velmi ztížilo situaci. Myslím si, že jde o tak fatální průšvih, který v historii nejenom českého, ale i československého dopravního stavitelství prostě nemá obdoby. A pan premiér v téhle věci žádným způsobem se nepokusil v Bruselu vyjednat výjimku. Ministerstvo životního prostředí teď, za současné vlády, nepostupovalo šťastně, dokonce si myslím, že velmi nešťastně, a nikde neslyším, že by padla jedna jediná hlava nebo bylo na někoho poukázáno, že také za to nese osobní odpovědnost. Já nevím, co ještě dalšího se musí stát, aby se tím někdo začal zabývat jako naprosto kritickou situací. Ne dnes, ale říkám rovnou, že ve variabilním týdnu navrhnu, abychom zařadili bod ve Sněmovně, a budeme na něm hodně trvat, Situace v resortu životního prostředí.

Tady pan předseda klubu ANO Faltýnek navrhl opětovný odklad bodu 17, sněmovní tisk 501. Já nevím, jak dlouho se ještě bude schovávat. Dobře víte, že se jedná o zákon o ochraně životního prostředí. Prostě jak dlouho se to bude odkládat.

Bylo avizováno, že tam bude řada připomínek, a tak v každém případě to nebude jednoduchý zákon. Když tady minulý týden byl přednesen návrh na pevné zařazení na dnešek, tak přece pan ministr životního prostředí musel vědět, že zítra mizí do Spojených států na oficiální návštěvu, jestli se nemýlím, takže tu nebude, nepadlo tady ani slovo. Takže se opětovně z programu stává trhací kalendář.

My samozřejmě podpoříme návrh ODS už jenom proto, že jsem to tady zkoušel dvakrát. Mě fascinuje v téhle souvislosti, fascinuje mě skutečně, že ani média pořádně i s ukázáním na konkrétní resort a konkrétní lidi nezajímá tento fatální problém.

K tomu bych přibalil třetí fatální problém. Jenom kvůli tomu, že pan prezident Zeman přistoupil k jakési analogii, jistě si vzpomínáte na Bémovu olympiádu v České republice v Praze. Novináři chodili na tiskové konference, on jim povykládal místo skutečných problémů Prahy, a co je potřeba řešit, tak jim povykládal o olympiádě, všichni napsali o olympiádě a takhle s prominutím vodil lidi za nos asi dva tři roky. S tím, že ještě to stálo spoustu peněz. Každý přece ví, že kanál Dunaj–Odra–Labe je nesmysl, že to je jakási obdoba této pražské olympiády, ale pořád se tomu budeme věnovat. A vláda včera znovu přerušila ten bod, aby unikátní přírodu, kterou bezesporu je minimálně ta Natura, když již ne Slavičí ostrovy, tak prostě kvůli tomu ohrožuje čerpání z celého operačního programu Životní prostředí. Nemusí to být o sedmi miliardách. Jste prostě hazardéři. Tolik jenom.

A moc prosím, když už ne samozřejmě hnutí ANO – když neprojde dneska EIA, abyste skutečně podpořili v tom květnu zařazení bodu "situace v resortu životního prostředí". Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem tedy četl zápisy z oficiálních jednání v Bruselu a vždycky tam byl náměstek ministra. Pokud tam byl pan ministr, omlouvám se, není důvodu mu nevěřit. Nicméně výsledek je stejný. Nula, pane ministře. A to sváděním na předchozí vlády nijak nezakryjete. My jsme věděli, že ten zákon není dobrý. Já tvrdím, že každý den bez nové EIA byl dobrý den. A na rozdíl od kolegů z TOP 09 si vůbec nemyslím, že ten nový zákon je dobře. Uvidíte, až se začne aplikovat, co to způsobí v délce přípravy. Katastrofu. Ale to se teprv uvidí. Teď se bavíme o něčem jiném. O tom, že nám Brusel nutí retroaktivitu. A my co? Jak jsme zabojovali? Co jsme tomu Bruselu uvedli? Za co jsme to vyměnili, nebo nevyměnili? Nic! Opravdu nic. A to je katastrofa. Ne, že si to myslí DG Environment, no budiž, to už jiné nebude. A nevím, kolikrát jste tam byli, milí páni ministři, ale výsledek je nula! Úplná kapitulace. Já vytáhnu vaše odpovědi na interpelace: nebojte se, pár měsíců zpoždění. A těch pár měsíců už uběhlo. A mezitím nic.

A jen tak mimochodem, citoval jsem nesouhlasné stanovisko MŽP ke změně stavby, které je pro náš region klíčové. Tak nejenom Brusel, ale i váš úřad, pane ministře prostřednictvím pana předsedy, to brzdí. Klíčové stavby. Jeďte si někdy projet ten hlavní tah na Slovensko směrem na Žilinu a pochopíte, že ty stavby byly zahájeny a že se dělají. A pokud my sami si ještě děláme problémy... A tam je EIA

podle 101, ne z toho roku 1992. Mám tady s sebou to nesouhlasné stanovisko, klidně vám to předám, protože se na mě obrátili lidé z mého volebního obvodu, abych to tady zmínil.

Ale já se vracím k tomu podstatnému. Ještě podle mě můžeme něco udělat. Čekají pana premiéra určitě těžká jednání na Evropské radě. A já si myslím, že jsme schopni po vzoru jiných zemí tohleto vyměnit za souhlas s něčím jiným. My se tváříme, jako by nebyl jiný problém v Bruselu než EIA v České republice, příp. implementace směrnice o řidičských průkazech. A každý den, u každého bodu, každého druhého bodu slyšíme: musíme, musíme nebo... Pořád nám vyhrožují. Kdy už tomu řekneme dost? Vždycky říkáme, že my jsme Evropská unie. Já s tím souhlasím. Tak si taky prosaďme náš názor! Nejenom názor těch ostatních. A to je úkol vlády. A je to úkol této vlády. Pokud to zůstane tak, jak to je, tak nikdo z vás nesejme odpovědnost, že ta dopravní infrastruktura se nebude budovat. A nebude to tím, že jsme ten špatný zákon neimplementovali o tři roky dřív. No, ten problém by měla jiná vláda. To velmi často slyším od těch ministrů: já jsem zdědil problém. Ale každý ministr zdědí nějaký problém. Kdo by nechtěl nastoupit do úřadu, kde všechno funguje, všechno je vyřešeno, jenom by rozdával rozhovory a stříhal pásky? No to by chtěl každý. Tomu já rozumím. Ale nikdy v žádném volebním období se přesně neudělá to, co všechno si vláda nebo ministr naplánují. Naprosto logicky. Tak už se přestaňte pořád vymlouvat.

Byl to váš návrh novely, pane ministře životního prostředí, který tohle způsobil. A na těch 120 mld., na to já vám dám písemnou interpelaci a těším se. Protože za ty poslední dva roky, když tak poslouchám jednotlivé členy vlády, tak jsme asi tak zachránili bilion korun. Ten zachránil 100, paní ministryně 100, pan ministr 120. To jsme toho zachránili! A když to sečteme, tak je to víc, než jsme čerpali, že jo. Dokonce i za ty roky, kdy jste ještě ve vládě nebyli.

Takže milí zachránci, zachraňte naši dopravní infrastrukturu. Zachraňte pracovní místa pro firmy ve stavebním průmyslu. A jediné, co chci... Já nenavrhuji odvolat ministra nebo kritizovat ministra. Já navrhuji silné usnesení Poslanecké sněmovny, kterým v tom Bruselu těm úředníkům a těm politikům můžete takhle mávat a říct: a jestli po nás něco chcete, bez toho nebude nic! (Potlesk z řad ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo řádně přihlášený pan poslanec Okamura a po něm vystoupí pan poslanec Kučera.

Poslanec Tomio Okamura: Dámy a pánové, prosím o zařazení mimořádného bodu na program schůze Poslanecké sněmovny s názvem ČSSD a její odmítání respektování soudního rozsudku v kauze Lidový dům. (Šum v sále.) Navrhuji zařadit tento bod jako první v pořadí na dnešní schůzi Sněmovny.

Jde o zcela principiální téma, které by Sněmovna jako garant a tvůrce právního systému České republiky neměla nechat bez povšimnutí. Parlamentní zákonodárná strana ČSSD ústy svého předsedy a zároveň českého předsedy vlády Bohuslava Sobotky odmítla respektovat soudní rozsudek a zaplatit svůj dluh ve výši 337 mil. korun. Je třeba říct, že celý spor není jen tak soukromoprávním sporem a jeho průběh i konec ukazuje na tristní stav politického i právního systému v České

republice. Jestliže tady Sněmovna projednávala na mimořádné schůzi z pohledu dotací a zlodějen dotační případ Čapího hnízda, pak prosím a žádám zákonodárce, aby se věnovali naprosto bezprecedentnímu případu kauzy Lidového domu.

V první fázi boje o Lidový dům stát v rukou ODS pod vedením ministra financí ODS Kočárníka bránil oprávněným nárokům ČSSD na Lidový dům. A po neuvěřitelně dlouhých 16 letech rozhodl soud, to je další gigantická ostuda justičního systému, naší legislativy i konkrétních soudů. A na závěr ČSSD odmítla respektovat konečný verdikt soudu, a to dokonce veřejně ústy svého předsedy. To je neuvěřitelné pohrdání právním systémem, který je, pravda, nedokonalý a chybující, ale opět to je přece odpovědnost jak současné vládní většiny Poslanecké sněmovny, tedy ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL, tak odpovědnost všech dosavadních vlád České republiky.

Argumenty premiéra Sobotky, že ČSSD nemá peníze, že je to zlikviduje a nebo že právník Altner peníze zašantročí, jsou úplně z jiné planety malého kluka, který nechápe svět dospělých. Altner vyhrál definitivně soud, a ať už si o jeho oprávněnosti nároku můžeme myslet cokoli, je to konečný verdikt. A pokud pan Altner peníze hodí do kamen nebo je bude mít ve Švýcarsku, je to jeho osobní volba. Pro nás a pro občany je zásadní jedna věc: jak odteď může stát vymáhat po občanech plnění často daleko nespravedlivějších rozsudků, když premiér této země otevřeně odmítá plnit rozhodnutí soudu a platit dluhy vládní strany. Pan premiér pláče, že zaplacení by zruinovalo jeho stranu, ČSSD. Ví pan premiér, kolik lidí v této zemi zruinovaly a zničily statisíce šílených a špatných rozsudků a exekucí? Zákony v této zemi platí pro všechny. Všichni také podléháme české jurisdikci. Pokud tu má předseda vlády pocit, že justice pracuje špatně, je to legitimní názor. Ale řešení není, že bude v případě jedné konkrétní kauzy ignorovat soudní moc, ale že pokud tu máme pochybnosti o její relevanci, jediné řešení je diskuse nad obecným systémovým řešením, tedy např. zavést časově omezený mandát soudců, který by museli po určité době obhajovat, a také přijmout osobní a hmotnou odpovědnost za chybné rozsudky, což by se obojí jistě promítlo do zkvalitnění práce. To jsou právě návrhy našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD, které se tady marně snažíme proti vám všem prosadit.

Toto je ale opět zcela v kompetenci vládních stran. Vlády a parlamentu. Pokud parlament přejde tuto kauzu mlčením, pak dáme občanům velmi špatný signál, že soudní rozsudky platí jen pro nevyvolené. Většina občanů tento pocit má a podle mého to je holá skutečnost. Je na Sněmovně, na nás, abychom s tímhle nedemokratickým stavem něco začali dělat. Demokracie totiž neznamená to, že jednou za čtyři roky jdu k volbám, ale hlavně to, že se dovolám v našem státě spravedlnosti a ta je reálně vymahatelná.

Takže ještě jednou prosím o zařazení tohoto mimořádného bodu a navrhuji zařadit tento bod jako první v pořadí na dnešní schůzi vzhledem k jeho mimořádné aktuálnosti a mimořádné důležitosti. Děkuji předem za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Kučeru a po něm se připraví paní poslankyně Černochová.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych vás požádal o pevné zařazení sněmovního tisku č. 433 bod 102, tedy novely zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, a některé další zákony, novely zákona o živnostenském podnikání.

Za posledních deset let se podařila řada významných kroků, které zjednodušily podnikání a odstranily zbytečnou administrativu. (V sále je rušno. Předsedající žádá o klid.) Byla zavedena jedna volná živnost, která nahradila dosavadních několik desítek volných živností. Podnikatel tedy dnes už nemusí hlásit každé rozšíření činností v rámci volné živnosti. Stačí jedno ohlášení a jeden poplatek. Na živnostenských úřadech bylo zavedeno jedno kontaktní místo, které obslouží podnikatele při oznámení vůči finančnímu úřadu, správě sociálního zabezpečení, zdravotním pojišťovnám i úřadu práce. Byl připraven i koncept jednotného inkasního místa tak, aby podnikatelé odváděli jednou platbou za zaměstnance daň z příjmu, sociální pojištění a zdravotní pojištění a aby k této jedné platbě prováděli jen jedno hlášení a podléhali jedné kontrole namísto dosavadních nejméně tří hlášení a tří kontrol vůči finančnímu úřadu, správě sociálního zabezpečení a všem zdravotním pojišťovnám jeho zaměstnanců. Tento systém jednotného inkasního místa však dosud nebyl současnou vládou realizován, přesto již byl součástí českého právního řádu.

Obdobně jako v administrativní korespondenci se státními orgány a v hlášení o odvodu daně z příjmu, sociálního pojištění a zdravotního pojištění je jistě vhodné ulehčit české ekonomice v administrativním zatížení vyplývajícím z mnoha různých typů kontrol, kterým český podnikatel podléhá. Tím se právě zabývá sněmovní tisk č. 433, který navrhuje sloučení kontrolní činnosti u zaměstnavatelů, kteří mají méně než deset zaměstnanců, a u podnikatelů bez zaměstnanců. Tedy těch nejmenších a nejdrobnějších firem. U takových zaměstnanců by všechny druhy kontrolní činnosti prováděl živnostenský úřad. Znamenalo by to významné snížení administrativní zátěže v podnikání, ale i významné snížení nároků na výdaje státního rozpočtu, protože kontrola, která je dosud prováděna několikrát několika různými zaměstnanci více než 20 různých kontrolních orgánů, by byla provedena jedním pracovníkem živnostenského úřadu v rámci jeho běžné kontrolní činnosti. Tato sloučená kontrolní činnost by se netýkala výběru daní, sociálního pojištění a zdravotního pojištění.

Pokud vláda uvádí ve svém stanovisku, že výkon kontroly vyžaduje odborné znalosti kontrolních pracovníků, a proto je nelze svěřit pracovníkům živnostenských úřadů, je třeba zdůraznit, že běžný živnostník také nemá možnost disponovat detailními znalostmi všech okruhů kontrolních činností. Přesto se je musí sám naučit. Právě proto je vhodné provádět kontrolu takového živnostníka pracovníkem živnostenského úřadu, aby byly – zkratkou vyjádřeno – síly vyrovnány. Tak se jednoduše zabrání občasnému šikanóznímu přístupu odborných kontrolních orgánů vůči malým živnostníkům.

Dámy a pánové, věřím, že vám také záleží na tom, aby zbytečná administrativa a překážky (ne)bránily drobným živnostníkům v jejich práci, podpoříte zařazení projednávání novely živnostenského zákona, který tyto překážky odstraňuje, na program jednání Sněmovny, a umožníte tak jeho řádné projednání ve Sněmovně.

Tento bod bych si dovolil zařadit za prvé buď ve středu za posledním bodem třetího čtení, nebo za druhé ve středu po již pevně zařazených bodech.

Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Paní poslankyně Černochová a potom pan poslanec Zavadil.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo, dobré odpoledne, dámy a pánové. Já jsem původně měla dva návrhy na změnu programu. Jeden se vyřešil tím, že z gremiálky ten návrh vzešel, a to zařazení projednání stanoviska Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k evropské směrnici omezující legální držitele zbraní. Jsem ráda, že na gremiálce byla dohoda, kterou Občanská demokratická strana podpořila, a že tento bod budeme projednávat zítra odpoledne.

Můj druhý návrh, který načítám, je návrh, který víceméně mi přišel vhodný a i užitečný pro vás poslance, kteří jste v minulých týdnech sledovali kauzu Fajád, resp. kauzu pětice unesených Čechů v Libanonu. Asi jste si všimli v minulém týdnu, že jsme se opět v novinách dočetli, že pan ministr obrany Stropnický, který nechával prověřit tuto kauzu svým resortem, neshledal na této kauze nic závažného. Já předpokládám, že se možná s některými podrobnostmi seznámíme potom ve stálé komisi pro Vojenské zpravodajství. Ale tam vy, kteří nejste členy této komise, nemůžete. A já si myslím, že po těch hodinách diskusí i po tom, čím jsme si prošli jako Česká republika, jakou ostudu pan ministr obrany vyvolal nejenom v České republice, ale i na mezinárodním poli, by měl před nás předstoupit a měl by nám vysvětlit výsledky této kontroly.

O to větší bylo pro mě překvapení, když včera jsem se v novinách dočetla, že jednala vláda České republiky, která navrhuje panu prezidentovi udělení nebo zapůjčení generálských hodností. Vedle řady nominantů byl mimo jiné i pan plukovník Beroun, který, ač byl navrhován panem ministrem obrany Stropnickým, tak pro mě ze záhadného důvodu jej vláda panu prezidentovi nedoporučila. Mně tento způsob nepřijde šťastný. Já osobně si pana plukovníka Berouna vážím, považuji ho za dobrého ředitele Vojenského zpravodajství. A skutečně nevím, co k tomu vládu České republiky vedlo. Nevím, co k tomu vedlo pana ministra obrany Stropnického. Jestli chtěl pana Berouna ztrapnit, znevěrohodnit tím, že tam tu nominaci dal. Přijde mi to skutečně absolutně nevhodné a myslím si, že panu ministrovi obrany chybí nějaká sociální empatie. Protože pokud se tímto způsobem rozhodne projednávat věc, která není připravena v rámci vládní koalice, tak to považuji za dehonestující vůči panu Berounovi a nedůstojné.

Takže ze všech důvodů, které jsem řekla, si dovoluji navrhnout bod s názvem Informace ministra obrany k výsledkům šetření kauzy pětice unesených Čechů v Libanonu. A dovolím si navrhnout tento bod na zařazení dnes po pevně zařazených bodech, ve středu jako bod první po pevně zařazených bodech a v pátek jako bod první po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Zavadila. Po něm vystoupí pan poslanec Sklenák, který je zatím posledním vystupujícím. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Dobrý den, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, vážená vládo, já bych si dovolil navrhnout, aby na zítřek, což je středa 20. dubna, po pevně zařazených bodech byl zařazen vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Můžu poprosit aspoň o číslo bodu nebo číslo tisku? (Poslanec Sklenák upřesňuje: Bod 56.) Bod 56, děkuji. Prosím pana poslance Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Jedna věc je, že bych chtěl jménem dvou poslaneckých klubů sociální demokracie a ANO 2011 vetovat zařazení všech nových bodů, které byly navrženy. A druhý návrh se týká variabilního týdne, kde navrhuji na středu 4. května jako první dva body zařadit třetí čtení zákonů o důchodovém pojištění. Je to bod 167 a poté bod 166.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Zeptám se, zda všichni, kteří se hlásili k pořadu schůze, měli možnost vystoupit. Je tomu tak. Teď mám avizováno za prvé od pana poslance Laudáta, přál si využít přednost... Už to stahuje. Tak v tom případě pouze přednostní právo pana předsedy klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Musím říct, že Roman Sklenák se zařadí do řady těch, kteří nechtějí řešit EIA. Respektuji to, ale fakt se těším na tu kampaň do krajských voleb.

Ale chci říct něco jiného. Tady zazněl návrh, abychom ve variabilním týdnu před projednáním protikuřáckého zákona zařadili další dva zákony, které nejsou úplně jednoduché a triviální. Já tomu rozumím tak, že vládní koalice nechce projednávat protikuřácký zákon, a jsem pro. Není to kritika. Je to pochvala. Ale řekněme to rovnou. V tom zákoně je 220 hlasování. To je tak akorát, abychom těch pět hodin vyčleněných na třetí čtení v jeden den využili tímhle. V okamžiku, kdy tam dáme další dva body, tak je skoro jisté, že pokud vůbec tento protikuřácký zákon začneme projednávat, tak ho nestihneme. A myslím si, že hlasovat o pozměňovacích návrzích v různých dnech je to nejhorší, co bychom mohli udělat.

Takže nic proti tomu. Pokud ho zařadíte, tak já určitě navrhnu zítra nebo některý jiný den vyřazení protikuřáku, protože opravdu nemá smysl projednávat a hlasovat o pozměňovacích návrzích v několika různých dnech. To by jenom zvýšilo ten chaos, který projednávání tohoto zákona a to hlasování bezesporu čeká. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan předseda Sklenák s přednostním právem.

Poslanec Roman Sklenák: Já nemůžu vzít panu předsedovi Stanjurovi ani nikomu jinému názor na interpretaci důvodů pro jednotlivé návrhy, ale skutečný důvod, proč jsem ten návrh vznesl, je ten, že pro sociální demokracii jsou ty dva tisky velmi důležité. Jen připomenu, tím jedním se zmocňuje vláda, aby mohla valorizovat důchody více, než umožňuje zákon. Ten druhý umožňuje, aby důchodci z hlubinných dolů odcházeli předčasně do důchodů. A účinnost obou norem je stanovena na 1. 8. Takže když si promítnete legislativní proces, tak je skutečně nutné, aby ty tisky byly projednány na této schůzi ve třetím čtení. A variabilní týden je poslední možnost. To je ta motivace mého návrhu a prosím, abyste to neinterpretovali nějak jinak.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan předseda Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já se jenom chci vyjádřit k tomu, myslím si, že tady nebylo paušálně, že by dva kluby zamítly zařazení všech nových bodů. Nepamatuji si, kdy se to stalo naposledy. Zřejmě už se bojíte, že přece jenom někteří vaši poslanci by se tváří v tvář tomu průšvihu, který se kolem zákona, řeknu zkráceně, EIA odvíjí, chci jenom upozornit, on už to tady Zbyněk Stanjura říkal, to se týká i projektů bez evropských peněz, to se týká všech. A ještě doplním, jestli si uvědomujete, že se to týká například vodohospodářských staveb. Ono se pořád mluví o dopravní infrastruktuře. Takže by se měl začít zajímat ministr životního prostředí.

Vyžádal jsem si oficiální informace těch tří resortů. Pan ministr Brabec mně odpověděl velmi obsáhle na i ústní interpelaci, přesto mně odpověděl. Čtení v materiálech a ty pokusy o to, jak to řešit, jsou zatím velmi naivní a velmi neprůchozí. Tady hrozí kolaps operačního programu Doprava. A je to poslední, zatím podle stávajících faktů, kdy budeme dostávat z Bruselu finance na výstavbu dopravní infrastruktury. Ale jenom chci upozornit, že to dokonce může zasáhnout krajské investice, které mají špatnou EIA, třeba spalovny komunálních odpadů, může to zasáhnout čistírny odpadních vod. Už se mluví například i o vodním díle Nové Heřminovy. A nemyslete si, že těmi doplňkovými EIA podle toho, co říká Brusel, to projde. A bohužel pan prezident Zeman se nechal slyšet, že to je vina Bruselu, nikoliv téhle země nebo této vlády, jak je jeho zvykem.

Myslím si, že když ne dneska, protože jste to zavetovali, tak prosím aspoň v tom květnu pusťte projednání toho bodu, aby aspoň poslanci se začali tímto zabývat a řekli k tomu nějaké stanovisko, protože to je skutečně jeden z největších průšvihů, který tady poslední dobou je. Jestli chcete valorizovat penzi, přijďte s konkrétním návrhem a my vám ho podpoříme. Nenechávejte si paušální zmocnění před volbami. Přijďte a my tady pomůžeme důchodcům v devadesátce. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud nejsou další přihlášky, budeme hlasovat. Nejprve bychom tedy hlasovali o návrhu, na kterém se shodlo grémium Sněmovny. Navrhuji hlasování jedním hlasováním, pokud není námitek.

Žádné námitky nevidím, v tom případě zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem z grémia. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 197, přihlášeno 161, pro 147, proti 2. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Lank navrhoval nový bod, to znamená, ten byl vetován.

Pan poslanec Faltýnek navrhoval pevné zařazení šesti bodů. Zeptám se, zda můžeme hlasovat najednou. (Poslanec Faltýnek nesouhlasí.) Ne. Takže postupně. Dobře. V tom případě se jedná o pevné zařazení bodů na středu 4. 5. od 14.30 v tomto pořadí. Nejprve budeme hlasovat, aby jako první bod byl... Všechny vás odhlásím. Prosím o novou registraci.

Budeme hlasovat, že jako první bod od 14.30 ve středu 4. 5. zařadíme bod 57.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. 57 je trestní zákoník, tisk 588. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 198, přihlášeno je 156, pro 84, proti 30. Tento návrh byl přijat.

Jako druhý bod bychom řadili bod 58, což je občanský zákoník, vládní návrh zákona, tisk 642.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 199, přihlášeno 155, pro 82, proti 36. Návrh byl přijat.

Jako třetí bod vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, bod 59, tisk 650.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 200, přihlášeno 155, pro 84, proti 18. Návrh byl přijat.

Jako čtvrtý bod bychom řadili vládní návrh o obětech trestných činů, bod 60, tisk 658.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 201, přihlášeno 157, pro 85, proti 15. Návrh byl přijat.

Jako pátý bod bod 61, vládní návrh zákona, trestní zákoník, tisk 753.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 202, přihlášeno 157, pro 85, proti 31. Návrh byl přijat.

A jako šestý bod bod 17, vládní návrh zákona o ochraně přírody a krajiny, tisk 501 ve druhém čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 203, přihlášeno 157, pro 82, proti 34. Tento návrh byl přijat.

To všechno byly body, které navrhoval pan předseda Faltýnek.

Pan předseda Mihola, bod 66, tisk 712, což je vinohradnictví, dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 204, přihlášeno 157, pro 87, proti 18. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Havlová si přeje bod 119, tisk 621, tj. zákon o referendu k imigračním kvótám EU, zařadit jako první bod dnešního jednacího dne.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 205, přihlášeno je 157, pro 9, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Kádner navrhoval nový bod, což je tedy vetováno.

Paní poslankyně Hnyková si přeje bod 125, což je zákon o detenčních centrech pro nelegální imigranty v cizích státech, číslo tisku je 657, projednat dnes jako první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 206, přihlášeno 157, pro 10, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Němcová navrhovala nový bod, takže tam bylo veto, tím pádem nehlasovatelné.

Pan předseda Stanjura navrhoval jeden nový bod, což bylo stanovisko předsedy vlády k problematice budování dopravní infrastruktury, takže tam platí veto, a to druhé bylo pevné zařazení bodu 32, což je střet zájmů, a to na tento pátek po pevně zařazených bodech. To je tedy hlasovatelné.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 207, přihlášeno je 157, pro 41, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Ještě jsem zapomněl říct, že pan předseda vlády hlasuje s kartou číslo 17, tak tak činím teď.

Potom pan poslanec Okamura, to byl nový bod, takže na to je veto.

Pan poslanec Kučera navrhoval bod 102, tisk 433, což je novela zákona o živnostenském podnikání, a tam tedy alternativně na středu, myšleno zítra, jako první bod po třetích čteních, a pokud neprojde, tak první bod po pevně zařazených bodech. Je to tak, pane poslanče? Ano. Takže nejprve budeme hlasovat o zařazení na zítra jako první bod po třetích čteních.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 208, přihlášeno 157, pro 36, proti 66. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat tou druhou alternativou, to znamená zařazení na středu po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 209, přihlášeno je 157, pro 34, proti 70. Tento návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Černochová navrhovala nový bod, takže tam platí veto.

Pan poslanec Zavadil – bod 56, to byly výbušniny, pokud se nepletu, zařadit na středu, to znamená zítra po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 210, přihlášeno je 157, pro 82, proti 2. Tento návrh byl přijat.

A poslední návrh, který tady padl, to je pan poslanec Sklenák, a to abychom na středu 4. května zařadili dvě třetí čtení jako první a druhý bod, a to v pořadí bod 167 a bod 166. Zeptám se, zda můžeme hlasovat jedním hlasováním, nebo zda...? Zvlášť,

dobrá. V tom případě budeme hlasovat o tom, že na 4. 5. zařazujeme jako první bod bod 167.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 211, přihlášeno je 157, pro 116, proti 33. Tento návrh byl přijat.

A jako druhý bod bychom zařadili bod 166.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 212... (Zprava se ozývá ze záznamu potlesk a pískot.) Já prosím, vypněte si to video, nebo co se tady odehrává. Děkuji. Přihlášeno je 157, pro 114, proti 31. Tento návrh byl přijat.

Mám za to, že jsme se vypořádali se všemi návrhy, které padly, tím tedy máme vyřešen program schůze a můžeme se věnovat jednotlivým bodům.

Než přistoupíme k projednávání návrhů vrácených Senátem, navrhuji, abychom na žádost předsedy Senátu umožnili vystoupit senátorům Jiřímu Čunkovi, Petru Gawlasovi, Jiřímu Oberfalzerovi, Jiřímu Šestákovi, Radku Martínkovi a Jaromíru Strnadovi. Informace k pozměňovacímu návrhu vám byly rozdány do vaší pošty a já se ptám, kdo souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 213, přihlášeno je 156, pro 153, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat bodem dva a já předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Budeme pokračovat bodem

2.
Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 450/5/ - vrácený Senátem

Senát navrhl zákon s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 450/6. Vítám mezi námi senátora Jiřího Čunka a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil pan poslanec Augustin Karel Andrle Sylor. Prosím, pane navrhovateli, máte slovo.

Poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane senátore, snažil jsem se více jak rok o to, aby se dostalo na Elišku Přemyslovnu, aby měla významný den, a dneska je to poslední možnost, jak toho dosáhnout.

Máme tady pozměňovací návrh, který přišel ze Senátu, s kterým se absolutně ztotožňuji. Už v původním znění totiž mělo jít o Den Elišky Přemyslovny a Karla IV.,

tedy den matky a syna, den ženy a oddaného potomka, který splnil po smrti své matky její sen, aby Království české nezaniklo, a naopak stalo se tak historicky významným. A to se taky stalo.

Tento můj návrh si osvojil senátní výbor pro vzdělání, vědu, kulturu, lidská práva a petice a jednohlasně jej podpořil a předložil plénu Senátu, kde 46 z 59 přítomných senátorů hlasovalo pro Elišku. Tento návrh v obráceném znění prošel také dvakrát sněmovním garančním výborem pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu, nicméně ve třetím čtení Sněmovnou Eliška nakonec z názvu byla vyčleněna.

Možná se vám některým může nyní zdát Den Karla IV. a Elišky Přemyslovny jako banální změna, ale není tomu tak. Pokusím se vám stručně vysvětlit proč, s vědomím, že v tomto krátkém projevu nemohu předložit všechny její zásluhy o českou státnost.

Byla to právě Eliška Přemyslovna, výjimečná žena a první Češka jako česká královna, která svého syna Karla osudově ovlivnila svým vzorem. Eliška stála v naprostém popředí takřka veškeré synovy motivace, a to jak pro výběr Čech jakožto klíčového území království, tak i pro výběr kultury, k níž se hlásil. Byla to Eliška Přemyslovna, která pěstovala přemyslovskou historii a tradici Českého království zděděnou po svém dědovi Přemyslu II. Otakarovi. Karel IV. byl Čechem, ale po kom? Samozřejmě že po Elišce. To Eliška byla po celý život královou hlavní inspirací nejen pro výstavbu skvostné Prahy, ale pravděpodobně také pro výstavbu katedrály svatého Víta a pro realizaci dalších architektonických skvostů, které jsou nosným pilířem hrdé české státnosti. Toto svědectví pro nás zaznamenali soudobí kronikáři, jako byli autor Kroniky zbraslavské Petr Žitavský, kronikář Karla IV. Jan Marignola, kronikář Beneš Krabice z Weitmile, autor Kroniky české Václav Hájek z Libočan či texty Přibíka Pulkavy z Radenína.

Ovšem stalo se to, že František Palacký, náš přední historik, na tyto autory nedbal a Elišku popsal jinak než její současníci. Dnes se tento názor podstatně změnil a spousta autorů, kteří psali poslední roky o Elišce Přemyslovně, tento názor Františka Palackého předělali. Jedná se o Kláru Benešovskou, Boženu Kopičkovou, Zuzanu Všetečkovou, Petra Kubína, Jiřího Spěváčka, Jaroslavu Černou a další.

Velmi vás proto prosím, pokusme se opravit chybu, jež se myslím stala ve Sněmovně nepochopením, a vraťme čas této novely k původnímu záměru tím, že podpoříme senátní návrh. Náš národ v této uspěchané době potřebuje vzory. A právě takovým vzorem byla a je česká a polská královna Eliška, poslední z rodu Přemyslovců. Nesla v srdci a krvi odkaz svých vladařů, svého děda krále Přemysla II. Otakara, svého otce krále Václava II. a nikdy se nezpronevěřila jejich velkým cílům. Dost možná by se bez jejího vzoru, kterým Karla hluboce ovlivnila, vyvíjela i naše historie naprosto jinak, v neprospěch českého národa. Eliška svým sňatkem a svými činy dokázala více než ostatní vladaři mečem a bojem. Přála si službu Bohu, musela se ale obětovat své zemi a českému lidu. Poděkujme jí proto za to. Dlužíme jí to. Jak? Změňme název významného dne na Den Karla IV. a Elišky Přemyslovny tak, jak navrhuje Senát. V českém kalendáři nemá žádná žena významný den. Tímto bychom mohli splatit dluh našim ženám.

Děkuji vám za pozornost a prosím o podpoření senátního návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sylorovi. Chce se k předloženému pozměňovacímu návrhu Senátu vyjádřit zpravodaj garančního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec František Vácha? Není tomu tak. Otvírám tedy rozpravu. V rozpravě jako první vystoupí pan senátor Jiří Čunek. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Čunek: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, poslankyně, poslanci, myslím, že pan poslanec Andrle řekl vše, co bylo v důvodové zprávě.

Já nad to podotknu jenom to, že Senát přijal tuto novelu, tuto změnu, proto, že si uvědomuje, jaký význam právě v dnešní době mají symboly, mají symboly naší české státnosti a jaký význam v dnešní době má kontinuita, kterou bohužel mnozí mladí lidé neznají tak jako my. Z toho důvodu při vědomí velikosti Karla IV. chceme, aby za ním při tomto významném dni figurovala i jeho matka. A tak jak bylo tady řečeno, je k tomu mnoho historických podkladů. Byla to zřejmě právě ona, která ho motivovala k tomu, proč právě Čechy měly být blízké jeho srdci. Myslím, že pro to nemůžeme udělat nic víc v tuto chvíli než podpořit tuto změnu a učinit významným dnem s názvem Den Karla IV. a Elišky Přemyslovny.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátorovi Čunkovi. Prvním řádným přihlášeným do rozpravy je taktéž pan navrhovatel, jestli se hlásí ještě jednou. Ne, není tomu tak. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Miroslav Grebeníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, minulý týden jsem obdržel od iniciátora novely zákona o státních svátcích text, jehož autorkou je doktorka Michaela Košťálová. Tato osoba se zabývá tak trochu uměním přelomu 19. a 20. století a hlavně životopisy významných žen rovněž z přelomu 19. a 20. století. Z její publikační činnosti připomenu například knihy Hlášky herců první republiky, Naďa Konvalinková, Ivana Zemanová, což je jakési zamyšlení autorky nad osobností současné první dámy České republiky, a samozřejmě vydala i některé další publikace. Ale Eliškou Přemyslovnou se nikdy nezabývala.

Víte, v tom textu, o kterém jsem mluvil, jsou pozoruhodné myšlenky. Mimo jiné se tam říká: Byla to právě Eliška Přemyslovna, která jako jediná svého syna Václava, později Karla IV., tolik inspirovala k zájmu a lásce k české tradici, historii, českému jazyku a království." Jaká je pravda? Na počátku 20. let se Jan Lucemburský se svou chotí de facto rozešel a Eliška Přemyslovna tak přišla o veškerý politický vliv v zemi a nikdy jej již nenabyla. Nelze opomenout ani skutečnost, že jí v tvrdé reakci na politické intriky manžel Jan Lucemburský odebral již v roce 1319 na celý život tříletého – tříletého! – Václava, tedy pozdějšího Karla IV.

Dámy a pánové, ve zmíněném textu jsou ještě další pozoruhodné myšlenky. Tak alespoň ještě dvě. Ano, říká se tady, že Eliška se pro Čechy – teď pozor – obětovala... pro které nakonec položila i vlastní život, když předčasně v 38 letech zemřela na

tuberkulózu. Já to snad ani nebudu komentovat, ale položila tedy skutečně život za vlast? Jestli to můžu takto vůbec formulovat?

A samozřejmě jsou tady i jiné myšlenky, kdy se říká: "Bez Elišky Přemyslovny by se Karel IV. nejen nikdy nenarodil, ale současně by bez jejího vzoru ani nikdy nebyl tím, kým se stal." Před chvílí jsem připomněl – od tří let ho neviděla. A kdyby tam náhodou autorka napsala, že matka je vždycky jistá, otec nejistý, tak by mě to vůbec nepřekvapilo. Takovou úroveň má tento posudek.

No ano, jistě, já jsem už starší a studoval jsem skutečné kapacity, které se zabývaly a hlavně uměly řemeslo a rozuměly způsobu, jak zkoumat příslušnou pramennou základnu. Jedním z nich byl Jiří Spěváček, možná jste také někde narazili na jeho knihu Karel IV.: Život a dílo, a ten říká: Eliška se řídila v rozhodování i jednání takřka vždycky ukvapenými emocemi, které ji zpravidla zamezily cestu k střízlivému úsudku, a měla negativní vliv na svého o několik let mladšího manžela.

A další odborník, ale říkám, mých studijních let, Josef Šusta přímo popisoval Elišku Přemyslovnu a říká tady: Eliška, podle mě měla před očima zděděný závazek zachování silné panovnické moci, ale zároveň jednala srdcem, které patrně více umělo nenáviděti než milovati. Šusta vnímal i její příklon k spirituálnímu životu a donace pro náboženské instituce jako kompenzaci pro ztroskotání jejích politických ambicí.

Ano, kdokoliv z vás mi může říct: ale to jsou tedy starší odborníci, ti snad byli překonáni. Takovou odbornicí je profesorka Charvátová. Nepochybně i iniciátoři posuzované předlohy ji znají a respektují. A co říká profesorka Charvátová v současnosti? Manželství Jana Lucemburského a jeho choti nebylo příliš šťastné. Ctižádostivá Eliška od počátku zasahovala do politiky svého mladšího a poměrů v Čechách neznalého manžela. Ve snaze o prosazení silné panovnické vlády jej opakovaně vehnala do bojů se šlechtou. Její snaha navázat na Přemyslovu politiku však ve změněných poměrech neměla naději na úspěch. Přílišné ambice spolu s nedostatkem diplomatického talentu vedly k tomu, že se postupem let dostala do politické izolace. Odvrátil se od ní i král, který se začal obávat, že by jej mohla chtít sesadit z trůnu. Proto v roce 1319 Elišce chlapce odňal a po několika letech ho odeslal do Francie na dvůr své sestry, francouzské královny Marie. Na počátku 20. let se Jan Lucemburský se svou chotí de facto rozešel. Přemyslovna tak přišla o veškerý politický vliv v zemi a nikdy jej již nenabyla.

Když budete mít se mnou trpělivost, dovolím si ještě něco málo ocitovat z prací profesorky Charvátové. Říká: "Život nepříliš radostný," a mluví tedy o Elišce, "ale také ne výjimečně hodný napodobení, život ctižádostivé ženy, která si své problémy, minimálně zčásti, působila sama. Proč tedy zůstává Eliška Přemyslovna tak známou? Odpověď můžeme hledat ve dvou rovinách. První je Zbraslavská kronika napsaná za jejího života, možná i na její popud a jednoznačně v její prospěch. Hlavní autor kroniky Petr Žitavský byl nejen velkým Eliščiným obdivovatelem." A pak pokračuje: "Literární talent Petra Žitavského spolu s upřímným citem, který ke královně choval, vytvořily fikci, jež přežila staletí. Teprve v posledních desetiletích na to kladl důraz. Teprve v posledních desetiletích začali historici tento obraz zpochybňovat a pomalu,

krůček po krůčku, hledají v tomto skvěle sepsaném díle reálnou podobu všech zúčastněných včetně mladší královské dcery a později české královny Elišky."

Dámy a pánové, to jsou fakta, která mě vedou k tomu, že senátní návrh rozhodně nemohu – nemohu – podpořit. Budu se znovu upínat na návrh, který zde přednesl kolega Bendl a který jste ve své naprosté většině podpořili i vy. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Grebeníčkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl, po něm pan ministr Daniel Herman. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo pane předsedající. Pane premiére, kolegyně a kolegové, dovolte i mně říct pár slov k tomuto návrhu zákona. K návrhu zákona, se kterým původně vláda vyslovila nesouhlas. Možná si i byla vědoma toho, že České republika má jiné problémy než se zabývat hodiny a hodiny řešením problému, jaké názvy a jaké státní svátky máme v České republice mít, jak se mají jmenovat a podobně. Nebo dokonce kdy máme mít ve státní svátky otevřeno, což je také vlastně návrh Senátu, který jsme tady řešili – regulaci otevírací doby. Myslím si, že Poslanecká sněmovna se má zabývat důležitějšími věcmi.

Ale Senát nám tento návrh poslal zpátky, což já si v tuhle chvíli nemyslím, že to bylo od nich moudré rozhodnutí. Kdyby se věnovali studii toho, co se před těmi sedmi sty lety stalo a jak to v minulosti i v současnosti historici popisují, možná by více souhlasili s tím, že by Eliška Přemyslovna, byť byla významnou ženou, vedle Karla IV. v tom kalendáři být nemusela.

Já s panem kolegou Grebeníčkem asi nebudu souhlasit v interpretaci sto let, možná sedmdesát let či šedesát let starých historicky doložených dob. Tam se asi možná neshodneme. Ale musím říct, že jsem také některé ty spisovatele a historiky, které jmenoval, přečetl, a dodal bych třeba například opravdu unikátní Toulky českou minulostí, které natočil Český rozhlas 2, kde také popisují dobu Karla IV. a samozřejmě i Jana Lucemburského, Elišku Přemyslovnu a zejména také spor Elišky Přemyslovny a její nevlastní matky Elišky Rejčky, kde se právě projevovala Elišky Přemyslovny silná ambicióznost, o které se zmiňuje opravdu velká spousta historiků. A ti často také zmiňují i velmi přátelský až obdivný vztah ze strany kronikáře Petra Žitavského směrem k Elišce Přemyslovně.

A zejména současní historici trochu poopravují některá tvrzení z minulosti právě proto, že tu Kroniku břeclavskou tehdy psal Petr Žitavský, její současník a velký obdivovatel, což určitě nelze přičíst něčemu zlému nebo ho za to odsuzovat, každý má na to právo, ale myslím si, že s odstupem času bychom se měli historii pokoušet číst maximálně objektivně. Eliška Přemyslovna zcela zjevně do toho svého vládnutí, kdy tu byla českou královnou a kdy Jan Lucemburský se věnoval evropským záležitostem jako významný evropský diplomat, ve své době vstupovala do politiky právě často vedena emocemi, rychleji možná mluvila než přemýšlela, často byla u řady sporů českého panstva tehdejšího a zejména konflikt s Jindřichem z Lipé, tehdy velmi významným šlechticem, přispěl hodně k tomu, že nakonec došlo k té

velké roztržce mezi Janem Lucemburským a Eliškou Přemyslovnou. Jan Lucemburský jí tehdy odebral děti a od té doby, tak jak zde bylo řečeno, se vlastně Václav nebo později Karel IV. se svou matkou nesetkal.

Já se také přimlouvám za to, aby Poslanecká sněmovna ponechala v kalendáři jako významný den Den Karla IV. A musím říct, že naprosto rozumím panu kolegovi, když jako člen Sdružení přátel Přemyslovců – jestli to říkám špatně, omlouvám se – by chtěl, aby nějaký Přemyslovec v českém kalendáři byl. Možná by stálo za to se podívat na historii prvního českého krále či některých dalších významných Přemyslovců, ale Elišku Přemyslovnu bych nedoporučoval. Čímž nechci, aby to bylo známkou něčeho špatného, nicméně myslím, že zůstane-li tam sám Karel IV., bude i do budoucna každému, kdo se o historii zajímá, jasné, kdo byl její otec a kdo byla jeho matka. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní s přednostním právem pan ministr Daniel Herman, po něm s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, musím říci, že mě těší, že zde máme takový zájem o naši historii, o naše dějiny. Jsme v roce 700. výročí narození císaře a krále Karla IV. a je to jeden z nemnoha dnů, který dokonce UNESCO vyhlásilo za světový den hodný pozornosti. Máme být tedy na co hrdi, podíváme-li se do svých dějin. Já musím říci, že jsem se také v době svých studií hodně zajímal o období Přemyslovců, které je pro naši zemi klíčové, a jsem přesvědčený, že Eliška Přemyslovna si zaslouží to, aby stála v kalendáři po boku svého velikého syna. Protože jestli někdo nesl na svých bedrech tíži té doby – a přelom 13. a především 14. století, kdy žila a aktivně působila, nebylo obdobím lehkým, v době častých absencí Jana Lucemburského v zemi byla to právě ona. A jestli někdo v útlém věku vtiskl svému synovi zásady, z kterých pak celý život čerpal, byla to opět ona. Jestli byla emotivní, nebo ne, na to se historické anály dívají různým způsobem. Mohl bych tady citovat historiky Pekaře, Kadlece. Měl jsem možnost se tímto zabývat a jsem přesvědčený, že jí místo po boku svého syna v našem kalendáři jako významný den 14. května právem náleží, a proto rád podpořím senátní návrh, který je zde předložený. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministru Hermanovi. Další s přednostním právem je pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jenom velmi stručně postoj naší politické frakce. Já musím říct, že trochu cítím s panem kolegou Sylorem. On prostě měl intenzivní pocit, že chce tento svátek Elišky Přemyslovny z důvodů, které jsou určitě úctyhodné, dostat do českého kalendáře. Proto zpracoval tento návrh zákona, předložil ho do Poslanecké sněmovny, tady byl tento návrh podroben lidové tvořivosti, proběhla široká historická diskuse, při které poslouchající

historici utrpěli několik srdečních slabostí, a skončilo to tím, že návrh zákona byl postoupen do Senátu se vším možným, jenom ne s tou Eliškou. Musím říct, že to je takový trpký moment pro předkladatele. Senát nám to zpátky vrací i s tou Eliškou. A já chápu pana kolegu Sylora, že je mu celkem jedno, co k tomu všechno ten Senát přidal, jenom když mu schválíme tu Elišku, protože kvůli tomu to předkládal.

Já se omlouvám předkladateli a omlouvám se vám všem, že my nebudeme hlasovat ani pro senátní ani pro sněmovní verzi, a to proto, že byl přejmenován v tom návrhu Den boje za svobodu na Mezinárodní den studenstva. Já prostě respektuji většinovou vůli Sněmovny, jenom dovolte, abych vám řekl, že jsou svátky, které jsou ve své podstatě úctyhodné a historické, nicméně komunistický režim je dramaticky zprofanoval. To není jen 17. listopad, který se jmenoval kdysi a bude se jmenovat asi zase Mezinárodní den studentstva. To je koneckonců i 1. máj i Mezinárodní den žen. Mezinárodní den žen i 1. máj mají svou historii jinde než ve stalinismu a v totalitním komunistickém režimu, ale prostě ten totalitní stalinistický, gottwaldovský režim tyhle svátky uchopil a totálním způsobem je zprofanoval, zneužil je pro propagandu svého zločinného režimu. A tohle udělal i s tím Mezinárodním dnem studentstva, což dobře chápala politická reprezentace po listopadu 1989, a proto při vší úctě k těm obětem, studentům z roku 1939, při vší úctě k tomu všemu, co se stalo, nechtěla, aby se ten svátek jmenoval tak, jak se jmenoval za komunistů, kteří tento název a tento svátek zneužívali, včetně té asociace na Mezinárodní svaz studentstva, který byl jednou z nejvýznamnějších rezidentur KGB v tehdejší Evropě, který sídlil v Praze a který samozřejmě byl s tím názvem Mezinárodní den studentstva přísně spojen.

Název, který stále ještě je v našem platném právním řádu, Den boje za svobodu, plně uctívá oběti studentů a odbojářů z roku 1939, plně uctívá odhodlání studentů v roce 1989 a nemá nic společného se zločinným komunistickým režimem. Termín Mezinárodní den studentstva bohužel je natolik svázán v paměti nás, kteří jsme v té době byli studenti nebo pracovali, se zločinným komunistickým režimem, že nejsme schopni zvednout ruku pro návrh zákona, který tuto změnu znovu zavádí do právního řádu. Z našeho pohledu je to zase jeden malý krůček k odbourání odmítnutí komunistického režimu z roku 1989, a teď bych to mohl vyjmenovávat krůček po krůčku. Už můžeme mít estébáky ve vládě, už máme zase Mezinárodní den studentstva, už je tady mnoho dalších věcí, které říkají to, co předtím vlastně bylo naprosto normální. Smiřme se s tím, vezměme to jako svoji hrdou historii, za kterou se nemusíme stydět, včetně těch zločinců, kteří tenkrát ty zločiny dělali.

Já si nemyslím, v souladu se svými kolegy, že je to dobře. A pro tuto změnu, pro nic jiného, nemůžeme podpořit ani senátní ani poslanecký návrh zákona. Chtěl bych vyjádřit svoji úctu a respekt jednomu jedinému významnému sociálnímu demokratu, který ze stejných důvodů nehlasoval pro tento zákon, protože si o tomto návrhu, o tomto názvu a o jeho zneužití myslí totéž co já. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Dalším přihlášeným s přednostním právem nejprve pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura, po něm řádně přihlášená paní poslankyně Válková. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych také mohl odsud mohl říkat, co udělá náš klub nebo naše frakce. A já to neudělám. My nepodpoříme ani jednu verzi. Já považuji za neuvěřitelné, kolik času a energie věnujeme, kolegyně a kolegové, tomuto zbytečnému návrhu zákona. My nechceme mluvit o EIA, nechceme o bezvízovém styku s Tureckem. Nechceme mluvit tu o tom, tu o tomhle. A tady projednáváme lidovou tvořivost mnoha našich kolegů. Zákon, který je zcela zbytečný, nikdo ho nepotřebuje, kromě individuálních návrhů jednotlivých poslanců.

Až zase bude vládní koalice fňukat, že jí to nejde podle jejich časového harmonogramu, až se zase ministr bez portfeje – dneska jsem dobře naladěn, nepoužiji oblíbené sousloví, které, všichni víme, patří k ministru Dienstbierovi – bude rozčilovat, tak si vzpomeňte: Vy rozhodujete o tom, co Sněmovna projednává. Vy máte většinu v Poslanecké sněmovně. Takže místo mnoha mnohem důležitějších věcí tady ztrácíme debatu, posloucháme komunistické historiky, kteří nám s vážnou tváří tady říkají, jak to bylo v českém středověku, a my se tváříme, že nic důležitějšího nemáme na práci. Vy možná ano. My jsme navrhovali mnoho jiných bodů, důležitějších. Právě proto, že ten zákon je úplně zbytečný, právě proto, že místo Elišky je tam ten Mezinárodní den studenstva se všemi těmi konotacemi, o kterých mluvil pan předseda Kalousek, tak nebudeme hlasovat pro.

A my bychom nehlasovali pro, ani kdyby tento nápad paní poslankyně Válkové neprošel, protože je to prostě zbytečný návrh zákona. Nic víc, nic míň. A možná vy, kteří tak rádi regulujete, byste mohli příště novelizovat tento zákon a určovat nám, co můžeme dělat nejenom ve dnech, nebo ve vybraných státních svátcích, ale mohli byste nám tedy doporučovat, případně zákonem uložit, co máme dělat ve významných dnech, kterých máme v kalendáři opravdu plno, a za chvíli budeme mít kalendář, kdy bude výjimka, že nebude žádný významný den, nebo takzvaně obyčejný den. A na to se fakt těším.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Pardon, paní poslankyně (Válková), s přednostním právem pan předseda poslaneckého sociální demokracie Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Jen dvě poznámky. Já se snažím nevystupovat ke všemu, protože kdybych měl reagovat na všechny ty polopravdy, které tady zaznívají, tak bych tady skutečně byl velmi často. Ale teď jsem se nakonec odhodlal.

Tak za prvé, kdybychom se podívali, jak vystupovali zástupci jednotlivých poslaneckých klubů k tomuto zákonu, tak já mám pocit, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím předsedajícího, že ODS by vzhledem k počtu poslanců byla na čele. Tak to za prvé, pokud tady vyčítáte, že s tím ztrácíme čas a věnujeme tomu neúměrně dlouhou dobu. A za druhé, prostě jste to vy a další opoziční strany, které neustále mluvíte o opozičním okénku – takzvaném, ten pojem už zná celý stát. A tohle byl jeden z těch zákonů, který jste si jako opozice vynutili, aby byl projednáván. Prostě to jsme nevybrali my, my jsme se vám snažili vyhovět. Ale děkuji vám za tu připomínku a já vám slibuji, že ode dneška budeme alespoň my za sociální demokracii velmi

pečlivě zvažovat, které opoziční návrhy připustíme na projednávání. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Válková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové já jsem se jenom chtěla vyjádřit k té demagogické poznámce mého předřečníka, pana kolegy Kalouska, vaším prostřednictvím, pane předsedající, který tady v podstatě ten respekt deklarovaný vůči studentům, kteří položili své životy v roce 1939, obsahem svého sdělení popřel. Chci opravdu upozornit a ujistit vaším prostřednictvím, že se na mě obraceli zejména studenti, vysokoškolská rada studentů, respektive Studentská rada vysokých škol, Parlament dětí a mládeže a další orgány a organizace sdružující mládež, a ti na rozdíl od něj, od pana kolegy Kalouska, vaším prostřednictvím, pane předsedající, nezapomněli na rok 1939 a nevadí jim tolik to, co se – jak jste tady upozornil – stalo s Mezinárodním dnem studenstva po roce 1948. Protože oni znají dobře ty historické kořeny, což mě velice potěšilo. A setkávám se s tím i při výuce na vysoké škole, kde mě na to často upozorňují.

A ještě dovolte poznámku k Elišce Přemyslovně. Já už jsem to tady jednou také emotivně říkala, tak se teď pokusím být jen velmi stručná. Myslím si, že bychom si měli uvědomit, že je to žena, která se – možná že se jí všechno nepovedlo – celým svým životem snažila právě o českou státnost, o to, aby tehdejší historické země české se rozvinuly a aby to, co nyní nazýváme Českou republikou, a to, co zahrnuje alespoň částečně území Čech, Moravy a Slezska, rozkvétalo, dovolíte-li mi tento výraz. Přinejmenším proto si myslím, že jako zatím jediná žena by měla místo, jako označení dne 14. května, po boku svého syna mít. A nějaké takové ty historické analýzy, do jaké míry kdo ji obdivoval nebo neobdivoval, to už si troufnu nazvat spíš kvazihistorickými analýzami, protože na skutečně objektivní fakta těžko přijdeme. A operovat s tím v Poslanecké sněmovně jako s argumentem, proč by ten název měl být změněný, mi připadá přinejmenším nedůstojné poslaneckého vystoupení.

Takže samozřejmě velmi ráda budu hlasovat pro senátní návrh. To znamená, Den Karla IV. a Elišky Přemyslovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Válkové. Omlouvám se svým kolegům Stanjurovi a Kalouskovi, pánům poslancům, jejichž přihlášku jsem opomněl. Prosím – nejprve pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Není třeba se omlouvat, pane předsedající. Já jsem chtěl reagovat na pana kolegu Sklenáka, ale pak bych stejně musel reagovat na paní poslankyni Válkovou. Takže to vezmu jedním vrzem.

Já se nechci přít, každý to cítíme jinak. Ale přece jenom, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, se ohrazuji proti tomu, že má připomínka byla demagogická. Moje připomínka vyjadřovala cítění poměrně velké části veřejnosti,

včetně studentů. I na mě se totiž obraceli studenti. I na mě se obracely studentské organizace a říkaly: nedovolte, aby oběti studentů byly zneužity ve prospěch bolševické propagandy. Na vás se zase obraceli jiní studenti. Prostě nemají úplně všichni stejný názor a já tady hájím ten názor, ke kterému se přihlásila demokratická republika v roce 1990, když ten bolševický návrh přejmenovala. A myslím si, že je velmi špatně se k tomu bolševickému návrhu vrátit. Ale prostě Sněmovna rozhodne.

U pana kolegy Sklenáka – jenom chci poděkovat za to, že tady veřejně řekl, že prostě vládní koalice naprosto jednoznačně, bez diskuse s opozicí, se vždycky rozhodne, jakou zákonodárnou iniciativu z Ústavy danou omezí a jakou neomezí. Až si zase někde budete stěžovat, že jsme vám jeden jediný zákon několik měsíců blokovali, tak vy nám blokujete naprosto arogantně desítky zákonů, které vůbec nepřipustíte na program, protože jste se prostě rozhodli, že to pečlivě zvážíte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já si nebudu ani stěžovat ani fňukat. Opoziční okénko si vymysleli vládní politici, aby ukázali údajně vlídnou tvář k návrhům opozice.

Ale k tomu konkrétnímu návrhu. Já jsem si ten tisk otevřel, podíval jsem se na navrhovatele toho zákona a to je opozičních politiků! Pavel Bělobrádek, Daniel Herman, Helena Válková, Jiří Koskuba, Jiří Mihola, Jan Bartošek a tak bych mohl pokračovat. Takže takhle si pan předseda Sklenák představuje opoziční návrh zákona, když tam jsou zástupci všech vládních stran. Já bych to hodnotil jako poslanecký návrh napříč politickým spektrem. Jediné dva kluby, které to nepodepsaly, jsou komunisté, protože netušili, že tam bude 17. listopad, jinak by to sami napsali a podpořili, to myslím, že je pravda. (Potlesk části poslanců.) A my, protože jsme to považovali a považujeme za zbytečný návrh zákona. A to, že v rozpravě upozorňuji na to, že to je zbytečný návrh zákona, to nám vyčítat nemůžete. To, že vy mlčíte a pak hlasujete, na to máte plné právo, ale od nás to očekávat nemůžete.

Mimochodem, vy jste propustili z našich všech legislativních návrhů, projednali jsme pouze tři, jeden jste nám zamítli, dva jste nám propustili a nakonec jsme je schválili, takže byly dobře. Stavební spoření a kontrolní orgán pro FAÚ. Na to jste vy zapomněli. My jsme vám pomohli a takové dobré návrhy zákona jsme společně prosadili. A kdybyste občas pustili i jiné návrhy zákona... Ale vy se obáváte toho, já bych řekl že oprávněně, že vaši poslanci by mohli podpořit naše výborné opoziční návrhy a vy byste pak měli problém v koalici, jak to, že jste hlasovali s opozicí. Tomu já rozumím, já se žádného koaličního okénka nedovolávám. Já jsem dneska navrhl zařadit vládní návrh zákona o střetu zájmů, abyste mohli dostát svým silným slovům, jak v tom dubnu tomu Babišovi ukážete, jak se ho nebojíte. No v dubnu to nebude, těším se na květen, navrhnu to znova.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou nyní pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já se připojuji k názoru, který jsem tady vyjádřil. Ten zákon je zbytečný, ztrácíme nad ním čas a pokus o přejmenování 17. listopadu tady už byl a už jsme ho jednou zamítli. Takže je to opravdu zbytečná ztráta času. Měli bychom zachovat nějaké všední dny a nechat to být tak, jak to je, a věnovat se zákonům, které jsou daleko důležitější. Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já se domnívám, že z nějakého návrhu, na který každý má právo, tady paní kolegyně Válková udělala to, co udělala svým návrhem. Nezlobte se na mě, prostřednictvím pana předsedajícího, vám se těžce nepovedl výrok směrem k obětem druhé světové války z řad českých a slovenských občanů a v tom pokračujete. Vy zřejmě zjevně nemáte asi cit pro míru toho, co je a co není v naší společnosti tolerovatelné. To, že se k tomu přidali tady další soudruzi zleva, to už je další věc.

Ale chci se spíš vyjádřit k vystoupení pana předsedy klubu sociální demokracie. Čím více vám věci nefungují, tím více tady cítím, že narůstá arogance. Je vás tady většina, preference máte skvělé, ale dálnice se nestaví, zavedením druhé snížené sazby DPH jste nic pro občany neudělali, akorát je díra 3,6 miliardy za loňský rok ve státní kase, jak vyplývá z analýzy Ministerstva financí, důchody jste vyřešili tak, že jste něco zrušili a nemáte řešení, tak řeknete, že je ufinancovatelný systém, i když každý, kdo se tím zabývá, ví, že je to nesmysl. Já se domnívám, že pan předseda Sklenák by měl vzít svá slova zpět. Nebo my budeme prosazovat skutečně, aby naše návrhy, které tady leží někdy i přes dva roky, už dneska, byly projednány. My na to máme právo. Tohle tady nepamatuji za minulé období, že by takto arogantně bylo s opozičními návrhy nakládáno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Laudátovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, já tady nebudu zdržovat, jenom předpokládám, že pokud jde o 17. listopad, tak mě jako spoluorganizátora nikdo nebude podezírat, že jsem tady hlasoval pro návrat k mezinárodnímu studentskému dni ve prospěch kolegů z komunistické strany. Máme každý právo na interpretaci. Mně se líbí si neustále připomínat to, že komunistická strana a vláda v této zemi padla díky tomu, že nechala na Mezinárodní den studentstva zmlátit studentskou demonstraci policisty. A to si myslím, že je ten point. Můžete tleskat. (Ojedinělý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Grospič, po něm pan poslanec Novotný, všechno faktické poznámky. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já mezitím v našich lavicích jsem slyšel to polohlasné rozhořčení, které vyvolalo vaše vystoupení, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Sklenáku. Vy budete milostivě zvažovat, které návrhy zákonů, které plynou z ústavního práva a zákonodárné iniciativy, připustíte nebo nepřipustíte. Tak já bych si dovolil vám ještě přeložit do češtiny, pro ty méně chápavé, to, co řekl pan předseda Laudát. My pečlivě zvážíme, jestli vás necháme ještě něco projednat předtím, než budou projednány opoziční zákony. Jestli vy volíte tenhle tón, tak se nedivte, že ho opozice zvolí taky. A nemá to žádný význam. Začněte se chovat slušně, nebo neprojednáte nic. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní pan poslanec Grospič, ten ruší svoji přihlášku. Pan poslanec Novotný s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče. Následuje pan poslanec Fiedler a pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Novotný: Pěkný den i ode mě, kolegyně a kolegové. Já, ač se cítím docela mlád, tak již jsem pamětník. Byl jsem místopředsedou jedné takové mládežnické organizace v naší zemi a už zhruba před patnácti dvaceti lety jsme diskutovali s jinými, zejména výrazně levicovými organizacemi o tom, zda vrátit ten název Mezinárodní den studenstva, či ne. Organizace, kterou jsem tehdy zastupoval já, byla vždycky výrazně proti.

Já vám chci připomenout ještě jeden aspekt, proč jsme byli proti. K paradoxům, které tady zmínil pan kolega Gabal, patří to, že ten člověk, který byl léta v čele Mezinárodního svazu studenstva, tj. Miroslav Štěpán, byl tehdy zároveň onou osobou, která v čele krajského výboru KSČ pražského zároveň organizovala a řídila ten zásah proti studentům na pražské Národní třídě. Tyhle reminiscence my tam nechceme vracet. Státní svátek 17. listopadu mj. je připomenutím toho ustavujícího dne, na kterém vznikly hodnoty té moderní české demokratické státnosti po listopadu 1989. Já bych ho dalším přídomkem nekomplikoval.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. S další faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Už to tady zaznělo od předřečníků. Zanechme politických přestřelek, vyzývám vás k tomu jedinému rozumnému – pojďme hlasovat a pojďme k dalšímu pořadu schůze. Děkuji, že už se nebudete hlásit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Další faktická poznámka pan poslanec Martin Komárek, po něm paní poslankyně Semelová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Pane předsedající, děkuji za slovo. Jak to někteří z milých kolegyň a kolegů občas činí, i já vás chci seznámit s mailem, který jsem obdržel: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, velký dík. Pekelně jsem se v nebi nudila. Kvůli vám už přes hodinu slzím smíchy. Vaše vděčná Eliška P. (Šum zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou zatím poslední poznámkou paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane předsedající, vážení páni poslanci prostřednictvím pana předsedajícího z pravicového spektra, já si myslím, že to, co tady dneska předvádíte, je naprostá nehoráznost a naprostá neúcta k těm, kteří tady položili život v roce 1939. Mezinárodní svátek studentstva byl uznávaný skutečně mezinárodně. Uznávají ho studenti a uznává ho např. Český svaz bojovníků za svobodu a slušní lidé, kteří pamatují, co se tady tehdy dělo, a co to znají. To, co vy tady předvádíte dneska, to jsou ideologické klapky na očích a slaboduché urážky všech těchto lidí, kteří padli v boji proti fašismu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byla zatím poslední faktická přihláška i zatím poslední přihláška do rozpravy. Poslední do rozpravy se přihlásil pan senátor Čunek. Prosím, pane senátore, máte zájem.

Senátor Jiří Čunek: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já si dovolím jenom nesouhlasit s jednou věcí, která tady byla několikrát opakována. Senát vzal tento názor vážně, tzn. nevyjádřil se nezabývat, nerozhodl svým usnesením nezabývat se jím, a to proto, že si uvědomujeme, že právě v dnešní době, kdy se snaží každý stát v Evropě uchopit Karla IV. jako toho svého, každý se snaží ukázat, že má svou historii, která je pevně zakotvena, snaží se to dělat nejenom vůči těm ostatním, ale také vůči svým mladým lidem, tak my jsme ho vzali vážně i s tou Eliškou proto, že je to naše státnost a je to něco, co s jinými hodnotami, které, věřím, mnozí uznáváme, tvoří Evropu Evropou. To znamená, že to není věc, kterou můžeme hodit za hlavu, protože jenom ta ekonomická témata určitě nezpůsobí, že se naší zemi vrátí národní hrdost a že si jí budeme vážit všichni jako vlasti. A tento návrh zákona Senát vzal vážně. Doporučil vám tedy tuto novelu právě proto, že si myslíme, že by to mohlo být jednou kapkou k tomu, abychom mohli na svůj národ být oprávněně hrdi.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátorovi. To byl poslední příspěvek do rozpravy. Pokud se již nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele. Prosím, pane navrhovateli.

Poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: Dámy a pánové, je mi docela těžko po vyslechnutí všech těch projevů. Jenom chci říci jednu věc. Uvědomte si, že Karel IV.

se stal Čechem, protože si vybral Prahu, vybral si Čechy za svůj domov. A důvod byl, že jeho matka byla Přemyslovna, dá se říct Češka. Velice vás prosím, podpořte tento zákon, protože někdy se může stát, že i mládež si to přečte a bude hrdá na to, že máme i tu Elišku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Pan zpravodaj se svým závěrečným slovem. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem původně nechtěl vystupovat, ale po té smršti příspěvků jsem se rozhodl, že vystoupím a připomenu vám, o čem vlastně hlasujeme. Původně návrh zákona byl jenom o té Elišce Přemyslovně. Potom se to změnilo jenom na Karla IV. a do Senátu odcházel návrh, tzn. my budeme o sněmovním návrhu hlasovat jako o návrhu, kde je pouze Karel IV., je tam Den seniorů na 1. října, pozměňovací návrh pana kolegy Sklenáka, a Mezinárodní den studentstva před ten Den boje za svobodu a demokracii 17. listopadu. A pokud vás to nezajímá, tak... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám. Poprosím ve sněmovně o klid. Pane poslanče, prosím pokračujte, až bude ve sněmovně klid.

Poslanec František Vácha: Až uznám, že bude ve sněmovně klid... Tak, děkuji. Takže to je ten sněmovní návrh. A senátní návrh se od sněmovního liší pouze tím, že se k tomu Karlovi přidává Eliška Přemyslovna. To znamená, budete hlasovat o Dni seniorů, budete hlasovat o Mezinárodním dnu studentstva předřazeném před Den boje za svobodu a demokracii a dvou variantách – Karel IV., nebo Karel IV. s Eliškou Přemyslovnou ze Senátu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za jeho závěrečné slovo. Nyní s přednostním právem se přihlásil pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, odpusťte. Možná to není nejvhodnější, ale nemohu odolat, protože ten vtip je sice starý, vousatý, řada z vás ho asi zná, ale tak dokonale se hodí na tento návrh zákona, že bych rád, aby byl zaznamenán v protokolech. A sice odpověď na otázku, co to je dvouhrbý velbloud. Dvouhrbý velbloud je kůň, který prošel procedurou hlasování v Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A my přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Nejprve vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních

svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 450/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 450/6.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 214, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 62. Návrh nebyl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Už je nastaveno kvorum na 101 poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 450/5."

Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 215, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 94, proti 34. (Zamítnuto. Potlesk zprava.) Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. (Nesouhlasný hluk v sále.) Pardon. Že jsme návrh zákona zamítli. Děkuji a omlouvám se.

Dalším bodem našeho dnes náročného jednání je

3.
Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi), a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 547/5/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovací návrhy. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 547/6. Vítám mezi námi senátora Jiřího Oberfalzera. Prosím, ještě než dám slovo navrhovateli, tak s přednostním právem se hlásí pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já jsem se hlásil ještě předtím, než pan předsedající začal uvádět další bod. Chtěl jsem vystoupit s procedurálním návrhem, jestli by bylo možné, abychom dneska, a je to návrh jménem poslaneckého klubu ANO 2011 a sociální demokracie, jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. hodině, tak jak jsem avizoval na jednání grémia. Podle toho, jak bude dnešní program odsýpat, plus minus do 20 hodin. Ale abychom prostě mohli jednat i po 19. hodině.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy.

Zahájil jsem hlasování o procedurálním návrhu pana předsedy Faltýnka, kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 216, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 71, proti 48. Návrh nebyl přijat.

Je tady žádost o kontrolu hlasování. Pan poslanec Jiří Petrů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Vážené kolegyně, kolegové, dovolte, abych zpochybnil hlasování. Chtěl jsem aktivně hlasovat pro, a na sjetině mám zdržel se hlasování. Takže prosím o zpochybnění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci za jeho námitku, o které dám hlasovat. Ale nejprve je tu žádost o odhlášení všech. Prosím, abyste se přihlásili znovu svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o námitce pana poslance Jiřího Petrů. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 217, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro 130, proti 2. Námitka byla přijata

Budeme opakovat hlasování o procedurálním návrhu, tak jak jej přednesl pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek, abychom dnes meritorně i procedurálně hlasovali i po 19. hodině.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 218, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 82, proti 49. Návrh byl přijat.

Budeme pokračovat. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr kultury Daniel Herman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovolte mi jen velmi krátce připomenout cíl návrhu zákona, který nyní projednáváme. Tím je posílení a zefektivnění systému podpory poskytované Státním fondem kinematografie. Zásadní změnou navrhované právní úpravy je vytvoření nového stabilního zdroje podpory kinematografie, a to formou participace státního rozpočtu. Ze státního rozpočtu by měla být na činnost fondu poskytována každoroční dotace, jejíž výše bude odpovídat částce výnosů realizovaných fondem z audiovizuálních poplatků za kalendářní rok předcházející kalendářnímu roku, v němž bude návrh rozpočtu fondu sestavován. Další změny se týkají samotného procesu poskytování podpory z prostředků fondu. Žadatel o filmovou pobídku bude moci podat žádost kdykoliv během fiskálního roku, nikoli pouze jednou v roce, jak je

tomu dosud. Tyto změny umožní lepší využití kapacity českého filmového průmyslu a zamezí možným odchodům zahraničních produkcí.

Snaha o vyřešení problému s odkladem účinnosti výběru poplatků z poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání byla při projednávání v Senátu shledána nepřípustnou. Proto návrh zákona projednáváme nyní znovu a já s ohledem na vzniklou situaci doporučuji přijetí senátní verze.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Chce se k předloženým pozměňovacím návrhů Senátu vyjádřit zpravodaj garančního výboru po vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Roman Procházka? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pozměňovací návrh Senátu obsahuje pět bodů, z nichž první tři body obsahují změny legislativně technického charakteru a zbývající dva body upravují účinnost ustanovení nařizujícího povinnosti v souvislosti s vybíráním poplatků z poskytování audiovizuálních mediálních služeb. Novela zákona přijatá Poslaneckou sněmovnou obsahovala odklad účinnosti těchto ustanovení do roku 2019, a to z důvodu právních předpisů Evropské unie. Původní předpokládaná účinnost návrhu novely zákona o audiovizi byla k 1. lednu 2016, což nebylo z důvodu dlouhého legislativního procesu možné, a proto se mohou jevit ustanovení o odložení účinnosti do roku 2019 jako retroaktivní, ačkoli poplatky ze strany Státního fondu kinematografie dosud vybírány nebyly a odložení účinnosti je ve prospěch dotčených subjektů.

Vzhledem k potřebnému celkovému obsahu novely zákona o audiovizi, ve kterém se ustanovení o účinnosti poplatkové povinnosti jeví jako minoritní problém, navrhuji i přes výše zmíněné pozměňovací návrh Senátu přijmout. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, jestli má chuť se k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřit také zpravodaj volebního výboru pan poslanec Martin Komárek. Není tomu tak. Otvírám rozpravu, ve které jako první vystoupí pan senátor Jiří Oberfalzer. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Oberfalzer: Pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, moji předřečníci v podstatě postihli, o co v těch pozměňovacích návrzích přicházejících ze Senátu jde. Chtěl bych zdůraznit, že proti věcnému obsahu tohoto návrhu nebyla v Senátu vznesena žádná námitka ani v komisi ani v našem garančním výboru. Plénum celkem jednomyslně schválilo stanovisko Senátu. Bohužel, ačkoli bychom si přáli, aby tento zákon co nejrychleji vstoupil v platnost a podpora kinematografie mohla být účinná, nemohli jsme úplně pominout skutečnost, že v tom návrhu se ocitly nedopatřením některé ústavněprávní problémy. Byla zde o nich řeč. Jeden problém byl, že v zákoně se odkazuje na to, že určitá opatření omezující práva žadatelů anebo naopak jim ukládající povinnosti byla předjímána v tom smyslu, že budou obsahem statutu fondu, čili vlastně zde byl pominut ústavní princip, že povinnosti mohou být

ukládány jenom zákonem, a nikoli podzákonnou normou. A o vypuštění odkladu účinnosti zde už můj předřečník hovořil. Skutečně ten návrh, ačkoli chápeme jeho důvody a se zástupci Ministerstva kultury jsme o tom mluvili podrobně a také s ředitelkou fondu, které na tom velice záleželo, bohužel se stalo, že jsme projednávali návrh zákona v době, kdy už toto ustanovení bylo platné, čili by se jednalo o retroaktivní opatření.

Tedy jinými slovy omezili jsme se na co nejmenší okruh pozměňovacích návrhů a budeme rádi, když je podpoříte a tento zákon bude moci vejít v život. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátorovi Oberfalzerovi. Ještě než dám slovo dalším v rozpravě, načtu omluvenky. Paní poslankyně Markéta Wernerová ruší dnešní omluvu. Od 17 do 21 se omlouvá dnes pan poslanec Daniel Korte. Od 15 hodin se omlouvá pan ministr dopravy Dan Ťok z pracovních důvodů. Dále pan vicepremiér Pavel Bělobrádek se omlouvá dnes od 19 hodin z pracovních důvodů. A pan místopředseda Jan Bartošek se omlouvá dnes od 17 do 18 hodin z pracovních důvodů. To byly omluvenky.

Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Nikdo se nehlásí. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pánů zpravodajů. Není zájem. Přivolám tedy naše kolegy z předsálí a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Je tady žádost o odhlášení všech. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přednesu návrh usnesení. "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi), a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 547/5, ve znění schváleném Senátem podle sněmovního tisku 547/6."

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 219, přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců, pro 108, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem vyslovili souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu senátorovi i pánům zpravodajům.

Dalším bodem našeho jednání je

4.
Návrh zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 637/9/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 637/10. Vítám mezi námi senátora Radko Martínka. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, vážený pane senátore, předkládám vám tady vrácený návrh vládního zákona o zadávání veřejných zakázek, kde na jednání Senátu byly debatovány jednotlivé části tohoto zákona, které jsme řešili i zde v Poslanecké sněmovně. Senát tento návrh vrací s pozměňovacím návrhem, a to změny data účinnosti. Z Poslanecké sněmovny tento zákon odešel s datem účinnosti tři měsíce po vyhlášení ve Sbírce zákonů. Senát, a to z důvodu větší možnosti seznámit se s tímto zákonem především pro územní veřejné zadavatele, navrhuje šest měsíců.

Ráda bych zmínila pár věcí, které se vážou ještě k tomuto zákonu. Jedná se opravdu o zcela nový zákon. Nejde o novelu. Chceme kultivovat jak zadavatelské prostředí, tak uchazečské prostředí. Musím říci, že už se k nám dostávají informace, že na tento zákon se už opravdu čeká. Některé subjekty dokonce brzdí své zakázky a čekají již na nový zákon.

Samozřejmě jako předkladatel a zároveň v roli gestora národního orgánu pro koordinaci zde musím také zmínit rizika, která s tímto zákonem a jeho účinností souvisí. Dnes je 19. 4. a ode dneška by měl být tento zákon v účinnosti, protože do včerejška jsme v podstatě měli transponovat tři evropské směrnice. Co nám hrozí? Je to standardní postup, který Evropská komise zaujímá vůči všem legislativním krokům. Samozřejmě se jedná o řízení Evropské komise proti České republice, což se lze domnívat, že bychom obdrželi. Nicméně následně sekundární efekt účinnosti, ať už jde o tříměsíční, nebo šestiměsíční, má samozřejmě dopad na veškeré zakázky, které jsou spolufinancované z evropských zdrojů, a to především v tom případě, protože ode dnešního dne až do doby účinnosti tohoto zákona zadavatelé budou postupovat podle stávající platné legislativy. Je samozřejmě možné, že Evropská komise k tomuto přístupu zaujme takzvané stanovisko, které bude říkat, že obdržíme takzvané plošné korekce ode dneška do doby účinnosti tohoto zákona.

Nicméně tak aby se zadavatelé s tímto novým zákonem seznámili, my jako Ministerstvo pro místní rozvoj již konáme mnoho školení. Například dnes moji zaměstnanci školí soudce, školíme Policii České republiky, školíme Ministerstvo spravedlnosti, školíme samozřejmě NKÚ, další subjekty, resorty, kraje, obce samozřejmě nevyjímaje, školy. Samozřejmě ten plán máme naplánován a jsme schopni zvládnout jak tři měsíce, tak šest měsíců.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Ptám se, jestli se chtějí k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit nejprve pan poslanec Lukáš Pleticha, který je zpravodajem garančního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj – není tomu tak, ústavněprávního výboru pan poslanec Jan Birke – není tomu tak. Otvírám rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Na úvod mi dovolte určitým způsobem obhájit prodloužení účinnosti na dobu šest měsíců. Já budu hlasovat pro senátní verzi. Vedou mě k tomu zejména dva důvody. Prvním důvodem je diskuse se starosty, kdy mají obavu, že zákon bude jednak složitý, on částečně je složitý, jako každý zákon o zadávání veřejných zakázek, je úplně novým zákonem, jak zde řekla paní ministryně. Už jsem tady v rozpravě říkal mnohokrát, že je to první protikorupční zákon. Jedná se o ten jeden z klíčových zákonů, který tady obhajuji a budu ho obhajovat, protože je samozřejmě nutné implementovat danou směrnici Evropské unie. Ale druhý faktor, který mě vede k podpoře senátní verze, je ten, že některé státy zemí Evropské unie stejně nestihnou implementovat danou směrnici. Takže jsme tady možná spěchali, samozřejmě pod nějakými argumenty, že by nám byly pozastaveny dotace a různé věci. Chápu samozřejmě, že podle té směrnice měla být implementována nejpozději do 18. dubna. Tomu rozumím. To tak je normálně i jasně dáno. A poté musíme neprodleně Komisi sdělit znění dané implementace do našeho právního řádu.

Mezi tou dobou jsem sháněl různé informace, v jakém stavu to mají další státy zemí Evropské unie, a teď vás s tím ve stručnosti seznámím. Tak například na Slovensku byl již legislativní proces dokončen, takže oni už mají tu implementaci hotovou. V Maďarsku zákon o veřejných zakázkách, kterým je implementována směrnice o veřejných zakázkách, byl dne 2. října 2015 vyhlášen ve sbírce zákonů, takže má také implementováno. V Polsku byl návrh zákona schválen Radou ministrů a nyní v tuto dobu bude následovat jeho postoupení do Sejmu. V Rakousku návrh zákona – již je do rakouského právního řádu transponována směrnice o veřejných zakázkách a byl dne 10. prosince loňského roku jednomyslně schválen Národní radou a následně Spolkovou radou.

Nicméně jsou státy, země Evropské unie, které to nestíhají. Jednou takovou zemí je například Belgie. V Belgii byl návrh zákona vládou postoupen Sněmovně reprezentantů Belgie dne 25. ledna 2016. Takže jsou mnohem pozadu, než jsme my, a implementaci plánují až někdy v říjnu nebo listopadu letošního roku.

Již mnou mnohokrát zmiňované Finsko – nové směrnice o veřejných zakázkách prozatím nebyly plně implementovány, nicméně jejich včasná implementace stále zůstává prioritou finské vlády.

Francie – směrnice 2014/23/EU byla zčásti implementována dne 29. ledna 2016 a bude postupně plně implementována před uplynutím implementační lhůty dne 18. dubna.

V Holandsku je návrh zákona zařazen na pořad plenární schůze Sněmovny reprezentantů Holandska, tedy byl od 29. února letošního roku.

Chorvatsko. Vládní proces k přijetí návrhu zákona bude zahájen dne 7. března, takže jsou také pozadu.

Například Kypr – implementační návrh zákona prozatím nebyl postoupen Sněmovně reprezentantů Kyperské republiky.

V Litvě nové směrnice o veřejných zakázkách by měly být implementovány do 18. dubna, ale podle dostupných informací, které mám, implementována směrnice do té doby nebude.

Maďarsko, o tom jsem mluvil, o Polsku také, ale v Polsku mají ten problém, že implementace by měla být dokončena v červnu 2016.

V Portugalsku nové směrnice o veřejných zakázkách byly zčásti implementovány zákonem z roku 2015.

Pokud jde například o Švédsko, tak ve Švédsku by návrh zákona měl být postoupen do Parlamentu v dubnu 2016, nicméně zřejmě bude projednáván až na konci letošního roku.

Tohle jsou argumenty, které používám k tomu, že budu hlasovat pro senátní verzi, která určitým způsobem odkládá účinnost o další tři měsíce, tak aby se to samozřejmě jednak stihlo i vysvětlit, a jednak podle mého názoru samozřejmě není kam spěchat, když s implementací mají problém i jiné členské státy zemí EU.

Na závěr se ještě vyjádřím trošku k tomu návrhu zákona. Já jsem ho samozřejmě ve třetím čtení podporoval, nemám s ním žádný problém. Je tam plno velice dobrých věcí, propracovaných. To, že s tím mají například problém neziskové organizace, to si myslím, že je jejich problém. Já jsem rád, že se nám tam podařilo prosadit některé věci ať na výboru, nebo tady na jednání Poslanecké sněmovny. Jak už jsem avizoval, tak já budu samozřejmě pro senátní verzi, a pokud neprojde senátní verze, tak budu podporovat verzi sněmovní. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klánovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní ministryně, kolegyně, kolegové, máme tady takovou pikantní situaci, kdy představitel a bývalý ministr pro místní rozvoj Radko Martínek přichází obhajovat změněnou poslaneckou verzi zákona o veřejných zakázkách, která říká: účinnost je potřeba posunout o šest měsíců, protože není v praxi reálné, aby se ti, jichž se do dotýká, za tak krátkou dobu byli schopni naučit ten zákon a používat ho tak, aby vůbec měl šanci být bezchybně využíván, což je věc, na kterou jsme tady upozorňovali jako opoziční poslanci v prvním, ve druhém i ve třetím čtení, ale paní ministryně Šlechtová, dovolím si odcitovat: "Já tady chci říct, co nám hrozí. Když ten zákon nebude, tak můžeme očekávat, že zhruba do měsíce obdržíme dopis z Evropské komise, že nám pozastavuje veškeré platby na evropské dotace." Tak to by mě zajímalo, kdo má pravdu, jestli stávající ministr pro místní rozvoj, nebo ministryně, promiňte, anebo bývalý ministr pro místní rozvoj, člen největší vládní koalice, poslaneckého klubu,

kde se v tomto podle mě asi rozcházíte, protože sociální demokracie v Senátu je klubem nejsilnějším.

Musím říct, že kdyby návrh posunout účinnost o šest měsíců přišel v Poslanecké sněmovně, tak bych jej určitě podpořil, ale zákon jako celek nemůžu podpořit z několika důvodů a řeknu aspoň některé hlavní důvody, které mě trápí. Ten první jsou vícepráce u nadlimitních zakázek v jednotném řízení bez uveřejnění, zjednodušeně řečeno bez vypsaného výběrového řízení. Ti, kteří budou mít nadlimitní zakázku, mohou mít vícepráce až 50 %. Takto jste zákon schválili a to považuji za vážný důvod, proč pro ten zákon vůbec nehlasovat. Myslím si, že to byla obrovská chyba. Druhý vážný důvod je, že české firmy budou muset rozkrývat vlastnickou strukturu při ucházení se o veřejné zakázky v ČR, zahraniční nikoliv. To považuji za druhou vážnou chybu, která spíš povede k tomu, že trend, který kritizujeme společně, bude narůstat. U zahraničních firem stačí čestné prohlášení, to vládní koalici nevadí, české firmy budou muset strukturu rozkrýt.

Znovu říkám, to jsou dvě věci, které mi extrémně vadí, a přestože spíš fandím senátnímu návrhu, který víceméně potvrzuje jednu z našich připomínek, a vážných připomínek, že ten návrh zákona je dělán ve spěchu. Paní ministryně tady přiznala – stovku pozměňovacích návrhů, které dělalo Ministerstvo pro místní rozvoj? Zhruba 34 byly vlastní, nebo takhle aspoň u nás na výboru pro veřejnou správu, protože to bylo celé děláno pod velkým časovým tlakem, a plus další desítky, možná 70 pozměňovacích návrhů převzali od Ministerstva pro místní rozvoj jednotliví poslanci a rychle se opravovalo to, co rychle pod tlakem vznikalo. Myslím si, že kdybychom měli více času, a ono to neprošlo tuším o jeden nebo dva hlasy na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančním výboru, abychom požádali, že to projednáme na další schůzi, myslím, že jsme mohli pro vylepšení toho zákona ještě udělat řadu věcí, třeba zrovna vyjmout šanci mít 50 % víceprací. Padesát procent víceprací u nadlimitních veřejných zakázek v jednotném řízení bez uveřejnění!

Já – aspoň ti z vás, kteří jste někdy byli členy samosprávy, ať už komunální, či regionální, tak přeci musíte tušit, o čem to je. Že když někdo vysoutěží zakázku za miliardu v JŘBU, tak že tam bude moci mít až 50 % víceprací, to jsme opravdu veřejným zakázkám v ČR moc nepomohli a jejich transparentnosti, přestože často říkáte, že se tak stane. Takže se nezlobte, ale to se opravdu nedá podpořit, ani jeden z těch návrhů, jakkoliv souhlasím se senátory v tom, že posunout účinnost je moudřejší řešení. Je otázka, jestli ale nebude mít pravdu ministryně, nebo jestli se to České republiky nedotkne a nakonec nebude mít pravdu v tom, že České republice finanční toky EU zcela zastaví, neboť ten zákon ještě nebude platný. Já si myslím, že se tak nestane. Jsem přesvědčen o tom, a říkal jsem to tady v prvním i ve druhém čtení, že Evropská komise bude v tomto ohledu shovívavá, nehledě na to, že Evropa má úplně jiné problémy než posuzování detailů zákona o veřejných zakázkách, myslím si, v tuhle chvíli, zvlášť když ho projednává v tu chvíli Poslanecká sněmovna a už je na plénu konkrétní materiál. Myslím, že to se ještě nestalo v žádné zemi EU, aby někdo byl sankcionován v situaci, kdy návrh zákona, který se dotýkal příslušné evropské směrnice, byl sněmovnou nebo parlamentem příslušné evropské země projednáván, aby toto považovala Evropská komise za nedodržení pravidel EU.

Z mého pohledu zákon je špatný minimálně v těch dvou věcech, které jsem tady jmenoval. Nechci déle zdržovat, ale tohle to jsou věci, které myslím volají do nebe a měly by se do budoucna v každém případě změnit, pokud s nimi dneska vládní poslanci vysloví souhlas. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Ještě před panem poslancem Grospičem řádně přihlášeným tu mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Ivan Adamec, po něm pan poslanec Jiří Koubek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, přiznám se, že mě dneska jako bývalého senátora Senát potěšil v obou případech. V tom prvním, že vlastně způsobilo to vrácení neschválení onoho návrhu zákona, který tady byl tak bouřlivě diskutován. V tomto případě prodloužení lhůty, kdy začne platit zákon. Nevím, mně to připadá jako na vojně. Většina pánů, kteří tady jsou v tomto ctihodném shromáždění, na vojně určitě i byla, a tam se vždycky pospíchalo, aby se pak dlouze čekalo. Mně to připadá naprosto stejné.

Nebudu říkat k tomu návrhu zákona už nic, protože už jsem tady hovořil několikrát. Nicméně mám jenom takový krátký dotaz na paní ministryni. Týká se to mého jednoho pozměňovacího návrhu, který se týkal elektronizace veřejných zakázek, když jsem kritizoval, že v tom návrhu zákona to není přímo napsáno, ale jak se to bude řešit speciální vyhláškou s tím, že teď jsem si zjistil informace o tom národním elektronickém nástroji, kde jsou vyslovovány různé pochybnosti o jeho funkčnosti do budoucna. A vzhledem k tomu, že vím, že záměr je takový, že vlastně do dvou let by ho měla používat ministerstva povinně a v roce 2020 všichni ostatní povinně, což mně se vůbec nelíbí, protože bych tam radši viděl konkurenci soukromého sektoru, tak by mě zajímalo, jak to vlastně s tímto nástrojem vypadá, protože zprávy, které jsem zaregistroval, mě příliš mnoho neuklidnily.

Děkuji za pozornost a děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat.

Děkuji panu poslanci za dodržení lhůty k faktické poznámce. Kolegu Grospiče požádám ještě o strpení, protože tady je ještě faktická poznámka pana poslance Jiřího Koubka. Poté pan poslanec Grospič, který je řádně přihlášen. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Rád bych faktickou poznámkou zareagoval na vystoupení paní ministryně. Reaguji až teď, protože jsem to hledal v důvodové zprávě k zákonu. Budu interpretovat slova paní ministryně, kdy tady řekla, že někteří noví zadavatelé již čekají na novou podobu zákona a odkládají vyhlášení veřejných zakázek. Takže jsem si to dohledal, protože vím, že to měla paní ministryně zpracované ve svém návrhu zákona, konkrétně je to v důvodové zprávě

někde na straně 184 graf 27 Vývoj zahájených veřejných zakázek a počet. Je tam ten graf někdy od ledna roku 2011 po prosinec roku 2014 s tím, že dvakrát v průběhu toho došlo k novele zákona o veřejných zakázkách. Z grafu je naprosto patrné, že naopak zadavatelé vždycky spěchají. Spěchají, aby mohli zadat veřejné zakázky podle stávajícího zákona. Když byla novela platná od čtvrtého měsíce, tedy dubna roku 2012, tak v březnu bylo zadáno šestkrát více zakázek podle starého zákona než v následujícím měsíci dubnu. Tedy ten argument paní ministryně, že zadavatelé odkládají, protože čekají na nový zákon, je přesně opačný. Je naprosto lichý. Ze své vlastní zkušenosti, tak jak jsem se mohl bavit se starosty, tak naopak budou teď všichni spěchat, aby zakázky, které plánují, uskutečnili podle starého zákona. Teď nehodnotíme to, jestli ten starý zákon je lepší, nebo jestli ten nový bude v něčem lepší. Ale oni ho znají, jsou na to připraveni a zakázky budou uskutečňovat podle starého.

To znamená, myslím si, že by bylo dobré, aby tady paní ministryně argumentovala poctivě a pravdivě. A pokud náhodou neví, tak ať si přečte vlastní důvodovou zprávu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Koubkovi za dodržení času k faktické poznámce. Budeme pokračovat, a to vystoupením pana poslance Stanislava Grospiče. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády a vážení kolegové, připojím se k svému předřečníkovi, protože jsem chtěl říci přesně to, co řekl on tady ve své faktické poznámce – že ten efekt má připravovaný zákon úplně opačný. Ti, kdo můžou, a obce toho začínají hojně využívat, se snaží, aby využili ještě platnosti stávajícího starého zákona o zadávání veřejných zakázek, protože panují poměrně velké obavy z toho nového, který vlastně prošel teď Poslaneckou sněmovnou. Nám už se vrátil ze Senátu s jedním pozměňovacím návrhem.

Chtěl bych říci, ono je to takové symbolické, protože původní zákon číslo 137/2006 Sb. platí právě deset let. Nejsem si zcela jistý, jestli ty směrnice, které nám to ukládají, to znamená 2014/18 evropská směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014, o udělování koncesí, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 214/25/EU ze dne 26. února 2014, o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětvích vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES, jestli toto takto předkládají a zda Česká republika se skutečně vystavuje nebezpečí prodlení a sankcí, pokud nebude implementovat dostatečně rychle nový zákon o zadávání veřejných zakázek.

Myslím, že můj předřečník kolega Klán to zmínil docela jasně, že je řada členských států Evropské unie, které se nacházejí v procesu implementace těchto zákonů, nebo dokonce jejich přípravy a ne zcela jednoznačně také zohledňují tyto směrnice Evropské unie, že jsou si vědomy toho, že přináší řadu problematických míst a nerovností vůči podnikatelům, kteří mají sídlo ve svých mateřských zemích.

Mně také na tom zákoně vadí to, že firmy, které podnikají a mají sídlo v České republice a budou se ucházet o veřejné zakázky, budou moci a muset povinně rozkrýt svou vlastnickou strukturu, kdežto firmy zahraniční, firmy z jiných zemí, budou této povinnosti v podstatě zproštěny čestným prohlášením. To si myslím, že nastavuje nerovné podmínky a z hlediska boje s kriminalitou a potírání černého trhu a přelévání finančního kapitálu je to docela podstatná věc, která by se neměla v tomto zákoně objevit.

Co mě dále k tomu vede, a hovořil jsem tady o tom na počátku, když ten zákon poprvé přišel do Poslanecké sněmovny, že je tak objemný a tak kazuisticky popsán oproti tomu předchozímu zákonu z roku 2006, že bude velice obtížné pro obce a jiné veřejnoprávní subjekty se s ním vypořádat. Nicméně si myslím, že bychom mohli alespoň v této situaci vyhovět tomu jednoduchému a zcela zřetelnému pozměňovacímu návrhu, který předložil Senát Parlamentu České republiky, a to je posunout onu legisvakanční dobu alespoň tedy na dobu šesti měsíců a vytvořit prostředí, které bude alespoň zčásti adekvátní pro obce, případně jiné veřejné subjekty, seznámit se s podmínkami tohoto zákona.

Bohužel mám osobní dojem, který mi potvrzuje řada starostů menších obcí, že to především vytváří potenciálně prostředí pro velký byznys různých firem, které se budou v rámci zprostředkovávání služeb při zadávání veřejných zakázek tímto živit, a že to půjde k tíži právě života obcí, a zejména těch obcí malých a středních.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospičovi. Do rozpravy je dál přihlášen s přednostním právem předseda klubu TOP 09 František Laudát, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, chci říci, že TOP 09 nepodpoří senátní návrh, zrovna jako nepodpořila vzhledem například k tomu limitu víceprací původní návrh, který odešel ze Sněmovny. Nicméně se nedomníváme, že rozhodnutí Senátu bylo zcela uvážené, protože se také podobně jako paní ministryně obávám, že důsledky mohou být, co se týká postoje Evropské unie, pro naši zemi velmi bolestivé.

Pak je otázka, a na tu by si měli odpovědět aktéři jak toho sněmovního hlasování tady, tak i senátního, zda zvážili a sehnali si všechna data, prostě co je menší zlo. Samozřejmě asi média by měla řešit, i politické strany, kdo může za to, že nebyla stižena implementace do konce dubna tohoto roku, když to bylo známo řadu let dopředu.

Já v tomhle musím říci, že jsem byl velmi zklamán chováním předchozí ministryně pro místní rozvoj, dnešní eurokomisařky Jourové. To, co ona slíbila, byla během zhruba dvou tří měsíců, a všichni z hospodářského výboru si na to vzpomínáte, technická novela tohoto zákona. A pak slibovala, že do konce roku, to znamená do konce roku 2014, bude připravena tato implementační, zcela nová podoba zákona. Nestalo se ani jedno ani druhé. Z technické novely, kde mělo být upraveno pouze několik parametrů, se stal takový nafouknutý návrh, což způsobilo další časový skluz. Paní ministryně Šlechtová ho zdědila. A dneska jsme v situaci,

kdy pokračuje ve vztahu k Evropské unii – pokud podpoříte senátní návrh, jako že, jak jsem tady slyšel ty postoje, tak k tomu asi dojde – pokračuje naprosté fiasko, co se týká chování se k Evropské unii.

Prostě není možné svalovat vinu, tak jak se toho dopustil při příjezdu rakouského prezidenta do České republiky prezident Zeman, který EIA shodil také na Brusel. Přitom všichni věděli už téměř deset let, že ta legislativa – že tam je problém. A stávající vláda měla minimálně dva roky na to ten problém vyřešit. Nevyřešila.

Tady skutečně může dojít k řadě velmi nepříjemných věcí. Pokud starostové, a chápu je, mají problém, že teď nebudou schopni stihnout chovat se podle nového zákona – tak jednak o evropské směrnici věděli dostatečně dlouhou dobu. Nicméně beru, že nebudou zkoumat nějaké meziprodukty, kterými ta směrnice je, že ta výsledná podoba v české podobě bude ještě v něčem odlišná.

Na druhou stranu říkat: v řadě zemí to zatím nemají, takže nic nehrozí, nebo myslíme si, že nehrozí... On tady nikdo neřekl, že nehrozí. Většinou to bylo spojeno do toho větného spojení "myslíme si, že nehrozí". A myslím si, že byste se měli – a teď mluvím k vládě, k vládní koalici – chovat na principu předběžné opatrnosti. Vždycky brát spíš ty horší varianty, než "myslíme si, že to dobře dopadne". S EIA si taky mysleli – my jsem varovali na hospodářském výboru paní náměstkyni ministra životního prostředí Peštovou, ať v každém případě vyjedná výjimky v tom zákoně. Nestalo se tak a důsledky jsou dneska naprosto fatální.

A myslím si, že... Dokážu si představit analogický scénář, když vidím chování Evropské unie ve věci uznávání EIA, že tady může nastat scénář, že starostové, kde budou evropské peníze, také rychle vysoutěží a pak Evropská unie řekne, že jim peníze na to nedá, protože postupovali podle staré legislativy, a že to neuznávají. Nebo tam budou korekce a může to vyjít možná ještě dráž. Já to nevím, protože tady se pořád žongluje s dojmy, pojmy, teoriemi a předpoklady, ale nikdy ne s fakty, nebo velmi málo s fakty.

Já jsem tady navrhoval, jestli by nestálo za to, aby byl tento bod přerušen, například do zítřka deváté hodiny, tak aby koalice se buď domluvila na jednotném postoji, anebo alespoň tak, aby byl schválen původní návrh. Pro to tady asi podpora není, tak to ani nebudu navrhovat. Nicméně jenom říkám, jestli schválíte tu senátní podobu, tak sice možná pomůžete starostům, ale je to další obrovský zářez na cestě k průšvihu směrem k Evropské unii. Potenciální, s velkým potenciálním rizikem.

Skutečně není možné svolávat lánské schůzky a tam něco vykřikovat, aniž znáte podstatu věcí. Může to stát miliardu, možná ještě více. Já to tady trošku beru, že je to úplně stejné. Opravdu, začněte vůči Evropské unii fungovat. A kolik je potřeba času na implementaci normy? Je to rok, jsou to dva roky? Není načase se zamyslet nad tím, že v meziresortu je potřeba úředníky všech těch ministerstev popohnat, že je potřeba asi přitvrdit, aby ty věci fungovaly lépe?

Protože to neplnění transpozice legislativy, obávám se, že tohle není jediný zákon, a i často bagatelní... My jsme nabízeli dokonce ještě, když se vrátím naposledy do minulosti, tehdejší ministryni Jourové, ať to nedělá přes meziresort. Tu technickou novelu, kdy se skutečně mělo změnit několik čísel. Že to vezmeme napříč politickým

spektrem jako poslanci a prostě to tady proženeme během 14 dnů. Nestalo se tak a teď zase za to můžeme pykat.

Proto vyzývám koalici, aby se dohodla nějakým způsobem, který nepoškodí zájmy České republiky. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi a ještě vidím další přihlášku s faktickou poznámkou pana poslance Adamce. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji pane předsedající. Dámy a pánové, paní ministryně, já velmi krátce. Nechci tady moralizovat ani vládní koalici ani Evropskou unii. Ale přímo se zeptám paní ministryně, co se stane, když schválíme senátní verzi. Protože to je podle mě zásadní otázka. Pokud to bude platit o čtvrt roku později, co se stane? Podle mě se nestane vůbec nic. Ale rád bych to slyšel od paní ministryně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Ještě se hlásí do rozpravy pan kolega Fiedler. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Chtěl bych využít toho, že tady je paní ministryně, protože budeme řešit senátní verzi a sněmovní verzi. V obou verzích je 50% navýšení těch víceprací. Pokládáte to... přestože to není předmětem hlasování, toho jsem si vědom. Ale po tom martyriu, které jsme s tímto zákonem strávili – a já si pořád vybavuji úvodní prezentaci paní ministryně tady ve Sněmovně, jak nás všechny tady degradovala – jestli jste spokojena s tou verzí 50 %.

Tady myslím od pana kolegy Bohuslava Svobody zaznělo, že tunelářská zakázka, akce – tady to slovo má možná symbolický význam – při stavbě tunelu Blanka v Praze, se vešla i s vícepracemi do limitu 20 %. A to byla asi opravdu věc, kde se nedalo všechno dopředu odhadnout, a přesto se to vlezlo do 20 %. Jestli jste, paní ministryně spokojena s tím limitem 50 %?

Tak jak už to tady zaznělo od několika předřečníků, v mém případě je to určitě důvod, proč pro tento zákon nemohu hlasovat ani v jedné ani v druhé verzi. Tu odpovědnost nechám na vládní koalici.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi a nikoho nevidím hlásit se do rozpravy. Nikdo z místa se také do rozpravy nehlásí. Rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? (Ano.) Páni zpravodajové? (Ne.) Ano, hlásí se paní ministryně Šlechtová. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, vážený pane senátore, ono je to obvykle tak, že když začnu mluvit, tak následně jsme tady zase dvě hodiny. Takže já se vyjádřím pouze k tomu, co jsem zde sdělovala i při prvním čtení v Poslanecké

sněmovně, v druhém čtení v Poslanecké sněmovně, v třetím čtení v Poslanecké sněmovně i v Senátu České republiky.

První věc. Chytání za slova, že někteří starostové čekají. Pan poslanec prostřednictvím pana předsedajícího říkal, že vlastně nečekají, protože se obávají, jaké bude navýšení těch zakázek. No víte, ono vlastně to navýšení měsíc vždycky před nějakou novelou bylo z důvodu toho, že každá novela zpřísňovala stotřicetsedmičku. Toto je naprosto nový zákon. Takže on má naprosto jiná pravidla. Ale můžeme se chytat za slova samozřejmě vzájemně. Moje reakce je na to taková. I hejtmani čekají na tento nový zákon. Někteří se takto vyjadřují i oficiálně. Čili pokud umíme googlovat, není problém si to nalézt i mediálně.

Co se týká dopadů, to si nechám s dovolením na závěr. Následně bych chtěla reagovat na pana poslance Adamce prostřednictvím pana předsedajícího ohledně té elektronizace. Povinná elektronizace veřejných zakázek je nařizována evropskými směrnicemi. Vláda, ne tato, minulá, vytvořila nástroj, národní elektronický nástroj, který je na Ministerstvu pro místní rozvoj. Je to nástroj, který je nabízen, a tato vláda schválila, že bude povinen, a to ne v roce 2020, ale v roce 2018. Pokud pan poslanec Adamec prostřednictvím pana předsedajícího narážel na včerejší vyjádření NKÚ, tak já jsem k tomu dala rovnou tiskovku, že s tím nemám problém. A je to pravda, co NKÚ nalezl. Sami víte, že například tento nástroj jsem pozastavila a pustila jsem ho do ostrého provozu až za osm měsíců. V tuto chvíli v národním elektronickém nástroji máme zhruba 300 zakázek ve výši 7 mld. korun. Ten systém je funkční, stačí si ho ověřit. Pokud není funkční, samozřejmě ať se na nás někdo obrátí. (V sále je hlučno.)

Co se týká pana poslance Fiedlera ohledně procent. Otázka byla přímo na mě, zda jsem spokojena s 50 %. Tak Evropská unie, evropské směrnice –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. V rozpravě padlo několik otázek na paní ministryni Šlechtovou, která předkládá tento návrh zákona, tak prosím, jestliže odpovídá, nechte ji v klidu vysvětlit své postoje. Děkuji. Pokračujte.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Já jako předkladatel tohoto zákona, Ministerstvo pro místní rozvoj v podstatě mohlo v zákoně nechat a nějakým způsobem zde i bojovat o 50 %, to, co navrhuje evropská směrnice, a to, co je standardní v evropských státech. Já bych zde ráda jenom upřesnila, protože i v Poslanecké sněmovně se jaksi zúžilo jednání o změnách ve smlouvách pouze na procenta – pokud nebude řádně odůvodněna vícepráce v rámci nadlimitních zakázek, tak samozřejmě je pouze na zadavateli a čistě na tom zadavateli, zda vůbec odsouhlasí individuální změnu ve výši 50 %. My jsme si dělali ukázkové příklady, a dokonce pokud je individuální změna 50 %, těch změn může být několik, celkově je to 30 %, se můžeme dostat i pod těch 30 % celkově, ale to samozřejmě jsou matematické modely. Takže já nebudu reagovat na to, zda já jsem spokojena. Já za tím zákonem stojím, tak jak je napsán.

Co se týká akcií, tak stejně jako v prvním a druhém čtení zde zopakuji, co jsem zde sdělovala. Vylučuje se v tomto zákoně... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tomu rozumím, paní ministryně, ale já už jsem jednou vyzval ke klidu a prosil bych tedy ty hloučky, aby diskutovaly případně jiné věci mimo sál. Prosím, pokračujte.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji, pane předsedající. Tento zákon vylučuje za nezaknihované akcie, to znamená za ty anonymní, a anonymní akcie u našich dodavatelů, pak se ale vylučuje za střet zájmů zjištěný u rozkryté majetkové struktury i u těch zahraničních. Vysvětlovala jsem zde národní legislativu, evropské legislativy a další věci.

Úplně v závěru bych možná chtěla říct dvě věci. Jednak to, co říkal pan poslanec Bendl. Ano, říkala jsem to opět ve druhém čtení, ve třetím čtení, MMR dalo pozměňovací návrh, který měl zhruba sto bodů, byly to formální úpravy. Pokud by nebyly přijaty, tak by se nic nestalo. Nic by se nestalo. Takže se nemusely prostě přijmout a já vám děkuji, že jsme to přijali. Jsem za to ráda. Nicméně můžeme se tady o tom bavit pokaždé, když budu předkládat možná i další novelu. Ten zákon má novou systematiku, novou konstrukci. Je to nový zákon, ty směrnice jsou taky úplně jiné a my jsme se to snažili zjednodušit. Já bych ráda, aby to tu zde také nezapadlo.

Tak a ohledně těch důsledků. Já jsem to sdělovala v prvním, druhém čtení, říkala jsem to v Senátu a trvám na tom a zopakuji to znova. Pokud byste tady měli ministra, který by vás neupozornil na ta rizika, co byste činili jako zákonodárci následně, pokud by přišel infringement nebo další věci a vy jste o tom vůbec nevěděli? Vinili byste toho ministra. Já mám povinnost a já se zpovídám vám, Poslanecké sněmovně. Já jsem vaše exekutiva a já vás musím informovat o možných rizicích a ta rizika jsem zopakovala při všech čteních projednání v Poslanecké sněmovně, zopakuji je znovu. Já nejsem Evropská komise, já nevím, co Evropská komise udělá, ale já vám mohu sdělit, co udělala např. u infringementu, kdy česká vláda před několika týdny neodsouhlasila dvě evropské významné lokality. Infringement nám přišel do tří týdnů. Zde i vzhledem k tomu, že ostatní země – a jsem ráda, že i pan poslanec Klán si udělal tu statistiku, možná ten infringement nedostaneme, ale já mám povinnost vás o tom informovat. A pokud ho dostaneme, tak samozřejmě to znamená pokuty, sankce a následně.

Co se týká toho, co říkal pan poslanec Bendl, a já bych na to reagovala prostřednictvím pana předsedajícího. To, co jsem zde sdělovala, že Evropská komise může pozastavit proplácení plateb. Ano, to je možné, protože Česká republika má takovou image v Evropské unii, že zakázky jsou na prvním místě, kde Evropská komise považuje vlastně velké nedostatky, které způsobí korupci. Takže ano, my máme takovou image, tak špatnou image, že se domnívám, že Evropská komise samozřejmě má na nás jiný metr.

Ještě bych ráda sdělila jednu věc, a říkáme to často. Česká republika je suverénní stát. Všichni to zde opakujeme, všechny politické strany říkají, že Česká republika je samostatný suverénní stát. Takže my se nebudeme opičit po ostatních zemích, které

možná nebudou mít transpozice směrnic do konce tohoto roku. My se snažíme udělat něco pro to, abychom my jako náš, jako my, jako suverénní republika, Česká republika, naopak eliminovali všechny možné problémy, které mohou nastat s tím, že včas nemáme účinnost tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni a ptám se – pan senátor chce vystoupit? Páni zpravodajové Lukáš Pleticha a Jan Birke, jestli se hlásí. Nehlásí. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Radko Martínek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení páni ministři, paní ministryně, vážené kolegyně, kolegové, já bych se ve stručnosti chtěl tady zmínit o tom, proč Senát přistoupil k tomuto návrhu tak, jak přistoupil. Bylo tady mnohé řečeno, nicméně Senát pečlivě zvažoval, samozřejmě, že v rámci Senátu byla také celá řada připomínek k jednotlivým dílčím bodům, tak jak je to tady, jak to někteří z vás tady znovu připomněli. Nicméně musím říct, že Senát nakonec jednotně, prakticky jednotně, resp. všechny jeho výbory přijaly jednotné stanovisko k celé záležitosti, a to tak, že nemůže zasahovat do faktického znění toho zákona. Mimo jiné proto, že předpokládáme, že to znění zákona, tak jak odešlo Poslanecké sněmovně, je projednáno s Evropskou komisí, resp. jejím zastoupením zde, a pokud bychom právě měnili něco, co bylo dojednáno v tomto smyslu, tak to by mohl být důvod, proč by Evropská komise mohla nějakým způsobem celou záležitost řešit. Říkám vám to s plným vědomím, jak to je, protože v tom roce 2006 jsem to byl já, který předkládal návrh zákona, ze kterého mimochodem za těch deset let nezbyl kámen na kameni. Také tehdy Evropská komise říkala, že pokud ten zákon mít nebudeme, tak nebude Česká republika čerpat peníze. Jenom bych vás chtěl upozornit, že tehdy jsme byli vlastně po vstupu a byly to první velké peníze, které jsme z Evropské unie měli čerpat. Nicméně pokud byla dohodnuta a respektovali jsme požadavky Evropské komise na znění zákona, potom Evropská komise také s tím zákonem jako takovým souhlasila. Bylo to –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane senátore, i vás přeruším a pokusím se přesvědčit pány poslance a paní poslankyně, aby vás nechali vysvětlit pozici Senátu, protože evidentně některé toto téma, ač je velmi významné, nezajímá. Prosím, pokračujte.

Senátor Radko Martínek: Takže prakticky stejně, když to přenesu na tuto dobu, pokud je obsah toho zákona odsouhlasen Evropskou komisí, tak dle mého názoru a mých osobních zkušeností s tím předcházejícím projednáváním nemá Evropská komise důvod, proč by proti České republice zasahovala.

Další otázka, která zde byla zmíněna, a vlastně je to jediný pozměňovací návrh, je ta délka, kdy nabude tento zákon účinnost. Jedná se, jak už tady bylo několikrát řečeno a všichni to víte, o komplexní změnu zákona. To znamená my také konzumentům toho zákona musíme dát příslušný prostor a čas na to, aby se na ten zákon mohli připravit ti, kteří chtějí ještě dokončit ty zakázky a jsou ve stadiu takové

rozpracovanosti, že by jim to působilo značné problémy, tak mohou ty zakázky dokončit podle stávajícího znění a na to jim šest měsíců stačí dostatečně, stejně tak jako šest měsíců stačí dostatečně na to, aby se všichni připravili na nové znění zákona, notabene tehdy, když – jak jsem si znovu ověřil, než jsem sem šel – v té době budou už všechny prováděcí předpisy k tomuto zákonu k dispozici, což mimochodem je, řekl bych, docela výjimka v našem systému přijímání zákonů. To znamená, v okamžiku, kdy bude zákon schválen a bude nabývat účinnosti, tedy před nabytím účinnosti, už tento zákon bude mít k dispozici všechny prováděcí předpisy. Takto jsem byl ujištěn a takhle to bezesporu bude, pokud se týká MMR.

Takže si myslím, že v tomto okamžiku se dostáváme opravdu do komfortní situace k tomu, aby nikdo nemusel dělat zbytečné chyby, které, jak všichni tady sedíme, ať už jsme napravo, nebo nalevo, tak víme, jak mnozí nešťastníci ne svou vinou a prostě omylem nebo tím, že si nedokázali dostatečně vysvětlit jednotlivé body, se dostávají do vážných problémů.

Takže stejně jako paní ministryně, já tady nejsem Evropská komise a nemůžu vám říct, jak se Evropská komise zachová. Nicméně v okamžiku, kdy celá řada zemí a rozhodující množství nepřijalo ještě implementaci, notabene je několik zemí, tuším že asi tři nebo čtyři, které už teď oznámily Evropské komisi, že je nepřijmou dříve než k 1. 1. příštího roku, tak není žádný rozumný důvod pro Evropskou komisi, aby zasahovala proti České republice.

To všechno jsou debaty. Ale myslím si, že to, proč vám navrhuji, abyste hlasovali za senátní verzi, je proto, že to znění, respektive ta možnost vytvořit určitý prostor konzumentům zákona je rozumná. Proto se domnívám, že v tomto směru je rozumné, abychom hlasovali, nebo abyste hlasovali, a proto vám to doporučuji, o senátní verzi. Nicméně na druhé straně je evidentní, a musím říct, že jsem povděčen senátorům, že to tak v Senátu proběhlo, že jsme se nesnažili do toho zákona dojednaného s Evropskou komisí zasahovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Radko Martínkovi. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Přednesu návrh usnesení. Nejdříve vás ale všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Vzhledem k tomu, že jsem požádal kolegyně a kolegy, aby diskutovali mimo sál, spustím gong, abych je přivolal. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme v následujícím hlasování.

Nejdříve návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o zadávání veřejných zakázek, podle sněmovního tisku 637/9, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 637/10."

Zahájil jsem hlasování číslo 220 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 220, z přítomných 143 pro 106, proti 21. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem jsme souhlasili, a přijali jsme tedy zákon o zadávání veřejných zakázek. Děkuji paní ministryni, děkuji panu senátorovi.

Budeme pokračovat bodem číslo 5, kterým je zákon související. Ještě předtím přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 18 hodin pana poslance Vojtěch Adama, od 19 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů paní poslankyně Radka Maxová a od 18 do 20 hodin pan poslanec Michal Kučera.

5.
Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 638/8/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňujícími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 638/9. Pan senátor Radko Martínek je mezi námi, paní ministryně Šlechtová zůstala u stolku zpravodajů. Ptám se pánů poslanců zpravodajů, to znamená Lukáše Pletichy a Jana Birkeho, jestli se chtějí vyjádřit k přeloženým návrhům Senátu. Není tomu tak.

Otevírám tedy rozpravu. Jako první v rozpravě vystoupí pan senátor Radko Martínek. Nemám žádnou písemnou přihlášku. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Radko Martínek: Děkuji mnohokrát. Pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, v tomto případě je ta situace jednodušší. My vracíme tento návrh zákona s dvěma pozměňovacími návrhy. Ten jeden vlastně zesoulaďuje ten návrh s tím, co jste již přijali. Ten druhý je prostou opravou, protože v návalu těch pozměňovacích návrhů a přijímání ve třetím čtení se opomnělo promítnout některé pozměňovací návrhy do toho doprovodného zákona, takže to Senát napravil a předpokládám, že i Poslanecká sněmovna to teď v hlasování napraví. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Martínkovi. Ptám se, kdo dál v rozpravě. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je v tom případě zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Není tomu tak. Páni zpravodajové? Také ne. Přistoupíme k hlasování podle § 57 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek, podle sněmovní tisku 638/8, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 638/9."

Zahájil jsem hlasování číslo 221 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 221, z přítomných 147 pro 106, proti 15. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali. Teď už děkuji paní ministryni i panu senátorovi. Končím bod číslo 5.

Budeme pokračovat zákony ve druhém čtení. Prvním bodem schváleného pořadu schůze ve druhém čtení na dnešní den je bod číslo 19. Tím je

19.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 587/ - druhé čtení

Než z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš, konstatuji, že jsme návrh v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu a usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisky 587/1 a 2. Zároveň požádám pana kolegu Beznosku, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Ale ten je omluven, bude tedy hovořit kolega Votava. Ale až po úvodním slově pana ministra financí. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vám stručně představil vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon číslo 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona je především technickou novelou zákona o oběhu bankovek a mincí. Zákon o oběhu bankovek a mincí je účinný zhruba čtyři roky a jeho používání v praxi ukázalo potřebu provést v něm určité technické změny. Konkrétně se například zjednodušuje postup při výměně nestandardně poškozených bankovek a mincí, také se snižují požadavky na takzvané vkladové bankomaty, tak aby mohly podezřelé mince pouze odmítat a nemusely je zadržovat, což bylo technicky obtížně proveditelné.

Návrh dále ruší devizový zákon. V uplynulých 20 letech došlo v důsledku liberalizace devizového hospodářství k výraznému úbytku materie devizového zákona. Právní úprava směnárenství byla navíc přesunuta do samostatného zákona o směnárenské činnosti. Devizový zákon je tak dnes pouze torzem, které lze bez problémů zrušit a alespoň tím částečně přispět k zpřehlednění našeho právního řádu. V souvislosti se zrušením devizového zákona dochází též k novelizaci krizového zákona a trestního zákoníku.

Rozpočtový výbor předložený návrh zákona projednal a doporučil jeho schválení bez pozměňovacích návrhů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi financí za úvodní slovo. Zpravodajskou zprávu přednese předseda rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, protože pan řádný zpravodaj pan kolega Beznoska je omluven, tak bych se s vaším dovolením ujal role zpravodaje za něj. Nevím, jestli je třeba o tom hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Není, jsme ve druhém čtení a jde o rozhodnutí výboru.

Poslanec Václav Votava: Dobře, takže já bych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru k tomuto tisku. Rozpočtový výbor na své 38. schůzi dne 30. března 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu, devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, přijal toto usnesení: za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, schválila bez připomínek, za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem také učinil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravy, když do obecné rozpravy ve druhém čtení nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. V tom případě asi nebude zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Zahajuji rozpravu podrobnou a tam eviduji přihlášku pana předsedy rozpočtového výboru, pana poslance Votavy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Ještě jednou děkuji, pane místopředsedo. Já bych si dovolil jednak se za kolegu Beznosku přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům, které tedy byly podány jím, dnes nemá možnost k tomu vystoupit, nicméně hlásím se k nim já. Je to pozměňovací návrh, který je uveden jako sněmovní dokument 3972 a sněmovní dokument 3973. Odkazuji na vyhotovení a odůvodnění, které je samozřejmě součástí toho pozměňovacího návrhu.

A dále bych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který je jako dokument č. 4078, též tedy odkazuji jednak na citaci toho pozměňovacího návrhu, tak jak je v systému, a samozřejmě i na odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, kdo další do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Žádný návrh na hlasování, který by byl předložen ve druhém čtení, nemáme, končím druhé čtení tohoto návrhu, bod číslo 19. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu předsedovi rozpočtového výboru a budeme pokračovat.

Dalším bodem je

20.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí /sněmovní tisk 639/ - druhé čtení

Pan kolega Holeček jako zpravodaj je na místě zpravodajů a z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, novelu daně z nabytí nemovitých věcí jsem zde již podrobně představil v rámci prvního čtení. Proto mi dovolte, abych se zmínil pouze o třech zásadních tématech.

Prvním a nejdůležitějším tématem je změna spočívající ve sjednocení osoby poplatníka na nabyvatele a s tím související odstranění možnosti volby poplatníka a institutu ručení. Jednoznačné vymezení nabyvatele jako poplatníka odstraňuje řadu obtíží. Například je-li dnes poplatníkem převodce, nabyvatel hradí fakticky daň převodci v ceně za nemovitou věc. Nabyvatel však nemá jistotu, zda mu v budoucnu nevznikne z titulu ručení povinnost zaplatit daň ještě jednou. To chceme odstranit. Dále v současné době jsou časté případy, kdy rozvádějící se manželé prodávají nemovitou věc a nejsou schopni se dohodnout, kdo bude daň platit. Nově tyto případy odpadnou, neboť daň bude platit výlučně nabyvatel. Navíc nabyvatel je poplatníkem daně v drtivé většině států Evropské unie. Není třeba se obávat, že by změna způsobila problémy při financování nákupu nemovitých věcí, banky se této změně přizpůsobí a poskytnou úvěr i na financování této daně.

Druhým tématem, které zmíním, je úplné osvobození nabytí nemovitých věcí územními samosprávnými celky, a to v souvislosti se změnou osoby poplatníka. Zdanění případů, kdy poplatníkem je územní samosprávný celek, není ani důvodné ani účelné, neboť by znamenalo pouze transfer peněžních prostředků mezi jednotlivými veřejnými rozpočty. V této souvislosti podporuji pozměňovací návrh přijatý rozpočtovým výborem, aby územní samosprávné celky nemusely ani podávat daňové přiznání.

Za třetí zdůrazňuji, že návrh nikterak nemění sazbu daně, která by tak měla zůstat na čtyřech procentech. Případné snížení sazby o jeden procentní bod by znamenalo propad výnosu daně o cca 2,8 miliardy korun.

Navrženou účinnost návrhu zákona je nutné posunout, proto souhlasím s pozměňovacím návrhem přijatým rozpočtovým výborem, který nově stanovuje účinnost na první den třetího měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi a konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 639/1 a 2. Žádám tedy zpravodaje rozpočtového

výboru pana poslance Jiřího Holečka, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Holeček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, rozpočtový výbor projednal tento sněmovní tisk dne 17. února, kdy se rozhodl svým usnesením toto projednávání přerušit, a následně projednal tento sněmovní tisk 30. března 2016 a přijal následující usnesení k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb. k dani z nabytí nemovitých věcí, sněmovní tisk 639.

Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Schillerové, zpravodajské zprávě poslance Holečka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, sněmovní tisk 639, schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v systému pod číslem 639/2. Za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu České republiky. Tak jsem učinil. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám přihlášenu paní poslankyni Věru Kovářovou a pana poslance Vilímce. Nejdříve tedy paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, v rozpočtovém výboru jsem předložila pozměňovací návrh, který se týká povinnosti podávat daňové přiznání obcí a dobrovolnými svazky obcí. Je to tak, že podle této novely by měly být obce a dobrovolné svazky obcí zcela osvobozeny od daně z nabytí nemovitých věcí. Přesto jim však zůstala povinnost podávat daňové přiznání k této dani, což znamená zachování administrativní zátěže, a to jak na straně územního samosprávného celku, tak i na straně státu, a to v situaci, kdy v konečném důsledku nebude žádná daň vybrána. V případě zrušení této povinnosti by např. u obce s cca dvěma tisíci obyvateli mohlo dojít k časové úspoře v řádu několika málo desítek hodin. Proto jsem také navrhla zrušení povinnosti podávat daňové přiznání, protože se domnívám, že naplňuje zásadu efektivity. Jsem moc ráda, že rozpočtový výbor tento můj pozměňovací návrh přijal, a doufám, že tomu bude tak i ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Nyní pan poslanec Vilímec. To je zatím poslední v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, nechci mluvit o obsahu té novely, protože o tom mluvil pan ministr. Ona přesunuje především povinnost platit daň ze strany prodávajícího na kupujícího. Není

to něco nového, protože s tím přišlo již Ministerstvo financí ke konci minulého volebního období. Senát to pak trochu změnil. Z mého pohledu komunálního politika, pokud tedy ta daň zůstane, tak je pozitivní to, že územně samosprávné celky nebudou muset platit onu daň, protože je to součást veřejných rozpočtů, a samozřejmě i to, co přijal rozpočtový výbor, že nebudou muset ani podávat daňové přiznání.

Ta samotná změna osoby poplatníka má pro finanční správu určitou výhodu z hlediska výběru daně, protože při vzniku daňové povinnosti převodce již není vlastníkem předmětné nemovité věci. Na druhé straně může také činit komplikaci v případě předkupních smluv, které jsou uzavřeny. A kvůli změně plátce daně při zachování třeba současného znění předkupních smluv, pokud se tedy nezmění, se může cena pro kupujícího také prodražit o ta 4 %, pokud zůstane sazba na stávající úrovni.

Občanská demokratická strana navrhovala, a to určitě dobře víte, ve sněmovním tisku 426 úplné zrušení této daně. Koneckonců když jsem se díval, jak je to v jiných zemích, tak na Slovensku se tato daň vůbec nevybírá. Slovensko je mnohdy uváděno jako takový příklad v jiných věcech – např. při debatě o EET tady padalo také Slovensko, nebo u registru smluv. Zde se o tom moc nemluví, že se tam ta daň vůbec nevybírá.

Vláda zrušení této daně odmítla především tedy z fiskálních důvodů, byť se jedná v zásadě o další zdanění pořizované nemovitosti z již jednou odvedených daní. Takže tady se vlastně uplatňuje jakási zásada dvojího zdanění.

Já právě i s ohledem na komplikace, které mohou prodražit i cenu pozemků pod byty nebo některých bytů, které nejsou nové, navrhuji alternativně snížit od 1. ledna 2017, tedy až od příštího roku, tuto daň na 3 %, resp. 2 %. Podával jsem návrh v rozpočtovém výboru. Ministerstvo financí ve stanovisku pro rozpočtový výbor uvedlo jména zemí, kde je výše zdanění srovnatelná s aktuální sazbou v České republice. Uváděl jsem příklad Slovenska, kde se vůbec nevybírá, jsou i jiné země, kde se vybírají v nižší sazbě, třeba ve Slovinsku jsou to 2 %, mohl bych uvádět i jiné příklady. Nemusíme vycházet pouze z Chorvatska, kde se platí 5 %. Ano, někde je třeba zdanění závislé od ceny nemovitosti a samotná daň nebo jeho část je třeba také někdy příjmem i místních rozpočtů. U nás v této věci máme tradičně jednotnou sazbu a rozpočtové určení daní se týká vlastně jenom toliko příjmů státního rozpočtu.

Když se podíváme do minulosti, tak až do roku 2003 sazba daně z převodu nemovitosti tehdy činila 5 %. Poté se snížila na 3 procentní body od toho roku 2003 a od roku 2013 byla zvýšena v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů v době ekonomické krize na 4 procentní body. Krize již odezněla, ale původně zamýšlené dočasné opatření, jak se v případě daňových sazeb docela často stává, se stalo zase opatřením trvalým. Proto je namístě využít této novely aspoň k pokusu o snížení sazby – myslím, že tady byly ještě odvážnější návrhy – v podmínkách, když vlivem ekonomicky příznivého období dochází k určité konsolidaci veřejných rozpočtů. Snížení v té první alternativě na 3 % je z tohoto pohledu naprosto logické a navíc ulehčí finanční situaci mnohým nabyvatelům bytových jednotek nebo nemovitostí.

Pokud se týká rozpočtových dopadů, studoval jsem stanovisko Ministerstva financí, které uvádí dopady z optiky skutečnosti roku 2015. Tam ten výběr byl

poněkud vyšší, 11 mld. – nevím, jestli to bylo z toho důvodu, že se připravuje tento návrh zákona, nebo z nějakého jiného důvodu – zatímco třeba v roce 2014 to bylo pouze 9,3 mld. korun, aniž to Ministerstvo financí, aspoň soudě podle schváleného rozpočtu, nějak očekávalo. Naopak i v letošním roce, když jsem se díval, Ministerstvo financí snížilo v rozpočtu částku této daně na 10,3 mld. korun, možná i s ohledem na osvobození obcí nebo krajů, nedokážu posoudit.

Můj návrh v případě snížení sazby na 3 % bude mít dopady do rozpočtu zhruba v pásmu 2,5 mld. maximálně, kdybych to vzal ze skutečnosti minulého roku 2,8 mld., kdyby to snížení bylo o polovinu na 2 % po vzoru Slovinska, tak to bude znamenat dvojnásobek, zase tedy pásmo 5,5 mld. až 5,6 mld. korun. Jsem přesvědčen, že ani tato suma by neznamenala nějaké nepřekonatelné problémy na příjmové straně rozpočtu.

Vážené kolegyně a kolegové, věřím, že jedna z těch variant – a budou tady určitě ještě odvážnější varianty – snížení sazby může získat vaši podporu a především pomůže ulehčit pozici mnohým nabyvatelům nemovitostí. V podrobné rozpravě pak se pouze odkážu na sněmovní dokument, kde je popsán pozměňovací návrh včetně odůvodnění. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi a do rozpravy dále v obecné rozpravě je pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prosím, nevyděste se, protože já budu hájit návrh, který předložil pan ministr financí. On totiž zdaleka není předkládán proto, že je to komfortnější pro finanční správu. Ale ten dopad je komfortní především pro daňového poplatníka, kterému se zvyšuje jeho jistota. Současný právní stav, kdy se platí daň z převodu nemovitostí, má v sobě zabudované vzájemné ručení mezi prodávajícím a kupujícím. Jinými slovy, když prodávající nezaplatí tu daň, tak ji pak finanční správa podle současně platného zákona vymáhá po tom kupujícím, protože ručí. Ono to samotné vzájemné ručení mezi poplatníky je něco poměrně velmi nepříjemného pro daňového poplatníka. Máme to v tomto případě, pak to máme ještě u daně z přidané hodnoty. A já jsem ve své praxi zažil nemálo skutečně srdceryvných případů, kdy nabyvatel koupil nemovitost, v rámci té nemovitosti prodávajícímu samozřejmě zaplatil i daň, která v té ceně byla zakomponována, prodávající daň neodvedl, peníze zmizely, babička je rozdala vnoučatům nebo prodávající z nich zaplatil dluhy, a protože ji finanční správa od něj nemohla vymáhat, obrátila se na ručitele, kterým byl pořizovatel té nemovitosti, a skutečně v několika případech došlo k tomu, že ta poctivě zaplacená nemovitost, ve které zaplatil už i tu daň, která ale nebyla odvedena, kvůli té neodvedené dani byla exekuována. Těch případů byla řada. Mě z nich bolelo srdce a nebylo, jak těm lidem pomoct. Zákon umožňoval dát jim platební kalendář, ale zákon neumožňoval jim to nějak zohlednit, zlevnit nebo jim tu daň odpustit.

Tenhle instrument, který přenese tu povinnost na nabyvatele nemovitostí, tenhle problém odstraní. Prostě to ručení tam skončí, žádné ručení tam nebude. Daň odvede

nabyvatel nemovitosti, a kdyby ji neodvedl, tak koneckonců ta daň byla i v ceně té nemovitosti, tak bude-li mu nemovitost exekuována, tak to bude podstatně spravedlivější než v tom prvním případě.

Takže já jsem jednoznačně za. Zrovna tak jako podporuji z důvodů, které pan poslanec Vilímec už řekl, i snížení té daně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Kdo dál do obecné rozpravy? Ano, pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já se na rozdíl od Miroslava Kalouska domnívám, že hlavním důvodem je zvýšit komfort finančních úřadů a úředníků finanční správy. Protože zase říkáme, že ti občané nemohou mít smluvní volnost, protože to nezvládají. A chytrý stát to ošetří zákonem.

Já jsem si vyžádal na rozpočtovém výboru statistiku, kolik je rozdíl mezi předepsanou daní a vybranou daní. Tam v zásadě žádné zajímavé nedoplatky této daně neexistují. I ten případ, kdy jedna strana nesplní svou povinnost, se dá řešit poměrně jednoduše. Je zcela běžný institut, že část kupní ceny se dává do notářské úschovy nebo k advokátovi a uvolňuje se té druhé straně až v okamžiku, kdy zaplatí daň z nabytí nemovitosti. To je přece docela běžný postup a rozumný prodejce nebo rozumný nabyvatel tohle udělá v případě, že to má platit prodejce. Není na tom nic špatného. Pokud na to ten prodejce nechce přistoupit, tak si myslím, že to je nějaké varovné znamení. Není důvod, aby na to nepřistoupil. Pokud splní svou povinnost, ta část kupní ceny se uvolní.

Nicméně proto, abychom tento spor vůbec nevedli, zda je to výhodnější pro nabyvatele (nesrozumitelné) převodce přicházím s pozměňujícím návrhem, resp. se dvěma. Já je pak odůvodním v podrobné rozpravě. Ten první vlastně kopíruje náš návrh zrušení této daně. Když tu daň zrušíme, nemusíme vést debatu, jestli novela slouží více úředníkům, nebo více občanům. Je to poměrně jednoduché. Já už jsem o tom mluvil v prvém čtení. Je to daň jejíž smysl se v zásadě nedá vysvětlit občanům. Proč vlastně platí? A odpověď velmi často bývá: Protože to tak bylo vždycky. Anebo: Protože to je i jinde. Ale to není logické zdůvodnění. To, že někdo... To je takové to žákovské. Já jsem sice rozbil okno, ale pane učiteli, já za to nemůžu, protože Franta ho rozbil taky, že jo. Tak já za to vlastně úplně nemůžu, protože jsem udělal jen to, co dělali ti jiní. A takové to ukazování prstem na ty ostatní.

U těch ostatních daní, zejména u přímých daní, to se docela logicky vysvětlit dá a přeme se o výši té daně. I u těch nepřímých daní, jako je spotřební daň, se dá vysvětlit důvod toho, proč to stát uvalí. Dokonce i u daně z nemovitosti se dá vysvětlit, protože je to příjmem obce a ta obec velmi často provozuje veřejné služby, které jsou atraktivní pro tu lokalitu. Svítí tam, stará se o chodníky, případně tam zavede městskou hromadnou dopravu. To všechno zvyšuje cenu lokality, pokud ty služby město poskytuje, nebo naopak neposkytuje. U této daně se to prostě zdůvodnit nedá kromě toho, že se to docela jednoduše vybírá, a kromě toho, že to dělá 11 miliard příjmu ve státním rozpočtu.

Pokud se podíváte do plnění státního rozpočtu ať za rok 2015, nebo za první tři měsíce letošního roku, tak vidíte, že díky růstu ekonomiky a tomu, že se ekonomice daří, rostou zejména přímé daně. Ať už ze závislé činnosti, nebo daně z příjmu právnických osob. A o částky, které budou za ten rok srovnatelné nebo vyšší, než je celkový výnos této daně. Takže si myslím, že je čas a je vhodná ekonomická situace pro to, abychom tu daň snížili.

A pokud by vám to přišlo příliš radikální, chtěli byste to zachovat, tak můj druhý pozměňující návrh vlastně doplňuje paletu i od pana poslance Vilímce, jak tady ve variantě navrhuje snížení té sazby ze 4 na 3 a 2 %, tak já kromě úplného zrušení navrhuji snížit sazbu na 1 %. Pracujme s tím číslem přibližně 2,7 mld. 1 %, takže si každý umí spočítat, když snížíte o 3 %, je výpadek ze státního rozpočtu, ale peníze, které zůstanou daňovým poplatníkům zhruba 8,1 mld., u 2 % je to 5,4, a kdybychom nechali 3% sazbu, tak ten výpadek je, jestli to mám nazývat výpadek, nebo snížené příjmy státního rozpočtu, zhruba o 2,7 mld. Myslím, že není žádný důvod se přít s Ministerstvem financí o tu interpretaci. U této daně je to poměrně jednoduché číslo. Vydělte čtyřmi a víte, kolik dělá jeden procentní bod, pokud by byl zachován celkový objem obchodů, což se velmi těžko odhaduje.

Nicméně jeden aspekt, který je taky důležitý. Velmi často říkáme, že chceme, aby si mladé rodiny pořizovaly bydlení, a tím se prostě o 4 % cena bydlení, pokud se pořizuje do osobního vlastnictví, prostě zvyšuje. A je v zásadě úplně jedno, kdo ji zaplatí, protože ten prodávající to do svých úvah zahrne. Takže on má představu, kolik dostane za svou nemovitost, a pak je na jejich smluvní dohodě, zda ta 4 % zaplatí prodávající, nebo kupující. Ale každého z těch poplatníků zajímá, kolik mu zůstane po odečtení daně z nabytí nemovitosti.

V podrobné rozpravě se pak k tomu přihlásím, případně ještě doplním ústní doplnění, protože ty návrhy jsou tak jednoduché, že jsem v tom písemném návrhu žádné písemné odůvodnění nečinil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nyní ještě v obecné rozpravě pan poslanec Votava. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já jistě chápu motivaci, která vede předkladatele, Ministerstvo financí, k této změně, aby tu daň platil nabyvatel. Určitě odpadnou problémy s ručením, jako že se ty problémy stávaly. To pravda je. Já bych samozřejmě nerušil tu daň, jak navrhují kolegové z Občanské demokratické strany. Je tam poměrně významný příjem, pokud to beru ve prospěch státního rozpočtu, 11 miliard. Nicméně možná stojí za úvahu, a teď nechci tady dělat nějaké kacířské myšlenky, není to v Evropské unii nic neobvyklého, aby se třeba stát podělil o tu daň s obcí, s městem nebo i s krajem. Já vím, že teď to samozřejmě, já to teď neprosazuji, aby bylo jasno, ale je možné třeba o tom vést do budoucna diskusi. Ono to není, jak jsem říkal, nic neobvyklého a v řadě zemí to je, například v Polsku, Portugalsku, ve Slovinsku, v Rakousku, v Rumunsku, v Řecku nebo se dělí o tu daň se státním rozpočtem obce v některých zemích nebo i regionech, jak jsem říkal. Takže možná za úvahu do

budoucna by to stálo. I mám takové poznatky nebo prosby, náměty od komunálních politiků, od starostů. Je pravda, že v některých zemích ta daň není, resp. nevybírá se, už to tady vzpomenul i pan kolega Vilímec. Vzpomínal Slovensko, je to v Estonsku, v Litvě, to pravda je. Takže to dávám jenom na zvážení, někdy na budoucí diskusi.

Co se týká toho, že zaplatí nabyvatel, samozřejmě, že ta cena se zvedne tím pádem pravděpodobně. A možná, že to bude činit problémy, to ukáže samozřejmě čas, s bankami. Pokud si člověk bude chtít vzít hypotéku, tak dostane samozřejmě na kupní cenu ten příslib banky nebo prostředky banky a bude muset na daň mít z vlastních prostředků. To možná bude i činit nějaké problémy.

Jinak samozřejmě tento návrh podpořím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Votavovi. Ještě jednou pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná že bychom mohli z toho Slovinska vzít tu sazbu a pak se bavit o rozdělení. Tam jsou 2 %, jak říkal pan kolega Vilímec. Nicméně už jsme začali debatu, a začal ji pan předseda rozpočtového výboru, o rozpočtovém určení daní, a které daně mají být sdílené. Tak já si myslím, že mnohem podstatnější pro obce je, aby byly sdíleny pokud možno spotřební daně. To si myslím, že to je mnohem zajímavější. U tak nízkého výnosu, a je to 11 mld., ano ta částka je, v absolutním čísle nám připadá vysoká, ale pokud si vezmeme, kolik stát vybere daní ročně, tak je to něco přes 1 %, asi 1,2 % všech daňových příjmů. A k tomu zase vypočítávat koeficienty...

Já si myslím, že je mnohem lepší, kdybyste například podpořili některý z našich návrhů, jak zvýšit podíl obcí z DPH. Je to i významnější, než do této částkou nevýznamné daně, než tuto daň dávat do sdílených daní, navíc když navrhujeme jejich zrušení, tak potom když rozdělíte nulu, tak i na ty vaše oblíbené kraje zbude nula, a na naše oblíbené obce taky zbude nula. Ale ta debata je naprosto v pořádku. Někdy by bylo dobré vést tu debatu mimo tu každoroční debatu o tom, jak se zvýší podíl, jak se ten koláč rozdělí, co do toho koláče vlastně dát.

Tato vláda se snaží v zásadě poslední zbytky motivačních složek pro obce ze zákona o rozpočtovém určení daní dostat pryč, protože už toho motivačního moc nezbylo. A pokud to úplně zrušíme, tak bude v zásadě úplně jedno, jestli konkrétní obec, město nebo kraj vytváří podmínky pro podnikání, vytváří podmínky pro zaměstnavatele, protože z toho celkového výběru daní dostane stejný podíl jako jejich sousedi, kteří ty podmínky třeba nevytvářejí a investují peníze úplně jinde.

Takže my se spíš kloníme k tomu debatovat, které daně mají být sdílené, a dlouhodobě nám připadá správné mít spotřební daně. Je třeba říct, že všichni ministři financí bez ohledu na stranickou příslušnost to dlouhodobě odmítají. To je třeba říct. To bylo i za naší vlády, že tehdejší ministři financí odmítali, že by se o spotřební daň stát dělil s obcemi a s kraji. Ale to neznamená, že tu debatu nemůžeme vést. (Nesrozumitelné) je fakt nejjednodušší stejně jako u silniční daně ji zrušit, protože do kupy ty dvě daně dělají výnos zhruba 16 miliard a to je něco kolem 2 % všech vybraných daní, když to zaokrouhlím.

A když poslouchám návrhy jednotlivých ministrů, jak, jaké a o kolik chtějí zvýšit výdaje například na příští rok, který je čirou náhodou volební, tak i ta dnešní zpráva, že ty peníze se pro státní zaměstnance zvednou pokud možno ještě letos, jak říkal pan premiér, tak hlavně aby to bylo před volbami, že jo, to bude mít ten efekt. Vy nám sice budete tvrdit, že to nemá s volbami nic společného, ale to vám tedy úplně nevěříme.

Takže těch 16 miliard u těch dvou daní není opravdu takový zásah do rozpočtu, aby si s tím stát neporadil. Nebo mi chcete říct, že dvě procenta výdajů je něco, s čím si stát neporadí?

A u té daně z nabytí nemovitosti o tom zmatku a chaosu svědčí to, když se podívám na dva písemné dokumenty, které mám k dispozici. Před mnoha měsíci jsem interpeloval pana ministra financí, požádal jsem o informaci, a ten sněmovní tisk máte všichni k dispozici, o tom, kolik pracovníků Finanční správy se podílí na správě které daně a jaké jsou vlastně provozní náklady na správu a výběr té konkrétní daně. Dostali jsme čísla. My jsme je považovali za věrohodná, protože nám je poskytlo Ministerstvo financí. Pan předseda rozpočtového výboru ví, že na minulém projednávání rozpočtového výboru tato čísla zpochybnila náměstkyně ministra financí, poslala mi jiná čísla, která se opravdu diametrálně liší od toho, co mi poslal pan ministr financí. Takže v této chvíli k dani z nabytí nemovitosti máme buď 300 zaměstnanců, nebo 600. Jedno tvrdí ministr financí, jedno tvrdí jeho náměstkyně. A provozní náklady na výběr této daně jsou buď půl miliardy, anebo 200 milionů. S takovými čísly, a oba dva dokumenty mají členové rozpočtového výboru k dispozici, pracujeme.

Já tu nejsem od toho, abych posoudil, zda má pravdu pan ministr financí, nebo jeho náměstkyně. Ale samotná čísla ukazují, že stát vlastně neví přesně, kolik lidí se této dani věnuje. To, že bude tato daň oblíbená mezi úředníky Finanční správy, je jasné. Tam se nic nedokazuje. Tam nemusíte dokazovat, zda to byly oprávněné náklady, nebo nebyly, jestli to patří do daňového základu, nebo nepatří.

Tady poměrně komplikovaně, a zkuste si to někdo z vás jen tak cvičně představit, že prodáváte zahradu, zkuste si namodelovat nějakou cenu a zkuste si vyzvednout formulář k dani z nabytí z nemovitosti, jak je to složité. Není to věc na dvacet minut, protože posuzujete, zda ta cena byla obvyklá, zda je to 75 %, nebo není. Takže nakonec to dopadne tak, že si na to někoho najmete. Takže nejenom že zaplatíte 4 %, ale abyste správně vyplnili formuláře, které opravdu nejsou triviální, tak vydáváte další tisíce korun za to, aby vám to správně vyplnil.

A co stát? Stát ví z katastru nemovitostí, že k té změně došlo, ví tu částku, za kterou ta nemovitost byla zcizena, protože ta je uvedena ve veřejně přístupném dokumentu, a k tomu si spočítá procenta. Takže se nedivme, že úředníkům Finanční správy se ta daň líbí, protože je to taková typická administrativní činnost bez toho, že byste vstupoval do nějakého argumentačního souboje, nedej bože s velkou firmou, která má velké, silné ekonomické oddělení či silné právní oddělení nebo externí ať už auditory, nebo právníky, kteří bojují o každou korunu daňového základu za toho svého klienta, a tam ty spory jsou poměrně složité a do těch se té Finanční správě

úplně nechce. Zato když malý živnostník zaplatí něco o sedm dnů později, tak je zase administrativně velmi jednoduché vyjet to penále, zaslat a rychle inkasovat.

Cesta z toho je zrušit ty dvě daně, o kterých mluvíme, ty stovky úředníků převést na správu buď daně z příjmů fyzických či právnických osob, nebo spotřební daně, nebo daně z přidané hodnoty. Tam ty daňové úniky a daňové nedoplatky jsou mnohem vyšší a tam by daňová správa měla upřít svoji pozornost, ne tady na zásadně marginální příjmy státního rozpočtu.

A ještě co bylo velmi důležité a doporučuji, abyste si prostudovali tu odpověď pana ministra financí na tu otázku, tam je taky číslo, kolik je daňových přiznání ke které dani. To jsou statisíce daňových přiznání a výběr je 11 miliard. U silniční daně je ta statistika ještě horší, kdy ten výběr je 5,5 miliardy a ještě více daňových přiznání a ještě komplikovanější čtvrtletní platby a podobné věci.

A když jsme tady, mám pocit, že to bylo minulý týden, když tak mě opravte, že to bylo na minulé schůzi, už jsme tady debatovali návrh o tom, zda v dozorčích radách mají být povinně zaměstnanci, tak zejména kolegové z vládního hnutí ANO vystupovali jako ti největší pravičáci a že to není pravicové. A já jsem tady na ten mikrofon říkal, že souhlasím s tím, že v privátních firmách by stát neměl diktovat, kdo má být a kdo nemá být v dozorčí radě. Ten názor jsem nezměnil. Ale stejně pravicové je rušit zbytečné. Tak pevně věřím, že ve třetím čtení se k tomu zase přihlásíte, nebo se ukáže, že to je jenom selektivně, že někdy se tváříte pravicově a jindy hlasujete levicově se svými koaličními partnery, myslím zejména sociální demokraty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě než se pustíme do faktických poznámek, přečtu omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 18 hodin z pracovních důvodů pan kolega Zlatuška, dále se omlouvá od 17.45 do konce jednacího dne Martin Kolovratník a od 18 hodin Milan Šarapatka a od 18.15 pan poslanec Petr Adam.

Nyní faktická poznámka pana poslance Radka Vondráčka. K faktické poznámce se připraví pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedající. Nějak se nám ta debata trošku táhne. Nicméně mí předřečníci mě inspirovali k připomínce. Kolega Stanjura tu chválil kvalitu advokátních úschov a žehral na náklady spojené s výběrem daně. Tak jsem se chtěl zeptat, nebo chtěl jsem říct: Výborně, proč se tady už dávno nezavedlo to, co mají třeba v sousedních zemích, jako třeba v Německu, že zkrátka to, že je zaplacená daň, je vůbec podmínka toho, že se vloží do katastru nemovitostí? Pak by výběr daně byl stoprocentní a náklady minimální. Lidé na finančních úřadech by pak přestali mít práci, neměli by co kontrolovat, neměli by co vyplňovat. Tak jestli je tady, řekněme, podhoubí pro takové nápady a tady tím jaksi sršíme, tak já přicházím taky se svým nápadem: Zařiďme, aby smlouva byla sepsána někým s právním vzděláním, peníze byly složeny do úschovy, byla zaplacena daň, a teprve potom by katastrální úřad vložil do katastru nemovitostí vlastnické právo. Tím pádem

získáme stoprocentní výběr daní a nebudou tady žádné náklady, nebo minimální náklady na jejich výběr. (Potlesk poslanců Bohuslava Chalupy a Miloše Babiše.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a nyní pan poslanec Kalousek také k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Rád bych zdvořile reagoval na pana poslance Stanjuru ve dvou bodech. Tím prvním je, že se pozastavil nad tím, že Ministerstvu financí není jasné, zda 300, nebo 600 zaměstnanců. Já bych se chtěl opět pana ministra zastat. Když jsme v pátek odhlasovali daně z loterií a hazardních her, tak pan ministr na sociálních sítích informoval veřejnost o tom, že pro hazardní lobby hlasovalo 110 poslanců ČSSD a 27 poslanců TOP 09 a asi 25 poslanců ODS. A tímto způsobem se dostal k 269 poslancům Poslanecké sněmovny, čímž nastavil standard věrohodnosti všech čísel, o kterých nás informuje, a myslím si, že bychom mu neměli potom vyčítat nějakých 300 nebo 600 zaměstnanců. Prostě věříme tomu tak, jak si předkladatel zasluhuje svými počty.

Druhá věc, druhý bod je ono řešení přes advokátní úschovu. Já jsem ve své praxi, když jsem mluvil o těch srdceryvných případech, právě zažil i případy, kdy peníze byly vloženy do advokátní úschovy a advokát je zpronevěřil a poplatník byl tam, kde byl. Takže opravdu to nejlepší řešení je teď to v tuhle chvíli navrhované.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi za dodržení času a ptám se, jestli ještě někdo do obecné rozpravy. Pokud ne, obecnou rozpravu končím. Ptám se pana ministra, jestli má zájem o závěrečné slovo. (Ne.) Pan zpravodaj také nemá. Končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou, kde máme přihlášeného pana poslance Vilímce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já se v podrobné rozpravě přihlásím ke sněmovnímu dokumentu pod číslem 4182. Jedná se o návrh na snížení daně z nabytí nemovitých věcí ve dvou alternativách – na 3 % a na 2 %. Pokud se týká účinnosti, tak navrhuji, aby to snížení nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2017. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi a v obecné rozpravě se hlásil do podrobné rozpravy pan poslanec Stanjura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Podle jednacího řádu se hlásím ke dvěma pozměňovacím návrhům. Ten první je sněmovní dokument číslo 4188. Tam navrhuji úplné zrušení této daně z nabytí nemovitosti jako daně zbytečné, s nákladným výběrem, s mnoha zaměstnanci, která v zásadě škodí podpoře trhu s nemovitostmi a možnosti získávání vlastních nemovitostí pro mladé rodiny.

A jak jsem říkal alternativně, druhý pozměňovací návrh – sněmovní dokument číslo 489, kde navrhuji snížit sazbu ze 4 % na 1 % z důvodu, že sazba 4 % je příliš

vysoká a zatěžuje nabyvatele či prodávající částkou 11 miliard ročně. Pokud bychom to schválili, tak ta částka bude zhruba o 8,1 nebo 8,2 miliardy nižší. To zůstane daňovým poplatníkům a oni mohou ty peníze investovat do jiných věcí a vrátit je do ekonomiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Kdo dál do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Protože nepadl žádný návrh, který bychom mohli hlasovat ve druhém čtení, končím druhé čtení tohoto tisku, bodu číslo 20, a děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 21. Pan ministr financí zůstal u stolku zpravodajů, protože bodem číslo 21 je

21.
Vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru
/sněmovní tisk 679/ - druhé čtení

Děkuji panu kolegovi Klaškovi, že zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem rozpočtového výboru, který je výborem garančním. U tisku číslo 679 jde o druhé čtení a z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, abyste se ujal svého slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru představuje novou komplexní právní úpravu spotřebitelských i hypotečních úvěrů, kterou je rovněž implementována evropská směrnice o úvěrech na bydlení. Návrh byl podrobně představen v prvním čtení. Dovolte mi nyní zopakovat to nejdůležitější.

Zákon především posiluje ochranu spotřebitelů, zvyšuje nároky na distributory retailových úvěrových produktů a zlepšuje podmínky pro účinný výkon dohledu nad činností nebankovních poskytovatelů a zprostředkovatelů úvěrů. Dále převádí veškeré licenční a dohledové kompetence nově na Českou národní banku. Návrh zákona tímto reaguje i na usnesení Poslanecké sněmovny číslo 367/2014, ve kterém byla vláda vyzvána ke zpřísnění požadavků kladených na osoby působící na úvěrovém trhu. Zlepšení pozice klientů vyplývá především z rozšíření působnosti zákona o tzv. mikroúvěry do 5 tisíc korun, dále zastropování celkové výše smluvní pokuty za prodlení na 0,1 % denně a také například ze snížení nákladů dlužníka na předčasné splacení úvěru na bydlení.

Nová podoba regulace spotřebitelských úvěrů byla ve všech fázích legislativního procesu důkladně konzultována jak s širokou odbornou veřejností, tak se všemi poslaneckými a senátorskými kluby. Po prvním čtení byl návrh zákona přikázán rozpočtovému a ústavněprávnímu výboru, které jej projednaly a vydaly k němu příslušná usnesení, v nichž s návrhem zákona vyslovují souhlas a navrhují některé úpravy. Dovoluji si vás v této souvislosti požádat, abyste u každého pozměňovacího návrhu pečlivě zvažovali nejen jeho očekávané přínosy, ale také jeho pravděpodobné

náklady tak, aby se deklarovaný přínos pro klienta v důsledku neobrátil proti jeho zájmům, což jistě není cílem nikoho z nás.

Nová právní úprava sektoru úvěrů vyvolá potřebu změny několika souvisejících zákonů. Návrh těchto změn je předmětem samostatného návrhu změnového zákona. Vzhledem k tomu, že návrh zákona významně posiluje práva spotřebitelů, je žádoucí, aby nabyl účinnosti co nejdříve. Avizuji proto, že v rozpravě bude navrženo zkrácení lhůty pro projednání garančním výborem na sedm dní, tak aby třetí čtení návrhu zákona mohlo proběhnout ještě na této schůzi. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru financí a místopředsedovi vlády. Ještě než budeme pokračovat, byla doručena omluva pana poslance Okamury a Radima Fialy od 18.30 do konce jednacího dne.

Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 679/1 až 679/4. Nejprve požádám pana poslance Jaroslava Klašku, aby se ujal slova jako zpravodaj rozpočtového výboru, připraví se pan poslanec Radek Vondráček. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Dobrý večer, dámy a pánové, vážení kolegové, vládo, vážený pane předsedající. Rozpočtový výbor se zabýval tímto návrhem zákona dne 30. března na své 38. schůzi a dovolte mi, abych vás seznámil s jeho usnesením:

Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Lenky Juroškové, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Klašky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru, sněmovní tisk 679, schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů – které jsou uvedeny pod sněmovním tiskem číslo 679/3. Kdybych to tu teď četl, bylo by to příliš dlouhé. Za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji rozpočtového výboru a nyní žádám zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Radka Vondráčka, aby nás informoval o jednání v ústavněprávním výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Pane předsedající, děkuji za slovo. Ústavněprávní výbor projednal tento tisk 30. března 2016 a po odůvodnění náměstkyně ministra financí paní doktorky Lenky Juroškové, zpravodajské zprávě poslance Radka Vondráčka a po rozpravě se ústavněprávní výbor usnesl, že za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila; za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona změny a doplňky, tak jak jsou uvedeny v tomto bodu – odkazuji na písemné vyhotovení; za třetí pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké

sněmovny Parlamentu, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru.

Toť vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji ústavněprávního výboru panu poslanci Radku Vondráčkovi a otevírám obecnou rozpravu. Do té je řada přihlášených, první je pan poslanec Radek Vondráček a prosím tedy o jeho osobní vyjádření, nikoliv zpravodajské. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Ještě jednou děkuji za slovo. Já jsem oddělil tato dvě vystoupení, protože jsem byl požádán kolegou poslancem Chvojkou, zda bych nevystoupil jeho jménem. On tu dnes není, je řádně omluven. Do Sněmovny předkládá pozměňovací návrh k tomuto tisku, který se týká prodloužení lhůty – nebo naopak zkrácení lhůty, kterou stanoví tento zákon pro uplatnění nebo pro výkon zástavního práva.

Vychází z toho, že navržená úprava v návrhu zákona dle názoru neodporuje novému občanskému zákoníku i zákonu na ochranu spotřebitele, insolvenčnímu zákonu a dalším předpisům. Občanský zákoník a další předpisy stanoví, že s vymáháním se nemá otálet. Obecně platné právní pravidlo, že právo přeje bdělým, je tak negováno.

Kombinací lhůt stanovených tímto zákonem a dalšími předpisy, konkrétně nedávno novelizovaným zákonem na ochranu spotřebitele a jeho úpravou mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, se dostaneme k tomu, že efektivní lhůta, kdy může skutečně dojít k zahájení činnosti směřující ke zpeněžení, je devět měsíců. Navíc během této doby, kdy poskytovatel nemůže vymáhat, rostou úroky a nakonec to stojí spotřebitele víc a je zřejmé, že po onu dobu může docházet i k případným dispozicím či znehodnocení zajištění úvěru. Jde o nesmyslné opatření, které místo aby chránilo dlužníka, jej bude spíše poškozovat.

Tolik příspěvek pana kolegy Chvojky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer. Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. Další řádně přihlášenou do obecné rozpravy je paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte, abych položila jeden dotaz panu ministrovi. V poslední době se hodně hovoří o peer to peer modelu úvěru – jednoduše řečeno o situaci, kdy lidé půjčují lidem, jak asi to známe z hodně frekventovaných reklam. Vzhledem k tomu, že se tento model, přestože celosvětově zaznamenává boom, hodnotí jako poměrně rizikový pro investory, ale také jako zdroj nových dlužníků, tento dotaz jsem vznesla, tzn. jak reaguje návrh zákona na tento boom a na tato rizika, tento dotaz jsem vznesla na rozpočtovém výboru. Paní náměstkyně mi odpověděla, že reaguje. Já bych se proto ráda zeptala předkladatele, jak tento návrh na specifika těchto úvěrů reaguje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Kovářové. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec David Kádner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, cílem tohoto návrhu je limitovat roční procentní sazby nákladů, takzvanou RPSN. Dle našeho názoru přináší vládní návrh některá dílčí zlepšení, zákon ale neřeší to podstatné, a to jsou zlodějsky vysoké úroky za půjčky. Jediná šance, jak problém řešit, je po vzoru jiných zemí, a to zastropováním RPSN.

Návrh tak přesně vymezuje pásma, ve kterém se nepovažuje RPSN za legální. Předložený pozměňovací návrh do jisté míry vychází z modelu, který je uplatňován například v Belgii, a to plovoucí úrokovou sazbou v kombinaci s pevnou limitací při extrémních poklesech či zvýšeních výpočtových základů. Za základ výpočtu je braná lombardní sazba vyhlášená Českou národní bankou, která nejlépe odráží cenu peněz na finančním trhu a je užívaná k úročení ceny, za kterou si obchodní banky půjčují peníze u České národní banky.

Dlouholetá praxe bohužel ukázala, že stát není žádným jiným způsobem schopen lichvě čelit. Orgány činné v trestním řízení doposud nebyly schopny aplikovat trestní zákon tak, aby zabránily obrovskému rozmachu lichvářství v České republice. Vše je podtrženo faktem, že u soudu v praxi končí jen velmi malá část podezřelých půjček. Velká většina lidí, kteří se stali oběťmi lichvářů, se nesoudí, protože na to nemají peníze ani možnosti. Proto je velmi důležité preventivně nastavit pravidla, která dají trhu i každému občanovi jasný návod, co lichva je a co už lichvou není.

Upozorňuji, že sazby spotřebitelských úvěrů jsou nějakým způsobem regulovány ve třinácti zemích Evropské unie. Jsou to například Belgie, Estonsko, Francie, Irsko, Itálie, Malta, Německo, Nizozemí, Polsko, Portugalsko, Řecko, Slovinsko a Španělsko. Tento návrh vychází z dobré praxe těchto zemí, kde se model osvědčil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kádnerovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy a pánové, už je tedy poměrně pozdě. Původně jsem chtěl jenom odůvodnit návrhy, které chci přednést, ale po tom, co tady teď zaznělo v obecné rozpravě, taková ta představa, jak musíme pořád všechny chránit před vlastní blbostí – já jenom upozorňuji, že nikdy nikdo nikoho ještě nedonutil vzít si spotřebitelský úvěr, že nikdy nikoho nikdo nedonutil podepsat nějakou smlouvu, kde jsou příliš vysoké sazby, že taková ta představa toho, že ti lidé jsou opravdu fakt úplně nesvéprávní – a ona se šíří Evropou. Vím, že půlka z tohohle jsou implementace evropských směrnic a že lidé jsou nesvéprávní a že vždycky, když něco provedou, tak přijdou na stát a řeknou: Jak to, že jste nás víc nechránil? Jak to, že my jsme tak blbí? A teď si jdeme někomu stěžovat a říkat, vy jste nás přece měli chránit víc.

Nebudu proti tomuhle návrhu zákona nějak zásadně protestovat. Vím, že jsme v takové společenské evropské atmosféře, ale jenom malinko bych chtěl, aby tady v té rozpravě zaznělo taky trošku to – přece si snad každý za sebe zodpovídá, každý zodpovídá za to, co podepisuje, a měl by si toho být vědom, a nemá si pak chodit stěžovat a říkat: já jsem podepsal něco špatně, státe, chraň mě.

Vím, že se tenhle zákon připravoval poměrně dlouho, že byla nějaká snaha dosáhnout kompromisu se všemi subjekty na trhu. On je to prostě problém, protože tam, kde banky nepůjčují, začne půjčovat někdo jiný. Teď tedy se pokusíme zregulovat velmi dramaticky trh těch oficiálních půjčovatelů. Zjistíme stejně, jako zjistili všude na světě, že v okamžiku, kdy z toho trhu část subjektů vytlačíme, tak začnou půjčovat ti černí půjčovatelé. A bude to tak a budeme v té čisté lichvě, která už dneska běží v některých vyloučených lokalitách. Tam se tomu říká užera. Poběží ve větším procentu, protože zregulujeme holt tento trh.

Mám dvě pozměňovací návrhy, které bych chtěl uplatnit. S dovolením je tady odůvodním. Jeden je k § 14 a to je základní kapitál. Původní návrh Ministerstva financí byl 20 milionů. Přiznám se, že se v podstatě nepodařilo paní náměstkyni kromě toho, že pak říkala "no tak jsme se na tom nějak tak dohodli, aby těch subjektů bylo méně", zdůvodnit, proč je to zrovna 20 milionů. Na ústavněprávním výboru prošel pozměňovací návrh na 15, ale tak jako že se hlasovalo 5 – 10 – 15. Myslím si, že rozumná hranice je 5 milionů, a asi to do § 14 navrhnu v podrobné rozpravě. Myslím si, že to je ještě nějaká zdůvodněná hodnota vstupního kapitálu. Ale to není žádná kauce. A víme dobře, že už jsme tady jednou řešili problematiku těchto vstupních kapitálů u distributorů pohonných hmot, že se pak ukázalo, že to, co jsme přijali, Ústavní soud odmítl jako neústavní. Takže já jsem pro, jestli se zavádí regulace, zavádějme regulaci s odpovědností, zavádějme regulaci poučenými pracovníky, ale nezavádějme ji výší kapitálu. Nepokládám to za nejchytřejší a je to jenom dohoda s těmi nejsilnějšími skupinami.

Druhý pozměňovací návrh, který bych chtěl uplatnit, se týká § 122 a je to omezení plateb souvisejících s prodlením spotřebitele. Tam rozpočtový výbor navrhl nějaké dílčí změny. Uvidíme, jestli byly schváleny, já jim rozumím. Tam je nějaká původní vazba, jaké smějí být smluvní pokuty, jaká smí být výše kombinace smluvní pokuty a původní jistiny. Vládní návrh obsahoval, že nesmí být víc než 0,7 jistiny spotřebitelského úvěru, a rozpočtový výbor navrhuje 0,5. Přesto tam zůstává pro mne nepochopitelná částka v odstavci třetím, která říká: Nesmí být nějaká výše jistiny, ale maximálně však 200 tisíc korun. A já vůbec nevím, proč tam těch 200 tisíc korun je. A dokonce to pokládám za naprosto zbytečné opatření, které zvýhodňuje jenom ty nejbohatší, protože pro ty drobné spotřebitele výše 200 tisíc vůbec nemá žádný smysl, vůbec žádnou hodnotu.

Tam je důležité, aby byla nějaká kombinace nějakého koeficientu a jistiny spotřebitelského úvěru. Ale naopak, pokud jsme připustili, a zjevně se to připustilo, že tady budou i spotřebitelské úvěry ve smyslu hypoték na nemovitosti, pokud budou poskytovány někým jiným než bankovním subjektem, tak to můžou být nemovitosti v hodnotě pěti, deseti, ale i mnohem více milionů. Víte dobře, že takové nemovitosti se tady stavějí – někteří staví, teď neříkám, my stavíme, ale někteří staví – a pak ta výše absolutního omezení částkou 200 tisíc nedává vůbec žádnou logiku.

Podle mě tam má být samozřejmě kombinace výše spotřebitelského úvěru a nějakého koeficientu. A teď budeme hlasovat, jestli je to 0,7 nebo 0,5, jak navrhuje rozpočtový výbor. Ale zdá se mi naprosto nelogické, aby tam byla ta druhá výše té absolutní částky, protože ta podle mě omezuje a zvýhodňuje vlastně jenom ty, kteří si berou spotřebitelský úvěr v nějaké vysoké výši. A tam nevidím vůbec žádný důvod, proč by oni měli být zvýhodňováni. Protože když už si tedy beru takhle vysoký spotřebitelský úvěr, to je minimálně nad 350 tisíc, tak se mám opravdu podívat, jak tu smlouvu uzavírám, a opravdu se mám podívat, jaké tam mám pokuty. Zdá se mi nesprávné, abychom v tomhle případě říkali: i ti, kteří si berou milion, tři, pět milionů, jsou nezodpovědní, nezodpovídají za nic a potřebujeme, aby to stát nějakým způsobem reguloval.

Děkuji za pozornost. Ty návrhy přednesu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Lank, po něm s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Byť v základním principu s mým předřečníkem souhlasím, nemůžu souhlasit v jedné věci, a to s tím, že lidi nejsou blbí a není potřeba je nějakým způsobem chránit. Myslím si, že tohleto opravdu není o inteligenci. Ti nejrůznější vykukové, kteří ty nejrůznější služby a úvěry a tak podobně nabízejí, to jsou v řadě případů často lidé na úrovni téměř profesionálních psychologů. Oni zneužívají lidi, kteří jsou momentálně v nějaké tíživé, zoufalé situaci, nebo zkrátka ekonomice nerozumí a neumí si to spočítat. Prostě nejsou všichni géniové v otázkách ekonomie a finančnictví. A často se jedná o seniory. Já jsem přesvědčen, že tyto lidi je třeba chránit. Ostatně velká část zákonů se dělá kvůli těm, kteří už tak nějak mají problém s tím jakákoliv pravidla dodržovat. Ono kdybychom byli všichni slušní a hodní, tak velkou část těch zákonů vlastně vůbec nepotřebujeme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Lankovi. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za pozornost. Já bych také zareagoval na dosud běžící diskuzi, za kterou děkuji. Ale poprosím pány kolegy prostřednictvím pana předsedajícího, aby si uvědomili, kolega Kádner, že tato záležitost tady byla projednávána někdy na začátku tohoto volebního období a také se jednalo nad poslaneckým návrhem Úsvitu, tehdy původního, právě o omezení RPSN. Ovšem organizace v terénu, jako je Člověk v tísni, finanční arbitr a další, nás přesvědčily, že to není ten hlavní problém. Že tady ten hlavní problém je skutečně v nemožnosti vrátit tu půjčku. Že to vnímání je takové, že lichva není to, když člověk chce mít profit z půjčování peněz za přiměřený zisk, ale tou lichvou je skutečně to, když člověk nemůže vrátit tu, řekněme, marginální půjčku nebo úvěr a je mu odebrána

prostřednictvím exekutora a podobně daleko větší hodnota. Tak proti tomuto teď bojuje tento zákon.

A ke kolegovi Bendovi ještě prostřednictvím pana předsedajícího. On mě předběhl kolega Lank, který to řekl celkem dobře. Skutečně tady dochází, nebo podle informací lidí, kteří se pohybují v terénu, ke skoro organizovaným podvodům, které, řekněme, průměrně inteligentní člověk prostě neprohlédne. Ne každý je právník, ne každý si asi musí mnohostránkovou smlouvu psanou někdy velmi malým písmem prohlédnout, natož aby ještě zkontroloval, na kterou adresu to má vrátit a v který den, jestli tam ta firma vůbec existuje a podobně.

Takže ambice je skutečně jít proti jakýmsi organizovaným podvodům, například proti řetězci věřitel–rozhodce–exekutor.

Děkuji za pozornost pro tuto chvíli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler. Po něm pan poslanec Václav Votava. Prosím pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já jen zareaguji na předřečníka, kolegu z rozpočtového výboru a zpravodaje pana poslance Klašku. Je pravda to, co řekl. To už se tady diskutovalo. Z veškeré té obsáhlé diskuze – a já si myslím, že i debata, která proběhla před rokem a půl, nebo dvěma lety, přestože to nebylo, bylo to zamítnuto, byla velmi přínosná. Protože z té debaty, alespoň tedy já jsem pochopil to, že hlavním problémem není výše RPSN, těch úroků, ale sankce, které ta roční procentní sazba nákladů nepokrývá. Tím nechci jít proti kolegovi Kádnerovi a říkat, že to nemusíme nebo že to nemáme dělat, protože je to další omezující opatření. A jistě všichni posoudíme, jak s tímto návrhem naložit, nebo si to ujasníme. Ale ta primární příčina je v sankcích, neúměrně vysokých sankcích, kde potom ty pokuty a částky, které člověk, který se do té dluhové pasti nebo těch problémů dostane, musí platit. Takže tohle prosím, kolegové, mějme na paměti, až budeme posuzovat jednotlivé pozměňovací návrhy a řešit prioritu tohoto problému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi a nyní řádně přihlášený do obecné rozpravy pan poslanec Václav Votava. Prosím pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, musím souhlasit s panem kolegou Lankem v tom, co tady sdělil na mikrofon. Víte, ono je to o tom, že finanční gramotnost našich lidí není na potřebné úrovni, na jaké by měla být. Řadě lidí RPSN neříká vůbec nic. Někteří mají vůbec problém s tím, co je to úrok. A ono je rozdíl, jestli je úrok roční, nebo měsíční, nebo týdenní. Setsakramentský rozdíl. Je určitě dobře, že se finanční gramotnost začala vyučovat na školách. Ti starší lidé už s tím samozřejmě problém mají. Těžko je tyhle věci naučíte. I když vím, že určitá osvěta se dělá a dělat by se určitě měla. A nenazýval bych to nějak hloupostí těch lidí. A to, že si každý bere úvěr dobrovolně, to pravda je.

Pan kolega Benda tady hovořil o pozměňovacím návrhu, který byl přijat v rozpočtovém výboru. Ano, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, byl přijat pozměňovací návrh – můj pozměňovací návrh, abych se k němu přihlásil – který snižoval smluvní pokutu v případě nesplácení úvěru ze 70 % jistiny na 50 %. Ale máte pravdu, že tam zůstalo těch 200 tisíc, ta maximální hranice. Víte, ono něco jiného je 70 % z 20 tisíc a něco jiného z milionu. A ona ta smluvní pokuta by také neměla být likvidační. Dlužník by pořád měl mít šanci, aby to nějakým způsobem dokázal splácet. A o to by přece také mělo jít. To byla i motivace předkladatele, aby to nebylo likvidační pro toho dlužníka. Jinak samozřejmě, dluhy se platit mají, musí. (Poznámky z pléna.) Prosím, bez poznámek. (Smích z řad poslanců.) Myslím si, že nejsou vůbec v tomto případě namístě, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího.

Byl tam přijat ale ještě jeden pozměňovací návrh, který je poměrně zásadní. Nevím, jestli ho zmínil pan zpravodaj, protože to je z jeho dílny. A to sice vyloučení rozhodčích doložek z těchto smluv o spotřebitelském úvěru. Protože je určitě neblahá zkušenost právě s těmito doložkami, kdy tedy – já neříkám proboha, že rozhodčí soudy nemají místo v tomto systému, myslím, že ani pan předkladatel toho pozměňovacího návrhu to takto nemyslel. Ale něco jiného je, když se uplatní mezi podnikateli, a něco jiného, když se uplatňují mezi podnikatelem a občanem. A ono opravdu v minulosti byla řada případů, kdy ty lidi vysloveně oškubali vlivem toho rozhodčího řízení, kdy bylo domluveno – a neříkám, že všichni ti rozhodci jsou špatní, chraň bůh, to nechci říct, ale objevili se občas tací, kteří prostě toho využili a byli třeba i domluvení s tím věřitelem. To pravda je. Ono došlo k určitému omezení těch rozhodčích doložek, ale myslím si, že tady úplně to vyloučení namístě je. Samozřejmě je tady soud atd., takže v tomto případě bych to bral jako docela dobrou věc.

Já bych se chtěl zmínit o několika pozměňovacích návrzích, které podávám. Několika – jsou tři a samozřejmě se k nim přihlásím potom v podrobné rozpravě. Jedním z takových pozměňovacích návrhů je pozměňovací návrh, který se týká kvalifikačních předpokladů, a to když snižuje praxi z pěti let na tři roky. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je hlavně zvýšení ochrany, mimo jiné, těch lidí, kteří mají pokročilejší věk, a u nich by to mohlo být závažnou překážkou k získání požadovaného formálního maturitního vzdělání pro ty zprostředkovatele, ačkoli již mají letitou praxi v oboru. Tak tam se to snažíme zmírnit v podstatě z těch pěti let na tři roky praxe. Musí tedy samozřejmě prokázat, že ty tři roky opravdu působili v daném oboru.

Další dva pozměňovací návrhy se týkají hypotečních úvěrů, protože hypotéky jsou součástí tohoto vládního návrhu zákona. Jednak se navrhuje, aby bylo umožněno splácení až jedné čtvrtiny jistiny každoročně zdarma bez nějakého takového sankčního poplatku, myslíme tím tedy toho hypotečního úvěru. Návrh zákona umožňuje splácení 20 %, tady tedy navrhujeme 25 % jistiny. Samozřejmě cílem je umožnit snížení zadlužení toho člověka, který má hypotéku, pokud má dostatečné prostředky, které získal různým způsobem, ať to bylo třeba dědictvím, nebo to bylo v rámci rozvodového vyrovnání, těch případů může být hodně, samozřejmě legálním

způsobem má ty prostředky, a může tedy snižovat to své zadlužení a postupně splácet.

Další pozměňovací návrh se týká možnosti předčasného jednorázového splacení hypotečního úvěru v případě, kdy se ta nemovitost prodává. To může samozřejmě nastat z řady důvodů. Člověk najde práci na druhém konci republiky, potřebuje se přestěhovat z těch důvodů, má hypotéku, rád by tedy tu nemovitost, která je zatížená hypotečním úvěrem, prodal a z toho uhradil nebo doplatil tu hypotéku a samozřejmě třeba si hypotéku vzal na nové bydlení. Nebo častým problémem je, když se manželé rozvádějí, pak samozřejmě na koho připadne splácení té hypotéky, tak tady aby také byla možnost jednorázově prodat, udělat vypořádání a splatit nebo doplatit ten hypoteční úvěr.

My jsme původně v rozpočtovém výboru měli návrh, kdy to bylo bez sankce, ale já předkládám kompromisní řešení, a to aby ten člověk mohl tak učinit, jednorázově to splatit, ve dvou variantách, buď po době trvání toho hypotečního úvěru jednoho roku, variantně dvou let, a aby zaplatil tedy ten sankční poplatek s tím, že ukončí předčasně ten úvěr, do výše 1 % z té částky, která bude doplatkem hypotečního úvěru, maximálně pak do výše 50 000 korun.

Takže to jsou, dámy a pánové, v kostce pozměňovací návrhy, které jsem zadal do systému a k nimž se formálně přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Votavovi. Další dvě faktické poznámky, nejprve pan poslanec Karel Fiedler s faktickou poznámkou, pan poslanec Bohuslav Chalupa poté s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Opět dle účelu faktické poznámky zareaguji na předřečníka. Pan předseda rozpočtového výboru Votava tady říkal, že ten úvěr si nikdo nebere nebo že si ho nikdo nebere nedobrovolně. Prostě každý to udělá dobrovolně. Já s tím nesouhlasím. Uvědomme si, že to tak není. Lidé se dostávají do různých životních situací, dokázal bych vymyslet spoustu příkladů. Například samoživitelka má děti, bývalý manžel nesplácí povinné výživné, dostane se do problémů. Když jí přestane fungovat pračka, tak může prát v ruce, když jí přestane fungovat lednička nebo sporák, už je to větší problém. Žije prostě od výplaty k výplatě – a máme tady nucený úvěr. Člověk v tu chvíli trošku až tak nepřemýšlí o tom, jaké jsou ty okolnosti, potřebuje akutně řešit.

Protože tady pan předřečník říkal "bez poznámek", já znám i politickou stranu, která si bere úvěr, přestože ho určitě nechtěla, a to je ve velkých částkách. V malých částkách se to týká i občanů, kteří se dostanou do problémů a musí něco takového řešit. A právě proto je třeba nastavit nějaké parametry, tak jak říkal kolega Lank. A to, co tady bylo kvitováno, že to bylo správně řečeno, ne vždycky lidé přemýšlejí o tom. Kdyby byli všichni uvážliví, všichni máme řidičské průkazy, proč máme omezenou rychlost – abychom nejezdili moc rychle. Ze stejného důvodu, aby nebyly vysoké rychlosti, je dobré se trošku zamyslet nad tím, aby nebyly vysoké sankce a vysoké úroky.

Takže hlavní myšlenka toho, co jsem chtěl sdělit, že zdaleka ne všichni si ty úvěry a půjčky berou dobrovolně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Pan poslanec Václav Votava s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče. Pardon, pan poslanec Bohuslav Chalupa nejprve, poté pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, jenom velmi stručně. Každá mince má dvě strany. Nesouhlasím s tím, že si někdo bere půjčky nedobrovolně, to tedy v žádném případě. Protože jsem se tím zabýval, tak známe např. případy důchodkyň, které si vzaly deset takových nebankovních úvěrů, poplatily svým vnoučatům atd., nemají nic, barák nemá žádnou hodnotu, a ti lidé pak udělají osobní bankrot a věřitelé dostanou 30 %. Takže tady je určitý problém, že lidé toho zneužívají. A je samozřejmě i věcí těch nebankovních poskytovatelů spotřebitelských úvěrů, proč oni sami nemají mezi sebou řekněme nějakou asociaci, kde by měli registr půjček, protože i ti, kteří půjčují peníze, se vlastně chovají jako blázni, protože si ani nezjišťují, a ani možná nemají možnost si zjistit, že už ten člověk má dalších jiných pět úvěrů. I oni sami se vystavují jakémusi nebezpečí a je to jejich byznys, jestli ty peníze dostanou zpátky, nebo ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní konečně pan poslanec Václav Votava s faktickou poznámkou.

Poslanec Václav Votava: Já jsem chtěl jenom uvést na pravou míru, protože jsem tady hovořil o sankčním poplatku. Správně to jsou náklady, které má banka, které musí banka vynaložit s tím předčasným splacením hypotečního úvěru. Takže to není sankční poplatek v pravém slova smyslu, jak jsem řekl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní řádně přihlášený do obecné rozpravy pan poslanec Petr Kudela.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den. Pane předsedající, vážení členové vlády, už to tady padlo. Pan poslanec Lank velice pěkně vystihl potřebu chránit spotřebitele, protože nemůžeme zaměňovat podnikání s lumpárnou, nechci říkat okrádáním. Případy, kdy dojde k drobnému porušení smlouvy, se trestají velice přísnými sankcemi a tady tomuto je potřeba zabránit. Sdružení na ochranu spotřebitelů, s kterým jsem tento zákon konzultoval, jej velice vítá a považuje za dobrý. Nicméně upozorňuje právě na ty případy, aby byl spotřebitel chráněn, nebo minimálně dobře upozorněn na sankce, které mu hrozí v případě drobných nedodržení smlouvy.

Já jsem se na internetu podíval na jednu společnost, která nabízí spotřebitelské úvěry. Dokud člověk neodklikne "souhlasím s podmínkami", nedostane se dál. Přečetl jsem si oboje dvoje podmínky, jednak obecné, jednak jednotlivé podmínky, které stačilo jenom odkliknout, aby se člověk dostal dále, a zjistil jsem, že podmínky

jsou velmi nedokonale udělané, odkazují se na neexistující ustanovení a podobně. Jak jednoduché – kliknout a zavázat se k něčemu, čeho člověk bude nesmírně litovat.

Připravil jsem v té věci pozměňovací návrh, který má čtyři části, a také se tento můj pozměňující návrh týká telefonního sjednávání spotřebitelských úvěrů, protože jsou společnosti, které nabízejí telefonicky spotřebitelský úvěr, všechno si nahrají, to znamená, že ony mají důkazní možnosti na své straně. Jejich oběť, která se k tomu dobrovolně zaváže, byť pořádně k čemu, té zpravidla zůstávají oči pro pláč. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkný podvečer. Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní s přednostním právem se hlásí pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte prosím, já jsem nestihl zmáčknout faktickou poznámku na pana poslance Fiedlera, takže to řeším procedurálně a prosím o pochopení. On přirovnal tu situaci k tomu, že i když jsme všichni rozumní a máme řidičské průkazy, že máme také zákon o omezení rychlosti. Já bych si dovolil dát trochu přiléhavější přirovnání. Je to přirovnání, které můžeme použít třeba z oblasti regulace hazardu nebo z regulace požívání alkoholických nápojů, která je zcela jistě také namístě, ale když to přeženeme, tak se nebude méně hrát nebo méně pít, ale ta poptávka se přesune do šedé a černé zóny. Já souhlasím s tím, že ne každý ne vždycky si tu půjčku bere prostě proto, že se mu chce, ale že je k tomu v podstatě nějakým způsobem dotlačen. Takový člověk, pokud nesežene, protože není úplně bonitní, tak za těch podmínek, které teď nastavujeme, ten úvěr nesežene, tak to neznamená, že si nepůjčí. On se přesune do šedé nebo černé zóny a půjčí si od subjektů, které nejsou regulovány a které k vymáhání svých pohledávek nepoužívají exekuční příkazy, ale tupé pálky a ostré břitvy. Takže si nejsem úplně jist, jestli tu situaci zlepšíme, a prosím proto, abychom byli nesmírně zdrženliví o opatrní, až budeme ve třetím čtení hlasovat o pozměňujících návrzích. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan zpravodaj.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji ještě jednou za slovo. Já bych se chtěl ještě přihlásit, nebo zdůvodnit, že budu načítat za chvilku v podrobné rozpravě jednak nějaké legislativně technické úpravy, jednak tři pozměňující návrhy. Dva z nich jsou jenom jemné dopřesnění některých výkladových pojmů, jeden pozměňující návrh řeší, nebo zpřísňuje ještě jeden detail toho zákona, to je případné podnikání nebo poskytování spotřebitelských úvěrů mimo zákon, tedy nelegálně. Doposud je tam jakási sankce nebo ten režim, že takový poskytovatel má nárok pouze na vrácení těch půjčených peněz. Já načtu pozměňující návrh, který tam umožňuje, nebo bude zavádět také nějakou sankci a nějaký dozorový režim. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Přečtu omluvu. Od 18.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Ivan Gabal.

Nyní pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já vás chci seznámit s několika pozměňujícími návrhy, které jsem podal a které jsou v systému. První dokument má číslo 4199 a druhý 4200. Protože ty pozměňující návrhy považuji za důležité, tak bych je chtěl poměrně podrobně zdůvodnit.

První pozměňující návrh, který tady je pod sněmovním dokumentem 4199: Do dosavadního textu § 4 se za text odstavce 5 vkládá úplně nový odstavec 5 v tomto znění: Tento zákon se nepoužije na poskytování informací, doporučení a sjednávání dohod o odložení splatnosti v rámci činnosti mediátorů podle zákona o mediátorech a činnosti inkasních agentur jako subjektů, jejichž činnost směřuje na základě pověření věřitele k uspokojení nároků z poskytnutého a splatného spotřebitelského úvěru nebo jeho části, pokud podmínky takových dohod odvrací řízení o nárocích poskytovatele, odkládají platby nebo mění způsob splácení a pokud současně takové informace, doporučení a smluvní ujednání vedou ve svém souhrnu pro spotřebitele k úspoře nákladů, které by spotřebiteli jinak mohly vzniknout, pokud by věřitel pohledávku z úvěru vymáhal soudním, správním či rozhodčím řízením. To nezbavuje věřitele pro případ, že využívá služeb třetí strany, povinnosti převést na takového externího dodavatele smluvně své povinnosti podle tohoto zákona. Zmíněná dohoda nesmí svou povahou ani obsahem snížit ochranu spotřebitele podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu a v souvislosti s touto dohodou lze spotřebitele zatížit pouze takovými náklady a poplatky, které předpokládá tento zákon nebo jiný právní předpis. K ustanovením takové dohody, která by svou povahou či obsahem byla v rozporu s předchozí větou, se nepřihlédne.

A teď zdůvodnění. Jedním ze zamýšlených účelů vládní novely zákona o spotřebitelským úvěru je ochrana spotřebitele a zamezení situace, kdy dojde k předlužení spotřebitele. V rámci řešení stavu, kdy se spotřebitel z jakýkoli příčin, například nemoc, ztráta zaměstnání, dluhy rodinných příslušníků, rozvod a podobně, dostane do situace, kdy své závazky z dosud splácených spotřebitelských úvěrů nehradí, se ukazuje, a to i s ohledem na mnohé zahraniční zkušenosti, že je pro věřitele i dlužníka vhodné, pokud věřitel zmocní třetí osobu, obvykle profesionálního zprostředkovatele mimosoudní dohody, který pohledávku za spotřebitelem řeší ještě před fází soudního vymáhání. Takový zprostředkovatel je díky svým zkušenostem, technickému vybavení a školenému personálu schopen situaci novou dohodou vyřešit v zájmu spotřebitele tak, aby věřiteli nevznikaly dodatečné náklady na soudní vymáhání, které v konečném důsledku ponese spotřebitel. Tuto možnost by zákon neměl znemožnit tím, že se takové specializované třetí strany budou muset podřídit extrémně vysokým nárokům, které jsou kladeny na poskytovatele spotřebitelských úvěrů. Jeví se tedy jako účelné vyjmout subjekty, které popsanou činnost vykovávají, z dosahu zamýšlené regulace spotřebitelských úvěrů, neboť svou činností fakticky žádné úvěry neposkytují, ale pomáhají věřitelům i dlužníkům – spotřebitelům obtíže spojené s úvěry již poskytnutými řešit. Navíc je nutné uvést, že vlastní splnění podmínek zákona, který na tyto subjekty primárně v povinnostech kladených na registrované subjekty nepamatuje, by bylo velmi problematické.

Otázka úpravy podmínek dohody je vzhledem k ustanovení § 91 a následujících občanského zákoníku nutně svázána s procesem mimosoudního řešení pohledávek, a není proto na ni možno pohlížet jako na činnost obdobnou poskytování spotřebitelských úvěrů. V zásadě myslím, že tu situaci mnozí z vás znají, kdy skutečně třetí strana vstupuje a snaží se dohodnout nové splátkové kalendáře a podobně, aby přitom nevznikaly další náklady. V okamžiku, kdy ten věřitel se obrací na soudy, tak tam už vzniknou náklady se soudním řízením, a pokud je věřitel úspěšný, tak se tím zvyšují náklady spotřebitele, který z těch důvodů, které jsem uvedl, připomínám nemoc, ztráta zaměstnání nebo dluhy rodinných příslušníků, chce řešit a je v situaci, že řešit neumí.

Druhá sada pozměňovacích návrhů je uvedena ve sněmovním dokumentu pod číslem 4200. Tam těch návrhů je o něco víc a já je zkusím zase krátce zdůvodnit.

K dosavadnímu § 10 odst. 1 písm. e). V tomto paragrafu navrhujeme to písmeno zrušit. Zdůvodnění je poměrně jednoduché. Podle zákona o obchodních korporacích nelze v rámci společnosti s ručením omezeným zřídit dozorčí radu. Ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) přitom umožňuje, aby poskytovatelem spotřebitelského úvěru byly společnosti s ručením omezeným. Písmena a) a e) tohoto paragrafu si tedy vzájemně odporují. Je navrženo vypuštění písm. e), které požaduje zřízení dozorčí rady.

Další pozměňovací návrh. V dosavadním § 10 odst. 1 se písm. h) zrušuje, ostatní písmena se přeznačí. Ustanovení písm. h), které požaduje, a teď bych prosil, abyste mi věnovali pozornost, požaduje realistický... (Poznámka zpravodaje mimo mikrofon.) Pane zpravodaji, samozřejmě ano, to vůbec nepochybuji. Toto ustanovení požaduje realistický obchodní plán jako podmínku získání oprávnění k činnosti. Ovšem nikde není řečeno, co to vlastně je realistický obchodní plán ani jaké má mít parametry. Tady podle našeho názoru vzniká korupční prostor k možnému subjektivnímu rozhodování. My předpokládáme, že toto ustanovení bylo použito analogicky, ono se vyskytuje v zákonu o bankách, nicméně banky spravují peníze svých vkladatelů, je to prostě jiný případ. Takže my si myslíme, že je nevhodné, aby nebankovní poskytovatel spotřebitelského úvěru, který nehospodaří s cizími penězi, je potom velmi složité dopředu určit a rozhodnout, co je realistický obchodní plán. Pokud k tomuto návrhu bude např. negativní stanovisko Ministerstva financí, tak bych poprosil o odpověď, ono to už do toho zákona nedáme, ale o vysvětlení, jak si Ministerstvo financí jako předkladatel tohoto návrhu zákona představuje realistický obchodní plán, jaké parametry musí mít a kdo to vlastně bude posuzovat. Já myslím, že je to mimořádně komplikovaná věc a dává to prostor opravdu k subjektivnímu rozhodování.

Pozměňovací návrh k § 11 odst. 2, který vlastně říká, že pokud nerozhodne Česká národní banka ve stanovené lhůtě, má se za to, že nebankovní poskytovatel může ve své činnosti pokračovat do doby, než Česká národní banka rozhodne o jeho žádosti. V zásadě ten návrh sleduje doplnění ustanovení, podle něhož by nečinnosti správce rejstříku, tzn. neschválení ani nezamítnutí té žádosti, mělo za následek udělení souhlasu ze zákona, tzn. tzv. zákonná fikce. Totiž v okamžiku, kdy správce rejstříku vlastně nerozhodne ve lhůtě podle zákona, tak my navrhneme, aby se na to pohlíželo, jako že to schvaluje. Mně to přijde poměrně logické. V okamžiku, kdy správce rejstříku bude rozhodovat v zákonných lhůtách, tak k takovému případu nemůže dojít.

K § 26. V navrženém § 26 se vypouští věta za středníkem. A ta věta zní: Pokud však poskytovatel samostatného zprostředkovatele nepečlivě vybral nebo na něho nedostatečně dohlížel, ručí za splnění jeho povinností k náhradě škody. Ustanovení § 2914 občanského zákoníku se nepoužije. A ten důvod je poměrně jednoduchý, pak to bude asi ještě u dvou pozměňovacích návrhů, které předkládám. V důvodové zprávě je navrženo, že je to harmonizační. Je to i tak označeno. Nicméně směrnice, kterou implementuje, žádné takové opatření neobsahuje. Tak minimálně bych chtěl vědět, jestli je to chyba, když je to označeno jako harmonizační, protože v tom případě by se s tím nedalo dělat nic než to akceptovat, ale podle toho, jak jsme to zkoumali my, ten materiál, tak ta směrnice žádné takové ustanovení neobsahuje.

K § 35. Navrhujeme: navržený paragraf 35 se zrušuje a ostatní paragrafy se přečíslují.

K § 36. Vypouští se věta za středníkem. Je to podobné zdůvodnění jako u toho § 26. Opět je to v důvodové zprávě i v tom samotném tisku označeno jako harmonizační bod a ta samotná směrnice nic takového neobsahuje.

K § 113 odst. 2. Navrhuje se toto znění: Je-li k zajištění spotřebitelského úvěru užita nemovitá věc nebo věcné právo k nemovité věci, může být toto zajištění provedeno formou zajišťovacích institutů podle občanského zákoníku. Navrženo je to proto, aby se dala v praxi využít celá šíře institutu zajištění podle občanského zákoníku. Harmonizační směrnice opět žádné zúžení nepožaduje a podle našeho názoru neexistuje žádný rozumný důvod pro takové omezení.

Teď k paragrafu, o kterém se už dneska debata vedla, a to je § 122 odst. 3, kdy se vypouštějí slova "nejvýše však 200 tisíc korun". Já asi rozumím tomu, jak se tam ta částka dostala, ale myslím, že o tom mluvil pan předseda Votava, že je prostě rozdíl podle té výše poskytnutého spotřebitelského úvěru. Někdy to může být velmi citelné, ale zejména u těch vyšších může být ta částka velmi nedostatečná. To znamená, pokud by to bylo např. u spotřebitelského úvěru, který byl za 40 tisíc na nějaké spotřební zboží, je ta částka nesmyslně vysoká, na druhé straně, pokud by ten úvěr byl řádově několika milionů, tak je to prostě jinak. Podle nás se ukazuje, že mít absolutní částku v okamžiku, kdy pokrýváte velké spektrum těch hodnot, není úplně šťastné řešení.

K § 123 odst. 1. Navrhujeme, aby se číslovka 6 nahradila číslovkou 3. Ono to zní tak úplně technicistně, nicméně vás seznámím s odůvodněním tohoto návrhu. Navržená úprava v návrhu zákona odporuje občanskému zákoníku i zákonu na ochranu spotřebitele, insolvenčnímu zákonu a dalším předpisům. Občanský zákoník a další předpisy stanoví, že s vymáháním se nemá otálet. Obecně platné právní pravidlo, že právo přeje bdělým, je tak negováno. Kombinací lhůt stanovenou tímto zákonem a dalšími předpisy se dostaneme k tomu, že efektivní lhůta, kdy může skutečně dojít k zahájení činnosti směřující ke zpeněžení, je devět měsíců. Navíc během této doby, kdy poskytovatel nemůže vymáhat, rostou úroky a nakonec ve finále to může stát toho spotřebitele více, než kdyby ta činnost byla zahájena mnohem dříve. A je zřejmé, že i po tuto dobu může docházet i k případným dispozicím či znehodnocení majetku, kterým je ten úvěr zajištěn. Podle našeho názoru jde

o opatření, které místo toho, aby chránilo dlužníka, jej bude spíše poškozovat. Proto navrhujeme zkrácení té lhůty z šesti na tři.

Další pozměňovací návrh je k § 146 odst. 1 písm. c), kde vlastně v navržené dikci je "opakovaně nebo závažně". A my navrhujeme, aby to bylo "opakovaně a závažně", aby vypadlo to slovo "nebo". Navržené ustanovení odporuje zásadám správního trestání, které svou judikaturou definoval Nejvyšší správní soud a Ústavní soud. Ustanovení, podle nějž lze uložit zákaz činnost tomu, kdo opakovaně nebo závažně porušuje jakékoli ustanovení tohoto zákona, je příliš gumové a mohlo by svádět ke svévoli. V okamžiku, kdy tam dáte "opakovaně a závažně", tak si myslím, že je to naprosto namístě, proto navrhujeme vypuštění toho slova "nebo".

K § 167. Navrhujeme tento paragraf zrušit, ostatní paragrafy přečíslovat. Podle našeho názoru jde o retroaktivní ustanovení. Jedná se o pravou i nepravou retroaktivitu. Říká, že zákonné požadavky se mají aplikovat i na úvěry uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Retroaktivita by tak byla zanesena do našeho právního řádu.

A poslední paragraf je k účinnosti. Je jasné, že navržená účinnost 21. března 2016 není možná vzhledem k tomu, že už jsme v dubnu. Já tomu rozumím. Já navrhuji 1. ledna 2017. Jenom avizuji, že v tom následujícím zákoně, který je související, navrhnu také 1. ledna 2017, aby pokud to Sněmovna přijme, měly oba dva zákony stejnou účinnost.

Potom se už jenom formálně v podrobné rozpravě přihlásím k těm dvěma sněmovním dokumentům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, je-li tomu tak, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se na závěrečná slova pana ministra nebo pana zpravodaje. Není tomu tak. V tom případě tedy zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji několik přihlášek. Nejprve tedy vystoupí pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji. Dovolte, abych v podrobné rozpravě načetl některé legislativně technické úpravy.

Za prvé. V § 63 odst. 1 písm. c) se za slovy "§ 69 odst. 2" čárka zrušuje. Je to z důvodu gramatické úpravy a slučovacího poměru.

Za druhé. V § 127 písm. e) se za slovy "podle § 131" čárka zrušuje. Opět gramatická oprava, slučovací poměr.

A do třetice. V § 155 odst. 1 písm. o) se číslo 161 nahrazuje číslem 162. Oprava vnitřního odkazu.

Dále mi dovolte, abych se přihlásil ke třem pozměňujícím návrhům. První je pod číslem sněmovního dokumentu 4184 a je to ten pozměňující návrh, jak jsem zde říkal, že zpřísňuje režim nelegálního podnikání, tj. pokud poskytovatelé nebudou respektovat licenci České národní banky a přesto budou podnikat na tomto trhu, doposud mají nárok pouze na vrácení skutečně půjčených peněz, nikoliv na úrok a nikoliv na sankce. Nicméně je jednoduché toto obejít. Proto bych chtěl, aby dohled

nad dodržováním povinností poskytovatele, zprostředkovatele nebo osoby pořádající odborné zkoušky zaměřené na prokázání odborných znalostí a dovedností podle tohoto projednávaného zákona byly také pod sankcí, a to až 20 mil. korun, a pod dozorem České národní banky, která by měla k tomu patřičnou kompetenci.

Druhý pozměňující návrh je uveden ve sněmovním dokumentu č. 4185 a je to drobná technická úprava textu zákona s cílem zamezit výkladu příslušného ustanovení vládního návrhu zákona, podle kterého by poskytovatelé či zprostředkovatelé úvěru nesměli svým distributorům vyplácet odměnu za přivedení nového prodejce do jejich distribuční sítě. Pozměňovací návrh tak staví najisto, že toto možné je, ale odměna za přivedení nového prodejce se nesmí jakkoli promítnout do odměny distributora za vlastní činnost poskytování nebo zprostředkování úvěru.

A do třetice sněmovní dokument 4186. Jeho zdůvodnění: Jedná se o formulační zpřesnění textu, které má lépe vystihnout záměr postihovat ve smlouvě chybějící vybrané informace nejen veřejnoprávních, ale i soukromoprávních sankcí za nedostatek písemné formy. S ohledem na to, že nedostatek písemné formy smlouvy není ztížen její neplatností, je nutno zamezit možnosti, aby se věřitel vůči spotřebiteli mohl dovolávat ujednání, která nebyla uzavřena v písemné formě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Další řádně přihlášený je pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já se chci formálně přihlásit k pozměňovacím návrhům, které jsem před chvílí podrobně zdůvodnil. První je uvedený ve sněmovním dokumentu 4199 a ty ostatní ve sněmovním dokumentu 4200.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a nyní řádně přihlášení do podrobné rozpravy. První pan poslanec Vondráček, připraví se pan poslanec Huml. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Takže jak jsem avizoval v obecné rozpravě, jménem pana kolegy Chvojky jsem měl svůj příspěvek, rád bych se přihlásil k jeho pozměňovacímu návrhu, který je v systému veden pod číslem 4162 a zní: V dosavadním § 123 odstavci 1 se číslovka "6" nahrazuje číslovkou "3".

A vzhledem k tomu, že to nemusí být dostačující, tak bych nadále načetl svůj vlastní pozměňovací návrh, který není zaveden v systému, který tedy budu citovat přesně ústně, a ten by zněl: V dosavadním § 123 odstavec 2 se číslovka "6" nahrazuje číslovkou "3". Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Huml, připraví se pan poslanec Syblík. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý večer. Já se chci přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou v systému první pod číslem 4181 a druhý pod číslem 4187. Oba jsou písemně podrobně odůvodněny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Syblík a připraví se paní poslankyně Wernerová. Prosím.

Poslanec Zdeněk Syblík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům vedeným v systému pod číslem 4108. Jde o návrh na vyjmutí pracovníků telefonických kontaktních center poskytovatelů spotřebních úvěrů, kteří neuzavírají smlouvy, z povinnosti mít maturitu a odbornou zkoušku, což by mělo podpořit zvýšení zaměstnanosti v regionech.

Dále je to pozměňovací návrh vedený pod číslem sněmovního dokumentu 4109. Tam jde o návrh na prodloužení registrace pro vázané zástupce z jednoho roku na tři roky, kdy živnostenský list opravňoval k nepřetržité činnosti bez nutnosti prodlužování a nyní každoroční obnova registrace by byla neúměrná, a zároveň uleví České národní bance od zbytečné administrativní zátěže.

Dále je to pozměňovací návrh pod číslem 4110. Jde o technický návrh k upřesnění pojmu kvitance a jeho nahrazení srozumitelnějším pojmem potvrzení. Jelikož paragraf hovoří o úhradě pouze splátky dluhu, je vhodnější použít slova potvrzení. Kvitance ze své právní definice je vhodná pro vydání poskytovatelem při dlužníkově úhradě celé částky dluhu.

Dále je to pozměňovací návrh vedený pod číslem 4111. Jde o technický návrh k době, dokdy má vázaný zástupce odevzdat splátky poskytovateli nebo vložit do banky. Nyní je uvedeno bezodkladně, což je problém o víkendech nebo ve večerních hodinách. Může tak být logisticky velice obtížné až nemožné vložit bezodkladně vybranou splátku dluhu na účet poskytovatele, jelikož pobočka banky může být od domácnosti spotřebitelů žijících v odlehlých lokalitách velmi vzdálena.

Dále pozměňovací návrh vedený pod číslem 4176. Tam jde o upřesnění definice činností, které jsou zákonem považovány za zprostředkování spotřebitelského úvěru, oproti činnostem tzv. tipařství. Protože tipař nebude uzavírat nebo zprostředkovávat úvěrové smlouvy.

Dále bych chtěl ještě načíst jeden pozměňovací návrh, který zní: § 15 odst. 2 písm. b) se mění takto: Škrtají se slova "odměňování osob přímo se podílejících na posuzování úvěruschopnosti spotřebitele nesmí být závislé na počtu nebo podílu schválených žádostí o spotřebitelský úvěr a". Odůvodnění: Navrhovaná úprava má za cíl sjednotit požadavky kladené na poskytovatele týkající se jeho povinnosti posoudit úvěruschopnost spotřebitele. Tato povinnost poskytovatele je detailně upravena v § 86, přičemž § 87 následně upravuje sankce za porušení těchto povinností kladené zákonem. Navrhovaný zákaz odměňování osob podílejících se na posuzování úvěruschopnosti je tudíž nadbytečný, jelikož za poskytování úvěru v rozporu s pravidly pro posouzení úvěruschopnosti již zákon sankce pro poskytovatele stanovuje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní paní poslankyně Wernerová, připraví se pan poslanec Votava. Prosím.

Poslankyně Markéta Wernerová: Děkuji, vážený pane předsedající. Dobrý večer přeji, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu vedenému pod sněmovním dokumentem číslo 4198.

Navrhované změny jsou v § 3 odst. 1 písm. h), který se mění takto: Škrtají se slova "nebo podobném". Důvodem této změny je zpřesnit zákonnou definici pracovníka poskytovatele jako osoby, která je s poskytovatelem pouze v pracovněprávním vztahu. Ostatní osoby, které se pro daného poskytovatele podílejí na zprostředkování úvěru, budou dle požadavku tohoto zákona registrovány jako zprostředkovatel poskytovatele. Je tudíž nadbytečné, aby stávající úprava zahrnovala mezi pracovníky poskytovatele jiné osoby než ty, které jsou s poskytovatelem v pracovněprávním vztahu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Přečtu omluvu. Dnes od 19.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr životního prostředí Richard Brabec.

A nyní prosím pan poslanec Votava, připraví se pan poslanec Kádner.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Chtěl bych se přihlásit k pozměňovacím návrhům, které jsem avizoval v obecné rozpravě. Jednak se to týká sněmovního dokumentu 4098, který řeší kvalifikační předpoklady. K tomu se tedy přihlašuji. Přihlašuji se také ke sněmovnímu dokumentu 4097, který řeší splácení hypotečního úvěru. A přihlašuji se ke sněmovnímu dokumentu 4173, který řeší jednorázové splacení hypotečního úvěru v případě prodeje nemovitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní požádám pana poslance Kádnera a připraví se pan poslanec René Číp s vystoupením. Prosím.

Poslanec David Kádner: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte, abych se i já přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem v obecné rozpravě odůvodnil. Tento pozměňovací návrh je pod číslem sněmovního dokumentu 4191. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec René Číp a připraví se pan poslanec Marek Benda.

Poslanec René Číp: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovolte, abych se formálně přihlásil k pozměňovacímu návrhu uvedenému v systému jako sněmovní dokument pod číslem 4133, a to včetně zevrubného zdůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Marek Benda, připraví se pan poslanec Petr Kudela. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, já už jsem uváděl v rozpravě, takže teď už uvedu jen návrhy, protože nejsou v systému.

V § 14 odst. 1 částka "20 milionů" se nahrazuje částkou "5 milionů". A v § 122 odst. 3 se udělá tečka za "výše jistiny spotřebitelského úvěru" – tečka. Slova "nejvýše však 200 tisíc korun" se vypouštějí.

Odkazuji na to, co jsem říkal v obecné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Petr Kudela. Připraví se pan poslanec Volný. Prosím.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý večer, pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové. Přihlašuji se ke svému pozměňujícímu návrhu, nebo ke svým pozměňovacím návrhům, které jsem předložil do systému pod číslem 4207. V bodě 1 a 3 navrhuji upravit povinnosti podávat informace o tom, co se rozumí porušením smlouvy a jaké jsou za to sankce. V bodě 2 navrhuji, aby se specifikovaly oprávněné náklady, které vznikají se sjednáváním spotřebního úvěru. A v bodě 4 navrhuji upravit podmínky při sjednávání telefonických kontraktů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, kolegyně, já bych tímto chtěl požádat o již avizované zkrácení doby na projednání ze 14 dnů na 7 dní mezi druhým a třetím čtením. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Prosím, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já si myslím, že to není rozumný návrh. Ten zákon má takřka 500 stran. Dneska tady zaznělo podle mě několik desítek pozměňovacích návrhů a vy nás nutíte, abychom ve středu rozhodovali. To znamená za osm dnů. Na rozpočtovém výboru. Já si myslím, že kvalita by měla mít přednost před rychlostí. Samozřejmě, můžete to prohlasovat, ale sami uznejte, když tady budeme do pátku, kolik budeme mít času na to, abychom se vůbec seznámili se stanoviskem Ministerstva financí k těm různým pozměňujícím návrhům, a kolik budeme mít času na to, abychom vedli nějakou kvalifikovanou debatu na rozpočtovém výboru. Pokud jsem dobře poslouchal rozpravu, a snažil jsem se poslouchat všechny pozměňující návrhy, tak v zásadě nikdo nepopřel základní smysl zákona. Spíš se jedná o technické a parametrické změny a to si myslím, že je dobře promyslet. Takže samozřejmě

spěchat můžete, ale já to nedoporučuji, protože si myslím, že na to budeme potřebovat v rozpočtovém výboru víc času než jenom – a teď já nevím, dokdy je schopen ministr financí říct, kdy přijde stanovisko Ministerstva financí. Některé pozměňovací návrhy zazněly, že ještě nejsou ani v systému, to znamená, než se to vůbec zpracuje, tak to bude během zítřka nebo pozítří.

Takže opravdu doporučuji, abychom ten návrh neschválili, nechali tomu řádnou dobu a měli jsme dostatek času to projednat v rozpočtovém výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nikoho dalšího nevidím, že by se hlásil do podrobné rozpravy. Je tomu tak, v tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se pana zpravodaje a pana ministra na závěrečná slova, zda si chcete vzít. Není tomu tak. V podrobné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů. O tomto návrhu budeme hlasovat. Přivolám kolegy z předsálí. Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy odhlásím a požádám, abyste se znovu přihlásili svými kartami. A opakuji, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty na sedm dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 222, přihlášeno je 104 poslankyň a poslanců, pro návrh 43, proti 46. Konstatuji, že s tímto návrhem nebyl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání.

22.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 680/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane místopředsedo, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, sněmovní tisk 680 představuje návrh souboru změn platných zákonů, jejichž potřebnost vyplývá ze sněmovního tisku číslo 679, to je z vládního návrhu zákona o spotřebitelském úvěru, o kterém jsem hovořil před chvílí. I tento návrh zákona byl projednán rozpočtovým a ústavněprávním výborem, které k němu přijaly svoje usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 680/1 až 4. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Jaroslav Klaška, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Takže ještě jednou. Rozpočtový výbor se tímto sněmovním tiskem zabýval na své 38. schůzi dne 30. března. Dovolte mi přednést usnesení, které přijal.

Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Lenky Juroškové, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Klašky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru, sněmovní tisk 680, schválila ve znění pozměňujících návrhů, které jsou uvedeny ve sněmovní tisku 680/3. A za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní prosím zpravodaje ústavněprávního výboru poslance Radka Vondráčka, aby nás informoval o projednání návrhů ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Vzhledem k pokročilé době mohu konstatovat, že ústavněprávní výbor projednal tento tisk 30. března 2016, přijal příslušné usnesení, se kterým jste jistě seznámeni, a k tomuto tisku nebyl přijat žádný pozměňovací návrh, k čemuž jsem byl zmocněn, abych informoval Sněmovnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám před sebou usnesení ústavněprávního výboru a tam je, že doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila. Tak. Dobře. Budeme pokračovat. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Jestliže nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se na závěrečná slova pana zpravodaje a pana ministra. Není tomu tak. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. První vystoupí s přednostním právem pan zpravodaj a poté pan poslanec Huml. Prosím.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte mi, abych přednesl pozměňovací návrh pro druhé čtení. Je to taková úprava, co se týče účinnosti. Tedy v dosavadní části 1. Účinnost čl. XIII se slova "dnem 1. března 2016" nahrazují slovy "prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení". Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Huml. Připraví se pan poslanec Syblík. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji za slovo. Dobrý večer. Chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 4183 a je podrobně zdůvodněn.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Syblík.

Poslanec Zdeněk Syblík: Děkuji za slovo. Chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu vedenému pod číslem 4107. Jde o návrh na snížení vstupních poplatků pro vázané zástupce z 2 000 na 1 000 korun, což odpovídá ceně, která se dnes platí za živnostenský list, který se tímto nahrazuje. Poskytovatel spotřebních úvěrů v rámci smluvního vztahu nepochybně přenese tento poplatek na vázaného zástupce. Těmi jsou například důchodci, matky samoživitelky a podobně, kteří si touto činností přivydělávají, což zlepšuje jejich příjem.

Děkuji za pozornost. Podrobné zdůvodnění je v systému.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chci se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je uveden ve sněmovním dokumentu č. 4201. Avizoval jsem ho u toho předchozího zákona. Je to jednoduché. Je to posunutí účinnosti a sladění účinnosti s tím předchozím návrhem zákona.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, končím podrobnou rozpravu. I zde se táži pana zpravodaje a pana ministra, zda si chcete vzít závěrečná slova. Není tomu tak. Žádný jiný návrh nepadl. V tom případě končím druhé čtení tohoto zákona.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

23.
Vládní návrh zákona celní zákon /sněmovní tisk 716/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane místopředsedo, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuju za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych stručně uvedl návrh celního zákona při jeho projednávání ve druhém čtení. Navržený zákon adaptuje český právní řád na celní kodex Evropské unie, který od 1. května 2016 nově upraví celní problematiku na celoevropské úrovni. Dohled nad mezinárodním obchodem Evropské unie a správa cel, která jsou příjmem rozpočtu Evropské unie, se tak budou podobně jako dosud řídit především přímo použitelnou evropskou legislativou. Navrhovaný celní zákon upravuje pouze dílčí otázky, které byly ponechány národní úpravě, a to především v procesní a kompetenční oblasti.

Současně je reagováno i na některé praktické problémy z celní oblasti a odstraňují se některé legislativní nejasnosti a duplicity. V některých oblastech dojde i ke snížení administrativní zátěže dovozců a dalších podnikatelských subjektů.

Závěrem svého úvodního slova avizuji, že bude navrženo zkrátit lhůtu pro zahájení projednání návrhu zákona ve třetím čtení na sedm dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 716/1 a 716/2. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Josef Novotný, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pana poslance Novotného zastoupí pan poslanec Šincl. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Ano správně. Zastupuji pana poslance Novotného. Dovolte mi, abych v jeho zastoupení vám sdělil usnesení rozpočtového výboru, a to je za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona celní zákon, sněmovní tisk 679, schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů:

1. V § 29 odst. 2 písmeno a) zní: "a jeho finanční situace taková, že může splnit ručitelský závazek do výše uvedené v žádosti o vydání povolení ručitele nebo splnění tohoto ručitelského závazku do této výše zajistil a".

2. V § 63 odst 2 se za slovo "den," vkládají slova "který předchází dni,".

3. V § 64 nadpis zní: "Řízení ve věci závazné informace".

4. V § 64 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní: "Proti rozhodnutí o závazné informaci podle přímo použitelného předpisu Evropské unie lze uplatnit opravné prostředky.".

5. V § 70 odst 1 písm. e) se za slovo "jistoty" vkládají slova "a náležitosti a vzor osvědčení dlužníka zproštěného povinnosti poskytnout jistotu".

6. V části dvanácté, účinnost zní: "Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení s výjimkou ustanovení § 56 odst 2 písm. d), které nabývá účinnosti dnem 1. září 2016".

A konečně zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky. Děkuju za pochopení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, končím obecnou rozpravu. Táži se pana ministra nebo pana zpravodaje o závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu a do ní se hlásí pan poslanec Volný. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, jelikož toto není tak silná materie a tento zákon obsahuje i drobnou úpravu zákona o DPH, která

by měla zohlednit právě ty sankce prvního půl roku při kontrolním hlášení, proto vás žádám o zkrácení doby na projednáváni na sedm dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Dále pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Obávám se, že pan místopředseda rozpočtového výboru se spletl, protože zákon o DPH se mění ve sněmovním tisku 717, a ne 716. Pak tu nemá ta poznámka, že zkrátíme lhůtu, abychom vyřešili DPH, žádnou logiku. A můj názor je stejný jako předtím. Nikam nespěchejme! Výborový týden už je příští. Pak je zase variabilní. Taky potřebujeme trochu času. Já vím, že vy jste vždycky pro, že vám je jedno, co to Ministerstvo financí napíše, že vy musíte být pro. Ale my ostatní si to chceme aspoň přečíst a promyslet. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Volný, řádně přihlášený.

Poslanec Jan Volný: Pan kolega Stanjura má samozřejmě pravdu. Ale jsou to související zákony, to znamená celní zákon základní a provádějící, proto si myslím, že pokud chceme u 717 zkrátit, tam to budu také načítat, bylo by dobře, kdyby šly souběžně. Proto znovu opakuji a žádám o zkrácení na sedm dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Padl návrh na zkrácení na sedm dnů. Přivolám kolegy a kolegyně z předsálí. Eviduji žádost o odhlášení, všechny vás tedy odhlásím a požádám, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty na sedm dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 223, přihlášeno je 114 poslankyň a poslanců, pro návrh 56, proti 48. Konstatuji, že tento návrh byl zamítnut.

Končím projednávání tohoto zákona. Ano, prosím, paní poslankyně?

Poslankyně Margita Balaštíková: Dobrý den. Já bych chtěla zpochybnit hlasování. Mně nešla karta. Já jsem volala, ale asi jste mě, pane předsedající, neviděl.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Je tady návrh na zpochybnění hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zpochybnění hlasování, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 224, přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro návrh 100, proti 1.

S námitkou byl vysloven souhlas a budeme opakovat hlasování. (Žádost o kontrolu hlasování.) Dobře, bude provedena kontrola hlasování. (Po chvíli:) Můžeme pokračovat? (Ano.) Dobře.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty na sedm dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 225, přihlášeno je 121 poslankyň a poslanců, pro návrh 66, proti 49. Konstatuji, že lhůtu na projednání ve třetím čtení jsme zkrátili na sedm dnů.

Vzhledem k tomu, že nikdo nezpochybňuje proběhlé hlasování, končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

24.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona /sněmovní tisk 717/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych stručně uvedl návrh doprovodného zákona k celnímu zákonu při jeho projednání ve druhém čtení.

Předmětem tohoto návrhu jsou primárně změny vyvolané celním kodexem Unie a celním zákonem v jiných souvisejících zákonech. Většina těchto změn má terminologický a legislativně technický charakter. V rámci změn zákonů o Finanční a Celní správě ČR se navrhují důležitá související opatření směřující k posílení boje s daňovými úniky a ke zvýšení efektivity činností finančních a celních úřadů. Konkrétně se jedná o zavedení celostátní územní působnosti těchto úřadů k provádění daňové kontroly, rozšíření policejních kompetencí celních orgánů tak, aby nově mohly prověřovat spáchání trestných činů v oblasti DPH.

Součástí tohoto návrhu je i změna zákona o DPH, v níž se mj. navrhuje pro účely kontrolního hlášení zavést institut prominutí pokuty, který se bude týkat pokut v pevné výši 10 tisíc korun, 30 tisíc korun a 50 tisíc korun, a institut vyloučení vzniku pokuty, který se bude týkat pokuty v pevné výši 1000 korun. Tímto bude možné zpětně zohlednit ospravedlnitelné důvody pro prodlení s podáním kontrolního hlášení, přičemž tato úprava bude vztažena i na případy, které nastaly před účinností navrhované změny.

Závěrem svého úvodního slova avizuji, že bude navrženo zkrátit lhůtu pro zahájení projednání návrhu zákona ve třetím čtení na sedm dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 717/1 a 717/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Josef Novotný a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. I v tomto případě jej zastoupí pan poslanec Šincl. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Ano, děkuji. Opět pro velkou důvěru jsem byl požádán panem poslancem Novotným, abych ho zastoupil, takže dovolte, abych přednesl usnesení rozpočtového výboru:

I. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona (sněmovní tisk 717) schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů:

1. V části třicáté páté, Čl. XXXVI, bod 11, se slovo "celního" zrušuje.

2. V části čtyřicáté třetí, Čl. XLV, bod 16 se slovo "odstavce" nahrazuje slovem "odstavec".

3. V části čtyřicáté sedmé, účinnost zní: "Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou

a) ustanovení čl. I a čl. XLV bodů 1, 4 a 18, která nabývají účinnosti dnem 1. srpna 2016, a

b) ustanovení čl. XXXIII bodu 33 a čl. XXXIV bodu 3, která nabývají účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení tohoto zákona."

A nakonec tedy ještě zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Prosím, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Než se dostanu k pozměňovacímu návrhu, ke kterému jsem přistoupil, tak chci jenom připomenout, ať se podíváte na název těch dvou zákonů – je to celní zákon a související – a řešíme u toho pokuty z kontrolního hlášení. Až zase budou poslanci ANO prosazovat a říkat "my ty přílepky nechceme, řešme jenom, co tam patří", tak si na to vzpomeňte. Nic víc k tomu neříkám. Jenom to, že to bylo špatně. Aspoň že ministr financí uznal svou chybu a tady tu chybu napravuje. S tím my žádný problém nemáme, s tímto ustanovením.

A já bych se chtěl zeptat pana ministra, jestli je skutečně účelem tohoto zákona mj. zrušit svobodná pásma nebo svobodné celní zóny, jak se tomu říkalo dřív. Jestli to je úmyslem, nebo není, protože reálně tento návrh toto ustanovení obsahuje, a podle mě navíc důvodová zpráva neuvádí zcela korektní údaje.

Já tedy navrhuji, abychom zachovali u svobodných pásem legislativní stav stejný, který je k dnešnímu dni, nebo který byl k 1. lednu letošního roku. Ten pozměňovací návrh se dotýká tří paragrafů – nejprve paragrafu 33, kterým se mění bod 15, a to v části 33 – změna zákona o dani z přidané hodnoty:

1. se mění bod 15, který nově zní: § 33a včetně nadpisu zní: Daňový doklad při vývozu. Navrhuji zachovat stávající odstavec pod písmenem a): Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje daňový doklad vystavený podle § 28 odst. 1 písm. a).

b) – a ten se tam doplňuje: Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje rozhodnutí celního úřadu o umístění zboží do svobodného pásma v tuzemsku.

Dále navrhuji v paragrafu 66, který se týká osvobození od daně při vývozu zboží, tyto změny: Za navržený text odst. 1 zařadit jako poslední větu: "Za vývoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma v tuzemsku."

b) Za odstavec 2 zařadit nový odstavec 3 ve znění: "Osvobozeno od daně s návrhem na odpočet daně je také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma v tuzemsku."

Já bych poprosil ty, kteří si prohlasovali, že budeme jednat po 19. hodině, aby aspoň mlčeli. Pane místopředsedo, vás žádám, abyste mi zjednal klid v Poslanecké sněmovně. Já jsem tady nechtěl být po 19. hodině!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás, kolegyně a kolegové, žádám o ztišení, aby bylo dobře rozumět. Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji.

c) Odstavec 3 přečíslovat na 4 a za první větu zařadit text: "Dodání zboží na území třetí země je plátce povinen prokázat daňovým dokladem podle § 33a písm. a)."

d) V § 66 zařadit odstavec 5 ve znění: Za den umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma se považuje den potvrzený celním úřadem na rozhodnutí o umístění zboží ve svobodném pásmu v tuzemsku. Umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma je plátce povinen prokázat daňovým dokladem podle § 33a písm. b)." Navrhovaný odstavec 4 se pak přečísluje jako odstavec 6.

A poslední navržená změna. V § 68 Osvobození ve zvláštních případech se za odstavec 14 zařadí odstavec 15 ve znění: "Od daně s návrhem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží umístěného ve svobodném pásmu a poskytnutí služeb vztahující se ke zboží umístěnému ve svobodném pásmu."

Teď mi dovolte, abych tyto navržené změny zdůvodnil. Jak už jsem říkal, navrhuji zachovat legislativu ve znění platném k 1. lednu roku 2016. Teď vám uvedu šest důvodů pro to, abychom tak učinili.

Za prvé. Změny navrhované v zákonu o DPH nejsou z hlediska harmonizace prováděcího předpisu k celnímu kodexu nutné. Jsou navrhovány nad rámec předkládané materie.

Za druhé. Navrhované změny nejsou legislativně technického charakteru, jak uvádí předkladatel zákona. Ve skutečnosti jde o hluboký zásah do podmínek fungování svobodných pásem na území České republiky.

Za třetí. Svobodná pásma jsou v Evropské unii definována jako část celního území Evropského společenství, ve kterém se nevybírá clo ani DPH. Vše se vybere až při eventuálním propuštění zboží do volného oběhu. Uvalením DPH při umístění zboží do svobodného pásma je tato definice zásadním způsobem porušena a de facto se tak svobodná pásma ruší, což však předkladatel ve svém materiálu popírá. V rámci Evropské unie nelze mít různé definice, co je svobodné pásmo a co svobodné pásmo není.

Za čtvrté. Při vypořádání připomínek v rámci meziresortního připomínkového řízení... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, kolegyně a kolegové, ale jestli potřebujete něco řešit, jděte do předsálí, ať je v sále klid. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za čtvrté. Při vypořádání připomínek v rámci meziresortního připomínkového řízení v září 2015 je nepravdivé tvrzení, že zrušení osvobození od daně při dodání zboží do svobodného celního pásma je plně... (Další odmlka pro silný hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já požádám pravou část sálu o ztišení.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za čtvrté potřetí. Při vypořádání připomínek v rámci meziresortního připomínkového řízení v září 2015 je nepravdivé tvrzení, že zrušení osvobození od daně při dodání zboží do svobodného celního pásma – teď cituji: je plně v souladu se směrnicí Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty. Naopak v této směrnici v kapitole deset Osvobození od daně vztahující se na plnění související s mezinárodním obchodem, článek 156 odst. 1, je uvedeno toto: Členské státy mohou osvobodit od daně tato plnění: dodání zboží, které má být umístěno do svobodného pásma, atd.

Za páté. Předkladatelem navrhovaná daňová úprava odnímá dosavadní zvýhodnění exportujícím českým firmám, které využívají institut svobodného celního pásma v cenové konkurenci dalších států na třetích trzích. Svobodná celní pásma jsou právním konstruktem používaným v zákonodárství na podporu zahraničního obchodu. Tato podpora je nutná v soutěži s cenami například asijských exportérů ovlivněných takzvaným sociálním dumpingem a pomáhá překonat vysoká cla ve třetích zemí. Z 28 členských států Evropské unie má svobodná celní pásma 23 států.

Za poslední. Důležité je rovněž využití svobodného pásma jako nástroje k vyrovnávání disproporcí v dodavatelskoodběratelských vztazích u investičních celků, kdy exportér je při umístění zboží do svobodného pásma osvobozen z platby o DPH. Toto opatření zrychluje oběh kapitálu ve firmách. Jenom připomínám, že pak

to DPH se zaplatí v okamžiku, kdy se zboží, například investiční celek, uvádí do volného oběhu.

Děkuji za případnou podporu tohoto pozměňujícího návrhu. Ale pokud opět zkrátíte lhůtu na sedm dnů, tak se obávám, že nebudeme mít dostatek času o tom opravdu seriózně debatovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se pana ministra a pana zpravodaje na závěrečná slova. Není tomu tak. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V podrobné rozpravě se formálně hlásím k pozměňovacímu návrhu, který jsem před chvílí odůvodnil. Tento pozměňovací návrh obsahuje sněmovní dokument číslo 4175.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové a kolegyně, chtěl bych se také formálně přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům, které najdete jako sněmovní dokument 4165 a 4164.

A jako druhý bod bych chtěl požádat tuto ctěnou Sněmovnu opět o zkrácení doby na projednávání o (na) sedm dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Táži se pana zpravodaje a pana ministra, zda si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

V podrobné rozpravě padl návrh na zkrácení doby projednání na sedm dnů. Přivolám kolegy a kolegyně z předsálí. Také eviduji žádost o odhlášení, tak vás tedy všechny odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení vašimi kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 226. Přihlášeno je 117 poslankyň a poslanců, pro návrh 64, proti 45. S tímto návrhem byl vysloven souhlas a lhůta byla zkrácena na sedm dnů. Tím jsme skončili projednávání tohoto bodu.

Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do zítřejšího rána devíti hodin. Přeji vám pěkný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo ve 20.07 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. dubna 2016
Přítomno: 171 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: já se omlouvám od 14.30 z pracovních důvodů, dále pan poslanec Beznoska – zahraniční cesta, pan poslanec Marek Černoch z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Ivana Dobešová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jan Farský z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Matěj Fichtner z důvodu zahraniční cesty, Petr Gazdík z pracovních důvodů, Pavel Holík z důvodu zahraniční cesty, Hovorka Ludvík z pracovních důvodů, Jitka Chalánková ze zdravotních důvodů, Igor Jakubčík z pracovních důvodů, Miloslav Janulík z pracovních důvodů, Jaroslava Jermanová od 14 do 16 hodin z pracovních důvodů, Rom Kostřica z pracovních důvodů, Josef Nekl z důvodu zahraniční cesty, Josef Novotný z pracovních důvodů, Igor Nykl ze zdravotních důvodů, Miroslav Opálka ze zdravotních důvodů, Gabriela Pecková z pracovních důvodů, Marie Pěnčíková z osobních důvodů, Lukáš Pleticha z pracovních důvodů, Anna Putnová z pracovních důvodů, Karel Rais ze zdravotních důvodů, Antonín Seďa z důvodu zahraniční cesty, Pavel Šrámek z důvodu zahraniční cesty, Milan Urban bez udání důvodu, Dana Váhalová z pracovních důvodů, Kristýna Zelienková z důvodu zahraniční cesty, Jiří Zemánek od 14.30 ze zdravotních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: Richard Brabec z důvodu zahraniční cesty, Marian Jurečka z pracovních důvodů, Michaela Marksová z důvodu zahraniční cesty, Svatopluk Němeček z důvodu zahraniční cesty, Robert Pelikán z důvodu zahraniční cesty, Martin Stropnický z pracovních důvodů, Kateřina Valachová z pracovních důvodů a Lubomír Zaorálek do 11 hodin ze zdravotních důvodů.

Dále oznamuji, že dnes bude s náhradní kartou číslo 3 hlasovat pan poslanec Tejc.

Dnešní jednací den bychom měli zahájit pevně zařazenými body z bloku třetího čtení. Jsou to body 161 a 189, sněmovní tisky 610 a 570. Poté bychom měli projednávat další pevně zařazené body 62, 78 a 75. Jsou to sněmovní tisky 683, 559 a 724. Volebním bodům 206 až 209 bychom se měli věnovat ve 12.30 hodin.

Dále připomínám, že na 14.30 hodin jsou pevně zařazeny další body, a to 54, 55, 144, 50, 53 a 56. Jsou to sněmovní tisky 763, 764, 668, 495, 681 a 653.

S náhradní kartou číslo 13 bude hlasovat pan poslanec Vondráček.

Než přistoupíme k projednávání jednotlivých bodů, eviduji zde řadu přihlášek s přednostním právem a další přihlášení v souvislosti s návrhem na změnu programu. Jako první se hlásí pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, můžete mluvit.

Žádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení, aby bylo dobře rozumět. Prosím.

Poslanec František Laudát: Dobré ráno, dámy a pánové, my jsme si minulý týden – mluvím za TOP 09 – nechali udělat statistiku, jak funguje tato Poslanecká sněmovna v tomto volebním období. Jak již bývá standardem, tak prakticky nikoho to nezajímalo. Při projednávání návrhu pořadu schůze na jednotlivé týdny na politických grémiích Sněmovny už prakticky delší dobu vymizela jakákoliv snaha ze strany většinové koalice zařazovat body opozice. Včera jsme dostali jakýsi nejasný, mlhavý příslib po několika měsících... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, ale žádám zvlášť pravou část jednacího sálu o ztišení!

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dostali jsme jakýsi mlhavý příslib, ale není to vůbec jisté, na úterý 3. května, s tím, že předtím jsou zařazeny body, které budou zřejmě významně dlouhou dobu, nebo mohou být významně dlouhou dobu, diskutovány. Není jasné, zda koalice neprosadí preferenčně zase předřazení bodů dalších, které požadoval předseda klubu hnutí ANO.

Pro vaši informaci, když vezmeme toto volební období, bohužel vzhledem k tomu, že koalice se chová při formování programu jednotlivých schůzí velmi chaoticky, pak si tady i při nedohodě navrhuje jednotlivé body, nechce projednat, byť s negativním stanoviskem nebo výsledkem, opoziční návrhy, tak se navyšuje dramaticky počet projednávaných bodů. Je zcela jasné, že takový program nemůže být vyčerpán nikdy. Už jenom historicky můžeme vzpomínat na jednu schůzi v období Nečasovy vlády, kdy tehdejší předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová řekla, že byly vyčerpány všechny body programu schůze, a schůze byla předčasně ukončena, protože již nebylo co projednávat z toho, co bylo v celém zásobníku programu.

Tak pro vaši informaci – nebudu citovat schůze, které jsou mimořádné, kde je předem daný program, nesmí se měnit a vždy je to buď o několika bodech, či přímo monotematické, jak tomu bude i zítra.

Na 1. schůzi v tomto volebním období bylo na programu 21 bodů. Na schůzi druhé 27, na 4. schůzi 23. Mluvím o řádných schůzích. Na 6. schůzi už to vzrostlo na 81, což je podle mého názoru tak zhruba limit, co je stihnutelné, pokud se nevyužívá nebo nezneužívá variabilní týden, či dokonce mimořádné dny už z poslaneckých týdnů. Takže na 6. schůzi 81 bodů. Na sedmé to kleslo na 59, na osmé už bylo na programu 86 bodů, na desáté 116 bodů, na 17. schůzi 178, na 19. to kleslo na 137, 23. měla 140 bodů, 25. schůze měla 159 bodů, 26. schůze 131 bodů, 27. schůze 139 bodů...

Pane místopředsedo, já se obávám, že pokud nezjednáte klid, tak snad požádám o přestávku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás kolegyně a kolegové žádám skutečně o ztišení. Protože, jestli se tak nestane, sám přeruším schůzi do té doby, než bude v sále klid.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Na 29. schůzi – a tam si myslím, že už začal setrvale negativní trend – bylo na programu 173 bodů. A teď prosím o vaši zvýšenou pozornost. Počínaje 31. schůzí už neklesl počet bodů na programu pod 200. Takže na 31. schůzi bylo 215 bodů, 33. schůze 222 bodů, 36. schůze 228 bodů, 39. 200 bodů, 42. 225 bodů a 44. schůze, což je teď, 227 bodů. Takže pouze bod pod absolutním rekordem.

My jsme několikrát navrhovali, aby se zařadily alespoň na nějaký den nekontroverzní body, u kterých lze očekávat krátkou diskuzi nebo žádnou diskuzi. Prakticky by se jednalo o formální předklady. Přesto neúměrně dlouhé doby vláčíme – a jsou to vládní předklady. Například nekonfrontační zprávy o hospodaření státních či veřejných institucí za minulé roky, jsou to mezinárodní smlouvy a další a další obdobné body. Takže ani u vlastních předkladů jste na to nešli. Vy velmi často mluvíte, a to nejenom ústy místopředsedkyně Sněmovny, první místopředsedkyně Sněmovny, o tom, jak se chová arogantně, nekonstruktivně opozice. My jsme se vám poslední dobou snažili v řadě vašich problémů nabídnout pomocnou ruku, ať už to bylo v případě resortu dopravy k elektronickému mýtnému, kde i nadále považujeme tu situaci za velice krizovou. Přestože jste kvitovali a slibovali v tomto spolupráci, neudělali jste vůbec nic. Včera jste arogantně odmítli i nabídku na to, abychom se zabývali zřejmě největším problémem resortu dopravy v jeho historii, a to je problém neplatných posudků vlivu na životní prostředí prakticky u všech významných dopravních staveb. A jak jsem říkal, netýká se to jenom dopravních staveb, týká se to veškerých staveb, které mají neplatnou nebo zastaralou takzvanou EIA. (V sále je trvale rušno.)

Opět, abych nemluvil pouze v nějakých fabulacích...

Pane místopředsedo, to skutečně, tohle není atmosféra pro projednávání věcí ve Sněmovně Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Kolegyně a kolegové, žádám vás o ztišení. Jestliže máte něco důležitého, co si potřebujete sdělit, odejděte do předsálí, nebo skutečně přeruším schůzi. Prosím, pokračujte.

Poslanec František Laudát: Takže prosím, přečtu vám tady statistiku toho, jak se chováte k opozičním návrhům.

Sněmovní tisk 166, novela ústavního zákona Ústava ČR, předkladateli jsou TOP 09 a Starostové. Oficiálně do systému, to znamená k projednání ve Sněmovně, předloženo v dubnu 2014. Sněmovní tisk 183, novela zákona o místním referendu, předklad z jiné opoziční strany. Sněmovna mohla projednávat, nebo bylo předloženo v dubnu 2014. Sněmovní tisk 220, novela zákona horní zákon, předloženo našimi poslanci. Ve Sněmovně od června 2014. (Další odmlka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak já začnu jmenovat ty, kteří ruší svým bavením se. Pan poslanec Benda... Pan poslanec Foldyna... Žádám vás o ztišení, abyste respektovali toho, kdo mluví. Prosím, pokračujte.

Poslanec František Laudát: Sněmovní tisk 226, návrh zákona o zrušení zákona o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Pokud si vzpomínám, je to z dílny KSČM – předloženo v červnu 2014. Sněmovní tisk 232, novela zákona o Ústavním soudu, předloženo TOP 09 a Starosty v červnu 2014. Sněmovní tisk 233, novela ústavního zákona Ústava ČR, předloženo TOP 09 a Starostové v červnu 2014. Sněmovní tisk 249, novela zákona o obcích, opět z naší dílny – předloženo červen 2014. Sněmovní tisk 278, novela školského zákona z naší dílny – z července 2014. Sněmovní tisk 282, novela zákona o obcích, z naší dílny – předloženo v srpnu 2014. Sněmovní tisk 320, novela zákona o registrovaném partnerství z TOP 09 a Starostové – předloženo v září 2014. Sněmovní tisk 323, návrh zákona trestní zákoník, předloženo opoziční stranou v září 2014. Sněmovní tisk 335, návrh zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, návrh TOP 09 a Starostové – září 2014. Sněmovní tisk 357, novela zákona o loteriích a jiných podobných hrách z opozičního předkladu v listopadu 2014. Sněmovní tisk 371, návrh zákona o specifických zdravotních službách z dílny TOP 09 a Starostové – prosinec 2014. Sněmovní tisk 378, návrh zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů bývalým vojákům – předloženo prosinec 2014. Sněmovní tisk 432, návrh zákona o státním zastupitelství – březen 2015. Sněmovní tisk 535, návrh zákona o státní sociální podpoře z naší dílny – červenec 2015. Sněmovní tisk 433, návrh zákona o živnostenském podnikání z naší dílny – březen 2015. Sněmovní tisk 599, návrh zákona občanský soudní řád z naší dílny – předloženo v září 2015. Sněmovní tisk 478, návrh zákona, kterým se zrušuje zákon o významné tržní síle – předloženo v květnu 2015. Sněmovní tisk 524, návrh zákona o střetu zájmů, vidíte evergreen z naší dílny – předloženo v červnu 2015.

Sněmovní tisk 676, návrh zákona o volbách do Parlamentu ČR, TOP 09 a Starostové – prosinec 2015. Sněmovní tisk 525, návrh zákona trestní zákoník, z opoziční strany – předloženo do Sněmovny v červnu 2015. Sněmovní tisk 533, návrh o sociálních službách – předloženo v červnu 2015. Sněmovní tisk 539, návrh zákona o soudech a soudcích z naší dílny – červenec 2015. Sněmovní tisk 541, návrh zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny z naší dílny – červenec 2015. Sněmovní tisk 557, návrh zákona, kterým se zrušuje zákon o silniční dani, návrh ODS – červenec 2015. Sněmovní tisk 592, návrh zákona o obchodních korporacích z opozičních stran – září 2015. Sněmovní tisk 390, návrh zákona o zajištění právní pomoci z opoziční strany – leden 2015. Sněmovní tisk 392, novela zákona o pojistném na sociálním zabezpečení z opoziční strany – leden 2015. Sněmovní tisk 402, návrh zákona o vysokých školách z opoziční dílny – únor 2015. Sněmovní tisk 420, novela ústavního zákona Ústava ČR – únor 2015. Sněmovní tisk 421, novela zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny – únor 2015. Sněmovní tisk 593, návrh zákona o pobytu cizinců na území ČR – září 2015. Sněmovní tisk 620, návrh zákona o referendu o vystoupení ČR z EU – říjen 2015. Sněmovní tisk 621 – už jsem

v poslední třetině prosím – návrh zákona o referendu k imigračním kvótám EU – říjen 2015. Sněmovní tisk 629, návrh zákona o úředním jazyce ČR – říjen 2015. Sněmovní tisk 630, návrh zákona o státním občanství ČR – říjen 2015. Sněmovní tisk 635, návrh zákona o DNA z dílny TOP 09 a Starostů – říjen 2015. Sněmovní tisk 636, návrh zákona o horské službě ČR – říjen 2015. Sněmovní tisk 657, návrh zákona o detenčních centrech pro nelegální migranty v cizích státech – listopad 2015. Sněmovní tisk 660, návrh zákona o zdravotních službách – listopad 2015. Sněmovní tisk 670, návrh zákona proti terorismu – prosinec 2015. Sněmovní tisk 675, návrh zákona trestní zákoník – prosinec 2015. Sněmovní tisk 697, návrh zákona o znalcích a tlumočnících z naší dílny – leden 2016. Sněmovní tisk 700, návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině – leden 2016. Sněmovní tisk 701, návrh zákona o rozhlasových a televizních poplatcích – leden 2016. Sněmovní tisk 709, návrh zákona o podporovaných zdrojích energie – leden 2016. Sněmovní tisk 714, návrh zákona o zákazu halal porážek – únor 2016. Sněmovní tisk 721, návrh zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění – únor 2016. A poslední bod, který jsme našli v systému – sněmovní tisk 730, návrh o nemocenském pojištění.

Dámy a pánové, ještě krátké shrnutí. Počet všech návrhů zákonů, nikoliv zpráv, smluv, rozpočtů, interpelací – potuluje se tady 435 tisků. Počet schválených zákonů je 147. Počet zákonů, které uvízly v prvém čtení, bylo to děláno k minulému týdnu, bylo 88 návrhů. Počet návrhů poslanců či skupin poslanců je 51 tisků, z toho návrhů TOP 09 je 21 tisků. Z 51 tisků, o kterých mluvím, kdy se jednalo o poslanecké aktivity, tak v roce 2013 nebyl předložen žádný. Ale prosím, v roce 2014 z 51 už bylo k projednání 15 tisků. Z toho 10 tisků bylo TOP 09 a Starostů. V roce 2015 – 29 tisků, z toho 9 tisků TOP 09 a Starostů. A v roce 2016 bylo předloženo 7 tisků, z toho 2 byly z naší dílny. To znamená, že to, jak nakládáte s opozičními návrhy, na kterých jsou v některých případech i podepsáni vaši poslanci, či jsou to i vaše návrhy, tak už od roku 2014 tady leží neprojednáno 15 tisků.

Dámy a pánové, domníváme se, že by bylo potřeba tuto situaci řešit. Jestli chcete na veřejnosti tvrdit, že se chováte vůči opozici korektně a vstřícně, tak prosím vyhraďte alespoň jeden den v každém řádném zasedání Sněmovny, kdy skutečně bude šance, aby opoziční poslanci plnili Ústavou jim danou funkci a mohli přicházet s vlastními legislativními iniciativami.

Dámy a pánové, proto jsme se dneska rozhodli po včerejším – z mého pohledu velmi nešťastném – chování, ke kterému jsem neviděl po naší toleranci na grémiu žádný důvod předsedy klubu sociální demokracie, že znovu upozorníme, které důležité body jsou neprojednány, které nechcete zařadit v projednatelných časech.

Děkuji vám za pozornost a trpělivost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Než udělím slovo dalšímu přihlášenému, načtu omluvu. Dnes ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Petr Kudela. Dále je s přednostním právem přihlášený pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, mám několik návrhů, změn programu. Naprostá většina z nich se týká nekonfliktních

bodů. Jsme vedeni snahou, aby se celkový počet bodů snížil. To znamená, abychom pokud možno do konce této schůze, je tento týden a variabilní týden, projednali bodů co nejvíce.

Za prvé navrhuji – máme tam totiž k projednání zejména v bloku zpráv ještě zprávy, které hodnotí rok 2014, a jsme v roce 2016. Myslím, že bychom se s tím měli co nejrychleji vypořádat. Už tím vysokým datem je zřejmé, že jednání bude v zásadě formální, protože v dubnu nebo v květnu roku 2016 projednávat výroční zprávy o činnosti různých institucí za rok 2014, když už máme v mnoha případech i výroční zprávy za rok 2015, nebude příliš efektivní. Tím spíše bychom to měli rychle projednat a dostat to do skupiny projednaných bodů.

Za prvé navrhuji, abychom bod 212 – Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014, sněmovní tisk 542, zařadili pevně ve středu 4. května odpoledne jako první bod. Variantně ve čtvrtek 5. května po písemných interpelacích jako první bod.

Dále navrhuji, abychom bod 213 –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, já vás požádám o mírnější tempo, protože nejsem schopen si návrh zaznamenat, protože jste ho nedal v písemné podobě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, mám pro vás dobrou zprávu. Mám to v písemné podobě a po svém vystoupení vám to předám, aby se pak mohlo hlasovat přesně a nemusel jste si to zapisovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ale klidně budu mluvit pomaleji. Měl jsem snahu, ať toho projednáme co nejvíce, ale proč bych nevyhověl koaličnímu místopředsedovi Poslanecké sněmovny. Takže hezky zvolna.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jestliže to máte písemně, můžete číst, jak jste...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za druhé bod 213 – Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014, sněmovní tisk 577, navrhuji pevně zařadit ve středu 4. května odpoledne jako druhý bod, nebo variantně ve čtvrtek 5. května po písemných interpelacích jako druhý bod.

Další bod se opět týká roku 2014. Za třetí navrhuji projednat bod 214 – Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014, sněmovní tisk 582, a to tak, že ho pevně zařadíme ve středu 4. května odpoledne jako třetí bod, variantně ve čtvrtek 5. května po písemných interpelacích jako třetí bod.

Další zpráva, která se zabývá rokem 2014, je bod 215 – Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2014, sněmovní tisk 595. Navrhuji zařadit pevně

ve středu 4. května odpoledne jako čtvrtý bod, variantně ve čtvrtek 5. května po písemných interpelacích jako čtvrtý bod.

Dále navrhuji pevně zařadit bod číslo 227 – Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015, sněmovní tisk 762, pevně na středu 4. května 2016 odpoledne jako pátý bod, variantně ve čtvrtek 5. května po písemných interpelacích jako pátý bod.

Dále navrhuji projednat další bod z bloku zprávy, a to Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2015, sněmovní tisk 765, pevně zařadit ve středu 4. května odpoledne jako šestý bod, nebo variantně ve čtvrtek 5. května po písemných interpelacích jako šestý bod.

A poslední bod z bloku zpráv, který v tom bloku máme už déle než rok, je to bod 229 – Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy. Navrhuji ho pevně zařadit ve středu 4. května odpoledne jako sedmý bod, variantně ve čtvrtek 5. května po písemných interpelacích jako sedmý bod.

A dále jsem vybral dva poslanecké návrhy zákonů v prvém čtení, které navrhuji projednat takto:

Bod 90 – Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocha a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 323, prvé čtení. Tento bod navrhuji zařadit pevně dnes odpoledne jako druhý bod, variantě tento pátek 22. dubna jako druhý bod po již pevně zařazených bodech, nebo variantně v úterý 3. května jako třetí bod. Z toho seznamu navrhovatelů sami můžete usoudit, že to je návrh, který má podporu vlastně všech poslaneckých klubů, nebo takřka všech poslaneckých klubů, protože jsem četl ty navrhovatele a myslím, že každý z nich je z jiného klubu, takže to není čistě opoziční návrh, ale skutečně poslanecký návrh podaný napříč politickým spektrem.

A poslední návrh je návrh z dílny Občanské demokratické strany. Je to návrh, který dlouhodobě my prosazujeme. Je to návrh na zrušení silniční daně. Je to bod 113 – Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon číslo 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 557, prvé čtení. Navrhuji tento bod pevně zařadit dnes odpoledne jako první bod, variantně v pátek 22. dubna jako první bod a variantně v úterý 3. května jako první bod. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další s přednostním právem se hlásí pan předseda Faltýnek, po něm pan předseda Mihola. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající. Dovolte mi, abych jménem poslaneckého klubu ANO navrhl pevné zařazení bodu 25. Jedná se o Vládní návrh zákona o prokazování původu majetku, sněmovní tisk 504, ve druhém čtení, na dnešek jako první bod po třetích čteních. Činím tento návrh i přesto, že jsem si vědom počtu přihlášených kolegyň a kolegů k pořadu dnešní schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan předseda Mihola. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, chtěl bych požádat o pevné zařazení bodu 66, sněmovní tisk 712, a to na pátek jako třetí bod. Je to zákon o vinohradnictví a vinařství a byl bych rád, kdyby to bylo zařazeno po bodu o podpoře sportu a po zákonu o hmotné nouzi. Jako třetí bod v pátek. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Nebudu zdržovat. Jen jsem chtěl poděkovat a ocenit, že k našemu řekněme protestu proti nepochopení projednávat naše tisky se přidali i oba dva předsedové koaličních klubů. My si toho vážíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Eviduji zde řadu přihlášek s návrhy na změnu programu. Budu je brát tak, jak přicházely, v tom pořadí. První tedy vystoupí paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, já nejsem člověk, který příliš často zde vystupuje a něco po sněmovně chce, aby se projednávalo. Ale průběžně neustále projednáváme zákony, které míjejí náš poslanecký návrh, to je návrh na změnu jednacího řádu, aby každý zákon, který bude navržen, každý legislativní návrh byl podroben kritériu, jaký bude mít dopad na rodinu. Tento bod je v programu naší schůze pod číslem 110, má sněmovní tisk 541. A já bych velmi prosila, aby mohl být zařazen 3. 5., v úterý, buď jako druhý pevně zařazený bod, nebo – protože jsem si vědoma, že oba pevně zařazené body spolu souvisejí, které tam jsou dosud, tak jako třetí pevně zařazený bod, anebo aby tento tisk byl zařazen na program 4. 5., a to po bloku třetího čtení jako první pevně zařazený bod.

Proč je to? Proč tolik na to naléhám? Protože když se bavíme o školství, když se bavíme například o tom, jestli děti v mateřské škole mají být od dvou nebo od tří let, to je přesně to, kdy dáváme najevo, co pro nás znamená rodina. Dámy a pánové, my už teď začínáme být v situaci, kdy bohužel i někteří představitelé vlády dávají najevo, co pro ně rodina je. Když může jedna z našich ministryň v podstatě navrhovat, že stačí, aby si žena zašla na kliniku, tam se nechala oplodnit a o žádném otci se vůbec nebudeme bavit, zatímco souběžně odpovědní muži, kteří se cítí být otci, touží po tom, aby mohli mít například dítě ve společné péči, tak je jasné, že tady je něco v nepořádku. A že to postupuje poměrně rychlým tempem.

Já vím, že vláda nedoporučila tento náš návrh z důvodu, že není vlastně jasné, co je rodina. No právě – právě proto bychom měli o tom začít mluvit. Protože my sice nebudeme hledat při diskusi o této změně, návrhu změny jednacího řádu, nebudeme

hledat novou definici rodiny. My budeme obhajovat rodinu, tak jak je dosud zatím naší populací zcela normálně vnímána. A ten okamžik, nebo ta doba, kdy bude takto normálně vnímáno, že rodinu tvoří otec, matka a děti a další generace, tak tahleta doba se zdá jak v evropském kontextu, a bohužel se to přeneslo i k nám, jakoby mizí. A já bych teď velmi nerada, abychom jednou hledali definici rodiny a přišli na to, že to je jedna dospělá osoba a pes nebo něco takového. Ono to teď vypadá směšně, ale tyhlety morbidní názory se skutečně začínají projevovat a zcela jasně se deklarovat.

Takže já ještě jednou prosím, přistupme k tomu, aby ta jediná jednotka, která je přirozená ve společnosti, která zaručuje, že společnost vůbec má nějaké pokračování, aby tato přirozená jednotka, kterou je rodina jako vícegenerační spojení lidí, kteří k sobě mají bezvýhradné vztahy a kteří také vůči sobě prokazují bezvýhradnou podporu, tak aby tato jednotka byla pod zvláštní ochranou státu. A jak to můžeme lépe udělat, než že každou normu, každé nařízení, kterým je vázán občan našeho státu, každou normu podrobíme tomuto kritériu: Jaký to má dopad na rodinu. To nebude mít žádné velké ekonomické nároky, a tak dále, ale to bychom zdůvodňovali, až by se to projednávalo.

Čili ještě jednou prosím, aby tento bod do dnes schváleného pořadu s číslem 110, číslo tisku 541, byl zařazen (upozornění na čas) buď 3. 5. jako třetí pevně zařazený bod, nebo 4. 5. (Obrací se k předsedajícímu.) Já vám to, pane předsedající, dám. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než udělím další slovo, tak dnes ruší svou omluvu pan ministr Zaorálek. Jako další přihlášený je pan poslanec Herbert Pavera. Prosím.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné dopoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážení členové vlády. Já bych chtěl pomoci panu předsedovi poslaneckého klubu KDU-ČSL, panu Jiřímu Miholovi, k tomu, abychom ještě, kdyby náhodou v pátek nevyšlo projednávání vinohradního zákona, aby tento vládní návrh, bod 66, tisk 712 v prvém čtení, byl zařazen také případně na středu 4. 5. 2016 jako první bod odpoledne po pevně zařazených bodech. Včera jsme tento zákon, jak jste zjistili, nestihli projednat, a protože všichni nějakým způsobem, nebo většina z nás nějakým způsobem asi má rádo víno a určitě si říkáme, že tomu vínu rozumíme, tak určitě se těšíme na projednávání tohoto zákona. Takže velmi podporuji, aby tento zákon byl už na projednávání co nejdříve.

Dovolím si ale krátký komentář k té novele zákona o vinohradnictví a vinařství. Na začátku musím říct, že opravdu souhlasím s tím, že se vláda snaží omezit černý trh s pančovaným vínem a také s tím spojené možné daňové úniky, které můžou být až ve výši 4 mld. korun. Obecně se ale domnívám, že oblast vinařství a výroby vína je velmi přeregulovaná. Mám velké pochybnosti o nových nařízeních, kde je vinotéka v novém znění zákona označena jako výrobce a víno samotné si jako nechá u vinaře vyrobit. Tím se odpovědnost za případné problémy přenáší na vinotéky. Potom se ale ztrácí význam zvýšení pokut na 50 mil. korun za falšování vína. To považuji za velký, velký populismus. Nikdy přece nemohou výrobci dostat takovou velkou,

likvidační pokutu. Domnívám se, že toto opatření asi zapříčiní velkou nevoli u prodejců. Taktéž vést evidenci u Ústředního kontrolního zkušebního ústavu zemědělského pro vinotéky v postavení výrobců bude další nemalá byrokratická zátěž. Rozhodně by u falšování vína nemělo být posuzováno stejně vydávání vína za jiné víno, ředění vodou, přidávání zakázaných látek na stejné úrovni jako chyba na etiketě v otázce evidenčních čísel jakosti, což se klidně může stát i v tiskárně. Navrhl bych tedy dát velmi přísné pokuty, klidně i likvidační, za falšování vína, ale výrazně nižší za chyby, které je možno považovat za formální.

Novela dále zavádí nové typy značení vína a logotypy. Tyto změny však cílí pouze na takzvaná tichá vína vyrobená v České republice. Z jakého důvodu předkladatelé nepamatovali třeba na vína šumivá, mi není dost jasné.

Ministerstvo zemědělství tak přichází s tvrdšími podmínkami pro české producenty, a z ciziny se stále dováží nekvalitní víno, které bývá někdy úmyslně špatně značeno. Například vína se zahraničními etiketami, kde je vyobrazen typický moravský sklípek, a na zadní straně je malým písmem napsaná země původu. Třeba i proč tady o tom mluvím, protože diskuse o vinohradnickém zákonu bude opravdu velmi, velmi závažná a dlouhá.

Na novele mi také vadí, nebo vadí i absence pojmu doslazeno nebo docukřeno. V současnosti existují vína sice jakostní bez přívlastku, ale je možno je docukřovat, což samozřejmě konečný zákazník ale také neví. Je to podobné i u vín moravské zemské víno, kde se konzumenti ani nedovědí, zda vinař cukřil, či nikoliv.

Přiznám se, že také netuším, za jakého důvodu Ministerstvo zemědělství v návrhu novelizace využívá výrazy jako pěstitelský sekt či aromatický sekt, které se vlastně vůbec nepoužívají. To považuji za naprostou zbytečnost. Naopak bych přivítal, kdyby novelizace obsahovala kategorii oranžové víno, což je víno vyrobené z červených odrůd révy vinné metodou macerace hroznů a kvašení společně se slupkami a třapinami a následné zrání v dřevěných sudech. Pro méně znalé jen uvedu, že se jedná o znovuobjevený způsob výroby velmi zajímavých vín, který ve světě poměrně rychle získává oblibu, a není to ani bílé ani růžové víno. Možná by nebylo špatné zařadit také, nebo nadřadit biovíno jako samostatnou kategorii v rámci klasifikace vín.

A poslední poznámka k sudovým vínům. Vinařský zákon se původně změnil hlavně proto, že po metanolové aféře se spousta nepovedených chemiků vrhla na falšování vína.(Vypršel vám čas, pane poslanče.) Dobře. Doufám tedy... (Slabý potlesk ze středu sálu.) Děkuji, děkuji také.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Skutečně důkladně jste zdůvodnil pevné zařazení tohoto bodu. Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl navrhnout pevné zařazení bodu 32, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 159/2006 Sb., o střetu zájmů, jde o sněmovní tisk 564, podotýkám druhé čtení, a to alternativně na 3. 5. jako první bod našeho jednání, anebo 4. 5. jako první bod po pevně zařazených bodech tohoto jednání.

Já bych stručně zdůvodnil svoje důvody. Když jsem někdy v lednu prosadil v ústavněprávním výboru některé změny, které se týkaly zákona o veřejných zakázkách, účasti firem členů vlády ve veřejných zakázkách, tak někteří kolegové ze sociální demokracie už tehdy ten návrh podpořili a říkali, že nechtějí – což potom změnili názor na plénu Poslanecké sněmovny – že nechtějí, aby se tato věc řešila v zákoně o veřejných zakázkách, to znamená účast firem členů vlády ve veřejných zakázkách, aby se to řešilo komplexně v zákoně o střetu zájmů. Tehdy zde přítomný pan premiér vyzval k tomu, aby se tato věc v zákoně o střetu zájmů upravila. Já jsem tedy znovu předložil podobný návrh zákona o střetu zájmů, kolega poslanec Jan Chvojka ze sociální demokracie připravil velmi široký pozměňovací návrh, který reaguje na usnesení, nebo zřejmě reaguje na usnesení sjezdu sociální demokracie, ve kterém tato strana říká, že bude bojovat proti střetu zájmů a proti kumulaci ekonomické, mediální a politické moci do jedněch rukou. A pan premiér tady na půdě Poslanecké sněmovny sliboval, že nepochybně v dubnu tento zákon projednáme a bude moci být případně schválen.

Tak máme duben, druhé čtení – projednání se dá taky chápat jako dokonce už schválení. Ale dobře, tak bavíme se stále o druhém čtení. Já se chci takto zeptat, a jestli by mi na to i pan premiér byl ochoten teď odpovědět, proč sociální demokracie poté, co na její tlak příslušné výbory Poslanecké sněmovny tento návrhy projednaly, tak proč se sociální demokracie se brání tomu, aby vůbec proběhlo druhé čtení tohoto návrhu zákona. Já to hodnotím jako obstrukci vládního návrhu ze strany vládní koalice a chtěl bych tady slyšet, pokud pan premiér je k tomu ochotný, prohlášení, zda vůbec a kdy sociální demokracie bude tento zákon chtít projednat ve druhém, případně ve třetím čtení, anebo ho tady bude chtít nechat natrvalo zaparkovat a bude zkrátka nenaplňovat svoje deklarace ať už ze sjezdu sociální demokracie, nebo z předsednictva sociální demokracie. Jestli zkrátka kolegu Chvojku v jeho návrhu, který předložil k tomuto návrhu a který podpořil ústavněprávní výbor, nechá sociální demokracie samotného.

A já chci ještě doplnit, že tento zákon neobsahuje jenom střet zájmů u členů vlády, ale obsahuje celou řadu jiných ustanovení, např. přiznání politiků z hlediska majetkových přiznání při nástupu do výkonu funkce, rozšiřuje se okruh věcí, které politik musí přiznat do majetkových přiznání, ústavněprávní výbor navrhuje majetková přiznání pro soudce a státní zástupce. Vláda má mimochodem tento zákon ve svém programovém prohlášení jako priority, a nyní vládní poslanci tento návrh odkládají a tzv. ho parkují v Poslanecké sněmovně. Takže bych vás chtěl požádat o zařazení na některý z pevných bodů, dokonce navrhuji zařazení do tzv. opozičního okénka, protože chci zdůraznit jako jednu variantu, že toto není zákon, který má podporu jenom vládní koalice, ale nepochybně ty principy, které jsou v něm obsaženy, podporují i některé opoziční strany. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a neodcházejte, pane poslanče, protože další přihláška na změnu programu je opět vaše. Připraví se pan poslanec Vilímec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Takže děkuji za slovo. Já navrhuji ještě jedno pevné zařazení bodu, který se týká bodu číslo 117, na 3. 5. jako druhý pevně zařazený bod. Je to sněmovní tisk 599. Navrhuji tedy na 3. 5. jako druhý pevně zařazený bod. Je to novela občanského soudního řádu, která byla také předložena už před dávnou dobou. Navrhuje se zrušit institut přísedících v občanském soudním řízení, neboť účast laického prvku na rozhodování civilních sporů se v současné době jeví jako nepřínosná a nehospodárná. Podle platné právní úpravy nyní přísedící rozhodují pouze pracovněprávní spory a dle odhadů Ministerstva spravedlnosti tvoří tato agenda pouze pět procent případů projednávaných u okresních soudů.

Chci říci, že podobný návrh, který jsem připravil já, připravilo v minulosti již Ministerstvo spravedlnosti, akorát k němu nebyl dokončen legislativní proces. Skutečně pokládám institut přísedících v civilních sporech za neúčelný, protože často dochází k tomu, že se nedostavují k jednání, musí se rozhodovat v tříčlenných senátech a v případě nepřítomnosti jednoho přísedícího při rozhodování pak soud nemůže vynést rozsudek. Víte také, někteří z vás jste v zastupitelstvech měst a obcí, účastníte se volby přísedících a víte také, jaké problémy to vyvolává. Chtěl bych říci, že zákon nezná vůbec žádná, řekněme, kvalifikační kritéria pro institut přísedících, o institut přísedících není dlouhodobě velký zájem, a jak jsem zmínil, řada přísedících přistupuje k výkonu své funkce liknavě, nedostavuje se na jednání bez omluvy a v řadě případů je třeba i s ohledem na nepřítomnost přísedícího jednání odročovat.

Naopak doplním ještě, že v trestních řízeních počítám s tím, že by institut přísedících zůstal zachován, protože laický prvek v trestních řízeních v celé řadě evropských států funguje, takže do toho zasahovat nechci. Taky dodávám, že i Bílá kniha justice, kterou připravuje současný ministr spravedlnosti, počítá s obdobným záměrem. Takže nevím, co by mělo bránit tomu, abychom tuto novelu občanského soudního řádu projednali. Proto vás žádám, abychom ji zařadili na 3. 5. jako druhý pevně zařazený bod. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Další vystoupí pan poslanec Vilímec, který zde má také dvě přihlášky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, možná to stihnu v jednom vystoupení. Dovolte mi načíst návrh některých změn v odsouhlaseném pořadu této schůze.

Již včera v souvislosti s pevným zařazením obou novel zákonů o důchodovém pojištění na středu 4. května tady proběhla poměrně menší debata o tom, že v takovém případě nebude s největší pravděpodobností možné fakticky doprojednat tentýž den antikuřácký zákon. Ty dva body novel zákona o důchodovém pojištění, body 166 a 167, se v prvním případě týkají předčasných odchodů do důchodu hlubinných horníků a v tom druhém případě přiznání kompetence vlády o zvyšování důchodů, a to nad rámec automatického propočtu.

Proč ta obava zde padla, že nebude možné projednat ten antikuřácký zákon ve třetím čtení. Protože dobře víme, že bylo podáno asi 220 pozměňovacích návrhů. Garanční výbor předpokládá 220 jednotlivých hlasování a je to zákon zasahující do

nejrůznějších práv občanů. Neřeší jen otázku omezení kouření, ale i dalších věcí, proto k němu bylo podáno tolik pozměňovacích návrhů. Můžeme tedy očekávat velmi dlouhou debatu, tak jak jsme byli svědky v prvním i druhém čtení. I ony dvě novely důchodového zákona, které byly předřazeny, budou ještě také předmětem větší diskuse ve třetím čtení, protože k oběma těmto vládním návrhům navrhuje Česká strana sociálně demokratická prostřednictvím pana předsedy klubu Sklenáka pozměňovací návrhy, které významným způsobem mění vládou schválená pravidla jak pro odchod do důchodu hlubinných horníků, tak i pro kompetenci vlády zvyšovat důchody. Nestává se často, aby člen vládní koalice, v jehož gesci je příslušné ministerstvo, takovým způsobem navrhl změnit vládní návrh přímo na plénu Poslanecké sněmovny bez projednání v dotčeném výboru. U sněmovního tisku 725 také občanská demokratická strana navrhla alternativně zvýšení základní výměry důchodu z devíti až na deset procent průměrné mzdy, stejně tak trochu jiný systém možnosti zvyšování důchodů, který by byl částečně garantován ze zákona a zčásti pod kontrolním dohledem Parlamentu. Proto navrhuji i z těchto důvodů, aby původní zařazení těch dvou sněmovních tisků novel zákona o důchodovém pojištění, tedy 167 a 166, to byly ty body, bylo změněno, a navrhuji tedy změnit to pevné zařazení bodu 167 a bodu 166 ze 4. května na pátek 6. května, a to buď jako první dva body, nebo alternativně jako třetí a čtvrtý bod s ohledem na pravděpodobně plánovanou účast guvernéra České národní banky u bodů 221 a 222 týkajících se zpráv spojených s Českou národní bankou

Dále mi dovolte, abych načetl – a to je předmětem té druhé přihlášky – návrh na pevné zařazení bodu 113. Je to sněmovní tisk 557, již citovaný panem předsedou Stanjurou, návrh zákona o zrušení silniční daně. Návrh je tady již z července 2015. Je to poslanecký návrh zákona poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon o dani silniční. I tento zákon je potřeba projednat v prvním čtení. Víte dobře, že má pozitivní dopady na snížení daňové zátěže u podnikatelů využívajících motorová vozidla ke svému podnikání. Na druhé straně nevede k nějakým nezvládnutelným dopadům do státního rozpočtu. V tomto případě tedy navrhuji alternativně jeho projednání coby třetího bodu v úterý 3. května po již pevně zařazených bodech, případně jako první bod 4. května odpoledne od 14.30 hodin nebo jako první bod v pátek 6. května po již pevně zařazených bodech.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Jako další má přihlášku pan poslanec Kalousek, připraví se pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych požádal o pevné zařazení bodu 103, novela zákona, kterým se zákon o významné tržní síle zrušuje. Dovolte mi prosím, abych vás seznámil stručně s historií tohoto tisku. Ta sama o sobě je do určité míry výkřikem obžaloby vládní koalice, jak zachází se zákonodárnou iniciativou opozičních poslanců.

Tento tisk byl rozeslán poslancům 6. května 2015. V následujícím týdnu Parlamentní institut vypracoval stanovisko ke kompatibilitě tisku s právem Evropské unie a shledal ho plně kompatibilním. Předtím byl předložen 5. května 2015, tzn. bude to již téměř rok, co tady tento tisk leží. K vyjádření vládě byl zaslán 7. května 2015 a vláda zaslala stanovisko 3. června 2015. 3. června, ve stejný den, bylo rozesláno stanovisko vlády, které bylo uvedeno jako nesouhlasné, ale to dokážu pochopit, protože vláda byla seznámena pouze s důvodovou zprávou a nikoliv s pádnými argumenty, které bych rád předložil Poslanecké sněmovně, ale již rok nemohu. Znáte jistě ten mučivý pocit, když chcete někoho oslovit, někoho varovat, kdy mu chcete udělat něco dobrého a nemáte šanci to říct. A v těchto mukách já trávím již rok, a přestože jsem byl již dlouho trpělivý, tak ztrácím víru, že při normálním režimu na tento bod přijde řada a já to budu moci vyslovit.

Proto si dovoluji navrhnout, abychom tento bod 103, který tady leží již rok, pevně zařadili, a to dnes jako první bod po obědě. Pokud s tím nebudete souhlasit, pak navrhuji jako alternativu, aby byl zařazen pevně dnes v 18 hodin 10 minut. Pokud ani to nebude pro Sněmovnu přijatelné, pak pevně věřím, že mi vyhovíte a zařadíte bod 103 ve čtvrtek 21. 4. hned po ústních interpelacích. A jako poslední dvě možnosti nabízím jako alternativu zařadit bod 103 pevně na 22. 4. buď jako první bod před blokem třetích čtení, anebo jako alternativu, neprojde-li tento návrh, nebude odhlasován, pevně zařadit v pátek 22. 4. na 14 hodin.

Kolegové, byl jsem vstřícnost sama a předestřel jsem vám pět variant, o kterých, doufám, nebudeme hlasovat, protože když schválíme hned tu první, tak ty další čtyři budou nehlasovatelné. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Dnes ruší svou omluvenku pan poslanec Petr Kudela. Jako další vystoupí pan poslanec Adamec a připraví se pan poslanec Koubek. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, po panu předsedovi TOP 09 se těžce vystupuje. Já rozhodně asi nebudu tak vtipný. Ale zas vás chci uklidnit. Mám tři návrhy samozřejmě na změnu programu této schůze, mám je variantně a budu k nim vystupovat jenom jednou, tak možná vás to uklidní.

Mám návrh, abychom projednali návrhy zákonů, které jsou z dílny buď poslanecké, senátní, anebo krajské. A jsou to všechno návrhy, kde vláda vyslovila nesouhlas. Proto mi není jasné, proč tyto návrhy táhneme tak dlouho na naší schůzi, protože mají číslo tisku kolem 200, tzn. že opravdu už jsou tady hodně dlouho. Jsou to tisky pod pořadovými čísly 42, 45 a 82. Jinak mimochodem jsou to sněmovní tisky 221, 202 – tam dokonce je to před třetím čtením – a tisk 220.

Já bych s dovolením začal tiskem 220. Je to poslanecký návrh o omezení průzkumu a těžby tzv. břidličných plynů, tzn. nekonvenčním způsobem. I když sám samozřejmě s návrhem tohoto zákona mám osobně problém, protože nezříkám se do budoucna technologií, které se vyvíjejí, tak by bylo velmi dobré, aby se Sněmovna k tomuto návrhu zákona vyjádřila v relativně krátké době, protože ta nejistota, která

kolem této problematiky existuje, trvá, a dokonce jsou období, kdy zesiluje. Připomenu to. Těžba a průzkum břidličných plynů na Náchodsku, Trutnovsku, zhruba před dvěma lety to vzbudilo velké pobouření. V současné době se nám to vrátilo jak bumerang z polského území, kde Poláci nás chtěli tímto způsobem ujistit o tom, že oni to umějí. Takže ten problém tady nastaven je. A nakonec to bylo i v programovém prohlášení vlády, že toto by se nemělo dělat, že bychom měli tento způsob průzkumu a těžby v současné době vynechat. Byl bych velmi rád, kdybychom toto vyřešili.

Druhé dva návrhy zákonů – jeden z nich je z dílny Karlovarského kraje, druhý je ze Senátu – se týkají dopravních záležitostí. Opravdu už je to tady strašně dlouho. Jedno je časové omezení dálničních známek a druhý je nový přestupek za překročení tonáže nákladních automobilů, které trápí starosty dotčených obcí už pěkně dlouho. Já si myslím, že je to potřeba dořešit. Nicméně opravdu mě vadí to, že jako klubový zpravodaj musím neustále nosit v hlavě tyto návrhy zákonů, se kterými bychom byli vyřízení velmi rychle. Velmi rychle bychom byli schopni to tady na plénu projednat.

Takže já s dovolením bych podal návrh takovýto. Body, které se týkají prvního a druhého čtení, bod 220, 221, zařadit na jakýkoli jednací den této schůze Poslanecké sněmovny po pevně zařazených bodech. A bod číslo 202, což je třetí čtení, zařadit v období, kdy probíhá ve Sněmovně třetí čtení, tzn. středa, pátky, které máme v této schůzi ještě před sebou, po pevně zařazených bodech. A pokud se nám to nepodaří, pak navrhuji vyřadit postupně tyto body z jednání této schůze, tzn. hlasovali bychom třikrát o vyřazení každého z těchto bodů, protože pokud se tím nechceme zabývat a odsouváme to, tak prosím vás, řekněme to těm tvůrcům, těm navrhovatelům natvrdo a zcela jednoznačně: prostě projednat to nechceme a nebudeme zastírat tady to, že na to nemáme čas.

Dámy a pánové, doufám, že jsou vám mé návrhy jasné, a děkuji za jejich podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Koubek a připraví se pan poslanec Petr Bendl. Je zde pan poslanec Jiří Koubek? Není. V tom případě odkládám jeho přihlášku a vystoupí pan poslanec Petr Bendl, připraví se paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane premiére, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych se zcela výjimečně, neboť nebývá mým zvykem, abych vystupoval se změnou programu, ale inspirovalo mě k tomu posledních několik dnů jednání Poslanecké sněmovny, kdy jsme se zabývali z mého pohledu opravdu hloupostmi, které Česká republika ke své prosperitě a budoucnosti vůbec nepotřebuje. Mám na mysli zákon o státních svátcích, který jsme včera, když nám jej vrátil Senát, úspěšně zamítli. A zákon, kterým navrhovali senátoři, abychom regulovali otevírací dobu obchodů nad 200 metrů čtverečních prodejní plochy, což považuji za absolutní nesmysl. Proto si vám dovolím navrhnout vypuštění podobných nesmyslů z jednání programu, schválených jednání programu Poslanecké sněmovny, a to v první řadě bod č. 54, sněmovní tisk 763.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Chci se pouze zeptat, pane poslanče, tady uvádíte bod 64. Tedy 54?

Poslanec Petr Bendl: Bod 54. Bod 64 navrhuji ke stanovení přesného času a přesunutí na konkrétní dobu, neboť bod 64, pokud spolu můžeme takto diskutovat, pane předsedající, když jste mi do toho vstoupil, to je zákon o šlechtění a plemenitbě. To je zákon, který už si vlečeme několik schůzí za sebou. Zákon, který je důležitý, který aspoň ti z vás, kteří se orientují v oblasti zemědělství a vědí, že živočišná výroba a vše, co s ní souvisí, je pro Českou republiku podstatné. A já bych nerad, aby tento návrh zákona vypadl z jednání Sněmovny, abychom jej znovu nestihli projednat. Proto ve svém návrhu, který jsem vám předal, pane předsedající, navrhuji, aby bod 64, sněmovní tisk 616, tím tedy začnu, byl přesunut, a to na pátek tento týden, 22. 4., po všech pevně zařazených bodech. Nebo variantně na úterý 3. 4. zase po pevně stanovených bodech, pokud nebudou, tak jako první bod. A v případě, že to neprojde, tak na středu 4. 5. Protože myslím si, že by nebylo dobře, abychom tento zákon neprojednali.

Naopak navrhuji vyřadit dva body. Tím prvním je bod 54, sněmovní tisk 763. Už jenom poslouchejte název toho zákona: zákon o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Už ten návrh (název?) zákona říká, že není něco úplně v pořádku. Ocituji vám jenom z důvodové zprávy, neboť v důvodové zprávě je uváděno, že existuje i variantní řešení, a to je pro stát novela zákona o elektronickém podpisu. Ale v důvodové zprávě je uvedeno, že kdybychom novelizovali zákon o elektronickém podpisu, musela by se významná část zákona novelizovat a některé paragrafy by byly nové, čímž by utrpěla přehlednost právního předpisu, proto musíme mít zákon zcela nový s názvem zákon o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Považuji to za další z nesmyslů, který přišel na jednání Poslanecké sněmovny, a navrhuji vypuštění z pořadu tohoto jednání Sněmovny.

A pak tam máme další pikanterii a ta se týká bodu č. 47, sněmovní tisk 746, a tam bych obrátil pozornost zejména těch, kteří jsou v lavicích zastupitelských orgánů, ať už zástupců obcí, krajů, případně se podílejí na práci jednotlivých státních organizací a podobně, neboť je to zákon o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí. Týká se to všech složek státu, státních fondů, příspěvkových organizací, všech vysokých škol, všech výzkumných ústavů, krajů, svazků obcí, obcí a podobně a jde o podávání čtvrtletních informací o finanční situaci jednotlivých těchto subjektů, které jsem vyjmenoval. Čtvrtletně budou muset všichni posílat na Ministerstvo financí hlášení o tom, jak vypadá jejich finanční situace. A znovu zopakuji: složky státu, státní fondy, příspěvkové organizace, vysoké školy, výzkumné ústavy, kraje jako takové, svazky obcí a podobně budou muset povinně informovat, jak jsou na tom finančně třeba v partnerských projektech. Budou muset podávat zprávy, a podotýkám pod sankcemi, budou muset informovat Ministerstvo financí tyto instituce a podávat hlášení. Budou muset každých čtvrt roku, a některé věci jednou za rok, abych byl objektivní, i když to považuji za absolutní nesmysl, informovat Ministerstvo financí o tom, jaké finanční transakce a závazky tam probíhají. Velmi podotýkám, že se to týká samosprávných subjektů.

Nepovažuji tento návrh zákona za něco, co by bylo přínosem, neboť všichni víme, že pokud si chce sáhnout Ministerstvo financí či kterýkoli z ministrů české vlády na nějakou informaci týkající se právnických osob, které ministerstva zřizují, a chce se o nich cokoliv dozvědět, a nejenom čtvrtletně či jednou za rok, ale i měsíčně či týdně, může to tak učinit z titulu svého rozhodnutí. Rozhodně k ničemu takovému nepotřebujeme další návrh zákona. Je to další byrokracie, další evidence, která nebude k ničemu. Samosprávné celky jsou zastoupeny volenými orgány, mají svoji samostatnost. Nevím, k čemu takový zákon vlastně by měl vést. V důvodové zprávě se něco takového, řeknu, užitečného, k čemu Ministerstvo financí potřebuje čtvrtletní hlášení těchto subjektů, které jsem jmenoval, co s tím vlastně bude dělat a v jakém smyslu slova to může pomoct státnímu rozpočtu apod. Myslím, že stačí vždycky uzávěrka, z té jsou patrné jak závazky, tak pohledávky, tak jednotlivé rozpočty a detaily rozpočtu. A pokud něco Ministerstvu financí není jasné, myslím, že by bylo schopné se na cokoliv dotázat a každý z těch subjektů, které jsem jmenoval, je povinen tu informaci podat. (Upozornění na čas.) Proto navrhuji vypuštění bodu 47, potom také bod 54 a přesunutí na pevně stanovený čas bodu 63. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová a připraví se pan poslanec Václav Votava. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovolím navrhnout zařazení bodu 86, což je sněmovní tisk č. 249. Jedná se o návrh již bývalého poslance Stanislava Polčáka a poslankyně Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích. Dovoluji si tento bod navrhnout na středu 4. 5. odpoledne jako druhý bod po pevně zařazených bodech. Tento tisk si nepochybně zaslouží naši pozornost jednak tím, že byl podán před téměř dvěma lety, a jednak tím, že od té doby nebyl projednán ještě ani v prvním čtení. Ale samozřejmě si naši pozornost zaslouží hlavně svým obsahem.

Předloha, o které mluvím, byla zamýšlena jako prostředek, který by ztížil některá nesmyslná trestní stíhání, ale nejen trestní stíhání, představitelů územních samosprávných celků. Šlo o reakci na kauzy komunálních politiků, v jejichž případě skutečně zůstával rozum stát. Přestože nic nenasvědčovalo tomu, že by sledovali jiný zájem než zájem jimi spravovaných obcí, dočkali se trestních stíhání, která je pochopitelně poškodila. Proto úprava § 38, který ve své stávající podobě říká, že majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti, obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku. K těmto větám přidáváme ustanovení, podle kterého porušením povinností stanovených ve větě první a druhé není takové nakládání s majetkem obce, které sleduje jiný důležitý zájem obce, který je řádně odůvodněn, a které by podle našeho názoru nesmyslné popotahování představitelů obcí mohlo vyloučit.

O vhodnosti řešení a případných úpravách rádi, a pevně doufám, že podpoříte tento bod, povedeme v prvním a dalších čteních debaty. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Václav Votava a připraví se pan poslanec Václav Klučka. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chtěl bych kolegy a kolegyně ujistit, že se neúčastním očividné obstrukce, která je tady prezentována jistým festivalem přihlášek. Ujišťuji i pana nepřítomného kolegu Kalouska o této věci.

Chtěl bych požádat o zařazení nového pevného bodu, a to na dnešek jako první bod, a to zkrácení lhůty pro projednání tisku 751, což je návrh zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích. Domnívám se, že je třeba, aby byla sjednocena lhůta jak u tisku 750, což je zákon o pojišťovnictví, tak právě s lhůtou o pojišťovacích zprostředkovatelích, které spolu souvisejí a měly by být projednávány společně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Václav Klučka. Připraví se paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Krátkostí svého vystoupení vás přesvědčím taky o tom, že se nehodlám účastnit věcí, které souvisejí s časovou náročností programu. Navrhuji vyřazení bodu číslo 53, sněmovní tisk 681, po dohodě s předkladatelem z pořadu této schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní poslankyně Jana Černochová. Připraví se paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si navrhnout, abychom se zabývali senátním návrhem zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek. Jak víme, stykový zákon je evergreenem českého ústavního pořádku. Ústava od samého počátku existenci takového zákona předpokládala.

Důvodová zpráva uvádí, že stykový zákon měl být od vzniku republiky zastřešujícím zákonem pro fungování obou komor Parlamentu. Bohužel se tak nestalo a dějinný vývoj tento předpoklad předběhl a stěžejními dokumenty se staly pouze jednotlivé jednací řády, které, jak i vy víte, občas narážejí na své mantinely. Přesto se zde uvádí, že bez razantních zásahů do stávajících jednacích řádů obou komor může být stykový zákon založen spíše na koncepci zbytkového zákona. To nicméně není málo, neboť řadu důležitých otázek nemohou upravit jednací řády, takže je dosud třeba přenechávat praxi, což může být v některých případech zpochybňováno poukazy na zásadu výkonu veřejné moci na základě a v mezích zákona, například opakované projednávání návrhů zákonů vyžadujících shodu obou komor. Důvodem, proč bychom stykový zákon měli mít, není zkrátka pouze dikce Ústavy, ale také praktická potřeba, resp. praktický užitek z jeho existence plynoucí. Iniciativa Senátu je proto chvályhodná, neboť tato otázka by měla být konečně vyřešena, a ať

s navrženým zněním souhlasíme, či nikoliv, zaslouží si, aby o něm byla vedena diskuse.

Je dobré připomenout, že vznik stykového zákona je na půdě Parlamentu v různé intenzitě diskutován už od přelomu tisíciletí, kdy vznikl první návrh, který ovšem bohužel z různých důvodů do konce třetího volebního období neopustil stadium druhého čtení. Je zde tedy historická příležitost tento vývoj napravit. S odstupem let bylo další kolo jednání zahájeno z iniciativy vedení obou komor. Na jaře 2014 byl v Senátu zpracován text, k němuž se vyjádřil sněmovní podvýbor i poslanecké kluby. Právě ten se po zapracování připomínek stává základem další legislativní iniciativy.

Dovoluji si tedy navrhnout, abychom se v čase co možná nejkratším tímto stykovým zákonem v Poslanecké sněmovně zabývali. Je to sněmovní tisk 736. Měli bychom ho mít v prvním čtení, ale bez uvedení nějakého konkrétního data. Proto si dovolím navrhnout zařazení tohoto bodu na 4. 5. po pevně zařazených bodech.

Druhý můj návrh na změnu programu je zákon o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, je to sněmovní tisk 408, kde jsme ve druhém čtení. Návrh byl předložen, prosím pěkně, Poslanecké sněmovně více než před rokem – 19. února 2015. Výbor pro obranu jej projednal po přerušení 12. 5. 2015. Od té doby ten zákon je u ledu a možná čeká na nějaké vyřešení sporu navrhovatelů s Národním bezpečnostním úřadem. Nevím.

Každopádně se zákon týká vývozu, tak dovozu zbraní. V těchto souvislostech nelze nezmínit, že důvodová zpráva novely se odkazuje i na události ve Vrběticích, kdy stát fakticky přiznal, že nemá přesné informace o tom, co se ve Vrběticích vlastně stalo. Podle informací z médií, které se odkazují na vyjádření zaměstnanců MPO, stát původně přehled o dovozech měl. Poměrně podrobně to bylo popsáno na serveru lidovky.cz, kdy jeden ze zaměstnanců MPO přiznal, že máme data o tom, že nějaká země vyváží tam a tam.

Prosím pěkně, my se tady snažíme regulovat své vlastní občany – držitele zbrojních průkazů, a přitom tady leží zákon, který může přesně postihnout a řešit to, co bychom řešit měli, tedy dovoz a vývoz zbraní. Ne to, jestli nějaký občan, který splní všechny podmínky, které mu zákon nařizuje, si rozhodne pořídit svůj zbrojní průkaz. Ale tady leží zákon, kterým se máme zabývat, a tím se nezabýváme a to mně velmi vadí.

Takže si dovoluji navrhnout, aby se tento zákon, tedy zákon o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, sněmovní tisk 408, projednával 3. 5. jako první bod po bodech, které v případě před hlasováním o tom mém návrhu budou již pevně zařazeny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní tedy s přihláškou vystoupí paní poslankyně Němcová a připraví se pan poslanec Benda. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy a pánové, já jsem se přihlásila s návrhem ke změně programu. Tento můj návrh zde již ovšem zazněl z úst mých kolegů, proto bych si dovolila doplnit, pozměnit ten návrh, který je písemně předložen panu místopředsedovi Bartoškovi,

takto. Navrhuji na jednání Poslanecké sněmovny zařadit nový bod, a to bod s názvem revize vládního programu v oblasti legislativy. Tento nový bod navrhuji na základě nové zprávy, která se objevuje dnes v médiích a týká se úterního prohlášení Jeana-Clauda Junckera, který říká – dovolte, abych citovala –, že podle jeho slov Brusel příliš zasahuje do života obyčejných lidí. Podle něj by bylo lepší, kdyby v některých oblastech, které nyní spadají do pravomocí EU, rozhodovaly opět jednotlivé členské země. Komentář dále uvádí, že je toto prohlášení pravděpodobně v souvislosti s blížícím se rozhodováním ve Velké Británii ohledně případného odchodu této země z EU, jinými slovy, že Jean-Claude Juncker chce uklidnit britské občany a dát jim nějakou naději v tom, že EU je schopna se reformovat a je schopna vyhovět požadavkům, které se sice velmi výrazně a jasnou formou projevily ze strany Británie, ale myslím, že tyto hlasy se ozývají z většiny členských zemí EU, hlasy o tom, že přebujelá legislativa, která se týká kdejakého nesmyslu, ohrožuje normální vývoj v normálních zemích, které si své věci jsou schopny spravovat samy.

Proto se domnívám, že vláda má ještě na programu řadu legislativních kroků, některé zákony již do Sněmovny předložila, některé teprve předložit hodlá, a bylo by načase, aby na základě těchto slov Jeana-Clauda Junckera provedla revizi v tom slova smyslu, aby řekla, co z jejího pohledu je nadbytečné a zbytečně zasahuje do života běžných lidí a mohou se o to postarat jednotlivé členské státy samy. Myslím, že bychom v této věci měli být aktivní, jestliže zde je pomyslná podaná ruka. Ať to pan Jean-Claude Juncker myslí upřímně, nebo nemyslí upřímně, ať už je to jenom takové hlazení Britů, nebo je to vážná výzva, my bychom k tomu měli přistoupit jako k vážným slovům a na tato slova zareagovat. Bylo by dobře, kdyby ČR hledala i v této věci nějaké spojence a přednesla požadavky, v kterých oblastech by bylo možné onu bruselskou legislativu zmírnit a ponechat větší pravomoci jednotlivým členským státům. Neohrožuje to pouze Brity a jejich existenci, setrvání nebo nesetrvání v EU, ale vidíme ty nálady v různých členských zemích, i v České republice, které se proti EU a její nesmyslné byrokracii naprosto silně staví.

Já si myslím, že tento bod by byl důležitý, kdyby Sněmovna projednala. Získala by přehled o tom, co vláda chystá a stáhne z programu, protože si myslí, že to je nesmyslný tlak Bruselu, a projedná tyto věci právě s těmi zodpovědnými osobami v Bruselu a tento návrh kroků, které by bylo možno z naší strany udělat, bychom my jako představitelé občanů, tedy zákonodárci, se měli dozvědět. Možná že by tam mohl být i nějaký další aktivní krok. Proto bych chtěla navrhnout, aby tento bod měl trochu čas na přípravu ze strany vlády, a navrhuji tento nový bod zařadit alternativně buďto na úterý 3. května jako první bod, nebo alternativně po již zařazených bodech. Pokud toto neprojde, tak ve středu 4. května jako první bod, nebo alternativně po již zařazených bodech. Pokud ani to nebude akceptováno, potom navrhuji jeho zařazení na čtvrtek 5. května jako první bod po písemných interpelacích, alternativně po těch bodech, které již budou pevně zařazeny ve čtvrtek po písemných interpelacích.

Ještě jednou, název bodu zní: revize vládního programu v oblasti legislativy v souvislosti s prohlášením Jeana-Clauda Junckera.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně, a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, já myslím, že ani pět minut nevyčerpám, protože jsem chtěl navrhovat pevné zařazení bodu 32, což je onen návrh zákona o střetu zákona, kde víte, co si o něm obecně myslím, a víte, že se domnívám, že by bylo nejlépe, aby vláda nic takového nepředkládala, resp. aby se rozhodla, že takový návrh stáhne, ale když už je tady předložen a byly do něj vkládány takové naděje, že bude řešit nějaké otázky ve střetu zájmů i ve vztahu k vládě, tak se mi zdá zvláštní, že je pak odkládán a neprojednáván. Ale protože tyto návrhy už zazněly z úst mých předřečníků a alternativ, kde bod 32 může být zařazen, byla předložena řada, tak já žádný další návrh v tomto směru klást nebudu.

Naopak navrhnu, aby byly některé body z pořadu této schůze vypuštěny. Myslím si, že pořad je zbytečně dlouhý a že bychom se mohli některých bodů zbavit. První bod, který navrhuji vypustit, je bod 176, třetí čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Zase je to zákon, se kterým jsme strávili už v této Sněmovně mnoho hodin času, je zcela zbytečný. Všichni to víme, že dopadne buď tak, že bude zcela vykostěn a nezůstane v něm vůbec nic, pak je to velká porážka ministra pro lidská práva a legislativu, který sem předkládá věci, se kterými tato Sněmovna nesouhlasí, nebo ten zákon bude schválen v nějaké podobě, kdy tam něco zůstane, a pak je to velká porážka pro demokracii v této zemi, protože posuneme veřejného ochránce práv do podoby, ve které v žádném případě být neměl a ve které naopak vypadá, že se stává další mocí ve státě místo toho, aby zůstával tam, kde být měl, tj. jako informativní orgán Poslanecké sněmovny o tom, co se děje ve státní moci, a jako mediátor mezi občanem a státem. To je první věc, kterou navrhuji vypustit.

Druhý bod, který navrhuji vypustit, je bod 155, což je třetí čtení vládního návrhu zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, sněmovní tisk 508. Já jsem věřil, že 4. 5. bude možné toto třetí čtení udělat a dokončit, ale vzhledem k tomu, že si tam vláda nebo vládní většina začala předřazovat nějaké další body, které zcela zjevně také nebudou úplně jednoduché, myslím si, že tzv. protikuřáckému zákonu vzhledem k tomu, kolik je pozměňovacích návrhů, jak jsou komplikované, že ta procedura bude mimořádně složitá pro pana zpravodaje, bude třeba věnovat celé dopoledne, pak se mi zdá velmi nerozumné, abychom ho ponechávali na této schůzi. Dejme jasný signál, že nebude na této schůzi doprojednán, protože jsou jiné priority vlády, které si předřazuje, a že holt budeme pokračovat až na schůzi, která bude v květnu.

Poslední body, které navrhuji vypustit, jsou body 36 a 196. Bod 36 je druhé čtení, 196 je třetí čtení, a to návrhu poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi. Je to jeden z těch evergreenů, které si vládní koalice nejprve předřadila, předběhla všechny ostatní poslanecké tisky, zařadila na jednání Sněmovny, ale dnes už je ten zákon naprosto zbytečný. Já myslím, že by měl

být vyřazen ze schůze a že by měli být naopak vyzváni předkladatelé, aby ho stáhli, protože upravuje lhůty, které již dávno uplynuly, se kterými se nedá nic udělat, a ke všemu rozhodování, ke kterému mělo dojít a kde měly být lhůty v majetkovém vyrovnání s církvemi prodlouženy, už dávno došlo, a pokud se dneska něco ještě odehrává, tak už se odehrává na úrovni pouze soudního rozhodování. Takže mi připadá naprosto nesmyslné, abychom pokračovali v projednávání tohoto návrhu zákona. Myslím, že jeho druhé a třetí čtení má být vyřazeno a nezařazováno do dalších schůzí Poslanecké sněmovny.

Jak vidíte, ani jsem svých pět minut nevyužil. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím další v pořadí a tou je paní poslankyně Jana Fischerová, připraví se pan poslanec Martin Novotný. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji vám, paní místopředsedkyně, za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem se také přihlásila do návrhu změny pořadu, ale řeknu vám proč. A řeknu vám také, kterého bodu se to týká. Je to sněmovní tisk 123. To je číslo opravdu jedno z nejstarších sněmovních tisků, řekla bych, historicky bude zapsáno asi do knihy rekordů. Je to sněmovní tisk, je to bod jednání 146 a týká se to vládního návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky vyslovení souhlasu s ratifikací smlouva mezi Českou republikou a republikou Kosovo.

Já jsem dnes ráno přišla do Sněmovny, rozhlédla jsem se a viděla jsem, že tady seděl pan ministr financí, který tady teď je ještě, ale vedle něj seděl ještě pan ministr Zaorálek, ministr zahraničí. A když zavzpomínáte, tak my jsme tuto mezinárodní smlouvu už čtyřikrát přerušovali. A dnes jsou oba ministři tady, takže já přicházím velice, ale opravdu velmi vstřícně, protože zde máme oba ministry, a jako místopředsedkyně, ač už jsem tedy z opozice, ale já opravdu chci, ať se něco udělá, takže když tady máme dnes oba ministry... (Ministr Babiš poznamenává ze svého místa, že je tady často.) Nejste tady tak často, pane ministře, to nemáte pravdu, zejména ne na interpelacích. Ale dnes tedy opravdu zde máme oba dva ministry, takže proto já budu chtít zařadit již dnes projednávání této mezinárodní smlouvy.

Napsala jsem na svoji žádost k vystoupení, že doporučuji zařadit tento bod k projednání dnes, 20. dubna, a napsala jsem po bloku třetího čtení. Já myslím, že to je rozumné, aby dnes, to znamená po obědě, tak to vidím jako první z variant. Kdyby se to nestihlo, tak věřím, že se ještě páni ministři tady sejdou zítra, protože jsou interpelace a to je doba, kdy by tady měli býti, takže první bod po písemných interpelacích 21. 4. A ještě dám jednu variantu – čtvrtek 5. 5., to se dobře pamatuje, a neřeknu v 5 hodin, ale řeknu první bod po písemných interpelacích, což je 11 hodin. Paní předsedající, ano? Mám to napsáno i písemně v mé žádosti.

Já vám ještě chci říci, jak to dlouho tady opravdu ten tisk leží. Řekla jsem, že má pořadové číslo 123. A mám tady poznamenáno, že do Sněmovny dorazil 14. 2. 2014, čili tady leží déle než dva roky. Předkládá Ministerstvo financí.

Vidíte, že já chci být nápomocná, protože Senát, který projednával tento tisk, dal souhlas s ratifikací již před dvěma roky. Zahraniční výbor, kde jsme toto

projednávali, vyslovil vlastně souhlas s ratifikací této smlouvy. To bylo 25. 6. 2014. Máme opravdu už dnes rok 2016, čili v tomto směru chci býti velmi, opravdu velmi nápomocná, aby už toto bylo konečně projednáno, ať se tímto nezdržujeme, protože čtyřikrát přerušit projednávání mezinárodní smlouvy, to tady možná tato místnost ještě nezažila. Máme třeba i další mezinárodní smlouvu o dvojím zdanění s Chilskou republikou, Česká republika a Chilská republika, ale to má pořadové číslo, ten sněmovní tisk, 705. To je velký rozdíl. To má také přijít do druhého čtení.

Myslím, že by bylo velice slušné, aby i ti investoři, kteří mají své investiční zájmy, a ptali jsme se zde také při projednávání tohoto tisku pana ministra financí, vzpomínám, a pana ministra Mládka, dnes nepřítomného, jak je to v rámci obratu, kolik investic v Kosově mají čeští podnikatelé. Nevím z hlavy to číslo, ale vím, že to zde padlo, a bylo to dost vysoké číslo v korunách obratu. Je dobře podnikatelům jít také naproti vstřícně.

Takže já doporučuji, jak už bylo řečeno, ty tři varianty projednání tohoto tisku, a nejlépe dnes, kdy zde máme konečně přítomné oba pány ministry.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Martina Novotného. Připraví se paní poslankyně Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Pěkné dopoledne, kolegyně a kolegové. Já jsem se také přihlásil k otázce programu této schůze s návrhem přeřadit jeden konkrétní bod. Paní kolegyně Jana Černochová tady už mluvila o aspektech týkajících se zahraničního obchodu se zbraněmi, ale jak všichni víme, tak tady máme na našem programu ještě jiný bod, který se týká zbraní, jak osobních, tak nakládání s municí, a to je bod číslo 170, který v tuto chvíli je zařazen v určitém pořadí na pátek 6. 5.

Já připomenu ty dva aspekty problematiky, které mimo jiné jsou obsaženy v tomto bodě. Jeden ten aspekt se týká transpozice nejnovějších evropských směrnic v této oblasti. Tam spousta z nás – už se to projevilo v minulých čteních zákona – projevuje jisté obavy, zda zpřísnění, které se chystá jednak vzhledem k charakteru doby a ke změnám v oblasti bezpečnosti, tak i vzhledem na obecnou svobodu občanského života, není příliš velké, ale zároveň ten návrh zákona má ten aspekt regulace problematiky nakládání s municí, což bylo jedno z témat, kterým tato Sněmovna po svém zvolení začínala v souvislosti s tragédií výbuchu muničních skladů ve Vlachovicích a Vrběticích. Od té doby už uplynula spousta měsíců. Tehdy v říjnu 2014 a v následujících měsících tady probíhaly dlouhé litanie našich nejrůznějších vystoupení, ve kterých si poslanci vylévali srdce a říkali, co se musí dělat okamžitě, jaká opatření zaujmout okamžitě. Vidíme, jak ten čas letí. Takže pro změnu tato část této problematiky je důležitá, abychom se mohli sami sobě podívat do očí, že jsme v tomhle volebním období v té věci něco udělali.

Protože ta problematika je tak komplexní, jak jsem zmínil, a obsahuje věci problematické, z mého hlediska nebezpečné, tak i věci nezbytné, nutné, tak aby se neopakovaly některé věci z minulosti, tak bych chtěl apelovat na to, abychom tomuto

zákonu věnovali dostatek času. Jak všichni víme, pátek je často pod tlakem času, a když se ten bod dostane na program někdy kolem 11. hodiny, je možné, že pod tlakem času schválíme v této oblasti nějaký zmetek. Proto můj návrh na přeřazení toho bodu směřuje v obou variantách na jeho přeřazení jako bodu číslo jedna. Respektuji jeho páteční zařazení a v první variantě navrhuji jeho pevné zařazení jako prvního bodu na pátek 22. 4., to je v pátek tohoto týdne, a ve druhé variantě, kde ten bod už zařazen je, ale jako několikátý bod, navrhuji jeho zařazení na pátek 6. 5., ovšem na rozdíl od současného stavu jako první bod, abychom měli dostatek času tu problematiku prodiskutovat a v těch transpozicích evropských směrnic a podobně se nedopustili nějakého omylu, kterého budeme všichni litovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Adamovou. Připraví se pan poslanec Kučera. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já vám také přeji hezké dopoledne. Dovolím si taktéž předstoupit se žádostí o změnu zařazení jednoho bodu programu a ten se týká mého vlastního návrhu a dalších kolegů poslanců a kolegyň poslankyň. Je to konkrétně v tomto pořadí 139. bod, a protože to je až 139. bod, tak se dá očekávat, že na něj opravdu nepřijde řada, takže bych si dovolila požádat o předřazení na úterý 3. 5. po pevně zařazených bodech.

Tím se omlouvám paní předsedající, v přihlášce jsem uvedla špatné datum, takže opravuji, je to úterý 3. 5. po pevně zařazených bodech.

Jedná se konkrétně o tisk číslo 730, kterým se mění zákon číslo 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Netýká se ničeho tak malého, ale naopak, týká se rodin s dětmi, týká se peněžité pomoci v mateřství. A mě docela mrzí, že tady teď není přítomna paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová, která tento rok, rok 2016, za ministerstvo vyhlásila právě rokem rodinné politiky, politiky, která je směřována k tomu nejdůležitějšímu, alespoň podle mého názoru, tedy k rodinám a k podpoře jejich fungování a jejich, řekněme, schopnosti se i nadále v té společnosti dobře etablovat.

Máme tento zákon ve velmi stručné podobě. Já vám jenom velmi stručně nastíním, čeho se týká. Týká se peněžité pomoci v mateřství, které se lidově říká mateřská a která je vypočítávána v současné době podle určitých pravidel. Nebudu zatěžovat těmi konkrétnostmi, ale měním tam právě ty redukční hranice, které pro určité skupiny, příjmové skupiny, především ty středně- a výšepříjmové, výrazně znevýhodňují peněžitou pomoc v mateřství. Jelikož všichni určitě dobře víte, že demografická situace v České republice je velmi nepříznivá a má dopad do všech dalších oblastí, tak si myslím, že rodinám bychom měli věnovat, zejména těmto, svoji péči a měli bychom se zaměřit na jejich podmínky. A já se snažím tímto návrhem, společně s kolegy, abych jim neupírala i jejich podíl, tuto situaci napravit.

Mám tam ještě jeden další návrh zákona, ale rozhodla jsem se, že dám přednost tomuto, protože jej považuji opravdu za důležitý a myslím si, že by i pro vás měl být prioritou, protože řada ze stran nejenom ve svých volebních programech, ale i

v programovém prohlášení vlády deklaruje svůj zájem. Především jsou to poslanci z KDU-ČSL, poslanci z ČSSD. Takže věřím, že u vás nalezne můj návrh podporu, a měli bychom se snažit jej co nejdříve projednat.

Proto ještě jednou opakuji, že bych ráda zařadila tento bod na úterý 3. 5. po pevně zařazených bodech. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já eviduji tu změnu. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kučeru, připraví se pan poslanec Heger. Pan poslanec Kučera není, tudíž jeho přihláška spadá na konec a prosím pana poslance Hegera. Připraví se paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo paní předsedající. Dámy a pánové, vážení členové vlády, dovolte mi, abych přednesl i já svůj návrh na změnu programu. Ten návrh se týká bodu číslo 93 programu této schůze a tím jest novela zákona o specifických zdravotních službách, sněmovní tisk 371. Jedná se o novelu zákona č. 373/2011 Sb. Navrhuji tento bod zařadit na úterý 3. 5. letošního roku po již pevně zařazených bodech, ve kterých se mimo jiné budou projednávat v prvních čteních další zdravotnické zákony, a tato novela, kterou navrhuji takto zařadit, patří také do prvních čtení.

Jedná se novelu zákona, která byla zkratkově nazvána dárci spermií a týká se fertilizačního programu. Návrh byl podáván již v minulém volebním období. Nyní byl podán v prosinci roku 2014, zaslán vládě k vyjádření, která se k němu vyjádřila začátkem roku 2015, přičemž to vyjádření bylo negativní. Od té doby tento bod byl postupně zařazen na 25. schůzi, na 26., 27., 29., 31., 33. a tak dále, až se nakonec znovu ocitl na této naší schůzi. Jedná se přitom o návrh, který je podáván napříč politickým spektrem. Jsou pod ním podepsáni z našeho klubu paní poslankyně Chalánková a z dalších klubů pan poslanec Marek Benda, Nina Nováková z TOP 09, Augustin Karel Andrle Sylor, Vít Kaňkovský, Martin Komárek.

Jedná se o novelu, která navrhuje dost radikální zásah do oblasti umělého oplodňování. Je to oblast, která je velmi choulostivá, eticky náročná a je v ní celá řada etických kontroverzí, které jsou na této půdě málokdy diskutovány, a proto si myslím, že je potřeba tuto oblast dostat na program. A i když já sám nepatřím k úplným zastáncům tohoto zákona, jsem naprosto proti tomu, aby nebyl projednán a aby byl neustále odkládán.

Důvodem, proč byla tato novela podána, jsou určité problémy s umělým oplodňováním matek, které potřebují dárce spermií, protože jejich manžel má poruchu takzvané spermiogeneze a není schopen své zárodečné buňky poskytnout a je to v podstatě jediná možnost, jak tyto nešťastné páry přivést k těhotenství a jak mohou získat dítě, které je alespoň zčásti biologickým potomkem tohoto páru.

Kontroverze spočívají v tom, že fertilizační programy, jak ukazují zkušenosti z jiných zemí, kde registrace těch dárců spermií a zpřístupnění v různých režimech dříve či později jména toho dárce narozenému dítěti vyvolalo určité problémy v obavách těch dárců z právních následků jistého vztahu a vedly velmi často ke kongresové turistice.

Z tohoto důvodu, i když, jak říkám, ten návrh není jednoduchý a je svým způsobem kontroverzní, navrhuji, aby byl projednán již konečně v této schůzi (upozornění na čas), ať projde, nebo bude odmítnut. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Langšádlovou, připraví se pan poslanec Radim Holeček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Hezké odpoledne vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové. Dovoluji se vás požádat o pevné zařazení bodu číslo 37, který má sněmovní tisk 157. Jedná se o návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně doplnění zákona č. 468/1991, o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o druhé čtení.

Chtěla bych zdůraznit, že tento návrh zákona oslavil v Poslanecké sněmovně již druhé výročí, protože byl předložen překladateli napříč politickými stranami již 1. dubna roku 2014. Chtěla bych ještě doplnit, že vláda tento návrh zákona projednala 29. 4. 2016 (2014?). Je mnoho zákonů, které předkládají opoziční politici, a já si myslím, při všem ohledu na práci vlády, rozumím tomu, že vláda má zájem projednávat zákony, naplňovat své programové prohlášení – tak naše mandáty, vážení kolegové, jsou rovné. Není tady mandát, který by patřil koaličnímu poslanci, jenž by byl silnější než mandát opozičního poslance.

Rozumím tomu, že většina předloh, které zde projednáváme, že to jsou předlohy vládní. Přesto si myslím, že bychom si měli udržet nějaká pravidla pro alespoň nějaký prostor, který bude vyhrazen práci opozičních poslanců, protože i naše návrhy mají svou váhu a my máme právo a povinnost zastupovat své voliče.

V tomto případě se navíc jedná o návrh zákona, který vznikl z iniciativy města Karlovy Vary, ale i dalších měst, jako je Praha, Hradec Králové, Přerov, Havířov, Děčín, Jihlava a Mariánské Lázně, a tento návrh zákona podporuje i Svaz měst a obcí. Měl by totiž vyřešit otázku cizojazyčných nápisů, kdy je naprosto zřejmé, že v některých městech tyto nápisy a názvy jednotlivých obchodů, služeb zcela převažují nad českými nápisy. Cílem není tyto cizojazyčné nápisy rušit. Cílem této novely zákona je pouze umožnit městům, aby sama posoudila to, zda není vhodné v jejich případech, aby vedle cizojazyčných nápisů byly uvedeny i nápisy české. Nejedná se tudíž o diskriminaci podnikání. Vždycky by bylo samozřejmě lépe, aby se dokázali podnikatelé s radnicemi dohodnout, avšak zkušenosti zmiňovaných měst ukazují, že tomu tak vždy není. Proto by měla být samosprávám umožněna cesta, kdy legislativní úpravou, která je prozatím neupravená, bude umožněno zmocnění k vydání obecně závažného předpisu obce, tzv. nařízení. Myslím si, že toto je cesta, která je přijatelná, kterou možná většina obcí vůbec nevyužije. Ale je potřeba obcím, kterých se to opravdu týká, tuto možnost, tento prostor dát.

Chtěla bych vás, vážené kolegyně a vážení kolegové, poprosit o zařazení tohoto bodu na dnes, tzn. 20. 4., od 16 hodin. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Radima Holečka. Připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážená paní předsedající, vážené torzo vlády, vážené torzo Poslanecké sněmovny, dámy a pánové. Tady bylo dnes už několikrát řečeno, že nějakým způsobem je potřeba se zabývat i tzv. vousatými návrhy, které tu leží velmi dlouho. Moje kolegyně paní poslankyně Jana Fischerová chtěla být tou, která vyhraje tento boj o nejvousatější návrh. Myslím si, že sněmovní tisk s číslem 115 bude absolutně nejstarší. A je to bod 43, kterých bych rád předložil, předsunul v našem programu.

Jedná se o nepříjemné téma. Týká se téma regulace prostituce. Je to návrh zákona hlavního města Prahy. To je nepříjemné téma, které se nám tu vine jako červená nit. Ale já si myslím, že i do takovýchto kyselých jablíček je potřeba někdy kousnout. Hned v úvodu říkám, že já jsem zásadně proti. A fakt, že zákon tady leží tak dlouho, je pro výsledek špatný, protože jestliže ho tak dlouho nepředkládáte, nejste přesvědčeni, že se jedná o návrh zákona dobrého, tak je potřeba nějakým způsobem se s ním vypořádat tak, aby nebyl v programu a nestrašil nám tam a zbytečně jsme ho před sebou netáhli.

Pro toho, kdo neví, o co se jedná, tak v důvodové zprávě o regulaci prostituce a některých zákonů, sněmovní tisk 115/0, dále jen návrh, je předložený zastupitelstvem hlavního města Prahy. Já si myslím, že to bylo tehdy jako předvolební tah hlavního města Prahy, a od té doby jste to už dávno měli dát pryč. Klade si za cíl komplexně upravit problematiku prostituce v České republice. Tento přístup k prostituci bývá označován jako přístup reglementační. Tedy přístup vytvářející právní rámec určité problematiky. Vedle přístupu aboličního a represivního představuje reglementační přístup jeden z možných právních pohledů na fenomén prostituce.

V současnosti se s reglementačním přístupem můžeme setkat v několika evropských státech. Při hodnocení návrhu ale se nelze jen spokojit s argumentací, že jiné státy k regulaci přistupují a je potřeba prostituci komplexně regulovat i v České republice. Důvodová zpráva návrhu hovoří o komplexní regulaci prostituce. Ve zkratce zmiňuje i potřebu chránit osoby provozující prostituci. Nicméně předložený návrh je zaměřený převážně na kontrolu a postihování nelegální prostituce, ochrana osob prostituci poskytujících se vytratila neznámo kam, a naopak na tyto osoby klade nároky, které by v praxi znamenaly spíše kriminalizaci drtivé většiny těchto osob a zhoršení jejich sociálního postavení. Toto lze demonstrovat např. na výši předpokládaných sankcí, kdy osobě vykonávající prostituci bez příslušného oprávnění hrozí dle návrhu pokuta za přestupek ve výši 50 tisíc, zatímco osobě, která prostituci využije v místě, kde je zakázána, hrozí pokuta do výše 15 tisíc.

Já za sebe říkám, že takový zákon nemohu v žádném případě podpořit, protože naprosto pošlapává principy ochrany osobnosti a přirozených práv. Porušuje se desátý článek Listiny základních práv a svobod, kde má člověk právo na zachování své lidské důstojnosti, dobré pověsti a není možno zasahovat do soukromého života. Jako předseda podvýboru pro ochranu soukromí nemůžu dopustit, aby se vytvořil registr

prostitutek, protože je zde velká možnost úniku dat, kde se můžou zveřejnit osobní údaje, fotografie dané prostitutky. Dále je velký problém nesystémovost tohoto návrhu zákona. Rejstřík vytvořený pod Ministerstvem obchodu, průmyslu je zcela nesystémový. Další věc. U prostitutek nebude motivace se registrovat, protože se budou bát společenské stigmatizace. Zákon navíc naráží na platnou úmluvu z padesátých let.

Takže za sebe říkám, a ODS se připojuje, tomuto zákonu "ne". Přesto ale si myslím, že by měl být projednán. Navrhuji zítra jako první bod po písemných interpelacích. Pokud nevyslyšíte toto puzení, řešení této důležité problematiky, navrhuji pátek po pevně zařazených bodech, úterý 3. 5. jako první bod odpoledne a ve středu 4. 5. jako první bod po polední pauze.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zahradníka. Pak se znovu připraví pan poslanec Holeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, děkuji. Mám připravené čtyři návrhy na změnu pořadu naší schůze. První návrh se týká bodu, který je v dosavadním programu jako bod číslo 17. Je to vládní návrh novely zákona o ochraně přírody a krajiny, který se nachází ve druhém čtení. Proběhlo první čtení, proběhlo i projednání ve výborech. Jedná se o sněmovní tisk s číslem 501. Tento bod byl již několikrát, myslím že dvakrát, zařazen na náš program. Vždycky ale na takový bod té části dne, kdy na něj z důvodu dlouhého projednávání bodů předchozích nemohlo dojít. I nyní máme bod zařazen rozhodnutím naší Sněmovny na 3. května. Vlastně je to na odpolední program a je obava, že by na něj nedošlo. Vzbuzuje to určité stresy. Lidé očekávají, kdy bod na program přijde. Včera jeho zařazení vzbudilo značný mediální ohlas. Možná jste si všimli, že před Sněmovnou si postavili svůj petiční stánek aktivisté z hnutí Duha a sbírali podpisy. A nakonec zákon zařazen nebyl.

Vzhledem k tomu, že i třetí čtení je potom třeba, aby mělo nějaký brzký termín, tak navrhuji, aby tento bod byl zařazen buď na 3. května jako první bod programu, případně jako varianta na 4. května jako první bod programu po polední přestávce.

Můj druhý návrh se týká opět vládní novely zákona 114 o ochraně přírody a krajiny, ale nyní to je bod, který má sněmovní tisk 739. Je to bod s číslem 72 našeho programu. Je to úplně jiná novela, s těmi národními parky a s Národním parkem Šumava tedy nemá mnoho společného. Je to velmi jednoduchý návrh, který se týká toho, že z práva uplatňovat nárok na uhrazení újmy vzniklé při hospodaření vlivem uplatnění zásad ochrany přírody, z tohoto práva budou vyňaty pozemky ve vlastnictví státu nebo podniky, které hospodaří na pozemcích ve vlastnictví státu. Takovým podnikem je třeba například podnik Lesy České republiky, státní podnik. Přitom ti manažeři samozřejmě musí hospodařit jako řádní hospodáři a podle mého názoru je nejvyšší čas a je třeba, aby byl brzo tento zákon projednán. A já pevně věřím, že bude i po projednání zamítnut. Takže navrhuji, aby byl opět variantně zařazen buď toho

3. 5. po pevně zařazených bodech, případně na 4. 5. odpoledne po pevně zařazených bodech.

A konečně mám ještě dva návrhy, které se týkají vlastně projednávání zákona ve třetím čtení. My jsme 12. dubna projednali ve druhém čtení návrh atomového zákona, sněmovní tisk 560, a myslím, že je třeba, abychom projednávání ukončili, a vzhledem k tomu, že je třeba, aby i obce, kterých se týká hledání místa pro výběr trvalého úložiště jaderného odpadu, věděly, jak se alespoň zčásti bude jejich osud odvíjet, navrhuji, aby se projednal co nejdříve. Konkrétně navrhuji, aby to bylo 6. května po pevně zařazených bodech. Tedy bod 187, sněmovní tisk 560, třetí čtení, 6. května po pevně zařazených bodech. Patřičná zákonná lhůta je splněna.

A na to navazuje bod 188, sněmovní tisk 561, což je vládní návrh, který mění jiné zákony právě v souvislosti s atomovým zákonem, sněmovní tisk 561, třetí čtení, a navrhuji zařadit jej opět na 6. května, a to pokud by byl zařazen tisk 560, tak navrhuji, aby byl tento tisk zařazen bezprostředně po tomto tisku 560. Čili 560, 561 – 6. 5.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Holečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já zůstanu věren tomu, co jsem předvedl předtím, a budu otevírat témata, do kterých se vám vyloženě nechce. Tak po prostituci sahám k tomu, abychom zařadili na pořad schůze bod 89, to je další zaparkovaný sněmovní tisk – 320. To je registrované partnerství a možnosti osvojení. Já jsem velmi uvítal, když s tím za mnou Radka Maxová z ANO přišla, připodepsal jsem tento zákon a musím říci, že i navzdory své straně, kde jsem absolutně ojedinělý s tímto názorem, a čekal jsem, kdy to bude zařazeno. Čekáme dlouho, a najednou se dozvídám, že ministři Dienstbier a Pelikán připravili jakousi novou novelu, prý propracovanější, a já se tedy osobně obávám, že to, že to právě podávají tito dva pánové, bude tím velkým problémem, jestli to tady vůbec projde. A myslím si, že ten původní poslanecký návrh by byl méně komplikovanější k tomu, aby zákon prošel.

Dámy a pánové, vy jistě víte, že podle zákona 115 o registrovaném partnerství je možné vstoupit do registrovaného partnerství. V rámci vztahu k dětem registrované partnerství není překážkou výkonu rodičovské zodpovědnosti vůči vlastnímu dítěti. Podle § 13 odst. 3 má partner rodiče povinnost podílet se na výchově dítěte, pokud spolu žijí ve společné domácnosti. Tudíž novela zákona řeší již nastalou situaci, kdy registrovaní partneři spolu žijí a společně vychovávají dítě jednoho z partnerů.

Dále dle § 13 odst. 2 – dále zůstává uzavření registrovaného partnerství jako překážkou jakéhokoliv osvojení dítěte registrovaným partnerem. Současná právní úprava v občanském zákoníku rozlišuje dva druhy osvojení, a to společné a individuální. Společné osvojení je osvojení pouze manželů a individuální je osvojení jedinou osobou. Zvláštní je, že osoba, která vstoupila do registrovaného partnerství, si dítě osvojit nesmí, a osoba, která žije se svým partnerem stejného pohlaví, ale v neformálním svazku, možnost osvojení dítěte má. Podle novely by měla vzniknout

situace, jako je v současné době u osvojení, kdy si manžel osvojí dítě své manželky, které ona má z předchozího vztahu.

Kolegyně a kolegové, uvědomme si, že se nejedná o osvojení cizího dítěte z náhradní ústavní péče, jak občas i bulvární tisk píše, které nemá rodinu, je právně volné, ale jde o osvojení dítěte, které již žije ve stejnopohlavní rodině. V České republice každoročně přibývá dalších a dalších stejnopohlavních rodin, kde se děti rodí plánovaně těmto párům. Dítě má právě jen jednoho rodiče, protože ten druhý není znám, avšak již od počátku jej vychovávají a starají se o ně dva milující rodiče. V roce 2011 při sčítání lidu žilo ve stejnopohlavních rodinách přes 900 dětí. Dále je důležité, že v té adopci bude moci rozhodovat pouze soud a také dítě starší 12 let, které k takové věci bude muset dát souhlas.

Já jsem tehdy připodepsal tento zákon také na základě osobních zkušeností. Tady na galerii seděly tehdy dvě kamarádky, lesbičky, kterým tikají biologické hodiny. My víme, že tomu, že si pořídí dítě, nezabráníme. A jelikož obě pracují jako policistky, mají náročné povolání, kde je možné, že každý den riskují život, tak je jasné, že na tento zákon čekají. Takových párů je hodně a já říkám, pojďme se touto problematikou zabývat, nebo pokud nechcete a není ta vůle, tak takové věci vyřaďme, ať se nám ten balast návrhů neustále nekupí.

Navrhuji, abychom se zítra zabývali tímto bodem – jako druhý bod po písemných interpelacích. Za druhé v pátek jako druhý bod po pevně zařazených bodech, v úterý 3. 5. jako druhý bod odpoledne. A co by se mi líbilo vůbec nejlépe, je středa 4. 5., jako druhý bod po polední pauze, protože budeme na takové téma dobře najedeni. Díky moc za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Skalického. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, já bych ve svém příspěvku rád požádal o přeřazení bodu 34, jde o sněmovní tisk 408 ve druhém čtení, který je opět zařazen na program této schůze. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, takzvaný živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon je z dílny ministra průmyslu a obchodu, a tak jak jsem uvedl ve své žádosti, pokud bude dobré ho zařadit na středu, čili ještě na program této schůze, středu 4. 5. odpoledne, já jsem měl ve svém návrhu původně první bod, ale vzhledem k tomu, že už tam padaly návrhy, tak bych poprosil vlastně po – vychází mi to jako třetí bod. Nebo na pátek 6. 5. po bloku třetích čtení, podle toho, kolik bodů bude ve třetím čtení.

Důvody, které mě k tomu vedou, jsou asi následující. Jde o čas, protože první čtení jsme vlastně dostali do Sněmovny prakticky před rokem, to znamená 1. 4. 2015. Na výboru pro obranu jsme tento zákon projednávali poměrně velmi rychle v dubnu a květnu loňského roku, kdy byla přijata příslušná usnesení, pozměňovací návrhy. Od

té doby je tato novela zařazována na program jednání Sněmovny, nicméně nikdy na to druhé čtení nedošlo.

Chtěl bych jenom krátce připomenout, že důvodem pro tuto novelu je vlastně mezidobí, vstup řady jiných právních norem, jako je třeba občanský zákoník, kontrolní řád, zákon o obchodních korporacích. A jedním z hlavních důvodů, proč byla tato novela zařazena, je dosažení větší transparentnosti a jasnějších, konkrétnějších podmínek při provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem, a to zejména zavedením povinnosti držitelů povolení informovat o skutečném transferu vojenského materiálu z jiných států členských států Evropské unie na území České republiky. Mimo to vhodnost této novely byla podpořena i řadou námětů příslušných dotčených správních orgánů, které se podílejí na povolovacím a licenčním řízení.

Proč vlastně žádám o to, aby tento bod by opravdu projednán pokud možno ještě na této schůzi, je další důvod, že vlastně během toho roku, co tady ten zákon leží ve druhém čtení, se výrazně mění situace, a to bezpečnostní situace v Evropě i mimo ni. Je potřeba našim firmám, které se podílejí na výrobě a jsou sdruženy v Asociaci obranného průmyslu České republiky, dát jasná pravidla, a zpřesněná, pro to, aby mohly s vojenským materiálem obchodovat. A neposlední důvod, který vlastně vedl k této novele, byla kauza Vrbětice.

Čili já bych se opakovaně přimlouval za to, aby tento vládní návrh byl projednán, a v případě, že z řady důvodů na této schůzi nebude, tak bych se obrátil na kolegy z vládní koalice i na organizační výbor, aby byl zařazen na další schůzi, květnovou, a to tak, aby skutečně to druhé čtení, které není kontroverzní, mohlo proběhnout a mohli jsme zákon dotáhnout do konce. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Karamazova. Připraví se pan poslanec Vácha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych požádal Sněmovnu o dvě změny, o dva přesuny, a to bodu číslo 75 a bodu číslo 160. V prvním případě se jedná o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 121/2000 Sb., o právu autorském a právu souvisejícím s právem autorským a o změně některých zákonů, tedy autorský zákon. Rád bych požádal o jeho přesunutí na úterý 3. května 2016 jako první bod programu.

V případě bodu 160, je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů a dalších souvisejících zákonů, sněmovní tisk 590, bych rád požádal o změnu na středu 4. 5. 2016 jako první bod programu. V obou případech se jedná o důvod mé plánované nepřítomnosti z pracovních důvodů. A jsem klubovním zpravodajem. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Váchu, kterého zde nevidím, tudíž jeho přihláška spadá na

konec, i další, kterou má v pořadí. A prosím k mikrofonu pana poslance Ženíška. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovolte mi navrhnout změnu programu, a to zařadit bod 129, sněmovní tisk číslo 676. Jedná se o jednoduchou novelu zákona o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, která by umožnila zavedení korespondenční volby pro volby do Sněmovny a pro volby do Evropského parlamentu a prezidentskou volbu. Děkuji a pevně věřím, že můj návrh podpoříte.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče, a prosím k mikrofonu pana poslance Svobodu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem podal tři návrhy na pevné zařazení tisků. Protože mi jde jenom o věc, a ne o nějaké získávání času, neaspiruji na 15 minut, třikrát pět je patnáct, budu se snažit vejít se do času co nejkratšího, a řeknu tedy všechny ty tisky za sebou, s vaším dovolením, jestli s tím souhlasíte.

První materiál, o kterém chci hovořit, je materiál číslo 35, což je sněmovní tisk 124 ve druhém čtení, předkládá Adámek, Stupčuk, Koskuba. Je to změna zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, zákona č. 132/2000 Sb., o volbách do zastupitelstva hlavního města, a zákon 491 o volbách do zastupitelstva obcí. Je to zákon, který zásadním způsobem... Tento návrh je změna, která zásadním způsobem by měla změnit volby do hlavního města. To je věc, která zasahuje do mnoha aspektů. Kromě jiného by to znamenalo zkrácení jednoho volebního období na polovinu, protože jak víte, hlavní město Praha volí v jiném rytmu, než se volí rytmus krajských zastupitelstev. Je to tedy zákon, který potřebujeme vědět co nejdřív, kdy to bude, protože se to stále odkládá, ten zákon se pořád odsouvá. A vlastně celá příprava volebních období, celá příprava voleb jako takových je tím zásadním způsobem narušována.

Myslím si, že by zákon tím druhým čtením měl projít, ať už bude schválen, nebo navržen k zamítnutí. Já sám se domnívám, že to není zákon dobrý, který by byl prospěšný pro Prahu, protože její výjimečnost jako hlavního města, jako města, které je zároveň hlavním městem, zároveň krajem a zároveň se skládá ze samostatných obcí, skutečně vyžaduje nějaký jiný a speciální rytmus. Ale prostě bylo by potřeba, aby se tato úvaha ukončila, a proto navrhuji, abychom tedy sněmovní tisk 124 zařadili pevně na úterý 3. 5. po pevně zařazených bodech, nebo alternativně na čtvrtek 5. 5. zase po pevně zařazených bodech.

Ono to má i vazbu k sněmovnímu tisku 164, který je v materiálech pod číslem 44, což je podnět Zastupitelstva hlavního města Prahy na změnu zákona č. 491/2001 Sb., což je stejný zákon, o kterém hovoří zákon poslanců předcházejících. Myslím si, že by tyto dvě věci měly být projednány společně, protože tento druhý návrh hovoří o tom, že by v Praze nemělo být libovolně tvořeno volební seskupení, že by mělo být

pevné. Je to věc, které já rozumím, myslím si, že nelze v průběhu fotbalového utkání měnit pravidla a měnit rozměr hřiště, a proto bych navrhoval, aby současně nebo následně při projednávání toho sněmovního tisku 124 byl projednáván i tisk 164.

Druhý návrh, který jsem měl, byl sněmovní tisk číslo 115, o kterém zde hovořil kolega Holeček, což je zákon o regulaci prostituce. Je to zákon, kde bych chtěl podotknout jako bývalý primátor, že to nebyla volební rétorika. To byl zákon, který byl připravován a projednáván v průběhu volebního období. Je to zákon, který je pro Prahu velmi důležitý, protože celý ten obraz prostituce vytváří určitou image hlavního města Prahy ve smyslu negativním – nebo možná pozitivním pro ty, které tato oblast zajímá. Myslím, že všechny ty otázky regulace, reglementace, evidence, zdanění jsou otázky, na které je potřeba hledat odpověď, i když je to odpověď těžká a pravděpodobně ji nenajdeme, ale neměla by být hledána tím, že ten zákon odkládáme. Měla by být hledána jeho projednáním. K těm termínům, které navrhl kolega Holeček, bych doporučoval ještě použít pro jeho projednání pátek 6. 5. po pevně zařazených bodech.

Poslední věc, o které bych chtěl hovořit, je sněmovní tisk 715, což je zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Velmi krátce. V současné době víte, že máme před sebou určitou hrozbu problémů ve zdravotnictví, jde o aktivitu České lékařské komory a odborových aktivit. Já opakovaně říkám, že ten problém se pohybuje v něčem jiném, že se pohybuje v tom, že naše financování zdravotnictví je nedokonalé a že musíme hledat způsoby, jak dosáhnout toho, aby ve zdravotnictví bylo více peněz. Jiným způsobem. Tento sněmovní tisk je o tom, že pojistné ve veřejném zdravotním pojištění je přerozdělováno pouze podle věku a pohlaví pacientů, tzn. závažnost onemocnění, tíže léčených problémů není vůbec v pojistném plánu zvažována. Tento návrh zákona by měl tedy řešit tu otázku, že financování nemocnic a zdravotnických zařízení se také odvíjí od toho, jaká je skladba jejich pacientů z hlediska zdravotního, a pro ty těžké, staré, chronicky nemocné pacienty by měl být jiný přesun, jiný transfer pojistných částek k jednotlivým zařízením. Ono totiž není pravda, že všechny nemocnice mají být financovány stejně. Nemocnice mají být financovány podle toho, jakou činnost vykonávají, v jakém rozsahu ji vykonávají a jaké mají léčebné výsledky. Přijali jsme velmi kontroverzní zákon o centrální evidenci všech údajů o zdravotním stavu. Využijme to, když už jsme to tedy přijali, a všechny tyto aspekty začleňme do toho, jakým způsobem bude přerozdělováno zdravotní pojištění tak, aby financování zdravotnických zařízení skutečně více odpovídalo realitě činnosti, kterou vykonávají. Chtěl bych tento návrh zařadit na čtvrtek 21. po písemných interpelacích nebo na úterý 3. 5. jako první pevně zařazený. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Horáčka, připraví se pan poslanec Volný a po něm pan poslanec Vácha. Prosím, máte slovo .

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, nebojte, bude to velmi stručné. Já navrhuji předřazení sněmovního tisku 539, což je bod 109 a jmenuje se novela zákona o soudech a soudcích, na úterý 3.

května po pevně zařazených bodech, popř. jako variantu čtvrtek 4. května odpoledne jako druhý bod po kolegovi Zahradníkovi. Jenom pro všechny připomínám, že se to týká Krajského soudu v Liberci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Volného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové a kolegyně, já bych chtěl požádat tímto o zařazení bodu 62, sněmovní tisk 683, na dnes odpoledne po bodu 56, sněmovní tisk 653. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Váchu. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já jsem tam měl tři přihlášky, pokusím být stručný a stihnout to v té jedné přihlášce. Já bych chtěl bod 17, zákon o ochraně přírody 114/1999, přeřadit na – mám tam myslím pátek, ale chtěl bych to změnit, ne na pátek, to byla chyba, ale na středu, na dnešek, jako první bod našeho odpoledního jednání. Pak bych chtěl změnit nebo přeřadit bod 155, zákon o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, sněmovní tisk 508, tj. třetí čtení. Chtěl jsem to zařadit dnes jako první bod. Můžeme to zkusit, ale nevím, jestli se k tomu dostaneme. Pak tady mám bod 122, což je zákon, poslanecká iniciativa, pod kterou je podepsán kolega Korte a další, zákon o ochraně práv osob při nakládání s genetickými vzorky, tzv. zákon o DNA. Je to sněmovní tisk 635 a ten jsem chtěl zařadit na dnešek, na středu, mám tam 15. hodinu, takže na 15. hodinu a variantně jako první bod po pevně zařazených bodech.

Tímto bych vás poprosil, abyste zrušila ty dvě moje další přihlášky. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, takže to byl pan poslanec Vácha. Teď posledním přihlášeným je pan poslanec Kučera, který zde není přítomen, tudíž jeho přihláška propadá. To byly zatím všechny návrhy. Nebo zatím – to jsou všechny návrhy ke změně pořadu schůze. Když dovolíte v tuto chvíli vyhlásím přestávku. Pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Já mám pocit, že jste zapomněla na kolegu Koubka, protože ten tu nebyl, nevystupoval a ta přihláška se měla dostat dolů, takže minimálně jste ho měla vyzvat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já ho tady nemám, podívám se, jestli tady někde. Ano, hledám ho.

Poslanec František Vácha: Musel se tam tedy někde ztratit, ale Koubek měl přihlášku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím sněmovnu o klid. Je tady přihláška pana poslance, omlouvám se, byla zařazena jako mezi projednané, asi tak neproběhlo. Tak jestli tady pan poslanec Koubek je? On tady už vystupoval, ale stejně tady není, takže tím je to vyřešeno. Já i tak vyhlašuji přestávku do 11.45 hodin. Poprosím legislativu, aby dala dohromady všechny návrhy, abychom potom mohli hlasovat o změně pořadu schůze.

Já vám děkuji a sejdeme se zde v 11.45 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.47 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Zavolám kolegyně a kolegy z předsálí, čeká nás teď série hlasování. Na začátku přečtu omluvu. Dne 20. 4. do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka.

Jako první budeme hlasovat návrh na změnu programu pana poslance Stanjury. Nejprve budeme hlasovat o tom, aby bod číslo 212, Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014, sněmovní tisk 542, byl pevně zařazen ve středu 4. 5. odpoledne jako první bod, což je první varianta.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tuto změnu programu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 227, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 36, proti 68. Tento návrh byl zamítnut.

Dále o stejném bodu budeme hlasovat variantně, aby byl zařazen ve čtvrtek 5. 5. po písemných interpelacích jako první bod.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 228, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro návrh 117, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o tom, aby bod číslo 213, Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014, sněmovní tisk 577, byl pevně zařazen ve středu 4. 5. odpoledne jako druhý bod.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh tohoto usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 229, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro návrh 39, proti 78. Tento návrh byl zamítnut.

Variantně o tomto budeme hlasovat, aby bod číslo 213 byl zařazen ve čtvrtek 5. 5. po písemných interpelacích jako druhý bod.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 230, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 120, proti žádný. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o tom, aby bod číslo 214, Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014, byl pevně zařazen na středu 4. 5. odpoledne jako třetí bod.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 231, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 38, proti 74. Tento návrh nebyl přijat.

A nyní variantně bod číslo 214 pevně zařadit ve čtvrtek 5. 5. po písemných interpelacích jako třetí bod.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 232, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 123, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o tom aby, bod číslo 215, Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2014, byl pevně zařazen ve středu 4. 5. odpoledne jako čtvrtý bod.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 233, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 68. Tento návrh byl zamítnut.

A o stejném bodu budeme hlasovat, aby byl zařazen ve čtvrtek 5. 5. po písemných interpelacích jako čtvrtý bod.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 234, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 117, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat, aby bod číslo 227, Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015, se zařadil pevně ve středu 4. 5. odpoledne jako pátý bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 235, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 78. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o stejném bodu, tedy bod číslo 227 aby byl zařazen na čtvrtek 5. 5. po písemných interpelacích jako pátý bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 236, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 118, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o tom, aby bod číslo 228, Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2015, byl pevně zařazen ve středu 4. 5. odpoledne jako šestý bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 237, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 80. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat variantně, aby tento bod číslo 228 byl zařazen ve čtvrtek 5. 5. po písemných interpelacích jako šestý bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 238, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 115, proti 2. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o tom, aby bod číslo 229, Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy, byl pevně zařazen na středu 4. 5. odpoledne jako sedmý bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 239, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 40, proti 70. Návrh byl zamítnut.

A nyní variantně, aby tento bod byl zařazen ve čtvrtek 5. 5. po písemných interpelacích jako sedmý bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 240, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 40, proti 65. Tento návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat, abychom bod číslo 90, což je Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, je to sněmovní tisk 323, prvé čtení, dnes pevně zařadili na odpoledne jako druhý bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 241, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 65, proti 80. Návrh byl zamítnut.

Dále variantně o tomto bodu, aby byl zařazen v pátek 22. 4. 2016 jako druhý bod po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 242, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 67, proti 80. Návrh byl zamítnut.

A variantně o stejném bodu, aby byl zařazen v úterý 3. 5. 2016 jako třetí bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 243, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 64, proti 76. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat, abychom bod číslo 113, což je Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů, je to sněmovní tisk 557, prvé čtení, dnes zařadili pevně odpoledne jako první bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 244, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme o stejném bodu hlasovat, aby byl zařazen v pátek 22. 4. jako první bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 245, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 79. Tento návrh byl zamítnut.

A o stejném bodu, tedy bodu číslo 113, budeme hlasovat, aby byl zařazen v úterý 3. 5. 2016 jako první bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 246, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 30, proti 73. Tento návrh byl zamítnut. Tím bychom se měli vypořádat se všemi návrhy pana poslance Stanjury.

A přistoupíme k návrhu, který podal pan poslanec Faltýnek. Ten navrhuje, aby bod číslo 25, sněmovní tisk 504, prokazování původu majetku, byl dnes zařazen jako první bod po třetích čteních.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 247, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 78, proti 36. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Miholy a ten navrhuje, aby bod číslo 66, sněmovní tisk 712, zákon o vinohradnictví, jsme zařadili na pátek 22. 4. jako třetí bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 248, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 127, proti 15. S návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme pokračovat v dalších návrzích na změny programu. Je tu návrh paní poslankyně Niny Novákové o předřazení bodu 110. Je zde několik návrhů, aby bod 110 byl pevně zařazen 3. 5. nejprve jako druhý pevně zařazený bod. (Hlasy z pléna.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Bod číslo 110. Kdo je proti návrhu? Je to jednací řád Poslanecké sněmovny.

Je to hlasování s pořadovým číslem 249, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 68. Tento návrh byl zamítnut.

Další variantní hlasování je... Eviduji žádost o vaše odhlášení. Všechny vás odhlásím. Požádám vás, abyste se opět přihlásili. Budeme hlasovat o tom, aby bod číslo 110 byl zařazen 3. 5. jako třetí bod jednání.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 250, přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro návrh 32, proti 69. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat, aby tento bod byl zařazen 4. 5. po bloku třetích čtení jako první pevně zařazený bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 251, přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro návrh 45, proti 65. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat návrh na změnu programu pana poslance Pavery, který navrhuje, aby bod číslo 66, což je zákon o vinohradnictví, byl zařazen 4. 5. jako první bod po pevně zařazených bodech. Zahajuji hlasování a táži se... (Hlasy z pléna: Už je zařazen. Nehlasovatelné.) Dobrá. Ukončím hlasování. Zákon o vinohradnictví jsme pevně zařadili, z toho důvodu je tento návrh nehlasovatelný. Ano.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Plíška, což je bod číslo 32 ohledně zákona o střetu zájmů, na 3. 5. jako pevně zařazený bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh. Jako první pevně zařazený bod. Kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 253, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 42, proti 64. Návrh byl zamítnut.

A variantně o tomto bodu budeme hlasovat, aby byl zařazen na 4. 5. jako první bod za pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 254, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 36, proti 63. Návrh byl zamítnut.

Dále bychom měli hlasovat návrh pana poslance Plíška na přeřazení bodu číslo 117 na den 3. 5. jako druhý pevně zařazený bod. (Chvíle ticha, předsedající konzultuje s kolegy.) Občanský soudní řád. Zařazení na 3. 5. jako druhý pevně zařazený bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 255, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 77. Tento návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Vilímce, který navrhuje, aby bod číslo 167, důchodové pojištění, a 166, související důchodové pojištění, zařadili na 6. května jako první dva body.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 256, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 60, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat variantně o těchto dvou bodech, aby byly zařazeny na dne 6. května jako třetí a čtvrtý bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 257, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 62, proti 77. Tento návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Vilímce, který navrhuje, aby bod číslo 113, zrušení silniční daně, byl zařazen – nejprve tedy první návrh hlasování: bod číslo 113 aby byl zařazen jako třetí bod v úterý 3. května.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 258, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 79. Návrh byl zamítnut.

Nyní tedy stejný bod, aby byl zařazen jako první bod 4. května odpoledne.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 259, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 35, proti 80. Návrh byl zamítnut.

A dále aby tento bod číslo 113 byl zařazen 6. 5. jako první bod po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 260, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 35, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Kalouska, který chce, aby bod číslo 103, významná tržní síla, byl dnes zařazen ve 14.30 jako první bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro navržený návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 261, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 40, proti 78. Tento návrh byl zamítnut.

Dále, aby tento bod byl projednáván dnes v 18.10.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 262, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 38, proti 79. Návrh byl zamítnut.

Dále variantně, aby tento bod projednáván 21. 4. po ústních interpelacích.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 263, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Dále, aby tento bod byl projednáván 22. 4. jako první bod.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 264, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 76. Návrh byl zamítnut.

A dále, aby tento bod číslo 103 byl zařazen 22. 4. na projednávání ve 14.00.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 265, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 74. Tento návrh byl také zamítnut.

Nyní budeme hlasovat návrhy pana poslance Adamce. Jsou to body číslo 221, 202 a 220, resp. jsou to čísla sněmovních tisků, ale jsou to body 42, 45 a 82. Bod 42 je zákon o silničním provozu, 45 – zákon o pozemních komunikacích a 82 – horní zákon. Je zde návrh, aby bod číslo 42 a 82 byl hlasován na zařazení každé úterý této schůze po pevně zařazených bodech. Je tomu tak? (Ne.) Pojďte upřesnit svůj návrh. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Je to trochu jinak. Samozřejmě každý návrh zákona je zvlášť, to potřebuji říct, protože ony spolu nesouvisí, a je to každý jednací den této schůze, kdy budou zařazovány po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Takže o všech třech bodech chcete dát hlasovat každý jednací den schůze?

Poslanec Ivan Adamec: Omlouvám se, pane předsedající, je to trochu jinak, protože jeden návrh je ve třetím čtení, tam je to trochu jinak. (Mpř. Bartošek: To je bod číslo 45.) Ano. A ty dva zbývající body mohou být jakýkoliv každý jednací den po pevně zařazených bodech a o každém budeme hlasovat zvlášť. A ten třetí, který je ve třetím čtení, tak ve dnech, kdy je třetí čtení, po pevně zařazených bodech. Ve dnech, kdy jsou třetí čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Nejprve budeme hlasovat tedy o bodu číslo 42 tak, aby byl zařazen dnes na program po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 266, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 35, proti 84. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat tedy, aby tento bod byl zařazen na čtvrtek 21. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 267, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 80. Návrh byl zamítnut.

Ještě, pane poslanče, pro upřesnění. Bod číslo 45 je také ve druhém čtení, není ve třetím čtení. V tom případě budeme muset hlasovat o všech třech bodech každý den jednacího dne. (Posl. Adamec souhlasí.) Pouze pro upřesnění, že se nebude moci hlasovat pouze středy a pátky. Souhlasíte s tím? (Ano.) Dobře.

V tom případě budeme pokračovat a budeme hlasovat o bodu 42, aby byl zařazen na pátek 22. dubna po již pevně zařazených bodech.

Kdo souhlasí s návrhem, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s číslem 268, přihlášeno 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 37, proti 82. Návrh byl zamítnut.

Dále tedy budeme hlasovat, aby bod číslo 42 byl zařazen 3. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 269, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Ten stejný bod – aby byl pevně zařazen na 4. 5. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 270, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 35, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat, aby tento bod byl zařazen na program 5. 5. po již pevně zařazených bodech.

Kdo souhlasí, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 271, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 37, proti 74. Návrh byl zamítnut.

O stejném návrhu, aby byl zařazen na 6. 5. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 272, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 36, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy ve stejném pořadí budeme hlasovat o bodu číslo 45.

Nejprve zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro jeho zařazení na dnešní dne po již pevně zařazených bodech, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 273, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 37, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zařazení bodu číslo 45 na zítřek po již pevně zařazených bodech, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 274, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 30, proti 72. Návrh byl zamítnut.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen v pátek 22. 4. po již pevně zařazených bodech, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 275, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 75. Návrh byl zamítnut.

Dále zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen na 3. 5. po již pevně zařazených bodech, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 276, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 80. Návrh byl zamítnut.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen na 4. 5. po již pevně zařazených bodech. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 277, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 74. Návrh byl zamítnut.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen na 5. 5. po již pevně zařazených bodech, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 278, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 35, proti 76. Tento návrh byl zamítnut.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen pevně jako první bod po již pevně zařazených bodech. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 279, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 74. Návrh byl zamítnut.

Nyní tedy ještě k bodu číslo 82.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby byl dnes zařazen po již pevně zařazených bodech, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 280, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro návrh 36, proti 76. Návrh byl zamítnut.

Eviduji vaši žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili.

Dále budeme hlasovat o tom, aby bod číslo 82 byl zařazen na zítřek 21. dubna po již pevně zařazených bodech.

Já hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 281, přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro návrh 38, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen v pátek 22. dubna po již pevně zařazených bodech. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 282, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro návrh 35, proti 75. Návrh byl zamítnut.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen 3. 5. jako první bod po již pevně zařazených bodech, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 283, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen 4. 5. jako pevný bod po již pevně zařazených bodech. Kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 284, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 73. Návrh byl zamítnut.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen na 5. 5. jako první bod po již pevně zařazených bodech, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 285, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 72. Tento návrh byl zamítnut.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen na program dne 6. 5. jako první bod po již pevně zařazených bodech. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 286, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro návrh 37, proti 75. Tento návrh byl zamítnut.

Dále eviduji, pane poslanče Adamče, jestli dobře rozumím vašemu návrhu – v případě, že nebyly pevně zařazeny, chcete hlasovat jednotlivě o jejich vyřazení z programu schůze. Dobře.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro vyřazení bodu 42 z programu schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 287, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro návrh 34, proti 64. Návrh byl zamítnut.

Dále zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro vyřazení bodu číslo 45 z programu schůze, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 288, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 10. Návrh byl zamítnut.

Dále zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro vyřazení bodu číslo 82 z programu schůze. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 289, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro návrh 56, proti 17. Konstatuji, že tento návrh byl zamítnut.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu schůze. V tento moment přerušuji hlasování z toho důvodu, že na 12.30 máme pevně zařazeny volební body.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré popoledne vážené paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat pevně zařazeným bodem

206.
Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise číslo 129 ze dne 8. března letošního roku. Žádám předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Prosím pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dobré již odpoledne. Nevím, jestli mám být potěšen, nebo smutný, že jsem první, na koho se dnes dostalo v tom řádném programu, ale respektuji sněmovní realitu. Minimálně za volební komisi chci konstatovat, že jsem rád, protože ty volební body jsou zaparkovány, některé z nich, už od února, v březnu jsme nevolili, takže věřím, že se s nimi teď vypořádáme.

Připraveny máme celkem čtyři volební body. Jak avizoval pan předsedající, ten první číslo 206 budou návrhy na změny ve složení orgánů, kde navrhneme jako volební komise, abychom hlasovali veřejným hlasováním. Slibuji, že se pokusím ta svá vystoupení maximálně zestručnit, abych vás dlouho nezdržel, a uvedu tedy bod číslo 206.

My jsme tu poslední lhůtu měli vyhlášenou do 7. března do 13 hodin a vámi podané návrhy jsme na volební komisi přijali dne 8. března v usnesení číslo 129, které máte rozdáno na svých lavicích. Podle jednacího řádu o změnách rozhoduje hlasováním Sněmovna. Není navrženo, jakým způsobem, ale vždy hlasujeme veřejně a toto i dnes budu navrhovat jménem volební komise.

Doporučím tedy nejdřív, abychom po rozpravě k navrženým kandidátům hlasováním konstatovali rezignace v souladu s tím usnesením číslo 129. Jsou to rezignace navržené v petičním výboru, rezignace Františka Laudáta z klubu TOP 09 a Starostové a Martina Komárka z poslaneckého klubu hnutí ANO. Dále rezignace z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj Jany Lorencové, také poslanecký klub hnutí ANO.

Poté navrhuji, abychom pomocí hlasovacího zařízení rozhodli o nominacích. Je to výměna uvnitř zmiňovaných dvou klubů, takže tam nedochází k ničemu

konfliktnímu. Ty nové nominace jsou do petičního výboru. Za TOP 09 a Starostové paní poslankyně Markéta Adamová a za ANO 2011 Miloslava Rutová. Do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj nominuje hnutí ANO také naši novou kolegyni paní poslankyni Miloslavu Rutovou.

Nyní, pane předsedo, prosím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji pane předsedo. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se do ní někdo hlásí z místa. Není tomu tak. Rozpravu končím.

Budeme postupovat podle pokynů předsedy volební komise, a můžeme tedy hlasovat, pane předsedo, jedním hlasováním o schválení rezignací v jednotlivých výborech pro ty tři nominanty. Má někdo výhradu? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 290, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přijetí těch rezignací. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 290, z přítomných 158, pro 135, proti jeden. Návrh byl přijat.

Nyní nominace. Požaduje někdo ještě jednou ty nominace přečíst? Ano, požadavek je na odhlášení. Odhlásím vás všechny. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Ptám se, jestli je možné hlasovat pro všechny tři nominace jedním hlasováním? Nikdo nic nenamítá proti postupu předsedajícího.

Zahájil jsem hlasování číslo 291 a ptám se, kdo je pro nominace do petičního výboru a do výboru pro veřejnou správu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 291, z přítomných 139, pro 129, proti nikdo. Nominace byly schváleny. Máme nové obsazení výborů.

Děkuji panu předsedovi. Končím bod 206. Pokračujeme bodem

207.
Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozesláno usnesení volební komise číslo 130 ze dne 8. března. Žádám pana předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka o jeho odůvodnění. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji opět za slovo. V bodu 207 je to tedy již zmíněný návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise k realizaci stavby dálnice D47. Já jsem ten návrh zkrátil, abych ho neopakoval. Tady možná v úvodu a zdůvodnění připomenu, že historie tohoto bodu tady ve Sněmovně je opravdu velmi dlouhá. Dnes se nacházíme v prvním kole již čtvrté tajné volby a my na volební komisi jsme se podívali do té historie. Připomenu vám, kolegyně a kolegové, že ty první tři volby, vždy dvoukolové, probíhaly v období podzim 2014 až jaro 2015. Takže víceméně

před rokem a půl až před rokem. Nebudu teď zbytečně opakovat tu historii. Byly to vždy volby dvoukolové a zatím ani jednou se nám předsedu této komise, která je jinak ustavená, ale zatím ještě nezačala pracovat a čeká na zvolení svého předsedy – tak zatím jsme v těch volbách nebyly úspěšní.

My jsme se tedy po debatě s předsedy poslaneckých klubů rozhodli v komisi vyhlásit návrh na novou volbu. Lhůta byla v komisi vyhlášena do 7. března do 13 hodin. Konstatuji, že jsme obdrželi pouze jeden návrh v souladu s usnesením, které vám bylo rozdáno, a byl to návrh poslaneckého klubu sociální demokracie na pana poslance Jana Birkeho, což volební komise přijala svým usnesením číslo 130.

Podle jednacího řádu, je to § 75, se předsedové komisí Poslanecké sněmovny volí většinovým způsobem a tajným hlasováním. Nebudeme tedy rozhodovat o tom, jakým způsobem, ale víme, že budeme hlasovat tajným hlasováním.

Ještě připomenu možná jednu souvislost, abyste měli ty informace komplexní. My jsme se svým usnesením číslo 760 dohodli na tom, že tento bod je jakýmsi způsobem provázán s návrhem na zřízení vyšetřovací komise k tunelovému komplexu Blanka, který je zatím pozastaven do doby, než... a pokud budeme úspěšní v této volbě. Ty body tedy spolu do jisté míry souvisí.

Tolik úvodní informace. Nyní prosím, pane předsedo, o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak. Rozpravu končím a postup bude podle pokynů předsedy volební komise, ale přerušuji tedy tento bod číslo 207.

Pokračovat budeme bodem

208.
Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysíláni

Na lavice vám k tomuto bodu bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 127 ze dne 8. března. Opět žádám předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby to odůvodnil.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Doplním pana předsedajícího, body 207, 208 a nadcházející 209 budou v tuto chvíli přerušeny a budou pro vás pak připraveny lístky k tajné volbě ve Státních aktech.

Nyní tedy bod číslo 208 – Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena tzv. velké mediální rady, Rady pro rozhlasové, televizní vysílání.

Je to druhá volba v tomto doplnění a je to její první kolo. V první volbě a v prvním, druhém kole jsme nebyli úspěšní ve finále. Ve druhém kole spolu bojovali kandidáti Milan Bouška a Jan Mrzena. Milan Bouška obdržel 50 hlasů, Jan Mrzena 65. A ani jeden, bylo to 27. ledna 2016, neobdržel dostatečný počet hlasů. My jsme v komisi vyhlásili novou lhůtu, bylo to také do 7. března 2016, a 8. března jsme přijali

usnesení číslo 127. Toto usnesení bylo e-mailem zasláno všem předsedům poslaneckých klubů. Obsahuje nominace a já ho pro stenozáznam musím přečíst. Takže prosím o chvíli trpělivosti.

Usnesení číslo 127 je v tomto znění: Volební komise Poslanecké sněmovny Parlamentu pověřuje předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu

I. s návrhy kandidátů na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, tak jak je předložily poslanecké kluby. Návrhy jsou: Milan Bouška, navržen ODS, Jan Mrzena, navržen KDU-ČSL, a František Vostál, navržen sociální demokracií;

II. s tím, že zvláštní zákon způsob volby nestanoví, volební komise navrhuje volbu tajnou;

III. zvolenému členu započne jeho šestileté funkční období dnem jmenování předsedou vlády.

A připomenu ještě důležitou věc: jedná se o návrh, tedy výběr Poslaneckou sněmovnou a následné jmenování člena rady panem premiérem Bohuslavem Sobotkou.

Nyní vás prosím, pane předsedo, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům i ke způsobu hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak já otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak. Mohu rozpravu ukončit a přerušit bod číslo 208.

Poslanec Martin Kolovratník: Pardon, pane předsedo, ještě ne. Prosím nechat hlasovat o návrhu komise na tajnou volbu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě než ho přeruším, musíme rozhodnout o způsobu volby, jak ho navrhla volební komise. A protože tradičně volíme tajně, komise navrhuje také tajnou volbu.

Rozhodneme v hlasování číslo 292, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 292, z přítomných 141 poslance, pro 118, proti nikdo. Tajná volba byla schválena.

Přerušený bod 208. Začneme bod

209.
Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Na lavici máte rozdáno usnesení volební komise číslo 128 a opět žádám předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby to odůvodnil.

Poslanec Martin Kolovratník: V posledním bodu 209 také děkuji za slovo. A stručné odůvodnění. Tato volba probíhá v souladu se zákonem č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie. Funkční období členů této rady, je to Rada Státního fondu kinematografie, je na tři roky a my v Poslanecké sněmovně každým rokem volíme, obměňujeme právě jednu třetinu těchto členů. Je tam možné i opětovné zvolení.

Návrhy nám, Sněmovně, návrhy kandidátů, předkládá v zastoupení svého ministerstva pan ministr kultury Daniel Herman. Za volební komisi mohu konstatovat, že dopis pana ministra, životopisy navržených kandidátů, je jich trojnásobek, budeme tedy vybírat tři a pan ministr navrhl celkem devět nominantů. Všechny materiály jsme předali z volební komise i předsedům poslaneckých klubů a samotná nominace pana ministra byla na volební komisi projednána a přijata v usnesení číslo 128, které je vám také k dispozici.

Ještě možná pro vás doplňková informace – 17. března zasedal podvýbor pro kulturu, který si navržené kandidáty pozval. Takže někteří z vás, nebo ti z vás, kteří se této problematice věnují, se s nimi mohli osobně seznámit. Rychle pro stenozáznam přečtu usnesení volební komise číslo 128.

Volební komise pověřuje svého předsedu Martina Kolovratníka, aby seznámil Sněmovnu

I. s návrhem kandidátů, tak jak jej předložil ministr kultury – navrženi jsou: Jindřiška Bláhová, Lubor Dohnal, Jan Gogola, Richard Němec, Vladimír Soják, Daniela Staníková, Jan Svěrák, Marie Šandová a Antonín Weiser;

II. zvláštní zákon způsob volby nestanoví – my jako komise navrhujeme volbu tajnou

III. zvoleným členům započne jejich tříleté funkční období nejdříve 6. dubna – nyní už se nacházíme za datem

Nyní, pane předsedající, prosím stejně jako v předchozím bodu, abyste otevřel rozpravu k navržené kandidátce a ke způsobu volby. My navrhujeme volbu tajnou a prosíme, abychom i o tomto nechali hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

V tomto případě, než přerušíme bod, budeme opět hlasovat o způsobu volby – navržený tajný způsob volby.

Rozhodneme v hlasování číslo 293, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tajnou volbu členů Rady Státního fondu kinematografie. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 293, z přítomných 145, pro 114, proti 1. Návrh byl přijat.

Přerušuji tedy i bod 209. A o bodech 207, 208, 209 budeme v tajné volbě rozhodovat. Pane předsedo, jaký čas vymezíte pro hlasování?

Poslanec Martin Kolovratník: Já pro hlasování navrhuji dvacet minut. To bychom měli stihnout. Takže volební místnost bude otevřena do 13.06 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. A v tom případě já na 13. hodinu svolávám organizační výbor podle pozvánky s tím, že požádám členy organizačního výboru, aby uplatnili své právo přednosti, aby se včas dostavili na organizační výbor po hlasování.

Přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny na vykonání tajných voleb a na polední přestávku. Pokračovat budeme pevně zařazenými body ve 14.30 hodin. (Někteří poslanci ještě vedou diskusi s předsedajícím.)

Hlasování je do 13.06. Nemohu jinak, než je navržený tento bod. To je samozřejmě věcí, kterou musíme řešit na začátku ve 14.30, protože nebyly dohlasovány všechny pozměňovací návrhy a máme pevně zařazené body napevno od 14.30. Takže zbytek se bude dohlasovávat po pevně zařazených bodech. To je realita.

(Jednání přerušeno ve 12.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Nejdřív mi dovolte, abych přečetl omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Zdeněk Soukup od 17.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Mezi 14.30 až 19 hodin z důvodu nemoci pan poslanec Vlastimil Vozka. Dále se omlouvá Marek Ženíšek, a to od 17 do 19 hodin z pracovních důvodů, a ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek na dnešní odpolední jednání.

Než zahájíme pevně zařazený bod, požádám pana předsedu Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb k bodům 207, 208 a 209. Pane předsedo, máte slovo. (Oslovený žádá mimo mikrofon o opakování čísla bodů.) Bod 207 je vyšetřovací komise D47, 208 je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a 209 je Státní fond kinematografie.

Poslanec Martin Kolovratník: Přeji dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Panu předsedajícímu moc děkuji, je to jen formalita, ale abych vás s těmi výsledky seznámil ve správném pořadí.

207.
Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při přípravě a realizaci stavby dálnice D47

Nejdříve volba předsedy vyšetřovací komise k dálnici D47. Bylo vydáno 154 hlasovacích lístků, to bylo ve všech třech případech, 154 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 78. Počet odevzdaných platných i neplatných lístků v tomto případě bylo 150. Konstatujeme tedy čtyři neodevzdané hlasovací lístky. A ta

nejdůležitější informace – jediný navržený kandidát Jan Birke získal 78 hlasů, tedy přesně na jeden dosáhl toho kvora nutného pro zvolení, byl tedy zvolen Jan Birke předsedou této vyšetřovací komise.

208.
Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysíláni

Co se týká dalšího bodu, tedy návrhu Poslanecké sněmovny na jmenování člena té velké mediální rady, tak i tady bylo vydáno 154 hlasovacích lístků. Komise zpětně obdržela pouze 150, čtyři tedy nebyly odevzdány. Dosažené počty hlasů: Milan Bouška 26, Jan Mrzena 53 a František Vostál 32. Potřebného kvora tedy nedosáhl nikdo, v prvním kole nebyl nikdo zvolen, a protože volíme jednoho kandidáta, tak do druhého kola postupují dva nominanti s nejvyšším počtem dosažených hlasů, postupuje tedy Jan Mrzena s 53 hlasy a František Vostál s 32 hlasy.

209.
Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

A konečně poslední volební bod, tajný volební bod, tři členové Rady Státního fondu kinematografie. Opět vydáno 154 hlasovacích lístků, odevzdáno 150 a čtyři nebyly odevzdány. Jindřiška Bláhová získala 3 hlasy, Lubor Dohnal 80, Jan Gogola 3, Richard Němec 45, Vladimír Soják 17, Daniela Staníková 62, Jan Svěrák 90, Marie Šandová 12 a konečně Antonín Weiser nula hlasů. Mohu tedy konstatovat, že jsme byli úspěšní a zvolili jsme dva kandidáty. V prvním kole byli zvoleni Jan Svěrák s 90 hlasy a Lubor Dohnal s 80 hlasy. Do druhého kola na to jedno neobsazené místo postupují Daniela Staníková s 62 hlasy a Richard Němec se 45 hlasy.

Avizuji předběžně, že bych se rád pokusil zařadit ta druhá kola na pozítří, na tento pátek, ale budu o tom ještě diskutovat s předsedy poslaneckých klubů, jestli bude prostor během pátku. Pokud by nebyl, tak bychom zařadili ta druhá kola na variabilní týden této schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost a hezké odpoledne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise za vyhlášení výsledků a s přednostním právem před pevně zařazeným bodem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem se hlásil přesně ve 14.30 hodin, ale vy jste za mě asi rozhodl, pane místopředsedo. My jsme ve 14.30 hodin podle schváleného programu měli začít projednávat bod 54 a neučinili jsme tak. Máme množství pozměňovacích návrhů v programu, o kterých jsme ještě nehlasovali. Já se chci zeptat, jaký bude další postup nyní odpoledne. Z mého pohledu tím, že jste ve 14.30 hodin nezahájil ten bod, který byl pevně zařazen na tu danou hodinu a

minutu, bychom teď logicky měli hlasovat o všech ostatních pozměňovacích návrzích, které jsme zatím neprojednali a nerozhodli hlasováním. Pokud ne, tak pak si myslím, že máme projednat bod 54 a pak hlasovat o těch pozměňujících návrzích. Chtěl bych, aby to bylo jasně dopředu, nechci se nějak přít, jenom ať je to jasné, jak budeme procedurálně postupovat, jaké bude pořadí a kdy dojde na to hlasování o doposud neprohlasovaných návrzích na změnu programu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Budeme postupovat tak, jak jsem oznámil předtím, než jsem přerušil schůzi před 13. hodinou na provedení volby. To znamená, pevně zařazenými body a po pevně zařazených bodech dohlasujeme ty návrhy, které v rámci obstrukce byly přečteny. To je všechno. (Výkřiky z pléna, protichůdné názory na postup, námitky proti použití slova obstrukce.) Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak za prvé, pane místopředsedo, v této chvíli jste ve funkci řídícího schůze a nemáte žádné právo říkat o tom, jestli to byla, nebo nebyla obstrukce. Já se proti tomu silně ohrazuji.

Za druhé, plno těch pozměňovacích návrhů se týká odpoledního jednání dnešního. Tak jak je možné, že nejdříve budeme jednat, a pak budeme o nich hlasovat? Pak řeknete: Jééé, ty už se nedají hlasovat, protože to je druhý bod a my už jsme projednali pět bodů. Já myslím, že to je nepřijatelný postup. Podívejte se, já jsem se díval do stenozáznamu, o čem jsme hlasovali včera. Ano, na 14.30 hodin jsme zařadili jeden jediný bod a to je bod 54. Ve stejné logice, pokud něco zařadíme jako první bod v devět ráno, tak nemůžeme vůbec načítat změny programu, protože na devět ráno bylo načteno, že začíná bodem číslo xy. Takže za prvé bych prosil, abyste vzal zpět slova o obstrukci, žádná obstrukce nebyla, poslanci využívali svých ústavních práv – návrhů změny programu, včetně vládních poslanců, a myslím, že to musíme rozhodnout hlasováním. A navíc – vy jste umožnil ve 14.30 hodin projednávat něco jiného, než bod číslo 54. To nebyl nikdo z nás.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, jestli namítáte můj postup, tak to řekněte procedurálně a Sněmovna to odhlasuje. Pokud to nenamítáte, je to váš názor, stejně jako byl můj názor, který jsem vyslovil. Já mám právo na vlastní názor. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ten vám samozřejmě neupírám. Kdybyste se přihlásil do rozpravy, přišel jste k mikrofonu a z místa, kde stojím dneska já, zkritizoval postup našich poslanců, máte na to plné právo. V okamžiku, kdy jste řídící schůze, nemáte hodnotit to, co se stalo dopoledne. To je všechno. Váš názor vám samozřejmě neberu, jenom jsem říkal, že v této chvíli jste v roli řídícího. Pokud chcete vystoupit například s kritikou postupu poslance ODS a TOP 09, určitě můžete tady z tohoto místa, my tu kritiku určitě přijmeme a nebudeme vám upírat právo na to.

Já samozřejmě dávám námitku, protože opět ohýbáte jednací řád. Jak je možné, že nejdřív podle vašeho návrhu projednáme pět bodů a pak budeme hlasovat o tom,

že některý bod má být první, druhý, třetí, čtvrtý odpoledne? Vy vlastně znemožňujete, aby to hlasování proběhlo. Takže vznáším námitku a žádám kolegy a kolegyně, aby mě podpořili, a nabízím kompromis. Projednáme bod číslo 54, který byl skutečně na 14.30 hodin, ostatní nebyly takhle, a pak abychom hlasovali o ostatních. Jinak si z toho děláte legraci. V tom případě se pak nedivte, že odpolední jednání neproběhne tak hladce, jak jste si doposud mysleli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Byla vznesena námitka proti postupu předsedajícího, že jsem nechal vyhlásit výsledky dopoledních voleb ve 14.30 hodin. (Výkřiky: Ne!) Prosím, aby tady nikdo nekřičel. Pokud se chcete přihlásit, přihlaste se s přednostním právem, pane předsedo. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych tedy žádal, abyste mě poslouchal. Já jsem vznesl námitku proti vašemu postupu, že chcete nejprve projednat pět bodů, které svítí na tabuli, a teprve hlasovat o návrzích na změnu programu, které zazněly. To byla moje námitka. Žádná jiná. Tak si prosím nevymýšlejte námitku, kterou jsem neřekl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. A já opakuji, že jsem ve 12.50, respektive 12.49, oznámil, že přerušuji schůzi na provedení tajných voleb a že ve 14.30 začneme projednávat pevně zařazené body. To bylo moje stanovisko. Ověřte si to ve stenozáznamu. Jestliže jsem nechal přečíst výsledky tajných voleb, vy to považujete za porušení mých povinností, prosím, máte na to právo.

Budeme hlasovat o tom, jestli Sněmovna přijímá námitku proti postupu předsedajícího, a to v hlasování číslo 294, které zahájím, až vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a vypořádáme se s námitkou předsedy klubu ODS.

Ptám se v hlasování číslo 294, které jsem zahájil, kdo souhlasí s námitkou proti postupu předsedajícího, kterou vznesl předseda klubu ODS. Kdo je proti? Děkuji.

Námitka byla přijata. (Přihlášeno 113, pro 65, proti 26.)

Takže nebudeme postupovat podle původně zařazených bodů. A jestli jsem správně vnímal návrh pana předsedy klubu ODS, tak po bodu 54 budeme dohlasovávat jednotlivé pozměňovací návrhy programu této schůze.

Pak kolega Laudát se hlásí ještě s přednostním právem. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Jako precedenčně bych vás skutečně vyzval, pane předsedající, a i všechny činovníky Sněmovny, kteří řídí schůze, aby své názory nehlásali odtamtud. Tam jste od toho, abyste schůzi řídili. Já se důrazně ohrazuji proti tomu, že tady někdo dělal obstrukce.

Je mně líto, že předáci některých koaličních stran tady v klubu lžou do médií, jak když tiskne. Já jsem byl úplně šokován, co si dovolili teď na ČT24. A k tomu ještě svítí zástupce hnutí Úsvit. Jestli si neuvědomujete, pane zastupující prostřednictvím pana předsedajícího, notně to bylo kvůli vám. Nebo si musíme myslet, že vaše

návrhy, které říkáte, myslíte jen tak na oko a že vlastně o nic nejde. Vždycky udělat humbuk. Nám jde o to, že návrhy, které jsme načetli do systému často před dvěma roky, takže chceme, aby byly projednány. My to jako pěnu pro média neděláme. A vás žádám důrazně, aby se příště toto neopakovalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi za vyjádření jeho názoru. Ještě budu konstatovat došlou omluvu. Do 15.15 se omlouvá pan poslanec Jaroslav Klaška. Předseda klubu... Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Já si myslím, že tady došlo k nějakému nepochopení. Já jsem neoznačoval, že snad někdo dělal nebo nedělal obstrukce, já jsem pouze vyjádřil náš názor, že my jsme pro to, aby se ten zákon o NKÚ projednal, protože ho podporujeme. Byla to součást našeho volebního programu, tak se na nás nikdo nemůže zlobit, že nemáme žádnou velkou radost z toho, že tento zákon nebyl projednán. Já chápu, že pravicové opozici se to nelíbí, ale já si myslím, že máme právo všichni na svůj vlastní názor. A já jsem nehodnotil, jakým způsobem jste se k tomu postavili. My jsme to... do toho jsme se nezapojovali, ale mrzí nás, že ten zákon nebyl projednán. To je všechno, takhle jednoduché to je.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lankovi za vyjádření jeho názoru. Vlastní názor vyjádřit nemohu, protože nemám nikoho, kdo by mě vystřídal v řízení schůze. Takže budeme pokračovat bodem číslo

54.
Vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce /sněmovní tisk 763/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. A ještě než se ujme slova, požádám paní poslankyni Věru Kovářovou, aby zaujala místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce.

Cílem předkládaného návrhu zákona je adaptace právního řádu České republiky na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o elektronické identifikaci a o službách, které vytvářejí důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu, konkrétně na tu část nařízení, která se týká služeb, které vytvářejí důvěru. Navrhovaný zákon zaujímá ve vztahu k nařízení minimalistický přístup. V zákoně je tak upraveno pouze to, co nařízení nechává na úpravu vnitrostátním právním řádem. Úprava obsažená v navrhovaném zákoně proto zejména stanoví některé postupy poskytovatelů služeb vytvářející důvěru a požadavky na služby vytvářející důvěru.

Navrhovaný zákon rovněž stanovuje orgán dohledu nad poskytovateli služeb vytvářejících důvěru, kterým bude s ohledem na svou dosavadní působnost v oblasti elektronického podpisu Ministerstvo vnitra, a dále sankce za jednání v rozporu s tímto nařízením.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi a žádám zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Věru Kovářovou, aby přednesla svou zpravodajskou zprávu.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce byl dne 30. března 2016 schválen vládou a následně byl zaslán Poslanecké sněmovně. Organizační výbor navrhl jako garanční výbor výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Jak už uvedl pan ministr, vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce navazuje na přímo použitelný právní předpis Evropské unie, na nařízení o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu. Toto nařízení mimo jiné stanovuje pravidla pro poskytování služeb vytvářejících důvěru, zakotvuje právní rámec pro elektronické podpisy, elektronické pečetě, elektronická časová razítka, elektronické dokumenty, služby elektronického doporučeného doručování a dále certifikační služby pro autentizaci internetových stránek.

Cílem vládního návrhu zákona je adaptace národního právního řádu na dané nařízení. Vládní návrh zákona tak obsahuje pouze právní úpravu, která je nařízením ponechána na úpravě jednotlivých členských států. Zároveň se odstraňují duplicity tuzemské právní úpravy s nařízením, které by vznikly v případě nezrušení současné právní úpravy v oblasti elektronického podepisování.

V této souvislosti připomínám, že neprovedení adaptace národního právního řádu na uvedené nařízení by mohlo být Evropskou komisí považováno za nesplnění povinnosti vyplývající České republice z práva Evropské unie.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové jako zpravodajce. A nyní máme otevřenu rozpravu. Nejdřív se hlásí s faktickou poznámkou pan ministr vnitra Milan Chovanec, jestli tomu dobře rozumím. Není tomu tak. Tak to se omlouvám, odmažu. Ale v rozpravě je první přihlášený pan poslanec Jan Klán, připraví se pan kolega Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne. Vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové, dovolte mi, abych se vyjádřil k tomuto návrhu zákona. Já budu mít na pana ministra několik otázek.

Předně to nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie je z 23. července 2014. Mě jenom trochu zaráží, že to tady máme opět až za dva roky. A Evropská unie chce, aby to bylo účinné od 1. 7. letošního roku. Jak už tady paní zpravodajka řekla, tak nám hrozí určité sankce.

Já se chci zeptat – sankce to budou peněžní, nebo nějaké jiné? To znamená zastavení dotací, nebo co nám konkrétně hrozí? A při této příležitosti mě zajímá, v jakém stavu implementace to mají okolní státy kolem nás, třeba Polsko, Slovensko, Rakousko, Německo, resp. jiné země Evropské unie, protože pokud si vzpomínám třeba na včerejší den, když jsme řešili zákon o zadávání veřejných zakázek, tak jsme zjistili, že je mnoho států, které nestihnou implementaci. Tak v tom případě mě trochu zaráží, že to tady opět řešíme nějaké dva roky. Takže mě zajímá, kde se stala chyba, protože to tady máme v poslední době úplně se vším, co se týká implementací ať už směrnic, nebo části nařízení jako v tomto případě.

Já jsem si se zájmem prostudoval analýzu dopadu regulací, tzv. RIA, což je poměrně propracováno, za což ministerstvo chválím, že to je jeden z mála zákonů, který má RIA dobře propracovanou, a v té RIA se píše, že se určitým způsobem předpokládá, že budou na eIDAS navazovat elektronické občanské průkazy. To tam je napsáno. Já se chci zeptat, kdy ministerstvo plánuje elektronické občanské průkazy, tak aby se to spojilo s tímto eIDAS. To je můj další dotaz.

Já budu pokračovat v dotazech dál, protože v RIA jsou tři možné varianty řešení: první je nulová varianta, pak je tam druhá varianta, kdy by se to předělávalo na základě národního právního řádu, a pak je třetí varianta, která je Ministerstvem vnitra doporučována, takže předpokládám, že ten návrh zákona bude v této podobě, v té třetí variantě. Tam se píše, že bude zřízen orgán dohledu a do tohoto orgánu dohledu bude nutné přijmout dva státní zaměstnance, kteří budou spadat pod služební zákon, jestli jsem to dobře pochopil, do 13. a 14. platové kategorie. Já se chci jenom zeptat, jestli to budou ti dva pracovníci stíhat, protože to bude poměrně složitý proces. Pak jsem se tam dozvěděl, že ještě bude nějaké systemizované třetí místo a bude ze stávající organizační struktury na výkon agendy dohledového orgánu a dalších činností. Já se chci zeptat, jestli ministerstvo plánuje třeba navýšit pracovní místa, protože se třeba uvidí, že to ti dva pracovníci nestíhají, jak tady předpokládá ta třetí varianta.

Zároveň s tím souvisí, kdy budou vypsána výběrová řízení na tuto pozici, nebo nějakým způsobem tam přejdou lidé v rámci Ministerstva vnitra. S tím souvisí i to, kde bude sídlit ten orgán dohledu, jestli bude přesně na Ministerstvu vnitra, nebo někde jinde. Ale jak jsem se dočetl, tak to bude pod Ministerstvem vnitra, a já se chci zeptat kde, jestli třeba v Praze, v Brně, v Ostravě nebo kdekoli jinde.

Zároveň se chci také zeptat – zavádění eIDAS bude samozřejmě něco stát. Bude to mít dopad podle RIA i do oblasti rozpočtu krajů, obcí a dalších, a s tím souvisí otázka, zda Ministerstvo vnitra plánuje nějakým způsobem kompenzaci těmto dotčeným aktérům, protože se to bude muset nějakým způsobem zařídit, zařízení bude muset být nakoupeno. Kdo to bude platit? Provozovatel, to znamená třeba obec nebo někdo další, nebo zda to bude hradit například ministerstvo, nebo na to budou nějaké dotační tituly v rámci Evropské unie, když je to nařízení, nebo nějaká část nařízení Evropské unie. Zároveň se chci ještě zeptat, jestli má Ministerstvo vnitra

k dispozici analýzu dotčených aktérů v tom případě, to znamená těch obcí, například České pošty, jestli se k tomu vyjadřovaly další dotčené subjekty.

Jinak samozřejmě s tím zákonem vůbec žádný problém nemám a v rámci rozpravy potom navrhnu ještě přikázat tento návrh zákona bezpečnostnímu výboru, protože se přece jenom jedná o elektronické transakce, kde kybernetická bezpečnost se určitě bude diskutovat v rámci ochrany osobních údajů.

Pravděpodobně tady asi bude návrh na zkrácení lhůty ve výborech o třicet dnů. Já tomu nejsem moc nakloněn, nicméně to asi budeme muset udělat, abychom to od 1. 7. měli všechno účinné, protože se jedná o nekonfliktní tisk. Ale příště bych poprosil Ministerstvo vnitra, pokud budeme implementovat jakékoliv další směrnice nebo nařízení, abychom to dělali včas a pak to tady takhle určitým způsobem rychle netlačili celým Parlamentem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Klánovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný, poté pan kolega Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych rozšířil okruh otázek, které už tady byly položeny, protože ten zákon s kuriózním názvem poskytování elektronických služeb vytvářejících důvěru se opírá o evropskou směrnici, která už měla být implementována, a ta má v podstatě charakter dvou věcí. Za prvé zrovnoprávnit elektronické a písemné dokumenty a za druhé vytvořit jednotnou identitu.

A já tady čtu: elektronické podpisy, elektronické pečetě, elektronická časová razítka, elektronické dokumenty, služby elektronického doručování atd. Do toho máme zamontovanou elektronickou občanku s čipem, která zřejmě tedy bude povinná, a dokonce zadarmo, a která by takovou identitu měla nějakým způsobem vytvářet. Proto se mi nelíbí minimalistický přístup, protože minimalistický přístup bych nahradil přístupem správným, protože to budou neuvěřitelné náklady, a budeme novelizovat novely novel, uvádět jak soukromé subjekty, tak i právní subjekty do stavu naprosté nejistoty, což bude nakonec výsledkem té elektronické identity, která už v některých státech, jako například v Estonsku, je zavedena.

Takže já vím, že je tady spěch, protože adaptace té směrnice je zpožděná, ale měli bychom to udělat nějak správně, aby to bylo řešení, které není minimalistické a které je správné, jinak bude spojeno s obrovskými náklady ve všech sektorech.

Mám spoustu otázek, které už tady byly vzneseny, a k nim doplňuji ty své. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pilnému. Ještě faktická poznámka pana poslance Petrů. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já jsem chtěl pouze vyhovět kolegovi Klánovi, protože tady hovořil o tom, že někdo požádá o zkrácení na třicet dní ve výborech k projednání, takže to takto činím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy s řádnou přihláškou pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, kolegyně, kolegové, já jsem ve svém ranním vystoupení žádal Poslaneckou sněmovnu o hlasování, aby právě tento bod byl vyřazen z jednání Poslanecké sněmovny, tak teď možná znovu, ale obšírněji, vysvětlím, proč jsem tak činil. Neboť opravdu považuji tento návrh zákona – a on to tak dílem v podstatě řekl i pan kolega Pilný. My tady máme návrh zákona, který spíše připomíná fakt, že si někdo na Ministerstvu vnitra teprve teď uvědomil, nebo možná dostali z Bruselu nějaký dopis, který je upozorňuje na to, že směrnici z poloviny roku 2014, kterou Evropská unie – nebo Evropská komise, nebo Rada, nevím přesně – přijala a uložila členským státům, aby se jí zabývaly, projednáváme takto narychlo jako zákon, který, když ho přijmeme, tak se v České republice vlastně vůbec nic nestane.

My jsme na jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj se už několikrát zabývali problematikou eGovernmentu, tím, jak Česká republika je vlastně pozadu vůči nejenom vyspělejším zemím na západ od nás, ale bohužel dnes už v řadě zemí na východ od nás, že jsme v této oblasti, co se týká elektronického podpisu, velmi pozadu, a vůbec celého eGovernmentu, celé struktury toho zjednodušování kontaktu s úřady cestou elektronické komunikace a podobně. K tomu ten elektronický podpis jako takový potřebujeme. Diskutovali jsme ve výboru pro veřejnou správu také skutečnost, že českým občanům například jsou za poplatek 500 korun nabízeny občanské průkazy s čipem, přičemž ten čip vypadá, že Česká republika nikdy nevyužije, protože už v té době bude absolutně zastaralý. Se zástupci Ministerstva vnitra jsme poměrně podrobně diskutovali, aby nám řekli, co s tím tedy budeme dělat, a zjistili jsme, že se vlastně vždycky jenom čeká na to, co udělá Brusel, a my se pak tomu přizpůsobíme.

Výsledkem je to, že tady děláme jaksi krok číslo deset, ale nemáme hotovy kroky číslo dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět. Nemáme elektronickou občanku. Mimochodem se o ní také píše v důvodové zprávě. Máme řadu důležitých a klíčových věcí, které potřebujeme k tomu, abychom je tímto zákonem vlastně zastřešili. A to hotovo není. Je to podle mě evidentní zaspání Ministerstva vnitra v celé té oblasti eGovernmentu a rychle řešíme a předkládáme Poslanecké sněmovně v duchu toho "zachraňte Českou republiku, neboť budeme sankcionováni". Ale je potřeba dodat: protože jsme zaspali. Protože jsme v téhle oblasti opravdu pozadu a nemáme v tuhle chvíli jasno, jak to budeme činit, protože jinak by tady s tím byly potřebné ještě další zákony, které s tím budou souviset. Mimo jiné i zákon upravující tu elektronickou občanku, nebo občanský průkaz, chcete-li.

V důvodové zprávě je uvedena nádherná věta a já ji musím přečíst. Proto jsem si vzal s sebou ten počítač, protože jsou tam opravdu rozepsány varianty možného

řešení a jedna z těch variant – je tam věta: Vzhledem k tomu, že nařízení eIDAS upravuje věcnou materii upravenou zákonem o elektronickém podpisu na úrovni právního předpisu Evropské unie, který je přímo aplikovatelný a který má aplikační přednost před národním právem, musela by být podstatná část zákona o elektronickém podpisu zrušena a jeho zbytek novelizován, čímž by zcela jistě utrpěla přehlednost tohoto právního předpisu.

No, je přeci běžná věc, když některé zákony novelizujeme, že tam některé paragrafy vypadnou a některé jsou tam nové. Nekomplikujeme tím ale legislativní oblast v České republice přidáváním nových a nových zákonů, ale upravíme ty zákony, které se té věcné problematiky dotýkají. Nechápu, proč Ministerstvo vnitra volí cestu nového zákona s argumentem, že kdybychom to dali do zákona, kterého se to věcně týká, způsobili bychom tím nepřehlednost, neboť bychom vypustili některé paragrafy a některé nové bychom tam museli dát. To je absurdní postup.

Myslím si, že se nic nestane, když to vydrželo rok a půl, aby to vydrželo ještě pár měsíců a zároveň aby Ministerstvo vnitra přineslo ty podstatné klíčové návrhy zákonů týkajících se elektronizace veřejné správy. Proto dávám návrh na vrácení zákona předkladateli k přepracování, neprojde-li návrh na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Nyní paní poslankyně Miroslava Němcová v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo pane, místopředsedo. Dámy a pánové, dovolte mi, abych vás vrátila do našeho dopoledního jednání právě v souvislosti s tímto zákonem. Nemám ambici mluvit o tom, zda je odborně dobře připraven, navazuje na celou legislativu, kterou máme už k dispozici, nebo jakou šíři obnovené legislativy bude potřebovat. Ale dívám-li se na ten nápis na tabuli, tak tam je ta pomlčka EU. A já jsem tady dopoledne mluvila o tom, že Jean-Claude Juncker, předseda Evropské komise, dneska řekl, že Evropa udělala tu chybu, myšleno Evropská unie – Brusel udělal tu chybu, že zavaluje nesmyslnými směrnicemi, předpisy, členské státy Evropské unie a že je namístě, aby je zredukovali, tyto předpisy, a nechali daleko více volnosti jednotlivých členským státům.

Myslím si, že je namístě po tomto konstatování chtít na každém členu vlády, který předkládá do Poslanecké sněmovny návrh, který se opírá a jakoukoliv směrnici nebo nařízení Evropské unie, tedy Bruselu, aby nám sdělil, zda v této věci hodlá vést nějaké jednání, protože to nařízení z Bruselu považuje za nadbytečné, věci spíše škodící, byrokracii posilující, a co v tom hodlá udělat. Myslím, že to by mělo být pravidelnou součástí našeho jednání o jakémkoliv zákonu, který je nám zdůvodňován tím, že to po nás požaduje Brusel, že je zde nějaké nařízení, že je zde nějaká věc, kterou po nás Evropská unie chce.

Proto bych chtěla požádat pana ministra Chovance, aby nám řekl, jak se to má právě v této otázce a zda vláda vůbec je ochotna brát vážně tahle slovo Jeana-Clauda Junckera, anebo si o nich myslí to, co čtu v diskuzích pod tímto prohlášením – že je

to je to jenom takové plácnutí do vody, aby uklidnili Brity. Myslím, že my bychom se měli těchto slov chopit velmi aktivně a každou věc, kterou nám Brusel dává jako povinnost k prosazení, posuzovat právě z té stránky, jestli náhodou si to neumíme udělat lépe my sami a jestli nemáme tato nařízení odmítnout. Anebo alespoň vést debatu o tom, aby Evropská unie sama přistoupila k jejich zrušení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Němcové. Nyní faktická poznámka pana poslance Pilného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo pane předsedající. Polemizoval bych s názorem, který tady byl vysloven předtím, protože Evropa se propojuje, jsou tady aktivity jako je digital single market, které má usnadnit spotřebitelům a výrobcům pohyb po celé Evropě. Jsou tady dokumenty, které budou muset být uznávány ve všech státech, a nakonec je to i věc identity, která by měla být v té Evropě stejná.

Tato směrnice je naprosto namístě, měla by být implementována velmi dobře a pokud možno rychle a rozhodně to není přírůstek byrokracii nebo něco, co by omezovalo národní práva. Tuto směrnici Česká republika podle mého názoru musí přijmout. Musí ji ovšem přijmout správně. Rozhodně to není krok pro byrokracii, ale proti byrokracii a národní práva to neomezuje, naopak to zavádí například volný pohyb zboží, který Česká republika potřebuje velmi nutně.

Takže bych se velmi přimlouval za to, abychom toto nebrali jako byrokracii, jako nařízení, které jde proti České republice, ale pokusili se ho co nejlépe implementovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pilnému. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa do rozpravy. Není tomu tak. Ptám se tedy na závěrečná slova pana navrhovatele. (Ano.) Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, je pravda, že toto nařízení spatřilo světlo světa v roce 2014, ale až v září 2015 byly vytvořeny prováděcí předpisy. Takže tady bych nehledal chybu na území českého státu ani na území českého Ministerstva vnitra, ale spíš u Evropské komise. My jsme jednou ze zemí, která je s tou implementací nejdál. Bohužel prováděcí předpisy pravděpodobně díky problémům na straně úřednického aparátu Evropské komise spatřily světlo světa až v září 2015.

Elektronická občanka a elektronický občanský průkaz je v připomínkovém řízení a předpokládáme, že bude předložen do vlády a následně do legislativního procesu.

K otázce zaměstnanců, kteří by měli být spojeni s touto normou. Měli by to být zaměstnanci Ministerstva vnitra, měli by být podřízení sekci ICT. Výběrová řízení na tyto zaměstnance v současné době již běží. To znamená, nebudeme potřebovat po schválení tohoto zákona vypisovat výběrová řízení. Ta jsou již v běhu.

Ten trošku krkolomný název této normy vznikl překladem z originálu. To znamená, že nemůžeme s tím nic jiného dělat než to přeložit tak, jak tato norma spatřila světlo světa.

Co se týče potřebnosti nebo nepotřebnosti. Je to součástí zákonů Evropské komise v rámci takzvané digitální ekonomiky a já si myslím, že ty zákony jsou potřebné a tato norma myslím, že potřebná je.

Co se týče zákonu o elektronickém podpisu. Ten bude celkově přepracován, bude nový. Proto se ten starý zákon ruší, protože by tam podle toho, jak jsme ho zpracovávali, zbyl pouze jeden paragraf.

V otázce zkrácení lhůty na 30 dní ve výborech. Já se za to přimlouvám především proto, abychom co nejdřív splnili povinnost, kterou nám Evropa ukládá. Na druhou stranu tady říkám, že v září 2015 byl až start toho procesu, a ne rok 2014, jak tady bylo uváděno. V září 2015 je termín, kdy byly prováděcí předpisy k této normě vytvořeny.

Snad jsem odpověděl na veškeré otázky. Pokud ne, samozřejmě jsme připraveni ve výborech v rámci Ministerstva vnitra na veškeré otázky, na veškerou debatu odpovídat, tak jako vždy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní zpravodajku.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych shrnula, jaké návrhy zazněly během rozpravy. Pan poslanec Klán navrhl, abychom tento tisk přikázali bezpečnostnímu výboru. Pan poslanec Petrů navrhl zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dnů. A pan poslanec Bendl podal návrh na vrácení k přepracování, a pokud ten bude zamítnut, tak abychom dali... resp. pan poslanec Bendl podal návrh na zamítnutí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Budeme tedy hlasovat. Ještě přivolám kolegy z předsálí. Nejprve budeme hlasovat o návrhu na vrácení návrhu navrhovateli k dopracování. Jenom oznamuji, že hlasuji s kartou číslo 71. Všechny vás odhlásím a prosím o novou registraci.

Přistoupíme k hlasování o návrhu na vrácení navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 295, přihlášeno je 141, pro 19, proti 101. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 296, přihlášeno je 141, pro 15, proti 97. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Je zde návrh, aby garančním výborem byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Ptám se, zda je jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby garančním výborem byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 297, přihlášeno je 143, pro 137, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Žádný další návrh na přikázání nepadl. Pan poslanec Pilný, prosím. Omlouvám se, převzal jsem řízení schůze. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo. Navrhuji přikázání hospodářskému výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Klán?

Poslanec Jan Klán: Jak již bylo avizováno v obecné rozpravě – bezpečnostní výbor.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Padly návrhy na hospodářský výbor a výbor pro bezpečnost.

Budeme tedy hlasovat. Nejprve o hospodářském výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 298, přihlášeno je 143, pro 105, proti 20. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 299, přihlášeno je 144, pro 54, proti 57. Tento návrh nebyl přijat. Tím jsme se vypořádali s jednotlivými výbory.

A ještě zde padl, paní zpravodajko, návrh na zkrácení lhůty na 30 dní. Paní zpravodajko, je to tak správně? Na 30 dní, ano.

O tom rozhodneme hlasováním, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 300, přihlášeno je 144, pro 102, proti 24. Tento návrh byl přijat a lhůta byla zkrácena.

Děkuji panu ministrovi a děkuji i paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

Dámy a pánové, bylo mi řečeno, že byla přijata námitka proti postupu předsedajícího a že v této fázi bychom měli hlasovat o všech zbývajících návrzích na změnu programu. Prosím jednotlivé poslance, aby sledovali můj postup, protože jsem převzal řízení schůze a spoléhám se na písemný podklad. A děkuji za spolupráci.

Podle mých informací teď budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bendla. Pan poslanec Bendl navrhuje, aby bod 64 byl zařazen alternativně na 22. 4., 3. 5. a 4. 5., po pevně zařazených bodech. Budeme hlasovat postupně. Nejprve o tom, že bod 64 bude zařazen na 22. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 301, přihlášeno je 145, pro 31, proti 71. Tento návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa je 3. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 302, přihlášeno je 147, pro 32, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Zahajuji hlasování o 4. 5. po pevně zařazených bodech. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 303, přihlášeno je 149, pro 28, proti 72. Tento návrh nebyl přijat.

Zeptám se pana poslance Bendla – mám zde ještě napsáno, že žádal vyřadit body 47 a 54. To platí? Můžeme jedním hlasováním, nebo zvlášť? (Odpověď mimo mikrofon.) Ano, takže tím pádem jenom bod 47.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s vyřazením tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 304, přihlášeno je 150, pro 30, proti 64. Tento návrh nebyl přijat. A toto jsou všechny návrhy pana poslance Bendla.

Paní poslankyně Kovářová navrhuje, aby bod 86, zákon o obcích, byl zařazen na 4. 5. na odpoledne po pevně zařazených bodech. Je to tak, paní poslankyně? Ano.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 305, přihlášeno je 150, pro 34, proti 67. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Votava navrhuje zařazení nového bodu, který by zněl: zkrácení lhůty na projednání tisku 751, pojišťovací zprostředkovatelé, a přeje si jako první bod. To si myslím, že není úplně hlasovatelné. Pokud pan poslanec bude souhlasit a nebude námitka Sněmovny s tím, že bychom hlasovali o zařazení pouze nového bodu bez toho pevného zařazení, tak o tom nechám hlasovat. Je zde námitka? Není. To znamená, pouze zařadíme do schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 306, přihlášeno je 149, pro 102, proti 8. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Klučka chce vyřadit bod 53.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Je to hlasování 307, přihlášeno je 149, pro 105, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Černochová si přeje zařadit tisk 736, tj. stykový zákon, na 3. 5. po pevně zařazených bodech a alternativně 4. 5. Je to tak? Ano. Nejprve budeme hlasovat o 3. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 308, přihlášeno je 149, pro 35, proti 75. Tento návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa je 4. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 309, přihlášeno je 149, pro 33, proti 72. Tento návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Němcová si přeje nový bod – revize vládního programu v oblasti legislativy, a to v šesti alternativách. Nejprve tedy budeme hlasovat o úterý... Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Abych to urychlil, tak si dovoluji jménem poslaneckého klubu sociální demokracie a ANO 2011 vznést veto proti zařazení tohoto bodu ve všech variantách.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokročíme k návrhu pana poslance Bendy, který si přeje vyřadit bod 176, 155, 36 a 196. Předpokládám jednotlivé hlasování. (Poslanec Benda upřesňuje mimo mikrofon.) Zvlášť 176, potom 155 a dohromady vyřadit 36 a 196. Dobře, tři hlasování.

V tom případě zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s vyřazením bodu 176, což je veřejný ochránce práv. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 310, přihlášeno je 150, pro 42, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Nyní bod 155. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s vyřazením bodu 155, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 311, přihlášeno je 150, pro 34, proti 59. Návrh nebyl přijat.

A nyní společně o vyřazení bodů 36 a 196

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 312, přihlášeno je 150, pro 31, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Dále paní poslankyně Jana Fischerová si přeje bod 146, což je Kosovo, dvojí zdanění, tisk 123, alternativně zařadit nejprve 20. 4. po třetích čteních.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 313, přihlášeno je 150, pro 37, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa, o které zahájím hlasování, je ve čtvrtek, první bod po písemných interpelacích. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 314, přihlášeno je 150, pro 40, proti 88. Návrh nebyl přijat.

A poslední alternativa je ve čtvrtek 5. 5. první bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 315, přihlášeno je 150, pro 36, proti 89. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Martin Novotný chce zařadit bod 170, tisk 677 – ale já zde mám napsáno, že to není hlasovatelné, resp. takto, jsou zde dvě alternativy, ale alternativa 22. 4. jako první bod není hlasovatelná, protože nebude lhůta. Pan poslanec stahuje. Tím pádem pouze budeme hlasovat o pátku 6. 5. jako první bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 316, přihlášeno máme 150 poslanců, pro 36, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Adamová bod 139, tisk 730 – 3. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 317, přihlášeno je 150, pro 33, proti 69. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Heger bod 93, zákon o speciálních zdravotních službách, tisk 371, úterý 3. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 318, přihlášeno je 150, pro 36, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Langšádlová bod 37, regulace reklamy, tisk 153, na 20. 4. v 16.00.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 319, přihlášeno je 150, pro 32, proti 62. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Holeček, tisk 115, regulace prostituce, a to ve čtyřech alternativách.

První, o které jsem zahájil hlasování, je zítra první bod odpoledne. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 320, přihlášeno je 150, pro 28, proti 60. Návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa. Zahajuji hlasování – v pátek první bod po pevně zařazených bodech. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 321, přihlášeno je 150, pro 28, proti 61. Návrh nebyl přijat.

Další alternativa, o které jsem zahájil hlasování, je v úterý 3. 5. jako první bod odpoledne. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 322, přihlášeno 150, pro 29, proti 60. Návrh nebyl přijat.

A poslední alternativa, zahajuji hlasování, středa 4. 5. první bod po polední pauze. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 323, přihlášeno je 150, pro 31, proti 62. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Zahradník. Přiznám se, že tomuto nerozumím, tak prosím o chvilku strpení. Bod 17 si pan poslanec přeje zařadit dvakrát, jednou 3. 5., potom 4. 5. Je to tak, pane poslanče? (Domluva s poslancem v lavici.) Je to tak. Tak já budu vycházet z toho, co mám napsáno, protože pan poslanec navrhuje čtyři body a u každého několik alternativ, tak se tím zkusím prokousat a snad to dopadne dobře.

Bod 17, zahajuji hlasování, 3. 5. první bod pořadu schůze. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 324, přihlášeno je 151, pro 33, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Dne 4. 5. první bod po polední pauze, opět bod 17.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 325, přihlášeno je 151, pro 32, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Bod 72, 3. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 326, přihlášeno je 151, pro 33, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Znovu bod 72, 4. 5. odpoledne po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 327, přihlášeno je 151, pro 31, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Bod 187, 6. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 328, přihlášeno je 151, pro 32, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Mám problém s dalším návrhem, protože pan poslanec Zahradník navrhuje, aby bod 188 byl zařazen 6. 5. po bodu 187, který jsme teď neodsouhlasili. (Poslanec Zahradník vysvětluje z místa.) Tomu rozumím, ale vzhledem k tomu, že jsme bod 187 nezařadili, tak to není hlasovatelné. Souhlasíte se mnou, děkuji za pochopení.

Pokračujeme panem poslancem Holečkem. Ten si přeje tisk 320, registrované partnerství řadit ve čtyřech alternativách.

Zahajuji hlasování – první je zítra druhý bod po písemných interpelacích. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 329, přihlášeno je 150, pro 22, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Druhé hlasování, které jsem zahájil, v pátek druhý bod po pevně zařazených bodech. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 330, přihlášeno je 151, pro 16, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Zahajuji hlasování o třetí alternativě, úterý 3. 5., druhý bod odpoledne. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 331, přihlášeno je 151, pro 13, proti 73. Návrh přijat nebyl.

Další alternativa je úterý 3. 5., druhý bod odpoledne.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 332, přihlášeno je 152, pro 18, proti 73. Návrh nebyl přijat.

A poslední je středa 4. 5. druhý bod po polední pauze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 333, přihlášeno je 153, pro 19, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Skalický, bod 34, tisk 408, obchod s vojenským materiálem.

Zahajuji hlasování –první alternativa středa 4. 5. odpoledne jako třetí bod. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 334, přihlášeno je 153, pro 34, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Zahajuji hlasování o druhé alternativě, pátek 6. 5. po třetích čteních. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 335, přihlášeno je 153, pro 32, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Karamazov, bod 75, 3. 5. jako první bod programu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 336, přihlášeno je 153, pro 34, proti 67. Návrh nebyl přijat.

Bod 160, tisk 590, zahajuji hlasování, 4. 5. jako první bod programu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 337, přihlášeno je 153, pro 31, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Ženíšek. Bod číslo 129, korespondenční volba, 4. 5. po třetích čteních a po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 338, přihlášeno je 153, pro 32, proti 67. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Bohuslav Svoboda, bod 35 – nejprve úterý 3. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 339, přihlášeno je 153, pro 32, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Zahajuji hlasování o druhé alternativě, čtvrtek 5. 5. první bod po písemných interpelacích. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 340, přihlášeno je 153, pro 31, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Znovu pan poslanec Svoboda, bod 43 ve dvou alternativách.

Zahajuji hlasování o první, což je středa 4. 5. po třetích čteních. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 341, přihlášeno je 153, pro 29, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Zahajuji hlasování o druhé alternativě 6. 5. po pevně zařazených bodech. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 342, přihlášeno je 153, pro 29, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Druhá (?) alternativa, o které jsem zahájil hlasování, je úterý 3. 5. první bod po pevně zařazených bodech. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 343, přihlášeno je 153, pro 30, proti 64. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Horáček, bod 109 na 3. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 344, přihlášeno je 153, pro 36, proti 60. Návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa je 4. 5. odpoledne jako druhý bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 345, přihlášeno je 153, pro 34, proti 61. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Volný, bod 62 o provozu vozidel na dnešek za bod 56. Omlouvám se, chviličku strpení. (Probíhá konzultace.) Tak je to hlasovatelné.

V tom případě zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 346, přihlášeno je 153, pro 75, proti 20. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Vácha, bod 122, tisk 635. Zahajuji hlasování. Středa 20. 4. Pardon. Omlouvám se, toto je zmatečné hlasování, protože nemůžeme řadit na dnešek na 15. hodinu, která už uplynula. Takže to hlasovat nelze.

Je hlasovatelné to, že to zařadíme jako první bod po pevně řazených bodech.

O tom zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 348, přihlášeno je 153, pro 33, proti 71. Tento návrh nebyl přijat.

Znovu pan poslanec Vácha si přeje bod 17 na středu, předpokládám dnešek, a to jako první bod po pevně zařazených bodech. To je hlasovatelné.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 349, přihlášeno je 153, pro 31, proti 69. Návrh nebyl přijat.

A poslední návrh je opět návrh pana poslance Váchy, a to bod 155, tisk 508, na pátek jako první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 350, přihlášeno je 153, pro 32, proti 63. Tento návrh nebyl přijat.

Podle mých informací je to všechno. Zeptám se, zda někdo z poslanců či poslankyň má pocit, že nebylo hlasováno o jeho návrhu. (Nikdo se nehlásí.) V tom případě je to v pořádku a tím jsme se vypořádali s pořadem schůze.

Budeme tedy pokračovat bodem

55.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 764/ - prvé čtení

Prosím pana ministra vnitra, aby z pověření vlády tento tisk uvedl. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, tedy zákona č. 106... Pardon. Jedná se o zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, dále pak o zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, autorský zákon, ve kterém se mění znění pozdějších předpisů.

Cílem předkládaného návrhu zákona je reflektovat změny, které přináší nařízení Evropského parlamentu a Rady o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu, případně i kmenový zákon, dále pak návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce v příslušných zvláštních zákonech.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku, kterou byla určena paní poslankyně Věra Kovářová. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento vládní návrh zákona byl dne 30. března 2016 schválen vládou a následně byl zaslán Poslanecké sněmovně. Organizační výbor navrhl jako garanční výbor výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Vládní návrh zákona reaguje na změny v oblasti elektronického podepisování, které přináší nařízení o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a vládní návrh zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Tyto změny je nutné promítnout do řady zákonů, přičemž navrhované změny jsou převážně terminologické.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Klán.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové. Jelikož se jedná o navazující tisk, který tady byl projednáván jako předchozí, a pan ministr mi neodpověděl na jednu otázku, proto jsem se přihlásil znova do rozpravy. Ptal jsem se, kdo bude hradit náklady spojené se zaváděním eIDAS. Ponese náklady ten, kdo jej zřídí? Nebo plánuje Ministerstvo vnitra kompenzace dotčeným aktérům? Nebo zda budou vypsány dotace z Evropské unie, když je to nařízení Evropské unie? Prosil bych o odpověď. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dál do rozpravy? Pan poslanec Petrů. Prosím.

Poslanec Jiří Petrů: Vážený pane předsedající, tento sněmovní tisk souvisí s předchozím sněmovním tiskem a tam byla zkrácena lhůta pro projednávání ve výborech o 30 dnů. Navrhuji tedy i u tohoto tisku zkrácení projednávání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji. O tom budeme hlasovat. Dále do rozpravy? Pokud ne, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pane ministře? Ano, je zájem. Prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já se chci vaším prostřednictvím, pane předsedající, omluvit panu poslanci Klánovi, že jsem na tu otázku neodpověděl, on ji opravdu položil. Jednalo se o kompenzace směrem ke krajům a obcím. My si myslíme, že ty náklady nebudou tak velké a měly by jít k tíži krajům a obcím. Pokud by se vlastním zavedením v budoucnu ukázalo, že náklady jsou vyšší, než v současné

době předpokládáme, tak to bude k nějakému jednání. Zatím s kompenzacemi nepočítáme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Paní zpravodajka. Prosím vaše závěrečné slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Já jen zopakuji, že organizační výbor navrhl jako garanční výbor výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a pan poslanec Petrů podal návrh na zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dnů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, o tom budeme hlasovat. Ještě přivolám kolegy z předsálí. Nejprve tedy budeme hlasovat o přikázání. Jak řekla paní zpravodajka, je zde návrh, aby garančním výborem... (Žádost z pléna o odhlášení). Ano, všechny vás odhlásím, prosím o novou registraci.

Je zde návrh to, aby garančním výborem byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Ptám se, zda je zde jiný návrh. Není tomu tak, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 351, přihlášeno je 120, pro 113, proti 1. Návrh byl přijat.

Přikázali jsme tedy garančnímu výboru a zeptám se, zda je zde návrh na přikázání jinému výboru. Pan poslanec Pilný, prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přestože tento zákon do komerční sféry příliš nezasahuje, tak samozřejmě souvisí s tím zákonem, který už hospodářskému výboru přikázán byl, takže navrhuji opět přikázání hospodářskému výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, další návrhy na přikázání nejsou. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby tento tisk byl přikázán i výboru hospodářskému. Kdo je proti?

Je to hlasování 352, přihlášeno je 125, pro 113, proti 3. Návrh byl přijat.

Ještě budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty na projednání na 30 dní.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 353, přihlášeno je 128, pro 89, proti 16. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali tento bod a já jeho projednávání končím. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Budeme pokračovat. Dále je to bod... (O slovo se hlásí poslanec Koníček.) Pane poslanče, nejsme v žádném bodě. Děkuji za pochopení.

Otevírám bod

144.
Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní /kód dokumentu 14422/15, KOM(2015) 750 v konečném znění/ /sněmovní tisk 668-E/

Prosím tedy pana ministra. Jenom upozorňuji, že tento návrh vláda předložila prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti a pan ministr vnitra tento tisk uvede.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, cílem návrhu směrnice je snaha reagovat na bezpečnostní hrozby teroristického charakteru, jimž Evropská unie v současné době čelí. Bezprostředním impulsem po předložení návrhu směrnice se staly tragické události ve Francii z listopadu minulého roku, které byly spáchány za pomoci nelegálně držených střelných zbraní. Ačkoliv tyto události ukázaly potřebu efektivního boje proti nelegálním zbraním, návrh směrnice v tomto ohledu žádné řešení nepřináší. Navrhované změny, zejména absolutní zákaz držení automatických zbraní soukromými osobami a společnostmi, dále pak pokus o zavedení úplného zákazu držení části poloautomatických zbraní, úsilí o realizaci nové přísné regulace držení, znehodnocení zbraní či povinnost registrace expanzních zbraní a replik zbraní, naopak naprosto nepřiměřeně a samoúčelně dopadnou na držitele legálních zbraní.

Návrh směrnice zajisté obsahuje změny, které lze akceptovat, např. se jedná o pokus o prosazení zákazu prodeje a nabývání zbraní a jejich částí způsobem komunikace tzv. na dálku nebo požadavek na zavedení povinnosti ověřování zdravotní způsobilosti u držitelů zbrojních průkazů. V těchto vyjmenovaných případech jde ale o opatření, které český právní řád již obsahuje. Návrh se také pokouší upřesnit některé pojmy a napravit dosud nejasné ustanovení. Ačkoliv tyto změny míří vesměs správným směrem, jejich konkrétní znění bude muset být ještě důkladně debatováno, aby se předešlo opětovným duplicitám a nepřesnostem.

Návrh směrnice je nyní projednáván v pracovních orgánech rady. Nizozemské předsednictví navrhuje ještě další zpřísnění. Mezi zakázané... (Odmlka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid ve sněmovně, aby pan ministr mohl argumentovat. Děkuji.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Ani ne tak argumentovat, ale aby kolegové slyšeli. A kolegyně.

Mezi zakázané zbraně by se podle návrhu holandského předsednictví měly zařadit nově i pistole. Takové změny považuji za nepřijatelné. Takto široký zákaz poloautomatických zbraní by měl dopad na vnitřní pořádek a také na obranyschopnost našeho státu. Česká republika se na všech jednáních ostře vymezuje proti takovým nedůvodným zásahům do práv legálních držitelů zbraní. Situaci

považuji za natolik závažnou, že budu předkládat tento materiál k projednání i vládě České republiky.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vítám zájem Poslanecké sněmovny o dopady plánované směrnice o zbraních, který se již projevil v usnesení výboru pro evropské záležitosti číslo 206. S tímto návrhem usnesení v plném rozsahu souhlasím.

Ještě mi dovolte pár čísel tzv. pod čarou. Jedná se o to, že podle návrhu v té mírnější variantě by se jednalo o zákaz a nutné vykoupení zhruba 50 tisíc zbraní, v tom přísnějším návrhu, který prosazuje holandské předsednictví, by to bylo několik set tisíc zbraní, téměř polovina všech zbraní, které jsou na území České republiky povoleny, tedy více než 300 tisíc zbraní. Mělo by to bezesporu dopady na státní rozpočet, ty propočty se pohybují na spodní hranici někde kolem půl miliardy korun, ale spíše by to bylo číslo násobně vyšší.

Z mého pohledu je potřeba bojovat s nelegálními zbraněmi. Mě nenechává klidným, že stále i v České republice lze nakoupit např. kalašnikov. Podle zpráv od policie stojí zhruba 7 tisíc korun. A to je ta část, se kterou se musí bojovat, to znamená nelegální zbraně. Myslím si, že si tady Evropská komise, evropské orgány dávají vlastní gól a že právě tyto typy nařízení, o která se Evropa pokouší, zhoršují vnímání Evropské unie občany těchto zemí, což je podle mého názoru škoda. Návrh tohoto opatření nemůžeme akceptovat v tomto rozsahu a takto se vyjadřujeme a budeme vyjadřovat i při jednání na půdě Evropské komise a příslušných pracovních skupin, které se dnes tímto tématem zabývají. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Výbor pro evropské záležitosti návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady projednal, usnesení, stanovisko a návrh usnesení Sněmovny je součástí předloženého sněmovního tisku 668-E. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Roman Váňa, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Dobré odpoledne. Dovolím si vás informovat o jednání výboru pro evropské záležitosti, který se již návrhem této směrnice zabýval, a dovolím si ještě jednou shrnout argumenty, které částečně uvedl již pan ministr. Já si je dovolím shrnout v konkrétních dopadech, které by přijetí této směrnice mělo na Českou republiku.

Návrh směrnice, tak jak je připravován, když pominu, že vychází z věcně chybného předpokladu, že proti terorismu je možné bojovat omezováním legálního držení zbraní, což je nesprávný předpoklad, pak by měl i další významné dopady nejenom na obyvatelstvo, ale i na ekonomické zájmy jednotlivých států EU. Návrh této směrnice předpokládá úplný zákaz soukromého držení, výroby, prodeje automatických zbraní a poloautomatických zbraní, které mají vzhled automatických. Znamenalo by to v podstatě výraznou likvidaci zbrojního průmyslu jak v ČR, tak i v rámci EU, i když samozřejmě takovéto zbraně lze nakupovat i mimo EU.

Další část, která omezuje legální držení zbraní, předpokládá, že by tyto zbraně byly od obyvatel vyvlastněny. Evropská komise předpokládá, že by se vyvlastňovaly bez náhrady. Podle českého práva to snad není možné, takže odhady na vyvlastňování v té mírnější variantě pan ministr řekl – zhruba 500 mil. korun, ale reálnější odhad by byl zhruba 2,5 mld. korun.

Další významný dopad by byla velká kriminalizace občanů EU, neboť za zbraně by se měly podle této směrnice považovat i předměty, které nejsou zbraněmi, ale jako zbraně vypadají. Jedná se tedy o hračky, napodobeniny, makety, zbraně airsoftové a podobně. Takovéto zbraně by měly být registrovány podle zákona a jejich držitelé by měli mít zbrojní průkazy, což samozřejmě u dětí, které si s těmito hračkami hrají, je významný problém. Ale takto by se šmahem stali obyvatelé přestupci zákona, spáchali by trestný čin nedovoleného ozbrojování už tím, že by vlastnili hračky a jiné napodobeniny vypadající jako zbraně. Takováto evidence by samozřejmě naprosto zahltila veškeré informační systémy, a tím pádem bychom ztratili efektivní kontrolu i nad těmi zbraněmi, které třeba kontrolovat je.

Revidovaný návrh, který přišel nyní pod holandským předsednictvím, je skutečně ještě horší. Ten totiž předpokládá úplný zákaz samonabíjecích zbraní, tedy i zmíněných pistolí, všech zbraní, které mají více než šest nábojů, což je u nás až 400 tisíc kusů legálně držených zbraní. Uvažuje se také o omezení účelu vlastnictví zbraně pouze na sport a lov, což je také významné omezení práva na držení zbraní. Návrh označovat další součástky zbraní jako hlavní části zbraně, ať už se jedná o zásobníky, pažby, úderníky a podobné drobné součástky, je technicky nesmyslný a v podstatě už je asi zbytečné v kontextu těch ostatních návrhů o tom hovořit.

Návrh je velmi rizikový, a to i z pohledu vnitřní bezpečnosti ČR, protože samozřejmě v případě takto razantního omezení, které nemá reálný důvod, je předpokladem, že velká část legálních zbraní by se přesunula do té části nelegálních.

Výbor pro evropské záležitosti v té věci přijal usnesení, ve kterém vyjádřil nesouhlas se záměrem Evropské komise omezit možnost nabývání a držení zbraní, které jsou drženy a užívány legálně v souladu s vnitrostátním právem členských zemí EU. Odmítl, aby Evropská komise zasahovala do funkčního systému kontroly, evidence, nabývání a držení zbraní a střeliva nastaveného právním řádem ČR. Vyjádřil ovšem podporu k vytvoření všech funkčních opatření, která povedou k potírání nelegálního obchodu, nelegálního nabývání, držení a jiné nelegální manipulace se zbraněmi, střelivem či výbušninami. Odmítl, aby Evropská komise v reakci na tragické události spojené s teroristickými činy v Paříži perzekvovala členské státy a jejich občany neodůvodněným zpřísněním legálního držení zbraní. A výbor pro evropské záležitosti doporučil předsedovi vlády ČR, aby podnikl všechny právní a diplomatické kroky k zabránění přijetí takové směrnice, která by narušovala český právní řád v oblasti obchodu, kontroly, nabývání a držení zbraní, a tím nevhodně zasahovala do práv občanů ČR.

Já jenom avizuji, že v rámci podrobné rozpravy přednesu návrh na usnesení v totožném znění tak, jak jej přijal výbor pro evropské záležitosti, nicméně tedy jménem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Otevírám rozpravu, a jakkoliv není úplně běžné, abych první pustil faktickou poznámku, tak umožním vystoupit panu poslanci Koníčkovi, protože tuším, s čím chce vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, já jsem se hlásil mezi body právě, že to nepatří do tohoto bodu, ale chtěl bych upozornit na usnesení 24 této Poslanecké sněmovny, která vzala za své usnesení 755 z 25. listopadu 2003, kdy Poslanecká sněmovna podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, stanoví:

1. Po schválení pořadu schůze lze navrhovat přeřazení jednotlivých bodů, nikoliv však určovat pevné datum jejich projednávání.

2. Vyhoví-li Poslanecká sněmovna v průběhu schůze návrhu na přeřazení bodu nebo návrhu na zařazení nového bodu schváleného pořadu schůze, zařadí tento bod na konec příslušného bloku prvních, druhých nebo třetích čtení návrhů zákonů, bloku prvních nebo druhých čtení mezinárodních smluv anebo bloku zpráv, návrhů a dalších bodů.

3. Návrh na přeřazení bodu schváleného pořadu schůze lze přednést pouze do 30 minut od zahájení denního jednání Poslanecké sněmovny.

4. Ve zvlášť odůvodněných případech podle čl. 1, 2 a 3 se může usnést Poslanecká sněmovna výjimečně jinak.

My jsme dneska dodrželi jenom bod 3, kdy byli připuštěni pouze ti, kteří se přihlásili do 30 minut, ale ostatní články byly dneska porušovány imrvére. Poprosil bych vás, vážený pane předsedo, abyste to probral s legislativou, a všichni, kteří řídí schůzi, aby se snažili dodržovat toto usnesení Poslanecké sněmovny číslo 24. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zcela jistě se tomu budeme věnovat, nicméně nic v této fázi nenavrhujete. Takže děkuji za upozornění, budeme to řešit.

V rozpravě dále pan poslanec Váňa.

Poslanec Roman Váňa: Ještě jednou dobré odpoledne. Já jsem řádně přihlášen do diskuse, teď nevystupuji jako zpravodaj, nicméně znovu chci avizovat ten návrh usnesení, který je i součástí toho tisku, tak jak jej máte k dispozici ve svých počítačích. Chtěl bych jen avizovat vystoupení paní poslankyně Černochové, která přednese návrh na jeho aktualizaci vzhledem k tomu, že od té doby se situace ještě vyvíjela dále jak tedy návrhem holandského předsednictví, tak i proto, že to prvotní usnesení obsahuje pouze jedno město, kde se staly teroristické útoky, tak můžeme přidávat postupně další města, tak jak bude předneseno. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Přeji hezké odpoledne a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Černochovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Jsem ráda, že konečně po tak dlouhé době se dostalo na projednávání tohoto bodu, avšak dovolím si vám stručně připomenout, co zde na konci minulého roku zaznělo na plénu. Bylo to v pátek 27. listopadu 2015, kdy jsem před vás poprvé předstoupila s žádostí o zařazení nového bodu na pořad jednání schůze Sněmovny a navrhovala jsem usnesení, ve kterém jasně zákonodárný sbor bude deklarovat, že odmítáme absurdní návrhy omezování legálního držení zbraní ze strany Bruselu. Učinila jsem tak mj. z obavy, že Komise usilovala o zrychlené projednávání toho procesu přijetí směrnice, a tak, aby vyslaní zástupci z vlády, ale i z Ministerstva vnitra, z Ministerstva průmyslu a obchodu, kteří pojedou na ta jednání do Bruselu, měli od nás jako od zákonodárného sboru jasný mandát. Krom toho jsem chtěla, aby byl vyslán jasně čitelný signál směrem k Bruselu, že odmítáme přijímat a implementovat nesmysly a absurdní opatření, která v důsledku, jak tady zaznělo od mých předřečníků, vůbec nic neřeší.

Zmíněný den jsem vám, přiznávám vcelku obsáhle, navrženou směrnici představila a upozornila vás na významné dopady, které by v praxi přinesla. Některými kolegy z vládní koalice jsem byla dokonce nařčena z obstruování k zákonu o EET, ačkoliv jsem slibovala, že se k tomu bodu nebudu při zařazení bodu na jednání Sněmovny již více a obsáhleji vyjadřovat a budu navrhovat jen závazné usnesení Sněmovny.

Výsledek byl bohužel takový, že jste můj návrh nepodpořili a bod jste na jednání Sněmovny nezařadili. Ačkoliv se mi nepodařilo o tomto návrhu směrnice jednat na plénu, s kolegy napříč politickým spektrem, a tady bych chtěla i poděkovat panu předsedovi bezpečnostního výboru Váňovi, hned po mém vystoupení jsme započali jednání a představení nebezpečných ustanovení navrhované směrnice. O to překvapenější jsem byla o týden později, 8. prosince 2015, kdy ačkoliv byla přislíbena podpora bod projednat, na základě veta dvou poslaneckých klubů, klubu ČSSD a klubu ANO, se bod nedostal na program schůze Sněmovny. Je s podivem, že i přes veřejné proklamace poslanců vládních stran v médiích o tom, jak je směrnice nebezpečná, hloupá, absurdní a škodlivá, se neodehrálo fakticky nic, abychom včas tuto normu zastavili.

Pomyslný, nebo zmiňovaný návrh výboru pro evropské záležitosti je pouze takovou pomyslnou drobnou náplastí na to, co jsem chtěla udělat já, byť jsem ráda, že se výbor inspiroval mým usnesením, které je součástí toho tisku 668-E. Z tohoto důvodu jsem tedy opět 8. prosince upozornila na problém na plénu a naléhavě vás žádala, abychom zaujali jako Poslanecká sněmovna, nikoliv jako výbor, ale jako Poslanecká sněmovna, nějaké jasné stanovisko. Doplnila jsem tehdy svůj návrh usnesení, kdy – jistě si na to vzpomenete – jsem upozornila na možnost vystavit tzv. žlutou kartu tomuto návrhu směrnice, jež by zbytečně zatěžovala zákona dbalé držitele zbraní a Českou republiku jako takovou i samozřejmě zbrojní průmysl, jak o něm hovořil pan předseda výboru pro bezpečnost.

Upozornila jsem vás na fakt, že ohradit se proti návrhu směrnice je možné prostřednictvím institutu tzv. žluté karty podle Lisabonské smlouvy do osmi týdnů po obdržení návrhu směrnice. Bohužel má slova zazněla do prázdna, vy jste na můj návrh nepřistoupili. A teď jsme ve stavu, kdy žlutou kartu už použít nemůžeme.

Můžeme použít pouze to, že bude mít Ministerstvo vnitra a zástupci, kteří jezdí do Bruselu jednat, budou mít usnesení Poslanecké sněmovny, ve kterém bude nějaké – já předpokládám zamítavé – stanovisko. Ale připadá mi to jako obrovská škoda, protože ta žlutá karta – ti z vás, kteří rozumíte právu Evropské unie, tak víte, co by žlutá karta mohla způsobit. A teď jsme trošku v situaci, kdy není vlastně šance, jak dostat tuto věc z programu, a už vlastně ten bod v tom jednání Evropské komise musí být zařazen a musí být doprojednán.

Tehdy jsem vás tedy prosila o zařazení tohoto bodu na program schůze. Opět nejsem schopna pochopit, proč se tomu kolegové z ČSSD a z ANO tak vehementně bránili. Já jsem upřímně nechtěla nic jiného než to, co chcete vy. Ale myslím si, že kdo jiný než zákonodárný sbor má v této věci přijímat usnesení, při vší úctě ke kolegům z evropského výboru. Prostě usnesení evropského výboru bylo málo. My jsme suverén jako Poslanecká sněmovna Parlamentu. Ukázala se tak evidentní neochota poslaneckých klubů ČSSD a ANO o tomto problému jednat na plénu, přijmout opravdu silné a závazné usnesení Sněmovny.

Mezitím v médiích se to jen hemžilo tvrdými vyjádřeními o nesmyslném diktátu Bruselu, počínaje vyjádřením pana ministra přes další poslance vládní koalice, že to takto nenecháme, že sebou nenecháme vorat. Ale bohužel politické strany ČSSD a ANO viděly a stále vidí asi své priority někde jinde, než je ochrana bezpečnostních zájmů České republiky a ochrana práv našich občanů. Protože jinak si neumím vysvětlit to, proč jsme už v prosinci neposílali do Bruselu usnesení. Tak si to neumím opravdu racionálně vysvětlit.

Ačkoliv vláda České republiky viděla priority někde jinde a v otázkách bezpečnosti byla laxní, národní parlamenty Polska a Švédska viděly smysl ohradit se veřejně proti krokům ze strany Bruselu, utlačovat své občany a institut vystavení návrhu směrnice žlutou kartou (?), a učinily tak. My ne. Možná jestli mi pan ministr vnitra v té následující rozpravě odpoví, proč jste se tomu tak bránili a jestli dnes, s odstupem času, kdy pan ministr vnitra vidí, kam se to jednání Bruselu posouvá a vyvíjí, to znamená, do ještě větších absurdit, než to bylo na začátku, viz ten holandský návrh, který zmiňoval pan předseda Váňa, tak jestli pan ministr vnitra nelituje toho, že tehdy nevyhověly ČSSD a ANO tomu mému návrhu, a mohli jsme jít cestou žluté karty.

Chápu, že opravdu evropské právo je pro řadu z nás hodně složité, řada z nás ani nejsou právníci, a proto jsem si tedy dovolila, jak tady správně avizoval pan předseda, doplnit to usnesení, které tehdy evropský výbor z toho mého původního návrhu, ale bez žluté karty přijal, a budu ho samozřejmě načítat v podrobné rozpravě. Tady jenom, abych vám vysvětlila, co to ta žlutá karta je a co by to mohlo znamenat. Jen vláda může za nepříznivé situace vyjednat blokační menšinu při rozhodování o přijetí směrnice. Je to vláda, která je odpovědná Poslanecké sněmovně, a tak by měla naše usnesení respektovat a řídit se jím i v případě, kdyby mělo dojít k přijetí takto nebezpečné směrnice v té podobě, jaká je dnes. A byla by možnost přinejmenším oddálit hlasování v Radě, přesvědčit ostatní členské státy o bludu a nebezpečnosti přijetí takovéhoto návrhu.

Už to tady zaznělo od mých předřečníků, ale abyste se skutečně v těch věcech, poměrně složitých, orientovali, ve stručnosti jenom připomenu, co se vlastně na podzim roku 2015 odehrálo. Evropská komise 18. listopadu 2015, pět dnů po masakru v centru Paříže, vystoupila s návrhem směrnice, jež má novelizovat původní směrnici z roku 2008 a podle důvodové zprávy primárně – v uvozovkách – posílit boj proti nedovolenému obchodování se střelnými zbraněmi a terorismu. Novela z roku 2008 měla vést ke stavu, kdy Komise vydá pro futuro přesná specifika pro znehodnocení a označování zbraní, kterými se členské země, pokud tak nečiní, musí řídit. Přesně tedy v článku 13/1 říká – cituji: Komise vydá společné pokyny o standardech a technikách znehodnocení, aby bylo zajištěno, že znehodnocené zbraně jsou nevratně neschopné střelby. A dále pak – opět cituji: Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 28. července 2010 a neprodleně sdělí Komisi jejich znění. Tohle bylo v roce 2008.

Co to znamená? Znamená to, že Komise minimálně pět let vědomě ignorovala absenci jasných pravidel pro tuto oblast v některých členských zemích a rezignovala i na jejich kontrolu. Je nutné podotknout, že České republiky se tento problém nikdy netýkal, protože již v době, kdy Komise návrhy podávala, existovala v našem vnitrostátním právu taková míra regulace a tak funkční systém kontroly a znehodnocování zbraní, že nebylo potřeba přijímat jakákoliv opatření. Svým způsobem jsme mohli a stále ještě můžeme být vzorem pro ostatní země osmadvacítky. Přitom známe mnoho případů toho, že pokud dochází k neúměrné regulaci držení zbraní, má to zpravidla výrazně negativní vliv na kriminalitu. Nebudu vás tady unavovat výčtem fatálních dopadů, které by přijetí tak diletantsky připravené směrnice znamenalo v praxi pro bezpečnost a obranyschopnost České republiky, ale i našich občanů. S tím jste se, předpokládám, všichni seznámili.

Nechci tvrdit, že má směrnice pouze negativní dopady, ale ty skutečně tak zásadním způsobem převyšují klady, že když bych to měla vyjádřit procentuálně, tak je to 20 : 80. Za kladné by mohly být označeny centrální registry zbraní, a to včetně těch znehodnocených, sdílení informací mezi členskými státy a jejich úřady, zákaz prodeje hlavních částí zbraní přes internet a zasílání poštou – což chválabohu v České republice možné není, prodávat a nakupovat lze pouze s licencí se zbrojním průkazem na danou zbraň –, nebo stanovení jasných pravidel pro znehodnocování zbraně. To jsou všechno věci, které bych považovala za pozitivní.

V jiných bodech se přijetí navrhované směrnice Komise negativně dotkne sportovních střelců, myslivců, sběratelů, muzeí, ale prakticky a vůbec se nedotkne teroristů, kriminálníků a dalších nelegálních držitelů zbraní. Jak jsem již mnohokrát řekla, terorista a kriminálník si nepůjde koupit legální zbraň, aby mohl následně spáchat teroristický čin. Téměř všechny zbraně, které použili teroristé v Evropě, se k nim dostaly jinak, než že byly legálně zakoupeny jako samonabíjecí. Jen malé procento zbraní bylo původně ze Slovenska, kde se je podařilo reaktivovat z expanzních na takzvané ostré. Výrazná většina zbraní byla odněkud z Balkánu v důsledku války v bývalé Jugoslávii, a těch se směrnice samozřejmě nedotkne. Přitom mi dovolte vám připomenout, a pan ministr vnitra to určitě moc dobře ví, zná tuto statistiku, že trestná činnost legálními střelnými zbraněmi je u nás okolo 0,5 %.

Je to půl procenta, ani ne celé. Takže skutečně bych to nazvala téměř statistickou chybou, byť samozřejmě všichni máme v živé paměti ten otřesný čin, který se odehrál v loňském roce v Uherském Brodě, kde zahynulo několik našich občanů z rukou střílejícího šílence.

Komise při jednání v Bruselu sama přiznala, že netuší, jaký dopad by směrnice měla na členské státy. Nemá žádnou představu ani tušení, kolika zbraní by se to týkalo a kolik peněz by to členské země stálo. Při jednáních stále nepadl jediný relevantní argument ani žádná analýza dat. Jsou nám jen stále podsouvány argumenty, že je zapotřebí bojovat s terorismem a kriminalitou, ale nic pro to nedělají, naopak chtějí trestat zákona dbalé občany. Bohužel jsme byli svědky i lží a demagogických vyjádření, záměrně byla zkreslována a překrucována fakta a smyšlené byly i argumenty, které se týkaly údajně snadné přestavby našich samonabíjecích zbraní na plně automatické neboli samočinné.

Přitom zákaz samonabíjecích zbraní, které mají vzhled nebo vznikly ze samočinných, by prakticky znamenal konec spolupráce soukromého sektoru s ozbrojenými složkami státu. Znamenalo by to zhoršení výcviku a připravenosti státu ke své obraně, která je pro přežití každého státu základní povinností. Nemůžeme přistoupit na to, aby směrnice napáchala takové škody, aby se výroba a prodej automatických zbraní soukromými subjekty, Zbrojovka a tak dále, přesunuly do jiných zemí a u nás tyto tradiční firmy, které skutečně tady jsou více než jedno století, tak by tyto podniky zanikly. Byla by to neuvěřitelná strategická škoda a hrozba do budoucna. Zákazem tak enormního počtu zbraní a neúměrnou regulací bychom dohnali vlastníky k přechodu do ilegality, jelikož Komise v podstatě předpokládá vyvlastnění zbraní bez náhrady, a přitom by náklady nesl stát.

Tady bych chtěla připomenout, že v minulosti proběhlo minimálně pět zbraňových amnestií, kdy občané věřili svému státu a důvěřovali mu v tom, že tu zbraň, kterou našli na půdě po dědečkovi, tak buďto mohou odevzdat, nebo ji odevzdají a následně si udělají zbrojní průkaz, aby tu zbraň mohli ve své rodině mít. Zbraně odevzdávali s dobrou vírou, že stát zlegalizuje jejich držbu. A teď vlastně tento princip důvěry občanů ve stát je narušený touto směrnicí, která předpokládá vyvlastnění dokonce bez náhrady.

A aby toho nebylo málo, už to také zmiňoval kolega Váňa, po útocích v Bruselu se rozhodlo holandské předsednictví vystoupit se svým upraveným návrhem této směrnice Komise, který se, pokud by ještě došlo k úpravám, dotýkal podle odhadů Ministerstva vnitra cca 50 tisíc zbraní. Ale holandský návrh, ten jde ještě dál. Tam by se mohl dotknout až 400 tisíc zbraní, a co do absurdnosti a diletantství to skutečně nemá obdoby, co obsahuje tento návrh.

Proto se opravdu domnívám, že již nemáme na co čekat, mrzí mě ztráta těch čtyř měsíců, a prosím vás, abyste – stojím tady před vámi ve stejné věci počtvrté – abychom skutečně jako Česká republika proti takovýmto nesmyslným, hloupým návrhům Evropské komise konečně oficiálně vystoupili a dali tak mandát vládě a úřadům jednat s vědomím podpory nás, tedy zákonodárců.

V podrobné rozpravě tedy doplním to usnesení, které avizoval pan poslanec Váňa, pan předseda výboru Váňa. A dovolte mi, abych ještě z tohoto místa

poděkovala všem zástupcům z Ministerstva vnitra, konkrétně paní magistře Bačkovské a jejím kolegům, o kterých vím, že skutečně do toho Bruselu jezdí několikrát měsíčně vysvětlovat, že ten návrh Evropské komise je stupidní, nesmyslný a neřeší žádný problém s teroristy. Skutečně vím, že jejich snahy jdou za hranice jejich úřednických povinností, a myslím si, že určitě se zaslouží za tento jejich výkon jim i na plénu Poslanecké sněmovny poděkovat. Bohužel je faktem, že to jsou úředníci. Jsou to úředníci, kteří byť velmi argumentačně kvalitně obhajují postoje držitelů zbraní a postoje České republiky, ale je to málo. Musí to být politici, kteří řeknou jasné ne této směrnici.

Děkuji vám za pozornost. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji paní poslankyni a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Skalického. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Dobré odpoledne, paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové. K dotyčné směrnici zde již bylo řečeno mnohé, proto velmi krátce.

Chtěl bych zde sdělit stanovisko celého klubu TOP 09 a Starostů, a to že tuto směrnici nepodpoříme ani s ní nesouhlasíme. Za hlavní důvody kromě těch, které zde již zazněly – je to zcela jednoznačně nepřiměřený zásah do svobod a práv občanů naší republiky, eventuálně občanů Evropské unie. Dovolím si říct, že to je na hraně omezování osobní svobody. To, co Evropská komise vyplodila, v uvozovkách, zejména ve vztahu k historickým zbraním, muzeím, soukromým sbírkám, poloautomatickým zbraním, napodobeninám ve formě hraček nebo zbraním vzduchovým včetně vyvlastnění některých zbraní bez náhrady, to je opravdu na hranici absurdity. Navíc, jak zde již zaznělo i z úst pana ministra, stav české legislativy je podstatně kvalitnější, propracovanější a v řadě případů tato směrnice jde i proti zákonům České republiky.

Omezení legálních zbraní a jejich držení je v podstatě opravdu nelogické, v řadě případů nesmyslné, protože neřeší to, kvůli čemu vůbec ta směrnice vznikala, to znamená nelegální obchod se zbraněmi a boj s terorismem.

Na závěr mi dovolte říci jedno heslo, které jsme zde již použili: teroristé si pro zbrojní průkaz nechodí. A přestože víme, že v současné době se na půdě Evropského parlamentu a Evropské komise provádějí různé návrhy a úpravy této směrnice, tak naše stanovisko je konstantní, protože ani tyto návrhy a úpravy dle našich aktuálních informací nejsou takové, že by zásadně změnily podstatu směrnice.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Luzara. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, já si dovolím na začátek poděkovat panu ministrovi, asi se mu to často

nestává, ale přesto mu poděkuji za ta slova, která v úvodním slově vyřkl, za to, jaký bude postoj České republiky v této věci. Věřím, že možná, byť pozdě, se podaří tento nesmysl zastavit.

Když si přečtete ten návrh, který z Evropské komise přišel, tak v důvodové zprávě se neustále hovoří o nelegálním obchodování se zbraněmi. Zdůrazňuji slovo nelegální. Tři čtvrtě stránky důvodové zprávy je vše o nelegálním obchodu se zbraněmi. Jediná věc, která hovoří o tom, že tato směrnice je v něčem prospěšná, je úplně poslední věta – přičemž zároveň zaručuje pružnější pravidla pro lov a sportovní střelbu –, což je absolutní nonsens tohoto materiálu, protože o nějaké ulehčení pro lov a sportovní střelbu vůbec nejde.

Možná jsem měl své vystoupení začít tím, že jsem podjatý. Jsem dlouholetý člen střeleckého spolku, jsem myslivec a jako takový mám doma i sbírku zbraní. Jako sportovní střelec vím, jaký obrovský problém třeba je přejet na závody na Slovensko se zbraní, nebo Polsko apod., v Schengenu, když chce někdo s legální zbraní cestovat.

Zbraň zůstává v pravomoci národních parlamentů, zákony o zbraních. Jedním z cílů této směrnice je přesunout zodpovědnost za zbraně a střelivo na Evropskou komisi. Výlučně si to tady v tomto návrhu vyčleňují. To znamená, pokud tento návrh projde, v budoucnu již nebude moci český parlament do těchto věcí hovořit.

Zároveň chci upozornit na jednu věc, která v tomto návrhu je zmíněna a která ukazuje, s jakou péčí byl tento návrh přijímán. V návrhu se v rámci zdůvodnění hovoří o zbraních, které jsou – a teď je ta definice, která tady není uvedena – které mohou být vícenásobně použity s nějakou kapacitou a podobně. Je to v této směrnici zobecněno dvakrát. Bohužel, jak právní předpis by měl vypadat, to znamená vysvětlení, co se pod tím pojmem chápe nebo míní, v této směrnici vůbec není. Tento nonsens si dovolím citovat: V kategorii A, to znamená té zakázané, mohou být některé poloautomatické střelné zbraně velmi nebezpečné, mají-li vysokou kapacitu co do počtu dávek. Toto vysvětlení absolutně v úvodu té vyhlášky, nebo té směrnice, není a ta definice je docela problematická. Autoři si toho jsou asi vědomi, a proto se k tomu dále nevyjadřují.

Historie nelegálních zbraní v Evropě je bohužel spojena s problémem rozpadu Jugoslávie, kdy se na černý trh zbraní dostalo obrovské množství plně automatických zbraní z vojenských skladů. Můj kolega pracující v Bosně a Hercegovině říká, že v každé vesnici za pár euro koupíte funkční kalašnikov ze zásob jugoslávské armády se zásobníky. Jediné, co mu brání, aby takovouto zbraň převezl, je ochrana Schengenu, to znamená kontroly na hranicích. To je v pořádku. Ale jestli si myslíme, že teroristé nemohou přes zelenou hranici i se zásobou zbraní vniknout do území Schengenu, tak po posledních zkušenostech s migrací si asi všichni uvědomujeme, že to je silně nereálné.

Co mi v té věci dále vadí, je to, že tato směrnice byla po kritice částečně upravena ve prospěch sběratelů zbraní, ale ta úprava je absolutně mylná nebo marná, protože hovoří o tom, že muzeální sbírky zbraní mohou mít ty zbraně, ale musí být znehodnoceny. A podle popisu znehodnocení z toho technického unikátu, který to muzeum má, se stane znehodnocený artefakt. Mně to někdy připomíná, že pokud Evropská unie v boji proti pornografii rozhodne, že určité partie na sochách antických

reků mají být zakryty, tak podle této filozofie by se musely odsekávat určité viditelné partie na mužských bojovnících a toto dílo teprve potom může být vystaveno. Považuji to prostě za zrůdnost i z toho muzeálního a historického hlediska v této vyhlášce.

Na co chci ale na závěr upozornit, a byl bych velice rád, kdyby pan ministr v této věci činil kroky, byť to nebudu navrhovat na doplnění tohoto usnesení, které tady je, je problém kvalifikované většiny k přijetí tohoto zákona. Evropská komise si je moc dobře vědoma, že pokud by ratifikace měla proběhnout všemi členskými státy, tak narazí minimálně na odpor České republiky, a proto se snaží směrnici tlačit formou klasifikované (kvalifikované?) většiny. Tady bych si dovolil pana ministra osobně požádat, aby vyvinul aktivitu v rámci visegrádské čtyřky, jednal s ministry vnitra, protože to rozhodnutí asi zůstane na ministrech vnitra, aby vystupovali jednotně v této věci, aby tyto pravomoci zůstaly na úrovni národních států.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Lanka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu velice stručný. Nechci to nějak protahovat, ale chtěl bych tady při této příležitosti připomenout takový starý a podle mého názoru moudrý bonmot, že jediný, kdo může zastavit špatného člověka se zbraní, je slušný člověk se zbraní. V tomto duchu se vyjádřil i bývalý šéf Interpolu, podle kterého jedna z možností, jak se účinně bránit útokům takzvaných osamělých vlků, a to je právě ten způsob útoku, který nám asi hrozí nejvíce, je ozbrojená veřejnost.

Tato směrnice, o které se teď bavíme, jde téměř přesně proti těmto zásadám. Myslíte si, že někoho, kdo chce spáchat ozbrojený trestný čin, ne-li přímo teroristický útok, že toho člověka zastaví to, že mu ztížíme přístup k legálnímu nabytí zbraně? Evidentně někdo v Evropské komisi si to asi myslí. Mně osobně to tedy hlava příliš nebere.

Jedním z měřítek demokracie je to, jak daný stát umožňuje svým občanům, aby se v případě potřeby mohli účinně bránit sami. A naopak tu největší snahu o odzbrojení vlastních občanů měly v historii na svém počátku ty nejhorší režimy, které pak měly na svědomí miliony životů. Byl to Hitler v Německu, byl to Stalin v Rusku, byl to Mao Ce-tung v Číně. A u nás se teď o to snaží Brusel.

Já věřím, že to nedopustíme, a při hlasování o usnesení vás pak prosím o použití zdravého rozumu a myslím za všechny rozumné lidi vám za to děkuji předem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Gabala a poté pan poslanec Váňa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nehodlám tady příliš vést polemiku s převládajícím tónem, ale jestliže tady nedokáže

nikdo ani vysvětlit logiku toho, proč Komise tu směrnici vytvořila, a nepopírám, že tou směrnicí trochu vylila vaničku i s dítětem, když to nedokáže předseda výboru pro bezpečnost nebo ministr vnitra, tak jenom zmíním dvě nebo tři důležité okolnosti.

Jedna okolnost je, že v TGV se střílelo z repasí vojenské zbraně ze Slovenska. Naštěstí asi byla špatně udělaná, tak se ji nepodařilo tomu Maročanovi nabít, tak ho ti Američané zlikvidovali. V Bataclanu, jestli se nemýlím, se útočilo vojenskými zbraněmi z prostoru bývalé Jugoslávie. To znamená, my si musíme uvědomit, že responzivnost Francouzů a dalších zemí, kteří jsou exponovaní teroristickým útokům vedeným zbraněmi pocházejícími z části z našeho teritoria, je snaha regulovat. V tomto případě asi přeregulovat.

A pak ještě vaším prostřednictvím na margo některých poslanců, kteří si myslí, že osobní zbraní zastaví vojensky naplánovaný útok vojensky cvičených jednotlivců s vojenskými průraznými automatickým zbraněmi. Takovou pitomost teda, to aby člověk pohledal! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou pan poslanec Chalupa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Nechci to dlouho komentovat. Myslím si, že poslanci hnutí ANO odpracovali svůj díl práce jak ve výboru pro obranu, tak ve výboru pro bezpečnost na této legislativní úpravě. A pokud jde o to, jestli ty zbraně mají svůj význam, nebo ne v držení občanů, kteří s nimi umějí nakládat. Pro mě osobně je příkladem Izrael, kde se jasně potvrzuje to, že občan, který má zbraň, umí s ní zacházet, v případě jakéhosi útoku, ale nevojenského, na to tady máme armádu a jiné bezpečnostní složky, v takovém případě jsou si schopni občané vyřešit ten problém ještě před příchodem oficiálních bezpečnostních sil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou paní poslankyni Černochovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Rozumím tomu, že i na půdě Poslanecké sněmovny musí zaznít alespoň jeden pacifistický názor a spoléhala jsem na Ivana Gabala, že vystoupí a něco nám řekne a tu debatu trošku osvěží.

Hodně z toho, co jsem chtěla říct, už řekl pan kolega Chalupa. Skutečně si myslím, že ta debata není dneska vůbec o tom, jakými zbraněmi kdo spáchal a jak byly upravené ty teroristické útoky. Ale my se tady bavíme – jsme český Parlament, jsme česká Poslanecká sněmovna – bavíme se o tom, jaký dopad by to mělo na zákona dbalé občany. A já jsem tady jasně řekla, a Ivan Gabal je sociolog, takže má rád statistická data, že trestných činů spáchaných s ilegálně drženou zbraní v České republice bylo evidováno 0,5 %.

Přeci není možné uplatňovat tady princip kolektivní viny. Pokud si Slováci neuměli legislativně ošetřit to, aby se znehodnocovaly zbraně tak, jako se znehodnocují v České republice, tak aby se jim nestalo to, co se stalo. Ani nejsme

schopni vrátit zpátky čas v tom, že byla... možná by nebyla válka v bývalé Jugoslávii, a že tam skutečně mohlo docházet k tomu, že z těch otevřených, vyrabovaných, vykrádaných skladů se ty zbraně dostaly na trh.

My tady přece řešíme to, co chceme nebo nechceme mít v České republice. A to základní motto Bruselu, že tato norma přispěje k boji proti terorismu, to je to, co mě neuvěřitelně irituje! A to se snad i s panem Gabalem v tomto shodneme, že tento způsob se nám nezdá vhodný, ani jemu, prostřednictvím paní místopředsedkyně. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Váňu.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji. Doufám, že na závěr obecné rozpravy – protože nad českým zákonem o zbraních a střelivu, jeho novelou, strávíme jistě ještě zajímavé hodiny na výboru pro bezpečnost – bych si dovolil k panu poslanci Gabalovi vzpomenout, tuším to bylo Nairobi a útok na obchodní centrum. Přesně tak, jak on popisoval, tedy vojenské zbraně, vycvičení útočníci. A ten civilista s pistolí tam myslím zachránil 120 nakupujících. Jestli si dobře vzpomínám.

Ale o tom jsem nechtěl hovořit. Ještě k té proceduře, o které velmi dobře a podrobně hovořila paní poslankyně Černochová. Mrzí mě, že tady není přítomen předseda výboru pro evropské záležitosti, protože by jistě hájil trošičku význam svého výboru. Chtěl bych připomenout, že 99,9 % evropských dokumentů, které přicházejí do českého Parlamentu, projedná výbor pro evropské záležitosti, přijme k nim usnesení a ta usnesení se stávají součástí pozice České republiky, kterou pak hájí vláda České republiky a naši úředníci, europoslanci, případně v Bruselu.

Takže usnesení, které přijal výbor pro evropské záležitosti všemi hlasy, hlasy všech přítomných poslanců, jednomyslně, mělo a má svou váhu. Ovšem situace je skutečně taková, že se shodneme na tom, že usnesení Poslanecké sněmovny jako takové by mělo v danou chvíli váhu ještě větší. Myslím, že musíme dát signál i ostatním parlamentům v rámci Evropské unie, aby se touhle věcí vážně zabývaly, protože některé země ještě zcela zjevně nedocenily dopad, který by to ně mělo mít. V tom samotném počátku jsme to byli především my, Poláci, Finové, Švédové – těch žlutých karet by se sešlo bohužel málo, takže by nebyly účinné. Nedal by se ten institut účinně použít. Doufejme, že při dalším projednávání – stále více zemí se přidává k tomu odmítnutí návrhu, ať už je to Německo, Slovinsko – mluvil jsem před chvílí se slovinským velvyslancem. Ať už je to Rakousko a další země.

Takže je určitá naděje, že ta směrnice v této opravdu nesprávné, nedobré podobě nebude přijata. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dvě faktické. S první prosím k mikrofonu pana poslance Gabala. Po něm se připraví pan poslanec Jakubčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Jenom na upřesnění. Já jako pacifista, který tady neustále navrhuje navyšování obranných výdajů proti těm, kteří tady tlačí na vyzbrojování veřejnosti, nemám vůbec nic proti tomu, aby si lidi pořizovali zbraně. A nemám vůbec nic proti tomu, abychom navrhli modifikaci téhle příliš extenzivní, hloupě extenzivní, směrnice. Jenom jsem se snažil říct jasně dvě důležité okolnosti, které tady nebyly pochopeny.

Jestliže někdo propašuje znehodnocenou zbraň ze zemí bývalé Jugoslávie na Slovensko jako znehodnocenou, tam ta zbraň projde fixlovanou nebo špatnou repasí, pak už ji bez jakékoliv kontroly převezete autem v libovolném množství ze Slovenska až do Francie. O tomhle a o regulaci tohohle fenoménu by ta směrnice měla být. Protože někdo byl příliš horlivý a sáhl až po historických zbraních a podobně, tak říkám a řekl jsem to, vylil vaničku i s dítětem.

To, co jsem tady řekl, pokud jde o soukromě vyzbrojené osoby, bylo, že jestliže například Francie čelí vojensky připravenému útoku provedenému vlastně vojáky s vojensky vybavenými automatickými zbraněmi, tak představa o tom, že tomu můžeme čelit privátně drženou zbraní, je přinejmenším asymetrická. Abych to vyjádřil decentně.

Ale jádro té směrnice je v tom, aby se z východní Evropy a nových členských zemí, kde se dají nakupovat za lacino automatické zbraně, nedaly snadno propašovávat do těch zemí, ve kterých teroristé útočí na civilní obyvatelstvo. A to nejsme my, ale ty zbraně pocházejí od nás. Takže jde také o naši solidaritu s těmi zeměmi, kde teroristé útočí. Směrnice není dobrá. (Upozornění na čas.) Ale navrhněme její změnu a podstatu nevylévejme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Jakubčíka. Připraví se paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, cítím se malinko osloven předsedou výboru pro bezpečnost, protože jsem místopředseda VEZ. Dokumenty, které chodí z EU na VEZ, tak o nich diskutujeme. Někdy diskuse bývají i velmi dlouhé k těmto dokumentům. Ale konkrétně v případě návrhu této směrnice diskuse byla velmi krátká. Výbor se naprosto jednomyslně rozhodl nepřijmout, odmítnout. Přesně to, co tady řekl předseda výboru pro bezpečnost.

A jenom takové malé dokreslení. Myslím si, že směrnice se netýká pouze východních zemí. Severní Irsko – Ingram MAC-10, koupíme za sto liber. V České republice kalašnikova za sedm tisíc. To znamená, že v Severním Irsku se dají zbraně koupit výrazně levněji na černém trhu než u nás. Nevztahoval bych to na východní země, ale když už by tato směrnice měla nějakým způsobem fungovat, tak by měla fungovat na všechny země. Ale já jsem zásadně proti tomu, aby tato směrnice jakýmkoliv způsobem, jakýmkoliv způsobem, byla v České republice přijata. Protože skutečně to je prostě záležitost toho, že skončí veškerá muzea. Argumenty tady už zazněly. Skončí kluby vojenské historie atd. atd. Je to naprosto totální úplný nesmysl.

A jeho nesmyslnost se blíží spoustě dalších nařízení EU ve stylu rovných okurek atd. Osobně bych to stavěl možná na úroveň okurek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Černochovou s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já jenom v reakci na kolegu Jakubčíka, vašim prostřednictvím. Nezpochybňuji úlohu výboru pro evropské záležitosti. Hovořila jsem tady o tom, že Česká republika v prosinci, kdy jsem to navrhovala, mohla uplatnit princip tzv. žluté karty, kterou jí dává Lisabonská smlouva. A to už teď nejde. A nešlo to ve chvíli, kdy to šlo na výbor. Proto jsem tady vystupovala, prosila vás, přemlouvala, abyste pro to hlasovali. O tuto příležitost Česká republika díky tomu, že jste váhaví střelci, o tuto možnost Česká republika přišla.

K tomu, co tady říkal Ivan Gabal, vašim prostřednictvím. Ivane Gabale, tohle je přesně ale ve směrnici z roku 2008, kterou Evropská komise nechala u ledu pět let. Všechno to, co tady pan kolega Gabal popsal, do posledního písmenka je ve směrnici z roku 2008. Takže teď se opravdu bavíme o něčem jiném a na tom trvám. Kdyby se Evropská komise na tu směrnici z roku 2008, když to řeknu lidově, nevykašlala a stejně jako Česká republika ostatní státy dodaly podklady pro to, co jsem tady četla, tzn. Komise vydá společné pokyny o standardech a technikách znehodnocení, aby bylo zajištěno, že znehodnocené zbraně jsou nevratně neschopné střelby; dále pak, že členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 28. července 2010 (s důrazem), neprodleně sdělí Komisi jejich znění – kdyby toto bylo realizováno, od 1. srpna nebo od nějaké lhůty 2010 by směrnice přesně v rozsahu, jak o ní mluvil pan kolega Gabal, mohla platit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. S faktickou poznámkou, pane poslanče? Tak prosím, pojďte, máte slovo. Pan poslanec Holík s faktickou. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, prosím vás všechny, vyjádřeme se tady zcela jasně proti této směrnici. Ano, kromě zbrojního průkazu vlastním také řidičský průkaz. Mám auto, mám výkonnou motorku. A nějaká příliš horlivá hlava v Bruselu může také nařídit, že i toto jsou zbraně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, chci za debatu poděkovat. Je zjevné, že poslanci českého parlamentu, pokud by seděli v evropských strukturách, tak by taková směrnice nikdy nebyla schválena v této podobě. Když v Bruselu občas chodím po

dlouhých chodbách, tak mě také napadají různé nápady. A otázka je, co by se se mnou stalo, kdybych tam byl každý den.

Tato směrnice povedená prostě a jednoduše není. Směrnice říká, když to shrnu, že nevěříme vlastním lidem. A to si myslím, že je špatný signál. Hovořil jsem o tom. Jsem proevropským politikem, ale Evropa by si neměla dávat vlastní góly a neměla by zhoršovat vnímání občanů členských zemí právě takovými opatřeními, která tady byla. Hovořil jsem několikrát o Izraeli. Nechci to dnes znovu opakovat jenom proto, že to je módní, ale proto, že to tak prostě je. V Izraeli vedle policie a armády je velké množství dobrovolníků, kteří mají zbraně. Situace v zemi je taková, že ohrožení terorismem je mnoho desítek let. A oni se s nebezpečím naučili žít. Situaci buď vyřeší voják, policista, anebo civil. Nedávno jsme někde četli článek, že terorista najížděl na vojenskou hlídku. Byl zastřelen civilistou. Použil zbraň ve prospěch svého státu.

My tu máme myslivecká sdružení. My potřebujeme tyto spolky integrovat do bezpečnostní politiky státu, například. A tento signál znamená vraťte nám zbraně a ve své podstatě nechceme, aby tito lidé, kteří léta zbraně drží legálně a plní si zákon, tak aby zbraně měli u sebe.

V odpovědi k paní poslankyni Černochové prostřednictvím předsedajícího, jestli lituji toho, že jsme toho využili, nebo nevyužili. Poslanecká sněmovna je fenomén, který není řízen Ministerstvem vnitra, což je bezesporu dobře a správně. Vy jste, paní kolegyně, podala návrh, který prostě nebyl schválen. Poslanci se v té době i přes argumentaci, kterou jste tady řekla, rozhodli, že to nepodpoří. A mně nezbývá než to respektovat. Nic víc a nic méně. To ovšem neznamená, že nebudeme ze všech sil i ve společnosti našich partnerů z V4, což se děje, tuto směrnici rozporovat. A rozporovat části, které nám vadí. Jsou tam některá opatření, která nám nevadí ve svém celém rozsahu.

Co se týká pana poslance Gabala, vašim prostřednictvím, paní předsedající, chtěl bych k tomu říct jen pár poznámek. Slovensko mělo velmi nevhodnou legislativu na znehodnocování zbraní. Byla velmi benevolentní, ale situace se změnila. Například bych chtěl připomenout, kdy čeští a slovenští policisté zhruba před rokem zachytili právě tyto zbraně na území České republiky, které byly vyváženy směrem do Francie a Belgie. Zbraně byly zachyceny. Pachatelé byli stíháni a já předpokládám, že byli i odsouzeni.

Česká republika nemá moc důvodů k tomu měnit náš zákon, který řeší držení zbraní, protože z našeho pohledu zákon je velmi moderní a velmi přísný a splňuje podmínky a potřeby, které Česká republika klade na právo držet zbraň. Proběhlo několik zbraňových amnestií. Ne jenom za mě, ale i za mých předchůdců. Myslím, že zbraňové amnestie umožnily získat velké množství nelegálních zbraní např. z první i druhé světové války, ale i jiných zbraní. To znamená, stát dělá maximum pro to, aby se choval vůči držení zbraní velmi zodpovědně. Mohu vám tady garantovat, že to, co jsem zde dnes slyšel, že jsme v naprostém souladu, vaše poznámky, které tady jsou, i samozřejmě usnesení, které, předpokládám, bude drtivou většinou hlasů přijato, přeneseme na evropskou půdu a budeme dělat všechno pro to, aby směrnice byla upravena tak, aby pomáhala a neškodila. Tak jak je dnes navržena, z mého pohledu bezesporu škodí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní otevírám podrobnou rozpravu, do které mám dvě přihlášky, pana poslance Váni a paní poslankyně Černochové. Poprosím pana poslance Váňu.

Poslanec Roman Váňa: Dobré odpoledne. Já bych se chtěl formálně přihlásit k návrhu usnesení, které je v rámci tisku 668-E/0, je to tedy návrh na usnesení Poslanecké sněmovny k tomuto sněmovnímu tisku ve znění tak, jak jsem jej přednesl v obecné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Černochovou. A poprosím sněmovnu o klid!

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Po dohodě i s panem předsedou výboru pro bezpečnost a zpravodajem Váňou i po dohodě s předsedou Poslanecké sněmovny Hamáčkem si dovoluji doupravit návrh, na který se odvolával pan poslanec Váňa, a to abychom v bodě číslo 4 – odmítá, aby Evropská komise v reakci na tragické události spojené s teroristickými činy v Paříži – tak aby za Paříž byl doplněn Brusel – perzekvovala členské státy a jejich občany neodůvodněným zpřísněním legálního držení zbraní – zůstává. Prostě mezi slovo Paříži a perzekvovala dát "a v Bruselu". To je první návrh změny.

A druhý návrh změny je za bod 5 doplnit bod 6, který by zněl následujícím způsobem. Zase uvozeno – Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR – pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, aby s tímto stanoviskem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR seznámil parlamenty členských států Evropské unie a Evropský parlament. Je to i v návaznosti na to, co tady zaznělo z úst mých kolegů, že je zapotřebí, aby Česká republika získala podporu v rámci jiných zemí osmadvacítky a aby se o tom našem návrhu usnesení dozvěděly příslušné zákonodárné sbory co nejdříve a abychom ten časový deficit, ty čtyři měsíce, které jsme ztratili, alespoň částečně dohnali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Pane zpravodaji? (Nemají zájem.)

Tak nyní přistoupíme k hlasování. Nejprve bychom se vypořádali s pozměňovacími návrhy a poté bychom hlasovali o návrhu usnesení. Dříve než tak učiníme, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami. A poprosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec Roman Váňa: Omlouvám se, ještě jsme konzultovali s panem ministrem pozměňovací návrh. Takže v tuto chvíli evidujeme návrh na usnesení a pozměňovací návrh k tomuto usnesení. Budeme hlasovat nejprve pozměňovací návrh paní poslankyně Černochové.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nikdo nevznáší námitku. Tudíž zahajuji hlasování. A ještě mám dotaz. Jsou dva body v pozměňovacím návrhu paní poslankyně Černochové. Táži se Sněmovny, zda můžeme o nich hlasovat najednou. Není proti tomu námitka, tudíž tak učiníme.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 354, přihlášeno 140 přítomných, pro 138. (Proti nula.) Tento návrh byl přijat.

Poslanec Roman Váňa: Nyní tedy můžeme hlasovat návrh usnesení ve znění pozměňovacího návrhu tak, jak byl přijat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se táži Sněmovny, zda je souhlas, že budeme hlasovat o usnesení jako celku. Není námitka.

Tudíž zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 355, do kterého je přihlášeno 144 přítomných, pro 142, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Děkuji panu zpravodaji, panu navrhovateli a končím čtení tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

50.
Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - prvé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 23. března tohoto roku, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. Pan ministr už stojí u stolku řečníků. Já poprosím, aby vydržel. Poprosím pana zpravodaje, tím je Bronislav Schwarz, aby zaujal své místo. Pane ministře, máte slovo. Jenom informuji Sněmovnu, že pak budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych rád ještě připomněl materii zákona, o kterém jednáme. Jsme tedy již v přerušeném bodu, tzn. pouze bych shrnul a připomněl především základní cíle navrhované nové právní úpravy.

Hlavním cílem této normy je vynětí soukromých bezpečnostních služeb z režimu živnostenského zákona, což je jedno z bolavých míst, které touto normou napravíme, bude-li přijata. Dále pak stanovení jasných vstupních podmínek pro výkon bezpečnostní činnosti podnikateli a jejich zaměstnanci. Tím se rozumí věk, bezúhonnost, spolehlivost, zdravotní a odborná způsobilost. Za další potom oprávnění

podnikat v oblasti komerční bezpečnosti na základě licence vydané Ministerstvem vnitra vždy na dobu deseti let po předchozím vyjádření služeb a Policie České republiky, takže zvýšení určité formy dohledu nad subjekty, které poskytují takto citlivé služby. Dalším zásadním bodem pro nás je kategorizace jednotlivých bezpečnostních činností podle jejich specifického obsahu. Dalším bodem je pak zakotvení podmínek výkonu bezpečnostní činnosti fyzickými a právnickými osobami pro vlastní potřebu na tzv. nekomerční bázi. Dalším důležitým bodem je upravení základních principů vztahu soukromých bezpečnostních služeb a dalších subjektů. Dále pak vymezení přestupků a správních deliktů v oblasti bezpečnostní činnosti a sankcí za ně ukládaných včetně odnímání licence, o které jsem hovořil, že by měla být získávána těmito subjekty na deset let. V neposlední řadě pak je to zakotvení kontroly výkonu bezpečnostní činnosti státem.

Za klady nové právní úpravy považuji stanovení právního rámce výkonu bezpečnostní činnosti a jasné vymezení okruhu působnosti soukromých bezpečnostních služeb. Bezpečnostní prověrku subjektů působících v oblasti komerční bezpečnosti, čímž dojde ke snížení bezpečnostních rizik včetně možného zneužití bezpečnostních služeb v soukromém, ale i veřejném sektoru. Dále pak kladem bezesporu je eliminace nespolehlivých podnikatelů působících např. v oblasti tzv. šedé ekonomiky. Od této normy si také slibujeme zkvalitnění poskytovaných služeb pro zákazníky soukromých bezpečnostních agentur ve všech ohledech, a to mj. i díky značně vyšším požadavkům kladeným na kvalifikační předpoklady podnikatelů a jejich zaměstnanců, které budou nezbytně nutné pro získání potřebné licence. A samozřejmě v neposlední řadě se také touto normou pokoušíme odstranit absenci právní úpravy, kdy Česká republika se dosud řadí mezi několik málo zbývajících států Evropské unie, které podobnou normu řešící toto prostředí a tento problém nemají.

Nová právní úprava s sebou nese zvýšené náklady na straně státu, zejména pak na rozpočet Ministerstva vnitra. Bude se jednat o náklady spojené s personálním a materiálním zajištěním vydávání a případně odnímání, pozastavování platnosti licencí k výkonu soukromé bezpečnostní činnosti, k registraci osob, které budou vykonávat vybrané bezpečnostní činnosti pro vlastní potřebu, tedy na tzv. nekomerční bázi, a samozřejmě i kontrolu dodržování všech zákonem stanovených podmínek.

Závěrem mého vystoupení mi dovolte vyjádřit přesvědčení, že výsledkem dalšího legislativního procesu bude přijetí kvalitního zákona, který bude přínosem pro podnikatele v oboru soukromých bezpečnostních služeb, ale i především pro jejich zákazníky. K tomu nepochybně přispěje komplexní poslanecký pozměňovací návrh, který připravil podvýbor pro Policii České republiky, obecní policii a soukromé bezpečnostní služby, jehož cílem je zejména zpřísnění podmínek výkonu bezpečnostní činnosti soukromých detektivů tak, aby v budoucnu nemohlo docházet ke zneužití této bezpečnostní činnosti, jakož i rozšíření možnosti státu v oblasti kontroly a výkonu dozoru bezpečnostní činnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Táži se pana zpravodaje, zda má zájem vystoupit. Ano a poprosím paní poslankyni (Černochovou), aby ještě chvilku vydržela. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý podvečer, paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové. Já nebudu pokračovat v povídání pana ministra, protože bylo vyčerpávající, až na můj vkus už dost odborné. Já tady postrádám jednu věc pro ty, co prolétli jenom tak očima ten zákon nebo o něm slyšeli, protože vlastně 25 let v naší zemi se mluví o tom, že bezpečnostní agentury nemají žádný zákon. Bezpečnostní agentury, tak jak vy je znáte, vlastně tady pracovaly nebo pracují nebo vykonávají svoji činnost na základě 27 určitých zákonů, předpisů, nařízení, kterých se musejí držet. Od živnostenského zákona, obchodní korporace zákon, ochrana osobních údajů, tak podle 27 takových věcí. A tento zákon, když už nic jiného, tak chci tady říct jako zpravodaj, že konečně se povede snad uzákonit a jasně stanovit pravidla pro fungování bezpečnostních agentur, tak jak je znáte, tak aby fungovaly podle jasného předpisu.

Očekávám jako zpravodaj také pozměňovací návrhy některých z vás, protože není všechno dokonalé, ale na tomto zákonu je třeba, než začnu o něm povídat nebo mluvit, opravdu si ho přečíst a uvědomit si, k čemu to je, tak jak mluvil pan ministr, a co nám to přinese. Je to velice důležité. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní již prosím k mikrofonu paní poslankyni Černochovou, která byla ve svém projevu přerušena. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych tedy zmínila několik připomínek, které mě v souvislosti s projednávaným návrhem zákona o bezpečnostní činnosti napadly a kterým bychom dle mého názoru měli věnovat pozornost.

Cílem tohoto zákona dle důvodové zprávy má být nová úprava právního rámce soukromých bezpečnostních služeb v České republice. Tento zákon, který citelně absentuje, jak tady správně říkal pan zpravodaj, již několik let, má postihnout zhruba 6 500 podnikatelských subjektů v oblasti soukromých bezpečnostních činností. Tyto subjekty zaměstnávají více než 50 000 zaměstnanců a jejich roční obrat uváděný za rok 2014 je cca 18 mld. korun.

Důvodová zpráva tohoto návrhu zmiňuje velký počet rizik a nebezpečí, které je spojováno s privátními bezpečnostními službami, resp. právě nevhodnou stávající právní úpravou. Je to zejména zneužití poskytovaných služeb v neprospěch klienta, použití bezpečnostních služeb namísto nebo vedle obecní policie nebo kolísání profesní kvality zaměstnanců poskytovatelů služeb. Důvodová zpráva hovoří i o bezpečnostních službách jako o potenciálním "útočišti a nástroji kriminálních živlů a zpravodajských služeb cizích mocností".

S ohledem na citlivost této problematiky výkonu soukromé bezpečnosti a počet podnikatelů a zaměstnanců v tomto sektoru se jedná o zákon bezesporu potřebný a významný. V tom se shoduji se svými předřečníky. Je však nyní na nás, na poslancích, abychom zvážili míru zásahu státní moci do tržního prostředí a zejména do samotných osobnostních práv fyzických osob, a to i s ohledem na mezinárodní závazky státu ve vztahu k zahraničním poskytovatelům bezpečnostních služeb.

Z návrhu zákona je patrné, že stát reprezentovaný svými bezpečnostními složkami, jako jsou Policie České republiky, zpravodajské služby a další, a Ministerstvem vnitra má velmi zásadně převzít dohled nad soukromými bezpečnostními službami, a to i v porovnání se zahraničím až neobvykle tvrdým způsobem. Proč si myslím, že ten způsob je důkladný a tvrdý? Když ke každé žádosti o vydání licence každého poskytovatele má být například obligatorně žádáno stanovisko zpravodajských služeb. Toto jiná legislativa v Evropě ani snad v civilizovaném světě kolem nás neobsahuje. Pro srovnání mohu uvést, že ve většině zemí je klíčovým subjektem pro rozhodnutí o vydání licence podnikateli Ministerstvo vnitra příslušné země a licence je vydávána na základě vyjádření nejvýše policejního orgánu ve vztahu k trestním řízením. Úzká vazba na zpravodajské služby a povaha jejich vyjádření v řízení o vydání licence je tak klíčovým aspektem tohoto zákona.

V předkládaném návrhu spatřuji zejména úskalí spočívající právě v nepřiměřeném zásahu do soukromí fyzických osob a nedostatečně vymezený rozsah a předmět šetření zpravodajskými službami. Ačkoliv stát v návrhu zákona totiž nepřenáší žádnou z částí své moci na soukromé subjekty, přesto mohou být všechny osoby uvedené v žádosti o vydání licence, a to bez vymezení, zda se jedná o právnické, nebo fyzické osoby, tak tyto mohou být široce prověřovány zpravodajskými službami ve vztahu k zákonem neurčitě vymezeným bezpečnostním rizikům. Dle mého názoru to povede k absurdním a nepřiměřeným situacím, kdy i lokální poskytovatelé ostrahy budou nuceni podrobit své soukromí nijak nespecifikovanému šetření státních složek specializujících se na činnost proti nejzávažnějším ohrožením bezpečnostních zájmů. Domnívám se, že navrhovaná úprava tak zbytečně zdvojuje úpravu obsaženou v zákoně o utajovaných informacích a bezpečnostní způsobilosti, když licenční řízení se tak díky povinnému zapojení zpravodajských služeb stává de facto bezpečnostní prověrkou, byť společenské riziko spojené s výkonem ostrahy skladových prostor je jistě na daleko nižší úrovni, než je tomu u přístupu k utajovaným informacím. V tom se snad shodneme všichni. Mám za to, že vhodnější by bylo takové pojetí, které je užívané i dnes, kdy až v případě zvláštní povahy střežených zájmů je objednatelem vyžadován poskytovatel mající osvědčení Národního bezpečnostního úřadu pro příslušný stupeň utajení.

Právě uvedené je o to závažnější, že tato vyjádření zpravodajských služeb již mají sama o sobě obsahovat závěr, zda by licence měla být vydána, či nikoli. Dochází tak dle mého názoru k netransparentnímu přenosu faktické rozhodovací pravomoci z Ministerstva vnitra právě na tyto orgány, ačkoli ministerstvo zůstává právně i politicky odpovědným subjektem. Jen těžko si lze totiž představit, že ministerstvo rozhodne jinak, než bude znít závěr dotčeného orgánu, neboť samo nebude mít dostatek jiných podkladů.

Třetím, neméně však podstatným aspektem spojeným s těmito vyjádřeními zpravodajských služeb je skutečnost, že žadatel často nebude mít možnost se s jejich obsahem vůbec seznámit, natož na ně reagovat například v opravném prostředku. Taky věc, která není obvyklá. Zákon totiž počítá s tím, že budou-li označeny za utajované informace, což lze u zpráv tohoto charakteru jistě očekávat, může ministerstvo v odůvodnění zcela rezignovat na jejich obsah. S ohledem na úpravu správního řádu pak budou rovněž vyloučeny i z případného nahlížení do spisu žadatelem.

Zvláštním se mi rovněž jeví zamýšlené zavedení negativního rejstříku neúspěšných žadatelů o vydání licence, takového black listu, který bude obsahovat seznam těchto subjektů po dobu deseti let, a to včetně důvodů zamítnutí. Význam rejstříku má sankční charakter, kdy takový podnikatel je de facto diskvalifikován z jakéhokoli trhu, byť by nadále provozoval svou aktivitu mimo oblast bezpečnostních služeb. Takový subjekt bude zcela znevýhodněn oproti konkurenci, byť pro daný sektor podnikání informace zjištěné v licenčním řízení nebudou jakkoli relevantní. Smysl této ojedinělé evidence mi, pane ministře, uniká.

Návrh zákona je jistě dobrým příslibem pro vytvoření potřebného legislativního rámce pro tento segment trhu, nicméně s ohledem na množství subjektů, ať už fyzických, či právnických, a míru zásahu do jejich práv je podle mého názoru třeba při projednání návrhu zákona postupovat tak, aby přijatá úprava nového zákona o bezpečnostní činnosti byla skutečně kvalitním právním předpisem zvyšujícím úroveň bezpečnostních služeb a nevyžádala si v krátké době další překotné koncepční změny na úkor svých adresátů. Z tohoto důvodu si, vážené kolegyně a kolegové, dovolím navrhnout prodloužení lhůty o 30 dnů. Děkuji.

V případě, že by pan ministr jako předkladatel nesouhlasil s tímto prodloužením, navrhuji prodloužení lhůty podle jednacího řádu o 20 dnů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Lanka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo, paní předsedající. Hezké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Tento zákon má upravit podmínky podnikání a vstup subjektů na trh, který není nijak malý. Jak už tady paní kolegyně Černochová říkala, tak podle aktuálních údajů Unie soukromých bezpečnostních služeb v něm působí téměř 50 tisíc zaměstnanců a jde o trh, na kterém se pohybuje téměř 7 tisíc subjektů, které získaly koncesní povolení na základě živnostenského zákona. Tyto subjekty mezi sebou dlouhodobě soupeří hlavně cenou a my se jim ostatně nemůžeme příliš divit. Ono se stačí podívat na způsob, jakým vypisují veřejné zakázky naše ministerstva, kde často jediným hodnoticím kritériem je cena. Jako příklad mohu uvést Ministerstvo kultury, které vypsalo výběrové řízení s názvem Poskytování služeb fyzické ostrahy a pultu centralizované ochrany v objektech Ministerstva kultury a jeho příspěvkových organizacích a státních fondů, takhle se to jmenuje, nebo Ministerstvo zemědělství s výběrovým řízením Zajištění bezpečnostních služeb. V obou těchto případech byla

cena zvolena jako klíčový hodnoticí parametr a vítězné nabídky představují přibližnou hodinovou sazbu na jednoho pracovníka v některých případech kolem 85 korun.

Firmám podnikajícím v soukromé bezpečnostní činnosti tedy nezbývá než nabízet co nejnižší ceny, které po odečtení ostatních provozních nákladů jsou často vůbec pod úrovní nákladů na minimální zaručenou mzdu pracovníka ostrahy. Mimochodem, Ministerstvo práce a sociálních věcí na rozdíl od ostatních ministerstev uznalo minimální cenu fyzické ostrahy ve výši 130 korun a 10 haléřů bez DPH. Cokoliv je tedy pod touto cenou, by mělo být považováno za mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve smyslu zákona o veřejných zakázkách.

Jak se tedy firmy dostávají na tyto ceny? A v tom já spatřuji poměrně zásadní bezpečnostní problém. Mnoho bezpečnostních agentur zaměstnává osoby se zdravotním postižením, a mají tedy nárok na příspěvek na podporu zaměstnávání těchto osob. Pak sice státní instituce mohou po zadání zakázky tvrdit, že postupují s péčí řádného hospodáře, ale nízká vysoutěžená cena, kterou se zadavatelé potom chlubí, je samozřejmě navýšena o tento státní příspěvek, který se už ale do nákladů veřejné zakázky neuvádí. Soukromé bezpečnostní služby zaměstnávají podle odhadů asi 6 tisíc osob se zdravotním postižením a je obecně známé, že mnoho z těchto osob tento příspěvek státu nikdy neuvidí, ale ten naopak činí značnou část zisku těchto firem.

V zákoně o soukromé bezpečnostní činnosti tedy stále chybí kategorizace jednotlivých činností ve spojení s jasnými požadavky na zdravotní způsobilost zaměstnanců vykonávajících například fyzickou ostrahu. Pokud se toto neupraví, bude i nadále docházet k tomu, že v době, kdy celá Evropa čelí aktuálním a konkrétním hrozbám terorismu, budou objekty státu a kritické infrastruktury hlídat osoby se zdravotním postižením, případně důchodci. Mě by skutečně zajímalo, jak v okamžiku nebezpečí tyto osoby zajistí bezpečnost třetích osob pohybujících se ve střežených, často veřejně přístupných objektech. V žádném případě nechci diskriminovat osoby se ztíženým společenským uplatněním, ale je potřeba jasně definovat, jaké zdravotní požadavky se pro výkon činnosti bezpečnostních služeb požadují.

Dále návrh zákona dle mého neefektivně brání dosavadnímu zneužívání výkonu bezpečnostní činnosti pro vlastní potřebu, která doteď vlastně nebyla vůbec regulovaná. Povinnost registrace výkonu ostrahy pro vlastní potřeby, a tudíž dodržování základních zákonných podmínek výkonu bezpečnostní činnosti stanovuje zákon pouze pro výkon vlastní ostrahy pracovníkem se zbraní. Nebere tak vůbec v potaz samotný celkový rozsah činnosti a zejména počet osob vykonávajících bezpečnostní činnost, byť neozbrojených. Nadále by tak subjekty bez jakékoli regulace dodržování minimálních standardů mohly vykonávat ostrahu velkých objektů, kde si pro účel splnění podmínky ostrahy pro vlastní potřebu pouze administrativně pronajmou jednu místnost, nebo by mohly dodávat služby ostrahy formou poskytování agenturních zaměstnanců.

Souhlasím také s předřečnicí paní kolegyní Černochovou, že míra zapojení tajných služeb je nepřiměřeně vysoká, hrozí její zneužití, nebo naopak zahlcení. A

domnívám se také, že přijetím zákona v této podobě bychom dovolili, aby stát zacházel už příliš za hranici soukromí občanů.

Navrhuji tedy tento zákon vrátit navrhovateli k dopracování ve smyslu výše uvedených připomínek, a to tak, aby jeho přijetí opravdu znamenalo zkvalitnění trhu soukromých bezpečnostních služeb a my nemuseli tento zákon ihned po přijetí novelizovat, což by narušilo právní jistotu subjektů na tomto trhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Chalupu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Velice krátce k vystoupení předřečníka. Já si naopak myslím, že zákon je potřeba schválit v prvním čtení, dostat ho do odborných výborů a tam se skutečně věnovat jednotlivým parametrům toho zákona. A budu se na to dívat tak, a myslím si, že v podstatě se na tom shodneme i v našem poslaneckém klubu, budu se na to dívat tak, že v podstatě pokud se nám podaří nastavit nové parametry pro výkon služby lidí zaměstnaných v soukromých bezpečnostních agenturách, tak to může být významný příspěvek ke zvýšení schopnosti země čelit kritickým situacím, kdy v podstatě řada objektů a řekněme subjektů může být hlídána těmito soukromými službami a Armáda a Policie České republiky a další profesionální sbory se můžou věnovat skutečně závažnějším činnostem. Takhle se na to budu dívat, takhle budu k tomu zákonu přistupovat. Nicméně apeluji na vás, abyste odhlasovali jeho postoupení v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Klučku. Připraví se pan poslanec Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Velmi pěkně děkuji, paní místopředsedkyně. Už v úvodním slově zpravodaje a některých dalších tady zazněl povzdech, kolik let nám tento zákon chyběl. Byl bych strašně rád, kdybyste našli chviličku času a v archívu, který najdete ve svých počítačích, v těch předcházejících funkčních obdobích se podívali na tvorbu tohoto zákona a na situaci, proč byl stažen zpátky, proč byl odmítnut a proč byl zastaven.

Velmi prosím, a je to v souladu s tím, co říkal přede mnou kolega Chalupa, pojďme na něm pracovat a jednat ve výborech. Máte-li jakýkoliv návrh na zlepšení tohoto textu, tak si ho připravte, dejte ho k projednání garančnímu výboru nebo si to připravte na jednání Sněmovny. Vše je o diskusi. Ale prosím, nepromarněme tuhletu šanci konečně zákon dopracovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Grospiče. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, já budu asi vystupovat v duchu svých předřečníků, tzn. budu se přiklánět k tomu, aby návrh zákona byl vpuštěn do dalšího čtení, aby byl projednáván touto Poslaneckou sněmovnou, a zároveň avizuji, že se budu přiklánět k tomu, aby byla prodloužena lhůta k jeho projednávání, protože ho považuji za velice závažný. Považuji ho za velice závažný z několika důvodů. Ten první důvod je, nebo jeden z těch důvodů je, že téměř přes 50 tisíc lidí tady tvoří v podstatě doposud různými právními předpisy upravovanými ozbrojené složky, které nejsou zcela pod kontrolou českého státu a mohou být pod vlivem často organizací nebo firem, na které nemá stát zatím žádné příliš legitimní možnosti působení. To je zcela vážný moment a upozorňuji na to, že v předminulých obdobích se stejný problém diskutoval v souvislosti tady s jedním nejmenovaným poslancem, který rovněž měl soukromou bezpečnostní agenturu, a bylo to s ním a s těmito problémy právě spojováno.

Ten druhý problém. Bezpečnostní agentury anebo lidé, kteří pracují v různých strážních službách, jsou často využíváni a pracují formou agenturních zaměstnanců. To je velice vážný problém, se kterým je potřeba se vypořádat, a věnovat tomu také pozornost při projednávání tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, to byly faktické poznámky. Dříve než pozvu k mikrofonu pana poslance Korte, který je další v pořadí, dovolte mi načíst omluvy. Z dnešního jednání se od 17.30 do 18.15 z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Benešík, z dnešního jednání mezi 17.20 až do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Radim Fiala, od 18.00 hodin ze zdravotních důvodů z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam, mezi 17.00 a 19.00 hodin z dnešního jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Schwarzenberg a z dnešního jednání od 17.00 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Šenfeld.

Nyní již prosím pana poslance Korteho. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Než přistoupím k věci, paní předsedající – ano, na druhý pokus se vám to povedlo. Jméno Korte je sklonné. Děkuji.

Za druhé. Nějakým mně úplně nejasným řízením jsem se ocitl na tabuli přihlášených dvakrát, takže prosím tu druhou přihlášku považovat za bezpředmětnou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Tu poslední, nebudu k ní přihlížet.

Poslanec Daniel Korte: Ano. Děkuji. Dámy a pánové, pěkné odpoledne.

Jak zde bylo řečeno, tento návrh zákona o bezpečnostní činnosti představuje úplně novou právní úpravu, která má závažné dopady nejen na provozovatele těchto služeb, ale i zaměstnance, jak bylo řečeno, je to kolem 50 tisíc osob, ale i na jejich klienty, tedy zadavatele těch služeb, ale především a zejména na touto činností dotčené osoby, na které bychom měli myslet na prvním místě.

Tato oblast byla jakožto živnost koncesovaná dosud chabě, resp. skoro vůbec nijak regulovaná, a skýtala tedy řadu bezpečnostních rizik jak pro klienty, tak pro objednatele, tak i pro podnikatelské či politické subjekty a koneckonců i pro celou společnost v případě možného zneužití samotnými bezpečnostními službami, zločineckými skupinami či zpravodajskými službami cizích států. Návrh se pokouší o eliminaci těchto rizik. Přináší zcela nový pohled na tento obor lidské činnosti a potud je v něm tedy leccos pozitivního... Pardon. Já se o těch pozitivech zmíním, ačkoliv mnohé z toho tady bylo řečeno, nikoliv proto, že bych chtěl zdržovat, ale proto, že chci být fér a nebýt pouze negativistický.

Myslím, že vynětí z živnostenského zákona a samotný zákon jako takový je dobře, je dobře definice těch dvou typů této činnosti, komerční a nekomerční, čili pro soukromou potřebu, i s vydělením těch poddruhů, typů té činnosti. Komerční činnost na základě licence, nekomerční na základě registrace, čili mírnějšího administrativního řízení. Potud je to v pořádku, jenom otázka, jak se o tom zmínil pan ministr, jestli deset let není příliš dlouhá doba, ale to si vysvětlíme případně při dalším projednávání.

Líbí se mi, že zákon stanoví podmínky k vydání licence, podmínky obecné pro výkon bezpečnostní činnosti, definuje svéprávnost, bezúhonnost, spolehlivost, zdravotní a zejména odbornou způsobilost. Myslím, že tato podmínka je výrazným krokem vpřed, protože představuje jistou garanci kvalit služeb pro klienta. Kladně hodnotím zákaz souběhu nebo křížení těch činností. Příklad. Nemůže se nechat najmout někdo na službu soukromého detektiva proti osobě, u které vykonává ochranu. Významným plusem je dle mého povinnost mlčenlivosti, která trvá do skonání věků, i po skončení smluvního či pracovněprávního vztahu. Myslím si, že dobře je též povinné pojištění odpovědnosti.

Návrh stanovuje přestupky, správní delikty právnických osob, fyzických osob, provozovatelů, zaměstnavatelů, zaměstnanců, členů statutárních orgánů, lékaře, jakož i sankce. Potud dobře. Ale tím to, dámy a pánové, končí. Je třeba se zaměřit na ty slabiny.

K výkonu dozoru má být zřízeno nové pracoviště na Ministerstvu vnitra o síle cca 40 zaměstnanců. Veškerý dozor, tak jak je popsán v § 62, však vyčerpává své možnosti udělením ústního pokynu či písemného rozhodnutí k odstranění zjištěných nedostatků. Činnost dozoru se soustřeďuje pouze na kontrolu plnění kvalifikačních předpokladů a administrativních povinností.

Podíváme-li se na necitlivější oblast jako na činnost soukromého detektiva, tak i jeho povinnosti jsou obsaženy v § 43. Cituji:

1. Provozovatel je při výkonu soukromé bezpečnostní činnosti, služba soukromého detektiva, povinen: a) dbát na ochranu osobnosti, základních práv a svobod a ochranu osobních údajů všech osob, b) vést seznam osob vykonávajících soukromou bezpečností činnost.

2. Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti seznamu podle odstavce 1 písm. b).

Dámy a pánové, promiňte, ale to je směšné. Činnost soukromého detektiva představuje, a to nejen při eventuálním nasazení operativně technických prostředků, závažný zásah do základních lidských a občanských práv garantovaných Listinou

základních práv a svobod. Je to zásah do práva na soukromí podle článku 7, do práva na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním či jiným zneužíváním osobních údajů podle článku 10, do práva na nedotknutelnost obydlí podle článku 12 a do práva na tajemství zpráv podávaných telefonem podle článku 13.

V důvodové zprávě ve zvláštní části se k tomuto paragrafu praví – cituji: "Předkladatel návrhu zákona považuje tuto oblast za velmi citlivou z hlediska jejího vnímání ze strany laické i odborné veřejnosti." Touto větou ovšem citlivý přístup předkladatele k této problematice končí. Předkladatel si dává velkou práci, aby na 15 stranách důvodové zprávy doložil, že zavést do návrhu speciální úpravu výslovně zakazující neoprávněné sledování osob, včetně tzv. nelegálních odposlechů, a to jsou prosím všechny kromě těch, které jsou prováděny Policií ČR podle reglementu trestního řádu § 88 či 128, a zavést do trestního zákoníku speciální skutkovou podstatu trestného činu postihující takové jednání je nadbytečné, neboť je údajně dostatečně pokryto stávající právní úpravou. Dokonce přitom alibisticky tvrdí, že za legalitu objednávky je odpovědný objednatel. Přitom v obecné části důvodové zprávy je nutnost takovéto úpravy uvedena jako jeden z hlavních důvodů vzniku nové, tedy této, právní úpravy. Já prosím cituji na straně 51: "Je možné zmínit mediálně známé případy, kdy jedna konkrétní soukromá bezpečnostní služba v minulosti výrazně negativně zasáhla do průběhu komunálních voleb v hlavním městě Praze konaných v roce 2010. S velkou pravděpodobností se podílela na řešení vnitrostranické krize jedné z bývalých vládních stran formou instalace odposlechového zařízení v bytě politicky činné osoby apod. Tím došlo k zásadnímu posunu ve vnímání dosavadního charakteru působení soukromých bezpečnostních služeb ze strany veřejnosti, ale i zainteresovaných orgánů veřejné moci a omezení těchto excesů soukromých bezpečnostních služeb nelze dosáhnout jinak než navrhovanou novou právní úpravou, která obdobné činnosti výslovně zakáže." Zdůrazňuji, navrhovaná úprava si kladla za cíl obdobné činnosti výslovně zakázat. Jenže skutek utek!

Dámy a pánové, já naopak tvrdím, že tato oblast je pokryta nedostatečně. Kdyby totiž byla pokryta dostatečně, tak by k takovým neoprávněným zásahům do soukromí patrně nedocházelo. Je veřejným tajemstvím, že několik tzv. bezpečnostních agentur má k dispozici Agátu, což je technické zařízení k provádění odposlechů, které vlastní Policie ČR. Soukromý detektiv má postavení jako kterýkoliv jiný občan, a není tedy možné, aby mohl konat to, co smí konat policie pouze pod zákonným dohledem.

Já jsem vkládal velkou naději v to, že opatření, jak čelit tomuto nedovolenému jednání, při němž dochází nejen k porušení oněch základních lidských práv a svobod, ale i jiných zákonů, například telekomunikačního zákona, se promítne do této normy, a musím konstatovat, že jsem hluboce zklamán. Navrhovatel totiž evidentně podlehl lobbingu profesních organizací, spolupráci s nimiž ostatně otevřeně v důvodové zprávě přiznává, a znamená to, že nezákonný stav bude nadále pokračovat. Nikdo totiž nekontroluje nelegální nasazení operativně technických prostředků, není o tom žádná evidence, a tudíž kde není žalobce, není soudce. Kromě tohoto zákazu, který mi v navrhovaném textu chybí, je třeba zakázat orgánům veřejné moci a jiným veřejnoprávním právnickým osobám, především míním státní zastupitelství, policii, zpravodajské služby, stát obecně, ale i třeba kraje a obce, samozřejmě obecní policii,

aby si pronajímaly služby některých bezpečnostních činností, jde zejména o službu soukromého detektiva, případně takové činnosti samy vykonávaly či si k tomu zřizovaly firmy. Vinou absence takovéhoto zákazu je pro státní orgány snadno možné obcházet zákaz nebo omezení některých činností zasahujících do lidských práv, opět mluvím o tom nezákonném šmírování, a máme zde evidenci, že v nedávné minulosti k takovému případu došlo. Mám tím na mysli angažmá Vojenského zpravodajství v kauze Nečasová Nagyová.

Dámy a pánové, já pokládám tuto absenci výslovného zákazu takového nedovoleného jednání v rámci služby soukromého detektiva, absenci příslušné úpravy trestního zákoníku a především absenci zavedení účinné – zdůrazňuji, pane ministře, účinné – fyzické a technické kontroly, kterou samozřejmě nezvládne 40 administrativních pracovníků, za naprosto zásadní nedostatek tohoto návrhu, za nedostatek tak závažný, že jsem byl původně rozhodnut navrhnout vrácení návrhu navrhovateli k přepracování. Mezitím ovšem na půdě podvýboru pro policii, obecní policii a soukromé bezpečnostní služby během posledního tři čtvrtě roku proběhlo několik koleček jednání s Ministerstvem vnitra, které se postavilo kladně k některým našim návrhům, bohužel s výjimkou úpravy trestního zákoníku, a je připraven, jak bylo řečeno, komplexní pozměňovací návrh. Proto TOP 09 sice propustí tento návrh do druhého čtení, ale jeho finální schválení bude podmiňovat nejen schválením pozměňovacích návrhů, komplexního pozměňovacího návrhu, ale i úpravy trestního zákoníku, tak jak jsem o tom mluvil, což já ve druhém čtení navrhnu.

Protože je to norma zcela nová, poměrně komplikovaná a bylo by záhodno, aby její trvanlivost do další případné novelizace byla pokud možno delší než tři měsíce, přikláním se k návrhu kolegyně Černochové na prodloužení lhůty k projednávání na 90 dní. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrý podvečer, paní poslankyně, páni poslanci. To byl pan poslanec Daniel Korte a já nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. Ještě než budeme pokračovat, budu konstatovat došlou omluvu paní poslankyně Heleny Válkové od 17.30 do konce jednacího dne. Pokud se nikdo nehlásí z místa, nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečné slovo. Pane ministře? Ano, je zájem. Pan zpravodaj? Také bude mít zájem. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, my jsme se s kolegou domluvili, že budu velmi krátký a on pak ještě uvede některá technická data.

Chci poděkovat za dnešní debatu. Je vidět, že ten zákon je nový, je to nový pohled na řešení této bezesporu důležité části života kolem nás a bylo tady zmíněno mnoho informací a mnoho dejme tomu i určitých pochyb, jak ten systém do dnešního dne funguje. Žádný zákon není samospásný a bezesporu i potom bude potřeba ho postupně novelizovat. Na druhou stranu já to vnímám jako krok správným směrem.

Vzhledem k tomu i k debatě, která tu probíhala, a já jsem velmi rád, že byla velmi věcná a víceméně se dotýkala hlavně těch odborných částí a některých konkrétních

ustanovení, se připojuji k tomu a jsem pro to, aby se prodloužila debata ve výborech o 30 dní. Protože ta materie je tak veliká, že je potřeba to prostě projednat do posledního detailu a je potřeba tu normu potom sem přinést v co nejlepším možném stavu a kvalitě. Takže já souhlasím s tím, abychom to o 30 dní prodloužili, budu pro to samozřejmě i hlasovat. Ještě jednou děkuji za debatu a těším se na debatu ve výborech, která se rozproudí určitě velmi brzy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra Milanu Chovancovi. Pan zpravodaj má své závěrečné slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Bronislav Schwarz: Děkuji. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já jsem také poslouchal všechna vystoupení, jak kolegyni Černochovou, kolegu Lanka, kolegu Korteho, tak samozřejmě jsem poslouchal i faktické poznámky pana Chalupy, Klučky a Grospiče. A musím vám říct jako zpravodaj, že nic, co jste povídali nebo o čem jste naznačovali, že vidíte problém, nebo jste to pochválili, tak nic není v rozporu, aby to nešlo projednat, podle mého názoru prosím, ve výborech, tam, kam zákon pošleme, nebo budeme se snažit poslat. A není nic v rozporu, kam bude směřováno, nebo kam bude směřován zákon, co by měl vylepšit. Není to rozpor se zakotvením právního řádu – komplexní přehledné právní úpravy tohoto zákona, když se odstraní naše současná úprava. Není nic v rozporu, že stanovíme jasné podmínky bezpečnostní činnosti. Ani když kolega Korte prostřednictvím pana místopředsedy mluvil o tom, tak v tom rozpor nevidím. Není nic v rozporu se zavedením oprávnění podnikat v oblasti komerční na základě licence, kde nikomu z vás ani nevadilo těch deset let. Pak samozřejmě není problém v oblasti podnikání, když budu mít bezpečnostní agenturu sám pro sebe, pro svou vlastní činnost, tak nikomu nevadilo, což je také správně, že budeme eliminovat, nebo tento zákon může a eliminuje nespolehlivé podnikatele v oblasti právě bezpečnostní činnosti. Stanovuje jasné kvalifikační předpoklady provozovatele bezpečnostní služby. Atd. atd. A což je důležité, i pan kolega Korte o tom mluvil – tento zákon sám vymezuje i přestupky a správní delikty v oblasti bezpečnostní činnosti a sankce za ně ukládané. Včetně odebírání licencí, které budou udělovány.

Já si myslím, že tohle je důležité, protože ten zákon je životaschopný. Připravoval se opravdu – nebudu říkat dva, tři, ale já si myslím, že kolem deseti let. Ti, co na tom měli zájem, si o tom povídali, diskutovalo se a jsem rád, že vaše vystoupení nebyla v rozporu s cíli tohoto zákona, který bychom měli uvést v život.

To je všechno, pane místopředsedo.

A jako zpravodaj bych jenom zopakoval ještě závěrem, že byla tři vystoupení, padly dva návrhy. Jeden návrh na prodloužení ve výborech o 30 dnů, kdy pan ministr řekl, že jako předkladatel souhlasí, tak tady nevidím problém. A druhý návrh byl od kolegy Lanka, kdy chce tento zákon vrátit k dopracování. Jiný návrh prosím, pane místopředsedo, nepadl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. V závěrečném slově jste i shrnul návrhy na hlasování. První návrh, který musíme rozhodnout, je návrh na

vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, a to ještě předtím, než budeme hlasovat o dalších návrzích. Já zagonguji, aby všichni věděli, že budeme rozhodovat. Odhlásím vás. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu pana poslance Lanka na vrácení rozhodneme v hlasování číslo 356, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro vrácení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 356, z přítomných 127 poslanců pro 5, proti 104. Návrh nebyl přijat.

Můžeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejdříve pro garanční výbor. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh jako garanční výbor? Není tomu tak. (Reakce na otázku z pléna:) Garanční.

Rozhodneme v hlasování číslo 357. Zahájil jsem hlasování číslo 357 a ptám se, kdo je pro to, aby garančním výborem byl výbor pro bezpečnost. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 357, z přítomných 128 pro 126, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání jako garančnímu výboru výboru pro bezpečnost.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Paní poslankyně Černochová se hlásí do rozpravy, pan kolega Korte další.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Pane místopředsedo, já si dovoluji ještě navrhnout, aby byl tento návrh zákona postoupen do dalších výborů, a to do výboru pro obranu a do ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Pan kolega Korte – nemá zájem. Pan poslanec Votava má návrh. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, byť rozpočtový výbor si nemůže stěžovat na nedostatek práce, přece jenom si dovolím požádat o přikázání rozpočtovému výboru, protože se tento zákon také týká pojištění, resp. oblasti pojišťovnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To jsou tři návrhy na projednání v dalších výborech. Budeme hlasovat jednotlivě podle pořadí.

V hlasování číslo 358 rozhodneme o přikázání výboru pro obranu. Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 358 z přítomných 130 pro 96, proti 19. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru ústavněprávnímu, a to hlasováním pořadové číslo 359. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 359, z přítomných 130 pro 106, proti 7. Návrh byl také přijat.

Poslední návrh na hlasování o přikázání je rozpočtový výbor. V hlasování 360, které jsem zahájil, se ptám, kdo je pro rozpočtový výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 360, z přítomných 131 poslance, pro 127, proti nikdo. Návrh byl také přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání jako dalším výborům výboru pro obranu, výboru ústavněprávnímu a rozpočtovému výboru.

Nyní tady máme návrh vzešlý z rozpravy o prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. S návrhem vyslovil souhlas předkladatel ministr vnitra, je to tedy hlasovatelný návrh s tím, že o něm rozhodneme v hlasování 361, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 361, z přítomných 131 poslance pro 105, proti 12. I tento návrh byl přijat. Lhůta k projednání u tohoto tisku byla prodloužena o 30 dnů, tedy na 90 dnů.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 50.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

56.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 653/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh za ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka uvede pan ministr vnitra Milan Chovanec. Ještě než vám dám slovo, pane ministře, požádám pana poslance Martina Novotného, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte, abych nejprve omluvil kolegu Mládka, který je v současné době při projednávání svého bodu v Senátu.

Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, překládám návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o Státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití. Zásadní důvody předložení novely jsou dva. Jednak se touto novelou provádí implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady z roku 2014 pod číslem 28/EU, týkající se dodávání výbušnin pro civilní použití, na trh a dozoru nad ním. Nutno podotknout, že předkládaná novela není jediným právním předpisem, který implementaci zmiňované směrnice do českého právního řádu provádí, ale doplňuje nový zákon o posuzování shody ve všech ustanoveních, která je obsahově přesahují a náleží věcně do zákona o hornické činnosti, výbušninách a Státní báňské správě, případně do zákona o označování a sledovatelnosti výbušnin. Jen připomínám, že nový zákon o posuzování shody byl Sněmovně předložen 20. října a je projednáván jako

sněmovní tisk číslo 565. Implementace požadavků zmiňované směrnice představuje více než polovinu obsahu novely a týká se zejména stanovení požadavků kladených na nakládání s výbušninami s ohledem na skutečnost, že se jedná o výrobky, které představují zvýšené riziko.

Druhým zásadním důvodem předložení novely je zpřesnění právní úpravy v oblasti nakládání s výbušninami, které má za úkol sjednotit požadavky zákona o výbušninách s požadavky zákona o zbraních. Tato část novely byla vládou iniciována na základě událostí ve Vrběticích. Novelou dojde ke sjednocení definic některých pojmů mezi oběma zákony. Jedná se zejména o definici pojmu munice, definici pojmu zpracování výbušnin při výrobě nebo rozebírání, takzvané delaborace munice, zpřesnění a sjednocení procesu rozhodování při odstraňování pochybností o tom, zda nějaká věc je, či není výbušninou. Cílem tohoto zpřesnění je potřeba předejít pochybnostem o kompetenci dozorových orgánů při činnostech, které jsou na hranici kompetencí mezi báňským úřadem a Policií České republiky. Například se jedná o zmíněnou výrobu nebo delaboraci munice, kde dochází jak k nakládání s výbušninou, kde je dozor Českého báňského úřadu, tak k nakládání s municí, kde je dozor Policie České republiky.

Nejdůležitější část této novely je však zavedení závazných stanovisek obvodních báňských úřadů do řízení o umisťování a následné povolování staveb objektů, ve kterých se s výbušninami má nakládat. Předmětná stanoviska mají zaručit, aby tyto stavby byly umístěny a konstruovány tak, aby bylo možno zabránit negativním dopadům na jejich okolí v případě mimořádné události, kterým je bezesporu, a zde je myšlen, případ výbuchu. V současném právním stavu báňské úřady vydávají pouze stanoviska, nikoliv závazná stanoviska. V praxi to pak znamená, že se orgán odborného dozoru, tedy báňský úřad, k takovým řízení vyjadřuje jen tehdy, když obecní úřad vyhodnotí, že takové vyjádření potřebuje. Myslíme si, že je to potřeba změnit, aby toto vyjádření bylo vždy součástí příslušného správního řízení.

Předložená novela rovněž navrhuje dílčí změny, jejichž potřeba plyne z aplikační praxe zákona a výbušnin se netýká. Jako příklad lze uvést zpřesnění dosavadní úpravy související s kontrolou a údržbou zlikvidovaných důlních děl. Zde je myšleno především umožnění vstupu na nemovitosti, na kterých se nacházejí důlní díla, která mají být předmětem kontroly či údržby a mohou představovat potenciální nebezpečí, nebo odstranění chyby zákona, který dává kompetenci báňskému úřadu vynutit si splnění povinnosti těžaře zlikvidovat po ukončení činnosti důl nebo lom, ale pouze do výše těžařem vytvořené rezervy. To brání vynutit splnění povinnosti zlikvidovat lom či důl v případech, kdy těžař ukončí těžbu v době, kdy plná výše rezervy ještě není vytvořena, a finanční prostředky tudíž nejsou dostatečné.

Návrh zákona byl schválen usnesením vlády České republiky dne 26. října, a to pod číslem 850. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra. A nyní žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Martina Novotného, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu.

Poslanec Martin Novotný: Pěkný večer, dámy a pánové. Jedná se v první řadě o technicistní normu. Nejde v tomto případě v naprosté většině ohledů o politické aspekty návrhu tohoto zákona, a proto se oprostím od toho, abych duplicitně shrnoval jeho obsah, což už přednesl ve své úvodní zprávě pan ministr vnitra. Zdůrazním tedy pouze ty problematiky, které jsou opravdu zásadní, a to je nové popsání podmínek obstarávání závazných stanovisek umisťování staveb určených k nakládání s výbušninami. To je samozřejmě po těch zkušenostech, které jsme měli v minulých letech, už jsem tady dneska jednou zmiňoval onen říjen roku 2014, docela důležité téma. Jsou tam velmi zpřísněny podmínky evidence a zároveň jsou tam přísněji popsána pravidla pro přepravu těchto nebezpečných materiálů.

O transpozičním aspektu této normy se zmiňovat nějak šířeji nebudu v den, kdy jsme už tolikrát citovali vyjádření pana Junckera. Pouze tedy technicky dodávám, že organizační výbor navrhl přikázat k projednání tuto normu hospodářskému výboru, což je celkem očekávané a racionální.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodajovi. A ještě než otevřu obecnou rozpravu, budu konstatovat omluvení paní poslankyně Markéty Adamové od 18 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů. Nyní otevírám rozpravu a do ní je první přihlášen pan poslanec Václav Snopek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Snopek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, podstatná část zákona tady byla řečena. Ty okruhy, na které je to vázáno. Já si myslím, že je zapotřebí zdůraznit otázku zejména praxe, která si vynutila změnit některé předpisy, a že to již bylo dostatečně zdůvodněno.

Já se chci zastavit u asi dvou nebo tří aspektů daného zákona. Navrhovaná právní úprava mimo jiné reaguje na záměr Ministerstva pro místní rozvoj novelizovat stavební zákon a zvláštní předpisy upravující působnost stavebních úřadů včetně zákona č. 61/1988 Sb. Upravuje se mimo jiné příslušnost u skladů výbušnin. Tady si myslím, že je zapotřebí i ukázat, jak to vypadá v praxi. Skladování výbušnin v současné době vypadá tak, že se skladují v různých stavbách a objektech. Jedním z těchto objektů jsou i kontejnery, které splní náležitosti vyžadované právními předpisy. Stávající právní úprava používá obecné spojení objekt pro skladování výbušnin, který byl povolen podle zvláštního zákona. A toto kontejnerům plně vyhovuje. Nová úprava podle § 29 ale výslovně normalizuje, že skladování výbušnin má probíhat ve stavbách. Vzniká proto otázka, zda i kontejnery schválené báňským úřadem pod tento pojem spadají, či nikoliv. Výklad vůbec není jednoznačný, přičemž skladovatelům výbušnin hrozí, že pokud bude schváleno navrhované znění, pojem stavba, tak ze dne na den se skladování v kontejnerech stane nelegálním. Jakékoliv přechodné ustanovení přitom zcela chybí. Vhodné by proto bylo používat i nadále pojem objekt.

Nyní se zastavím u druhé poznámky, je to otázka přepravy výbušnin. Pamatuji, kdy tato norma vznikala, a chci připomenout, že podle stávající právní úpravy § 25f odstavce 1 písm. c) se Policejnímu prezídiu před přepravou výbušnin oznámí

předpokládaná trasa. Novela slůvko předpokládaná zrušuje, což v praxi znamená povinnost ihned oznámit jakoukoliv objížďku či změnu trasy.

Nyní se zastavím u druhé poznámky, je to otázka přepravy výbušnin. Pamatuji, kdy tato norma vznikala, a chci připomenout, že podle stávající právní úpravy § 25f odstavce 1 písm. c) se Policejnímu prezídiu před přepravou výbušnin oznámí předpokládaná trasa. Novela slůvko předpokládaná zrušuje, což v praxi znamená povinnost ihned oznámit jakoukoliv objížďku či změnu trasy. Všichni víme, jak to dneska na silnicích vypadá a jak by musel potom prudce řidič takového vozidla reagovat. Víme, že dojde k zácpě, objíždí a hledá vždycky nejvýhodnější trasu. Již dnes je přitom přeprava výbušnin sledována s pomocí GPS. Proto neexistuje podle mého názoru reálný důvod pro to, aby musela být hlášena i jakákoliv drobná změna trasy.

I tento zákon má jisté úskalí. Sami dobře víte, že zákon je doplňován řadou prováděcích vyhlášek. Jednou z nich je předpis číslo 102/1994 Sb. Je to vyhláška Českého báňského úřadu, kterou se stanoví požadavky k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu v objektech určených pro výrobu a zpracování výbušnin. Druhým vážným předpisem je vyhláška Českého báňského úřadu č. 99/1995 Sb., o skladování výbušnin. Chci podotknout, že báňský úřad na těchto vyhláškách pracuje. Podle mého názoru takto závažné věci by se měly dávat současně se zákonem, ale je tady jasný příslib, že tyto vyhlášky budou upraveny a dány do souladu se zákonem a hlavně tak, já to řeknu lidově, aby se podle nich nechalo konat.

Proč tedy navrhovaný zákon podpořit? Já se domnívám, že i parlament se dopustil jisté chyby, a pokud bychom oddalovali přijetí zákona č. 61/1988 Sb. podle sněmovního tisku 653, došlo by k nežádoucímu prodloužení období, kdy dojde k omezení působnosti Českého báňského úřadu při výkonu dozoru nad trhem s pomůckami při použití výbušnin, neboť novela zákona č. 22/1997 Sb., schválená dne 3. března 2016 Senátem Parlamentu České republiky, u nás to byl sněmovní tisk č. 656, předpokládá u Českého báňského úřadu dozor nad trhem s výbušninami, ale nikoliv pomůckami. Je zapotřebí, aby tato mezera byla co nejrychleji odstraněna a nedošlo k problému v případě prodlevy právní jistoty.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Snopkovi. To byl jediný přihlášený písemně do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? (Nemá zájem.) Pan zpravodaj také ne.

Protože nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí, můžeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Rozhodneme tedy v hlasování pořadové číslo 362, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru hospodářskému jako garančnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 362 z přítomných 129 pro 115, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat návrh dalšímu výboru. Hlásí se někdo z místa pro přikázání jinému výboru? Není tomu tak. Můžeme tedy konstatovat, že tisk 653 byl projednán, garančním výborem je výbor hospodářský a lhůta k projednání je 60 dnů podle zákona o jednacím řádu. Končím tím bod číslo 56. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dále mi dovolte sdělit, že to jsou všechny pevně zařazené body. Za těmito pevně zařazenými body jsou případně body z bloku prvních čtení. Podle informace ze Senátu pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš teď odůvodňuje zákon v Senátu, a proto bod 47 a 51 posouvám na konec bloku prvních čtení. Budeme pokračovat bodem, který je v tom bloku zařazen podle pořadí, a to bodem číslo 63. Namítá někdo něco proti postupu předsedajícího? Není tomu tak.

Můžeme tedy projednávat bod

63.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 747/ - prvé čtení

Jsme tedy v prvém čtení, jak jsem konstatoval. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr dopravy Dan Ťok. Ještě než se ujme slova, požádám pana poslance Václava Snopka, který je zpravodajem pro prvé čtení, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Nyní, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný návrh zákona i civilním letectví a zákona o správních poplatcích obsahuje zejména prováděcí opatření k nařízením Evropského parlamentu, Rady či Komise týkající se

1. pravidel o postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Unie v rámci vyváženého přístupu,

2. hlášení událostí v civilním letectví, analýzy těchto hlášení a navazujících opatření,

3. stanovení technických požadavků a správních postupů týkajících se průkazů způsobilosti a osvědčení řídících letového provozu,

4. změny sazebníku správních poplatků v zákoně o správních poplatcích ve vazbě na shora uvedené změny zákona o civilním letectví, na aktuální změny vybraných právních předpisů Evropské unie i na potřebu průběžně revidovat, aktualizovat a doplňovat správní poplatky za úkony činěné ve správním řízení.

Dovolte mi požádat vás o podporu tohoto návrhu zákona a jeho postoupení k dalšímu legislativnímu procesu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru dopravy Danu Ťokovi a žádám zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Václava Snopka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Snopek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, podstatný obsah návrhu zákona přednesl pan ministr. Já pouze zopakuji, že hlavním cílem předloženého návrhu zákona je především provést implementaci nařízení Evropské unie, což vyplývá z našeho členství. Dotčenými subjekty navrhované právní úpravy jsou příslušné správní orgány, tedy Úřad pro civilní letectví, Ministerstvo dopravy coby jemu nadřízený odvolací orgán, Ústav pro zjišťování příčin leteckých nehod. Dalšími dotčenými subjekty jsou provozovatelé Letiště Václava Havla Praha. Má dopad na poskytovatele služeb a provozovatele letecké činnosti v České republice.

Návrh je v souladu s právním pořádkem České republiky a v souladu s mezinárodními závazky České republiky. Nebude mít dopad na rozpočet, pouze na navýšení některých správních činností dotčených orgánů. Tolik zpravodajská zpráva.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu tedy končím. Nepadl žádný návrh na vrácení ani zamítnutí, budeme se tedy zabývat pouze návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 363, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám. CV hlasování pořadové číslo 363 z přítomných 131 poslance pro 115, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. V tom případě mohu skončit bod číslo 63 a konstatovat, že návrh byl přikázán hospodářskému výboru jako garančnímu a lhůta k projednání byla ponechána na 60 dnech.

Nyní máme před sebou bod 64, a protože pan ministr Marian Jurečka je řádně omluven z pracovních důvodů, jeho bod půjde také na konec bloků prvních čtení, stejně tak jako bod číslo 65... (Výhrady z pléna ohledně omluvy ministra Jurečky.) Ten byl řádně omluven od rána, ministr zemědělství. Za Karlu Šlechtovou mám pověření vlády pro pana ministra Hermana. Takže až dojdeme k bodu, který se týká ministryně pro místní rozvoj, budeme moci postupovat tak, že to vezme podle usnesení vlády pan ministr Herman. (V sále je silný hluk.)

Vzhledem k tomu, že zatím mám před sebou další bod a to je bod 69, to je Svatopluk Němeček, který je také řádně omluven. Takže ten také propadá. Pokud nepřednese některý z předsedů klubů postup podle § 54 odst. 9, tak to učiním já po bodě 71, protože tady mám pověření vlády pro pana ministra Hermana.

71.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - prvé čtení

Pane ministře, ještě než vám dám slovo, požádám pana poslance Jiřího Petrů, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. (V sále je rušno.) Pozitivní návrh, tak jak jsem řekl, jsem od žádného z předsedů klubů nedostal, na přerušení jednání. Takže v tom případě, protože pan ministr Herman předložil platné usnesení vlády České republiky o tom, že je pověřen za ministryni Šlechtovou předložit návrh, nezbývá mi nic jiného než mu dát slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vláda České republiky svým usnesením ze dne 20. srpna 2015 číslo 646 schválila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, autorizační zákon, a současně mě pověřila, abych tento vládní návrh v Parlamentu České republiky odůvodnil.

V roce 1992 byl učiněn významný systémový zásah do podmínek výkonu povolání osob činných ve výstavbě, to jsou projektanti a stavbyvedoucí, kterým byl přechod od autorizace prováděné orgány státní správy podle dříve platného stavebního zákona a jeho prováděcí vyhlášky k autorizaci prováděné profesní samosprávou na základě nového zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Novým autorizačním zákonem byly ustanoveny profesní komory – Česká komora architektů a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Současně byly nastaveny jejich pravomoci a povinnosti.

Autorizační zákon od doby své účinnosti prošel několika novelizacemi, a to zejména v souvislosti s přistoupením České republiky do Evropské unie vydáním směrnice o uznávání odborných kvalifikací, novelou stavebního zákona a podobně. Nebyl však dosud podroben celkové revizi, která by vyhodnotila ustanovení z hlediska aplikace zákona v praxi. V souvislosti s aplikací zákona lze sledovat problémy u některých ustanovení pro jejich nepřesnost. V jiných případech zákon neodpovídá změně ekonomické situace i situace ve stavebnictví.

Návrh změny autorizačního zákona byl zpracován v souladu s plánem legislativních prací vlády pro rok 2015, a to z důvodu provedení úprav a zpřesnění některých ustanovení autorizačního zákona představujících problémy v aplikační

praxi a uvedení autorizačního zákona do souladu se zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a zákonem č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání. Obsahem novely autorizačního zákona je vyjasnění právní úpravy, přizpůsobení aktuální situaci na trhu a měnícím se potřebám členských základen obou komor a narovnání právního stavu tam, kde se doslovný výklad rozchází s účelem a smyslem úpravy.

Navrhovaná změna zákona nemá dopady na státní a veřejné rozpočty, na územní samosprávné celky ani na životní prostředí.

Navrhované změny se dotýkají fyzických a právnických osob jako podnikatelských subjektů. Dopady na tyto subjekty hodnotím jako pozitivní, neboť novela zákona umožní širší spektrum jejich činností v souběhu s výkonem povolání a vyšší míru právní jistoty danou vyjasněním stávající právní úpravy.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru kultury Hermanovi a žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jiřího Petrů, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, cílem návrhu zákona je především úprava a zpřesnění ustanovení zákona představujících problémy v aplikační praxi. Za druhé, uvedení zákona č. 360/1992 Sb. do souladu se zákonem 89/2012 Sb., občanským zákoníkem, a zákonem č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání.

Navrhované změny: Za prvé, zpřesnění definice autorizace. Za druhé, změna výše autorizačního poplatku. Za třetí, založení povinnosti autorizovaných osob platit řádně a včas členské příspěvky. Dále, odstranění duplicitní povinnosti České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků v péči o dokumenty. Dále, úprava výkonu činnosti autorizovaných osob, specifikace činnosti autorizovaného architekta, doplnění samostatného ustanovení o osobní odpovědnosti za výkon povolání autorizované osoby vykonávající činnost ve veřejné obchodní společnosti. Dále pak zpřesnění formulace výkonu činnosti autorizovaného architekta v rámci vypracování územně plánovací dokumentace. Dále, úprava činnosti technika autorizovaného pro obor pozemní stavby. Dále, rozšíření pravomoci České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků, aby si v rámci svých vnitřních předpisů nastavili podmínky voleb, s variantami voleb na valné hromadě nebo voleb distančních. V neposlední řadě potom sjednocení terminologie novely autorizačního zákona s terminologií občanského zákoníku. Změny výše autorizačních poplatků, platba členských příspěvků, způsob výkonu činnosti a výkon činnosti ve veřejně obchodní společnosti je řešen v tomto návrhu variantně.

Předkladatel uvádí, že návrh změny zákona nemá vliv na státní rozpočet ani na další veřejné rozpočty, nepředstavuje negativní dopady na podnikatelské subjekty a spotřebitele. Je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, je slučitelný s právními předpisy, judikaturou i obecnými právními zásadami Evropské unie, není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a nemá přímý dopad na ochranu soukromí a osobních údajů, nepředstavuje riziko korupce.

Dovolím si také upozornit, že již ve fázi přípravy novely ve druhé polovině roku 2014 proběhla na Ministerstvu pro místní rozvoj jednání Komory geodetů a kartografů o začlenění vzniku Zeměměřické komory do textu novely. Tato jednání nebyla z pohledu Komory geodetů a kartografů úspěšná a v rámci meziresortního připomínkového řízení uplatnilo Ministerstvo zemědělství, v jehož působnosti je Český ústav zeměměřický a katastrální, požadavek na rozšíření novely i vznik Zeměměřické komory. Ministerstvo pro místní rozvoj tento požadavek odmítlo. Se vznikem Zeměměřické komory dále souhlasí armádní složky, pro které geodeti a kartografové rovněž pracují.

Avizuji rovněž, že Česká komora architektů a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků považuje za vhodné začlenit do zákona otázku honorářů a obnovit oprávnění vydávat ceníky a honorářové řády podobně, jak tomu bylo před rokem 2008. Domnívám se proto, že v rámci projednávání tisku číslo 597 ve výborech bude muset proběhnout diskuse i na toto téma.

Na základě výše uvedených skutečností vám mohu jako zpravodaj doporučit nechat postoupit návrh novely k projednání výborům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. My to nepovažujeme za technickou novelu a jednoduchý text. Myslím, že debata bude poměrně dlouhá, složitá. Jsme připraveni na konstruktivní debatu. Ale protože paní ministryně je v této chvíli omluvena, nevím, kdy bude přítomna, tak navrhuji procedurálně, abychom přerušili jednání Poslanecké sněmovny do zítřka do deváté hodiny dopolední. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. O tomto návrhu nechám hlasovat bez rozpravy, a to v hlasování číslo 364, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 364, z přítomných 134 poslanců, pro 92, proti nikdo. Návrh byl přijat.

V tom případě přerušuji nejen bod číslo 71, ale přerušuji i jednání Poslanecké sněmovny do zítřka do devíti hodin do rána s tím, že na 9. hodinu ranní není zatím žádný pevně zařazený bod. Odpoledne jsou písemné interpelace a v 11 hodin začíná 45. schůze Poslanecké sněmovny.

(Jednání skončilo v 18.32 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
21. dubna 2016
Přítomno: 88 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Hamáček Jan bez udání důvodu, Adamec Ivan od 13 hodin bez udání důvodu, Adámek František od 14.30 pracovní důvody, Aulická Jírovcová Hana do 11 hodin pracovní důvody, Bartošek Jan pracovní důvody, Beznoska Adolf zahraniční cesta, Bohdalová Vlasta do 13 hodin osobní důvody, Černoch Marek zahraniční cesta, Dobešová Ivana zahraniční cesta, Farský Jan zahraniční cesta, Fichtner Matěj zahraniční cesta, Gabal Ivan do 11 hodin a od 14 hodin pracovní důvody, Gabrhel Vlastimil pracovní důvody, Havíř Pavel od 14.30 pracovní důvody, Havlová Olga pracovní důvody, Heger Leoš do 10 hodin pracovní důvody, Holík Pavel zahraniční cesta, Chalánková Jitka zdravotní důvody, Jandák Vítězslav zdravotní důvody, Janulík Miloslav pracovní důvody, Kasal David do 13 hodin pracovní důvody, Kolovratník Martin do 11 hodin pracovní důvody, Komárek Martin dopolední jednání osobní důvody, Kostřica Rom pracovní důvody, Langšádlová Helena pracovní důvody, Maxová Radka od 13. hodin pracovní důvody, Nekl Josef zahraniční cesta, Novotný Josef pracovní důvody, Nykl Igor zdravotní důvody, Opálka Miroslav zdravotní důvody, Pastuchová Jana pracovní důvody, Pavera Herbert osobní důvody, Pecková Gabriela pracovní důvody, Pleticha Lukáš pracovní důvody, Plíšek Martin osobní důvody, Putnová Anna pracovní důvody, Rais Karel zdravotní důvody, Rutová Miloslava od 16 hodin pracovní důvody, Rykala Adam osobní důvody, Seďa Antonín zahraniční cesta, Schwarz Bronislav zdravotní důvody, Skalický Jiří do 12 hodin pracovní důvody, Šidlo Karel pracovní důvody, Šrámek Pavel zahraniční cesta, Tureček Karel osobní důvody, Urban Milan bez udání důvodu, Váhalová Dana pracovní důvody, Válková Helena pracovní důvody, Vondráček Radek pracovní důvody, Vozka Vlastimil zdravotní důvody, Vyzula Rostislav do 12 hodin pracovní důvody, Zelienková Kristýna zahraniční cesta, Zemánek Jiří zdravotní důvody, Zlatuška Jiří z dopoledního jednání pracovní důvody.

Z dnešního jednání se omlouvají tito členové vlády: Sobotka Bohuslav mezi 11.45 až 14. hodinou pracovní důvody, Babiš Andrej pracovní důvody, Bělobrádek Pavel pracovní důvody, Brabec Richard zahraniční cesta, Dienstbier Jiří pracovní důvody, Chovanec Milan do 11 hodin pracovní důvody, Jurečka Marian pracovní důvody, Mládek Jan zahraniční cesta, Němeček Svatopluk zahraniční cesta, Pelikán

Robert zahraniční cesta, Valachová Kateřina pracovní důvody, Zaorálek Lubomír zahraniční cesta.

Tak to bylo na úvod. V tuto chvíli bychom se měli zabývat písemnými interpelacemi, ale vzhledem k tomu, že je zde nedostatečný počet přítomných poslanců... (Poslanci namítají, že interpelovat se může.) Ano, já chci jenom vyzvat předsedy klubů, aby si své poslance vyzvali na přítomnost v sále, abychom pak mohli pokračovat v jednání. Nyní... (Poslanec Kováčik říká, že poslanci KSČM tady jsou.) Ano, pane předsedo, já to vnímám, myslím to obecně, nechci tady jmenovat konkrétně.

V tuto chvíli na pořad jednání 44. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem devět odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni a z tohoto důvodu požádali o jejich zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Minulý čtvrtek jsme se vypořádali se třemi z nich, k projednání nám zbývá šest odpovědí. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: "Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná."

Nyní tedy přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace.

230.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

První je interpelace na ministra vnitra Milana Chovance, který odpověděl na interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka ve věci vybavení policistů SPJ hlavního města Prahy. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 741. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti ministra vnitra Milana Chovance. Otevírám rozpravu a prosím pana interpelujícího, aby navrhl způsob řešení, protože pan ministr je omluven.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji vám. Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, jste tady za vládu jediný. Interpelující poslanec je přítomen, je přítomna i většina klubu KSČM, takže bychom mohli o návrhu hlasovat, i když vidím, že kvorum není dostačující vzhledem k nepřítomnosti pana ministra. Požádám tak jako minule o přerušení této interpelace i té druhé interpelace, která bude následovat, do jeho přítomnosti. Takže žádám o přerušení projednávání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Určitě vaši žádost eviduji, ale... (Poslanci se dohadují, zdali je možné interpelaci přerušit.)

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ona už je přerušená.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Je přerušená, ale do přítomnosti pana ministra, nicméně nebudeme o tom hlasovat, pozdržíme ji do přítomnosti pana

ministra. Myslím si, že stejný případ... V pořádku, je to tak... V tuto chvíli tedy rozpravu beru zpět, uzavírám a tento bod je přerušen do přítomnosti pana ministra. Děkuji... (Poslanec Ondráček upozorňuje i na svou druhou interpelaci.) I ta vaše druhá interpelace je to samé (Poslanec Ondráček děkuje.).

Pak je zde interpelace pana poslance Zbyňka Stanjury ve věci personálního obsazení dozorčích rad státních podniků. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 766 a i ta byla přerušena do přítomnosti ministra zemědělství Mariana Jurečky. Ten zde není. Tudíž i tuto interpelaci odkládám.

Přistoupíme k další interpelaci a to je interpelace na místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci poslance Zbyňka Stanjury ve věci daňového výběru. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 775 a i zde dle zápisu bylo přerušeno projednávání do přítomnosti místopředsedy vlády a ministra financí Andreje Babiše, který je z dnešního jednání taktéž omluven. Tudíž i tuto interpelaci odkládám do přítomnosti pana ministra.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu a to je interpelace na předsedu vlády Bohuslava Sobotku, který odpověděl na interpelaci poslance Daniela Korteho ve věci působení China CEFC Energy Company a její české dceřiné obchodní společnosti v České republice. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 778. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Bohuslava Sobotky. Ten je přítomen, tudíž otevírám rozpravu, do které s přednostním právem poprosím o slovo pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dobré ráno. Tak nejdřív chci poděkovat panu premiérovi, že je přítomen. A vím i ze statistik projednávání interpelací, ať už písemných, nebo ústních, na pana premiéra, že on má docházku velmi dobrou. Na druhé straně, pane premiére, když se podíváte doprava a doleva, tak se musíte cítit jako ten pověstný kůl v plotě. Máme druhý týden řádné schůze a já nemohu projednávat, a spolu se mnou celá Poslanecká sněmovna, své interpelace, protože ministři se prostě neobtěžují chodit na interpelace. Tak já nevím, kdy to budeme projednávat. Tady vždycky slyším řeči o tom, jak opozice něco zdržuje, ale ministři neplní své základní úkoly a povinnosti, které mají v Poslanecké sněmovně. Možná příště, paní místopředsedkyně, by bylo dobré, kdybyste přečetla seznam přítomných. Ono to bude mnohem rychlejší než seznam omluvených členů vlády.

A já bych chtěl, aby nám legislativa do příště vyjasnila podmínku. Já tady musím přiběhnout v těch devět hodin, a kdybych tady nebyl, tak podle jednacího řádu propadá interpelace. Ale současně je interpelace přerušena do přítomnosti ministra. Tak já bych chtěl vědět, co se stane, kdybych náhodou nebyl přítomen a současně nebyl přítomen ministr a ta interpelace je potom přerušena do jeho přítomnosti. Propadne, nebo nepropadne? Nepotřebuji to vědět hned, rád bych měl písemné stanovisko, aby to bylo jasné. A pana premiéra žádám, aby zjednal ve své vládě pořádek. Těch interpelací, pokud se nepletu, na této schůzi bylo osm nebo devět, minule byla jedna nebo dvě projednané, dneska budou také asi jenom jedna nebo dvě. Není normální tak malý počet interpelací za dva čtvrtky neprojednat. Ne z toho

důvodu, že by byla třeba dlouhá debata ke konkrétnímu textu, ke konkrétnímu sněmovnímu dokumentu, ale proto, že prostě ministři se neobtěžují sem přijít.

Pane premiére, důrazně vás žádám, abyste zjednal pořádek. A ještě jednou vám osobně děkuji, že tady jste. Ale ten výsledek je tristní. Kdyby to byly interpelace na premiéra, chápu, že tu jste sám. Ale jsou to písemné interpelace a vaši kolegové z vlády se neobtěžovali přijít ani minulý čtvrtek v mém případě, ale i v případě těch prvních dvou interpelací ani tento čtvrtek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní již prosím k mikrofonu pana poslance Korteho. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Dobré jitro, dámy a pánové.

Pane premiére, ve své interpelaci jsem vám položil celkem 16 konkrétních otázek. Konstatuji, že na žádnou jste mi neodpověděl. Celkem alibisticky se vymlouváte, že jiní konají také tak. Mé otázky se týkaly veskrze všechny jednoho tématu, to je konkrétního bezpečnostního rizika pro Českou republiku, které pramení z expanze společnosti CEFC do České republiky a z lidí okolo této společnosti. Vy mě ujišťujete, že nemáte od bezpečnostních složek žádné konkrétní informace, které by takové nebezpečí potvrzovaly, a že kdybyste je měl, že byste jednal. A na druhou stranu říkáte, že z povahy věci mi nemůžete sdělit více. Vy nemůžete, já ano. Tak prosím poslouchejte, poslouchejte pozorně, bude to delší.

Abychom pochopili vzájemné souvislosti, vztahy a vazby osob a institucí, musíme začít v poměrně dávné minulosti. Reakcí na čistky komunistů, které organizoval Čankajšek a jeho spojenci, bylo ustoupení Komunistické strany Číny do Nan-č changu, kde vyvolali na začátku srpna 1927 takzvané nan-čchangské povstání. Tato událost je zcela klíčová nejen z objektivního pohledu dějin Komunistické strany Číny, ale zejména z pohledu komunistickou stranou řízeného výkladu dějin vlastní strany a stranické ideologie. Jakkoliv zmíněné povstání velmi rychle skončilo drtivou porážkou komunistů ze strany nacionální armády vedené Čankajškem, během jeho průběhu byla dne 1. 8. 1927 založena vlastní oficiální pravidelná armáda Komunistické strany Číny, zkráceně nazývaná jako takzvaná Rudá armáda. Právě s ohledem na fakt založení Rudé armády v průběhu nan-čchangského povstání je tato rebelie v rámci oficiálního stranického výkladu dějin vnímána pro Komunistickou stranu Číny jako zcela ikonická událost. Při jejím formování a při vymezování jejího vztahu ke Komunistické straně Číny vzor představovala Rudá armáda ruských /sovětských/ bolševiků a její vztah ke Komunistické straně Sovětského svazu. Shora uvedené povstání vedli a na založení Rudé armády, v roce 1946 přejmenované na Čínskou lidovou osvobozeneckou armádu, se podíleli zejména následující vedoucí funkcionáři tehdejší Komunistické strany Číny, kteří se následně po roce 1949 po desítky let objevovali v nejvyšších stranických, státních a vojenských funkcích Čínské lidové republiky. Mezi zhruba desítkou zakladatelů byl též Jie Ťian-jing – prosím, toto jméno si pamatujme: Jie Ťian-jing – v roce 1955 jmenovaný za zásluhy v bojích za občanské a japonsko-čínské války doživotním maršálem. Jie Ťian-jing je

zakladatel komunistické dynastie Jie, jejíž členové působili a působí na různých pozicích ve stranických, armádních a zpravodajských strukturách komunistické Číny.

Nyní si něco povězme o generacích čínských vládců. V rámci oficiálního diskurzu, který je uplatňován vedením Komunistické strany Číny, je zavedeno třídění stranického a státního vedení Číny podle generací vůdců. Pro pochopení problematiky je k tomu třeba říci pár slov. Ve vedení Komunistické strany Číny a Čínské lidové republiky se od roku 1949 do dnešní doby vystřídalo šest generací vůdců. Podstatné jsou první tři. První generaci vůdců strany a státu tvořili zakladatelé strany z 20. let minulého století, kteří ve vedoucích stranických a armádních funkcích prošli boji občanské války a japonsko-čínské války a rozhodným způsobem se podíleli na postupném ovládnutí moci v Číně ze strany Komunistické strany Číny. Mezi členy první generace vedení Čínské lidové republiky působí od jejího založení v roce 1949 do skonání Mao Ce-tunga v roce 1976 zejména zmíněný Mao Ce-tung, Čou En-lai, Ču-te, dále pak Liou Ša-čchi, Chen Yun, Peng Dehuai, Lin Piao. Šíře jsou do této skupiny řazeni i další veteráni strany, jako například pozdější generální tajemník Komunistické strany Číny Chua Kuo-feng, vždy velmi loajální vůči Mao Ce-tungovi, či Si Čong-sun, otec dnešního současného vůdce Čínské lidové republiky Si Ťin-pchinga, a někteří z deseti maršálů Čínské lidově osvobozencké armády včetně Jie Ťian-jinga.

Druhá generace vedení, jež nastoupila po smrti členů triumvirátu v roce 1976, byla tvořena též prominentními zakladateli Komunistické strany Číny a veterány bojů občanské války a japonsko-čínské války, z nichž většina však byla o pár let mladších, cirka o půl generace, než členové generace prvního vedení. V podstatě tedy šlo o jejich vrstevníky se stejným podílem na budování, formování Komunistické strany Číny, jaký lze přikládat členům generace první. Taktéž druhá generace vedení začínala svou politickou a vojenskou dráhu na platformě Kuomintangu a v řadách nacionální armády a teprve v roce 1927 se definitivně přiklonila ke Komunistické straně Číny. Do druhé generace Čínské lidové republiky působící od roku 1976 do roku 1992 patří na prvním místě takzvaných osm starších neboli osm nesmrtelných, kterými byli zejména Teng Siao-pching, Chen Yun, Li Sien-nien, Peng Čen a Po Jipo.

Všichni byli členové Výkonného výboru Ústředního výboru Komunistické strany Číny a dále zastávali funkce prezidenta Čínské lidové republiky, předsedy Ústřední vojenské komise ÚV KS Číny, předsedy výkonného výboru Čínského lidového shromáždění atd. Na úroveň s nimi se do druhé generace vůdců řadí i Hu Jao-pang a Jie Ťian-jing a další. Právě členové druhé generace vedení Čínské lidové republiky, zejména Jie Ťiang-jing a Po Jipo, byli hlavními propagátory a zakladateli doktríny nepotismu a cronyismu, tedy myšlenky, aby nejvyšší funkce ve straně, státě, armádě, státních institucích a státem vlastněných či ovlivněných obchodních společnostech plynule přecházely na jejich potomky, další rodinné příslušníky a s jejich rodinami spřízněné osoby coby ty, které jsou privilegovány díky svému původu odvozenému od prominentních veteránů a seniorních vůdců Komunistické strany Číny a Čínské lidově osvobozenecké armády. Jmenovaní byli přesvědčeni, že nejlepší cestou k zachování absolutní moci Komunistické strany Číny a armády ve státě a jejich dominantního vlivu v čínské ekonomice je zajištění rodové kontinuity čínské stranické armádní elity ve vedení všech významných složek moci a hospodářství

Čínské lidové republiky skrze další a další generace prominentních stranických rodin. V souladu s touto doktrínou tak členové první a druhé generace vedení Čínské lidové republiky byli v podstatě zakladateli mocných dynastických klanů, jejichž potomci ovládají Čínskou lidovou republiku do dnešní doby.

Třetí generace vedení nastoupila do nejvyšších stranických, armádních, státních a hospodářských funkcí ve státě kolem roku 1992, do té doby zemřela drtivá většina členů první a druhé generace vedení, a ovládala Čínu do let 2002 až 2003. Zatímco členové první a druhé generace kumulovali jak politické tak vojenské funkce, u třetí generace došlo k jejich rozdělení.

A na tomto místě pro pochopení dané problematiky, pane premiére, je též užitečné mít na paměti alespoň velmi základní přehled o struktuře moci Čínské lidové republiky.

Na nejvyšším místě v hierarchii moci stojí Komunistická strana Číny. Čistě formálně je dle jejích stanov nejvyšší orgán sjezd. Mezi sjezdy je pak nejvyšším faktickým výkonným orgánem Komunistické strany Číny její Ústřední výbor, který má zhruba 300 členů, jehož rozmanité odbory a oddělení řídí v Číně naprosto vše. Ústřední výbor volí generálního tajemníka Ústředního výboru, členy Ústřední vojenské komise, Politbyra, což je asi 25 členů, členy Výkonného výboru Politbyra, což je zhruba pět až devět členů, tohoto času je to sedm členů, členy Ústřední národní bezpečnostní komise a dalších orgánů. Z toho je patrno, že na vrcholu stranické mocenské pyramidy stojí dva orgány – Politbyro a jeho Výkonný výbor. V rukou těchto dvou orgánů společně s Ústřední vojenskou komisí je fakticky soustředěna veškerá moc ve státě. Všechna zásadní rozhodnutí jsou přijímána v úzkém kruhu členů těchto dvou stranických orgánů, přičemž o těch nejzásadnějších agendách, to je v zahraniční a vojenské politice, v makroekonomických otázkách, se nejdříve diskutuje a často rovnou rozhoduje v neuvěřitelně úzkém okruhu členů výkonného výboru politbyra, to je oněch sedmi osobách. V rukou těchto sedmi jedinců je fakticky koncentrována veškerá moc.

Výkonný výbor Politbyra je nejvyšším kolektivním vedením Číny, v němž všech sedm členů má stejnou sílu svého hlasu, ale generální tajemník je považován za lídra a za toho, kdo je mezi zbylými šesti tzv. primus inter pares. Podle ústavy zastává generální tajemník zároveň funkci předsedy Ústřední vojenské komise. Z toho titulu je vrchním velitelem Čínské lidově osvobozenecké armády. Zastává funkci prezidenta Čínské lidové republiky. V rukou generálního tajemníka je tak soustředěna moc takového rozsahu, která zřejmě na světě nemá vůbec obdoby.

Díky zcela výjimečnému postavení armády, které je dlouhodobě pěstováno oficiální doktrínou Číny s odkazem na její historickou úlohu, má zcela mimořádné postavení v mocenském aparátu státu Ústřední vojenská komise, v jejímž čele stojí, jak řečeno, generální tajemník. Často je Ústřední vojenská komise svým vlivem dokonce stavěna na roveň s Výkonným výborem Politbyra. Postavení Ústřední vojenské komise je dokonce tak silné, že nejvyšší vedení armády a její Generální štáb se na prvním místě odpovídají Ústřední vojenské komisi a nikoliv Ministerstvu obrany. Ústřední vojenská komise fakticky vede, zejména po ideologické stránce, též vojenskou zpravodajskou službu Číny.

Podívejme se nyní na strukturu armády. V jejím čele stojí Generální štáb, jenž se skládá ze čtyř hlavních úseků. Je to za prvé odbor Generálního štábu, který organizačně a provozně zajišťuje chod samotného Generálního štábu. Je to tedy jakýsi generální štáb v užším slova smyslu. Za druhé je to odbor všeobecné logistiky, všeobecně politického odboru a za čtvrté odboru všeobecného vyzbrojování. Pod oním prvním odborem Generálního štábu působí dvě zpravodajské služby, které jsou organizovány v rámci a na bázi armády. Jde především o tzv. druhé oddělení, které plní funkci výzvědné vojensko-politické služby, a oddělení třetí.

Druhé oddělení, výzvědná služba, má ve své působnosti shromažďování a zpracování vojenských, politických, vědeckých a technologických informací, a to zejména s akcentem na jejich využití pro vojenské účely Čínské lidové republiky. Pod druhým oddělením je zřízen a působí – já jsem to čerpal z anglicky psaných zdrojů, tak to řeknu anglicky – Institut for International Strategic Studies, Institut pro mezinárodní strategická studia, plnící rovněž zpravodajské úkoly, a Institut of International Relations, tedy Institut pro mezinárodní vztahy, který byl ustaven po vzoru moskevského MGIMO a plní i funkci instituce zajišťující přípravu budoucích zpravodajských kádrů Čínské lidové republiky.

Pod všeobecněpolitickým odborem Generálního štábu je pak zřízen tzv. styčný odbor pro zpravodajskou činnost, nazývaný též Mezinárodní styčný odbor, Liaison Office, International Liaison Department, budeme to dále citovat jako Styčný odbor. Už samotné organizační začlenění styčného odboru do politického odboru coby útvaru, jenž se zaměřuje na politickoideologickou práci vymezovanou pokyny Ústřední vojenské komise a Ústředního výboru Komunistické strany Číny, naznačuje, že hlavním předmětem agendy styčného odboru je ideologická diverze a zajišťování vlivové činnosti.

Styčný odbor. Základy zpravodajské služby položil v reakci na zahájení otevřené občanské války mezi Kuomintang a Komunistickou stranou Číny Čou En-lai, tehdy druhý nejvlivnější člen zakládající generace Komunistické strany Číny v roce 1927. Pod jeho vedením se na její výstavbě jako druhý v pořadí stranický funkcionář podílel Jie Ťian-jing. V souvislosti se založením vlastní tajné služby se oba inspirovali u sovětské moskevské Kominterny. Důvodem tedy patrně je, že oba pobývali na studijním pobytu v Sovětském svazu, které byly Kominternou organizovány, a během dvacátých a třicátých let byli s touto organizací v úzkém kontaktu, resp. přebírali pokyny od jejich tzv. politických komisařů vyslaných coby rezidentní agenti do Číny.

Zpravodajská služba přímo řízená Komunistickou stranou Číny původně působila pod výstižným názvem Odbor práce proti nepříteli. Již v 30. letech minulého století disponovala rozsáhlou sítí agentů po celé Číně. Zaměřovala se především na ideologickou diverzi vůči nepříteli, jímž byl v uvedené době Kuomintang, na páchání politicky motivovaných atentátů namířených proti politickým oponentům komunistické strany, na sběr zpravodajských informací, penetraci do vojenských a politických struktur Kuomintangu atd.

Zpravodajská služba Číny – a zde se dostáváme k podstatnému bodu – se ve svých začátcích, tedy v době, kdy komunistická strana neovládala oficiální státní mocenské struktury, potýkala s chronickým nedostatkem finančních prostředků na

zajištění své operativní činnosti. Čou En-lai a Jie Ťian-jing se tento problém rozhodli řešit tak, že v letech 1939 až 1943 zakládali po celé Číně řadu obchodních společností, které byly tajně řízeny samostatnou zpravodajskou službou, popř. přímo armádou nebo komunistickou stranou, a jejich podnikání sloužilo k zajištění financování činnosti této zpravodajské služby i armády. Podnikatelský záběr těchto firem byl značný. Zabývaly se obchodem s různými komoditami, provozovaly rafinérie ropy a továrny na výrobu průmyslových materiálů, hedvábí a látek z dalších materiálů, farmaceutických výrobků, zabývaly se obchodováním a spekulacemi se zahraničními měnami, zejména dolary, zlatem a diamanty, ba dokonce pěstováním, zpracováním a distribucí drog, zejména opia. Podnikání v této oblasti preferovali, a to hned ze dvou důvodů. Za prvé z důvodu čistě finančního, neboť odvětví přinášelo zpravodajské službě velké výnosy, a za druhé z důvodu ideologicky diverzního, neboť byli přesvědčeni, že masové šíření opia mezi protivníky u nich způsobí drogovou závislost a bude mít následný destabilizační efekt.

Zde tedy, pane premiére, byl položen základní systém firem přímo propojených s armádou a zpravodajskou službou sloužící k zajištění financování jejich potřeb. A tento systém byl po roce 1949 mohutně rozvinut a trvá ve zcela nových kvalitativních i kvantitativních dimenzích do dnešní doby.

Zpravodajské působení departmentu proti vnitřnímu nepříteli bylo zaměřeno především na veškeré možné aktivity spojené s ideologickou diverzí vůči nepříteli, vymezenému oficiální doktrínou komunistické strany, a to jak vnitřnímu, tak vnějšímu. Tato instituce byla v roce 1955 transformována na Styčný odbor, jak jsem o tom mluvil, přičemž poslání Styčného odboru bylo základním způsobem vymezeno tak, že jde o zpravodajskou službu pro politicko-ideologický boj. Tato zpravodajská služba se odpovídá přímo Ústřední vojenské komisi, jejímž předsedou je generální tajemník – tak nadšeně přijímaný v České republice – a která je skrze některé své další členy propojena s výkonným výborem Politbyra coby vrcholným mocenským centrem. Styčný odbor působí pod krycím názvem, který je ovšem veřejně znám. Je to China Association for International Friendly Contacts, CAIFC, čili Čínská asociace pro mezinárodní přátelské vztahy. To je legrační název. CAIFC je v podstatě jednou z rezidentních agenturních organizací, skrze které Styčný odbor působí. Úzce s ní propojená, pane premiére, je China CEFC Energy Company, k čemuž se dostaneme níže.

Styčný odbor alias CAIFC je pověřen prováděním systematické špionáže v cizích zemích a v rámci své zpravodajské činnosti cílí zejména na politické, vojenské, ekonomické a intelektuální elity ze zemí, které jsou podle oficiální čínské zahraničněpolitické a vojenské doktríny považovány za státy nepřátelské, což jsou mimochodem, pane premiére, všechny země Evropské unie a země sdružené v NATO. Metodou penetrace do zmíněných kategorií elit nepřátelských zemí se je Styčný odbor snaží získat na svou stranu, resp. pro prosazování zájmů Čínské lidové republiky. Je tedy patrno, že kromě klasické zpravodajské činnosti se Styčný odbor zaměřuje i na provádění ideologické a politické diverze v nepřátelských zemích, a to především s důrazem na tamní mocenské elity, tedy např. též na přeběhlíky z čínských zpravodajských služeb a čínskou emigraci žijící v nepřátelských státech. Kromě uvedeného má Styčný odbor na starost také dohled nad agenty čínských

zpravodajských služeb v zahraničí, čímž je vůči ostatním zpravodajským službám Číny jaksi nadřazený, jakož i nad politickou výchovou, indoktrinací a disciplínou armády s jejím vnitřním vězeňským systémem. Styčný odbor tedy představuje zpravodajskou službu s větším rozsahem činnosti a větší silou, než mají klasické zpravodajské služby demokratických států.

Do roku 1998 působil v čele Styčného odboru jako její ředitel Jie Suan-jing v hodnosti generálmajora armády, syn nám dobře známého Jie Ťian-jinga a otec Jie Ťien-minga, který v letech 2003 až 2005 působil na postu místopředsedy či zástupce generálního tajemníka CAIFC a od roku 2006 pak zastává funkci předsedy představenstva CEFC.

Jie Suan-jing stál za mohutným rozvojem vojenskoprůmyslového komplexu přímo ovládaného armádou a jejími zpravodajskými službami, které sloužily k financování činnosti a rozvoje mocenských složek. V této oblasti tak v podstatě navázal na svého otce, Jie Ťian-jinga, jenž byl jedním ze dvou architektů myšlenky autonomního komplexu firem řízených přímo armádou. Významně tak rozvinul koncept samostatného zdroje financování lidové armády existujícího paralelně vedle financování ze státního rozpočtu. S rozvojem armádního vojenskoprůmyslového komplexu došlo k zásadnímu posílení ekonomicko-mocenské pozice armády a garnitury jejího generálského vedení a toto privilegované postavení v rámci čínské ekonomiky dále posunulo armádu a její vedení do postavení státu ve státě. Spletitý firemní komplex kolem armády a jejích zpravodajských služeb se tak stal zdrojem bezbřehé korupce, která bují na všech úrovních čínského stranicko-oligarchického systému. Sám Jie Suan-jing stál po řadu let, kdy byl ředitelem Styčného odboru, zároveň coby její prezident v čele Carrie Group, jedné ze dvou hlavních obchodních společností v Čínské lidové republice spadajících pod armádu, která obchoduje se zbraněmi. Předmětem její činnosti byly i finanční služby a reality. Jie Suan-jing, jenž byl rezidován v Hongkongu již před jeho předáním zpět Čínské lidové republice v roce 1997 a odtud řídil zpravodajské aktivity Styčného odboru, taktéž rozvinul mechanismus praní špinavých peněz, jež byly generovány z hospodářské činnosti firem napojených na lidovou armádu, a to prostřednictvím kasin v Macau.

Jie Suan-jing je též považován za duchovního otce frakce korunních princů v rámci Komunistické strany Číny, kde navázal na doktrínu nepotismu a cronyismu vytvořenou jeho otcem Jie Ťian-jingem a dalšími prominenty druhé generace vůdců. Jie Suan-jing též prosazoval, aby Styčný odbor přijímal opatření směřující k ovlivňování zahraniční a obranné politiky tzv. nepřátelských států, mezi něž, jak jsem již uvedl, patří dle oficiální doktríny Číny státy NATO a Evropské unie.

Rozvinul tezi, že ideovým základem diverzně strategické činnosti Styčného odboru je u protivníka zároveň vytvořit dvě paralelní vnímání Čínské lidové republiky, která jsou však v podstatě kontradiktorní. Za prvé, Čínská lidová republika je přátelskou a přívětivou zemí na straně jedné, a za druhé, Čínská lidová republika je mocná a pro zemi protivníka nepostradatelná, a tudíž je nutno se jí plně podřídit. To na straně druhé.

Frakci korunních princů, o kterých jsem se zmínil, tvoří potomci a další rodinní příslušníci nejčelnějších představitelů především první, druhé a třetí generace vedení

Číny. Jak už jsem uvedl, jsou v souladu se zásadou zajištění nástupnictví a mocenské kontinuity a hegemonie při ovládání nejklíčovějších postů v rámci Komunistické strany Číny, státu a armády předurčeni k dosazování do nejvyšších funkcí v aparátu, v institucích a orgánech státu, ve všech složkách armády, společenských organizacích napojených na stát, stáních vzdělávacích, sportovních a vědeckých institucích i ve státem kontrolovaných korporacích.

Díky svému původu a vazbě na zakladatele a veterány Komunistické strany Číny užívají zvýšenou prestiž a donedávna téměř nedotknutelnost. I frakce korunních princů je vnitřně diferencována podle toho, ve vztahu k jak významnému stranickému prominentovi se potomek váže. Ti, kteří jsou potomky či příbuznými vůdců první a druhé generace, jsou příznačně nazýváni tzv. rudou šlechtou. Korunní princové se spojují a vytvářejí v rámci své vrstvy mocenské kliky, přičemž ti nejvlivnější se soustřeďují do ekonomicky významných center. Tak tedy existuje a působí například klika ze Šanghaje, Pekingu či Čchung-čchingu. Do kliky ze Šanghaje se například řadí současný velelídr Čínské lidové republiky Si Ťin-pching či předseda China CEFC Energy Company Jie Ťien-ming.

Členům skupiny korunních princů je zajištěn rychlý postup ve funkcích uvnitř stranické hierarchie Komunistické strany Číny, přičemž ve stranickém postupu přeskakují členy, kteří nepocházejí ze starých stranických rodin, byť posledně uvedení například působí ve straně mnohem déle či mají vyšší vzdělání. Působí nejen v aparátu, ale i ve stranických firmách, státních firmách a díky svým klientelistickým vazbám na nejvyšší patra státní moci kumulují značný osobní majetek, jehož hodnota se často pohybuje v řádech miliard dolarů. Většinou se samozřejmě jedná o příjmy z úplatků. Vzhledem ke svým exkluzivním vazbám a privilegovanému přístupu státu k nim získávají gigantické státní zakázky pro své soukromé firmy. Ve svých funkcích nabývají v podstatě neomezené moci.

Mezi známé příklady členů frakce korunních princů patří vedle těch z klanu Jie i Si Ťin-pching, současný prezident a velelídr Čínské lidové republiky, jenž je synem Si Čong-suna, který patřil do nejužší skupiny vůdců-veteránů komunistické Číny a do první generace čínského vedení. Účastnil se občanské války s Kuomintangem, japonsko-čínské války, vedl oddělení propagandy atd. atd. Významným členem byl také Po Si-lai, známý z nedávné celosvětově sledované soudní kauzy, kde byl v rámci monstrprocesu odsouzen na doživotí za korupci a zneužití pravomoci. Ačkoliv oficiálně šlo o tažení proti korupci, jež inicioval současný prezident Si Ťin-pching, ve skutečnosti šlo ze strany prezidenta o likvidaci svého hlavního vnitrostranického konkurenta, který měl tu drzost, že aspiroval na pozici generálního tajemníka Komunistické strany Číny.

Tak a nyní prosím k dynastii Jie. Jak již bylo uvedeno, zakladatelem mocenského stranického klanu Jie byl Jie Ťian-jing. Tento Jie zastával funkci zástupce generálního tajemníka CAIFC a od roku 2006 vykonává funkci předsedy představenstva China CEFC Energy Company. O tom klanu Jie bylo řečeno dosti, zbývá dodat, že mezi klanem Jie a klanem současného čínského prezidenta Si panují dlouhodobě velmi vřelé vztahy vyznačující se vzájemnou podporou. Začátek těchto vztahů se datuje do doby zakladatelů Jie Ťian-jinga a Si Čong-suna, kteří oba coby prominentní veteráni Komunistické strany Číny spolu udržovali úzké vztahy již od 20. let minulého století.

Tyto tradiční rodinné vazby společně s faktem, že Styčný odbor anebo CAIFC, jež řídí i CEFC, se přímo odpovídá Ústřední vojenské komisi, v jejímž čele Si Ťin-pching stojí, a to vysvětluje, proč například prezident umožňuje Jie Ťien-mingovi účastnit se přijetí zahraničních politiků u hlavy státu, například i za přítomnosti prezidenta Zemana, což u jiných nepřichází v úvahu.

China CEFC Energy Company byla původně založena v roce 1980. Působí, zejména pak uvnitř Číny, také pod obchodní firmou Huaxin či China CEFC Huaxin Energy Company. Postupně se z ní vytvořila holdingová struktura, která zahrnuje řadu společností podnikajících v oblasti těžby surovin na výrobu energií a obchodování s nimi, skladování a dopravy těchto surovin, logistiky, nemovitostí, finančních služeb a v dalších odvětvích. Holding zahrnuje jak společnosti působící v Čínské lidové republice, tak ty založené v zahraničí. V roce 2013 CEFC Huaxin vykazoval obrat ve výši 33,4 mld. dolarů. V roce 2006 stojí v čele holdingového konglomerátu těchto firem Jie Ťien-ming. Pozice předsedy představenstva se ujal, když mu bylo celých 36 let. Tady je prosím třeba mít na paměti, že pozice předsedy představenstva tohoto konglomerátu není úplně totéž jako předseda představenstva v našich firmách, které známe. Je tam zdůrazněno ono slovo předseda, které přímo odkazuje k velkému předsedovi zakladatelovi Mao Ce-tungovi. Jie Ťien-ming je zapsán jako zakladatel uvedeného holdingu. V této souvislosti je pozoruhodné, že údajným vlastníkem a zakladatelem podnikatelského kolosu se stal v podstatě přes noc ještě v roce 2005, tedy těsně předtím, než byl vykazován coby vlastník a zakladatel China CEFC Huaxin Energy Company, zastával funkci generálního tajemníka CAIFC, tedy, jak bylo řečeno, krycí organizace pro Styčný odbor.

China CEFC Huaxin Energy Company účelově zakládá v cizích státech své dceřiné obchodní společnosti, které podle západních zpravodajských služeb mají minimálně trojí funkci. Za prvé slouží k obchodním aktivitám včetně akvizic firem v daném teritoriu, výnosy z jejichž obchodní činnosti mají v dlouhodobém horizontu zajistit financování činnosti zpravodajské služby Styčného odboru. Za druhé, samy jsou entitou, skrze niž je zajištěno okamžité financování výzvědných operací, které Styčný odbor v dané cizí zemi či teritoriu prostřednictvím zde zmíněných dceřiných společností China CEFC a dalších spřízněných subjektů provádí. A za třetí slouží ke krytí politického boje, politické špionáže a ideové diverze v cizích státech. Toto se, pane premiére, vztahuje samozřejmě i na dceřinou obchodní společnost CEFC založenou v České republice.

Ty společnosti zakládají další a další společnosti s naprosto neprůhlednou strukturou s různými dubiózními názvy a probrat a rozklíčovat ta propojení by trvalo poměrně velmi dlouho. Nechci vás do toho zaplétat, protože stejně byste to na první pohled nikdo nepochopili. Ale už jen z dosavadní popsané struktury je zřejmé, o co jde.

Není zcela legrací, jak patrno, že skutečným a hlavním předmětem činnosti China CEFC Huaxin Energy Company je zcela něco jiného než předstírané podnikání investice. Jak jsem řekl, to podnikání společnost vykonává pouze k získávání finančních prostředků pro zajištění činnosti armády a jejích zpravodajských služeb a za druhé ke krytí výzvědných operací.

Ze shora popsané struktury CEFC a subjektů s ní propojených, jakož i ze vzájemných vlastnických a personálních vazeb mezi jednotlivými entitami v rámci této struktury je patrno, že za prvé – struktura je záměrně konstruována jako co nejvíce nepřehledná a komplikovaná, za druhé – prolínají se v ní údajně podnikatelské subjekty a také neziskové a nevládní organizace, a za třetí – rada funkcionářů vykazovaných jako statutární orgány probíraných obchodních korporací či jejich členové zároveň zastávají pozice ve výše uvedených agenturních subjektech sloužících ke krytí činnosti styčného odboru, navíc mívají velmi často vysoké vojenské hodnosti.

Tak, pane premiére, tohle vše jste nevěděl? Vy nevíte, s kým máte tu čest? (Rozruch v sále.) Vy nevíte, že CEFC, která zde operuje, je v podstatě gangsterská organizace, která je zástěrkou pro zpravodajské služby, pro zpravodajskou výzvědnou činnost proti nepříteli? A zdůrazňuji – podle oficiální doktríny Čínské lidové republiky nepřítelem jsou všechny státy Evropské unie a státy NATO. To vám to vaše zpravodajské služby neřekly? Anebo jste to věděl, a přesto nekonáte? (Tleská celá pravá část sálu, někteří poslanci hnutí ANO a většina poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Hezké dopoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci. Nebudu tak obsáhle reagovat, jako zde vystoupil můj předřečník. Pan poslanec Korte se na mě obrátil se svou písemnou interpelací. Snažil jsem se poctivě odpovědět na jeho otázky. Je samozřejmě jeho právo, aby vyjádřil svůj politický názor a aby vyjádřil nesouhlas s mou odpovědí, a v konečném důsledku o tom bude rozhodovat svým hlasováním Poslanecká sněmovna.

Slyšeli jsme zde poměrně obsáhlý exkurz do historie Čínské lidové republiky v posledních zhruba sedmi desítkách let v návaznosti na podnikatelské aktivity některých tamních podnikatelských skupin. Čína je dnes druhá největší světová ekonomika. Je to země, která je integrovaná do mezinárodního společenství jako stálý člen Rady bezpečnosti OSN. Je to země, která udržuje diplomatické styky s naprostou většinou uznaných států včetně dlouholetých diplomatických styků s Českou republikou. A nepochybně to vystoupení pana poslance Korteho by mohlo být užitečné, i kdyby ho pronesl v parlamentu německém, francouzském, britském nebo popřípadě v Kongresu Spojených států, protože i tyto země udržují s Čínou velmi intenzivní vztahy. A po pravdě řečeno, v uplynulých 25 letech ty vztahy byly o dost intenzivnější než ty, které se rozvíjejí mezi Českou republikou a Čínskou lidovou republikou. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Pokud pan poslanec Korte směřoval své dotazy směrem k informacím, které se týkají zpráv od zpravodajských služeb, tak myslím, že pan poslanec Korte je kvalifikovaný a zkušený člověk a ví, že já zde prostě na plénu Poslanecké sněmovny si nemohu vzít tyto zprávy a nemohu z nich citovat tak, abych reagoval na otázky pana poslance Korteho. To prostě nemohu a byl bych samozřejmě

okamžitě obviněn z toho, že porušuji zákony a že nerespektuji příslušný režim, ve kterém tyto zprávy byly poskytnuty.

Chci ovšem ujistit všechny poslance a poslankyně, že se s těmi zprávami, které dostávám, seznamuji a v případě, že na základě těchto zpráv usoudím, že je potřeba dát nějaký podnět orgánům činným v trestním řízení, tak tyto podněty podávám. V případě, že na základě těchto zpráv usoudím, že je důležité, aby tyto zprávy byly adresovány jiným členům vlády, tak se o to snažím, aby byly adresovány i jiným členům vlády. A v případě, že z těchto zpráv vyplývá, že by i jiní členové vlády měli konat, tak tyto členy vlády k tomu písemnou formou vyzývám, to znamená také v příslušném režimu, a vyžaduji, aby členové vlády reagovali a aby také reagovali písemně na tyto mé výzvy, které posílám členům vlády na základě těchto zpráv služeb.

Obecně samozřejmě v této rovině mohu Poslaneckou sněmovnu informovat o tom, že praxe nakládání s těmito zprávami se změnila na Úřadu vlády, nejenom že striktně trvám na tom, aby byla samozřejmě dodržována všechna pravidla a všechny předpisy, pokud jde o nakládání s těmito zprávami. Za ty více než dva roky si nevzpomínám na to, že by zde byl jakýkoliv problém z hlediska úniku těchto informací, které jako předseda vlády v těchto zprávách dostávám. To znamená, ten režim je striktní, je plně v souladu se zákonem. A druhá věc, která se změnila oproti minulosti, je, že ty zprávy tam někde nežloutnou v archívu, ale snažím se, aby se vláda jimi aktivně zabývala, aby členové vlády na ně reagovali a aby orgány činné v trestním řízení v případě, že tam je nějaká závažná indicie a neučiní tak příslušná služba, tak aby na to upozorňoval i Úřad vlády.

A nyní tedy k otázkám, které se týkají vztahů České republiky a Číny. Především vztah mezi Českou republikou a Čínskou lidovou republikou představuje komplexní problematiku. Zahrnuje oblast ekonomickou, zahrnuje oblast diplomatickou, kulturní, bezpečnostní, ale samozřejmě i obecně politickou. Tyto vztahy nelze redukovat na jednu jejich složku, například na bezpečnostní a mezinárodněpolitickou. Myslím, že je také naprosto zřejmé, že Česká republika je členskou zemí Evropské unie a podílí se na koordinované zahraniční politice Evropské unie. Je také naprosto zřejmé, že Česká republika je členem Severoatlantické aliance a podílíme se na koordinovaných aktivitách Severoatlantické aliance. Právě tímto naším členstvím v Evropské unii a v NATO je definována naše zahraniční a bezpečnostní politika a jsou také definovány elementární standardy naší zahraniční a bezpečnostní politiky včetně hodnot, které v rámci západního demokratického společenství hájíme.

To se ale nevylučuje s tím, abychom rozvíjeli vztahy s Čínskou lidovou republikou v tom širokém spektru, které jsem popsal, a nevylučuje se to jak u České republiky, tak se to nevylučuje ani u našich sousedů, ať už je to Polsko, nebo je to třeba Slovensko, nebo je to třeba Rakousko, Německo, Francie, Velká Británie. Myslím si, že těžko může někdo obviňovat Velkou Británii z toho, že dává všanc hodnoty demokratického západu v situaci, kdy rozvíjí intenzivní obchodní vztahy s Čínou, tak jak o to v posledních letech usiluje i Česká republika.

Pokud se tedy týká bezpečnostní oblasti, k níž se vztahovala řada otázek pana poslance Korteho a obav, které vyjádřil ve své interpelaci, musím potvrdit, že na této

úrovni nemohu zveřejňovat informace od Bezpečnostní informační služby nebo Úřadu pro zahraniční služby nebo Úřadu pro zahraniční styky a informace, které dostávám a které se eventuálně této problematiky týkají. Mohu vás ujistit, jak už jsem vás ujistil ve své písemné odpovědi na tuto interpelaci, že jako předseda vlády, jako předseda Bezpečnostní rady státu a předseda výboru pro zpravodajskou činnost přirozeně pozorně sleduji bezpečnostní situaci v České republice, průběžně se zabývám reálně existujícími bezpečnostními hrozbami a informacemi bezpečnostních složek, které od nich v této souvislosti jako oprávněný adresát dostávám. V případě bezpečnostního ohrožení České republiky a zjištění informací svědčících o možnosti jeho vzniku vždy v souladu se zákonem reaguji.

Pokud se týká obecně politické oblasti, kam spadaly i otázky, které se týkaly podpory ochrany lidských práv, mohu zopakovat, že koaliční vláda na tuto podporu nerezignovala. O tom svědčí nejen bilaterální rozhovory, které byly vedeny na různých úrovních s čínskými partnery, ale i veřejná vystoupení, např. mé vlastní během zahájení čínského investičního fóra v červnu roku 2004 nebo pravidelná vystoupení České republiky na půdě Rady OSN pro lidská práva. Oblast lidských práv byla explicitně zmíněna také v tiskovém prohlášení ministrů zahraničí České republiky a Číny z dubna roku 2014. Otázka podpory ochrany lidských práv byla zmíněna také ve společném prohlášení, které podepsali oba prezidenti 29. března letošního roku. Tato otázka byla předmětem i mého jednání s prezidentem Čínské lidové republiky, a to včetně mého návrhu na vedení bilaterálního dialogu k lidským právům mezi Čínou a Českou republikou.

Podobně jsem přesvědčen, že konkrétní příklady dokazují, že naše vláda nerezignovala v rámci své politiky jedné Číny ani na rozvoj spolupráce s Tchajwanem. Dovolím si konstatovat, že spolupráce mezi Českou republikou a Tchajwanem je intenzivnější než v případě řady jiných členských zemí Evropské unie, o níž se pan poslanec Korte ve své interpelaci zmiňuje.

Pokud se jedná o ekonomickou oblast, souhlasím s panem poslancem, jak už jsem se o tom zmiňoval ve své písemné odpovědi, že v přílivu čínských investic mají před námi jiné evropské země náskok. Právě standardizace našich vztahů s Čínou by měla tento jejich náskok alespoň zčásti vyrovnat. Nový přístup České republiky k Číně se již nyní projevil v podobě přílivu prvních významnějších čínských investic a také v přílivu turistů do České republiky, čemuž nově napomáhají také nově otevíraná přímá letecká spojení. Došlo také v řadě případů ke zlepšení pozice našich firem na sice komplikovaném, ale obrovském a také perspektivním čínském trhu. Naše vzájemné ekonomické vztahy tak mají pozitivní dynamiku a další významné čínské investice mohou následovat.

Pokud jde o význam čínských investic, myslím, že stojí za to, abychom si znovu připomenuli loňskou návštěvu čínského prezidenta ve Velké Británii, abychom si připomenuli přijetí, kterého se mu tam dostalo nejenom od čelných britských politiků, ale třeba i od britské královské rodiny. Návštěva čínského prezidenta ve Velké Británii přinesla stvrzení obchodních a investičních kontraktů v celkové hodnotě 40 miliard liber. To je konkrétní důkaz toho, že dobré vztahy s Čínou často vedou k výraznějším čínským investicím a k posílení obchodu.

Mohu potvrdit, že vláda České republiky rozvíjí s Čínou obchodněpolitické vztahy v souladu se společnou obchodní politikou Evropské unie, v souladu s platnou exportní strategií, která je definována pro léta 2012 až 2020. V této strategii byla Čína identifikována jako prioritní země z hlediska českého exportu a koncepci (koncepce?) zahraniční politiky České republiky z července 2015. Ve vztahu k Číně uznává koncepce význam této země pro řešení globálních otázek a zdůrazňuje potřebu vést s Čínou pravidelný dialog. Vláda české republiky také využívá k jednání s Čínou i platformu 16 + 1, tj. jednání 16 vybraných zemí střední a východní Evropy s Čínou o užší spolupráci v mnoha konkrétních oblastech. Vztahy s tak velkou a kulturně a politicky odlišnou zemí, jako je Čína, jsou skutečně komplexní. Je zapotřebí je rozvíjet pečlivě a s velkou pozorností k tomu, co nás spojuje, ale i k tomu, co vnímáme jako Česká republika a Čína rozdílně. Chci pana poslance Korteho ujistit o tom, že ve všech jednáních s čínskými představiteli, kterých se účastním, na tuto věc nezapomínám. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane premiére. Pan poslanec Korte se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Takže pane premiére, zase jsme od vás slyšeli, vy jste opravdu mistr alibismu, zase jsme slyšeli dlouhé tirády o tom, co dělají jiní. Mně je celkem dost jedno, co dělají jiní, mě zajímá to, co děláme my. Pokud jde o ty vychvalované investice, já jsem tedy žádnou nezaznamenal. Jestliže pojmem investice říkáte to, že si CEFC koupil podíl ve fotbalové Slavii, no to není investice, to je změna vlastníka. Ale to nechme stranou.

Já jsem na vás samozřejmě nechtěl, abyste mi sděloval informace od zpravodajských služeb. Já jsem se vás na to ani neptal. Já jsem se vás ptal, jestli víte, jestli znáte ty informace, o kterých jsem já zde mluvil. Stačilo by říci "ano", stačilo by říci "ne".

Takže znova. Pan Jie Ťien-ming byl místopředsedou čínské zpravodajské služby ještě v roce 2005 a 2006 účelově založili, zpravodajská služba, společnost CEFC, jejíž filiálku vy osobně a pan prezident zde fedrujete. Jejím hlavním zastáncem a agentem je váš poradce pan Tvrdík, její právní zájmy zastupuje váš přítel Radek Pokorný, doktor Pokorný, který dokonce neváhal na mého kolegu Marka Ženíška podat předžalobní výzvu, poslal mu, aby se zdržel nějakých kritických poznámek na adresu pana Jie. Pan Jie Ťien-ming působí jako poradce prezidenta republiky. Ve své odpovědi mi říkáte: Je plně na odpovědnosti každého ústavního činitele, jaký poradní sbor si vytvoří. To je sice pravda, ale ústavní činitel prezident je součástí exekutivy, které vy, pane premiére, jste hlavou, a vy za to nesete odpovědnost.

Tudíž se vás znova ptám: Znáte skutečnosti, o kterých jsem hovořil? Víte, kdo je pan Jie Ťien, a víte, co je ve skutečnosti CEFC, a přesto tuto spolupráci podporujete? Hodláte nějak zasáhnout proti tomu, aby pan Jie Ťien-ming nadále působil na dvoře prezidenta Zemana?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Kováčika, potom s přednostním právem.... Tak ještě jedna faktická po panu Kováčikovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Paní a pánové, jsou chvíle, kdy člověk přemýšlí, a dá to docela dřinu, přemýšlet, jak to udělat, aby reakce byla slušná, aby někdo neřekl, že jsem se vyjádřil příliš hrubě, že jsem byl necitlivý a tak podobně. A tak já to vezmu oklikou v té krátké chvíli, co mám k dispozici.

Víte, zdaleka ne vždycky souhlasím s tím, co říká pan premiér Sobotka. Patřím k jeho pečlivým sledovatelům a také docela dost velkým kritikům v řadě témat.

Tuto vládu jsme nepodpořili, pana premiéra jsme nepodpořili a nepodporujeme, nicméně v této chvíli mu chci poděkovat za klid a objektivitu, se kterou odpovídá na tu snůšku pitomostí, co tady zněly předtím. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Ondráčka. Poté pan poslanec Korte. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych, nevím, jak jste se ostatní kolegové stačili orientovat, protože ta čínská jména jsou dost podobná a teď už jsem trošku ztratil ty vazby těch rodinných a politických klanů... Jestli by nešlo, až bude příští hodina PŠM, nějak využít ty obrazovky tady třeba pro nějakou vztahovou analýzu. Ono by se nám to, posluchačů nezaujatým neinformovaným, lépe poslouchalo a měli bychom určitě lepší orientaci v celém tom propletenci systému. Takže jenom takové doplnění pro další hodinu PŠM – ještě to doplnit o nějaké obrázky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Korteho. Připraví se pan poslanec Kořenek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Já pouze, samozřejmě vaším prostřednictvím, chci reagovat na slova pana Kováčika. Víte, mě to samozřejmě nejen nemůže urazit, to, co říkáte, ale nemůže mě to ani překvapit. Pro komunistickou stranu je prvním Římem Moskva, druhým Římem Peking.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kořenka.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den, dámy a pánové. Já se velmi omlouvám, já jsem si myslel, že tato republika má úplně jiné problémy. Ale zjevně jsem v noci asi nepostřehl, že se náš pan premiér stal zároveň premiérem Čínské lidové republiky. Takže bych mu chtěl tímto poblahopřát, protože jinak smysl toho příspěvku nevidím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A prosím s faktickou pana poslance Kováčika.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Už jen skutečně velmi krátce, vaším prostřednictvím, paní předsedající. Pro nás pro komunisty Řím zůstává Římem. Neklaníme se ani k Moskvě, ani k Pekingu, ani k Washingtonu, ani k Bruselu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní s přednostním právem místopředseda sněmovny Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, rád jsem si vyslechl stanovisko pana kolegy Korteho. Chtěl bych ho mírně doplnit, protože se v některých věcech mýlí. Protože například správně uvedl, že Institut mezinárodních vztahů čínského lidu zakládal Čou En-laj. To je pravda. Zapomněl uvést, že jeho čestným členem je například bývalý ministr zahraničních věcí Spojených států amerických Henry Kissinger. Myslím si, že je to potřeba k doplnění těch informací, které tady přednášel.

Ale vážně. Teď k jeho vyjádření. Rád bych věděl, jak se nejen on, ale všichni ostatní, kteří hodnotí politické režimy v jiných státech, vyrovnají s tím, že Česká republika ratifikovala mezinárodní úmluvu o politických a občanských právech, je to u nás ve Sbírce zákonů pod číslem 120/1976 Sb., kdy článek 1 mezinárodního paktu jasně říká, že každý národ má právo na vlastní politický režim a na využívání svých přírodních zdrojů.

Čili ano, i čínský národ má právo na vlastní politický režim a český národ má také právo na vlastní politický režim. Není naším právem diktovat ani sousednímu Slovensku, které bylo naší součástí do roku 1992, jaký má mít politický režim, není ani naším právem, abychom diktovali Spojeným státům americkým, jaký mají mít politický režim, ani nejsilnější ekonomice světa, kterou se Čínská lidová republika v minulém roce stala, jaký má mít politický režim. Tolik. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní s faktickou pan poslanec Korte. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Dámy a pánové, já se musím přiznat, že mě dojímá až k slzám, když slyším předsedu Komunistické strany Čech a Moravy, jak se odvolává na mezinárodní pakt o občanských a lidských právech. S poukazem právě na Čínu, kde čínské tanky rozjezdily pokojnou demonstraci na náměstí Nebeského míru před dvaceti lety, právě na tu Čínu, kde se nejenom zavírá, ale i popravuje za politický názor, který nekonvenuje oficiální doktríně. Opravdu, jsem dojat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan premiér. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. A děkuji za tu debatu, která se tak pěkně rozbíhá. Skoro mě začíná mrzet, že se blíží jedenáctá hodina, kdy opět budeme mluvit o Číně, ale tentokrát v jiné dimenzi. Tak mi dovolte ještě přece jenom několik poznámek k tomu, co zde zaznělo.

Když jsme před více než dvěma roky přišli do vlády, získali jsme důvěru Poslanecké sněmovny a získali jsme ji na základě nějakého vládního programu, který se teď snažíme realizovat. Ten vládní program byl založen na tom, že už je načase skoncovat s tím, že Česká republika byla v ekonomické recesi, že jsme země, která by měla růst, že jsme země, která by měla vytvářet pracovní místa. S tím souvisí také změna v hospodářské politice, ale také v podpoře exportu. A my jsme se prostě rozhodli opustit tu hloupou metodu, kterou tady uplatňovaly předcházející vlády, to znamená, že ignorovaly potenciál, který prostě má čínský trh.

I když můžeme mít různé názory na to, jaká je v Číně vláda, jaký je v Číně politický systém, tak přece se shodneme v tom, že Čína je dnes druhá největší ekonomika. A je hloupé z pohledu země, jejíž pracovní místa jsou založena na exportu, a bylo by hloupé z pohledu země, jejíž pracovní místa záleží na tom, jak se nám daří prodávat naše zboží, jak se nám daří prodávat naše služby, protože my máme deset a půl milionu obyvatel, ale kapacity průmyslu jsou nastaveny úplně jinak... Ony prostě počítají s tím, že budeme schopni vyvážet. A bylo by naprosto chybné, abychom pokračovali v politice, kdy ignorujeme velké trhy, kdy ignorujeme trhy, které rostou rychleji, než je třeba růst v rámci Evropské unie nebo růst v rámci eurozóny. To neznamená, že by se tyto trhy pro nás v příštích pěti, deseti možná dvaceti letech staly trhy klíčovými. Klíčovým pro nás vždycky zůstane v těch příštích desetiletích trh eurozóny, Evropské unie. Ale musíme hledat další a nové možnosti, abychom nebyli zcela a stoprocentně závislí pouze na ekonomickém vývoji v Evropě.

Takže protože máme odpovědnost za zaměstnanost, za sociální a životní úroveň v České republice, tak jsme změnili hospodářskou politiku, změnili jsme politiku podpory zahraničního obchodu a snažíme se našim firmám a našim podnikatelům pomáhat, aby se dostali mimo jiné i na čínský trh. A samozřejmě že stojíme o zahraniční investice. A pokud ty investice vytváří nová pracovní místa, pokud ty investice respektují naše pravidla, naše zákony, jsou v souladu s hospodářskou strategií České republiky, tak přece nebudeme ty investice kádrovat způsobem, jaký tady občas předvádějí někteří poslanci z pravé části politického spektra.

My jsme tady už hodně času strávili debatou o migraci, o tom, jak je svět stále více nebezpečné místo, jak se tak nějak stmívá, jak to mezinárodní společenství nefunguje. Ono přece nemůže fungovat, když z něj budeme vyřazovat jeho podstatné segmenty. Jak chceme bojovat s terorismem? S terorismem přece můžeme bojovat jenom na široké mezinárodní platformě a do té platformy Čína, která je stálým členem Rady bezpečnosti OSN, patří. Jak můžeme dělat operace proti převaděčům například ve vodách Libye, když nebudeme mít podporu Rady bezpečnosti OSN, tedy se nedomluvíme s jejími členy? Jak chcete bojovat proti globálnímu oteplování a chcete zmírňovat dopady sucha, klimatických změn, aniž byste se dohodli se zeměmi, jako je Indie nebo jako je Čína, které dneska produkují obrovské množství emisí CO2? Prostě musíte je vzít na palubu, jsou součástí platformy a jednání.

My jsme řešili teď nedávno otázku jaderné bezpečnosti. Zabývali jsme se tím, aby se jaderné palivo nedostalo do rukou teroristů, protože to by samozřejmě zvýšilo jejich váhu a jejich vydírací potenciál. U toho stolu seděly země jako Spojené státy, Německo, Francie, Čína, Indie, Brazílie, panovala shoda na základních opatřeních, která společně musíme udělat. Kdybychom začali kádrovat způsobem, který vy zde děláte, tak žádný z vážných problémů, se kterými se dnešní svět potýká, není zvladatelný, není elementárně řešitelný.

Souhlasím s tím, že tady musí být svobodná debata, musí tady být svobodná debata i o Číně. Každý má právo vyjádřit svůj názor na to, co si myslí o tom, co se děje v Číně, stejně jako tady můžeme diskutovat o kterékoliv jiné zemi na světě a vyjadřovat své názory na to, co se nám tam líbí nebo co se nám tam nelíbí. Já bych pouze chtěl, aby ČR postupovala v souladu se svými národními zájmy. A když říkám, že v souladu s našimi národními zájmy je členství v EU, že v souladu s našimi národními zájmy je členství v Severoatlantické alianci, ale stejně tak je v souladu s našimi národními zájmy podporovat co nejširší dialog na mezinárodní úrovni a podporovat náš export a hledat možnosti, jak podpořit vznik nových pracovních míst a zlepšení životní úrovně v ČR.

To jsem chtěl jenom poznamenat ještě na okraj diskuse. A děkuji panu poslanci Kořenkovi, že zmínil i ten fakt, že máme v ČR i jiné problémy, než je otázka vztahů s Čínou. Jsou to každodenní problémy lidí, které bychom měli pomáhat tady v parlamentu a ve vládě řešit a nedebatovat odtažitě. Určitě debata o historii čínské komunistické strany patří na nějaký seminář, který by se uspořádal v Poslanecké sněmovně, ale po pravdě řečeno, vážené poslankyně, vážení poslanci, možná vás zklamu, ale není to to hlavní téma, které by řešila vláda ČR. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane premiére. Eviduji čtyři faktické poznámky a jedno přednostní právo pana ministra kultury. Nejdříve udělím slovo místopředsedovi Sněmovny Vojtěchovi Filipovi k jeho faktické poznámce, připraví se pan poslanec Ondráček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já opravdu nechci prodlužovat ten seminář, jak to trefně nazval pan premiér, ale je pravda samozřejmě, že existují státy světa, které nepřijaly rozhodnutí jako ČR, že skončí v trestním zákoně tresty smrti. Jedním z takových států je jistě Čínská lidová republika, stejně jako Spojené státy americké. Ano, v obou státech se popravuje. V Číně se popravuje například za korupci. Takže v tomto ohledu si můžeme říct, že je v tomhle ohledu skutečně ve světě mnoho různých režimů, a buď to budeme posuzovat z pohledu zájmů České republiky, anebo to budeme posuzovat z nějakých ideologických hledisek a budeme si říkat, že tohle jsou čerti, tohle jsou ďáblové a tihle jsou hodní. Ono to tak není. Podle mého soudu pro českého politika je český národní zájem to prioritní. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM a některých poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Ondráčka, připraví se pan poslanec Vácha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Při své předchozí faktické poznámce jsem použil dvakrát zkratku PŠM. Neuvědomil jsem si, že jsou mezi námi i ženy, které na vojně nebyly, mnoho mužů, kteří již třeba zapomněli a nebo také na vojně nebyli z jiných důvodů, takže zkratka PŠM pro vysvětlení je politické školení mužstva. A to jsme právě absolvovali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím k mikrofonu pana poslance Váchu, připraví se pan poslanec Kučera. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, ano, ten úvod byl možná trošku delší, možná že jste někteří neměli sílu to poslouchat. Ale měli jste poslouchat, protože to bylo docela zajímavé. Já mám pocit, že pan kolega Korte tnul do živého, a bylo vidět, že mnoho z vás vyskočilo se svými faktickými poznámkami a bránili se tomu, bránili se té pravdě, kterou tady kolega Korte přednesl. Ale vy jste to možná nepochopili. A pane premiére, vy jste to možná také nepochopil. Pan kolega Korte podle mého názoru nechtěl po nás, abychom změnili režim v Číně, nechtěl, abychom změnili režim ve Spojených státech nebo někde jinde, tak jak o tom mluvil pan kolega Filip. Pan kolega Korte chtěl jenom upozornit na nebezpečí, které se pomalu a plíživě dostává do ČR, a chtěl se zeptat pana premiéra, jestli si toto nebezpečí uvědomuje.

A pane premiére, vy máte ten zvyk, že když se vás někdo zeptá na otázku, na kterou se dá odpovědět ano–ne, tak mluvíte 10, 15, 20 minut a vlastně neodpovíte. Mě by opravdu zajímalo, jestli si uvědomujete to nebezpečí, které sem proniká právě přes ty oficiální firmy, které se dostávají z Číny do ČR. Ne nebezpečí hospodářské, ale nebezpečí politické, nebezpečí špionáže, a to nejenom hospodářské špionáže, ale i politické. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Kučeru, zatím poslední... Stahuje svoji přihlášku. A mám ještě faktickou poznámku pana poslance Hegera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane premiére, členové vlády, dámy a pánové, dovolte mi krátce, abych okomentoval vystoupení pana premiéra a vystoupení kolegů z klubu KSČM. Já plně souhlasím s tím, že v současné době je tu jisté ohrožení ze strany čínské, ale rozhodně si nemyslím, že by to bylo to hlavní, co ČR trápí. A jestli je tu nějaké reálné ohrožení, tak je to ze strany Ruské federace, tak jak nám ukazuje vývoj posledních dvou let. Leč vztahy s Čínou jsou velmi podstatné. Z hlediska obchodního je potřeba souhlasit s tím, že tak jako i zbytek světa se snaží pěstovat obchodní vztahy s touto mocností, tak to má dělat i ČR.

A jenom bych připomenul panu premiérovi, že jeho konstatování, že minulé vlády v tom nic neudělaly, je nasazování psí hlavy, které se tady s oblibou praktikuje vzhledem k minulým vládám. TOP 09 v některých aspektech se opravdu chová jako pozitivní opozice, konstruktivní opozice vůči vládě, a já sám jsem se řadukrát zastával některých kroků ministra Němečka, ale musím připomenout, že ta psí hlava spočívá v tom, že již Nečasova vláda zahájila vztahy s Čínou. Ve zdravotnictví se otevřel velmi široký prostor, který je dnes velmi hojně využíván (upozornění na čas), a kdyby tato vláda pokračovala dál, tak by to nedělala takovým způsobem, jakým se to dělá dnes. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Teď eviduji tři přihlášky do rozpravy. S přednostním právem ministr kultury, po něm pan premiér a poté pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, poslouchám tuto diskuzi s velkým zájmem, protože otázka lidských práv a otázka dodržování lidských práv v Číně je tématem, kterým se dlouhodobě zabývám řadu let. Musím říci, že některé věci, které zde zazněly, mě zaujaly. Některé pozitivně, některé negativně.

Na základě vlastní zkušenosti a řady rozhovorů s panem premiérem musím říci, že vím, že pan premiér se velmi zabývá touto otázkou a lidská práva jsou tématem, které mu leží na srdci. Obdivuji často obtížnost jeho pozice a vybalancovávání velmi nelehkých poloh. Myslím si, že i závažné věci, které zde zazněly z úst pana poslance Korteho, bere na vědomí a zabývá se jimi. A označit tyto závažné věci a tato závažná sdělení za pitomosti, tak jak tady zaznělo z úst poslanců KSČM, považuji za urážku všech, kteří skutečně trpí absencí lidských práv a jsou vězni svědomí v Čínské lidové republice. Jsou jim odebírány orgány jenom proto, že mají určitý názor na svět. Proti tomu bych se chtěl velmi ohradit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Nyní s přednostním právem pan premiér Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi ještě, abych se vyjádřil k té debatě, k některým dalším příspěvkům, které zde zazněly.

To, co já kritizuji, a to, co jsem kritizoval, a to, co jsem jasně řekl, že již taková praxe není, je to, že se zprávami se v minulých letech velmi často stávalo, že bezpečnostní služby produkovaly informace, produkovaly oficiální zprávy, t oficiální zprávy byly postupovány ústavním činitelům, ústavní činitelé se s nimi buď seznámili, nebo neseznámili a následně byly založeny do archivu, aniž by se cokoliv na straně té výkonné exekutivní složky stalo. Anebo se možná něco stalo, ale stalo se to velmi často nedůsledně. Nedůsledně! To znamená, že tady byly vynakládány peníze daňových poplatníků na to, abychom tady měli tajné služby, platili jsme tam

lidi, oni získávali informace, ty informace sepsali, poslali je členům vlády a nepřišla žádná reakce. To si myslím, že byla chyba.

A já se snažím alespoň jako předseda vlády u těch informací, které dostávám, abych v příslušném režimu – protože řada těch zpráv prostě je v nějakém režimu utajení – abych apeloval v konkrétních případech na jednotlivé členy vlády, aby se těmito věcmi zabývali, aby je nebrali na lehkou váhu. Není to úplně jednoduché prostě proto, že jsme ve většině těchto případů svázáni určitým režimem utajování, ale snažím se, aby zde reakce ze strany exekutivy byla. Čili pokud jsou konkrétní podněty, snažím se na ně konkrétním způsobem reagovat.

Bohužel na to, že se to v minulosti nedělo, dnes doplácíme. Zmíním příklad, který je vám také znám, a je to kauza společnosti Victoria Group. Společnost Victoria Group byla v minulosti opakovaně zmiňována v informacích, které dostávali ústavní činitelé. Ta reakce nebyla dostatečná. Prostě vláda nikdy nedokázala zareagovat důsledně a dostatečně tak, aby na základě těch informací, které měla k dispozici, ochránila naše hmotné rezervy, které máme ještě stále uloženy v Německu. Prostě reakce nepřišla. A kdyby přišla a přišla včas, dnes jsme nemuseli být v té situaci, že máme uložené hmotné rezervy u firmy, která je v Německu v konkurzu, a je velmi obtížné, abychom tuto naftu dostali zpět do České republiky.

Takže to jsem kritizoval. To, že tady nebyla dostatečná ochota ze strany exekutivy zabývat se těmi podněty, které dostávala ze strany služeb.

Druhá poznámka. Myslím, že na to narážíme velmi často, a ve skutečnosti to přece všichni víme, že svět není černobílý. Žádný vážný problém se vlastně nedá řešit v tom černobílém vidění. A teď naposledy jsme s tím byli přece velmi silně konfrontováni v Sýrii. Prostě žádný černobílý pohled na Sýrii nefunguje a nefungoval. Ani z jedné ani z druhé strany. A pokud se má dosáhnout usmíření v Sýrii, tak prostě všichni budou muset hledat nějaký kompromis. Na jedné straně Rusko, Írán, Asadova vláda, na druhé straně Spojené státy, Turecko a jejich další spojenci. Prostě ani ta situace v Sýrii a žádný jiný složitý mezinárodní problém se nedá řešit . A chtěl bych varovat i před černobílým pohledem na Čínu, před černobílým pohledem na česko-čínské vztahy. To by byl velký omyl a především by to byla hloupost z naší strany, kdybychom takovéto černobílé pohledy uplatňovali.

Když tady byla řeč o prioritách. Myslím, že to, co je dnes naší prioritou, a to, co cítíme už tady nedaleko, v Evropě, v Bruselu, v Paříži, je přece boj s mezinárodním terorismem. Boj s terorismem, který se dneska odvíjí z velké části od infrastruktury Islámského státu. Tohle je přece jedna z klíčových priorit a tady už jde o život. Tohle není otázka obecných frází o bezpečnosti. Tady už jde o život lidí v Evropě, a pokud chceme bojovat s mezinárodním terorismem, potřebujeme přece mít širokou mezinárodní dohodu a ta dohoda musí zahrnovat i Čínu a musí zahrnovat i Rusko. To je realita dnešního světa. Jiný svět tady nemáme, jenom tento a musíme hledat možnosti, jak se prostě domluvit, jaké mít priority a jak bojovat proti těm největším reálným nebezpečím, která ohrožují život občanů tady v Evropě.

Pokud jde o otázku investic. Už jsem zmínil otázku kádrování investic. My jsme v situaci – a opět se vrátím trošku do minulosti. V minulosti tady byla taková jednoduchá představa, že se všechno prodá. Že se prostě všechno prodá, včetně

infrastruktury. To znamená, my jsme země, kde se třeba prodaly plynovody, zprivatizovaly se. To je významná součást energetické infrastruktury. Ony jsou dneska v privátním vlastnictví a vláda může jen těžko ovlivnit, jakým způsobem se to privátní vlastnictví u plynovodů v České republice obměňuje nebo uplatňuje. Jsem velice rád, že jsme třeba neprodali letiště, pražské letiště. Byly zde v minulosti návrhy, že se prostě letiště prodá. Podle mého názoru je to důležitá součást nejenom dopravní, ale také bezpečnostní infrastruktury. Já si prostě myslím, že tam, kde stát má dneska vlastnictví, nebo má zprostředkované vlastnictví, a to je ČEZ, to jsou jaderné elektrárny, to je distribuce, elektrické energie z velké části, vysokonapěťová distribuce, kterou vlastní stát, letiště, MERO, Čepro, všude tam by mělo zůstat státní vlastnictví, protože jenom tak může vláda ovlivnit i ty bezpečnostní aspekty, které s touto infrastrukturou souvisí. Tam, kde v minulých 25 letech ta infrastruktura byla privatizována, samozřejmě vláda už nemůže žádný přímý vliv uplatňovat.

Tady se bavíme o tom, kam jdou investice a jak to může souviset s bezpečností státu a s tím naším postupem.

Určitě je pravda, že určitý obrat ve vztahu k Číně už nastal na sklonku vlády Petra Nečase. Jenom připomínám jeho vystoupení, které měl v Brně na veletrhu. Tehdy to byla vláda ODS, TOP 09, Petr Nečas byl předseda vlády a už v té době začala snaha o pragmatičtější obchodní vztahy s Čínou. Pak na to navázala Rusnokova vláda, která zde byla několik měsíců, a důsledněji potom moje vláda, která nastoupila na jaře roku 2014. To znamená, je to pravda, ten obrat nastal na konci vlády Petra Nečase. Nicméně tam byl spor a rozpor mezi tím, co říkal předseda vlády v té závěrečné fázi, a například tím, co říkal ministr zahraničí Karel Schwarzenberg, kteří oba seděli v jedné vládě a každý z nich vůči Číně uplatňoval jiný postoj a jiný názor. To samozřejmě také z pohledu české politiky a její srozumitelnosti nebyla úplně ideální situace.

To, co my potřebujeme, a to, co musí vláda garantovat, je funkční bezpečnostní infrastruktura. Do té bezpečnostní infrastruktury patří Národní bezpečností úřad, patří tam tajné služby, samozřejmě tam patří policie a další součásti, armáda, a je velmi důležité, aby tato funkční bezpečnostní infrastruktura byla nezávislá na cizích vlivech a byla schopna garantovat bezpečnost a standardy, které vyžaduje naše členství v Severoatlantické alianci a také Evropské unii. A to, co musí vláda garantovat, je, aby tomu tak skutečně bylo. To vnímám jako svůj úkol předsedy vlády vůči všem těmto institucím. Prostě musí fungovat na základě Ústavy České republiky, nemohou podléhat žádným vlivům ze zahraničí. Prostě ta ústavní odpovědnost je zřejmá, je to vláda České republiky, jsou to občané České republiky a musíme mít garantováno, že žádná z těchto institucí neselže, pokud jde o otázku hlídání bezpečnostních zájmů občanů České republiky a České republiky jako takové.

Tolik tedy ještě poznámka k té diskusi, která se zde rozvinula. A já skutečně nemám žádné informace o tom, že by tady kterýkoliv investor narušoval nestrannost a nezávislost této bezpečnostní infrastruktury, kterou Česká republika má k dispozici. (Potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče. Po něm pan poslanec Benda, řádně přihlášený. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Tak já děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane premiére, dámy a pánové, ten poněkud dlouhý výklad pana premiéra – na to jsme si už zvykli, že na jednoduchou otázku odpovídá asi dvacet minut na úplně jiné téma. Už to tady říkal můj kolega. Já bych se možná vrátil k tomu, k čemu tato interpelace byla, víceméně k otázce, kterou položil kolega Korte na závěr svého vystoupení. A ta otázka byla poměrně jednoduchá a měla na ni zaznít odpověď: ano – ne. Nemuselo k tomu být ani žádné školení mužstva, jak tady říkal kolega komunista, a tleskali mu tady poslanci za ANO. A ta otázka zní: Vážený pane premiére, uvědomujete si, že společnost CEFC je obchodní společností účelově založenou vojenskou zpravodajskou službou Číny? Ano – ne. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi za jeho faktickou poznámku. S další faktickou poznámkou pan poslanec František Vácha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já neberu vládě její právo a vůbec to nechci nějak napadat. Možná že je to dobře, možná že je to špatně, že změnila politiku směrem k Číně, možná k Rusku.

Ale navázal bych na kolegu Kučeru, který se zeptal na konkrétní otázku, a já bych chtěl slyšet konkrétní odpověď. Nicméně pane premiére, vaše poslední věta zněla, že nemáte informace, že by tady docházelo k ovlivňování některými hospodářskými subjekty Číny politiky nebo ovlivňování bezpečnostní infrastruktury. Takže až budete odpovídat na dotaz pana kolegy Kučery, mějte na mysli i tu svoji poslední větu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váchovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Pane předsedající, já jsem se chtěl zeptat, protože mě to velice zajímá, poměrně jsem se vyděsil, jak nás ta Čína teď tedy ohrožuje. A to neříkám jako v legraci, to se fakt bojím, protože – jestli bych mohl dostat zdroj informací, jak jste se dozvěděli, že to je agenturní záležitost ta obchodní firma, kdybyste nám prozradili ten zdroj informací. Když pan premiér to nemá, samozřejmě to musí být velmi důvěryhodný zdroj, tak kdyby mi pan kolega řekl, z čeho čerpá ty informace, jak jsou ty rejdy rozvědky čínské v České republice. (Ojedinělý potlesk z levé části jednací síně.) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Foldynovi, který se to zjevně dozví, protože pan poslanec Marek Ženíšek žádá o faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já využiji této možnosti, protože ten druhý bod nebo ta další odpověď na písemnou interpelaci se vlastně týká něčeho podobného a asi se k tomu dnes nedostaneme. Schovával jsem si některé ty své věci právě až na ten další bod, ale myslím si, že je nutné zareagovat.

Pan premiér ty informace má. Má, protože jsou dostupné z veřejných zdrojů, jsou dostupné i na webových stránkách visegrádské skupiny, kde předpokládám, že česká vláda přispívá na tyto webové stránky. Jsou to zkrátka informace, které jsou veřejně dostupné. Takže ta otázka spíš zkrátka zněla, tak jak tady uvedli kolegové přede mnou, že nebavíme se tady obecně o vztahu Česká republika a Čína, nebavíme se o ekonomických investicích, nebavíme se ani o lidských právech v Číně, přestože mě tato otázka velmi zajímá, a nebavíme se ani o boji proti terorismu, pane premiére, nebavíme se ani o spolupráci v boji proti globálnímu oteplování. My se tady zkrátka a jenom snažíme zjistit vaši pozici jakožto pana premiéra, jaký je váš názor na to, zdali považujete zmíněnou firmu CEFC za ohrožení bezpečnosti České republiky s vědomím toho, tak jak tady přednesl velmi důkladně pan poslanec Korte, jakou ta firma má majetkovou strukturu, jak vznikala a jak ve světě působí a kdo je jejím předsedou představenstva. To je celé. A já jsem se domníval, že odpovíte, že buďto zkrátka ty informace mám a nějakým způsobem konám. Nikdo nechtěl po vás, abyste tady přednášel zprávy BIS, to samozřejmě nemůžete. Ale máte proboha na to nějaký svůj vlastní názor. A já si myslím a pevně doufám, že se k tomu dostaneme třeba v tom dalším bodě, že vás k té odpovědi donutíme, protože vy už jste se k ní blížil. Vy už jste skoro vlastně řekl, že vás to nezajímá (upozornění na čas), že jsou podstatnější věci a že se domníváte, že nikoliv. A to mě děsí. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, děkuji panu poslanci Ženíškovi za jeho faktickou poznámku. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, dámy a pánové, jak to tak bývá, když se člověk řádně přihlásí, tak ho faktickými poznámkami skoro všichni předběhnou. Ale já myslím, že opravdu bychom se měli vrátit k tomu, na co tato interpelace byla. Ta nebyla o vztazích s Čínou. Já je nezpochybňuji, rozumím tomu, že se snažíme dělat nějaké obchody. Dokonce bych řekl, že jsem ocenil vládu České republiky na rozdíl od některých výroků prezidenta, která zachovala poměrně chladnou hlavu, nepokoušela se za každou cenu v těch smluvních dokumentech, teď nemyslím v chování policie, ale k tomu se dostaneme za čtvrt hodiny, nepokoušela se za každou cenu Číňanům podbízet, a musím říct, že tady jsem opravdu pozici vlády České republiky ocenil.

Ale tady se bavíme o tom, jestli v rámci obchodních vztahů s Čínou nedochází k situaci, kdy sem pronikají subjekty, které jsou řízeny rozvědkou cizího státu. Jestli tyto subjekty tady nenakupují možná od soukromníků, ale možná od státu, a jestli nejsou v příliš velké blízkosti prezidenta republiky. Dobře víme, že prezident republiky už opakovaně osvědčil jistou necitlivost vůči bezpečnostním rizikům. Polovina jeho Kanceláře nemá bezpečnostní prověrku a zřejmě se bude muset

pakovat, protože prezident republiky zjevně některé věci podceňuje a Národní bezpečnostní úřad jeho kancléři nevydá prověrku. A teď se bavíme o tom, jestli se v nejbližším okolí prezidenta nepohybují agenti, potenciální agenti ještě nějaké cizí moci. A pan premiér mě tady ujistil, že vyzývá své ministry, já vím, že mu nic jiného nezbývá, protože prezidenta republiky úkolovat nemůže na rozdíl od svých ministrů, ale současně říká, že pokud by takové riziko bylo v okolí prezidenta republiky, je to stejné bezpečnostní riziko, stejné infrastrukturně bezpečnostní riziko, jako je nákup případných infrastruktur bezpečnostních věcí. Přece prezident republiky jako nejvyšší představitel ozbrojených sil je součástí bezpečnostní architektury této země a je třeba vědět, jestli rozhoduje jenom na základě svého mínění a svých pocitů, respektive svého aparátu, který je tady vnitřní, nebo jestli jsou tam nějaké vlivy cizích zemí, a to nespojeneckých zemí, a jestli tyto vlivy nemůžou vytvářet bezpečnostní riziko. K tomu směřovala naše otázka, nebo otázka pana kolegy Korteho.

Nebojíte se bezpečnostního rizika v okolí prezidenta republiky?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. To byl zatím poslední, kdo se přihlásil do rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pardon. Pan poslanec Martin Novotný s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Korte. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, já bych chtěl zmínit trošku jiný aspekt a úhel pohledu na celou tu věc, nejenom ty potenciální vztahy oněch čínských ekonomických subjektů na nějaké služby a podobně, to je důležité. Ale já jsem tu návštěvu vnímal také z hlediska naší vnitřní politiky. Už tady bylo řečeno, že ty investice, které jsou domluveny, jsou ve skutečnosti akvizicemi, že se týkají majetkových změn v impériích nejrůznějších finančních skupin. A já jsem tu návštěvu vnímal primárně jako posílení vztahu prezidenta republiky k těmto důležitým českým finančním skupinám. V tu chvíli jsem si kladl otázku, kdo je tím nejvíc ohrožen do budoucna. Myslel jsem si, že primárně dnešní pan premiér vzhledem k dlouhodobým vztahům. Ve chvíli, kdy jsem zjistil, že to je do jisté míry ošéfováno rolí právníka Pokorného, tak ta moje obava se do jisté míry zmírnila, na druhé straně jak znám po léta jezevce z Vysočiny, bál bych se přesto toho, že nejvíce tím posílením vztahů k finančním skupinám ze strany prezidenta republiky je dlouhodobě ohrožen náš současný premiér.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Daniel Korte.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Dámy a pánové, je to marné, je to marné, je to marné. Točíme se v kruhu, který je evidentně bludný. Já myslím, že to uzavřeme. Navrhuji usnesení. Sněmovna vyslovuje nesouhlas s odpovědí předsedy vlády Sobotky na písemnou interpelaci Daniela Korteho, sněmovní tisk 778.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Na uzavření jsem já, jsem za to placen, a ne špatně.

Poslanec Daniel Korte: Já jsem vám jenom napověděl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, až rozpravu skončím, abyste načetl usnesení. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže tady nikdo takový není, rozpravu končím. A nyní se tedy táži pana poslance Daniela Korteho, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi. Prosím o formální zopakování. Děkuji.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za upozornění. Navrhuji usnesení: Sněmovna vyslovuje nesouhlas s odpovědí předsedy vlády Sobotky na písemnou interpelaci Daniela Korteho, sněmovní tisk 778.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za tento návrh usnesení, o kterém dám hlasovat. Přivolám naše kolegy z předsálí. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej předložil pan poslanec Daniel Korte, že Sněmovna nesouhlasí s odpovědí pana premiéra na jeho interpelaci.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro nesouhlas s interpelací, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 365, přihlášeno je 88 poslankyň a poslanců, pro 20, proti 57. Toto usnesení nebylo přijato.

Vzhledem k tomu, že v 11 hodin je mimořádná schůze a zbývá nám podle jednacího řádu několik sekund do toho, abych nemusel již otvírat další interpelaci, tak pokud nebude námitka proti mému postupu, tak již nebudu otevírat další interpelaci – a, už nemusím – na pana premiéra. Přerušuji jednání 44. schůze Poslanecké sněmovny, která bude pokračovat dnes ve 14.30 hodin ústními interpelacemi. A připomínám, že v 11 hodin začíná mimořádná schůze, 45. schůze Poslanecké sněmovny.

(Schůze přerušena v 10.56 hodin.)

(Schůze pokračovala v 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji přerušenou 44. schůzi Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Omluvy, náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na 45. schůzi Poslanecké sněmovny. K tomu mi ještě doputovaly tyto omluvy z dnešního jednání: od 14.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan ministr Chovanec z pracovních důvodů, mezi 14.30 až 19.00 se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Martin Sedlář a pan poslanec Václav Votava se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 do konce jednacího dne.

To byly omluvy a nyní přistoupíme k bodu

231.
Ústní interpelace

Prosím k mikrofonu paní poslankyni Aulickou Jírovcovou, která byla vylosována jako první v pořadí, aby přednesla svou interpelaci. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji paní předsedající. Dovolte mi přednést svoji interpelaci.

Vážený pane premiére, interpeluji vás na základě materiálu připravovaného do vlády panem ministrem Dienstbierem ve věci možného postupného zákazu umístění dětí do tří let věku a poté postupně do sedmi let věku dítěte do ústavní péče a předložení návrhu právní úpravy sjednocení služeb sociální prevence, služeb poskytujících pobytovou péči dětem, služeb sociálně-zdravotních nebo výchovných a dalších služeb pro ohrožené děti a jejich rodiny v jejich působnosti pod jeden resort. Tuto snahu jsme na výboru pro sociální politiku zaznamenali již u paní ministryně Marksové. U většího počtu členů výboru napříč politickým spektrem se tento plán neshledal s kladným stanoviskem. Paní ministryně argumentovala, že jsme jediný stát v Evropské unii, který nemá tuto péči pod jedním ministerstvem. Otázka ale zní, co to znamená pro státy, které taková opatření přijaly. Pokud se budeme bavit například o Slovenské republice, kde k tomuto sjednocení došlo, je zde velká vůle opět navrátit systém do původního stavu, protože současný stav se stává neúnosným. Po zrušení možnosti umístění dětí do tří let věku do ústavní péče museli, ať chtěli, nebo nechtěli, zaměstnanci těchto zařízení přejít na pěstounskou péči, protože se o děti umístěné v těchto zařízeních prostě neměl kdo starat.

Uvedu jen pár statistik z naší republiky. Pěstounů na přechodnou dobu je nyní aktuálně 558 a dětí umístěných do pěstounské péče 559. Dle dat krajů k 31. 12. 2015 je České republice celkem 5 377 dětí vhodných k adopci a celkový počet pěstounů jak dlouhodobých, tak krátkodobých je 738.

Vážený pane premiére, jak chcete postupovat při přípravě této legislativy, když není dobře zaveden ani současný stav vyhledávání, příprav, školení a provázení pěstounů především na přechodnou dobu z legislativní strany? Kam chcete umístit děti, které mají určité zdravotní postižení nebo nějaký hendikep a pěstouni o ně většinou nemají zájem? (Předsedající upozorňuje na čas.) A jak chcete umístit potřebný počet kvalitních a příslušně vzdělaných pěstounů pro tyto děti? Uvědomujete si, že jsou to právě nejzranitelnější osoby, které se nemohou nijak bránit? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana premiéra o reakci. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, především bych chtěl říci, že nejsem stoupenec

fundamentalistických řešení. Nejsem stoupenec, a to už jsem tady dneska ráno říkal, černobílého pohledu na svět. A když slyším návrhy na to, že by mělo něco zakázat, skutečně o tom velmi dlouho přemýšlím, jestli je něco takového skutečně potřeba a jestli je něco takového skutečně nutné.

Nicméně si myslím, že je potřeba se podívat na tu otázku ústavní péče o děti v České republice i z pohledu toho, jak malých děti se tato otázka týká. Když se odvolám na to, co říká Organizace spojených národů k náhradní péči o děti, tak tam se uvádí: "V souladu s převládajícím názorem odborníků by se péče o malé děti, zejména o děti ve věku do tří let, měla uskutečňovat v prostředí rodinného typu. Výjimky z tohoto pravidla lze povolit v případech, kdy by to znamenalo rozdělení sourozenců, nebo v případech, kdy se jedná o nouzové umístění nebo umístění na předem určenou velmi krátkou dobu trvání s plánovanou opětovnou integrací do rodiny nebo přechodem do jiného vhodného dlouhodobého řešení." Tolik stanovisko OSN.

Musím říci, že v posledních letech došlo k výraznému poklesu počtu dětí, které jsou umísťovány do zařízení pro děti ve věku do tří let. V České republice máme zhruba 30 dětských domovů pro děti do tří let – to jsou bývalé kojenecké ústavy. Pro informaci, v roce 2014 byla jejich kapacita využita ze zhruba 80 %. Vliv na pokles počtu dětí, které jsou umisťovány do těchto zařízení, měl rozvoj pěstounské péče na přechodnou dobu, díky níž mohou děti trávit první týdny a měsíce života v rodinném prostředí i v situacích, kdy se o ně z nějakého závažného důvodu nemohou starat jejich rodiče.

Závažné negativní dopady ústavní péče na vývoj dítěte byly prokázány řadou studií. Řada studií říká, že už krátkodobý pobyt dítěte v ústavní péči může mít za následek určitá omezení vývoje některých mozkových struktur. To znamená, jsou tady studie, které říkají, že pobyt zejména takto malých dětí v ústavní péči pro ně může mít negativní důsledky. Proto je snahou české vlády, ale i řady dalších vlád snižovat počty dětí, a to zejména těch nejmenších, které jsou umisťovány v ústavních zařízeních. Tento zájem byl potvrzen i národní strategií ochrany práv dítěte schválené vládou v roce 2012.

Samozřejmě že tím nejdůležitějším předpokladem – a teď se skutečně nechci bavit o nějakých zákonných rámcích, o nějakých administrativních limitech. Bavme se o tom, jaké vytvoříme předpoklady pro to, aby děti u nás nemusely být umisťovány do ústavních zařízení, nebo aby tam byly umisťovány až teprve v poslední řadě, když se nepodaří jakékoliv jiné řešení.

Proto je myslím důležité, aby tady existovala pomoc a podpora původním rodinám. To je myslím základní věc. Pomoc a podpora původním rodinám, tak aby se o děti zvládly postarat. Proto také vláda pracuje mimo jiné na přípravě zákona o sociálním bydlení, protože se ukazuje, že právě nevhodná situace z hlediska bydlení je jeden z nejčastějších důvodů, pro který jsou u nás děti odebírány rodinám. To znamená ze sociálních důvodů z hlediska nedostatečné péče v oblasti bydlení.

Dalším důležitým článkem systému péče o ohrožené děti je také náhradní rodinná péče, a to ve formě pěstounské péče, pěstounské péče na přechodnou dobu, nebo poručenství. Myslím, že je důležité, aby tady existovala i účinná síť služeb, včetně

odlehčovacích služeb a služeb pobytových. Ale jsem přesvědčen o tom, že využívání pobytových služeb by mělo být až poslední možností v případech, kdy se nedaří pomoci rodině dítěte ani umístit dítě do náhradní rodinné péče. Myslím, že je potřeba také říci, že i takovéto případy existují.

Pokud se podíváme na dnešní situaci v dětských domovech pro děti do tří let, u nás máme, jak už jsem zmínil, zhruba třicet těchto zařízení. Tato zařízení mají dnes kapacitu zhruba 1 500 míst. K prosinci roku 2014 – mám tady údaj z roku 2014 – v nich bylo umístěno víc, než 1 200 dětí. V těchto zařízeních dnes pracuje v České republice něco kolem tisícovky pracovníků. Trend je klesající, pokud jde o umístění dětí do těchto zařízení. Zatímco v roce 2011 tam bylo umístěno 2 133 dětí, v roce 2014 jich tam bylo umístěno 1 606. To znamená, daří se řešit sociální situaci těchto dětí tím, že jsou umísťovány do náhradní rodinné péče a teprve v případech, kdy to není možné, jsou využívána tato pobytová zařízení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně, chcete položit doplňující otázku? Ano. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane premiére. Mně spíše velice mrzí, že vám resort pana Dienstbiera připravil statistiky neziskových organizací, protože ty bohužel hovoří o tom, že ústavní péče pro ty děti není dobrá, vhodná, ale bohužel to tak není a nemůžeme takhle hovořit. Výbor pro sociální politiku navštívil Kojenecký ústav v Mostě, který je jediný kojenecký ústav vlastně teď v Ústeckém kraji. Je stoprocentně naplněný. A když se zeptáte paní ředitelky, kolik dětí je navštěvovaných, které tam jsou umístěné, tak vlastně skoro žádné. A jediné dětí, které jsou navštěvované, jsou většinou právě ty hendikepované. A o ty hendikepované zde vlastně asi jde nejvíce, nějak postižené atd., to už je jedno, jestli zdravotně, fyzicky. Tyto děti pěstouni prostě nechtějí. Statistiky uvádějí, že požadavky pěstounů jsou z větší části do pěti let věku, holčičku z majoritního etnika. Se zdravotním postižením akceptují pěstouni pouze 6,10 pěstounů (?) a ostatní uvádějí (upozornění na čas), že chtějí děti bez zdravotního postižení. To bych jen dodala.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, ale váš čas. Děkuji a prosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já jsem měl v uplynulých letech také možnost navštívit několik dětských domovů pro děti do tří let, tedy bývalých kojeneckých ústavů. Chci především poděkovat lidem, kteří tam pracují, protože je to těžká práce, je to citově velmi náročná práce, není to vůbec jednoduché. A já nepatřím mezi ty, kteří by zpochybňovali potřebu mít tady odpovídající kapacitu takovýchto zařízení. Důležité je, aby to byla kapacita, která odpovídá těm případům, kde nenajdeme pro děti lepší péči, než je právě pobyt v takovémto dětském domově pro děti do tří let. Protože podle mého názoru pro nás prioritní musí být zájem dítěte, to znamená najít pro něj nejlepší podmínky. Určitě se shodneme na tom, že menší zařízení, komunitní zařízení, náhradní rodinná péče vytváří prostředí, které je bližší té

podobě tradiční rodiny, než jsou větší pobytová zařízení. Nicméně tady existují situace, kdy ta zařízení jsou nezbytná a představují jediné praktické dostupné řešení. Paní poslankyně už to tady zmínila. Je to případ závažného onemocnění dítěte, je to případ dětí, které mají zdravotní postižení, je to bohužel případ i dětí z některých etnik, o které není zájem z hlediska pěstounské péče, je tady problém sourozenců. Když je více sourozenců, tak je samozřejmě obtížné je umístit do náhradní rodinné péče a pak takováto zařízení pobytového typu jsou jediným rozumným řešením, tak aby nedošlo k rozdělení rodiny.

Takže já se domnívám, že je potřeba, abychom i do budoucna tady měli odpovídající kapacitu pobytových zařízení, ale není to prioritní péče, kterou bychom chtěli dětem, které nemohou být u svých rodin, poskytovat. Primárně bychom se měli zaměřit na podporu stávajících rodin. A když to z nějakého důvodu není možné, ta rodina nefunguje, tak je potřeba hledat možnosti náhradní rodinné péče, a teprve v konečném důsledku, pokud se nenajde jiné řešení, mít tady dostatečné kapacity pro to, aby děti mohly být umístěny do těchto pobytových zařízení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a tímto prosím k mikrofonu paní poslankyni Bohdalovou, aby přednesla svoji interpelaci na pana premiéra ve věci budování kapacit mateřských a základních škol. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, dámy a pánové. Před několika týdny jsme tady v Poslanecké sněmovně schválili novelu školského zákona, která se týká dětí v předškolních zařízeních. Schválili jsme poslední rok mateřské školy jako povinný a právo na mateřskou školu už od dvou let od roku 2020. Včera zaznamenala paní ministryně i úspěch v Senátu, protože tento zákon prošel Senátem. Já jsem dnes vás chtěla, pane premiére, interpelovat proto, že z řad odpůrců tohoto zákona slyšíme, že přijímáme tyto zákony, ale neděláme nic pro rozšíření kapacity mateřských škol.

Chtěla bych se zeptat, jestli už se kroky, o kterých vím, že vláda dělá, nějak projevily v dostupnosti mateřských a základních škol. A vím, že demografický vývoj se mění každý rok, každý rok dochází k něčemu jinému. Podstatné je, že v roce 2020 začnou moci být matkami ty, které se narodily v těch nejslabších demografických ročnících, a mateřské školy možná budou v té době mít problémy s obsazeností, a proto tady je od toho roku 2020 možnost pro ty dvouleté děti. Ale na to vše budou potřeba finanční prostředky. Má vláda zajištěné nebo přislíbené tyto finanční prostředky? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, realita u nás byla taková, že zhruba do roku 2006, 2007, ale v zásadě do hospodářské krize, která přišla na přelomu let 2008 a 2009, existovaly zejména na Ministerstvu financí reálné dotační programy, které podporovaly obce, které

potřebovaly navýšit kapacity základních škol, základní školy opravit nebo postavit úplně nové školy. Pak přišly škrty, ty programy byly fakticky vyprázdněny a řadu let tady byla v České republice situace, kdy obce a města neměly žádný relevantní dotační titul, který by mohly využít. To znamená, když měly problém s kapacitou mateřských škol, základních škol, tak vlastně nebylo kde požádat, protože systémově sice ten program existoval na Ministerstvu financí, ale nebyly tam každý rok rozpočtovány finanční prostředky, takže fakticky byl k ničemu. Já jsem rád, že naší vládě se tu situaci podařilo změnit i s ohledem na demografický vývoj. Ten demografický vývoj souvisí tedy nejenom se sílou jednotlivých populačních ročníků, ale souvisí to také se situací na trhu práce, s tím, jak se lidé stěhují, jak se třeba i stěhují z velkých měst do jejich okolí. Takže máme v České republice řadu měst a obcí, které potřebují navýšit kapacitu mateřských škol a potřebují také navýšit kapacitu základních škol.

Máme v tuto chvíli vlastně tři základní cesty, prostřednictvím kterých mohou obce a města získávat finanční prostředky. Není to o tom, že bychom něco plánovali, většina těch věcí už funguje. Já chci jenom připomenout, že během více než dvou let naší vlády bylo otevřeno 138 nových mateřských škol a kapacita mateřských škol se zvýšila o více než 12 tisíc míst. Kde tedy je možné získat finanční prostředky? Tím prvním zdrojem je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, tam je program Rozvoj výukových kapacit mateřských a základních škol zřizovaných územně samosprávnými celky. Ten program by měl poskytnout do roku 2021 celkem 1,5 miliardy korun s tím, že v letech 2014 až 2016 bude rozděleno cirka 700 milionů korun. Druhý program funguje na Ministerstvu financí. To je Podpora rozvoje obnovy materiálně technické základny regionálních škol v okolí velkých měst. Cílem tohoto programu je rozšíření stávajících kapacit, modernizace nebo výstavba nových školských zařízení v oblastech, které jsou postiženy tím, že tam roste rezidenční bydlení a infrastruktura obcí nestačí. To je program, který tedy bude také fungovat v příštích letech. Počítá se s tím, že by se tam vyplatilo zhruba 1,6 miliardy korun v následujícím období. Třetí důležitá oblast je Integrovaný regionální operační program, to jsou evropské prostředky – Prioritní osa 2, specifický cíl 2.4. Zvýšení kvality a dostupnosti infrastruktury pro vzdělávání a celoživotní učení. Mimo jiné se tam počítá s tím, že lze budovat kapacity pro předškolní vzdělávání, eventuálně pro základní vzdělávání ve specifických případech.

Takže shrnuto a podtrženo, jsou tady dnes tři dotační programy, ze kterých je možné získávat finanční prostředky na rozšíření kapacit mateřských škol, ale také základních škol. My jsme na minulém jednání vlády diskutovali o tom, že je potřeba velmi dobře nastavit koordinaci těchto dotačních programů, tak aby tady docházelo k přenosu informací a aby tyto finanční prostředky byly zacíleny na ty obce, které skutečně pomoc potřebují. To znamená, abychom nebudovali nové kapacity v místech, kde víme, že v příštích letech takto dramaticky potřeba nebudou. Současně potvrzuji to, co tady před malou chvílí zaznělo. Někteří kritici té snahy vlády podpořit navýšení kapacit v mateřských školách argumentují tím, že demografický vývoj vede k tomu, že v příštích letech ty školky potřeba nebudou. Já už jsem to zažil v 90. letech. V 90. letech se také argumentovalo tím, že školky potřeba nebudou, řada obcí a měst, těch nerozumných, školky zavřela, často prodala budovy. A pak se

samozřejmě občané divili, proč nemohou svoje děti umístit do školky. Protože holt školky byly často zrušeny a odprodány. Já bych byl nerad, kdybychom takovéto chyby opakovali. Současně, pokud tam budou nadbytečné kapacity ve stávajících podmínkách, pak je zde přece možnost, aby se snižoval věk, od kterého je možné dát dítě do školky, a tím směrem vykročil schválený školský zákon. Takže si myslím, že to je cesta správným směrem. (Upozornění na čas.) Takže tyto uvolněné kapacity postupně budeme moci zaplnit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, pane premiére. Omlouvám se vám všem, že takto vstupuji do interpelací, ale dovolte mi, abych na galerii pro hosty přivítala delegaci výboru pro právní záležitosti, disciplínu a imunity Poslanecké sněmovny Parlamentu Rumunska. Delegaci vede místopředseda výboru pan Ciprian-Nicolae Nica. (Potlesk přítomných poslanců.)

Paní poslankyně, vás se táži, zda chcete položit doplňující otázku. Není tomu tak.

Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Fischerovou, aby přednesla svoji interpelaci na pana premiéra ve věci Czechia. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo vlády. Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Dámy a pánové, moje téma je prozaické, protože to se objevilo poslední dobou hlavně v médiích. A já se vás, pane premiére, chci zeptat následovně. Zajímá mě, kde to vzniklo, tento nápad. Já jsem byla hlavně překvapena tím, že během jednání vlády někteří ministři byli z toho překvapeni, a samozřejmě je to věc, která se možná chytne, možná ne. Mě zajímá, jak se bude pokračovat v tomto názvu nadále. Protože mě baví jazyky, tak vím, jak to zní v jiných jazycích. A když někam přijedu, tak většinou když mi nerozumí Czech Republic, tak říkají Czechoslovakia a to je celkem hned jasno, odkud pocházíme.

Proto se chci zeptat za prvé, kde to vzniklo, jaký bude další postup. Když jsem zaznamenala v médiích názory různých ministrů, ale i lidí z byznysu nebo představitelů různých organizací, institucí, tak bych řekla, že u nás to nachází, řekla bych, odezvu složitější než v zahraničí. A pak pro mě ještě další dotaz. Protože když zadáte toto slovíčko, mělo by to být v angličtině, jestli to tak dobře chápu, tak vám to autokorekt podtrhne, že to není slovo, které je v souladu s gramatikou anglickou. Takhle stručně historie toho a váš názor, pane premiére, jak se k tomuto novému označení po letech samostatné České republiky stavíte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, především neměníme název naší země. Naše země se nadále jmenuje Česká republika a přirozeně vláda by byla tím posledním, kdo by měl nějakou ambici na tom cokoliv měnit.

Za druhé. Řešíme otázku překladu jednoslovného zeměpisného názvu Česko. Ten název, když se objevil, tak po pravdě řečeno ani já jsem ho nepokládal za něco, co by mohlo u nás zdomácnět. Kupodivu se to stalo. Ten zeměpisný výraz Česko je už řadu let běžně v České republice používán. Jde tedy o to, jakým způsobem dáme světu na vědomí, jak zní správně překlad zeměpisného názvu České republiky Česko v cizích jazycích. A o to se ve skutečnosti jedná. Neměníme tedy název naší země. I nadále bude používán název Česká republika. Bude nadále používán jeho anglický překlad a mluvíme nyní o tom, abychom dokončili formálně kodifikaci toho, jak oficiálně bude překládán zeměpisný název Česko, který již u nás doma zdomácněl. Jde tedy o to, abychom tento oficiální překlad doplnili do názvoslovné databáze, kterou vede Organizace spojených národů.

Pokud jde o užívání toho zeměpisného jednoslovného názvu, tak musím říci, že velká část zemí takovýto název používá. Česká republika patří mezi jednu z mála zemí, která nemá ten zeměpisný jednoslovný název nějakým způsobem formalizován. Používání jednoslovného názvu má řadu konkrétních praktických přínosů. Jedná se o jednodušší identifikaci země v zahraničí. To souvisí s důvody propagačními. Jednoslovný název poskytuje větší pružnost pro ekonomický, destinační, kulturní a sportovní marketing země, tak aby byla zřetelně rozlišitelná v mezinárodním společenství. Samozřejmě že praktickými důsledky může být užití krátkého názvu na dresech ve sportu jako součást log.

Jednak je také velmi dobře, abychom měli ustálený překlad zeměpisného názvu vedle názvu formálního Česká republika, protože se používají různé nesprávně vytvořené názvy. To znamená, Česká republika by v této souvislosti měla dát jasný signál. Ústav pro jazyk český potvrdil název Česko a jeho jazykové mutace jako jediný správný termín, a pokud vím, tak za posledních 23 let jazykovědci tento svůj názor nezměnili. Čili není to diskuse nová. K tomuto tématu se Ministerstvo zahraničí vrátilo po přetržce určitého množství let. Užívání krátkého jména Česko nijak neomezuje užívání formálního názvu Česká republika a v právních kontextech a při formálních příležitostech se přirozeně bude nadále užívat formální název Česká republika a jeho oficiální překlady.

Paní poslankyně se ptala na to, jaký bude další postup. Politickou podporu této formě překladu jednoslovného zeměpisného názvu Česko vyjádřili na svém setkání ústavní činitelé, to znamená prezident republiky, předsedové Poslanecké sněmovny, Senátu, ministr zahraničí, předseda vlády a ministr obrany. To byl tedy výstup z jednání ústavních činitelů a na základě této schůzky a této politické deklarace připraví ministr zahraničí Lubomír Zaorálek materiál pro informaci vládě s tím, že vláda se tímto tématem bude zabývat. Ministr tam popíše celou genezi včetně stanovisek příslušných odborníků, jazykovědců k této věci a poté, kdy vláda tuto informaci projedná, tak Ministerstvo zahraničí předloží oficiální návrh do příslušné databáze OSN. To znamená, Ministerstvo zahraničí poté požádá o notifikaci zkráceného názvu do databáze Organizace spojených národů.

Tolik velmi stručně odpověď na tuto interpelaci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně bude pokládat doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Já opět děkuji za slovo. Vážený pane premiére, nevyčerpal jste svou odpovědí to, co jsem úplně chtěla vědět. Mě hlavně zajímá, že nebyla žádná podrobnější debata na toto téma. Jak jsem pochopila, vzniklo to na Hradě, když jste jmenoval ústavní činitele, když jste se sešli, ale myslím, že by to zasloužilo větší veřejnou debatu. Čili jaký vidíte horizont? Já bych to viděla ještě jako otevřené téma. Přiznám se i já dobrovolně, že ani to Česko, které už je běžně používáno, je jakoby zobecněno, nepoužívám, raději Česká republika i v té češtině. Ale vím, že Ústav pro jazyk český toto přijal. Tak ještě prosím, až to bude v té angličtině se takto dále odvíjet, jak jsem se zmínila, že ani toto zatím není právoplatně nikde odsouhlaseno, že by to bylo anglické slovíčko.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já se tedy přiznám bez mučení. Já také mnohem častěji používám Česká republika než Česko. Ale ten pojem Česko už u nás za poslední léta zdomácněl. Je obecně používán v médiích. Používají ho občané také velmi často. I v zahraničí čas od času se snaží vyjádřit náš název jednoslovně. Dopadá to různě. To možná povzbudilo ministra zahraničí, aby s touto iniciativou přišel. Určitě nikdo nikoho nebude nutit k tomu, kterou z těchto alternativ má používat, jestli má používat oficiální název České republiky Česká republika, nebo ten jednoslovný název Česko. Jde o to, abychom skutečně měli oficiální překlad.

Děkuji paní poslankyni za její upozornění, které se týká názoru na správnou gramatiku v angličtině. Určitě na to upozorním pana ministra zahraničí, aby se i této věci Ministerstvo zahraničí věnovalo. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní již dávám slovo dalšímu v pořadí a tím je pan poslanec Ladislav Šincl, který přednese svoji interpelaci na pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, v úvodu vám dám hádanku. Má vysokoškolský titul, nervy z železa a plat, se kterým sotva uživí svou rodinu. Proto mnozí mají ještě další zaměstnání. Na nich záleží, jak budou vzdělány naše děti a jak vzdělaná bude i naše budoucí generace. Kdo to je? Napovím vám. Je to český učitel.

V českém školství pracuje přibližně 250 tisíc lidí. Nároky na ně se neustále zvyšují především s ohledem na probíhající inkluzi, připravovaný kariérní řád a další úkoly. Přitom jejich platy nerostou téměř vůbec. Situace je tak vážná, že drtivá většina absolventů pedagogických škol raději jde pracovat jinam než do našich škol, protože v jiných oborech si mohou najít lépe placenou práci. Navíc řada stávajících

učitelů si hlavně kvůli nízkým platům začala hledat práci jinde. Díky tomuto stavu se tak stále více škol v České republice postupně potýká s malým počtem kvalitních odborníků.

Ve své poslanecké kanceláři jsem se nedávno setkal s dnes již bývalým učitelem a ptal jsem se ho, proč již nepracuje ve školství. Odpověděl mi, že učit ho vždy bavilo a chtěl to dělat, ale dostává dnes vyšší plat jinde než jako učitel, a proto nebylo co řešit.

Vážený pane premiére, myslím si, že se shodneme na tom, že vzdělání je jednou z nejdůležitějších oblastí, které se vláda musí věnovat. Co se týká zdravého vývoje naší společnosti po stránce sociální, kulturní, ekonomické, kvalitní a dostupné vzdělávání je bezesporu jeho hlavním pilířem. Za kvalitní vzdělání odpovídají především samotní učitelé, které je potřeba také zaplatit. Proto bych se vás, pane premiére, chtěl zeptat, jak se vyvíjely platy učitelů v naší zemi, protože současný stav se mi zdá velmi nevyhovující. Má druhá otázka by pak směřovala na váš výhled do budoucna, tedy jak se budou vyvíjet platy učitelů v příštích letech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážené poslankyně, jak už zde bylo řečeno, platová situace ve školství uspokojivá není. Souvisí to s tím, že v uplynulých letech se odměňování pracovníků ve školství neodvíjelo nějakým rovnoměrným způsobem, neodvíjelo se v rámci nějakých systémových opatření, ale spíše to byly jednorázové kroky, jako například v roce 2011, kdy došlo k úpravě platových tarifů pro pedagogické pracovníky s cílem tedy zvýšit nástupní platy lidí, kteří přicházeli do školství. Nicméně to samozřejmě narazilo na limit finančních prostředků, které tehdy na to opatření byly věnovány, protože ty dvě miliardy korun, které tehdy byly k dispozici, rozhodně nemohly umožnit nějakou reformu tarifů, které jsou používány pro odměňování ve školském systému.

Já bych byl velice rád, abychom využili té současné situace, ve které se nacházíme. Česká ekonomika roste, výrazně rostou i daňové příjmy veřejných rozpočtů. Máme nízkou nezaměstnanost. V loňském roce byl deficit veřejných rozpočtů asi čtyři desetiny procenta, to znamená, patřili jsme mezi země, které hospodařily v rámci Evropské unie s nejnižším schodkem. A v této situaci, když roste ekonomika, rostou daňové příjmy státu, tak je zde příležitost pro to, abychom napravili problémy v odměňování zaměstnanců veřejného sektoru tam, kde cítíme největší problém.

Pro to, abychom mohli zajistit kvalitní vzdělávání, potřebujeme mít dobře připravené a motivované učitele. V současné situaci z hlediska průměrného platu, který dnes je ve školství, tak rozhodně o dobré motivaci hovořit nemůžeme. Jeden z nástrojů, který vláda má k dispozici, je samozřejmě otázka tarifních platů, to znamená platového tarifu, tarifní tabulky. Vláda může rozhodnout o změnách této tarifní tabulky a zvýšit tarifní platy. Je to samozřejmě nejjistější cesta, jak k zaměstnancům ve školství tyto finanční prostředky dostat. My jsme se snažili

v uplynulých dvou letech o zvýšení tarifních platů pro všechny pracovníky, kteří ve školství působí, to znamená jak pro pedagogy, tak i pro ty, kteří pracují v těch dalších profesích. To navýšení se pohybovalo kolem tří, respektive tří a půl procenta z hlediska zvýšení tarifu.

Já jsem přesvědčený o tom, že v rámci přípravy rozpočtu na příští rok bychom měli mít větší ambici a že bychom měli využít současné dobré hospodářské situace k tomu, abychom výraznějším způsobem navýšili odměňování ve dvou oblastech.

Za prvé se to týká zdravotnictví, kde máme velký problém právě proto, že zejména zdravotní sestry v situaci, kdy je nízká nezaměstnanost, získávají na trhu práce atraktivnější nabídky, které přináší menší nároky, menší stres, než je práce ve zdravotnictví, často za stejné nebo i vyšší finanční prostředky. Tady máme poměrně značný problém. A my musíme dát lidem ve zdravotnictví signál, že mají zůstat a že nemají odcházet. Tam si myslím, že bychom měli přidat výrazněji.

Stejně tak ale si myslím, že bychom měli dát jasný signál, který se týká školství, odměňování lidí, kteří pracují ve školství, a i tam by mělo dojít k výraznějšímu nárůstu. Proto podporuji návrh, se kterým přišla ministryně školství Valachová, která navrhuje, aby se v příštím roce mzdový tarif ve školství zvýšil o deset procent pro zaměstnance ve školství, a navrhuje tedy příslušným způsobem navýšit rozpočtovou kapitolu Ministerstva školství. Chci potvrdit, že to je jedna z důležitých priorit, o které nyní budeme jednat v rámci vládní koalice. Budeme o tom jednat i na příštím jednání vlády, kde nás čeká debata o konvergenčním programu, který vytváří podmínky pro přípravu celého státního rozpočtu na příští rok. Já budu jako předseda vlády jednoznačně podporovat návrh na to, abychom ve školství dosáhli vyššího tarifního nárůstu.

Samozřejmě že je důležité, abychom nezapomněli ani na ostatní zaměstnance veřejného sektoru. Tam budeme navrhovat, aby ten nárůst byl alespoň o pět procent. Ale samozřejmě uvidíme, jak dopadne jednání na vládě.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Jsem velmi rád, že váš pohled je stejný jako můj a že vláda dělá konkrétní kroky, které zajišťují dostupnost vzdělání u nás v České republice. Ale problém je v tom, že aspoň podle mediálních výstupů pan ministr financí Andrej Babiš moc nepočítá s vámi uvedeným navýšením, které bych si já samozřejmě moc přál, a k navýšení platů učitelů se moc nemá. Věříme, že uděláte vše pro to, abyste ho v budoucnu přesvědčil, aby měl kdo v budoucnu učit naše děti. Smutné a demotivující pro naše učitele je totiž to, že v porovnání s ostatními vysokoškoláky placenými také z veřejných prostředků platy učitelů jsou daleko hluboko pod platy třeba lékařů, právníků, techniků nebo jiných vysokoškolsky vzdělaných pracovníků například ve veřejné správě. Já pevně věřím, že se o to zasadíte, aby učitelé měli platy zvýšené a aby se jim vyplatilo chodit do práce a učit naše děti. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuju. Poprosím pana premiéra o odpověď. Nebude reagovat. Dobrá.

Nyní prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Petr Fiala, aby přednesl svoji interpelaci ve věci omezení živnostníků. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane premiére, Občanská demokratická strana v posledních týdnech opakovaně předkládala návrh na vrácení možnosti osobám samostatně výdělečně činným, které využívají výdajové paušály, uplatňovat slevu na dani na manželku a děti, protože podle nás není správné, aby jeden mohl a druhý nemohl jenom podle toho, jakým způsobem eviduje svoje náklady. Náš návrh byl opakovaně vládní koalicí zamítnut a teď jsem zaznamenal nějakou informaci, že koaliční rada se dohodla na velmi podobném návrhu. Tak já jsem samozřejmě rád, i když se musím zeptat, proč jste nepodpořili náš návrh. Předpokládám, že jenom kvůli principu, že ho podala Občanská demokratická strana.

Co mě však zaráží na té dohodě, je související návrh na omezení výše výdajových paušálů všem. Nyní je limit pro uplatnění paušálu dva miliony korun z příjmu. Vaše vláda, Ministerstvo financí, chce ten strop dát na jeden milion. Já se ptám, pane premiére, čím jsou živnostníci pro vaši vládu tak nepohodlní, že vymýšlíte jednu komplikaci, jedno omezení za druhým. Jsou opravdu živnostníci takovým zdrojem problémů, takovým zdrojem daňových úniků, že musíte neustále vymýšlet, jak je nějakým způsobem omezit? Proč raději vláda nezjednodušuje daňový systém, abychom nebyli na 122. místě na světě podle Světové banky?

Taky se ptám, proč došlo ke změně názoru u ČSSD. Tady bych připomenul rok 2005, kdy současný ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek říkal: Paušály by měly vést ke zjednodušení podnikání pro osoby samostatně výdělečně činné, protože jim to podstatně sníží účetní agendu, omezí riziko případného zpochybnění nákladů, jak se občas stává. Tolik Jan Mládek před zhruba deseti lety. A nyní to vypadá, že sociální demokracie výrazně změnila názor na paušály, na živnostníky a snaží se jim ten život zkomplikovat. Tak jak to, pane premiére, je?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pravda je taková, že výdajové paušály u živnostníků se zvýšily v době, kdy tady byla vláda vedená sociální demokracií. To bylo v letech 2005–2006. Tehdy se zvýšily výdajové paušály pro živnostníky, ale současně také platilo, že živnostníci odváděli tzv. minimální daň právě proto, že zde byla kombinace minimální daně a vyššího daňového paušálu. Prostě proto, že ten systém je dnes takový, že státní rozpočet nestojí na dani od samostatně podnikajících osob, státní rozpočet stojí na dani, kterou platí zaměstnanci, kterým je ta daň strhávána, aniž by s nimi kdokoli diskutoval, a státní rozpočet stojí na dani z přidané hodnoty, kterou platí všichni občané, když nakupují, a stojí na spotřebních daních. To jsou ty hlavní příjmy státního rozpočtu. Určitě ta daň, která se vybírá od osob samostatně výdělečně

činných v posledních letech, výrazně klesla, dnes se pohybuje v řádech dvou tří miliard korun ročně. To znamená, zo není výrazný příjem z pohledu státního rozpočtu. No a když tedy ty paušály byly zvýšeny během let 2005, 2006, pak byly následně ještě zvýšeny za Topolánkovy vlády, ale současně byla zrušena ona minimální daň, což vedlo k dramatickému propadu výběru daně z příjmů od osob samostatně výdělečně činných. Ten propad byl tak dramatický, že dokonce i pravicová vláda, kde byla ODS, tak v roce 2013 zrušila slevu a daňové zvýhodnění v rámci tzv. protischodkového balíčku. To znamená, že samotná pravicová vláda zrušila ty slevy na dítě u živnostníků v situaci, kdy jí chyběly peníze do státního rozpočtu.

Samozřejmě že to odebrání není spravedlivé, protože zakládá nerovnost mezi bezdětnými poplatníky a poplatníky s vyživovaným dítětem. A tady je zřejmé, že dříve nebo později budeme muset přistoupit k tomu, aby se podmínky srovnaly, to znamená, aby se slevy na dani na dítě vrátily i těm poplatníkům, kteří jsou osobami samostatně výdělečně činnými. Jedná se o slevy na dítě a také o slevy na manželku. Nicméně je současně důležité zajistit, aby se úplně nezhroutil výběr daně v této oblasti, a proto v rámci té debaty, kterou v koalici vedeme o tom, že by se živnostníkům vrátila sleva na děti a manželku, současně vedeme debatu o tom, aby se snížil limit na výdajové paušály na jeden milion korun ze současných dvou milionů korun.

Chci upozornit na to, že ten limit je v Evropě nastaven velmi různě, tam kde se uplatňují paušály. Většinou paušály byly zavedeny do daňových systémů proto, aby znamenaly výrazné administrativní zjednodušení pro malé podnikatele. Zavedení paušálů, tam důvod nebyla daňová optimalizace, ale důvodem bylo snížit administrativní nároky pro malé podnikatele, tak aby nemuseli složitě dokládat výdaje, ale mohli uplatnit zjednodušené daňové přiznání prostřednictvím paušálu. Například na Slovensku je výdajový paušál nastaven ve výši 5 tisíc eur, tzn. 135 tisíc korun, tzn. to je mnohem nižší míra nastavení toho stropu, než je v současné době používána ve České republice ve výši dvou milionů korun.

To potenciální snížení ze dvou milionů na jeden milion korun není nahodilé, ale směřuje také ke sjednocení tohoto stropu s částkou obratu, od kterého se poplatník povinně stává plátcem daně z přidané hodnoty. To znamená, mělo by být do budoucna toto stanoveno obdobným způsobem.

Takže ano, vedeme v koalici debatu o tom, abychom narovnali tuto situaci. Ano, chceme změnit stav, který byl zaveden v roce 2013 v rámci protischodkového balíčku tehdy pravicovou vládou. Ano, usilujeme o to, aby to mělo co nejmenší dopady na státní rozpočet, aby nás to nepřipravilo o finanční prostředky, a chceme tedy toto opatření doprovodit tím, že by se snížil ten celkový strop pro uplatnění paušálu ze dvou milionů korun na jeden milion korun.

Současně chci připomenout, že OSVČ platí nižší odvody na sociální a zdravotní pojištění.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Takže já jsem z toho skutečně pochopil, že návrh Občanské demokratické strany nebyl přijat pouze proto, že to je návrh Občanské demokratické strany, jinak byl správný.

Ale chtěl bych se vás zeptat, pane premiére, jestli vám správně rozumím, tak ten milion korun omezení výdajových paušálů, to je jako první krok. Pak začnete přemýšlet nad tím, že to vlastně taky není dostatečné, a vrátíte se k té minimální dani. Je to opravdu úmysl vaší vlády? A nebylo by naopak rozumnější, když jste sám říkal, že ty příjmy z toho jsou opravdu malé, nechat ty živnostníky být, nevymýšlet jim pořád nějaká omezení a zaměřovat se na ty, kde opravdu dochází k velké optimalizaci daní, a to jsou velké firmy, nadnárodní korporace a další a další? Dnes ostatně o tom poprvé mluvil na tiskové konferenci ministr financí. Já jsem rád, že ministr financí si všiml toho, co my říkáme dlouho, že ty daňové úniky se neodehrávají v tom segmentu živnostníků a drobných podnikatelů, ale úplně jinde.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: My se snažíme, vážené poslankyně, vážení poslanci, ucpávat díry, které existují v našem daňovém systému. Snažíme se tedy, abychom omezili daňové úniky, abychom zabránili daňovým podvodům, na tom budeme pracovat i nadále. I když s tím pravice nesouhlasila, tak jsme zavedli kontrolní hlášení u daně z přidané hodnoty. I když s tím pravice nesouhlasila, tak jsme prosadili zákon o elektronické evidenci tržeb. Doufám, že se ho podaří spustit tak, jak avizuje Ministerstvo financí, 1. prosince. A samozřejmě že se chceme dívat na všechny formy agresivní daňové optimalizace, včetně toho, kdo tady v České republice využívá offshory, kdo tady v České republice má tendence využívat daňové ráje, a všem těmhle subjektům musí specializovaný finanční úřad věnovat dostatečnou pozornost.

Já jenom nevím, jestli z pohledu pravice je dobré vytahovat téma těch daňových slev na děti a na manželku u OSVČ, protože, já už jsem to tady říkal jednou, byla to pravicová vláda, která u živnostníků tyto slevy zrušila. To nebyla moje vláda ani minulá sociálně demokratická vláda. Byla to pravicová vláda, která ty slevy zrušila s argumentem, že potřebuje peníze do státního rozpočtu. Čili mně připadá teď trošku pokrytecké, když přichází konkrétně teď Občanská demokratická strana a říká – my to těm živnostníkům vrátíme. Tak jestli se na tom shodneme, tak to udělejme. Ale proč jim to musíme vracet? Vůbec bychom jim to nemuseli vracet, kdyby tehdy pravicová vláda ty slevy nezrušila.

A současně je potřeba jasně říci, že pokud jde o odvody na sociální a zdravotní pojištění, tak živnostníci v průměru odvádějí méně než zaměstnanci. V tom spočívá výrazná preference, kterou už dnes mají z hlediska odvodů do veřejných rozpočtů. To je realita.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení času. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Adamovou, aby přednesla svoji interpelaci na pana premiéra ve věci respektování rozhodnutí soudu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Vážený pane premiére, minulý čtvrtek vypršela lhůta, do které podle pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 měla ČSSD zaplatit 337 mil. korun bývalému advokátovi Zdeňku Altnerovi za služby ve sporu o Lidový dům. Samozřejmě tady asi nemusím připomínat zrovna vám, o čem v tomto sporu šlo a jak se vyvíjel. Nicméně soud rozhodl zcela jasně. Bylo pouze na sociální demokracii, jaké podmínky ve smlouvě s advokátem stanoví a podepíše. Stanovená odměna odpovídala platným zákonům a bývá běžně užívaná. Soudkyně sice připustila, že šestnáctileté trvání soudu způsobil pouze Zdeněk Altner, sociálním demokratům ale podle ní nikdo nebránil, aby sporné peníze uložili do úřední úschovy. ČSSD totiž zaplatila Altnerovi v roce 2000 jen část odměny, a to 17 mil. korun. Zbytek odměny dala do úschovy. Ovšem nedala mu nikdy nic z podílu na nájemném Lidového domu, i když takový slib podepsala. Ačkoliv se dlužná částka vyšplhala do závratných výšin, ČSSD musí jako každý jiný subjekt nebo jedinec v tomto státě respektovat pravomocný rozsudek soudu.

Nejde mi tedy vůbec o to, s kým byl váš soud veden, vůbec nechci ani být obhájcem pana Altnera. Jde mi o výsledek tohoto soudního sporu a šlo by mi o něj, i kdyby byl veden s kýmkoli jiným, pokud by výsledkem byl stejný postoj ČSSD, jaký zastáváte k tomuto soudnímu rozhodnutí.

Vážený pane premiére, zachová se ČSSD tak, jak se na stranu, která se hlásí k právnímu státu a která i svůj program do voleb roku 2013 zaštítila heslem "prosadíme dobře fungující stát", sluší a patří, nebo bude dávat dále občanům České republiky signál, že ani pravomocné rozhodnutí soudu pro ně nemusí být směrodatné a že jej nemají respektovat, že dluhy se platit nemusí? Uvědomte si, jaký signál tím vysíláte směrem právě k veřejnosti. (Předsedající upozorňuje na čas.) Jak můžete po lidech chtít, aby oni chtěli a respektovali rozsudky soudů a důvěřovali české justici, když to sami neděláte? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. A poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, samozřejmě že dluhy se platit musí a to vůbec nikdo nezpochybňuje. My jsme si ale od pana Altnera žádné peníze nepůjčili. My tady čelíme rozhodnutí soudu, které je do značné míry bezprecedentní a které ukládá sociální demokracii, aby platila za služby, které nikdy nedostala. To je ten velký problém, který tady je. Samozřejmě uznávám, kdybychom si od pana Altnera půjčili peníze, tak je nesporné, že bychom tyto peníze měli vrátit. Ale tady je soudní proces, který trvá šestnáct let a ještě neskončil. A není možné, aby se sociální demokracie ani kterýkoli občan České republiky vzdali dopředu svých práv.

Chci také říci, že sociální demokracie v roce 2000 ihned po potvrzení nároku na své tradiční sídlo zaplatila tehdy ještě advokátovi Altnerovi přes 50 mil. korun. Čili není pravda, že by sociální demokracie panu Altnerovi nic nezaplatila. Zaplatili jsme mu tehdy přes 50 mil. korun, to v roce 2000 byla výrazná finanční částka. Není naší vinou, že o velkou část této částky se pan Altner dodnes soudí s dalšími dvěma advokáty, které si na tuto věc zjednal. To znamená, sociální demokracie není jediná, s kým se pan Altner soudí, ale jsou tady i tehdejší právní zástupci, se kterými on spolupracoval a se kterými se soudí o část z těch 50 mil. korun, které tehdy byly sociální demokracií složeny.

Sociální demokracie v tom průběhu šestnáct let odmítala další nároky, požadavky, s nimiž Altner postupně přicházel. Tyto jeho nároky neuznala a ve všech případech s výjimkou tohoto jediného byl Altner u soudu neúspěšný. Jenom připomínám, že před deseti lety požadoval za své služby po České straně sociálně demokratické dokonce 20 mld. korun.

Sociální demokracie bude postupovat v souladu se zákony České republiky. Podali jsme dovolání k Nejvyššímu soudu. Požádali jsme o odklad výkonu rozhodnutí, resp. o odklad právní moci, tzn. soudní spor v této věci ještě neskončil a my využíváme práv, které v rámci zákonů České republiky máme k dispozici, prostě proto, že ten rozsudek nepokládáme za správný a nepokládáme ho za spravedlivý. Odvolací řízení u Městského soudu v Praze trvalo dvanáct let. Dvanáct let rozhodoval Městský soud v Praze a rozhodoval pouze na základě kroků a obstrukcí ze strany bývalého advokáta Altnera. Dokonce i tento městský soud konstatoval ve svém rozhodnutí, že to, že se to odvolací řízení protahovalo dvanáct let, nebyla vina sociální demokracie, ale bylo to výhradně v důsledku kroků, které podnikal advokát Altner. A přece není možné, aby za dvanáctileté protahování tohoto soudního řízení platila pouze jedna strana. Ten rozsudek není spravedlivý, a právě proto sociální demokracie podala dovolání k Nejvyššímu soudu a samozřejmě se plně podřídíme rozhodnutí Nejvyššího soudu v této věci a budeme postupovat v souladu se zákony.

V této chvíli uspokojujeme exekuční příkazy od věřitelů bývalého advokáta Altnera. Uspokojujeme je v pořadí, jak budou nabývat právní moci. Na nás se totiž obrátily subjekty, kterým bývalý advokát Altner dluží finanční prostředky. A v této situaci sociální demokracie musí postupovat tímto způsobem. Tím také budeme vyhovovat usnesení soudu, neboť budeme postupně tyto nároky platit, a tím se také snižuje pohledávka bývalého advokáta Altnera vůči sociální demokracii.

To je tedy postup, který volíme. Je to postup v souladu se zákony České republiky. A musím říci, že bych nepřál nikomu, aby se dostal do této situace, kdy je konfrontován s takto zjevně nespravedlivými soudními rozhodnutími a nespravedlivým postupem, s jakým je nyní konfrontována sociální demokracie.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Já se tedy zeptám velmi stručně. Pane premiére, věříte v to, že soudy v České republice jsou funkční a nezávislé? A mají tomu tedy takto věřit i naši občané?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já chci věřit v to, že soudy jsou nezávislé. Demokratický stát musí počítat s tím – a jeho fungování je podmíněno tím, že existuje nezávislá justice, do jejíhož rozhodování neingeruje žádná jiná politická moc. Ani Poslanecká sněmovna ani vláda ani jakékoli privátní nebo jiné politické zájmy. To je samozřejmě páteř demokratického právního státu. Ale to neznamená, pokud věřím v nezávislou justici, že nemohu polemizovat s konkrétními rozhodnutími konkrétních soudních senátů nebo konkrétních soudců v rámci procesu nalézání práva. A znovu zdůrazňuji, v tomto sporu, který je silně medializován, nejsme na konci tohoto soudního sporu. Jsme v procesu rozhodování. Právě proto, že nejsme na konci, tak zde existují procesní práva, která mohou jednotlivé strany využít. A je jenom na nich, jestli se rozhodnou tato práva využít, či nikoliv. Takže ten proces není u konce, nebylo dokončeno nalézání práva v rámci našeho právního a ústavního systému.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. To byla interpelace paní poslankyně Adamové. Nyní mi dovolte načíst omluvu paní poslankyně Berdychové, která se omlouvá z dnešního jednání od 15 hodin do konce jednání z osobních důvodů.

A nyní již prosím k mikrofonu pana poslance Zdeňka Soukupa, aby přednesl svoji interpelaci ve věci MILoG – minimální mzda v SRN. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já budu dnes interpelovat českého ministra ve věci zákona, který vyšel v Německu asi před rokem. Je to zákon o minimální mzdě. Jak se to týká České republiky? MILoG, jak se zákonu říká ve zkratce, se vztahuje i na firmy z jiných zemí, které posílají své zaměstnance na německé území. Ještě bych to chápal, kdyby šlo o službu pro zákazníka ze Spolkové republiky Německo. Nechápu, že se to vztahuje třeba i na řidiče českého kamionu, který jenom projíždí přes německé území. Po dobu jeho pobytu tam mu musí český zaměstnavatel vyplácet přinejmenším německou minimální mzdu 8,5 eura.

Což o to, já bych vyšší plat českým zaměstnancům přál. Skokové zvýšení je ale pro české zaměstnavatele, jak oni tvrdí, doslova likvidační. To je realita rozdílných ekonomik. V Česku hrozí likvidace některých firem. Hrozí neřízený nárůst mezd. Hrozí proporcionální deformace mezd mezi profesemi. Takový řidič kamionu vyslaný s nákladem do západní Evropy by měl dvojnásobný plat českého učitele, dosáhl by 140 % platu českého lékaře. MILoG navíc vyžaduje i značnou administrativu

v němčině. To všechno jde proti hlavním principům Evropské unie. Při porušení zákona mohou němečtí celníci vyměřit pokutu až půl milionu eur.

Pane premiére, čeští podnikatelé vnímají MILoG jako protekcionistické opatření na ochranu německého trhu. Vím, že Evropská komise zahájila asi před rokem na popud Maďarska, Polska a snad i České republiky proti němu infringement. Jaký je jeho výsledek? Co se dá na ochranu českých zájmů ještě dělat?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, to, co zde bylo zmíněno, je skutečně problém. Je to problém, který dnes už zatěžuje naše vztahy v rámci Evropské unie, zatěžuje také česko-německé vztahy. Vláda je v té věci aktivní. Já se k tomu za malou chvíli dostanu. Nicméně chtěl bych zdůraznit, že problém je šíře působnosti té právní úpravy, která v Německu byla zavedena. Samozřejmě že Německo má právo zavést všeobecnou minimální mzdu. Já jsem stoupenec role minimální mzdy ve společnosti a v ekonomice, takže rozhodně nebudu upírat německé vládě právo, aby zavedla celoněmeckou minimální mzdu. Ale ta mzda, tak jak byla zavedena z hlediska šíře své působnosti, komplikuje výrazně situaci v celé řadě oblastí. Jde o to, že se zákonná povinnost vyplácet minimální mzdu vztahuje nejen na pracovníky, jejichž pracovní poměr se řídí německým právem, a na pracovníky vysílané k výkonu práce do Německa na základě směrnice o vysílání pracovníků, ale vztahuje se také na všechny zahraniční pracovníky, kteří zrovna vykonávají práci na území Německa, zahrnuje v to i zaměstnance v silniční mezinárodní dopravě. To znamená, nejenom v silniční, ale také v železniční a vnitrozemské vodní dopravě. Dokonce včetně případů čistého tranzitu těchto zaměstnanců přes území Německa. To znamená, pokud zde máme dopravce, který pouze převáží nějaké zboží z České republiky do Francie, tak po dobu, kdy projíždí Německem, se na jeho zaměstnance vztahuje německá minimální mzda, německá ustanovení o minimální mzdě.

Čili problém je šíře toho ustanovení, problém je zahrnutí dopravy, a dokonce tranzitní dopravy, a pak samostatný problém je obrovská byrokracie, která je spojena se zavedením tohoto opatření. Protože německá vláda chtěla dosáhnout plné kontroly, a pokud chtěla dosáhnout plné kontroly, tak se zaměřila na důslednou povinnost vyplňovat hlášení formuláře a to je samozřejmě věc, která zvyšuje administrativní zátěž.

My jsme tu věc od samého počátku zpochybnili. Jak ministr dopravy, tak ministryně práce a sociálních věcí jednali se svými protějšky. To téma bylo otevřeno na zasedáních Rady Evropské unie, pokud jde o ministry dopravy. Toto téma jsem rovněž diskutoval na svém jednání se spolkovou kancléřkou 4. května loňského roku. A samozřejmě tady vznikly také společné iniciativy zemí, které jsou dotčeny tímto opatřením. Ony například společně napsaly spolkové ministryni práce a sociálních věcí.

V současné době Ministerstvo práce a sociálních věcí Spolkové republiky Německo v návaznosti na tlak ze strany dalších členských zemí včetně České republiky vyhlásilo moratorium na působnost zákona o minimální mzdě na čistý tranzit do doby, než dojde k posouzení slučitelnosti zákona o minimální mzdě ze strany Evropské unie. To tedy znamená od 30. ledna loňského roku, že v případech mezinárodní dopravy s vykládkou, nakládkou nebo překládkou na území Spolkové republiky Německo jsou v tuto chvíli povinnosti vyplývající z tohoto ustanovení vymáhány vůči zahraničním dopravcům bez ohledu na to, zda se v konkrétním případě jedná o vysílání pracovníků, či nikoliv, a to pod hrozbou pokuty do výše 30 000 eur či 500 000 eur. To znamená, bylo zavedeno moratorium na čistý tranzit, ale v těchto dalších případech dochází k tomu, že se tato pravidla na naše subjekty vztahují.

Musím říci, že Česká republika je připravena intervenovat v případném řízení před soudním dvorem ve prospěch výkladu, že aplikace je v rozporu s právem Evropské unie. Uvidíme, jakým způsobem se tedy bude vyvíjet příslušné soudní řízení a jestli v jednání mezi Evropskou komisí a Spolkovou republikou Německo nedojde k nějakému smírnému řešení dohodou tak, aby se omezila působnost celoněmecké minimální mzdy na dopravce, zejména ve vztahu k dopravcům, kteří pouze tranzitují přes území Německa.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Víte, mě velice překvapila jedna věc. My jsme ve výboru pro evropské záležitosti nedávno projednávali navrhovanou směrnici Evropského parlamentu, která v podstatě doporučuje uplatnit tento princip po celé Evropě. Jen tak pro zajímavost, je známo, že se k podobnému kroku jako německá vláda chystají třeba v Dánsku. A v Dánsku už je minimální mzda 14,5 eura. Takže to má v podstatě dominový efekt a nevíme, kde se to zastaví.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Myslím, že právě proto, aby bylo zřejmé, v jaké podobě by jednotlivé země podobná ustanovení měly zavádět, tak je důležité, aby bylo jasné, jestli je to německé pravidlo, tak jak bylo zavedeno, v souladu s právem Evropské unie. K tomu je důležitý přezkum ze strany Evropské komise, který už jsem zmínil, který byl zahájen 19. května loňského roku. Evropská komise zahájila řízení o porušení smlouvy proti Spolkové republice Německo a Evropská komise v tuto chvíli vyhodnocuje odpověď Německa na výtky, které byly Německu v této věci adresovány. Je tedy v zájmu České republiky, ale i dalších zemí, zejména z té východní části Evropy, aby Evropská komise co nejdříve vydala své stanovisko v této věci, aby byly jasné další kroky, které v této věci Evropská komise podnikne. A určitě česká vláda bude toto téma na příslušných fórech otevírat tak,

abychom dali najevo Evropské komisi, že máme zájem o vyřešení této otázky a o to, aby tady bylo zřejmé, do jaké míry ta německá směrnice porušuje příslušné smlouvy v rámci Evropské unie. Naším cílem je, abychom omezili dopady tohoto ustanovení na naše dopravce, zejména pokud jde o tranzit. Ale samozřejmě budeme usilovat také o to, aby k těm omezením došlo i v případech, které se týkají vykládky, nakládky, překládky na území Spolkové republiky Německo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Klučku, aby přednesl svoji interpelaci na pana premiéra ve věci strategie vlády pro boj se suchem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, kteří tady trpělivě sedíte na ústních interpelacích, chci se především vyjádřit k tomu názvu. Ono to ne úplně vyznačuje celý problém, ale to slovo boj – my bojujeme především s nepřítelem, bojujeme s kriminalitou, ale boj se suchem. Sucho je ohromným fenoménem, který v současné době doprovází vývoj nejen v Evropě, ale i ve světě. Sucho je příčinou mnoha problémů migračních. Zvyšuje nám migrační vlnu lidí, kteří utíkají ze svých domovů právě proto, že tam nemají pitnou vodu.

Česká republika se nazývá takzvanou střechou Evropy. Uvědomme si, že od nás odtékají do sousedních států veškeré vody. Ty, které spadnou v dešťovém spadu, ale rovněž i ty, které pramení u nás v České republice. Máme postavenou soustavu přehrad, a jak se zdá, nestačí na to, abychom pomaličku nemohli přemýšlet o dalším rozšíření těchto staveb v zájmu toho, abychom zadržovali vodu na našem území a měli vodu k dispozici nejen jako pitnou, ale i užitkovou, především pak pro průmysl, pro atomové elektrárny a pro další segmenty, kde se bez ní neobejdeme.

Docela slušně jsme začali řešit věci v protipovodňové soustavě. Řešíme prevenci povodní. A já se, pane premiére, ptám, jak vláda v této chvíli v souvislosti i s tou protipovodňovou situací, jak míní řešit věci kolem sucha a budoucnosti dostatku vody v České republice.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, rozhodli jsme se, že se začneme systematicky věnovat problematice sucha bez ohledu na to, že to byl právě loňský rok, kdy sucho způsobilo značné škody. Tady nejde o jednotlivé události, které zažíváme, ale jde o celek. Když se podíváme na klimatický vývoj v posledních letech, tak máme stále vyšší teploty i tady v České republice a máme stále menší množství srážek. To je prostě trend, který zažíváme, a je potřeba, aby na něj vláda reagovala. Rozhodli jsme se, že tohle bude cesta, kterou se vydáme.

V minulosti se vlády věnovaly zejména nezbytnosti prevence před povodněmi. Určitě to bylo namístě. Od roku 1997 jsme zažili devět povodní, pět z toho byly

extrémní povodně. Boj proti povodním se stal významným cílem vodohospodářů a byly na to poskytnuty velké finanční prostředky. Ale následkům klimatických změn byla věnována mnohem menší pozornost. Podle průměrného scénáře vývoje klimatických změn se v následujících desetiletích předpokládá pokles kapacity stávajících zdrojů povrchové i podzemní vody o jednu čtvrtinu. Proto je naprosto nezbytné v dostatečném předstihu připravovat kombinaci adaptačních opatření k omezení negativních důsledků změn klimatu.

Čili souhlasím s tím, že ten boj se suchem není úplně ideální název. Jde spíše o to, abychom se dokázali přizpůsobit změnám klimatu, které zažíváme. Zčásti se mu samozřejmě také snažíme čelit. Ale jde o to se přizpůsobit a připravit se na situaci, která přijde, odpovědně.

Platí to, co zde bylo řečeno od pana poslance Klučky. Jsme zranitelnější než okolní státy, protože prakticky veškerá voda od nás odtéká k našim sousedům. Naše vodní zdroje jsou závislé na atmosférických srážkách. A pokud jde o disponibilní zásoby vody vztažené na jednoho obyvatele, tak Česká republika patří k zemím v rámci Evropské unie, které tyto částky mají nejnižší. Naštěstí zatím využíváme přibližně polovinu těchto zdrojů, a proto to v současné době nepůsobí žádný viditelný problém.

Ministerstvo životního prostředí zpracovalo v loňském roce koncepční dokument Strategie přizpůsobení se změnám klimatu v podmínkách České republiky. Vláda schválila tuto adaptační strategii. Zpracovává se národní akční plán adaptace na změnu klimatu, který by už měl zahrnovat jednotlivá konkrétní opatření, prostě to, co budeme dělat. Klíčová jsou opatření na zadržení vody v krajině. Od šetrného hospodaření na zemědělské půdě přes pěstování přírodně blízkých lesních porostů, nápravu degradovaných vodních toků, využití srážkové vody v sídlech a podobně.

V roce 2014 vznikla dohodou ministrů zemědělství a životního prostředí meziresortní komise nazvaná VODA–SUCHO. Cílem je vytvořit koncepční dokument k realizaci opatření ke snížení následků případného sucha. Komise v červenci minulého roku předložila vládě materiál Příprava realizace opatření pro zmírnění negativních dopadů sucha a nedostatku vody. Cílem je zahájit zpracování dlouhodobé koncepce zabezpečení ochrany České republiky před škodlivými následky sucha. Vláda materiál v červenci minulého roku schválila. Uložili jsme jednotlivým ministerstvům, aby realizovala opatření, která v tom materiálu byla navržena, a Ministerstvo životního prostředí a zemědělství mají do 30. června příštího roku předložit vládě koncepci ochrany před následky sucha na území České republiky na základě zkušenosti z těch všech realizovaných opatření. Jsem přesvědčen o tom, že tak jak jsme ten proces nastartovali, je tam zhruba 50 úkolů pro jednotlivá ministerstva, velkou část z nich řeší právě Ministerstvo zemědělství, je zde součinnost několika resortů.

A jenom abych se ještě zmínil k těm klíčovým opatřením, jsou celkem tři. První opatření by mělo omezit poptávku po vodních zdrojích, zlepšit efektivitu využívání vodních zdrojů. Další opatření by mělo regulovat požadavky na vodní zdroje v problematických obdobích a zlepšit plánování v oblasti vodních zdrojů. A třetí opatření by mělo zvýšit množství a kvalitu vodních zdrojů, to znamená šetrný

management krajiny, využívání srážkové vody a další opatření, která by nám mohla reálně pomoci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec nechce položit doplňující otázku, proto prosím dalšího v pořadí a to je pan poslanec Ondráček, aby přednesl svou interpelaci na pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, paní předsedající. Tak jako kolega zmínil svůj název, tak můj název je také zajímavý: odmítání mozků.

Pokud si vzpomínám, pane premiére, nedávno jste se sešel se zástupci zdravotnických odborů, ale nejsou to pouze odbory zdravotnické, jsou to odbory i Svazu průmyslu a obchodu a i významní podnikatelé, kteří říkají, že prostě nemáme pracovní sílu, že nám pracovní síla chybí, že nám chybí technici, inženýři, lékaři. Vy přislibujete, že tuto věc budete řešit a že si umíte představit, že takové lidi bychom mohli získat v zahraničí, a i tuto věc byste podporoval. Myslím, že příští týden byste měl být u nás v Královéhradeckém kraji, myslím, že dokonce v Jičíně, kde byste na toto téma vedl s námi diskusi.

Já mám úplně opačnou zkušenost, kdy jsem schopen sehnat lékaře, techniky, a náš odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra dělá všechno pro to, doslova všechno pro to, aby sem ani jeden z těchto kvalifikovaných lidí nepřišel. Takže zavíráme dveře lékařům, kteří by byli schopni se okamžitě postavit za operační sál, okamžitě pracovat a mohli by nahradit ty lékaře, kteří nám tak akutně chybí a kvůli kterým zavíráme některá oddělení, ale bohužel, bohužel nic takového se neděje, protože OAMP dělá všechno pro to, aby tito lidé, konkrétně z Ukrajiny, přijít nemohli.

Takže bych požádal přejít spíš od slov k činům. A zeptám se v tom krátkém zbytku času, co konkrétně můžete udělat pro to, abychom vzdělané lidi, kteří u nás chtějí žít a pracovat, neodmítali, ale naopak abychom jim vytvořili takové podmínky, aby se u nás mohli začlenit do společnosti a pracovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já myslím, že řešíme v ČR problém, který je samozřejmě příjemnější, než kdybychom tady měli vysokou nezaměstnanost. My dnes řešíme problém obrácený – máme nízkou nezaměstnanost, ta se pohybuje někde nad 6 % v ČR, a chybí nám asi 117 tisíc lidí na volné pracovní pozice, které jsou oficiálně avizovány, že je možné je v ekonomice obsadit. To znamená, jsme dneska v situaci, kdy ať především privátní sektor, zčásti také veřejný sektor vytváří mnohem větší nabídku zaměstnání, než v tuto chvíli nám umožňuje obsadit náš trh práce. To je jedna věc.

Druhá věc. Máme tady ale současně ještě pořád v evidenci úřadů práce přes 400 tisíc lidí a my bychom se primárně přece měli postarat o to, aby ta pracovní místa byla příležitostí pro naše občany. To by mělo být politikou vlády, a proto se

zaměřujeme na to, abychom hledali možnosti, jak zaktivizovat lidi, které máme v evidencích na úřadech práce. To znamená, na jedné straně tady máme 400 tisíc, nebo víc než 400 tisíc lidí v evidenci, na druhé straně tady máme 117 tisíc volných pracovních míst v ekonomice a máme tady regiony, kde nezaměstnanost se dneska pohybuje kolem dvou nebo tří procent. To je třeba příklad Rychnovska v Hradeckém kraji, kde buduje novou investici společnost Škoda Auto a kde velmi obtížně shánějí samozřejmě v tom regionu nové pracovníky.

Jakým způsobem podpořit, pomoci? Od dubna začínají úřady práce realizovat nový program. Je to příspěvek na dojíždění do práce, to znamená, člověk, který je v evidenci na úřadu práce déle než 12 měsíců, má nárok na to, aby mu po určitou dobu úřad práce přispíval na dojíždění do zaměstnání. Snažíme se tímhle pilotním projektem podpořit mobilitu pracovních sil u lidí, kteří nám dlouhodobě zůstávají v evidenci na úřadech práce. To je mobilizační projekt. Samozřejmě že hledáme i možnosti z hlediska získávání pracovníků jinde, nicméně tady je velmi důležité, aby příliv lidí ze zahraničí nevedl k tomu, že se tady bude rozvíjet mzdový dumping, protože nemůžeme přece vytvářet neférovou konkurenci pro naše zaměstnance tím, že sem budou například prostřednictvím agentur přicházet agenturní zaměstnanci. To už jsme tady zažili v minulosti a vždycky to úplně dobře nefungovalo. Takže ano, měli bychom se zaměřit na získávání pracovníků ze zahraničí, ale v těch profesích, které evidentně a objektivně nejsme schopni obsadit z pohledu našich lidí, zaměstnanců v ČR.

Vláda připravila pilotní projekt, který je realizován od listopadu loňského roku. Připravili jsme zvláštní postup pro vysoce kvalifikované zaměstnance z Ukrajiny. Sem třeba spadají i lékaři, ale i další vysoce kvalifikovaní zaměstnanci, a tady jde o to, že na základě konkrétních požadavků zaměstnavatelů je možné zrychleným způsobem vyřídit tyto konkrétní žádosti. Vyčlenili jsme zhruba 500 míst pro takovéto speciální vysoce kvalifikované žadatele z Ukrajiny na základě požadavků zaměstnavatelů, a jakmile ten projekt bude ukončen, místa budou naplněna, tak ho chceme vyhodnotit a budeme přemýšlet, jakým způsobem budeme pokračovat dál. Jednáme také o otázce umožnění rychlejšího přístupu zaměstnanců z Ukrajiny i na méně kvalifikované profese. Ale tady jsem velmi opatrný a myslím si, že bychom se měli dohodnout na struktuře profesí, u kterých takovýto zrychlený režim umožníme, tak abychom skutečně nevytvářeli problémy na našem trhu práce, a současně to bude znamenat posílení kapacit našeho zastupitelského úřadu na Ukrajině tak, abychom byli schopni vyřizování těchto žádostí administrovat výrazně rychleji, než je tomu dnes.

Takže určitě vláda připravuje tyto projekty, pilotně už jeden zkoušíme. Vůbec se tomu nebráníme. Víme, že je zde silná poptávka ze strany průmyslu po nových pracovních silách, ale současně chceme brát ohled na naše nezaměstnané a usilujeme o to, abychom co nejvíce z nich dostali zpátky na trh práce.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane premiére. Proto jsem to nazval odmítání mozků, protože mně jde o ty vysoce kvalifikované osoby, mezi které jste zařadil právě lékaře. Myslím, že se shodneme, že právě lékaře nebudeme hledat mezi těmi 400 tisíci lidmi, kteří jsou evidováni na úřadu práce, a i pokud by tam někdo takový byl a chtěl by být lékařem, tak asi by to byl poměrně dlouhý proces.

Já myslím, že takový lékař, který je třeba ortoped se specializací na velké klouby a má za sebou desítky a stovky operací třeba Kyjevě a kdekoliv jinde, v Charkově, tak může být pro naše zdravotnictví okamžitým přínosem, a byl bych rád, kdybychom tím zrychleným procesem, o kterém jste hovořil, tyto osoby mohli získat, protože pokud se rozhodly, že chtějí u nás žít a pracovat, tak proč to těmto mozkům, a proto jsem to nazval odmítání mozků, neumožnit. Pokud budete mít zájem, ukážu vám desítky případů, kde OAMP dělá přesně pravý opak. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pane premiére, budete reagovat? Nebudete. Tak prosím k mikrofonu paní poslankyni Kovářovou, aby přednesla svoji interpelaci na pana premiéra ve věci nedostatku dárců krve. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážený pane premiére, původně jsem chtěla interpelovat pana ministra zdravotnictví Němečka, ten však bohužel dost často nebývá přítomen. Jde o celospolečenské téma. Pokud stejně jako já alespoň občas sledujete Facebook, jistě znáte, občas se objevují statusy, které informují o případu nemocného člověka čekajícího na dárce kostní dřeně a vyzývají veřejnost, aby se zaevidovala mezi dárce. Nezbývá než v každém takovém případě doufat, že se najde dárce, který nemocnému člověku bude nápomocný.

V této souvislosti mě napadlo se podívat na to, jak si v dárcovství krve a případně dalších složek vedeme v národním měřítku. Zjištění není, pokud mohu soudit na základě článků, které jsem dohledala, úplně příznivé. Dárci krve hlavně mezi mladými citelně chybí, je jich nedostatek a to je, řekla bych, obrovský problém. Kladu si otázku, jaké jsou příčiny nedostatku dárců. Je v našich silách situaci změnit k lepšímu? Jakým způsobem veřejnost vhodně motivovat? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem si na základě této interpelace vyžádal informaci ze strany jak Ministerstva zdravotnictví, tak ze strany MPSV. Byl jsem informován o tom, že nebyl zaznamenán, pokud jde o situaci v zásobování nemocnic transfuzními přípravky, jejich nedostatek. Je skutečnost, že v posledních letech došlo k systematickému postupnému poklesu počtu registrovaných dárců krve, nicméně tato skutečnost zatím nemá vliv na dostupnost léčivých přípravků, které jsou z lidské krve vyráběny. Každoročně z evidence dárců krve odchází přirozeně zejména z důvodu překročení věkové hranice nebo z důvodu zdravotních omezení kolem šesti až osmi procent osob

a samozřejmě, že by bylo ideální, aby se tento úbytek dárců krve dařilo průběžně nahrazovat. Ministerstvo zdravotnictví se snaží dlouhodobě podporovat akce na podporu dárcovství krve v ČR. Toto dárcovství je podporováno i v rámci stávající legislativy, která upravuje podmínky zejména z pohledu zákoníku práce.

Myslím, že pokud jde o otázku problému nedostatku dárců krve, je potřeba hledat tuto motivaci v zásadě už mimo oblast pracovněprávní legislativy. Tam podle mého názoru je ta věc vyřešena. Vychází se z toho, že dárcovství krve je bezplatné, to znamená, máme tady princip, který je v této oblasti dlouhodobě uplatňován a je fakt. A to, co vítám, že například zdravotní pojišťovny poskytují dárcům krve určité nadstandardní služby v případě, že to mají například v rámci svých programů.

Myslím, že určitě ani Ministerstvo zdravotnictví ani vláda se nebrání diskuzi a nebrání se iniciativám, které by mohly pozitivně zviditelnit otázku dárcovství krve a které by mohly nějakým způsobem zvýšit motivaci pro občany, aby se k dárcům krve připojili. Nicméně chci zopakovat fakt, že z pohledu českého zdravotnictví nebyl zaznamenán nedostatek těchto přípravků, který by ohrožoval fungování systému naší zdravotní péče.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se paní poslankyně, zda chce položit doplňující otázku. Není tomu tak. V tomto případě děkuji panu premiérovi a všem interpelujícím a ukončuji blok interpelací na pana premiéra.

V tuto chvíli přejdeme do bloku interpelací na členy vlády. V tomto případě je prvním vylosovaným pan poslanec Radim Fiala, kterého zde nevidím, tudíž jeho přihláška propadá, a poprosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Kalousek. Prosím ho, aby přednesl svojí interpelaci na omluveného pana ministra vnitra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo paní předsedající. Vážený omluvený pane ministře vnitra, dnes dopoledne jsme na mimořádné schůzi projednávali skutečnosti, ze kterých řada z nás má pocit, že Policie České republiky neměřila všem stejným metrem a že občané České republiky neměli rovnost před zákonem při jejích zákrocích ve dnech 28. až 30. března tohoto roku. Abychom si mohli upřesnit tento pocit, požádal jsem vás, zdali bychom mohli obdržet informaci, kolik bylo zadrženo a perlustrováno občanů České republiky a kolik bylo zadrženo a perlustrováno občanů jiných států, zejména tedy občanů Čínské lidové republiky. Chápu, že tuto informaci teď nemáte k dispozici, a jsem věru rád, že jste omluven, protože tu odpověď bych měl obdržet písemně a pevně doufám, že jí dostanu zcela konkrétní. Ujišťuji vás, že potom s tou odpovědí seznámím celou Poslaneckou sněmovnu. Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Radim Holeček, aby přednesl svojí interpelaci na omluvenou paní ministryni Valachovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážená omluvená paní ministryně, zajímám se o organizaci sportu a jeho financování, zvláště proto, že v našem Ústeckém kraji je spousta dětí, které kvůli špatné finanční situaci svých rodin nemohou sportovat ve sportovních klubech svůj vysněný sport. Je to vážný problém, který MŠMT dlouhodobě neřeší. Letos MŠMT vyhlásilo nový program číslo osm Organizace sportu ve sportovních klubech a tělovýchovných jednotách. Na konferenci k tomuto tématu ve Sněmovně jsme se spolu setkali. MŠMT vyplatí do klubů maximálně 280 mil. korun. Přibližně připadá na jedno sportující dítě asi tisíc korun. To mi přijde opravdu málo.

Proč na tento program plyne tak málo peněz? Ve vaší pravomoci je přerozdělit celkovou částku 3,7 mld. korun. Proč neposkytnete více? Je to kvůli programu sportovní reprezentace? A když už jsme u tohoto programu sportovní reprezentace, z něj už je letos vyplaceno 70 % prostředků, a ejhle, nejvíce peněz je přiděleno Autoklubu ČR. Je auto moto sport důležitější než hokej, fotbal, plavání, atletika a tak dále? Podporou auto-moto sportu přece sportování dětí a mládeže nepomůžete. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji panu poslanci Holečkovi. I jemu bude odpovězeno písemně.

Čtvrtou interpelaci přednese pan poslanec Daniel Korte, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra Andreje Babiše ve věci lhaní ohledně Čapího hnízda II. Prosím pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Pane ministře, dne 10. března tohoto roku jsem za vaší nepřítomnosti, jež je notorická, přednesl interpelaci týkající se vašich čtyř nekompatibilních, navzájem se vylučujících výroků ohledně kauzy Čapí hnízdo. Obdržel jsem vaši písemnou odpověď datovanou dnem 31. března, z níž cituji: "Odpovědi na vaše otázky jsem poskytnul (důraz na tvar slovesa) ve svém projevu na 43. mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny." A tak dále. Ačkoliv jsem se snažil pozorně poslouchat váš téměř dvouhodinový projev, seč jsem byl, odpovědi na mé otázky jsem v něm nezachytil, jelikož jste je neposkytl. Proto mi nezbývá než je položit znovu.

Kdy jste pane ministře lhal? Lhal jste za prvé, když jste opakovaně tvrdil, že nelžete a nekradete? Nebo za druhé, když jste prohlašoval, že na Čapí hnízdo proběhlo několik auditů s výsledkem bez závad? Nebo za třetí, když jste se chlubil, že Čapí hnízdo je váš nejlepší projekt? Anebo za čtvrté, když jste řekl "není to moje, je to nějaký firmy, která patří do holdingu"? V kterém z těchto výroků jste lhal? Já vás upozorňuju, že ty otázky budu klást znovu a znovu, dokud se alespoň k jedné z nich nepřiznáte. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kortemu, kterému bude taktéž odpovězeno písemně.

Pátou interpelaci přednese pan poslanec Ludvík Hovorka, který bude interpelovat tentokráte přítomného ministra, pana ministra obrany Martina Stropnického, ve věci recyklace raket paliva Vrbětice, zkušební provoz. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Dobrý den. Vážený pane ministře, dne 13. 7. 2012 byl spuštěn zkušební provoz Bochemie v areálu muničního skladu Vrbětice a v lednu 2015 připomínkoval prof. Danihelka aktualizovanou bezpečnostní zprávu. Nemám informace týkající se vyhodnocení jednoročního zkušebního provozu, který byl povolen ve stavebním povolení vydaném Vojenským stavebním úřadem v Olomouci. Vedení obce Vlachovice podalo petentům v dubnu 2015 informaci, že výrobní závod Bochemie na recyklaci raketového paliva nemůže vyrábět bez schválené aktualizované bezpečnostní zprávy. Od té doby nejsou dostupné jakékoliv další informace o této aktualizované bezpečnostní zprávě, pokud vůbec nějaká existuje. Stejně tak není známo, zda vůbec a s jakým výsledkem byl vyhodnocen zkušební provoz recyklačního závodu.

Pokud si dobře pamatuji, stavební povolení bylo vydáno pouze na dobu zkušebního provozu, která již uplynula. Při jednání na petičním výboru i při jednání v Poslanecké sněmovně jsem opakovaně žádal o prověření okolností týkajících se vydání stavebního povolení, respektive vydání povolení ke zkušebnímu provozu. Vy jste uvedl, že tyto věci jsou předmětem vyšetřování, respektive šetření. Pokud vím, má dojít k výpovědi nájemní smlouvy do 31. 10. letošního roku. V odpovědi na interpelaci zaznělo, že je povolená činnost výrobního závodu na zpracování zbytků uloženého raketového paliva. Podle informací od občanů Vrbětic však výroba v recyklačním závodě stále běží, především v noci.

Jak je možné, že výrobní závod stále běží, naváží se do areálu další expirované raketové palivo, které se přepracovává na chloristan a v noci opět vyváží? Jaké je množství raketového paliva a chloristanu amonného v areálu ve Vrběticích? Existuje aktualizovaná bezpečnostní zpráva závodu? Můžete ji poskytnout? Byl Vojenským stavebním ústavem vyhodnocen zkušební provoz recyklačního závodu a s jakým výsledkem? (Upozornění na čas.) A byla již prověřena oprávněnost vydání stavebního povolení?

Děkuji, a pokud můžete, poskytněte mi informace. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi a poprosím pana ministra obrany o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, k tomu kolaudačnímu řízení bych uvedl následující. Nejdřív byl povolen zkušební provoz, na jehož základě byla v září 2013 provedena závěrečná kontrolní prohlídka a v návaznosti na výsledky této prohlídky byl vydán úřadem státního odborného dozoru Ministerstva obrany kolaudační souhlas s užitím daných objektů pro recyklaci expirovaného raketového paliva. V rámci řízení o udělení kolaudačního souhlasu se vyjadřovala mimo jiné i Krajská hygienická stanice Zlínského kraje, obec Vlachovice či Český báňský úřad a tyto subjekty byly

obeznámeny samozřejmě s povahou areálu, v němž se nacházejí kolaudované objekty. Zejména v případě Českého báňského úřadu také měly posoudit, zda jsou naplněny povinnosti vyplývající z příslušných právních předpisů, zejména povinnosti týkající se například bezpečné vzdálenosti.

Uvedené subjekty neuplatnily v rámci řízení žádné připomínky. Tím tak bylo potvrzeno, že objekty využívané společností Bochemie, a. s., se nacházejí v bezpečné vzdálenosti od dalších objektů v areálu muničního skladu u Vrbětic i s přihlédnutím k možnému naplnění těchto objektů municí a splňují i další zákonné požadavky. V rámci stavebních řízení, respektive řízení o udělení kolaudačního souhlasu, nebylo rovněž nikdy namítáno porušení právních předpisů.

A jak to vypadá tedy v současnosti. Nájemní smlouvy, a to je určitě důležitá okolnost, nájemní smlouvy, na jejichž základě využívá společnost Eruca Technologies, s. r. o., což je právní nástupce společnosti Bochemie, a. s., objekty v areálu muničního skladu u Vrbětic, byly uzavřeny na dobu určitou, a to do 31. 12. tohoto roku, přičemž se automaticky prodlužují o jeden kalendářní rok, pokud nejsou vypovězeny do 31. 10. příslušného roku. Na základě materiálu schváleného vládou se předpokládá ukončení činnosti společnosti Eruca Technologies v celém areálu muničního skladu u Vrbětic. VTÚ, s. p., tedy v letošním roce do 31. října vypoví smlouvy a nájem skončí ke dni 31. 12. tohoto roku. Pro doplnění uvádím, že již v době uzavírání nájemních smluv si musela být tato společnost vědoma rizika, že její nájemní smlouva nemusí být prodloužena a její činnost tak může být ukončena i bez udání důvodu.

Snad ještě poslední bod, tak to je k tomu současnému provozu nebo k těm současným poměrům, v jakých tam firma působí. Musím říci, že je to regulováno především stanoviskem velitele zásahu, který dál vykonává tu skutečnou výkonnou pravomoc v tom areálu ještě stále. A tam byl povolen částečný provoz recyklačního závodu na základě právě jeho rozhodnutí a on je jedinou osobou kompetentní k povolování, případně zákazu činnosti do doby ukončení IZS v souvislosti s výbuchy. Čili pokud byste, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, potřeboval nějaké ještě detailnější informace stran toho současného stavu, nebo co vedlo velitele zásahu, tak se prosím obraťte na něj. Teď, a to je zase už přesněji k tomu, co jste se tázal, provoz je tam povolen velitelem zásahu od 16 hodin odpoledne do 8 hodin ráno. Proto tedy ti občané mají pocit – a oprávněný – že se tam pracuje. Ale není to něco, co by šlo mimo vědomí velitele zásahu. Přiváží se tam tuhé raketové palivo z Ratají u Kroměříže a produkt jde potom na Ostravsko. Nic tam není skladováno. Čili je to na základě jaksi průtokové metody.

Čili pracuje se tam v nočních směnách, nic tam není skladováno a nájem skončí s tímto kalendářním rokem. To je v kostce asi tak všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane ministře, děkuji za ty odpovědi. Myslím, že pro občany Vrbětic je to dobrá zpráva, pokud bude všechno naplněno podle toho vládního materiálu a smlouva bude vypovězena k datu 31. 10.

Chtěl bych se ale přesto zeptat ještě na tu záležitost prověřování postupu Vojenského stavebního úřadu, který zřejmě podle dostupných zpráv povoloval tehdy výrobu Bochemie právě s tím, že výrobna je umístěna v areálu bývalého muničního skladu. Tudíž nikde v tom povolovacím řízení nebyla ani zmínka o tom, že v sousedních objektech je skladována munice. A to si myslím, že zřejmě došlo k pochybení tohoto stavebního úřadu, a právě proto byly ty pochybnosti a i ten postup byl prověřován. Takže chtěl bych se zeptat i na postup toho stavebního úřadu, jestli už tedy došlo k prověření vydání toho stavebního povolení. (Předsedající: Čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji pane předsedající. Tak já bych hrozně nerad, aby to vyznělo jako tvrzení proti tvrzení, ale z dostupných informací, nebo tak jak jsme se samozřejmě snažili pod vlivem té neblahé události jít do historie a mít co nejpřesnější představu, tak skutečně kolaudační řízení na umístění toho provozu společnosti Bochemie proběhlo v letech 2012, 2013, to už tady ostatně myslím zaznělo, ale bylo v souladu se všemi tehdy platnými právními předpisy včetně toho, že se k němu skutečně vyjádřily všechny příslušné subjekty. A opakuji, neshledaly důvody, proč tento provoz v dané lokalitě nepovolit. Umístění toho objektu je i v souladu s příslušnou vyhláškou Českého báňského úřadu číslo 99/1995 Sb. a jsou tam dodrženy všechny bezpečnostní vzdálenosti a civilní budovy jsou mimo nebezpečí zasažení.

Jenom sděluji to, co jsem tedy našel v nějakých análech, a jenom subjektivně bych si dovolil doplnit, že dobrozdání Českého báňského úřadu bych při vší úctě k tomu stavebnímu úřadu armádnímu stavěl výš, co se týče záruk, že to bude rozhodnuto v souladu se zákonem a s bezpečnostními předpisy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Přejdeme k další interpelaci. Pan poslanec Vladimír Koníček bude interpelovat nepřítomného pana ministra Andreje Babiše ve věci plnění usnesení kontrolního výboru číslo 138. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane ministře, dne 3. září 2015 přijal kontrolní výbor usnesení číslo 138, ve kterém vás požádal, abyste do 31. ledna 2016 předložil kontrolnímu výboru vyhodnocení programu ISPROFIN číslo 112V09 – Výstavba, obnova a provozování státní pokladny, dále zprávu o realizaci projektu Státní pokladny včetně podrobného vyčíslení nákladů na realizaci projektu. Dne 27. ledna kontrolní výbor obdržel váš dopis, který ale bohužel neobsahoval všechny požadované informace, na což jsem vás upozornil dopisem 29. ledna. Dne 17. února

jsem se setkal s vaším náměstkem panem Hejnou, abychom osobně probrali obsah dokumentů, které po Ministerstvu financí kontrolní výbor požaduje. Takže s panem náměstkem jsme si to vyjasnili a pan náměstek Hejna slíbil, že všechny požadované informace Ministerstvo financí doručí na kontrolní výbor do konce března 2016. Je druhá polovina dubna a kontrolní výbor stále postrádá dokumenty požadované v usnesení číslo 138.

Chci se vás, vážený pane ministře, zeptat, kdy dokumenty na kontrolní výbor doručíte, abychom vůbec mohli bod Státní pokladna na výboru projednávat.

A protože mám ještě čas, chci se vás, pane ministře, zeptat, jak si vysvětlujete pojem "bez zbytečného odkladu", protože kontrolní výbor vás v lednu usnesením 163 vyzval a usnesením 175 v únoru opakovaně vyzval, abyste bez zbytečného odkladu předložil vládě České republiky návrh na změnu nároků z nespotřebovaných neprofilujících výdajů na profilující za účelem jejich použití na přípravu a zahájení výstavby sídla NKÚ. Za odpovědi děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koníčkovi, bude mu odpovězeno písemně.

Sedmou interpelaci přednese pan poslanec Jiří Zlatuška, který bude interpelovat pana vicepremiéra Pavla Bělobrádka ve věci tolerance podvodného financování. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane nepřítomný vicepremiére, dne 21. ledna jsem interpeloval ve věci podvodů s veřejným financováním výzkumu, vývoje a inovací. Jedná se o takzvané predátorské publikace, čili fiktivní nebo bezcenné publikace. Dostal jsem 17. února odpověď, ve které se konstatuje, že Rada pro výzkum a vývoj v lednu 2016 se jednomyslně shodla na – cituji – "uplatnění sankcí za výsledky předložené do registru výsledků, které neodpovídají definici výsledku." Nestalo se nic kolem hledání těchto výsledků v Radě pro výzkum a vývoj, nicméně sdružení Věda žije dokladovalo na březnovém akademickém fóru, o jehož obsahu jste pravidelně informován, celkem 672 fiktivních nebo bezcenných, v uvozovkách, publikací v registru, z toho 214 z nich bylo hodnocení 6700 body. Bylo za ně vyplaceno 53 milionů korun a dalších 28 milionů bude vypláceno v dalších letech díky způsobu financování.

Ptám se tedy, jaké vlastní šetření udělala Rada pro výzkum, vývoj a inovace stran těch vykazovaných publikací a kolik jich dále zjistila. Za druhé, komu byly uděleny sankce za těchto nejméně 672 publikací. Za třetí, komu a v jaké výši byly za již známé podvodné vykazované výsledky uděleny sankce. Za čtvrté otázka, zda byly odebrány prostředky ve výši 53 nebo více milionů a byla učiněna opatření, aby tato škoda dále nenarůstala. A za páté, tyto peníze původně nedostali jiní, kteří je měli dostat. Bude jim toto refundováno?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně.

Osmou interpelaci přednese pan poslanec Jiří Junek, který bude interpelovat přítomného pana ministra dopravy Dana Ťuka ve věci kanálu Dunaj–Odra–Labe. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, pane ministře, svoji interpelaci jsem nazval ve věci plavebního kanálu Dunaj–Odra–Labe. Nicméně možná bych mohl začít s takovým vtipem z minulého režimu, který říkal o tom, že všude je Lenin. Otevřu noviny – Lenin, otevřu rádio – Lenin, otevřu televizi – Lenin. Bojím se otevřít konzervu. Mám pocit, že dnes je to obdobně s kanálem Dunaj–Odra–Labe, kdy se o něm všude píše, dokonce se ví, kdy stavba bude zahájena. Pan prezident dokonce sehnal investory atd.

Já osobně jsem se domníval, že kanál Dunaj–Odra–Labe je megalomanská stavba, hluboká jizva, rána v krajině, která v naší zemi a v naší době nemá už místo. Stejně tak to asi chápalo Ministerstvo dopravy, když váš předchůdce ministr Prachař zastavil soutěž na studii proveditelnosti kanálu Dunaj–Odra–Labe, kterou vyhlásil opět jeho předchůdce, prezidentův ministr dopravy Zdeněk Žák, s tím, že celá záležitost měla stát 25 milionů korun. Nyní mě tedy zaráží, když z veřejných zdrojů čtu, že přípravné práce byly obnoveny. Proto se tedy ptám, je-li to pravda. A pakliže ano, na základě čeho se tak stalo. Zdali to bylo vaše osobní rozhodnutí jako ministra dopravy, zda tak rozhodla vláda, nebo zda to bylo na přání pana prezidenta. Dál by mě také zajímalo, co bylo důvodem tohoto rozhodnutí. A dál, kolik nás takové přípravné práce stojí a budou stát.

Já tady zastupuji Pardubický kraj, kde nám dodnes chybí dálnice D35, nyní navíc opět zkomplikovaná tou nešťastnou EIA. Rádi bychom tam také třeba viděli rozšíření železničního koridoru atd. A my jsme možná trošku znepokojeni tím, že se veřejné peníze a čas budou plýtvat na megalomanské projekty, které mohly být zajímavé ještě na začátku dvacátého století, ale dnes podle mého názoru jsou zcela mimo realitu. O kanálu Dunaj–Odra–Labe bylo už mnoho napsáno, mnoho vydáno, mnoho řečeno. (Upozornění na čas.) Dokonce kanál Labe–Dunaj–Odra má své muzeum v České Třebové. Já si myslím, že tam patří. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče prostřednictvím pana místopředsedy, v současné době probíhá výběrové řízení na zpracovatele studie proveditelnosti kanálu Dunaj–Odra–Labe. Úkol vyplývá z části 7 schválené politiky územního rozvoje ve znění aktualizace číslo 1, článek 180, který zní: Prověřit účelnost a reálnost průplavního spojení DOL s cílem posoudit v úplných evropských souvislostech problematiku jeho možné realizace včetně enviromentálních aspektů, přepravní účinnosti a investiční náročnosti jednotlivých větví. Zodpovídá Ministerstvo dopravy ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství.

Nejedná se tedy o přípravu staveb, ale o variantní prověření realizovatelnosti projektu, což je důležité především jako podklad pro rozhodnutí o dalším pokračování územní ochrany tohoto projektu. Na základě výsledků studie bude následně rozhodnuto o případné přípravě projektu nebo některých jeho částí, například napojení Ostravy na oderskou vodní cestu. Výsledná studie proveditelnosti bude rovněž podrobena strategickému posouzení vlivů na životní prostředí SEA.

Já bych ještě dodal, že mě trošku ten dotaz překvapil. Překvapil mě proto, protože v programovém prohlášení a v koaliční smlouvě se koaliční strany zavázaly, že toto posouzení udělají. Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, vy jako koaliční poslanec byste o tom, co se píše v koaliční smlouvě a v programovém prohlášení vlády, a o tom, že jsem těmito dokumenty vázán ve své činnosti, mohl vědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji. Přečtu si pozorně programové prohlášení. Já si myslím, že úplně přímo konkrétně o kanálu Dunaj–Odra–Labe se tam nehovoří. Nicméně jsem se nedozvěděl ještě jednu část mého dotazu, a to kolik ta případná studie bude stát, na kolik nás to vyjde.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pane ministře, prosím, kolik nás to vyjde?

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já se omlouvám, tuhle část jsem neodpověděl. Soutěž probíhá. V současné době byl jeden z účastníků vyloučen. Čeká se na jeho odvolání či neodvolání. My samozřejmě ceny známe. Maximální hodnota je 25 milionů. Nicméně nabídnuté ceny jsou asi o 30 procent nižší, než je tato hodnota. Ale tím, že nebyla soutěž vyhlášena, tak já bych tady nerad spekuloval o celkové ceně. Ta studie by měla být od doby zadání hotová za rok a půl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byla odpověď na osmou interpelaci. Devátou interpelaci přednese pan poslanec Martin Novotný, který bude taktéž pana ministra dopravy interpelovat ve věci PPP v dopravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, já nejsem koaliční poslanec, takže mám větší míru svobody otázek v oblasti dopravy.

Jedním z úkolů, které jste si předsevzal po nástupu do funkce, byla rehabilitace modelu Public Private Partnership, to je partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti dopravních staveb. Jako pilotní projekt jste vybrali 30kilometrový strakonický úsek, který byl vybrán celkem logicky v souvislosti s obtížnou realizací této stavby jinými způsoby. Stavby, které nejsou zařazené do transevropské sítě, nelze financovat ze zdrojů EU. V posledních týdnech jsme se ovšem dozvěděli, že vypsaný

tendr nikoliv na PPP jako takové, ale na poradce, to je ten předchozí, byl zrušen orgánem dohledu pro diskriminaci českých firem. Podmínkou byly realizace silničních PPP projektů, což vzhledem k tomu, že žádný u nás realizován doposud nebyl, těžko u nás někdo může splnit.

V této souvislosti mám na vás dvě otázky. Ta první se týká toho, jak budete dále postupovat v přípravě tohoto i ostatních silničních PPP projektů, jak velké zpoždění a komplikaci představuje rozhodnutí ÚHOSu, jak vidíte časový horizont přípravy a realizace.

A druhá otázka. Nepřipadá vám těch zrušených tendrů v souvislosti s vaším ministerstvem už trochu příliš? Jde o druhý zrušený tendr na výběr poradce po podobném fiasku tendru na poradce u mýta. Obojí zrušení se odehrálo na základě celkem triviálních chyb. Dle některých informací v tuto chvíli ministerstvo obchází tendr na poradce k mýtu sekáním této zakázky na zakázky malého rozsahu, což se bojím, že už by mohlo mít i daleko vážnější konsekvence.

Celkově tedy se ptám: jste spokojen s kvalitou veřejného zadávání vaším ministerstvem? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych především chtěl říci, že jsem svou předchozí odpovědí nechtěl lustrovat, zdali se může někdo na dopravu ptát, nebo nemůže ptát. Já jsem jenom zdůvodňoval, proč tuhle studii musím udělat.

Já se vrátím k interpelaci pana poslance Novotného ohledně PPP projektů. Já bych rád řekl, že náš zájem udělat projekt PPP na dálnici D4 stále trvá. My chceme tento projekt udělat a jsem přesvědčen o tom, že jsme ho připravili dobře, že nám vyšla studie, která potvrzuje realizovatelnost tohoto projektu. Vláda tento projekt odsouhlasila a my jsme vypsali soutěž na poradce. Soutěž na poradce byla podle mého názoru a podle všech posudků, které máme, vypsána správně. My prostě s péčí řádného hospodáře trváme na tom, že ten, kdo nám bude radit, nám radit umí a že má za sebou nějakou zkušenost. Není pravda, že by neexistovaly české subjekty, které umí a mohou v této věci radit. Samozřejmě očekává se, že to budou nějaká mezinárodní konsorcia právnických firem a zkušených poradců.

Důvod, proč nepravomocným rozhodnutím 5. dubna ÚOHS zrušil tuto soutěž... My jsme proti jeho verdiktu dali rozklad a já věřím tomu, že ten rozklad dopadne dobře.

Co se týče vaší druhé otázky, já jsem přesvědčen, že převážná většina našich soutěží je vypsána v souladu se zákonem a správně. ÚOHS v tomto případě má právo samozřejmě posoudit ty věci způsobem, jakým je posuzuje. Mně rovněž nevyhovuje způsob, jakým probíhají některé věci. Ale já jsem tady od toho, abych jednal v souladu se zákonem, a jsem přesvědčený o tom, že najdeme cestu, jak opravdu získat kvalitního poradce pro tuto akci. Já prostě nechci vypsat projekt PPP, který bude za nejnižší cenu vyhrávat typická česká právní společnost, abychom potom

skončili tím, že ten projekt prostě neuděláme. V tom případě si radši zopakuji soutěž na poradce, tak abychom vyhověli těm podmínkám a abychom měli kvalitního poradce, aby ten projekt dopadl tak, jak má. Než ho vypsat špatně, tak si myslím, že je lepší ten projekt nevypsat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec nemá doplňující otázku.

Pokročíme k desáté interpelaci. Pan poslanec Michal Kučera bude interpelovat nepřítomného pana ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci kůrovcem napadených stromů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, vážený pane nepřítomný ministře. Dle mých informací státní podnik Lesy České republiky udělil těžařským firmám pokuty za to, že umožnily rozšíření kůrovce. Kůrovec teď masivně napadá nevhodné smrkové monokultury oslabené suchem. Na některých místech ale dle mých informací přispěly ke kůrovcové kalamitě svým nekonáním také těžařské firmy. Nabízí se jednoduchá úvaha, kterou se těžaři řídí. Čím více bude kůrovce, tím více mohou těžit a tím více získají dřeva z veřejných lesů.

Pane ministře, jakým těžařským firmám, kde a v jaké výši byly uděleny pokuty za to, že nechaly šířit kůrovce?

Chtěl bych vás dále požádat o informaci, jakým smluvním partnerům, kteří provádějí lesnické činnosti v lesích, udělily Lesy České republiky pokutu za to, že nezpracovaly včas kůrovcem napadené stromy v období od roku 2013 do konce roku 2016, v jaké výši pokuty byly, na kterých smluvních územních jednotkách a za kolik kubíků včas nezpracovaných kůrovcem napadených stromů.

Dále vás žádám o informaci, jak tyto pokuty Lesy České republiky vymáhaly a kolik bylo k dnešnímu dni zaplaceno, případně jaké jsou důvody k tomu, že některé dosud zaplacené nebyly nebo nebyly zaplacené v plné výši, respektive byly prominuté.

Vážený pane ministře, uvědomujete si, že se tady zřejmě nastartoval výborný byznys, kdy se nechá rozšířit kůrovec, aby následně firmy mohly více těžit a získat více dřeva z veřejných lesů? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně.

Paní poslankyně Marta Semelová přednese jedenáctou interpelaci. Bude interpelovat pana ministra Milana Chovance ve věci Policejní akademie. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den. Obracím se na vás, pane ministře, ve věci budoucnosti Policejní akademie České republiky. Jako členka školského výboru jsem byla oslovena předsedou akademického senátu, který vyjádřil obavy o její další osud.

Policejní akademie je státní vysoká škola, která zajišťuje vzdělání pro ministerstva vnitra, financí, spravedlnosti, obrany a pro vládu. Kromě toho vzdělává civilní studenty, kteří se připravují na budoucí zaměstnání v oblasti veřejné správy a shora uvedených bezpečnostních sborů.

Na jaře loňského roku jste veřejně prohlásil, že se Policejní akademie rušit nebude. To jste znovu zopakoval v prosinci, kdy jste ujistil, že zrušení této státní školy a její znovuzřízení pod hlavičkou Ministerstva vnitra nepřipadá v úvahu. Avšak v tezích připravovaného zákona, které jste poslal Policejní akademii, je uvedeno, že zákon zřídí Policejní akademii České republiky jako organizační součást Ministerstva vnitra. To znamená, že se zruší Policejní akademie a zřídí se nový subjekt.

A já se ptám proč. Co vás vedlo k takovému obratu? Policejní akademie České republiky funguje bezproblémově, což prokázala jak hloubková kontrola Akreditační komise, tak hloubková ekonomická kontrola Ministerstva vnitra. Uvědomujete si, že hrozí konkrétně 2 100 studentům ukončení studia? Dále minimálně jednoroční přerušení možností vysokoškolsky vzdělávat jakékoli příslušníky bezpečnostních sborů a civilní odborníky v oblasti bezpečnosti? Hrozba přenesení vzdělávání bezpečnostních sborů do soukromé sféry? Dosazení ministerského úředníka namísto samosprávných orgánů akademie?

A konečně, jde o areál na lukrativních rozsáhlých pozemcích s komfortním vybavením, hřištěm, atletickou dráhou, bazénem, odborným zabezpečením a vybavením. Kdo převezme tento areál a veškerý další majetek?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Bude jí odpovězeno písemně.

Dvanáctou interpelaci přednese paní poslankyně Markéta Adamová, která bude interpelovat přítomného ministra kultury Daniela Hermana ve věci státních památek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, já jsem tento podnět dostala od jednoho z voličů a ráda bych se s vámi o něj podělila. Přijde mi totiž v mnohém inspirativní. Takže jedná se spíše o takovou inspiraci než dotaz.

On má více dětí, než je možná v našem státě obvyklé, protože má čtyři děti. A říkal, že když navštěvuje zámky, hrady, a to včetně těch státních, tak všude rodinné vstupné je počítáno jenom pro dvě děti, tedy pro rodinu s dvěma dětmi. Zajímalo by ho, jestli je možné z pozice státu tuto situaci změnit tak, aby počítal tedy i s těmi většími rodinami, a tedy i s počtem třeba právě tři a více dětí. Protože jak asi všichni se shodneme, a především KDU-ČSL má jednu ze svých priorit podporu rodin s dětmi, tak si myslím, že by to mohla být taková malá sice, ale kapka v tom moři věcí, které jim mohou změnit k lepšímu život.

Myslím si, že i pan současný předsedající bude souhlasit. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, je zcela normální mít čtyři děti. Děkuji, paní poslankyně, za tento dotaz a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Chci poděkovat, pane předsedající, vaším prostřednictvím paní kolegyni Adamové za tento dotaz a určitě to vnímám. Je to velmi důležitý postřeh a rozhodně je to věc, kterou s vedením Národního památkového ústavu budeme konzultovat. A rád využiji této možnosti, abych vás seznámil se stavem, jak to se zpřístupňováním památek právě s ohledem na rodinné vstupné a mladé návštěvníky vypadá.

Zpřístupněné státní památkové objekty, zejména hrady a zámky, spravuje, jak jsem už uvedl, Národní památkový ústav, což je příspěvková organizace zřízená Ministerstvem kultury. Jednou ze základních priorit Národního památkového ústavu je umožnit návštěvu těchto objektů co nejširšímu okruhu návštěvníků, zejména pak znevýhodněným skupinám občanů. Národní památkový ústav poskytuje vstup zcela zdarma především dětem do dovršení věku šesti let, nejedná-li se o organizovanou skupinu takovýchto dětí. Držitelům průkazu ZTP do dovršení 18 let, ZTPP a průvodcům ZTPP bez omezení. Dále držitelům karet ICOM a ICOMOS, Asociace muzeí a galerií České republiky, pedagogickému doprovodu a dozoru organizovaných skupin dětí v maximálním počtu dvou osob na jednu skupinu nebo také novinářům na pracovní cestě po předchozí akreditaci u správy příslušného památkového objektu. Snížené vstupné je poskytováno dětem ve věku od 6 do 15 let, studentům ve věku od 15 do 26 let a držitelům průkazu Fondu ohrožených dětí, seniorům po dovršení věku 65 let a držitelům průkazu ZTPP. Pro rodiny s dětmi je na základních okruzích památkových objektů zřízeno tzv. rodinné vstupné, poskytováno je také skupinové vstupné pro skupinu od 20 a více osobách.

Dále Národní památkový ústav nabízí věrnostní slevy, realizuje věrnostní program, k němuž se připojilo celkem 130 hradů, zámků, klášterů, historických pivovarů a dalších památek státních, městských i soukromých. Princip věrnostního programu je ten, že za pět vstupenek může každý návštěvník získat šestý vstup zdarma. V rámci tohoto programu také od sezony 2016 běží projekt Klíč pro školy, kdy byly Ministerstvem kultury na všechny školy v České republiky rozeslány karty opravňující k získání 50% slevy ze vstupného pro předem rezervované školní výpravy, což podtrhuje snahu Národního památkového ústavu hledat cesty k tomu, aby památkové objekty byly neodmyslitelnou součástí edukačních školských programů a také místy, která chodí navštěvovat děti a mládež.

Ministerstvo kultury na základě provedené analýzy navrhlo zavedení každoročního volného vstupného do památek spravovaných Národním památkovým ústavem ve třech vybraných dnech: 1. června, Mezinárodní den dětí, 28. září, svátek sv. Václava, Den české státnosti, a 28. října, Den vzniku samostatného československého státu.

Děkuji vám za pozornost a ještě jednou děkuji za zájem o tuto důležitou stránku zpřístupňování památek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho odpověď. Nicméně jeho jednání s památkovým ústavem nejen já budeme jistě bedlivě sledovat.

Další interpelaci přednese paní poslankyně Věra Kovářová, která bude interpelovat nepřítomného pana ministra financí ve věci rozpočtového určení daní. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, rozpočtové určení daní je tématem, jemuž jsme se v Poslanecké sněmovně v tomto volebním období věnovali, a věnovali jsme tomuto tématu hodně času. A já předpokládám, že se mu ještě budeme v hojné míře věnovat.

Nedávno se objevila myšlenka, podle které by se obce a města vzdaly podílu na výnosu hazardní daně výměnou za navýšení podílu na výnosu daně z přidané hodnoty na 23,58 %. Ráda bych se zeptala na to, jak tato vláda nahlíží na tento návrh a kdy a zda jej předloží Poslanecké sněmovně k projednání. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Čtrnáctou interpelaci přednese pan poslanec Jiří Petrů, který bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni pro místní rozvoj ve věci nového stavebního zákona. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážená paní ministryně, často zde na plénu zaznívá kritika na zpoždění výstavby především dopravní infrastruktury, a to z důvodu posuzování vlivu staveb na životní prostředí. Při projednávání novely v prosinci roku 2014 nás váš kolega, pan ministr životního prostředí, ubezpečoval, že nehrozí zastavení staveb, je to prý mantra, protože EIA je laděna s novelou stavebního zákona, kterou připravujete společně. Pan ministr hovořil o jednotném koordinovaném povolovacím řízení jak EIA, tak územního rozhodnutí i stavebního povolení, tedy princip jednoho razítka. Koordinace stavebních úřadů obecných i speciálních, jeden závěrečný dokument, odvolávat se vůči němu by bylo možné pouze jednou. Nový návrh stavebního zákona měl také podstatným způsobem omezit tzv. zapojení veřejnosti do procesu schvalování, když jsou rozhodnutí EIA, poté územní rozhodnutí a nakonec i stavební povolení napadána ve jménu ochrany přírody teroristy, kteří v místě nežijí ani nebydlí a kteří blokují výstavbu na mnoho let. Tyto relevantní argumenty přesvědčily i mě a já jsem pro novelu EIA také zvedl ruku.

Vážená paní ministryně, potýkáme se s velkým problémem připravenosti účelných veřejných staveb pro čerpání finančních prostředků z fondů Evropské unie. V jakém stavu přípravy je nový stavební zákon a kdy bude předložen k projednání Poslanecké sněmovně? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, kterému bude odpovězeno písemně.

Paní poslankyně Hana Jírovcová Aulická bude interpelovat svou 15. interpelací pana ministra Jiřího Dienstbiera ve věci zákazu ústavní péče pro děti do sedmi let věku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, interpeluji vás k připravovanému materiálu vašeho resortu na téma možného zákazu umístění dětí do sedmi let věku do ústavní péče a sjednocení veškeré péče o dítě a s tím spojené služby pod jeden resort.

Jak jsem již uvedla v interpelaci na pana premiéra, tuto snahu jsme zaznamenali u paní ministryně Marksové a bohužel jsem zjistila, že tato snaha přešla legislativní iniciativou na váš resort. Pan premiér zde uváděl některé údaje, které se ale bohužel nezakládají na pravdě a byly mu připraveny právě vaším resortem. Zpráva, kterou jste jako podklad k připravenému materiálu připravil, obsahuje mnoho nepravd a záměrně zkreslených informací.

Podle reálných statistik naší republiky je v současné době 558 přechodných pěstounů, k 31. 12. 20150 byl celkový počet pěstounů 738, dětí vhodných do adopce bylo ke konci roku 2015 5 377. Nejvíce dětí v Ústeckém kraji, a to 1 001 dětí, a nejméně v Královéhradeckém kraji 83 dětí. Navíc stav a kvalita pěstounů především na přechodnou dobu je různorodá. Chybí nám především pěstouni dlouhodobí.

Vážený pane ministře, oháníte se různými analýzami neziskových organizací, ale byl se někdo z vašeho resortu podívat v kojeneckých ústavech a dětských domovech? Hovoříte, že ústavní výchova má nežádoucí vliv na vývoj dítěte, ale hovořil někdo z vašeho resortu s psychology a s psychiatry, kteří se touto problematikou zabývají, nebo stále posloucháte jen neziskový sektor nejen z naší republiky? Jak chcete zabezpečit kvalitní a dostatečný počet pěstounů v požadovaném počtu? Neměl by se především váš resort a MPSV zabývat celkovým zkvalitněním péče o dítě jako celku a naopak podpořit současný systém tak, aby v části pěstounské péče byli jen příslušně vzdělaní a psychicky zdatní pěstouni a byli vyhledáváni a vzděláváni ve spolupráci s ústavní péčí, kde jsou zatím nejvíce kvalifikovaní pracovníci jak z oblasti pedagogického, tak zdravotního.

Pane ministře, nemohu souhlasit s vaším záměrem. Vaše navrhované změny nejsou v nejlepším zájmu dítěte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, materiál, na který je v interpelaci odkazováno, tak je podnět Rady vlády pro lidská práva připravený z iniciativy jejího výboru pro práva dítěte. Jak na práci výboru, tak i na činnosti rady se podílejí stejnou měrou zástupci státní správy včetně dotčených resortů v této věci, tak i zástupci neziskových organizací anebo akademické obce právě proto, aby byly zajištěny různé pohledy na věc a ty materiály, které jsou zpracovány, byly co nejkvalitnější a zohledňovaly právě všechny aspekty věci.

Já myslím, že je zcela nesporné, že pro děti je nejlepší, pokud zůstávají ve své rodině, a není-li to možné, aby jim bylo nalezeno prostředí, které je běžné rodině co nejpodobnější. Z toho vychází podnět Rady vlády pro lidská práva, který také mj. požaduje, aby byly zlepšeny podpůrné služby, sociální služby, které jsou poskytovány původním rodinám. Ono také podle statistických dat, která máme k dispozici, tak zhruba polovina dětí, které jsou umisťovány v tzv. kojeneckých ústavech, se vrací do svých rodin, jsou v těchto ústavech na přechodnou dobu. Kdyby se služby zkvalitnily, a jde o sociální služby různého typu, včetně služeb terénních, ale jde také o zajištění slušného bydlení, aby děti žily s rodinami ve vhodných podmínkách, tak můžeme tato statistická data ještě výrazně vylepšit. Samozřejmě že v druhé řadě nastupuje ta náhradní rodinná péče, ať už jde o trvalé řešení, např. prostřednictvím osvojení, nebo i rozvíjení té pěstounské péče včetně pěstounů na přechodnou krátkou dobu. Podle studií, které byly prezentovány a které jsou poměrně dobře známy, tak je to vždy pro dítě lepší než ústavní péče a je potřeba tento systém co nejvíce rozvíjet. Statistická data rovněž nasvědčují tomu, že se to postupně daří, byť možná ne tak rychle, jak bychom si přáli, včetně toho systému pěstounské péče a také podpůrného servisu, který je poskytován právě pěstounským rodinám a který myslím, že je funkční.

Ani podnět rady vlády nepočítá s tím, že 100 % dětí lze umístit mimo ústavní péči do té co nejvíce podobné rodinné péče. Samozřejmě že i podnět počítá s tím, že mohou být případy, kdy to objektivně nebude možné, a to třeba i v nejlepším zájmu dítěte. Nejčastější budou pravděpodobně právě ty případy vážnějších zdravotních postižení na straně dítěte umístěného v ústavní péči. Ale i tady bych zdůraznil, že i pro tyto děti je samozřejmě nejlepší, pokud se pro ně najde to rodinnému řešení nejpodobnější řešení. A samozřejmě umístění v ústavní péči u těchto dětí je dvojnásob pro ně nevýhodné, protože k tomu zdravotnímu hendikepu přidávají ještě hendikep sociální.

Studie, které jsou k dispozici, skutečně prokazují, že u dětí umístěných v ústavní péči dochází k výraznějšímu zaostávání ve srovnání s dětmi v pěstounské péči a samozřejmě zejména ve srovnání s dětmi, které vyrůstají v přirozených rodinách. Nicméně ty rozdíly nejsou tak propastné, nebo se je daří vyrovnávat mezi přirozenými rodinami a pěstounskou péčí, méně už v těch ústavech. Já tím nijak nezlehčuji práci lidí, kteří v těchto ústavních zařízeních pracují, protože vůbec nepochybuji – a i na základě vlastní zkušenosti, řadu takovýchto zařízení jsem i já sám navštívil, tak vidím, že se na místě snaží dětem vytvořit co nejlepší podmínky. Přesto objektivně podle studií je naprosto evidentní, že to pro ty děti není to, co je v jejich nejlepším zájmu. Ale jak jsem říkal, ani podnět rady není v tomto směru nějaký absolutistický, fundamentalistický. Každý si uvědomuje, že mohou být případy, kdy objektivně ta cesta rodinné nebo co nejpodobnější péče nebude možná.

Ještě možná k té části podnětu, která postupně navrhuje omezovat možnost umístění ve třech krocích, napřed do jednoho roku, pak do tří let a následně do sedmi let věku. Počítá se s přechodným obdobím poměrně dlouhým – šest let. Navíc ještě doba potřebná k přijetí příslušné legislativy, takže se reálně bavíme o sedmi, osmi letech. A do té doby je samozřejmě naprosto nezbytné vybudovat podmínky, tu podporu tak, aby to fungovalo způsobem, jak jsem to popisoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně a její doplňující otázka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já děkuji. Já bohužel ale, pane ministře, právě nevidím tu záruku v tom, že – neříkám, že se nenajde potřebný počet pěstounů, ale právě v kvalitě těch pěstounů. My zde máme dnešní kritéria, že pěstoun může mít např. základní vzdělání, projde příslušnými psychologickými testy a projde dalšími 72 hodinami nějakého kurzu. A samozřejmě k tomu náleží další věci. Ale myslím, že pro to, aby ten pěstoun dostal dítě a řádně se o něj staral, ať už to má nějaký hendikep, nebo ne, tak to je dosti málo. Proto to srovnávám i s tou kvalitou lidí, kteří dneska pracují v ústavní péči, ať už je to v kojeneckých ústavech, kde je hlavně ten zdravotní personál, nebo v dětských domovech, kde se bavíme o té kvalitě v rámci pedagogického vzdělávání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr si přeje ještě doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Jenom už doopravdy velmi stručně. Já jsem zmiňoval, že i pěstouni musí dostat podporu a že ta podpora je zajišťována jednak v podobě různých školení a další podpory. Jak mám informace, tak to se děje. Samozřejmě že nemáme v tuto chvíli k dispozici dostatečný počet pěstounů, nicméně ten počet se zvyšuje. A statistická data jasně dokazují, že se daří doopravdy snižovat počet dětí do tří let v ústavní péči. A znovu jenom zopakuji, já vůbec nepochybuji, že zaměstnanci toho ústavu se snaží dělat pro děti maximum. Ale zdravé životní prostředí pro děti v ústavech není to jediné. Socializace těchto dětí a zejména právě v prvních letech života je naprosto klíčová a toto nikdy ústavní péče nemůže nahradit. Čili ten trend je nepochybně správný, kterým chce vyrazit podnět Rady vlády pro lidská práva.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byla doplňující odpověď pana ministra. Šestnáctou interpelaci přednese pan poslanec Petr Bendl, který bude nepřítomného ministra zemědělství Mariana Jurečku interpelovat ve věci aplikace služebního zákona. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený trvale nepřítomný ministře zemědělství, není to tak dávno, co stát začal aplikovat služební zákon. A já bych se chtěl zeptat, kolik úředníků na Ministerstvu zemědělství a kolik úředníků obecně v resortu ministra zemědělství nesplnilo odborné podmínky dané tímto zákonem a kolik výjimek bylo vydáno. Zároveň by mě zajímalo, jakých pozic se takovéto výjimky týkaly. Protože jsem se dnes z médií dozvěděl, že z prostředků Ministerstva zemědělství, nebo chcete-li státních prostředků, ministr zemědělství nechal zrekonstruovat jeden služební byt, a to za částku 2,1 mil. korun, což považuji za extrémně předražené, pro jednoho ze svých náměstků, chtěl bych vědět, zda tento náměstek je také v kategorii služebního poměru. Děkuji vám za rychlou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Sedmnáctou interpelaci přednese pan poslanec Jan Zahradník, který bude interpelovat přítomného pana ministra Dana Ťoka ve věci PPP na výstavbu dálnice D4. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, já bych chtěl pokračovat v té interpelaci, kterou tady měl pan kolega Novotný. Nás Jihočechy stíhá z hlediska výstavby dálnic jedna Jobova zpráva za druhou. Neplatí EIA na D3, a dokonce možná ani na tu D4, teď navíc kolabuje výběr poradce pro PPP projekt na dálnici D4 přes Příbram na Písek. Já si pamatuji přípravu PPP projektu na dálnici D3, který byl poměrně dlouze připravován až skoro k výběru koncesionáře, ale bylo zjištěno, že nakonec těch 30 nebo 36 km je pro toho koncesionáře málo. Čili ptám se, zdali je to skutečně dobře promyšlené, že tento úsek zhruba v těch asi necelých deseti miliardách bude pak při výběru koncesionáře dostatečný a zdali pak to na tom nezkolabuje. A za druhé se chci zeptat, zdali budete při výběru toho poradce už stanovovat nějaká kritéria pro cestu, kterou by se on při přípravě toho projektu ubíral.

Například jak bude hrazeno služebné, které pak stát tomu koncesionáři bude postupně platit. My si to totiž neumíme představit a nikoho to ani nenapadne, ale ta možnost teoreticky tady je, že by se u Písku a pak někde u Lubence postavily šaltry, tedy budky pro výběr mýtného, a od každého automobilu včetně osobních automobilů se vybíralo mýtné. To si nikdo z nás neumí představit a takto to doufám neplánujete. Ale přesto tu otázku pokládám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Plánovaná veřejná zakázka dálnice D4 formou PPP má zajistit výstavbu, financování, provozování a údržbu této dálnice o délce 32 km v úseku křižovatka 2/118 Mirotice rozšíření a zároveň provozování a údržbu navazujících úseků dálnice D4 a silnice 1/20 o délce cca 20 km v úsecích D4 Skalka křižovatka 2/118 Háje, D4 Mirotice – Třebkov, D4 křižovatka 1/20 Nová Hospoda, 1/20 Nová Hospoda – Písek, mimoúrovňová křižovatka Krašovice.

Dne 5. dubna byla nepravomocným rozhodnutím ÚOHS zrušena soutěž na poradce státu pro soutěžní dialog. Ministerstvo dopravy podalo proti tomuto rozhodnutí rozklad dne 20. dubna, to znamená včera. V případě negativního stanoviska ÚOHS vypíše Ministerstvo dopravy nový tendr na poskytování služeb právního, finančního a technického poradenství před a v průběhu zadávacího řízení na výběr koncesionáře pro projekt PPP D4. Nadále však pokračuje projektová příprava dle schváleného harmonogramu.

Takže já jenom bych k tomu chtěl dodat, pevně věřím, že jsme v našem rozkladu velmi vysvětlili, proč požadujeme kvalifikaci, že by tento poradce státu měl opravdu nás tím procesem provést správně. Co se týká jeho kvalifikace, prostě my potřebujeme mít někoho, kdo má zkušenost s dobře odvedeným projektem. Jsou tady

v České republice tyto subjekty, které radily například na Slovensku nebo i v jiných zemích, takže si myslím, že by to zásadní problém být neměl. A já pevně věřím, že orgán dohledu z Brna posoudí náš rozklad a že věci vyhoví, protože je potřeba, abychom pokračovali. Takže já tu celou situaci nevidím nijak tragicky. Jsem přesvědčen, že se nám to povede.

Co se týče té délky, my jsme velmi zvažovali, zdali celý úsek udělat najednou, nebo ho udělat po částech. Pak jsme se rozhodli z dobrých důvodů, že to bude ve dvou částech. Těch 30 km není důvod, proč by se neměla vypsat takováto soutěž. Evidujeme poměrně velký zájem mezinárodních společností, které dělají koncesi, o tuhle soutěž. Dokonce máme konkrétní nabídku a spíš požadavek z Evropské komise, zdali bychom nechtěli pro tento projekt použít i spolufinancování veřejného sektoru skrze tzv. Junckerův balíček. Já to budu zítra projednávat s paní komisařkou v Lublani. Takže ty věci prostě pokračují dál a je reálné celou záležitost udělat a není důvod, aby to celé spadlo.

K té poslední otázce. My počítáme se soutěžním dialogem a ten výběr nebo ta platba by měla být na tzv. základě availability payment, to znamená žádné výběry mýta. Je to záležitost toho, že mýto se bude vybírat samozřejmě standardním způsobem a koncesionář dostane dohodnutou platbu na základě toho, jak je ta komunikace spolehlivě v provozu. Pokud tam budou probíhat úpravy, rekonstrukce anebo nějaké opravy, tak to jsou věci, kdy placeno nedostane.

Jenom bych chtěl říct jednu věc. My si myslíme, že celý projekt je velmi zajímavý zejména vzhledem k tomu, jaké při otevírání obálek na PPP projekt obchvat Bratislavy byly dosažené ceny. A myslím si, že jsme v té správné době, kdy PPP projekt a jeho zkušenost by byly velmi přínosné pro další rozvoj dopravní infrastruktury a pro Českou republiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím, pane poslanče, o vaši doplňující otázku.

Poslanec Jan Zahradník: Spíš než otázka, pane místopředsedo, taková výzva. Já bych byl moc rád, kdyby to vyšlo. Samozřejmě že každá dobrá zpráva je pro nás dobrá. A chtěl bych vás požádat, pane ministře, abyste i spolu s panem ministrem Brabcem udělali maximum pro to, aby se přece jenom podařilo ještě prolomit bariéru neplatných EIA a snažili se dojednat nějakou výjimku. Tlačili na ně. Snažili jsme se tady k tomu dát i podporu ve Sněmovně. Bohužel to nevyšlo.

Ale za druhé, i když jsou určité pochybnosti o tom, zdali ty EIA platí, nebo ne, prostě připravujte, připravujte, připravujte, a ať nedej bože se ty věci nezaseknou zase pak na nějaké nedostatečné přípravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, doplňující odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuju. Já bych rád doplnil. My samozřejmě připravujeme. Já jenom chci říct jednu záležitost. My pokud chceme evropské peníze na ty projekty, tak se pravděpodobně zopakování těch EIA nevyhneme. Spíš je jiná

otázka, zdali existuje nějaký mechanismus, kdy při tom, kdybychom použili národní peníze, tak bychom tu EIA nemuseli opakovat. Z právního pohledu je faktem, že EIA je platná, a my bychom případný soud i ve Štrasburku vyhráli. Problém je, že by nás to stálo ty finance, o které nám jde teď především. Ale je možná nějaká varianta, možná s ní přijdu, že jsou projekty, které chceme financovat z národních zdrojů, a mohly bychom se tím pádem opakování té EIA vyhnout.

A jinak vás chci ubezpečit, že mou prioritou od doby, co jsem přišel na ministerstvo, je, že se připravuje, připravuje a připravuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Osmnáctou interpelaci pan poslanec Michal Kučera stahuje. Přikročíme k 19. interpelaci. Paní poslankyně Marta Semelová bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci budoucnosti dětských domovů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní ministryně, z podnětu Rady vlády pro lidská práva má být sjednocena ústavní péče pro ohrožené děti pod jeden resort, Ministerstvo práce a sociálních věcí. Zároveň má být omezena možnost umisťování dětí do těchto zařízení. Věková hranice, dokdy dítě nebude moci být umístěno, má být do jednoho roku věku dítěte, pak do tří a nakonec do sedmi let věku s tím, že pokud by umístění bylo nezbytně nutné, tak maximálně na dobu jednoho měsíce. Co s těmi dětmi bude potom? Všichni bychom si pochopitelně přáli, aby každé dítě vyrůstalo ve své rodině, a pokud to není možné, tak v rodině náhradní. Bohužel ne vždy je to realizovatelné. Kam tedy půjdou? Na ulici?

Pokud jde o sjednocení pod jeden resort, současná roztříštěnost do tří resortů, ministerstva zdravotnictví, práce a sociálních věcí a MŠMT, má v tomto případě své opodstatnění vzhledem k jejich zdravotnímu, psychickému stavu, potřebám dětí, k rozdílným podmínkám, z nichž přicházejí. Jediný úřad nemůže komplexně pojmout zdravotní, sociální a vzdělávací problematiku. Dětské domovy mají funkci výchovnou, vzdělávací a sociální. Pracují zde speciální pedagogové. Přechodem pod MPSV dojde ke snížení standardu.

Chci se proto zeptat, zda souhlasíte s přechodem pod Ministerstvo práce a sociálních věcí. Dále, jak probíhá diskuse s pracovníky dětských domovů a dalších zařízení MŠMT. A konečně, jak se stavíte ke stanovení věkové hranice. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Dvacátou interpelaci přednese paní poslankyně Věra Kovářová, která bude interpelovat přítomnou paní ministryni Michaelu Marksovou ve věci platů v sociálních službách. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, dovolte mi, abych se na vás obrátila s interpelací ve věci platů v sociálních službách. Nepůjde

mi v tuto chvíli o přiměřenost jejich výše, jak by se možná dalo odhadovat z názvu interpelace, ale o něco trochu jiného.

Na jedné ze svých návštěv v jednom středočeském nízkoprahovém zařízení jsem se dozvěděla, že poměrně velkým problémem pro jeho ředitele a posléze také pro zaměstnance je to, že dotace dostávají až v průběhu roku, řekněme v březnu nebo dubnu, což znamená problém pro jejich cash flow. Prostředky na platy za první měsíce roku si vzhledem k nedostatku prostředků musí půjčovat. Získat úvěr ale přitom pro ně jako pro neziskové organizace není úplně jednoduché. Vše by se mohlo vyřešit, kdyby příslušné dotace byly rozdělovány dříve.

Vážená paní ministryně, má tato nepříjemná situace nějaké jednoduché a přijatelné řešení, které by organizacím v sociální oblasti usnadnilo život? Moc bych se za to přimlouvala. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já za Ministerstvo práce musím říci, že toto také velmi vnímám, nicméně ta pravidla se řídí zákonem, který je v gesci Ministerstva financí. A není to tak dávno, asi měsíc dva, co jsem předkládala vládě materiál Národní strategie sociálních služeb do roku 2020, a tam jsme opět vlastně už poněkolikáté zvedli právě toto téma a vlastně v usnesení tohoto materiálu je bod, který ukládá mně a panu ministru financí domluvit se na takovém způsobu financování, aby se tyto věci neděly, protože to, že oni dostanou v tuto chvíli ty prostředky v březnu, to opravdu odpovídá příslušnému zákonu č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, a zároveň to odpovídá příslušné vyhlášce č. 367/2015 Sb., o zásadách a lhůtách finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a národním fondem. A ten úkol, to usnesení vlády tady u té národní strategie říká, že bychom se měli dohodnout na takovém způsobu, který by třeba buď zavedl víceleté financování, o čemž se v rámci neziskového sektoru a v rámci Rady vlády pro nestátní neziskové organizace skutečně už hovoří nejméně deset let, ne-li více, anebo zda třeba máme jít cestou mandatorních výdajů na sociální služby.

Ten materiál jsme museli i přerušit, protože Ministerstvo financí vůbec nesouhlasilo s tímto úkolem, který ale jenom říká, že se máme dohodnout. Nakonec ten materiál schválen byl, takže tento úkol máme. Domnívám se, že bychom se měli dohodnout na systému víceletého financování, to znamená, že ten by zaručil, stejně jako je to například u evropských fondů, že třeba na čtyři roky by financování bylo zajištěno, a tudíž je kontinuální během těch čtyř let. Ale v podstatě by to chtělo, abyste se s tímto dotazem napříště obrátila na pana ministra financí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, paní ministryně. Jenom jsem se chtěla zeptat. Dostali jste úkol – obě ministerstva. Vy říkáte, že by se to dalo řešit. Ministerstvo financí souhlasilo, resp. nesouhlasilo s tímto úkolem. To znamená, že když se mě někdo z pracovníků v oblasti sociálních služeb bude ptát, jestli je tedy nějaká naděje, je nějaký časový horizont, o kterém bychom mohli hovořit? Protože z roku na rok oni nevědí, zda dostanou peníze. Je tam velká fluktuace zaměstnanců, kteří samozřejmě odcházejí, když nemohou dostat třeba první tři měsíce platy. Můžete mi dát nějaký časový horizont? A samozřejmě se obrátím na ministra financí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, paní ministryně. Horizont byl by?

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Tak to je otázka složitá, protože jak říkám, jenom já se účastním těch debat i s jinými ministry financí už nejméně deset až patnáct let. Ale samozřejmě je to určitě horizont tohoto volebního období, takže doufám, že třeba během půl roku budeme mít nějaké výsledky. Jinak pokud vím, tak už dnes by víceleté financování ty resorty vůči svým jednotlivým subjektům, kam dávají dotace, používat mohly, ale je to zatím v plenkách a hlavně to není nějak zohledněné úplně a přijaté tím Ministerstvem financí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni za její odpověď. Pan poslanec Ludvík Hovorka v 21. interpelaci bude interpelovat nepřítomného ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci vyhodnocení opatření ke zvýšení efektivity nemocnic Ministerstva zdravotnictví. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane ministře, vaše ministerstvo předložilo v roce 2014 návrh systémových změn veřejného zdravotního pojištění s cílem zvýšit efektivitu a transparentnost systému veřejného zdravotního pojištění. Součástí tohoto návrhu je systém řízení organizací zřízených Ministerstvem zdravotnictví, které spotřebovávají polovinu výdajů na lůžkovou péči. Ministerstvo zdravotnictví mělo stanovit a vyhodnocovat porovnatelné ukazatele vykazované zdravotní péče poskytnuté poskytovateli lůžkové péče zřízenými Ministerstvem zdravotnictví. Toto opatření má umožnit dokonaleji vyhodnocovat hospodárnost nakládání s prostředky veřejného zdravotního pojištění.

Součástí těchto opatření měly být: 1. reporting smluv s dodavateli, včetně zveřejňování jednotkových cen nakupovaných služeb, což umožní porovnat schopnosti organizací nakupovat služby efektivně a zamezí vyvádění finančních prostředků; 2. omezení outsourcingu – ministerstvo bude velmi podrobně analyzovat rozsah outsourcingu ve všech svých přímo řízených organizacích; 3. centralizace nákupů – Ministerstvo zdravotnictví bude v maximální míře provádět centralizované nákupy u komodit, kde se předpokládá finanční úspora při tomto způsobu nákupu.

Nedávno podvýbor pro ekonomiku uspořádal seminář na téma efektivní nákupy léčiv a zjistili jsme, že ministerstvo moc nepokročilo. Zatím se připravuje centrální nákup medicinálních plynů, což rozhodně není rozhodující položka v nákladech

nemocnic. Můžete mi prosím sdělit, jak daleko je realizace navrhovaných úsporných opatření, tedy zejména jak probíhá reporting smluv s dodavateli u jednotlivých přímo řízených organizací a zveřejňování jednotkových cen nakupovaných služeb a materiálů, v kterých přímo řízených nemocnicích došlo k omezení nebo zrušení outsourcingů a v kolika nemocnicích probíhá centralizace nákupů a u jakých materiálů, léčivých přípravků a služeb? Děkuji vám za to, že mi podáte vyčerpávající odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Bezesporu, pane poslanče, vám tak bude odpovězeno.

Dvaadvacátou interpelaci předloží paní poslankyně Markéta Adamová, která bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí ve věci příspěvků na dopravu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, začátkem dubna spustily úřady práce pěti krajů pilotní projekt, v rámci kterého mohou lidé požádat o příspěvek na dopravu, jinak řečeno, Ministerstvo práce a sociálních věcí zavedlo v pořadí již 27. sociální dávku, a to v době příznivé ekonomické situace a rekordně nízké míry nezaměstnanosti. Dovolím si uvést velmi stručně širší souvislosti.

Rok 2010 – hluboká hospodářská krize, výše úrovně nezaměstnanosti 9 %, výdaje na státní politiku zaměstnanosti v té době na jednoho nezaměstnaného činily 42 925 korun. V roce 2015 naopak, v době ekonomického růstu, nezaměstnanost 6,5 % průměrně, byly výdaje na jednoho nezaměstnaného 47 398 korun, což je tedy o téměř 4 500 korun více. To znamená, že v době, kdy je rekordní úroveň nezaměstnanosti, zaznamenáváme rekordní nárůst pracovních míst, v průměru je na jedno volné pracovní místo pět uchazečů, v roce 2010 to bylo šestnáct.

Ptám se tedy, jestli je nutné v takové situaci zavádět další sociální dávku, další výdaje státního rozpočtu, a tedy tím v roce 2016 navýšit výdaj na jednotlivce ještě zase o něco více. Zajímalo by mě, jestli máte propočet, kolik tento nový institut bude stát rozpočet České republiky a také zda došlo k nějaké analýze, na základě které jste si vyhodnotili, že se opravdu státnímu rozpočtu vyplatí takovouto dávku zavést. Někdy mám totiž pocit, že máte v tomto směru snahu spíše peníze utrácet za každou cenu, co to dá, bez ohledu na státní rozpočet a bez ohledu na budoucnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já bych to nenazývala novou sociální dávkou. Je to příspěvek, který se bude vyplácet v rámci stávající aktivní politiky zaměstnanosti, a v tuto chvíli se tedy pilotně ověřuje v pěti krajích, v těch, kde je největší nezaměstnanost i přesto, že samozřejmě obecně nezaměstnanost klesá. To znamená, jedná se o kraje Ústecký, Moravskoslezský, Olomoucký, Jihomoravský a

Karlovarský. My jsme v situaci, kdy zde máme 100 tis. volných pracovních míst a asi 460 tis. nezaměstnaných a vlastně nejsme schopni jaksi tyto dvě skupiny dát dohromady. Jeden z velkých problémů je, že lidé u nás nejsou dostatečně mobilní. Jednak je to dáno tím, že když se přestěhují – většina tady má nějaký rodinný domek, když se má přestěhovat jinam, tak náklady na bydlení jsou prostě velice vysoké, a těm, kteří mají nízkopříjmová či středněpříjmová zaměstnání, se to prostě nevyplatí. Nicméně bychom v rámci, opakuji, aktivní politiky zaměstnanosti trh práce rozpohybovali. Nakonec je to věc, kterou po nás i opravdu chtějí zaměstnavatelé. Příkladem může být rozšiřující se závod Škodovky v Kvasinách, kde skutečně budou hledat třeba tisíc nových lidí a v podstatě je nemají, zatímco na druhé straně mluvíme o Moravskoslezském kraji a propouštění v OKD. A my se snažíme ty potenciálně propuštěné a nezaměstnané třeba dostat tady na ta místa.

A jen pro zajímavost v tuto chvíli pro pilotní fázi počítáme s podporou asi 7,5 tis. lidí a náklad je asi 71 mil. korun. Je to tedy za rok. A jinak to opravdu je zaměřeno na dlouhodobě nezaměstnané, se kterými vlastně i přesto, jak je tady nízká nezaměstnanost, máme velké problémy. To znamená, že to bude pro lidi, kteří jsou v evidenci úřadů práce déle než 12 měsíců a kteří nastoupí do práce mimo obec, ve které mají bydliště, a příspěvek bude na základě toho, že oni předloží dokument, že odpracovali u zaměstnavatele ten předchozí kalendářní měsíc. Bude odstupňován podle dálky, jak daleko ten člověk dojíždí, ale nebude jen na dopravu, bude moci být použit třeba na hlídání dětí nebo na náklady spojené s bydlením nebo tedy dopravou. V tuto chvíli vlastně to teprve začíná v dubnu, takže vyhodnocení teprve přijde.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla zeptat, proč ta dávka musí být lidem vyplácena po dobu jednoho roku a proč to není třeba jenom na překlenutí nějaké, chápu, vstupní bariéry, kdy ten člověk ještě nemá prostředky na to, aby začal jezdit takhle daleko do zaměstnání, ale po jedné dvou výplatách už by měl být schopen si to právě z té výplaty podle mě zaplatit, a tudíž by nebylo nutné toho člověka podporovat individuálně jeden rok. Pak se obávám, že řada těch lidí opravdu bude motivována jenom ten rok pracovat, tak s tímto příspěvkem počítá, a pak se po roce bude rozhodovat, jestli vůbec v zaměstnání setrvá, nebo ne. Vím, že tam je ten mechanismus, aby se s tím nepodvádělo, docela vymyšlený, nicméně přijde mi to v tomto směru jako zbytečné podporování podnikatelů, protože co si budeme povídat, tak v tomto směru by se měli oni snažit. Právě třeba z toho Moravskoslezského kraje těžko někdo bude dojíždět do Kvasin, ale bude moci třeba právě, pokud zaměstnavatel mu přispěje na ubytování, tak dál se takto mobilně posunout jinam. Ale proč by to měl dělat stát a nikoliv třeba právě zaměstnavatelé, kteří by měli o své zaměstnance mít především zájem? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já bych ještě měla zdůraznit, že ta dávka není automaticky nároková. Každý člověk bude posuzován individuálně a je tam uvedeno maximálně na 12 měsíců. Ona řada zaměstnavatelů už vlastně podporuje své zaměstnance, že jim platí ubytování, platí dopravu. Ale my se domníváme, že jako stát máme skutečně zájem na tom, jak jsem řekla, aby se trh práce rozpohyboval, abychom maximálně využili naši kohortu nezaměstnaných, a lidé, kteří jsou nezaměstnaní víc než jeden rok, tak už se jedná o kategorii, která na trhu práce má ztížené podmínky, a proto je vlastně chceme podporovat. Ale opakuji, to není vůbec nic nárokového. Tam skutečně úřad práce bude každého podporovat a těch 12 měsíců je maximum, pokud to bude případ, který je odůvodněný. A my se právě především bavíme o lidech, kteří potom třeba na tom novém místě vydělávají tolik, že zase náklady na dopravu, případně na nové ubytování, že to pro ně je skutečně veliká zátěž, i když vydělávají.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni za její odpověď. Pan poslanec Radim Holeček bude dále interpelovat pana ministra Dana Ťoka ve věci dálnice D8. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, k dálnici D8 neinterpeluji poprvé. Na tento vánoční dárek pro všechny řidiče nejen Ústeckého kraje se velmi těším. Nejvíce jásat budou občané žijící u objízdných silnic I/30 z Lovosic do Ústí nad Labem a I/8 z Lovosic do Teplic. Budou eliminovány prach, hluk, ale co hlavně, smrtelné nehody.

Před třemi dny se objevila novinová zpráva, která připomněla, že stavbaře ještě potrápí dvě kritická místa. Vedle tzv. řehlovického zářezu také sesuv půdy, který v červnu roku 2013 zavalil asi 200metrový, prakticky hotový úsek dálnice u Litochovic. Jsem informován, že se aktuálně pracuje na půdorysných obrysech tzv. statických prvků, což jsou železobetonové profily osm na osm metrů, a že je to velmi komplikované.

Můj dotaz je stále stejný: Stihne se dostavba i přes tyto těžkosti do prosince 2016? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pane ministře, prosím, vaše odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rád bych řekl velmi stručně a jasně: Ano. Děláme všechno pro to a věřím tomu, že bude.

Nicméně jenom tady krátce zmíním, že pokud jde o práce na sesuvu, ty dále pokračují. V rámci druhé etapy odstraňování sesuvu pokračuje realizace statických prvků a příprava na realizaci hlubokého drénu, který je potřeba realizovat před dokončením těchto prvků. Až budou statické prvky dokončeny, bude probíhat odtěžování zeminy z tělesa dálnice. Předpoklad zahájení odtěžování je 25. duben 2016. Po odtěžení bude zjištěn stav tělesa a připraven technický podklad pro jeho

obnovení. Termín dokončení sanace sesuvu se předpokládá v polovině roku 2016. Nadále platí, že zbylý úsek dálnice D8 bude zprovozněn v prosinci 2016. Kritický harmonogram je dodržován.

Máte pravdu, je tam ten zářez a je tam i to odtěžování. Stavbu jsem navštívil koncem února. Chystám se tam znova, až se začne odtěžovat sesuv, a jsem přesvědčen a všichni potvrzují, že ten termín je sice napjatý, ale stihnutelný, takže doufám, že ani žádná administrativní ani žádná geologická nečekaná záležitost nás nezastaví. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dvacátou čtvrtou interpelaci přednese pan poslanec Daniel Korte, který ale není přítomen, tudíž jeho interpelaci ruším. Pan poslanec Petr Bendl dále bude interpelovat pana ministra Mariana Jurečku. Taktéž není přítomen, tudíž jeho interpelaci ruším.

A opět oblíbený pan poslanec Radim Holeček, tentokrát bude interpelovat paní ministryni Karlu Šlechtovou ve věci Czechie.

Poslanec Radim Holeček: Vážená paní ministryně, uvedla jste, že se s novým jednoslovným cizojazyčným názvem republiky Czechia stejně jako já neztotožníte. Já se domnívám, že na destinační logo Czech Republic – land of stories bylo by naloženo dost peněz, přes miliardu. Měnit značku, to budou další finance navíc. Vím, že zavedení Czechie hájí například ministr Pavel Bělobrádek, ministr Mládek v tom celém vidí mnoho povyku pro nic, zevrubně známe i po dnešní interpelaci kolegyně Fischerové názor premiéra a prezidenta.

Moje dotazy: Bylo konzultováno s Ministerstvem pro místní rozvoj? Neproběhla veřejná debata. Proč se tedy tak najednou název zavádí? Já dodám osobní zkušenost. Když vyjedu do zahraničí, tak si valná většina lidí myslí, že jsme stále Czechoslovakia a na Czech Republic si ještě pořádně nezvykli. Proč teď tedy znovu měníme název? Je to opravdu zapotřebí? Přece nechceme, aby si nás pletli s Čečenskem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně.

Další interpelaci přednese pan poslanec Ludvík Hovorka. Bude interpelovat ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci byznysu s udělováním víz pro ukrajinské občany. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Dobrý den. Vážený pane ministře, opakovaně vás žádám o změnu systému vyřizování víz pro ukrajinské občany. Podle vaší odpovědi na moji interpelaci je systém VISAPOINT plně funkční a transparentní. Podle sdělení Ministerstva zahraničí je systém VISAPOINT internetový veřejně dostupný systém. Registrace jiné osoby za úplatu do systému VISAPOINT není porušením české legislativy. To odpovědělo na dotaz Reflexu Ministerstvo zahraničí. Z hlediska českého práva je to tedy jednoduché. Prostředník poskytuje službu, kterou Ukrajinci chtějí, a poskytuje ji za branami ambasády. Nás se to tedy netýká. Resort zahraničí

popírá i výpovědi dalších Ukrajinců se stejnou zkušeností. S požadavkem na úhradu poskytnutého registračního kódu.

Podle zpráv BIS napadli systém VISAPOINT kyberzločinci, kteří podle zpravodajců krátce po zavedení systému VISAPOINT vytvořili automatizované nástroje, jež rychle obsazovaly všechny termíny pohovorů v systému VISAPOINT, a tím znemožnili řádným zájemcům registraci termínu. Zájemcům nezbylo nic jiného než platit pachatelům této trestné činnosti nemalé částky za zprostředkování registrace, píše BIS ve zprávě za rok 2013. O rok později BIS pokračuje. Zavedení několika funkcionalit do informačního systému VISAPOINT přineslo dočasné zlepšení situace. Někteří zprostředkovatelé však na tuto úpravu v systému zareagovali, přizpůsobili se jí a i nadále informační systém VISAPOINT zneužívají k vlastnímu obohacení.

Ukrajinci nakonec raději zaplatí prostředníkům. Podle svědectví Ukrajinky Oksany není VISAPOINT korupci odolný, jak se tváří české úřady. Sama vyslechla rozhovor dvou zaměstnankyň, ambasádou doporučených tlumočnic, jak se baví o tom, kdy VISAPOINT termíny uvolní. Dle dostupných informací se za udělení víza, respektive za zprostředkování registrace, platí částky od 4 tis. do 16 tis. korun. Počet udělených víz pro Ukrajince se snížil od roku 2007 z 27 tis. na loňských 3 tis. osob.

Pane ministře, žádám vás, abyste zjednal nápravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Osmadvacátou interpelaci přednese paní poslankyně Marta Semelová, která bude interpelovat nepřítomného ministra zdravotnictví ve věci budoucnosti kojeneckých ústavů.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, z podnětu Rady vlády pro lidská práva má být sjednocena ústavní péče pro ohrožené děti pod MPSV a má být omezena možnost umisťování dětí. Věková hranice, dokdy dítě nebude moci být umístěno, má být do jednoho roku věku dítěte, pak do tří let a nakonec do sedmi let věku s tím, že pokud by umístění bylo nezbytně nutné, tak maximálně na dobu jednoho měsíce. Přestože bychom si všichni přáli, aby všechny děti vyrůstaly v rodině, řada z nich zůstává z různých důvodů v ústavní péči. Proto mám obavy, co s těmito dětmi bude, pokud jde o sjednocení pod jeden resort. Současná roztříštěnost do tří resortů, Ministerstva zdravotnictví, MPSV a Ministerstva školství, zde má své opodstatnění vzhledem k věku a k různým potřebám dětí. Jediný úřad nemůže komplexně pojmout zdravotní, sociální a vzdělávací problematiku.

Například u kojeneckých ústavů, které jsou nyní pod Ministerstvem zdravotnictví, dojde k omezení zdravotní péče o děti, které si do života přinášejí různá rizika, zdravotní či mentální postižení, bývají zanedbávané, týrané, mívají abstinenční příznaky, vyžadují speciální psychologickou a rehabilitační péči. Dětská centra, v něž se postupně kojenecké ústavy a dětské domovy pro děti do tří let transformovaly, poskytují dětem s popsanými rizikovými faktory komplexní odbornou péči včetně

diagnostiky. Proto proti návrhu vlády protestují odborníci, pediatrické společnosti, odborné asociace a lidé z praxe.

Chci se proto zeptat, zda budete brát v potaz tyto názory opřené o letitou zkušenost, praxi a odbornost. Dále, jak se stavíte k sjednocení pod jeden resort a ke stanovení hranice. A nakonec, kam neumístěné děti z dětských center půjdou. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Další, 29. interpelaci přednese pan poslanec Michal Kučera, který bude interpelovat pana ministra dopravy ve věci dostavby komunikace R7.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, na klíčové silnici R7, kterou dnes honosně nazýváte D7, denně projedou tisíce aut a kamionů. Většinou dvouproudá silnice kapacitně nestačí, je dlouhodobě přetížená, často na ní dochází k nehodám. Naposledy to byl školní autobus s dětmi, který se převrátil na cestě do Prahy. Současné opravy prodlužují cestu do práce ze sociálně ohroženého regionu až o desítky minut. Navíc modernizace je v nedohlednu z důvodu zpackaného vyjednávání vašeho kolegy z hnutí ANO ministra Brabce v Bruselu ve věci posuzování vlivu staveb na životní prostředí EIA.

Opravy, které začaly v únoru letošního roku, mají pokračovat až do podzimu. Na čtyřpruhu Slaný–Praha se navíc současně montují nová svodidla, jízda je svedena do jednoho pruhu. Zajímavé je, že tento úsek se opravoval v minulých letech. Jízda byla také omezena na jeden pruh. Navíc dnes poté, co se jezdí jedním pruhem, se již objevují první díry na těchto úsecích, které byly opraveny v minulých letech. Předpokládám, že příští rok bude opět čtyřpruh uzavřen, aby byly opraveny díry, který vznikly v letošním roce. Nazval bych to takovým perpetuum mobile ministra Ťoka.

Chtěl bych se vás, pane ministře zeptat: Kdo je zodpovědný za chaos na R7, který omezuje lidi na cestě do práce a je příčinou dopravních nehod?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře. Kdo za to může?

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v letošním roce bude zahájeno stavba D7 Postoloprty–Bitozeves. Ohledně přípravy na D7 bych rád uvedl následující: U stavby D7 Slaný – hranice Středočeského kraje bude v letošním roce aktualizována dokumentace pro územní rozhodnutí a ověřovací stanovisko k EIA. Následně se zpracuje dokumentace pro stavební povolení D7 Panenský Týnec, zkapacitnění obchvatu. V letošním roce bude zajištěna dokumentace pro stavební povolení včetně inženýrské činnosti a ověřovací stanovisko k EIA. Také budou zahájeny výkupy pozemků. D7 Chlumčany, zkapacitnění, v letošním roce bude dokumentace pro stavební povolení včetně inženýrské činnosti a ověřovací stanovisko k EIA. Také se zahájí výkupy pozemků. Stavba D7 Louny, zkapacitnění – zde je stanovisko EIA dle

starého zákona 244, bude nezbytné opakovat proces EIA. Stavba D7 Postoloprty, zkapacitnění obchvatu – bude se aktualizovat dokumentace pro územní rozhodnutí včetně inženýrské činnosti a ověřovací stanovisko EIA.

Jaký je postup při opakování EIA? Dne 24. března předložilo Ministerstvo dopravy do meziresortního připomínkového řízení materiál předjednaný i s MŽP a MMR, kterým se nastavuje jednoznačný postup pro zajištění podkladů a zajištění procesu opakování EIA u všech projektů, které svou přípravu dosud opírají o stanovisko EIA dle zákona č. 244/1992 Sb. V současné době probíhá vypořádání připomínek. Materiál bude do konce dubna předložen k projednání ve vládě. Základními principy pro opakované EIA jsou: Bezodkladně se začnou připravovat dokumentace EIA dle priorit v přípravě jednotlivých staveb opírajících se o stanovisko dle zákona 244. Dokumentace EIA bude vycházet z aktuálního stupně projektové dokumentace. Pouze se popíší dříve zvažované varianty a odůvodní se výběr k té překládané... posouzení s ohledem na parametry životního prostředí. Paralelně s opakováním procesu EIA se bude pokračovat v přípravě projektu, dokumentace, výkupech pozemků, případně i soutěžích na zhotovitele s možností vypovědět smlouvu, pokud by se do určitého data nepodařilo získat stavební povolení.

Z důvodu opakování procesu EIA nebudou z OPD 2014 až 2020 realokovány prostředky do jiných operačních programů, neboť Ministerstvo dopravy je schopno garantovat efektivní vynaložení těchto prostředků, a to primárně i ve specifických cílech, kde je realizována stavební výroba. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych chtěl pana ministra ještě vyzvat, aby se vyjádřil k těm probíhajícím opravám na silnici R7, a současně bych chtěl říct: Vážený pane ministře, chci vás požádat, abyste se osobně zasadil o urychlené a kvalitní dokončení oprav a zahájení dostavby silnice R7, která je často jedinou možností, jak se mohou lidé z jižní části Ústeckého kraje dostat do práce. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane poslanče, na úsecích dálnice D7 stejně jako na ostatních dálnicích dochází k postupné nezbytné výměně již dožitých středových svodidel za nová, odpovídající platným technickým předpisům. Tento krok je nesporným přínosem pro bezpečnost silničního provozu. Současně dochází k úpravě přejezdů středního dělicího pásu. Během uvedených stavebních prací jsou v dotčeném úseku zavřeny rychlé jízdní pruhy. Na silnici 1/7 mezi Slaným a hranicí Středočeského kraje probíhají etapově stavební práce související s opravou vozovkového souvrství. Vzhledem k tomu, že se jedná o dvoupruhový úsek, je zde provoz zajištěn střídavě v jednom jízdním pruhu a řízen semafory. Odhadem se vždy

jedná o úsek cirka 500 metrů dlouhý. Je potřeba připomenout, že při neprovedení těchto prací by pokračovala degradace vozovek vedoucí v krajním případě až k jejich úplnému uzavření. Za této situace je jistě výhodnější vydržet provoz řízený semafory než absolvovat zdlouhavé objížďky po nevyhovujících komunikacích nižších tříd.

Musím konstatovat, že Ředitelství silnic a dálnic je při stavební činnosti omezeno mimo jiné povětrnostními podmínkami, takže veškeré práce jsou plánovány od jara do podzimu. Komfort jízdy může být v době oprav snížen, a proto bych vás rád požádal o trpělivost, přizpůsobení jízdy stavu a povaze vozovky a silničnímu provozu.

Jsem rád, že je k dispozici dostatek finančních prostředků na to, abychom mohli silnice v takovém rozsahu opravovat. Ne vždy tomu tak bylo. A omlouvám se za diskomfort, ale stále jsem přesvědčen o tom, že je mnohem výhodnější, když se ty silnice sice za toho diskomfortu opravují, než kdybychom je nechali degradovat dál. Takže budeme se snažit aspoň ty práce urychlit, aby to bylo hotovo co možná nejdřív. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za odpověď panu ministrovi. Pan poslanec Petr Bendl bude ve třicáté interpelaci interpelovat nepřítomného ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci povinnosti prodávat státu soukromý majetek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v novele zákona 114 o ochraně přírody a krajiny navrhujete z mého pohledu naprosto bezprecedentní záležitost, a to nařídit lidem povinnost prodávat své pozemky státu, a to v národních parcích, přírodních rezervacích, přírodních památkách a pozemcích souvisejících s jeskyněmi, s tím, že v okamžiku, kdy by tento zákon byl přijat, bude na majetky, nebo chcete-li půdu těchto lidí, na které třeba dlouhá léta hospodaří, uvalena státem plomba, aby nemohli nakládat se svým majetkem jinak, než že by v případě, že jej budou chtít prodat, museli – a povinně jej museli – prodávat státu. Chci se vás zeptat, jak se tato pravomoc státu a vámi prosazovaná potkává s deklarovanou pravicovou orientací hnutí ANO. Nepřipadá vám, že toto opatření je z doby před rokem 1989? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další interpelaci přednese paní poslankyně Věra Kovářová, která bude interpelovat nepřítomného ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka ve věci Národního plánu rozvoje sítí nové generace. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, na konferenci v Hradci Králové se hovořilo také o Národním plánu rozvoje sítí nové generace. Zaujal mě drobný rozpor, který možná rozporem být ani nemusí. V každém případě vás poprosím o vysvětlení. A v čem onen rozpor podle mého názoru spočívá? Národní plán rozvoje by měl být schválen do 30. června letošního roku. Zbývají tak necelé tři měsíce. Logickou podmínkou jeho pořízení je ale přehled o takzvaných bílých

místech, která jsou z pohledu rozšiřování připojení zajímavá. Tento přehled chce ale MPO zmapovat až v termínu třetího čtvrtletí.

Vážený pane ministře, můžete prosím vysvětlit, v jakém vztahu tyto dokumenty jsou, a vyloučit, že by pozdější pořízení přehledu mohlo být překážkou schválení Národního plánu rozvoje sítí nové generace? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak se stane, paní poslankyni bude písemně odpovězeno.

Třicátou druhou interpelaci přednese pan poslanec Radim Holeček a bude interpelovat přítomnou paní ministryni Michaelu Marksovou ve věci bytové politiky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážená paní ministryně, interpeluji vás ve věci vašeho nového návrhu pronájmu bytů jen se svolením sousedů. Jsem z Ústeckého kraje, kraje v mnoha aspektech problematického, a tak by mi, pokud bych byl přítelem rychlých řešení, v mnoha ohledech mohlo přijít sympatické, že by se slušní sousedé mohli dohodnout, že nepřijmou mezi nájemce problematickou osobu. Své by o tom mohli vyprávět například obyvatelé paneláků v Janově u Litvínova, o jejichž problémech jsem v minulosti interpeloval. Přesto mi to plošně sympatické nepřijde. Tato rozhodnutí bych opravdu ponechal na dohodách v rámci společenství vlastníků nebo na komunální úrovni. Nejsem zastáncem toho, aby se omezovala práva majitelů. V tomto ohledu jsem naprosto proti tomuto návrhu, neboť by byl v rozporu s platným právním řádem naší republiky

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím paní ministryni o její odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, toto je jedno velké nedorozumění. Nic takového jako souhlas sousedů nikdo nenavrhoval ani nenavrhuje. To, z čeho novináři takto mylně usoudili, bylo zřejmě to, že my se v tuto chvíli snažíme a do připomínkového řízení jsme vypustili takový návrh souboru opatření, kde když chceme pomoci těm slušným nájemníkům, respektive slušným majitelům bytů právě buď v družstevních domech, nebo když je to společenství vlastníků, tak vlastně to, co se dnes děje, že ti spekulanti s chudobou přešli z ubytoven vlastně do bytových domů, tak to samozřejmě jim se vyplatí jenom díky tomu, že my do těch bytů platíme sociální dávky. A novelou zákona o hmotné nouzi z roku 2014 došlo k poměrně slušnému omezení těch podmínek na ubytovnách. To znamená, že ti spekulanti se tedy, jak vy víte nejlépe z vašeho kraje, přesouvají do bytů. A my v tuto chvíli v podstatě musíme tam ty dávky vyplácet a nemáme v ruce žádné nástroje, jak tomu zabránit nebo jak to nějakým způsobem omezit, my jako resort Ministerstva práce.

A my jsme sepsali takový soubor opatření po diskusích s náměstky z jiných resortů, kde by nám ty jiné resorty měly pomoci, protože to jsou prostě věci, které my

sami si napsat nemůžeme. Jednou z těchto oblastí je například to, že požadujeme po Ministerstvu zdravotnictví, aby znovu zavedlo hygienické standardy na byty, které prostě zmizely někdy v roce 2006. Takže teoreticky teď, když bude nějaký naprosto vybydlený, naprosto nevyhovující panelákový byt, tak my do toho tu dávku stejně musíme platit, protože prostě nemáme jak říct, že je to v příšerném stavu a že do toho žádná dávka nepůjde. A další z těch bodů je, jak vlastně zabránit tomu účelovému sestěhování osob. My jsme nikdy, nebo ani já jsem nikdy neřekla, že by měl být souhlas sousedů. Já jsem jenom hovořila o tom, že v západoevropských zemích jsou mnohem přísnější pravidla toho, jak nějaký orgán třeba družstva, tipuji nějakého předsednictva, spolurozhoduje o tom, když tam někdo nový chce koupit byt, jestli smí, nesmí nebo jestli to je ten byt, který už vlastní, komu ho smí pronajmout. A takhle to prostě funguje. To není nic nového. Ale já jsem to jenom zmínila jako jednu z variant, kam se domnívám, že bychom se také měli ubírat, abychom ochránili ty slušné nájemníky. Ale není to ani návrh, který je v gesci Ministerstva práce. Takže je to jenom jako jedno asi z osmi navržených opatření k další diskusi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci i paní ministryni. Pan poslanec Petr Bendl bude interpelovat dále nepřítomného ministra zemědělství ve věci kauzy Najmr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane nepřítomný ministře zemědělství, protože nemám, jak jinak vás upozornit na fakt, že nejenom že nechodíte do Poslanecké sněmovny a máte, jak jsem zjistil, i horší účast na hlasování, než má sám premiér, také neodpovídáte na ústní, zejména na písemné interpelace. Já jsem vám prostřednictvím předsedy Poslanecké sněmovny poslal písemnou interpelaci, a to 21. 12. 2015 ve věci kauzy pana Najmra. Nechci ji tady podrobně uvádět, neboť je to opravdu na delší čas než na dvě minuty, které mám vymezeny, a vy jste mi doposud na tuto interpelaci neodpověděl. Proto vás interpeluji v této záležitosti a žádám, abyste dodržoval jednací řád Poslanecké sněmovny. Doufám, že tentokrát už se odpovědi dočkám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Snad, pane poslanče. 34. interpelaci pan poslanec Kučera stahuje, takže 35. interpelaci přednese pan poslanec Radim Holeček, který bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí ve věci nakládání s byty. Nebude, tudíž ji škrtám. Poslední opět pan poslanec Petr Bendl, který bude interpelovat pana ministra dopravy ve věci provinění...

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Obrátil se na mě občan, který už si poměrně dlouhou dobu dopisuje s odborem 150 Ministerstva dopravy ve velmi technické záležitosti, která se týká vypracovaného a schváleného projektu číslo 803, který měl přílohu číslo 3. Já jsem před interpelací dal panu ministrovi všechny podklady důležité k odpovědi na tuto interpelaci. Chtěl jsem se zeptat, zda v tomto projektu tato příloha byla platná v letech 2008 až 2014. Pokud ne, čím byla zrušena. Zároveň bych se rád zeptal, pokud byl projekt platný – odbor 150 Ministerstva dopravy ve svých písemných informacích z dopisu z 8. 12. 2008 a z e-mailu značky 67200815 STK 3/2

přílohu číslo 3 popírá a uvádí nepravdivé informace – proč tedy odbor 150 Ministerstva dopravy nepodával o příloze číslo 3 relevantní informace, a navodil tím možnost poškození STK i kontrolovaného automobilu. A zároveň odbor 150 Ministerstva dopravy byl opakovaně požádán, aby s přílohou číslo 3 tohoto projektu seznámil dotyčné STK, a zřejmě se tak nestalo. Prosím, pane ministře, o vaše reakci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Bendle prostřednictvím pana předsedajícího, v úvodu musím zmínit, že pro STK platí jednotná metodika zkoušení brzd schválená Ministerstvem dopravy. Tato metodika je univerzální a týká se plně i zkoušení brzd z vozidel s více poháněnými nápravami. Kolové brzdy i ovládací soustava brzd například u vozidel 4 x 4 se od jiných vozidel podstatně neliší, ale s podmínkou, že konstrukční řešení pohonu kol její aplikaci umožňuje. V případě, že její použití konstrukce vozidla neumožňuje, provede se jízdní zkouška. Vzhledem k tomu, že u pohonu 4 x 4 existuje mnoho variant řešení, některá použití konvenční válcové zkušebny brzd, dále jen VZB, umožňují a jiná ne. Univerzální řešení opravdu neexistuje.

O možnosti využití válcové zkušebny brzd v STK pro konkrétní vozidlo s pohonem 4 x 4 rozhoduje kontrolní technik provádějící technickou prohlídku vozidla na základě svých znalostí o daném typu vozidla, informací provozovatele vozidla nebo pokusu. K pokusu je nutno dodat, že válcová jednotka je poháněná elektromotorem s příkonem 2,5 až 3 kilowatty. Obvodová rychlost válců je 4 až 5 kilometrů za hodinu. Jedná se tedy o parametry, které jsou v porovnání s výkony přenášenými na kola vozidla jeho motorem v řádově nižší. Krátkodobý pokus, například zapnutí jedné pohonné jednotky, ukáže, zda vozidlo může být vyzkoušeno na válcové zkušebně brzd, nebo ne. Snaha vyjetí vozidla z válců velký pasivní odpor kola atd. Pro vozidlo tento pokus nepředstavuje žádné nebezpečí poškození.

V minulosti zadalo Ministerstvo dopravy zmiňovaný výzkumný projekt k problematice zkoušení brzd vozidel s pohonem 4 x 4, jednalo se o součást projektu vědy a výzkumu realizovaných v letech cca 2001 až 2005. Pro Ministerstvo dopravy zpracovatelem byla společnost Dekra Automobil, resp. Ústav silniční a městské dopravy. Výsledek studia shrnující poznatky ze zahraničí byl ten, že neexistuje univerzální řešení. Jsou konstrukce vozidel, které zkoušku na konvenční zařízení brzdném umožňují, jiné ne.

Zmiňovaná příloha číslo 3, stejně tak jako zmiňovaný projekt není a nikdy nebyl závazným pro činnost STK, ale slouží jako podklad pro další činnosti v oblasti kontroly brzd. Rovněž musím uvést, že u té brzdné stolice v jejich schvalování pro použití v STK nedošlo k žádné změně od období od let 2008 až 2014. Veškerá stanoviska, která byla v minulosti v této problematice vydána, byla vytvořena na základě dostupných relevantních informací. A pokud se týká té zmiňované přílohy

číslo 3, pokud jste ji nedostali, nebo ji nedostala STK, tak jsem připraven vám ji poskytnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poslední doplňující otázka dnešního dne. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Rozumím tomu tedy správně, že ta příloha byla platná v těch letech 2008 až 2014?

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já tady zopakuji, tak jak tomu rozumím já. Když tak si to ještě potvrdím a odpovím vám. Píše se tady, že zmiňovaná příloha číslo 3, stejně jako zmiňovaný projekt nebyl závazným pro STK. To znamená, platná ve smyslu, že existovala, byla, ale nebyl závazným, že se podle toho musí fungovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byla poslední interpelace, na kterou jsme dostali odpověď. Děkuji přítomným. Končím dnešní ústní interpelace a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 17.58 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
22. dubna 2016
Přítomno: 154 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený člene vlády, zahajuji další jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Náhradní kartu číslo 3 má pan poslanec Vojtěch Adam.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan předseda Jan Hamáček z pracovních důvodů, paní poslankyně Markéta Adamová z osobních důvodů, pan poslanec Jan Bartošek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Adolf Beznoska z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Marek Černoch z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Ivana Dobešová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jan Farský z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Matěj Fichtner z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Olga Havlová z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Holík z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Václav Horáček z pracovních důvodů, paní poslankyně Jitka Chalánková ze zdravotních důvodů, paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová od 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Junek z pracovních důvodů, pan poslanec David Kádner z pracovních důvodů, pan poslanec Martin Komárek z osobních důvodů, pan poslanec Rom Kostřica z pracovních důvodů, paní poslankyně Radka Maxová od 13 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Josef Nekl z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Josef Novotný z pracovních důvodů, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Miroslav Opálka ze zdravotních důvodů, pan poslanec Herbert Pavera z osobních důvodů, paní poslankyně Gabriela Pecková z pracovních důvodů, do 10 hodin pan poslanec Ivan Pilný z pracovních důvodů, z osobních důvodů pan poslanec Pavel Plzák, paní poslankyně Anna Putnová z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Rais ze zdravotních důvodů, pan poslanec Adam Rykala z osobních důvodů, pan poslanec Antonín Seďa z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pavel Šrámek z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Dana Váhalová z pracovních důvodů, paní poslankyně Helena Válková do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Radek Vondráček z pracovních důvodů, pan poslanec Vlastimil Vozka ze zdravotních důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula z rodinných důvodů, paní poslankyně Markéta Wernerová z pracovních důvodů, paní poslankyně Kristýna Zelienková z důvodu zahraniční cesty a pan poslanec Jiří Zemánek ze zdravotních důvodů.

Dále o omluvu požádali tito členové vlády: pan ministr Andrej Babiš z důvodu zahraniční cesty, pan vicepremiér Pavel Bělobrádek do 11.30 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Richard Brabec z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Svatopluk Němeček z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Robert Pelikán z důvodu

zahraniční cesty, pan ministr Dan Ťok z pracovních důvodu a pan ministr Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

Dnes bychom se nejprve věnovali pevně zařazenému bodu 160, sněmovní tisk 590, podpora sportu, bloku třetích čtení. Poté bychom projednali další pevně zařazené body 31 a 66 – vinohradnictví a vinařství a hmotná nouze. Případně další vaše návrhy.

Náhradní kartu číslo 13 má pan poslanec Fiala. (V sále je velmi rušno.)

Ptám se, jestli má někdo něco k pořadu schůze. Hlásí se předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Dovoluji si navrhnout pevné zařazení dvou bodů ve třetích čtení na dnes, abychom jako druhý bod dnes pevně projednali bod 161, což je třetí čtení zákona o NKÚ. A poté třetí čtení, bod 189, to jsou účastníci odboje, tisk 570. A potom ještě jeden návrh, abychom dnes jako poslední pevně zařazený bod projednali bod 232, návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 751. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, kdo další se hlásí k programu. Pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo. (Hluk v sále.) Omlouvám se, poprosím sněmovnu o klid. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pane místopředsedo. Sněmovna v úterý poměrně překvapivě pevně zařadila druhé čtení senátního návrhu o veřejné službě. Když jsem to konzultoval s předkladateli a zástupci Senátu, protože už měli naplánovaný program, tak se mohou dostavit nejdříve ve 12.30. Takže já navrhuji, abychom tento bod, tj. druhé čtení zákona o veřejné službě, pevně zařadili na 12.30. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Ptám se, kdo další se hlásí k programu schůze. Jestliže není nikdo takový, budeme hlasovat o návrzích, které byly předneseny.

Nejprve pan předseda Roman Sklenák navrhl bod 161 jako druhý bod dnešního jednání a bod 189 jako třetí bod dnešního jednání. Je to zákon o NKÚ a o účastnících odboje.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 366, přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro 107, proti 2. Návrh byl přijat.

Dále pan předseda Roman Sklenák navrhl pevně zařazený poslední bod dnešního jednání bod číslo 232 – zkrácení lhůty.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 367, přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro 117, proti 2. I tento návrh byl přijat.

Pan předseda Zbyněk Stanjura navrhl pevně zařadit druhé čtení senátního návrhu zákona o veřejné službě dnes na 12.30 hodin.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 368, přihlášeno 130 poslankyň a poslanců, pro 128, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze. Dále – pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 15.

Prvním bodem dnešního dopoledního jednání je bod

160.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 590/ - třetí čtení

Prosím, aby místo o stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová a zpravodaj garančního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Jiří Holeček. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 590/3, který vám byl doručen dne 23. března 2016. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 590/4.

Nyní se táži navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Má zájem. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi představit návrh zákona, který tímto vstupuje do třetího čtení. Jedná se o novelu zákona o podpoře sportu. (V sále je silný hluk!)

Jak už bylo řečeno v předchozích fázích projednávání na plénu v Poslanecké sněmovně, hlavním důvodem změn je úprava koncepčních dokumentů ze strany obcí, krajů a státu, otázka rejstříku sportovních organizací a sportovců, dále také otázka definování významných sportovních akcí mimořádné důležitosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, paní ministryně školství, ale chvilku si tady zahrajeme na školu. Já prosím, aby se sněmovna ztišila, a budeme pokračovat, až se sněmovna ztiší. V případě, že se neztiší, začnu jmenovat a odesílat do předsálí hříšníky. Děkuji.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Dovolte, abych ještě před ukončením projednávání této novely zákona o podpoře sportu v Poslanecké sněmovně – věřím, že dnes a že to bude úspěšné – avizovala svou pozici k jednotlivým pozměňovacím návrhům, tak jak byly poslanci uplatněny a projednány ve výborech.

Chtěla bych avizovat, že Ministerstvo školství bude souhlasit s vypuštěním Národní rady pro sport z důvodu legislativní úspornosti a s tím, že Národní rada pro sport je záležitost, která organizačně má být i do budoucna upravována pouze ze strany Ministerstva školství bez zákonné úpravy. Dále avizuji souhlas s úpravou součástí plánu rozvoje v obcích a krajích tak, aby bylo i vymezení prostředků, které jsou nezbytné pro podporu oblastí, priorit a opatření v této věci, a současně se navrhovala, a my souhlasíme, úprava celého odstavce. Dále vyslovujeme nebo avizujeme souhlas za Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy týkající se úpravy rejstříku, která navazuje na rozpravy i tady na plénu a měla by s jistotou zabezpečit, že je zcela jasné, k čemu rejstřík bude sloužit a také že nebude žádným způsobem regulativně předimenzován směrem ke sportovnímu prostředí. Předpokládám, že povedeme ještě rozpravu týkající se institucionálního zabezpečení strategického řízení sportu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní ministryni. Otvírám rozpravu, do které neeviduji v tuto chvíli žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje, případně paní navrhovatelky. (Nemají zájem.)

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním nám k nim sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Holeček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, garanční výbor při své schůzi 30. března přijal usnesení, ve kterém doporučil následující hlasovací proceduru. Za prvé bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem B. V případě schválení bude nehlasovatelné A12. Hlasování o A12 bude pouze, nebude-li schváleno toto písmeno B. Za druhé budeme hlasovat o písmenu a pozměňovacím návrhu pod písmenem C. V případě schválení budou nehlasovatelné A6 a A15. Hlasování o A6 a A15 bude pouze, nebude-li schváleno C. Za třetí budeme hlasovat o A1 až A5, A7 až A11, A13, A14, A16 až A20. Následně za čtvrté bychom hlasovali o zákonu jako o celku a jako poslední bychom hlasovali o doprovodném usnesení k novele zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za návrh procedury. Ptám se, jestli k proceduře má někdo nějaké výhrady. Není tomu tak, budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj.

Já zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 369, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro 135, proti žádný. Návrh procedury byl přijat. Poprosím pana zpravodaje.

Poslanec Jiří Holeček: Děkuji. Já se jenom přihlásím u pultíku. Tak.

Nejprve bychom tedy hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem B, je to pozměňovací návrh poslance Augustina Karla Sylora. V krátkosti bych k němu jenom řekl, že se jedná o zpřesnění plánu rozvoje sportu v obci s upřesněním priorit. Je to béčko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím? (Kladné.) Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu pod písmenem B. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je hlasování číslo 370, přihlášeno je 141 poslankyň a poslanců, pro 93, proti 38. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Holeček: Tím, že jsme přijali B, budeme hlasovat dále o pozměňovacím návrhu pod písmenem C, který přednesl poslanec Pavel Ploc. Jedná se o zavedení rejstříku sportovišť. (Stanovisko zpravodaje: kladné. Stanovisko navrhovatelky: souhlas.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru prosím? (Kladné.) Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu pod písmenem C. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je hlasování číslo 371, přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro 101, proti 18. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Holeček: Tím, že jsme odhlasovali pozměňovací návrh pana poslance Ploce pod písmenem C, bychom hlasovali souhrnně o A1 až A5, A7 až A11, A13, A14 a A16 až A20. (Stanovisko zpravodaje: kladné. Stanovisko navrhovatelky: souhlas.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím? (Stanovisko garančního výboru je kladné.) Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrzích A1 až A5, A7 až A11, A13, A14 a A16 až A20. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je hlasování číslo 372, přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro 119, proti 1. Návrh byl přijat.

Tím jsme se podle mého vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy a můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku. (Zpravodaj: Ano.) Jestliže je to tak, přednesu návrh usnesení. "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 590, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Pardon, s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, že jsem nedával pozor u schválení procedury, ale já jsem řádně podal pozměňující návrh. On sice nebude pravděpodobně schválen, ale byl bych rád, aby se o něm hlasovalo. No, podal jsem ho. Já myslím, že paní ministryně si to dobře pamatuje, kolikrát jsem vystupoval ke zrušení registru sportovců. Také jsem to napsal a podal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím o poradu legislativy s panem zpravodajem, kde se octl pozměňovací návrh pana předsedy Stanjury. (Vedle řečnického pultíku hovoří ministryně se zpravodajem.) Tak, prosím pana zpravodaje.

Poslanec Jiří Holeček: Já se panu předsedovi klubu ODS musím omluvit, ale z legislativy mám potvrzeno, že se do podrobné rozpravy ke svému pozměňovacímu návrhu nepřihlásil, tudíž není hlasovatelný. (Různé reakce z pléna: Je to tak.) Čili bych navrhl hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já jako předsedající, pokud je tady pochybnost, tak bych navrhoval pauzu pět minut, aby si legislativa opravdu ujasnila ve stenozáznamu, jestli ten návrh byl, nebo nebyl podán. Takže vyhlašuji přestávku do 19 hodin. (Smích a potlesk v jednací síni.) Pardon, do 9 hodin 25 minut. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 9.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.25 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Je 9 hodin 25 minut a my budeme pokračovat po ujasnění toho, v čem vznikl problém. Budiž to prosím poučením pro kolegy. Pan poslanec Stanjura se nepřihlásil v podrobné rozpravě k tomuto pozměňovacímu návrhu, tudíž tento pozměňovací návrh nebyl zaveden, nemůžeme o něm hlasovat, protože se k němu nepřihlásil.

Budeme tedy hlasovat a pokračovat k návrhu zákona jako celku.

Znovu přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 590, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko pana zpravodaje? (Souhlasné.) Stanovisko paní ministryně? Návrh zákona jako celku, paní ministryně. (Souhlas.) Souhlas. Já vás ještě všechny odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

A zahájil jsem hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro návrh zákona, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 373. Přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců. Pro 111, proti 17. Návrh byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní žádám zpravodaje, aby uvedl návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Holeček: Nyní bychom hlasovali o doprovodném usnesení k novele zákona o podpoře sportu, které jsem přednesl ve druhém čtení, kdy žádám vládu, aby se zabývala novým institucionálním modelem pro oblast sportu. Doporučuji vládě, tímto hlasováním bychom doporučili vládě, aby připravili podmínky pro nové funkční období pro vznik samostatného státního orgánu pro oblast sportu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, ale prosím o přečtení textu usnesení.

Poslanec Jiří Holeček: Ano. A text usnesení zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, vědoma si významu sportu jako činnosti podporující tělesný a duševní rozvoj člověka, s přihlédnutím k tradici sportu v českých zemích a významu sportu při vytváření společenské sounáležitosti, při vědomí významu rekreačního i vrcholového sportu v rámci české společnosti, jakož i dopadu sportovní reprezentace na vytváření obrazu České republiky ve světě, žádá vládu České republiky, aby se zabývala novým institucionálním modelem organizace sportu v rámci státní správy. Doporučuje vládě České republiky, aby zajistila všechny nezbytné předpoklady a podmínky pro vznik ústředního orgánu státní správy pro oblast sportu se samostatnou rozpočtovou kapitolou, Ministerstvo sportu České republiky."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 374. Přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro 67, proti 27. Návrh doprovodného usnesení nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali s tímto zákonem. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod

161.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - třetí čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 15. dubna. Přerušili jsme rozpravu. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr Jiří Dienstbier a zpravodaj garančního kontrolního výboru pan poslanec Štěpán Stupčuk.

Nyní budeme pokračovat v přerušené rozpravě. O slovo se přihlásil pan poslanec Vladislav Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, zákon o rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, to už je takový politický evergreen stejně jako argumenty pro nebo proti jeho přijetí. Přestože většina padla na půdě Poslanecké sněmovny opakovaně, já jsem k tomu sám vystupoval jak v prvém, tak v druhém čtení a nechci se úplně k nim vracet, nemohu si odpustit několik aktuálních postřehů.

Pan ministr Dienstbier si tu během druhého čtení, pokud si dobře pamatuji, pochválil věcnou debatu v příslušných výborech. No, já mám spíše dojem, že nějaká větší debata se nekonala. Pan ministr předloženou podobu zákona prezentoval jako jedině možnou a varoval před jakýmikoliv zásahy, a to proto, že zákon musí být takzvaně v souladu s návrhem ústavní změny, která již leží v Senátu a byla tady schválena někdy v březnu roku 2014. To se přiznám, že jsem ještě ani nebyl v tomto volebním období poslancem této Sněmovny.

A tak jednou z mála změn k původní předloze, kterou tu možná Sněmovna dnes odhlasuje, je navýšení počtu členů kolegia NKÚ nebo případně zvýšení limitního věku členů kolegia s argumentem, že to je třeba dát do souladu se služebním zákonem. To jsou všechno víceméně symbolické změny oproti předloze, a když se podíváme na předlohu samotnou, kterou nám vláda předložila, a pan ministr Dienstbier ji velmi výrazně obhajuje, tak bude znamenat zvýšení počtu kontrol a samozřejmě i logicky bude takzvaně bobtnat samotný Nejvyšší kontrolní úřad.

Já se přiznám, že nechci hlasovat pro zákon jen proto, že tu leží dlouho a že to podporuje Rekonstrukce státu, že Senát na něj čeká a že se dopředu počítá s jeho přijetím. Obzvláště pokud si myslím, že zákon je velmi sporný, z mého pohledu v mnoha ohledech i zbytečný. Navýšení počtu pracovníků Nejvyššího kontrolního úřadu, a tedy i zvýšení finančních nákladů na činnost úřadu bude nakonec jediným okamžitým důsledkem jeho přijetí. Kontroly nebudou kvalitnější. Úřady a radnice nezačnou pracovat jinak nebo lépe než doposud, žádné peníze se samosprávám neušetří, ani veřejným rozpočtům. V dlouhodobém výhledu se změní jediné – naroste administrativa, naroste počet kontrol. Často zaznívá také obava, že se zvětší prostor pro účelové kontroly. Osobně bych kontrolorům Nejvyššího kontrolního úřadu snahu o nějakou cílenou účelovost nebo šikanu vybraných subjektů nepodsouval. To se přiznám, že nemám v úmyslu. Přehled kontrol Nejvyššího kontrolního úřadu za poslední roky ukazuje, že úřad směřuje svou pozornost skutečně na různé cíle a při

kontrole centrálních úřadů odvádí dobrou práci. Je otázka, jak na kontrolní zprávy pak reagují příslušná ministerstva.

Přesto se nemůžeme divit především starostům, že se možnosti další kontroly ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu obávají. Dnes ráno jsem poslouchal vyjádření pana prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, který uvedl, že Nejvyšší kontrolní úřad rozhodně nebude kontrolovat výstavbu nějaké místní komunikace chodníků v malé obci, že to dokonce vylučuje, protože to není pro Nejvyšší kontrolní úřad zajímavé. Přesně takováto slova volil. Nevím, co je pro Nejvyšší kontrolní úřad zajímavé, co nebude zajímavé, a nedivím se starostům, že pak samozřejmě nerozumí kritériím, podle kterých si Nejvyšší kontrolní úřad bude mezi nimi vybírat. Asi podle toho, co bude pro Nejvyšší kontrolní úřad zajímavé či nezajímavé.

Není tedy jasné, na základě jakého systému bude kontrola územních samosprávných celků probíhat, jak se bude vytvářet plán kontrol a jak se budou vybírat subjekty, do kterých se NKÚ vypraví. Vzhledem k počtu potenciálně kontrolovaných subjektů – a těch obcí, a pan ministr to určitě dobře ví, je 6 248 – je jasné, že buďto budou kontroly spíše nahodilé, anebo jako na Slovensku, kde Nejvyšší kontrolní úřad obce kontroluje, bude muset výrazně narůst počet kontrolních pracovníků Nejvyššího kontrolního úřadu. Určitě to neskončí s počtem deset, který je uveden v důvodové zprávě.

Příznivci rozšiřování kontrol se tváří především u obcí a krajů, jako by tady žádné kontroly doposud neprobíhaly. Opak je pravdou. Česká republika je v jejich množství v porovnání s dalšími státy docela přeborník. Velké množství však nezajišťuje kvalitu, je tomu právě naopak.

V této souvislosti, a to je poslední, o čem chci mluvit, a myslím, že by aspoň pan ministr mohl poslouchat, mi dovolte citovat z koaliční smlouvy stávající vládní sestavy, kde se doslova píše: "Předložíme návrh na rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu tak, aby mohl kontrolovat veškeré výdaje veřejných rozpočtů při současném odstranění duplicit kontrolních systémů." Je zřejmé, že vládní strany si byly v době podpisu koaliční smlouvy vědomy toho, že v současném systému kontrol jsou duplicity, které vedou ke zbytečným a opakovaným úkonům a k plýtvání energií úředníků i penězi daňových poplatníků. Záměr navázat rozšíření pravomocí NKÚ na odstranění těchto duplicit kontrolních systémů je na první pohled možná chvályhodný, jenže je tu problém. Na stole máme pouze návrh zákona o rozšíření kontrolních pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, nikde však neleží návrhy, jak odstranit duplicity. Já je aspoň neznám.

Přestože nejsem členem sněmovních výborů, které se zákonem o NKÚ zabývaly, měl jsem možnost nahlédnout do materiálu Ministerstva financí, který zde mám k dispozici, který obsahuje nástin časového harmonogramu pro přípravu analýzy duplicitních kontrol ve veřejné správě. Výbor pro veřejnou správu i podle mých informací dodal v březnu tohoto roku a výbor pro veřejnou správu tuto informaci vzal na vědomí na své poslední schůzi 31. března. Co z materiálu vyplývá? Z materiálu vyplývá, že Ministerstvo financí v tuto chvíli nemá k dispozici přesnou analýzu duplicit kontrol ve veřejné správě. Podle nástinu časového harmonogramu by mu zhruba půl roku trvalo, než by ji připravilo a předložilo vládě. Tato analýza je podle

mého názoru přitom nezbytným podkladem pro zpracování případných legislativních změn, které by duplicity odstranily.

Je zřejmé, že v tomto ohledu tady vláda docela zaspala, protože tady máme pouze novelu zákona o rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. Zákon o řízení a kontrole veřejných financí také dosud nedorazil do Sněmovny, nedorazily ani jiné návrhy zákonů, které by odstraňovaly duplicity. A než je vláda připraví, pokud se k tomu bude chystat, tak budou parlamentní volby.

Mělo by tu proto jasně zaznít, že vládní koalice se vlastně nechystá naplnit ani svou vlastní koaliční dohodu, vlastní koaliční smlouvu, a z dvou provázaných bodů, které jsem přečetl, jejichž spojení by možná dávalo smysl, si vláda vybrala jen jeden, a to zákon o rozšíření pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu, který zavede novou a ve stávající situaci zbytečnou kontrolu. S takovým postupem já nemohu souhlasit, upozorňoval jsem na to v prvním i ve druhém čtení, a proto určitě budu hlasovat pro zamítnutí tohoto zákona.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Eviduji, prosím, správně návrh na vrácení do druhého čtení? Ne, v pořádku. Děkuji. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády, vážení páni ministři, dámy a pánové, já už nebudu mluvit vlastně k meritu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, ale jenom k tomu procesu.

V pátek jsme se tady nějak trochu poškorpili s panem ministrem, který se na nás hněval, že si bereme přestávku. Já jsem si tu přestávku bral zcela záměrně, protože si myslím, že jsme v zoufalé pasti v tuto chvíli. Senát nám vzkázal, že k ústavnímu zákonu, kterým se novelizuje Ústava, chce prováděcí zákon. Současně ovšem v okamžiku, kdy my teď odešleme prováděcí zákon, který je v tuto chvíli zjevně protiústavní, to myslím, že všichni víme, že pokud by začal platit jenom tento návrh zákona bez novely Ústavy, tak je zjevně protiústavní, protože ustanovuje kontroly nad samosprávami bez toho, aniž by tam bylo zmocnění Ústavy. A v tu chvíli Senát má 30 dní na to, aby tento návrh zákona projednal, a pokud ho neprojedná, znamená to, že tento návrh zákona vstupuje v platnost bez ohledu na to, co se stane s ústavní změnou.

Já rozumím senátorům, že chtěli vědět, co vzejde z Poslanecké sněmovny, ale myslím si, že jediné ústavně korektní řešení, které my můžeme zvolit v tuto chvíli, je ukončit hlasování ve třetím čtení o pozměňovacích návrzích, aby senátoři tedy věděli, v jaké podobě ten návrh zákona byl v Poslanecké sněmovně schválen, včetně všech pozměňovacích návrhů, a před závěrečným hlasováním o zákonu přerušit jeho projednávání do okamžiku, do projednání novely Ústavy, která rozšiřuje pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu, v Senátu. V tu chvíli senátoři vědí, co vzejde ze Sněmovny, protože vědí, jak skončilo naše hlasování, mohou si odhadnout, že ten návrh zákona posléze jako celek schválíme, ale vědí, jaká jsou tam ta jednotlivá

znění, a nedostaneme se do té pasti, které se velmi obávám, že Senát, ať už najde, nebo nenajde většinu na schválení novely Ústavy, anebo to prostě jenom neprojedná, a my tady budeme za úplné blázny, že do právního řádu bude směřovat zákon, který bude zjevně v rozporu s Ústavou, protože Senát má 30 dní na projednání tisku, ale na Ústavu těch 30 nemá.

Takže doporučuji, abychom, pana zpravodaje žádám, abychom před závěrečným hlasováním hlasovali procedurální návrh o přerušení projednávání tohoto bodu až do okamžiku, než bude novela Ústavy, která rozšiřuje pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu, doprojednána v Senátu Parlamentu České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, já si znovu ujasním: před závěrečným hlasováním procedurální návrh. Ano. Tak. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já tady stojím poprvé ve své práci poslance, kdy vás s úctou požádám o to, abyste hlasováním podpořili můj návrh stáhnout svůj pozměňovací návrh pod evidenčním číslem 3533 uvedený ve sněmovním tisku 610/5 pod signaturou C2. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestli nikdo takový není, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele. Prosím, pane navrhovateli.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já se jenom velmi stručně vyjádřím k stručné rozpravě. Pan poslanec Vilímec tady v zásadě opakoval argumentaci, která tady zazněla v předchozích čteních. Vyjádřil bych se k jediné věci, resp. ke dvěma, a to je odstranění duplicit a na to vážící analýza, kterou vláda předložila na výzvu Poslanecké sněmovny. Ona to nebyla analýza duplicit, ale byl to přehled kontrolních mechanismů ve veřejné správě, tak jak znělo usnesení i název materiálu, čili byl to přehled toho, jaké kontrolní mechanismy se uplatňují.

Co se týče duplicit ve vládním prohlášení, tak toho já jsem si velmi dobře vědom, neb jsem autorem této formulace v koaliční smlouvě, která je součástí vládního prohlášení. Nicméně tady bych chtěl zdůraznit, že samozřejmě řešení duplicit v kontrolních systémech není účelem tohoto návrhu zákona, že musí být ta debata k tomu vedena u návrhu zákona o řízení a kontrole veřejných financí, což je návrh, který připravuje Ministerstvo financí, a to potom doopravdy to bude to správné místo, kde takto vážnou a legitimní debatu je možno vést.

I v celé řadě debat, které jsem měl se zástupci obcí, s členy Svazu měst a obcí, některými senátory, kteří jsou zároveň komunálními politiky, tak oni v zásadě i přiznávají, že jim nevadí kontrola ze strany NKÚ, protože ona je opravdu v zásadě nejobjektivnější, nejméně zpolitizovatelná. NKÚ, jak už jsem tady také opakovaně v debatě říkal, nevykonává nějaké nahodilé ad hoc kontroly, ale postupuje podle plánu kontrolní činnosti, který si dopředu na každý rok sestavuje, tzn. těžko bude

někoho překvapovat, že by se mu najednou kontroloři objevili z ničeho nic na radnici. Ale zároveň komunální politici říkají, že to je vlastně klacek, který v tuto chvíli na vládu mají. Vlastně blokování projednávání rozšíření pravomoci NKÚ, což mi nepřijde jako úplně korektní postup, protože si myslím, že můžeme tady vyřešit rozšíření pravomocí NKÚ, ani se přitom není třeba obávat nějaké rozsáhlé kontrolní činnosti, že by doopravdy nesmyslně někam NKÚ lítal. On se totiž ani příliš zásadně nezvýší počet celkově prováděných kontrol, tzn. každý rok to budou jednotky, maximálně jednotky desítek kontrol ve vztahu k územní samosprávě. Podíváme-li se na počty kontrol, které každý rok vykonává NKÚ již dnes, tak se to pohybuje v zásadě v desítkách kontrol ročně. To posílení počtu kontrol je možné možná v závislosti na tom, zda se schválí, či neschválí pozměňovací návrh, který rozšiřuje počet členů NKÚ z 15 na 17. Tam by možná ten prostor pro posílení kontrolní činnosti byl.

Takže jenom abych to shrnul. Duplicity se jistě odstraňovat mají, sám jsem i při vyjednávání koaliční smlouvy za toto bojoval, ale bohužel to není ten správný okamžik při projednávání tohoto zákona, kdy by se tento boj měl svádět. I já sám se těším na kontrolu o návrhu zákona o řízení a kontrole veřejných financí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho závěrečné slovo. Ptám se na závěrečná slova zpravodajů, ať pan poslanec Stupčuk, Chvojka, nebo pan poslanec Petrů. Není zájem. Nejprve budeme tedy hlasovat o návrhu na zamítnutí. Přivolám naše kolegy z předsálí, odhlásím vás všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který byl přednesen v rozpravě.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 375, přihlášeno je 141 poslankyň a poslanců, pro 15, proti 114. Návrh nebyl přijat.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s návrhem hlasovací procedury, tak jak byla schválena usnesením kontrolního výboru z 30. schůze ze dne 12. dubna 2016.

Nejprve bychom měli hlasovat legislativně technické úpravy podle § 95 odst. 2. Ty však načteny ve třetím čtení nebyly, takže bychom přešli rovnou k jednotlivým pozměňujícím návrhům legislativního charakteru.

Jsou zde návrhy označené pod písmenem A a zahrnující pozměňující návrhy A1 a A2. Tyto navrhujeme, abychom hlasovali společně. Já pak vždycky u každého návrhu ještě řeknu, čeho se věcně týká. Poté bychom v druhém hlasování hlasovali návrh

označený pod písmenem B1, následně návrh B2, poté návrh C1, poté návrh C1.2. Návrh kolegy Klučky na C2 byl stažen, takže tento bychom nehlasovali. Poté bychom hlasovali samostatně návrh označený písmenem D a poté návrh označený pod písmenem E, který obsahuje dvě varianty, variantu 1 a variantu 2. Logicky pokud bychom schválili variantu 1, poté bychom už tedy nehlasovali o variantě 2. A následně bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Ale ještě předtím byl podán procedurální návrh, abychom před konečným hlasováním hlasovali o přerušení projednávání tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji za návrh procedury. Ptám se, jestli někdo má jiný návrh k proceduře. Jestliže tomu tak není, zahajuji hlasování o návrhu –

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já se omlouvám. Nejdřív bychom měli asi hlasovat o stažení návrhu kolegy Klučky, jak jsem říkal, abychom měli kompletní přehled toho, co je pozměňující návrh a co není. Takže navrhuji, abychom hlasovali nejdříve o stažení pozměňujícího návrhu označeného písmenem C2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já prohlašuji toto hlasování za zmatečné.

Budeme tedy nejprve hlasovat o stažení návrhu pana kolegy Klučky pod písmenem C2.

Zahajuji hlasování o stažení návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 377, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro 144, proti žádný. Návrh C2 byl stažen.

Nyní tedy budeme hlasovat o proceduře, tak jak ji navrhl pan zpravodaj, kromě bodu C2, který byl stažen.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 378, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 144, proti žádný. Návrh procedury byl schválen. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji. Nyní bychom jedním společným hlasováním hlasovali pozměňující návrhy označené A1 a A2. Jsou to návrhy, které se obsahově týkají jazykové úpravy, kdy se slova obce nahrazují slovem obcí a slovo účastní se nahrazuje slovem účastí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím? (Zpravodaj: Stanovisko je kladné.) Stanovisko pana ministra? (Legislativně technické úpravy – souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrzích A1 a A2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 379, přihlášeno 145 poslankyň a poslanců, pro 145, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Pane předsedající, nyní bychom hlasovali pozměňující návrh označený pod písmenem B1. Je to návrh, který byl přednesen panem kolegou poslancem Romanem Kubíčkem. Věcně se jedná o zvýšení stávajícího počtu členů Kolegia NKÚ z 15 na 17. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh B1, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 380, přihlášeno 145 poslankyň a poslanců, pro 99, proti 11. Návrh byl přijat.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Pane předsedající, nyní bychom přistoupili k hlasování pozměňujícího návrhu označeného písmenem B2, který byl přednesen panem kolegou poslancem Romanem Kubíčkem. Návrh se týká změny účinnosti zákona nikoliv třetím měsícem, jak bylo původně navrženo, ale až pátým měsícem. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování o návrhu B2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 381, přihlášeno 145 poslankyň a poslanců, pro 143, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji. Nyní přistupujeme k hlasování pozměňujícího návrhu označeného pod písmenem C1.1. Je to pozměňující návrh pana kolegy poslance Sedi. Věcně se týká vymezení osobní působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu na organizační složky státu, státního závěrečného účtu a plnění státního rozpočtu. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Negativní.)

Zahajuji hlasování o návrhu C1.1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 382, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 4, proti 115. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Teď bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu C1.2. Jedná se obsahově o vymezení osobní působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu na Českou tiskovou kancelář. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Negativní.)

Zahajuji hlasování o návrhu C1.2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 383, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 7, proti 113. Návrh nebyl přijat.

Návrh C2 byl stažen...

Poslanec Štěpán Stupčuk: Ano, přesně tak, pane předsedající. Teď bychom přistoupili k hlasování o pozměňujícím návrhu označeném pod písmenem D. Je to pozměňující návrh pana kolegy poslance Ludvíka Hovorky, jímž bychom měli prodloužit stávající funkční období členů úřadu z 65 let na 70 let. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu pod písmenem D. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 384, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro 66, proti 34. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Štěpán Stupčuk: A nyní, pane předsedající, bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu označeném pod písmenem E, který má dvě alternativy. Připomínám, že pokud bychom schválili alternativu 1, potom už bychom nehlasovali alternativu 2. Je to pozměňující návrh pana poslance kolegy Marka Bendy a obsahově se jedná v jeho alternativě číslo 1 o vypuštění z kontrolní působnosti NKÚ České televize a Českého rozhlasu. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Rovněž negativní.)

Zahajuji hlasování o návrhu pod písmenem E, alternativa 1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 385, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 29, proti 108. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Protože nebyla přijata alternativa 1, můžeme hlasovat o alternativě označené číslem 2. Obsahově se tato alternativa týká toho, že věcná kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu ve vztahu k České televizi a Českému rozhlasu by byla omezena toliko na pořizování výdajů v oblasti nemovitého majetku. Tedy zúžení. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Negativní.)

Zahajuji hlasování o návrhu E, alternativa 2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 386, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se podle mého názoru vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Štěpán Stupčuk: Ano, je to tak, pane předsedající. Nyní tedy bychom měli hlasovat, jestli jsem tomu dobře porozuměl, o procedurálním návrhu pana kolegy poslance Bendy, o přerušení projednávání tohoto zákona s tím, že máme kompletní přehled o tom, jaké pozměňovací návrhy byly přijaty.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dám tedy hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Bendy, který před závěrečným hlasováním chce přerušení do doby schválení změny Ústavy – jestli to čtu správně. Prosím o upřesnění. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ta formulace byla: do doby ukončení projednávání změny Ústavy v Senátu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za upřesnění. Do ukončení projednávání změny Ústavy v Senátu.

O tomto procedurálním návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 387, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 19, proti 101. Procedurální návrh na přerušení nebyl přijat.

Nyní se s přednostním právem hlásí pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a pánové, já si dovoluji požádat o 15minutovou přestávku na jednání poslaneckého klubu před závěrečným hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vyhlašuji přestávku na jednání poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové do 10.19 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.19 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, členové vlády, budeme pokračovat v jednání přerušeném pro přestávku klubu TOP 09 a ještě před hlasováním se s přednostním právem hlásí pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, TOP 09 podporovala návrh tohoto zákona víceméně od začátku legislativního procesu. Koneckonců v minulém volebním období, vzpomenete-li si, naši poslanci iniciovali podobný zákon, který nakonec nebyl projednán. Nicméně celou dobu jsme doufali, že jak narůstají útoky na veřejnoprávní média, tak že se podaří dojednat tento zákon tak, aby vlastně nedošlo k nepřímé novele zákona o Českém rozhlasu a o České televizi, aby nehrozilo, že snad kontroly NKÚ budou tímto způsobem dezinterpretovány nebo používány. Stáli jsme velmi o to, aby se tato kompetence netýkala veřejnoprávních médií už jenom proto, že to je vrcholná kompetence Poslanecké sněmovny kontrolovat hospodaření Českého rozhlasu a České televize.

Možná že za normálních dob a za normálního stavu bychom se s tím nějak smířili. Nicméně vzhledem k tomu, že jsme dnes a denně svědky poměrně dramatických útoků zejména na veřejnoprávní televizi, nechceme zvyšovat toto riziko, a proto prosím o pochopení, že klub TOP 09 a Starostové se při závěrečném hlasování zdrží. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. O všech návrzích bylo hlasováno, můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení. (Poslanec Grospič se hlásí před řečništěm a vysvětluje, že musí vystoupit hned.)

Ještě pro stenozáznam, pan poslanec Stanislav Grospič. Všechny vás mezitím odhlásím. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo, děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, poprosím o omluvu. Také si vybírám své někdy černé dny a poprosím o opravu, nežádám nové hlasování, ale o opravu stenozáznamu. U hlasování 387 jsem měl v záznamu, že jsem hlasoval ano, ale hlasoval jsem proti tomuto usnesení. U záznamu hlasování 374 mám na sjetině, že jsem se zdržel, ale hlasoval jsem pro tento návrh. Prosím proto o opravu u stenozáznamu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Grospičovi. Věřím, že všichni už se přihlásili svými identifikačními kartami.

O návrhu na usnesení, které nyní přednesu, budeme hlasovat v hlasování číslo 388. "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 610, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 388 z přítomných 140 pro 108, proti 14. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod 161.

Pokračovat dále budeme podle programu schůze bodem

189.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění zákona č. 250/2014 Sb.
/sněmovní tisk 570/ - třetí čtení

Pan ministr Dienstbier zůstává na svém místě, protože bude přednášet za vlády úvodní slova k návrhu, a požádám pana poslance Karla Černého, který už je u stolku zpravodajů, aby se připravil, a bod zahájíme. Požádám pana ministra Dienstbiera, aby uvedl tento návrh.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já budu velmi stručný vzhledem k tomu, že ani na výboru ani ve druhém čtení v podstatě nezazněly žádné výhrady ani pozměňovací návrhy, takže tady nebudu rekapitulovat celý návrh zákona. Jenom zkonstatuji, že vlastně jsou tam dva základní body – jeden vyřešit kompetenční nejasnosti mezi Ministerstvem obrany jako prvoinstančním orgánem a etickou komisí jako odvolacím orgánem proti rozhodnutí Ministerstva obrany a dále vyřešit postavení etické komise v rámci rozhodování ve věcech podle zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny, můžeme tedy otevřít rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a požádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovolte, abych vás seznámil s postupem hlasování. V rámci projednávání ve druhém čtení nebyl přednesen žádný pozměňovací návrh a nebylo tomu tak ani během projednávání výborem pro obranu, proto nás čeká hlasování o novele tohoto zákona v podobě, kterou nám předložila vláda.

Já vás jen pro pořádek seznámím s usnesením garančního výboru pro obranu. Výbor tento návrh zákona projednal na své 29. schůzi dne 31. března 2016 a přijal usnesení doručené poslancům jako tisk 570/1, ve kterém výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění zákona č. 250/2014 Sb., sněmovní tisk 570, schválila.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji, a protože není žádný pozměňovací návrh, budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění zákona č. 250/2014 Sb., podle sněmovního tisku 570, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 389 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 389 z přítomných 145 pro 93, proti 13. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod 189.

Podle schváleného pořadu schůze můžeme pokračovat bodem číslo 66, protože lhůta pro bod 31 – senátní návrh zákona – ještě neuplynula, ta je až ve 12.30 napevno. Takže nyní požádám pana ministra zemědělství a pana poslance Pavla Kováčika, protože bodem 66 je

66.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - prvé čtení

Z pověření vlády návrh uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o vinohradnictví a vinařství, ve znění pozdějších předpisů.

Překládaný návrh zákona má dva stěžejní cíle. Prvním je přizpůsobení právního řádu České republiky novým přímo použitelným a bezprostředně aplikovatelným nařízením EU. V rámci úpravy vinohradnictví se proto implementuje nový systém povolení pro výsadbu révy na období do 31. prosince 2030, a to včetně sankcí za jeho nevyužití, a nový systém povolení opětovné výsadby vinic.

Druhým cílem návrhu zákona je pak boj proti různým formám černého trhu s vínem. To znamená stanovení úpravy, která zajistí lepší regulaci, nakládání s nebalenými výrobky z révy vinné a zejména pak sudovým vínem, který představuje nezanedbatelnou část segmentu trhu s vínem v České republice. Výrobky z révy vinné, a to zejména nebalená vína, resp. sudová vína jako jeden z typů nebalených vín, se v posledních letech staly jedním z nejvíce falšovaných zemědělských produktů. Podle údajů Státní zemědělské a potravinářské inspekce se podíl nevyhovujících vzorků sudových vín konstantně pohybuje mezi 32 a 38 %.

Návrh zákona byl připravován v široké diskusi s vinařskou vinohradnickou veřejností, která rozhodně nebyla jednoduchá.

Na vládě byl projednán návrh dne 21. 12. a byl přerušen s tím, že je nutné nalézt shodu na způsobu a kontrole prodeje sudového vína. Výsledkem následné diskuse pak je předkládaný návrh novely, který byl vládou schválen dne 18. 1. 2016... (Odmlka.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pokračujte, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Návrh nyní v podobě, jak je předkládaná Poslanecké sněmovně, obsahuje zejména tyto klíčové věci:

Omezuje množství prodejních míst sudového vína. V zásadě se navrhuje zákaz prodeje sudových vín, vyjma provozoven výrobců vína nebo příjemců zahraničního nebaleného vína. V této souvislosti je nutné dodat, že výrobcem vína je podle zákona definice rovněž subjekt, který si víno nechá jiným subjektem zpracovat za účelem jeho uvádění do oběhu. Stejně tak příjemcem je nejen subjekt, který si nebalené víno do zahraniční sám přiveze, ale i ten, který si jej nechá přivést jiným subjektem.

Dále vymezuje kategorii obalů, v níž je možno víno prodávat spotřebiteli. Je to § 3. Není nijak blíže specifikován přepravní obal pro sudové víno. To je totiž pod kategorií nebaleného vína, pokud je prodáváno spotřebiteli, a díky dalšímu omezení prodejních článků. Proto není nutné jej blíže definovat. V rámci prodeje vína spotřebiteli z obalů určených pro spotřebitele pak je vymezeno tzv. čepované víno, v zásadě bag-in-box do dvacetilitrového objemu a rozlévané víno do objemu pěti litrů. Obě tyto kategorie by mohly prodejcům sloužit k obcházení režimu sudového vína, a proto je nutné je výslovně upravit.

Upravuje zveřejnění části registru vinic, z nichž bude on-line zřejmé, ve kterých provozovnách výrobci nebo příjemci zahraničního nebaleného vína prodávají sudové víno. Toto opatření mj. přispěje k eliminaci nelegálních, nenahlášených prodejen pančovaného sudového vína.

Dále přináší zvýšení informovanosti spotřebitelů při prodeji sudového, čepovaného a rozlévaného vína. U vína v obalu určeném pro spotřebitele, které bylo vyrobeno nebo plněno v České republice, se z důvodu ochrany spotřebitele navrhuje uvádět povinně i na přední etiketě údaj o provenienci vína. Je to § 16 odst. 4.

Dále se zavádí dobrovolný logotyp. Je to § 16 odst. 5. Na obalu vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením vyrobeno z hroznů révy sklizených na území České republiky zavádí oznamovací povinnost pro příjemce, § 14a, veškerého zahraničního nebaleného vína, to jest nejen sudového, a dalších zahraničních výrobků z révy vinné.

Ukládá povinnost uskladnit nebalené víno po příchodu do České republiky na deset dnů v místě určení. Tedy ne na hranicích, ale v místě prvního příjmu vína, § 14b, pro účely případné kontroly ze strany Státní zemědělské a potravinářské inspekce.

Dále upravuje zvýšení horní hranice pokut a správní delikty týkající se nově definovaného falšování vinařského produktu a porušení nově zavedených povinností v rámci boje s černým trhem s vínem na částku 50 mil. korun. V případě skutečně rozsáhlých podvodů je dosavadní nejvyšší sazba do 5 mil. korun nedostatečná a nemá

dostatečný preventivní výchovný účinek. Proto nepostačuje ani na pokrytí nelegálního zisku, který pachatel z protiprávní činnosti získává.

Vzhledem k nutnosti implementace nového systému povolení pro výsadby révy stanovené již od počátku tohoto roku nařízení Evropské komise bych vás chtěl, prosím pěkně, požádat o možnost zkrácení projednání této novely zákona ve výborech v Poslanecké sněmovně na 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Marianu Jurečkovi a žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Pavla Kováčika, aby přednesl svoji zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, já už budu velmi stručný. Pan ministr zde velmi podrobně sdělil hlavní problémy, kterých se návrh zákona týká. Přidávám se k tomu s tím, že jde o zpřesnění a zpřísnění ochrany především spotřebitele a ochrany poctivých výrobců a poctivých distributorů vína.

Je známo, že různé nelegální či pololegální skupiny poté, co se rozbil obchod s pančovaným či jiným podobným lihem, ať už to byla lihová aféra, nebo ať už to byl metylalkohol apod., se vrhají úplně jinam. A víno je jedna z oblastí, kde se může stát, že bude spotřebitel přinejmenším klamán, ne-li ohrožován na zdraví spotřebou nelegálních výrobků. Proto tento zákon přichází. Přichází také proto, aby se do českého právního řádu přejaly některé novinky z EU. Novinky, které jsou ve skrze pozitivní.

Máme tady několik málo okruhů, které jsou ještě k diskusi s vinařskou a vinohradnickou veřejností. Diskuse již probíhá. Než zákon přišel sem do Poslanecké sněmovny, tak proběhla jednak mediální kampaň, proběhlo i několik různých seminářů za účasti vinařské a vinohradnické veřejnosti a myslím si, že tato je dostatečně seznámena. Také má dostatečně, bych řekl, našlápnuto na to, aby ve spolupráci poslanců, ministerských úředníků a odborné veřejnosti zákon zde v Poslanecké sněmovně dostal takovou formu, která... Nebo výsledek projednávání bude pozitivní jak pro spotřebitele, tak pro výrobce a distributory.

Jenom k požadavku na zkrácení lhůty. Pokud se k němu Poslanecká sněmovna rozhodne, jsme samozřejmě jako zemědělský výbor při naší známé pracovitosti schopni to projednat. Ale co se týká účinnosti zákona od 1. ledna příštího roku, tak je zemědělský výbor schopen si poradit s projednáváním i při možnosti vrácení ze Senátu. I při možnosti vrácení z Hradu v takovém termínu, aby zákon byl v pohodě platný a účinný od 1. ledna příštího roku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím dvě přihlášky. První je přihlášený pan poslanec Herbert Pavera. Připraví se pan poslanec

Bendl. Kolega Pavera není, takže pan kolega Bendl je první. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové, dovolte mi také říct pár vět k tomuto ne nedůležitému zákonu, který, jak zde bylo řečeno zpravodajem, už dílem předjednal zemědělský výbor, neboť tento materiál velmi hýbe vinařskou veřejností a všemi producenta vína. Nejenom tím, co je v něm napsáno, ale také způsobem, jakým byl projednán, protože v připomínkovém řízení došlo k věci, která není zcela standardní, neboť se vinařská veřejnost v rámci připomínkového řízení dohodla na nějakých kompromisech, které v návrhu zákona měly být, a nakonec v průběhu projednávání už jeho finále po připomínkovém řízení došlo ke změnám, které neříkám, že nejsou legitimní, nicméně řada vinařů se cítí býti tímto postupem obejita a tak trochu zneužita, což dávají poměrně vehementně najevo. A pan ministr – respektive jeho podřízení, kteří tyto věci mají na starosti, o tom vědí své. Pan ministr nikoliv. Pokud vím, tak se toho setkání, ke kterému byl vyzýván právě těmi nespokojenými s tímto návrhem zákona, tak se toho setkání nezúčastnil.

Tahle materie je těmi, kterými je prosazována, je argumentována nějakou studií, kterou jsme měli slíbenu. Já jsem mluvil s předsedou Vinařského fondu několikrát a mí kolegové také. Bylo nám slíbeno, že tu studii, kterou má Vinařský fond k dispozici, o počtech pančování a množství pančování vína a kategorie atd., prostě podrobnosti, kterými se dnes operuje, že tuto studii dostaneme. Zatím jsme ji nedostali. Chtěl bych se zeptat, zdali ji má třeba pan ministr nebo jestli ji má někdo ze členů zemědělského výboru, neboť ve studii, o kterou se opírá, a řeknu, kterými jsou zdůvodňovány ty předkládané regulace a omezování podnikání v České republice v oblasti prodeje vína, jsou právě údajně popsány v této studii, kterou zatím tedy nikdo z nás neviděl. Doufám, že bude příležitost se s ní v průběhu jednání seznámit, i když bych ji raději viděl před tím projednáváním v prvním čtení, aby člověk mohl posoudit, do jaké míry ty předkládané nové byrokratické kroky a regulace a omezení, do jaké míry jsou opravdu potřeba. Nebo jestli to náhodou není, a ono se to tak v tuto chvíli jeví, jako spíše souboj o to, jak zvednout cenu vína na trhu, o to, jak omezit ty, kteří jsou v tuto chvíli nejlacinější, což jsou prodejci sudového vína.

Ten prodej sudového vína, na který je tady poměrně velký tlak, všichni prodejci by měli do budoucna vlastně být nuceni k novým nákladům, protože ty regulace vedou k tomu, že bude nutno prodávat víno nikoliv v sudech, ale v nových specializovaných nádobách, které logicky budou muset být v těch nákladech zahrnuty. Pan ministr sám tady říkal, že půjde o omezování prodejních míst vína. My víme, že v České republice je zhruba 15 tisíc vinoték. Ten návrh zákona například přináší povinnost, aby se z vinotékaře nestal prodejce, ale musí být registrován jako výrobce, tudíž je s tím spojená řada byrokratických kroků, které jsme zatím detailně nerozebírali, ale věřím, že tomu budeme věnovat jednání v zemědělském výboru, co to vlastně znamená pro každého vinotékaře dnes, který funguje jako distribuční síť, a teď řeknu pro ty nejmenší vinaře, kteří nelahvují, kteří prodávají své víno právě prostřednictvím sítě vinoték, co to v praxi bude znamenat, jaké byrokratické kroky to vlastně dneska přinese.

Říká se, že to pančované víno týká především, nebo říkají to předkladatelé návrhu tohoto zákona, se týká především sudového vína. No, z pohledu zákazníka je to tak, že když si jdu koupit sudové víno do vinotéky, tak mám z 99 procent, a to jedno procento nechávám jenom proto, že si nejsem jistý, že by se tak někde vůbec nedělo, šanci víno, které kupuji, ochutnat. Mám šanci říct tomu vinotékaři, dejte mi ochutnat, já zkusím, co máte, něčeho si vezmu litr, něčeho půl, něco si nekoupím, protože mi prostě to víno chutnat nebude. Tuto šanci u lahvového vína nemám. Jdu si koupit lahvové víno, doma si ho otevřu, zjistím, že je dobré, v pořádku, vypiji ho. Nebo je zlomené, už si na nikom nic nevezmu, prostě musím si jít koupit víno nové, pokud si chci koupit víno. V tomto je výhoda toho sudového vína.

My tady v tomto návrhu zákona zavádíme, nebo Ministerstvo zemědělství a předkladatelé tohoto návrhu zákona zavádějí některé kroky, které vinaři obecně kritizují. O jednom tady pan ministr zemědělství mluvil a to je povinnost v případě, že někdo doveze sudové víno v cisterně, musí deset dní čekat, jestli nepřijde někdo z kontrolorů, aby odebral vzorek, a ten vzorek se pošle do laboratoře. Tyto laboratoře nejsou v České republice, ale jsou mimo Českou republiku, v Rakousku, a bude týdny trvat, než se potvrdí či vyvrátí, zdali to víno je či není v pořádku. V každém případě je to oproti současnému stavu prodloužení doby využití a šance použití tohoto dovezeného vína a znamená to samozřejmě zase vícenáklady nejenom na skladování, ale i tu dobu, kdy se finanční prostředky začnou vracet, neboť takto kontrolovaný vzorek by musel pobývat v České republice delší dobu, než se potvrdí či vyvrátí, zda došlo či nedošlo k pančování tohoto vína.

Já nebudu už zmiňovat některé detaily, které tento zákon také přináší. To věřím, že se s nimi případně zemědělský výbor nakonec nějak vyrovná. Mám na mysli takové ty, omlouvám se, že nepoužiji přesné formulace, ale zákaz třeba míti vodovod nebo vodu ve svých skladovacích prostorech. Tato záležitost tam je. Je to, myslím si, nicotnost, kterou jsme schopni z toho zákona vypreparovat. Ale celkově jsem hluboce přesvědčený o tom, že je to zákon, který neprospěje v celkové podobě, tak jak je sepsán, vinařství jako celku. Ano, některým pomůže, ale některým ublíží. Myslím si, že se dal s těmi vinaři dojednat lepší kompromis, a kdyby byli více posloucháni zejména ti malí, kteří, jak říkám, nelahvují a využívají vinoték a vinotékařů jako svých vlastně prodloužených rukou, na které samo jejich podnikání vzhledem k jejich obratům nestačí, bylo by to určitě ku prospěchu věci, nejenom kultury vína, které máme začít pít z těch pack-in-boxů nebo bag-in-boxů, jak se tomu nečesky říká, a už jej nebudeme moci mít v takovém množství, v takové dosažitelné, řeknu, vzdálenosti, protože i to souvisí s množstvím provozních nebo prodejních míst. Jestliže tady ministr zemědělství říká, že chce zregulovat počet prodejních míst, pak myslím je to věc, která je určitě k zamyšlení. A je otázka, jestli to má dělat vláda, jestli tím, kdo vlastně ve svém principu reguluje počet míst, není právě ten zákazník.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Pan kolega Pavera je řádně omluven, čili jeho přihláška propadá. S přednostním právem pan ministr, potom pan poslanec Jiří Petrů. Pane ministře, máte slovo s přednostním právem.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já bych chtěl zareagovat na to, co tady říkal v rozpravě pan poslanec Bendl. Pokud jde o studii, tak především to byl argumentační materiál pro Vinařský fond, nikoliv primárně pro Ministerstvo zemědělství. Pro nás jsou dostatečným argumentačním materiálem dlouhodobé výsledky zjištění Státní zemědělské a potravinářské inspekce, kde se prostě pohybujeme v rozmezí 32 až 38 % odebraných vzorků u sudového vína, kde zjišťujeme závažná pochybení, která mohou také v budoucnu mít případně možná i velice zásadní negativní dopady na zdraví toho spotřebitele. To opravdu není vůbec jako žádná sranda a my nemůžeme před tímto zavírat oči a říkat prostě: tady na tom trhu se nic neděje a není tady vlastně žádný problém, a proto nemusíme nic řešit. Už toto je pro nás ten nejvýznamnější argument, že prostě něco s tím stavem je třeba dělat z hlediska zdraví spotřebitele a z hlediska ochrany těch, kteří na tom trhu fungují jako poctiví producenti nebo dodavatelé kvalitního vína.

Vy jste tady narážel na jednání s vinařskou veřejností, pane poslanče Bendle prostřednictvím pana předsedajícího. Já se chci důrazně ohradit. Já jsem nepřijal pozvánku na narychlo svolané jednání, které svolal pan senátor Valenta, z několika důvodů. Nevím o tom, že by měl nějakou odbornou erudici pro problematiku vína. Nevidím důvod, proč bych měl chodit na jednání, které svolal pan senátor, který se chce soudit s Českou republikou a vést s ní arbitráž. Nevidím vůbec důvod, proč bych se účastnil a podporoval takovouto akci, navíc v situaci, kdy jsme v tu dobu avizovali celé široké vinařské a vinohradnické veřejnosti, že ve Velkých Bílovicích celý jeden páteční den já věnuji diskusi s vinaři, vinotékaři, což jsem také udělal. Byl jsem tam já, byli tam kolegové z ÚKZÚZu, ze Státní zemědělské a potravinářské inspekce, byl jsem tam několik hodin a zodpověděl jsem všechny dotazy, které tam všichni měli možnost svobodně položit. Já myslím, že v té komunikaci se udělalo docela dost. A spoustu těch věcí, které tam zazněly, jsem si ještě odnesl jako podnět na případnou diskusi tady při projednávání v Poslanecké sněmovně. Takže prosím pěkně, nevkládat tady do, nebo... Musím odmítnout vaši teorii o tom, že jsem nekomunikoval s vinařskou veřejností. Ta veřejnost dostala možnost a všichni, kteří chtěli, tak do Velkých Bílovic mohli přijet. A ten sál měl ještě volnou kapacitu, aby tam lidé přišli. Bylo jich tam nějakých 350, klidně stovka by se tam ještě bez problémů vlezla. Takže asi tolik.

Pokud jde o to, že vy říkáte, že tady zásadně komplikujeme systém, tak já vám řeknu ve čtyřech bodech, jednoduchých čtyřech bodech, co se teď stane pro toho, kdo má vinotéku a chce dál prodávat sudové víno. Stane se to, že se musí zaregistrovat na ÚKZÚZu do registru vinic. Celkem jednoduchá banální operace, kdy všichni výrobci vína v České republice, a jsou jich tady stovky, jsou takto registrováni. Druhý krok, budou mít smlouvu buďto s výrobcem, anebo dovozcem vína na území České republiky. Třetí krok, povedou evidenci, kterou stejně standardně musí – pánové poslanci, kteří se tomu smějete, podle mě každý, kdo prodává a má stavy zásob, já jsem dělal v obchodě, měl jsem na starost sklad, tak v tom skladu běžný člověk vede evidenci stavu toho skladu. A poslední věc, jednou za rok podat výsledek toho ročního prodeje zase na ÚKZÚZ.

Když se bavím s normálními lidmi, kteří se v tomto systému pohybují, říkají: To je pro nás dobrý, přijatelný kompromis pro to, abych já jako poctivý dovozce nebo

poctivý moravský nebo český výrobce vína měl zajištěno stabilní a férové prostředí. Jestliže já tady mám vyrábět víno a konkurovat někomu, kdo tady vozí pančované víno ze zahraničí za 12, za 14 korun, a pro mě jako vinaře domácího jsou ty náklady někde kolem 30 a prodávám to za 40, 45, tak to není férová a rovná soutěž.

Jestli, kolegové poslanci z TOP 09 a ODS, chcete opravdu hájit poctivé živnostníky, jak nám tady deklarujete, tak se prosím pěkně bez ideologických emocí zamysleme nad tím, jak zajistit férové rovné podnikatelské prostředí, po kterém tito lidé volají. Když já diskutuji tuto novelu, a to jsem člověk z Moravy, a spousta vinařů, mých kamarádů, se kterými jsem dlouhé roky měl i obchodní vztahy a prakticky se o těch věcech bavíme už docela dlouho, tak oni říkají: Nám tato novela přináší zlepšení podnikatelského prostředí. Kdo s touto novelou má problém, je ten, kdo vozil víno do České republiky, a dlouhé roky jeho ekonomický profit byl postaven na tom, že to vozil načerno a víno bylo pančované. To si řekněme na rovinu.

Ano, desetidenní lhůta tady je. Ale ta je tady především toho dovozce. Dovozce je dneska v situaci, kdy doveze víno z některých jiných států, já je nechci jmenovat, a pokud neinvestuje do rozboru a vzorků a pošle to víno do distribuce a my potom v rámci činnosti dozorových orgánů na to přijdeme, tak ty pokuty pro něj jsou potom tak zásadní, že kdyby investoval a to víno hned při dovozu vrátil tomu dodavateli, tak by ochrana jeho byznysu byla na úplně jiné úrovni.

A není to tady to, co říkáte, pane poslanče Bendle prostřednictvím pana předsedajícího, že by tady byly nějaké nekonečné lhůty. My když do deseti dnů nepřijdeme a neodebereme vzorky, tak to víno může běžet dál do výrobního procesu, a my garantujeme, že odebereme vzorek a v řádu dnů – protože už při první indikaci v naší laboratoři v Brně víme, jestli u toho vína je nějaký problém, jestli je tam zvýšený obsah vody, glycerolu a tak dál. A na to navazují další rozbory. A budeme toho klienta informovat o tom, jak dlouho případně, jestli dva nebo tři týdny budou další rozbory, které indikují, že to víno má nějaký problém, a je to v zájmu toho dovozce, respektive toho obchodníka.

Musím opravdu odmítnout, a poprosím pěkně, abyste to takto nevnímal, je to nesmysl a nepravda, že by tam bylo zakázáno mít v případě výroby vína vodovod. To je opravdu věc, kterou tady někteří říkali. A potom někteří, kteří sami to říkali mediálně, za mnou přišli a říkali: Bereme to zpátky, protože takto ten zákon v tomto případě nehovoří. Takže nedělejme tady z některých věcí něco, co tam takto není.

A vy jste tady říkal, že chci regulovat počet míst. Já jsem to takto neřekl. Tam ta formulace v mém úvodním slově byla jiná. Já říkám, že může dojít k regulaci a k omezení počtu míst, kde se bude podávat sudové víno, pokud prodejce nesplní ty čtyři věci, o kterých jsem hovořil. Ale pokud se rozhodne podávat dál víno, tak jej bude prodávat v bag-in-boxu. To je celé. To znamená, ta večerka, ten nonstop, který nebude mít vztah s tím vinařem a nesplní ty čtyři kroky, které jsem jmenoval, tak klidně bude dál prodávat víno, ale v bag-in-boxu, který bude dávat daleko větší záruku kontroly, dohledatelnosti a větší kvality pro toho spotřebitele.

Takže já bych byl hrozně rád, abychom tu novelu vzali vážně i jako prevenci proti tomu, aby se nám neopakoval v oblasti vína podobný příběh jako alkoholová kauza

v případě nekvalitních alkoholů, které se podávaly na území České republiky, protože opravdu některá zjištění v případě obsahu glycerolů už mohou být zdraví ohrožující.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zemědělství. A nyní, než kolega Petrů přijde, a já ho požádám o posečkání, protože jsou tady dvě faktické poznámky pana poslance Bendla a pana poslance Kučery. Takže pan kolega Bendl se přihlásí řádně a pan kolega Kučera faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já jenom velice krátce. Tady pan ministr jmenoval klub TOP 09, že nějak vystupuje či protestuje proti tomuto zákonu. Jestli jsem si všiml, jsme v prvním čtení, nikdo z poslanců TOP 09 ještě nevystoupil ani svůj názor nesdělil. Tak nevím, na základě čeho vy takhle usuzujete. Tak prosím nás takhle neoslovujte, my jsme svůj názor na to ještě nesdělili a vaše poznámka byla předčasná.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Petrů, poté pan premiér a poté pan kolega Bendl. Nyní pan poslanec Jiří Petrů. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážení kolegové. Dovolte, abych vás pozdravil z nitra vinařství v České republice, z Valtic, hlavního města vína, když už probíráme vinařský zákon.

Vinařský zákon 321/2004 přinesl obrovský rozvoj vinařství v České republice a pomohl také ke zkvalitnění vína. A nyní přichází novela, a podobně jako je to v zákoně o návykových látkách, hovoří se zde pouze o kvalitě vína, nemluví se o té části tohoto zákona, která umožní vinařům v České republice zvýšit rozlohu vinic každý rok o jedno procento. To je pro vinaře také velmi důležitá věc. Čili jedna z částí tohoto vinařského zákona je to, že bylo přijato nařízení Evropského parlamentu ze 17. prosince 2013 a to umožňuje právě zvyšování vinic.

Ta druhá část, ta se samozřejmě týká zvýšení kvality vína, především toho nebaleného. A tady je opravdu potřeba, aby se každý opravdu seznámil s tím, co to je nebalené víno, co to je sudové víno, čepované víno, co je rozlévané víno. Do České republiky se přiveze 70 % vína, které se zde spotřebuje. Z těch 70 % vína existují samozřejmě statistiky, které kontroluje Česká obchodní inspekce a podobně. Jenom v roce 2015 bylo odebráno 1 292 vzorků, a 240 vzorků prokázalo, že jsou nevyhovující. Tato novela nemá nic jiného za účel než zajistit spotřebiteli, aby se k němu dostalo kvalitní víno, aby nebylo pančováno různým způsobem, více vody, více síry, dalších konzervačních látek a podobně.

Také tady zaznělo, že se musí dávat rozbor do zahraničí. Prosím vás, Česká obchodní inspekce dnes umí rozlišit takové záležitosti, nechci jít úplně dopodrobna, ale jestliže například je dneska možné udělat víno z extraktu, který se přiveze ze zahraničí, oni jsou schopni rozlišit, jestli je tam vázaná voda, nebo je to voda

přirozená, která v tom víně je. Takže to jsou takové detaily, dnes se dá u vína všechno prokázat.

Takže je to pro kvalitu vína a je to pro spotřebitele. Jestliže trend v Evropě, ať je to v Rakousku, Německu, Švýcarsku, je takový, že se přijímají taková opatření, aby se zvýšila kvalita vína, tak například i vinaři v Rakousku to pochopili. Jestli někdo jezdíte do Wachau, tak víte, že oni si nad rámec vinařského zákona stanovili svoji kvalitu. Jsou to tři kategorie – Smaragd, Federspiel a Steinfelder.

Já se domnívám, že další etapa rozvoje vinařství v České republice, a všichni vinaři to podporují, je zvýšit kvalitu. Pro úplnost jenom sdělím, že jsem byl při přípravě novely zákona několikrát přítomen jednání. Má velkou podporu Svazu vinařů České republiky. Má velkou podporu Unie českomoravských svazů vinařů a vinohradníků. Vinaři by to chtěli ještě posunout trošku dál, aby například na záklopce na víně byla vlaječka, že víno je původem z České republiky a také že hrozny jsou z České republiky. Zákon sice hovoří o tom, že to bude na etiketě, ale to jsou nuance, které se dají samozřejmě v rámci projednávání vinařského zákona upravit.

Jednoznačně podporuji tuto novelu a podporují ji všichni rozumní vinaři. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petrů. Ještě přečtu došlé omluvy. Pan ministr Chovanec se omlouvá od 11 hodin do konce jednacího dne a pan poslanec Skalický mezi 13. a 14. hodinou.

Nyní pan premiér s přednostním právem. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vůbec nechci prodlužovat diskusi v rámci prvního čtení této novely. Dovolte mi ale několik poznámek.

Patřím k těm, kdo jsou přesvědčeni, že je dobře, že Ministerstvo zemědělství s touto novelou přišlo. To je poznámka č. 1.

Poznámka č. 2. Tohle není něco, co by přicházelo shora, tato změna zákona. My se tady často setkáváme se změnami zákonů, které tady děláme proto, že něco navrhne Evropská komise, nebo tady děláme návrhy a změny zákonů, protože se na tom dohodla vládní koalice, máme to v koaličním a vládním programu. Ale tohle je něco, co přišlo zezdola. Předcházelo tomu mnoho měsíců a já bych řekl bohužel mnoho let diskusí, které se vedly, které iniciovali zejména vinaři, ti, kteří byli nespokojeni s poměry, které dnes existují na našem trhu z hlediska přístupu k těm, kdo jsou poctiví, a přístupu k těm, kdo se snaží podvádět nejenom stát, ale podvádět především spotřebitele.

Takže iniciativa přišla zezdola. Je dobře, že na ni Ministerstvo zemědělství reagovalo. Vláda tento návrh jednoznačně podpořila a já bych rád požádal i Poslaneckou sněmovnu, aby tento návrh podpořila, aby ho teď pustila do druhého čtení, abychom ho co nejdříve byli schopni schválit. Jsem přesvědčen, že je to ve prospěch poctivých vinařů, je to ve prospěch poctivých prodejců. A souhlasím s tím,

co řekl pan poslanec Petrů chvíli přede mnou. Tohle je zákon, který je i ve prospěch spotřebitele. Tohle je důležitá norma, která zlepší podmínky, a spotřebitel bude mít větší jistotu, když půjde nakupovat víno například do vinotéky.

Byl bych také pro to, abychom ten návrh schválili i se zkušeností a reflexí toho, co jsme zažívali v oblasti lihovin. My někdy reagujeme příliš pozdě. I tento parlament reaguje příliš pozdě zpřísněním zákonů, nastavením norem k tomu, abychom stíhali nepoctivé podvodníky, abychom je vlastně doběhli z hlediska legislativy. Já si moc dobře pamatuji, co se odehrávalo, pokud šlo o lihoviny, o problémy, které zde byly, zdravotní, daňové a další. Pančování vína je problém. Měli bychom na něj reagovat, měli bychom tenhle negativní jev maximálně omezit.

Chtěl bych také požádat Poslaneckou sněmovnu, abychom nepodlehli snaze zákon rozmělnit. Nepochybně přijdou různé návrhy, které budou říkat, že opatření jsou příliš přísná, že jsou příliš administrativně náročná, že bychom se vlastně obešli bez nich, že pro to není žádný důvod, že se vlastně všichni chovají slušně, eticky, že vlastně nikdo téměř nepodvádí a že není potřeba, abychom takovýto zákon tady měli. Nepřipusťme, aby norma byla rozmělněna, protože pouze tehdy, pokud se nám podaří udržet její základní tvar, jak ho připravilo ministerstvo po diskusi s vinaři a jak ho schválila vláda, tak opatření bude efektivní. Pokud se to rozmělní během debaty pozměňovacími návrhy, tak to bude jenom plácnutí do vody, které žádné reálné zlepšení ani pro vinaře ani pro spotřebitele nepřinese.

A úplně poslední věc na závěr. My jsme měli velký problém na venkově a samozřejmě se to projevuje v řadě oblastí dodnes: Jak se zvyšovala efektivita zemědělství, tak odcházeli lidé ze zemědělských firem, snižovala se zaměstnanost na venkově. A dneska vinohradnictví, vinařství je jedna z mála možností, jak nová pracovní místa vytvářet, jak pracovní místa ve venkovských oblastech udržet. A ti lidé, kteří tady hospodaří v České republice, kteří si tady pěstují víno, kteří vyrábějí víno, starají se o vinohrady, vytvářejí pracovní místa, ti si přece zaslouží, abychom se za ně postavili jako za lidi, kteří tady vytvářejí hodnoty, vytvářejí pracovní místa a jsou velmi často vystaveni nekalé konkurenci, která jim vytváření pracovních míst výrazným způsobem komplikuje. To si myslím, že je také důvod, proč bychom tento zákon měli jako parlament jednoznačně podpořit. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Nyní s přednostním právem zpravodaj a poté pan kolega Bendl s řádnou přihláškou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, zajisté i kritici tohoto návrhu mi dají za pravdu, že prudké zvýšení kvality vína na českém, moravském a slezském trhu má jednu z hlavních příčin to, že tady byl přijat kvalitní vinařský zákon, který nestranil ničemu jinému než poctivosti a kvalitě. Také dlouho nebyl novelizován. Vlastně první zásadní novela, která je, přichází až teď a přichází právě poté, co se zjistilo, že nová kvalita, která sem přichází, není vždycky ve prospěch spotřebitele, není vždycky ve prospěch našeho výrobce nebo prodejce, teď myslím ve

prospěch poctivého výrobce nebo prodejce. A ta vzácná shoda s drtivou většinou vinařů a vinohradníků, ta vzácná shoda, že návrh přichází konzultován zdola, není až tak úplně obvyklá.

Chtěl bych poprosit – a není to hra na opozici, koalici, je to hra na další zvyšování kvality, na další povýšení ochrany spotřebitele, ale také na to, že po vstupu do Evropské unie jsme měli velmi těžkou pozici v dalším rozšiřování výsadby vinic. Až teď tento návrh přichází s tím, že, pravda, pozvolně – 1 %, které tady pan ministr zmínil, není zase až tak úplně moc, ale je to přece jenom něco. Po letech, kdy jsme měli, jak se říká, stopstav, máme šanci pozvolna zdroje rozšiřovat. Český, moravský a slezský vinař, je-li takový, je schopen naplnit náš trh, uspokojit našeho spotřebitele zhruba o něco více než z poloviny spotřeby. Zbytek se musí dovézt. To není o tom, že se musí dovézt, protože nejsme schopni vyrobit, ale protože naše přírodní podmínky to neumožňují.

Tento zákon přichází s tím, že tam, kde to přírodní podmínky umožňují, je možné výrobu rozšířením výsadby alespoň na ten potenciál, který tady v České republice je, také rozšířit. To, že se značná část spotřeby musí dovézt, znamená ovšem, že na ten dovoz také musí být zvýšená kontrola, zvýšený dozor, aby spotřebitel měl důvěru ve víno jako takové, ve zdravý nápoj, který při mírném a kontrolovaném požívání, i přítomní lékaři mi dají za pravdu, prospívá lidskému zdraví. Nechť naše projednávání v této Poslanecké sněmovně má na paměti to, že jde převážně o technickou novelu, převážně o napravení v průběhu let vzniklých drobných problémů a jednoho velkého problému, a to je ono pančování, a ať vyjde tento zákon z projednávání objektivně kvalitnější, lepší, je to objektivně lepší, kvalitnější a lepší pro českého, moravského a slezského spotřebitele.

Já jako zpravodaj podporuji projednání tohoto zákona, podporuji i to, že organizační výbor přikázal, navrhl přikázat do zemědělského výboru. Nemyslím si, že by byl jiný výbor, samozřejmě je mnoho výborů, které by chtěly a mohly projednávat, ale které by tomu daly větší kvalitu než ten zemědělský. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a nyní ještě před kolegou Bendlem dvě omluvy. Od 13.15 hodin se omlouvá pan poslanec Štětina a od 11.30 hodin paní poslankyně Marie Pěnčíková.

Pan kolega Bendl je nyní řádně přihlášen do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já z proběhlé diskuse musím říct, že má pravdu, nebo cítím, že spíš má pravdu pan premiér než ministr zemědělství, protože premiér tady říká, že to je materie, která vzešla zdola, nikoli shora, že to je materie, kterou si vynutili, aspoň takto já to čtu, že zdola neznamená Ministerstvo zemědělství, ale zdola znamenají vinaři. Ale argumentuje se tady nikoliv materií, kterou právě zdola bylo argumentováno, tzn. něčím, o čem jsem hodně slyšel, ale ještě jsem to neviděl, to je ta studie, která by měla prokazovat, jaká zvěrstva se dějí na našem trhu, kterou zatím Vinařský fond nezveřejnil, a já bych si přál, aby tu studii zveřejnil.

Pan ministr zemědělství tady uváděl, že Státní zemědělská a potravinářská inspekce eviduje zhruba 30%, takové nějaké číslo jsem zaznamenal, chybovost nebo, chcete-li zjištění, že dochází k něčemu nekalému v oblasti prodeje vína. No to já si myslím, že je v pořádku. Z mého pohledu je to spíš informace, že kontrolní systém funguje, že ti, kteří se dopouštějí něčeho špatného, jsou postihováni, je tady prostě 30 % nálezu, tak já bych se na to díval ne proto, že by jich tady mělo být 60 nebo 70. Já si myslím, že v tomto ohledu inspekce funguje poměrně dobře a je dobře, že existují tato čísla. Myslím, že to není vůbec důvod, proč bychom se nad tímhle měli pohoršovat.

Ano, přichází nová byrokracie a jsem rád, že je to tady potvrzeno, že to není jenom registr osob nakládajících s vínem, který bude vznikat, ale také registr, nebo chcete-li evidence prodejních míst, tzn. že budeme zase někoho registrovat a načítat kdo kde co dělá nebo nedělá.

K tomu, co tady říkal pan ministr, že se zavádí povinnost každého, kdo doveze víno, aby deset dní čekal, jestli se někdo z inspektorů dostaví, aby odebral vzorek, a říká, že takových bude asi ne málo, nebo možná přiměřeně. Nicméně každý bude muset čekat těch deset dní, což tady doposud nebylo, deset dní budou čekat ty cisterny někde, někdo s tím bude mít nějaké náklady, bude se muset starat o to, aby se tomu vínu nic nestalo, což tady doposud nebylo. Nevím, jestli to mají ostatní země, když se vyváží nebo vyveze třeba někam nebo by chtěl někdo vyvézt českou nebo moravskou produkci vína za hranice, jestli musí někde jeho víno v případě, že by ho nelahvoval, čekat někde deset dní. A je otázkou, do jaké míry by toto Evropská unie nebrala jako překážku obchodu, ale to je asi otázka spíš na jednání zemědělského výboru. Nicméně že to bude v řádu dnů, to tady slyším poprvé. Na zemědělském výboru, kde jsme si brali nanečisto tento návrh zákona, takováto informace nepadla, tam, pokud jsem si správně poznamenal poznámky, padlo, že to bude maximálně dva týdny, než se potvrdí a je možné vydat protokol o tom, zda došlo, či nedošlo k pančování nebo k něčemu nekalému v oblasti dovozu vína. Předpokládám, že ministr, když říká, že od okamžiku odběru vzorku do okamžiku vydání relevantního rozhodnutí, že víno je v pořádku, že ví, o čem mluví, a říká, když to bude do dvou dnů, tak že za dva dny budou schopni říci ano, je to v pořádku, nebo ne, posíláme k dalšímu došetření, jestli jsem to takto pochopil. To znamená, že si ten vzorek vezmou čeští inspektoři, dají ho do laboratoří, které třeba nebudou moci dát konečný verdikt, ale alespoň částečnou informaci dostanou. Je otázkou, jestli až poté budou posílat vzorek do Rakouska, nebo jestli zároveň pošlou vzorek do Rakouska a zároveň jej nechají prověřit v České republice. Zda se ty časy budou sčítat, nebo ty věci poběží paralelně vedle sebe. To je navenek technická věc, ale pro vinaře, který bude kontrolován či nebude, to může hrát roli, protože v okamžiku, kdy dovážíte to víno, tak ten čas vždycky v oblasti podnikání, čas jsou peníze. A i tohle může ovlivnit kvalitu prodeje vína na českém trhu.

Ještě jedna poznámka. Opravdu jste tady, pane ministře, mluvil o tom, že cílem je omezit množství prodejních míst. To se, věřím, dohledá nakonec tady v zápisu. A to bych chtěl říct panu premiérovi, protože vinoték je v České republice přibližně 15 000, což je, předpokládám, tak zhruba 30 000 lidí zaměstnaných v této oblasti, plus minus, možná že někde bude rodinný podnik apod., který nemusí produkovat.

Nicméně zákon, který vláda předkládá, dělá z těchto prodejců sudového vína nebo vína výrobce vína a musí se zaregistrovat na živnostenském úřadě nikoli jako pouhý prodejce, ale výrobce, což je trochu nelogické, to musíte, pane premiére, uznat, že to není úplně logika sama. Když někdo nevyrábí víno, jenom ho prodává, ale je potřeba ho zaregistrovat jako výrobce, že to není jako úplně košer.

Ale to jsou věci, které, věřím, nakonec probereme v zemědělském výboru, i když já za sebe nemohu jinak po té své argumentaci než navrhnout vrácení zákona předkladateli k přepracování. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi, to byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pane ministře? Ano, prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Tak já si vážím těch, kteří tady opravdu racionálně argumentovali ať už osobní zkušeností, nebo ze znalosti po diskusi s lidmi, kteří se v tom oboru orientují.

Já bych chtěl jenom říci, že mě mrzí, že pan kolega poslanec Bendl, který byl dva roky ministrem zemědělství, se neorientuje v těch základních věcech, jako je terminologie, když se tady mluví o registru vinic, který je pod Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským, nikoli pod živnostenským úřadem, nemluvíme o registru osob. To jsou základní termíny, které se na tom resortu používají. Nechci se tady přít o tom, jestli iniciativa zdola, zeshora nebo zprostřed. Prostě u nás na resortu myslím, že legislativu tvoříme z několika aspektů. Pokud se jedná o transpozici evropského práva, tak ji děláme, pak samozřejmě, pokud my vnímáme problémy, které vidíme v praxi z pohledu naší činnosti, našich dozorových orgánů, a pokud vidíme a diskutujeme se zemědělskou veřejností, že oni mají nějaké problémy, tak se je snažíme legislativně řešit. A to je případ této novely tohoto zákona, který tady dneska je před námi. Takže tady bych opravdu prosil se dívat na to ne, jestli to přišlo zeshora nebo zespoda, to není teď nejpodstatnější. Je tady problém, ten problém je vážný a my se ho snažíme řešit. Říkat, že je tady 32 % vzorků, že to je vlastně v pořádku a že dozorové orgány vlastně pracují dobře. Já předpokládám, že dozorové orgány mají pracovat dobře. Ale když vidím, že tady je taková chybovost, která se nesnižuje, naopak se ještě zvyšuje, tak prostě holt s tím musíme něco dělat v tom systému. V tom systému vidíme, že máme problém i s vymahatelností toho práva, máme tady prostě řetězení, potom končíme u firmy, která je v tu dobu už někde na anonymní adrese, resp. na té adrese nikoho nezastihnete, firma skončí, vy nemáte komu udělit v rámci správního řízení sankci. Takže i proto je tady jasné vymezení, kdo v jakém postavení s tím vínem obchoduje a jakou za to nese zodpovědnost. Proto je ten systém takto nastaven.

A jenom se chci ještě vrátit k jedné věci. Ten zákon neříká, že někdo musí ukončit prodej sudového vína. Ten zákon jenom specifikuje, za jakých podmínek je to sudové víno možné dále prodávat. A pokud se všichni, co dneska prodávají víno, rozhodnou ty podmínky splnit, pak je splní. Pak se nemusíme bavit o tom, že někdo

bude omezen na tom, aby prodával sudové víno. Je to jenom na tom, aby se ten, kdo to prodejní místo má, rozhodl, v jakém režimu chce dál s prodejem vína pokračovat.

Takže asi tolik. Omlouvám se kolegům z TOP 09, pokud jsem předčasně předjímal, že budou mít problém s tímto zákonem. Beru to na sebe, berte moji omluvu, prosím pěkně, a budu rád, když věcně o tom budeme diskutovat a případně tuto novelu podporovat. Díky za to.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za jeho závěrečné slovo. Závěrečné slovo zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, já se omezím teď už na velmi stručné konstatování. Jeden jediný příklad, možná proč se tady zčásti klade odpor. Celkem s despektem se tady mluvilo o předmětu, který se nazývá bag-in-box, česky v překladu možná neumělém – vak v krabici, ve kterém se za splnění jistých podmínek, nebo naopak za nesplnění jistých podmínek pouze může to víno prodávat. Víte, ono to má to kouzlo, že onen bag-in-box je obal, který nelze plnit opakovaně a tudíž nelze zneužívat k tomu, že by se opakovaně donekonečna na jedny papíry ten obal plnil a plnil a plnil a prodávalo se a prodávalo se, na jeden jediný papír, na jeden jediný sud nebo obal se prodávaly možná stovky, možná tisíce litrů nelegálního vína. Čili to je jeden malý příklad toho, jak se tento návrh snaží omezit nepoctivost, kterou, pravda, vyloučit nikdy nelze, nelze kontrolovat úplně každého, tak jako nelze kontrolovat každou cisternu, ale na základě určité analýzy rizik už se ví, které cisterny a komu je kontrolovat. A myslím si, že ta předchozí zjištění, těch 32 % dosavadní nepoctivosti, povedou téměř jistě kroky kontrolorů k těm správným cisternám. Ti ostatní, kteří neměli problém, se nemusí bát, žádné dramatické náklady jim to nepřinese. Přinese jim to jistotu, že jsou označeni jako poctiví dovozci, poctiví výrobci, a jejich zboží si každý rád koupí.

Padl tady – a to musím konstatovat jako zpravodaj – návrh na vrácení návrhu předkladateli k přepracování. Musím říci jako zpravodaj možná nad rámec svých povinností v prvním čtení, že já tento návrh vřele nepodporuji! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a budeme postupovat podle návrhů, které padly v rozpravě. Nejdříve návrh na vrácení, o kterém budeme hlasovat v hlasování číslo 390. Já vás ale nejdřív odhlásím, přivolám případně kolegy z předsálí. Požádám vás o novou registraci.

Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, a o návrhu z rozpravy na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování rozhodneme v hlasování pořadové číslo 390, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro vrácení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 390, z přítomných 134 pro 12, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Můžeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Můžeme rozhodnout v hlasování 391, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 391, z přítomných 136 pro 134 (proti nikdo). Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo návrh na přikázání jinému výboru? Není tomu tak. Mohu tedy konstatovat, že tisk 712 byl přikázán zemědělskému výboru jako výboru garančnímu a lhůta k projednání zůstala podle zákona na 60 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod 66.

Podle schváleného pořadu schůze máme před sebou bod číslo

232.
Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 751 ve výborech Poslanecké sněmovny

Žádám v tuhle chvíli předsedu rozpočtového výboru pana poslance Václava Votavu, který je navrhovatelem tohoto bodu, aby návrh uvedl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, chtěl bych požádat o zkrácení lhůty pro projednání u tisku 751, což je návrh zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích.

Odůvodnění je prosté. Stejná lhůta, kterou budu žádat, byla schválena také u tisku 750, což je zákon o pojišťovnictví, a oba tyto zákony spolu souvisí, jak zákon o pojišťovnictví, tak zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích, a domnívám se, že by měly být projednávány souběžně a měla by být proto i ta lhůta stejná u obou tisků. Navrhuji tedy – pokud je to možno teď? Nevím, jestli je u toho ještě podrobná rozprava...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě bude stačit, když na to odkážeme, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Takže bych chtěl požádat o zkrácení lhůty na projednání o třicet dnů, tzn. na třicet dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Otevírám všeobecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, takže ji končím a otevírám rozpravu podrobnou a žádám vás, abyste opakoval návrh na zkrácení lhůty.

Poslanec Václav Votava: Takže zkrácení lhůty na projednání u tisku 751 o třicet dnů, tj. na třicet dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v rozpravě? Nikdo. Končím podrobnou rozpravu a budeme tedy hlasovat v hlasování číslo 392, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty na třicet dnů u tohoto tisku 751. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 392, z přítomných 136 pro 85, proti 4. Návrh byl přijat. Lhůta pro projednání ve výborech Poslanecké sněmovny u sněmovního tisku 751 je třicet dnů.

Děkuji panu poslanci Votavovi. (Poslanec Votava děkuje za vstřícnost.) Končím bod číslo 232.

Podle schváleného pořadu schůze už máme jenom jeden pevně zařazený bod a to je bod číslo 31, ale ten má lhůtu ve 12.30. Budeme tedy pokračovat v přerušených prvních čteních návrhů zákonů. Máme před sebou bod číslo

71.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - prvé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali 20. dubna letošního roku, kdy jsme přerušili v obecné rozpravě. U stolku zpravodajů požádám, aby zaujali své místo pan ministr Daniel Herman, který je vládou určen jako náhradní ministr místo paní ministryně Karly Šlechtové, která je na dnešek řádně omluvena, a pan poslanec Jiří Petrů jako zpravodaj – už je na svém místě.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě, ale zatím nemám žádnou přihlášku. Vidím paní poslankyni Fischerovou – s faktickou? Ano. V tom případě přednostní právo pana poslance Františka Laudáta bude až v pořadí druhé. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Přiznám se, že už jsem se chtěla ptát minule, nakonec byl tento bod přerušen v obecné rozpravě, ale přesto tím, že tady je (?) paní ministryně, i když omluvená není, tak já, protože jsem původem stavařka vystudovaná, tak mám kolem sebe celou řadu lidí, kteří v tomto oboru působí a ptali se mě, kdy má být účinnost nabytí tohoto zákona. Protože jak jsem se dočetla, je tam 1. duben roku 2016, takže to asi už nestihneme. Tak jsem se chtěla zeptat, jak to je s účinností.

Potom je tam ještě zvednutý autorizační poplatek. Mě zajímalo, je to na 3,5 tis., jestli toto bude zvednuto jednorázově, když někdo bude opakovat zkoušky, tak jestli bude znovu ten samý poplatek vyměřen. A vím, že hlavně tento zákon je zde navržen díky v souladu s občanským zákoníkem, takže proti němu jako celku, to sladění s občanským a živnostenským zákonem nemám, to určitě ne. Ale budu mít opravdu konkrétní dotazy poté. Ale chtěla jsem než to začneme projednávat v prvním čtení, než to pustíme dál, tak toto jako zásadní informace vědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se domnívám, že pan ministr v tomto byl postaven před nějakou věc. Ten zákon není tak jednoduchý, budou tady padat dotazy. Myslím si, že to je z kategorie zákonů, které by měl obhajovat resortní ministr předkladatel. Není to smlouva. Je v pořádku, že je omluvena, já bych to nějak nedramatizoval. Nicméně dávám procedurální návrh, aby tento bod byl přerušen do 3. května a zařazen po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, jde o procedurální návrh, o kterém rozhodneme bez rozpravy. Nebudu tento návrh komentovat. Ale přednostní právo má zpravodaj, který se hlásil, a pan předseda klubu.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já bych s dovolením chtěl dát protinávrh k tomu, co navrhl František Laudát, a sice abychom zařadili tento bod nebo přerušili ho do pátku 6. května. Je to po dohodě s paní ministryní, kdy bude přítomna. A aby to byl vlastně čtvrtý bod, resp. po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan předseda klubu TOP 09 František Laudát stahuje za těchto okolností svůj návrh. Pan zpravodaj stahuje svou přihlášku k procedurálnímu návrhu.

V tomto případě můžeme rozhodnout pouze o návrhu, který předložil pan předseda klubu ANO, a to je přerušení do pátku 6. května jako první bod po pevně zařazených bodech, to znamená jako bod číslo 4, jestli jsem tomu dobře rozuměl. Ano? Všichni víme obsah procedurálního návrhu? Ano.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 393. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 393, z přítomných 138 pro 122, proti 1. Návrh byl opět přerušen a já děkuji panu ministru Hermanovi, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání bodu 71, který jsme přerušili do 6. 5.

V tomto ohledu budeme muset pravděpodobně postupovat ještě u jiných bodů, které jsou zařazeny. A to u bodu 72, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, kde má úvodní slovo přednést ministr životního prostředí Richard Brabec. Ale vzhledem k tomu, že tady nemám žádné platné usnesení vlády, kdo by ho nahradil, nezbývá než ho zařadit na konec bloku prvních čtení. Totéž mě čeká a nás jako Poslaneckou sněmovnu u bodu číslo 73, což je zákon o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, takže také na konec bloku prvních čtení.

A máme před sebou bod

74.
Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - prvé čtení

Pan ministr kultury Daniel Herman je přítomen. Požádal bych také pana poslance Romana Procházku, aby zaujal místa u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem pro prvé čtení. A v tuhle chvíli žádám ministra kultury Daniela Hermana, aby se ujal slova a z pověření vlády tisk uvedl.

Ale ještě než začnete mluvit, pane ministře, požádám sněmovnu o klid! Byl bych rád, abychom projednávali v důstojném prostředí návrh zákona, který jistě má svoji váhu pro Českou republiku. Kulturní památky jsou pokladem našeho státu, tolik turistů sem přijíždí kvůli nim.

Prosím, myslím, že můžete, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych odůvodnil a ve stručnosti přiblížil nový zákon o ochraně památkového fondu. Předložený návrh zákona je komplexní očekávanou zásadní právní normou, která si klade za cíl zdůraznění veřejného zájmu na ochraně památkového fondu a vytvoření podmínek pro péči o tento fond nezbytně provázaných na ostatní související zákony, zejména správní řád, stavební zákon, zákon o základních registrech, nový občanský zákoník, katastrální zákon a další. Současně vnáší do celé úpravy zásadním způsobem prvek transparentnosti.

Nejpodstatnější změny a nové mechanismy péče o kulturní dědictví lze shrnout následujícím způsobem. Možnost kompenzovat náklady vlastníkům nemovitostí v památkových územích. Zavedení nástrojů, které umožní reagovat na neplnění povinností vlastníka kulturní památky nebo vlastníka nemovitosti nacházející se v památkovém území. Změna povahy ústředního seznamu kulturních památek a jeho propojení na základní registry, především na registr územní identifikace. Provázání úpravy se závazky z mezinárodních smluv. Eliminace zbytečné administrativní zátěže v rámci obnovy památkového fondu. Úprava podmínek provádění stavebně historického průzkumu, komplexní ucelená úprava archeologie a provádění archeologických výzkumů. Posílení pravomocí památkové inspekce, úprava sankcí za neplnění či porušení povinností v souladu s vládou schválenou úpravou správního trestání zákonem o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákonem o některých přestupcích.

Návrh zákona nepředpokládá zvýšené nároky na státní rozpočet. Případné náklady ponese Ministerstvo kultury v rámci své kapitoly. Účinnost se navrhuje k 1. lednu roku 2018 za účelem zajištění dostatečné doby pro přípravu na nové právní prostředí v této oblasti.

Rád bych zde také uvedl, že Ministerstvo kultury po celou dobu přípravy návrhu spolupracovalo se subjekty dotčenými péčí o památkový fond, tedy vlastníky

významných segmentů kulturního dědictví, orgány státní a veřejné správy, občanskými sdruženími, vysokými školami, nezávislými odborníky, odbornými a výzkumnými institucemi. Navrhuji proto, aby Poslanecká sněmovna tento návrh přinášející po více než čtvrtstoletí významné pozitivní změny v oblasti památkové péče propustila do druhého čtení.

Děkuji vám za pozornost i podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru kultury Danielu Hermanovi a žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Romana Procházku, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, navrhovaný zákon o ochraně památkového fondu zcela nahrazuje dosavadní právní úpravu vyjádřenou v zákoně č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, dále jen zákon o státní památkové péči. S ohledem na dobu, ve které byl zákon o státní památkové péči napsán, je zřejmé, že zákon nepočítal s přechodem k tržní ekonomice a s institutem soukromého vlastnictví, což se nepodařilo zhojit ani četnými novelami tohoto zákona.

Příprava nového zákona o ochraně památkového fondu započala již v roce 2012, přičemž finální verze navrhovaného zákona je kompromisním výsledkem několikaletého jednání Ministerstva kultury se širokým spektrem zájmových skupin a dotčených subjektů.

Cílem navrhovaného zákona je ochrana, zachování, využívání, údržba, prezentace a předání kulturního dědictví dalším generacím. Navrhovaný zákon tak přináší větší možnosti ochrany památkového fondu, nové prostředky orgánů památkové péče k ochraně památek a vyváženost mezi ochranou veřejného zájmu a soukromých zájmů vlastníků kulturních památek, včetně ekonomických náhrad za reálná omezení vlastnických práv. Zároveň je navrhovaný zákon v souladu se současnými právními předpisy České republiky i mezinárodními úmluvami. Mimo jiné pak navrhovaný zákon o ochraně památkového fondu přináší například možnost orgánů památkové péče zasáhnout v případě ohrožení nebo poškození kulturní památky hrozící nikoliv ze strany vlastníka, ale z důvodu nečinnosti ze strany třetí osoby, nově reguluje provádění stavebně historického průzkumu jako jedné z regulovaných činností v rámci tohoto zákona, a to vedle restaurátorů a archeologů. Právě stavebně historické průzkumy dnes vedle archeologie přinášejí zásadní prameny k vývoji architektury a urbanismu.

Zákon dále přináší snížení administrativní zátěže Národního památkového ústavu, zakotvuje vyšší společenskou kontrolu ochrany architektonického dědictví tím, že přichází s možností aktivní účasti organizované veřejnosti prostřednictvím třeba spolků nebo obecně prospěšných společností zabývajících se obdobnou činností. Nově se také zakotvuje katalog práv a povinností vlastníka kulturní památky.

Památkové rezervace a památkové zóny se budou nově konstituovat prostřednictvím opatření obecné povahy, a to oproti dosavadnímu způsobu vzniku památkové rezervace nebo památkové zóny vydáním obecně závazného právního

předpisu, což opět přinese větší účast vlastníků nemovitostí dotčených prohlášením památkové rezervace nebo památkové zóny.

Vzhledem k výše uvedenému doporučuji vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, pustit do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji, a jste první přihlášený do rozpravy, poté eviduji přihlášku paní poslankyně Černochové a pana poslance Korteho. Máte slovo, pane poslanče, teď ve svém vystoupení.

Poslanec Roman Procházka: Ještě jednou děkuji. Navrhovaný zákon o ochraně památkového fondu jsem před chvílí představil z pozice sněmovního zpravodaje, rád bych však k navrženému zákonu promluvil také z pozice předsedy podvýboru pro kulturu.

Podvýbor pro kulturu se na svých zasedáních zabýval přípravou zákona o ochraně památkového fondu od počátku tohoto volebního období, konkrétně již na své 3. schůzi 28. května 2014, 18. září 2014 a 18. února letošního roku. Na tato jednání byli přizváni zástupci Ministerstva kultury, kteří zákon podrobně představili a vysvětlili jeho pozitiva a úskalí. Na zasedání, které se konalo 18. září 2014, byli dokonce přizváni zástupci Národního památkového ústavu, zástupci Uměleckohistorické společnosti v českých zemích, zástupci Asociace muzeí a galerií České republiky, zástupci Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska a zástupci Asociace krajů České republiky. Ministerstvo kultury se po celou dobu vypořádávalo s připomínkami jednotlivých dotčených subjektů a mnohdy zcela odlišnými zájmy ať už na samotném podvýboru pro kulturu, tak na svých setkáních s dotčenými subjekty, které ze své iniciativy Ministerstvo kultury v rámci přípravných prací pořádalo.

Veškeré zápisy z jednání, vypořádání připomínek a různá znění návrhů zákona Ministerstvo zveřejňovalo po celou dobu na svých internetových stránkách. Nyní, když se dlouho očekávaný návrh zákona dostal na program Poslanecké sněmovny, se začíná znovu dostávat do popředí zájmu různých zájmových skupin, jichž se zákon dotýká, a začínají uplatňovat nově své připomínky. S mnoha těmito připomínkami se však již Ministerstvo kultury v rámci příprav zákona vyrovnalo, nebo tyto připomínky nebyly vůbec vyřčeny v rámci přípravných jednání. Některé připomínky vycházejí z nepochopení jednotlivých ustanovení zákona nebo z legislativní neznalosti.

Ačkoliv se může nezainteresovaným osobám na základě počtu vznesených připomínek zdát, že návrh zákona je zcela špatný a nepřijatelný, při hlubším zkoumání lze v zákoně nalézt především zakotvení nových principů a vyváženost jednotlivých dotčených zájmů, ať už jsou to vlastníci památek, archeologové, pracovníci stavebně historického průzkumu, developeři, restaurátoři, architekti, obce, kraje a v neposlední řadě i stát.

Dámy a pánové, s ohledem na současný zcela neuspokojivý právní stav v oblasti památkové péče, s ohledem na dlouhé přípravné práce Ministerstva kultury a čas

jednotlivých dotčených skupin, které projevily zájem účastnit se přípravných jednání se zástupci Ministerstva kultury, i s ohledem na práci poslanců v podvýboru pro kulturu dejte prosím tomuto návrhu šanci k projednání v dalších čteních.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romanu Procházkovi. Nyní paní poslankyně Černochová. Ještě než se ujme slova, budu konstatovat došlou omluvu paní ministryně školství Kateřiny Valachové z dnešního jednání od 11.30. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já optimismus předložený panem ministrem kultury Hermanem ani zpravodajem nesdílím a nesdílím ho z toho důvodu, že jsem se skutečně velmi podrobně tomu návrhu zákona věnovala, věnovala jsem se mu i se svými kolegy v rámci hlavního města Prahy, kde jak víte, tak část Prahy je v režimu památek, konkrétně je to městská část, na jejímž území pracuji jako starostka. Polovina našeho území je památkovou zónou, polovina území je památkovou rezervací, takže si myslím, že k tomuto tématu rozhodně mám co říct. A protože jsem chtěla postupovat seriózně, tak připomínky, které jsem shromáždila od svých kolegů odborníků v rámci příslušných radnic, jsem panu zpravodajovi předala, je to někdy dva měsíce zpátky. Takže mé připomínky pan zpravodaj má a zná. (Stoupá hluk v sále.)

Dovolte mi, abych k tomuto návrhu zákona promluvila nejprve v obecnější rovině. Ano, zákon o ochraně památkového fondu především nahrazuje dosud platný zastaralý zákon z dob socialismu o státní památkové péči. Byl to zákon z roku 1987. Určitě v tomto návrhu zákona je i celá řada zlepšení. Umožní se úřadům lépe reagovat na případy, kdy se vlastník o památku nestará, což já velmi ocením, protože tady skutečně se nemůžeme dovolat například –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, na chvilku vás přeruším a požádám opět sněmovnu o klid. Děkuju. Pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: –například u kulturní památky nádraží Vyšehrad, která je na našem území, tak tam se nemůžeme dovolat vůbec žádného zásahu ze strany Ministerstva kultury ani Magistrátu hlavního města Prahy a jeho odboru památkové péče.

Dobrá věc v tomto návrhu zákona je i to, že z působnosti orgánů památkové péče se vyjímají práce v památkové zóně, v ochranném památkovém pásmu, pokud práce nevyžadují povolení či ohlášení stavebnímu úřadu a nezasahuje-li se do vnějšího vzhledu stavby či pozemku. V Praze 2 na Vinohradech a v Nuslích, pokud nejde o památkově chráněný objekt, odpadne velkému množství stavebníků povinnost věc projednávat s památkáři. Může se jednat například o vnitřní rekonstrukce, o zdravotní technickou instalaci a podobně. Ale není z toho návrhu zřejmé, proč by totéž nemohlo platit pro rezervaci, což je v našem případě Vyšehrad nebo Nové Město

Navzdory některým dílčím přínosům návrh zákona oproti navrhovanému zákonu rozšiřuje kompetence státu a bohužel velmi zásadním způsobem prohlubuje byrokracii, zavádí nám nové instituty, například plán ochrany památkového území, a působnosti. V obecné všeobjímající argumentaci o ochraně kulturního dědictví je navrhována rozsáhlá, věcně neohraničená působnost orgánů státní správy, a přitom se zapomnělo na takovou jednu malou drobnost, a já prosím, aby zpozorněli všichni ti, kteří kandidujete do krajských voleb nebo jste už někdy po krajských volbách na radnicích působili. Zapomnělo se na zapojení samospráv obcí a krajů! Může pak pan ministr nám vysvětlit, jak je toto možné, když tady zaznělo, že to bylo konzultováno se všemi? Já bohužel mám informace, že některá stanoviska potom odborné instituce zase změnily, když se dozvěděly, jaký je finální návrh. Ale tohle já skutečně považuji za zásadní chybu, když se z tohoto úplně vypouští zapojení a diskuse v rámci samospráv, krajů a obcí.

Návrh zákona neodstraňuje nejpalčivější problémy, se kterým se setkávají vlastníci nemovitostí a obce. Jedná se mimo jiné o podporu v tomto případě kvantity nad kvalitou, zahlcenost orgánů památkové péče méně významnými záležitostmi včetně účelového přerušování a nedodržování lhůt. Takže není pravda, že se nějaké řízení zrychlí. Nezrychlí, naopak se zpomalí. Zachování za socialismu vyhlášených památkových území bez konkretizace. To jsou skutečně věci, které tady platí téměř 40 let, a místo toho, aby si s tím dal někdo práci a nově je definoval, tak se petrifikují. Vkládání obrovského rozsahu působnosti orgánů památkové péče bez stanovení jasně definované věcné působnosti, tak jako je tomu u jiných orgánů státní správy. Ani v tomto případě nevím, jak je možné, že něco tak důležitého panu ministrovi uniklo. Jiné orgány státní správy mají v zákonech poměrně jasně stanoveny hranice, v čem a jak mohou působnost státu uplatnit, ať už to jsou hasiči, dopraváci, stavební úřad, hygienici atd. Naproti tomu orgán památkové péče má zcela bezbřehou působnost omezenou jenom rozsahem lokality a nikoliv možností státního zásahu. Není jakkoliv upřesněna možnost individuálního subjektivního posouzení, takže veřejností je působení orgánů vnímáno jako diktát s jen malou možností obrany. A to skutečně mohu potvrdit ze své vlastní praxe, zvláště v Praze, kde se s návrhem zákona zavádí dvojstupňové řízení – magistrát a ministerstvo – oproti zbytku republiky, kde je řízení třístupňové: obce s rozšířenou působností, krajský úřad, ministerstvo. Proč bude mít Praha zase jiný způsob než zbytek republiky? Jak je možné, že tady budou pouze dva stupně, pane ministře?

K jednotlivým ustanovením. Paragraf 2 a paragraf 3 – Vymezení pojmů. U statutárních měst není zřejmé, zda se pojem obec vztahuje na městské části, když pojem obec není v § 3 jakkoliv upřesněna. Tady prosím zpozorněte vy, kteří jste poslanci z různých politických stran z našeho hlavního města Prahy, nebo samozřejmě jsou i jiná statutární města, která mají městské části nebo městské obvody. Dále v tomto § 2 a 3 ve vymezení termínu práce je uvedeno jeho rozšíření na umístění i odstranění reklamního a informačního poutače – zařízení, která nepodléhají stavebnímu zákonu. Do ustanovení § 3 je kromě terminologie včleněna i věcná působnost v případě některých druhů informačních a reklamních poutačů, která do daného ustanovení nepatří. Tuto nadstandardní působnost, často vztahovanou k jakémukoliv mobiliáři, je třeba zrušit. Místo toho lze již dnes vydat nařízení, které

může regulovat umisťování informačních a reklamních poutačů, které nepodléhají povolení podle stavebního zákona v památkových územích. V Praze již takové nařízení, a má číslo 26/2005 Sb., hlavního města Prahy, ve znění dalších změn, pro území pražské památkové rezervace a část přilehlého území dávno existuje. Obdobnou možnost jistě mají i další obce a vůbec není třeba, pane ministře, aby tuto věc řešil zákon na ochranu památkového fondu.

Tady bych si dokonce dovolila navrhnout nějakou cestu, abych nebyla jenom tou, která něco kritizuje a nenavrhuje řešení. Tady si myslím, že by bylo možné, pane ministře, u pojmu práce zrušit tento text – cituji: "umístění a odstranění reklamního a informační poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona". Zákon by měl jasně vymezit, že se působnost orgánu nevztahuje na mobiliář i podobné pevně neukotvené prvky s krátkou životností, jinak se, milé kolegyně a kolegové, od státu zanedlouho dozvíme a tento nám bude určovat, co si mají lidé oblékat a v jakých autech mají lidé jezdit.

Paragraf 2 odst. 4 odst. 5 – rozdíl v definici památkové rezervace a památkové zóny je minimální a liší se jen blíže neurčeným stupněm výjimečnosti. Jedná se o neurčitý rozdíl, kde hájení zájmů státu následně závisí na zcela subjektivním posouzení. V ustanovení o prohlášení památkového území stejně jako v péči o památkové území ani v plánu ochrany památkového území se tyto dva typy území vůbec neliší. Je to § 26 až 34. I tady si, pane ministře, dovoluji navrhnout konstruktivní řešení a doporučit vám, aby se rozdíl mezi rezervací a zónou v zákoně jasně a věcně vymezil. Pak to bude mít význam má smysl.

Další. Paragraf 3 písm. c) – tzv. zprostředkování památkového fondu. Termín navozuje dojem obchodování s památkami a to si myslím, že si nepřejeme nikdo.

Paragraf 3 písm. g) – Práce v památkovém území– je mimo jiné: "výsadba a kácení dřevin na veřejném prostranství v zastavěném území". Z toho prosím pěkně vyplývá, že dřeviny mimo veřejná prostranství, když opět použiji případ Prahy 2, tak například Havlíčkovy sady nebo Ztracenka v Praze 2, nemají památkovou hodnotu. Veřejná prostranství mají být ve smyslu zákona o obcích a zákona o hlavním městě Praze přístupná, pane ministře, každému – každému! – a bez omezení. To není u velké části parků nebo i zámeckých zahrad splněno. Tam to naráží samozřejmě na vandalismus a sociálněpatologické jevy a zavírají se na noc. Ale životnost dřevin je v porovnání s životností nemovitých památek nesrovnatelně menší. Navrhujete úplně zbytečnou byrokracii někam, kde by měla být ponechána na vůli samospráv obcí, a ne zase někomu něco nařizovat v uvozovkách ministerským výnosem neboli zákonem. I tady mám návrh na řešení, pane ministře. Navrhovala bych stanovit, že orgán ochrany památkového fondu je dotčeným orgánem pouze v případě rozhodování příslušného orgánu v řízení o památných, památečních stromech, což si myslím, že by bylo zcela v souladu s tím, co jsem tady před chvílí říkala.

Paragraf 6 – památková inspekce. Památková inspekce má kontrolovat výkon přenesené působnosti pouze u krajského úřadu, nikoliv u obcí s rozšířenou působností. Působnost krajského úřadu ve vztahu k obcím s rozšířenou působností vůbec nepokrývá působnost památkové inspekce v plném rozsahu. Nevím, jestli jste si toho vědomi.

Paragraf 8 a 9 – Obecní úřady s rozšířenou působností. Tady není jasné, pane ministře, zda statutární města mohou působnost státní správy přenést na úřady městských částí. Opět je nás tady celá řada starostů, kteří jsme z městských obvodů anebo z městských částí. Tady se domnívám, že možná ano. Ale zase jak jsem říkala, je to úplně v kontrastu s § 9, s Prahou, kde je využití statutu iracionálně zakázáno. Pravomoci výkonu památkové péče v Praze jsou centralizovány na Magistrát hlavního města Prahy, který podle § 9 – opět mi dovolte citovat – "vykonává na úseku památkové péče působnost krajského úřadu a obecního obce s rozšířenou působností". Tím by bylo totiž, pane ministře, uzákoněno, že městská část v Praze se nemůže stát dotčeným orgánem na úseku památkové péče a ani jí to nemůže být statutem svěřeno. Slyšíte dobře. Ani jí to nemůže být statutem svěřeno. Kromě jiného tímto jsou nadále kumulovány působnosti na magistrátu oproti pravomocem městských částí, což je v občasné společnosti, na kterou vy se tak rád odvoláváte, přinejmenším zarážející.

V hlavním městě Praze, pane ministře, je odborná úroveň úřadů městských částí většinou vyšší, tím se nechci nějakým způsobem dotknout menších obcí, ale prostě i vzhledem k tomu, že případů řeší každý úředník mnohem víc než úředníci na obcích malých, kde se dostanou do nějaké situace s vyřešením nějakého případu třeba méně často. Takže jak jsem řekla, úřady obcí s rozšířenou působností je to poněkud menší frekventovanost. Přinesení působnosti na městské části tam, kde je větší množství nemovitých kulturních památek, a tam, kde jsou vyhlášena památková území, by bylo namístě. Nejenom v Praze, ale i v dalších částech zákona jde o další kumulaci moci na co nejvyšší úroveň. Logická by podle mého názoru byla naopak decentralizace pravomocí. A jistě chápete, že já jako členka ODS budu po každé navrhovat věci, které povedou k decentralizaci, nikoliv k centralizaci, tak jak nám tyto návrhy jeden za druhým předkládá současná vláda. Pro mě by byla naopak logická decentralizace pravomocí a s tím souvisejících přenesení odpovědnosti a výkonu v oblasti památkové péče na městské části, kterých se dané problémy přímo dotýkají. Magistrát hlavního města Prahy by vykonával státní správu na úseku památkové péče na úrovni krajského úřadu a prvoinstančně jen tam, kde by působnost nebyla přenesena statutem na městské části. Tento požadavek lze odůvodnit i tzv. vykonáním zkoušek odborné způsobilosti. Myslím si, že skutečně toto by byla věc, která by byla ku prospěchu. Co navrhuji. Navrhuji, pane ministře, vypustit § 9.

Když si otevřete § 15 – Úloha veřejnosti při ochraně architektonického dědictví. Ono to zní velmi vznešeně. Vedle nadací a spolků by měly mít možnost vystupovat za veřejnost a předem požádat o informace o všech zahajovaných řízeních i samosprávy obcí a městských částí, na jejichž území budou projednávány práce ve smyslu pojmů uvedených v § 3 odst. d) návrhu zákona.

V § 16 v bodech 2 až 5 a v § 17 – Výzkum a dokumentace v oboru památkové péče. Dle těchto paragrafů by výzkum a dokumentaci v oboru památkové péče prováděl pouze a jenom památkový ústav, tzv. NPÚ. To není, pane ministře, v souladu s Listinou základních práv a svobod, dle které musí být zaručena svoboda vědeckého bádání. A překvapuje mě, že to navrhujete právě vy. Právě ministr, který je ze stejné strany jako vicepremiér pro vědu a výzkum. Asi jste se v KDU-ČSL o těchto věcech nebavili dostatečně, protože jinak si to neumím vysvětlit.

§ 18 a následující – Kulturní památka. V řízení o prohlášení a zrušení kulturní i národní kulturní památky chybí uvést taková maličkost – že by účastníkem řízení měla být obec a městská část ve statutárních městech, včetně hlavního města Prahy. Toto by, vážené kolegyně a kolegové, skutečně měl být náš velmi zásadní a velmi důležitý požadavek.

Nebudu vás napínat, co budu navrhovat v závěru, ale skutečně ještě vás chci upozornit na další věci, takže budu mluvit dál. Ale myslím si, že zákon není připravený tak, abychom o něm mohli hlasovat. Že bychom měli ve shodě se dnes dohodnout. A snad se pan ministr neurazí na tom, že mu tento návrh zákona schválíme v rámci ustanovení jednacího řádu, kde se píše o vrácení k přepracování. To znamená, že pan ministr, pokud ho nebude chtít stáhnout sám, protože skutečně je velmi špatný, tak Poslanecká sněmovna jako suverén odhlasuje většinou svých hlasů vrácení k přepracování a dostaneme sem jiný návrh. Návrh, který bude odpovídat všemu, co novela zákona o památkové péči v 21. století má řešit, a bude kopírovat to, jak funguje v České republice veřejná správa. Nebude tam vytrhovat věci z kontextu a zapomínat na statutární města, kde mají městské části anebo městské obvody.

§ 23 – Zrušení prohlášení za kulturní památku. Neurčitost pojmu takzvaně mimořádně závažný zájem. Tady vůbec není přesně definována možnost zrušení prohlášení za kulturní památku. Převáží jiný mimořádně závažný zájem nad zájmem na ochraně kulturní památky. Není určeno, o jaký a čí (s důrazem) zájem se jedná, prosím pěkně. Jestli tím náhodou někdo z úředníků, pane ministře, nemyslel veřejný zájem. Ale to si musíte prověřit na svém ministerstvu vy.

§ 26 – Návrh na prohlášení památkového území. Současná památková území byla vydávána, resp. prohlašována zpravidla v dobách socialismu, to už jsme tady říkali, aniž by splňovala požadavky současného návrhu zákona. Byla prohlášena několika způsoby a často velmi neurčitě neboli vágně. Zpravidla vůbec není stanoveno, co je podstatou ochrany. Tedy co se chrání a jak se chrání. To dává možnost orgánům státní správy, pane ministře, zne-u-žívat, zneužívat svého postavení a k nelegálním postupům ze strany žadatelů. A tady si myslím, že pokud tato vláda o sobě prohlašuje, že je vládou, která bojuje proti korupci, tak to jde úplně mimo veškerá vaše prohlášení, která říkáte. Protože tady naopak té korupci dáváte tak volné pole působnosti, že to nemá obdoby.

Tady bych si dovolila opět navrhnout, abych nebyla já ten, který něco destruuje, ale který se snaží něco spoluvytvářet. Tak si myslím, že by bylo možné to řešit způsobem, že se návrh projedná s obcí a městskou částí. Veškerá prohlášená památková území je třeba prohlásit znovu a nedostatky napravit. Je vhodné dát příslušnému orgánu, tedy vládě a ministerstvu, zákonnou lhůtu. Řekněme tři roky, čtyři roky, pět let. To bude záležet na tom, co bude chtít pan ministr.

§ 32 a 34 – Plán ochrany památkového území. Rezervace a zóny. Jde o úplně nadbytečný institut, vážené kolegyně a kolegové. Z pozice státní správy by ochrana památkového území měla být jednoznačně stanovena v prohlášení památkového území podle § 26. Pokud to tak není, pak je nezbytné prohlášení památkového území zrušit a vyhlásit znovu podle pravidel stanovených tímto návrhem zákona. To přeci dává smysl. Plán ochrany by celou věc zkomplikoval a deleguje na krajský úřad

zpodrobnění prohlášení vydané Ministerstvem. Místo o zjednodušení administrativy půjde o posílení opět úřední byrokracie a povede k nejasnostem v uplatňování práv vlastníků a stavebníků stanovených Ústavou České republiky a všemi ústavními zákony. Místo prohlašování plánů ochrany je třeba současná prohlášení památkových území zrušit a nahradit novými podle podmínek stanovených v tomto návrhu zákona. Takže já bych si dovolila navrhnout § 32 až 34 vypustit.

§ 47 odst. 3 – Posouzení práce na kulturní památce. Posouzení a projednání prací v památkovém území by mělo být vždy bez výjimek. To znamená, uvést, které práce se vyžadují, a nikoliv které nevyžadují posouzení orgánu památkové péče. Otočit ten princip, pane ministře. Stávající text umožňuje různé výklady, například práce u památky uvnitř památkového území nebo uvnitř památkového pásma. Tady bych opět konstruktivně navrhla vám něco na úpravu. Změnit text odstavců tímto způsobem: Práce v památkovém území, které mění vzhled stavby nebo pozemku, by bylo za c). Za d) by bylo: práce v ochranném památkovém pásmu, které mění vzhled stavby nebo pozemku; posouzení se nevyžaduje, pokud je vyloučeno opatřením obecné povahy o vymezení ochranného památkového pásma. A bylo by to vyřešené. A samozřejmě vypustit odstavce 3 a 4.

§ 50 odst. 3 – Žádost o posouzení práce v památkovém území a ochranném památkovém pásmu. Dle tohoto ustanovení musí být žadatelem vlastník. Ustanovení by mělo být buď totožné s § 48 odst. 3, nebo lépe by bylo použít u prací na stavbách pojem ne vlastník, ale stavebník. Ze stavebního zákona má jasnou definici a ta definice je v § 2 odst. 2 písm. c). Na stanovisko orgánu památkové péče pak stejně většinou postup podle stavebního zákona navazuje, takže tím by odpadla doposud existující disproporce u orgánu památkové péče oproti situaci u stavebního úřadu. Víte, ono to výhradní využívání termínu vlastník kumuluje množství formálních i administrativních problémů, protože ve veřejném prostoru jde v naprosté většině případů buď o zmocněného stavebníka, nebo je jiný vlastník pozemku a jiný vlastník stavby, respektive inženýrských sítí. Kdybych zase uvedla příklad Prahy, tak v Praze to máme například s Technickou správou komunikací, s Dopravním podnikem hlavního města Prahy, s Pražskou distribucí atd.

§ 51 – Vyjádření památkového ústavu. Přetrvává povinnost orgánu památkové péče informovat o žádosti na vydání... (Poslankyně Černochová přerušila svoji řeč kvůli hluku v sále a otáčí se na předsedajícího.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, milé kolegyně, milí kolegové, poprosím o klid v jednacím sál. Ti z vás, kteří vedete rozhovory, přeneste je prosím do kuloárů. Děkuji. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Mohla bych poprosit o hadr? Mně se tady stala malá nehoda. (Rozlitá voda na řečnickém pultíku.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O hadr – dobře, pokusím se zařídit hadr.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Tak § 51 – vyjádření památkového ústavu. Přetrvává... (Poslanec Korte přinesl k řečnickému pultíku papírové kapesníčky a předal je poslankyni Černochové.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, je to evidentní, džentlmeni ještě nevymřeli. Já bych vám i zašel pro ten hadr, ale já se nemohu zvednout.

Poslankyně Jana Černochová: Je mi to jasné, jste tam sám, pane místopředsedo, neměl by vás kdo vystřídat. Děkuji. Děkuji Danovi Kortemu... (Hlas z pléna: Prostřednictvím pana předsedajícího. Smích v sále.) Prostřednictvím pana předsedajícího děkuji Danovi Kortemu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Tak, prosím pokračujme.

Poslankyně Jana Černochová: § 51 – Vyjádření památkového ústavu. Přetrvává povinnost orgánu památkové péče informovat o žádosti na vydání stanoviska památkový ústav. Ustanovení ukládá památkovému ústavu na informaci reagovat ve lhůtě 20 dnů, plus je tam lhůta na doručení. Jedná se o zachování současné státní byrokracie, která mnohdy zcela zbytečně velmi prodlužuje projednávání žádostí. Ve velké části případů jde o rutinu či drobnosti, které musí být schopen orgán památkové péče posoudit sám bez vyjádření ústavu. Tady skutečně to vyjádření je nadbytečné a uvedené ustanovení lze chápat jako dokumentování malé odborné způsobilosti orgánů památkové péče a neschopnosti státu vychovat v těchto orgánech příslušné a skutečné odborníky. Tady opět mám návrh na úpravu a ta úprava by mohla být tak, že by se změnilo ustanovení § 51 tak, že si orgán památkové péče vyžádá posouzení ústavu jen tehdy, pokud jde o komplikovanou záležitost, nebo v případě, kdy ke svém závaznému stanovisku potřebuje od ústavu podklady. A to by přeci bylo řešení, které nezatíží ani jednu ani druhou stranu. Totéž by platilo i v případě, že by žadatel závazné stanovisko nebo rozhodnutí orgánu rozporoval, aby každý měl možnost domáhat se svých práv touto formou.

§ 57 odst. 3 písm. d) – Kulturní památka ve vztahu k zahraničí. Nevím, jak moc jste vy citliví na nějaká slova, já poměrně dost a myslím si, že je tady celá řada kolegů nevyjímaje Dana Korteho, prostřednictvím pana místopředsedy, kteří jsou v těchto vědách i studovaní. A pokud stojí v tom návrhu, konstatování tam je, že přemístění památky do zahraničí z důvodů, a teď mi dovolte citovat, "osobní potřeby vlastníka kulturní památky", to přeci cítíme, že to je nekorektní a že to je tak strašně všeobecné, že si pod tím ani neumíme představit nějakou konkrétní situaci.

§ 114 a 115 – Dočasné oprávnění k výkonu regulované činnosti v rámci svobody poskytování služby. V praxi se ucházejí o restaurátorské práce firmy, které se prokazují restaurátorem s licencí, na práci si ale najímají levnou pracovní sílu bez kvalifikace. Chtělo by se mi tady vyslovit slovo švarcsystém a omlouvám se, prostřednictvím pana místopředsedy, kolegovi Broňovi. Tím dochází k neodborným a bohužel i nezvratným zásahům na památkách a jejich devastaci. Já samozřejmě

netvrdím, že vždycky, ale pokud v jiných profesích, v jiných komorových svazech hrajeme na tu odbornou způsobilost, tak kde jinde by měla být než u kulturních památek? Za úvahu tedy, pane ministře, by možná stálo zřízení povinné komory restaurátorů dané tímto zákonem, ať už by to bylo ČKA, ČKAIT. Myslím si, že je to na vašem uvážení, a já vás v tomto mileráda podpořím. Opravdu tak jak to v tom návrhu zákona máte v té stávající úpravě, kde – zase cituji – "osoba dočasně oprávněná k výkonu regulované činnosti", tak tato osoba nám tento problém absolutně neřeší.

§ 138 – Dotčení zájmů památkové péče. Z ustanovení vyplývá, že posouzení obecního úřadu obce s rozšířenou působností je rozhodnutím, pokud o uvedené věci není příslušný rozhodovat jiný správní orgán. A tady je absurdní, že u řady velmi jednoduchých, opravdu jednoduchých věcí, o kterých stavební úřad podle stavebního zákona ani nerozhoduje, by měl rozhodovat orgán památkové péče. To vám přece nemůže přijít normální.

Opravdu ten zákon je připravený velice špatně. A já jsem tady před chvílí v tom úvodním slově říkala, že není pravda, že by všichni nadšeně říkali ó, ten zákon je báječný, my ho chceme a nemůžeme se dočkat, kdy už bude platit. Naopak. Celá řada profesních organizací se na nás jako na poslance obracela s tím, že nám posílala dlouhé, dlouhé strany kritických připomínek k tomuto zákonu. Takže nevím, kde v sobě berete tu jistotu, že tady před námi a před veřejností můžete tvrdit, že máte jejich souhlasy a že se na tu normu těší. Netěší. Oni se této normy a přijetí této normy děsí.

Já si vám dovolím přečíst stanovisko Sdružení pro stavebněhistorický průzkum k návrhu zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Je to tedy ten zákon o ochraně památkového fondu s komentářem k některým ustanovením návrhu:

Návrh zákona o ochraně památkového fondu je bezkoncepční a po odborné stránce zcela zavádějící. Vychází z platné právní úpravy, jejíž některé osvědčené postupy však eliminuje, zatímco jiné, pro praxi nevhodné, zachovává, v důsledku čehož je veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví potlačován, avšak zároveň nepřebírá nejvýznamnější dosavadní bezplatnou službu pro vlastníky památkově chráněných staveb spočívající v projednávání projektové dokumentace v rozpracovanosti podle § 14 odst. 7 zákona číslo 20/1978 Sb., o státní památkové péči.

Cituji dál: Zákon preferuje nepřijatelnou netransparentnost výkonu památkové péče, která výrazně limituje možnost veřejné kontroly – o tom jsem tady také hovořila –, naproti tomu počítá s nadměrnou byrokratizací, jíž jsou zatíženy všechny dotčené subjekty, zejména pak památkový ústav oproti potřebným odborným činnostem.

Předpokládá se velký počet periodických zpráv o památkových územích zpracovávaných památkovým ústavem pro Ministerstvo kultury, aniž je vůbec jasné, kdo je bude analyzovat a jaký bude jejich praktický smysl. – Trošku to jistě připomíná vám stejně jako mně některé epizody z mého oblíbeného britského seriálu Jistě, pane ministře.

Cituji dál: Zároveň neúměrně vzrůstá počet řízení vedených na Ministerstvu kultury v prvním stupni z dosavadních 8 řízení na 19. Návrh sice počítá s poradními orgány ministerstva, ovšem důvodová zpráva explicitně uvádí, že – cituji vědecká rada pro památkovou péči bude konstruována nejen jako vysoce odborná platforma, ale jejími členy musejí být i reprezentanti nejvýznamnějších vlastníků kulturních památek, jako jsou například územní samosprávy nebo římskokatolická církev. Konec citace.

Tudíž lze mít o odbornosti výstupů vážné pochybnosti, mimo jiné vzhledem k tomu, že u poradního orgánu nelze vždy počítat s účastí všech členů. Nápadná kumulace působností na ústředním správním úřadu oproti dřívějším předpisům je v občanské společnosti opravdu přinejmenším zarážející.

Diskriminační je úprava takzvaných regulovaných činností, přičemž zejména na zpracovatele stavebně historických průzkumů jsou kladeny zcela nesmyslné nároky a hrozí jim drakonické sankce. Naproti tomu návrh vůbec nebere v úvahu mimořádně závažnou problematiku rabování archeologického dědictví takzvanými detektoráři, jehož negativní důsledky jsou známy již řadu let a ve většině evropských zemí vyvolaly důraznou regulaci. Ne že bych byla příznivkyní regulace, ale k ochraně kulturního dědictví si myslím, že se můžu s panem ministrem v některých otázkách a bodech shodnout.

Ministerstvo kultury účelově argumentuje řadou jednání a změn návrhu, které však jeho bezkoncepčnost zásadně nezměnily, dále pak uvádí různé subjekty, které návrh podporují, přičemž Národní památkový ústav je jím zřizovanou organizací. Další pak většinou nemají s praktickým výkonem památkové péče bezprostřední souvislost. Zazněla tady asi pochvala nebo zmínka v tom, že je toto jeden ze subjektů, který to podporuje, uměleckohistorická společnost. Tolik zdůrazňovaná veřejná diskuse k návrhu tak byla ze strany Ministerstva kultury pojata selektivním způsobem. Ministerští úředníci si vybírali, s kým chtějí jednat a s kým ne, v důsledku čehož je argumentováno pouze souhlasnými stanovisky. Přijde vám normální to, že nezazní jediné negativní stanovisko, které my víme, protože se ti lidé obraceli na nás, na poslance? Že tady si pan ministr ten zákon pochválí, zmíní tady organizace, které s ním souhlasí, a nezmíní organizace, které s ním nesouhlasí?

Tohle není férové projednávání. Proto budu navrhovat, abychom zákon vrátili k přepracování. A žádám vás, pane ministře, o to, aby skutečně v tomto směru byla vaše slova pravdivá a nezaváděli jsme tady metodu toho, že kdo bude se mnou souhlasit, toho tady zmíním, ale negativní stanoviska zamlčím.

Stejně tak kritizují ze Sdružení pro stavebněhistorický průzkum nevyhovující důvodovou zprávu, jejíž obecná část je přetížena statistickými údaji, převážně však pro formování nové koncepce památkové péče postradatelnými. Návrh není možné napravit pozměňovacími návrhy, ale je třeba jej odmítnout jako celek a východiska dalšího postupu odvíjet od skutečně otevřené diskuse. Ne tím kvazidialogem, který se nám tady snažil pan ministr podsunout, že proběhl, a který neproběhl.

Když mi ještě dovolíte, a dovolí nám to i čas, tak bych v rychlosti ještě projela některá ustanovení, některé paragrafy, na které právě tito odborníci poukazují. Například u § 1 definice památkové rezervace a zóny nejsou kompatibilní s definicí

památkového fondu a kulturní památky, přičemž nesmyslně operují s takzvaně typologickým výrazem, který žádnou hodnotu nepředstavuje a ani představovat nemůže. Typologie pouze vymezuje kritéria pro zkoumání určitého jevu. Zvláštní část důvodové zprávy k tomuto pojmu nic neuvádí.

§ 2 odst. 6. Definice archeologického nálezu stanoví, že archeologický nález neslouží svému účelu a uchoval se mimo prostředí současného života, dále už může být zachován v hmotě stavby. Archeologickými nálezy by tak byly všechny druhotně použité archeologické články a jejich fragmenty, které byly po zániku jejich původní funkce použity jako stavební materiál, což je sotva praktické. Návrh je nepřípustně restriktivní vůči předpisu vyšší právní síly, Úmluvě o ochraně archeologického dědictví Evropy, je to číslo 99/2000 Sb., neboť ta v článku 1.3 stanoví, že do archeologického dědictví se zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí. Návrh se omezuje na pojem archeologického nálezu podobně jako dosavadní předpisy, zatímco citovaná úmluva počítá v souladu s moderními trendy v archeologii s širším kontextem archeologického dědictví.

§ 3b. Zcela scestná je konstrukce, že za architektonické dědictví nepovažuje věci movité, například velice cenné soubory architektonických článků soustředěné v lapidáriích, přičemž mnohdy nemají status sbírkových předmětů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, paní poslankyně. Chápu, že je toho ještě mnoho, co se o tomto zákoně dá říct, nicméně na 12.30 si Sněmovna pevně zařadila jiný bod, proto si vás dovoluji zdvořile požádat o přerušení vašeho projevu a přeruším projednávání tohoto bodu, ve kterém budeme pokračovat někdy příště – snad.

Děkuji paní poslankyni, panu ministrovi i panu zpravodaji.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Pane místopředsedo, v rozpravě zaznělo, že budeme navrhovat návrh na vrácení k přepracování. Jenom aby to nezapadlo, až mi budete dávat slovo později.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zaznamenal jsem. Děkuji.

Na 12.30 jsme pevně zařadili bod

31.
Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - druhé čtení

Z pověření Senátu předložený návrh uvede pan senátor Miloš Vystrčil, kterého srdečně vítám. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, chci velmi poděkovat za to, že po více než dvou letech čekání můžeme ve Sněmovně uvést senátní návrh zákona, který dle mého názoru tato země velmi potřebuje. Tento návrh zákona k vám doputoval 28. 3. 2014, dnes je duben 2016 a já vás mohu seznámit s jeho obsahem ve druhém čtení.

Když to velmi zestručním, tak tento senátní návrh obsahuje návrh, abychom se vrátili z hlediska výkonu veřejné služby před konec roku 2012, abychom přijali takový návrh zákona, který umožní těm, co jsou dlouhodobě nezaměstnaní, si přilepšit, respektive projevit zájem na tom, že chtějí být veřejně užiteční například k provádění veřejné služby, a budou si moci k existenčnímu minimu přivydělat další částku, pokud samozřejmě o to budou stát. To znamená, že jejich rozhodnutí bude dobrovolné. Já si vás dovoluji poprosit, abyste tento návrh podpořili, protože tím podpoříme to, aby naši spoluobčané, kteří dlouhodobě nepracují, neztráceli pracovní návyky, a i většinová společnost, která každodenně pracuje, bude vidět snahu státu vrátit občany do pracovního procesu a zařídit, aby nežili na úkor ostatních.

Tolik velmi stručně k návrhu zákona. Já vám ještě jednou děkuji, že tady mohu po dvou letech na toto téma vystoupit, a těším se na rozpravu. (Slabý potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: My z toho máme také radost, pane senátore.

Dne 9. 12 2014 na 23. schůzi Poslanecké sněmovny byl tento tisk přikázán k projednání výboru pro sociální politiku. V přechodném ustanovení novely našeho jednacího řádu se uvádí, že není-li při projednávání návrhu zákona předloženého Poslanecké sněmovně před účinností novely zřejmé, který výbor je garančním výborem, určí garanční výbor Poslanecká sněmovna. V daném případě byl návrh zákona přikázán pouze výboru pro sociální politiku jako jedinému, a je proto zřejmé, že tento výbor je výborem garančním. Nemusíme tedy o tom hlasovat. Usnesení tohoto výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 156/2 až 4.

Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová, která zastoupí určenou zpravodajku, paní poslankyni Markétu Adamovou. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych vám přednesla usnesení výboru pro sociální politiku jako výboru garančního. Výbor pro sociální politiku se tímto tiskem zabýval celkem třikrát. Poprvé se jím zabýval 30. ledna 2015, kdy tento sněmovní tisk a jednání bylo přerušeno. Dále pak 4. března 2015, kde bylo opět přerušeno, a potom 15. dubna 2015, kde na svém jednání přijal toto usnesení.

Usnesení č. 105 výboru pro sociální politiku ze dne 15. dubna 2015 k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů. Po úvodním slově zástupce skupiny předkladatelů senátora Miloše Vystrčila a Jaroslava Zemana, zpravodajské zprávě poslankyně Markéty Adamové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby

vyslovila souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 156, s těmito změnami a doplňky.

Dále byla přijata usnesení k předloženým pozměňovacím návrhům, ale protože uběhla delší doba a jsou i nově zařazeny nové pozměňovací návrhy, tudíž bude výbor pro sociální politiku opět zasedat a jako garanční výbor bude znovu projednávat všechny načtené pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásila paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já bych pana senátora ještě doplnila o statistiku, kterou jsem si udělala já. Nejen že to jsou dva roky, kdy nám přišel tento návrh zákona ze Senátu, ale byl celkem osmkrát zařazen na pořad schůze a nikdy k projednávání nedošlo. Vím od kolegů senátorů, že byli vždy připraveni, někdy už čekali v Praze a vždy odjížděli zpátky. Protože se jedná o návrh zákona kolegy senátora z mého regionu, tak o tomto zákonu diskutujeme vždy, když se potkáme.

Já bych se k tomu taky ráda vyjádřila, protože jsem osobně dlouhodobým zastáncem návrhu veřejné služby v podobě, která tady už jednou byla, tedy s finanční motivací, ale samozřejmě na dobrovolné bázi. Vedla jsem na toto téma diskusi s mnoha starosty a dalšími představiteli měst a obcí, kteří po veřejné službě přímo volají. Oni nejlépe vědí, jak s ní naložit, jak pomoci nejen svým městům a obcím, ale především občanům, kteří se do tíživé situace dostávají, a není jich bohužel málo.

Mám ráda konkrétní případy a mám tu jeden i pro vás. Město Tanvald v mém Libereckém kraji je kdysi známé městečko především díky textilní výrobě, tyto doby jsou už dávno pryč a nyní se potýká s vysokou nezaměstnaností kolem 8 až 9 %, nepřizpůsobivými občany a dalšími sociální problémy. Snaží se s tím vyrovnat po svém a řekla bych, že i docela úspěšně. V roce 2012 se v rámci veřejné služby ve třech cyklech v Tanvaldu s 6,5 tis. obyvateli vystřídalo 140 lidí. Aktuálně však o tuto službu nemá zájem nikdo. Lidé, kteří veřejnou službu vykonávali, nyní chybí, a to zejména u střediska technických služeb, chybí například při zimní údržbě komunikací, veřejných prostranství, chybí při údržbě městské zeleně a komunálního majetku. Výpadek těchto pracovních sil město řeší 21 zaměstnanci, kteří u města pracují v rámci veřejně prospěšných prací. V případě nového a funkčního modelu veřejné služby by se Tanvald do systému opět aktivně zapojil. Tomu se podle mě říká zabít dvě mouchy jednou ranou. Veřejná služba má nesporné výhody pro dlouhodobě nezaměstnané i pro město.

Zachování pracovních návyků u lidí, kteří nemohou dlouhodobě najít práci a přitom jsou způsobilí pracovat, považuji za zcela zásadní moment. Když tito lidé nebudou aktivní, budou na sebe nabalovat další sociální a v mnoha případech i zdravotní problémy.

Pojďme ale prosím předkládanou novelu zákona schválit v takové verzi, která nebude nahrávat lidem vypočítavým, myslím tím ve verzi bez zbytečného množství kliček a výjimek. Například proplácení nákladů spojených s hledáním práce považuji za nereálný a administrativně velice náročný návrh. Nedokážu si představit, jak by docházelo k ověřování každého takto předloženého výdaje, že byl vynaložen skutečně za účelem hledání práce. Navíc si myslím, že to do oblasti hmotné nouze vůbec nepatří, protože se tu nebavíme o zprostředkování zaměstnání jako takového, nýbrž o zajištění základních životních potřeb. Proto také předložím pozměňovací návrh, který tento bod v návrhu zcela zruší.

Naopak považuji za důležité, aby dostávali příspěvek na pořízení ochranných prostředků a pracovních pomůcek organizátoři veřejné služby, tedy přímo obce. Lidé v hmotné nouzi na to logicky nemají peníze a pro úřad práce by pořizování a rozdělování těchto věcí bylo velice náročné. Toho se týká můj další pozměňovací návrh, ke kterému se později přihlásím.

Na závěr bych se chtěla vyjádřit ještě k příspěvku na živobytí, který bývá dle mých poznatků z praxe často zneužíván. Někteří příjemci si za něj pořizují cigarety, alkohol apod. V rámci svého třetího pozměňovacího návrhu proto navrhuji, aby mohl plátce dávky až 65 % dávky vyplatit ve formě poukázek, stravenek, chcete-li, za které by se dalo pořídit pouze určité zboží.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vypusťme do světa jednoduchou a srozumitelnou novelu založenou na osvědčených zkušenostech. Pomozme dostát tomu, aby se v České republice vyplatilo pracovat, nikoli pobírat sociální dávky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Pastuchové. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, případně paní zpravodajky. Není zájem. Neeviduji návrh na vrácení zákona garančnímu výboru k novému projednání, a zahajuji tedy rozpravu podrobnou, do které se taktéž jako první přihlásila paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych se chtěla přihlásit ke svým třem pozměňovacím návrhům. Jeden, který je pod pořadovým číslem 2777. Chtěla bych jenom doplnit, že vzhledem k tomu, že je navrženo zrušit § 30, promítne se pozměňovací návrh do textu návrhu zákona takto: v § 24 odst. 1 písm. b) až d) se slova "a § 30" zrušují a v písmenech e) a g) se slova "až 30" nahrazují slovy "až 29".

Další můj pozměňovací návrh, ke kterému bych se chtěla přihlásit, je zaveden pod číslem 3029 a poslední pod číslem 3879. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Pastuchové. Další řádně přihlášenou do podrobné rozpravy je paní poslankyně Zuzana Kailová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Kailová: Dobrý den. Pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, moje pozměňovací návrhy obsahují mj. i odstupňované finanční ohodnocení nezaměstnaných, kteří přijmou veřejnou službu při 20, 30 či 40 hodinách měsíčně. A také moje pozměňovací návrhy cílí na zvlášť zranitelné osoby nebo skupiny obyvatel, např. občany starší 55 let a nezaměstnané pobírající invalidní důchod druhého a třetího stupně. Tímto se tedy přihlašuji ke svým pozměňovacím návrhům pod čísly 4152 a 4153. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Soukup. V tom případě s přednostním právem pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Soukup. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak určitě jste pochopili ironii pana senátora, když nám děkoval, že po dvou letech. Aspoň já doufám, že to myslel ironicky, a děkuji paní zpravodajce, která spočítala, že jsme to měli zařazeno celkem na osmi schůzích. Takže ta doba je neuvěřitelná. Omlouvám se, paní poslankyně Pastuchová to byla. Omlouvám se, ať nepřičítám zásluhy někomu jinému.

Za prvé chci navrhnout, aby se to neopakovalo, že bychom to dělali mezi druhým a třetím čtením, tak už to nestihneme v tomto volebním období, evidentně. Už nemáme dva roky, už máme zhruba rok a půl, takže navrhuji, abychom hlasovali o zkrácení doby projednání ve výborech ze 14 na sedm dnů.

Posledních pár slov. Myslím si, že není náhodou, že iniciátory toho zákona byli občanští demokraté v Senátu. Ten návrh zákona přesně sleduje náš dlouhodobý názor, že ten, kdo bere pomoc od státu, neboli od ostatních daňových poplatníků a od společnosti, a může pracovat – nezapomeňte ta slova může pracovat – ten pracovat má. Takže věřím, že přijmeme rozumné pozměňovací návrhy a že už na příští schůzi budeme mít třetí. I tak bude celková doba projednání v Poslanecké sněmovně asi 26 měsíců. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní řádně přihlášený do podrobné rozpravy pan poslanec Soukup. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Děkuji za slovo. On ten můj pozměňovací návrh je velice krátký a stručný a je zahrnut do celkového pozměňovacího návrhu nebo do usnesení výboru, nicméně já ho přesto načtu. Je zanesen pod číslem 2068. Stručné zdůvodnění. Smyslem je pokud možno využít vzdělání, profesní praxi a zkušenosti těch osob. V neposlední řadě jde také o zachování určitého profesního společenského statusu těch, kteří se veřejné služby zúčastní nebo kteří ji vykonávají. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Soukupovi. To byl zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, jestli se hlásí někdo další. Není tomu tak, končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele. Prosím, pane navrhovateli.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, k předneseným pozměňovacím návrhům snad jenom tolik. Za prvé, naše obce a města na tento zákon velmi čekají a i díky tomu, že se ozvali starostky a starostové, možná tady už dneska konečně mohu stát.

Druhá věc. Jsem přesvědčen, že na tento zákon čekají také ti, co každodenně poctivě pracují a očekávají, že tento stát se bude chovat tak, že bude na ty, co dneska tu práci nemají, dlouhodobě ji nemají, tlačit, aby se alespoň snažili si ji nalézt, a bude jim k tomu dávat příležitosti. A jednou z těch příležitostí je právě veřejná služba.

Třetí moje poznámka. Prosím vás, při hlasování o pozměňovacích návrzích mějte na paměti, že méně je někdy více.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátorovi. Paní zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo. Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat. Je tady návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení podle § 95 odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Navrhl pan předseda Stanjura zkrátit tuto lhůtu na 7 dnů. Je tady žádost o odhlášení, odhlašuji vás všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů.

Zahájil jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 394, přihlášeno je 113 poslankyň a poslanců, pro 108, proti žádný. Návrh byl přijat.

Děkuji panu senátorovi i paní zpravodajce a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Na základě dohody předsedy poslaneckých klubů přerušuji jednání 44. schůze Poslanecké sněmovny do úterka 3. 5., kdy budeme pokračovat bodem číslo 70. Přeji vám hezký víkend.

(Jednání skončilo ve 12.50 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
3. května 2016
Přítomno: 175 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Chtěl bych vás informovat, že já hlasuji s kartou číslo 3 a pan poslanec Okleštěk s kartou číslo 13.

O omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a poslankyně: paní poslankyně Adamová – osobní důvody, paní poslankyně Balaštíková – pracovní důvody, pan místopředseda Bartošek – zahraniční cesta, paní poslankyně Bohdalová – zahraniční cesta, pan poslanec Černoch – pracovní důvody, pan poslanec Havíř do 16. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Holík – zdravotní důvody, pan poslanec Janulík do 18. hodiny – pracovní důvody, paní místopředsedkyně Jermanová – zahraniční cesta, pan poslanec Karamazov – zahraniční cesta, pan poslanec Novotný Josef – pracovní důvody, pan poslanec Novotný Martin – rodinné důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Opálka – zdravotní důvody, paní poslankyně Semelová – zahraniční cesta, pan poslanec Schwarzenberg do 19. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Vácha – osobní důvody a pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Babiš – pracovní důvody, pan vicepremiér Bělobrádek do 19. hodiny – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, pan ministr Pelikán – pracovní důvody, pan ministr Ťok – pracovní důvody, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – rovněž pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Ještě pan poslanec Tejc – náhradní karta číslo 15.

Chtěl bych vás informovat o návrzích na změny pořadu, tak jak byly dohodnuty na dnešním grémiu. 21. dubna vrátil Poslanecké sněmovně Senát návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549, o soudních poplatcích, sněmovní tisk 497/4, a návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992, o ochraně zemědělského půdního fondu, tisk 543/9. Lhůta k jejich projednání uplynula 2. května, a proto je grémium navrhuje zařadit do pořadu této schůze. U tisku 497/4, soudní poplatky, navrhujeme zároveň jeho pevné zařazení na středu 4. května za již pevně zařazený bod 61. Tolik k těmto návrhům zákonů.

Ještě se grémium shodlo na tom, že bod 226, což je tisk 761, zpráva o vyslání Leteckého poradního týmu do Iráku, který byl původně zařazen na čtvrtek 5. května, bychom zařadili na středu 4. května, a to pevně ve 12.40 hodin. To je z mojí strany vše k návrhu změny pořadu.

Paní poslankyně Kovářová – karta číslo 16.

Omlouvá se pan poslanec Fiala mezi 14. a 18. hodinou z důvodu jednání.

Nyní tedy je možné vystoupit k pořadu schůze. Přednostní právo pana předsedy klubu KSČM, prosím.

Kolegyně, kolegové, prosím o klid a prosím, abyste se usadili. I levou část sálu prosím, aby se usadila.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, všechny vás zdravím. Na levé straně sálu to byli dva lidovci, jenom pro pořádek, kteří tam vyrušovali.

Rád bych po pevně zařazených bodech, což jsou – nemýlím-li se – body 70 a 68, navrhnout do programu schůze v rámci – dostane-li se tedy na opoziční skulinku, protože jako okénko to nevypadá podle těch dvou bodů, ale dopadne-li to a bude-li opoziční alespoň skulinka, tak bych rád navrhl zařazení bodu číslo 40, což je návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 393, druhé čtení.

Dále bych navrhl do onoho opozičního okénka jako druhý bod za klub KSČM zařazení bodu 95, je to tisk 390, návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci.

A jsem obrovským optimistou, nicméně jsem optimistou, a proto si dovolím v případě, že v pořadí dojde ještě na další body, tak aby pokud dojde řada na klub KSČM, třetím bodem, který bude zařazen do opoziční štěrbinky byl bod 83, tisk 226. Je to bod s velmi nízkým číslem tisku. Je to bod, který je tady snad nejdéle, nebo jeden z bodů, které jsou tady nejdéle, a je to návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Jak jsem řekl – sněmovní tisk 226.

Věřím, že dnešní den proběhne v pořádku a že se tak dostane na všechny návrhy v opozičním okénku. Přeji všem hezký den. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přednostní právo – pan předseda Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, ctěný pane předsedo. Dámy a pánové, v rámci opozičního okénka si dovoluji navrhnout za klub TOP 09, aby byl v tom příslušném pořadí podle dohod zařazen bod číslo 197, jedná se o novelu zákona o regulaci reklamy. A pro druhé kolo by to byl bod 91, jedná se o novelu zákona odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci.

Mimo opoziční okénko mi dovolte, abych navrhl, aby zítra jako třetí bod v pořadí, tzn. za bodem číslo 166, byl zařazen bod – vratka ze Senátu – zemědělský půdní fond. V případě, že by to neprošlo, tak bych poprosil, aby vůbec bylo

hlasováno o tom jako druhé hlasování, že bude zařazen na pořad této schůze, protože se jedná o vratku ze Senátu.

Předseda PSP Jan Hamáček: To by ale znamenalo, že to druhé hlasování by šlo proti dohodě z grémia, protože na grémiu jsme se dohodli, že ten bod zařadíme.

Poslanec František Laudát: Dobře. Jestli je to tak, bude jenom to jedno hlasování – zařazení této vratky ze Senátu jako třetí bod zítra.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přednostní právo – protože pan předseda klubu Úsvitu je omluven, tak pan poslanec Lank. Prosím.

Poslanec Martin Lank: Hezké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Rád vás zase po nějaké delší době vidím. Věřím, že to je vzájemné.

Navrhujeme v rámci opozičního okénka projednat sněmovní tisk číslo 620. Je to náš návrh zákona o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie. Navrhujeme ho zařadit podle dohody za návrhy ostatních stran.

Dneska jsme se dočetli, že Evropská komise bude prosazovat zavedení bezvízového styku s Tureckem i přesto, že Turecko neplní dohody, které byly dříve uzavřeny. My dlouhodobě říkáme, že není možné mít bezvízový styk s 75milionovou muslimskou zemí, která spolupracuje s Islámským státem. Mít bezvízový styk s Tureckem je jako mít bezvízový styk s teroristy z Islámského státu. To je naprosto zásadní ohrožení bezpečnosti nejenom Evropské unie, ale i bezpečnosti naší.

Druhým bodem, který nám Brusel diktuje, jsou povinné kvóty na přerozdělování imigrantů. Součástí je i návrh, že každý členský stát Evropské unie by se mohl vykoupit a za každého nepřijatého imigranta zaplatit Evropské unii v přepočtu skoro 7 milionů korun. Pokud tedy máme jenom v tomto roce přijmout 3 tisíce imigrantů, můžeme jenom za první várku imigrantů zaplatit 21 miliard korun, což je například přibližně polovina našeho ročního rozpočtu na obranu.

Dámy a pánové, já jsem myslel, že už mě tady asi jen tak něco nepřekvapí, ale takovouhle zhovadilost, s omluvou, to jsem ještě nezažil. My na jedné straně čelíme vydírání ze strany Turecka a na straně druhé v podstatě čelíme žádostem o výpalné ze strany Evropské unie. Jinak než výpalné se to nazvat nedá. Těch 7 milionů korun na jednoho odmítnutého imigranta, které bychom měli zaplatit Evropské unii, tak kdyby těch 7 milionů korun šlo do místa původu těch imigrantů, kde ty problémy jsou, tak by to reálně mohlo zachránit desítky, stovky životů, a to ani nemluvím o tom, kdybychom těch 7 milionů investovali do našich vlastních potřebných občanů. (V sále je velmi rušno.)

Dámy a pánové, tohle už není spolupráce, tohleto je normální vazalství. Z Evropské unie se stala diktátorská organizace.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já prosím o klid! Prosím, usaďte se na svá místa a poslouchejme společně pana poslance.

Poslanec Martin Lank: A já na vás aspoň nebudu muset křičet, jak mi bylo minule vyčteno.

Z Evropské unie se stala normální diktátorská organizace. Proto navrhujeme po vzoru Velké Británie referendum o vystoupení z Evropské unie. Cílem je po jejím vzoru, tedy Velké Británie, vytvořit tlak na změnu chování Bruselu. Chci zdůraznit, že cílem není zničit to, co je na Evropské unii dobré. Zásadní ale je spolu s Velkou Británií, Maďarskem, Slovenskem a dalšími zeměmi, které mají eurorealistické vlády, zastavit sebevražednou proimigrační politiku bruselských elit a paní kancléřky Merkelové. Naší vizí je, že se Unie vrátí k hospodářské unii, která podporuje volný pohyb zboží. Tady totiž z členství v Evropské unii plynou jednoznačné výhody. Nelze ale akceptovat, aby nám Evropská unie diktovala imigrační kvóty, aby nám Evropská unie diktovala bezvízový styk s nebezpečnými státy a další věci, které nás bezprostředně ohrožují.

Proto opakuji, navrhujeme projednání našeho návrhu na referendum o vystoupení České republiky z Evropské unie. Tak jako lidé měli možnost si sami rozhodnout, jestli do Evropské unie vstoupíme, tak je naprosto legitimní, aby měli možnost si i rozhodnout, jestli v ní setrváme, anebo jestli prostě odejdeme. Je evidentní, že Evropská unie, do které jsme tenkrát vstupovali, je naprosto odlišnou od Evropské unie, ve které teď jsme. A bohužel, a je mi líto, že to musím říct, ale Evropská unie se přestává chovat jako náš partner, ale začíná se pomalu ale jistě chovat jako náš nepřítel.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Nyní je přihlášen pan poslanec Okamura, potom paní poslankyně Černochová a potom paní poslankyně Nováková. Prosím pana kolegu Laudáta, jestli by byl tak laskav a přišel ke mně nahoru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, na Ostravsku gradují problémy spojené s OKD. Každý v této Sněmovně ví, že za gigantickým miliardovým tunelem na stát je také současný premiér Sobotka, který nevýhodnou privatizaci podepsal se svým kumpánem Bakalou, mimo jiné vlastníkem Hospodářských novin, časopisu Respekt a serveru aktuálně.cz. Na Ostravsku se do problému dostávají i další firmy v oblasti těžkého strojírenství a hrozí gigantická nezaměstnanost. Žádám vás tedy o zařazení mimořádného bodu s názvem Situace v OKD a hrozící gigantická nezaměstnanost na Ostravsku, abychom mohli podrobně prodiskutovat plány vlády v této oblasti, jelikož to vypadá, že vláda nekoná, jelikož nejsou vidět žádné konkrétní, hmatatelné vládní kroky, které by situaci na Ostravsku definitivně stabilizovaly. Občané Moravskoslezského kraje jsou ve velké nejistotě a jsou s přístupem vlády velmi nespokojeni.

Kromě jiného se tady ukazuje skutečné systémové selhání státu a zneužití pravomoci na nejvyšších místech, když Ministerstvo financí zjara 2014 přiznalo, že Česko v minulosti obelhalo Evropskou komisi tak, aby privatizaci dolů posvětila. V čele této země dnes stojí jako premiér člověk, který je v kauze OKD přímo

odpovědný za miliardový tunel století. Člověk, který je přímo odpovědný za to, že dnes hrozí ztráta práce a obživy pro tisíce rodin na Ostravsku. Člověk, který podepsal nevýhodnou privatizaci, aby následně jeho kumpán Bakala mohl okrást horníky a jejich rodiny. Žádám vás, vážené kolegyně a kolegové, o zařazení kauzy OKD na pořad této schůze. Je ostudou České republiky, že vládu vede člověk s takovou minulostí, a je naší povinností vyzvat premiéra k demisi a státní orgány, aby konečně začaly s plnou vážností vyšetřovat tento tunel století.

Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, také považuje zveřejněnou výši mezd a odměn vyplácených managementu, členům správních a dozorčích rad majitelé OKD společnosti NWR za potvrzení pochybností okolo tzv. privatizace OKD, kterou řídilo Ministerstvo financí pod vedením dnešního premiéra Bohuslava Sobotky. Šest výkonných ředitelů společnosti NWR dostalo v letech 2010 až 2015 dohromady na mzdách a odměnách přes 700 milionů korun. Přitom od roku 2012 bylo hospodaření společnosti ztrátové. Na výplatní listině nechybí ani lídr kandidátky hnutí ANO a současný europoslanec za hnutí ANO Pavel Telička, kterému NWR vyplatila v letech 2010 až 2014 na mzdě 430 tisíc eur, což je téměř 12 milionů korun. Vznikají důvodná podezření, že tehdejší vlastník ani jeho statutární orgány neměli zájem na rozvoji společnosti, ale pouze a doslova na jejím vydrancování. Nyní bylo vlastnictví převedeno jinam a odpovědnost za takové, v uvozovkách, hospodaření má převzít stát a daňový poplatník.

Požadujeme za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, důsledné prošetření celé kauzy orgány činnými v trestním řízení včetně osobní odpovědnosti dnešního premiéra. Požadujeme demisi Bohuslava Sobotky z postu premiéra a jeho odchod z politiky. Jako laik vím, že každá smlouva a každé ujednání, které odporuje dobrým mravům, je podle minulých i současných zákonů od počátku neplatné. Pokud by soudy v kauze OKD potvrdily tuto premisu, pak by pan Bakala musel vrátit vytunelované peníze i majetky a stát by pak měl dostatek peněz na náhradu škod, které tato privatizace způsobila.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Černochovou, po ní paní poslankyně Nováková.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Hezké odpoledne. Dámy a pánové, dovolte mi, abych předložila za klub občanských demokratů dva návrhy na změnu programu schůze v tomto týdnu, a to za prvé na základě dohod předsedů klubů bylo ujednáno, že by se zákon o dani silniční zařadil dnes jako pátý bod. To je první návrh.

A druhý návrh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Mohu poprosit o číslo bodu?

Poslankyně Jana Černochová: Je to tisk 557, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: A druhý návrh občanských demokratů je zařazení bodu s názvem Informace ministra vnitra a ministra obrany o efektivitě smíšených hlídek Armády České republiky a Policie České republiky.

Dovolte mi krátce odůvodnit, proč se o tomto chceme bavit. Jistě nikdo z nás nezpochybňoval, když jsme v prvních dnech po teroristických útocích v Bruselu mohli vídat na ulicích tyto smíšené hlídky. Zejména ve velkých městech v blízkosti chráněných budov to mělo zcela racionální základ. Bohužel to, co se děje v posledních dnech, kdy se z médií dozvídáme informace o tom, že dochází k celé řadě incidentů, kdy skutečně – a teď já nechci říkat, že vojáci, nebo policisté – ty uniformované hlídky šikanují lidi na ulici. Viděli jsme i jeden zákrok, který je k dispozici na YouTube, kdy si naprosto neodborným zásahem jak policisté, tak příslušníci Armády České republiky možná, chtěla bych říct, zchladili žáhu na jistém člověku, který asi na nás působí a vyvolává dojem – ano, šlo o anarchistu, ale já nevidím jediný důvod, proč by měl být někdo, kdo v tu danou chvíli nic nepáchá, proč by měl být po něm vyžadován občanský průkaz. Bohužel se těmito věcmi vracíme zpátky do doby minulé a o to myslím nikdo z nás nestojí.

Já jsem tuto otázku otevřela i na výboru pro obranu, který jsme měli minulý týden, kdy jsme schvalovali mimo jiné mise, tedy nasazení českých vojáků na zahraničních operacích. Jeden z těch bodů budeme mít na programu zítra, konkrétně Irák. Ale tady samozřejmě se i nabízí otázka, jestli skutečně Armáda České republiky a speciálně jednotky, které jsou do těchto smíšených hlídek zapojeny, nebudou chybět někde jinde. Jestli to skutečně není mrhání finančními prostředky i lidským potenciálem. Protože můj názor, ale nejenom můj, ale i kolegů z ODS, je to, že pokud máme 40 tis. policistů České republiky a máme stovky strážníků obecních policií, tak by právě tyto bezpečnostní záležitosti měli řešit přednostně oni. A armáda by se měla nasazovat před jistými hrozbami, ale neměla by nás chránit armáda a neměla by armáda bojovat s vlastními občany, jako jsme toho bohužel v těch posledních dnech svědky.

Takže já prosím o zařazení tohoto bodu na středu jako bodu číslo 1 v odpolední části, a pokud tady nebudou páni ministři, pan ministr obrany Stropnický nebo pan ministr vnitra Chovanec, tak jsem připravena navrhnout ještě jinou úpravu jiného dne. Ale myslím, že by poslance Poslanecké sněmovny mělo zajímat, jak dlouho tyto hlídky budou v našich ulicích k vidění, jestli skutečně si nevyčerpáváme personálně příslušníky ozbrojených a bezpečnostních sborů na momenty, kdy je budeme opravdu potřebovat, a jestli se to oběma pánům ministrům jeví jako efektivní. Já jsem si dokonce dohledávala informace právě z vlády České republiky, kde se to schvalovalo, a vím, že tam zrovna v tu chvíli, kdy se to schvalovalo, nebyl bohužel přítomen pan ministr obrany, protože byl na zahraniční cestě v Římě, takže bych chtěla slyšet i jeho názor, jestli si skutečně pan ministr obrany myslí, že tento způsob vysílání vojáků na mise v rámci ulic našich měst je v pořádku.

Vy víte, že jsem byla velkou kritičkou nasazení vojáků ve Vrběticích. Byla jsem ráda, že vláda už tu misi Vrbětice dál neprodlužovala. Teď však přišlo něco jiného a podle mě je to stejné zneužití Armády České republiky, jako to bylo v tom prvním případě. Myslím si, že bychom měli panu ministrovi obrany, nebo alespoň já sama za sebe i za své kolegy, opravdu oznámit a sdělit, že takovéto nasazování armády na

úkor Policie České republiky pro nás přijatelné není. Policie je od toho, která má chránit vnitřní bezpečnost a dbát o bezpečnost v našich ulicích. Ne Armáda České republiky!

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Novákovou.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dámy a pánové, já přicházím opět upozornit na návrh poslaneckého klubu TOP 09, návrh, který je v našem programu pod bodem číslo 110. Jedná se o sněmovní tisk 541. Tento návrh chce upravit jednací řád tak, aby každá legislativní norma, která je projednávána, byla podrobena důkladně kritériu, jaký má dopad na rodinu.

Dámy a pánové, my tady stále hovoříme o tom, že se o něco bojíme, že se bojíme o naši zemi, o naše obyvatele, o naši kulturu, ale měli bychom předem jasně říci, o jakou kulturu se to bojíme. Bojíme se o kulturu, která chce dělat prorodinná opatření, která vůbec chce mít budoucnost, anebo ta nejdůležitější složka naší společnosti je nám lhostejná? Pak je nám každá armáda i policie i strach třeba z cizích kultur úplně jedno, protože tady nebude koho hájit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě vidím pana předsedu klubu... Já to zde mám napsáno, ale prosím na mikrofon.

Poslankyně Nina Nováková: Dovoluji si tedy navrhnout tento sněmovní tisk 541 poslaneckého klubu TOP 09 jako první pevně zařazený bod v bloku prvního čtení, a to buď, jak jsem tady napsala panu předsedovi, na středu 4. května, anebo – pokud dojde na blok prvního čtení – na pátek 6. května. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pátek 6. května jako první bod? (Odpověď mimo mikrofon.) V bloku prvních čtení, ano.

Já se ještě omlouvám panu předsedovi Sklenákovi, zapomněl jsem na pana předsedu Miholu. Takže teď má slovo pan předseda Mihola a potom pan předseda Sklenák.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych požádat o pevné zařazení bodu číslo 75, sněmovní tisk 724, vládní návrh novely autorského zákona, a to na středu 4. 5. po již pevně zařazených bodech. Děkuji a prosím o podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní má slovo pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Jménem poslaneckého klubu sociální demokracie, klubu ANO 2011 a klubu KDU-

ČSL vetuji zařazení nových bodů, jak byly navržena panem poslancem Okamurou a paní poslankyní Černochovou.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí, v tom případě – tak ještě pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já rozumím, že o nepříjemných věcech se vládní koalici debatovat nechce. Já mám prosbu na pana předsedu Sklenáka. Když už jste nám zavetovali ty body, zejména podle mne důležitý bod, proč jsou vlastně vojáci v ulicích České republiky, zkuste zajistit, aby ve čtvrtek odpoledne alespoň tento týden tady byli ministři a mohli jsme se na to ptát aspoň během interpelací, ne že zase si tady poslechneme seznam čtrnácti omluvených ministrů, kteří se neuráčí přijít na interpelace.

Ten problém vážný je. To, že o tom nebudeme mluvit v rámci bodu, dobře, tak my o tom chceme mluvit v bodě interpelace, ale zrovna na této schůzi byla účast ministrů opravdu tristní, tak prosím předsedu klubu ČSSD, aby zajistil účast ministra vnitra, a předsedu klubu ANO – já na ministry nemůžu, já žádám svého kolegu, předsedu klubu, aby zajistil účast ministra obrany, protože bezesporu se přihlásíme do osudí s interpelacemi na toto téma a budeme rádi, když budeme vylosováni a na ty interpelace dojde.

A když už jsem u mikrofonu, chci říci, proč bychom nepodpořili návrh na vypsání referenda o vystoupení z Evropské unie. My jsme známi svým eurorealistickým přístupem, tím, že velmi často oprávněně kritizujeme vládu, že málo hájí národní zájmy České republiky v Bruselu. Na druhé straně říkáme úplně jasně, a vím, že to občas naši političtí odpůrci používají a chtějí mást zejména naše voliče – my si myslíme, že Evropská unie má fungovat, ale jinak než dneska, a nabízíme aktivní spoluúčast při tvorbě českých národních zájmů, aby naši ministři vždycky jenom nepřijeli z Bruselu a neslyšeli jsme tady stokrát na každé schůzi: musíme, protože Brusel chce a Brusel nám vyhrožuje. My jsme také Evropská unie. Tak já bych byl rád, aby byl také slyšet český hlas v Evropské unii, nejenom aby se vždycky vraceli ministři a premiér se seznamem úkolů, které mají doma v České republice zařídit.

Zrovna dnešní návrhy, které přicházejí z Bruselu, jsou opravdu absurdní a jdou proti vůli Poslanecké sněmovny. A mě skutečně zajímá, jak se bude stavět premiér České republiky k návrhu Komise na zavedení bezvízového styku s Tureckem, když jasná většina Poslanecké sněmovny tento krok odmítla. A co jsme slyšeli z úst premiéra? No, já se tím nebudu řídit, vláda má jiné stanovisko. Tak to tedy ne! Já myslím, že jestli se Poslanecká sněmovna usnese na nějakém jasném postoji ať už ke kvótám, nebo k bezvízovému styku s Tureckem, tak je povinností premiéra hájit tento názor nebo přijít sem a říci "navrhuji, změňte usnesení", a pokusit se nás přesvědčit, abychom přijali usnesení jiné. Ale nemůže to ignorovat.

Je pravda, že jsme to navrhovali my, ale je pravda, že bez hlasů vládních poslanců by to neprošlo. To znamená, že ta shoda byla širší a není to tak, že jsme využili dejme tomu nepřítomnosti vládních poslanců a něco jsme si prosadili. To prostě není pravda.

A zase se o tom nemá mluvit na této schůzi. Zase máme priorit já nevím kolik, třicet bodů. A já bych byl rád, aby zase ve čtvrtek tady ministři byli a odpovídali, jak se chtějí vypořádat s tím, že vláda nehodlá postupovat v Bruselu podle přání Poslanecké sněmovny. A to by skutečně měla. A já to považuji za mimořádně důležité. Dneska to jako bod nenavrhuji, protože jsme si řekli, že dneska bude opoziční okénko, ale kdyby to bylo na nás, tak obětujeme v této chvíli naše poslanecké návrhy zákona a povedeme debatu o postoji České republiky k novým návrhům. Nebo se budeme vykupovat z uprchlíků?

Skutečně chcete, abychom se vykupovali? Kde to jsme? A ještě jsem neslyšel dneska – a měl jsem slyšet hned – hlas premiéra nebo ministra zahraničí: toto razantně odmítáme, ať to na nás ani nezkoušejí! A je ticho. A bude za měsíc schůze a pak se nám možná podaří zařadit ten bod, přijde pan premiér a přečte nám, co se v tom Bruselu stalo. Ale mě zajímá, co tam bude říkat premiér české vlády. A jestli opravdu hodlá ignorovat platné usnesení Poslanecké sněmovny.

Takže já bych poprosil vládní poslance, aby si našli čas, abychom ještě tento týden ten bod zařadili, když tady bude pan premiér, a debatovali. A pokud chce premiér ještě silnější usnesení, tak já jsem přesvědčený, že jsme schopni ještě silnější usnesení přijmout a schválit velkou většinou. A moc se těším na čtvrteční debatu o tom, jak nám zase Evropská komise kazí tu EIA. Zase jsme kapitulovali. Ale to si nechám na čtvrtek. (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak pokud se dál nikdo nehlásí, přistoupíme k hlasování.

Nejprve bychom hlasovali o návrhu z grémia, což bylo zařazení dvou zákonů, které vrátil Senát, do pořadu této schůze, a pevné zařazení tisku 497/4 za bod 61. A ještě grémium navrhuje bod 226, což znamená Letecký poradní tým do Iráku, na středu 4. května ve 12.40. Zeptám se, zda je možné o návrhu z grémia hlasovat najednou, nebo zda někdo žádá o oddělené hlasování. Najednou... (Námitka z pléna.) Dobrá.

V tom případě budeme nejprve hlasovat o tom, že zařazujeme do schůze nový bod – návrh zákona vrácený Senátem, tisk 497/4, a zařadíme jej pevně na středu 4. května po bodě 61.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 395, přihlášeno je 167, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Další hlasování. Rozhodujeme o zařazení tisku 543/9 do pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 396, přihlášeno je 167, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Třetí hlasování je bod 226, tisk 761, zařadit pevně na středu 4. května ve 12.40.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 397, přihlášeno je 168, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat.

To jsou tedy všechny návrhy z grémia. Ještě je zde omluva pana poslance Holečka mezi 14.30 a 21. hodinou z rodinných důvodů.

A nyní musíme seřadit ono v uvozovkách opoziční okénko. Teoreticky bychom mohli hlasovat jedním hlasováním, ale předpokládám, že bude zájem o to, abychom hlasovali odděleně. Je tomu tak? (Bez námitek.)

V tom případě nejprve budeme hlasovat, že jako třetí bod dnešního jednacího dne bude zařazen bod 40, což je návrh KSČM, novela zákoníku práce.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 398, přihlášeno 169, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Jako čtvrtý bod bychom zařadil bod 37. Tam jenom upozorňuji, kolega Laudát původně žádal bod 197, ale to je třetí čtení toho samého tisku. Ale ten tisk ještě nebyl ve druhém čtení, takže musíme zařadit bod 37. Takže pokud pan kolega Laudát souhlasí s touto modifikací jeho návrhu, tak budeme hlasovat o bodě 37.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 399, přihlášeno je 169, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Jako pátý bod bychom zařadili návrh klubu ODS a to je bod 113, silniční daň.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 400, přihlášeno je 169, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Jako šestý bod bychom zařadili návrh klubu Úsvit, což je tisk 620, bod je to tuším 118, referendum o vystoupení z Evropské unie.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 401, přihlášeno je 169, pro 96, proti 22. Tento návrh byl přijat.

A nyní se tedy zase vracíme k návrhu KSČM, to je bod 95, což je zajištění právní moci, tady mám napsáno. To je správně. To by byl sedmý bod.

Takže zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 402, přihlášeno je 170, pro 145, proti 1. Návrh byl přijat.

Jako osmý bod bychom zařadili bod 91, což je žádost klubu TOP 09, odpovědnost při výkonu veřejné moci.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 403, přihlášeno je 170, pro 158, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A pak už je tady jenom jeden návrh do tzv. opozičního okénka a ten je z dílny KSČM, a to je bod 83, což je Búšehr.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro jako devátý bod zařadit tento tisk. Kdo je proti?

Hlasování 404, přihlášeno je 170, pro 133, proti 4. Tento návrh byl přijat.

To jsou tedy návrhy na dnešní odpoledne. Návrh pana poslance Okamury byl vetován, návrh paní poslankyně Černochové byl také vetován.

Paní poslankyně Nováková, bod 110 – aby byl zařazen na středu 4. 5. jako první bod v bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 405, přihlášeno je 170, pro 42, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Alternativně paní poslankyně chtěla hlasovat o zařazení na pátek 6. 5. taktéž jako první bod z bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 406, přihlášeno je 170, pro 47, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Pan předseda Mihola, tisk 724, bod 75, na středu po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 407, přihlášeno je 170, pro 128, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Mám za to, že to byly... Omlouvám se. Ještě je zde jeden návrh, který jsem přehlédl, a to je návrh pana poslance Laudáta, aby tisk č. 543/9, což je ochrana zemědělského půdního fondu, byl zařazen na zítra jako třetí bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 408, přihlášeno je 170, pro 43, proti 73. Tento návrh nebyl přijat.

Teď mám za to, že jsme hlasovali o všech návrzích. Je tomu tak. V tom případě můžeme pokročit k projednávání jednotlivých bodů.

Budeme projednávat bod

70.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 723/ - prvé čtení

Prosím pana ministra zdravotnictví, aby se ujal slova a z pověření vlády tento tisk uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta. Úvodem bych chtěl zdůraznit, že předkládaný návrh zákona si klade za cíl především stabilizovat a zkvalitnit systém specializačního vzdělávání a vzdělávání v nástavbových oborech lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, neboť stávající nastavení systému vzdělávání bylo vyhodnoceno jako jeden z důvodů odchodu zejména čerstvých absolventů do jiných států, kde jsou podmínky pro účastníky vzdělávání nastaveny příznivěji, například kratší délkou specializačního vzdělávání.

Nyní tedy stručně k obsahu. Pokud jde o požadavek stabilizace vzdělávání, zákon přímo zakotví základní obory specializačního vzdělávání a vzdělávání v těchto oborech. V rámci požadavku jednoznačně definovat postavení účastníka

specializačního vzdělávání a zajistit mu tak právní jistotu v souvislosti s jeho právy a povinnostmi v průběhu vzdělávání bylo přistoupeno k upřesnění výkonu odborného dozoru a odborného dohledu nad účastníkem vzdělávání. Rovněž se upřesňují požadavky na garanta oboru a školitele účastníka vzdělávání. Řešeny jsou také podmínky pro přerušení výkonu zdravotnického povolání a jeho prodloužení a s tím související povinnost následného doškolení. Též se mění podmínky pro započtení praxe absolvované v rámci doktorského studijního programu. Účelem navrhované změny je zamezit situacím kritizovaným i ze strany inspektorátů práce, kdy lékař v doktorském studijním programu je souběžně zaměstnán pouze na nízký částečný pracovní úvazek a tomu odpovídajícím způsobem odměňován, přestože v rámci studia tráví na pracovišti celou nebo podstatnou část stanovené týdenní pracovní doby.

Vedle dílčích upřesnění dochází k dalším změnám jednak v rámci procesu akreditačního řízení pro zajištění specializačního vzdělávání, jednak v procesu samotného uskutečňování specializačního vzdělávání tak, aby byla snížena administrativní zátěž s těmito procesy spojená.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, věřím, že vzhledem k výše uvedenému tento návrh zákona při dnešním projednávání podpoříte. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím pana zpravodaje, kterým byl určen pan poslanec David Kasal.

Poslanec David Kasal: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych jakožto zpravodaj pro prvé čtení tisku č. 723, vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, v krátkosti shrnul hlavní motivy předkládané novely.

V současné době trpí prakticky všechny evropské země nedostatkem lékařů a lze očekávat, že se situace bude jen zhoršovat. K tomuto zhoršování bude přispívat i vývoj demografické křivky jak v Evropě, tak samozřejmě i v naší republice, kdy stárnoucí populace bude potřebovat více zdravotní péče. Česká republika začíná rovněž pociťovat nedostatek lékařů. Situace je zatím nevyvážená. Nedostatek lékařů je asymetrický jak stran oborů, tak i krajů. Jsou oblasti, kde je lékařů relativně dostatek, to jsou například velká města. Pak jsou oblasti, kde je lékařů, zvláště v určitých oborech, již nyní nedostatek, to jsou menší města a hlavně pohraniční obce. Možnosti řešení tkví kromě jiných také předně ve zlepšení systému specializačního vzdělávání lékařů. Lékaři, kteří stávajícím systémem specializační přípravy prošli a procházejí, upozorňují na jeho přílišnou složitost, nekonzistentnost způsobenou častými a náhlými změnami. Právě z tohoto důvodu Ministerstvo zdravotnictví připravilo návrh zákona, jehož cílem je tento systém zjednodušit a předně také do budoucna zastabilizovat.

Návrh prošel poměrně složitým meziresortním připomínkovým řízením a lze očekávat, že i zde na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky bude podroben intenzivní diskusi. Při jeho schvalování bychom však měli mít na paměti uvedený hlavní motiv předkládané novely, to je zajištění dostatečného počtu kvalifikovaných lékařů v budoucích letech.

Vzhledem k tomu, že očekávám intenzivní diskusi, tak předesílám, že v podrobné rozpravě bych potom načetl a navrhl prodloužení rozpravy k projednávání doby o 30 dnů na celkových 90 dnů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu a prosím pana poslance Hegera. Po něm vystoupí paní poslankyně Soňa Marková. (Ve sněmovně je setrvalý hluk.)

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážení členové vlády, pane ministře Němečku, dovolte mi takový určitý nadhledový komentář k novele zákona o vzdělávání lékařů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane poslanče. Kolegyně, kolegové, prosím o klid! Pokud má kdokoliv cokoliv k vyřizování, prosím mimo jednací sál.

Poslanec Leoš Heger: Novela má obrovskou šanci zlepšit podmínky pro růst našich mladých lékařů. To je zcela nepochybné a lze to vítat a v tomto směru bude TOP 09 návrh podporovat. Přináší řadu skvělých prvků, jako je definice, co může mladý lékař dělat v různých fázích přípravy samostatně, jaké jsou podmínky dohledu nad rezidentem. Zavádí například vzdělávací radu jakožto institut pro řešení mezioborových sporů, které dokážou být v medicíně velmi, velmi úporné, a dodneška nemáme vytvořeného jakéhosi arbitra těchto sporů. Zákon dále umožní zjednodušenou akreditaci menších pracovišť pro vzdělávání v kmenu a jsou v něm další pozitivní věci. To, co je velmi pozitivní, zmínil již pan ministr. Novela vrací zpátky do zákona strukturu základních oborů, tak jak tam kdysi, když byl ten zákon zakládán, byla.

Všechny pozitivní inovace, o kterých jsem mluvil, jsou však ohroženy navrhovanou strukturou oborů, která vyvolala v posledních měsících výrazné protesty dotčených odborných společností, které byly zaštítěny Českou lékařskou společností Jana Evangelisty Purkyně. Původní návrh Ministerstva zdravotnictví byl připravován po dlouhé diskusi, která byla ukončena, a poté byl celý návrh výrazně modifikován. Veřejné tajemství je, že to bylo díky intervenci vedení České lékařské komory, která zastávala stanovisko, že je u nás lékařských oborů příliš mnoho, a další stanovisko, že vzdělávání lékařů je dlouhé.

To, že je u nás lékařských oborů příliš mnoho, je naprosto pravdivou věcí. O délce vzdělávání budu ještě diskutovat. Ale to množství oborů a to, že jich je mnoho, platí jen potud, pokud počítáme dohromady základní specializační obory spolu s obory nástavbovými. Nástavbové obory u nás přebujely. Snaží se tvářit, že

jsou jakési další, vyšší specializace, a přitom na rozdíl od oborů základních směrnice Evropského parlamentu 2005/36/ES ty nástavbové obory vůbec nereguluje. Připouští je spíš jako nástroj pro vymezení činností, které lékař nad rámec základní specializace může provádět.

Okolo systému vzdělávání panuje velký vzpomínkový optimismus na naše dřívější postgraduální dvoustupňové řízení. Toto postgraduální vzdělávání přežilo velmi dlouho i po revoluci v roce 1989, přestože již v 80. letech proti rozvinutým zemím zaostávalo. Dneska si to nikdo nepřipouští. Všichni chválí ten bývalý systém, ale kdo měl možnost se seznámit s lékaři ze zahraničí, věděl už v tehdejší době socialismu, že vzdělávání v zahraničí bylo mnohem intenzivnější, mnohem efektivnější a lékaři vycházeli z tohoto vzdělávání podstatně urychlenější, pokud jde o jejich odbornost, než byli lékaři u nás. Čas od času je dokonce i u nás v televizi vidět retrospektiva lékařů, kteří emigrovali v té době a potvrzují to, co jsem tady říkal.

Potom došlo k radikální změně a paradoxně zákon o vzdělávání lékařů z roku 2004 byl posledním klíčovým zákonem v oblasti zdravotnictví, který se narodil, a to kvůli mezioborovým sporům, před kterými budeme trošku stát ještě dnes také. V roce 2004 byl zákon vynucen směrnicí Evropské unie a převzetím evropských standardů a bylo vytvořeno v zákoně 83 základních – zdůrazňuji základních – oborů oproti současným aktuálně 46. Došlo tak k neuvěřitelné atomizaci medicíny a vzniku oborů, které evropská medicína jako základní obory nezná dodnes. Během následujících 12 let se stav díky postupným novelizacím zákona i vyhlášek ustálil na oněch 46 rozumně konfigurovaných základních oborů. Zůstalo ale 51 oborů nástavbových, které se odvinuly jednak z původních základních oborů v tom přelomovém zákoně, a dnes tedy máme dohromady 97 oborů medicíny. V tomto pohledu má Česká lékařská komora pravdu, že jich je příliš. Naopak znovu říkám, že těch 46 základních oborů je rozumný počet a je celkem s Evropou kompatibilní.

Co pro to udělat? Myslím si, že ministerstvo v tomto směru již připravilo docela dobře půdu. Nástavbové obory je potřeba radikálně zredukovat co do počtu, ale na druhou stranu je je potřeba ponížit i formálně, o tom se příliš nemluví, aby bylo jasné, že nejsou postaveny na úroveň oborům základním, tak jak to bylo založeno v zákoně z roku 2004. Zdůrazňuji, že nadstavbové obory je potřeba ponížit formálně, nikoliv odborně, a jasně od základních oborů oddělit. Ponížit je například tak, že o jejich existenci a vzniku bude rozhodovat jenom odborná společnost třeba spolu s lékařskou komorou, popřípadě Lékařskou společností Jana Evangelisty Purkyně, a tyto subjekty budou také doporučovat vzdělávací program, příslušná vzdělávací pracoviště, zkušební náplně, vše autonomně, mimo jurisdikci Ministerstva zdravotnictví. Samozřejmě asi ne vše z toho se podaří ještě do zákona v pozměňovacích návrzích dostat, ale nějaký způsob, jak ty nástavbové obory učinit slabšími, by byl zcela určitě na místě.

Je zde ještě jeden klíčový problém v té struktuře oborů a to je stanovisko České lékařské komory, která chce a dodnes přes proběhlé diskuse na tom trvá, aby nebylo oborů 46, ale jenom 33. Lékařská komora chce k tomu ještě zkrátit dobu studia. K tomu se ještě vrátím. To zkrácení je samozřejmě možné, ale jenom u oborů základních, a tam tedy tento požadavek ministerský návrh docela dobře kopíruje. Ale

zkrácení u nástavbových oborů možné není. Jasně to ukazuje analýza těch oborů, které jsou dnes základní a mají být přesunuty do nástavbových. Je jich asi 12 a u všech dochází k prodloužení o jeden až dva roky. Navíc hrozí riziko, že obory studované jako nástavby nebudou ani evropsky uznatelné. Týká se to velkých oborů, jako je pneumologie nebo gastroenterologie, ale také malých nedostatkových oborů, jako například nukleární medicína, dětská chirurgie či pracovní lékařství, které mimo jiné všechny jsou základními obory ve většině zemí unie.

Do dalších detailů už nebudu zacházet. Souhlasím – nebo podpoříme prodloužení doby druhého čtení, jak tady navrhoval pan zpravodaj, aby bylo možno na odborné půdě výboru pro zdravotnictví ještě diskutovat.

Ale dovolte mi, abych ukončil svůj příspěvek ještě jednou, poslední úvahou. Přirozené vnímání lékařů, co je základní specializací a co je nástavbou, je ovlivněno výrazným formálním rámcem, který základní obory charakterizuje. Ke klíčovým faktům, které posilují tradici výlučnosti základních oborů, patří zejména délka studia základní specializace a zejména získání plné lékařské odpovědnosti a samostatnosti během tohoto studia. I forma závěrečné státní zkoušky, takzvané atestace, a získání diplomu jsou faktory, kvůli kterým úspěšné ukončení základní specializace znamená v profesním životě lékaře prakticky stejně důležitý psychologický krok jako absolvování lékařské fakulty. Proto je tak silná lobby za zachování stávajících rozumně distribuovaných 46 oborů.

A ještě něco. Cesta směrem k redukci základních oborů je dnes často zdůvodňována aktuálním nedostatkem lékařů. Přitom pravděpodobnost, že se nedostatek lékařů v některých oborech navrhovanou cestou redukce základních oborů vyřeší, je poměrně mizivá. Pokud k posunu v nějakém oboru dojde, bude to jen na úkor oborů jiných. Jinými slovy, chce-li mít zdravotnictví k dispozici více všeobecných internistů, které samozřejmě zoufale potřebuje, musí řešit také problémy, jako je efektivita specializačního studia, motivace a prestiž školitelů, atraktivita pozdějšího reálného zaměstnání v příslušném oboru a desítky dalších detailů. Bez těchto věcí, které patří k jakési kultuře medicíny, bohužel ani sebelepší zákon nepomůže. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Markovou. Připraví se pan poslanec Holeček.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Přeji krásný den, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych řekla také pár poznámek k tomuto návrhu zákona, na který jsme celkem dlouho čekali a od kterého jsme, nebo aspoň ti, kteří se dlouhodobě zabývají problematikou zdravotnictví, hodně očekávali. Dovolte mi, abych se vyjádřila jménem poslaneckého klubu KSČM.

Hlavní cíle zákona, jak jsou v důvodové zprávě i jak byly představeny jak panem ministrem, tak panem zpravodajem, jsou jasné – stabilizovat a zkvalitnit stávající systém specializačního vzdělávání a vzdělávání v nástavbových oborech lékařů, zubních lékařů a farmaceutů v souladu s aktuálními potřebami v oblasti zdravotnictví.

Druhý hlavní důvod je potom redukce počtu základních oborů a zkrácení délek vzdělávání v nich tak, aby se zvýšila horizontální prostupnost mezi obory.

Je třeba připomenout i to, co tady již padlo, že v minulosti se hodně hovořilo o tom, že právě velký počet oborů je jeden z hlavních důvodů nedostatku lékařů, a další důvod, o kterém se teď v poslední době hodně hovoří, je také potřebný nárůst platů a mezd ve zdravotnictví. Tady se bavíme teď o vzdělávání, v minulosti se o tom hodně hovořilo, že velký počet oborů je jeden z hlavních důvodů. Nyní se ovšem ukazuje, poté co zákon spatřil světlo světa, že určitá redukce vyvolává obrovské diskuse především v té otázce, které vlastně obory by měly být vyřazeny, redukovány a podobně.

Já jsem se minulý týden zúčastnila veřejného slyšení na petičním výboru, kde se projednávala petice, která hovořila právě o redukci jednoho z oborů, který se týká péče o děti. Já bych tady ráda v této věci hovořila, protože se domnívám, že je třeba, aby argumenty, které byly vzneseny na tomto veřejném slyšení, byly skutečně projednány a abychom se nad nimi nějakým způsobem zamysleli.

Poskytování primární péče, jak bylo zavedeno u nás, o děti od nula do 19 let, dlouhodobě kontinuálně a komplexně je prakticky výjimečným systémem. V Evropě systém poskytování péče není jednotný a asi u 80 % států poskytuje péči dětem lékař s pediatrickým vzděláváním, takzvaný primární pediatr, pouze do pěti let věku. Dále se na této péči podílejí všeobecní lékaři, rodinní lékaři, zdravotní sestry, školní sestry, očkovací centra, školní očkovací sestry a tak dále. Každý stát má tedy nastaven svůj vlastní systém, který mu vyhovuje, a tomu odpovídá i systém vzdělávání. Prakticky nikde nepatří do komplexní péče primárního pediatra posudková služba, sociálně-právní otázky, otázky rodinných vztahů a práva, očkování v takovém rozsahu, jak je poskytuje právě náš systém. Podle evropské směrnice může mít každý stát obor, který je v uvozovkách hoden zřetele, a jediný požadavek je na délku vzdělávání, kterou obor praktický lékař pro děti a dorost splňuje. Není tedy důvod, proč by obor, který je dobře zavedený v České republice, měl být plně kompatibilní s Evropou, když tam tato péče prakticky v takovémto rozsahu poskytovaná není. A my bychom asi měli preferovat péči, která patří našim dětem českým, moravským a slezským.

Evropský i celosvětový trend je v poskytování maxima péče v ambulancích. Nemocniční zařízení je určeno pro závažná onemocnění, která nelze diagnostikovat či léčit ambulantně, nikoliv pro běžná a nikoliv pro dlouhodobé kontinuální sledování chronicky nemocných. Z toho také pramení změna a vývoj ambulantních diagnostických a léčebných metod, které se lékař pro primární péči v nemocnici nenaučí. Já tady samozřejmě čerpám z toho, co jsem slyšela od těch, kteří se touto problematikou dlouhodobě zabývají. Není zpochybňována nutnost pobytu školence na dětských lůžkových zařízeních, ale podstatná část musí být vedena právě v ambulancích, kde se kromě diagnostiky a léčby nemoci učí lékař i další výrazně odlišné náplni práce praktického lékaře pro děti a dorost.

Hovoří se také o prostupnosti. Dle názoru těch, kteří se tímto oborem zabývají, prostupnost nepřinese ani rušení oborů ani poskytování péče částečně v nemocnici a částečně v ambulanci, což lze považovat za určité popření principu primární péče. Prostupnost znamená určení jednoduchých podmínek pro přechod mezi obory, aby

mladí lékaři dostali plné vzdělání a u lékařů s atestací z jednoho oboru byla zohledněna ta část praxe, ve které již získali erudici, a byla doplněna jen ta část praxe, kterou potřebují pro vykonávání nového oboru v případě, že se pro změnu rozhodnou, což je platné oboustranně.

Na veřejném slyšení, kterému jsem byla přítomna, se objevily otázky, které směřovaly na zástupce Ministerstva zdravotnictví, a já se domnívám, že právě na tyto otázky bychom měli dostat odpovědi v průběhu projednávání tohoto zákona. Já bych jenom stručně shrnula otázky, které byly vzneseny.

Jaké jsou důvody změny vzdělávání v oblasti péče o dítě, když zavedený systém, pro který je vzdělávání nastaveno, funguje a jsou s ním spokojeni stát, plátci zdravotního pojištění, rodiče i pacienti?

Další otázka. Existuje koncepce péče o děti a dorost? Byla provedena analýza možných dopadů na celý systém poskytování zdravotní péče včetně návaznosti na zákony a vyhlášky, kde figuruje obor praktický lékař pro děti a dorost jako poskytovatel primární péče o děti a dorost?

Jaká bude ze strany Ministerstva zdravotnictví motivace studentů lékařské fakulty k popromočnímu vstupu do primární péče pro děti a dorost místo pro ně výhodnějšího vstupu do primární péče o dospělé?

Budou vůbec – a pokud ano, jak – organizována rezidenční místa, když se nebude vědět, kam lékaři po absolvování jednotného vzdělávání půjdou?

Jak vyřeší zrušení v oboru praktického lékaře pro děti a dorost nedostatek lékařů pečujících o děti dle vzorce nedostatek nemocničních lékařů plus nedostatek praktických lékařů pro děti a dorost plus nedostatek specialistů rovná se dostatek lékařů všude?

Jak se slučuje celoevropský trend k posílení primární péče dle požadavku Světové zdravotnické organizace a plnění národní strategie zdraví 2020, kterou přijala jak vláda, tak Parlament České republiky, s rušením základního oboru primární péče pro děti a dorost, který z podstatné části zajišťuje právě primární prevenci?

Jak bude zajištěno právo dítěte na nejvyšší možnou úroveň zdravotní péče dle Úmluvy o právech dítěte, kterou Česká republika přijala, když bude zrušena právě tato specializace, která je v zákoně zakotvena jako základní obor primární péče, a tudíž na tuto péči má nárok každé dítě a adolescent v České republice?

Jak obstojí argument Ministerstva zdravotnictví, že rušeny jsou jen malé obory, které mají malý počet lékařů, zájemců o obor a atestantů, když v oboru praktický lékař pro děti a dorost pracuje více než 2 000 lékařů, každoročně se do oboru hlásí 60 nových lékařů a v posledních třech letech došlo k významnému vzestupu zájmu o obor a atestování přibližně 50 lékařů – měli bychom spíš říkat lékařek, možná – ročně?

Jak Ministerstvo zdravotnictví vysvětlí argument, že obor dětská a dorostová psychiatrie zůstane zachován, protože je dětských psychiatrů nedostatek, a obor praktický lékař pro děti a dorost má být zrušen, protože je dětských lékařů nedostatek?

Jak vysvětlí Ministerstvo zdravotnictví nutnost zrušení oboru právě praktického lékaře pro děti a dorost pro nutnost v uvozovkách kompatibility oboru s Evropou, když v současnosti máme výrazný nedostatek dětských sester, jejichž vzdělávací obor byl před lety zrušen z naprosto stejného důvodu?

Jak vysvětlí Ministerstvo zdravotnictví očekávaný vzestup počtu praktických lékařů pro děti a dorost při jednotném vzdělávání, když v Evropě, jak se rádo argumentuje, je jednotné vzdělávání pediatrů, a přesto je tam nedostatek ambulantních lékařů v primární pediatrické péči, a navíc je tato péče ve většinu států naprosto nedostatečná?

A poslední otázka: Jak vysvětlí Ministerstvo zdravotnictví rušení oboru praktického lékaře pro děti a dorost a očekávané zkrácení praktické přípravy mladým lékařům, když nyní chtějí vstoupit do oboru praktický lékař pro děti a dorost a v motivačním dopise to zdůvodňují tím, že vidí v oboru právě budoucnost?

Přes tyto otázky a nesouhlasné argumenty se stávající podobou části tohoto zákona doporučuji tento zákon propustit do druhého čtení a v prodlouženém čase, tak jak to tady navrhl zpravodaj zákona, řádně projednat všechny sporné otázky ve zdravotním výboru a odpovědět na všechny otázky, nejen ty, které jsem tady přednesla já. Myslím si, že to se od nás očekává, a je naším úkolem, abychom toto ve zdravotním výboru učinili. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan poslanec Brázdil s faktickou poznámkou, po něm další faktická pana poslance Běhounka.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně a kolegové, každý z nás, jak jsem jednou řekl, budeme pacienti, nebo už jsme. Každý z nás máme nějaké své dítě, někoho v rodině, který je starší, a hrozně bych se přimlouval, abyste se teď všichni neproměnili v odborníky a lékaře. Všichni tu budete někým nabrífovaní, jak chybí to či ono. Prosím vás, nebuďte lékaři. Zůstaňte poslanci, nechte si to pěkně v hlavě prošpekulovat, ale neexhibujme tady. To jsem vás chtěl varovat. Já vím, že to nemůžete splnit, ale chtěl jsem vás za to poprosit. Děkuji. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Běhounka.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, kolega Brázdil mě trochu předběhl. Já jsem zatím sledoval první dvě vystoupení a všechny bych vás při vší úctě k vám velmi prosil, abychom se snažili o komplexní přístup k tomuto zákonu. Nejedná se o žádné rušení oboru, nejedná se ani o likvidaci jednotlivých částí. Měla by se naším snažením prolínat záležitost, že bychom měli zjednodušit systém vzdělávání, zvýšit jeho prostupnost, a umožnit tak, abychom pro naše studenty a naše postgraduální studenty učinili náš systém plně přitažlivý.

Nejde o to, abychom zde detailně vyjmenovávali jednotlivé obory, odbornosti a nepodlehli tlaku všech, kteří jsou přesvědčeni, že jejich obor je ten zásadní a naprosto neoddiskutovatelný. Všechny jsou důležité. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další faktické poznámky nemám, takže prosím pana poslance Holečka, po něm pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych informovat jako zpravodaj petičního výboru o projednané petici k tomuto návrhu. Na sněmovní petiční výbor se prostřednictvím mé osoby obrátili zástupci Iniciativy za zachování oboru praktické dětské lékařství s petici se 104 364 petenty, kterou protestují proti této ministerské novele zákona o vzdělávání lékařů. Krabice s petičními archy jsem přebíral na Malostranském náměstí 10. března 2016 a 26. dubna proběhlo veřejné projednání petice za účasti petentů a předkladatelů. Projednávání v konírně bylo hojně navštíveno i poslanci, kteří nejsou členy petičního výboru.

Petenty z Iniciativy za zachování oboru praktické dětské lékařství vedly k podání petice hlavně tyto důvody:

1. Jsou přesvědčeni, že se změnou vzdělávání přímo souvisí změna systému péče o děti v České republice. Obávají se rozkladu systému péče o děti a dorost v České republice, který je unikátní, levný, kvalitní a komplexní od narození dítěte až po 19. rok.

2. Poukazují na absenci kritické analýzy dopadů novely zákona. Nebyly předloženy výhody či nevýhody zrušení oboru praktický lékař pro děti a dorost, chybí provedení SWOT analýzy.

3. Vadí jim, že novela zákona prodlužuje celkovou dobu vzdělávání PLDD ze čtyř na čtyři a půl roku, čímž zvyšuje riziko nedostatku lékařů pro primární péči o děti a dorost v terénu. Požadavkem novely bylo zjednodušit a neprodlužovat vzdělávání, tento krok jde zcela proti tomu.

4. V nově navrhovaném oboru pediatrie nebude jednoroční příprava v praxi PLDD, tím se podle petentů zanedbá příprava v oblasti např. prevence, očkování, posudkové problematiky, ale i např. školská problematika, šikana, integrace hendikepovaných, poruchy učení.

5. Petenti jsou přesvědčeni, že novela nevyřeší personální situaci v oblasti péče o děti a dorost. Nedostatek lékařů se již nyní projevuje i na dětských odděleních a ve specializovaných ambulancích. Upozorňují na to, aby se neopakoval analogický problém jako u sester. Před lety byl zrušen obor vzdělávání dětská zdravotní sestra, v současné době se setkáváme s masivním nedostatkem těchto sester. Na jejich péči mají děti dle Charty práv dítěte nárok. Proto se znovu tento obor bude zavádět.

6. Petenti varují před výrazným prodražením péče o děti a adolescenty. V zemích, kde není dostatečně zajištěna primární péče o děti, dochází k nárůstu počtu hospitalizací a specializovaných odborných vyšetření. Navrhovaná novela zákona ve svém důsledku může zhoršit dostupnost péče o děti pediatrem.

7. Navrhovaná novela zákona zhorší dostupnost péče. Při nedostatku PLDD lze předpokládat, že zejména ve vesnických ordinacích a okrajových oblastech bude docházet k nemožnosti zajistit péči dětí pediatrem.

8. V případě nedostatku PLDD by bylo velmi obtížné zajistit komplexní a kvalitní péči, poskytování těchto zdravotních služeb praktickými lékaři pro dospělé, kteří nemají péči o děti a adolescenty obsaženou ve svém vzdělávacím programu, navíc jsou dostatečně vytíženi rozrůstající se generací seniorů.

9. Současná návrh novely o vzdělávání lékařů ve svém důsledku může ohrozit plnění programového prohlášení vlády ČR, které v bodě 3.3 deklaruje, že vláda bude trvat na dodržení principů solidarity zdravých lidí s nemocnými, neziskovosti a všeobecné dostupnosti kvalitní zdravotní péče hrazené z veřejných prostředků.

Mne osobně petenti přesvědčili a vyjdu jim v druhém čtení vstříc pozměňovacím návrhem. Jako konzervativec jsem už tam řekl: nerušte, co funguje. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Kaňkovského, po něm pan poslanec Štětina.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, jak zde již opakovaně zaznělo, dostáváme se dnes k dlouho očekávanému prvnímu čtení novely zákona č. 95/2004 Sb., tedy zákona o postgraduálním vzdělávání lékařů, farmaceutů a stomatologů. Chápu, že jde o téma, které devět desetin vážených členů této Sněmovny moc nezajímá a je pro ně odtažité, a vůbec se nijak za to na vás nezlobím, přesto považuji toto téma za velmi důležité a prosím vás o určitou shovívavost, abyste to tady s námi lékaři po dobu projednávání tohoto zákona vydrželi.

Dlouhodobě mluvíme o tom, že naše zdravotnictví je stabilizované. Bohu díky za to, že je stabilizované, pokud ale nechceme být hluší a slepí, tak musíme přiznat, že stabilita, a křehká stabilita, je dána jenom za cenu velké obětavosti našich zdravotníků, za cenu obrovského množství přesčasové práce a také nepříliš velkého času na odpočinek a někdy i velkého přepracování našich zdravotníků.

Hodně se v této souvislosti mluví o podmínkách zdravotníků, hodně se mluví o platových podmínkách, ale já jsem přesvědčen o tom, že to není jenom o platech, ale pokud se bavím s mladými lékaři, s mladými zdravotními sestrami, tak je to právě hodně i o systému vzdělávání. Pokud se ptáme, proč nám v současné době odcházejí zdravotníci nejenom do zahraničí, ale i mimo obor, tak právě systém vzdělávání a i určité společenské uznání jsou asi těmi nejdůležitějšími faktory, když odmyslím už mnohokrát zmiňované platy, které mladé lidi vedou mimo zdravotnictví. A je potřeba si přiznat, že naši mladí lékaři již mají kde srovnávat. V době, kdy jsem před mnoha lety diskutoval s kolegy, kteří odešli do zahraničí, tak ve valné většině případů se jednalo o lékaře, kteří si nejdříve u nás udělali atestaci, nějakou dobu v našich nemocnicích pracovali a až teprve poté odcházeli jako již vzdělaní lékaři do zahraničí. Dnes je potřeba vidět to, že naši mladí lékaři těsně po promoci jsou jazykově vybavení, mají i potřebné sebevědomí, a proto odcházejí do zahraničí v podstatě bezprostředně po ukončení lékařské fakulty. A v tomto ohledu je za pět minut dvanáct přistoupit k novelizaci obou zákonů, které se týkají vzdělávání, tedy

zákona č. 95/2004 Sb., který se týká lékařů, ale čeká nás podobně nelehká diskuse i ohledně zákona č. 96/2004 Sb., o nelékařských zdravotnických profesích.

V rámci přípravy novely tohoto zákona, který dnes projednáváme, tedy zákona 96 (správně 95), dlouhodobě jednala pracovní skupina při Ministerstvu zdravotnictví a já musím ocenit její práci. Musím říci, že po dobu jejího projednávání jsem byl naplněn mírným optimismem, protože zprávy, které z jednání komise přicházely, mě naplňovaly optimismem v tom smyslu, že se skutečně dokážeme dohodnout na lepším systému vzdělávání, na lepší postgraduální přípravě, že to bude novela zákona, která našim mladým lékařům umožní možná bych řekl uživatelsky přívětivěji projít nelehkým obdobím postgraduální přípravy. Bohužel ve chvíli, kdy se návrhy, které komise zpracovala, objevily v diskusi odborných společností, České lékařské komory, ale i dalších zástupců odborné veřejnosti, postupně mě ten optimismus poměrně hodně přešel. Dostali jsme se do velké palby kritiky. Ukázalo se, že názory odborné veřejnosti jsou velmi rozdílné, a proto v této souvislosti nezávidím Ministerstvu zdravotnictví, když se prokousávalo všemi těmi připomínkami, a nakonec dnes máme na stole vládní návrh novely zákona č. 95.

Pokud chceme ale být spravedliví, tak musíme uznat, že přes velmi těžkou práci, kterou Ministerstvo zdravotnictví i pracovní skupina v tomto ohledu odvedly, tak nemáme na stole návrh zákona, nad kterým bychom mohli úplně jednoznačně jásat. Já to neříkám nijak zle, ale očekávám, že nás v rámci projednávání ve výboru, a to zejména asi zdravotním výboru, čeká nelehká práce. V této souvislosti chci podpořit návrh pana zpravodaje na prodloužení lhůty k projednání ve výboru.

Už tady o hodně věcech hovořil kolega Leoš Heger i další kolegové, takže já zmíním pouze pár připomínek, které zaznívají z odborné veřejnosti. Minu ty, které se týkají jednotlivostí a které se týkají i toho, o čem zde mluvil kolega Jiří Běhounek, a to jsou separátní zájmy některých odborných společností. O tom zde hovořit nechci, to nás čeká ve výborech. A na každého z nás poslanců, zvláště zdravotníků, bude vyvíjen různý nátlak, jak ten který obor by měl být tím oborem základním. Zmíním se spíš o důvodech, které zmiňují sami mladí lékaři, protože to jsou ti, na které čekáme v našich nemocnicích, kde dneska napříč Českou republikou nám scházejí lékaři v řadě odborností, a mohu říci, že nám nescházejí jenom lékaři, ale schází nám i řada nelékařských profesí.

Takže k těm pár důvodům, které zatím naše mladé lékaře v návrhu zákona neuspokojily, a je legitimní, abychom o nich hovořili ve výboru.

Struktura a počet základních oborů. To bude asi nejkritičtější bod. A tady to není jenom o tom, co si myslí naši mladí lékaři. Tady právě nás budou čekat i tlaky všech odborných společností. Je potřeba ale, abychom došli k takovému kompromisu, který bude nejvíce odrážet sounáležitost s EU, abychom v tomto směru byli kompatibilní i v uznávání specializované přípravy i v dalších zemích EU.

Délka vzdělávání. To je také oblast, kde nikdy asi nedojdeme k úplně happy endu, co se týče délky vzdělávání v jednotlivých oborech. Tady bych viděl trošičku u oborů, které jsou dneska jako základní a v budoucím návrhu, nebo v návrhu, který je dnes předložen, mají pozici nástavbových oborů. Mladým lékařům se samozřejmě nelíbí to, že by místo třeba pěti let vzdělávání je ve finále čekalo sedm let, což

zejména třeba u lékařek žen, a je potřeba si říci, že dneska máme mezi lékaři už většinu žen, minimálně v celé řadě oborů, tak pro ně je to samozřejmě i z lidského hlediska situace složitá.

Tady bych zmínil ještě jedno rozporuplné ustanovení, které v návrhu, který je dnes předložen, počítá s tím, že minimálním úvazkem, který musí lékař-frekventant v době postgraduální přípravy mít, je jedna polovina stanovené týdenní pracovní doby. Tady bych se velmi přimlouval za to, abychom našli kompromis, protože znám případy mnoha lékařek, které při návratu z mateřské dovolené se vracejí nejprve na jeden den, poté na dva a postupně si úvazek navyšují. Myslím si, že by byla velká diskriminace, kdybychom toto našim ženám lékařkám neumožnili.

Rozporuplné ustanovení vidím i v tom, že zákon počítá s tím, že každý lékař může být souběžně zařazen pouze v jednom oboru. I tady znám případy, kdy máme velmi ambiciózní mladé lékaře, kteří stíhají přípravu ve dvou, někdy třeba i ve třech oborech. Zase si myslím, že není problém, abychom jim toto umožnili.

Jenom bych si přál, abychom při projednávání tohoto pro naše zdravotnictví velmi důležitého zákona odložili naše stranické zájmy. Tady jde opravdu o apolitický materiál. Potřebujeme stabilizovat náš zdravotnický personál, a proto opravdu jednejme o tomto zákonu co nejvíce odborně a hledejme taková východiska, která to vzdělávání udělají pro mladé lékaře přívětivější, a přitom nebude narušena kvalita vzdělávání našich lékařů. Takže velmi bych si přál, aby na konci legislativního procesu byl skutečně zákon, který vylepší situaci v postgraduálním vzdělávání, bude nám připravovat kvalitní lékaře a přitom nám nebudou kvůli nepřívětivosti toho vzdělávacího systému utíkat do zahraničí nebo k farmaceutickým firmám.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji panu poslanci. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové. Nemusíte mít strach, že tu mám před sebou projev. Vůbec ne. Mám před sebou takovou malou knížečku, která mi byla vydána v roce 1966 20. dubna a říkalo se tomu atestační index. Z tohoto atestačního indexu se dalo vyčíst všechno: do jakého oboru jsem byl zařazen, jak jsem se vzdělával, jak jsem atestoval – úspěšně nebo neúspěšně – jaké jsem měl další vzdělání. A to všechno bylo v takovéto jednoduché knížečce. Možná budete říkat: On je to dědek a už ani neví, co mluví. Bylo to velmi jednoduché. Nebylo to období počítačů. Bylo to období zdravého rozumu. Člověk musel jenom makat, držet ústa a být málo zaplacen. Takto jsme dělali. Myslím, že pan ministr už to neměl tak zlé, protože je podstatně mladší. A já na to navážu.

Já bych se měl chovat jako opoziční poslanec – nebudu, protože já tento zákon vítám z jednoho prostého důvodu, že se snažíme vrátit tam, kde jsme před mnoha lety byli, když jsme vzdělávali kvalitně, kdy jsme dokonce i některé vyvolené lékaře pouštěli do zahraničí, když splňovali kádrové předpoklady, a problém se vzděláváním

nebyl. Měli jsme instituci, které se říkalo ÚDL, dneska se tomu říká IPVZ. A já teď nevím, jestli zde dva přítomní pánové jsou pro to, aby tato instituce byla zachována. Já vůbec za ni nelobbuji, ale jsem zásadně pro to, aby toto vzdělávání dělala, neboť systém vzdělávání na první atestaci, druhou atestaci a nástavbové atestace byl velmi dobrý. Já jsem se divil, že jsme zlikvidovali to, co nám fungovalo. A já vám řeknu proč. Protože ti, kteří si chtěli po roce 2006 udělat ze zdravotnictví byznys, tak si řekli, že Evropská unie nepřijímá náš systém vzdělávání a my se musíme zachovat podle Evropské unie. Myslím si, že to vůbec není pravda, protože se domnívám, že Evropské unii je úplně jedno, jestli máme jedničku, dvojku a nástavbovou atestaci, ale hlavně jestli to děláme kvalitně.

Chtěli jsme si zprivatizovat i doškolování. My jsme měli IPVZ nebo ÚDL, a teď mě možná pan ministr opraví, jak se to všechno jmenovalo, my jsme vzdělávali lékaře, vzdělávali jsme sestry v Brně a fungovalo to.

Vážení, teď už jenom na závěr dvě poznámky. Mně se vůbec nelíbí, že zde existují nějaké petice, jestli bude obor pediatrie takzvaně terénní a nemocniční. Domnívám se, že pediatrie je jeden obor. David je jistě pediatr, a dobrý pediatr, neonatolog atd., tak mi jistě potvrdí, ale nejsme domluveni, že prostě vzdělávání v pediatrii musí být jedno. Jestliže lékař nebude u lůžka toho malého dítěte, tak v podstatě na ně nebude umět sáhnout. Já vím, proč to říkám. V době, kdy jsem v roce 1990 zařizoval LSPP dětskou, všeobecnou, stomatologickou v návaznosti na záchranku, tak jsem se dostal do problému, že lékaři dospělí říkali: Ale víš, my ty malé děti nemůžeme ošetřovat, my na ně neumíme sáhnout, my se jich bojíme. Čili ti lékaři dospělí, tedy dospělá LSPP, z toho samozřejmě měli obavy. Ale při dobrém vedení, a pokud měli možnost si na to děcko dejme tomu na dětské chirurgii sáhnout, tak samozřejmě tento strach ztratili. Takže si myslím, že to vůbec nepatří na to, abychom měli nějaké petice, které jsou jistě na objednávku a které prostě řeší to, co se někomu nelíbí, tzn. aby byla zase na to místa odborných asistentů, docentů, profesorů atd. Myslím si, že to je naprosto správně.

Teď jenom maličkost, a o to bych chtěl poprosit, to už je na závěr – pane ministře, jedna věc. Naprosto souhlasím s návrhem těch osmnácti kmenů, které tam jsou. Myslím si, že se můžu osobně i postavit za ty nástavbové obory, když tomu budu říkat postaru. Jenom bych chtěl doplnit jednu věc, a to jenom z toho důvodu – a jedná se o pracovní lékařství, pane ministře. Já mám to štěstí, že jsem v roce 1966 byl přidělen do oboru hygiena, pak jsem odatestoval z tohoto oboru v roce 1970. Byl jsem zařazen do oboru chirurgie. Tenkrát byly pouze obor chirurgie a obor interna. Tím to končilo. V roce 1971 jsem byl zařazen podle nové vyhlášky Ministerstva zdravotnictví do oboru anesteziologie a resuscitace jakožto základní obor. Chtěl bych teď moc poprosit, abychom měli ještě základní kmen pracovní lékařství, protože to je obor, který v podstatě spojuje tu kurativu, spojuje prevenci a bohužel taky tu velikánskou byrokracii. Mám prostě úctu ke všem oborům a zejména těm, kterým nerozumím. Ale myslím, že prostě obvodní lékař nebo chirurg se může dost těžko orientovat v pracovním lékařství. Ne že by to neuměl, ale on prostě nechce, protože ho to zatěžuje. Ale budeme-li mít obor pracovní lékařství jako základní, tzn. kmen, tak si myslím, že by to mohlo i prospět věci.

Pak samozřejmě souhlasím s tím, že tento zákon je potřeba skutečně dobře a zodpovědně probrat, ať se k tomu vyjádří odborné společnosti všechny, ať se k tomu vyjádří lékařská komora a samozřejmě ať se k tomu vyjádří ministerstvo, které za to musí zodpovídat. Ale jinak si nemyslím, a to už je skutečně poslední věta, že tím, že přijmeme zákon, zákon o vzdělávání lékařů a následně sester, vyřešíme nedostatek lékařů.

Já zde možná teď řeknu jednu věc, která se nebude v této republice nikomu líbit. Pokud mladí lékaři odpromují, tzn. absolvují šest let, jsou na velmi dobré úrovni ve srovnání s námi starými, to se už nedá ani srovnat, nicméně zkušeností máme zase dneska tolik, že zase bychom je mohli rozdávat, tak není dobré, když prostě po promoci odejdou. To není věc vzdělávání, to je otázka financí. Jestliže by to mělo tedy pokračovat dále, tak se domnívám, že bychom se měli zamýšlet nad tím, jestli bychom studium si neměli nějakým způsobem připlácet. A to je možná to, co panu ministru jako sociálnímu demokratovi se nebude líbit, nebude se mu to líbit jakožto politikovi. A jakožto doktorovi se mu to líbit určitě bude, ale určitě to nebude říkat.

Moc vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slov.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, změny, které se udělaly v oblasti vzdělávání lékařů i nelékařů od roku 2004, byly nešťastné, ale obávám se, že ten původní návrh, který jsme dostali ke vzdělávání lékařů, sám o sobě redukcí počtu oborů nevyřeší celý problém, který se týká vzdělávání lékařů a příčin nedostatku lékařů. A nebude to ani zvýšení platů lékařů.

Je tady systém vzdělávání, který podle mě nefunguje dobře. A očekával bych od pana ministra, který má jinak velmi dobré kontakty s Českou lékařskou komorou, že se bude více zabývat tím, co vadí lékařům na současném vzdělávacím systému, na tom postgraduálním vzdělávání lékařů.

Já jsem se těmi důvody, které vadí lékařům v tom současném systému, zabýval. Některé si dovolím ocitovat.

Je třeba zavést osobní odpovědnost školitele za školence. Je třeba, aby byl dodržován edukační program a školenec byl převáděn na jiné pracoviště až po souhlasu školitele. Musí být definována práva i povinnosti školitele, školence a také zaměstnavatele ve vztahu k edukaci a rovněž musí být definovány možné postihy vůči těmto třem subjektům. Musí být definovány vzorové smlouvy mezi zaměstnavatelem a školencem, aby se ze školence nestal otrok. Současný model postgraduálního vzdělávání lékařů je téměř likvidační jak pro samotné lékaře, tak i pro nemocnice, především pak pro nemocnice nefakultní. Změny v systému postgraduálního vzdělávání však nelze provést beze změny v ostatních sférách celého zdravotního systému České republiky. Například nejen povinnosti, ale také řádné finanční ohodnocení školitelů, restrikce ze strany zdravotních pojišťoven vůči

pojištěncům v případě zneužívání pohotovosti, zbavení nemocničních lékařů existenční závislosti na pohotovostních službách a podobně.

Osobní zkušenost. Fakulty nemající zkušenosti s organizováním vzdělávání a kurzů základních kmenů nepodávají dostatečné informace, možná ani samy nejsou dobře informovány. Nelíbí se mi absolutní závislost lékařů bez specializované způsobilosti na libovůli školicího pracoviště. Školicích pracovišť je málo, a proto si mohou diktovat podmínky, za jakých dovolí lékaři bez specializace atestovat. Není výjimkou, že lékaři mají praxi splněnou, ale k atestaci nemohou jít, protože zaměstnavatel nebo vedoucí pracoviště si to nepřeje, protože je pro něj výhodnější, aby za nižší plat nadále pracovali a čekali, až dostanou příležitost.

Současný systém postgraduálního vzdělávání zneužívá lékaře v přípravě na atestaci a je diskriminující pro ženy lékařky a některé muže lékaře, kterým rodinné poměry neumožňují absolvovat dlouhé stáže, mnohdy několikaleté nesmyslné pobyty na pracovišti vyššího typu. Cena stáží a kurzů by měla být pevně stanovena a garantována. Mnoho mladých lékařů je nuceno si tyto stáže hradit ze svých prostředků. Příprava k atestaci by se měla odehrávat optimálně na půdě zaměstnavatele lékaře. Bylo by vhodné, aby každý lékař bez ohledu na zvolenou specializaci začínal pracovat v nemocnici okresního typu, fakultní, univerzitní. Atestační příprava by proběhla z 90 % na půdě zaměstnavatele. Teprve například po jednom až dvou letech podle zvoleného oboru by mohl odejít například do ambulantní sféry a podobně. Příprava k atestaci by měla být kratší, maximálně tři roky. Bylo by vhodnější rozšířit spektrum nástavbových atestací. Dále navrhuji více propracovat a kontrolovat celoživotní vzdělávání lékařů a lékaře lépe ke vzdělání motivovat.

Vzhledem k tomu, že pracuji v malé nemocnici, která má v mém oboru jen akreditaci prvního stupně a jiné obory v mé nemocnici taktéž, po kmeni, který jsem kvůli stážím absolvovala za čtyři roky, potřebuji strávit ve fakultních nemocnicích 31 měsíců. Každý měsíc nemocnici stojí pět tisíc korun plus výdaje na můj plat. Na oddělení je nás nedostatek lékařů, takže mě pouštějí každý rok na stáže celkem na dva měsíce, znamená to, že doba od splnění kmene k atestaci bude pro mě asi 15 let.

Ano, tento systém není vyhovující. Vzdělání je naprosto chaotické. Největší problém vidím v tom, že není dostatek kvalifikovaných lékařů s praxí v nemocnicích, většina odešla do soukromého sektoru, proto není od koho se učit. Na pracoviště vyššího typu není snadné se dostat, neboť většina periferních nemocnic své školence na stáže nechce uvolňovat a nelze se toho jakkoliv domoci. Vloni jsem absolvovala atestaci po osmi letech nepřetržité praxe. Stáží jsem se velmi těžko domáhala a uvolňování na ně. Po základním kmeni mi na mateřském pracovišti nebyl dán v normální pracovní době prostor pro můj obor, který jsem čtyři roky provozovala nad rámec normální pracovní doby a služeb za normální tabulkový plat. Jsem z toho vyčerpaná a velmi otrávená. Rozhodla jsem se odejít do Anglie, kde se mi plně věnují, vzdělávám se v průběhu dne a zaměstnavateli záleží na tom, aby se dodržely podmínky vzdělávacího programu. Chci, aby podobný aktivní přístup ke svým studentům byl i v České republice.

Dříve dvouatestační systém pod gescí Institutu postgraduálního vzdělávání dominantně se odehrávající na kmenovém pracovišti plně vyhovoval. Odborná stáž na krátkou, přesně definovanou dobu či za účelem provedení či asistence jasně daných specializačních výkonů, jež se na domovském pracovišti neprovádějí. Superspecializované výkony nemohou být náplní požadavků k atestaci, počty některých výkonů, například v chirurgii, jsou zcela nereálné. Někdo dokonce zjistil, že počty určitých výkonů, které musí stážisté odoperovat, neodpovídají ani celkovému počtu výkonů, které se dělají v České republice během jednoho roku. Dlouhodobý pobyt školence na specializovaném pracovišti vede k jeho využívání k administrativním účelům, takže k výkonům, k nimiž je primárně odeslán, se většinou ani nedostane. Levná pracovní síla pro vyšší pracoviště, přičemž chybí na domácím pracovišti, kde mnohdy pod dobrým odborným vedením naplní cíl svého předatestačního vzdělávání mnohem lépe. Větší důvěra v primáře domovských pracovišť, kteří by měli za edukaci svého školence nést zodpovědnost, nejlépe za povinné účasti při atestační zkoušce.

Současný stav vzdělávání není dobrý. Chtěl bych upozornit na nemravné jevy. Za prvé placené stáže na vyšších pracovištích, kdy školenec za tzv. školení platí a přitom vykonává normální sekundářskou práci. Za druhé, řada oborů vyžaduje až více než roční stáže na klinikách v Praze, Brně a podobně. Opět převážně sekundářská práce, ale hlavně významný zásah do rodinného života, rozpočtu rodiny, zejména jde-li o matky malých dětí a dětí v základní škole. Přitom nevěřím, že třeba krajské nemocnice nebo větší nemocnice by adepty nevyškolily stejně dobře. Vzhledem k tomu, že jsem čerstvě po atestaci, mohu říct, že celý systém je dost tragický. Za odborné stáže se platí fakultním nemocnicím, ale nikdo vám nezaručí, že tam něco odborného uvidíte. Využívají vás jako levnou pracovní sílu. Zažila jsem i absurdní situaci, že se po mně chtělo, ať se věnuji medikům. Dále přehnaná administrativa, která je kolem toho všeho. Nesmyslný (nesroz.) a ještě nesmyslnější výkony a v neposlední řadě několik povinných předatestačních kurzů bez významu pro praxi.

Specializační vzdělávání je nástrojem, kterým stát realizuje svou odpovědnost za kvalitu a bezpečnost zdravotní práce. Získání specializační způsobilosti opravňuje lékaře k samostatnému poskytování zdravotní péče. Je to jakási obdoba pilotního průkazu, kdy stát přebírá záruku nad tím, že dotčená osoba může činnost samostatně vykonávat a občané nebudou poškozeni na zdraví. Je tedy odpovědností státu vůči občanům, komu stát dovolí, aby samostatně poskytoval zdravotní péči. Proto musí být celý proces získávání specializačního vzdělávání řízen jednotně, musí být transparentní, musí poskytovat státu kdykoliv aktuální přehled a současně musí být užitečný pro ty, kdo o získání specializované způsobilosti usilují, i pro ty, kdo je k tomu vzdělávají. Pro uchazeče je srozumitelné, když se na jednom místě ke vzdělávání přihlásí a na jednom místě v jednotném režimu vykonají závěrečnou zkoušku.

Dosavadní systém výkonu atestačních zkoušek na lékařských fakultách na principu tzv. vyvážené dotace se neosvědčil, neboť v praxi docházelo k uplatňování různých oborových nebo regionálních zájmů a Ministerstvu zdravotnictví neposkytoval včas potřebné informace. Ministerstvo zdravotnictví postrádá, a často zdůrazňuje, že postrádá, údaje, které by umožnily zobrazit problémy současného

systému specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, a při realizaci tohoto problému vychází z informací od ÚZISu, od odborné veřejnosti, od členů komise pro novou koncepci specializačního vzdělávání, odborných společnosti a v neposlední řadě od profesních komor a dále z informací známých ministerstvu z jeho vlastní činnosti. Ministerstvo tedy muselo vycházet z velké části také ze sekundárních dat, ze kterých lze ale získat jasné informace o stavu a problémech postgraduálního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů.

Když jsme na výboru pro zdravotnictví projednávali závěrečný účet kapitoly Ministerstva zdravotnictví, výdaje na vzdělávání lékařů, tak jsme zjistili, že opakovaně dochází k nevyužívání prostředků, které jsou určeny na takzvaná rezidenční místa. Každoročně je tam vyčleňováno zhruba 500 mil. korun, z toho bývá čerpáno asi 140 nebo 170 mil. korun, rok od roku různě už od roku 2010, a celkově při čerpání na rezidenční místa i na instituty pro vzdělávání lékařů se jedná zhruba o částky kolem 350 mil. korun, což je zhruba polovina toho, co bývá vyčleňováno. Zde tedy je důkaz toho, že ten systém postgraduálního vzdělávání lékařů není u nás dobře nastaven.

Tento zákon, který jde pouze cestou redukce oborů, nebo víceméně tou základní snahou je snížit počet základních oborů, nevyřeší myslím to podstatné, proč lékaři mimo jiné odcházejí z České republiky do zahraničí a proč jim nevyhovuje ten náš komplikovaný a chaotický systém vzdělávání lékařů.

A protože vím, že současný návrh, který tady projednáváme, dozná ještě značných změn, tak bych chtěl poprosit pana ministra a celé ministerstvo, aby se zabývali těmi podněty, které napsali jednotliví lékaři, zúčastnili se průzkumu, který organizovala Česká lékařská komora v počtu asi 6 500 respondentů. A to, co jsem zde citoval na začátku svého projevu, si myslím, že je hodně vážné k zamyšlení, jak tento zákon upravit, jak do něj dostat i věci, které se týkají samotného systému vzdělávání a jeho sjednocení například pod IPVZ.

Ještě se krátce dotknu záměru na redukci základních oborů. Ano, je tady prostor pro tuto diskusi v průběhu projednávání ve výboru a ve druhém čtení, ale přesto si dovolím jenom jednu poznámku. Ministerstvo se rozhodlo, že zruší obor praktické lékařství pro děti a dorost, a uvedlo mimo jiné důvody zlepšení dostupnosti lékařů. A ten druhý důvod – jakási kompatibilita se zákony o vzdělávání v rámci Evropské unie. Já se domnívám, že tento návrh nezvýší počet lékařů v nemocnicích, tedy pediatrů v nemocnicích, už proto, že podle mého názoru řada pediatrů bude odcházet do privátní praxe, pokud se jim to umožní takovým poměrně jednoduchým způsobem, jak to navrhuje ministerstvo. A především uniká základní smysl tohoto kroku, že ten systém dlouhodobě funguje, rodiče jsou s tímto systémem spokojeni. A v neposlední řadě si myslím, že tento systém, jak je nastaven, to znamená existence praktického lékařství pro děti a dorost, je i velmi finančně výhodný pro zdravotnictví jako celek, protože se jedná o primární péči, která při dobré funkci může znamenat stabilizaci prostředků na zdravotní pojištění a snížení výdajů, které by jinak znamenaly navýšení nákladů na léčení v nemocnicích, tedy na léčení na pracovišti, kdy praktický lékař již není schopen v rámci svých kompetencí léčit složitější onemocnění.

Tolik moje poznámka k tomuto zákonu. Chtěl bych poprosit pana ministra, aby důvody, které vedou lékaře k tomu, že odcházejí do zahraničí, byly řešeny komplexně, ne jen nějakou redukcí základních oborů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Hovorkovi. Omlouvám se (přihlášené paní poslankyni Kovářové), ale s faktickou poznámkou je tu pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Paní kolegyně Kovářová, já se vám moc omlouvám, chtěl bych ale vystoupit se svou poznámkou.

Jednak bych se chtěl připojit k těm, kteří podporují zachování pediatrické specializace. Za druhé bych chtěl na jednu věc upozornit, možná jako přerušení toho toku velmi kvalitních informací o systému postgraduální přípravy lékařů. Nikdo z nás si asi neumí představit, že by svěřil péči o své zdraví člověku, který by třeba přímo z fakulty přešel do praxe a začal by léčit. Očekáváme, že lékaři, kterým se svěřujeme, jsou neustále vzděláváni, připravováni, ať už z povinnosti dané systémem, nebo ze své vlastní osobní touhy se vzdělávat.

Existuje ale podobný systém v našem životě, také je zde odvětví, kam svěřujeme – v tomto okamžiku mám na mysli naše děti – tedy do škol. Předpokládáme, že učitelé, kteří se o ně budou starat, kteří je budou vzdělávat, také budou patřičně vzděláni. Ale tady je třeba říci, že pro učitele podobný systém přípravy k výkonu povolání, podobný systém propracovaného postgraduálního vzdělávání neexistuje. Ano, některé vysoké školy – já jsem pořád ještě na pedagogické fakultě v Budějovicích – takové možnosti nabízejí v rámci různých projektů, nabízejí učitelům možnost rozvíjet své vzdělávání, ovšem je to jaksi ne přímo řízené nějakým ustanovením. Je o to zájem, samozřejmě učitelé o to zájem mají, ale možná by stálo za to přemýšlet o podobném systému, který tak dobře funguje, a věřím, že ještě lépe bude fungovat, pro lékaře, také i pro naše učitele. Samozřejmě to navázat pak také na jejich kariérní růst.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, můj příspěvek se týká stomatologů. Nejsem sice povoláním lékařka, ale jmenuji se Kovářová, a pokud vím, tak dříve se tomuto oboru kováři věnovali, tak doufám, že mi pan poslanec odpustí, že k tomuto tématu vystoupím.

Návrh, který dnes máme před sebou, vláda dlouhodobě prezentovala jako opatření, které by mělo napomoci k odstranění problému spočívajícího v nedostatku zubních lékařů, resp. jejich nerovnoměrného rozmístění. Jen pro ty, kteří by tento problém chtěli bagatelizovat, uvádím, že pětina zubních lékařů je ve věku nad 60 let a absolventů není zdaleka tolik, aby výpadek nahradili. Ráda bych proto v souvislosti

s projednáváním tohoto bodu apelovala na vládu, aby snaha o zajištění podmínek stomatologické péče pokračovala, a to výrazně rychleji než doposud. Připomínám, že poprvé jsem na problém nedostatku zubních lékařů upozornila už před dvěma lety a od té doby se v odpovědích jednotliví členové vlády zaklínali právě návrhem, který dnes máme prvně před sebou. Pevně doufám, že další kroky, které povedou k lepší dostupnosti péče stomatologů v současnosti i blízké budoucnosti, budou následovat mnohem rychleji.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Kovářové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Bohuslav Svoboda. Chce se mi říci pan doktor Bohuslav Svoboda. Prosím, pane doktore.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Pochopitelně je mou povinností jako doktora také k tomuto tématu promluvit. Původně jsem si to vymyslel velmi rafinovaně, protože jak pravděpodobně víte, tak nejvýznamnější autor vědecké publikace je buďto první autor, nebo ten poslední. Přihlásil jsem se tedy tak, abych byl poslední, bohužel kolega Fiedler mi to zkazil, takže tady mluvím jako ten nejobyčejnější, protože ten předposlední ve vědecké práci je nejméně významný.

V prvé řadě bych chtěl říct, že děkuji ministerstvu a ministrovi za to, že dostali na stůl zákon, o který jsme se pokoušeli všichni my předcházející už na půdě historické lékařské komory, proto, že jak asi nevíte, nejnižší běžný počet specializačních vzdělávání ve světě je 28 a nejvyšší zhruba 42. My jsme měli fázi, kdy jsme těch oborů měli přes 100. Když se to dneska podařilo snížit na 33, je to poloviční zázrak, ale samozřejmě přináší to spoustu problémů, protože to znamená, že někdo byl od toho stolu jakoby odstrčen na něco, co je možné chápat jako méně významné číslo.

Myslím si, že problematika toho, které obory a kolik oborů, bude určitě tématem, kterým se zdravotní výbor bude zabývat. Bude to téma, kterým se budeme všichni probírat. Proto bych velmi podporoval návrh kolegy Kasala na to, aby doba byla prodloužena na 60 dnů. Věřím, že ve zdravotním výboru se tím budeme zabývat velmi, velmi podrobně. A je to také důvod, proč my jako Občanská demokratická strana podpoříme tento zákon, aby postoupil do dalšího kola.

Řada problémů, která tam je, tady zazněla. Hovořilo se o praktických lékařích pro děti a dorost, hovořilo se o délce vzdělávání. Tento nový zákon uvádí délku vzdělávání v rozmezí tří až šesti let. To je doba jistě velmi dlouhá, když si uvědomíte, že šest let je také doba studia medicíny, a že tedy to dává dohromady dvanáct let. A pokud někdo bude dělat nějakou další nástavbu, může to přerůst vysoko přes deset let.

Vzdělávání lékařů je ve světě a v Evropské unii různé. Tady to někde zaznělo, že si nedovedeme představit, že by někdo pracoval po promoci – v Řecku to je tak, že po promoci lékař nastoupí na některý z ostrovů a pracuje tam jako praktický lékař dva roky, aniž by předtím jakékoli vzdělání prodělal. A také to funguje. Třeba na tom ostrově, na těch rekreantech, na těch pár domácích lidech se tu základní medicínu naučí. Vychvalovaná Velká Británie má vzdělávání, které je také velmi zvláštní,

protože v nemocnici, kde mají být ti lékaři vzděláváni, žádný zkušený lékař není. Doktoři tam přicházejí jednou za týden, udělají si svoje privátní pacienty, a mezitím jako pacient nenarazíte na nikoho, kdo by byl déle po promoci než dva roky.

Systém, který byl u nás vytvořen, byl systém velmi zajímavý. Zaručoval určitou variantu vzdělávání a samozřejmě časem dospěl na své limity, protože medicína pokračuje dál. Ty složitosti, se kterými se musí dnes lékaři vyrovnávat – už není jen medicína, je to otázka informatiky, je to otázka počítačových systémů, velmi složitých a sofistikovaných přístrojů a vzdělávání samozřejmě začíná být složité.

Za svou osobu bych daleko více uvítal, kdyby systém vzdělávání byl postaven na otázce toho školitele. Já bych si dovedl představit, když mám někoho, koho vzdělávám, že v nějaké fázi jeho vzdělávání řeknu: ano, ty už umíš to a to z té medicíny a to znamená, že budeš na mé klinice dělat takovou a takovou činnost. Já můžu říct i obrácenou věc. Já ze své praxe – a učil jsem celý život, vzdělával jsem na největších klinikách a fakultách, které v této zemi existují, že jsou fáze, kdy tomu lékaři já řeknu: podívej se, ty sis sice vybral tento obor, ale já bych ti radil, aby sis vybral něco jiného. Prostě proto, že ta medicína, kterou dělám já, je taky o tom, jestli je handy, nemusí být jenom brainy. A jestliže ty ruce prostě nemají to nadání, nejsou schopny tu věc udělat.

Proto si myslím, že by tento zákon měl více stavět na tom, jak ta vlastní výuka je provázaná, dát maximální možnou zodpovědnost tomu školiteli. Já si dovedu představit, že každý lékař, který potom nastoupí třeba na místo primáře, bude, jako to bylo za mého otce, až do smrti říkat: já jsem se vzdělal na klinice pana profesora Klause. A jméno jeho školitele je zárukou toho, že to bylo dobré. To by mělo vyčlenit z toho všechno to, na co si dneska školenci nejčastěji stěžují – že vlastně nejsou na těch pracovištích vzděláváni. Že tam přijdou, dělají nějakou práci, ne úplně odbornou, že se k těm složitým věcem nedostanou a že vlastně to, co se potřebují naučit, jsou schopni se naučit na svých základních pracovištích. Samozřejmě pokud bychom takto postavili vzdělávání na zodpovědném školiteli, znamenalo by to, že by ten zodpovědný školitel musel být také v nějaké podobě financován. Nesměla by to pro něj být jenom nějaká práce navíc.

To, co současné vzdělávání postgraduálních lékařů potřebuje a bude potřebovat čím dál tím víc, je prostupnost mezi obory. Já si samozřejmě dovedu představit – a nechci to říkat, protože tady je celá řada kolegů, kteří jsou záchranáři a jezdí s tou sanitkou. Ono se s ní dobře jezdí ve třiceti, ještě slušně to jde ve čtyřiceti, ale v padesáti letech už je to hodně namáhavé. Je to jako být tělocvikář a učit výmyk. Když je vám pětadvacet, tak ho střihnete, až vám bude padesát a máte osmdesát kilo, tak už to žákům nepředvedete.

Ta prostupnost musí také umožňovat to, aby někdo, kdo si vybere klinickou medicínu, v nějaké fázi byl schopen tu klinickou medicínu opustit a dělat medicínu základní, ambulantní. Nechci říkat jednodušší, každá medicína je složitá, ale vyžadující jiné nasazení, jiné vědomosti a jinou časovou zátěž. A obráceně. Aby ta možnost přechodu z praxe do odborné specializace po nějaké době byla možná. Tady si můžeme představit jenom otázku žen, které by jistě možná chtěly v nějakém úseku svého života pracovat na pracovišti, které není zatíženo pohotovostními službami,

které není zatíženo prací přes noc, které nevyžaduje tak velikou psychickou zátěž, které mají dost doma s těmi dvěma nebo třemi dětmi. Ale v okamžiku, kdy tu psychickou zátěž děti přeberou samy za sebe, by byla třeba celá řada lékařek, které svoji kariéru kvůli rodině odložily a dokázaly by se k ní v nějaké podobě vrátit. To jsou všechno věci, o kterých bychom měli hovořit prostě proto, že když vytváříme něco, co je zákon, tak vlastně od toho nebude výjimek. A my bychom měli najít prostupnost takovou, aby každý z těch lékařů kromě toho, že je fascinován tou medicínou, mohl také tu fascinaci uplatnit v tom, co mu ze všeho nejvíce vyhovuje.

Já nechci hovořit o všech problémech, který ten zákon má. Znovu opakuji, je to poprvé, co se někomu podařilo postavit to číslo na nějaký reálný počet. Jestli ho zkrátíme, nebo rozšíříme o dva nebo jestli z toho něco vyhodíme, není podstatné. Podstatné je to, o čem já hovořím. Tento systém by měl umožňovat prostupnost. A o tu bychom se měli co nejvíc postarat. To je to, co tam vnímám ještě pořád jako nedostatek toho zákona. To je ten důvod, proč jsem pro to, aby se o tom hovořilo dlouho. Ne proto, abychom změnili ten princip, ale abychom v tom principu našli nějakou možnost toho individuálního, aby to prostě fungovalo.

A druhá věc. Já jsem přesvědčen o tom, že vzdělávání nebude dobré, pokud za něj nebude přímo odpovídat někdo na tom pracovišti. Ten někdo na tom pracovišti, jistě, vedoucí šéf toho pracoviště, potažmo pod ním nějaký určený školitel. A to musí jít ad personam. Zodpovědnost toho, kdo školí, musí být taková, že mám možnost v nějaké fázi, když mám mimořádně schopného člověka, říct: Ano, ten kmen trvá tak a tak dlouho, vy jste dokázal ty výkony udělat, děláte je kvalitně. Vědomosti, které já nezkouším – já s vámi hovořím o tom oboru a vím, že to znáte –, jsou takové, že vám teď o půl roku umožním dřív to povolání dělat v rozsahu, jako kdybyste měl ty dva roky. Tam nejsou veliké rozdíly. Prostě věci načtete, to se můžete naučit za půl roku místo za tři. Ale nesetkáte se s těmi případy, abyste je viděl. Ale to, že jste je viděl a že je umíte používat, to neurčí žádná vyhláška. Neřekne, jsou to tři roky nebo pět let. Podívejte se na to, jak ty jednotlivé obory to natahují v průběhu toho, co se to vytvářelo. Ze tří roků už jsou na pěti a půl s odůvodněním, že jsou chirurgie, jiné specializace, ať už hlavová, nebo srdeční. Je tendence jenom to natahovat. Já říkám ne. Je-li tam schopný člověk, nemusí se to natahovat a já musím mít prostor pro to, abych toho schopného poslal do světa co nejdřív. Protože optimální věk pro medicínu je relativně nízký. Ve čtyřiceti už dál nepůjdete. Do těch čtyřiceti je to jediná doba, kdy rostete. Kdy rostou vaše vědomosti, vaše manuální zručnosti. A my vlastně dosahujeme toho, že věk těch superšpičkových lidí, kdy to mají možnost začít dělat, teoretickou možnost, začínat svobodně, už je limit i těch čtyřicet. A to je špatně.

Proto říkám, že je tady řada míst, o kterých je potřeba hovořit. Ono se to možná nepodaří, ale musí se to na stůl dostat. Na ten stůl se musí dostat to, že vzdělání není žádná teorie. Že potřebujeme ty lékaře to naučit. Nejenom vědomosti, ale i řemeslo jako takové, protože je to řemeslo v nějaké fázi. I ta interna je dneska o řemesle, protože všecky ty katetrizace, které dělají, jsou o manuální zručnosti. A to je to, co já vnímám jako nedostatek zákona, který máme na stole. Ale je to nedostatek, který je nedostatkem všech nových věcí. A když najdeme vůli o tom hovořit, tak si myslím, že bychom mohli stvořit něco, co by bylo životaschopné. Pod pojmem životaschopné rozumím také to, že ti lidé to nejenom absolvují proto, že musí, ale že to budou

absolvovat proto, že vědí, že to je smysluplné. Že se něco naučí. A to je dneska ten největší negativní důvod, který vám říkají mladí lékaři. Valná část mého postgraduálního vzdělávání pro mě není smysluplná. Prostě proto, že nedělám to, co potřebuji, abych se rychle naučil. Otázka výše úvazku, to všecko s tím jistě souvisí. Ale ta podstata je – my musíme vytvořit prostor pro to, aby to bylo naučitelné. A jistě ty komické příběhy, že skutečně v celé republice není tolik specializovaných gliomů, aby jich mohl odoperovat 20 v průběhu přípravy, tak to prostě nejde.

Čili je to určitý apel na vás na všechny. Věřte tomu, že se tím zdravotní výbor bude zabývat velmi podrobně. Věřte tomu, že se pokusíme dát vám tu nejlepší možnou variantu. Ale ta nejlepší možná varianta bude určitě někoho bolet. Každá věc, která jde dopředu, je bolestivá. To říkám proto, že samozřejmě na nás na všecky budou vyvíjeny nejrůznější tlaky. My je budeme poslouchat, ale budeme se snažit najít konkrétní odpovědi na konkrétní námitky. A tím neříkám, že já jsem spokojen s tím, že zanikne praktické lékařství pro děti a dorost nebo že zůstala dětská gynekologie, urologie, protože to stejně nikoho neuživí. Ale prosím.

Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců z pravé části sněmovny.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Svobodovi. Zatím posledním řádně přihlášeným je pan poslanec Karel Fiedler. Připomínám, že ještě by měl být načten návrh na prodloužení lhůty. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Mě velmi mrzí, že jsem panu docentu Svobodovi vzal jeho záměr být posledním vystupujícím. Nicméně se domnívám a jsem přesvědčen o tom, že moje vystoupení bude pouze takovým malým dovětkem a tou skutečnou tečkou bylo vystoupení pana docenta Svobody.

Všichni víte, že nejsem lékař. Myslím si, že tato problematika se týká především diskuse tady ve sněmovně lékařů. A věřím, že kolegové lékaři, kteří jsou tady mezi námi, k tomu přistoupí odborně. Slyšel jsem některé jejich názory už na petičním výboru a stejně tak bude pro mě asi hodně směrodatné stanovisko zdravotnického výboru.

Ale důvod, proč jsem si dovolil jako neodborník i vystoupit k tomuto tématu. Zaznělo to již z úst jak pana zpravodaje, tak některých předřečníků, tak i mého kolegy pana doktora Štětiny, a to je problematika nedostatku lékařů. Určitě myslím dozrál čas na nejvyšší možnou míru k tomu, abychom se zamysleli nad realitou, že na jedné straně nám studenti studují, stávají se z nich lékaři a současně odcházejí. Což má dvě negativa. Zásadní. Aspoň tak to vidím já. Jednak je to, že chybí v našem zdravotnickém systému, a druhé, že nás to stojí peníze a užitek z toho není žádný. Samozřejmě chápu nějakou lákavost po tom výdělku v zahraničí. Ale pokládám za ne úplně správné – levně řeknu, nebudu říkat zadarmo, ale řekněme levně vystudovat, potom na to zapomenout a odejít někam jinam. Myslím si, že je opravdu načase, abychom našli odvahu začít minimálně vážně diskutovat a debatovat o tom, že v takovém případě by měl být jednak nějaký stabilizační závazek nebo doložka, anebo pokud se někdo rozhodne k takovémuto kroku, tak by měl minimálně velmi

podstatnou část nákladů na tato studia vrátit. Protože na to se skládají daňoví poplatníci do státního rozpočtu a stojí to peníze.

Kolega Štětina tady zmínil krátce, že bychom měli najít odvahu začít debatovat o tom, i o nějakých poplatcích za to. Já toho nejsem příznivcem. Pořád si myslím, že bychom tam potom znevýhodňovali některé studenty, kteří by chtěli získat takovouto kvalifikaci, a bylo by to pro ně komplikované. Ale opravdu otázka nějakého stabilizačního závazku, obzvláště v případě tak náročného a finančně drahého studia, je opravdu na místě. I z tohoto důvodu očekávám, že se debata rozvíří. Podpořím návrh pana zpravodaje i někoho z předřečníků, aby byla prodloužena lhůta na prodiskutování tohoto návrhu. A tento problém, který zmiňuji, o kterém hovořím, si myslím, že není jen problém lékařské sféry, je problémem řady technických oborů.

Nebudu to zbytečně rozvíjet, abych dodržel to, co jsem řekl na začátku, že to bude pouze malý dovětek a ta hlavní tečka byla pana docenta Svobody. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Milan Brázdil, po něm s přednostním právem pan zpravodaj.

Poslanec Milan Brázdil: Omlouvám se, nelze nereagovat. Stabilizační poplatek! Vy tedy chcete říct, že právník, který tady vystuduje a odejde do zahraničí, by tady měl taky něco zaplatit? Že by to měl být zedník, který jde pracovat ven? Takže všichni by tu měli za to, že tu vystudovali, zaplatit. No ale to popřeme volný pohyb práce. Dobrá, nebudu se k tomu vracet. Nicméně prosím vás, lékaři neodcházejí jenom kvůli prachům. Ano, peníze jsou důležité. Neodcházejí jenom kvůli nějakým nepříjemnostem. Ale oni chtějí taky slušně žít a mít volný čas! Takže nejsou hnacím motorem jenom prachy, ale jsou to taky slušné podmínky a mít čas na rodinu a další normální život. To je taky důvod, proč odcházejí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Také faktická poznámka k panu poslanci Fiedlerovi. A doplním kolegu Brázdila. Byla doba, nevím, jak je to teď, kdy na Lékařské fakultě Hradec Králové studovala jedna třetina studentů ze Slovenské republiky. Ti by také platili stabilizační poplatky? Protože jenom malá část jich zůstala pracovat u nás v republice, vracejí se zpátky na Slovensko. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Musím zareagovat. Teď se asi opravdu projeví, že patřím do rozpočtového výboru a že ty finance mě trošku trápí. Já to vůči panu kolegovi Plzákovi, prostřednictvím pana předsedajícího, nepokládám za normální, že na našich školách, že my to platíme, studuje tolik studentů. Vím, že je nějaká volnost,

že tohle potřebujeme. Ale já děkuji panu kolegovi Plzákovi prostřednictvím pana předsedajícího, že toto zmínil, že toto připomněl, tento problém. Že ani toto já nepokládám za naprosto normální, že na našich školách studují za finance, které jdou z našeho státního rozpočtu, studenti, kteří pak u nás ani nezůstanou. To opravdu taky nepokládám za normální. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec David Kasal: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Dovolil bych si závěrem udělat nějaké shrnutí a reagovat na některé kolegy, kteří zde vystoupili. Na začátek bych chtěl hlavně poděkovat, protože jak je vidět, konzistence v názorech a v tom, co je potřeba udělat, tam jednoznačně je, a chtěl bych za všechna vystoupení poděkovat.

Vystupovalo devět poslanců se svými příspěvky plus další diskutující v krátkých reakcích.

Nedá mi ale, abych se nezmínil o pediatrii, která tady nejvíc rezonovala, a jak jste si již všimli vzhledem k tomu, že jsme již začali projednávat tento zákon, tak už vám první zmínky přistály na vašich poslaneckých stránkách. Chtěl bych říct jedno jediné: Ani ministerstvo ani zdravotní výbor ani já jako pediatr, nikdy nepadlo jediné slovo o tom, že se budou rušit primární praktičtí lékaři pro děti a dorost, kteří zajišťují tuto léčbu v ambulantních zařízeních. Nikdy to nepadlo a padnout to nemůže, protože bez jejich péče není možné zajistit péči o dětské pacienty v naší republice. To chci, aby to jasně znělo a aby to bylo jako základní kámen.

Vyjádřím se jenom lehce k té petici, protože názor každého člověka může být shrnut v petici. Nemůžu si odpustit to, že když jsem viděl ty otázky, tak jak jsou, protože mi chodila řada otázek na moji emailovou adresu: Vy chcete zrušit dětské lékaře v terénu? A děti nám budou ošetřovat jenom v nemocnicích? I takovéhle názory mi chodily a já jsem je musel opakovaně vysvětlovat. Jestliže takto podáte otázku, tak na to každý rodič, který je spokojen se svým lékařem, odpoví, že samozřejmě obor rušit nechce.

Chtěl bych tady zodpovědně říct, že se jedná opravdu jenom o změnu vzdělávání. Pro mě jako pediatra je jaksi nepřípustná jedna záležitost, abych stejnou diagnózu, kterou léčím v nemocnici nějakým způsobem, tak aby na úrovni v terénu byla léčena zcela jinak. To je pro mě nepřípustné a to je důvod slučování vzdělávání těchto oborů.

Je velmi zajímavá jedna věc. Já pediatr, který jsem 24 let v praxi, 14 let primář, tak podle toho, jak je to napsáno, teď nemyslím podle návrhu, ale podle předchozí předlohy, tak nemůžu okamžitě nastoupit na místo praktického lékaře, protože jsem nedostatečně vzdělaný. Na různých seminářích bylo ukazováno, co všechno v nemocnicích neděláme. Můžu zodpovědně říct, že z toho, co mi bylo ukázáno, jsou to tři věci, nebo dvě vlastně: neočkujeme a neděláme posudky. To je jediné, co neděláme. Všechno ostatní, o čem tady bylo hovořeno, zajišťujeme, i sociální problémy dětí. Pokud k nám přijde dítě, které je šikanované nebo které má nějaké psychiatrické obtíže, my ho nemůžeme pustit z nemocnice, dokud nedostane odborné

vyšetření. Takže v zásadě zajišťujeme veškerou činnost, sice z jiného úhlu pohledu, ale stejně tak jako v té praxi. Jestliže mi ale argumentují kolegové z praxe, že radí i maminkám, které jsou po rozvodu, nebo v rodinách, které jsou po rozvodu, tak je to otázka, jestli by to měla platit zdravotní pojišťovna, jestli bych se neměl obrátit na Ministerstvo spravedlnosti, které by v tomto případě tedy mělo proplácet právní rady nebo rady, které jsou v tomto případě. Já to samozřejmě zlehčuji, ale až takovéhle názory se člověk dozvídá.

A je velmi zajímavá jedna věc. Jak už jsem tady řekl, já bych nemohl pracovat v terénu. A je ale velmi zajímavá záležitost, kdy praktičtí lékaři oslovují lékařky, které jsou třeba jeden dva roky po nástupu do nemocnice, nemají například ani kmen, nebo mají kmen, což je dvouleté vzdělání, jsou na mateřské, a pokud potřebují zástup na své ordinace, tak bez problémů tito lékaři tam sloužit mohou? To bych chtěl odpovědět na tyto otázky, jak je to vlastně možné.

Co se týká jedné věci, kterou řekl pan kolega Kaňkovský ohledně částečných úvazků. Určitě to je dobrá věc. A já na svém oddělení využívám a v zásadě v tuto chvíli, kdy mám čtyři lékařky na mateřské dovolené, tak každá má úvazek od 0,1 až do 0,6 podle jejích potřeb, jak je schopna se starat o své děti. Tady jsme se shodli na tom, že to určitě bude potřebovat variantu. A aby to nebylo zneužíváno, jako to bylo dřív, kdy ten dotyčný byl zaměstnán na 0,1 úvazku a byl tam celou dobu, tak to normálně vztáhneme k mateřské dovolené a myslím si, že vůbec není problém a tohleto bude dořešeno.

Ohledně IPVZ. Určitě bude potřeba, aby to vzdělávání bylo organizováno rozumným způsobem, aby lidé se přihlásili do jednotného systému a přesně věděli, tak jako to bylo za nás, kde kurz probíhá, jakým způsobem, co dotyčného čeká, a aby ten kurz byl dostatečně intenzivní a aby to vzdělávání bylo pro něj přínosné. Samozřejmě s tím souvisí i to, co už je v návrhu, že drtivá většina vzdělávání bude probíhat na mateřském oddělení nebo u mateřského zaměstnavatele, protože nejenom rodinné záležitosti, ale i to, co se dělalo na některých odděleních, že tam byli ti lékaři využíváni jako levná pracovní síla, tak to by se opakovat nemělo.

Ještě zareaguji na jednu věc, kterou tady říkal pan kolega Hovorka. Lékařů je obecně nedostatek. Můžu vám říct, že ze své zase osobní zkušenosti rozumím tomu, co jste četl z těch dopisů, že si tady stěžují konkrétní pisatelé, že nejsou puštěni k atestaci nebo ke vzdělávání. Řeknu vám úplně obrácenou věc. V současnosti, kdy pediatrů a i jiných odborností je velmi malé množství, tak není vůbec problém, aby za vámi dotyčný přišel a řekl vám ze dne na den: Pane primáři, pokud mě nepustíte vzdělávat, tak já odejdu o dům dál, protože tam mi vzdělávání jednoznačně povolí. A i my jsme tlačeni k tomu, abychom ty vzdělané lékaře měli, protože to není o tom, jestli jim něco zaplatíme navíc. Ono to je o patnáct set víc, takže to není žádný rozdíl pro nemocnici. Ale já ty vzdělané lékaře potřebuji, abych vůbec mohl postavit služby, abych mohl zajistit to, aby vůbec byl zajištěn provoz lůžkového zařízení. Takže takovýmhle způsobem se věci mají.

Navážu ještě na kolegu Svobodu, což by v zásadě byla ideální tečka. Za vším stojím, i co se týká toho školitele, protože ve chvíli, kdy na oddělení je člověk, který se tomu dotyčnému věnuje, a já to pozoruji i u studentů, kteří přicházejí ve třetím,

čtvrtém, pátém ročníku na dvou- až třítýdenní stáže, tak se mi to oplácí v tom, že když se jim během těchto krátkých dnů věnujeme maximálně i s tím, že si dělají praktické záležitosti, tak výhoda je ta, že jsem neměl za posledních pět let problém s absolventy, kteří se ke mně hlásili. Každý rok se mi jich hlásilo pět až sedm a mohl jsem si vybírat, což jiná zařízení samozřejmě říct nemohla, a tam se potom obraceli ti studenti nebo absolventi po studiích, aby si zajistili místo.

Závěrem bych chtěl říct ještě jeden příběh, který se i toho vzdělávání týká, a je to ve spojitosti, kdy jsme byli na výjezdu v Německu, v německých nemocnicích, tak jsme se tam setkali s jednou věcí, kdy nám bylo řečeno, přáli nám, abychom zdárně zvládli změnu vzdělávání a abychom nedopadli při atomizaci tak, jak to je v Německu. V podvečerních hodinách tam přivezli jednoho pána se zlomenou rukou do běžné okresní nemocnice, a protože lékař chirurg byl vzdělán pouze v břišní chirurgii, tak tam oznámil "já vám tu ruku ošetřovat nebudu, já vám tu ruku rovnat nebudu" a pacient musel být odvezen jinam. Myslím si, že tohle je věc, ke které se rozhodně nechceme propracovat, a ten návrh z ministerstva s určitými úpravami, na kterých se bude pracovat a ke kterým by mělo sloužit to prodloužení doby, tak se k němu dopracujeme a bude určitě pro naše studenty a pro naše pacienty ten nejpotřebnější.

Na závěr si dovolím navrhnout prodloužení lhůty pro projednání tohoto návrhu zákona o 30 dnů na celkovou dobu 90 dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kasalovi. Omlouvám se panu ministrovi. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Antonín, poté s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Antonín: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, načítáme právě první čtení zákona, který je pro lékaře a zdravotníky zcela zásadní. Můžeme přidávat doktorům 3 %, 5 %, 10 %, ale jestli nezměníme způsob vzdělávání celého zdravotnictví, stejně to žádný smysl mít nebude. To si prosím vás uvědomme. Pokud školy budou vzdělávat stále stejným systémem, pokud budou stále vzdělávat laboranty, sestry, všechny možné obory, budou stále vzdělávat dvě třetiny cizinců, tak se prostě nikdy nedocílí toho, abychom na svých odděleních v okresních nemocnicích měli lékaře, kteří se o vás postarají.

Uvědomte si to, že příprava v lékařské fakultě trvá šest let a až šest let trvá atestace, takže pokud se nám podaří tento zákon změnit, tak za 12 let budete mít u postele prvního doktora, který se o vás postará tím správným způsobem. Takže opravdu rozhodujete o běhu na dlouhou trať a o zcela zásadním kroku. Bude na vás tlačeno ze všech stran peticemi všech možných oborů a specializací, protože každý, kdo má kulaté razítko na nějaký obor pro pravou nadledvinu a levé oko, tak na vás bude tlačit, že jeho obor je zcela zásadní, protože bez levého oka a pravé nadledviny nemůžete být. Pediatři – krásný příměr: jsem gynekolog, obvodní gynekolog dělá něco zcela odlišného, než dělá onkologický gynekolog, a něco zcela odlišného, než dělá porodník. Máme mít tři atestace? Prosím, zamyslete se. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Antonínovi. Nyní s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovolte mi jakousi závěrečnou rekapitulaci, jak jsem to vnímal ze svého pohledu. Slibuji, že budu stručný, protože bych chtěl poděkovat Poslanecké sněmovně za rozpravu k tomuto návrhu zákona. Rozprava byla opravdu věcná, byla nesena snahou problém někam posunout. Myslím si, že je na ní vidět, že ve zdravotním výboru, kde, předpokládám, bude hlavní těžiště ještě další práce na zákoně, se k tomu budeme stavět primárně s cílem něco vyřešit a řešit to, co nás spojuje, nikoliv hledat nějaké politické rozmíšky, a proto je to pro mě velmi dobrý signál.

Dovolte mi pár poznámek. Podporuji to, co tady zaznělo, abyste, kolegové poslanci a poslankyně, kteří nejste úplně z vnitřku zdravotnictví, velmi opatrně naslouchali některým hlasům těch, co vám budou říkat, že potřebujete mít speciální obor na levé oko a pravou nadledvinu, protože skutečně odolávat hlasům věhlasných pánů profesorů, kteří vám nebo třeba vašim blízkým s něčím pomohli, je někdy velmi obtížné, ale doporučuji tady skutečně vždy konzultovat s poslanci lékaři. Není jich tady ve Sněmovně málo a myslím si, že skutečně všichni jsou vedeni snahou s tím něco udělat. Příklad s praktickým lékařstvím pro děti a dorost, kde zřejmě skutečně jejich představitelé velmi pečlivě oslovili úplně všechny a vysvětlili jim, že se to všechno zhroutí, a ta paralela s terénními gynekology a gynekology v nemocnicích, kteří stále mají jednu atestaci, byť ten systém je jiný, je úplně namístě. A těch oborů bude spoustu a bude jich víc.

Chci za předkladatele vyjádřit velkou vstřícnost k další diskusi v rámci zdravotního výboru o eventuálních úpravách oborů i dalších podmínek, které v zákoně jsou. Neděláme si patent na to, že se nám podařilo do návrhu dát úplně všechno, co by systém posunulo dopředu, a budeme rádi za další podněty.

Některé z věcí bych velmi rád podpořil. To, co tady zaznělo z úst pana docenta Svobody o posílení role školitele, o větší individualizaci vzdělávání, cítím, že je to věc, která by byla namístě. Nejsem si zcela úplně jistý, jestli to v dnešní době, kdy všude čekají za branami nemocnic právníci, kteří se vrhnou na jakoukoliv formální záminku, budeme umět vyprecizovat, ale pokud se to podaří, tak bych to velmi rád podpořil.

Já jsem i v posledních týdnech a měsících velmi intenzivně o tom komunikoval s odbornou veřejností, ať je to Česká lékařská komora, ať je to Česká společnost Jana Evangelisty Purkyně, ať jsou to zástupci univerzit, a mám pocit, že i tam docházíme postupně k nějakému konsenzu, protože považuji za hrozně důležité, aby o návrhu, který nakonec vzejde ze zdravotního výboru, bylo jednáno jako o celku, protože představa, že dostanete sto dalších mailů, kde vám vysvětlí, že když nebude sto dalších oborů, tak to špatně dopadne, se obávám, že by nebyla úplně dobrá.

Já tady zmíním ještě jednu věc, která s tím velmi úzce souvisí, která není úplně v přímé gesci Ministerstva zdravotnictví a o které diskutujeme i s paní kolegyní

ministryní školství, a to je otázka, když se teď bavíme o počtu lékařů, počtu absolventů lékařských fakult, když se podíváme na čísla, která máme k dispozici, a zatím v ÚZISu máme data, která získáváme od zdravotních pojišťoven a sběrem z nemocnic, tak teď po schválení NZISu budeme mít konečně reálná čísla, kolik lékařů máme, ale podle dat je v systému nějakých 40 tisíc lékařských tabulkových míst. Souvisí to i se změnou, ke které došlo v posledních desetiletích, zákoníku práce, kdy počet lékařů je prostě potřebný mnohem vyšší, než byl třeba před dvaceti, pětadvaceti lety, a podle těchto počtů máme 40 tisíc lékařských míst, a jestli se nepletu, tak lékařské fakulty nám každý rok produkují nějakých 1 200 absolventů, a to, co tady bylo zmíněno, z toho je významná část slovenských lékařů, kteří jsou připraveni okamžitě po studiu se buď vrátit na Slovensko, anebo jít dál na západ. Takže se obávám, že tady máme i diskusi o tom, že počet absolventů lékařských fakult nebude potřeba zvednout o 10 %, ale třeba dvojnásobně, když si vezmeme, aby se nám 40 tisíc otočilo v nějakém čase, takže i toto bude poměrně velký problém, protože počet absolventů byl stavěn na úplně jiné pracovní normy a úplně jinou přesčasovou práci, kterou teď chceme nějakým způsobem řešit. A to už je trošku vedlejší otázka.

Chci ještě jednou poděkovat za diskusi, poděkovat za přístup. Těším se na další práci ve výboru a věřím, že konsenzuálně připravíme návrh, který bude mít podporu a který pomůže vyřešit jeden z velkých problémů českého zdravotnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pokud se již nikdo nehlásí, tak končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova – která de facto už proběhla. Neeviduji návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování ani na zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému garančnímu výboru? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. Kdo souhlasí, aby předložený návrh byl projednán ve výboru pro zdravotnictví jako garančním? Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 409. Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 141, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Není tomu tak.

Zazněl tady návrh na prodloužení lhůty podle § 91 odst. 2 a 3 o 30 dnů. Navrhl to pan zpravodaj pan poslanec Kasal.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro prodloužení lhůty o 30 dnů na 90 dnů, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 410. Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 141, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán výboru pro zdravotnictví jako garančnímu a prodloužili jsme lhůtu na 90 dnů. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Pan ministr si ještě místo ponechá, protože naším dalším bodem je

68.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 706/ - prvé čtení

Z pověření vlády i tento návrh uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, máte mě tu zas, tentokrát s jiným návrhem. Dovolte mi proto, abych v krátkosti uvedl projednávaný návrh novely zákona o léčivech.

Předložený návrh sleduje dva hlavní cíle. Prvním z nich je adaptace unijního nařízení o klinických hodnoceních humánních léčivých přípravků. Druhým hlavním motivem navrhovaného zákona pak je zakotvení mechanismu pro omezování tzv. reexportů léčivých přípravků tak, aby byla zajištěna dostupnost léčivých přípravků pro pacienty v České republice.

Pokud jde o první okruh úpravy, tak návrh upravuje otázky, které jsou evropským nařízením členskému státu přikázány upravit, nebo je členský stát zmocněn je upravit. Cílem je dosáhnout toho, aby právní úprava v České republice vhodně dotvářela režim provádění klinického hodnocení humánních léčivých přípravků založený pro celou Evropskou unii nařízením č. 536/2014. V rámci návrhu je tak konstituována nová etická komise zřizovaná při Státním ústavu pro kontrolu léčiv, kdy jde zejména o snahu zajistit v souladu s požadavky nařízení nezávislost etické komise. Za stávajícího právního stavu vznikají etické komise v rámci jednotlivých poskytovatelů zdravotních služeb. Z uvedeného důvodu lze nezávislost těchto komisí ve vztahu k probíhajícím klinickým hodnocením v jejich působnosti zpochybnit. Dále se návrhem zakotvují pravidla pro fungování této etické komise a její činnost a též další související podmínky pro povolování a realizaci klinických hodnocení na území České republiky.

Druhým stěžejním bodem novely zákona o léčivech je, jak jsem již uvedl, úprava možnosti omezení tzv. reexportů léčivých přípravků z České republiky do zahraničí. Smyslem a účelem navrhovaného opatření je, aby z důvodu ekonomického zájmu na straně distributorů léčiv nedocházelo k nedostatku léčivých přípravků pro potřeby pacientů v České republice. V gesci Státního ústavu pro kontrolu léčiv se zavádí systém sledování a vyhodnocování situace na trhu s léčivými přípravky. Ty léčivé přípravky, u nichž bude shledáno, že by mohlo vzhledem k jejich objemu na českém

trhu dojít v případě reexportu k jejich nedostatku, zařadí Ministerstvo zdravotnictví na seznam a u takto zařazených léčivých přípravků vznikne pro distributory povinnost oznámit jejich zamýšlenou distribuci do zahraničí Stánímu ústavu pro kontrolu léčiv. Ten vzniklou situaci posoudí, a shledá-li to odůvodněným, předá Ministerstvu zdravotnictví podnět pro vydání opatření obecné povahy, kterým se omezí či zakáže distribuce předmětného léčivého přípravku mimo území České republiky. V mezidobí od oznámení do rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví, nejdéle však po dobu 15 dní, platí pro distributora zákaz zamýšlenou distribuci do zahraničí provést.

Je třeba zdůraznit, že zakotvení systému omezení či zákazu tzv. reexportů léčivých přípravků z České republiky do zahraničí není v rozporu s evropským právem a zásadou volného pohybu zboží. Ve smyslu výjimky obsažené v článku 36 Smlouvy o fungování EU se jedná o proporcionální, výjimečné, nikoli plošné opatření, které má sloužit v případech ve vztahu ke konkrétním léčivým přípravkům k ochraně zdraví pacientů tak, aby nedocházelo na území České republiky k nedostatku léčivých přípravků pro poskytování zdravotních služeb.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem bych vás rád požádal, abyste návrh zákona podpořili. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Nyní prosím zpravodaje pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Rostislav Vyzula, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dobré odpoledne. Pan ministr řekl v podstatě to podstatné, co z této novely vyplývá. Já bych řekl jenom pár takových důvodů, proč tato novela je rovněž důležitá. Je možná neméně důležitá jak ta předcházející, i když samozřejmě je to něco jiného.

Hlavním cílem, jak bylo řečeno, je vlastně zajistit adaptaci nařízení Evropského parlamentu a Rady v otázce tzv. klinických hodnocení u humánních léčivých přípravků. Co to znamená? Je to jakési v podstatě sjednocení s Evropou, kde se provádějí tyto testy nebo tyto zkoušky, a bylo by nepříjemné, kdyby naši výzkumníci, naši lékaři, neměli možnost takového klinického hodnocení a účastnit se vlastně na tom celoevropském výzkumném poli, poněvadž je to jakási otázka prestiže i toho zdravotnického zařízení i vlastně naší země, že něco tak náročného, jako je klinické hodnocení, dokážeme. A že to dokážeme, to víme velice dobře. A ona to není jen ta otázka prestiže, ale je to i otázka nakonec i finanční, protože pokud se stále bavíme o tom, jestli je financí ve zdravotnictví dost, nebo není, tak to v tom případě, kdy máme možnost zkoumat nějaký klinický nebo nějaký humánní léčivý přípravek, tak vlastně jej dostáváme od zadávající firmy gratis a je k dispozici řadě pacientů. Na tom jsou desítky, stovky. Jenom v jednom v ústavu, našem Ústavu onkologickém, kde provádíme něco kolem 50 takovýchto klinických hodnocení, tak máme měsíčně něco kolem 700 pacientů v těchto klinických hodnoceních. A to by nám padlo v podstatě a myslím si, že to je poměrně významná záležitost.

Další je otázka reexportu. Tak reexporty, víme dobře, že je to takové populární téma, a jakýkoliv výpadek léku na trhu je okamžitě svalován na reexporty. Není to asi pravděpodobně tak úplně závažná záležitost, protože vzhledem k tomu, že je volný pohyb zboží po Evropě, tak nemůžeme něco takového jako reexporty zakázat. Ale co je podstatné, je to, a to by tato novela mohla částečně řešit, je to, že distributoři budou vlastně povinni navzdory tomu, že si budou dělat reexporty v jakémkoli rozsahu, budou povinni ale mít ten lék také pro naše pacienty. Hlavně pro naše pacienty.

Je to věc, která by je eventuálně mohla k tomu zlákat, k těm reexportům, a to z toho důvodu, že u nás jsou jedny z nejlevnějších léků v Evropě, snad jenom Chorvatsko a Řecko mají léky levnější než my, a tím pádem se nabízí, že každý podnikavý duch se na léčiva okamžitě vrhne.

Je pochopitelně také v zájmu firem, které jsou zde v naší republice, aby k reexportům ve velké míře nedocházelo. Takže jednak hlášení na SÚKL, jednak od distributorů, jednak od nositelů registrace, jednak od lékáren povede k tomu, že daný přípravek potom bude na seznamu, tak jak bylo uvedeno, Ministerstva zdravotnictví.

Akutní výpadek léků tato situace ovšem neřeší. To se pochopitelně může stát z jakéhokoliv důvodu, například, že firma nemá dostatečnou výrobní kapacitu, nemá nějakou ingredienci, kterou získává ze střední Afriky nebo z Dalekého východu, prostě ten lék nemůže vyrobit. To je potom pochopitelně záležitost závažnější. A rovněž bych zde zdůraznil úlohu SÚKLu, který by dané informace získával, monitoroval by situaci a snažil by se event. najít možnosti, jak zajistit daný lék podle toho, jak je důležitý. Je samozřejmě něco jiného, když je to život zachraňující antibiotikum u rezistentní tuberkulózy, anebo běžné antibiotikum na běžnou angínu, kterých je několik možností a dají se nahradit.

Jedna z důležitých věcí, kterou tato novela ještě řeší, a myslím, že nebyla úplně zdůrazněna, je to, že se nějak efektivněji posílí spolupráce mezi SÚKLem a Generálním ředitelstvím cel, a to za účelem identifikace padělků. To není vůbec jednoduchá záležitost. Padělky se prosím vás dělají. Rovněž jsou takoví chytráci, kteří ve světě na tom chtějí vydělat. V nedávné době jsme měli – myslím, že to bylo v loňském roce – situaci určitého léku, který byl dodáván z Indie, a je to věc, kterou se zabývá i Evropská komise. Je to záležitost, která může ohrozit přímo člověka na životě, a to pochopitelně nechceme.

Takže já bych to snad shrnul. Jak tak slyším, tak vás to ani moc nezajímá, ale je to teprve první čtení, takže chápu, že ještě to nemáte tak úplně pod kůží, a věřím tomu, že postoupíme dál. Já bych rozhodně podporoval, abychom tuto novelu předali dál do zdravotního výboru k dalšímu řešení, protože jsou tam věci, které rovněž bychom rádi ještě doladili. Není to úplně stoprocentní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jiří Skalický. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Skalický: Dobré odpoledne. Pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já bych se chtěl vyjádřit k předkládané novele zákona č. 378 o léčivech. Jak

zde již zaznělo, tato novela primárně měla řešit transpozici nařízení Rady EU o klinických hodnoceních humánních léčivých přípravků. Vedle toho řeší spolupráci SÚKLu a Generálního ředitelství cel za účelem identifikace padělků léčivých přípravků. Tady bych chtěl potvrdit slova pana zpravodaje, že se s touto problematikou zcela určitě setkáme v nedaleké budoucnosti, protože padělky jsou problém, a to v současné době zatím objednáváním přes internet, čili síť veřejných lékáren je v pořádku, přes ni se sem zatím padělky nedostávají. Třetí, asi nejdiskutovanější téma je otázka řešení hrozby akutní nedostupnosti léčivých přípravků pro potřeby pacientů v ČR, jinými slovy omezení reexportu nebo paralelního exportu.

Krátce ke klinickému hodnocení. Cílem klinického hodnocení je to, aby příslušná právní úprava vhodně dotvářela provádění klinického hodnocení humánních přípravků založených pro celou EU na základě konstantních společných pravidel. Jako nejvhodnější varianta byla zvolena jedna etická komise s několika skupinami, které mají být zřízeny jako poradní orgán Státního úřadu pro kontrolu léčiv. To je poměrně zásadní změna oproti systému, který doposavad je používán, a zcela určitě to může být předmětem další diskuse na výboru.

Další věci, které se týkají klinického hodnocení, jsou v podstatě vynuceny tím, že v rámci EU je obecně trend odlivu zadavatelů z EU na jednotlivá klinická hodnocení, a tím pádem klesá možnost pro pacienty v EU přinést modernější léčbu o něco dříve, o několik let dříve, než bude hodnocený přípravek registrován. Čili snaha EU navrátit atraktivní prostředí pro klinická hodnocení je celkem jasná a logická. Jedním z nástrojů, který k tomu má sloužit, je samozřejmě i založení a následné fungování portálu EU a databáze EU, které by měly být Evropskou unií taktéž hrazeny. To, co mě zaujalo v této části, je počet navýšení pracovních úvazků pracovníků SÚKLu, a to je o 32, pokud jsem to dobře odsledoval, a je otázkou, zda toto je navýšení absolutní, nebo zda se do toho navýšení nepočítají členové jednotlivých skupin, které jsou dneska rozptýleny po republice v rámci jednotlivých etických komisí. To bych požádal pak třeba na zdravotním výboru, abychom si to přesně definovali, nejde o nic dramatického.

Pokud se týče padělků, jak už jsem zde zmínil, je to opravdu problém do budoucnosti. Tady je pouze zpřesnění a definování institutu zajištění a zabránění léčivých přípravků a identifikace padělků, aby se s nimi mohlo nakládat. Opět bych zde upozornil, že je definováno navýšení pracovních úvazků pro výkon nových agend v rámci SÚKLu o 34, a je tedy otázkou, zda je to v rámci nějakých přesunů, nebo zda se jedná opět o absolutní navýšení.

Poslední téma, které je asi největší, je otázka reexportů nebo paralelních exportů. Já bych zde velice krátce některým kolegům vysvětlil, jak vůbec k této situaci mohlo dojít a proč ji tedy takto řešíme. Víme, že příčinou reexportu je odlišné nastavení cen jednotlivých léčivých přípravků v jednotlivých členských státech EU, a to tak, že ČR má opravdu jedny z nejnižších cen a v okolních zemích, zejména v zemích typu Německo, ceny jsou řádově až o desítky procent vyšší. Čili disbalance toho prostředí jenom vybízí k tomu, aby se léky vyvážely a prodávaly v Německu.

Jak tato situace vznikla? Vznikla někdy v letech 2006, 2007, 2008, kdy byl novelizován zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, kdy došlo k zásadní změně systému cen a úhrad v našem zdravotnictví, byla výrazně posílena role SÚKLu formou revizí a zkrácených revizí. Bylo přistoupeno k principu, že ceny, které v ČR byly nastavovány tímto způsobem, byly srovnávány ze tří nejlevnějších zemí v rámci EU, tzv. koše tří zemí, a tím pádem logicky v ČR cena klesala.

Čili ten základní princip a ta myšlenka, abychom měli levné ceny a nízké úhrady, tzn. abychom ušetřili peníze ze zdravotního pojištění, tak byla vlastně správná. V několika minulých letech se cenová hladina zcela jednoznačně udržela na poměrně přijatelné úrovni. Nedocházelo tam k nárůstu, nicméně důsledkem toho bylo, že se pomalu zvedal reexport ven právě díky tomu, že u nás máme opravdu jedny z nejnižších cen léčivých přípravků v celé Evropské unii.

Vlastní reexport aktuálně v dnešní době činí přes šest miliard korun, takže to nejsou zas tak úplně malá čísla, přičemž tzv. rizikový reexport, čili reexport takových léčivých přípravků, které opravdu mohou dělat problémy, jejich nedostatek u nás ve zdravotnictví, činí přes tři miliardy, konkrétně 3,1 miliardy korun. Tento problém dramaticky vlastně narostl a eskaloval v letech 2010 až 2013, kdy byla provedena jedna z novel zákona 388. Zde došlo v tom řetězci k částečnému omezení lékáren s distribučním povolením. Nicméně toto byla malá část, a jak se ukázalo, nebyla prakticky účinná, nebo velmi málo.

Čili otázka dneska zní: Kdo všechno se podílí na reexportu? Odpověď zní: Všichni. Všichni, kteří hrají nějakou roli v řetězci pohybu léčivých přípravků v České republice, tzn. držitelé rozhodnutí o registraci včetně výrobců, distributoři, lékárny s distribučním povolením.

A nyní k vlastní novele a k tomu řešení, které navrhuje Ministerstvo zdravotnictví. Jak už zde zmínil pan ministr, jde o velmi úzkou spolupráci mezi Státním ústavem pro kontrolu léčiv a Ministerstvem zdravotnictví. Tento způsob považuji za administrativně poměrně komplikovaný a náročný, protože jestli jste poslouchali pana ministra, tak to znamená, že několikrát si předávají informace Ministerstvo zdravotnictví a SÚKL, vydávají se minimálně dvě opatření obecné povahy a ještě se do toho musí stíhat časové termíny. Čili ano, je to cesta, ale dle mého názoru je to cesta, která opravdu je komplikovaná a může se někdy nechat obejít, protože samozřejmě je tam možnost různých odvolání, posouzení apod. Nicméně je to cesta, která je v souladu s právem Evropské unie o volném pohybu zboží.

Ještě jsem si našel, jak tuto problematiku řeší země blízké České republice, konkrétně země V4. Maďarsko. Zde je pouze jedna instituce, Státní ústav pro lékárny a výživu, která tuto problematiku řeší za nějakých definovaných podmínek, a dokonce novela zákona v Maďarsku umožňuje plošný zákaz pro všechny, nikoliv tedy selektivní. U nás je to selektivní. Pokud se týče Slovenska, tak Slovensko právní úpravu, kterou má, schválilo v roce 2013. Je tam opět taktéž Státní ústav pro kontrolu léčiv. A tam je povinnost hlásit jakýkoliv zamýšlený vývoz, čili zase nejenom určitou část. Pokud se týče Polska, tam je novela zákona o léčivech platná z loňského roku 2015, kde je definován tzv. hlavní farmaceutický inspektor a ten opravdu ze své

pravomoci a funkce za splnění nějakých podmínek je schopen a povinen rozhodnout, zda ten lék povolí vyvézt, nebo ne. Čili vidíte, že na rozdíl od nás, kde jsou ty instituce dvě, tam všude je instituce jedna.

Pokud se týče jiných zemí, tak jako příklad Velká Británie – dvojí ceny, vysvětlím, co to je. Španělsko – dvojí ceny. Znamená to, že jestliže ten lék je pro domácí pacienty na domácí trh, tak má jinou cenu, podstatně nižší. V případě, že jakákoliv instituce, distributor ho chce vyvézt ven mimo, tak má nastavená pravidla a musí ho vyvážet za podstatně vyšší cenu. Tomu se říká otázka dvojích cen. Takže takto si ty země chrání svůj vnitřní trh a ceny léků pro své pacienty.

Pokud se týče Německa a Skandinávie, tam je docela zajímavá situace, kterou jsem přiznal, neznal příliš detailně. Tyto země, Německo a Skandinávie, naopak, protože jsou tam ceny velmi vysoké, tak těží z toho, že u nás jsou ceny nízké, a naopak jsou tam nemocnice a lékárny bonusovány za to, že získají třeba z České republiky levné léky, což je docela zajímavá situace. Ony si tak samozřejmě snižují náklady na své zdravotnictví.

Čili hodnocení této situace a dané problematiky z pohledu novely zákona. Pokud se týče kladů, tak určitě se zde budou řešit případy, kdy by tato situace vznikla akutně a selektivně u vybraných léčivých přípravků, nebude tedy plošná. Regulace trhu bude pouze v případě, kdy se dojde k závěru, že může být ohrožení zdraví. Následně to může vést k tomu, že se zkvalitní poskytovaná zdravotní péče. Je to zcela určitě výrazné zúžení prostoru pro reexport, nicméně není to řešení stoprocentní, protože jak jsem již říkal, každá administrativní cesta, a zvlášť pokud je komplikovaná, se dá prostě obejít. Pokud jsou nedostatky, tak je to opravdu administrativně složitý a náročný proces, který je komplikovaný. Vždy se tento systém dá obejít a v některém případě si mohou distributoři stěžovat na přílišnou regulaci, ale to já bych za nedostatek příliš neviděl.

Za náš poslanecký klub budeme zcela určitě navrhovat, aby byla tato novela postoupena v prvém čtení do příslušného zdravotního výboru, kde lze očekávat určité změny a úpravy, nicméně koncepčně je to jedna z cest, jak se s tímto problémem, do zda velké, nebo malé míry vypořádat, to ukáže čas.

Vážené dámy, vážení pánové, na závěr bych si zde dovolil seznámit vás ještě s principiálně a filozoficky jiným řešením, které je možné a o kterém jsem přesvědčen, že v budoucnosti nikoliv blízké, ale možná daleké, by tento problém mohlo vyřešit. Jak jsem se už zmínil, základní problém je v tom, že u nás jsou ceny léků nízké a v okolních zemích, zejména tedy na západ od nás, vysoké, což podporuje tedy reexport. To řešení principiálně a filozoficky se skládá ze tří oblastí, které jsou vzájemně propojeny, provázány a jedna bez druhé by neměla smysl a logiku. Krátce je zde jenom popíšu pro vaši informaci, pro informaci odborné i široké veřejnosti.

Krok číslo jedna je, že dojde k úpravě, maximálně u nás v České republice, k úpravě maximálních cen léčivých přípravků selektivně, a to u nejohroženějších léčivých přípravků, v podstatě na úroveň zemí Evropské unie, třeba Rakouska, Německa apod. Za druhé, protože dojde k posunu této úhrady nebo těchto cen, dojde k úpravě zvýšení úhrad ze zdravotních pojišťoven, a to tak, aby ten rozdíl mezi cenou a úhradou byl pro naše pacienty stále stejný. To znamená úhrady, ten rozdíl byl

stejný, doplatky se nezvyšovaly, tzn. aby se léky pro naše pacienty taktéž nezdražovaly. Třetí krok, který s tím souvisí, by byl ten, že by zdravotní pojišťovny jako plátci, aby se zabránilo nárůstu výdajů, měly možnost formou zpětných bonusů, tzv. paybacků, které jsou v řadě zemí běžné, uzavřít smlouvy, tzv. risk-sharingové smlouvy, s příslušným výrobcem nebo dodavatelem tak, aby se to navýšení, které by pro zdravotní pojištění vzniklo, dostalo zpátky do zdravotního pojištění, do zdravotních pojišťoven, a tudíž by nedošlo ani k navýšení vlastně výdajů ze zdravotního pojištění. Jsem si vědom toho, že tyto kroky, které vypadají příliš komplikované, by mohly vyřešit problém reexportu, protože prostě nebude rozdíl mezi cenami mezi Českou republikou a okolními zeměmi.

Jako přínosy vidím to, že konstrukce těchto tří kroků vzájemně provázaných je ekonomicky nejjednodušší varianta. Respektuje volný pohyb zboží v rámci Evropské unie a léčivé přípravky budou, protože je nikdo nebude reexportovat, nebude důvod je reexportovat, tak budou dostupné pro české pacienty. Mimoto se částečně vyřeší i problém lékáren, které při stejné marži budou mít vyšší cenu, takže jejich příjem stoupne a nebudeme muset komplikovaně řešit otázku v některých lokalitách, zejména malých a středních lékáren.

Jako vše má i toto řešení nedostatky, které bych zde rád zmínil. Je to to, že tento koncept vůbec nezohledňuje současnou platnou právní úpravu v oblasti veřejného zdravotního pojištění. Muselo by jít o rozsáhlý zásah a úpravu do zákona 48 a obecně o změnu filozofie a strategie stávajícího nastavení principu cen a úhrad, což by znamenalo široký konsenzus nejenom na úrovni vlády, ale i na úrovni Poslanecké sněmovny. Jsem si vědom toho, že v současné době je tato filozofie v podstatě neakceptovatelná, nepřijatelná, nicméně bych byl rád, abyste všichni vnímali, že je to jedna z možných cest, a třeba někdy v budoucnosti se tento problém dá vyřešit a zjednodušit i tímto způsobem. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Skalickému. Nyní vidím přihlášku z místa pana poslance Hovorky, protože jinou písemnou přihlášku nemám. Prosím, pane poslanče, máte slovo v obecné rozpravě. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, tento zákon si klade za cíl zajistit dostatek léčiv na českém trhu a nejsem si jist, jestli to zákon, tak jak je napsán, efektivně zajistí. Já se domnívám, že základním problémem je příliš komplikovaný systém stanovování cen a úhrad léčiv a mnohdy ten systém a ten tlak na cenu je tak vysoký, že se v určitém momentu při stanovení ceny dostane léčivo na takovou úroveň, kdy pro toho výrobce se již nevyplatí lék dodávat na český trh. A tento zákon je určitý pokus, jak zabránit reexportům. Nejsem si naprosto jist, že je možné efektivně reexportům zabránit tímto způsobem, jak je předkládán.

Položme si několik otázek, co je příčinou paralelních vývozů léků z Česka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane kolego, přeruším a požádám Sněmovnu o klid! Hladina hluku je tak vysoká, že nevím, jestli stenografický záznam

může být za těchto podmínek pořízen bez chyb. Opravdu, pokud diskutujete něco jiného než zákon o léčivech, prosím v předsálí. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Ludvík Hovorka: Také děkuji. Příčinou reexportu je, že farmaceutické firmy udržují na evropském trhu dvojí ceny. V bohatých zemích ochotných platit, například v Německu, prodávají léky draze, v zemích méně ochotných platit prodávají tytéž léky podstatně levněji. Reexportéři nakupují léky za české ceny a prodávají je s velkým ziskem například v Německu. Obecně reexporty nejsou nelegální. Členství v Evropské unii předpokládá nejenom společný trh, na kterém se může volně nakupovat a prodávat. Evropské právo dokonce brání tomu, aby volnému pohybu zboží státy bránily, stanovovaly omezení pro vývoz a dovoz.

Když reexportéři vydělávají, tak na čí úkor? Reexporty poškozují především farmaceutické firmy, neboť obírají jejich akcionáře o část zisku. Léky, které výrobce prodá do Česka jen s malým ziskem, se pak následně ocitají na německém trhu a vytlačují z toho jejich trhu léky, které by tam jinak výrobce prodával s vysokým ziskem. Z vysoké hladiny cen v Německu tak nemá prospěch výrobce, ale konkrétní firma reexportér a do jisté míry i němečtí pacienti, protože reexportér zpravidla dodává dovezené léky o něco levněji než přímý export od výrobce.

Proč chceme reexportům bránit, když jsou legální? Co je nám po akcionářích farmafirem? Pokud by se reexportům nezabránilo, tak nastane jeden ze dvou efektů. Buď výrobci přestanou levné léky do Česka dodávat, aby jim nekazily ceny na větších a bohatších trzích, nebo nám je budou ochotni prodávat pouze za německé ceny, aby se je reexportovat nevyplatilo.

Kdo může reexportovat léky? Když se podíváme na platné právní předpisy, tak legálními reexportéry mohou být osoby s distribučním oprávněním, lékárny a další poskytovatelé zdravotních služeb nikoliv. Statistiky však napovídají, že se možná reexportují léky z nemocnic, dokonce i léky určené výhradně do center specializované péče. Trestní kauza Nemocnice Na Homolce ukázala, že státní nemocnice nakupují netransparentně, bez řádných výběrových řízení přes dvorní distributory, v případě Homolky to byla dceřiná společnost Holte, a. s. V proslulém deníčku ředitele Dbalého se objevila poznámka: Múza reexport. V překladu přijetí úplatku za reexport. Je tedy možné, že byly vyváženy léky již nakoupené nemocnicí, což bylo zjevně protiprávní, nebo léky nakoupené pro nemocnici vyvážela dceřiná společnost Holte.

A teď si položme otázku, jestli navržený zákon o léčivech zabrání reexportům. Problémem je, že kvůli pravidlům evropského práva lze zakázat jen vývoz nenahraditelných léků, přičemž zákon nepopisuje přesně, co se nenahraditelností rozumí. Nejspíš ale takto nepůjde zakázat léky, kterých je sice nedostatek, ale na trhu jsou jiné léky se stejnou účinnou látkou, tzv. generika nebo biosimilars. Dle návrhu sice lze prohlásit za nenahraditelnou i celou skupinu léčiv, ale zákaz by byl možný jen při nedostupnosti žádného z nich. Ministerstvu se navíc patrně nebude chtít zařazovat do seznamu nenahraditelných příliš mnoho léků, zejména jsou-li drahé. To by totiž mělo významný dopad do úhrad příznivý pro pacienty, ale nepříznivý pro státní kasu. Lék prohlášený jako nenahraditelný by totiž v systému tzv. referenčních

skupin nemohl mít úhradu nastavenou podle nejlevnějšího léku ve skupině, ale právě pro svou nenahraditelnost by musel mít nastavenou úhradu samostatně, a to zpravidla jako plnou úhradu bez doplatku.

Souvisí nedostatek léků v lékárnách s reexporty? Patrně souvisí volně. Mezi způsoby, jak se výrobci snaží reexportům bránit, jsou tzv. omezené distribuční modely. Dodávka přímo do nemocnice nebo přímo do konkrétní lékárny. Léky v takovém případě výrobce dodává prostřednictvím jednoho vybraného distributora, a to někdy jen do vybraných lékáren, například nemocničních nebo těch, které patří do řetězce onoho distributora. Tak ale dochází k diskriminaci lékáren i pacientů a je to zneužití tržního postavení výrobce a vybraného distributora, které se však bohužel dostatečně nepostihuje. Zákaz reexportu tento problém nevyřeší, protože jde o problém českého trhu, který nesouvisí s vývozem.

Jak tedy zajistit dostatek léků pro všechny pacienty za příznivé ceny? Náš systém je nastavený tak, že se léky nedostávají k pacientům od výrobce přímo, ale přinejmenším přes dva prostředníky. Z pohledu pojištěnce je žádoucí, aby léky hrazené ze zdravotního pojištění byly opatřovány napřímo, a to tedy tak, aby mezi výrobcem a konečným kupujícím, kterými jsou pojištěnci, daňoví poplatníci, bylo co nejméně mezičlánků. Přímým společným nákupem hrazených léků do lékáren a do nemocnic lze dosáhnout velkých úspor, neboť konkurenční boj o hromadně zadanou zakázku přiměje výrobce stlačit nabídkové ceny co nejblíže ke skutečným výrobním nákladům.

Přímý nákup omezí možnosti prostředníků, zejména distributorů, kteří by levně získané léky mohli vyvézt do dražších zemí, zejména bude-li vlastnictví hrazeného léku přecházet z výrobce rovnou na lékárnu či nemocnici, které reexportovat nesmějí. Protože například v Nizozemí tyto tendry na léky přinesly úspory v podobě až 90 % snížení cen pro tamní zdravotní pojišťovny, bylo by možné vzniklé úspory využít na výrazné zlepšení dostupnosti léčby pro vážně nemocné pacienty.

To je mé doporučení k tomuto zákonu. Předpokládám, že ve zdravotním výboru proběhne diskuse a snaha o to, upravit tento zákon do podoby, aby byl přínosem pro naše pacienty a pro náš zdravotní systém. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi a ptám se, kdo dál do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Ne. Pan zpravodaj? Ano. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Přece jen pár věcí závěrem. Jednak jako zpravodaj – nepadl zde návrh na zamítnutí, to je dobře.

Myslím, že celá řada otázek, které zde byly řečeny, je právě pro zdravotní výbor, takže věřím, že garančním výborem bude zvolen zdravotní výbor. Jenom pár věcí k některým připomínkám.

Pan doktor Skalický se zmínil o klinických hodnoceních a jejich odlivu. Opravdu zaznamenáváme odliv klinických studií nabízených našim nemocnicím a našim výzkumníkům. To jsou všechno zahraniční firmy, což je škoda. Pokud se

nepřizpůsobíme moderní době, to znamená personalizaci, genomickému profilování, genomickým bankám atd., tak rovněž budeme někde na kraji.

Dále – velmi dobře pan doktor Skalický řekl, že stoprocentní řešení neexistuje. To je opravdu těžké, reexport se nedá zakázat, protože je to volný pohyb zboží po Evropě. Zdůrazňuji stále to – mně v podstatě nevadí, jestli si dělají takový nebo onaký reexport, ale hlavně, a to je nejdůležitější, musí zajistit, aby léky byly k dispozici pro naše pacienty. Jinak je to celkem jedno. ,

Pak se mi velice líbila myšlenka týkající se risk-sharingu a cost-sharingu. To je opravdu zavedená metoda v zahraničí a je to takový sharing financování velmi drahých léků, například u nás v onkologii. Běžně to je v Itálii, kdy pojišťovna platí ten lék do určité spotřeby, do nějakého limitu, a to, co je nad ten limit, platí ta farmaceutická firma. Zajímavé je, že v zahraničí to jde, v Itálii to jde, ve Španělsku, ve Francii to jde. Proč to nejde u nás?

Pak ještě k tomu, co řekl pan poslanec Hovorka. Ano, s tím plně souhlasím. Příliš komplikovaný systém tvorby ceny. Představte si, že cena léku v Německu klesne, nebo naopak naroste, a u nás je pořád stejná. Nikdo to neřeší. Správní řízení je velmi zdlouhavé, problematické.

Dále pan poslanec Hovorka říká – reexporty poškozují farmaceutické firmy. Nebojme se, že by to farmaceutické firmy poškozovalo, prosím vás. Ony si velmi dobře hlídají, jaké mají možnosti prodeje a jaký prodej realizují u nás v naší zemi. Mají lepší data, než máme my.

Potom se mi líbilo to, že opravdu ten příklad s Homolkou a panem ředitelem Dbalým, že dělají nákupy léků bez výběrového řízení, to je prostě kompletně špatně. A s tím by se mělo něco udělat.

Závěrem – zbytek určitě vyřešíme ve zdravotním výboru. Podporuji to, aby novela byla předána zdravotnímu výboru k dalšímu řešení, a myslím, že v běžné době.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Jak konstatoval, návrh na zamítnutí nepadl. Nepadl ani návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Můžeme se tedy zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na výbor garanční? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování. Vzhledem k tomu, že jsem žádal o to, aby diskuse byly v předsálí, tak vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Já ještě spustím gong, a až se ustálí počet přihlášených, tak rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru? Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 411, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 411, z přítomných 132 poslanců pro 131, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh zemědělskému výboru jako dalšímu výboru. Má někdo jiný návrh? Ano, pan poslanec Svoboda, poté paní poslankyně Pastuchová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Navrhuji výbor pro evropské záležitosti vzhledem k problematice, kterou tento zákon řeší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, výbor pro evropské záležitosti. Pan kolegyně Pastuchová měla tentýž návrh, čili nehlásí se o slovo. Dobře.

Nyní tedy rozhodneme o přikázání dalším výborům. Organizační výbor navrhuje přikázat výboru zemědělskému jako dalšímu výboru.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 412, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zemědělský výbor. Kdo je proti? Děkuji vám. (Z pravé strany sálu se ozývá velký hluk, předsedající žádá o klid.)

Hlasování pořadové číslo 412, z přítomných 135 pro 46, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy návrh na výbor pro evropské záležitosti.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 413, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 413, z přítomných 135 pro 84, proti 16. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento tisk byl přikázán výboru pro evropské záležitosti jako dalšímu výboru. Lhůta k projednání nebyla navržena k prodloužení, takže nemáme o čem hlasovat. Mohu tedy ukončit prvé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím tento bod číslo 68.

Ještě než budeme pokračovat, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Mezi 17. a 19. hodinou se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny Augustin Karel Andrle Sylor, pan ministr Herman se omlouvá od 17.30 hodin z resortních důvodu a od 17.30 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Karel Pražák.

Podle schváleného pořadu schůze budeme pokračovat bodem

40.
Návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 393/ - druhé čtení

Požádám paní poslankyni Soňu Markovou a paní poslankyni Pavlínu Nytrovou, to je za navrhovatele a zpravodajku. Žádám paní kolegyni Markovou, aby se ujala svého úvodního slova ve druhém čtení. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, opět máme před sebou návrh Komunistické strany Čech a Moravy, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Je to tedy návrh zákona na zrušení tzv. karenční lhůty, tedy aby se zaměstnancům vrátily první tři dny náhrady mzdy v době nemoci. To si dlouhodobě přejí všichni zaměstnanci a i rozumná část zaměstnavatelů.

Přiznám se, že nerozumím nevstřícnému stanovisku vlády, která se tak trochu ohání tu nutnou shodou v tripartitě, tu vlastním, samozřejmě lepším návrhem. Tato situace ale trvá již třetí rok. Ani aktuální prosazování tzv. sick days, tedy možnost zůstat doma po určitý počet dnů v roce, většinou jsou to tři až pět dnů, bez újmy na platu nebo nutnosti brát si dovolenou, není podle našeho názoru řešením. Tento institut, který je doposud pouze dobrovolný, může být maximálně doplňkem zrušení karenční lhůty.

Komunistická strana Čech a Moravy podala před více než rokem 26. ledna 2015 vládě pomocnou ruku a předložila do Poslanecké sněmovny návrh na zrušení karenční doby. Při opozičním okénku návrh prošel prvním čtením a odolal návrhům na zamítnutí ze strany kolegů z ODS a TOP 09. Při projednávání ve výboru pro sociální politiku v říjnu 2015 pro něj sice nehlasovali ani zástupci a zástupkyně hnutí ANO, ale garanční výbor přijetí této novely zákona doporučil. Byl přijat komplexní pozměňovací návrh, který reagoval na všechny relevantní výtky a v tuto chvíli je legislativně naprosto správně.

Nyní tedy máme další opoziční okénko, v tom únorovém se tak nějak na naše opoziční návrhy nedostalo, a Komunistická strana Čech a Moravy opět usiluje o to, aby tento náš návrh zákona úspěšně prošel i druhým a třetím čtením tak, aby karenční doba, která je takovým reliktem zavedeným neblahým úsporným balíčkem vlády Mirka Topolánka, tedy od 1. ledna 2008, kdy byl přijat zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů, byla zrušena. Připomínám, že v roce 2004, kdy byla karenční doba poprvé zavedena, se vyplácelo 69 % redukované náhrady mzdy. Dnes jsme na 60 %, zaměstnavatelé tak získali 9 % a ještě k tomu tři dny bez náhrady mzdy. Není tedy ani důvod k dalšímu snižování odvodů, jak je v některých návrzích navrhováno.

Komunistická strana Čech a Moravy je přesvědčena o tom, že tento návrh zákona je krok správným směrem a pomůže především zaměstnancům s nižšími příjmy, a přiznejme si, že těch je bohužel u nás většina, sociálně slabým, především matkám, ale i otcům samoživitelům. Do budoucna dojde podle našeho názoru i k velmi

významným úsporám veřejných finančních prostředků ze zdravotního pojištění, protože lidé nebudou moci přecházet nemoci a roznášet je po svých pracovištích a zabrání se tím také následné dražší léčbě závažných komplikací spojených s přecházením nemocí.

Podle nedávného průzkumu tři čtvrtiny dotázaných Čechů chodí do práce, i když jsou nemocní, protože si nemohou dovolit výpadek příjmů. Dalších 10 % se z nemoci pořádně nevyléčí, protože se bojí o místo. 42 % si bere v případě nemoci dovolenou, a to víme, že není správné, protože dovolená je určená k jiným účelům než k léčbě nemocí. Ve 12 zemích Evropské unie není zavedena žádná karenční lhůta. V 11 zemích Evropské unie je obdobně jako u nás, ale v následných dnech je náhrada vyšší než u nás, tedy těch 60 %. V podstatě nikdo dnes není schopen jasně říci, jaké je procento těch, kteří institut nemocenské zneužívají, jak se o tom stále hovoří, ale je jasné, že v konečném důsledku nemocenskou vždy vypisuje lékař, který je odborníkem.

Já umím pochopit celkem odmítavé stanovisko kolegů z TOP 09 a ODS. Umím tak trochu pochopit i odmítavé stanovisko kolegů z ANO a KDU-ČSL. Ale přiznám se, že se mi dost těžce chápe lavírování kolegů a kolegyň ze strany sociální demokracie v případě karenční lhůty, a docela mě mrzí i slabá podpora našeho návrhu ze strany odborové organizace. Přes to přese všechno si vás dovoluji, vážené kolegyně a milí kolegové, poprosit o podporu našeho návrhu zákona ve druhém čtení. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupkyni navrhovatelů paní poslankyni Soně Markové. Konstatuji, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 393/2. A nyní žádám zpravodajku výboru pro sociální politiku paní poslankyni Pavlínu Nytrovou, aby nás informovala o jednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády... (Ve vládní lavici sedí pouze ministr Němeček) Vlastně vážený člene vlády, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych se zhostila funkce zpravodaje. Ve výboru pro sociální politiku byla tato problematika velmi podrobně diskutována. Nyní bych vás seznámila s usnesením výboru pro sociální politiku z 31. schůze konané dne 4. října k návrhu poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 393.

Výbor pro sociální politiku doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s návrhem na vydání zákona, který jsem výše uváděla, ve znění přijatého komplexního pozměňovacího návrhu, který je vložen do systému a je součástí usnesení. Myslím si, že tento pozměňovací návrh nemusím blíže zdůvodňovat a vysvětlovat, protože jednou z předkladatelek byl tento návrh zevrubně a široce vysvětlen.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a otevírám rozpravu, do které mám v obecné rozpravě přihlášeného pana poslance Ivana Pilného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, jak už jsem tady nedávno uvedl, česká ekonomika výrazně postupuje dopředu a dosahuje čísel, která jsou výrazně dobrá i pro Evropskou unii, zastáváme jedno z předních míst. Už při projednávání zákona, který do soukromých firem stále chce zavést třetinu zaměstnanců do dozorčích rad, jsem říkal, že je potřeba do této tendence hodit vidle. Tenhle pokus není nic jiného než další vidle, které tam směřují. Dopad na podnikatele je vyjádřen také ve stanoviscích. Nevím, kteří rozumní zaměstnavatelé se přikloní k tomuto návrhu, protože výrazně negativní stanoviska jsou od Hospodářské komory, Asociace středních a malých firem, stejně tak jako od Svazu průmyslu a dopravy.

Je jasné, že to, co se vlastně v průběhu zákona o karenční době stalo, že se výrazně snížilo zneužívání nemocenské a nevyvolalo to žádné epidemie. V důvodové zprávě, která je k tomuto zákonu, se říká, že vlastně podnikatelé budou mít velký benefit, protože se zamezí vzniku epidemií, a že to bude mít masivní vliv na případný úbytek produktivity, který by byl spojen s těmito epidemiemi. Žádné takové epidemie se v České republice nekonaly.

Dál bych chtěl říct, protože tady máme 2 mil. živnostenských oprávnění a 600 tis. živnostníků, z nichž většina si vůbec nemocenskou neplatí, protože si to prostě nemohou dovolit, musí pracovat. Stejně tak jako to zaměstnanci (zaměstnavatelé?) vyžadují od svých pracovníků.

Já se tady nebudu pokoušet přesvědčit předkladatele tohoto návrhu, aby ho stáhli nebo modifikovali. V návrhu například není vůbec vyčíslen dopad na státní rozpočet. Také tam není nic řečeno o tom, že se nám opět naplní čekárny lékařů. Už jsme je naplnili tím, že jsme zrušili regulační poplatky. Teď přidáme ještě ty, kteří budou chtít využívat nemocenskou. Ale rád bych apeloval na zbytek sněmovny, která má zdravý rozum, aby se připojila k návrhu, který hodlám podat v podrobné rozpravě, a to je návrh na zamítnutí tohoto zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému a nyní pan poslanec Jaroslav Zavadil v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové (obrací se na vládní lavice) – vláda tu není, takže nic. To už jsem řekl. Já také budu apelovat na zdravý rozum, a byť si vážím svého předřečníka kolegy Pilného, tak mám trošičku jiný názor na celou tu záležitost.

Tady nebyla řečena jedna věc. Když jsme před rokem 2004 zřizovali tenhle institut, tak se snížilo... (Odmlka se pro stálý šum v sále.) Můžu hovořit dál? Tak se snížilo pojistné z 3,3 % na 2,3 %. Prosím, tohle snížení znamenalo, že do kapes zaměstnavatelů, podnikatelů a celé téhle sféry šlo zhruba 14 mld. korun. To jsou čísla

naprosto nezpochybnitelná, ověřená a můžete si je ověřit. Přitom náklady, které byly spojené s tím, že se vyplácela zaměstnavatelská "odměna" za nemocenskou, tak v nákladových položkách, byť to není úplně přesně spočítané, a já už jsem požádal Ministerstvo práce, aby to ještě propočítalo, se mluvilo o čísle kolem 5 mld. korun. Kolem 5 mld. korun to stálo zaměstnavatele. Rozdíl mezi 14 a 5 miliardami, to si umí každý spočítat, je zhruba 9 mld., které tehdy přešly, a teď nechci říct do kapes, to by bylo laciné, ale prostě na tom ta zaměstnavatelská ekipa vydělala. Teď se nechci zabývat historií, co bylo, jak to bylo s Ústavním soudem, to všichni víme, nebudu to tady rozebírat, ale tohleto, tahleta čísla jsou pravdivá a je potřeba se nad nimi zamyslet.

Nemocenská, jestli se zneužívá, nezneužívá. V určité době, v roce 2004, 2005, jsme zjistili, že to byly tři kategorie skupin, které zneužívaly nemocenskou! Začnu od těch zaměstnanců. Ano, to byla jedna skupina. Lékaři byli druhá skupina. A třetí skupina byli zaměstnavatelé. Je pravda, že v té době, hlavně v době 2008, 2009, když byla krize, tak, a teď nechci použít slovo nutili, ale doporučovali svým zaměstnancům "běžte na nemocenskou" atd., atd., protože je možné tohoto institutu využít. Takže byly tři skupiny. Nebyli to jenom zaměstnanci. Buďme k sobě féroví!

Následně, když šla ekonomika nahoru, tak už tohle skutečně nenastalo v těch firmách, protože zaměstnavatelé potřebovali lidi a už jim nedoporučovali, aby šli na nemocenskou. A to, že se ty nemoci přecházejí – a teď se vůbec nechci bavit... (Odmlka pro hluk v sále.) Pane předsedající, já vás požádám...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče, ale myslím, že už se sněmovna zklidnila, můžete pokračovat.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Dobře. A teď se vůbec nechci bavit o tom, jestli přecházení chorob je z těch důvodů, že platy jsou takové, jaké jsou, a že řada lidí radši nemocenskou přejde a vezme si dovolenou atd. To bych velmi obtížně obhajoval. Ale prostě tenhle instrument, resp. tenhle fenomén tady je. Takže já se domnívám, že je potřeba mít opravdu zdravý rozum i ve vztahu na ta čísla, o kterých jsem mluvil.

A to, že zaměstnavatelé, Hospodářská komora, že jsou proti tomu, aby se karenční doba zrušila, to snad tady nikoho nemůže překvapit. Tomu já se nedivím. Kdybych já byl na této straně zaměstnavatelské, tak budu dělat to samé. Ale měl bych si aspoň férově přiznat, co jsem na tomhle získal. A devět miliard je neoddiskutovatelných.

To je všechno. Děkuji. (Potlesk některých poslanců zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zavadilovi. A nyní s faktickou poznámkou ještě pan poslanec Pilný. A potom řádnou. Ano. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom bych připomněl základní ekonomická pravidla. Zaměstnanost a veškeré benefity, které vyplývají pro

zaměstnance, jsou na základě fungující ekonomiky. Ta vytváří udržitelnou zaměstnanost, a ne obráceně. To, že ekonomika funguje, je samozřejmě zásluhou možná jistého úsilí vlády. Jistě je to i zásluhou všeobecného pohybu ekonomiky směrem vzhůru, ale je to především zásluha podnikatelů. Podnikatelé, kteří tady, jak bylo zmíněno, mají benefit řádově několik miliard, protože byla zavedena karenční doba, tak jenom bych chtěl říct, že tito podnikatelé vytvářejí to, co státní rozpočet rozděluje, a umožňují tedy především levé straně spektra, aby dávala velmi neuvážené volební sliby a ty peníze spotřebovávala takovým způsobem, že samozřejmě je to na hraně nebo za hranou populismu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byla faktická poznámka pana poslance Pilného. Nyní faktická poznámka pana poslance Opálky. Řádně přihlášený je pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych reagovat na pana předsedu hospodářského výboru. Ano, to je pravda. To, co se vytvoří v prvním a druhém odvětví, to je základ, co se přerozděluje i ve třetím odvětví a s čím může počítat státní rozpočet. Ale zaměstnavatel bez zdravých zaměstnanců by toho moc nevyprodukoval.

Rozumím tomu, když někdo hájí svůj zisk a nerad se toho zisku aspoň z části vzdává, ale není tak dávno, co platili zaměstnavatelé ne dva, ale tři týdny nemocenské. Já bych to dal na měsíc, protože do toho měsíce by se vyřešily aspoň ty krátkodobé. My jsme to vrátili zpátky na dva, ale při těch třech měsících nikdo nezkrachoval. A jestli ekonomika funguje na tomto principu, tak se potom ptám, jak je možné, že to funguje v Německu, kde platí zaměstnavatel rok 90 %, ne 60 %, a v případě uzavření kolektivních smluv 100 % náhrady ušlého výdělku. To je vše. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Opálkovi. A nyní pan poslanec Vilímec, řádně přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já jsem vystupoval již v prvním čtení k tomuto návrhu zákona. A také jsem dával návrh na zamítnutí. Teď mě předešel pan poslanec Pilný, takže mohu pouze se připojit pak k tomuto návrhu na zamítnutí v podrobné rozpravě.

Tady se používají určitá data. Ono se vždycky většinou vzpomíná to, co se tomu řečníkovi hodí. A to, co se nehodí, tak se většinou neuvádí. Ta karenční doba byla vlastně definitivně zavedena, nebudu se vracet do historie s těmi ústavními soudy, byla definitivně zavedena od 1. ledna 2009. A v této souvislosti je třeba ještě zmínit, že od 1. ledna 2009 došlo zároveň také ke snížení sazeb nemocenského pojištění. Je pravda, že zaměstnavatelé platili o jedno procento méně. Ale také se zrušila povinnost pro zaměstnance, ti platili 1,1 procenta, takže od 1. ledna 2009 přímo zaměstnanci

neplatí nemocenské. Od 1. ledna 2009 neplatí nemocenské pojištění. Takže je potřeba to vnímat, řekněme, v komplexní podobě.

Myslím, že je běžnou zásadou v těch pojistných systémech, to se netýká jen nemocenského pojištění, aby si prostě drobné újmy nesl pojištěnec sám. A (nesrozumitelné) systémy pojišťuje pouze od škody nějakého většího nebo určitého rozsahu. Takto to bylo nastaveno.

Když jsem návrh zákona pročítal, tak je v odůvodnění neuvěřitelně stručný. Tam vlastně celkem nic není. Myslím, že to neodpovídá významu té změny, pokud by byla provedena. To, co se stalo v sociálním výboru, tam byl načten komplexní pozměňovací návrh, který vlastně je úplně shodný s tím původním návrhem, pouze původní návrh neřešil otázky navazujících zákonů, takže komplexní návrh jaksi řeší teď i novely příslušných zákonů, jinak je to úplně totožné.

Chtěl bych také upozornit na to, že v zásadě před rokem 2009 platilo, že za první tři dny nemoci příslušelo nemocenské ve výši 25 % vyměřovacího základu. V zásadě pokud by byl schválen tento návrh zákona v podobě, jak byl předložen, a žádné asi jiné pozměňovací návrhy se nechystají, tak by zaměstnavatelé i za ty první tři dny museli platit 60 % vyměřovacího základu po redukci. Takže to by bylo samozřejmě obrovské zatížení zaměstnavatelů.

Paní navrhovatelka zde mluvila o tom, kolik nedoléčených pacientů si musí brát dovolenou. Nechci polemizovat s těmi údaji, s těmi statistikami. Mohl bych nabídnout také další statistiky. Protože jenom v těch prvních pěti letech počet ukončených případů dočasné pracovní neschopnosti v zásadě se snížil téměř o polovinu. To je také potřeba říci. Je také potřeba říci, že klesl i výrazně počet prostonaných kalendářních dnů. Teď tady nechci debatovat o tom, jestli se to zneužívalo, využívalo a podobně. V každém případě ten efekt, který byl spojen se zavedením karenční doby, je podle mého soudu nezpochybnitelný a jakákoli snaha o zrušení karenční lhůty je samozřejmě věc populární ve vztahu k zaměstnancům, ale výrazným způsobem by poškodila zaměstnance (zaměstnavatele?). To myslím nikdo, nebo aspoň z těch pravicových politiků nikdo nechce, protože ti zaměstnavatelé vytvářejí samozřejmě ten produkt, který se pak rozděluje.

Nebudu opakovat to, co tady zaznělo z úst i pana předsedy Pilného. Důvodová zpráva vlastně vůbec neuvádí, jaký by to mělo dopad do státního rozpočtu a podobně. To myslím, že je také vada tohoto návrhu zákona. A nepodařilo se to změnit ani v průběhu jednání na výborech. Tam v zásadě hlasovali sociální demokraté se zástupci Komunistické strany Čech a Moravy, proto neprošlo to zamítnutí a proto byl návrh v té komplexní úpravě doporučen z výboru. Ale mám takový pocit, že kdyby tam bylo trochu jiné složení, protože na pravé straně chyběli poslanci, tak že by tomu bylo přesně naopak.

Za Občanskou demokratickou stranu, za pravicovou opozici, jsem jednoznačně proti tomu, aby se ta karenční lhůta rušila, a připojuji se k panu poslanci Pilnému v podrobné rozpravě k jeho návrhu na zamítnutí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vladislavu Vilímcovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Miroslava Opálky. Zatím poslední v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Dvě poznámky k vystoupení pana kolegy Vilímce. Jestli je pravda, že komplexní pozměňovací návrh je stejný téměř jako ten předložený, tak když se podíváte na sněmovní tisk 393/0, tak návrh zákona je na stránku jedna. Když se podíváte potom na usnesení výboru, to je tisk 393/2, tak komplexní pozměňovací návrh má sedm stran. Takže jenom z toho obsahu už je jasné, že to nemůže být totožné.

Co se týká vlivu na státní rozpočet, samozřejmě tady vyplácí zaměstnavatel, takže ten vliv je pouze u státních zaměstnanců. U státních zaměstnanců víme, jak to chodí. U ozbrojených složek mají plnění celý měsíc plné. U úředníků je tady kolizní volno až pět dnů. U poslanců, senátorů atd. – kdo z vás si vyplnil nemocenský lístek? Někteří tady chybí dlouhodobě, takže to je úplně jiná kasta, která nemusí mít nemocenské.

A co se týká příjmů státního rozpočtu, tak v roce 2014 téměř 4 miliardy přebytek, v roce 2013 téměř 5 miliard přebytek, v roce 2012 přes 5,5 miliardy přebytek. Takže se vrátíme jenom k systému, který byl, a možná tedy nějaká koruna. Ale za to zdraví lidí to určitě stojí. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Ptám se, jestli je ještě někdo do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Paní kolegyně Marková ano. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Ještě jednou děkuji za slovo. Já jenom velmi krátce. Děkuji za diskusi, která tady byla. Byla samozřejmě v rámcích, které jsou očekávány. Je jasné, že tento návrh zákona je ve prospěch zaměstnanců. Tady docházelo k tomu, že jsme si pletli zaměstnance a zaměstnavatele. Je to ve prospěch zaměstnanců. Je jasné, že to jde na úkor zaměstnavatelů, s tím, že ale ty kompenzace už v minulosti byly. Ten zisk vytvářejí skutečně ti zaměstnanci pro toho zaměstnavatele, to je snad jasné. A ten zisk, když to řeknu velmi zjednodušeně, že bez těch zdravých zaměstnanců a zaměstnankyň by ten zisk asi nebyl úplně takový. To je také jasné.

A jenom panu kolegovi Pilnému prostřednictvím pana místopředsedy. Ta karenční lhůta a vůbec to zrušení karenční lhůty není žádný pouhý výmysl pouze Komunistické strany Čech a Moravy. Pokud vím, tak toto opatření bylo i v koaliční smlouvě a ve vládním programu, byť poněkud alibisticky podmíněno shodou v tripartitě, i když to bylo asi trošku záměrně, protože zaměstnavatelé jako celek rozhodně nebudou asi nikdy souhlasit s tím, aby bylo z jejich odebráno. Ale není to pouhý výmysl KSČM.

Takže je jasné, že budeme muset rozhodnout ve třetím čtení hlasováním. A já vás všechny poprosím o to, abyste našemu návrhu, vy, kteří myslíte na zaměstnance a zaměstnankyně, abyste pro tento zvedli ruku a nepodpořili zamítnutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní zpravodajka má zájem. Prosím.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Velmi krátce. Jak tady bylo uvedeno, tak skutečně v programovém prohlášením vlády je, že vláda podporuje zrušení karenční doby, ale za podmínky, za podmínky dohody v tripartitě, dohody všech sociálních partnerů. Myslím si, že tato problematika není černobílá. Je třeba se na ni dívat z několika úhlů pohledu a svým hlasováním ve třetím čtení každý z nás dá najevo, jaké má priority a kde se staví víc na kterou stranu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní zpravodajka mě jistě kontrolovala. Návrh na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání nepadl, takže můžeme zahájit podrobnou rozpravu. První je přihlášený pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já samozřejmě přednáším návrh na zamítnutí tohoto zákona a je to i z důvodů, že tady bylo řečeno, že zisk vytvářejí zaměstnanci. Ptám se tedy, na co potřebujeme zaměstnavatele? (Veselost v řadách poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pilnému. Kdo dál do podrobné rozpravy? Pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, jak jsem avizoval v obecné rozpravě, také se připojuji k panu poslanci Pilnému a dávám také návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. (Slabý potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je návrh, který se hlasuje na začátku třetího čtení. Pokud nikdo další do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě. Paní navrhovatelko? Paní zpravodajko? Není tomu tak. V tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Končím bod č. 40.

Ještě přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to paní poslankyně Květy Matušovské, která se od 18 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů omlouvá z dnešního jednání.

Dalším bodem našeho jednání bude bod

37.
Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení

Paní kolegyně Langšádlová už je přítomna. Pan kolega Martin Novotný jako zpravodaj hospodářského výboru není. Hospodářský výbor změnil zpravodaje? Vidím kolegu Berkovce, že je připraven. Pan kolega Berkovec je za veřejnou správu, ale garančním výborem byl výbor hospodářský. Pan kolega Novotný...? Může kterýkoliv jiný ze zpravodajů sledovat rozpravu. Máme dostatek zpravodajů, ale samozřejmě stanovisko hospodářského výboru může zaznít. Pokud není kolega Novotný, požádám kolegu Berkovce, aby sledoval rozpravu jako zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Pokud není kolega Novotný, požádám předsedu výboru, aby jednání výboru odůvodnil. Ale nyní bych požádal zástupce navrhovatelů paní poslankyni Helenu Langšádlovou, aby uvedla tento tisk ve druhém čtení. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Hezký podvečer. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si uvést novelu zákona o regulaci reklamy, která je ve druhém čtení. Protože od prvního čtení uběhl již rok a půl, dovoluji si krátce připomenout obsah návrhu.

Novela reflektuje nutnost vytvoření legislativní úpravy prozatím neupravené problematiky, a to šíření reklamy zejména v provozovnách a na veřejně přístupných místech pouze v cizím jazyce. Předkladatel novely zákona o regulaci reklamy nemá v úmyslu šíření reklamy v cizím jazyce v žádném případě zakázat, ale pouze stanovit pro šíření cizojazyčné reklamy zákonné podmínky. Stávající legislativní stav totiž nedovoluje řešit tuto oblast vydáváním obecně závazné vyhlášky v rámci samostatné působnosti nebo nařízením obce v rámci přenesené působnosti, to znamená, že neumožňuje využít legislativní nástroje na lokální úrovni. Z tohoto důvodu byl podán návrh na novelu zákona o regulaci reklamy, který nově řeší zmocnění k vydání obecně závazného předpisu obce nařízením, jímž by obec mohla problematiku šíření cizojazyčné reklamy na svém území v provozovnách a na veřejně přístupných místech regulovat individuálně sama dle místních podmínek. Obec by se sama rozhodla, zda možnost vydání nařízení s cílem regulace šíření reklamy v cizím jazyce využije a v jakém rozsahu.

Samozřejmě že obce se především snaží vždycky s podnikateli dohodnout a měla by to být první forma, ke které by měly přistoupit. Podle vyjádření Svazu měst a obcí České republiky se problém šíření reklamy pouze v cizím jazyce vyskytuje v řadě měst, a to zejména v pohraničí. K podpoře návrhu novely zákona o regulaci reklamy se kromě Svazu měst a obcí České republiky připojili i představitelé zejména hl.

města Prahy, Karlových Varů, Hradce Králové, Přerova, Havířova, Děčína, Jihlavy a Mariánských Lázní.

Navrhovaná právní úprava v žádném případě nezakazuje ani neomezuje komerční projevy reklamy, rovněž se nejedná o omezování svobody projevu nebo svobody podnikání zákazem šíření reklamy v cizím jazyce, ale pouze o stanovení zákonných podmínek jejího šíření současně s významově totožným českým textem. Naopak tím, že bude u cizojazyčné reklamy uveden i totožný český text, může dojít u některých podnikatelů i k rozšíření počtu zákazníků o české občany.

Na jednání hospodářského výboru, který je garančním výborem, byl přijat dne 4. 9. 2015 pozměňovací návrh, který jsem předložila za předkladatele. Tento pozměňovací návrh reflektuje aktuální podobu zákona o regulaci reklamy, který byl v době projednávání sněmovního tisku 157 pozměněn vládní novelou, sněmovní tisk 363, jež prošla v legislativním procesu dříve než náš návrh. Dále pozměňovací návrh reflektuje opodstatněné námitky z vládního stanoviska. Prosím o podporu zmíněného pozměňovacího návrhu přijatého hospodářským výborem při projednávání třetího čtení.

Návrh zákona projednal dne 7. 10. 2015 i výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde byl schválen.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Langšádlové. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu, iniciativně tento návrh projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 157/2 až 5. Prosím tedy, aby se slova ujal předseda hospodářského výboru namísto zpravodaje Martina Novotného a informoval nás o projednání v hospodářském výboru, případně pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hospodářský výbor projednal tento poslanecký návrh a vydal k němu usnesení ze dne 2. září 2015. Toto usnesení je uloženo jako sněmovní tisk 157/4. Má asi dvě stránky. Obsahuje pozměňovací návrh paní poslankyně Langšádlové. Pokud byste měli zájem, tak tyto dvě stránky, které přesně popisují pozměňovací návrh, mohu přečíst, ale jinak odkazuji na sněmovní tisk 157/4.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Prosím, aby se nyní slova ujal zpravodaj pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Stanislav Berkovec a informoval nás o projednání návrhu ve výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám příjemný podvečer. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením č. 135, ke kterému dospěl výbor pro veřejnou a regionální rozvoj na své 30. schůzi 7. října 2015.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 30. schůzi po informaci přednesené paní Mgr. Helenou Langšádlovou, poslankyní Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a po zpravodajské zprávě Mgr. Stanislava Berkovce a po rozpravě přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 157 projednat a schválit v předloženém znění. Toto usnesení je pod č. 157/5.

Děkuji za vaši vzácnou pozornost a také za podporu této novely zákona o regulaci reklamy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Berkovcovi. Otevírám obecnou rozpravu, vidím pana předsedu klubu ODS Zbyňka Stanjuru. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nedělám to úplně rád, ale já považuji tento návrh zákona za úplně zbytečný. Velmi často kritizuji vládní návrhy zákona, které považuji za zbytečné, a v tomto případě i tento návrh zákona považuji za zcela zbytečný. Jestli má být úmyslem tohoto zákona bojovat s ruskými nápisy v Karlových Varech, což si myslím, že ano, možná se pletu, tak si myslím, že tu nevolíme dobrou formu, a už vůbec ne zákonnou.

Jestli říkáme, a my jako pravicová strana říkáme, že to je především věc toho podnikatele, té firmy, toho živnostníka nebo velké společnosti, jakou formu reklamy volí, jaký jazyk pro tu svou reklamu volí, tak si myslím, že se toho máme držet a nemáme to regulovat zákonem. Jinak je to podle mého názoru zbytečný byrokratický zásah do podnikání. A pokud se někomu nelíbí, a já to chápu, že se to nedočte v češtině, co v tom obchodě nebo v restauraci nabízejí, ať tam nechodí. Dá se hlasovat tím, že tam neutrácím své peníze. Takhle jednoduché to prostě je. A mně to přijde jako zbytečné. Možná by nám ti, kteří obhajují tento návrh zákona, řekli, co se vlastně stane, když to schválíme, v čem bude ten život lepší. Já si myslím, že úplně v ničem. Možná na základě toho budou města přijímat vyhlášky a bude to někdo chodit kontrolovat a budou nějaké sankce. Já tomu úplně nerozumím.

Když to vezmeme naopak, když naši občané vycestují do zahraničí, a vůbec do lokalit, kam jezdí poměrně dost Čechů, tak vždycky přivítají, pokud tam dostanou nějakou informaci v českém jazyce. Samozřejmě ti, kteří nejsou jazykově vybavení, a že jich není málo. A my najednou říkáme, že chceme podporovat turistický ruch, chceme, aby k nám jezdili, a současně říkáme: No dobře, no ale ta reklama bude v českém jazyce. Já vím, že takhle úplně není, ale vždycky ty začátky jsou takové umírněné a pak se to stupňuje, ty požadavky. Tak já prostě musím dát návrh na zamítnutí ve třetím čtení.

Možná budeme v menšině, ale skutečně je to zbytečný návrh zákona, který podle mě do naší legislativy nepatří. A pokud chceme, aby se to nějak změnilo, tak říkám, tak ať změní spotřebitelé a zákazníci své chování, a myslím, že podnikatelé se přizpůsobí, když zjistí, že pokud jim jejich zákazníci nerozumí, tak tam logicky nechodí, nenakupují a neutrácejí své peníze. To je mnohem lepší cesta než přijímat návrh zákona o regulaci reklamy. Ale (nesrozumitelné) novela zákona o regulaci reklamy v jiném než českém jazyce. Co jiného to je než takhle. Takže když tak aspoň

nazývejme věci pravými jmény. Říkáte někteří, že se vám to nelíbí, já to třeba částečně sdílím, ale nemyslím si, že k tomu potřebujeme zákon. To skutečně ne.

Takže přestože bych měl ctít nějakou opoziční loajalitu, tak mi to nedá, abych tento návrh nepřednesl, a se svými kolegy, zejména s TOP 09, abych se o tento návrh zákona urputně přel, protože si myslím, že pravdu máme my a ne oni. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě faktická poznámka pana poslance Pilného, potom paní navrhovatelka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl připojit k názoru pana poslance Stanjury také z toho důvodu, že Česká republika je na 27. místě z 28. zemí v eGovernmentu. Jeden z důvodů, proč to tak je – vytváříme legislativní špagety, novely novel, a přijímáme zákony, které jsou naprosto zbytečné. Pokud cílem tohoto zákona je omezit ruskou reklamu v Karlových Varech, považuji to za výstřel z kanonů na vrabce, který ho ani netrefí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní poslankyně Langšádlová za navrhovatele.

Poslankyně Helena Langšádlová: Já jenom velmi krátce. Je bezpochyby to, že kdyby byly jiné cesty, jak by to města mohla řešit – ano, je to připraveno ve spolupráci s Karlovými Vary, ale také to podpořila řada dalších měst, kde i vy máte zastoupení. A kdyby ta města dokázala vlastně tuto situaci, kdy tam na mnoha ulicích už nejsou jiné než cizojazyčné nápisy, řešit sama a kdyby podnikatelé byli vstřícní v přirozeném řešení, přirozené dohodě, tak bych rozhodně něco podobného nenavrhovala. Nejedná se o žádné plošné řešení, nejedná se o nějakou legislativu, která by měla dopad celostátní. Tam opravdu jenom v těch případech, kde se situace poněkud vymkla z ruky, jenom v těch případech, kde ta obec vidí, že není jiné řešení, tak ano, měla by rada možnost vydat nařízení. Já si nemyslím, že by to byla tak zásadní přeregulace, která by nám tady jakkoliv cokoliv omezila, protože opravdu vedle českých nápisů by nadále byly ty cizojazyčné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Teď mám tři přednostní práva. Pana zpravodaje pana kolegy Berkovce, potom předsedy klubu ODS a potom předsedy klubu TOP 09. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Berkovec: Vážený pane předsedající, vážení kolegové a kolegyně, já bych jenom rád podotkl, že to v žádném případě není namířeno proti odstranění ruských nápisů v Karlových Varech. Ten zákon obecně je tady proto, nebo návrh novely zákona, aby odstranil diskriminaci českých občanů v České republice. Já když teď řeknu "Ný chao cáj tien", tak samozřejmě, přátelé, meziparlamentní skupina přátel Čínské lidové republiky ví, ale třeba občané Prahy nevědí a účelem

toho návrhu zákona není odhánět je jenom proto, že nerozumí, ale naopak komunikovat, tzn. odstranit nadužívání pouze cizojazyčné verze. O nic jiného nejde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, nyní předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, poté pan předseda klubu TOP 09 František Laudát. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak možná by si podporovatelé toho zákona mohli ujasnit, jestli je to obecné, nebo jenom pro někoho. Paní navrhovatelka říká, že to využije jenom někdo, že to konzultovali v Karlových Varech, a pan zpravodaj říká, že to bude obecné. Co budeme dělat s nápisem Fast food, který se velmi často používá a nepřekládá se jako rychlé občerstvení? Mysleli jste i nato? To není rusky, je to takový anglicismus, není jediný, který se v češtině ujal. A ta slova prostě fungují a fast food je zcela běžně používaný a vidíte to a nemáte k tomu to rychlé občerstvení.

A mě vadí to pokrytectví. Já si myslím, že správný počet vyhlášek města je co nejmenší, a čím menší, tím lepší. Vzpomeňme si na vyhlášky, které se používaly jako módní vlna. To vrcholilo tak před třemi čtyřmi lety, jak města přijímala vyhlášku o zákazu popíjení alkoholických nápojů na veřejnosti. Takhle se to jmenovalo. Ve skutečnosti to byla vyhláška, aby bezdomovci nebyli vidět na viditelných místech měst. Takhle přesně to bylo. Jmenovalo se to úplně jinak, říkalo se tomu, že to je o zabránění popíjení alkoholických nápojů na veřejnosti, načež města, která to vydala, musela říkat: výjimka, máme městské trhy a máme vánoční trhy a máme velikonoční trhy a máme tady sportovní akci, a je to jedna výjimka za druhou, místo aby řekla: máme problém s tím, že bezdomovci jsou před radnicí, chceme to nějak řešit, tak jsme si vymysleli zákaz popíjení alkoholických nápojů. Připomíná to trochu ty papírové pytlíky v Americe, že? Když to máte v pytlíku, tak to nikdo nepozná. Tohle je taky cesta špatným směrem.

Tak mi zkuste odpovědět, co budete dělat s fast foody? Pak bude provozovatel toho fast foodu porušovat zákon, protože bude mít jenom fast food? No nebude. Já nevím, jak se to řekne rusky, to tedy fakt nevím, a už vůbec nevím, jak se to řekne čínsky, ale těch anglických názvů se ujalo poměrně hodně, zejména v té oblasti, o které mluvil pan předseda hospodářského výboru, v té oblasti eGovernmentu a IT systémů se používají anglické výrazy zcela běžně. Tak jenom – já s tím přirovnáním, co řekl pan poslanec Pilný, v zásadě souhlasím. Ale mezitím byly sankce k Rusku a rubl má nižší hodnotu a těch ruských turistů ubylo i v těch Karlových Varech, takže než jsme se k tomu dostali, jak máme ta opoziční miniokénka, nebo mikrookénka – to je vzkaz pro pana předsedu Sklenáka. Zas bude příště říkat, jak dali opoziční okénko, aby pak 3,5 hodiny se projednávaly vládní návrhy zákona. Já už jsem šeptal ministru zdravotnictví, jestli resort zdravotnictví se považuje za opoziční. Já ho tak nepovažuji. Ale dostali jsme 90 minut, čtyři opoziční kluby na svoje návrhy, které tady leží rok a víc.

Takže v tomto opozičním mikrookénku přesto si myslím, že ten návrh není dobře. A zkuste mi říct, jestli to platí obecně, jak říkal pan zpravodaj, nebo jenom ve

vybraných městech. A skutečně si myslím, že znova to je pravomoc, kterou města a obce nepotřebují, a to jsem byl osm let primátor hrdého slezského města a uměli jsme žít i s tím, že jsme tuto vyhlášku neměli a neměli jsme ani vyhlášku o zákazu popíjení alkoholických nápojů na veřejnosti a mnohé jiné vyhlášky. Znám jedno nejmenované město ve svém Moravskoslezském kraji, kde mají vyhlášku, která trestá zahrádkáře a majitele trávníků, pokud málo často sekají svou trávu na svém privátním pozemku. A já naopak jsem pro to, abychom to nechali přirozenému běhu – a aby obchodníci... Pokud to tak vadí těm lidem, tam nenakupují a ten obchodník zkrachuje a bude to takhle jednoduše vyřešeno.

Naopak bychom mnohem častěji měli používat tam, kde zasahuje veřejná správa, například ve veřejné dopravě, anglické názvy. Já jsem si například v pražském metru nikdy nevšiml, že by bylo next stop, a to v Asii si přečtu. Mají tam sice jejich čínské znaky, ale také si tam přečtu v angličtině, kdy bude příští stanice. Takže tohle je věc, kde můžeme naopak ulehčit život turistům v ČR, aby se sem vraceli a aby své peníze utráceli u nás, a ne tímto návrhem zákona. Dobře, obec to vydá a co bude dál? Budou chodit městští strážníci a budou dávat pokuty? Majitel řekne ja něpanimaju a pokutu buď zaplatí, nebo nezaplatí. Já prostě nevím.

Zkuste mě přesvědčit nějakým pádnějším argumentem. Protože vy říkáte, že to je nápad z Karlových Varů, tomu já rozumím, ale přesto si myslím, že naše legislativa, náš právní řád žádný takový návrh zákona nepotřebuje. Nebo nám zkuste popsat, když to bude fungovat, co se vlastně zlepší, jak se to bude pokutovat, jak se to bude vymáhat, kolik to bude stát úředních sil, a je jedno, jestli to je státní správa, nebo samospráva.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi a nyní předseda klubu TOP 09 František Laudát, poté ještě zástupce navrhovatelů. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Směrem k panu předsedovi klubu ODS. Já vám tady nebudu dělat přednášku, že trošku netušíte, že z 90. let minulého století jsme se posunuli někam jinam a že jsou věci, které si asi zasluhují nějaký přístup. Jsme v ČR a myslím si, že je normální, že by se tady měli lidé cítit jako doma, a jestliže sem tam někde, a je to na vůli samosprávy, cítí, že se tam někdo naváží a snaží se tam vnucovat své pořádky... Vy tady velmi brojíte proti migraci, tak to dělejte důsledně.

Směrem k panu předsedovi Pilnému, kterého si jinak vážím. Byl bych rád, kdyby ta samá stanoviska, byť občas se v rámci možností a v mezích mírného pokroku vymezujete proti některým ať už levičáckým návrhům, a vaše hnutí je velmi podivné. Já jsem tady několikrát úporně prosil, abyste nepřidávali zcela nové zákony, které jsou úplně zbytečné. Tohle je novela stávajícího zákona, anžto jak vás tak pozoruji, tak vaše hnutí je v pondělí, v úterý, bych řekl, velmi pravicové. To se ani neschvalují žádné zákony, maximálně od úterka první, výjimečně druhé čtení. Ve středu jste středoví, takže člověk neví, a to už je třetí čtení, co od vás čekat. A čtvrtek, pátek jste levicoví. Hodně zákonů se ve třetím čtení schvaluje v pátek, takže podle toho to také vypadá, tudíž jste levicové hnutí.

Já si myslím, že tady není namístě, a poprosil bych pana předsedu ODS, aby se přece jenom někdy, když mluví, už také trošku zamyslel, že jeho projevy jsou, tak jak tady předvedl, zbytečně redundantní. A on jako informatik ví dobře, co je redundance. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Teď mám dvě faktické poznámky, a to pana poslance Stanjury a pana poslance Pilného. Pak je řádně přihlášená zástupkyně navrhovatelů. Prosím, máte slovo k faktické poznámce, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pro pana předsedu poslaneckého klubu TOP 09 prostřednictvím pana místopředsedy. Za prvé, nejsem předseda ODS, máme lepšího předsedu ODS, než bych byl já. Za druhé vím, co to je redundantní, ale někdy také platí, že opakování je matka moudrosti. Místo abyste použili nějaký solidní argument, proč je to dobře, tak říkáte, že mluvím zbytečně. Když poslouchám tu reakci, tak bohužel máte pravdu. Mluvil jsem zbytečně. Já jsem myslel, že se nad tím zamyslíte. A vyčítat nám, kteří se nebojíme používat slovo jako vlastenec, národní zájmy, zájmy ČR, nám kteří nejsilněji hájíme naše národní zájmy proti eurofederalistům a eurohujerům, je poměrně úsměvné. To skutečně není pravda.

Ale tohle je oblast privátního podnikání a tam stát nemá zasahovat. Příště budete říkat, který fond tam má být, který jazyk má být větším písmem, který má být první, který má být druhý a který má být třetí. K čemu to je? K čemu to je? Zkuste mi říct, pane předsedo, ne prostřednictvím, ale přímo přes mikrofon, k čemu je to dobré. Já jsem přesvědčen, že dneska trošku suplujeme práci vládních poslanců. Vidíte, jak jsme zodpovědná opozice. Navrhli jsme zamítnutí opozičního návrhu KSČM, protože ten je úplně špatný, a navrhujeme zamítnutí opozičního návrhu TOP 09, který je zbytečný. Je tedy mnohem méně škodlivý než ten předchozí návrh zákona, když už tak rozdávám opozičním stranám, abych byl spravedlivý. To je mnohem horší návrh. A to, že to vůbec máme ve druhém čtení, je tedy vina sociálních demokratů, kteří teď nevědí, jak z toho ven, protože slíbili zaměstnavatelům, že to moc podporovat nebudou, ale kdyby se k nám připojili v prvém čtení, k nám a k poslancům hnutí ANO a TOP 09 –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, přihlásil jste se k faktické poznámce, prosím...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na to jsem úplně zapomněl a děkuji za připomenutí. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím. Nyní tedy ještě pan poslanec Pilný také k faktické poznámce a poté předseda klubu KSČM Pavel Kováčik také k faktické poznámce. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem velice rád, že se konečně ve Sněmovně objevila pravicová strana. Po tom, co byl do druhého čtení

propuštěn zákon, který dává třetinu zaměstnanců do dozorčích rad u soukromých podniků, který byl propuštěn také hlasy TOP 09 a ODS, jsem nabyl dojmu, že pravicová strana tady není. Jsem rád, že aspoň jedna se objevila, je to ODS a děkuji za to.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Pilný, který dodržel čas k faktické poznámce. Nyní tedy pan poslanec Kováčik také k faktické poznámce a kolega Stanjura se hlásí ještě jednou. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, už jsem se bál, že tady dneska bude nuda. Není. Mě velmi těší, že konečně se ozval pan předseda klubu ODS s kritikou komunistického návrhu na ono placení prvních tří dnů nemocenské, tedy na návrat toho, aby se platily první tři dny nemocenské, tak jako tomu kdysi bývalo, to znamená na návrh, který je výrazně prozaměstnanecký, na návrh, který, jak již bylo řečeno, je i součástí koaliční dohody, byť s podmínkou. A skoro bych řekl, že to, že pan předseda Stanjura tady opakovaně řekl, že způsobili zamítnutí tohoto návrhu, že je velmi špatný, že jej kritizují od počátku, tak pro nás to zní jako pochvala a jsme přesvědčeni, že to děláme doopravdy dobře. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi. Prosím i ty, kteří mají přednostní právo, aby své diskusní příspěvky vedli k věci. Nyní pan předseda Stanjura zase k faktické poznámce. (Posl. Kováčik: To bylo k věci.) Já to chápu, ale... Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom pro pořádek, reaguji podle jednacího řádu na vystoupení pana předsedy hospodářského výboru pana poslance Pilného.

My jsme to nepodpořili. Podívejte se na sjetinu. My jsme s vámi nehlasovali pro zamítnutí. My jsme snížili kvorum, ať si to rozdáte se svými koaličními partnery sami, že vám ten zápas nebudeme pískat. Ale jasně jsem v rozpravě říkal, a na tom se nic nezmění ani ve druhém čtení, že my nejsme v žádném případě pro to, aby v soukromých společnostech stát nařizoval, jaké má být složení dozorčích rad. Byli jsme to my za naší vlády, za naší sněmovní většiny, kdy jsme to z toho zákona dostali. Na tom se nic nezměnilo.

A když jsme debatovali o tom návrhu zákona, já jsem jenom poctivě popsal, o co vlastně jde – že je to obava některých vládních stran z přílišného vlivu ministra financí ve státních podnicích. A vůbec nešlo o to, a myslím, že to vědí i navrhovatelé, aby to bylo v soukromých firmách. A jestli to projde, tak ne našimi hlasy. Budeme určitě proti.

Jinak musím říct, že ocenění z vašich úst, že jsme pravicová strana, mě těší, a na tom se fakt shodneme a máme takových pět minut pravdy ve Sněmovně. A já jsem pro, že aspoň máme pět minut pravdy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Stanjura. Nyní faktická poznámka zpravodaje pana kolegy Berkovce a pak faktická poznámka pana poslance Fiedlera. A paní kolegyni Langšádlovou s řádnou přihláškou eviduji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Berkovec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já jsem tady v žádném případě nechtěl vyvolat přestřelku otevřeným opozičním windows. Chtěl jsem jenom naznačit, že jde opravdu o to, pokud se objeví jednostranně cizojazyčná reklama, aby byla opatřená českým překladem.

Já jsem teď v pátek oddával jeden pár v našem královském městě Slaný. On byl původem Maďar, ukrajinské občanství, nevěsta také, a tam prostě musí být oficiální překladatel s kulatým razítkem. Přesně tohle my chceme pro občany České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer. Děkuji panu kolegovi Berkovcovi. Další faktická poznámka pan kolega Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Opravdu jenom faktická poznámka. Jsem poněkud zděšen tím, že opoziční poslanci tu opoziční škvírku využívají k vzájemné přestřelce. Mrháme tady časem, který jsme dostali k dispozici. Řešíme tady dozorčí rady. Proboha, mějte rozum a pojďme dál.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní paní navrhovatelka.

Poslankyně Helena Langšádlová: Jenom velmi krátce. Určitě pan kolega Stanjura, prostřednictvím pana předsedajícího, najde odpovědi na většinu těch otázek, které tady zazněly, i v tom návrhu, jak by se postupovalo.

Ale chtěla bych říct – vy jste se odvolával na přirozený běh. Tím přirozeným průběhem se právě dostaly Karlovy Vary do toho stavu, v jakém jsou. Tam opravdu ze strany města opakovaně byla velká snaha dojít k nějaké dohodě, dojít k nějakému společnému řešení. A já si vůbec nemyslím, že je jedno, jak vypadá veřejný prostor. Já bych si také velmi přála, aby to šlo bez úpravy, která byla položena na zákonech. Opravdu si myslím, že by bylo vždycky lepší, aby došlo k dohodě, ale bohužel to tak v mnoha případech není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje, případně paní navrhovatelky. Není zájem. Neeviduji návrh na vrácení garančnímu výboru k novému projednání.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které se jako první hlásí pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak aby to bylo legislativně správně, v podrobné rozpravě navrhuji zamítnutí zákona ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Eviduji tento návrh. Táži se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní navrhovatelce i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

113.
Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 557/1. Nyní prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Teď vyzkoušíme pravicové názory poslanců hnutí ANO. Myslím, že teď je pravý čas.

Ten návrh je tady poměrně dlouho. Byl rozdán poslancům 23. července loňského roku a je velmi jednoduchý. Má jenom dva články. Jeden bychom museli změnit, to je účinnost od 1. ledna 2016, což určitě nestihneme.

My navrhujeme jednoduše zrušit jednu komplikovanou, byrokraticky náročnou daň, která nemá žádný velký význam pro státní příjmy. Když se podíváte – myslím, že včera nebo předevčírem hrdě v tiskové zprávě Ministerstvo financí vyhlásilo výsledky hospodaření státu za první čtyři měsíce, tak se podívejte: platíme daně jako nikdy, zejména nevím, proč roste příjem spotřební daně z tabáku, myslím, že o čtyři miliardy proti loňským prvním čtyřem měsícům. Roste daň ze závislé činnosti zaměstnanců. Roste daň z příjmů právnických osob díky tomu, že ekonomika roste a firmám se daří. A ta částka je mnohem vyšší, než je roční výnos silniční daně, který je někdy pět miliard, někdy pět a půl, nikdy to nebylo přes šest miliard. Takže je to poměrně jednoduchý návrh zákona.

Před více než rokem jsem interpeloval pana ministra financí. On mi poskytl poměrně podrobné informace, kolik zaměstnanců na finančních úřadech se věnuje které konkrétní dani a taky kolik je poplatníků. Silniční dani se v roce 2013 věnovalo 638 zaměstnanců Finanční správy. 638. Dani z příjmů právnických osob, která má násobně, ale více než dvojnásobně, asi když to spočtu, tak řekněme, že asi tak dvacetinásobně vyšší výnos, se nevěnuje dvacetkrát více zaměstnanců, ale pouze dvakrát více zaměstnanců. Dani z příjmů právnických osob se v tom roce 2013 věnovalo 1 309 zaměstnanců Finanční správy. Když se podíváme o rok později, tak ta čísla jsou hodně podobná. V roce 2014 se dani z příjmů právnických osob věnovalo

1 332 zaměstnanců Finanční správy a silniční dani 606. Ty výnosy byly hodně podobné.

Co je velmi zajímavé, a to by nás mělo zajímat, když přemýšlíme o tom, jestli tu daň budeme nadále vybírat, nebo ne, tak je to celkový počet poplatníků té konkrétní daně. Je to sice špatně čitelné, ale u silniční daně bylo v roce 2013 830 tisíc poplatníků – fyzických osob a 243 tisíc poplatníků – právnických osob. Celkově u této daně máme, nebo jsme měli v roce 2013 – ta čísla jsou pořád podobná – 1 milion 75 tisíc poplatníků a výnos je pět miliard. Takže průměrný výnos z jednoho poplatníka je pět tisíc korun ročně a je to jeden milion daňových přiznání ročně. A protože se to platí většinou čtvrtletně, tak jsou to čtyři miliony plateb ročně, které musí evidovat nejen ti zaměstnanci, těch více než šest set zaměstnanců Finanční správy, ale milion daňových poplatníků.

Teď sami společně uvažujme nahlas, jestli milion daňových poplatníků, stovky zaměstnanců, výnos pět tisíc na jednoho poplatníka, tzn. pět miliard ročně, a čtyři miliony plateb, jestli to stojí za to, když máme více než 800 miliard daňových příjmů ročně. Podle našeho názoru to nestojí za to. Je to zbytečné náročně, zbytečně to zatěžuje. Pokud chceme aspoň v něčem malém ulevit našim podnikatelům, tak ulevme jim v tomhle. Státní rozpočet si s tím poradí bezproblémově, takže to bude velmi jednoduché opatření.

Ve stanovisku vlády se říká, je to vlastně daň, která nekončí ve státním rozpočtu, ale končí ve Státním fondu dopravní infrastruktury. Takže poprosím někoho, možná pan ministr životního prostředí dneska říkal, že zachraňoval stomiliardu dopravních staveb, někoho z členů vlády, aby vás seznámil se schváleným rozpočtem SFDI a se skutečným čerpáním. A buďme spravedliví, za posledních deset let, kdy tady vládly různé koalice a různé vlády, už to ani nedopočítám, kolik jich bylo od roku 2006 – jedna, dvě, tři, čtyři, pět, možná šest vlád –, a skoro vždy byly nevyčerpané peníze větší než těch pět miliard. To znamená, problém čerpání nebyl v tom, že by tam byl nedostatek peněz, ale je to jiný problém. O tom budeme mluvit ve čtvrtek.

Pak chci připomenout, co všechno už dneska mimo silniční daň platí podnikatelé, kteří ke svému podnikání potřebují osobní nebo nákladní vozidlo. Je to mýto nebo dálniční známka. Je to spotřební daň u pohonných hmot, která není malá, je to taky povinné zákonné pojištění, takže platí ji majitelé aut, které ji potřebují ke svému podnikání minimálně ve třech dalších případech, a k tomuhle ještě máme tu silniční daň. Takže já myslím, že díky tomu, že se ekonomice daří, daňoví poplatníci odvádějí rekordní peníze do státního rozpočtu, částka je poměrně malá, s tím si vláda bezesporu poradí, můžeme to zrušit. Věřím, že podpoříte tento návrh, zejména ti, kteří se nehlásí k levici, ale myslím, že i levicoví kolegové by to mohli podpořit, protože mimochodem dneska jsme měli body ministra zdravotnictví, když jste zrušili takhle pět miliard za zdravotnické poplatky, tak to žádný problém nebyl. Tady vyšlo stanovisko vlády, tak kvůli těm pěti miliardám se zřejmě zhroutí veřejné finance v České republice.

A ještě jednou opakuji to číslo: výnos pět miliard, milion daňových přiznání ročně, čtyři miliony plateb ročně. To za to opravdu nestojí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec František Laudát. Přátelé, kamarádi, sežeňme zpravodaje. Prosím, kdo z poslanců, patrně hospodářského výboru... Pan poslanec Votava se aktivně hlásí, ale o tom musím dát hlasovat. Jestli, pane poslanče, souhlasíte.

Poslanec Václav Votava: Já se aktivně hlásím ze zoufalství, pane místopředsedo, když tady není pan kolega, i když jsem ho tady před chvílí viděl. Jako předseda rozpočtového výboru se toho ujmu, když jsem se přihlásil samozřejmě k obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Není nic krásnějšího než vidět aktivního poslance. (Poslanec Votava děkuje.) Budeme hlasovat o změně zpravodaje pro prvé čtení. Pan poslanec František Laudát není přítomen a já navrhuji, aby se poslancem pro prvé čtení stal pan poslanec Václav Votava. Nejprve vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro změnu zpravodaje na pana poslance Václava Votavu, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 414. Přihlášeno je 116 poslankyň a poslanců, pro 113, proti žádný. Návrh byl přijat.

Děkuji a nyní prosím pana zpravodaje Václava Votavu o jeho úvodní slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já už to asi nebudu nějak komentovat jako zpravodaj, nebo náhradní zpravodaj. Myslím, že pan předkladatel v osobě pana kolegy Stanjury to uvedl myslím dostatečně. Ano, je to jednoduchý návrh, ale myslím si, byť je jednoduchý, tak má dalekosáhlé důsledky, nebo ne až tak jednoduché důsledky.

Já bych mohl přejít, pokud s tím nebude problém, hned ke svému vystoupení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Drobný problém by s tím byl. Nejprve musím otevřít obecnou rozpravu, takže teď ji otevírám, a jako první se přihlásil pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji vám za slovo. Takže teď v jiné roli. Je vidět, že Občanská demokratická strana se vydala cestou návrhu rušení některých daní. Teď projednáváme tedy rušení daně silniční. Máme tady ve Sněmovně i návrh, nebo padl aspoň takový návrh, abychom zrušili daň z nabytí nemovitosti. Říkám to správně? Ano, pan kolega kývá hlavou, takže je to tak.

Já myslím, že je třeba opravdu vzít v úvahu alespoň dva základní aspekty. Za prvé, jaký to bude mít rozpočtový dopad. Ano, pan kolega Stanjura tady správně řekl na mikrofon, že zrušení této daně by představovalo ztrátu pět miliard, ztrátu pro Státní fond dopravní infrastruktury. Když se vrátím zpátky k té dani z nabytí nemovitosti, tak tam už je to skoro deset miliard, takže když to sečteme, tak už je to

15 miliard. Takže miliarda sem, miliarda tam. No, asi to není tak jednoduché. Prostě dopad do rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury to je a šest miliard nejsou zase až tak zanedbatelné peníze nebo úplně drobné peníze.

Druhý takový aspekt je určitě, zdali to zrušení zákona o silniční dani je v souladu s evropským právem. A já se domnívám, a samozřejmě je to uvedeno i ve stanovisku vlády, že to v souladu s evropským právem není. Protože my jsme povinni transformovat některé směrnice do naší legislativy i daňové a v tomto případě by k jistému porušení určitě došlo. A zase se odvolávám na stanovisko vlády, které je tedy nesouhlasné, a já se s tímto stanoviskem ztotožňuji. Vláda v tom svém stanovisku také říká, že v podstatě zrušení toho zákona postrádá jakékoliv promítnutí do dalších právních předpisů. To je také pravda. Uvádí dalších minimálně osm zákonů, které by se musely upravit. Tak pokud bychom zrušili tento zákon, tak určitě by tady asi nastala nějaká podstatná kolize a nebylo by to vůbec proveditelné.

Z toho důvodu, já tady nebudu citovat celé stanovisko vlády, určitě je máte všichni, navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona, poslaneckého zákona, v prvním čtení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Eviduji návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec – Pardon. Nejprve pan navrhovatel byl přihlášen. Omlouvám se. Dobře. Nechce využít své přednostní právo, tudíž pan poslanec Kolovratník je řádně přihlášen. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Kolegyně, kolegové dobrý podvečer. Já se ve svém vystoupení přikloním k názoru a k návrhu pana zpravodaje, zároveň kolegy předřečníka, tedy k návrhu na zamítnutí. Já ve vší úctě a v kolegialitě ke Zbyňku Stanjurovi, o kterém vždy říkám, a vy to víte, že si ho vážím jako představitele opozice, a v názoru se často shodneme, tak teď upřímně říkám, že v tom zdůvodnění nevycházím z údivu a upřímně jsem velmi překvapen. Myslím si, že navrhnout výpadek pěti až šesti miliard z příjmů SFDI, to považuji za skutečně rizikové a velmi nepromyšlené. Vůbec nevím, proč takový výpadek pan předkladatel navrhuje. A jenom připomenu relativně nedávnou debatu, kterou jsme tu měli při novele zákona o SFDI, o Státním fondu dopravní infrastruktury. Byli to právě někteří kolegové z ODS, kteří navrhovali, ať rozšíříme možnosti, které SFDI financuje. Ať se podíváme na města, na obce, na místní komunikace a podobně. Pak jsme hledali nějaký kompromis. Takže když si to skládám, tak zástupci jedné strany v jeden moment říkají, ať SFDI financuje víc akcí, a o něco později přijdou s tím, ať má menší zisky. Promiňte, kolegové, tomu opravdu nerozumím.

Padly tu i argumenty o tom, že ten výběr je administrativně náročný, složitý, že jsou náklady na výběr daně. Tak prosím, pane kolego, jsme v 21. století, tak přece pokud je výběr nějaké daně, jakékoliv daně, neefektivní, tak se bavme a hledejme cesty, jak výběr elektronizovat, jak ho automatizovat, jak hledat cesty k tomu, aby ten výběr byl lepší. To přece i vy, kolegové z opozice, v tom se mnou musíte souhlasit a věřím, že na mě nebudete pokřikovat podobně jako na hospodářském výboru.

Já s těmi argumenty, s těmi návrhy, jednoznačně nemohu souhlasit. Napadá mě možná další podpůrné vyjádření, proč to nepřijímat. Přece každý, kdo si pořizuje vozidlo za účelem podnikání, tak je to jiný režim než režim soukromý. Vy, kteří se zabýváte účtařinou a daňařinou, tak budete vědět, to vozidlo si můžete odepsat z nákladů, pracuje se s odpočtem DPH atd. atd., takže to vozidlo je prostě v jiném režimu. A i z toho titulu, také z toho titulu, se poté provozovatel toho vozidla podílí na rozpočtu formou této daně, tedy daně z motorového vozidla nepřímo.

Jestli je to částka – tuším, že v důvodové zprávě to je 1200 až 2500 Kč za rok, mně osobně to jako částka velká nepřijde u toho jednotlivce. Ale vrátím se k původnímu argumentu. Pět až šest miliard výpadek z příjmu SFDI je pro mě určitě nepřijatelný a i já tady procedurálně navrhuji zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní pan navrhovatel. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Musím říci, že je dobře, že jsem pustil svého kolegu pana poslance Kolovratníka, protože tím pádem mohu reagovat najednou. Já se to pokusím vysvětlit, doufám, že budu úspěšný.

Určitě není rozhodujícím příjmem SFDI 5 miliard ze silniční daně. Klíčové zdroje jsou v této chvíli dva – evropské peníze, a to díky vašim ministrům moc čerpat nebudete, případně na věci, které nemají prioritu, když už je najdeme, a druhý je příspěvek ze státního rozpočtu.

Ten návrh zákona není postaven tak, že SFDI přijde o 5 miliard a všechny ostatní výdaje státu zůstanou zachovány. Tak to skutečně není. Ta interpretace, pane poslanče Kolovratníku prostřednictvím pana předsedajícího, je mylná. Tak to skutečně nemyslíme a věřím, že to pochopíte, že to tak nemyslíme.

Mě zaujala ta slovní hříčka pana předsedy rozpočtového výboru "miliarda k miliardě". Škoda, že se toho nedrží při výdajích. Jinak bych s ním souhlasil. Při daních, které tahá z kapsy daňových poplatníků, je to velký problém, miliarda k miliardě, a už je to 15 mld., ale při výdajích, které prosazují a ještě plánují kolegové ze sociální demokracie, to najednou neplatí – deset miliard, dvacet miliard, deset procent, patnáct procent, přidáme, přidáme, přidáme. Pokud tu argumentaci myslíme vážně, a já myslím, že pan předseda rozpočtového výboru ji myslí vážně, tak mysleme na obě dvě strany rozpočtu.

Když jsme schvalovali návrh rozpočtu na rok 2016, tak nejenom že jsme přišli s kritikou toho schodku, ale navrhli jsme vám – vy jste to zamítli, máte na to plné právo – úsporu výdajů ve výši 30 miliard. Vy jste hlasovali proti, vládní poslanci. Možná ne všichni, pokud někdo některý z těch návrhů na úspory podpořil, tak se mu omlouvám, ale většina vládních poslanců musela hlasovat proti, jinak by to prošlo. Tak to je prosím za jeden rozpočet pokrytí výpadku na šest let. Jeden za šest. Kdybychom chtěli takhle uvažovat. Je to jediná daň, která má tu mašličku a jde rovnou do SFDI. Kdybych chtěl mít jednoduché řešení na to – já to nenavrhuji – jak těch 5 miliard pokrýt, tak zvýším podíl SFDI ze spotřební daně na pohonných

hmotách, a mohu tam mít 10 miliard nahoru. Ale o tom to není. Bavíme se o balíku, který zaplatí daňoví poplatníci, a proti tomu se bavíme o výdajích, které stát má díky vládní většině. Tomu já rozumím.

Takže to není návrh zákona, který bere SFDI 5 miliard. To se dá vyřešit velmi jednoduše. To je dokonce rozpočtové opatření, které nemusí ani do Sněmovny, protože to je tak malá částka ve státním rozpočtu, že to je v kompetenci vlády. To si může udělat exekutiva velmi jednoduše. Pokud to navrhujeme k 1. 1. 2016, to už se nestihne, takže my pak navrhneme pozměňovací návrh k 1. 1. 2017, dá se to zohlednit v návrhu státního rozpočtu na další roky.

A ještě jednou prosím, abychom porovnali ta čísla. Trošku to zaokrouhlím. Letos ve schváleném rozpočtu má stát 1 250 miliard výdajů. A 5 miliard je neřešitelný problém. Zkusme zapojit trojčlenku a zkusme počítat, kolik je to procent, a řekněme si, zda skutečně je ten problém tak velký a neřešitelný.

Musím ocenit tvorbu stanoviska vlády, protože k jednořádkovému návrhu zákona vláda vytvořila třístránkové negativní stanovisko, na rozdíl od pana předsedy rozpočtového výboru vám ho nepřečtu celé, ale alespoň něco, protože mně to přijde poměrně komické, minimálně první dva body zdůvodnění negativního stanoviska vlády:

Vláda shledává navržené zrušení zdanění motorových vozidel užívaných v podnikatelské činnosti, daně silniční, za zcela nekoncepční, nesystémové a nedůvodné opatření, postrádající jakékoliv řešení důsledků z něho vyplývajících.

A druhý odstavec, kde nám vláda vlastně vysvětluje ten první odstavec: Nekoncepčnost a nesystematičnost návrhu zákona spočívá v tom, že nezapadá do žádné celkové střednědobé daňové koncepce. Návrh je řešen s absencí jakékoli vazby na celkovou hospodářskou politiku státu a nastavení daňového systému a jednotlivých daní v České republice.

Tak se podívejme – 5 miliard, které by zůstaly podnikatelům, aby buď zvýšili mzdy ve veřejném sektoru – protože co je zajímavé na té debatě o mzdách? Ekonomika roste, to je dobře, rostou daňové příjmy státu, ale z tohoto faktu mnohem více těží zaměstnanci veřejných institucí a státu než zaměstnanci v privátním sektoru. To znamená ti, kteří ty daně platí, z toho těží mnohem méně než ti, kteří ty daně spravují nebo je využívají. A to úplně spravedlivé není.

A k té argumentaci, jak ten podnikatel jede po cestě autem určeným k podnikatelské činnosti, no, ale to je úplně stejné auto, když mluvíme o osobních automobilech. Když pojedu já svým soukromým vozidlem, já sice žádné soukromé vozidlo nemám, ale kdybych náhodou nějaké vlastnil, tak ta komunikace nepozná, jestli ta oktávka, která po ní jede, je v podnikatelské činnosti, nebo ne. Oba dva budou platit, jak jsem říkal, spotřební daň z benzinu, budou platit zákonné pojištění, a pokud pojednou po dálnici, tak budou platit buď mýto, nebo budou mít dálniční známku. Já myslím, že těchto nápadů je dost.

Podívejme se, jak to řeší v Německu, když chtějí zavést mýto nebo dálniční známky. Oni ho zavedou tak, aby de facto se jim započítala silniční daň a němečtí občané neplatili nic. Také bychom mohli navrhnout zrušit dálniční známky pro české občany.

Já to vezmu z druhé strany. My říkáme – zrušme silniční daň.

(Řečník se odmlčel kvůli velkému hluku z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já prosím sněmovnu o klid!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vydržte, devadesát minut opozičního okénka není tolik. My jsme vydrželi tři a půl hodiny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A dvě minuty do konce také není tolik.

Poslanec Zbyněk Stanjura: A dvě minuty do konce dnešního dne také není tolik. To je pravda.

To znamená, nářky nad tím, že by na to přišel SFDI, nejsou oprávněné. Tohle umí řešit vláda velmi jednoduše.

Až budete navrhovat – zítra budeme mluvit o pravomoci vlády zvyšovat důchody, tam ty miliardy nepočítáte, když říkáte, že ne. Ale uvažujte, co všechno by za to mohli ti podnikatelé mít. Mohli by obnovovat vozový park, velmi často si stěžujeme, že průměrné stáří vozového parku je příliš vysoké. Mohli by zvyšovat mzdy, mohli by nakupovat jiné věci. Maximálně kdyby jim to zůstalo, tak ty peníze zdaní a nějaké procento se vrátí ve zdanění. Když vezmu teoretický příklad, že jenom nebudou mít výdaj, ty peníze nijak nepoužijí, no tak bude vyšší základ daně, a tím pádem bude vyšší daň.

Nevím, jestli jste si všichni – já jsem to chtěl vzít s sebou, ale pak jsem si říkal, že někdy oprávněně kritizuji, když tady někdo ukazuje nějaké transparenty nebo nějaké plakáty. Doporučuji všem, protože dneska už o tom hlasovat nebudeme, abyste si mezitím – a pokud to nemáte, tak my vám to rozdáme z našich skromných zdrojů – vzali přiznání k silniční dani. Jak je to složité... (Poznámka z pléna.) No, je a není. Já myslím, že to je administrativně zbytečně náročné. A nedej bože, aby váš zaměstnanec dostal souhlas k použití soukromého vozidla ke služebním účelům. To je další povinnost.

Já vím, že pro finanční úřad je to velmi pohodlná daň. Myslím, že 15. dubna se platila teď zrovna čtvrtletní záloha, opravdu se to platí čtyřikrát ročně. Tak se prosím nebojte 5,5 miliardy, až budete zase mluvit o výdajích. Podívejte se na výdajové rámce, které vláda tak těžce diskutuje, jak se pořád zvedají. Kde je ten váš cíl v roce 2017 mít vyrovnaný rozpočet? V nedohlednu. Vlastně každý rok říkáte – za tři roky to bude. Jen tím, že to říkáte každý rok, tak to neustále odkládáte. Přece cíl ministra financí byl vyrovnaný rozpočet v roce 2017. Já vím, že to v roce 2014 vypadalo za dlouho, máme dost času. A teď říká 60 miliard minus. Ale to není nula. Takže těch 5 miliard si můžeme dovolit odpustit. Podnikatelé to budou investovat buď do mezd, do strojů, automobilů, jiného potřebného vybavení, do softwaru a ke všemu podstatnému, co ke svému podnikání potřebují.

Pane místopředsedo, já v přesvědčování svých kolegů budu pokračovat příště, i když s tím, jak často máme opoziční mini- a mikrookénka, tak nevím, jestli to bude ještě letos, ale pokusím se vás přesvědčit, že zamítnutí v prvém čtení není rozumné.

A poslední věta. Pan předseda Votava má částečně pravdu a to se dá upravit. Zas nám ten Brusel říká, že tu silniční daň sice mít musíme, ale jenom pro vozy nad 12 tun. Takže to se dá vyřešit. A těch osm zákonů, kam bychom to museli promítnout... Já nevím. Vláda cituje jeden. Těch sedm nám zamlčela. A je to docela hezké. Kdybychom zrušili silniční daň, tak milé kolegyně, milí kolegové, musíme novelizovat zákon 310 o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky. To se omlouvám. To mě skutečně nenapadlo.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi Stanjurovi. To bylo poslední vystoupení dnešního jednacího dne.

Končím dnešní jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny. Budeme pokračovat zítra v 9 hodin ráno bodem 167, zákonem o důchodovém pojištění. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
4. května 2016
Přítomno: 185 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Já bych vás chtěl informovat, že hlasuji s kartou číslo 3.

O omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci, poslankyně a členové vlády: paní poslankyně Adamová – osobní důvody, pan místopředseda Bartošek – zahraniční cesta, pan poslanec Běhounek od 12.30 do 15.00 – pracovní důvody, paní poslankyně Bohdalová – zahraniční cesta, paní místopředsedkyně Jermanová – zahraniční cesta, pan poslanec Karamazov – zahraniční cesta.

Prosím levou stranu o klid. Děkuji.

Pan poslanec Koníček od 9.30 do 14.00 – pracovní důvody, pan poslanec Mackovík – pracovní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Opálka – zdravotní důvody, paní poslankyně Semelová – zahraniční cesta, pan poslanec Schwarzenberg do 13 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Skalický – pracovní důvody, pan poslanec Vácha – osobní důvody, pan poslanec Váňa od 11 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Zemánek od 14.30 hodin – zdravotní důvody, pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta. (V sále je velký hluk.)

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády od 11.15 do 15.00 – pracovní důvody, pan vicepremiér Babiš bez udání důvodu, pan ministr Brabec z dopoledního jednání – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, pan ministr Stropnický – pracovní důvody, paní ministryně Šlechtová – pracovní důvody, pan ministr Ťok – pracovní důvody, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Než přistoupíme k pevně zařazeným bodům, mám zde jednu přihlášku s přednostním právem – pan předseda Černoch. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Dobré dopoledne, dámy a pánové.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové – promiňte, pane předsedo – já vás žádám o klid ve sněmovně. Děkuji. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Vypsat referendum je otázka odvahy, referendum o vystoupení z Evropské unie je otázka odvahy. Je to o odvaze lídrů národa nenechat si nic diktovat, nenechat se tlačit do kouta. A nyní již bojujeme bitvu o to, jestli

budeme suverénním státem, nebo pouhým vazalem bruselských pokynů. Za své zájmy se musíme prát sami, protože nikdo jiný to za nás neudělá.

Tím, že nám Evropská unie vnutila bezvízový styk a imigrační kvóty, jsme reálně přišli o samostatnou zahraniční a bezpečnostní politiku. Pokud ukrajování suverenity členských států Evropské unie dříve probíhalo po kousíčkách, nyní zažíváme brutální –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, hladina hluku je neúnosná. Pokud se neztišíte, přeruším jednání Sněmovny. Prosím, usaďte se, nediskutujte a poslouchejte pana předsedu Černocha.

Poslanec Marek Černoch: Ptám se premiéra a naší vlády, co všechno by Evropská unie musela udělat pro to, aby se jí naše vláda postavila. A nesmyslné výkřiky do novin, za kterými nestojí reálné kroky, jsou k ničemu.

Proto bych si dovolil navrhnout zařazení po třetích čteních jako první bod projednání našeho návrhu referenda o vystoupení z Evropské unie. Je to číslo 620. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále k pořadu schůze žádné přihlášky nemám. Budeme tedy hlasovat. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl reagovat jednak na včerejší hlasování a před dnešním hlasováním také vysvětlit pozici, protože k mému překvapení interpretace politické dohody, která tady včera existovala, to znamená, že každý klub si navrhne do programu jeden svůj bod a ostatní to podpoří, což je standardní politická dohoda a nevybíráme si, který klub navrhne který svůj zákon, tak jsem včera odpoledne, večer, dneska ráno četl s překvapením, kdo všechno je připraven podpořit referendum o vystoupení z Evropské unie. A tomu se říká nepochopení. Já budu optimista, budu se tvářit a budu věřit tomu, že to je jenom z neznalosti, a ne úmysl.

Takže úplně jasně na mikrofon: My jsme jako náš klub včera dodrželi politickou dohodu, hlasovali jsme pro zařazení všech bodů, které jednotlivé opoziční kluby si vybraly na program. To ovšem neznamená, že budeme hlasovat pro ten návrh zákona. My jsme tedy včera – projednávali jsme – stihli jsme jenom tři návrhy zákonů, u dvou jsme my jako opoziční strana navrhli zamítnutí, u toho třetího ne, ten byl náš, a u návrhu kolegů z Úsvitu, když jsme podpořili ten návrh na zařazení do programu, jsme jasně říkali, že v prvém čtení podpoříme zamítnutí. A to je podle mě legitimní.

Takže já bych chtěl na vysvětlenou – já jsem viděl, že i pan předseda Hamáček to vysvětloval na twitteru, ale ne všichni s twitterem pracují. Jestli jsem proti nějakému návrhu nebo pro nějaký návrh, tak se mohu vyjádřit pouze v okamžiku, kdy o tom návrhu hlasuji. A já dlouhodobě kritizuji, když se někdo bojí o něčem hlasovat. To, že něco zařadíme, nám dává jenom šanci, abychom, až skončí diskuse, hlasovali a jasně vyjádřili svým hlasováním postoj k tomu návrhu zákona. Výsledky hlasování jsou veřejné, každý si to může potom přečíst, jak kdo postupoval, co kdo říkal v rozpravě a

jak kdo hlasoval. To ovšem není žádný důvod k tomu, abychom nechtěli projednávat ty návrhy zákonů, u kterých jsme připraveni hlasovat proti, protože je velmi pohodlné o tom zákonu vlastně nehlasovat. Mnohem lepší je o něm hlasovat, vyjádřit se hlasováním a rozhodnout.

Já vím, že to říkám těm, kteří to vědí, ale nejsme jediní, kdo sleduje program v Poslanecké sněmovně, vystupování, tak jednak pro ty, kteří komentují a vytvářejí diskusi ve veřejném prostoru, aby rozlišovali, když někdo je pro zařazení bodu, tak to vůbec neznamená, že pro ten zákon bude hlasovat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo, za vaše vystoupení, se kterým se plně ztotožňuji.

Prosím pana předsedu Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já k témuž tématu pouze jednu větu. Podepisuji se pod to, co řekl kolega Stanjura. Náš názor jako hnutí ANO je naprosto totožný.

Já jsem byl překvapen dnes ráno, když mi volal jeden nejmenovaný novinář a říkal: Vy jako hnutí ANO jste pro vystoupení z Evropské unie? Já jsem říkal: V žádném případě, pane kolego, ale když si nastudujete, jak to včera proběhlo, kdy na grémiu byla učiněna dohoda politických subjektů ve Sněmovně, že zařadíme do opozičního okénka body, které jsou ale již v pořadu schůze, podotýkám, které jsou v pořadu schůze, a tento bod tady je zařazen, tak proto jsme ho samozřejmě podpořili, protože taková byla dohoda. Respektovali jsme požadavky všech poslaneckých klubů ve Sněmovně, bez ohledu na to, jak potom dopadne konečné hlasování.

Tolik jenom za nás. To, co řekl kolega Stanjura, plně podepisuji a podporujeme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan předseda Černoch, potom pan předseda Mihola.

Poslanec Marek Černoch: Já bych tedy rád poděkoval, že podporujete zařazení tohoto bodu, abyste ho mohli čestně zamítnout. Já si myslím, že si nerozumíme. Tady nejde o to, jestli jste pro vystoupení z Evropské unie, ale o vypsání referenda. Bavíme se o referendu, tedy o vyjádření občanů, zdali si přejí vystoupit z Evropské unie. A my to považujeme za zásadní krok. Protože jestliže včera zazní informace, že Evropská unie přijme bezvízový styk s Tureckem, i když Turecko nesplní veškeré požadavky, které po Turecku byly, tak to bereme jako závažný krok směrem k tomu, že Turecku prostě bude umožněn bezvízový styk.

Není to tak dlouho, kdy se zde hlasovalo o bezvízovém styku s Tureckem, kdy Poslanecká sněmovna se usnesla na tom, že vláda má odmítnout bezvízový styk. To, že vláda pak poslala zprávu a vzkaz, že nebude respektovat Poslaneckou sněmovnu, tak dalším krokem, který by měl být jako první, je vyjádření občanů, zdali si přejí setrvávat v Evropské unii za těchto okolností, nebo ne.

To je ten návrh. A jestliže se včera neprojednal, bylo opoziční okénko, které si myslím, že bylo zhruba po čtvrt roce a možná delší době, tak si myslíme, že by bylo velmi dobré, aby se náš návrh projednal dnes, a proto jsme ho navrhli jako první bod po třetích čteních. Děkuji.

A jakým způsobem se k tomu postavíte nebo nepostavíte, to už je potom na vás a na vaší zodpovědnosti vůči občanům.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl také vyjádřit k tomuto inkriminovanému bodu. Možná tady skutečně včera málo jednoznačně zaznělo, že na politickém grémiu, kde jsme se dohodli o podpoře opozičního okénka, byla jasně dána vůle nebo vstřícnost vůči bodům, které si opoziční strany vyberou.

Nemám důvod podporovat většinu bodů a také bych je nepodpořil. Zároveň vždycky říkám – chci dát i prostor opozičním stranám, pokud mají pocit, že mají co říct nebo jak se obhájit ve svých návrzích. A najdou se i mezi opozičními návrhy návrhy rozumné, které jsme podpořili, ohledně stavebního spoření a opatrovnických soudů. To jsme velmi rádi podpořili napříč Sněmovnou, pokud si vzpomínáte.

Co se týká návrhu o referendu ze strany Úsvitu, hned na tiskové konferenci jsem označil jasně jako nesmyslný, neopodstatněný, nepodložený apod. Nicméně si myslím, že pokud tady byla vstřícnost prostor dát, tak já osobně nemám obavy na nesmysl poukázat v diskusi. Cítím se připraven. Nemám se za co stydět. A v prostoru, který jsme byli rozhodnuti poskytnout opozici, jsem byl připraven i na to reagovat, pokud by na bod došlo.

A co se týká dnešního zařazení, samozřejmě nepodpoříme. Myslím, že diskuse vzbuzují takové vášně a nepochopení, že si dovoluji sáhnout k návrhu na vyřazení tohoto nesmyslného bodu vůbec z programu jednání. Protože jak bylo správně řečeno, ten bod v programu dávno byl, pouze Úsvit si to vynutil jako jeden z bodů pro svůj prostor, který dostal v rámci opozičního okénka, na který nakonec nedošlo. Tímto vysvětluji i já vlastně dohodu, kterou jsme drželi z grémia a ke které se teď přihlásili i další. Nic víc, nic míň. Takže spekulace, opravdu i novinářské, jsou zcela nesmyslné a neopodstatněné. (Slabý potlesk vpravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak. Pan předseda Kováčik. Potom pan předseda Černoch.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji krásný dobrý den. Čekal jsem, co se vyvine, tato diskuse, která venkoncem je planá, protože Sněmovna pak rozhodne hlasováním. Ze židle mě zvedlo tvrzení pana kolegy předsedy Miholy, že nám jako opozici bylo cosi – to slovo tam sice nebylo, ale bylo tam – velkomyslně poskytnuto. Malá škvírka v programu. Několik málo půlhodinek pro to, abychom si mohli projednat svoje opoziční návrhy. A to ještě se pro jistotu do opoziční skulinky

vpasovaly dva vládní návrhy, které samy o sobě z odpoledne zabraly podstatnou část. A to je ta vstřícnost vládní koalice vůči opozici!

No přátelé, promiňte. Já si osobně nemyslím, že bychom byli poslanci první, druhé, třetí až páté kategorie, a poslankyně. Jsem osobně přesvědčen o tom, že jedinou šancí, jak těmto sporům předejít, je taková úprava jednacího řádu, která až na průšvihu typu protržená přehrada a tak podobně nedovolí projednávat body programu jinak než v pořadí, v jakém sem do Poslanecké sněmovny byly podány. Tedy podle čísla tisků. Pokud se jednací řád neupraví tímto způsobem, můžeme dělat co chceme.

Můžeme si vyprávět, jak se velkomyslně opozici poskytuje prostor. Ve skutečnosti prostor byl velmi malý a nic moc se ze souboru opozičních návrhů ani neprojednalo. Nebojte, já nebudu znovu číst návrhy, které nebyly projednány, aby šly dnes do pořadí projednávání, protože jsou i další věci, které je třeba projednat. Ale znovu tady říkám a vyzývám ostatní opoziční strany, abychom se sešli a na podstatnou část alespoň toho, co je ještě aktuálního z opozičních návrhů, se dohodli na svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny.

Děkuji. (Slabý potlesk vpravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Černoch, potom pan předseda Mihola.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Vašim prostřednictvím, pane předsedající, vyprošuji od pana kolegy Miholy, aby označoval naše návrhy za nesmysly, jak to tady zaznělo. A dovoluji si jen upozornit, že výhrůžky, že příště už to nezařadíte – jsme parlamentní strana a máme nárok na to, aby se naše návrhy projednaly. Jaké návrhy, je na nás. Bylo tady opoziční okénko a my jsme považovali tento bod za velmi důležitý. A vy jste se měli možnost, jak to řekl pan předseda Stanjura, v hlasování později vyjádřit, jestli se vám tento návrh líbí, jestli s ním souhlasíte, nebo nesouhlasíte.

My osobně tvrdíme, že referendum je nástrojem, jak vyjádřit svůj souhlas nebo nesouhlas se setrváním v EU. Při vstupu referendum mohlo být. Ale když se jedná o vystoupení, tak se najednou bojíte. Tak to řekněte na rovinu. Ale řekněte to v hlasování. Ne tím způsobem, že budeme říkat, jestli nám příště něco zařadíte, nebo nezařadíte. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Mihola, ano.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího nejdříve k panu předsedovi Černochovi. Poslouchejme se. Já jsem jasně mluvil nejdříve o opozičním okénku, kde jsme se domluvili nějak na grémiu. A já jsem pro, aby se dohody držely. Co se týká dnešního vašeho návrhu, o tom žádná řeč nebyla. Není vůbec žádný důvod něco takového podporovat. Dneska nepokračuje žádné opoziční okénko, abychom si udělali ve věci jasno.

Na tom, že je to blbost, nesmysl, neopodstatněná záležitost, trvám. Za tím si stojím. Vím, proč to říkám. Protože říkat a dávat takové nesmyslné návrhy bez reálné alternativy, byť jenom v diskusi a k hlasování, je prostě nesmysl. A dokonce si myslím, že je to nebezpečné. Co se týká návrhu na vyřazení, na tom trvám rovněž.

A ještě vaším prostřednictvím, pane předsedo, k panu předsedovi Kováčikovi. Nechápu, proč jsem zrovna já ho zvedl ze židle, poněvadž on sedí na grémiích a doufám, že stejně on jako třeba kolega Stanjura a další opoziční předsedové klubů vědí, že patřím k těm, kteří nejčastěji říkají, že i opozice má právo na prostor pro své body. Trvám na tom, aby byly zařazovány. Takže je to takový trošku paradox se tvářit... Že to dopadlo škvírou místo okénka, za to opravdu já nemohu. Nemohu predikovat, jak se protáhne jednání. Koneckonců ani vy, pane kolego, jste tam nerozporovali na grémiu pevně zařazené předchozí body. A mohli jste tušit, že se protáhnou. Takže abychom si to řekli tak, jak to je.

I přes tyto výpady nadále jsem ochoten podporovat ten prostor a rozhodně o žádné škvíře není důvodu hovořit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura, potom pan předseda Kováčik.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám zdvořilou žádost, zejména k vládním poslancům. Přestaňte používat slovo opoziční okénko. Já se vás o nic neprosím, ani na grémiích. Mělo by být normální, že návrhy zákonů projednáváme zásadně v pořadí, v jakém přijdou. Ještě chápu, že občas má vláda nějakou prioritu a něco občas předřadí. Nijak proti tomu neprotestuji. To se dělo vždycky. Ale to, že nám tady leží dva roky, rok a tři čtvrtě, rok a půl návrhy zákonů, je přece špatně.

Návrh na vyřazení bodu z programu my nepodpoříme. Tím se to nevyřeší. Jestli chcete vyřešit tento návrh, jestli jste přesvědčeni jako my, že ten návrh není dobrý – já používám jiné slovo, jiný slovník: není dobrý. Ze dvou důvodů. Myslím, že tato vláda chce zavést zákon o obecném referendu. My jsme proti. Tak ta vaše slova, pane předsedo Miholo, pak nekorespondují s vaší snahou zavést obecné referendum. V okamžiku, kdy to prosadíte, tak to nebude už na nás, abychom rozhodovali, o čem bude referendum. Nebude to na nás. Bude to na někom úplně jiném. A jsem zvědav, jestli v okamžiku, kdy se najdou potřebné statisíce občanů, které požádají o vypsání referenda v nějaké otázce, jestli budete používat stejně silná slova vůči těmto občanům, že je to nesmyslné, že to je blbost, abych vás citoval, a podobně. A my ten princip obecného referenda nepodporujeme, my prosazujeme rozhodování v zastupitelské demokracii. To za prvé.

A za druhé, já jsem jenom vysvětloval, že souhlas se zařazením do programu není souhlas s návrhem zákona. Nic víc, nic míň. Ale třetí týden probíhá tato schůze. Včera milostivě dostaly čtyři opoziční strany 90 minut a už jsem šestkrát slyšel, jak jste byli velkorysí. Tak to si nechte, těch 90 minut. Fakt. Fakt se o to neprosíme.

Já za chvilku, až budou důchody, navrhnu přerušení schůze do okamžiku přítomnosti pana ministra financí, protože to má bezesporu velké rozpočtové dopady. A já jsem se dočetl v médiích, že dneska dělá kampaň. No my bychom taky rádi

dělali kampaň. Tak se domluvme, že ve variabilním týdnu budeme dělat kampaň, nebudeme v Poslanecké sněmovně a budeme mít všichni stejné podmínky mluvit s voliči. (Potlesk v pravé části sálu.) Pan začněme od příští schůze projednávat návrhy zákonů v prvém čtení podle pořadí, jak přišly. Můžete je zamítat, na to máte plné právo, máte většinu. Nebudeme se vás muset doprošovat – a my to dělat nebudeme – o nějaké mikrookénko 90 minut za tři týdny. Byly dva interpelační čtvrtky – a podívejte se na seznam omluvených ministrů! Vždycky říkáte: vy máte čtvrtky na interpelace. Teď pominu vaše – jak bych to řekl slušně? – úsměvné interpelace na pana premiéra, kdy poslanec sociální demokracie se zeptá ve dvou minutách: pane premiére, jak to děláte, že jste tak dobrý? Načež přijde pan premiér a přečte pětiminutový připravený projev, jak je dobrý. Máte doplňující dotaz? Ano, mám. Jaký máte doplňující dotaz? No vy jste ještě lepší, než jsem čekal, mohl byste to okomentovat? To je 60 vteřin. Načež přijde pan ministerský předseda a řekne: ano, je to tak. A tomu vy říkáte prostor pro opozici.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, jak jsem tady vícekrát už řekl, leccos pamatuji, a tak se musím tentokrát jemně zastat vládních poslanců. S těmi interpelacemi, jak to tady znělo v tom posledním příspěvku, přátelé, oni se doopravdy měli v minulosti kde naučit této praxi, kde ji odkoukat. (Potlesk v části sálu.) Nebo si snad myslíte, že by je to napadlo samy samotinké? (Pobavení v sále.)

Paní a pánové, já mám návrh. Pojďme se přestat dohadovat, ten čas přece jenom je trošku drahý. Pojďme k věci, kterou máme dnes naplánovanou, a pokud se nebude slyšet na výzvy, které tady zněly, jako např. od pana kolegy Stanjury, že od příště se pojďme zabývat věcmi, tak jak sem přicházejí postupně a tak podobně, pak opakuji, že se dohodneme a že budeme pravidelně víceméně sázet návrhy na mimořádnou schůzi na opoziční návrhy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě pan předseda Černoch. Jinak pan předseda vlády hlasuje s kartou číslo 15. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za informaci. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, k panu předsedovi Miholovi. Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svoji čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. To je poslanecký slib.

Vy jste označil náš návrh opět za nesmysl a hloupost. Referendum není nesmysl, protože když se podíváte, jaká je dnes nálada ve společnosti a kolik lidí si přeje vystoupení z Evropské unie, tak si myslím, že označit náš návrh za nesmysl a hloupost je slušně řečeno drzost. Kašlete na lidi, pane předsedo, kteří říkají: nechceme být a bojíme se, protože bohužel kroky, které dělá Evropská unie, jsou cestou do pekla. Víte to vy, víme to my, ale my chceme dát lidem jenom možnost, aby se vyjádřili, aby to řekli na rovinu, aby řekli legitimním systémem, že s tím prostě

nesouhlasí, setrvávat v Evropské unii. Nebo třeba budou souhlasit, ale je to na nich, je to jejich hlas. My pouze chceme, aby byla možnost, abyste se vy měli možnost vyjádřit, zdali si přejete, aby tento legitimní nástroj naši občané měli. To je vše.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud se nikdo další nehlásí, budeme hlasovat. Jsou zde dva návrhy, které jsou hlasovatelné.

První je návrh pana předsedy Černocha, aby tisk 620, což je, pokud se nepletu, bod 118, ono referendum, byl zařazen na dnešek po pevně zařazených bodech. Je tomu tak? Po třetích čteních, ano, dobrá.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 415, přihlášeno je 166, pro 52, proti 90. Návrh nebyl přijat.

A pak je hlasovatelný návrh pana předsedy Miholy, to jest aby tento bod 118 tisk 620 byl vyřazen z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 416, přihlášeno je 168, pro 93, proti 60. Tento návrh byl přijat.

To je vše k pořadu schůze, budeme tedy pokračovat pevně zařazenými body z bloku třetích čtení, a to je bod 167, 166 a 155. Ještě pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, právě jsme se dopustili poměrně precedentního hlasování. My jsme rozhodli ještě předtím, než se o tom bodu vůbec začalo mluvit, že ho prostě a jednoduše vyhodíme, protože, jak někdo tvrdil, je nesmyslný atd. atd. Já si mohu myslet o mnoha bodech, o mnoha tématech, o mnoha návrzích, které sem přicházejí, že jsou nesmyslné, ale od toho jsme parlament, abychom je řádně projednali, případně přijali, případně pozměnili, případně zamítli. Ale vypořádat se s bodem tím, že ho prostě vyhodíme, podotýkám bez dohody, s politickým podtextem, je silové řešení, které není v parlamentní demokracii vůbec dobré. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, tak já tedy otevírám bod 167, což je

167.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 725/ - třetí čtení

Prosím paní ministryni práce a sociálních věcí a pana zpravodaje garančního výboru, kterým je pan poslanec Zavadil. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 725/2, byl vám doručen 12. dubna 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 725/3.

Zeptám se paní ministryně, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Pokud ano, tak má samozřejmě možnost. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně a poslanci, toto třetí čtení je opravdu mimořádně zajímavě načasované vzhledem k situaci v Moravskoslezském kraji. Já bych tedy ráda připomněla, že obsahem toho návrhu je stanovení důchodového věku horníků v hlubinných dolech a uranových dolech v nižší výměře, než je obecný důchodový věk, a tím snížením důchodového věku... (Zpravodajova námitka mimo mikrofon.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže paní ministryně si přeje vystoupit, ale s jiným textem. Je tomu tak? Takže prosím, máte slovo ještě jednou.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Omlouvám se za záměnu důchodového pojištění a důchodového pojištění.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jsme v bodě 167, zákon č. 155/1995 Sb. Ale to jsou oba, pardon.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Takže znova. Vážený pane předsedo, poslankyně a poslanci, obsahem tohoto návrhu je tedy zákonná úprava pravidel zvyšování vyplácených důchodů. A já zde navrhuji, aby se vládě navrátilo zmocnění, které už zde bylo po dobu asi 15 let, a to rozhodnout případně o vyšším zvýšení, než jaké je podle stanovených pravidel, avšak jen do určitého limitu. A ještě znova připomínám, že taková situace bez horního limitu, takové zmocnění vlády zde platilo do roku 2011.

Myslím, že toto na úvod stačí. Chtěla jsem jenom říci, že zde podporuji pozměňovací návrh pana poslance Sklenáka, který se týká navýšení limitu, do kterého by tu valorizaci mohla vláda zvýšit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Otevírám rozpravu a mám tady jednu přihlášku, to je přihláška pana poslance Vilímce. Takže pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi předně, abych ještě ve třetím čtení odůvodnil pozměňovací návrh předložený pod písmenem A, a to i v té souvislosti, že garanční výbor pro sociální politiku k těmto návrhům podaným poslanci Vladislavem Vilímcem a Adolfem Beznoskou nepřijal žádné stanovisko.

Ale ještě předtím mi dovolte načíst legislativně technickou úpravu k pozměňovacímu návrhu evidovanému pod bodem A3 i na základě doporučení garančního výboru. Tedy načítám úpravu v bodě A3 tak, že v návětí tohoto bodu slova "bod 3 zní" se nahrazují slovy "dosavadní bod 2 zní". Odůvodnění znění navrhované bodu je totiž v návrhu zákona uvedeno v bodě 2. Takže to jsem načetl tuto legislativně technickou úpravu.

Jinak ten pozměňovací návrh, který jsme podali, v bodě A1, zvyšuje tzv. základní výměru důchodů, a to ve dvou alternativách, ve dvou variantách. Na 10 % průměrné mzdy, popř. na 9,5 % průměrné mzdy. V současné době je základní výměra důchodu 9 % z průměrné mzdy a činí v letošním roce 2 440 korun, což ani po započítání minimální částky procentní výměry důchodu ve výši 770 korun nedosahuje životní minimum jednotlivce.

Jak koneckonců vyplývá i z tzv. Zelené knihy o státních důchodech a jejich zvyšování představené důchodovou komisí, kterou ustanovila paní ministryně, nebo Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak ta píše, že starobním důchodcům s nejnižšími důchody základní výměra státních penzí neposkytuje dostatečné prostředky k důstojnému životu. Tak to přesně popisuje důchodová komise. Podle důchodové komise je tedy třeba buď zvýšit základní výměru tak, aby byla alespoň na úrovni životního minima, což činí 3 410 korun, a považovat ji za minimální hranici jakési ochrany před nouzí, nebo ji pak úplně zrušit a nahradit jiným mechanismem. To jsou návrhy důchodové komise.

Ministerstvo práce a sociálních věcí ale v této věci nic nepředložilo a alespoň při projednávání návrhu na výboru pro sociální politiku namítlo, že zvýšení základní výměry důchodů o shodnou částku by se týkalo všech důchodů. Tedy i důchodů nadprůměrných. Možná by bylo dobré si uvědomit, kolik to navýšení vlastně činí, na těch 10 %, popř. 9,5 %. V prvním případě na těch 10 % činí z propočtu letošního roku 270 korun měsíčně. V případě 9,5 % je to 130 korun měsíčně. To úplně nejsou žádné astronomické částky, byť samozřejmě představují dopad do státního rozpočtu. V případě druhé varianty se dopad pohybuje kolem 3,5 mld. korun. V případě 10 % pak logicky dvojnásobek této částky. Na druhé straně vládní Česká strana sociálně demokratická navrhuje zvýšení limitu, do kterého může vláda valorizovat důchody, na 2,7 % z vládou původně uvažovaných 1,7 %. A alespoň její představitelé na výboru pro sociální politiku mluví o snaze zvýšit důchody o 300 korun měsíčně. V takovém případě by se jednalo navíc o 4,3 mld. korun ročně oproti původnímu návrhu, jak sami na výboru uvedli.

Jsem přesvědčen, vážené kolegyně a kolegové, že v současné době se nabízí příležitost zvýšit dle návrhu koneckonců samotné důchodové komise základní výměru důchodu tak, aby lépe odrážela alespoň minimální hranici pro důstojný život penzistů.

K dalšímu návrhu pod bodem A3 bych chtěl uvést, že ten považuji zvláště poté, co tady padl návrh na zvýšení té hranice, limitu, do kterého může vláda rozhodovat, za skutečně potřebný. Koneckonců i tento pozměňovací návrh pana poslance Sklenáka ukázal důležitost určité záklopky, která by měla existovat pro počínání jakékoli vlády v této oblasti. Paní ministryně v prvním i ve druhém čtení mluvila o tom, že v době, kdy vlastně vlády mohly mimořádně zvýšit důchody bez omezení, se tak stalo pouze dvakrát. To je pravda. Nechci zde analyzovat míru zodpovědnosti předchozích vlád ani posuzovat míru zodpovědnosti současné vlády ani ekonomické podmínky, ve kterých se minulé vlády pohybovaly. V každém případě však v té době, ano, nebyl nastaven žádný limit, tudíž ze zákona nevyplývalo, jaký že limit valorizace se považuje ještě za přiměřený, ještě za tzv. podle zákona adekvátní. Zdali je to 1,5 % nebo 2 %. Ten návrh, jak jej předložila vláda a vlastně ještě umocňuje jeden

z koaličních partnerů, říká: Můžete očekávat, že vláda bude zvyšovat důchody o 1,7 %, resp. podle návrhu pana poslance Sklenáka o 2,7 %. Tak je to fakticky nastaveno a k tomuto limitu se zacílí politická i společenská pozornost. Dokonce si myslím, že pokud vláda chtěla obnovit kompetenci vlády, tak neměla stanovovat raději žádný limit.

Na druhé straně, když se podívám na ten návrh na nastavení limitu, který je zde předložen, důchodci vlastně nemají zaručenu nějakou minimální valorizaci svých důchodů. Proto navrhujeme, aby zvýšení vyměřených důchodů o 1,2 %, což je zhruba 130 až 140 korun, bylo zákonem garantováno, pokud by podle automatického propočtu dle růstu průměrných mezd a růstu indexu spotřebitelských cen vyšla nižší částka. Jsem přesvědčen, že taková úprava by byla pro důchodce výhodná a z hlediska dopadu na státní rozpočet ještě přiměřená. Koneckonců zase něco podobného navrhovala paní ministryně v materiálu pro koaliční jednání ke zvyšování příjmů důchodců po roce 2016. V případě, že by vláda ale chtěla zvýšit valorizaci o více než 1,2 %, tak by k tomu do limitního pásma 1,8 % potřebovala souhlas rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny. Zvláště poté, co se objevil návrh na zvyšování limitu valorizace důchodů pro vládu, považuji zavedení takového kontrolního mechanismu Poslanecké sněmovny za nezbytné, za správné a vůči veřejným financím za odpovědné.

Z diskuse a z hlasování na garančním výboru, kde vlastně nebylo přijato žádné stanovisko, ani doporučující ani nedoporučující, vyplynulo, že alespoň některé vládní strany, nebo alespoň jedna z vládních stran je si toho velmi dobře vědoma. Proto bych vás, kolegyně a kolegové, chtěl znovu požádat o zvážení těchto návrhů, které považuji za odpovědné z hlediska růstu důchodů v příštích letech. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jedna faktická poznámka pana poslance Beznosky a potom paní poslankyně Chalánková. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Pan kolega Vilímec náš pozměňovací návrh velmi obšírně a podrobně vysvětlil a já jsem tady proto, abych zdůraznil – protože vy máte v tom bodě A dvě varianty: variantu jedna a variantu dva. A protože obě dvě mají rozdílný dopad na státní rozpočet, tak bych se přimlouval pro to, až to budete zvažovat, abychom první hlasovali tu variantu dva, jejíž dopad na státní rozpočet je zhruba 3,5 miliardy korun. Logiku pozměňovacího návrhu pan kolega Vilímec vysvětlil a já jenom jsem tady proto, protože jsem rozumný a vím, že 3,5 a 7 miliard je rozdíl a tyto 3,5 miliardy bychom ve státním rozpočtu byli schopni zajistit poměrně bez problémů.

Takže i pro pana zpravodaje jedna taková prosbička, možná že bychom v tom bodu A mohli první hlasovat variantu dvě. A já bych byl strašně rád, kdybyste se pro ni také rozhodli. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Ale předpokládám, že toto je debata o proceduře, takže jakmile se dostaneme k proceduře, tak by bylo potřeba tento návrh zopakovat. Paní poslankyně Chalánková.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové. TOP 09 samozřejmě souhlasí s potřebnou valorizací důchodů, pokud na to stav hospodářství má a je v takové kondici. Nicméně v každém případě souhlasíme pouze pod tou podmínkou, že se k takové valorizaci vysloví Parlament České republiky, protože valorizace i výdaje na důchody jsou vždy vázány na výdaje státního rozpočtu. Je potřeba se podívat na číselnou řadu vývoje deficitu důchodového účtu, který nás čeká. Důchodový účet bude neustále deficitní, a to minimálně 40, ale i více, 50, miliard korun ročně. A v této situaci můžeme začít čarovat o těchto věcech, o kterých zde hovoříme.

Možnost předat kompetenci vládě na stanovení valorizace důchodů, která tady již dříve byla, nicméně vláda Petra Nečase se jí vzdala dobrovolně, protože byla zodpovědná k vývoji státního rozpočtu, hrozí tím, že se může stát, a netvrdím, že je to tím účelem, že přeci jen před volbami bude vláda náchylnější tyto důchody valorizovat třeba i více tím, že bude mít sama tuto kompetenci. Když se podíváte na vývoj inflace a vlastně výpočet, ten vzoreček pro výpočet valorizace důchodů, tak vzhledem k vývoji inflace jste se dopočítali 40 korun. A to nechci domyslet, co by se stalo, kdyby tato inflace nebyla uměle – uměle – podporována a vlastně se ve skutečnosti pohybujeme spíše směrem k deflaci.

Takže ještě jednou upozorňuji, je třeba se chovat zodpovědně k vývoji státního rozpočtu a vidět vývoj číselné řady důchodového účtu na roky dopředu.

TOP 09 nesouhlasí s touto zásadní kompetencí přenosu ze schválení parlamentem na vládu právě z těchto výše uvedených důvodů. Také nesouhlasí s pozměňovacím návrhem pana kolegy Sklenáka, kdy zde již bylo naznačeno nebo řečeno, že pan kolega Sklenák navrhuje zvýšení limitu z 1,7 % na 2,7 %, ba dokonce zde zazněl návrh jiného kolegy zcela bez limitu. Nebudeme s tímto souhlasit.

K návrhům kolegů z ODS máme stanovisko neutrální. Jen bych chtěla upozornit, že pokud se bavíme o zvyšování výpočtu v základní výměře z 9 na buď těch 10 %, což má dopad 7 miliard korun, jak zde zaznělo, anebo z 9 na 9,5 %, to znamená dopad do rozpočtu 3,5 miliardy korun, tak neustále jsme v navyšování výdajů státního rozpočtu, ale bavíme se skutečně o zvyšování právě výpočtu v té základní výměře, to znamená ve zvyšování posílení rovnostářského principu, což je možná méně důležité, protože zde zazněly právě ty obavy z chudoby důchodců, které sdílíme s vámi.

Ale vzhledem k tomu, že tyto výpočty základní výměry důchodu jsou vázány právě na procenta, 9 % z průměrné mzdy, tak se nám zde objevuje právě tento ukazatel průměrné mzdy. A zde se bavíme o tom, že vlastně to nám říká, že průměrná mzda v této společnosti je nízká. Proto už i ty dopady do důchodového účtu jsou takto tristní. Čím to asi může být? Proč jsou takhle nízké průměrné mzdy? Protože hospodářství není konkurenceschopné a protože hospodářství nevytváří dostatečnou

přidanou hodnotu. A ten vývoj, který my tímto ještě můžeme posílit a navýšit strukturální deficit uvnitř toho důchodového účtu, bude jen a jen horší.

Takže v tomto jsme poměrně neutrální. A upozorňuji právě na tato rizika.

Návrh této novely zákona o důchodovém pojištění nepodpoříme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně byla... Nebyla poslední. Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Měl bych dotaz, i když vím, že kolega poslanec mi odpovědět nemusí. Ale vzal jsem si pozměňovací návrh předsedy klubu sociální demokracie pana poslance Sklenáka a chtěl bych se ho zeptat, protože tam je odhad finančních dopadů, a mě to prostě nevychází ten jeho výpočet. Tak jestli by nám mohl přiblížit na mikrofon, jestli bych mohl poprosit, jak přišel na částku 4,6 miliardy, protože v odůvodnění píše, že pokud se aplikuje těch 2,7 %, tak to předpokládá průměrné zvýšení u důchodu o 300 korun měsíčně, což je 3 600 korun ročně. A když známe počet penzistů, tak mi nevyjde částka 4,6 miliardy.

Je tady ovšem taková zvláštní větná konstrukce: "by ve srovnání se současným legislativním stavem vyžádalo dodatečný roční výdaj". A to je proti stavu, který platí k 1. lednu 2016. Pokud ano, tak tvrdím, že ten výpočet není dobře. Nemůže být dobře, protože pak bychom došli k číslu, že máme zhruba 1 200 tisíc penzistů, což máme mnohem víc. Teď nechci počítat všechny skupiny podle jednotlivých druhů.

Takže to je spíš technický dotaz, a proto jsem taky chtěl, aby u toho byl ministr financí, aby zkontroloval a řekl: ano, tento odhad je správný, nebo přibližně správný, je to částka, o které budete za chvíli svým hlasováním rozhodovat.

Nicméně chci vyjádřit stanovisku našeho klubu. Jak jste si všimli i z podrobného zdůvodnění mých kolegů členů sociálního výboru, přistoupili jsme k tomu návrhu konstruktivně. Za prvé jsme navrhli, aby minimální zvýšení bylo 1,2 % díky návrhu pana poslance Vilímce. Taky jsme navrhli, aby se zvýšila základní výměra důchodů ve dvou variantách. Takže to není přístup opozice, která je proti jenom proto, že je to vládní návrh.

Navrhli jsme také minimální pojistku proti kterékoli vládě a pokušení vládě zejména ve volebním roce dělat líbivou politiku. A to je (nesrozumitelné), ale je to minimální. Chci říct, že ten náš spor dneska, který tady vedeme u tohoto návrhu zákona, není o tom, jestli zvýšit důchody a o kolik zvýšit důchody. Opakovaně jsme tady mluvili už v prvém čtení, že jsme připraveni, že bychom doporučili debatu o změně valorizačního vzorce, protože dneska zpoždění mezi růstem ekonomiky a promítnutím růstu a toho, že se státu lépe daří, do penzí je zhruba dvouleté, a to ještě v situaci, kdy roste inflace, může být ještě vyšší a to promítnutí není. A když se ekonomice daří, tak kdo jiný by měl profitovat z toho, že máme vyšší daňové výnosy, než naši senioři? Mnohem více než státní zaměstnanci. Vím, že si u státních zaměstnanců popularitu touto větou nevybuduji, ale jsem přesvědčen, že to je správný princip.

Ale spor, který vedeme, je o tom, kdo má mít kompetenci o tom rozhodovat. A my jsme přesvědčeni, že to je Poslanecká sněmovna a taky Senát, protože zákony standardně probíhají. A že to jde schválit zákon, který mimořádně zvyšuje důchod jinak než podle valorizačního vzorce, o tom jsme se přesvědčili už v tomto volebním období, minimálně jeden takový návrh zákona jsme schválili. To je ten spor, který vedeme.

To je důvod, proč návrh zákona nakonec nepodpoříme. A poprosil bych zejména představitele vládních stran, aby neříkali, že ten, kdo nepodpořil tento návrh zákona, je proti zvyšování důchodů. Není to pravda. Naopak některé pozměňovací návrhy, a možná je podpoříte, od mých kolegů říkají, že minimální zvýšení bude 1,2 %.

Ale poprosil bych, jestli bychom se mohli vrátit k číslům, protože uváděný zvýšený výdaj o 4,6 miliardy prostě není správný a nemůže být správný. Ale nejsem ten, kdo má k dispozici přesná čísla o aktuálním počtu seniorů a podobně. Ale je to jednoduché. Jestliže vezmu počet seniorů krát 3 600 dostanu roční výdaj, ale není to v žádném případě 4,6 miliardy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolega Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Já zareaguji na ten dotaz. 4,6 miliardy je ten rozdíl mezi stávajícím právním stavem a tím mým návrhem. To znamená, že zákonná valorizace, která je v nějaké předpokládané výši, a můj návrh. A 4,6 miliardy je ten rozdíl. Jinak jsem vycházel z čísel, která mně poskytlo Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pana předsedy Stanjury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli jsem to dobře pochopil, tak je to přesné číslo, které vychází z odhadu. Vy už odhadujete, kolik bude valorizační vzorec na konci roku 2016. Rozumím tomu dobře? Můžete nás s tím odhadem seznámit, kolik to tedy bude dělat, když je navýšení 4,6? Já myslím, že to není korektní debata. Korektní debata by byla: dneska máme nějaký stav, pokud přijmeme tohle a nebude použit standardní valorizační vzorec, znamená to 300 korun měsíčně navíc, což znamená ročně zhruba, kdybych to měl tipnout, někde mezi 7 a 8 miliardami. Ale říkám, že nemám přesná čísla. To je korektní informace. Nijak se nemění obsah pozměňovacího návrhu a není důvod toto číslo skrývat a říkat, že máme nějaký odhad, my ostatní ho nemáme, my si myslíme, že bude takové průměrné zvýšení reálné mzdy, myslíme si, že bude takováto inflace a k tomu ten náš návrh je plus 4,6 miliardy. To prostě není korektní číslo a korektní debata. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě řádná přihláška pana poslance Opálky.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, musím říci, že nás sice ten návrh také překvapil, ale když se to

v koalici projednalo, a koalice je předpokládám rozpočtově zodpovědná, tak není důvod, abychom tento návrh nepodpořili.

Co se týká 4,6 miliardy, je to v podstatě navýšení o jeden procentní bod. Když vezmeme celkový objem prostředků, které jsou na důchody, tak to je to 1 % z toho, což si myslím, že poměrně odpovídá.

Závěrem chci jenom říci, že koneckonců jde v případě vlády o politické rozhodnutí, o vrácení se k režimu, který už byl. Jedna z těch brzd při rozhodování bude i schválený rozpočet v kapitole pro výdaje na důchodovém účtu, takže to není zcela bez brzdy, i když to tak navenek vypadá. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud nejsou žádné další přihlášky do rozpravy, tak rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě budeme hlasovat. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou, a pokud má kdokoliv variantní návrhy, teď je prostor na jejich uplatnění. Nejprve pan zpravodaj.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, já mám teď poměrně usnadněnou situaci vzhledem k tomu, že kolega Vilímec tady velmi podrobně vysvětlil, co znamenají jeho pozměňovací návrhy, a nikoliv jenom jeho, ale i kolegy Beznosky. Já se pak už nebudu věnovat vysvětlování návrhů, které jsou pod bodem A1, A2, ať už jedna varianta, nebo druhá varianta, kde to kolega Vilímec vysvětlil.

Já jenom ještě jednu poznámku k těm 2,7. Prosím vás, to není dogmatické číslo, to je do 2,7.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se obávám, že teď není rozprava. Takže prosím pouze proceduru.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Takže procedura. Napřed bych chtěl říct, že návrh na zamítnutí nebyl podán, takže nebudeme hlasovat o zamítnutí. Pokud se týká legislativně technické opravy, kterou tady navrhl kolega Vilímec, ta je navržena i garančním výborem, on to tady vlastně řekl, kde se doporučuje oprava v bodě A3 tak, že slova "bod 3 zní" se nahrazují slovy "bod 2 zní". To je totožné s tím, co navrhoval kolega Vilímec. (V sále je neklid.)

Pak jsou tady varianty, které kolega Vilímec vysvětloval, kde se jedná o navýšení z 9 % na 9,5 a na 10. Já bych doporučoval, abychom napřed hlasovali o navýšení na 9,5 a poté teprve jako druhou variantu, abychom hlasovali o variantě, která je teď momentálně pod bodem 2, ale která zvyšuje číslo 9 na 10.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, já prosím o klid. Probíhá diskuse o proceduře, věnujme tomu pozornost. Usaďte se na svá místa a poslouchejte.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Pak je tady návrh A3, což je návrh, který hovoří o spodní hranici 1,2 a možnosti až 1,8. Samozřejmě, co je tady napsáno, znamená, že by to muselo projít rozpočtovým výborem, to je varianta A3. A návrh B je návrh kolegy Sklenáka, který to navyšuje z 1,7 na 2,7 %. A potom se hlasuje o návrhu zákona jako celku.

Já myslím, že procedura je vcelku jasná, že je možné požádat, abychom tuto proceduru schválili, pane předsedající, a touto procedurou se řídili při hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: To samozřejmě učiním, ale zeptám se, zda někdo navrhuje nějaký jiný postup. Je to v souladu. V tom případě ještě jednou zazvoním.

Budeme hlasovat o tom, že se budeme řídit takto navrženou procedurou.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 417, přihlášeno je 173, pro 167, proti nikdo. Návrh byl přijat.

V tom případě prosím pana zpravodaje, aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a vždy jak on, tak paní ministryně nám sdělili stanovisko. Prosím, můžeme začít.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Takže první hlasovací procedura by se týkala toho, co navrhl garanční výbor, to je legislativně technické, kde se doporučuje oprava v bodě A3 tak, že slova "bod 3 zní" se nahrazují slovy "bod 2 zní".

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko je předpokládám kladné. (Ano.) Paní ministryně? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 418. Přihlášeno je 174, pro 168, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Dál, prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Teď bychom se vyrovnali s variantami A1 a 2, varianta 2, a A1 a 2, varianta 1. Já bych doporučil, abychom hlasovali o variantě 2, to je navýšení z 9 na 9,5 % výměry. Prosím, pane předsedající, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Hlasujeme teď o návrhu A1 a A2, varianta 2.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Stanovisko výboru – bez stanoviska, protože jsme nepřijali ani jedno ani druhé stanovisko.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já si jenom ověřuji, že hlasujeme o variantě 2, protože v proceduře, kterou mám já, je uvedena až jako třetí. Dobře.

Hlasujeme tedy o variantě 2. Garanční výbor bez stanoviska. Paní ministryně? (Negativní.) Mám tady faktické poznámky, ale to je asi omyl, takže je odmažu.

Teď zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 419. Přihlášeno je 173, pro 24, proti 73. Návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Další by bylo hlasování o návrhu kolegy Vilímce a Beznosky – zvýšení z 9 % na 10.

Předseda PSP Jan Hamáček: To je tedy varianta jedna.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Výbor bez stanoviska.

Předseda PSP Jan Hamáček: Bez stanoviska. Paní ministryně? (Stanovisko negativní.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 420, přihlášeno je 173, pro 20, proti 79. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Návrh A3, který znamená, jak už tady vysvětloval kolega Vilímec, že se stanovuje spodní hranice 1,2 a možnost až 1,8 s tím, že to tedy projde rozpočtovým výborem. Bez stanoviska.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně? (Stanovisko negativní.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování 421, přihlášeno je 173, pro 24, proti 80. Návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Posledním návrhem, resp. předposledním, je návrh kolegy Sklenáka, který upravuje tu hranici z 1,7 na 2,7. Tady je stanovisko výboru doporučující.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně? (Stanovisko souhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 422, přihlášeno je 172, pro 137, proti 30. Tento návrh byl přijat.

Pane zpravodaji, já mám za to, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích? Nikdo nemá námitek. V tom případě budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 725, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Stanoviska? (Stanovisko zpravodaje i ministryně souhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 423, přihlášeno 171, pro 138, proti 30. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Ještě než pokročíme, tak přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Šarapatka do 10.30 z pracovních důvodů, pan ministr vnitra se omlouvá od 9 hodin do konce jednacího dne a paní poslankyně Nováková se omlouvá mezi 9. a 13. hodinou z osobních důvodů. Tolik omluvy.

Otevírám bod

166.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 654/ - třetí čtení

Prosím paní ministryni a pana zpravodaje, kteří jsou stejní z minulého bodu, takže není třeba je měnit. Jen konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 654/2. Ten byl doručen 12. dubna, usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 654/3.

Paní ministryně evidentně má zájem vystoupit před otevřením rozpravy, tak jí udělím slovo. Prosím.

Pardon, paní ministryně. Jenom aby všichni členové Poslanecké sněmovny měli kompletní informaci, bylo mi avizováno, že klub TOP 09 před hlasováním o pozměňovacích návrzích bude požadovat dvacetiminutovou pauzu, tak vám to sděluji, abyste si mohli naplánovat čas.

Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Tak děkuji za slovo a ještě jednou. Vážený pane předsedo, poslankyně a poslanci, já zde připomínám, že obsahem návrhu této novely je stanovení důchodové věku u horníků hlubinných a uranových dolů v nižší výměře, než je obecný důchodový věk, a to především ke kompenzaci nepříznivých pracovních podmínek horníků, včetně zvýšené pracovní úrazovosti a zvýšeného výskytu nemocí z povolání. Zároveň se domnívám, že toto navrhované opatření přispěje k řešení současné složité situace v hlubinném hornictví, které bude mít velké sociální dopady.

Chtěla bych zde říci, že vlastně v tom původním návrhu je snížení věku odchodu do důchodu pro horníky o pět let, ale jsou zde pozměňovací návrhy poslance Sklenáka, kde musím říci, že souhlasím s tím, aby se to prodloužilo až na sedm nebo alespoň šest let, protože když se podíváme na situaci v Moravskoslezském kraji, tak je jasné, že ta kategorie těsně před důchodem jen stěží nějaké zaměstnání najde, v neposlední řadě právě i kvůli zdravotnímu stavu. Proto se přimlouvám za přijetí toho pozměňovacího návrhu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Otevírám rozpravu, do které mám jednu přihlášku, ale s přednostním právem chce vystoupit pan zpravodaj, takže mu udělím slovo. Po něm pan poslanec Šincl a potom pan poslanec Novotný. Pardon, paní poslankyně Havlová sice žádá faktickou poznámku, ale nemohu jí udělit slovo, protože faktická poznámka reaguje na průběh rozpravy a ta byla právě zahájena.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já děkuji, pane předsedající. Nebudu vás všechny vítat, ale chtěl bych přivítat kolegy horníky nahoře na galerii, to si myslím, že je slušnost, abychom je přivítali, když vážili takovou dlouhou cestu až z Ostravy a jsou svědky toho dnešního jednání. Tak to je snad první poznámka, kterou jsem chtěl učinit. (Potlesk z levé strany sálu.)

Pak si ještě dovolím říct pár slov k tomu, co už tady možná částečně padlo a co ne, ohledně toho navýšení z pěti na šest nebo z pěti na sedm, což byly varianty, o kterých se bude hlasovat. Chtěl bych ještě říct několik poznámek k těm, kteří mě oslovovali a namítali, že je tady plno jiných skupin, které by tedy také vyžadovaly speciální úpravu. Já tomu všemu rozumím, ale když se podívám po Evropě, a já jsem si to opravdu zjišťoval zhruba asi v 15 nebo 18 zemích, tak všude je tato skupina, myslím hornická skupina, řešena naprosto speciálně. Není to tak, že by se řešily všechny ty skupiny, ať už to jsou textiláci, zdravotní sestry, ať už to je kdokoli jiný. Takže jenom chci podotknout, že skutečně tahleta záležitost se i v Evropě řeší tak, že tam, kde se těží uhlí, se tyto věci řeší explicitně jenom pro tuto skupinu. Tak to je taková poznámka na okraj, ale poměrně dost důležitá.

Poslední analýza, kterou jsem dostal teď nedávno, je sice polská, ale je to vlastně z dolů, které jsou přes hranici severomoravského regionu, tak jenom jeden zajímavý údaj, který není pozitivní, ale je to údaj, který tam je, že úmrtnost těchto lidí je v průměru kolem 58 let. Takže to chci jenom podtrhnout, že vlastně ta specifičnost této profese je taková, jaká je. A to je všechno, co jsem chtěl říct. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pana poslance Schwarze, prosím.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré dopoledne, pane předsedo. Kolegyně a kolegové, já nebudu jako pan kolega koukat po Evropské unii a po Evropě, já se podívám k sobě domů. Jsem Mostecka. A jediné, co dneska povím před tím hlasováním, je to, že ti chlapi se nadřeli celý život, i ti lidé, co tam pracovali a živili náš region dlouhé roky. Dlouhé roky živili náš region. Bez uhlí a bez nich bychom vlastně netopili, neměli bychom elektřinu, a proto mi svědomí po těch letech velí prostě hlasovat tak, jak hlasovat budu. Takže nemusím po Evropě, já se podívám k sobě domů na Mostecko. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktické poznámky tedy pan poslanec Beznoska, potom pan poslanec Laudát, potom paní poslankyně Havlová.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jen velmi krátce také pozdravím horníky z Ostravska. Sám jsem z Kladenska, z vesnice, která byla plná horníků. Trošku tomu rozumím, protože můj dědeček zemřel v 53 letech na typickou hornickou chorobu. Byl to horník celý život. Přesto si dovolím říct, že pět let je myslím korektní, správné a pro pozměňováky pana kolegy Sklenáka na šest, sedm hlasovat už prostě nebudu. Hornictví je výjimečné povolání, výjimečně náročné povolání, zdravotně rizikové, nakonec ten příklad jsem vám tady řekl. Přesto bychom měli i v tomto uvažovat racionálně.

Takže tolik mé stanovisko a podle tohoto stanoviska budu samozřejmě hlasovat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já jenom jsem chtěl poznamenat k tomu předpředřečníkovi, že prosím, jestli tady chcete pronášet patetická slova, já vám v tom bránit nebudu. Na druhou stranu by bylo docela dobré, když je to tak závažný problém – a problém OKD je velmi závažný – že by se třeba váš pan předseda hnutí místo volební kampaně věnoval těmhle záležitostem.

A pak jenom proč si budeme brát přestávku. Abychom se rozhodli, jak hlasovat. Je to přesná ukázka. Tady má fungovat nějaká koalice. Ona přijde s nějakým návrhem a do toho jsou tady pozměňovací návrhy z řad koalice, takže z toho jsme zmateni, co vlastně tedy chcete.

K tomu, jak jste horníkům zatím pomohli, jak jste bezzubí jako koalice, to řeknu před hlasováním. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Havlová.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych také chtěla pozdravit delegaci našich zástupců horníků. A hlavně chci říct jedno. Úsvit – Národní Koalice podpoří pozměňovací návrh, který bude podporovat těch sedm roků, aby šli dříve, než zní původní návrh zákona. Rozhodli jsme se tak úplně jasně, protože podle statistik se havíři dožívají průměrného věku 57 roků a zákon zněl, že by šli v 60 do důchodu, což je absolutní nesmysl, aby šli tři roky po smrti do důchodu. Havíři se na mě zlobili, že jsem pro tento návrh minule nehlasovala. Z jednoho prostého důvodu. Vy jste tady z toho udělali úplnou bramboračku. Začali jste do toho míchat další profese. A tady se jednalo pouze o to, že se neodstranil nebo nepozměnil návrh zákona, kde se mohlo udělat to, že by se pokračovalo... byl omezen různými daty. A já si myslím, že spravedlivý už tu jednou důchodový systém byl a to byla kategorizace důchodů, která byla zrušena. A tak si uvědomme, že je potřeba, aby se tato kategorizace vrátila. A nyní jednáme jenom o hornících. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak to byly faktické poznámky. Prosím pana poslance Šincla, po něm se připraví pan poslanec Novotný, s řádnými vystoupeními. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Měl jsem připravený dlouhý projev, ale slov o nutnosti dřívějšího odchodu horníků do důchodu bylo již tady v Poslanecké sněmovně vysloveno mnoho a mnoho. Lidé v ostravsko-karvinském regionu už ovšem žádná slova nechtějí, chtějí konkrétní činy a pomoc. Proto bych vás místo dlouhého projevu jen chtěl požádat o podporu našeho pozměňovacího návrhu, který zde předložil předseda našeho poslaneckého klubu. Jde konkrétně o zkrácení odchodu do důchodu o sedm let. Jsem přesvědčen, že kdo poznal těžkou práci horníků, musí vědět, že to je správné, aby se aktivním horníkům dostalo sociální podpory důstojné pro jejich statut a práci, kterou dělají. Věřím, že v Poslanecké sněmovně všichni splní to, co několikrát těmto pracujícím horníkům slíbili. My svůj slib těmto pracujícím horníkům splníme. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Novotný, připraví se pan poslanec Hájek.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, budu velmi stručný. Já velmi vítám tento zákon. Samozřejmě že ho též budu podporovat, neboť jsem z hornického Sokolova. Ale trošku mě mrzí, že stejně tak jako se tady připravuje tato novela pro horníky pracující v hlubinném dobývání, tak bych poprosil i o to, aby v budoucnu se vláda zaměřila též na horníky v povrchovém dobývání. Protože ten problém určitě nastane též na Mostecku a na Sokolovsku. Takže myslím si, že práce v povrchovém dobývání je velmi obtížná. Neříkám, že je stejně obtížná jako v hlubinném, ale samozřejmě za úvahu by stálo, zda i tady by nemělo dojít k nějakému zkrácení odchodu do důchodu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Hájka.

Poslanec Josef Hájek: (V hornické uniformě.) Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dneska bych nechtěl vystoupit jenom jako poslanec Hájek, ale i jako zástupce cechu hornického, jejichž zástupce můžete vidět tady na galerce. (Galerie plná horníků v hornických uniformách.)

Dneska je 4. května, den svatého Floriana. A za sedm měsíců bude největší hornický svátek, den svaté Barbory, 4. prosince. A my máme dneska možnost dát skupině, která si to nejvíce zaslouží, a to horníkům, k tomuto svátku dárek, který spočívá v tom, že jim dáme – ne dáme, my jim vrátíme to, na co dle mého názoru mají nárok. Protože opravdu hornictví – a já to mohu potvrdit z vlastní zkušenosti a kolegové nahoře taky – je nejnáročnější povolání, které člověk může vykonávat. Protože v podzemí skutečně na vás působí nejvíce vlivů, které člověk může v pracovním procesu zažít. Je to otázka psychického vypětí, fyzického vypětí, je tam

teplo, je tam vlhko, je tam prach, prostě veškerá kombinace, kterou si člověk může vymyslet, skutečně v tom dole je. To už nechci brát to riziko hornického povolání, protože je to skutečně mnohdy boj s přírodou a ne vždy člověk v tomto boji nebo zápase vítězí.

Samozřejmě tento zákon se určitým způsobem dotkne horníků z OKD, to je pravda. Původně tu koncepci, kterou odboráři připravovali a řešili de facto už 24 let, protože v roce 1992, když byly zrušeny pracovní kategorie, těm horníkům slíbili, že na ně budou pamatovat, a to tak, že budou vymyšlené zaměstnanecké fondy, a to se nestalo. Teprve až v roce 2010, tzn. po nějakých 18 letech tvrdého vyjednávání, se podařilo nařízením vlády č. 363 zabezpečit odchod horníků do důchodu, skupiny těch horníků, kteří nastoupili před rokem 1992. A platilo to do roku 2008 – nebo se jim fárané šichty počítaly do roku 2008. V loňském roce nařízením vlády č. 69 se to rozšířilo, že mohly ty směny dofárat i po tom roce 2008.

Dneska se tento zákon víceméně rozšiřuje i na tu skupinu horníků, kteří nastoupili po 1. lednu 1993. To znamená, máme v tom dole dneska dvě skupiny. Já jsem v prvním čtení vzpomínal horníka Laudáta a Kalouska, že jeden nastoupil 31. prosince 1992 a může jít o těch pět roků dřív do důchodu a horník Laudát, který nastoupil 1. ledna 1993 a má odpracovaných 23 let, tak by do toho důchodu nešel. Takže z tohohle pohledu skutečně návrh novely důchodového zákona zrovnoprávňuje tyto dvě skupiny. A samozřejmě je pravdou to, a říkám to upřímně, že pomůže řešit tu složitou otázku v OKD.

A nedá mi to, abych se toho OKD nedotkl. Přemýšlím o tom hodně často. V hornictví a politice jsou určitá shodná pravidla, a to ta, že pokud se udělá špatné strategické rozhodnutí, tak se negativní projevy projeví po deseti, patnácti i dvaceti letech. V hornictví, jestliže člověk udělá špatné strategické rozhodnutí v rozfárávce, tak se to na tom našem Karvinsku promítá tím, že vznikají důlní otřesy, což je určitá forma zemětřesení. V politice, když se udělá špatné rozhodnutí – a já si myslím, z mého pohledu to byla privatizace, to nebyla ani privatizace, to byl neskutečný tunel, který také může, pokud ta privatizace se ukáže, že byla špatná – a myslím si, že dneska všichni víme, že byla špatná, jak vlastnictví OKD pod panem Bakalou, kam to dospělo – že může vyvolat buď sociální otřesy, nebo společenské otřesy. A skutečně toto v tom OKD zažíváme.

Takže z mého pohledu tato novela pomůže v této složité situaci, v které mj. horníci OKD jsou, částečně řešit. Samozřejmě novela řeší i situaci kolegů tady od Vlastíka Vozky, který je tady druhý zástupce cechu hornického, v oblasti dolu Centrum, který bohužel z mého pohledu, a říkám to jako horník, skončil svoji činnost, a řeší také situaci skupiny horníků uranových dolů, kteří také na tomto zákoně budou participovat.

Takže pokud se vyjádřím k pozměňovacím návrhům, budu určitě podporovat návrh kolegy Sklenáka a budu proti návrhu své kolegyně Radky Maxové. Děkuji. Zdař Bůh! (Potlesk některých poslanců hnutí ANO 2011.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Opálku, který je zatím posledním přihlášeným do rozpravy. Už ne.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, vážení horníci, chtěl bych, než uvedu některé své myšlenky, učinit povzdech nad naším legislativním procesem. Jde o novely zákona o důchodovém pojištění. V roce 2014 se podíváme, že máme ve Sbírce zákonů pět novel, v roce 2015 dvě novely, v roce 2016 už jednu novelu – a dneska je květen a projednáváme vlastně souběžně v jednom dni v jedné chvíli dvě samostatné novely. To si myslím, že nesvědčí nijak moc o naší koncepční práci.

A nyní k meritu věci. Byl bych nerad, kdyby tato poslední novela, která se týká horníků, byla vnímána jako pouze reakce k situaci v OKD. Byl bych také nerad, kdyby byla vnímána jako nějaký dárek. Já si myslím, že je to návrat k režimu, který tady funguje od 14. století, kdy Václav II. přijal zákoník hornický, a bylo všem jasné, že tento rezort potřebuje jinou právní ochranu než všechny další. Máme zde zkušenosti ze zahraničí, vracíme se k tomu a svým způsobem uznáváme, že krok zrušení důchodových kategorií nebyl zrovna nejšťastnější. A myslím si, že není třeba moc uvažovat, protože brzo se ozvou určitě i další kategorie, které však nemají to štěstí, že mají tak silné odbory a odborový svaz, a budou prokazovat na základě průkazných výsledků také určité úpravy. Stačí se podívat jednak, jakým způsobem byly zařazeny jednotlivé kategorie v důchodových kategoriích, a také na pracovní lékařství, ke kterému zde bylo hovořeno včera.

Už jsem tu posledně zmiňoval Georgia Agricolu, který v Jáchymově zkoumal dopady na zdraví a jak by mělo hornictví probíhat. Byl to Jáchymov, byla to Kutná Hora, postupně docházelo k těžbě různých kovů a nakonec i uhlí. A já chci věřit, že i když to nezachrání desetitisíce těch horníků, kteří odcházeli v 90. letech, tak že Sněmovna v tomto kroku učiní zadost jejich právu. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a prosím pana poslance Kaňkovského, který je aktuálně posledním přihlášeným do rozpravy. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. KDU-ČSL podpoří návrh kolegy Romana Sklenáka na to, abychom prodloužili lhůtu, kdy mohou předčasně odejít hlubinní horníci do důchodu, tedy na lhůtu sedm let.

Jenom bych chtěl zmínit ještě některé aspekty, které s tím souvisejí, které tady už částečně řekli moji předřečníci. Invalidizace, kterou zažíváme v řadě profesí, se netýká jenom hlubinných horníků, přičemž ale musím říct, že jejich práci velmi oceňuji a skutečně je to jedna z profesí, která je invalidizací nejvíce postižena. A skutečně statistiky, které zde zazněly, tomu odpovídají, takže návrh prodloužit lhůtu na sedm let považuji za správnou a my ji rádi podpoříme. Je potřeba se ale zamyslet nad tím, že máme řadu dalších profesí, kde invalidizace také hrozí. Už se tady mluvilo o hutnictví, ale je potřeba mluvit i o těžkém strojírenství, pracovníci v povrchových dolech nebo v uranových dolech, a profesí bychom našli mnohem víc.

Já bych tady chtěl zvednout jenom krátce jedno téma a to je prevence chorob z povolání, která bohužel v naší zemi není na dostatečně vysoké úrovni. My se s tím

potýkáme v ordinacích. Já jsem ortoped, takže já si velmi často ohmatávám situace, kdy máme – a to jsem nezmínil ještě pracovníky ve stavebnictví – pacienty, kterým je 50, 55 let, jsou těžce invalidizováni svou profesí, a my v podstatě nevíme, co s nimi. Takže já bych chtěl velmi apelovat na zástupce Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva zdravotnictví, vidím tady pana ministra zdravotnictví, ale je to i na Ministerstvu průmyslu a obchodu a dalších institucích, abychom se v budoucnu, a to bych chtěl v krátké budoucnosti, zamysleli nad tím, jakým způsobem dělat prevenci chorob z povolání. Pokud se podíváme na zkušenosti ze zahraničí, tady opravdu velmi pokulháváme. Já jsem zažil situaci, kdy jsem stážoval v jedné německé nemocnici, a když jsem zažil kontrolu bezpečnosti práce jenom na úrovni zdravotních sester a lékařů, kdy chodí u nich také tzv. bezpečnostní technik a zabývá se tím, jakou ergonomii pracovního místa mají zdravotní sestry, mají lékaři, a i řadou dalších okolností, tak v tomto směru opravdu velmi zaostáváme a pak se divíme, že máme spoustu pacientů, kteří jsou invalidní už někdy i před 50. rokem. Takže pokud chceme dneska hlubinným horníkům v tomto směru ulevit, a je to naprosto správně, tak se zamýšlejme i nad dalšími profesemi a zamýšlejme se nad tím, že je potřeba udělat takové pracovní podmínky v našich profesích, abychom invalidizovaných pacientů, a mluvím hlavně o chorobách z povolání, měli co nejméně.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a další přihlášky do rozpravy nemám, tím pádem rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem? Paní ministryně? Také není zájem.

Já jsem avizoval pauzu. (K posl. Laudátovi:) Teď, nebo ještě chcete diskutovat o proceduře? Teď hned. Dobrá. V tom případě vyhlásím 20 minut pauzu na poradu klubu TOP 09. Sejdeme se v 10.47 hodin, kdy budeme hlasovat.

(Jednání přerušeno v 10.27 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.47 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Já nyní prosím pana zpravodaje, aby předstoupil k řečnickému pultu, seznámil nás – pardon, ještě s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, vážení hosté, dámy a pánové, já bych vás seznámil s postojem klubu TOP 09. Za prvé chci konstatovat, že vláda řešení problému OKD nezvládá. To, s čím jste dnes přišli, znamená, že náklady na předčasný odchod horníků do důchodu proti stávající úpravě zaplatí, vlastně se s ním solidarizují, stávající penzisté, protože to půjde z tohoto rozpočtu. Marně jsme po dobu projednávání nejenom při příležitosti této novely zákona i dalších vyzývali vládu, aby pro dané záležitosti připravila systémové řešení. Bohužel se tak nestalo. (V sále je rušno.)

K samotnému regionu. My jsme s velkými rozpaky, nicméně s jistým pochopením přihlíželi k tomu, že vláda ze státního rozpočtu uvolnila 600 milionů na prodloužení životnosti OKD. V krajním případě jsme to chápali tak, že si získáváte čas, abyste problematiku mohli řešit systémově a odpovědně. Musím konstatovat, že tento čas jste promarnili a těch 600 milionů bylo do jisté míry jenom prodloužením agonie ekonomicky neudržitelné firmy.

Velmi jsme kritizovali a zbytečně jste zdrželi, zejména pan ministr financí Babiš, rozjetí nových projektů, nových investic v Moravskoslezském kraji, s tím, že –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane předsedo, ale poprosím v sále o klid. Prosím, abyste pokračoval, až tady bude klid.

Poslanec František Laudát: Děkuji. S tím, že jako odstrašující příklad nezodpovědnosti bych označil chování pana Andreje Babiše ve vztahu k problematice průmyslové zóny Barbora.

Za stávající situace je mi líto, a znovu to zopakuji, že skutečná tvář pana ministra financí je taková, že mu ani nestojí za to, aby u tohoto velmi závažného problému asistoval. Měli jsme pro něj připravené otázky, které se týkaly ryze státních financí, bohužel mu nestojí za to, aby tady byl, tudíž jsme ani otázky nepokládali.

Vzhledem k tomu, že se spolupodílíte svou neschopností na řešení situace, tak jsme se rozhodli, že podpoříme vládní návrh. Musím jenom konstatovat, že se stává tradicí, že vláda přijde s nějakým návrhem a potom zevnitř koalice jsou tady načítány pozměňovací návrhy. Obáváme se, že díky vaší neschopnosti by eskalovaly problémy se sociálním pozadím nebo se sociální situací v Moravskoslezském kraji, a proto chceme, aby vládní návrh byl schválen.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Laudátovi. Pokud se nikdo další s přednostním právem nehlásí, poprosím pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já vám děkuji, pane předsedající. Takže já rovnou přistoupím k proceduře, jak je tady připravena garančním výborem. Žádné legislativně technické návrhy nebyly, čili nebudeme muset hlasovat o těchto věcech. Rovnou bych přešel k další proceduře, jak je navržena a jak ji máte určitě před sebou.

První je návrh A varianta 2, což – když to řeknu slangově – znamená sedm let. Návrh 3, návrh A varianta 1 je šest let. Pak je tady návrh B, resp. návrh B1 až B3, které by se měly hlasovat společným hlasováním. Jsou to návrhy, které podala moje kolegyně poslankyně Maxová, kde se vypouští zvýhodněný přepočet procentní výměry a zůstává zachováno pět let. Tolik k návrhu poslankyně Maxové. Pak už budeme hlasovat jenom o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, děkuji. Ptám se, jestli má někdo nějaké námitky k proceduře. Není tomu tak. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o proceduře, tak jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o proceduře. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 424, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro 169, proti žádný. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já vám děkuji, pane předsedající. Takže já dám rovnou, prostřednictvím vás, hlasovat o variantách. Čili první by se měla hlasovat varianta – návrh A varianta 2, což je v přenosu sedm let.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, prvně tu mám návrh legislativně technických úprav.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Nejsou žádné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nejsou, dobře. Takže přejdeme k návrhu A varianta 2. Prosím o vaše stanovisko. (Zpravodaj: Souhlas.) Stanovisko paní ministryně. (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A varianta 2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 425, přihlášeno je 176 poslankyň a poslanců, pro 113, proti 2. Návrh byl přijat. (Slabý potlesk.)

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Tím se stává nehlasovatelná varianta 1. A budeme pokračovat dál – návrh B, což je návrh mé kolegyně ze sociálního výboru, poslankyně Maxové, kde ve své podstatě B1 až B3 se musí hlasovat společně. A je to vyjmutí zvýhodněného přepočtu procentní výměry a zachování pět let. To je jenom pro vysvětlení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím. (Stanovisko výboru je nedoporučujeme.) Stanovisko paní ministryně? (Negativní.)

Zahajuji hlasování o návrzích pod písmenem B1 až B3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 426, přihlášeno je 177 poslankyň a poslanců, pro 29, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já vám děkuji, pane předsedající, a prosím vás, abyste dal hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano. Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 654, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Stanovisko, pane zpravodaji, prosím. (Souhlas.) Stanovisko paní ministryně. (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 427, přihlášeno je 176 poslankyň a poslanců – a to jsme tu dlouho neměli – pro 166, proti žádný. Návrh byl přijat. (Slabý potlesk napříč sálem.)

Děkuji panu zpravodaji, paní ministryni.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já chci jenom poděkovat Sněmovně za toto hlasování. A poděkovat těm, kteří přijeli z takové dálky se podívat na to, jak se o tomto problému hlasuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání je bod

155.
Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek
/sněmovní tisk 508/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček a zpravodaj garančního výboru pro zdravotnictví pan poslanec Jaroslav Krákora. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 508/8, který byl doručen dne 22. března 2016. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 508/9. Nyní se táži... Usnesení 508/9 garančního výboru obdrželi dnes všichni poslanci na lavice – ve středu 4. 5. 2016.

A nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh byl zde v Poslanecké sněmovně probírán již několikrát. Proto mi dovolte, abych k jeho uvedení pouze opětovně zdůraznil, že jeho cílem je posílení ochrany před škodami způsobenými návykovými látkami. Prioritní je v tomto ohledu zvýšení ochrany veřejného zdraví,

zejména pokud jde o děti a mladistvé, ale zároveň zaměření na snížení dopadů škod působených návykovými látkami. Chtěl bych vás proto požádat, abyste při hlasování o pozměňovacích návrzích podpořili pouze ty, které mohou k dosažení těchto cílů přispět.

K jednotlivým věcným okruhům pozměňovacích návrhů bych rád zmínil následující. Úplný zákaz kouření v restauracích, kavárnách, barech je jedním z nosných opatření předloženého návrhu. Hlavním motivem pro předložení návrhu tohoto opatření, jak již bylo několikrát zmíněno, je ochrana zdraví nejen hostů, ale i zaměstnanců těchto zařízení, neboť všichni zaměstnanci mají právo dýchat v práci čistý vzduch.

Jsem však připraven se smířit s pozměňovacími návrhy, které nejdou proti smyslu tohoto zákona, i když ve mně nevyvolávají třeba právě velkou radost, vše v rámci přijetí této normy jako celku. Vyjadřuji proto neutrální postoj k pozměňovacímu návrhu pana poslance Bendy, který navrhuje ponechat možnost zřízení stavebně odděleného prostoru, který by zaujímal maximálně 25 % podlahové plochy provozovny, kam si pokrmy budou moci donést jedině zákazníci a nebudou tam mít vstup osoby mladší 18 let. Rovněž akceptuji obdobný návrh poslance Zemka, kterým by se umožnilo kouřit vodní dýmky ve stavebně oddělených prostorech k tomu vyhrazených v rámci restaurací, barů, kaváren a zejména čajoven. Vodní dýmky nejsou rozhodně méně zdraví škodlivé než kouření cigaret, nicméně i zde je potřeba určitého tolerantnějšího přístupu.

Za účelem dosažení kompromisu podporuji možnost zřízení stavebně oddělených prostor vyhrazených ke kouření na jiných místech, např. ve vnitřních zábavních prostorech nebo ve vnitřních prostorech sportovišť, avšak za předpokladu, že bude zajištěna ochrana zdraví zaměstnanců těchto zařízení – viz návrh pana poslance Krákory.

Rozhodně ale nemohu souhlasit s pozměňovacím návrhem, kterým by bylo možno zřizovat stavebně oddělené prostory vyhrazené ke kouření v jakémkoli zdravotnickém zařízení – pozměňovací návrh poslance Snopka, nebo ve školách a školských zařízeních, byť by mělo jít o prostory, kam nemají přístup osoby mladší 18 let.

Naopak se mi líbí návrh opětovného zavedení zákazu kouření na nekrytých nástupištích veřejné dopravy – pozměňovací návrh ústavněprávního výboru.

Rovněž jsem ochoten připustit jistý kompromis, co se týká elektronických cigaret, a to v tom smyslu, že zákaz používání elektronických cigaret se nebude vztahovat na restaurace, bary nebo zastávky veřejné dopravy, ale i nadále trvám na tom, že např. ve školách nebo na dětských hřištích své opodstatnění má.

V souladu se stanoviskem výboru pro zdravotnictví nemohu podpořit pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kterým se navrhuje zcela problematiku elektronických cigaret z působnosti návrhu zákona vypustit. V případě schválení tohoto pozměňovacího návrhu by došlo k povolení prodeje tohoto zboží osobám mladším 18 let a narušení transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady číslo 2014/40, což za ministerstvo rozhodně nelze doporučit.

Ve druhém čtení se objevily pozměňovací návrhy týkající se zákazu prodeje tabákových výrobků a souvisejících výrobků na některých typech míst. Rozhodně nemohu podpořit, aby z tohoto okruhu míst vypadly např. akce převážně určené pro osoby mladší 18 let nebo prodej tabákových a souvisejících výrobků v dopravních prostředcích určených pro veřejnou hromadnou dopravu osob s výjimkou letecké dopravy, tedy míst, kde má být kouření zakázáno. Nepovažuji to za vhodné ani účelné.

V rámci druhého čtení byly rovněž načteny pozměňovací návrhy týkající se podávání a prodeje alkoholických nápojů na sportovních akcích a návrhy, které navrhují rozšířit místa určená k příležitostnému prodeji a podávání alkoholických nápojů. Původním záměrem ministerstva bylo s ohledem na tzv. metanolovou kauzu omezit prodeje alkoholických nápojů na všech trzích, které nejsou primárně zaměřeny na prodej potravinářského zboží, jako např. na bleších trzích, avšak po rozsáhlých diskusích, které se na toto téma v Poslanecké sněmovně vedly, vyslovuji podporu pozměňovacímu návrhu, který tyto trhy explicitně uvádí mezi místa, kde je povolen příležitostný prodej alkoholických nápojů a umožňuje příležitostný prodej alkoholu i na veřejně přístupných slavnostech, tradičních a jim podobných akcích, jako je např. trnkobraní nebo košty vína – pozměňovací návrh poslance Krákory.

Dále jsem v rámci projednávání předloženého návrhu zákona v ústavněprávním výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj podpořil pozměňovací návrhy poslanců Vondráčka a Bendla týkající se úpravy prodeje alkoholických nápojů na sportovních akcích, kdy se zvyšuje původní hranice objemového alkoholu ze 4 % na 4,3 % u alkoholických nápojů, které na sportovních akcích bude možno prodávat. Ministerstvo nemůže podpořit pozměňovací návrhy, kterými by došlo k rozvolnění prodeje a podávání alkoholických nápojů s vyšším obsahem etanolu, což by šlo významně nad rámec i stávající právní úpravy.

Ministerstvo zdravotnictví dále podporuje úpravu navrženou poslancem Krákorou, a to výjimku ze zákazu prodeje a podeje alkoholických nápojů ve školách a školských zařízeních, ve kterých probíhá výuka v oborech vzdělání se zaměřením na gastronomii, hotelnictví, zemědělství, potravinářství nebo potravinářskou chemii. Tato úprava byla podpořena i zástupcem Ministerstva školství.

K pozměňovacím návrhům, které požadují jednoznačné právní ukotvení poradního orgánu vlády a národního protidrogového koordinátora uvádím, že při projednávání návrhu zákona v Legislativní radě vlády nebyl tento návrh podpořen z důvodu jeho nenormativního charakteru.

Ačkoli jsem navrhoval co nejbližší termín účinnosti návrhu zákona, uznávám, že je třeba, aby provozovatelé a prodejci získali více času na přizpůsobení se novým podmínkám. Na druhou stranu limitujícím faktorem je fakt, že vládní návrh je zároveň jedním z transpozičních předpisů pro novou tabákovou směrnici, kdy transpoziční lhůta je stanovena na konec května 2016. Přesto podporuji pozměňovací návrh s účinností od 1. ledna 2017, což považuji za rozumný termín reflektující očekávanou délku legislativního procesu.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, věřím, že i přes nastíněné množství pozměňovacích návrhů se nám společně prostřednictvím

tohoto návrhu zákona podaří přispět ke zlepšení situace v oblasti ochrany před návykovými látkami a v důsledku toho i ke zlepšení zdraví obyvatelstva. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Chce se mi říct amen, pane ministře, ať se tak stane. Děkuji panu ministrovi.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 508/8 a 508/9. Otevírám rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jiří Petrů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, pro mě v tomto zákoně byly tři základní oblasti, na které jsem se soustředil a kterým jsem věnoval pozornost, a sice ty oblasti, ve kterých stávající zákon byl v podstatě permanentně překračován a to překračování bylo tolerováno. Proto vás poprosím, abyste podpořili pozměňovací návrh V.V pana kolegy Krákory, a to v § 11 odst. 2 písm. b). Týká se to školských zařízení, která se zabývají přípravou žáků v oborech, které se týkají gastronomie, hotelnictví, zemědělství, potravinářství nebo potravinářské chemie. Čili prosím o podporu V.V číslo 1, a také číslo 2, kde se to týká víceméně vedlejší hospodářské činnosti škol nebo využívání prostor školy v době, kdy tam neprobíhá výuka a jsou tyto prostory pronajímány určitým subjektům na různé akce, např. tělocvičny pro konání plesů anebo případně pro svatby, školní jídelny apod.

Poslední věc nebo oblast, které jsem se věnoval, je uvedena v mém pozměňovacím návrhu F1 odst. 1 a týká se § 11 odst. 2 písm. g). Je to oblast sportovních akcí, kde doplňuji slovo "vínem" a "vína". Také to samé je potom v pozměňovacím návrhu č. F2 odst. 1, kde se opět uvádí to slovíčko "a víno".

Z jakých důvodů? Víte sami, že probíhají sportovní akce, jako je Velká cena Brna, kde vítěz této velké ceny potom využívá sekt sedmilitrový, kterým oslaví svoje prvenství, a samozřejmě se z toho také napije. Existují VIP tribuny na sportovních akcích, ve sportovních arénách, sportovních stadionech, kde se také požívá welcome drink atd. Jsou velké mezinárodní akce, kde se samozřejmě požívá šampus nebo víno apod. Také na menších akcích, jako jsou zimní a jarní fotbalová utkání v nižších soutěžích, se podává např. svařák. Ano, existovaly argumenty: no tak ono se to stejně může, však to tak bylo, tak to tak může zůstat. Když ale máme otevřený tento zákon, bylo by vhodné to dát do pořádku. Proto prosím o podporu těchto mých pozměňovacích návrhů. V pozměňovacím návrhu F2 se také přímo jmenuje prostor, kde se může příležitostně prodávat a podávat alkoholický nápoj, na ochutnávce vína a ochutnávce částečně zkvašených hroznových moštů, tedy lidově řečeno burčáku. Prosím o podporu těchto mých pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Jiřímu Petrů. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se ještě jednou, doufám, že už asi naposledy, vyjádřil k problematice zákazu kouření.

Zákon se na tohle smrsknul, alespoň v médiích to takto pociťuji. A já jsem tady zastáncem tzv. částečné regulace zákazu kouření, a to po vzoru Rakouska nebo Slovenska. O tom, jak to mají upraveny tyto sousední státy, jsem tady hovořil mnohokrát. Mně jako člověku, který pochází z vesnice a zná problematiku hospod na vesnici nebo v menších městech, se nejvíce líbí slovenský model, který je tam zaveden od roku 2004, a slovenská úprava rozlišuje režim pro restaurace a pro bary. Kouření v restauracích je možné v oddělených místnostech, které nesmí zabírat více než 50 % plochy restaurace a musí být izolované od zbytku provozovny. V zařízeních, ve kterých není servírováno jídlo, tedy barech, kouření zakázáno není. Mohou se ovšem rozhodnout, že budou nekuřáckým zařízením nebo kuřáckým. Ale musí se rozhodnout, což je velký rozdíl proti naší úpravě, kde dáváme na výběr provozovateli, že se může rozhodnout. To slovo je evidentně velký rozdíl: může a musí. Já se kloním k tomu, aby si provozovatel sám určil, jaké zařízení bude mít. Tedy kuřácké nebo nekuřácké. A já jako nekuřák, když půjdu do kuřáckého zařízení, budu to mít u vstupu jasně označeno, tak o tom budu vědět. A budu vědět také o tom, že mi tam načichne oblečení, vlasy, cokoliv dalšího. A půjdu si tam zkazit zdraví. Sám a vědomě.

Problematika je jiná, že když člověk přijde do zaměstnání do tohoto prostředí, tak samozřejmě tam by se to muselo upravit. A tuhle úpravu mají v Rakousku. Samozřejmě, v minulé rozpravě ve druhém čtení tady padlo, že od roku 2018 Rakousko už bude mít úplný zákaz kouření. Což je sice pravda, ale od roku 1995 mělo částečný zákaz. Takže to mělo určitým způsobem regulováno. A došli po 20 letech někam, že si udělali úplný zákaz kouření. Já osobně se opravdu kloním a zastávám ten názor, aby tady došlo k částečné regulaci. Protože pojďme cestou částečných regulací postupných. Když uděláme úplnou čáru a řekneme, že všechna zařízení budou nekuřácká, tak samozřejmě rozumím tomu, je to dneska in. Já jako nekuřák samozřejmě budu taky rád. Ale zase na druhou stranu musím chápat provozovatele těchto zařízení. Protože oni musí projít živnostenským povolením, hygienou – a já jim ještě budu nařizovat, jaké zařízení mají mít? To mně přijde trošičku velice problematické. A navíc, když tímhle způsobem úplně přitvrdím, a zejména na vesnicích, tak to ti lidé stejně nebudou dodržovat.

Když jsme to projednávali na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak tam padly různé návrhy a náměty. A já jsem se ptal, jak to bude s kluby. Klub, uzavřená společnost, může to být šipkařský klub, klub přátel tiché poezie a dalších věcí. Jak to bude upraveno u nich? Je to přece jenom uzavřená společnost, vy přispíváte na chod klubu, máte vstupní karty – a jak to bude? Bude tam platit zákaz kouření úplný, anebo nebude? Na tohle jsem nedostal jednoznačnou odpověď, ale dozvěděl jsem se, že zákon se na kluby vztahovat nebude. A co čert nechtěl, tak na vesnicích, kam jezdím často, a chodím i do místních hospod, tak z některých hospod už vznikly v tuhle chvíli kluby. Ano, obešlo se to, že už provozovatelé předpokládali, že dojde k úplnému zákazu kouření, tak z toho udělali uzavřenou společnost. Mají seznam svých lidí, klientů a podle toho vždycky tam do toho zařízení člověk přijde.

Já říkám, že úplný zákaz kouření, možná, neříkám s jistotou, bude znamenat konec vesnických hospod. Alespoň někde, neříkám, že všude. Samozřejmě měl jsem i takové argumenty v mailu, že by chtěli všichni, aby hospody byly nekuřácké, že by tam vzali s sebou děti na zmrzlinu. Tak já se pak musím ptát, co by děti dělaly v hospodě na zmrzlině, když hospoda je od slova hospoda, kdy se tam většinou pijí alkoholické nápoje nebo nealkoholické nápoje a měl by tam být vstup od 18 let, jasně uvedeno na dveřích.

Teď se ještě pořád zabývám slovem, které se v tom zákoně vyskytuje, a to je slovo převážně. Převážně osobám mladším 18 let, když tam budou přítomni, převážná část. Co je to slovo převážně? Mně to nikdo nevysvětlil. Ani na výboru, když jsem se na to ptal předkladatelů. A slovo převážně – tak oni mi řekli: víte, my jsme jenom právníci a to je to samé jako slovo neprodleně. Tak já si myslím, že v zákonech by neměla být takováto slova. Mělo by tam být jasně napsáno, že tam prostě bude 50 % lidí mladších 18 let, tak se tam nebudou podávat třeba alkoholické nápoje. Což je myšleno třeba na sportovních akcích na vesnicích.

O tom, že nejít cestou úplného zákazu, jestli ano, nebo ne, říkám, rozumím úplnému zákazu. Rozumím tomu, dneska je to samozřejmě potřeba, někomu na srdci nějakým způsobem leží zdraví občanů najednou. Ale uvědomme si, že my asi nejsme v té fázi, že bychom měli dodržovat úplný zákaz kouření. A bude snaha to možná obcházet. Proto já osobně, a říkám to tady sám za sebe, budu podporovat jakýkoli pozměňovací návrh, ať je to poslance Stupčuka, poslance Adámka nebo poslance Snopka, budu podporovat změkčení tohoto modelu na ten slovenský nebo rakouský model. Samozřejmě můžu být osočen z toho, že nějakým způsobem podporuji kuřácké lobby nebo tabákové lobby, ale není to pravda. Není to pravda. Já jsem nekuřák, ale samozřejmě říkám zase zodpovědně: vidím ještě tu variantu, že provozovatel toho zařízení by si měl sám vybrat, jaké zařízení mít bude, a potom upravit třeba práva zaměstnanců v těchto kuřáckých prostorech zase nějakými výhodami nebo něčím dalším.

To by bylo asi ode mne všechno, protože já jsem tady ve druhém čtení řekl veškeré své argumenty, seznámil jsem vás i s analýzou toho, jak to mají všechny státy v Evropě. Mohli jste vidět, že ne všechny státy v Evropě mají úplný zákaz. Většinou se jedná o částečný zákaz kouření v restauracích a barech. Že jsme jediným státem v Evropě, který to jasně nemá upraveno, je naší chybou. A když to upravíme i tou částečnou regulací, tak se zařadíme po bok těch států, které to mají alespoň upraveno, a nebudeme tím jediným ostrůvkem v Evropě, který zákaz kouření nemá upraven.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klánovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dámy a pánové, stojím tady před tímto mikrofonem asi popáté při projednávání zákona o kouření, návykových látkách a alkoholu. Nebudu zde

opakovat to, co jsem tady několikrát řekl. Budu na rozdíl od svých předchůdců velmi stručný.

Myslím si, že toto je jeden ze základních zákonů, které chrání zdraví našich občanů. Vím, co říkám. Byl jsem kuřák, bezohledný kuřák, ale 41 let už nekouřím. A jde to. Dokonce se dá nekouřit, i když se mastí mariáš, kdy karta chce dým. Nepotřebuje dým. Takže to jenom na odlehčení.

Myslím, že pan ministr zde řekl všechno stručně a jasně. Nemám k tomu jediné výhrady a jenom chci říct, že zdravotní výbor se otázkou kouření opakovaně zabýval. Projednal x pozměňovacích návrhů. A myslím, to, co bude říkat pan zpravodaj Krákora, je nutno doporučit k přijetí. Protože i všechna taková ta změkčovací doplnění a odvolávání, že někde to mají trochu jinak, tak si myslím, že vše bylo na zdravotním výboru projednáno. A já bych byl rád, kdyby podle usnesení zdravotního výboru byl tento zákon doporučen ke schválení.

Samozřejmě závisí na vás. Chápu, že nekuřáci mají jiný názor než kuřáci. Takže to nebude asi zákon, který bude odehrán levicově či pravicově nebo konzervativně nebo jinak, ale že to je zákon, který je potřebný.

Na závěr svého krátkého vystoupení bych chtěl jenom připomenout, že jsme skutečně poslední země v Evropě, která tento zákon nemá, a že musíme umožnit našim občanům, aby všude dýchali čistý vzduch. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovolte i mně říct pár slov k tomuto návrhu zákona, který je dalším návrhem zákona, který vnucuje vlastníkovi, tentokrát vlastníkovi restaurace, co má nebo nemá býti, nebo co smí nebo nesmí býti konáno uvnitř jeho vlastního zařízení. Musím tady připomenout možná i slova pana kolegy Pilného, který, včera tuším to bylo, nám říkal, že tady je jediná pravicová strana, to jsou občanští demokraté. Tak myslím, že teď budete mít všichni příležitost se znovu přesvědčit, kdo je vpravo a kdo vpravo není, protože tady zasahujeme do práva vlastníka se rozhodnout, zdali bude mít hospodu nebo restauraci kuřáckou, či nikoliv. A podotýkám, že restauračních zařízení se zákazem kouření z rozhodnutí vlastníka je v České republice čím dál tím více. Podotýkám, že řada vlastníků restaurací se tomuto trendu přizpůsobuje.

A je podle mého hlubokého přesvědčení zbytečné a skoro někdy i nemožné udělat jasnou dělicí čáru mezi tím, co ještě bude kontrolovatelné a co kontrolovatelné nebude. Koneckonců na to upozorňoval i jeden z mých předřečníků, který říkal, že ta vlastní kontrola zejména na malých obcích a vesnicích v podstatě žádná nebude už proto, že náklady, které jsou s tím spojeny – byť Ministerstvo zdravotnictví říkalo, že jsou náklady marginální. Čas ukáže, jak to vlastně je. Ale úpěnlivě se Ministerstvo zdravotnictví bránilo tomu, aby tyto marginální náklady platil stát. Chce, aby je zaplatil ten, kdo poukáže na toho kterého, který jaksi porušil tento zákon. A v případě, že se nakonec ukáže, že jej opravdu porušil, zaplatí to ten dotyčný, který

porušil zákon. A v případě, že ne, zaplatí to v podstatě ten, kdo se tak domníval a nechal odvést na své vlastní náklady toho dotyčného k vyšetření a podobně.

Tolik jenom obecně, protože si nemyslím, že máme vlastníkovi nařizovat v tomto ohledu, jak se má, anebo nemá, nebo co má, nebo nemá dovolovat. Je to na jeho rozhodnutí a těch rozhodnutí je čím dál tím více, protože z praxe – nebo to funguje tak, že živnostník, který tu hospodu má, je na tom finančně závislý. A v případě, že vidí, že je zájem, aby se v restauraci nekouřilo, případně vymezí nějaký čas sám podle svých praktických zkušeností, aby se třeba v době obědů, večeří a podobně nekouřilo, to myslím, že je správné. A za sebe říkám, že to podporuji a nemyslím si, že to má nařizovat stát nějakým zákonným opatřením.

Pozorně jsem poslouchal pana ministra a jsem rád, že alespoň někde k nějakému kompromisu dojde. Začnu těmi elektronickými cigaretami, protože pan ministr dobře ví, že škodlivost elektronických cigaret prokázána nebyla, že je to cesta kuřáků, jak se případně odnaučit kouřit a zmenšovat dávky nikotinu tak, aby se případně s kouřením mohli rozloučit, a neprokázala se škodlivost těch výparů. To podotýkám a velmi zdůrazňuji, protože často slyším argumenty, že cigarety někomu smrdí a podobně. To v případě elektronických cigaret neplatí. Možná proto výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj nakonec podpořil, aby se tento zákon elektronických cigaret v podstatě netýkal.

U stavebně oddělených prostor, tam jsem pochopil, že je tady vůle k nějakému kompromisu jej najít. To považuji za správné. Aspoň toto, aby v případě, že už někdo investoval do této oblasti a má stavebně oddělené prostory a chce tímto způsobem vyjít vstříc kuřákům i nekuřákům, pak si myslím, že najde-li Poslanecká sněmovna nějaký kompromis v této věci, zaplať pánbůh za něj.

Alkohol se tady taky zmiňoval. Tím, že tady všichni mluvili o zákoně jako o zákoně proti kouření, tak trošku jsme si nevšimli řady věcí, které byly v tom zákoně napsány a týkaly se konzumace alkoholu. Děkuju za vyjádřenou podporu na zvýšení ze 4 původně navržených procent etanolu na 4,3, což znamená, že už si na sportovní akci může, nebo bude moci dát desetistupňové pivo, nebude si moci dát tedy grog ani svařák, což tedy považuji za chybu a škodu, kterou zbytečně budeme působit, stejně jako si nebude moct dát, a je to jakási skoro bych řekl kulturní tradice, že u divadelního představení, kdy během přestávky si ti, co řídí, jdou dát vodu nebo kafe a ti, co neřídí, si dají sklenku bílého nebo červeného vína zpravidla, nebo malé pivo, protože stejně mezi přestávkami víc nestihnou, tak to považuji taky za chybu tohoto zákona, že jsme se těmto pravidlům mohli vyhnout. A bylo by dobře, kdyby případně některé z pozměňovacích návrhů toto napravily, protože si nemyslím, že by se v kinech nebo z návštěvníků kin stávali alkoholici a podobně. Spíš to patří ke kultuře, nikoliv k pijáctví v tom nejhrubším smyslu slova.

O vypreparování z tohoto zákona této absolutní nemožnosti používání alkoholu tady také mluvili někteří mí předřečníci, což jsme kritizovali velmi na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, neboť by hotelové školy, vinařská učiliště a podobně nemohly pracovat s alkoholem jako takovým, nemohly by se učit jej podávat, protože ten návrh zákona zakazoval i podávání alkoholu. A to považuju za chybu. Kéž by Poslanecká sněmovna aspoň v tomto také našla vůli vyjít vstříc

středním školám, které běžně s alkoholem pracují, ať už jsou to zmíněná vinařská učiliště, či hotelové školy a podobně.

Čajovny – jsem si tady ještě napsal. To myslím, že by byla také velká chyba, kdybychom tímhle způsobem knokautovali zařízení, která také nejsou zdrojem nějakého významného problému a nejsou určitě původci toho zla v tom špatném smyslu slova. Bylo by dobře, abychom čajovny v tom zákoně vůbec neřešili, neboť patří také k jisté kultuře, není to něco, co bychom museli za každou cenu do zákona dávat v té restrikci jako takové.

Ještě se zmíním o venkovních prostorech. Nejprve obecně k tomu tabáku, protože tabák, málokdo to ví, z prodeje tabáku má Česká republika více jak 50 miliard ročně, teď podle posledních čísel, jak prošlo Poslaneckou sněmovnou zdražení této komodity, je to o 4 miliardy více. A byť jsme to nepoužívali, a myslím, že to ani nepatřilo do věcnosti k tomuto návrhu zákona, přesto to tady musí zaznít, protože to často slýchám, jak daňoví poplatníci doplácejí na kuřáky a že jim všichni platíme to jejich léčení, tak je třeba tady alespoň pod čarou říci, že léčení kuřáků stojí zhruba 11,5 miliardy ročně a víc jak 50 miliard má státní rozpočet z tabáku jako z prodeje komodity. Kéž by si všichni ti, kteří se dopouštějí na svém zdraví či na čemkoliv, vydělali na sebe v uvozovkách tak, jako to dělají kuřáci. Vím, že to je pod čarou. Uvědomuji si, že to není ta relevantní debata, že to není o financích, přesto si myslím, že tady takováto poznámka zaznít má a musí.

Tolik aspoň za sebe. Já pro ten zákon jako takový hlasovat nebudu z principu, o kterém jsem tady mluvil od začátku, ale zcela určitě jsem připraven podpořit některé kompromisy, které tady naznačil i ministr zdravotnictví. Tam si myslím, že se v řadě případů potkáme.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážený pane předsedající, já bych jenom velice krátce zareagoval na slova svého předřečníka. Chtěl bych tady skutečně odmítnout to, že na zákoně, který se jmenuje o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, si budeme dokazovat, kdo je tady pravicový či pravicovější, nepravicový či levicový. Chtěl bych říct, že ochrana zdraví není ani pravicová ani levicová. Ochrana zdraví je zodpovědná a nezodpovědná. Tolik jenom k mému předřečníkovi. I přesto, že v celé řadě případů budu k tomuto zákonu hlasovat pravděpodobně podobně jako on, samozřejmě bude záviset, které pozměňovací návrhy projdou a neprojdou, pravděpodobně se buď zdržím, nebo budu hlasovat proti, ale rozhodně mi připadá velmi nešťastné si dokazovat na tomto zákonu pravicovost či levicovost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, s chutí do toho.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já jenom kratičce zareaguji na teď proběhlý spor pana poslance Bendla a pana poslance Kučery.

Můžeme se vždycky u všeho tvářit, že to nemá pravicová a levicová řešení, že chodníky nejsou pravicové a levicové, ochrana zdraví není pravicová a levicová. To jsou krásné floskule těch, kteří se hlásí k něčemu jinému, než k čemu se hlásí obecně ve svém životě. Ale samozřejmě předepisovat soukromým majitelům, co smějí nebo nesmějí, je věc, která má nějaké politické zabarvení, a já si myslím, že opravdu je levicové jim předepisovat, co ve své restauraci, kině nebo divadle dělat smějí, a že je pravicové je nechat, ať si to určuje sám trh. Ale to jenom krátká poznámka.

Já jsem tady už nechtěl dlouho vystupovat, protože myslím, že Sněmovna je v drtivé většině rozhodnuta a nějak to dopadne. Svým způsobem děkuji Ministerstvu zdravotnictví, že přece jenom v průběhu projednávání pochopilo, že návrh psala skupina naprostých fanatiků, kteří by nejraději náš život jak kuřácký, tak alkoholový zredukovali, a zregulovali způsobem, ve kterém by se z nás všech měli stát absolutní abstinenti. Takže na řadu návrhů ministerstvo kývlo, pochopilo, že některé věci byly opravdu přehnané. Chápu i vstřícné stanovisko ministra zdravotnictví, který říká, že pokud Sněmovna odhlasuje, že budou oddělené kuřárny, do kterých nebudou mít přístup osoby mladší 18 let, nebudou mít přístup zaměstnanci kromě zaměstnanců, kteří si tam budou chtít jít zakouřit, ale nebudou mít povinný přístup zaměstnanci, pokládáme to za řešení správné. Já si myslím, že to řešení správné je, protože by mělo minimálně vést k tomu, že kuřáci, kteří jsou natolik závislí, že si během své návštěvy restaurace musí zapálit, nebudou stát po ulicích, což pokládám za mnohem méně výchovné a mnohem nebezpečnější pro děti, které chceme chránit, když stojí venku a všichni venku vykuřují.

Přihlásil jsem se, abych se pak nehlásil do rozpravy, která poběží o proceduře. Jak jsem avizoval panu zpravodaji již na jednání garančního výboru, budu chtít proceduru v jednom bodě změnit. Jedná se o bod 23.18 na straně 10 odhlasovaného usnesení zdravotního výboru o proceduře, kde zdravotní výbor doporučil návrhy V.V.2, 5, 6, 8, 9, 10 a 19 pana zpravodaje a současně doporučil i můj pozměňovací návrh pod číslem K12.

Já bych navrhoval, protože podle schválené procedury pokud se bude hlasovat V.V.2, 5, 6, 8, 9, 10 a 19 jedním hlasováním, tak se stane K12 nehlasovatelné, abychom hlasovali nejprve K12. Pokud projde K12, pak je nehlasovatelné V.V.2 a budeme hlasovat jenom o V.V.5, 6, 8, 9, 10 a 19. Myslím, že je to jednoduchá změna procedury.

Pro vysvětlení – jedná se o problematiku alkoholických nápojů, nejedná se v žádném případě o kouření, kde původní ministerský návrh zapovídal zcela jakékoliv používání alkoholických nápojů na půdě škol a zdravotnických zařízení. V průběhu rozpravy, jak jsme ji vedli na jednotlivých výborech, se pochopilo, že to není

nejchytřejší řešení, protože zejména školy se pronajímají na malých obcích kromě jiného taky na konání různých plesů a jiných obecních oslav, a že když je to mimo vyučování, mimo běh toho, co se ve školském zařízení děje, normálně můžeme dovolit i alkohol. To je návrh pana poslance Krákory.

Já jsem upozorňoval, že to samé se týká zdravotnických zařízení. Trochu se tady dovolávám pana kolegy Vondráčka, který toto cituje ze své Kroměříže, kde se pronajímá ze zdravotního zařízení jeden ze sálů na konání plesů, a doporučoval jsem, aby i ve zdravotnickém zařízení byla taková možnost, pokud je to mimo jeho běžný chod, je to pronajato na jinou akci, která nesouvisí se zdravotnictvím, aby výjimka byla.

Kdybychom hlasovali nejprve o návrhu pana poslance Krákory, výjimku budou mít jenom školy. Pokud budeme hlasovat nejprve o mém pozměňovacím návrhu pod bodem K12, pokud se bude týkat zdravotnického zařízení, bude možné mít výjimku. Pokud tam bude jiná akce, která nesouvisí se zdravotnictvím, není to žádný léčebný proces, ale je to ples nebo veřejná prezentace čehokoliv, která se koná na půdě zdravotnického zařízení, tak tam bude možné podávat alkohol. Pokládám to za rozumné. Zdravotní výbor tento návrh také doporučil. Kdybychom ale šli procedurou, kterou jsme navrhli a kterou jsem nestačil na zdravotním výboru opravit, tak bychom se dostali k tomu, že návrh je nehlasovatelný.

Čili tahle jediná změna – abychom nejprve hlasovali K12. Pokud projde K12, je V.V.2 nehlasovatelné a hlasuje se jenom o dalších V.V.5, 6, 8, 9, 10 a 19. Myslím, že to je srozumitelné. Doufám, že si to pan zpravodaj poznamenal, nebo to uvedu v rozpravě k proceduře, ale nechci z toho dělat nějaký úplný guláš.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Nyní tu mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Leoš Heger, po něm paní poslankyně Jana Lorencová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si dovolím kratičký komentář k vystoupení pana kolegy Bendy, který má jaksi vnitřní povinnost kritizovat svého předřečníka z TOP 09 a klasifikovat ho jako levičáka. Já bych jenom strašně rád připomenul, že boj proti kouření a speciálně proti alkoholismu ještě navíc je doménou ve Spojených státech. A pan poslanec Benda jistě dobře ví, že Spojené státy nejsou žádnou levičáckou zemí. (Protesty v pravé části sálu.) V tom případě bych prosil, aby se tady s pojmy šermovalo opatrně.

Pokud jde o regulace, tak se podívejme okolo sebe. Podívejme se třeba na automobilový průmysl. O kolik jsou auta dražší jenom proto, že státy a velké aglomerace států po nich vyžadují celou řadu bezpečnostních opatření, která je mimořádně prodražují. Tak proč tedy neprotestujeme i proti těmto věcem, které přispívají k bezpečnosti a jsou tedy v tom vidění pana kolegy Bendy jakýmisi levičáckými úlety. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hegerovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Lorencová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Lorencová: Dobrý den, kolegyně a kolegové, vážený pane předsedající. Já si dovolím trošku obecnější pohled na problematiku, kterou se teď právě zabýváme.

My žijeme v době, kdy nevíme, do jaké podoby se Evropa, tudíž i my, probudí zítra. Žijeme v době, která má zvláštní specifika. Jedním z nich je to, že se zabýváme přípravou zákonů, které – z mého pohledu, mluvím teď sama za sebe – jsou nadbytečné, protože, ta situace, ve které jsme, to dávno vyřešila. Já už dneska, když jdu po Praze nebo po jiném městě, tak si vybírám restauraci podle toho, jestli je kuřácká, nebo nekuřácká. Ta situace je podle mě vyřešena.

Chtěla bych připomenout, že ta situace evokuje historii, evokuje nám starý Řím, chléb a hry, a za každou cenu rozdělit národ. Rozdělit národ. Jednou mladé proti starým, podruhé kuřáky proti nekuřákům atd. Vždycky něčím zaměstnat národ, zaměstnat lidi, aby se hádali mezi sebou.

Já si myslím, že ten zákon je nadbytečný, ale věřím, že každý z nás už je stejně rozhodnutý, jak bude hlasovat, stejně už nic tím, o čem tady diskutujeme už hodinu, a ještě několik hodin budeme, v době, kdy jsme mohli řešit daleko důležitější věci, stejně už jste všichni rozhodnuti, jak budete hlasovat. Já osobně také.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych krátce komentoval postoj klubu KDU-ČSL k tzv. protikuřáckému zákonu.

KDU-ČSL je připravena tento vládní návrh podpořit. Od počátku vnímáme tento zákon zejména jako ochranu nekuřáků před škodlivými účinky zplodin kouření. Toto chci, a už jsem to tady říkal ve druhém čtení, znovu zdůraznit. My nepodnikáme žádný frontový útok proti kuřákům, proti vášni kuřáků si zakouřit, proti jejich svobodě si zakouřit, ale zároveň chceme chránit svobodu nekuřáků mít čisté prostředí tam, kam dojdou, tedy zejména se bavíme o restauracích, ale i některých dalších veřejných prostorech.

Také si uvědomujeme, že tento zákon, a mluvila tady moje předřečnice o tom, naši společnost trochu rozděluje, a i tady ve Sněmovně si dovolím tvrdit, že je možná dvě stě názorů na tento zákon. Přesto si myslím, že tento zákon je potřebný a že je potřeba dojít do legislativního konce, a všechny vás vyzývám k tomu, abychom se snažili přivést tento zákon ke šťastnému legislativnímu konci, tedy aby ten zákon měl podobu, která skutečně této zemi pomůže, a nikoliv naopak.

Nežijeme v černobílém světě, i na našem klubu jsme měli poměrně širokou a ne úplně jednoduchou diskusi a nakonec jsme se rozhodli, že podpoříme některé změkčující pozměňovací návrhy, protože si myslím, že to jednak snad i zlepší tu

situaci ve společnosti a jednak že to také přispěje k tomu, aby tento zákon měl šanci na to ve Sněmovně projít. Vidíme, že je možné podpořit některé změkčující pozměňovací návrhy týkající se elektronických cigaret, vodních dýmek, zmírnění zákazu kouření na předzahrádkách, ale také v problematice ochrany před škodlivými účinky alkoholu. Tady se to týká zejména už dnes zmiňovaných škol, které se zabývají výukou v hotelnictví a gastronomii, ale také některé ochutnávkové akce, tzv. košty a jiné tradiční akce.

Dovoluji se tedy požádat ctěnou Sněmovnu, abychom při schvalování pozměňovacích návrhů postupovali uvážlivě, abychom se za výslednou podobu zákona nemuseli stydět.

A na závěr mi dovolte, abych vás požádal o podporu svých pozměňovacích návrhů, které jsou uvedeny pod písmeny a čísly R1 a R2. Pozměňovací návrh R1 řeší současně právně velmi problematickou situaci z praxe lékařů, kteří provádějí substituční léčbu metadonem. Ten pozměňovací návrh je připraven ve spolupráci s protidrogovým odborem Úřadu vlády a s Ministerstvem zdravotnictví a měl by právní stav, který v současné době je špatný, napravit. A potom pozměňovací návrh pod číslem a písmenem R1 (?), který řeší zakotvení adiktologických služeb do dikce zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kaňkovskému. S faktickou poznámkou pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem nechtěl vystupovat, je to zbytečné. Ale když tady zazněla slova od lidoveckého kolegy o těch šťastných koncích... Kdy skončí ty šťastné konce? Až zakážete vepřové? Nevím.

Pak jedna malá poznámka k tomu, co v úvodu řekl pan ministr. Pan ministr nám řekl, že to přijímáme proto, protože chceme ochránit naše děti a mládež. Proto těm sedmdesátiletým, šedesátiletým dědkům, jako jsem já, zakážeme ve venkovských hospodách kouřit? Nevidím v tom logiku.

A potom malá poznámka k tomu, jak to na tom světě jde. I u nás bez tohoto zákona je 70 % restauracích nekuřáckých. Žilo se nám špatně do toho okamžiku, než Duch Svatý osvítil pana ministra a přišel s tímto zákonem jako čtvrtý ministr v řadě? Nežilo! Já se jenom ptám, kde to všechno skončí, vážení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Kéž by to mělo šťastný konec, pane poslanče. S další faktickou poznámkou pan poslanec Milan Brázdil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Já bych taky rád navázal. Víte, tady bylo řečeno, že to má ochránit zdraví. Promiňte, mně to neochrání zdraví. Já jsem člověk nekuřák a já na chodníku nechci potkávat kuřáky, aby přede mnou, když poběžím nebo když tam půjde moje manželka nekuřačka, aby zkrátka a dobře... Já nechci tyto lidi dostat

z těch králíkáren – kuřáren ven. Ať si tam jsou, ať si tam pěkně kouří a ať si tam dělají to, co potřebují, ale ať jsou prostory, které jsou všem určené, nekuřácké. Toto neochrání moje zdraví. Přesto jako lékař chápu škodlivost, ale tak jsem chtěl zareagovat. Promiňte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl nyní napřímit vaši pozornost k jedné specifické části tohoto zákona a to je příležitostný prodej alkoholu. Už tady o tom mluvil pan poslanec Petrů a pan ministr zdůrazňoval, že on v tomto případě podporuje pozměňovací návrh V.VIII odst. 1 a 2 pana poslance Krákory. V této oblasti jsou tři pozměňovací návrhy. Jeden je pana poslance Petrů – F2, jeden je tedy pana poslance Krákory – V.VIII, potom je pana poslance Sedi – H2, H3, a je tam také můj pozměňovací návrh I1.3. A já bych chtěl, abyste si povšimli toho rozdílu v těchto pozměňovacích návrzích, protože v zásadě všichni jsme poslanci z Moravy, nebo většinově jsme poslanci z Moravy, a snažíme se vyřešit problematiku příležitostného prodeje alkoholu, např. když máte slavnostní košty vín, tradiční košty slivovice apod. A tady právě je ten rozdíl, že pozměňovací návrhy pana poslance Krákory se týkají příležitostného prodeje alkoholu, především vína. Ony potom říkají v tom odst. 2, že je možné prodávat i lihoviny na příležitostném prodeji.

Ale já chci říct, ten zásadní rozdíl v tom mém návrhu je ten, že v tom § 14 odst. 1 říkám: Alkoholické nápoje lze v rámci příležitostného prodeje prodávat na trhu, veřejně přístupné slavnosti, tradiční nápojové soutěži, kulturní a taneční akci. Čili to máte vyjmenované všechny specifické příležitostné prodeje. K tomu ještě - na veřejně přístupné sportovní akci lze v rámci příležitostného prodeje prodávat alkoholické nápoje obsahující nejvýše 4,3 % objemového ethanolu.

A dále je tam odst. 2, který je ale jinak formulován. Tak prosím, abyste si přečetli, jak je formulován v tom mém návrhu: (2) Osoba, která hodlá prodávat lihoviny podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího definici a popis lihovin, dále jen lihovina na trhu, je povinna prodej lihovin písemně oznámit správci daně, v jehož územní působnosti se bude prodej uskutečňovat, a to nejpozději pět pracovních dnů před zahájením prodeje.

Potom je tam ještě odst. 3: Oznámení podle odst. 2 musí podle náležitostí stanovených daňovým řádem obsahovat tyto údaje: daňové identifikační číslo osoby, druh a množství lihoviny nabízené k prodeji, místo prodeje, druh a popis akce, datum zahájení a ukončení prodeje.

A já tady zdůrazňuji, v čem je ta pointa mého návrhu. Tento odstavec se dostal do zákona zřejmě z toho důvodu, že tady byla aféra kolem pančovaného lihu. A jedná se o opatření, které má omezit dopad nekvalitních lihovin na naše občany. Ale současně je to podle stávajícího předpisu komplikace právě pro tyto příležitostné prodeje, např. košty slivovice, kde se prodávají jenom vlastně ovocné pálenky apod. Je to komplikace, protože ten pořadatel musí dopředu oznámit správci daně, že bude

prodávat alkohol, jaké to bude množství. Přitom v mnoha případech se nejedná ani o prodej alkoholu, ale jeho podej, atd. atd. Čili tady je to odbřemenění příliš komplikovaného předpisu a povinnosti, kterou musí ten pořadatel splnit. A týká se to případně i pořádání plesů a tanečních zábav, kde stejně tak musíte nahlásit, že budete prodávat alkohol, v jakém množství, a IČO musíte nahlásit, a to je v případě prodeje těch organizací často komplikace a často se to obchází, že se to nahlásí na nějakého místního podnikatele apod.

Čili ta pointa je v tom, že to, co má ty lidi ochránit, to zásadní, to je prodej lihovin na trhu, tak ta povinnost, kterou musí prodejce splnit, se týká právě jenom prodejce lihovin na trhu. Takže bych chtěl poprosit všechny předkladatele návrhů, které se týkají příležitostného prodeje, které chtějí vlastně osvobodit příležitostné košty vín, tradiční nápojové soutěže, košty slivovice od těch nepříjemných povinností a nechtějí komplikovat lidem jejich slavnosti, aby podpořili tento můj návrh. Já jsem to konzultoval i s Ministerstvem zemědělství a v podstatě bylo řečeno, že takto ten návrh je správný.

Takže prosím o podporu svých pozměňovacích návrhů, zejména návrhu I1.3, a děkuji za vaši podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Tak ještě jednou dobrý den. Děkuji za slovo. Já jsem trochu nepochopil slova svého předřečníka o tom, že jsou tady skoro všechno poslanci z Moravy, kteří chtějí nějaké výjimky. Nevím, jestli se to týká taky poslanců z Čech, kteří mají myslím podobný pohled na věc.

Nicméně já bych chtěl upozornit na jednu věc, kterou si, doufám, všichni, nebo aspoň většina z nás uvědomuje. My před sebou máme návrh zákona, který má více než 200 pozměňovacích návrhů, tuším nějakých 240. A slova mého předřečníka to jenom potvrdila. My tady budeme schvalovat výjimky, pak budeme schvalovat výjimky z výjimek a výjimky ve výjimkách. Toto je novela zákona, který tady bude dneska schválen. Výjimka, výjimky z výjimek a výjimky ve výjimkách. Co z toho zákona bude, jaká ta finální novela bude po schválení všech těch pozměňovacích návrhů, to nikdo netuší, to nikdo nemůže vědět. Co bude výsledkem našeho hlasování o finálním návrhu, to skutečně nemůže nikdo tušit. A já si myslím, že pak musí být nějaký čas na to, abychom si ten zákon vůbec po sobě přečetli, než ho finálně schválíme, abychom věděli vůbec, pro co budeme hlasovat. A přitom většina z toho, co se tady děje při schvalování tohoto zákona, má aspoň takový ten nádech – já tam cítím takovou pokryteckost. Protože pokud chceme skutečně zakázat kouření a pokud přistoupíme na to, že kouření je škodlivé, tak prosím zakažme prodávat tabák. Zakažme prodávat cigarety. To je jediné účinné řešení. Pokud přistoupíme na to, že alkohol je škodlivý, tak omezme prodej alkoholu a vykažme ho do speciálních obchodů. Jsou to dvě jednoduchá řešení a dva jednoduché paragrafy. A my zatím jdeme cestou výjimky ve výjimkách a výjimky z výjimek. Vznikne legislativní paskvil. To je vše.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl omluvit kolegům a kolegovi předřečníkovi. Já jsem nechtěl nějak zvýraznit poslance z Moravy. Já si myslím, že každý, kdo je v této sněmovně, se snaží nekomplikovat příliš lidem pořádání jejich příležitostných akcí, které se pořádají v rámci tradičních koštů slivovice, tradičních koštů vína, tradičních nápojových soutěží. Myslím si, že každý na to má zdravý názor. A myslím si, že ani záměr předkladatele nebyl takový, aby tyto akce byly nějakým způsobem omezovány. Tak to jenom na vysvětlenou. Jenom jsem chtěl říct, že pro některého poslance možná je to citlivější, protože v jejich regionu se těch akcí pořádá víc a samozřejmě se s těmi lidmi setkává dnes a denně a často je mu předkládáno, co vy to tam vymýšlíte v Poslanecké sněmovně za nesmysly. Tak proto jsem chtěl zdůraznit, že nás se to týká malinko víc. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, jenom stručná reakce. Zaznělo tady, že jsme všichni rozhodnuti, jak budeme hlasovat. Já zatím nejsem. Já budu hlasovat podle toho, jak dopadne hlasování o pozměňovacích návrzích. A plně stojím za tím, co říkal Ludvík Hovorka. Já bych se tady k tomu chtěl připojit a chtěl bych říct, že jeho pozměňovací návrhy neřeší tabák, neřeší kouření, ale právě řeší možné komplikace, které určitě předkladatel nezamýšlel, ale které mohou nastat, pokud ty pozměňovací návrhy nebudou schváleny, při takových akcích, jako jsou košty vína, košty slivovice apod., kdy vzniknou zbytečné komplikace a lidé, kteří takovéto akce pořádají, je v podstatě pořádat nebudou moci nebo ne v takové míře a s takovým charakterem jak dnes.

A poté ještě jedna věc. Také tady zazněla záležitost, že snad budeme zakazovat vepřové a že kuřáci mají právo kouřit. Jasně že mají. Nikdo netvrdí, že nemají. Ale já prostě také tvrdím, že nekuřák má právo na čistý vzduch. A je spousta veřejných prostor, kde se o ten čistý vzduch dělí s tím zakouřeným.

Já doufám, že paní místopředsedkyně, která tady dneska není, si nebude číst stenozáznam a nebude si to brát jako inspiraci. Nerad bych ji naváděl na něco, co sám nechci jako nekuřák. Ale když teď vyjdeme na terasu za Státními akty, kolegové mě teď slyší, tak se tam o takový vzduch dělíme. A teď kdo má právo? Nekuřák na ten čistý vzduch, anebo kuřák na to právo tam kouřit? (Hluk v sále.) Já vím, že je to velmi složitá diskuse, ale toto je přece podstata té věci. Nejde jenom o to, aby děti neviděly dospělé kouřit. To je velmi složitá věc. Ale jde také zejména o to, aby nekuřák měl právo (upozornění na čas), pokud nechce takovýto vzduch dýchat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešíkovi a slibuji, že to paní místopředsedkyni neřeknu.

S další faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Blažek, po něm pan poslanec Klán, po něm pan poslanec Benda.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já nerad navážu na soubor moravských poslanců, ale rád bych konstatoval, aby to nevypadalo, že my na té Moravě jsme pořád ve sklípku a koštujeme slivovici a že kvůli tomu tady brojíme za to, abychom na Moravě mohli dál pít, zatímco v Čechách se žije nádherně. Takže já bych tady zareagoval a poprosím poslance z Moravy, aby o nás nemluvili takto, a s plnou odpovědností prohlašuji, že v Čechách a v Praze trávím také dost času a pije se tam a hulí úplně stejně. Takže nedělejme prosím vás z Moravy tu představu, kterou by někteří rádi viděli, že neustále koštujeme slivovici, prosím vás. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Klán, po něm pan poslanec Benda.

Poslanec Jan Klán: Já se tady nebudu vyjadřovat ke slivovici, i když ji také rád piji, takže se určitě kloním k pozměňovacímu návrhu, který předkládá pan poslanec Petrů, což já také podpořím, ale vrátím se k tomu, kdo má právo na čistý vzduch. Asi všichni určitě, ale tady se možná trošku něco motá, tady šlo prioritně o restaurace. V restauracích dneska už se většinou nekouří. Kde se vaří, podotýkám. To je velký rozdíl. Tam, kde se nevaří, tam podle mého názoru by si provozovatel měl vybrat, zda chce být kuřáckým, nebo nekuřáckým zařízením. To je můj názor.

A jak tady říkal pan kolega Benešík, že nekuřák má právo na čistý vzduch. Já když tady vyjdu na terasu, tak ten vzduch samozřejmě čistý třeba není, když tam jsou kuřáci, ale já s tím takový problém nemám. Pokud jde o to, zda kouřit v restauracích, nebo ne, tak opět říkám: dobře, udělejme tam uzavřenou místnost, bude to kuřárna, tam budou ti kuřáci a nekuřáci tam budou mít čistý vzduch, protože budou stejně v té nekuřácké části. Tohle si tady musíme trošku ujasnit. A říkám už tady poněkolikáté, já budu hlasovat pro modely, které jsou rakouské anebo slovenské.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Klánovi. Nyní ještě dvě faktické poznámky – pan poslanec Benda, poté pan poslanec Jandák. Dobré poledne, paní a pánové, pokračujeme v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Dobré poledne, pane místopředsedo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, mě jenom trošičku nadzvedl pan kolega Benešík se svou tezí, že má právo chodit na verandu, aby mu tam nikdo nekouřil. To už se mi zdá opravdu – tak pak regulérně navrhněte zákaz cigaret. Ale teze, že někdo má právo na to, aby se nekouřilo ani venku, to už mi připadá fakt ulítlé někam úplně jinam. Když se podívám, kolik máme znečištění vzduchu jiného od automobilů a dalších věcí, tak prohlašovat za největšího škůdce této země kuřáky, protože někomu asi smrdí. No tak možná smrdí. Mně smrdí spousta věcí. Různé osoby pohybující se v tramvajích, které nemají třeba možnost se dostatečně často

vykoupat. Dokonce mi často smrdí i některé typy voňavek, a to i pánských i dámských. Ale pořád ještě nechodím po světě a neříkám: tohle všechno máte zakázat.

Takže jenom bych chtěl, abychom tam měli nějakou míru racionality, a poprosil bych pana kolegu Benešíka, který zrovna musel odejít, tak buď ať tam nechodí, na tu verandu, ale aby mi zakazoval kouřit už i venku, to už se mi zdá trošku moc. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Jandák, poté pan kolega Seďa a Kolovratník, stále ve faktických poznámkách.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já jsem panu kolegovi Bendovi chtěl jenom přeložit, o co tady jde. Pane kolego, my přece chceme lidi chránit. A my je uchráníme, i kdybychom je měli zabít! (Pobavení.) To si uvědomte, že o tohle nám přece jde.

A potom prosím vás jedna taková maličkost. Já už jsem pamětník, končící starý muž. 250 pozměňovacích návrhů, to tu nikdy snad ani nebylo. To ty zdi nepamatujou. (Námitky z pléna: Bylo!) Jestli je tu někdo starší, možná si to pamatuje, ale já už jsem tu dost dlouho na to, aby to bylo promlčeno. To si nikdo nepamatuje. A mám takový pocit, i když tam vyleze jenom pár pozměňovacích návrhů, dejme tomu 120, tak to přestává být vládní návrh, pane ministře. Co kdybyste se zamyslel po tom všem, co jste slyšel, a řekl jste krucifix, já to stáhnu a přepracujeme to? Já si myslím, že to je dobrý návrh. Děkuji vám. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Sice tady mám přednostní právo vystoupení pana ministra Mládka, ale nemohu mu udělit slovo, protože mám ještě dvě faktické poznámky, a to pana poslance Sedi a pana poslance Kolovratníka. Potom faktická poznámka pana zpravodaje, který má také přednostní právo, a pan ministr také. Dobře. Ale také faktické poznámky? (Ano.) Dobře. Pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji za slovo. Já velmi nerad vystupuji ve třetím čtení, protože tady bychom měli řešit opravdu už konkrétní pozměňovací návrhy a hlasování, ale chtěl bych připomenout, že každý návrh zákona by měl být posuzován selským rozumem, měl by být reálně realizován v praxi a hlavně by měl být kontrolován. A já se obávám, že v některých ustanoveních se zřejmě vychází ze zavedené praxe, kdy například teď řeknu svařené víno, které se běžně používá, nebo grog při turistických, to znamená sportovních akcích v zimě, tak v podstatě ho nikdo nebude kontrolovat, i když zákon to bude zakazovat. Má to logiku? Já si myslím, že to loku nemá.

A závěrem bych chtěl říct, že tady někdo zapomněl hlasovací kartu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Kolovratníka, potom faktická poznámka zpravodaje a pana ministra, potom přednostní právo pana ministra Mládka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré poledne, kolegyně, kolegové. Já jsem nechtěl už ve třetím čtení, ono se to opravdu točí dokolečka a nevěřím, že kterýkoliv z táborů přesvědčí někoho z jiného tábora k nějakému významnému posunu. Ale v reakcích na kolegy musím a vlastně se také budu opakovat, prosím vás, kolegyně, kolegové, podívejte se do zahraničí, podívejte se do Velké Británie, včetně Irska, Severního Irska, podívejte se do velké části Německa, ale také do Itálie nebo Turecka dokonce.

Chci vzkázat těm šedesátiletým dědkům, které reprezentuje Slávek Jandák: Milí dědci, normální je nekouřit! Tak prosím vezměte rozum do hrsti a podpořte ten zákon tak, jak ho navrhuje Ministerstvo zdravotnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Je to od vás hezké, ale faktické poznámky jsou v pořadí: pan zpravodaj Krákora, pan ministr Němeček, pan kolega Klán, pan kolega Vondráček, pan kolega Vyzula, pan kolega Blažek, poté pan poslanec Jandák. To jsou faktické poznámky. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom navážu na pana kolegu. Já přesně tuto větu používám, že normální je nekouřit, a ještě za to doplňuji: kouření prokazatelně škodí zdraví. To bylo prokázáno.

Ale vystoupil jsem kvůli tomu, že bych chtěl navázat na pana kolegu Jandáka. Já jsem tady o jedno období přece jen déle než pan kolega Jandák, takže byly tady zákony třeba o pozemních komunikacích, které měly kolem 300 hlasování, i přes 300 hlasování, a pak běžně přes 200 až 300 hlasování měly, to někteří kolegové také pamatují, zákony o státním rozpočtu, kde bylo tzv. porcování medvěda, ale to každý poslanec měl několik návrhů a ty byly nezávislé, nepropojené a byly individuální. Ale jinak souhlasím samozřejmě s tím, že skoro 250 hlasování je velká porce. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana ministra Němečka, a protože pan ministr Mládek přeměnil svou přihlášku na faktickou poznámku, dám mu poté slovo. Pane ministře, máte slovo k faktické poznámce.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já jenom navážu na poznámku pana poslance Jandáka, že jako zodpovědný ministr bych snad ten zákon měl stáhnout. Chci tady ubezpečit Sněmovnu, že ho stahovat nebudu, protože bychom si nic neušetřili. I po přepracování, kdybychom přišli do této Sněmovny, tak si myslím, že by pozměňovacích návrhů nebylo (bylo?) mnoho. Musím říct, že tady respektuji plně suverenitu Sněmovny, a že i když třeba s tím nesouhlasím, tak tady chápu jinou filozofii pana poslance Bendy například a rozumím tomu, že se snaží prosadit v tom zákoně změny, které jsou blízké jeho vidění světa. Já věřím, že zákon zůstane v tom původním smyslu, ale je pravda, že skutečně když tady někteří předkládají desítky a desítky pozměňovacích návrhů, tak si myslím, že ten smysl je úplně jiný, to znamená

zákon tak zašmodrchat, aby už hlasovatelný nebyl. Takže já bych naopak chtěl vyzvat ty, kteří to nemyslí úplně vážně s těmi pozměňováky, aby je stáhli. Já zákon stahovat nebudu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za výzvu pana ministra Němečka. Nyní faktická poznámka pana ministra Mládka, poté – zopakuji – pan kolega Klán, Vondráček, Vyzula, Blažek a Jandák. (Posl. Jandák má poznámky k pořadí.) A ještě upozorňuji pana kolegu Jandáka, že pokud se nepřihlásí elektronicky, že ho ještě někdo předběhne s elektronickou přihláškou k faktické poznámce podle jednacího řádu.

Prosím, pane ministře, máte slovo k faktické poznámce.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, já se musím vaším prostřednictvím ohradit proti tvrzení poslance Jandáka, že pan kolega Němeček je nějaký rekordman s hloupými 250 pozměňovacími návrhy. U energetického jsme byli přes tisíc a zvládli jsme to také. Nemá to téměř žádnou korelaci s kvalitou návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času panu ministru Mládkovi. Nyní pan kolega Klán s faktickou poznámkou.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dovolte, abych vaším prostřednictvím reagoval na pana poslance Kolovratníka. On tady říkal o státech, kde platí úplný zákaz kouření, naprosto striktně úplný. A já říkám – proč se nepodíváme tedy do ostatních států celé Evropy, na Slovensko, do Rakouska, do zbylých částí Německa, do Španělska, do Francie? Tam všude mají určité výjimky. Já jsem tady o tom mluvil už v prvém čtení v té celé analýze. Já nevím, jestli tady vy lobbujete za státy, které mají úplný zákaz, já říkám dobře, ať ho mají, určitě to také nějakou dobu trvalo, než k tomu došli. A my podle mého názoru musíme udělat částečnou regulaci tak, abychom mohli třeba za pár let udělat úplný zákaz.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji kolegovi Klánovi. Nyní pan kolega Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Já jenom těm všem, co začínají větou "nechtěl jsem vystupovat". Tak nevystupujte, když nechcete, nebo už to prosím vás aspoň neříkejte. Ono se nám z toho tady stává zase kabaret. Já si rád některé příspěvky poslechnu, zvlášť někteří z nás mají dar pobavit, ale prosím vás, trochu střídmosti v té diskusi. Už tady nad tím trávíme takový čas, pojďme začít hlasovat nebo to věcně řešit. Prosím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji kolegovi Vondráčkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Rostislava Vyzuly.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Já jsem chtěl říci něco podobného, co řekl pan kolega Vondráček. Ti, co nechtějí vystupovat, ať opravdu nevystupují.

Co bych ale chtěl říci – ono se nedá nevystoupit. To je pochopitelné. Vře to tady málem jako Morava proti Česku, event. by se mohly nějak chytnout, což by nebylo příjemné. Jsou tady názory od Šumavy k Tatrám. Diskutovali jsme o tom hodiny a hodiny. To není jako že bychom teď začali.

Já bych chtěl říci jenom několik drobností. Potěšil mě pan poslanec Klán, prostřednictvím pana předsedajícího, že chce hlasovat podle Rakouska. Výborně. Jen si ověřte, jak to tam v Rakousku opravdu teď nově je. (Poslanec Jandák mimo mikrofon: Teď jsem tam byl.) Teď jste tam byl, ano. Ale to ještě neplatí to, na čem se domluvili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím kolegy, aby ne –

Poslanec Rostislav Vyzula: To je jedna věc. Opravdu hlasujte podle Rakouska. Výborně.

Potom pokud se týká pana poslance Jandáka, prostřednictvím pana předsedajícího. Já ho mám rád jako herce, uznávám ho, je to sranda. Ale pokud se týká vepřového, prosím, ta novela zákona mluví o ochraně kuřáka i nekuřáka, to znamená pasivního kuřáka, ale také nekuřáka. A my nemáme žádné pasivní jedlíky vepřového. Nebo máme? (Poslanec Jandák mimo mikrofon: Máme – děti ve školních jídelnách.) Výborně, dobře. Pasivní jedlíky, jo?

Ještě k panu poslanci Bendovi, prostřednictvím pana předsedajícího. Pokud se týká toho, že ti, co vytvořili tento zákon, tuto novelu, jsou fanatici, tak bych ho chtěl jenom krátce lehce upozornit, že 78 % obyvatel této republiky si přeje tuto novelu. Tak má o 78 % voličů méně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vyzulovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Blažek také s faktickou poznámkou. Znovu upozorňuji pana kolegu Jandáka, že zatím jeho přihlášku nemohu evidovat, protože všechny elektronické mají před ním přednost podle jednacího řádu.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím panu poslanci Kolovratníkovi. Já mám rád Velkou Británii, rád si z ní vezmu vzor. Ale to nemůže být tak, že si vezmeme to, co se nám právě hodí, a ostatní věci nebudeme respektovat. Například ve Velké Británii je nepředstavitelné, aby ministr financí nechodil do parlamentu, protože se tam říkají blbosti, a vynechával pravidelně interpelace. Takže až si vychováte vy vašeho předsedu v duchu toho britského parlamentarismu, na který se odvoláváte, na to, jak se tam dobře žije, tak já přestanu kouřit. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Blažkovi. Nyní pan kolega Benešík s faktickou poznámkou. Poté kolega Stanjura s faktickou poznámkou a poté kolega Klán. Pak se dostane na přihlášku z místa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jenom aby nevznikla mýlka. Já jsem chtěl tím příkladem poukázat typově, k jakým situacím dochází a může docházet, takže nedělejme si z toho úplně legraci. Prostě jedná se o to, že nekuřák by měl mít právo být chráněn. A není to prostě vždy tak, že se řekne: ať tam nechodí nebo má se tomu vyhnout nebo že ten druhý má na to právo. Prostě musíme najít jasný kompromis mezi tím, kde končí právo jednoho a začíná právo druhého. O tom je i spousta pozměňovacích návrhů.

Já nejsem žádný militantní poslanec, který tady bude brojit proti kuřákům. To není vůbec žádná pravda, ale opravdu si uvědomme, že ne každý je kuřák a že i ten nekuřák chce být chráněn. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Benešíkovi. Nyní faktická poznámka pana kolegy Stanjury. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak nejdříve reakce na mého předřečníka. Já myslím, že vždycky, když se vláda nebo parlament rozhodnou páchat dobro, měli bychom se všichni mít na pozoru. Nikdy to nedopadne dobře. To za prvé.

Za druhé, když chybí argument, což velmi často chybí, zejména u vládních návrhů zákonů, tak se řekne: Ale v té Evropě se to dělá jinak. Podívejte se tam, tam, tam. Například do Německa, Rakouska. A když tady jsme třeba v jiné oblasti a my řekneme, že v Německu je neomezená rychlost, tak to najednou neplatí. Když vám tady vyjmenuji dvacet zemí Evropské unie, kde je tolerována jistá míra alkoholu u cyklistů, tak to u těch samých neplatí. Najednou nejsme tak vyspělí. Když se nám to hodí, tak to dělejme jako naši sousedi, když se nám to nehodí, tak se řekne: To je sice pravda, že to tak sousedi dělají, ale my nejsme tak vyspělá společnost. Není pravda ani to prvé, ani to druhé.

Ať se kolegové zlobí nebo ne, to označení Marka Bendy a některých prosazovat to do tohoto zákona je namístě.

Je zajímavé, když tady někdo obhajuje jinou nebezpečnou látku jako alkohol, tak to je pohoda. No přece pan kolega Benešík je sice nekuřák, chce mít nekuřácký prostor, ale běda, kdyby nemohl koštovat slivovici. Tak kde je rovný přístup? Takže u jedné nebezpečné látky to tolerujeme. Já nevolám po zákazu koštování slivovice. Já se k tomu pozměňujícímu návrhu také postavím hlasováním.

A pro pana kolegu Vondráčka chci jenom říci prostřednictvím pana místopředsedy – já chci vždycky vystoupit, když mluvím. Já to jenom chci říci, aby to bylo úplně jasné. Jsou to převážně kolegové z vašeho klubu. Jak říkal můj kolega Pavel Blažek, udělejte si pořádek doma a pak poučujte ostatní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Klán, poté pan kolega Benešík a poté pan kolega Jandák. (Poslanec Jandák mimo mikrofon: Já jsem se hlásil dříve.) Elektronicky nemám vaši přihlášku, pane poslanče. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dovolte, abych vaším prostřednictvím reagoval na pana poslance Vyzulu. Pane kolego, poslouchejme se. Já jsem na začátku rozpravy, když začala probíhat rozprava, říkal, že Rakousko bude mít od roku 2018 úplný zákaz kouření. Já se ale kloním k verzi, kterou tam mají nyní. Já ji tady trošičku osvětlím.

Rakousko – zákonná úprava, federální zákon č. 431/1995 o výrobě, prodeji a reklamě tabákových produktů a o ochraně nekuřáků, tabákový zákon, ve znění pozdějších změn. V barech a restauracích platí obecný zákaz kouření s následujícími výjimkami. V provozovnách větších než 50 m2 mohou existovat oddělené a izolované kuřárny. Nesmí ovšem zabírat více jak 50 % plochy určené pro nekuřáky. V provozovnách představujících jednu místnost mezi 50 m2 a 80 m2 je možné povolit kouření, pokud majitel prokáže, že vytvoření oddělené a izolované kuřárny není z důvodu stavebních předpisů možné. Provozovny menší než 50 m2 se mohou rozhodnout, zda budou plně kuřácké, či nekuřácké. Těhotné ženy a osoby mladší 18 let nesmějí pracovat v prostorách, ve kterých mohou přijít do styku s tabákovým kouřem. Zaměstnanci mohou požadovat výplatu odstupného, pokud ukončí pracovní poměr z důvodu vystavení tabákovému kouři. Tato úprava je podle mého názoru lepší, než tady prosazujeme v tuto chvíli my.

Opravdu se poslouchejme. Já jsem na začátku říkal, že od roku 2018 bude mít Rakousko úplný zákaz. Ale já prosazuji nyní platnou normu, kterou Rakousko má stále ještě platnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Benešík, poté pan kolega Jandák a pak se vrátíme k řádné přihlášce paní kolegyně Válkové. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, možná jsem se vyjádřil špatně. Ano, možná je to moje chyba, ale mám za to, že tomu tak není. Ale přece jenom se vyjádřím ještě jednou. Já se velmi nerad vpasovávám do role militantního antikuřáka. Já jsem velmi tolerantní člověk. Ale to, co jsem tady říkal, tak snad z toho jasně zaznělo, že to, o co mně primárně jde, je ochrana nekuřáků před kuřáky. Pokud si kuřák kouří, tak ať si kouří. Ale pokud já si dám štamprli slivovice, tak je to věc moje a mých jater. Když jsem ve společnosti kuřáka, tak cigaretový dým je věc kuřáka, jeho plic, ale také mých plic. O tom mluvím. Pokud tomu někdo nerozumí, tak se pokusím třeba i namalovat obrázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Jandák k faktické poznámce. A pak nová faktická

poznámka pana poslance Stanjury. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vítězslav Jandák: To bylo výborné, můj předřečníku, skutečně.

Ale já jsem chtěl říct jinou věc. Víte, vy jste v úvodu řekli, že chcete lidi vychovat. Zamysleli jste se někdy nad tím, jak dopadly všechny režimy, které lidi chtěli vychovávat. To za prvé.

A za druhé. Nevidím tady ministra kultury. Co bude s mešním vínem? To bude pod čtyři procenta? (Pobavení.) Nezlobte se, velmi podstatné. Je tady silná menšina věřících. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Jandákovi. Nyní pan Stanjura – také k faktické poznámce. Pak se snad vrátíme do diskuse. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kdyby byla pravda, že ti vášniví obhajovatelé tohoto návrhu zákona chtějí řešit pouze zákaz kouření, tak jsme tady dávno projednávali a hlasovali o návrhu pana poslance Vondráčka. To je prostě o zákazu kouření. A můžeme o tom debatovat, jestli je to rozumné, nebo není.

Nabalilo se tam plno věcí. Já nebudu ty absurdity vyjmenovávat. Mluvil jsem o tom dnes nebo včera v jiném bodě. Jako zákaz požívání alkoholu na veřejných prostorách. Jakmile to město přijme, tak hned dává výjimky: To je dobrá akce. Tady máme ten grog. A tady máme to svařené víno. Ono se z toho vždycky všude, aspoň v mém rodném městě... z toho charita. To znamená, kdo si koupí na vánočních trzích, jak bych to slušně nazval, tento lehce alkoholický nápoj, tak to má hned dobrý pocit. Korunu z kelímku pošleme na charitu apod. Je to úplně jinak.

A to, co říká pan kolega Benešík, tak to je extenzivní výklad. Protože vy nemluvíte o kouření v restauracích. Vy jste mluvil ve svém prvním vystoupení o kouření venku. A to není ani v tomto návrhu zákona. A správná poznámka je – zatím. Vždycky je nějaký začátek. Ti, co prostě říkají ne, to už je všechno, už nic nebudeme chtít, pak ale přijdou za rok a řeknou: našli jsme stát, kde je to tvrdší. A hned to prosadíme. A je to skutečně u jiných návrhů zákona. Vidím to často. Ministr zemědělství tu jako obvykle není – významná tržní síla. On dal dvacet evropských zemí a z každé vybral to nejpřísnější. A poskládal to. A vždycky měl argument: je to i ve vedlejší zemi.

Myslím, že v této chvíli nikdo, ani ministr zemědělství, nemůže odhadnout, jak dopadne hlasování o pozměňujících návrzích. Ale doporučoval bych všem, kteří chtějí vychovávat občany, aby tak nedělali. Ať výchovu uplatňují ve své rodině. To úplně stačí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončila vám doba pro faktickou poznámku. Nyní faktická poznámka pana poslance Kalouska. Poté paní poslankyně Lorencová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já chci uklidnit pana poslance Jandáka. Jako kluci ministranti jsme panu děkanovi pravidelně upíjeli mešní víno a dolévali vodou, takže jsme to pod čtyři procenta většinou spolehlivě dostali. On si to ten život upraví sám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Lorencové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, tak mě napadá, že pokud je to tak strašně škodlivé, že o tom musí rozhodovat Sněmovna, o tom, jestli kouřit, nebo nekouřit v restauracích, jestli dýchat, nebo nedýchat ten smradlavý vzduch po kuřácích, proč zrovna si neusnadníme život, a vlastně i našim voličům, abychom tím, že zakážeme výrobu tabákových výrobků, že zakážeme výrobu cigaret. Zakažme výrobu doutníků nebo čeho všeho se to týká. Víte, jak by se nám zjednodušil život? A dovoz! Na ten jsem zapomněla. Samozřejmě. Víte, jak by se nám zjednodušil život? Vždyť bychom tady vlastně ty čtyři, pět hodin vůbec nemuseli ten problém projednávat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní paní poslankyně Válková s řádnou přihláškou. Ještě než ji budu moci udělit slovo, konstatuji omluvu z pracovních důvodů od 12.30 do 13 hodin od paní poslankyně Putnové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, nečekejte ode mě, že budu parafrázovat a opakovat to, co tady už zaznělo. Navíc stojím pevně a konzistentně na straně ochrany nekuřáků před kuřáky v tom smyslu, v jakém se tady diskuse doteď vedla. To znamená zejména v restauračních provozovnách.

V této souvislosti bych vás jenom ráda upozornila na to, že tuto problematiku už řešíme v České republice více než dvacet roků. Vyzkoušeli jsme si praxi – a pan kolega Klán, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, nás upozornil, že ty zkušenosti jsou velmi cenné. Byť asi tohle zrovna nechtěl. Vyzkoušeli jsme si, jak to v praxi vypadá. Že v provozovně, když se zakáže kouření v její části nebo jen přes oběd, tak je kouř stejně všude. Nedávno jsem byla v docela dobré restauraci, až skoro luxusní se dá říci. Měli tam oddělený prostor kuřácký a nekuřácký drahým závěsem, který sice vypadal velice hezky, ale samozřejmě ten kouř propouštěl.

Zakouřeno je tedy všude a pořád. Jediným řešením je tak úplný zákaz kouření ve vnitřních prostorách restauračních zařízení. A to je ten původní návrh Ministerstva zdravotnictví. Takto jsme to schválili. Osvojili jsme si to i v ústavněprávním výboru, v garančním zdravotnickém výboru. Říká to i rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace, kterou jsme samozřejmě ratifikovali. Proto vás prosím, abychom skutečně podporovali úplný zákaz. To znamená bez takzvaných – protože to takzvané tady platí dvojnásob, a právě zkušenost Rakouska nám ukazuje, že to není dobrá cesta –

bez takzvaných stavebně oddělených prostor. Budou tam chodit lidi s nápojem nebo s jídlem. Budou otvírat dveře. Bude tam zase kouř.

Čili řekněme si, jestli chceme vůbec hlasovat. Jestli chceme hlasovat, tak bychom hned na začátku měli hlasovat o pozměňovacím návrhu, kterým se vrací ten původní návrh Ministerstva zdravotnictví. To znamená zákaz kouření, úplný zákaz kouření v restauračních zařízeních. Plus k tomu označení té předzahrádky, jestli je kuřácká, nebo není. Tam couvli všichni, i vnitřně já, která původně jsem chtěla třeba tu plochu omezit. Ale uznávám, dobře, předzahrádka je prostorem, který už je vně uzavřeného restauračního zařízení. Takže jedinou povinností bude, aby tam provozovatel, resp. majitel, dal značku – tady se kouří nebo tady se nekouří.

Rakousko na to přišlo. Proto také odsouhlasili zákon, kterým od 1. ledna 2018, nemýlím-li se, měsíc nevím přesně, na celém území Rakouska je celoplošný zákaz, úplný zákaz kouření v restauračních zařízeních.

Osobně si také myslím, že kdybychom teď schválili nějaký kompromis, takzvaný kompromis, ono ve skutečnosti bychom nemuseli schvalovat nic, tak že budou i provozovatelé nás oprávněně kritizovat, protože zase budou muset investovat. A s vědomím, že jednou tady přijde někdo, kdo skutečně ten úplný zákaz konečně prohlasuje. Čili v takovém případě se mi chce říct, že lepší je žádný zákon než takový špatný, neúplný, takzvaně kompromisní zákon.

Kdybychom schválili stavebně oddělené prostory, ublížíme nejen provozovatelům, ale i hostům samozřejmě. Nyní hosté aspoň vidí na dveřích, že se uvnitř kouří. Podle jednoho nového návrhu by všechny provozovny zvenčí byly označeny jako nekuřácké, ale kouřit by se v nich vlastně tímto způsobem mohlo, v těch stavebně oddělených. Čili to je naprostý legislativní paskvil. Nechci být příliš kritická, ale zdá se mně, že to není důstojné této Sněmovny.

Ministerstvo zdravotnictví nám slibuje úplný zákaz kouření už pět roků. Myslím si, že naše veřejnost si zaslouží, abychom už konečně začali hlasovat. Takže já tu svoji původně rozsáhlejší řeč končím s tím, abychom dali v hlasování najevo jednoznačně svoji vůli, jestli chceme zákaz kouření v restauracích, nebo nechceme. Jestli se opět jenom vymlouváme, stejně jako to bylo v Poslanecké sněmovně v roce 2009. Tam se to tenkrát povedlo. Doufám, že se nám povede dát minimálně ten svůj názor v rámci hlasování najevo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Válkové. Mám tady faktické poznámky, kolega Snopek počká. Mám faktickou poznámku poslance Klána, Vyzuly, Lorencové a Urbana. Pan poslanec Klán k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dovolte, abych navázal na předřečnici paní poslankyni Válkovou. Rakousku to trvalo dvacet let, od roku 1995 je ten zákon upraven, ale nějakou dobu jim to trvalo. Šli cestou částečné regulace. Podle mého názoru ta částečná regulace je lepší než jít úplnou regulací, úplného zákazu. Mám k tomu jeden argument. Je lepší částečná regulace, protože ti lidé si na to postupně budou zvykat. Postupně, jak provozovatelé, tak lidé, občané, různí hosté, návštěvníci

atd. Poté se můžeme podívat, jakým způsobem to vyhodnotíme, zda to přineslo nějaká pozitiva, negativa, a přejít třeba k úplnému zákazu. Podotýkám, já jsem nekuřák a nemám problém s úplným zákazem kouření. Já s tím nemám problém, ale říkám, pojďme cestou částečné regulace. Mají to i státy v Evropě, má to Francie, má to Slovensko, v současné době ještě stále Rakousko, Řecko a další. Já jsem tady o tom mluvil. Říkám, je to můj pohled, je to můj názor, podle mého názoru je to lepší cesta než jít úplným zákazem kouření. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Klánovi. Nyní pan poslanec Vyzula, potom paní kolegyně Lorencová, pan kolega Urban a dále se přihlásil pan kolega Bendl. To jsou faktické poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji za slovo. Já tady slyším takové strašení, že budeme hlasovat 250krát, že je to dlouhé. Prostě ta hlasovací procedura není jednoduchá, je složitá, ještě jsme k ní nedošli. Až bude řečena, tak uvidíte sami, jak je náročná. Ale každopádně jsou tam takové možnosti, že když se jedna možnost odhlasuje, tak potom třeba deset, dvanáct, patnáct dalších hlasování vůbec nebude. Proto bych chtěl z tohoto místa teď podpořit jednak návrh paní profesorky Válkové, který tuto záležitost částečně řeší, a podpořil bych i návrh pana poslance Bendy v podstatě, protože rovněž nám několik hlasování ubude.

A jinak si myslím, že je mou povinností ještě naposledy – už jsem o tom mluvil opakovaně, ale myslím si, že to musím říct, ten názor na elektronické cigarety a vodní dýmky. Já vím, že jsou tady jiné názory, a nemá cenu to celkově rozebírat. Je celá řada studií na internetu, když si na to někdo klikne, tak může číst celý den. Ale prostě elektronické cigarety některé škodí tomu kuřákovi, obsahují kancerogenní látky, to nebezpečí tady prostě je. Jednak z hlediska kancerogeneze a jednak z hlediska poškození plic. A pokud se týká samotných vodních dýmek, musím říct i tohleto, protože sice garančním výborem prošlo, že by vodní dýmky mohly být uvolněny, nicméně uvědomme si, že v té vodní dýmce může být až stokrát více tabáku než v normální a je to otázka nikotinu. A nikotin je jedna z nejnebezpečnějších návykových látek.

Pokud se týká hlasovací procedury, já vím, že to je nepříjemné. Kdybych byl zpravodaj a někdo mi zasahoval do hlasovací procedury, kterou jsem několik dní tvořil, tak bych taky nebyl rád, ale tady bych prosil o shovívavost a o schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní paní poslankyně Lorencová s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Urban, poté pan poslanec Bendl. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Lorencová: Já musím úvodem říct, že nejsem opravdu zalobbovaná ve prospěch firem, které vyrábějí tabákové výrobky. Moje názory vycházejí z naprosté, promiňte, dámy a pánové, netolerance vůči kuřákům, kteří, ať

chceme, nebo nechceme, plní státní pokladnu nemalými částkami. A to je až druhá věc. Chápu do jisté míry snahu ochránit zdraví těch, kteří nekouří a nechtějí si zdraví ničit tím, že budou dýchat tabák, který odmítají. Chápu to do značné míry. Co mi vadí, je militantnost. To je – buďto nebudete kouřit vůbec a nikde, bez jakýchkoli výjimek. To, co mi vadí, a nejenom mně, já to dostávám i v různých mailech a v různých poznámkách od lidí, se kterými se setkám – prostě ten zákon má opravdu velmi militantní podobu. A to je to, co vadí nejenom mně. Trochu tolerance aspoň mi tam chybí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní pan poslanec Milan Urban také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já mám Sváťu Němečka celkem dost rád, ale přesto musím říct, že se tady skloňovalo, co je normální. Je normální, aby děti v základních školách braly drogy? Není. Je normální, aby lékaři a sestry odcházeli za hranice? Není. Je normální, abychom se starali o své seniory, o své maminky a tatínky tak, abychom si byli jisti, že prožijí klidné stáří? Je normální, aby se lidi nezabíjeli na silnicích? Je normální, abychom chránili své evropské hranice atd.? V tom bych ve všem mohl pokračovat a myslím si, že to normální je. Samozřejmě možná máte pravdu, ale je tohle nejdůležitější problém této společnosti? Není. Myslím si, že je dostatečně ošetřen stávající legislativou a že to, jak se mu teď věnujeme, neodpovídá důležitosti a prioritám, které máme a musíme v této Sněmovně řešit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Milanu Urbanovi. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Petra Bendla a poté pan poslanec Václav Snopek, pokud na něj dojde. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já opravdu dvě stručné poznámky ke svým předřečníkům, kteří tady často používali argument, nebo používali slovo provozovatelé, že provozovatele omezíme tam či onde a že se tady rozhodujeme, jestli provozovatelům zakážeme kouření v jejich provozovnách a podobně. Já bych prosil, neštiťte se toho slova majitelé. Proč se bojíte říkat "majitelům zakážeme nebo majitelům dovolíme"? Co my jim, majitelům, ještě dovolíme v jejich restauracích. To jsou ti majitelé, kteří možná pronajmou někomu svůj prostor, kde je provozována restaurace, ale často a v naprosté většině, zejména v těch malých obcích, jsou majitelé zároveň provozovateli. Používejte to slovo majitelé, abyste věděli, o čem mluvíte. Ono to je daleko víc sofistikované, abyste věděli, komu to vlastně zakazujete, že to není imaginární provozovatel apod.

A k panu předsedovi zdravotního výboru, když říká, že elektronická cigareta sice neškodí tomu okolí, ale škodí tomu člověku samotnému, tak on přece dobře ví, že i třeba přejídání také škodí tomu člověku samotnému, a kdybych šel v duchu tohoto, tak asi změřím každému jeho – jak se tomu říká... body mass index nebo jak se to jmenuje – jestli náhodou už není moc tlustý, a oni řeknou: vy u nás dneska jíst

nebudete, protože by to škodilo vašemu zdraví. A já si tedy nemyslím, že to je správná cesta.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Bendlovi za jeho vystoupení. Ještě je tady faktická poznámka kolegy Fiedlera, ale ani ho nenechám vyčerpat celé dvě minuty, přestože má podle jednacího řádu na ně nárok, ale ve 12.40 tento bod přeruším podle usnesení Sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Velmi krátce, bude přerušen bod. Já si myslím a dávám plnou pravdu panu kolegovi Urbanovi. Máme tady podstatně důležitější zákony, kterým bychom měli věnovat tolik času. Proboha, už tu diskusi ukončeme a posuňme projednávání tohoto bodu někam dál.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to se stát nemůže, protože mám tři přihlášené do rozpravy, a to kolegu Snopka, Martina Lanka, Jiřího Koubka. Ale platí usnesení Poslanecké sněmovny, že ve 12.40 začneme projednávat bod číslo 226.

Takže v tuto chvíli přerušuji bod č. 155, vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek ve třetím čtení s tím, že jsme přerušili před vystoupením pana poslance Václava Snopka. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a přerušuji tento bod.

Podle usnesení Poslanecké sněmovny se ve 12.40 hodin budeme zabývat bodem číslo

226.
Návrh na působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v období ode dne schválení Parlamentem České republiky do 31. prosince 2018 v celkovém počtu do 35 osob
/sněmovní tisk 761/

Materiál mají uvést ministr obrany Martin Stropnický a ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Ale bylo doručeno usnesení vlády České republiky ze 3. května letošního roku, kdy předseda vlády pověřuje ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, aby odůvodnil vládní návrh tohoto tisku. Požádám tedy pana ministra Pelikána, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. O totéž požádám pana poslance Antonína Seďu.

Ale slovo dám nejdřív s přednostním právem předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že členové vlády si z nás dělají legraci! My jsme v úterý souhlasili na poradě grémia Poslanecké sněmovny, že zařadíme tento bod napevno ve 12.40 hodin s odůvodněním, jak je to klíčové, nezbytné, jak to spěchá! Ať je opozice vstřícná, ať dají hlasy! Což my samozřejmě dáme, protože jsme vždycky podporovali mise. Kde jsou ministři? Já navrhuji přerušení do příchodu ministrů, zejména ministra obrany v této chvíli. Pokud nepřijde a vy to

neodsouhlasíte, tak vám říkám, že si vezmu pauzu. Takhle s námi jako s Poslaneckou sněmovnou ministři zacházet nesmí! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak ano, já samozřejmě, jde o procedurální návrh, který musím nechat odhlasovat. Spustím gong, odhlásím vás všechny. Požádám vás o to, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

O procedurálním návrhu předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury na přerušení bodu č. 226 do příchodu ministra zahraničí a ministra obrany rozhodneme v hlasování číslo 428, které právě teď hodlám zahájit.

Zahajuji hlasování číslo 428 a ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 428, z přítomných 155 pro 132, proti 3. Návrh byl přijat.

Nezbývá mi nic jiného než přerušit bod č. 226, poděkovat jak panu ministru Pelikánovi, tak i zpravodaji. Ale podle usnesení nám nezbývá než tento bod přerušit. Ještě udělám poznámku na tisk.

Podle pořadu schůze se můžeme zabývat zpět přerušeným bodem, protože ten jsme přerušovali jenom pro projednání tohoto bodu.

Takže se vracím k bodu

155.
Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek
/sněmovní tisk 508/ - třetí čtení

Ale předtím, než otevřu dál rozpravu, předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Prosím o pět minut pauzu na poradu klubu KSČM. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vyhlašuji přestávku do 12.49 hodin.

(Jednání přerušeno od 12.45 hodin do 12.49 hodin.)

Přestávka pro poradu klubu KSČM uplynula. Budeme pokračovat. První přihlášený je pan kolega Václav Snopek. Toho nevidím, takže jeho přihláška propadá na konec přihlášených k rozpravě a slova se ujme pan poslanec Martin Lank. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji, že zaujali svá místa u stolku zpravodajů. Do 13 hodin budeme pokračovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Já už s tím ani nepočítal. Každopádně děkuji za slovo, pane předsedo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, už nebudu zdržovat dlouhým opakováním všech argumentů, proč si myslím, že tento zákon představuje zásah do svobody podnikání i jednotlivce. Řada argumentů už tady zazněla. Snad jenom připomenu ty z mého pohledu nejzásadnější.

Lidé v této zemi jsou z velké většiny svéprávní, ale stejně jako hospodský ví, jaké zákazníky ve svém podniku chce, tak každý má možnost si vybrat, jestli půjde do kuřáckého, nebo nekuřáckého. Vy oběma skupinám chcete tuto možnost volby sebrat. Říkáte, že lidé nemají dost rozumu, aby si rozhodli sami, jak se svým životem budou nakládat, a že vy sami budete rozhodovat, co je pro ně nejlepší, ať se jim to líbí, nebo ne.

Kdyby kuřácké provozovny tak hrozně lidem vadily, tak by už dávno zanikly, protože by do nich jednoduše nikdo nechodil. A ostatně je jich čím dál tím méně. Kuřáckou restauraci často hledáte dlouho a někdy i marně. Tak to tak nechte. Trh si s tím poradí. Ale prosím, neberte lidem tu svobodu řídit se vlastním rozumem. Ano, nezpochybňuji, zákaz kouření má smysl na místech, kam jít musíte a kde nemáte na výběr, ať už jsou to třeba čekárny, soudní budovy, veřejné instituce a další a tak podobně. Ale trvat na tom, že všechny provozovny budou nekuřácké, protože co kdybyste někdy v budoucnu teoreticky náhodou tam chtěli jít, tak to je z mého hlediska prostě nehoráznost.

Vadí mi také, a to už tady taky zaznělo, že jste podle mého názoru záměrně uvedli velkou část veřejnosti v omyl, když se tento návrh prezentuje tak, že chcete zabránit tomu, aby lidem v restauraci někdo u oběda kouřil pod nos. Věřím, že kdybyste na rovinu řekli, že jde o absolutní zákaz kouření v restauracích, barech, pivnicích, kavárnách, diskotékách a všude jinde, kde se podávají jídlo nebo nápoje, tak by to ta veřejnost možná vnímala trošku jinak. Ostatně podle průzkumu většině Čechů skutečně vadí kouř v restauracích. To je pravda. Ale s absolutním zákazem nesouhlasí. To je to B, které je potřeba k tomu průzkumu taky dodat. Celkově se podle autorů průzkumu ukazuje dlouhodobý trend, že většinová domácí populace není nakloněná přijímání striktních zákazů, které nedávají možnost volby. Ale čemu se divit? Jak věříte úsudku vlastních občanů, se už ukázalo při vašem postoji k referendu o vystoupení z Evropské unie.

A poslední věc. Vážené kolegyně, vážení kolegové, už to tady taky zaznělo. Ale vládní návrh zákona, ke kterému je více než 250 pozměňovacích návrhů, a to včetně těch, které podali sami vládní poslanci. Tak jestli se někdo precizně vyznáte v tom, jak bude ta výsledná podoba zákona vlastně vypadat, tak to se přiznávám, klobouk dolů. Spíš se obávám, že z toho zase bude paskvil a sami se pak budeme divit, co jsme to zase vlastně odhlasovali.

Proto ve vší úctě navrhuji vrácení tohoto zákona do druhého čtení, kde by získal trochu stravitelnější a jasnější podobu, a prosím vás o to.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Lankovi. Nyní pan poslanec Jiří Koubek a připraví se pan poslanec Snopek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Já budu mít návrh na technicky legislativní úpravu, už jsem to panu zpravodaji říkal, ale aby mohl pan zpravodaj o tom nechat hlasovat, tak je nutné, aby to tady zaznělo na mikrofon.

Týká se to pozměňovacího návrhu, který je obsažený v usnesení garančního výboru pro zdravotnictví č. 141 z 30. schůze konané dne 17. února pod písmenem A, resp. pod písmenem A2: 4. V § 36 odst. 1 písmena s) se za slovo "nápoje" - a to je to klíčové, co tam budu rozporovat - vkládají tato slova "nebo provozovně výrobce vína, ve které jsou prodávány alkoholické nápoje". Když si tuto větu vložím do příslušného § 36, tedy Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob, odst. 1: Prodejce se dopustí správního deliktu tím, že – a teď tam vložím tuto větu – tak ta věta je zcela nelogická, neboť by zněla: "Prodejce se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 16 odst. 1 nezajistí, aby na místě prodeje alkoholických nápojů nedocházelo k požívání alkoholického nápoje nebo provozovně výrobce vína, ve které jsou prodávány alkoholické nápoje osobou mladší 18 let." Tak ta věta nedává logiku. Zřejmě měl autor tohoto pozměňovacího návrhu úmysl vložit tento svůj pozměňovací návrh nikoli za slovo "nápoje", ale za slovo "nápojů", a potom by ta věta zněla: "Prodejce se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 16 odst. 1 nezajistí, aby na místě prodeje alkoholických nápojů nebo provozovně výrobce vína, ve které jsou prodávány alkoholické nápoje, nedocházelo k požívání alkoholického nápoje osobou mladší 18 let." Pak ta věta bez ohledu na to, jestli pro ni budu hlasovat, nebo ne, by alespoň nějakou elementární logiku dávala.

Ke zvážení pana zpravodaje je i to, zdali nechce v tom pozměňovacím návrhu učinit ještě jednu legislativně technickou úpravu a doplnit předložku "v", jako od slova Vojtěch, aby tam bylo "nebo v provozovně výrobce vína, ve které jsou prodávány alkoholické nápoje".

Děkuji za pozornost. To jenom jako on ten výsledný návrh bude samozřejmě paskvil, ale tak aspoň v jedné větě ten paskvil může vypadat tak, že se dá i jako česky přečíst. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Koubkovi. A nyní se slova ujme poslední přihlášený v rozpravě, pan poslanec Václav Snopek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, dovolte mi jako předkladateli nejkomplexnějšího pozměňovacího návrhu se vyjádřit k tomuto zákonu, který právě projednáváme. Jeho název je o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Už sám název je poněkud zmatečný, stejně jako celý návrh zákona.

Na úvod si položme otázku, jak dělíme návykové látky. První dělítko nám říká, že na legální a nelegální. Dělení ve sféře legality probíhá na linii, zdali je, nebo není zákaz jejich prodeje. Mezi legální návykové látky patří alkoholické nápoje, tabákové výrobky a také některé léky. Ano, i u léků může vznikat uživateli návyk a závislost. A jsme u prvního problému. O ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, tedy léků, v tomto zákoně není ani slovo. Nelegální návykové látky můžeme

rozdělit na měkké a tvrdé drogy. Do kategorie měkkých drog je zařazena například marihuana. Mezi tvrdé drogy patří heroin, pervitin, kokain, hašiš nebo extáze.

Kdybychom si měli návykové látky seřadit podle návykovosti a nebezpečnosti pro společnost, tak by tato řada vypadala asi takto: nejnebezpečnější je jednoznačně heroin, na tom se shodnou všichni experti. Nejrychleji na něm vzniká závislost. Heroin je z drog také považován za nejrychlejší cestu k závislosti nebo na hřbitov. Hned za ním je pervitin a další injekčně aplikovatelné drogy. Dále bychom na stupnici nebezpečnosti mohli najít látky, které se šňupou, například kokain, nebo čichají – čikuli a podobně. Na chvostu nelegálních drog jsou pak různé taneční a rekreační drogy, jako je třeba extáze.

Odborníci vedou mnoho let debaty o tom, zdali je společensky nebezpečnější kouření nebo nadměrečná konzumace alkoholu. My bychom o tom mohli debatovat klidně až do konce volebního období. Faktem však je, že obě tyto legální drogy jsou ve srovnání se svými nelegálními protějšky mnohem méně nebezpečné. Na tom se určitě shodneme napříč politickým spektrem.

A zde jsem u největšího paradoxu tohoto návrhu zákona. O heroinu, pervitinu a dalších nebezpečných drogách v tomto zákoně nenajdete ani slovo. Tři čtvrtiny zákona jsou o alkoholických nápojích a tabákových výrobcích. To nám jasně ukazuje na jistý zmatečný přístup, jaký Ministerstvo zdravotnictví zvolilo k přípravě tohoto zákona. Tento zákon tedy není o ochraně zdraví před škodlivými účinky nejnebezpečnějších návykových látek, ale pouze o ochraně zdraví před škodlivými účinky těch dvou nejméně nebezpečných návykových látek, z čehož je jasné, že už sám název zákona je poněkud zmatečný. A tak bych mohl říci, že vypadá i celý zákon. Prakticky nenajdete paragraf, který by v sobě neobsahoval závažnou právní chybu nebo nesprávnou právní konstrukci. A výsledek je tento návrh zákona, který projednáváme. Je klasickou ukázkou toho, jak nemá probíhat legislativní proces. Troufám si říci, že tento návrh zákona je jeden z nejméně podařených, které Sněmovna projednává.

Návrh zákona je pravým opakem společenské dohody. Výsledek je často obrazem metody, jakou materiál vzniká. Tento zákon nevznikal na základě poctivé debaty – autor návrhu s budoucími uživateli. Psali jej tři úřednice, jeden náměstek ministra a protidrogový koordinátor. Budoucí uživatelé zákona byli naprosto ignorováni. Sice proběhlo jakési formální připomínkové řízení, všechny připomínky odborné veřejnosti z řad pohostinství, maloobchodu, dopravy a místních samospráv byly odmítnuty slovíčkem neakceptováno. Vypořádání připomínek bylo naprosto formální. Takhle zákon prostě vznikat nemá. Výsledkem je pak to, že v téměř každém paragrafu je nějaká právní chyba nebo nesprávná, či dokonce protiústavní konstrukce.

Na rozdíl od předkladatele jsem si dal práci a sešel jsem se zástupci těch, kterých se má zákon týkat a má jejich činnost regulovat, tedy se zástupci hospodských, hoteliérů, provozovatelů maloobchodu, pořadatelů sportovních akcí a taky se zástupci místních samospráv. Na rozdíl od autorů tohoto návrhu zákona chodím mezi normální lidi do hospod a ptám se, co si o tomto návrhu zákona myslí. Výsledkem těchto konzultací s odbornou i laickou veřejností je pak můj komplexní pozměňovací návrh, který jsem předložil ve druhém čtení. Má 33 stran a obsahuje 83 pozměňovacích

návrhů, nebo chcete-li hlasovacích bodů. Nejde o žádnou obstrukci, jak jsem často slýchával, ale o pokus poctivě napravit všechny chyby, které se do zákona dostaly, které způsobili autoři a které si nenechali vymluvit v rámci vnějšího připomínkového řízení.

A nyní k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Za naprosto skandální považuji způsob, jakým autoři zákona přistoupili k regulaci užívání návykových látek formou místních vyhlášek. Zvolený způsob naprosto popírá zásadu, že zakročovat se má nejintenzivněji proti nejnebezpečnějším jevům. Nejnebezpečnějším jevem je v tomto případě nitrožilní injekce, injekční aplikace tvrdých drog, jako je heroin nebo pervitin. V jejich případě však autoři návrhu zákona nedali obcím pravomoc vykázat jejich uživatele z určitých částí obcí, například od škol, mateřských škol a společenských prostor, zato však navrhují dát obcím pravomoc zakazovat obecně závaznými vyhláškami kouření v obci, a to dokonce i na soukromém pozemku nebo uvnitř soukromých objektů. Takže navrhuji udělat pravý opak, stejně jako to ve vnějším připomínkovém řízení navrhoval Svaz měst a obcí.

Jak vůbec došlo k tomu, že nám takováto nesmyslná úprava byla předložena? Jde o důsledek způsobu práce při tvorbě tohoto návrhu zákona. Návrh zákona byl připravován kabinetně bez účasti odborné veřejnosti, jen mezi několika úředníky ministerstva a protidrogovým koordinátorem. Přijde vám to divné? Mně také. Musíme si ale i připomenout skutečnost, že protidrogový koordinátor je ten, kdo rozděluje několik miliard na takzvanou protidrogovou prevenci. Příjemci jsou nevládní neziskové organizace a vládní protidrogový koordinátor je jejich mluvčím ve vládě. Tito příjemci veřejných peněz nechtějí represi proti tvrdým drogám, to je zdroj jejich obživy. Rádi tedy sesílají hromy a blesky na legální návykové látky, tedy alkohol a tabák, i když z výnosu spotřební daně právě z alkoholu a tabáku jsou ze státního rozpočtu tyto neziskové organizace financovány. Mají ale pocit, že je to neživí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás na chvilku přeruším. Zeptám se, jak dlouhé máte vystoupení, protože mám ambici, aby to všichni věděli, ukončit rozpravu. Nebudeme hlasovat o ničem. Rád bych ukončil rozpravu. Jste poslední přihlášený a v tom případě bych po vašem vystoupení přerušil jednání Poslanecké sněmovny s tím, že bychom měli už potom před sebou při pokračování tohoto bodu v pátek rozhodnutí o proceduře hlasování. Samozřejmě návrh kolegy Lanka na vrácení nebo opakování druhého čtení, který tam padl. Jenom se ptám, na jak dlouho to máte, abychom kolegy mohli informovat.

Poslanec Václav Snopek: Děkuji za dotaz. Asi 20 až 25 minut. Já doporučuji přerušit své vystoupení, že bych ho dokončil v pátek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V tom případě ambici nemohu mít, protože samozřejmě nemohu zabránit případným faktickým poznámkám nebo reakcím na vaše vystoupení. Takže se omlouvám, ale v tom případě vyhlásím polední přestávku,

i když o třetím čtení můžeme jednat do 14 hodin, ale nepředpokládal jsem, že vaše vystoupení bude tak dlouhé. Děkuji.

Přerušuji jednání do 14.30. Pokračovat budeme pevně zařazenými body pana ministra spravedlnosti, to jest body 57, 58, 59, 60, 61, 233, tj. vrácený Senátem, a poté by byl bod č. 17, což je druhé čtení ochrany přírody a krajiny.

(Jednání přerušeno ve 13.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.30, budeme pokračovat v odpoledním jednání Poslanecké sněmovny pevně zařazenými body.

Prvním bodem je

57.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 588/ - prvé čtení

Z pověření vlády návrh uvede pan ministr spravedlnosti – ale vidím zde přihlášku s přednostním právem pana předsedy Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl poprosit o následující záležitost. Když jsme projednávali bod 226, působení Armády České republiky, vyslání mise do Iráku, tak tento bod byl přerušen do přítomnosti pana ministra obrany Martina Stropnického. Tato podmínka byla splněna, pan ministr se dostavil a já bych poprosil Sněmovnu, jestli by bylo možné, abychom hlasovali, že nastala mimořádná situace, a mohli zařadit tento bod v tuto chvilku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je procedurální návrh. Já jen zopakuji, o čem budeme hlasovat. Nejprve tedy budeme hlasovat o tom, že přerušujeme... (O slovo se hlásí poslankyně Černochová.) Bez rozpravy. Aha, pan předseda Stanjura tu není. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Já doufám, prostřednictvím vás, pane předsedo, vůči panu předsedovi Faltýnkovi, že to, že tady je přítomen pan ministr, není mimořádná událost. Formulujte to prosím jinak. Jinak Občanská demokratická strana ten návrh podpoří.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, to usnesení, které upravuje tuto záležitost, hovoří o zvlášť odůvodněných případech, takže bych řekl – a pokud s tím pan předseda Faltýnek bude souhlasit, tak bych modifikoval jeho žádost tímto

směrem. Takže bychom nejprve hlasovali o tom, že přerušíme projednávání tohoto bodu, poté bychom hlasovali o tom, že se jedná o zvlášť odůvodněný případ, a potom bychom hlasovali o zařazení bodu 226, tisku 761. Všechny vás odhlásím. Prosím o novou registraci.

Nejprve tedy budeme hlasovat, že přerušíme projednávání toho bodu s tím, že pokud ostatní návrhy pana předsedy Faltýnka projdou, tak se k němu vrátíme po projednání bodu 226.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 429, přihlášeno je 110, pro 90, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní bychom tedy hlasovali, že podle usnesení 755 číslo IV se jedná o zvláště odůvodněný případ ke změně pořadu schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 430, přihlášeno je 116, pro 95, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Nyní bychom rozhodli hlasováním, že teď budeme projednávat bod 226, sněmovní tisk 761.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 431, přihlášeno je 121, pro 99, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Já tedy otevírám bod

226.
Návrh na působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v období ode dne schválení Parlamentem České republiky do 31. prosince 2018 v celkovém počtu do 35 osob /sněmovní tisk 761/

Prosím pana ministra obrany, aby nám tento tisk uvedl.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dříve než začnu se svým úvodním slovem, tak bych jenom rád poděkoval za vstřícnost, že jste ten bod opět zařadili. Zároveň bych vás rád ubezpečil, že nepohrdám ani tímto shromážděním ani jinými a že ten bod byl původně, ale to většina z vás patrně ví, zařazen na čtvrtek, potom vzhledem k mimořádné zítřejší schůzi přeložen na dnešek, na středu, na hodinu, kdy jsem měl dlouhodobě dohodnutou povinnost u pana prezidenta, se kterou jsem nemohl nějakým způsobem nic dělat, pohybovat, měnit apod. To jenom k upřesnění.

Teď k samotnému návrhu. Předkládám společně s ministrem zahraničních věcí návrh na působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice, který vláda schválila 30. března tohoto roku svým usnesením číslo 276.

Navrhuje se vyslání Leteckého poradního týmu do Irácké republiky ode dne schválení návrhu Parlamentem České republiky do 31. prosince 2018.

Úkolem poradního týmu bude mentorování, tedy vzdělávání iráckých pilotů, technického personálu a dalších specialistů pro cvičné i bojové použití letounů L-159 a jejich technickou údržbu. Kromě poradenství při praktických činnostech budou příslušníci Leteckého poradního týmu poskytovat iráckým vzdušným silám pomoc při tvorbě doktríny, taktiky, metodických postupů a základní výcvikové dokumentace k použití a údržbě letounů L-159.

Letecký poradní tým bude působit na letecké základně Balad cca 80 km od Bagdádu v počtu do 35 osob bez letecké techniky a nebude, nebude se zapojovat do bojových operací. Nebude také poskytovávat ani zprostředkovávat iráckým vzdušným silám jakýkoli materiál související s provozem (Řečník zvyšuje hlas, aby překřičel hluk v sále.) a zabezpečením předmětných letounů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, aby pan ministr nemusel zvyšovat hlas, prosím o klid ve sněmovně!

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Tým bude složen ze dvou pilotů instruktorů, šesti techniků instruktorů, osmi osob vlastní ochrany, jednoho zdravotníka, jednoho velitele a pěti členů štábu, náčelníka štábu a šesti specialistů na logistiku, spojení a zpravodajství. V Iráku tak bude reálně působit 30 osob. Zbylých pět bude nasazeno v případě potřeby navýšení a posílení týmu.

Bezpečnost členů Leteckého poradního týmu bude zajištěna iráckými silami na základně Balad a dále ve spolupráci zejména s armádou Spojených států začleněním do struktur probíhající operace globální koalice proti ISIL, operace Inherent Resolve, výjezdy mimo základnu budou omezeny na minimum, přeprava do Bagdádu bude realizována letecky a tým bude mít na místě k dispozici obrněné automobily.

Maximální plánované finanční náklady na celou dobu mise se odhadují do 265 milionů korun. Finanční prostředky budou čerpány z rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany.

Vyslání bude realizováno na základě pozvání od vlády Irácké republiky, které jsme již obdrželi, a nyní zpracovávaného technického ujednání mezi ministerstvy obrany Iráku a České republiky, garantujícího mimo jiné právní postavení členů Leteckého poradního týmu. Zahájením činnosti Leteckého poradního týmu se touto svou vojenskou přítomností v Iráku stane Česká republika aktivním účastníkem globální koalice v boji proti takzvanému Islámskému státu.

Vyslání Leteckého poradního týmu naplňuje dlouhodobé závazky České republiky a současně snahu o rozvoj spolupráce s Irákem. Je naším zájmem region stabilizovat a tímto přispět k boji proti terorismu a řešení důvodů migrace do Evropy. Jedná se o vítaný a adekvátní příspěvek země velikosti a možností ČR do probíhající mezinárodní operace na pomoc Iráku, na jehož území obdobně působí i další evropské a alianční země globální koalice proti Daiš.

Tolik úvodem. A rád bych závěrem požádal Poslaneckou sněmovnu, aby stejně tak jako Senát tento předložený materiál schválila. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Tento tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení vám bylo doručeno jako tisk 761/1. Prosím pana zpravodaje, pana poslance Antonína Seďu.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením č. 160 výboru pro obranu z 30. schůze ze dne 27. dubna tohoto roku k Návrhu na působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v období ode dne schválení Parlamentem ČR do konce roku 2018 v celkovém počtu do 35 osob. Je to sněmovní tisk č. 761.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po úvodním vystoupení ministra obrany Martina Stropnického, náčelníka Generálního štábu Armády ČR generálporučíka Josefa Bečváře, náměstka ministra obrany pro řízení sekce obranné politiky a strategie Jakuba Landovského, zástupce náměstka politického ředitele sekce bezpečnostní a multilaterální Ministerstva zahraničních věcí ČR Ivana Jestřába, zpravodajské zprávě poslance Antonína Sedi a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby se usnesla, že

1. vyslovuje souhlas s návrhem na působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v období ode dne schválení Parlamentem ČR do 31. prosince 2018 v celkovém počtu do 35 osob;

2. výbor žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR o působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v roce 2016, a to nejpozději do 30. června 2017, dále, aby informovala o působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v roce 2017, a to nejpozději do 30. června 2018, a o působení Leteckého poradního týmu rezortu Ministerstva obrany v Irácké republice v roce 2018, a to nejpozději do 30. června 2019.

II. Výbor pro obranu pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR;

III. ukládá předsedovi výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Mám zde zatím jednu přihlášku a to je přihláška paní poslankyně Jany Černochové. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Já jenom k tomu, co tady zaznělo od pana ministra v úvodu. Nevím, jestli se účastnil začátku včerejší schůze, když předseda jeho poslaneckého klubu pan Faltýnek tady načítal zařazení tohoto bodu na dnešek na 12.40 nebo 12.45. Takže to, co tady pan ministr řekl, že měl jiný termín, já nevím. Pro mě je podstatné to, co tady navrhoval předseda jeho

poslaneckého klubu a co Občanská demokratická strana podpořila v naději, že tady pan ministr bude.

Víte, je celá řada usnesení. Celá řada bodů, u kterých přítomnost ministra se dá nahradit přítomností jiného ministra. Ale já myslím, že se většina z vás se mnou shodne, když řeknu, že státní rozpočet, státní závěrečný účet příslušného rezortu a vysílání stovek vojáků – v tomto případě 35, ale budeme mít tady zanedlouho další vyslání na zahraniční operace, na ten dvouletý mandát, kde vojáků budou stovky, tak by prostě přítomnost ministra obrany měla být povinností, protože vysíláme skutečně do zahraničí vojáky, kteří se budou pohybovat v lokalitách, které nejsou bezpečné. Asi se shodneme, že Irák bezpečnou zemí není. A máme jako poslanci zákonodárného sboru právo chtít tady přítomnost ministra, který zaštítí tuto misi tím, že případné dotazy kolegů, kteří nejsou ve výboru pro obranu a kteří neslyšeli to, co jsme slyšeli my, dokonce i v režimovaném jednání, tak se tady mohou na to pana ministra zeptat.

Využila bych toho – a nechci to prodlužovat, jak jsem říkala před chvílí. Klub občanských demokratů podpoří tento návrh, protože považujeme vysílání našich vojáků na zahraniční operace za správný postup. Toto je skutečně úplně nová mise. I ti z vás, kteří jste sledovali v médiích dlouhou proceduru, tak víte, že tam byl vyžadován i souhlas ze strany Velké Británie. Všechno se odehrálo včetně zvacího dopisu. Už není před námi žádná překážka, proč bychom pro to nemohli hlasovat. Ale já mám jednu prosbu a jeden dotaz na pana ministra.

Vy jste včera nezařadili ten bod, o kterém jsem hovořila v úvodu jednání. To znamená, nasazení vojáků v ulicích. A já právě jsem zmiňovala zahraniční operace, u kterých jsem nevěděla, jestli Armáda ČR má dostatečnou kapacitu na to, aby mohla pokrýt ty požadavky, plány, které jsou, plány i cvičení v rámci ČR. A chtěla bych se tedy pana ministra zeptat, nebo spíš od pana ministra slyšet ubezpečení – protože jestli se nemýlím, tak vojáci mají na tuto misi odlétat již v létě, za měsíc, možná za měsíc a půl. V těchto dnech tam probíhá rekognoskace terénu ze strany jak lidí ze zamini, tak z Generálního štábu. Jestli skutečně to nenaruší nějakým způsobem to, co tady v Praze probíhá. Jestli skutečně ti lidé, kteří tam budou, nebudou chybět zase někde jinde. A využívám spíš toho jako příležitosti, aby tady i pan ministr řekl to, co si myslím, že říká velmi opatrně v médiích a v čem se s ním shoduji – že skutečně v těchto dnech nasazení Armády ČR v ulicích velkých měst už považujeme za nadbytečné. A jsem ráda za ta jeho slova, že se to postupně změní.

Takže ptám se, pane ministře, jestli skutečně nebude žádný problém s tím neplánovaným cvičením, které probíhá od března v našich ulicích, ve vazbě na zahraniční operace, ať už je to Irák, anebo jsou to operace, které tady budeme probírat pravděpodobně na další schůzi Poslanecké sněmovny.

A to je za mě všechno. Jak jsem řekla, Občanská demokratická strana návrh podpoří.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo další do rozpravy. Pan ministr si přeje reagovat. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Jsem rád, že debata se snad začíná ubírat tím směrem, který si dovolím neskromně říct, že je podstatný, a to jsou samotná fakta toho celého počinu, řekněme. Protože já bych byl hrozně nerad, kdyby ten samotný fakt, že se zapojujeme do mezinárodní koalice, a to považuji za velmi významné. Strašně často se tady mluví o tom, jak je potřeba zlo vykořenit tam, kde vzniká. No tak konečně, konečně tam i fyzicky budeme přítomni a po materiální pomoci v podobě munice apod. to, že tam vysíláme tento tým, myslím, že je velmi důležité. Možná že už jste také zaznamenali, že státy, které v této, řekněme, neformální koalici působí, tak mají na to své schůzky ministrů obrany, což má také svůj nezanedbatelný nějaký politický vliv. Pokud mluvíme o tom, že nejsme ochotni přijímat nějaké direktivně nařízené počty migrantů, tak potom je ale velmi důležité mít také argument, že jiným způsobem participujeme nebo se snažíme napomoci řešení problému. A to přesně do tohoto spadá. Je to iniciativa s prominutím naše. Nikdo nám to nepřikázal a nikdo to za nás nevymyslel. A jsem rád, že zřejmě, doufám, tenhle návrh podpoříte.

Ke konkrétům, co říkala paní poslankyně. Tak nástup by měl být 1. 6. Rekognoskační tým tam působí. Všechno zatím vypadá, že by ten termín mohl být, z hlediska armády je armáda schopná ho dodržet.

Co se týče hlídek na našem území, tak tam už redukce proběhla na území Moravy. Je pravda, že jsme to iniciovali my po dohodě s náčelníkem Generálního štábu a že do budoucna – do brzkého budoucna – já věřím, že to opatření bude ukončeno. Bylo programováno na délku do dvou měsíců a vláda, která o tom rozhodla, zasedala 22. března. Takže jsme v těch dvou měsících, a já jsem to i včera říkal panu premiérovi a věřím, že na příští nebo přespříští vládě bude, pokud nenastanou nějaké nové informace, které ale zatím nevypadá, že bychom měli očekávat, tak že by toto opatření toho prvního bodu bylo ukončeno. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak pokud nejsou další přihlášky do rozpravy, tak rozpravu končím. Pardon obecnou rozpravu končím. V podrobné rozpravě, kterou jsem otevřel, poprosím pana zpravodaje, aby tedy ještě jednou načetl návrh usnesení.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom zrekapituluji, že v obecné rozpravě vystoupili kolegyně Jana Černochová a pan ministr Martin Stropnický.

Nyní k návrhu usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze 44. schůze ze dne 4. května 2016 k návrhu na působení Leteckého poradního týmu resortu Ministerstva obrany v Irácké republice.

Poslanecká sněmovna

I. vyslovuje souhlas s působením Leteckého poradního týmu resortu Ministerstva obrany v Irácké republice v období ode dne schválení Parlamentem České republiky do 31. prosince 2018 v celkovém počtu do 35 osob.

A Poslanecká sněmovna

II. žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o působení Leteckého poradního týmu resortu Ministerstva obrany v Irácké republice v roce 2016, a to nejpozději do 30. června 2017, o působení Leteckého poradního týmu resortu Ministerstva obrany v Irácké republice v roce 2017, a to nejpozději do 30. června 2018, a o působení Leteckého poradního týmu resortu Ministerstva obrany v Irácké republice v roce 2018, a to nejpozději do 30. června 2019.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Nikdo další se do podrobné rozpravy nehlásí. Takže končím. Závěrečná slova? Není zájem. V tom případě budeme hlasovat. Upozorňuji, že pro přijetí toho prvního návrhu usnesení je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, proto jsem nastavil kvorum na 101.

Budeme tedy hlasovat o prvním navrženém usnesení, to znamená o souhlasu s návrhem na působení Leteckého poradního týmu atd.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 432, přihlášeno je 157, pro 149, proti 1, tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o druhém usnesení, kde stačí již prostá většina, a to je žádost, aby vláda informovala v těch termínech, které pan zpravodaj přednesl.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 433, přihlášeno je 159, pro 156, proti nikdo, návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme tedy schválili oba návrhy usnesení. Končím bod 226 a děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Přečtu ještě omluvy. Omlouvá se pan poslanec Kořenek z dnešního jednání do třetí hodiny, omlouvá se pan poslanec Vyzula od půl třetí do půl čtvrté z osobních důvodů, omlouvá se pan poslanec Kádner od půl čtvrté do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Schwarzenberg z důvodu pracovní cesty mezi půl třetí a půl čtvrtou a omlouvá se pan poslanec Šarapatka, ale to už jsem četl, ale pro jistotu, je to omluva z dnešního jednání do 15. hodiny z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy.

Na základě našeho usnesení se vrátím do přerušeného bodu číslo 57, který jsem již uvedl před tím přerušením.

57.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 588/ - prvé čtení

Takže teď má slovo pan ministr spravedlnosti. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, prvním ze série návrhů zákonů vládních, které vám zde dnes představím, je zákon, kterým se mění trestní zákoník, zákon o výkonu trestu odnětí svobody a některé další zákony.

Jeho cílem je změnit dosavadní systém vnější diferenciace věznic, kdy má dojít k redukci současných čtyř základních typů věznic na typy dva – věznice s ostrahou a věznice se zvýšenou ostrahou. Čili v podstatě tu jde o to, že v dnešním systému je zařazení do některého z těch čtyř typů věznic součástí rozhodnutí o uložení trestu, rozhoduje o tom soudce, a je to tedy něco – nechci říct neměnného, to změnit lze, ale velmi obtížně potom změnitelného. To je pozůstatek staré koncepce vůbec výkonu trestu nebo přístupu k trestům jako k trestům, které slouží primárně pro to, aby byly nepříjemné, a tedy jsou to – stále ještě – je v tom cítit různé míry zostřenosti toho žaláře. Ten nový systém oproti tomu souvisí s naší novou koncepcí vězeňství, která se orientuje na snahu začlenit pachatele zpět do společnosti, a proto má být zařazení vězně do konkrétního výchovného režimu nebo bezpečnostního režimu také záležitostí jeho aktuálního chování, jeho aktuálních podmínek.

Z tohoto důvodu se vlastně ty tři dosavadní skupiny stahují v rámci té vnější diferenciace do jediné a mezi nimi – ony nemizí, ale v nějaké podobě zůstávají uvnitř těch věznic – ale mezi nimi už je potom plynule přeřazován vězeň podle toho, jak se chová a jaké jsou s ním při výkonu trestu zkušenosti. Je to něco, co odpovídá zahraničním trendům, dokonce se zvažovala i varianta plného zrušení vnější diferenciace věznic. Tak daleko jsme v této chvíli jít nechtěli. Jdeme tedy cestou postupného vývoje a považuji to za velice potřebné a považují to odborníci na vězeňství, což já nejsem, to považují za velice potřebné, chceme-li skutečně v našem vězeňství něco změnit. Proto vás prosím o podporu tohoto velmi prospěšného návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, kterou je paní poslankyně Marie Benešová.

Poslankyně Marie Benešová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pan ministr Pelikán tady představil tento nový tedy vládní návrh zákona, kterým je měněn trestní zákoník, zákon o výkonu trestu a zákon o výkonu vazby. Domnívám se, že se jedná skutečně o moderní pojetí. Jenom připomínám, že jsem něco podobného předkládala v Rusnokově vládě a prošlo to tehdy docela hladce Senátem. Vychází to v podstatě ze

zkušeností západoevropských, kde tedy toto moderní pojetí bylo již aplikováno, a v podstatě to znamená a očekává se od toho, že dojde ke snížení míry recidivy a kriminality a lepšího začleňování vězňů do normálního prostředí po výkonu trestu.

Já tedy doporučuji tento návrh v podstatě pustit do druhého čtení a doporučuji, aby s ním bylo potom v ústavněprávním výboru dále pracováno. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu a mám zde přihlášku pana poslance Ondráčka.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, já musím říct, že tento sněmovní tisk v obdobném znění už tady byl hned na začátku našeho volebního období, pokud vzpomenete sněmovní tisk č. 46, a vláda ho stáhla zpět a přepracovala ho. V podstatě ale zůstal zachován.

Musím říct, že já obecně nesouhlasím s tím, abychom měli pouze dva typy věznic, kdy v prvním typu věznice s ostrahou by byli prakticky všichni odsouzení s výjimkou danou v § 56 odst. 2 písm. b) návrhu, to znamená odsouzených k výjimečnému trestu, jako jsou členové organizované zločinecké skupiny nebo pachatelé odsouzení za zvlášť závažný zločin, kde by byl uložen trest odnětí svobody nejméně na osm let, a také útěkáři. Zde to je zřejmě reakce asi na našeho nejznámějšího útěkáře pana Kajínka. Znamená to tedy, že v prvním typu věznice, věznici s ostrahou, by vykonávali trest odnětí svobody prvotrestaní odsouzení společně s odsouzenými za nedbalostní trestné činy nebo, chcete-li, přečiny, ale společně také s recidivisty, kteří tvoří více než dvě třetiny všech odsouzených. Obávám se, že pouze vnitřní diferenciace věznic na nízký, střední a vysoký stupeň zabezpečení bude nedostatečná. Nepovažuji to ani za správné z pohledu kriminologického. Důvodová zpráva také neuvádí, jaký je odhad, kolik osob v tom či onom stupni zabezpečení výkonu trestu ve věznici s ostrahou bude. I to je číslo, které by nás mělo zajímat.

Domnívám se proto, že výkon trestu odnětí svobody by měl být vykonáván diferencovaně, a to nejméně ve třech typech věznic, a to s dohledem, s dozorem nebo se zvýšenou ostrahou, čímž bychom se de facto vrátili k bývalému diferencování výkonu trestu odnětí svobody a ředitelé věznic by rozhodovali o režimu výkonu trestu. Chápu však snahu Ministerstva spravedlnosti částečně odbřemenit soudům, které v současnosti rozhodují o přeřazení odsouzených z jednoho typu věznice do druhého, ale nechat vše pouze na řediteli věznice, popř. v případě odvolání na jejich generálním řediteli také není systémovým řešením.

K předkládanému materiálu konkrétněji.

Část první – Změna trestního zákoníku. Ani v důvodové zprávě není zřejmé, kdo a jak bude evidovat, že odsouzený uprchl nebo se pokusil uprchnout z výkonu vazby, výkonu trestu nebo výkonu zabezpečovací detence. Podle čeho tedy bude soud rozhodovat o tom, zda odsouzeného, který má vykonávat trest odnětí svobody ve věznici s ostrahou, není třeba umístit do věznice se zvýšenou ostrahou?

Druhá poznámka. V § 57 odst. 5 trestního zákoníku – Přeřazení z věznice se zvýšenou ostrahou do věznice s ostrahou. Znám stávající úpravu § 57 odst. 6 trestního

zákoníku, ale kladu si otázku: nepřeháníme to již trochu s tou humanizací vězeňství, kdy nyní navrhujeme, že odsouzený, kterému byl uložen trest odnětí svobody na doživotí, může podat návrh na přeřazení do věznice s ostrahou nejdříve – já říkám už – po deseti letech výkonu trestu? Podle stávající úpravy to možné nebylo. Takže si představte pachatele jakéhokoli zvlášť závažného zločinu, který opravdu dostal ten výjimečný trest doživotí, a po deseti letech ho budete mít ve výkonu trestu s prvotrestanými pachateli, popř. s pachateli, kteří se dopustili neúmyslného přečinu.

Část druhá – Změna výkonu trestu odnětí svobody. Stávající poradní sbor nahrazujeme poradní komisí. Mohlo by se říct OK, kosmetická změna názvu, ale nepovede to k dalšímu prodražování systému? Nyní nebudu hodnotit administrativně technické nedostatky předkládaného materiálu, kdy např. není logické v § 4 odst. 6 zákona navrhovat pro předkládání nějakých zpráv termín do 30. 5., když měsíc květen má 31 dní. A pokud se myslí do konce měsíce, tak by tam mělo být datum 31. 5.

Další nelogičností textu. Proč je vnitřní členění věznic s ostrahou nově koncipováno jako § 12a, a ne logicky jako § 8 či jako § 8a? V tomto textu v odstavci 3 najdeme i nesprávný právní výraz "druh zavinění". Ustálený právní pojem je "forma zavinění". Za zmínku také stojí předpokládaný nezanedbatelný nárůst administrativy v každé z věznic, který vychází z § 12a odst. 4.

V důvodové zprávě mě doslova pobavil text v oddílu 3.4 Sociální dopad, kde se píše, že ve střednědobém a dlouhodobém výhledu by tato opatření měla přispět ke snížení míry recidivy kriminálního chování osob odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody. Já na to říkám – povídali, že mu hráli, nebo papír snese všechno.

V důvodové zprávě se také píše, že v důsledku návrhu lze očekávat snížení počtu soudního rozhodování o přeřazování do jiného typu věznic. Ano, to je celkem logické, když to odeberete soudům a dáte to věznicím, ale počet žádostí se tím rozhodně nesníží. A vy to víte, protože jedním dechem dodáváte, že očekáváte nutnost zvýšit plánovaný počet zaměstnanců Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky o dvě osoby, což představuje roční náklad více než 1,1 mil. korun. Nesdílím ani předpoklad efektivnějšího vynakládání finančních zdrojů na zabezpečení chodu věznic, neboť odsouzení zařazení soudem do věznic s ostrahou budou Vězeňskou službou umisťováni do oddělení v konkrétní věznici již podle míry rizika stavebně zabezpečené. Naopak já si myslím, že do roka či do dvou přijdete s požadavkem na finanční prostředky pro stavebně technické úpravy ve věznicích, pro oddělení odsouzených podle stupně zařazení. Přestože sami víte, že recidivisté tvoří dvě třetiny všech odsouzených, nejste schopni předložit přesnější statistiky, kolik kterých odsouzených v tom kterém stupni zabezpečení ve věznici s ostrahou bude. Místo toho se vymlouváte na řadu vnějších faktorů, jako je např. celková míra kriminality, počet dopadených a odsouzených pachatelů, trestní politika státu a celé řady dalších. To jsou však statistická data, která jsou známá, a vy s nimi nepracujete. Jak tedy chcete určit, kolik kterých stupňů zabezpečení výkonu trestu ve věznicích s ostrahou je třeba vytvořit?

Závěrem. Víte, asi před rokem jsem byl na návštěvě v Evropském parlamentu, a když jsem viděl tu efektivitu práce, a čím se zabývají místo toho, aby řešili problémy

této společnosti, byl jsem velmi zklamán. Podobně si připadám nyní. Ministerstvo spravedlnosti místo toho, aby makalo na rekodifikaci trestního práva procesního, tedy trestního řádu, nebo zákona o znalcích a tlumočnících, tak předkládáte materiál, který je běžnému občanovi úplně fuk a jeho život to neulehčí. Vím, že si tento sněmovní tisk zřejmě prosadíte i silou koalice, ale osobně si myslím, že zde jste se, pane ministře, zrovna moc nevycajchnoval. Já myslím, že Vězeňská služba a výkon trestu má mnoho jiných problémů. Máte před sebou desítky žalob za neproplácení odsloužených hodin a přesčasů příslušníků Vězeňské služby a hrozí vám žaloby: 91 příslušníků věznice Kynšperk nad Ohří, 176 příslušníků z plzeňské věznice na Borech, 77 příslušníků z Prahy Pankráce, 86 příslušníků v Horním Slavkově a takto bych mohl pokračovat.

Pane ministře, tento materiál není dobrý a já dávám návrh na jeho přepracování. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Je to tedy návrh na vrácení předkladateli k přepracování. Ano, děkuji. Prosím paní poslankyni Válkovou.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, to je problematika, kterou se dlouhodobě zabývám, a myslím si tedy, že mám právo k tomu něco říci, a i jako bývalá ministryně spravedlnosti jsem pochopitelně tento materiál připravovala. Myslela jsem nicméně, že půjde o součást zásadní reformy, která bude předjednaná s Ústavním soudem, jehož nález z poloviny 90. let jednoznačně říká, že o trestu – a definuje tam trest i způsob jeho výkonu – a vině logicky rozhoduje pouze trestní soud. V tomto smyslu jsem i jednala s ústavními soudci a bylo mi zřejmé, že to jednání nebude zcela snadné, byť uplynulo poměrně dost doby od okamžiku, kdy tento nález spatřil světlo světa, a vlastně tím znemožnil to, co se zde navrhuje, aby o způsobu výkonu trestu odnětí svobody v různých (s důrazem) věznicích, čili s různě (s důrazem) zabezpečenou formou ostrahy a různě přísným režimem – jenom pro ilustraci těm z vás, kteří tuto problematiku nemají úplně v malíčku, taky proč by měli mít: je obrovský rozdíl mezi věznicí s dohledem, kde má odsouzený i částečně volný pohyb, samozřejmě s dohledem, a věznicí se zvýšenou ostrahou, kde prakticky zůstává v řadě případů zamčený celý den na cele, s výjimkou jedné hodiny.

Takže v tomto ohledu ten soud skutečně rozhoduje o druhu trestu. A pokud nebudeme mít překonaný nález Ústavního soudu, a já jsem toto postrádala, tohle vysvětlení, a ráda bych se pana ministra zeptala, jak to tedy je. Jestli probíhala jednání a jestli skutečně se můžeme spolehnout na to, že to nebude potom prohlášeno za protiústavní. Že jsme respektovali nálezy Ústavního soudu. Takže to je první můj dotaz.

Druhý. Trestní politika vyžaduje, a my jsme to měli třeba v programovém prohlášení a také i to patří k pilířům našeho koaličního programu, boj s korupcí. Tady si vytváříme určitý vysoký rizikový potenciál, pokud jde o rozhodování o způsobu výkonu toho nejdrastičtějšího v České republice trestu, trestu odnětí svobody, pokud by to mělo být svěřeno do kompetence monokratického orgánu, kterým nepochybně

je ředitel. Takže když jsem to dostala na stůl od generálního ředitele, tenkrát to byl generální ředitel Ondrášek, teď je to generální ředitel Dohnal, tak jsem to fakt smetla ze stolu s tím, že jsem řekla: Nikdy, dokud budu ministryní spravedlnosti. Takto bych nechtěla, aby rozhodoval orgán, byť v zádech bude mít nějaký poradní sbor, o tom, kam kdo bude zařazený. Navíc jsem se dočetla a vím to i z vězeňských statistik, že v současné době máme zhruba 22 tisíc odsouzených k nepodmíněnému trestu ve výkonu trestu odnětí svobody, pár jich bude ještě čekat na ten výkon, a předpokládám, že ten stav se v průběhu několika měsíců dostane do stavu před amnestií v roce 2013.

Čili jinými slovy řečeno, tady se budou řešit problémy s přeplněností věznic tak, že se budou umisťovat odsouzení tam, kde bude zrovna volno. Ne tam, kde by byla vhodná ostraha a převýchova a byly specializované programy, ale tam, kam se prostě vejdou. A pochopitelně tohle riziko nehrozí tolik u soudů. Já znám velmi dobře úskalí, stejně jako moje kolegyně paní poslankyně Benešová, toho dlouhého někdy rozhodování a nerovnoměrného rozhodování soudů v tom smyslu, že některé soudy jsou benevolentnější, jiné jsou přísnější, pokud jde třeba o podmíněné propuštění. Ale to by nám mělo být o to větším varováním, že exekutiva, navíc ředitelé věznic, kteří si budou chtít uspořit práci, a jejich odvolací místo generální ředitel nám zajistí, že druh výkonu trestu odnětí svobody, resp. výkon trestu odnětí svobody, bude opravdu realizován v té nejlepší věznici z hlediska snižování recidivy odsouzených? Tomu tedy vůbec nevěřím a odporuje to i všem kriminologickým poznatkům. Recidiva se pohybuje u nás mezi 50 a 70 %, což opakovaně potvrzují výzkumy, s tím, že nejnižší recidiva, kolem 30 až 40, se týká alternativních sankcí, nejvyšší 50 až 70 % právě nepodmíněného trestu odnětí svobody. Jsem si vědoma toho, že to je opravdu velmi obtížný úkol a že řešení není jednoduché a jednokolejné. Ale obejít nález Ústavního soudu tím, že nechám soudy rozhodovat o 10 % těch, kteří už ze zákona velmi často ani nemohou dostat jiný typ věznice než věznici se zvýšenou ostrahou, viz výjimečné tresty, to mi nepřipadá zrovna optimální řešení. To je možná chytré a taktické řešení ad hoc, ale je nesystémové.

Takže já bych doporučovala pokračovat v tom trendu, který už tady byl a který podpořila dvakrát svou podrobnou zprávou i pracovní skupina Legislativní rady pro trestní právo, která upozorňovala na všechna tato úskalí, takže Ministerstvo spravedlnosti je má k dispozici, a považuje za nepřijatelné právě ten moment, kdy by rozhodoval o vlastně druhu trestu, když to vezmu trošku v tom širším smyslu slova, jeden orgán, kterým by byl právě ředitel té příslušné věznice, upozorňuje na všechna tato rizika a doporučuje, aby se zvážila buď zásadní reforma, zrušení všech diferenciačních skupin, svěření tohoto rozhodování do rukou rady, která by ale měla tu decizivní pravomoc, jako je to v řadě jiných západoevropských zemí a skandinávských zemí, ty studie má Ministerstvo spravedlnosti také k dispozici, anebo nechala ten stav, jaký je. Já samozřejmě jsem spíše pro tu reformu a předpokládala jsem, že k ní dojde.

Pokud je toto také vydáváno za první krok v rámci reformy, tak jsem hovořila s řadou ředitelů věznic a i generálního ředitelství i jako ministryně a udělala jsem si z toho jednoznačný úsudek, o který se s vámi podělím. Je to v podstatě na několik let,

spíše pět a deset, etapa, v rámci které se bude něco testovat. Možná že to vyjde, možná že ne. A to ještě v ústavně nikoli zcela konformním prostředí.

Takže jako odborník, který se touto problematikou dlouhodobě zabývá, doporučuji, aby tento návrh se vrátil k přepracování, s tím, že buď budou zrušeny všechny diferenciační skupiny, a to vyžaduje předchozí projednání s příslušnými odborníky na trestní právo Ústavního soudu, kteří by v tomto ohledu mohli říci názor předtím, než vůbec ten zákon bude zpracován, hlasováním, které bude volné, takže uvidíme, jak dopadne. A nemyslím si, že by byla katastrofa, kdyby dopadlo, že se to pouští do dalšího čtení. Pak udělám vše pro to, aby v rámci pozměňovacích návrhů se tam dostala ta velmi důležitá ustanovení, která kompetenci rozhodovat o přemístění odsouzených, resp. jednak tedy o výkonu trestu odnětí svobody v určitých druzích věznic, a potom i o jejich přemisťování, tak aby bylo svěřeno radě odborníků, kde samozřejmě bude hrát velkou roli právě ředitel příslušné věznice, ale nebude tam rozhodně sám. A jako opravná instituce by zde mohlo být klidně i ministerstvo. V některých zemích mají takové oddělení a naše oddělení pro trestní politiku na Ministerstvu spravedlnosti, myslím, že se rozšiřuje, bude mít svěřené velmi významné kompetence i v souvislosti s elektronickými náramky, které budou, jak všichni doufáme, co nejdříve vysoutěženy, čili si nemyslím, že by perspektivně se tohoto úkolu nezhostilo úspěšně.

Jsem si vědoma toho, že někteří mohou považovat už tento krok jako první krok ve vězeňské reformě v rámci uskutečňování změn ve vězeňství. Já tedy varuji ještě jednou, naposledy, že se obávám, že dojde pouze k tomu, že se tím bude řešit akutní nedostatek míst v přeplněných věznicích a že to nebude mít žádný dopad na snižování recidivy, žádný dopad na resocializaci odsouzených. A už vůbec si nemyslím, že by to odstranilo nějakou pomalost soudů, které jsou v těch příslušných lokalitách už relativně dostatečně i po praktické a personální stránce vybaveny na to, aby postupovaly tempem, které odpovídá. V poslední době se to zlepšilo. Takže ani tento argument nepovažuji za klíčový. Myslím si, že je trošku zástupný. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Ještě než dám slovo panu poslanci Bendovi, tak je zde faktická poznámka pana poslance Blažka. A má dvě minuty, prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já navážu na paní profesorku Válkovou. Zas je to všechno pěkně řečeno, nicméně já musím upozornit na to, že přece jenom vězňové už jsou osoby, které byly odsouzeny za nějaký trestný čin, tzn. něco spáchaly. A když tady mám pana ministra spravedlnosti a bývalou ministryni spravedlnosti a ještě jednu bývalou ministryni spravedlnosti, rád bych upozornil, že se zde tolerovala mnoho let praxe, kdy byli vazebně stíhaní, tzn. lidé de iure nevinní, dáváni schválně na druhý konec republiky, aby to měli všichni daleko. Takže bavme se teď o těch odsouzených, ale nevynechávejme ty, kteří jsou drženi ve vazbách protiústavně a nezákonně, a stát k tomu mlčel.

Pokud jde o to, kdo to rozhoduje. Tak já jsem si teď vzpomněl, jak ta praxe je někdy zajímavá. Když byl stíhán vazebně bývalý hejtman Rath, se kterým,

zdůrazňuji, jsem nikdy nemluvil a vůbec se neznáme, tak tady ta situace byla taková, že on byl snad úmyslně, schválně v litoměřické věznici. Tehdy jsem to musel být já, kdo dal pokyn, aby byl převezen do věznice v Ruzyni, aby rodina to neměla 50 km daleko, ale aby to měli téměř za rohem. Proč to říkám? Říkám to proto – debatu rozšiřme a bavme se i o těch de iure nevinných, na které se bohužel v dosavadní praxi docela kašlalo, a je to tragédie a ostuda tohohle státu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktické poznámky nevidím, takže slovo má s řádnou přihláškou pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, ono už toho hodně zaznělo ve slovech některých mých předřečníků, takže se pokusím být už poměrně stručný.

Já musím říct, že jsem byl poněkud překvapen, že po dvou letech práce na tomto materiálu hora porodila myš, zjednodušeně řečeno. Místo toho, aby se přišlo s něčím zásadnějším, tak máme vlastně před sebou předklad, který už sem dávala kdysi paní exministryně Benešová. Je to téměř to samé. Místo toho, aby se něco opravdu zkusilo vyřešit – a já celkem souhlasím s tezí, že by bylo rozumné, abychom vnitřní diferenciaci věznic nechali na ředitelích a nemusely ji rozhodovat soudy. Ale na to mi pak přijde ten materiál po dvou letech práce poněkud nekoncepční a poněkud příliš málo na něm odpracováno.

Abych to ukázal na nějakých drobných příkladech kromě toho, co už zaznělo. Už tady bylo poukazováno, jestli s ostrahou, nebo zvýšenou ostrahou a v jakých případech tam dochází k té diferenciaci. Když se podíváte – se zvýšenou ostrahou zařadit pachatele, kterému byl uložen výjimečný trest nebo uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let... Což jsou samozřejmě mnohé majetkové trestné činy. Jestli už tady byl dnes vzpomenut pan exhejtman a exposlanec Rath, tak ten dostal také víc než osm let. A opravdu pokládáme za smysluplné, abychom se pokoušeli zrovna tyto typy majetkové trestné činnosti, bez ohledu na to, že bych se jich chtěl zastávat, cpát do věznic se zvýšenou ostrahou? To má být opravdu pro osoby, které jsou nějakým způsobem nebezpečné sobě, svému okolí, společnosti, ale ne osoby, které prostě jenom proto, že toho ukradly moc, si zasloužily vysoký trest. Tam nevidím žádný zvláštní smysl dávat je do věznice se zvýšenou ostrahou. A takových věcí by se tam našla podle mého názoru celá řada dalších.

Stejně tak pro mě vytváří obrovskou pochybnost ta poradní komise, § 4 zákona, výkon trestu odnětí svobody. Netvrdím, že by nemohly existovat poradní komise ředitele vězeňské služby. Netvrdím, že by to nemohlo mít nějaký smysl, kdybychom tam opravdu připustili v nějaké podobě odborníky zvenčí, představitele navržené místní samosprávou například, kteří mají nějaký vztah k té věznici. Chápu, že to jsou věci, kde může být nějaký ten lidský prvek přednesen, může být ukázán, dává smysl. I třeba různé organizace, které se věnují práci s vězni resp. posléze s propuštěnými vězni. Dávalo by smysl, aby byly zastoupeny. Ale takhle, když je to na návrh ředitele věznice jmenuje ministr... Zřejmě ani nemůže jmenovat sám od sebe, ale bude to vždycky na návrh ředitele věznice. Upřímně řečeno, známe, jak tohle to chodí. To

bude vypadat tak, že to budou zaměstnanci jiných věznic. Nebude to zaměstnanec bezprostředně té které věznice nebo vězeňské služby, ale zaměstnanci nějakým způsobem spojení s jinými věznicemi, kteří si takhle navzájem budou dělat dozor.

Připadá mi, že nedává vůbec žádný smysl takhle postavená poradní komise. A ještě k tomu poradní komise, která nemá žádné kompetence, není úplně jasné, k čemu všemu se má vyjadřovat, jestli by se např. vyjadřovala k tomuto přeřazování, nebo nevyjadřovala k tomuto přeřazování. A současně má dávat každý rok do 31. března Generálnímu ředitelství Vězeňské služby písemnou zprávu o činnosti komise za uplynulý rok. Dokážete si prosím někdo představit, co to bude za absolutně formální materiály? Naprosto nesmyslného charakteru, kde se bude generálnímu řediteli Vězeňské služby každoročně posílat z těch, já nevím, kolik máme, z těch 30 věznic 30 zpráv o tom – komise se sešla sedmkrát, ti a ti chyběli, bavila se o tom, co jí přednesl ředitel dané věznice. Možná někde bude, jaké přijali závěry. Zdá se mi, že to je tak zbytečná byrokracie. A ještě tím, jak je to vymyšleno opravdu jenom uvnitř té věznice na návrh ředitele věznice, která nepřinese žádný pohled zvenku, vytvoří jakoby představu, že tady existuje někdo, kdo toho ředitele – nevím, jestli kontroluje nebo tak trošku hlídá. Vytvoří představu, že tento někdo je ještě jakoby nějakým způsobem zodpovědný vůči Generálnímu ředitelství. Ale fakticky to budou jenom naprosto byrokratické a zbytečné orgány.

Takže pokud bychom měli touto cestou jít a pokud návrh bude přikázán do ústavněprávního výboru, tak já budu chtít, abychom z takového orgánu buď vytvořili něco smysluplného, nebo ho zrušili. Abychom vytvářeli jen orgány pro orgány, mi připadá úplně zbytečné. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak pan poslanec Benda byl posledním přihlášeným do rozpravy. Pokud nejsou žádné další přihlášky, rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, popř. paní zpravodajky, zda si přejí závěrečná slova. Pan ministr ano, tak máte prostor.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Jenom stručná reakce, zejména pokud jde o otázku ústavnosti. Já se přiznám, že jsem trochu na rozpacích, jsem-li vybízen k tomu, že bych měl překonat nález Ústavního soudu z poloviny 90. let, popř. předjednávat něco s Ústavním soudem. Já jsem tu Ústavu četl, ne mockrát, ale zatím jsem tam nikde nic o předjednávání nenašel. Spíš naopak jsem tam našel něco o tom, že Ústavní soud rozhoduje ve vymezených věcech. A stejně jako ctím nezávislost běžného soudu a nechodím s ním předjednávat žádná rozhodnutí, tak tedy s dovolením ctím také nezávislost soudu Ústavního a také s ním nechodím věci předjednávat. A věřím, že ústavní soudci jsou dostatečně sebevědomí na to, že kdybych tam náhodou přišel, tak by se mnou vyběhli až někam na kraj Brna, a udělali by přesně to, co by udělat měli.

To znamená, Ústavní soud se k té věci vyjádří, pokud mu bude předložena. A my máme dobré důvody se domnívat, že tu žádná protiústavnost není. Koneckonců to, co citovala paní kolegyně profesorka Válková, skutečně bylo obsaženo v tom konceptu, který připravovala pracovní komise Legislativní rady vlády. Samotná Legislativní

rada vlády ovšem do svého stanoviska nepřevzala tyto argumenty, protože s nimi nesouhlasila.

Ta věc je poměrně jednoduchá. Rozhodnutí z roku 1994, což jen tak mimochodem byl úplně jinak složený Ústavní soud, než je dnes, vycházelo ze zcela jiného právního stavu. Vycházelo ze stavu, kde jednak o primárním zařazení rozhodoval soud, a tedy tom, k čemu se vyjadřoval ten Ústavní soud. Ředitel věznice měl potom pravomoc měnit rozhodnutí soudu, což skutečně zní podivně. A jednak, a to je ještě důležitější, v té době skutečně ty čtyři různé typy vykazovaly výrazné odlišnosti z hlediska práv těch odsouzených. Z hlediska toho, jak často lze přijímat návštěvy, jak často lze dostat balík, a dalších pro vězně velice důležitých práv. A to právě vedlo Ústavní soud k závěru, že tedy to zařazení do jednotlivého typu má v sobě prvky také sankční, tzn. kvality trestu, a z tohoto důvodu že je třeba, aby o tom rozhodoval soud. Nicméně v mezidobí došlo v tomto směru k narovnání a všechna tato práva jsou dnes stejná ve všech těch třech typech, které chceme sjednotit. Takže tento problém odpadl. Koneckonců připomínám, že u mladistvých se žádná diferenciace už neuplatňuje a nikomu to z hlediska... no, uplatňuje se vnitřní. Ano, neuplatňuje se vnější. (Reakce na poznámku poslankyně Válkové z lavice.) Já to slyším, tady paní profesorku, je to dobrá připomínka, ano, vnitřní se uplatňuje, ale ta vnější, to jsem chtěl říct, se neuplatňuje a nikomu to protiústavní také nepřipadá.

Jsme zároveň přesvědčeni, že korupční riziko u ředitele věznice je podstatně nižší než u toho soudce. My víme, že u soudců korupční riziko existuje jak v oblasti rozhodování o podmíněných propuštěních, tak právě u přeřazování vězňů, a to zejména z toho důvodu, že soudce tu rozhoduje o něčem, co se ho nijak nedotýká. Bere to jako housky na krámě, protože toho má hodně. Pro vaši představu, takto přeřadíme každoročně několik tisíc osob. A to rozhodnutí pro něj nebude mít žádné následky. Oproti tomu ředitel věznice je někdo, kdo zodpovídá za vnitřní pořádek, bezpečnost a fungování té věznice. To znamená, že když on špatně přeřadí toho vězně, tak to pravděpodobně bude mít důsledek v tom, že například ten vězeň uteče nebo minimálně tam bude působit nějaké kázeňské problémy. A to budou problémy, za které je odpovědný ten ředitel věznice. Takže on má takovouto přirozenou motivaci k tomu, aby rozhodoval správně.

Souvisí s tím ještě naše do značné míry negativní zkušenost s takovou sdílenou kompetencí, v uvozovkách, v případech, kdy se pokoušíme zavést tzv. parolové rady, což jsou komise podobné, jako teď vlastně navrhujeme, které se snaží vybrat vězně pro podmíněné propuštění a připravit jim nějaký program, který budou muset plnit po tom podmíněném propuštění. A my se bohužel setkáváme se soudci, kteří ignorují práci těchto komisí, ačkoliv ony velice pečlivě řadu týdnů připravují vězně na tu situaci, projednávají s ním ten program. A pak přijde soudce, který říká: Mě to vůbec nezajímá. A buď zamítá ty návrhy, nebo jim sice vyhovuje, ale nedává tam ty programy atd. Takže my se domníváme, že skutečně řešit tuto věc uvnitř té věznice s potřebnými zárukami, které tam jsou jednak právě v té poradní komisi a jednak v té možnosti odvolání ke generálnímu řediteli, je mnohem lepší.

Musím k tomu říci, že jsme skutečně jedním z posledních států, který zachovává takovouto vnější diferenciaci trestu. Kromě nás je to, pokud vím, už jenom z relevantních států Polsko, Maďarsko a Slovensko. A je to prostě nějaké reziduum

skutečně staré koncepce. Ještě v tom jsou cítit ty čtyři nápravné skupiny. A já doufám, že ten krok od něj učiníme. Pokud zejména můj ctěný pan kolega poslanec Benda měl potom nějaké detailnější připomínky, myslím, že to je něco, o čem se určitě můžeme bavit v ústavněprávním výboru. Pro to je ovšem třeba, abyste tento zákon propustili prvním čtením.

A už jenom poslední nepatrná poznámka. My jsme ho nedělali dva roky – on už tady tři čtvrtě roku leží. Takže tak. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Paní zpravodajka nežádá o závěrečné slovo. V tom případě budeme hlasovat. Ještě přivolám kolegy z předsálí. A vzhledem k tomu, že padl návrh od pana poslance Ondráčka na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, tak budeme nejprve hlasovat o tomto návrhu. Návrh na zamítnutí, pokud jsem správně poslouchal, nepadl.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na vrácení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby byl tento návrh vrácen navrhovateli k dopracování, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 434, přihlášeno je 163, pro 27, proti 75. Návrh přijat nebyl. Tím pádem se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Z výboru organizačního je zde návrh na to, aby tím garančním výborem byl ústavněprávní výbor. Zeptám se, zda je jiný návrh. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s přikázáním ÚPV jako garančnímu výboru. Kdo je proti?

Je to hlasování 435, přihlášeno je 163, pro 141, proti nikdo. Tento návrh byl přijat, takže garančním výborem je ústavněprávní výbor.

Další návrhy na přikázání nejsou. Zeptám se, zda z pléna někdo navrhuje? Ano, paní poslankyně Černochová, potom paní poslankyně Válková.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Vzhledem k tomu, že podvýbor pro vězeňství pracuje pod výborem pro bezpečnost, navrhuji přikázání do bezpečnostního výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, paní poslankyně Válková má stejný návrh. Ano. Další návrhy nejsou, takže budeme hlasovat ještě o přikázání výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 436, je přihlášeno 163, pro 142, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme přikázali garančnímu výboru ústavněprávnímu a dále ještě výboru bezpečnostnímu. Žádné další hlasovatelné návrhy nepadly, takže končím projednávání bodu 57.

V bodě 58, který jsem otevřel, projednáme

58.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - prvé čtení

Prosím opět pana ministra spravedlnosti, aby tento tisk uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dalším návrhem, který vám předkládám, je vládní návrh novely občanského zákoníku. K tomu pár slov úvodem k historii vzniku tohoto návrhu. Víte, že já se netajím svým poněkud negativním vztahem k tomuto našemu novému kodexu. Domnívám se, že nebyl zpracován úplně dokonale, nebo tak, jak by bylo bývalo záhodno a hodno takto významného zákona. I když od té doby, co jsem ministr, tak vím, že ono je to taky těžší, než jsem si myslel.

Původně jsme předpokládali v prvním roce účinnosti toho zákona, že by bylo vhodné připravit poměrně rozsáhlou novelu, která by odstraňovala všechny nám v té době známé vady a nedostatky zákona. Tu práci jsme odvedli. Nicméně jsme narazili na velice silný odpor odborné veřejnosti, nebo výrazné části odborné veřejnosti, která říkala, že to je unáhlené a že bychom tedy měli nechat ten zákon si sednout a že je možné, že mnoho z těch věcí se překoná judikaturně a tak podobně. My jsme nakonec přijali tento přístup, jakkoliv se v mezidobí naplňují naše obavy, že doba, než budeme mít měřitelné nebo zaznamenatelné praktické zkušenosti, bude mnohem delší, než si všichni mysleli. Pro vaši představu, nyní zjara jsme provedli velké dotazníkové šetření mezi okresními soudy z hlediska jejich zkušeností s aplikací nového občanského zákoníku, abychom zjistili, že zkušenosti jsou dosud s 90 procenty toho textu nulové, nebo limitně se blížící nule. Jediné připomínky, které se nám sešly, nebo reakce, které se nám sešly, se týkaly zkušeností s aplikací práva opatrovnického, popřípadě ještě dědického, prostě věcí, které se soudí v trochu jiném rytmu než běžné občanskoprávní věci.

Takže vzhledem k tomu, že dosud ani na okresních soudech, jak máme zprávy z terénu, tak teď se tam vlastně teprve začínají projednávat první věci podle nového občanského zákoníku, a to už jsme v roce 2016, tak než budeme schopni zjistit, co s tím dělá judikatura vyšších soudů, lze očekávat, že uplynou ještě další dva nebo tři roky. Pokud bychom skutečně na něco takového měli definitivně čekat s nějakou rozsáhlejší novelou, počkáme si velmi dlouho a možná způsobíme nebo vzniknou nějaké nenapravitelné škody.

Nevylučuji, že v návaznosti na další sběr informací, který teď provádíme, přijdeme s nějakou další a rozsáhlejší novelou. Nicméně to, co nyní předkládám, je skutečně novela troufnu si říci nepatrná, ne proto ovšem nedůležitá, která mění celkově jedenáct věcí v našem občanském zákoníku, který má přes tři tisíce paragrafů, takže jsou to nějaká tři promile textu. Jsou to věci, které jsou dobře identifikované tak, že se zdá alespoň, že je na nich shoda v odborné veřejnosti, nebo

v její větší části, protože plnou shodu bohužel nenaleznete asi nikdy, že jsou opravdu potřebné.

Řeknu vám velice stručně, o jaké změny jde. První se týká úpravy předpokladů pro zaměstnávání osob starších 15 let, věc požadovaná sociálními partnery v rámci tripartity, v podstatě návrat do stavu před nový občanský zákoník, do stavu, který nedělal žádné problémy na rozdíl od stavu současného, který podle vyjádření sociálních partnerů, jak odborů, tak zaměstnavatelů, způsobuje problémy při startování pracovní zkušenosti mladistvých, kteří již nechtějí pokračovat ve svém vzdělávání.

Druhá změna, a ta je mimořádně důležitá a zejména kvůli ní vás také chci prosit o co nejrychlejší projednávání tohoto návrhu – přičemž připomínám, že bohužel čeká v Poslanecké sněmovně na tento slavný okamžik prvního čtení již od září loňského roku –, je prodloužení doby takzvaného přezkumu svéprávnosti ze tří na pět. Nový občanský zákoník zavedl pravidlo, velikou změnu, že pokud je někdo zbaven, nově omezen na svéprávnosti pro svou nějakou duševní poruchu nebo jinou nedostatečnost obdobného typu, tak že to není natrvalo, ale že periodicky musí soud přezkoumávat ten jeho stav a znovu a znovu rozhodovat o tom, že stále se nic nezměnilo, ten stav trvá, mentálně retardovaný nepokročil a tak podobně. Zákonodárce tehdy tu lhůtu bez jakéhokoliv bohužel zjišťování, zda to je vůbec realizovatelné, stanovil na tři roky. To znamená, že každé tři roku musí soud znovu vzít každého toho člověka do rukou a přezkoumat, zda stále ještě u něj ty podmínky trvají. Znamená to bohužel v současné verzi také vypracovat nový znalecký posudek. A již z té první vlny přezkumů svéprávností nám vyplývá, že přes veškerou snahu, a skutečně musím říci, že soudy dělají, co mohou, že ti znalci dělají, co mohou, to nejsme schopni v těch třech letech stihnout, a to poměrně zásadně nejsme schopni to stihnout.

Bohužel ten zákon říká, že pokud se to nestihne, tak uplynutím toho termínu, což je tři plus jeden rok, se ty osoby stávají plně svéprávnými. A já chci zdůraznit, že ta jejich svéprávnost je omezována v jejich prospěch, proto, že oni jsou schopni si ublížit svým jednáním, pokud nebudou zbaveni svéprávnosti. Takže navrhujeme jednak prodloužení téhle lhůty na pět let, což je standard v okolních zemích, a jednak také to, že při tom opakovaném přezkoumávání již potom nebude třeba pořizovat nové znalecké posudky, pokud již v tom původním bude napsáno, že stav se změnit z hlediska dnešního medicínského poznání nemůže. Takže výrazné ulevení. Pokud nestihneme do konce tohoto roku přijmout tuto změnu, Česká republika bude aspirovat na nové a velké Lurdy, protože se nám zázračně uzdraví přes deset tisíc, asi patnáct tisíc lidí. Ale bohužel oni se uzdraví jenom na papíře a s největší pravděpodobností řada z nich sama sobě potom ublíží, stane se obětí různých kořistníků, lichvářů. Takže z tohoto důvodu opravdu považuji za velice urgentní tuto předlohu a velice potřebujeme, aby se stihla projednat ještě letos, což si zároveň uvědomuji, že nebude jednoduché.

Další změna se týká takzvaných patologicko-anatomických pitev, kde vlivem nedostatečné provázanosti a určitých formulačních nejasností či neobratností v novém občanském zákoníku vyvstala výrazná pochybnost o tom, zda lze v některých typech případů konat pitvu, a to poměrně častých typech případů, takže klesá propitvanost, jak jsem se dozvěděl. Já to trochu zlehčuji, ale myslím to vážně. Je to důležité

z hlediska řádného fungování medicíny. Bohužel tohle je něco, co nám judikatura neodstraní, protože neodpitvaný se asi nepůjde soudit o to, že měl být odpitván, asi se nám soud nikdy k této otázce nevyjádří. Jde k tomu dojít rozumným výkladem, že se dá pitvat, ale bohužel nemocnice se pochopitelně bojí to dělat a judikatura jim tady sotvakdy pomůže.

Další změna je zrušení požadavku na sepsání plné moci ve formě veřejné listiny v případech, kdy ve formě veřejné listiny musí být potom dokument samotný. Po tom volá praxe, vstoupil do toho Nejvyšší soud nějakým svým rozhodnutím, ale je zase potřebné to podle našeho názoru postavit najisto.

Dále pak odstranění pochybnosti o tom, zda v případě, kdy nabude manžel za trvání manželství obchodní podíl, se stává druhý manžel jenom spolumajitelem majetkové hodnoty podílu, anebo také spoluspolečníkem společnosti, do které druhý manžel vstoupil. Tady nám zatím funguje jakási výkladová setrvačnost. Lidé to dál berou tak, že určitě platí prvé, to znamená, nestává se také společníkem, nicméně zákon hovoří v tomto případě celkem jasně a hovoří opačně, takže vznikají pochybnosti. Pokud by převládl názor, který bohužel text celkem nepřipouští, nebo obtížně připouští jiný výklad, že se druhý manžel také stává společníkem, tak se nám objevuje problém ve všech typech společností, kde je nějak omezena možnost být společníkem, jako jsou třeba společnosti advokátů, auditorů a tak dále a tak podobně.

Dále oprava, už jsem v polovině, pochybení, kdy se napsal do zákona úpadek místo konkurz a výsledkem je, že se nyní říká, že povinnost rodiče pečovat o jmění dítěte zaniká již zjištěním úpadku, a není tam vlastně jasné, kdo o to má pečovat do prohlášení konkurzu, kdy tam teprve nastupuje insolvenční správce.

Dále chceme usnadnit pořizování závěti osobám nevidomým a osobám se smyslovým postižením, kde zcela nelogicky tyto osoby musí mít mnoho, a nevím kolik, tři nebo pět svědků a nemohou pořídit běžným notářským zápisem, ačkoliv všechny ostatní osoby takto pořídit mohou, což je obtížně pochopitelné a rozhodně to není správné.

Osmý bod je zase něco velmi důležitého, druhé asi nejdůležitější, a to je zavedení evidence svěřeneckých fondů. O tom, očekávám, bude největší debata. Svěřenecké fondy jsou dnes něco, co se nikde neeviduje, může to volně vznikat. Jak nám ukazují i Panama Papers, jsou to struktury, které umožňují ukrývat majetek, a myslím si, že v době, kdy se celá Evropa snaží potírat terorismus a bojovat s financováním terorismu, není rozumné, abychom tu měli takovou strukturu, která umožňuje okultní vlastnictví majetku. Čili se navrhuje zavést jejich registrace v částečně veřejném rejstříku.

Dále se navrhuje snížit nejvýše přípustnou výši peněžité jistoty skládané při zahájení nájemního bydlení z šesti měsíčních nájmů zpět na to, co bylo ve starém občanském zákoníku, a to jsou tři měsíční nájmy. Zde to vychází zejména z požadavků našich kolegů z Ministerstva práce a sociálních věcí a vůbec odborníků na problematiku nájemního bydlení, kteří pozorují v praxi, že dochází ke zneužívání institutu a určitá část obyvatelstva je vylučována z možnosti dosáhnout na nájemní bydlení tím, že je požadována šestiměsíční záloha, když to řeknu zjednodušeně, kterou oni prostě nejsou schopni nikdy dát dohromady. Výsledkem je, že nám lidé

končí na ubytovnách, kde pochopitelně nemohou vést nijak řádný život a ještě ke všemu jim to potom často musíme platit v rámci různých dávek.

A poslední dva body. Jeden z nich je zrušení požadavku úpravy názvu spolků a společenství vlastníků vzniklých před účinností nového občanského zákoníku. Tam jsme pozorovali, že míra recepce změny ve veřejnosti je dosti nízká. Zejména se to týká společenství vlastníků, u kterých víte, že rozhodovací procedury jsou často složité, obtížně se scházejí, právní servis tam také nebývá zrovna velký, takže je velké procento těch, kteří si prostě nezměnili název jednoduše proto, že považují za blbost, troufnu si říci, si ho měnit. Já to takhle ostrým slovem za sebe nenazvu, ale řekněme, že to byl trochu neuvážený požadavek vůči nim, který jim zbytečně komplikuje život. Myslíme si, že je namístě lidem spíše ulevit a povinnost jim prostě odpustit, nic špatného se tím nestane.

A poslední, požadavek sociálních partnerů – vypuštění pojmu pobočné odborové organizace a pobočné organizace zaměstnavatelů, které se tam dostaly zase trochu omylem a komplikují vytváření zejména odborových organizací u jednotlivých zaměstnavatelů zbytečně, přidělává to administrativu jim i nám potom na soudech.

To bylo stručně, omlouvám se, že jsem vás dlouho unavoval, 11 bodů, které navrhujeme. Jak říkám, z důvodu zejména toho jednoho bodu, prodloužení lhůty pro přezkum svéprávnosti, ale i z obecného hlediska si dovoluji poprosit nejen o propuštění do prvního čtení, ale o co nejrychlejší projednání této věci a o jistou střídmost v tvorbě poslaneckých návrhů. Mohu občanskému zákoníku vyčítat leccos, ale přece jen je to nějaká rozsáhlá stavba, do které není rozumné neuváženě zasahovat. Obávám se trochu, aby se při projednávání v Poslanecké sněmovně neobjevila nějaká záplava návrhů na zlepšení občanského zákoníku. Prosím, to si schovejte. Jak říkám ministerstvo přijde s nějakou další novelou, je otevřeno vašim podnětům a bude je zpracovávat do takové větší novely při snaze zachovat logickou koherenci zákona jako celku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji, pane ministře. Pro ty z vás, kteří se hlásí s faktickými poznámkami, tak vás upozorňuji, že faktická poznámka slouží k reakci na průběh rozpravy, takže tuto je možné uplatnit až poté, co rozprava proběhne. Zatím nejsme v rozpravě. Nyní vystoupí pan zpravodaj, což je pan poslanec Radek Vondráček. Potom rozpravu otevřu, nechám vystoupit pana poslance Plíška a pak můžete uplatnit své faktické poznámky. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, co dodat po přednesu pana ministra, který jako známý fanoušek nového občanského zákoníku nám tady pečlivě popsal celý ten návrh? Moje zpravodajská práce už je potom značně omezená a já se s vámi můžu podělit pouze o malý jazykolam. Já jsem si cvičil, že tato minimalistická novela je ze všech novel ta nejminimalističtější, jaká může být, a pokud možno co nejméně kontroverzní.

Takže já můžu jenom na tomto místě vyjádřit své přání jako zpravodaj, že tento návrh se nestane Pandořinou skříňkou, a to, že jsme otevřeli nový občanský zákoník,

který vyvolává emoce od doby, co byl přijat, tak že se nám nestane to, co tady – vzpomněl jsem si na pana kolegu Jandáka, který si dneska stěžoval na 220 pozměňovacích návrhů u kouření, abychom náhodou tento rekord ještě nepřekonali u tohoto nového občanského zákoníku, a že budeme jako poslanci střídmí se svými pozměňovacími návrhy. Já tam samozřejmě také takový jeden malinkatý, bezvýznamný budu mít, ale snad to udržíme v nějakých rozumných mezích.

Více hovořit nebudu, určitě je spousta zájemců. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu. Prosím pana poslance Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, než se dostanu k jednotlivým návrhům novely občanského zákoníku, tak si dovolím obecnou poznámku. Pan ministr, ještě když působil jako první náměstek na Ministerstvu spravedlnosti, tak jedna z prvních věcí, když nastoupil na ministerstvo, a pokračoval v ní potom i jako ministr, byla, že chtěl udělat rychlou rekodifikaci nového občanského zákoníku, to znamená zásadně změnit občanský zákoník včetně úvodních definičních ustanovení. Dokonce nám posílal jako poslancům ústavněprávního výboru jednotlivé verze změn. A my jsme se skutečně vyděsili, jak krátce poté, co začal nový občanský zákoník působit a platit, tak bychom ho měli zásadně novelizovat. To narazilo samozřejmě na zásadní odpor odborné veřejnosti, ale i poslanců ústavněprávního výboru, takže pan ministr a jeho tým ztratili poměrně mnoho času pracemi nad zásadní rekodifikací, která by byla skutečně škodlivá a nebezpečná a přinesla by ještě více právní nejistoty pro uživatele nového občanského zákoníku.

Následně tedy na základě těchto nesouhlasných reakcí odborné veřejnosti s tou zásadní změnou nového občanského zákoníku přišla debata o tzv. technické novele a ta byla také projednávána velmi dlouho v Legislativní radě vlády na několikrát. Legislativní rada vlády některé pasáže z toho návrhu i vypustila, jako je návrat předkupního práva u nemovitostí apod., až nám tady zůstal návrh, který já si dovolím označit za v podstatě zbytný, zbytečný a otevírající Pandořinu skříňku toho, že začne tvořivost ve druhém čtení o tom, jaké další a další změny se nám tam budou dostávat na základě aktivity nás poslanců. Místo toho, aby Ministerstvo spravedlnosti pracovalo a předkládalo nám do Poslanecké sněmovny zásadní, důležité zákony, jako je nový zákon o znalcích a tlumočnících, jako je nový zákon o veřejném opatrovnictví, jako je nový zákon o bezplatné právní pomoci, tak sem posílá tuto technickou novelu, která, znovu opakuji, podle mého názoru, a budu to za chvíli demonstrovat nad jednotlivými ustanoveními, je zbytečná a určitě bychom se bez ní obešli, skutečně minimálně do doby judikatury a do té doby, než si nový občanský zákoník sedne.

Já se teď budu věnovat jednotlivým částem. Ono to všechno není tak nesporné a technické, jak nám tady pan ministr před chvílí říkal, a není to o tom, že nad těmi změnami panuje taková všeobecná shoda.

Omezení ochrany dětí a rodičovských práv nad nezletilci je údajně ve prospěch zaměstnavatelů. Otázka je, jestli je to vždycky ve prospěch dětí v případě, kdy by měl zákonný zástupce právo zrušit pro ty děti nevhodný pracovní poměr. Takže nejde podle mého názoru jenom o technickou otázku a bude se jí muset věnovat další diskuse, pokud k ní samozřejmě dojde, na ústavněprávním výboru.

Omezení práv duševně nemocných osob na periodický soudní přezkum ze tří na pět let. Toto bylo sice v praxi kritizováno, ale bylo to řešitelné změnami v procesu a zjednodušením dokazování u neměnných stavů.

Pokud jde o pitvy, tam zase je otázka – mohlo dojít, a my jsme nedávno měli otevřen zákon o zdravotních službách, tam mohla být tato věc otevřena zvláštní právní úpravou, aniž bychom museli zasahovat do obecného kodexu soukromého práva.

Pak je tam v § 441 odst. 2 snížení požadavků na plnou moc. To je asi jediná změna, kterou by možná praxe uvítala, až na to, že podle současné judikatury už postačuje úředně ověřený podpis.

V § 709 odst. 3 vynětí podílu v korporaci ze společného jmění manželů. To je závažný koncepční zásah, který bych rozhodně nenazval technickou změnou, a vyžádá si nepochybně velkou diskusi.

V § 901 odst. 1 se opravuje jedno slovo, možná správně v tom kodexu, který má hodně paragrafů, akorát je otázka, proč se neopraví případně další nedostatky, které tam případně jsou. Takže tato změna je skutečně jenom změna pro změnu, aby doplnila ten výčet.

Pokud jde o narušení institutu svěřeneckých fondů požadavkem konstitutivního zápisu do veřejného rejstříku, tak to vychází bohužel ze zmýlení v tom, že podle předkladatele je svěřenecký fond právnická osoba, ale on není právnickou osobou, je považován za věc. To znamená, jestli vůbec ta, řekněme, rejstříková úprava se u svěřeneckých fondů z hlediska jejich povahy dá uplatnit. Zase věcná otázka.

Pokud jde o požadavky na závěť, tak je to sice jedna z nahodilých změn, ale dá se uvažovat o její úpravě.

Jiný problém ovšem je snížení maximální kauce u nájmu bytu ze šesti na tři měsíce, což je podle mého názoru absurdní doplněk, který nebyl součástí toho původního návrhu, neprošel připomínkovým řízením ani Legislativní radou vlády, byl doplněn dodatečně a je to vytváření jakéhosi neexistujícího problému v době existence trhu s byty.

Pokud jde o pobočné odbory, tak to je zase věc, která souvisí s připomínkami zřejmě odborových organizací, a také nejde o nic zásadního, potřebného a nezbytného.

A sám pan ministr tady vlastně hovořil pouze o jedné zásadní potřebné změně. Já v této souvislosti, protože i změny, o kterých jsem já hovořil, ukazují, že bez nich můžeme žít, že občanský zákoník, byť názory na něj v době, kdy se schvaloval a kdy začal platit, byly různé, funguje, nepřináší zásadní – zdůrazňuji zásadní – problémy, a já se skutečně obávám té Pandořiny skříňky, otevření různé tvořivosti změn a pro snahu rekodifikovat tu nedávnou kodifikaci na půdě Poslanecké sněmovny bez

náležité odborné diskuse. Proto i s ohledem na marginálnost významu změn, které jsou nám tady předkládány, navrhuji, abychom vrátili tento tisk předkladateli k přepracování. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Teď tedy je prostor pro faktickou poznámku paní poslankyně Válkové.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedo. Mám jenom dvě minuty.

Milé kolegyně, milí kolegové, z pozice bývalé ministryně spravedlnosti bych tady ráda poznamenala, že jsem od počátku svého funkčního období v tomto ohledu měla rozdílný názor od svého prvního náměstka, a proto také v mé éře žádný takový návrh, nebo i proto, na komplexní novelu vám nebyl předán. To jen k tomu, co jste právě slyšeli od pana poslance Plíška, vaším prostřednictvím, pane předsedo. To byly neformální návrhy, možná pracovní podklady, ale nikdy bych nesouhlasila s tím, aby se takový komplexní návrh v Poslanecké sněmovně v prvním, druhém roce po nabytí účinnosti předložil.

A teď rychle k té novele, která se předkládá. My jsme jí také říkali akutní novela, teď jí říkáte technická novela. Myslím si, že zejména pokud jde o svéprávnost, ale i ty děti, které teď tady byly trochu zpochybněné, jsou to věci, které opravit je třeba a v co nejkratším možném termínu. Také se obávám toho, že se tím otevírá Pandořina skříňka, nicméně si myslím, že tady budeme mít možnost všichni my, zejména členové ústavněprávního výboru, ukázat, do jaké míry se držíme slov, která padnou v Poslanecké sněmovně při projednávání v prvním čtení, a co se potom děje v rámci druhého čtení už v uzavřenějším kolektivu ústavněprávního výboru. Takže toho bych se nebála.

Čili jednoznačně jako předchůdkyně svého nástupce pana ministra spravedlnosti Pelikána doporučuji, abychom i zkrátili lhůtu k projednávání, tento zákon podpořili a byli velmi ukázněni, protože si nemyslím, že by se měl tak významný kodex měnit dříve než za pět let. Čili pokud ano, tak pouze technické úpravy a ty technické úpravy tady zazněly. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, mám to brát jako váš návrh na zkrácení lhůty na projednávání? Mohu ještě poprosit o upřesnění, na jak dlouho má být lhůta zkrácena?

Poslankyně Helena Válková: Navrhuji zkrácení lhůty na třicet dnů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, dobře. O tom budeme hlasovat. Další faktické poznámky nevidím, takže prosím pana poslance Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, nevím, kde je zpravodaj. Jsem překvapen, že zpravodaj nesedí vedle ministra, ale to je asi jedno, asi si šel sednout do své vlastní lavice.

Já se připojím k návrhu pana poslance Plíška, a to vrátit ministerstvu k přepracování. Pokládám tento návrh zákona za úplně zbytný. Úplně zbytný. Nepotřebujeme z toho fakticky vůbec nic, praxe si dokáže s většinou těch věcí poradit. Dobře víme, že otázka plných mocí již byla do jisté míry řešena a vyřešena. Všechno, co kolem toho bylo namalováno, se ukázalo do značné míry jako absurdní. Řešitelné to je.

A pak ty zásahy, které jsou zde dělány, jsou podle mého názoru tak jako naprosto nahodile a nekoncepčně, není jasné, kde se sebraly, jestli to prostě se tak jako někde posbíralo na ministerstvu nebo někde v okolí ministerstva, proč zrovna tyto věci se řeší a proč se neřeší nějaké úplně jiné. Není žádnou pravdou, že existuje na tom jakákoli shoda civilistiky v této zemí, to tedy prosím není vůbec žádnou pravdou. Naopak, drtivá většina civilistiky říká: nesahejte na občanský zákoník vůbec, a když už saháte, tak nesahejte ve věcech, kterým nerozumíte – což se bohužel v tomto případě jakoby poměrně jednoznačně děje.

Pojďme si vzít ty jednotlivé příběhy. Snazší zaměstnávání dětí, takzvaně snazší zaměstnávání dětí. Věc vycházející ze zákoníku práce z padesátých let, která už nikde v Evropě takhle upravena není. Už jsme vázáni tolika mezinárodními závazky, jak máme děti chránit, a tady je jenom jednoduché ustanovení – pokud by to bylo v rozporu s jeho vzděláváním, pokud by to bylo v rozporu s možností se dále vzdělávat. Takže rodiče mohou za nějakých okolností vypovědět smlouvu uzavřenou se zaměstnavatelem. Najednou se přichází – já nevím, kdo na to tlačí, kteří zaměstnavatelé, které odborové svazy. Údajně tlačí na to, že potřebujeme, aby děti od patnácti let mohly volně jít do otroctví, abych to tak zjednodušil, a nikdo se jich nemohl zastat. To je teze, kterou potřebujeme nutně vyřešit v novém občanském zákoníku?

To samé, otázka duševně nemocných. Mám pocit, že je mnohem více problémů praxe, která se na to jako obvykle vykašlala, nechtělo se jí do toho, všichni věděli od roku 2012, že ten zákon je a bude, účinnost byla od dva roky odložena, byly tři roky na to, aby – je v zájmu duševně nemocných, resp. osob, které nemají svéprávnost, aby jejich stav byl přezkoumán. Netvařme se, že to není v jejich zájmu, a netvařme se, že skutečnost, že se na ně takzvaně nedostane, povede podle slov ministra k tomu, že většina z nich si sama ublíží. To přece není pravda. Naopak je v zájmu těch osob, aby jednou za čas se soud podíval a řekl: je to opravdu osoba, která je zcela nesvéprávná, nebo je to osoba, která má mít omezenou svéprávnost, některé právní úkony může činit. Holt má prostě nějaké omezení, že nemůže činit některé velmi zásadní právní úkony. To je v zájmu té osoby, aby mohla v normálním životě fungovat. Ne že je v jejím zájmu, aby co nejdéle byla držena ve stavu, kdy nemá. Tady se budeme tvářit, protože praxe se na to vykašlala, možná to dnes soudy a znalci nestíhají, že je to vlastně v zájmu těch osob, aby byly nadále drženy v režimu plné ztráty způsobilosti.

Třetí věc jsou ty slavné pitvy. Já vím, že to pan ministr říkal lehce v žertu, ale mně to úplně žertovné nepřipadá. Teze o tom, že klesá propitvanost, to je snad teze, kterou by mi mohl říci pitevní doktor, ale nechápu, jak ji může říci ministr spravedlnosti. Prostě moje tělo je moje tělo za všech okolností. Není žádného zdravotnictví, není žádného doktora. Jsou některé speciální situace, ve kterých pitva musí podle jiných zákonů být provedena, například vražda, zločin a další věci, ale

jestli moje tělo z etického hlediska bude použito pro pitvání jenom proto, že nám klesá propitvanost? To přece není žádná technikálie, kde bychom se tvářili – ono je takové jako, doktoři mají málo co pitvat, tak jako co možná všechny vyndáme a řekneme nesmíte říct pravidlo, že s mým tělem po mé smrti nesmí být nakládáno. A touto cestou se novela vydává.

Já si myslím, že jsou tam opravdu strašně nepromyšlené věci, dané na základě toho, že Mladá fronta, ústřední deník Agrofertu, jednou za čas napíše nějaký titulek, který vypadá, že je potřeba ho řešit. Já si myslím, že řešit věci v občanském právu podle titulků Mladé fronty je opravdu strašidelný omyl, do kterého nemáme vstupovat.

Totéž svěřenecké fondy. Já bych jenom rád připomněl z hlediska historie, abychom na některé věci nezapomínali. Úprava svěřeneckých fondů byla do nového občanského zákoníku zařazena podle québeckého vzoru na návrh přednesený Irenou Pelikánovou, maminkou dosavadního ministra spravedlnosti, v Legislativní radě vlády 5. 4. 2001. Za socialistické vlády bylo rozhodnuto na návrh paní profesorky Pelikánové, že svěřenecké fondy podle québeckého vzoru budou zařazeny do koncepce občanského zákoníku, kterou pak schválila socialistická vláda 2002, a na základě té, na základě tohoto věcného záměru, se zpracovávalo legislativní znění.

Svěřenecký fond je věc velmi rozumná, používaná v mnoha zemích na světě. Rozhodně nemá nic společného, jak nám tady zase dneska ministr s lehkostí sobě vlastní podsunul, s Panama Papers. Vůbec netuším, kde tuto tezi vzal. Jestli víme o tom, že Panama Papers byl jeden jediný svěřenecký fond, já o tom nemám nejmenší tušení. To je jenom přesně takový ten titulek Mladé fronty. Pokud vím, tak za poslední čas ve veřejném prostoru jsem o svěřeneckém fondu četl jednou jedinkrát, a to když se Evropská komise rozhodla poskytnout finanční prostředky Turecku na pomoc v táborech pro emigranty, tak to šlo cestou svěřeneckého fondu. To byla jediná věc, která ve veřejném prostoru byla využita.

Prostě je to smysluplné řešení, ale musí se vědět, že to není právnická osoba, což mám takový pocit, že dosavadní vedení Ministerstva spravedlnosti nebo odborníci, kteří na tom pracují, tak nějak netuší, že to není právní subjekt. Že je naprosto nesmyslné ho někam zapisovat. To jsou taková jako zlehčení, která mi připadají... Ale zato budeme citovat Panama Papers a tvrdit, že tam někde unikají peníze ze svěřeneckých fondů.

Některé další věci dílčí byly označeny, ale jestli chceme svěřenecké fondy zrušit, tak je zrušme. Je to možná koncepční změna. Já ji pokládám za nerozumnou, protože si myslím, že byly do zákona dány z rozumných důvodů, které umožňují správu některých větších majetků snazším způsobem. Ale netvařme se, že jejich úplné převrácení do něčeho úplně jiného, kde se vůbec nerozumí jejich podstatě, pomůže svěřeneckým fondům, a netvařme se, že to je něco, co nám předepisuje Evropská komise nebo co nám předepisují dohody proti praní špinavých peněz. Ty nám předepisují úplně jiné věci než vytvářet nějaké veřejné rejstříky svěřeneckých fondů.

Takže moc poprosím, nezkracujme lhůtu. Při vší úctě k paní profesorce Válkové, nezkracujme lhůtu. Ono to nebude, ani toto projednání nebude tak jednoduché, jak to vypadá. A to vidíte, že já nenavrhnu jediné rozšíření. Nenavrhnu jediné rozšíření

novely občanského zákoníku, protože to pokládám opravdu za chybu. A myslím si, že kodexy tohoto charakteru úplně klidně vydrží pět let bez jediného zásadu. Že si s tím nakonec justice dokáže poradit, že praxe si s tím dokáže poradit a že by bylo nejlépe, kdybychom návrh zákona opravdu teď vůbec neotevřeli, nechali nový občanský zákoník novému občanskému zákoníku. A jestli se k němu vrátí příští Sněmovna po příštích volbách, tak pak možná už bude mít nějaké rozumné poznatky z praxe.

Ale pro komplikovanost toho, co je nám tady předkládáno bych nedoporučoval ani to zkrácení na 30 dnů, protože si myslím, že část věcí se bude muset úplně vyhodit a části se budou muset v případě přepsat, pokud už by byl takový zájem vůbec to dělat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Bendovi. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já na rozdíl od mých dvou předchozích kolegů, kteří si horovali za to, aby občanský zákoník zůstal alespoň ještě nějakou dobu nezměněn – a jsou to kolegové, kteří zde minulé funkční období, kdy nejenom já, ale i ostatní sociální demokraté bojovali za to, aby nový občanský zákoník nebyl vůbec schválen, a to jsme byli tenkrát na stejné lodi s dnešním panem ministrem, který proti němu byl jako advokát, já jako poslanec, ale nejenom já, ale celá ČSSD – tak si myslím, že změny jsou rozumné a že přišly ve správnou dobu, protože se v praxi ukazuje, že můžou být opravdu problémem. Tudíž já tu změnu – kvituji je možná silné slovo, ale jsem za ni rád.

Nicméně vadí mně na novele jedna věc. Čekal jsem celou dobu, nebo myslel jsem si, že v tisku bude i určitá oprava toho, co se stalo, když se přijímal nový občanský zákoník. A já považuji za velký omyl zrušení předkupního práva. Mám takový pocit, že pan ministr avizoval někdy před rokem, před tři čtvrtě rokem touto dobou, že tam opětovně navrácení předkupního práva bude. Bohužel tam není. A já se chci zeptat, prostřednictvím... nebo bez prostřednictví, je tu pan ministr, jestli plánuje, když už ne tady v té další novele, kterou přislíbil, že se tam předkupní právo vrátí. Protože já si myslím, že by tam mělo být. Myslím si, že byla velká chyba, že se zrušilo. Myslím si, že se toho institutu, toho, že předkupní právo v podstatě až na nějaké výjimky neexistuje, zneužívá. Že byť víme, že spoluvlastnictví, jak nás učili na právnické fakultě, je ďáblův vynález a že by vlastnictví mělo směřovat spíše do rukou jedné osoby, tak v životě se stává to, že nemovitost např. vlastní více osob. A dřív bylo prostě jasné a desítky let právní praxe obvyklé, že pokud se chcete zbavit nějaké části svého jmění, nemovitosti, půlky domu, tak to musíte nabídnout spoluvlastníkovi, pokud jste to nepřeváděl na nějakého svého blízkého, na osobu blízkou. Nyní tomu tak není. A těch věcí se zneužívá. Obrátilo se na mě už – nechci říkat, jak někdo přehání, říká desítky, stovky, ne, pár lidí, kteří vědí o tom, že se to zneužívá a že to je určitým prostředkem k vydírání. Ty se chceš se zbavit... nebo já chci koupit tvůj

podíl, tak já ho nekoupím, ale prodám svůj za nějakou cenu. A prodám to osobě, se kterou nebudeš zrovna rád, že bude tvým spoluvlastníkem.

Takže je to prostě problém, pane ministře. A mě by zajímalo, jestli to vnímáte stejně. Jestli jste ochoten, protože pan předkladatel Vondráček sliboval, že dá nějakou malinkou změnu ve formě pozměňovacího návrhu, akceptovat i můj pozměňovací návrh... (Směje se.) A bude jich třeba ještě víc u někoho jiného. Anebo ho nebudu dávat, když mi přislíbíte, že se tam v té větší novele předkupní právo vrátí. Já si myslím, že relevanci to má a že je to v této Sněmovně prosaditelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chvojkovi. S faktickou poznámkou – ne, řádně přihlášený. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Určitě není dobrý nápad zkracovat lhůtu.

Ale já mám konkrétní dotaz k jedné z navržených změn – asi jsem první nečlen ústavněprávního výboru, který vstupuje do rozpravy – a to je § 2254. To je ta jistina, kdy z šestinásobku možného maxima je navržen trojnásobek. Mě by zajímalo proč. Já nevím, jestli budeme kvantifikovat případy, kdy nájemník vybydlí. Vybydlí ten byt. Nezaplatí. Nezaplatí za služby. Způsobí škody a neuvede byt do původního stavu. A v zásadě jediné, co zbude majiteli, je, že se může částečně sanovat z kauce, kterou má předplacenou nájemník. Takže místo abychom chránili majitele a nechali tu smluvní volnost, tak nějaký imaginární požadavek MPSV, který není nijak zdůvodněn, říká, že stačí tříměsíční záloha na nájemné. Zkuste to trošku ekonomicky podložit a kvantifikovat případy.

A co mají dělat chudáci majitelé po svých nájemnících, a bohužel takoví nájemníci existují, po kterých zůstávají dluhy, nezaplacené faktury a zdevastované vnitřní prostory bytu? Já vím, že řeknete, tak ať se soudí a pak případně, ať to vymáhá exekutor. Známe takové případy. Ale kde nic není, ani exekutor nic nevybere. A jde to k tíži majitelů bytů či domů.

Takže tuto konkrétní navrhovanou změnu nepovažuji za ničím podloženou. V důvodové zprávě je jedna obecná věta na přání MPSV. Ale to mi přijde hrozně málo. Takže minimálně budeme navrhovat vypuštění toho paragrafu, když už tam vůbec má být nějaká hranice. Proč to není na smluvní volnosti? Zeptejte se starostů, zda jim stačí tříměsíční kauce. A to mluvíme o obecních bytech. Nemluvíme o privátních. Podívejte se, zeptejte se Svazu měst a obcí, jak jsou velké dluhy za nájemné, které evidují obce. A jde to k tíži veřejných rozpočtů. A vy zase ztěžujete možnost majitelů bytů, ať už jsou to obce, nebo privátní, aspoň částečně v případě, kdy se nájemce nechová řádně, aby částečně z něčeho měli možnost hradit nezaplacené dluhy, případně vzniklé škody na majetku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Dalším, tentokrát řádně přihlášeným je pan poslanec Ludvík Hovorka. Po něm pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené paní poslankyně, páni poslanci, my jsme tady na podzim roku 2013 diskutovali o možnosti odložení účinnosti občanského zákoníku. Já jsem v té souvislosti upozorňoval na problém s omezením svéprávnosti na dobu tří let. Byla to zkušenost soudců, kteří upozorňovali na to, že to bude věc, která soudy do značné míry zahltí, a že to bude také velmi nákladné, protože s každým novým posuzováním musí být nový znalecký posudek. Tato změna přináší jistou úlevu. V nové úpravě lze původní omezení svéprávnosti prodloužit na pět let. Dalším problémem stávající úpravy pak bylo, že soudy jsou v pravidelných intervalech zahlcovány novými žádostmi o omezení svéprávnosti každé tři roky. Tady změna ulehčí soudům, které budou přezkoumávat velmi zjednodušeně tyto žádosti, o prodloužení na pět let. Až praxe ukáže, zda to soudům přinese nějaké ulehčení práce a pomůže to významně jejich zatížení v dané oblasti. Rozhodně jsem toho názoru, že navrhovaná změna je potřebná, měla by pomoci jak opatrovníkům, tak soudům v řízení o omezení svéprávnosti. A s tím bodem souvisí změna zákona o zvláštních řízeních soudních ve sněmovním tisku 642. Možná by stálo za úvahu prodloužení i na dobu delší než pět let, protože opravdu si myslím, že skutečně ty soudy tím musí být zahlceny a že to je poměrně nákladná záležitost.

Potom bych chtěl říct ještě jednu zmínku k tomuto návrhu, a to je usnadňování udělování plné moci, která musí mít předepsanou formu veřejné listiny. Zatímco stávající stav umožňoval opatření takové plné moci v zásadě pouze formou notářského zápisu, který musel být klientem samozřejmě zaplacen, v tuto chvíli bude na zmocniteli, zda půjde k notáři, či nechá pouze levně ověřit podpisy. Samozřejmě si dokážu představit, že tato změna může vyvolat jistý odpor u notářů, a dojde podle mého soudu trochu k vyprázdnění užití plné moci ve formě skutečné veřejné listiny. Ve většině případů však v běžném životě člověku k právním jednáním opravdu stačí plná moc s ověřenými podpisy, které dostatečně prokazují oficialitu dokumentu, a jedná se o mnohem levnější variantu. V závažných případech pak jistě lidé sáhnou po formě notářského zápisu. Ale zde by, si myslím, stálo za úvahu, zda by nemělo být do zákona doplněno, že na plné moci má být podpis jak zmocnitele, tak zmocněnce. Setkal jsem se totiž i s názorem, že plná moc je jednostranný právní akt, který nevyžaduje, aby se na něj zmocněnec podepsal a plnou moc tak přijal. Stačí, že ji má u sebe a jedná podle ní. Navrhovaná úprava ale podle svého znění mluví o podpisech a podle mého názoru automaticky počítá, že na plnou moc se podepíše zmocněnec i zmocnitel. Tady tento dvojí výklad, kolik podpisů má být na plné moci, by mohl v některých případech vést ke sporům, byť by samozřejmě šlo o určité výjimečné případy, ale je to takové doporučení, které já dávám k tomuto návrhu zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já spíš takovou obecnou poznámku. Když poslouchám projevy pana poslance Chvojky, pana poslance Hovorky, pana ministra a možná i dalších, a nejenom teď, tak se prostě otvírají jakési staré boje,

které kdysi byly, o podobu toho takzvaného nového občanského zákoníku, který dnes již nějakým způsobem platí. Přece to, co máme projednávat dnes, je asi takový drobný malý... důkaz to má být těch, co to navrhují a podporují, že vlastně měli pravdu, jaké tam ty chyby byly. Ale já si myslím, že tímto způsobem se nikam nedostaneme, když budeme pořád dělat nějaké drobné úpravy, úpravičky, jenom proto, abychom dokazovali: tehdy jsme měli pravdu. Já chápu a bral bych jako legitimní, kdyby ti, co byli proti tomu zákonu, a když tady to říkali, tak přišli a řekli: zrušíme ten občanský zákoník, on je hrozný – neboť dnes máte většinu. Ale hlavně to b) – přinesli lepší občanský zákoník, což se nekoná. Ono je dobré ten zákoník kritizovat – jestli pan poslanec Chvojka a někteří další tady říkali, pan poslanec Chvojka přímo teď ne, teď se omlouvám, ale někteří jiní, že vlastně ten starý zákoník byl málem lepší, no tak zrušte tento, mějte tu odvahu, ve svých vlastních hnutích a stranách to prosaďte a pak to prohlasujte. Ale my se tady nabouráváme malinko do korábu zvaného občanský zákoník, a místo abychom tedy řekli "tak ho tedy celý sestřelíme, říkáme to dlouho, celé je to špatně", tak my napřed vlezeme do podpalubí, pak se snažíme tam chvilku šmejdit, třeba tam něco poškodíme, a půjdeme dál.

Takže opakuji, tak to zrušte celé, pokud na to máte politickou sílu, ale hlavně předložte lepší. A takové to šití těch malých kapsiček místo toho, aby se vytvořil celý oblek, to umí každý.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Válková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Jenom zareaguji na svého předřečníka, vaším prostřednictvím, pana poslance Blažka. Ale takhle to přece vůbec není. Vždyť naopak i z řad opozice tady zazněla kritická slova, že se v podstatě mění jenom nepatrně a jenom v oblastech, které i vy sami definujete jako nedůležité, nevýznamné, proto vůbec zpochybňujete tu změnu. Takže já tomu teď nerozumím. To je asi tedy, když bych si vzala váš příměr, tak je to, jako by tam někdo běhal s barvičkami v tom podpalubí a místo toho, aby byla stěna zelená, ji maloval namodro, aby námořníci lépe nebo hůře viděli. A teď mi odpusťte, že v tom příměru nejsem schopna pokračovat, protože mu nerozumím.

Já si ale myslím, že naopak tady jsou jenom ty akutní změny vyvolané praxí. Já sama vím ještě o některých dalších, které by byly asi užitečné, třeba v té oblasti pracovní, pracovněprávní, ale zatím se krotíme všichni. Tak doufejme, že nám to vydrží. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Válkové. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Blažek, po něm pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Tak, děkuji za slovo. Paní poslankyně Válková v tom předchozím svém projevu sama řekla, a to já s ní souhlasím, že se může otevřít – vy jste neřekla Pandořina skříňka, to řekl někdo jiný. Ale já nepoznám, jestli tento návrh

zákona přichází právě proto, aby se otevřela široká debata na výborech a nevím, kde všude možně, a ve třetím čtení prošla nějaká obrovská novela toho občanského zákoníku – nebo jak to může dopadnout? Čili já říkám, než připouštět tato rizika, tak napište lepší zákon a přineste ho. Nic víc, nic míň. Ale celý.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já jsem se nedostal ke slovu, když mě zarazil pan předseda, myslím řídil schůzi, myslím, že ještě nebyla diskuze, tak přece jen teď, byť s odstupem. Paní kolegyně Válková tady před chvilkou řekla sama, jestli jsem to správně zaregistroval, že tam je pár nevýznamných věcí. Tak proč s tím tedy ztrácíme čas, s těmi nevýznamnými věcmi? Proč ztrácíme čas s nevýznamnými věcmi? My jsme dopoledne tady řešili – já jsem dával za pravdu kolegovi Urbanovi, že tady ztrácíme čas nad kuřáckým zákonem a máme tady mnohem podstatnější zákony, které by měla Sněmovna projednat.

Pan ministr v úvodním slově – na to jsem chtěl reagovat – říkal, že tedy by chtěl, aby se to projednalo rychle, a současně řekl, že už to tady nějakou dobu leží. Tak jsem nelenil a podíval jsem se do systému – leží to tady půl roku, to je pravda. Takže to je ta klasika vládní koalice: nejdřív to budeme protahovat, nejdřív to necháme ležet v šuplíku, a pak tady budeme škemrat: my to potřebujeme rychle projednat.

Já se zarazím. Nebudu říkat to, co jsem chtěl říct teď lidově. Prosím vás, nechte toho.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Další dvě faktické poznámky – nejprve pan poslanec Petr Bendl, po něm pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem pozorně poslouchal pana ministra, když tady zdůvodňoval tento návrh novely občanského zákoníku a jako jeden z bodů tady říkal o tom zrušení toho nájmu, šestiměsíčního nájmu, z šesti měsíců na tři. A pan kolega Stanjura se ho na něco ptal, já vidím, že pan ministr nemá zájem odpovědět. Nebo pravděpodobně asi bude reagovat až ve svém závěrečném slově, kdoví jestli. Tak bych vás chtěl vyzvat, abyste odpověděl, protože my na to potom nemáme šanci reagovat kromě přednostních práv. Tak prosím nedělejte tady malého Bobše a zkuste jaksi vylézt ven s odpovědí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Zatím poslední faktickou poznámku má pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den. Pane předsedající, pane ministře, poslouchal jsem pozorně debatu, která tady byla, a všichni předřečníci se shodli v tom, že to je velmi složitý zásah do nového občanského zákoníku, a padl tady návrh na zkrácení

lhůty pro projednání. Tak já si dovolím s některými předřečníky apelovat na to, abychom tuto lhůtu nezkracovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kudelovi. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, končím tedy obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. (Námitka v sále.) Pardon, pane poslanče. Já jsem dal celkem dostatečnou lhůtu, ale dobře, omlouvám se, beru zpět ukončení rozpravy. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Jenom velmi krátce. Tradičně, řekl to tady kolega Bendl, výzva pro předkladatele. My, běžní poslanci, kteří nemáme právo, už nemůžeme reagovat po závěrečném slově. Co se odehrálo – tradičně nic, předkladatel si to řekne v závěrečném slově, aby to už nemohlo být komentováno, tak jak bývá zvykem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Znovu se ptám, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud to tak není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, nejprve jedna poznámka obecná a technická. Přípravy na té větší novele občanského zákoníku byly ukončeny v září roku 2014. V návaznosti na to ještě v tom září, myslím, šel tehdy za mé předchůdkyně tento návrh do legislativního procesu. Od té doby žádné přípravy žádné velké novely na Ministerstvu spravedlnosti neprobíhaly. Takže jestliže občas čtu i v novinách, že jsem strašný ministr, protože všechen čas ztrácím zbytečnou přípravou obrovské novely občanského zákoníku, tak jako ministr jsem se tomu nevěnoval ani chvíli, protože jsem prostě akceptoval to, že odborná veřejnost většinově odmítla takovou novelu. Jsem přesvědčen o tom, že za pár let jako když ji najdeme v tom šuplíku, protože problémy se postupně začínají projevovat, ale prostě akceptuji to, co je většinový názor, a nevidím důvod, proč bych skutečně ztrácel čas tím, že bych šel hlavou proti zdi. Fascinuje mě ovšem, když po tom, co jsme tady takto ustoupili z té původní myšlenky, tak je mi vyčítáno, že nepřicházím s žádnou velkou novelou. No tak já už nevím, co mám dělat. Já ji můžu z toho šuplíku zase vyndat, já ji tam mám, ale vy byste byli první, kdo by říkal, že to je špatně. Vy jste to totiž dokonce i zvládli říkat najednou, zároveň říkat, že je špatně, že jsem dělal velkou novelu, a zároveň že je špatně, že jsem přinesl malou. Tak bohužel.

Zároveň není pravda, nikdy ta novela nebyla nazývána novelou technickou. To není technická novela, to je prostě malá novela, která obsahuje změny, na kterých je široká shoda. A já jsem zdůrazňoval v tom svém úvodním slově, že to není shoda všeobecná a že samozřejmě to není shoda sdílená zejména z řad drtivé menšiny odborné veřejnosti, to znamená těch původních autorů občanského zákoníku, kteří jsou přesvědčeni o tom, že ho napsali skvěle, takže na něm není co měnit. Ale je tu

nějaká poměrně široká shoda na tom, že tyhle věci by se změnit měly, a proto jsme je do té novely zařadili.

Důvod, proč tam už není to předkupní právo, ta změna, která tam skutečně původně byla a vypadla, je ten, že bohužel urgentnost – nebo prostě čas plyne a s tím, jak plyne čas, tak se mění také aspoň můj pohled na některé otázky. Ne proto, že bych na ně měnil názor, ale proto, že prostě musíme ctít také nějakou právní jistotu. A to, co tedy šlo podle mého přesvědčení změnit krátce po přijetí nebo vstupu v účinnost nového občanského zákoníku, tak v některých případech, a tohle je jeden z nich, by dnes již nebylo správné měnit. Prostě spoluvlastnictví vzniklých s tím, že neexistuje předkupní právo, již je příliš mnoho, a bude ještě, než tahle novela vstoupí v účinnost, než abychom mohli zklamat důvěru těchto osob v neměnnost vztahů, do kterých vstupují. Takže z tohoto důvodu jsem z tohoto bodu ustoupil, ačkoli také mám zprávy o tom, že k těm zneužíváním dochází, snad ne příliš často.

Pokud jde o ty pitvy, no ono to není kvůli tomu, abychom měli lepší číslo propitvanosti, ono jde o to, že to nejsou anatomické pitvy, ale jsou to tzv. pitvy anatomicko-patologické. A to jsou pitvy, které používá lékař a vůbec medicína jako zpětnou vazbu tam, kde ji považuje za nezbytnou, samozřejmě s úctou k tělu zemřelého, ale jsou prostě případy, kdy si není jisto zdravotnické zařízení diagnózou vůbec, tím, zda léčili dobře. A má-li medicína fungovat a nemáme-li mít víc zemřelých, tak prostě v těchto případech musíme mít možnost ověřit tu situaci na těle mrtvého. Myslím si, že zároveň sice možná chceme, nebo někteří více, někteří míň, aby na nás pokud možno nikdo nesahal poté, co umřeme, ale většina z nás by také chtěla zejména neumřít co nejdéle, a k tomu jsou anatomicko-patologické pitvy prostě nezbytností.

Pokud jde o otázku přezkumu svéprávnosti, mě fascinuje teze o tom, že někdo zaspal. Zaspal, jmenoval se Pospíšil a jeho nástupci z vašich vlád, kteří začali tím, že si vůbec nedokázali spočítat, kolik máme vůbec znalců v oboru zdravotnictví, a tedy psychiatrie, kteří jsou nezbytní, které předepsali, že musí vidět ty lidi zbavené svéprávnosti, a nedokázal si zjistit, kolik je těch zbavených svéprávnosti, a nedokázal tahle dvě čísla vydělit. Protože kdyby to udělal, tak by věděl, že se to za ty tři roky prostě nedá stihnout. A ano, zaspali potom ti, kdo v těch dvou letech legisvakance nedokázali ani navrhnout novelu ani učinit nějaká opatření, i když mi tedy není jasné jaká, která by posílila stav našich znalců, protože tohle je něco, co vázne na těch znalcích. A mohu vás ujistit, že praxe od okamžiku, kdy jsme ve vládě, tak dělá, co může. Mohu vás ujistit, že soudy od prvního okamžiku, kdy mohou – protože ony před 1. 1. 2014 prostě nemohly – od prvního okamžiku zahájily ty přezkumy v největším možném rozsahu a velice pilně v nich pokračují a objíždějí ty osoby s omezenou svéprávností nebo zbavené svéprávnosti, protože také musí zhlédnout. Posílila se dokonce ta oddělení, ale prostě to s tímhle počtem znalců stihnout nejde! A mě by tedy opravdu zajímalo, jak si má praxe poradit! Což je ta druhá teze – praxe si se vším poradí. Jak si poradí? Nevím.

No to jsem se rozohnil. Já jsem si sliboval, že zachovám klid, tak se mi to nepovedlo, tak promiňte.

Poslední otázka, která tu byla, proč chceme vracet tedy tu kauci zpět na trojnásobek nájmu. No, v tomto jsme skutečně vyslyšeli Ministerstvo práce a sociálních věcí a oni teď zrovna dopracovali podrobný materiál, ve kterém to podrobněji vysvětlují. Skutečně tam vysvětlují, že v určitých a v poměrně velkých příjmových skupinách našich obyvatel prostě ti lidé nejsou schopni dát dohromady šest nájmů. A jsou to právě tyhle skupiny, u kterých hrozí to, co říkáte, tzn. to vybydlení, a zároveň to víme. Když se podíváte na takové ty průzkumy, kolik mají lidé finanční rezervu, tak zjistíte, že bohužel valná většina obyvatel nemá vůbec žádnou a že množství obyvatel, kteří mají k dispozici hotovost odpovídající šesti nájmům, je opravdu velmi malé. Čili oni to identifikovali jako vzniklou závažnou bariéru využívání nájemního bydlení. A máte pravdu, je to pro ty pronajímatele omezující. To je legitimní připomínka a je to věc právně-politického názoru, zda to tak prostě být má, nebo nemá. A je to prostě v tomhle legitimní debata pravice a levice a já počítám, že ji povedeme v dalších čteních na tohle téma, a vůbec se jí nebráním.

To asi závěrem. Protože ta debata tady oscilovala mezi takovou obecnou a takovou, která už, myslím si, patří potom spíše na ústavněprávní výbor, popř. do druhého čtení. Takže v tom zbytku, myslím, že to je něco, co jednak už je mnohokrát probrané, protože tu debatu jsme nezačali dnes, ale jednak si ji asi zopakujeme na ústavněprávním výboru. Ještě jednou prosím o podpoření jak toho návrhu, tak i toho zkrácení lhůt, které navrhla paní profesorka Válková. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak není úplně jednoduché reagovat na tak arogantní vystoupení ministra spravedlnosti. Jednak chci říct, že mě nepřekvapil. Kolegové ho vyzývali, aby mohli reagovat na jeho vystoupení, on jim "odvážně" tu šanci nedal. Úplně stejně se "odvážně" přiznal, že má výbornou novelu v šuplíku, ale že ji nepředloží.

Za třetí si vymýšlel, pokud mluvil o nás. My jsme nevolali, nikdo z členů ODS, po větší novele. My jsme přece jasně říkali, abychom nepřijímali žádnou novelu. A to je velký rozdíl. Takže to jste si vymyslel, abyste pak mohl vyvodit takovou divnou konstrukci, že jste kritizován za to, že to je moc malá novela, a současně, že jste nepřinesl větší. Tak z naší strany nic takového není.

Současně říkáte, že chcete navrhnout zkrácení lhůty. A leží to tady půl roku. Zase je třeba poděkovat panu ministrovi, že taky občas do té Sněmovny přijde a po půl roce jsme mohli projednat první čtení, protože tempo a pořadí projednávání tisku diktuje vládní koalice, a ne opozice. Takže když to tady leželo půl roku, tak teď najednou máme my ostatní dostat jenom 30 dnů. No a uvidíte, když to zkrátíme na 30 dnů, stejně to budeme projednávat ve druhém čtení v září, protože pan ministr tady v červnu stejně nebude, jak je jeho dobrým a oblíbeným zvykem.

A k tomu konkrétnímu dotazu, který já jsem dal, žádnou odpověď jsem nedostal. Vy jste vlastně řekl, jestli jsem to dobře pochopil, že jste to sem nejdřív poslali a potom dodatečně MPSV zpracovalo nějaký podrobnější materiál. Ale my ho nemáme k dispozici. A všimněte si... A my se shodujeme na popisu toho problému. Pan ministr říká: To je ve prospěch těch, u kterých, jak správně říkáte, hrozí riziko vybydlení toho bytu – a já s tím souhlasím – a proto navrhujeme, aby ten majitel bytu mohl vybrat nižší kauci. No to nemá žádnou logiku. Vy vlastně říkáte, že ti, u kterých hrozí vybydlení toho bytu a nějaké škody, že tu tíži ponese majitel. A vy si skutečně myslíte, že to prosadíme, že ti soukromí majitelé to někomu pronajmou, že se nějaká bariéra odbourá? No neodbourá. Naopak, když je tam větší záloha či kauce, tak je teoreticky větší možnost, že to ten majitel riskne. Řekne: Mám šest nájmů, no tak uvidíme. Můžu chodit to tři měsíce kontrolovat a jsem schopen včas zatáhnout záchranou brzdu a v případě ty škody sanovat z té kauce. Takže to žádnou bariéru neodbourává a je to přesně v duchu toho neomarxistického křídla v naší vládě, která prostě vidí, že nás bude vychovávat, regulovat a bude trápit vlastníky. Protože kdo má majetek, je prostě sprostý podezřelý. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. To byl zatím poslední přihlášený, i když už mimo rozpravu. Já přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat. Nejprve o návrhu pana poslance Plíška na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování a pak se budeme případně zabývat přikázáním výborům. Je tady žádost o odhlášení, odhlašuji vás všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Plíška na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 437, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 37, proti 76. Návrh nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně právnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému garančnímu výboru? Není tomu tak, přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 438, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 145, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům? Pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Ne, nebojte se, zemědělský výbor to nebude, ale výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj vzhledem k tomu, že bydlení je jeho parketa. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Jestli tomu tak není, budeme hlasovat o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj dle návrhu pana poslance Bendla.

Zahajuji hlasování o přikázání tomuto výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 439, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro 86, proti 36. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme návrh přikázali výboru ústavněprávnímu jako garančnímu a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Dále paní poslankyně Válková navrhla zkrátit lhůtu k projednání na 30 dnů.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 440, přihlášeno 148 poslankyň a poslanců, pro 55, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Já děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji a končím projednávání prvého čtení tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání je

59.
Vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 650/ - prvé čtení

Z pověření vlády i tento návrh uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaný návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení je předkládán v návaznosti na programové prohlášení vlády.

Velmi zjednodušeně řečeno, tento návrh by zavedl princip, podle kterého by uložené majetkové sankce v trestním řízení byly odváděny na zvláštní fond a z tohoto fondu by potom byly vypláceni ti, kterým byla těmi konkrétními trestnými činy způsobena škoda. To znamená, zabrání se tím dnešní nežádoucí situaci, kdy státu se podaří vymoci třeba peněžitý trest nebo trest propadnutí věci nebo zabavení majetku, ale už se pak nedostane na toho poškozeného tím trestným činem. Čili ten princip je opačný, z toho zabaveného se nejprve uspokojí ti poškození a je potom na státu, aby se domáhal náhrady škody po pachateli. Je to řešení, které odpovídá zase i

zahraničním trendům a které, věříme, podstatně zlepší život osob, které byly postiženy nějakou trestnou činností. Nebudu vás déle unavovat předkladem a poprosím o podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Pavla Blažka, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já děkuji panu ministrovi za stručnost, ale řekl všechno, takže já si myslím, že pokud nebude nějaká delší rozprava, tak hlasovat o propuštění do dalších čtení, zákon je k debatě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji v tuto chvíli žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra případně pana zpravodaje. Není zájem. Neeviduji návrh na vrácení či zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat.

Zahájil jsem hlasování o přikázání předloženého návrhu k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 441, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 115, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na projednání nějakému jinému výboru? Není tomu tak. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji. Končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je

60.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 658/ - prvé čtení

I tento návrh uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán z pověření vlády. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, zde se pokusím být ještě stručnější, protože předmětný zákon, který je tu navrhován k novelizaci, je zákonem harmonizačním a ta změna je řekl bych změnou údržbového typu. Tak jak byly sesbírány poznatky z prvního roku praxe, tak jak potom byly i vyhodnoceny na semináři, který se konal, a za to chci poděkovat, na půdě Poslanecké sněmovny, tak z toho vyplynuly některé detailní posuny, které jsou potřebné, ale skutečně detailní. Nebude-li takový požadavek v rozpravě, s dovolením bych je tady podrobně nepředstavoval a nechal si to na výbory a neunavoval vás tím. Takže prosím o podporu, myslím, že to je nekonfliktní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Pavlu Golasowskou, aby nás seznámila se svou zpravodajskou zprávou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Já bych se také zdržela nějaké obšírné zprávy a taky vás seznámím jenom se shrnutím, že přijetím této navrhované právní úpravy bude zaveden lidštější přístup k obětem trestných činů od orgánů činných v trestním řízení. Dále bude dáno oběti více práv na informace a bude také posílena jejich pozice na vyjednávání o peněžité pomoci a dalších sociálních službách. Doporučovala bych tento návrh k dalšímu projednání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. Nejprve s dovolením dáma, paní poslankyně Válková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, jednoznačně přijetí návrhu této novely také podporuji. Myslím si, že jde nejenom o implementaci směrnice, která je z roku 2012, ale i zase o určitý velice dobrý příklad České republiky, že prohlubuje ochranu obětí trestných činů a institut zvlášť zranitelné oběti rozšiřuje a zpřesňuje. Takže v tomto směru určitě ano a doporučuji, abychom to vyjádřili i svým hlasováním.

Myslím si, že nicméně na základě poznatků z praxe – a já jsem spoluautorkou toho původního, nyní novelizovaného zákona, takže předpokládám, že vím, o čem mluvím, a v praxi jsem ty oběti často měla ve své kanceláři – bude ještě dobré, a to jsou takové malé úpravy, doplnit v ustanovení § 2 odst. 4 písm. d) nátlak, který představuje naprosto typický prostředek domácího násilí, ať už jde o psychické výhrůžky, manipulaci, vydírání citové apod. A potom další věc, kterou zase mám z praxe soudu, asi by stálo za to zařadit zvlášť zranitelné osoby do okruhu osob, které by měly právo na zmocněnce bezplatně.

Pokud – a v to pevně doufám – projde návrh této novely do druhého čtení, tak uplatním tyto své poznatky z praxe ještě prostřednictvím pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Ondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Tak jak jsem před jedním tiskem poměrně razantně kritizoval Ministerstvo spravedlnosti, tak tentokrát bych ho měl pochválit. Ano, jsem rád, že i přesto, že tady je účinnost pouze jenom jeden rok, že jste na to reagovali a vycházíte obětem vstříc a touto poměrně jednoduchou novelou napravíme – paní profesorka i některé ty věci, které jsem chtěl zmínit, už uvedla. Takže předpokládám, že propustíme do druhého čtení a v ústavněprávním výboru doladíme tak, aby to bylo pro oběti ještě více konformní. Děkuji, pane ministře, že tento zákon zde je, a určitě ho budeme podporovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu.

Ptám se na závěrečná slova pana ministra příp. paní zpravodajky. Není. Neeviduji ani návrh na vrácení či zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh taktéž k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování o přikázání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 442, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 119, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Nemám žádný návrh na další přikázání tohoto návrhu dalšímu výboru a organizační výbor jej nenavrhl. Prosím, kdo má návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak, konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu, a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Dalším bodem našeho jednání je

61.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 753/ - prvé čtení

I tento návrh zákona z pověření vlády uvede pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, v tomto případě se jedná o transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU, přičemž implementační lhůta je stanovena do dne 4. 10. 2016. Směrnice se týká zajištění a odčerpání majetku v trestním řízení. My jsme z větší části byli již dopředu v souladu s tou směrnicí. Přece ovšem určité zásahy jsou nezbytné.

Jde v prvé řadě o doplnění nového ochranného opatření zabrání části majetku, které lze uložit, pokud pachatel byl uznán vinným úmyslným trestným činem s horní sazbou nejméně čtyři roky nebo vyjmenovanými trestnými činy, snažil se získat nebo získal majetkový prospěch a byly zjištěny další skutečnosti, na jejichž základě má soud za to, že určitý majetek pachatele má původ v trestné činnosti. Typický je hrubý nesoulad mezi zákonnými příjmy a majetkovými poměry pachatele. Zároveň potom, to je ten druhý prvek návrhu, se posilují právní záruky zase naopak v případě zajištění movitých věcí, které jsou nástrojem nebo výnosem z trestného činu, tím, že se tam zavádí forma rozhodnutí o zajištění, nebo pro niž se zavádí forma usnesení, proti které je přípustná stížnost, a o té rozhoduje soud. Čili něco, co dosud nebylo pod takovouto kontrolou soudu, tak se pod ní dostává, což považujeme také za prospěšné.

Děkuji a prosím o podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Helenu Válkovou, aby se ujala slova. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, v podstatě tady bylo řečeno to podstatné, čeho se týká novela. Pro vaši lepší informovanost myslím, že je třeba upozornit i na to, že některá připomínková místa navrhovala tuto problematiku upravit samostatným zákonem právě s ohledem na její zásadní povahu, protože jde o odčerpávání majetku způsobem, na který náš právní řád zatím není zvyklý, kdybych to vyjádřila takto srozumitelně.

V zásadě jde o dvě fáze. Tou první je zajišťovací fáze, kdy je účelem takový podezřelý majetek identifikovat a zajistit. Tím podezřením mám na mysli, že jde o výnos z trestné činnosti nebo nějaký nástroj, který má sloužit ve finanční podobě trestné činnosti. A druhá fáze, ta už se týká definitivního odčerpání pachateli nebo i jiné osobě na základě pravomocného rozhodnutí. Takže novela se týká jak příslušných zajišťovacích institucí v rámci trestního řádu, to znamená, že se nově nastavují podmínky, za kterých příslušné orgány činné v trestním řízení rozhodují o zajištění, tak i samozřejmě příslušná ustanovení trestního zákoníku, která musí být doplněna, kdy soud rozhoduje prostřednictvím nového opatření o definitivním odčerpání majetku pachatele.

Já sama bych byla pro samostatný zákon, nicméně právě s ohledem na implementační lhůty je možné to udělat, čili implementovat, už v rámci stanovených časových harmonogramů pouze prostřednictvím novel trestního řádu a trestního zákoníku. Zákon by měl nabýt účinnosti 1. října 2016 s výjimkou části osmé, která

má nabýt účinnosti až 1. května 2017. Čili praxe bude mít dostatek času se připravit na změnu.

Takže přijetí vládního návrhu podporuji i v této podobě novel trestního řádu a trestního zákona, čili nikoli samostatného zákona. Nicméně doporučuji zpřesnit znění té novely tak, aby lépe vyjadřovala sledovaný účel a postihovala skutečně výhradně jen takové případy, kdy se zjistí hrubý, nikoli, jak je navrhováno v podstatě, jak já jsem tomu tedy porozuměla ze znění z důvodové zprávy, jakýkoli nepoměr mezi hodnotou majetku a zákonnými příjmy pachatele ve sledovaném období. To lze například v rámci pozměňovacího poslaneckého návrhu nebo ještě v rámci projednání na ústavněprávním výboru s Ministerstvem spravedlnosti – ostatně to původně v tomto smyslu i předložilo návrh, ale ten byl nějak v Legislativní radě zase pozměněn. Čili explicitně by zde byl vyjádřen hrubý nepoměr mezi hodnotou majetku a zákonnými příjmy pachatele, což by odpovídalo i znění jiného ustanovení odst. 4 téhož § 102a, o kterém teď hovořím, to už hrubý nepoměr obsahuje, a judikatura by určitě potom vodítko pro výklad pojmu hrubý poměr brzy nabídla.

Podobně je tomu i ohledně doplnění výčtu osob, u nichž přichází v úvahu zabrání části majetku, to je § 102a odst. 2 a 3, o osobu blízkou. Právě si myslím, že s ohledem na závažnost takového zásahu do vlastnického práva by i v tomto případě bylo namístě požadovat u blízké osoby předchozí vědomí o důvodech takového převedení věci. Čili aby se prokázalo, že i blízká osoba s ohledem na své poměry a okolnosti celého případu mohla nebo měla vědět o tom, že na ni převádí pachatel část svého majetku právě proto, že ten majetek je získán způsobem nelegálním, například z trestné činnosti.

Takže kdybych to shrnula, rozhodně si myslím, že navrhovanou novelu bychom měli podpořit. Měla by být postoupena do druhého čtení s tím, že ještě precizace její právě v zájmu lepšího vyjádření, o co nám tady jde, a současně i rozšíření určitého okruhu o osoby blízké, které tam budou výslovně specifikovány, jí prospěje, a proto doufám, že v průběhu druhého čtení ta novela ještě dozná určitých změn. Ale co do podstaty a hlavního účelu samozřejmě zůstane, pokud ji takto dneska odsouhlasíme, nebo by mohla zůstat a měla zůstat zachována. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. A pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jenom v rámci debaty velice stručně. Jedná se o implementaci evropské směrnice a máme tu danou nějakou lhůtu, která uplyne 4. 10. 2016. Ten zákon tu, pravda, neleží dlouho, leží tu od 29. března, ale v každém případě bych se přimluvil a budu navrhovat zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a eviduji jeho návrh. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně paní

zpravodajky. Není tomu tak. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 443, přihlášeno je 158 poslankyň a poslanců, pro 137, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak.

V obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty k projednání podle § 91 odst. 2 a 3 na 30 dnů. Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty na 30 dnů. Pardon. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Je tu žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 445, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 17. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu a zkrátili jsme lhůtu k projednání na 30 dnů. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je

233.
Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., a zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, ve znění zákona č. 375/2015 Sb. /sněmovní tisk 497/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem, jeho usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 497/5. Bohužel na dnešní jednání se senátoři omlouvají, nicméně návrh zákona lze projednat i bez jejich účasti.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil taktéž ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, slibuji, že to je poslední, co tu dnes mám.

Pozměňovací návrh podporujeme. Je to oprava technické chyby, která vznikla při projednávání tady v Poslanecké sněmovně, kdy postupným načítáním různých pozměňovacích návrhů vypadlo osvobození pro spolky, takže Senát to opravil. Připomenu, pokud jde o návrh samotný, že to je zákon, který zlevňuje, výrazně zlevňuje zakládání zejména obchodních společností, společnosti s ručením omezeným umožňuje založit společnost s ručením omezeným za pouhé necelé tři tisíce korun. Je to něco, co prospěje našemu podnikatelskému prostředí. Prosím o podporu ve verzi, která přišla zpět ze Senátu. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli se chce k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřit zpravodaj garančního ústavněprávního výboru pan poslanec Radek Vondráček. (Ano.) Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Dobrý den. Rád bych se vyjádřil, ale pan ministr to řekl vyčerpávajícím způsobem. Jedná se o opravu drobného nedostatku. A taky žádám o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Není zájem o závěrečná slova pana navrhovatele ani pana zpravodaje.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Nejprve vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., a zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, ve znění zákona č. 375/2015 Sb., podle sněmovního tisku 497/4, ve znění schváleném Senátem podle sněmovního tisku 497/5."

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 446, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 143, proti žádný. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem vyslovili souhlas a přijali jej. Děkuji panu ministrovi.

Dalším bodem našeho jednání je

17.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Kolegyně, kolegové, protože jsem vděčný za každou minutu, kterou tento zákon dostane v rámci druhého čtení, tak s dovolením vynechám své úvodní slovo a dám prostor kolegům k diskusi. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 501/1 až 501/3.

Nyní prosím, aby dostal slovo zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec Robin Böhnisch, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Stejně jako pan ministr se vynasnažím být maximálně stručný, aby se kolegové dostali ke svým slovům v podrobné rozpravě. Jen v krátkosti tedy připomenu, že první čtení zákona probíhalo 7. října 2015, znovu potom 20. ledna letošního roku, přičemž lhůta na projednání ve výborech byla prodloužena o 20 dnů. Zákonem se zabýval výbor pro životní prostředí a výbor pro veřejnou správu.

Je třeba na úvod říct, že výbor pro životní prostředí se touto normou zabýval velmi obšírně, uspořádal dva kulaté stoly, uskutečnil se seminář Ministerstva životního prostředí, stejně tak jako zasedání podvýboru ochrany přírody a krajiny. Výbor potom projednal tisk na svém výjezdním zasedání v Národním parku Podyjí 30. března 2016 a schválil několik pozměňovacích návrhů, které jsou zahrnuty v usnesení výboru.

Jak jsem říkal, zároveň se tiskem zabýval výbor pro veřejnou správu a tam samozřejmě nechám tuto zprávu na jeho zpravodaji.

Konečně k výboru se taky dostaly tři petice týkající se tohoto zákona od 60 tisíc podepsaných pod jednou peticí až po petici, kterou podepsalo 26 občanů. Tolik zatím ode mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Jana Klána, aby nás taktéž informoval o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ze 40. schůze ze dne 13. dubna 2016.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na své 40. schůzi po odůvodnění návrhu Ing. Vladimírem Dolejským, náměstkem pro řízení sekce ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí, po zpravodajské zprávě poslance Mgr. Jana Klána a po rozpravě, přijal usnesení, kterým:

a) doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 501 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Já vám je stručně přečtu:

1. V čl. I bodě 1 § 18 odst. 5 se slova "opatřením obecné povahy" nahrazují slovem "vyhláškou".

2. V čl. I bodě 1 § 18 odst. 1 písmeno d) zní: "d) zóna kulturní krajiny se vymezí na zastavěných plochách a zastavitelných územích obcí určených k jejich udržitelnému rozvoji a na plochách, kde převažují člověkem pozměněné ekosystémy určené k trvalému využívání člověkem."

3. V čl. I bodě 1 § 18 odst. 6 se slova "opatření obecné povahy" opět nahrazují slovy "vyhláškou".

Potom se jedná o určité změny, kdy v čl. I § 22b odst. 1 se slovo "přirozené" zrušuje a v čl. I se bod 2 zrušuje.

Tyto pozměňovací návrhy určitým způsobem vycházejí z požadavků starostů ze Šumavy. Podotýkám, že jsme na výboru vedli poměrně obsáhlou diskusi. Já jsem diskusi vedl i se zástupci starostů ze Šumavy. Podotýkám, že ne se všemi, ale jenom s některými. Poté jsem o této problematice hovořil i se zástupci Ministerstva životního prostředí, stejně tak se zpravodajem výboru pro životní prostředí a našli jsme určité kompromisy, ale věřím tomu, že asi tady bude ještě poměrně dlouhá diskuse, zejména o Šumavě, o které jsme se bavili i na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které s dovolením nejprve k jednomu hlasování pan poslanec Fiala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, opožděně jsem zjistil na sjetině jiné výsledky hlasování, než jsem hlasoval, tak mi dovolte, abych zde veřejně řekl, že v hlasování 415, kde mám na sjetině, že jsem hlasoval proti, jsem hlasoval pro, a v hlasování 416, kde mám na sjetině, že jsem se zdržel, jsem hlasoval proti. Nezpochybňuji hlasování, ani nemůžu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To jenom pro stenozáznam. A nyní už v obecné rozpravě nejprve s přednostním právem místopředseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já jsem si se zájmem vyslechl úvodní projevy jak pana ministra, tak pana zpravodaje. Já se ztotožňuji s panem zpravodajem, že tento zákon byl velice důkladně projednáván jak ve výborech, tak v podvýborech, byl projednáván na kulatých stolech, a myslím si, že se mu věnovala velmi důkladná pozornost. Trochu nemohu souhlasit s tím, že pan ministr Brabec nás tady vyzývá k tomu, abychom dnes zákon projednávali rychle, když to budu trochu parafrázovat, nebo že je rád, že se to konečně dostává na jednání Sněmovny. Chci říct, že první čtení tady bylo v říjnu 2015. Tuším, že je to rekord této Sněmovny, kdy mezi prvním a druhým čtením uplynulo šest měsíců. Mezitím pana ministra Brabce předběhla celá řada jeho kolegů ministrů z hnutí ANO. Nevím, proč to tak je, zda má tak slabou pozici, nebo ti ostatní mají silnější ministerstva, netuším, ale nemyslím si, že je správné nechávat tak dlouhou proluku mezi prvním a druhým čtením. To bylo v říjnu 2015, dnes máme květen 2016 a jsme ve druhém čtení.

Já jsem se nikdy netajil tím, že jsem podporovatelem tohoto zákona, minimálně původní verze, kterou tady předložilo Ministerstvo životního prostředí, protože norma, kterou tady předložilo, je skutečně moderní norma, která splňuje nejnovější požadavky na ochranu životního prostředí. Bohužel v mezidobí během pěti šesti měsíců začínám mít dojem, že zákon se stává pomalu zákonem, který by měl vyhovět všem a nikomu. To jsou samozřejmě jednotlivé pozměňovací návrhy, které se tady různě objevují... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám. Milí kolegové, poprosím vás o klid. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Michal Kučera: Já jsem to říkal, že ochrana přírody tady nikoho nezajímá. (S úsměvem.)

To znamená, že to není jenom těch šest měsíců, kdy přicházejí různé pozměňovací návrhy, ale jsou to různé signály, které vysílá jak ministr životního prostředí, tak ministerstvo, což se bude upravovat právě těmi různými podzákonnými normami. A toho bych se skutečně obával. Takže věřím, že v pozměňovacích návrzích projde právě rozumná část, která stanoví to, co má, v zákoně a ministerstvu, ať už bude ministr ten, či onen, umožní samozřejmě pracovat s nějakými podzákonnými normami, ale manévrovací schopnost samozřejmě nebude tak vysoká, jak si dnes představuje ministerstvo.

O čem se tady dnes bavíme? Bavíme se nejenom o zákoně o ochraně přírody a krajiny, ale zjednodušeně, mezi všemi je dnes jasné, že se tady bavíme zejména o zákoně o Šumavě. Jedná se tady o Šumavu, víme to všichni, nemusíme to tady skrývat. Jedná se o to, zda ve druhém kole, které tady v současné Sněmovně zažíváme – první kolo byl senátní návrh zákona o Šumavě, kdy to ti developeři

prohráli – zvítězí developeři, nebo ochrana přírody a krajiny. Jinými slovy, zda budeme mít na Šumavě lunapark a golfové hřiště a nějaká wellness centra, nebo zda tam budeme chránit divokou přírodu. Mám zatím z Ministerstva životního prostředí pocit, že se kloní ke straně divoké přírody, za to bych je chtěl i nějakým způsobem pochválit, ale věřím, že tomu tak i zůstane dál.

To znamená podpora, jak jsem tady říkal, ze strany TOP 09 je dnes podmíněná. Je to hodně závislé na tom, jaké pozměňovací návrhy projdou a jak zákon bude pozměňovacími návrhy změněn. Samozřejmě zákon obsahuje celou řadu nedostatků a to je jakási, nazval bych to absence záruky, že to, co je dnes přísně chráněno, bude přísně chráněno i v budoucnu. To si myslím, že v zákoně není jednoznačně definováno a mělo by být. Od toho zákon je.

A další otázka je, jak dobře je stanovený cíl národních parků. Několikrát jsme diskutovali, jak si možná vzpomenou kolegové z výboru pro životní prostředí, onen § 15. Myslím si, že to je věc, která je taky s otazníkem, zda by kompetence měly být na každém jednotlivém ministru či řediteli parku, nebo zda by měly být uzákoněny. Absence těchto dvou mantinelů znamená jedno, že pravidla péče se mohou měnit v závislosti na každém novém ministru životního prostředí. Neznám ministra životního prostředí, který předložil normu dobrou. V příští vládě to může vyhrát jiná populistická strana, která získá 45 % a sestaví si vládu sama a ministr si změní úplně všechno sám.

Skutečně bych tady znovu apeloval na to, abychom větší část posunuli do zákona, to znamená těmi navrhovanými pozměňovacími návrhy.

Návrh novely omezuje možnost dalšího rozprodeje státních pozemků. To je správné. Otázka je, proč to zcela nezakazuje. To je druhá otázka. To, že umožňuje, je právě v těch zastavěných a zastavitelných územích obcí, směřuje tam, že o to je právě ten největší zájem z pohledu investorů a developerů. Tady to nemyslím nijak pejorativně, je to prostě naprosto správný zájem ze strany investorů, že o tak lukrativní pozemky mají zájem. Myslím, že to je naprosto legitimní záležitost. Na druhou stranu v národním parku by to mělo být řešeno právě zákonem.

Já jsem rád, že kolega Klán tady po té – omluvte mě – hrůze, kterou tady předložil ve svých pozměňovacích návrzích... (Odmlka kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám. Milí kolegové, prosím, už to vydržte.

Poslanec Michal Kučera: ... který tady předložil kolega Klán, tak ten chtěl umožnit rozprodej úplně všech pozemků na ještě větších plochách národních parků, v celé té zóně kulturní krajiny. Jednalo by se o takovou privatizaci národního parku. To mě skutečně překvapilo, že komunistický poslanec přistupuje právě k těmto návrhům. Já věřím, že ty pozměňovací návrhy, které se v tom systému nějak objevily, nebudou načteny a nebude se o nich vůbec muset hlasovat.

Chtěl bych říci, že z novely není celkem jasné, jak budeme chránit nejcennější území, která jsou dnes částečně v soukromém vlastnictví. Jedná se samozřejmě o Jezerní slať, Mezilesní slať a některá další rašeliniště. Tam si myslím, že je otázkou,

jak se bude dále postupovat při scelování právě těch roztříštěných prvních zón a těch zón, které jsou na pozemcích soukromých vlastníků.

Další problémy – já už je jen stručně budu jmenovat – jsou částečně řešeny právě v těch pozměňovacích návrzích, které se tady za chvíli asi objeví. Je to nedostatečná regulace stavební činnosti ve volné krajině. Já se tady skutečně musím pozastavit i nad oním moratoriem, o kterém tady mluví pan ministr Brabec. Já se s ním zdaleka neztotožňuji, i když samozřejmě rozumím tomu, proč chce mít patnáctileté moratorium, ale já se tady skutečně přikláním k tomu, aby to bylo řešeno v zákoně, a ne nějakým ministerským nařízením. Určitě podpoříme, pokud se tady v pozměňovacích návrzích objeví jiné řešení, než je moratorium, protože se jedná o pouhý ministerský slib.

K dalším problémům. Jsou to chemické posypy silnic první třídy v národním parku. Důvod, proč to tam je, nám byl několikrát vysvětlen. Jedná se skutečně o silnici první třídy, která musí být solena, nicméně tuším v CHKO, v chráněných krajinných oblastech, se všechny silnice solí na výjimku a nejsou řešeny výjimkou v zákonech, ale výjimkou jinou. Myslím, že by to mělo být řešeno stejně, jako je to v chráněných krajinných oblastech, to znamená zákaz chemického posypu a pak dotyčné silnice první třídy řešit výjimkami.

Otázkou je samozřejmě umožnění lovu zvěře v přírodních zónách. Jedná se o nedotažené řešení kolize ochrany přírody s lesním zákonem v té zóně soustředěné péče.

Jak už jsem říkal, nedostatky, o kterých se tady bavíme, jsou řešeny pozměňovacími návrhy. Jedny pozměňovací návrhy přicházejí právě z výboru pro životní prostředí, které mají část těch nedostatků odstranit. Já věřím, že tam najdeme podporu pro to, abychom pozměňovací návrhy výboru pro životní prostředí podpořili. Druhý takový balík pozměňovacích návrhů připravily ekologické organizace a tuším kolega Junek se jich ujal a nějakým způsobem je tady bude předkládat. Já věřím, že větší část z nich také najde podporu, protože ty věci, které tam jsou, jsou podle mě rozumné a jsou v duchu toho, o čem jsem se tady bavil.

Jak jsem říkal, já jsem tady podrobil ten zákon částečné kritice zejména z pohledu způsobu projednávání, protože ta téměř šestiměsíční proluka mezi prvním a druhým čtením a některé sliby, které zaznívaly z Ministerstva životního prostředí od pana ministra Brabce, rozmělňují původní moderní normu, takže z toho důvodu kritika. Nicméně pokud tento zákon projde a projde v této nebo v lepší podobě, tak bych chtěl říci, že se skutečně jedná o moderní normu, která posune ochranu přírody a krajiny zase o kus dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Klán, pak s přednostním právem pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dovolte, abych vaším prostřednictvím reagoval na pana poslance Kučeru ohledně toho mého komplexního pozměňovacího návrhu, který byl určitou dobu nahrán v systému. Víte, já bych ho tam ani nenahrával,

pokud by se držely dohody, původní dohody. To bylo z toho důvodu, že výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projedná tento návrh, který pocházel od starostů ze Šumavy, na výboru, a měl ho projednávat až teprve v úterý večer, to znamená někdy předtím, a on byl zařazen na úterý odpoledne. A my jsme ho měli v úterý večer. Proto byl nahrán do systému, abychom se o něm tady pobavili. Jelikož jsme to stihli na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj tak, jak to bylo původně zamýšleno, až když jsem teprve apeloval na pana ministra, že bychom to potřebovali projednat, tak jsem ho ze systému stáhl. Pod mým jménem žádný komplexní pozměňovací návrh neexistuje. Prostě to bylo vyřešeno ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a tečka. A tam to také skončilo.

Říkám, tady byla opravdu chyba v komunikaci s ministerstvem. My jsme si to vyřešili a také jsme si to všechno vyříkali. A já jsem si to koneckonců vyříkal i s Hnutím DUHA. Vyříkával jsem si to s nimi v rozhlase. Já jsem s tím neměl problém.

Podotýkám, byly to pozměňovací návrhy od starostů ze Šumavy, tak aby se o tom všem diskutovalo. Ale jelikož jsme to všechno vydiskutovali, tak já to považuji za uzavřenou kapitolu. Jestliže vy s tím pořád máte nějaký problém to tady rozšiřovat, tak to rozšiřujte, ale já už to dělat nebudu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Jenom krátce budu reagovat na svého předřečníka pana poslance Klána. Samozřejmě ten způsob projednávání byl poněkud podivný. Nechci říkat, že nebyl legitimní. Byl poněkud podivný, protože výbor pro životní prostředí jako garanční výbor už uzavřel své jednání, ke všem pozměňovacím návrhům se za prvé vyjádřil, za druhé pro to, abyste projednal pozměňovací návrhy ve výboru, k tomu určitě nepotřebujete načítat do systému pozměňovací návrhy. Já jsem se k nimi vyjadřoval na základě toho, že se objevily v systému, ne že se objevily někde ve výboru jako jedna z možných variant.

To, že autorem jsou starostové ze Šumavy, všichni víme. Proč se toho ujala strana komunistická, to netuším, to je mi skutečně záhadou.

A ten obsah, který tam byl, byl naprosto tristní a devastující pro Šumavu.

To je vše z mé strany.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Václav Votava, po něm pan poslanec Jan Zahradník, po něm pan poslanec Jan Klán.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych se chtěl ohradit proti slovům pana kolegy Kučery, vaším prostřednictvím. On řekl, že předchozí návrhy, které se týkaly Šumavy, a ty byly

z dílny Plzeňského kraje a Senátu, že to byla prohra developerů. Mě to uráží, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Já jsem pro to v Plzeňském kraji na zastupitelstvu Plzeňského kraje zvedl ruku a žádný developer mě neovlivňoval. O tom vás naprosto ujišťuji. Tak prosím, pokud se budete k tomuto vyjadřovat, vynechte ty developery. Ona je taková utkvělá představa, a to se třeba používalo, i když jsme chtěli otevřít brdský vojenský prostor, že samozřejmě developeři si to přejí a my jsme zmanipulováni developery. V žádném případě, pane kolego.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. Další faktická poznámka – pan poslanec Jan Zahradník, po něm pan poslanec Jan Klán, po něm pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Pane místopředsedo, já jsem s dovolením využil možnosti přihlásit se s faktickou poznámkou k vystoupení pana poslance za TOP 09 Kučery. Já bych nejprve se přihlásil k tomu, na rozdíl od něj, že jsem dlouhodobým kritikem tohoto návrhu novely zákona o ochraně přírody a krajiny. To za prvé.

Za druhé, trochu mě překvapilo, když z jeho úst vyšlo konstatování, že se vlastně jedná o zákon o Šumavě. Tedy že to není zákon o ochraně přírody, nějaký vznešený, všeobjímající zákon, který by měl vyřešit ochranu přírody. Nebo navíc, který by měl definovat i ostatní národní parky. Skutečně je to lex Šumava a jako takový jej musíme samozřejmě také vnímat.

A já se připojuji ke kolegovi Votavovi s ohrazením, s vymezením se k tomu, co on řekl o těch, kteří předložili senátní návrh, kteří se snaží nějakým způsobem předkládat pozměňovací návrhy. On je nazval šmahem, že jsou to developeři. Že chtějí vybudovat na Šumavě golfová hřiště a že ji chtějí celou zabetonovat. Jsou to lidé, kteří na Šumavě žijí, ti, kteří podporují předložené pozměňovací návrhy. Jsou to jejich představitelé samospráv, starostové. A nejsou ti hnusní developeři, které si pan kolega Kučera zřejmě představuje. Myslím si, že on by měl zvážit a Šumavákům se za toto svoje vyjádření pokorně omluvit, když je takto popisuje a takto je představuje zde na půdě Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Další faktická poznámka, pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Tak ještě jednou, vaším prostřednictvím pro pana poslance Kučeru. Proč byly pozměňovací návrhy, které byly od starostů ze Šumavy, nahrány kdysi v systému? Hrozilo, že je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj neprojedná. Protože původním záměrem ministerstva bylo to projednat v úterý. A výbor měl zasedat až večer po Sněmovně. Proto byly dány do systému, tak abychom se tady na plénu o nich pobavili. Ale záměrem bylo to projednat na výboru. Tak se také stalo po dohodě s panem ministrem životního prostředí. Proto jsme tento bod zařadili až sem na variabilní týden Sněmovny. To si uvědomte. Tam nebylo žádným účelem, že jsem nějakým způsobem zmanipulován nebo zlobbován developery. To není pravda! Já jsem jednal se starosty ze Šumavy. Ti

za mnou přišli a dodali mi pozměňovací návrh, který byl třeba komplexní, říkejme tomu jakkoliv. Já jsem si ho osvojil, tak aby byl hlasovatelný, protože jinak by se o něm nedalo hlasovat ani diskutovat. Proto jsem si ho na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako zpravodaj osvojil a také jsme o něm diskutovali. Vše jsme si vydiskutovali s Ministerstvem životního prostředí a také s výborem životního prostředí tady ve Sněmovně. A našli jsme určitý kompromis. Tak to prostě bylo. Tak to, pane poslanče, už konečně pochopte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Chápat pouze mým prostřednictvím prosím. Děkuji.

S další faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Po něm pan poslanec Igor Jakubčík. Po něm pan zpravodaj s faktickou poznámkou. Po něm pan poslanec Jiří Junek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já samozřejmě rozumím tomu, co říkal pan kolega Klán, a dále už k tomu nechci zaujímat komentáře.

K mým dvěma předřečníkům, panu poslanci Votavovi a Zahradníkovi, prostřednictvím pana předsedajícího.

Vážení kolegové, já slovo investor a developer nepovažuji za nějaké pejorativní slovo nebo urážku. To jsou naprosto kompetentní, řeknu firmy, které se živí tím, že někde investují, že něco staví, že něco rozvíjejí, a jejich podnikání je naprosto legitimní. To, že se jedná o nějakou urážku, to je pouze ve vašem vnímání, ne v mém. To, že možnost, že Šumava se bude rozvíjet právě pod taktovkou developerů, je také naprosto legitimní. Naprosto legitimní, pokud chceme, aby tam byla větší vybavenost. Aby se tam rozvíjel rekreační průmysl. To je naprosto legitimní stanovisko. To nikoho přece nemůže urážet. Na druhé straně je druhé legitimní stanovisko, a to je stanovisko, které říká: chceme ochranu přírody, chceme ochranu divočiny. Chceme ochranu šumavské přírody, aby se rozvíjela tak, jak je. To jsou dvě naprosto legitimní stanoviska. A jestli říkám... pokud říkám, že to developeři prohráli, tak to nemyslím vůbec špatně. To přece není žádná urážka pro developery. Naprosto legitimní podnikatelská činnost. A já tady stojím na straně těch, kteří chtějí Šumavu zachovat v jejím přírodním, přirozeném rozvoji. Pokud někdo chce budovat rekreační oblasti, prosím. Je to jeho skutečně právo. Jemu to nijak nevymlouvám. Ale samozřejmě budu stát na té druhé straně. Toť vše.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Igor Jakubčík. Po něm pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji, pane předsedo. Já nebudu vašim prostřednictvím oslovovat nikoho konkrétního. Všichni asi pochopí, o koho se jedná.

K jednomu z mých předřečníků. Mě by zajímalo, kým je zlobbován, kým je placen. Protože někteří poslanci jsou údajně placeni některými developery, některými

nátlakovými skupinami. Mě by zajímalo, kým je placen tento můj předřečník. Kým je on lobbován. Věc číslo jedna.

Věc číslo dva. Tento dotyčný poslanec, by mě zajímalo, v kterém bydlí městě a zdali jsou tam např. prováděna protipovodňová opatření. Pokud ano, tak si myslím, že by to mělo být okamžitě zastaveno a zrušeno, protože přece voda je naprosto přírodní živel, který by měl jít tam, kam uzná on sám. A neměl by být regulován. Vždyť to je přece také příroda. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem se přihlásil proto, abych se pokusil debatu vrátit k věci, protože jsme většinu času, která nám byla určena, nakonec strávili faktickými poznámkami v zásadě k proceduře a k tomu, jak to údajně probíhalo v zákulisí.

Tak já vás seznámím s průběhem dění podrobněji. A musím říct, že proti tomu, jak to teď vypadá na plénu jednání, hádám v obou výborech, v zákulisí, se všemi dotčenými, ať to byly ekologické organizace, starostové a další, probíhala v naprostém klidu a velmi korektně.

Rád bych odmítl poznámku pana poslance Kučery, že jde o lex Šumava. Nejde. Zmiňoval, že jde o moderní normu a já s tím souhlasím. A je to norma pro všechny národní parky. Důkazem toho je, že nahoře na galerii sedí pan ředitel Správy národního parku Podyjí, pan inženýr Rothröckl. Nikoliv ředitel Správy národního parku Šumava. Je to skutečně zákon pro všechny národní parky.

První kulatý stůl výboru pro životní prostředí se uskutečnil 4. února 2016. Trval asi šest hodin. Probírali jsme tam paragraf po paragrafu za účasti starostů ze Šumavy, ředitelů správ národních parků, řady poslanců, ekologických organizací i odborné veřejnosti. Další kulatý stůl se potom konal 10. března, kde jsme dokončili, paragraf po paragrafu, celý zákon, celou novelu. Mezitím se uskutečnil podvýbor pana poslance Kučery, kde došlo k témuž. 25. února 2016 se konal veliký seminář, který uspořádalo tady v Poslanecké sněmovně Ministerstvo životního prostředí.

Výbor pro veřejnou správu se zabýval zákonem dvakrát. Sice na hranici lhůty, která byla zákonu určena, ale po dohodě se zpravodajem jsme se myslím dopracovali k velmi kvalitnímu pozměňovacímu návrhu, se kterým můžeme nadále pracovat, stejně jako s pozměňujícím návrhem výboru pro životní prostředí. Vítám i některé návrhy, které se objevily v systému. Určitě se o nich ještě budeme bavit, byť už to asi nebude dnes.

Tolik tedy podrobněji k rozpravě, která probíhala ve výborech, zejména ve výboru pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Poslední faktickou poznámkou před pauzou, kterou avizovala Občanská demokratická strana – pan poslanec Jiří Junek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Junek: Pane předsedo, děkuji. Já samozřejmě jsem se chtěl vyjádřit až v rozpravě, ale teď už je to jedno. Pokusím se ve své faktické poznámce reagovat na své kolegy.

Já jenom na kolegu Zahradníka. Vy jste nám říkal, že se tady snažíme podsouvat něco šumavským starostům. Že jsou zlobbováni developery a že chtějí na Šumavě golfová hřiště. Že to chtějí zabetonovat. Ale on je problém v tom, že my vlastně nevíme, co oni chtějí, nebo já jsem se to aspoň nedověděl. Já jsem se v prvním čtení tady ptal, jaká je vaše představa. Na výborech jsem se ptal, jaká je představa. Já jsem se to nedozvěděl. A pak vidím jejich návrh, který podal pan poslanec Klán, to je prostě jedno, a tam vidím, že chtějí, aby se mohly prodávat státní pozemky v té kulturní zóně atd. Tak ono je to potom těžké, co si člověk má představovat nebo myslet.

Poznámka k panu poslanci Jakubčíkovi. Jako dobré, ale prosím vás, to přirovnání s těmi protipovodňovými opatřeními – jasně že v těch městech jsou, ale ta města nejsou v národních parcích. Takže to tady, prosím vás, nemíchejme dohromady.

A asi bych zmínil poslední věc, že opravdu ten zákon není lex Šumava, že komplexně řeší problematiku všech národních parků a tak je potřeba k tomu přistupovat. Samozřejmě na Šumavě těch problémů je nejvíc, je největší, tak logicky se o ní bude mluvit nejvíc, ale není to zákon o Šumavě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Junkovi a to byl dnes poslední příspěvek. Přerušuji projednávání tohoto bodu vzhledem k žádosti Občanské demokratické strany o pauzu na jednání poslaneckého klubu a zároveň přerušuji 44. schůzi Poslanecké sněmovny do zítřejší 9. hodiny ranní, kdy budeme pokračovat v této schůzi odpověďmi na písemné interpelace. Přeji vám hezký večer, milé kolegyně, milí kolegové.

(Jednání skončilo v 18.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
5. května 2016
Přítomno: poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený člene vlády, zahajuji další jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Jan Hamáček z pracovních důvodů do 13.30, paní poslankyně Markéta Adamová z osobních důvodů, pan místopředseda Jan Bartošek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jiří Běhounek z pracovních důvodů, pan poslanec Zdeněk Bezecný od 10 do 18 z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Birke z pracovních důvodů, paní poslankyně Vlasta Bohdalová z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Jana Černochová z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Fiedler z dopoledního jednání od 10 hodin bez udání důvodu, paní poslankyně Olga Havlová z pracovních důvodů, paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec David Kádner od 11 do 12.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Simeon Karamazov z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Martin Komárek do 10.30 ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Kott z odpoledního jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Věra Kovářová od 9 do 11 z pracovních důvodů, paní poslankyně Helena Langšádlová z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Novotný z pracovních důvodů, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Miroslav Opálka ze zdravotních důvodů, pan poslanec Lukáš Pleticha z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Sedláček z pracovních důvodů, paní poslankyně Marta Semelová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Bronislav Schwarz do 13 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Skalický z pracovních důvodů, pan poslanec Ladislav Šincl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek do 10 hodin bez udání důvodu, pan poslanec Karel Tureček z osobních důvodů, pan poslanec František Vácha z osobních důvodů, paní poslankyně Helena Válková z pracovních důvodů, pan poslanec Vladislav Vilímec z pracovních důvodů, pan poslanec Václav Votava z osobních důvodů, pan poslanec Jiří Zemánek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Zlatuška z důvodu zahraniční cesty.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka do 14.30 z pracovních důvodů, pan ministr Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan vicepremiér Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Dienstbier z pracovních důvodů, pan ministr Milan Chovanec do 15.30 bez udání důvodu, pan ministr Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Michaela Marksová z pracovních důvodů, pan ministr Jan Mládek z pracovních důvodů, pan ministr Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, paní ministryně Kateřina

Valachová z pracovních důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek od 11 do 14 hodin z pracovních důvodů.

Pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 3.

Dnešní jednání zahájíme bodem

230.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Pan ministr Brabec se omlouvá ze zdravotních důvodů, dorazí v 10 hodin 30 minut.

Na pořad 44. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem devět odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Na předchozích jednáních jsme byli vypořádáni se čtyřmi z nich, k projednání nám tedy zbývá pět odpovědí.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, který zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní bychom měli přistoupit k projednávání odpovědí na písemné interpelace, ale vzhledem k omluvám, které jsem přečetl, tak ani pan ministr Chovanec ani pan ministr Jurečka ani pan ministr Babiš ani pan premiér Sobotka, což je všech pět písemných interpelací, nejsou přítomni, a tudíž dle dohody grémia Sněmovny z tohoto týdne a stanoviska legislativy v případě nepřítomnosti ministra je interpelace dále přerušena do jeho přítomnosti. Proto písemné interpelace přerušuji pro nepřítomnost ministrů.

Přeji vám hezké dopoledne. Sejdeme se v 11 hodin na mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny.

Jednání této 44. schůze Poslanecké sněmovny bude pokračovat odpověďmi na ústní interpelace pana premiéra ve 14 hodin 30 minut.

(Schůze přerušena v 9.05 hodin.)

(Schůze pokračovala ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vám popřál hezké odpoledne a přivítal vás na odpoledních interpelacích, nejprve na pana premiéra, posléze na členy vlády.

231.
Ústní interpelace

Než přejdeme k první interpelaci, mám tady omluvenky. Pan poslanec Robin Böhnisch se omlouvá dnes z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek se omlouvá dnes z odpoledního jednání Poslanecké sněmovny od 14.30 bez udání důvodu. Paní poslankyně Martina Berdychová se omlouvá dnes odpoledne z osobních důvodů a pan poslanec Rostislav Vyzula se omlouvá dnes z rodinných důvodů odpoledne. Paní poslankyně Wernerová se omlouvá z odpoledního jednání z pracovních důvodů a pan poslanec Ivan Gabal se též omlouvá z odpoledního jednání do konce jednacího dne z pracovních důvodů. To byly omluvenky.

Nyní už přejdeme k první interpelaci. První interpelaci na pana premiéra přednese pan poslanec Igor Jakubčík ve věci návštěvy v Afghánistánu a v zahraničních misích. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane premiére, na konci minulého týdne jste navštívil české vojáky v Afghánistánu na základnách v Bagrámu a v Kábulu. Médiím jste sdělil, že Česká republika je i nadále ochotna Afghánistánu pomáhat. Vážený pane premiére, mohl byste nám sdělit, jaký předpokládáte další vývoj česko-afghánských vztahů v dalších dvou letech a jakou roli by v těchto vztazích mělo sehrávat přijetí readmisní dohody Afghánistánu se zeměmi Evropské unie? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Jakubčíkovi. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi tedy, abych zahájil odpovědí na první dnešní interpelaci, která se týká mé návštěvy Afghánistánu.

Já jsem Afghánistán navštívil ze tří hlavních důvodů. Tím prvním bylo, abych poděkoval přímo na místě našim vojákům, kteří v Afghánistánu slouží a odvádějí tam těžkou práci v nebezpečném prostředí. Ten druhý důvod byl, abych se sešel s prezidentem Afghánistánu a předsedou afghánské vlády, abychom spolu mluvili o tom, jak efektivní je česká rozvojová pomoc, kterou dlouhodobě Afghánistánu poskytujeme, a kam by bylo dobré, abychom ji zaměřili v příštích letech.

Třetí téma se týkalo migrace. Logicky, protože když se podíváte na evropské statistiky, když se podíváte na české statistiky, tak početně po syrských uprchlících v Evropě tou druhou, někdy třetí nejpočetnější skupinou jsou uprchlíci z Afghánistánu, kteří zejména v loňském roce přicházeli do Evropy. A po pravdě řečeno mě docela překvapilo, když jsem viděl statistiky v loňském roce. A když jsem se ptal na Ministerstvu zahraničí a Ministerstvu vnitra, jestli máme s Afghánistánem readmisní dohodu, jestli máme s touto zemí dohodu o navracení uprchlíků v situaci, kdy naši vojáci tam slouží cca patnáct let, kdy tam cca patnáct let poskytujeme rozvojovou pomoc, k mému překvapení se mi dostalo odpovědi, že s Afghánistánem

nemáme readmisní dohodu. A není to jenom případ České republiky, je to případ i celé řady evropských zemí. Myslím, že to jenom ukazuje ten fakt, jak vlastně Evropa byla nepřipravena na migrační krizi, jak Evropa byla nepřipravena na ty možné migrační tlaky. Nejde jenom o lidi, kteří by odcházeli přímo z Afghánistánu. Samozřejmě že v Íránu nebo v Pákistánu žije poměrně velké množství lidí, kteří z Afghánistánu utekli v důsledku tamní situace neustálých bojů, a tito lidé dnes z velké části také rozhodují o tom, že by se vydali do Evropy. Takže to třetí důležité téma bylo posílení spolupráce mezi českou a afghánskou vládou v oblasti právě regulace migrace.

Jestli mohu ještě využít čas, který mám k dispozici, myslím si a jsem o tom přesvědčen, rozhovory, které jsem měl se zástupci velení mise ISAF, mise NATO, které my se účastníme, tak musím říci, že velení mise ISAF výrazně oceňuje roli, kterou dneska v této misi hraje Armáda České republiky. My vlastně pomáháme v tom, co je teď nejdůležitější – zlepšit schopnosti afghánské armády. Je zřejmé, že po patnácti letech je potřeba směřovat k tomu, aby se odpovědnost za bezpečnost Afghánistánu předala tamní vládě, aby se odpovědnost předala tamní armádě, aby se jednotky zemí NATO postupně mohly z Afghánistánu stáhnout. Ale pro to je důležité, aby afghánská armáda byla dobře vycvičena, aby byla dobře vyzbrojená. A ta první část našeho působení se zaměřuje na to, abychom školili afghánské piloty vrtulníků. Školíme, cvičíme je jednak na základně v Kábulu, ale jednak je také školíme a cvičíme tady v České republice. Je to významný příspěvek České republiky k tomu, aby se zlepšily schopnosti afghánské armády.

Vedle toho působí naši lékaři v rámci polní vojenské nemocnice na letišti v Kábulu. To je druhá rovina naší pomoci a našeho angažmá. A vedle toho působí naši vojáci při ostraze vojenské základny v Bagrámu. Ta je velmi důležitá pro logistiku celé spojenecké mise ISAF v Afghánistánu. Já jsem Bagrám krátce navštívil, mluvil jsem i s velitelem základny a musím říci, že on velmi ocenil profesionální schopnosti našich vojáků, jejich výcvik, jejich disciplínu, jejich schopnost, s jakou zvládají ten těžký úkol, který oni v Bagrámu mají. Naši vojáci patří mezi ty, kdo musí opouštět základnu, vyjíždějí do okolí základny, zajišťují ostrahu širšího okolí této vojenské základny. To je samozřejmě věc, která je velmi nebezpečná, a naši vojáci to zvládají vysoce profesionálně a zvládají to také s výbornými výsledky.

Jsem rád, že hodnocení působení České republiky bylo takto pozitivní, a pevně věřím, že se nám podaří, abychom misi v Afghánistánu úspěšně dovedli do konce a aby afghánská vláda a afghánské bezpečnostní síly do budoucna zcela převzaly odpovědnost za bezpečnostní situaci v této zemi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku? Ne. Odpověď byla skutečně vyčerpávající.

Druhou interpelaci přednese pan poslanec Jiří Valenta, který pana premiéra bude interpelovat ve věci podnikání s ubytováním migrantů v České republice. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane premiére, kapacitní problémy spjaté s migrační vlnou v Německu na sklonku loňského roku až obludným způsobem narostly. Desetitisíce lidí se tam stěhovaly do kostelů či tělocvičen napříč celou zemí, na paluby lodí. Tisíce z nich hostily hangáry bývalého berlínského letiště Tempelhof a tak podobně. Němečtí architekti začali pro migranty údajně navrhovat již i celá nová města. Mohl byste sice v tomto smyslu konstatovat, že jde především o problém, ale také o svobodnou politickou vůli samotného Německa a že vy jste předsedou vlády české. Ano, měl byste samozřejmě pravdu. A tak vám jako takovému po mnoha občanských urgencích nyní pokládám zcela konkrétní otázku, a to zda je faktem, že kvůli přemíře migrantů v Německu a díky nedostatečnosti tamních kapacit jsou tito ubytováváni i na českém území v zařízeních patřících českým podnikatelským subjektům, to vše bez zájmu českých úřadů dle pochybné logiky, proč by si německý podnikatel nemohl ubytovat ve svém majetku v České republice své hosty. Myslím si však v tomto ohledu, že štědré dotace od spolkové vlády na zabezpečení uprchlíků jedněm by neměly způsobovat rozličné problémy a zvyšování bezpečnostních rizik druhým, a to dokonce na suverénním území jiného státu. A jestliže by tomu tak skutečně bylo, nepovažoval byste tento fakt za skandální? Vždyť taková praxe by byla, aspoň podle mého názoru, flagrantním porušením obhajoby národních zájmů, kterými jste i vy ústavně vázán. Věřím, že tomu tak není, ale přece jen bych si nyní já od vás vyslechl zásadní popření těchto – doufejme – poplašných zpráv a váš komentář k tomu.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Valentovi. Prosím, pane premiére, jsou to jen poplašné zprávy?

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, jenom možná ještě abych dokončil to vystoupení k Afghánistánu, protože to volně navazuje na problematiku migrace, ke které se dostáváme teď. Já jsem využil jednání s afghánskými představiteli, abych je požádal o seriózní zahájení jednání o uzavření readmisní dohody mezi ČR a Afghánistánem, s tím že bychom samozřejmě přivítali, kdyby se podařilo uzavřít návratovou dohodu mezi celou Evropskou unií a Afghánistánem. Takže my jednoznačně budeme podporovat Evropskou komisi při jednání s Afghánistánem a budeme se snažit jednat také paralelně jako Česká republika. Myslím si, že pokud takto významně přispíváme k bezpečnostní stabilizaci Afghánistánu, poskytujeme tam rozsáhlou rozvojovou pomoc, tak bychom měli také dosáhnout toho, aby tady byla návratová dohoda.

K otázce pana poslance, kterou zde položil. Především jaký máme právní rámec. Cizinec, kterému bylo vydáno pobytové oprávnění v jiném členském státě EU, může na území ČR pobývat pouze krátkodobě, resp. 90 dnů ve 180 dnech. To znamená, daný cizinec nemůže v ČR pobývat dlouhodobě bez toho, aby požádal o pobytové oprávnění dle příslušného zákona o pobytu cizinců na území ČR.

Cizinci, kterým nebylo v členském státě EU pobytové oprávnění uděleno, resp. čekají na rozhodnutí ve věci, nejsou oprávněni se volně pohybovat po území

schengenského prostoru, tedy ani pobývat na území ČR. Tohle je myslím důležité pravidlo, které by se eventuálně mohlo týkat toho případu, který zde zmiňoval pan poslanec. Ministerstvu vnitra není známo, že by v ČR byli systematicky ubytováváni cizinci, kteří mají pobytové oprávnění vydané pro Spolkovou republiku Německo. To je myslím informace, která je relevantní z pohledu ministerstva vnitra, a současně také platí, že pokud by se jednalo o cizince, kteří požádali o azyl na území Spolkové republiky Německo a čekají nyní na vyřízení příslušného azylového řízení, tak skutečně platí to, co jsem řekl. Nejsou oprávněni se volně pohybovat po území schengenského prostoru.

Ministerstvo vnitra tedy nemá žádné indicie o tom, že by k něčemu takovému docházelo. V případě, že by kdokoli měl takovéto informace, může se obrátit na cizineckou policii a cizinecká policie přirozeně může provést kontrolu dokladů a všech náležitostí, které se týkají pobytu kteréhokoli cizince na území ČR. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec nemá doplňující otázku.

Třetí interpelaci přednese pan poslanec Roman Procházka, který bude interpelovat pana premiéra ve věci platů zaměstnanců v kultuře. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, v poslední době jsem zaznamenal vaši snahu nebo prohlášení o tom, že budou navýšeny platy ve zdravotnictví a ve školství, a to asi o 10 %. Já s tím nemám problém, nicméně rád bych upozornil, že je tu ještě jedna oblast, a to je oblast kultury.

V ČR se kulturou zabývá asi 80 tisíc lidí přímo. Pokud vezmeme přímo pracovníky kulturních organizací, jde přibližně asi o 21 tisíc lidí. Průměrný plat v ČR byl v roce 2015 asi 26,5 tisíce korun. Vyhledal jsem si údaje o platech v kultuře a tady máme průměry takové: U organizací zřizovaných Ministerstvem kultury je to 23 760 korun, ale je to průměr, a u organizace, kde je průměr nejnižší, je dokonce plat 17 011 korun. U organizací zřizovaných kraji je průměr 22 103 korun a u organizací zřizovaných městy a obcemi dokonce jen 20 584 korun. Připomněl bych, že to je asi o 6 tisíc korun méně, než je celostátní průměr.

Vážený pane premiére, zajímá mě, zda tuto situaci vnímáte a jestli s tím hodláte něco dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsem přesvědčen, že problém je reálně v oblasti pracovníků, kteří působí zejména v příspěvkových organizacích Ministerstva kultury. Existuje, vláda na tu věc byla upozorněna, já osobně jsem byl na tu věc upozorněn. Tento týden, kdy jsme měli jednání se zástupci odborových organizací, které reprezentují zaměstnance ve veřejném sektoru, tak tam byla přítomna i zástupkyně příslušného svazu, který

zastupuje pracovníky mj. také v resortu kultury, a skutečně situace v oblasti platů není dobrá.

Ministr kultury Daniel Herman požaduje navýšení finančních prostředků, objemu finančních prostředků pro zlepšení odměňování pracovníků v oblasti kultury v souvislosti s jednáním o státním rozpočtu na příští rok, to znamená, tento požadavek už v tuto chvíli leží na stole. A já jsem přesvědčen, že zlepšení odměňování pracovníků v příspěvkových organizacích ministerstva kultury je oprávněné a je určitě namístě, abychom hledali možnosti, jak těmto lidem přidat.

Pokud jde o mzdová vyjednávání, ta zatím ještě ukončena nebyla. V tuto chvíli panuje v koalici shoda na tom, že pokud jde o řešení krizové situace ve zdravotnictví, měli bychom zvýšit od 1. ledna příštího roku platové tarify pro zdravotní sestry a pro lékaře. Vede se jednání o tom, jak by se měly vyvíjet platy ostatních zaměstnanců veřejného sektoru. Já navrhuji, aby se učitelům zvýšily tarifní platy rovněž o 10 % v příštím roce, a navrhuji, aby u všech dalších zaměstnanců veřejného sektoru včetně pracovníků kultury se tarifní platy v příštím roce zvýšily o 5 %. To znamená, součástí těch jednání jsou konkrétní návrhy na zvýšení platových tarifů zaměstnanců veřejného sektoru.

Domnívám se, že vláda by v této hospodářské situaci, ve které se nacházíme, kdy ekonomika roste, kdy rostou daňové příjmy státu, kdy klesá nezaměstnanost, kdy máme vyšší daňové příjmy, tak si myslím, že je zde prostor, zejména v situaci, kdy je velmi nízká inflace, abychom dali pozitivní signál k tomu, že by se platy zvýšit měly. To se týká i pracovníků kultury, ale i dalších zaměstnanců veřejného sektoru. Současně samozřejmě vláda musí zvažovat, jaké má rozpočtové možnosti, a jednotlivé resorty a ministři musí zvažovat, jaké mají rozpočtové priority z hlediska toho, jaké finanční prostředky si mohou dovolit vynaložit na posílení výdajů v této oblasti.

Myslím si, že základním rozhodnutím, které ve vládě budeme muset učinit, je otázka zvýšení platového tarifu pro zaměstnance veřejného sektoru. Chtěl bych, abychom to rozhodnutí udělali ještě předtím, než budeme definitivně schvalovat změny výdajových rámců, ještě předtím, než budeme schvalovat konvergenční program, tak aby bylo zřetelné, kolik finančních prostředků budeme moci vynaložit na zvýšení platů, a v okamžiku, kdy vláda učiní rozhodnutí o zvýšení platového tarifu, tak by podle mého názoru měl ministr kultury udělat úvahu, co to konkrétně bude znamenat pro jednotlivé zaměstnance v jeho resortu, a měl by eventuálně vládu seznámit s tím, jaký to bude mít dopad na rozpočet Ministerstva kultury.

Situace bohužel, která tam je dnes, je charakteristická tím, že řada zaměstnanců je dlouhodobě pouze na holém tarifu, tzn., že vlastně pro to, aby vůbec organizace, zřizované Ministerstvem kultury byly schopné garantovat zákonný tarif, používají vlastně prostředky, které by měly být běžně použity spíše na nadtarifní složky, tak je požívají pro to, aby profinancovaly tarifní plat. Řada zaměstnanců je na holém tarifu. Čili pak je to otázka ještě úvahy ministra kultury, jestli bude chtít nějaké finanční prostředky na to, aby se tato situace zlepšila. Jsme v procesu přípravy státního rozpočtu na příští rok, jsou tady určité otevřené možnosti na zlepšení odměňování

pracovníků a týká se to podle mého názoru i pracovníků v resortu Ministerstva kultury.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za odpověď. Jsem rád, že to takto vnímáte. Samozřejmě jakákoli složka navíc nad tarif určitě motivuje zaměstnance k tomu, aby se daleko více snažili, a to té kultuře může jen pomoci. Samozřejmě platy v kultuře nejsou jediný problém. Připomněl bych programové prohlášení vlády, kde je závazek výdajů na kulturní služby ve výši 1 % výdajů státního rozpočtu, a my zatím reálně, pokud odečteme výdaje na církve, dosahujeme nějakých 0,6 až 0,7 %. Takže bych rád, kdybyste se tou kulturou skutečně hodně zabýval, protože to řešíme při každém schvalování rozpočtu, kdy máme málo peněz na památky, málo peněz na živé umění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane premiére, o vaši doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já už budu velmi stručný. Za prvé si myslím, že není úplně šťastný nápad, a mluvil jsem o tom s ministrem kultury, když nastupoval do resortu, že není úplně šťastný nápad, že vlastně ty finanční prostředky, které jsou určeny na financování církví a souvisí i s finančním narovnáním v rámci církevních restitucí, jsou součástí kapitoly Ministerstva kultury, protože to strašně zkresluje situaci v resortu jako takovém, že v okamžiku, kdy třeba teď v rámci toho narovnání se ty finanční platby zvyšují, tak to fakticky zvyšuje objem prostředků, které procházejí přes rozpočet Ministerstva kultury, aniž by to samozřejmě přímo ovlivňovalo ty priority, které vláda ve své kulturní politice má. Takže já bych pokládal z dlouhodobého hlediska za lepší, kdyby se výdaje spojené s financování církví, s financováním řešení církevních restitucí vyňaly z kapitoly Ministerstva kultury a byly třeba financovány v rámci všeobecné pokladní správy nebo nějaké jiné takovéto neutrální kapitoly státního rozpočtu a nezkreslovaly objem výdajů na kultuře.

Jinak čistě matematicky a účetně předloni byly výdaje Ministerstva kultury 10,42 miliardy, loni to bylo 10,9 miliardy a letos by ty výdaje měly činit 11,7 miliardy korun. To znamená, dochází k nominálnímu nárůstu výdajů v rámci kapitoly Ministerstva kultury, ale je to podle mého názoru zkresleno i těmi výdaji, které jsou používány na financování církví.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za odpověď. Přikročíme k další interpelaci. Pan poslanec Petr Bendl bude interpelovat pana premiéra ve věci arbitráže Českých drah a Škody Transportation. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Pane premiére, jistě víte, že České dráhy v závěru loňského roku prohrály arbitrážní soud se společností Škoda Transportation a tento arbitrážní soud, a nechci hodnotit to jeho rozhodnutí, uložil Českým dráhám zaplatit Škodě Transportation částku 1,2 miliardy korun. Nato to komentovali někteří vaši ministři. Například ministr Ťok prohlásil – a cituji: "Je to skandální rozhodnutí, ocitli jsme se v situaci, kdy v přímém přenosu dochází k tunelování Českých drah." První místopředseda vlády Andrej Babiš k tomu říká: "Škoda Transportation má podle Rozhodčího soudu dostat 760 milionů korun za to, že dodala lokomotivy o pět let později, než měla. To si asi dělají srandu." Přesto v dubnu letošního roku České dráhy zaplatily tuto částku Škodě Transportation, ale mezitím vyšlo najevo – server Neovlivní.cz zveřejnil informaci, že došlo ke schůzce mezi šéfem poslaneckého klubu hnutí ANO panem Faltýnkem, poslancem za hnutí ANO panem Volným a předsedou dozorčí rady Českých drah a bývalým manažerem Agrofertu Milanem Ferancem a generálním ředitelem Škody Transportation, a to v únoru letošního roku, což nápadně spíše připomíná situaci, že České dráhy neřídí vláda ani Ministerstvo dopravy, nýbrž někdo úplně jiný.

Proto se vás chci zeptat, pane premiére, zda jste měl informace o této situaci (upozornění na čas), co se od té doby změnilo, že nakonec došlo k zaplacení, a kdo tedy řídí České dráhy. Vláda, ministr, nebo někdo jiný?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, samozřejmě vláda může vykonávat a vykonává svá práva prostřednictvím konstrukce, která je stanovena příslušnými zákony. To znamená, je zde řídicí výbor Českých drah, jehož členy jmenuje a odvolává vláda. V tomto řídicím výboru Českých drah jsou zastoupeni příslušní zástupci jednotlivých ministerstev, kteří jsou tam těmito ministerstvy nominováni. To znamená, vliv vlády a vliv státu na působení Českých drah je uplatňován skrze zástupce jednotlivých resortů v řídicím výboru Českých drah. Současně je také uplatňován skrze zástupce v dozorčí radě Českých drah. Tyto zástupce nominuje právě tento řídicí výbor.

Pokud jde o spor, který zde byl popsán, tak chci jenom říci na úvod velmi stručně, že České dráhy si u Škody Transportation objednaly 20 lokomotiv řady 380, lokomotivy měl železniční dopravce převzít v roce 2009, první lokomotivy obdržel až v roce 2013. To znamená, to je počátek toho sporu, ke kterému došlo. Dnes ta situace je taková, že na základě výroku arbitráže koncem roku 2015 České dráhy podaly žalobu u obecného soudu a rovněž podaly trestní oznámení pro okolnosti, jež provázely vydání rozhodčího nálezu. V žalobě České dráhy žádají zrušení rozhodčího nálezu v plném rozsahu. Soud si vyžádal podklady od žalobce. Zatím podle mých informací v této věci nebylo nařízeno jednání. V případě, že by České dráhy s tímto svým návrhem uspěly, tedy v případě zrušení rozhodčího nálezu, se celý spor vrací na začátek, to znamená, znovu k Rozhodčímu soudu. Jinak také platí, že ministr dopravy

se rozhodl podat podnět k Evropské komisi na přezkoumání, jestli rozhodčí nález není v rozporu s veřejnou podporou.

Ten hlavní důvod, který vedl orgány Českých drah k zaplacení částky cca 460 milionů korun, především tím hlavním důvodem byla tedy existence pravomocného rozhodnutí Rozhodčího soudu. České dráhy byly opakovaně vyzvány k platbě a hrozily úroky z prodlení s dalšími škodami. Jednání o smírném řešení skončila neúspěšně. Škoda Transportation odmítla návrh Českých drah. To znamená, České dráhy po posouzení celkové situace se rozhodly k tomu, že tuto částku zaplatí. Nicméně pokračuje spor, který jsem zde popsal a který se týká otázky příslušného rozhodčího nálezu a budeme si muset počkat na výsledek rozhodování soudu o těchto návrzích, které předložily České dráhy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Doplňující otázka pana poslance. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Nicméně, pane premiére, musíte uznat, že po takto silných slovech místopředsedy vlády Babiše a ministra Ťoka, kde mluví o skandální situaci, o tom, že došlo k něčemu, co je téměř řeknu nezákonné apod., a mezitím se sejde zcela mimo oficiální sál skupina lidí, kteří nepředstavují vlastní řízení Českých drah, přesto předseda dozorčí rady, bývalý člen nebo manažer Agrofertu, vedení poslaneckého klubu ANO, zkrátka lidé, kteří nemají přímo co do činění s celou touto kauzou, a najednou dojde k zaplacení celé této miliardové částky, tak to prostě není standardní postup a očekávám od vás, pane premiére, že jej odsoudíte a že přijmete opatření, aby se takovéto věci neděly, neboť v případě Českých drah zcela určitě můžete jako premiér dosáhnout na výměnu například členů dozorčí rady apod.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane premiére o vaši doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já teď skutečně nechci spekulovat na základě článku, který se objevil na Neovlivní.cz. Já nevím, jestli ten článek je pravdivý, do jaké míry se skutečně zakládá na skutečnosti, jestli ti lidé, o kterých se mluví, se skutečně sešli v nějakém tom aranžmá, které je tam popisováno. To, z čeho musím vycházet, jsou relevantní důvody, které popsalo Ministerstvo dopravy na základě stanoviska vedení Českých drah. To znamená, České dráhy uvedly konkrétní důvody, které je vedly k tomu, že se rozhodly zaplatit částku 760 milionů korun ve snaze minimalizovat potenciální další škody, které by mohly vzniknout pro České dráhy, pokud by se rozhodovaly a rozhodly dále tuto finanční částku neplatit.

Já pokládám za logické, jestliže České dráhy shledaly argumenty pro napadení rozhodnutí Rozhodčího soudu, tak pokládám za logické, že se České dráhy obrátily na soud. A jenom nezávislý soud může posoudit, zdali ty argumenty, které České dráhy proti tomu rozhodčímu nálezu uplatňují, jsou relevantní, nebo zda relevantní nejsou. A tady budeme muset počkat na rozhodnutí nezávislého soudu o těch

žalobách, které k obecnému soudu České dráhy koncem roku 2015 podaly. Předpokládám, že žádné spekulace, žádná schůzka nemůže zpochybnit tento postup, který se rozhodly České dráhy a jejich statutární orgány zvolit.

Nepochybně vláda se bude prostřednictvím řídicího výboru Českých drah i prostřednictvím dozorčí rady zajímat o to, jak pokračuje vývoj tohoto sporu. Určitě máme zájem na tom, aby celá věc měla minimalizovaný negativní dopad na hospodaření a fungování Českých drah.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Pátou interpelaci přednese pan poslanec Tomio Okamura, který pana premiéra bude interpelovat ve věci migrantů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Pane premiére, mám na vás obligátní a staronové otázky, na které od vaší vlády, pane premiére, stále nedostávám relevantní odpovědi. Za prvé, kolik migrantů hodláte letos přivézt do České republiky a kolik příští rok? Prosím uveďte konkrétní číslo. Na základě vaší poslední odpovědi z prvního března letošního roku jste mi napsal, že do poloviny roku 2017 kývla vaše vláda na trvalé přijetí 3 091 migrantů z arabských či afrických zemí, z toho vaše vláda dokonce 1 500 osob odsouhlasila dobrovolně a zbytek jsou kvóty Evropské unie. Jednáte zcela proti vůli občanů České republiky.

Druhá otázka. Kolik peněz celkem na jejich přesídlení, usazení a integraci do naší země hodláte sebrat českým občanům? Prosím, uveďte aspoň přibližné konkrétní číslo. Slyšel jsem v tuto chvíli, že náklady činí více než 4 mld. korun. Jestli je toto číslo nepřesné, prosím, pane premiére, opravte mě.

Za třetí. Proč jste si vybral platit za cizí migranty, kteří nezákonně pronikli na území Evropské unie, místo našich vlastních českých potřebných občanů?

Za čtvrté. Která konkrétní města a obce, pane premiére, budou muset migranty hostit? Uveďte konkrétní názvy měst a obcí, aby naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, mohlo pomoci občanům těchto obcí bránit se proti těmto krokům vaší vlády. Jak víte, kapacita stávajících migračních center na vaší vládou odsouhlasené tisíce migrantů nestačí. Proto uveďte konkrétně, kam je budete umisťovat.

Za páté se vás ptám, kdo vám dal mandát rozdávat naši zemi proti vůli skutečných majitelů této země, tedy českých občanů. Ve volbách jste o ničem takovém nehovořili, že budete přijímat nezákonné migranty, kteří pronikli do Evropské unie, a naopak jste ještě vloni situaci bagatelizovali.

Závěrem chci zdůraznit, že naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, prosazuje od počátku jako jediná strana v Parlamentu nulovou toleranci nezákonné migraci do Evropské unie a do České republiky a samozřejmě také nulovou toleranci migraci jakýchkoli lidí islámského vyznání. A prosím, pane premiére o zcela konkrétní odpovědi na jednotlivé otázky a alespoň přibližná čísla.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, já chci především odmítnout naprosté nesmysly o tom, že vláda zapomíná na naše vlastní občany a upřednostňujeme před našimi vlastními občany výdaje na uprchlíky. To je přece naprostý nesmysl. Když se podíváte na politiku naší vlády, tak je přece zřejmé, že výrazně posilujeme výdaje, které směřují do oblasti sociální politiky. Posilujeme výdaje, které směřují do oblasti rodinné politiky. Zvyšujeme valorizaci penzí. Jenom tento týden tady prošel návrh vlády, to byl návrh vlády, nikoho jiného, na to, aby vláda mohla valorizovat penze až o 2,7 %. Prošel tady návrh vlády na to, aby horníci z hlubinných dolů mohli odcházet do důchodu dříve. Prošel tady návrh vlády, aby se výrazně snižovalo daňové zatížení rodin s dětmi, které bude pokračovat, to snížení daňového zatížení, i příští rok. Prošel tady návrh vlády na to, abychom zvýšili o 10 % příspěvek na péči, který dostávají lidé, kteří jsou závislí na pomoci někoho jiného. Příspěvek na péči se zvýší o 10 % od srpna letošního roku. Rozhodli jsme se v koalici a připravujeme návrh na to, aby se zvýšily platy zdravotních sester, platy lékařů o 10 %. Chceme, aby se i další platy zaměstnanců veřejného sektoru včetně hasičů, policistů nebo třeba lidí, kteří dělají v kultuře, v sociálních službách, navyšovaly. Zvýšili jsme výdaje na sociální služby v loňském roce i v letošním roce. Čili rozhodně vláda uplatňuje takové priority, které směřují ke zlepšení sociální situace občanů v České republice.

Za druhé. Podílíme se na řešení migrační krize v Evropě. Dohoda mezi Evropskou unií a Tureckem vedla k výraznému snížení počtu uprchlíků, kteří se dneska snaží dostat z Turecka do Řecka. Vedla k tomu, že se konečně ve větším počtu začali vracet uprchlíci z Řecka do Turecka a z Řecka do dalších zemí, které hraničí s Evropskou unií. To znamená, ta dohoda, kterou jsme udělali, to, že jsme podpořili uzavření Balkánu, to, že naši policisté pomáhají v Makedonii a další země V4 pomáhají v Makedonii, zastavilo tu hlavní migrační trasu, která ještě loni směřovala do střední Evropy.

Čili za prvé, naprostou většinu finančních prostředků věnujeme na zlepšení situace a životní úrovně občanů v České republice. Za druhé, podporujeme v Evropě taková opatření, která už mají reálné výsledky a vedla ke snížení migračního tlaku směrem do středu Evropy.

A za třetí – jaká je reálná situace v České republice? Od 1. do 15. dubna letošního roku bylo v České republice evidováno celkem 82 žádostí o mezinárodní ochranu. Nejvíce žádostí o mezinárodní ochranu podali tradičně státní příslušníci Ukrajiny v počtu 31 žádostí. Druhý nejvyšší počet podaných žádostí byl zaznamenán u státních příslušníků Iráku, kteří podali 19 žádostí. Tyto žádosti souvisí s programem repatriace křesťanských uprchlíků z Iráku do České republiky. Třetí skupina byli příslušníci Ruské federace a čtvrtá, nejpočetnější skupina byli lidé z Kuby. To bylo pět žádostí, které přišly z Kuby o mezinárodní ochranu tady v České republice. Jinak musím říci, že v tomto termínu od 1. do 15. dubna bylo zjištěno 11 případů tranzitní nelegální migrace.

Ta čísla myslím jasně ukazují, že v České republice nezažíváme v letošním roce žádný dramatický migrační tlak. Ta čísla odpovídají realitě z předcházejících let. Většina žadatelů o azyl tady v České republice nepochází z regionu Blízkého východu, ale pochází z jiných zemí. A největší počet těchto žadatelů i nadále pochází z Ukrajiny a pochází z Ruska.

Kapacity zařízení Ministerstva vnitra dostačují současné migrační situaci, ve které se Česká republika nachází, a já jsem přesvědčený o tom, že i díky aktivnímu přístupu V4, České republiky v rámci řešení migrační krize budeme schopni tuto situaci zvládnout. A platí, že Česká republika je schopna pomáhat v rámci svých možností, ale pomáháme lidem, kteří jsou bezpečnostně prověřeni, a pomáháme lidem, kteří jsou skuteční váleční uprchlíci a tuto pomoc potřebují.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím o doplňující otázku pana poslance. Prosím, pane poslanče, vaše minuta.

Poslanec Tomio Okamura: Pane premiére, to je neuvěřitelné! Já o voze a vy o koze. Já jsem se ptal na 3 091 imigrantů z afrických a arabských zemí, které vaše vláda odsouhlasila do České republiky, a své závazky musí Česká republika na základě vašeho rozhodnutí naplnit do poloviny roku 2017. Je to dopis od vás z 1. března. A vy odpovídáte úplně na něco jiného? To snad vůbec není možné. Já nevím, jestli se špatně slyšíme, ale vy odpovídáte na Ukrajince, odpovídáte na Rusy, ale neodpovídáte na to, na co se ptám.

Takže jediné čisté řešení z mé strany je, abyste nabídl svou rezignaci, abyste rezignoval, abyste podal demisi, a nové volby spojené s referendem o přijímání migrantů, které vy jste odsouhlasili. Řešením situace je také referendum o vystoupení z Evropské unie a následné vystoupení z Evropské unie. Návrh na referendum o vystoupení České republiky z EU jsme již za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, tady čtyřikrát podali včetně petice, kterou podepsalo více než 100 tisíc občanů, a vy jste vše zamítli. Takže proč odmítáte, aby se občané sami rozhodli o své budoucnosti ve své zemi a s kým tady budou žít? A odpovězte prosím na ty moje otázky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já jsem, po pravdě řečeno, zklamán z toho vystoupení pana poslance. A on mě zklame pokaždé, když tady vystupuje k migraci v Poslanecké sněmovně, protože já jsem ho ještě nikdy neslyšel, že by navrhl nějaké reálné konkrétní řešení, že by předložil nějaký konkrétní návrh, něco, co by nám tady reálně v České republice pomohlo. Nic takového jsem nezaznamenal.

Já chci občany ujistit o tom, že to řešení je za hranicemi Evropské unie. Je v dohodě v Sýrii, v ukončení války v Sýrii. Jestliže před válkou v Sýrii uteklo několik milionů lidí za hranice Sýrie, jsou dneska v Turecku, v Jordánsku, tak je potřeba, aby ti lidé měli možnost se vrátit, je potřeba jim dát perspektivu. Cílem je ukončit válku

v Sýrii. Cílem je a reálným řešením je porazit Islámský stát, tak aby se uklidnila situace v Iráku. Řešením je stabilizovat situaci v Afghánistánu, začít tam politické dohody mezi vládou a Talibanem, to jsou reálná řešení. A vedle toho je potřeba posílit ochranu vnější hranice Evropské unie. Jasně se ukázalo, tím, co jsme navrhovali a prosadili, že se zavřela balkánská trasa, že se začaly hlídat hranice mezi Makedonií a Řeckem, tak to mělo své konkrétní výsledky, protože se zpomalil a zastavil migrační tlak do Evropy. To je přece jasné. To znamená, musíme dosáhnout toho, aby zmizela ta ohniska, která dneska migraci vyvolávají, musíme posílit ochranu vnějších hranic. A samozřejmě musíme pomáhat lidem, kteří tu pomoc potřebují, utíkají před válkou, přišli o všechno, ale musíme také trvat na zajištění bezpečnosti pro naše občany. A jestliže Česká republika pomáhá konkrétním uprchlíkům ze Sýrie, tak jsou to vždycky lidé, kteří projdou bezpečnostními prověrkami. To je věc, na které nám velmi záleží. Nikdo nepřijde do České republiky v rámci jakékoli pomoci bez toho, aniž by došlo k bezpečnostní prověrce, aniž by byla jasně ověřena jeho identita, a nemohlo dojít k nějakému zvýšení bezpečnostního rizika pro naše občany.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za odpověď. Šestou interpelaci přednese paní poslankyně Miroslava Němcová, která pana premiéra bude interpelovat ve věci nepřítomnosti členů vlády. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo vlády, vážené dámy a pánové, už je to takový evergreen, kdy otázka na přítomnost členů vlády, ať už na jednání řádném sněmovním, anebo na bodu, který se jmenuje interpelace, ať už ústní, nebo písemné, tak padá a padá prostě do prázdna.

Pan premiér už tuto otázku slyšel od řady mých kolegů několikrát. Vždycky řekl, že své kolegy ve vládě, tedy ty, v jehož týmu, v jehož čele pan předseda vlády stojí, že je požádá, aby se práce ve Sněmovně zúčastňovali, a k ničemu to nevede. Dnes dopoledne měly být podle pravidelného, podle zákona o jednacím řádu měly být písemné odpovědi na písemné interpelace, byly předloženy čtyři, ani jeden z interpelovaných tady nebyl, takže dvě hodiny, od devíti do jedenácti, se nekonalo nic. Teď jsou tedy odpovědi na ústní interpelace, z ministrů je jich omluvených, tak jak jsem se ptala před přestávkou, tak jich bylo omluvených osm, to znamená, že z těch třiceti položených ústních interpelací na členy vlády více než polovina nebude moci býti zodpovězena.

Já se chci zeptat pana předsedy vlády, jestli si fakt myslí, že tohle dává nějaký smysl, že takhle mají vypadat interpelace, že může za této situace opozice plnit svou kontrolní roli nebo i koaliční poslanci dostávat odpovědi na otázky, které je zajímají a nebo k nimž jsou vyzváni ze svého volebního obvodu. Děkuji za zodpovězení této otázky. Ale ta odpověď asi je snadnější než zjednání nápravy. Ale od toho jste, pane předsedo vlády, předsedou vlády, a já vás tedy žádám, abyste tu nápravu zjednal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane premiére. Zjednáte nápravu?

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Tak děkuji. Já jsem tedy na základě podnětů, které jsem zaznamenal ze strany opozičních poslanců, vážené poslankyně, vážení poslanci, a patří mezi ně i paní poslankyně Němcová, nechal zpracovat statistiku, přehled účasti členů vlády na těchto interpelacích, které vždycky následují ve čtvrtek, když zasedá schůze Sněmovny, po otázkách na předsedu vlády. Ta tabulka byla zveřejněna, já jsem ji rozeslal do připomínkového řízení, tak aby se k ní všichni členové vlády mohli vyjádřit, a jakmile budu mít vyjádření všech členů vlády, tak to dám na jednání vlády. Bude to součástí programu vlády a budu chtít s ministry mluvit o jejich účasti. U některých je skutečně bídná. Ale já myslím, že je zbytečné, abych tady tu tabulku četl, ona skutečně byla zveřejněna a bude předmětem jednání vlády.

Já si myslím, že každý člen vlády si může zorganizovat svůj program tak, aby tady ve čtvrtek být mohl. Je samozřejmě zbytečné, aby tady členové vlády seděli v okamžiku, kdy na ně žádné interpelace nejsou, ale v okamžiku, kdy se dozvíme, že interpelace jsou, tak si myslím, že by člen vlády měl mít schopnost se ve čtvrtek, když je schůze, tohoto jednání účastnit. Mohou být vážné důvody. Mezi ty vážné důvody já počítám nemoc, mezi ty vážné důvody počítám jednání orgánů, kde je ministr nezastupitelný, tzn. třeba Evropská rada, kde se ministr nemůže nechat zastoupit, nebo jednání, kde musí být on osobně přítomen, ale myslím, že v těchto konkrétních případech je možné se z jednání Poslanecké sněmovny omluvit.

Takže budu usilovat o to, aby se účast ministrů zlepšila. Prvním krokem k tomu je právě ona zpracovaná statistika, která bude veřejně projednávána, bude projednávána na vládě. Každý občan má možnost se s touto statistikou seznámit, to není žádný tajný dokument, a předpokládám, že i tahle veřejná diskuse by mohla sloužit jako užitečná motivace pro členy vlády, aby se ústních interpelací tady v Poslanecké sněmovně účastnili. Takže určitě bude to téma jednání vlády a budeme o tom s kolegy tady na úrovni vládní koalice hovořit tak, aby se ta situace o něco zlepšila.

Jinak samozřejmě chci ocenit ministry, kteří mají dobrou účast, jako je třeba ministr Herman, ministr Brabec, Ťok, Zaorálek, Marksová, Dienstbier, kteří patří k těm, kteří se účastnili těchto interpelací ve větším procentu, tzn. byli tady přítomni na více než 63 % interpelací.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane premiére. Prosím, paní poslankyně, vaše doplňující otázka.

Poslankyně Miroslava Němcová: Já souhlasím s tím, vážený pane premiére, že není potřeba, abyste tady tu tabulku četl, všichni jsme ji viděli a myslím, že ji viděla i veřejnost i novináři. Souhlasím s vámi také v tom, že existují vážné důvody, pro které jsou členové vlády řádně omluveni. Jsou to ty důvody, které vy jste zmínil, a určitě z tohoto důvodu bychom jejich neúčast nenapadali. Ovšem domnívám se, že vy sám nejdete dobrým příkladem. Ne tím, že byste nebyl na interpelacích, to bych nechtěla říci, ale ve chvíli, kdy Sněmovna přijme např. usnesení, které jsme přijímali k migrační krizi, tak vy sám jste řekl hned v závěru poté, kde jsme přijali usnesení např. o tom, že nechceme, aby tureckým občanům byl poskytnut bezvízový styk, tak vy jste hned poté, co Sněmovna většinově toto usnesení přijala, řekl, že prostě to není

stanovisko vlády, a mávl jste nad tím rukou. Čili tímto svým příkladem dáváte členům vlády najevo, že si až tak s našimi názory nemusí trápit hlavu. A když si vzpomenu na včerejšek, kdy první místopředseda vlády raději dělá kampaň (předsedající upozorňuje na čas) a vy také nezjednáte nápravu a necháte ho, aby jezdil po kampani a neplnil si své pracovní povinnosti ve Sněmovně, tak to též dobrým příkladem není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane premiére, o vaši doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych skutečně chtěl požádat o to, abychom když mluvíme o otázce liberalizace vízového režimu s Tureckem, věděli, o čem mluvíme, a popisovali to správnými pojmy. Nejde o absolutně bezvízový styk s Tureckem. Jde o to, že vůči občanům Turecka, kteří budou disponovat biometrickými doklady, které budou splňovat parametry Evropské unie, tak budou vůči nim zrušena krátkodobá schengenská víza, tzn. budou zde moci pobývat, nejvýše ale na dobu 90 dnů, bez toho, aniž by museli žádat o vízum do České republiky nebo do některé jiné země Evropské unie. Čili nejde o zrušení vízové povinnosti, jde o liberalizaci vízové povinnosti a týká se pobytu v rámci schengenského prostoru na dobu nejvýše 90 dnů. Čili o tom se jednalo s Tureckem a o tom se jedná s Tureckem.

Turecko zatím ještě nesplnilo všechny podmínky, které by splnit mělo, čili podle mého názoru stanovisko Evropské komise, která říká, že Turecku bude poskytnuta tato liberalizace vízového režimu, je předčasné. Je potřeba počkat na to, až Turecko reálně splní všechny podmínky, které si liberalizace vízového režimu vyžaduje. A samozřejmě my chceme, aby v těchto dohodách do budoucna byla vždycky také doložka, že bude možné pozastavit tuto liberalizaci v případě, že pro to budou důležité bezpečnostní nebo migrační důvody. A mimo jiné součástí té dohody je také jasná readmise, pokud jde o navracení uprchlíků z Evropy do Turecka. Musí tady jasně fungovat možnost navracet uprchlíky z Řecka, z Bulharska a z dalších zemí do Turecka a to musí být nutně součást této dohody.

A jenom chci pro pořádek také připomenout, že ono usnesení Poslanecké sněmovny bylo přijato až ex post. Bylo přijalo ex post, poté, kdy Evropská rada přijala závěr. To usnesení vy jste nepřijali před jednáním Evropské rady. Vy jste ho přijali až ex post (upozornění na čas), čili nemohlo být zohledněno ve vystupování České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Sedmou interpelaci přednese paní poslankyně Dana Váhalová, která bude interpelovat pana premiéra ve věci aktuální situace v OKD. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane premiére, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane premiére, situace v OKD je velmi vážná. Jsou ohroženy tisíce pracovních míst. Probíhá řada jednání. Řada jich ještě probíhat

bude a v tisku probíhá řada informací. Dle vašich slov je vláda připravena zaměstnancům OKD pomoci. Připravila a dále připravuje několik konkrétních opatření, která by měla pomoci zaměstnancům OKD a potažmo celému regionu. Jedná se o předčasných odchodech do důchodu pro horníky. Dále návrh speciálního sociálního programu, který by měl pomoci propouštěným zaměstnancům. Nejlepší řešení pro udržení sociálního smíru v regionu je zajištění co nejdelšího pokračování těžby co největší části OKD tak, aby byla co nejdéle udržena zaměstnanost.

V kontextu dnešního ranního jednání bych se vás chtěla zeptat, jaká je aktuální situace kolem insolvence OKD a šance, že bude pokračovat těžba co největší části OKD. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já chci především poděkovat ještě jednou Poslanecké sněmovně, protože včera se povedla myslím velmi důležitá věc. Včera Poslanecká sněmovna schválila zákon, který umožní odejít předčasně do důchodu horníkům, kteří odfárali alespoň patnáct let v hlubinném dole. To se samozřejmě netýká jenom lidí, kteří pracují v OKD. Týká se to i třeba horníků na Dolní Rožínce, kteří kopali uran, ale je to myslím velmi důležitý signál. Horníci, kteří za sebou mají patnáct let v hlubinném dole, budou moci odejít do důchodu o sedm let dříve. Když jsme se dívali na statistiky, tak to znamená, že už příští rok bude moci předčasně odejít do důchodu 670 hlubinných horníků a do roku 2018, tzn. příští rok a přespříští rok, bude moci odejít do předčasného důchodu více než tisíc hlubinných horníků. To samozřejmě výrazně snižuje to sociální napětí, které v tuto chvíli existuje kolem možného úpadku OKD. Čili to je první důležité rozhodnutí. Děkuji za to Poslanecké sněmovně.

Vláda přirozeně situaci kolem OKD velmi pozorně sleduje. Čekáme teď na rozhodnutí soudu, protože uvidíme, jaký bude následný režim této společnosti poté, kdy management sám na sebe podal insolvenční návrh. A připravujeme konkrétní kroky. První z nich po předčasných odchodech do důchodu je sociální program, sociální příspěvek, který připravuje Ministerstvo průmyslu. Navazujeme na obdobné programy, které fungují v jiných zemích Evropské unie, včetně Slovenska. V těchto zemích v souvislosti s tím, že postupně zavírali hlubinné doly, tak zaváděli příspěvky, které poskytovali zaměstnancům, kteří museli z důvodu uzavírky dolů z jednotlivých firem odejít. A my chceme, aby takovýto sociální program fungoval i pro zaměstnance OKD, pokud budou muset ze společnosti v příštích letech odejít. Čili to je první materiál, který připravil ministr průmyslu a obchodu a bude předložen příští týden na jednání vlády.

Další důležitá věc se týká aktivní politiky zaměstnanosti. Příští týden bude ministryně Marksová informovat vládu o tom, jak se daří jednat se zaměstnavateli zejména v Moravskoslezském kraji. Máme připravený příspěvek na dojíždění do práce, o který budou moci požádat nezaměstnaní v Moravskoslezském kraji. Máme připravená jednání s firmami, které nabízejí několik set volných pracovních míst.

Chci zmínit nabídku ze strany automobilového průmyslu, který oslovil vládu a nabízí zhruba tisíc volných pracovních míst. Tady jsme připraveni v rámci aktivní politiky zaměstnanosti zaplatit rekvalifikace, tak aby tato místa mohla být využita i pro uvolňované pracovníky z OKD.

Je zde šance zaměstnat lidi v průmyslové zóně v Mošnově, kde by se postupně měl uvádět do provozu nový výrobní závod firmy Hyundai Mobis rovněž v rámci automobilového průmyslu. Takže chceme aktivně podpořit nabídky firem, které dneska přichází, a rádi bychom pomohli, zejména pokud jde o rekvalifikaci a zejména pokud jde o otázku podpory dojíždění do zaměstnání. To je další důležitá aktivita, kterou chceme dělat.

Pozvali jsme také šéfa báňského úřadu na příští týden na jednání vlády. Chceme od něj slyšet přesné informace o tom, jak bude báňský úřad dohlížet na zajištění bezpečnosti v OKD, na zajištění v dolech, protože prioritou je, aby tady byla maximálně zajištěna bezpečnost, bezpečný provoz. A samozřejmě budeme dohlížet také na to, aby byly plněny všechny zákonné parametry z hlediska dalšího provozu OKD.

To, co pokládám za důležité, je, aby firma byla schopna plnit své závazky vůči svým zaměstnancům, tzn. aby jim byla schopna vyplácet mzdy, aby jim byla schopna vyplácet eventuálně odstupné, pokud tito zaměstnanci budou muset z firmy odejít. A určitě vláda má silný zájem na tom, aby OKD zůstalo v provozu, aby pokračovala těžba, protože to by nám samozřejmě umožnilo rozložit ten tlak na trh práce v Moravskoslezském kraji do delšího období. Takže i v tomto smyslu je vláda připravena jednat s těmi, kdo budou nyní v této firmě rozhodovat. Ale musíme nejprve vyčkat na posouzení návrhu, který předložil management, a musíme vyčkat na rozhodnutí soudu.

Tolik tedy velmi stručně k těmto opatřením. Jinak platí, že zítra ministr průmyslu a ministryně práce by měli navštívit Moravskoslezský kraj a budou pokračovat v jednáních tak, aby vláda rozhodovala příští středu plně informovaně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Paní poslankyně nemá doplňující otázku. Přejdeme k osmé interpelaci. Pan poslanec Václav Klučka bude interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci programových priorit na státní rozpočet 2017. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Velmi pěkně děkuji, pane místopředsedo. Dvacet sekund, jenom něco ještě k rozpravě, která tady probíhala včera na začátku odpoledního zasedání, kdy jsme byli jako koaliční poslanci napomenuti za to, že si dovolujeme interpelovat i pana premiéra. Já chci pouze na základě této rozpravy sdělit, že my máme stejná práva jako poslanci opoziční a budeme jich využívat. Dnes bylo podáno 37 přihlášek na premiéra, z toho je 24 opozičních a 13 koaličních. Já myslím, že je to spravedlivé.

Pokud jde o moji otázku, kterou, pane premiére, chci na vás vznést. Za chviličku uplyne polovina roku 2016. Koncem září je vláda povinna předložit rozpočet na rok 2017. Myslím si, že všechny občany v tomto státě zajímá, jaké jsou tedy priority

vlády pro příští rok. Jak je to se střednědobým plánováním? Platí ten plán, který byl postaven při projednávání rozpočtu na rok 2016, nebo jsou určité změny vzhledem k ekonomickému rozvoji českého státu? Já bych vás velmi poprosil, abyste tohleto sdělil českým občanům, abychom věděli, s čím můžeme v roce 2017 počítat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane premiére, s čím můžeme v roce 2017 počítat?

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, možná k tomu, co říkal pan poslanec Klučka na začátku své interpelace. Já myslím, že i v minulých volebních obdobích podávali interpelace všichni poslanci, ať už patřili do vládního, nebo opozičního tábora. Ono to v minulosti bylo trošku komplikovanější tím, že se velmi často vládní strany rozpadaly, vládní většiny se měnily, takže pak to nebylo úplně tak zřetelné, kdo kam vlastně patří. Zejména v minulém volebním období, v samém závěru fungování Nečasovy vlády, která se drolila velmi intenzivním způsobem. Takže já myslím, že to je naprosto přirozené a nelze asi upírat právo podat interpelace kterémukoliv členovi či člence Poslanecké sněmovny.

Začal bych možná tím, v jaké situaci připravujeme rozpočet na příští rok. Připravujeme ho v situaci, kdy máme za sebou rok 2015, který dopadl velmi dobře. Dopadl velmi dobře z hlediska hospodaření státu. My jsme loni měli schodek veřejných rozpočtů 0,4 % hrubého domácího produktu. To byl nejnižší schodek vůbec za dobu, kdy to v metodice Eurostatu Český statistický úřad sleduje. Patřili jsme mezi skupinu zemí v Evropské unii, která skutečně měla ten nejnižší schodek. Měli jsme nižší schodek než Slovensko. Měli jsme nižší schodek než Polsko. Tuším, že jsme měli i nižší schodek než Rakousko. To se samozřejmě projevilo také v tom, že i státní rozpočet hospodařil s nižším schodkem. Loni jsme dosáhli hospodářského růstu, který překročil 4 %, a čísla z jara letošního roku ukazují, že Česká republika má podle údajů Českého statistického úřadu nejnižší nezaměstnanost v rámci celé Evropské unie. To je poprvé po 20 letech. Po 20 letech jsme dosáhli nejlepších čísel v oblasti zaměstnanosti a jsme z 28 zemí Evropské unie na tom nejlépe. Historicky to bylo tak, že vždycky Německo nebo Rakousko měly nižší nezaměstnanost, než měla Česká republika. Na jaře letošního roku je to tak, že Česká republika má nižší nezaměstnanost než Německo a nižší nezaměstnanost než Rakousko. O Polsku a Slovensku nemluvě, ty dlouhodobě měly vždycky vyšší nezaměstnanost než my a je to tak i nadále.

Takže sestavujeme rozpočet v situaci, kdy ekonomika roste, kdy se zvyšují daňové příjmy, kdy máme nízkou nezaměstnanost, a máme tedy podle mého názoru k dispozici prostředky pro to, abychom jako vláda zajistili, že se hospodářský růst projeví také na životní úrovni občanů. Vláda má k tomu nástroje, může podpořit růst mezd, může zlepšit životní situaci důchodců, může samozřejmě poskytnout finanční prostředky na zlepšení kvality veřejných služeb.

Čili pokud mám zmínit základní priority, za prvé je důležité, abychom zajistili fungující veřejné služby a kvalitní veřejné služby pro naše občany. Začal bych

zdravotnictvím, protože zdraví je na prvním místě. My potřebujeme mít dostatek zdravotních sester, to začíná být velký problém v České republice. Potřebujeme se vypořádat s nedostatkem lékařů, a proto první prioritou, kterou vidím, je stabilizace zdravotnictví v příštím roce, zlepšení odměňování sester, zlepšení také odměňování lékařů, kteří pracují v nemocnicích, a zvýšení plateb za státní pojištěnce tak, abychom skutečně v příštím roce byli schopni zdravotnictví v České republice ekonomicky stabilizovat a vytvořili předpoklady pro to, aby do budoucna bylo nadále tak kvalitní, jako je kvalitní dnes.

Druhá důležitá priorita, kterou já vidím, je rozjezd čerpání evropských fondů. My jsme loni byli tak úspěšní proto, že jsme hodně dočerpávali evropské fondy, to podpořilo hospodářský růst. Musíme vyčlenit finanční prostředky na to, abychom zahájili čerpání evropských fondů v nových programech.

Další prioritou je otázka situace seniorů. Nechceme, aby se opakovala letošní nízká valorizace penzí, proto jsme se už v koalici dohodli na tom, že příští rok by se měly valorizovat penze zhruba o 200 korun v průměru.

Důležitou prioritou zůstává bezpečnost. Posilujeme výdaje na obranu, posilujeme policii, realizujeme nábor nových příslušníků armády, nových příslušníků policie a cílem vlády je, abychom i v příštím roce vytvářeli podmínky pro zlepšování bezpečnosti občanů, a rozpočet na to musí myslet. Teroristické nebezpečí nezmizelo, jsou tady hrozby rizika a my na to musíme být jednoznačně jako Česká republika připraveni.

A samozřejmě chceme nadále, abychom zlepšovali situaci v oblasti financování školství. Rádi bychom zvyšovali i kapacity základních a mateřských škol tam, kde je to v důsledku demografického vývoje potřeba.

Tolik alespoň některé základní priority, které se budeme snažit uplatňovat při přípravě rozpočtu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec nemá doplňující otázku. Přejdeme tedy k další interpelaci. Pan poslanec Martin Plíšek bude interpelovat pana premiéra ve věci novely zákona o střetu zájmů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, já bych se vás chtěl zeptat na osud vládní novely zákona o střetu zájmů, o které se začalo v Poslanecké sněmovně špitat v tom smyslu, že možná zůstane zaparkovaná v Poslanecké sněmovně a neprojednaná téměř do konce volebního období. Chtěl bych vám připomenout, že na sjezdu vaší politické strany ČSSD jste přijali velmi odvážné usnesení, že chcete zpřísnit střet zájmů u členů vlády a že chcete bojovat proti kumulaci mediální, ekonomické a politické moci. Nedávné předsednictvo vaší politické strany jednomyslně přijalo pozměňující návrh vašeho poslance, který také předložil zpřísnění zákona o střetu zájmů. Když se projednával zákon o veřejných zakázkách, kdy se jednalo i o mém návrhu o vyloučení firem členů vlády z veřejných zakázek, tak jste říkal: Tady to nedávejme do tohoto zákona, předložte to v rámci zákona o střetu zájmů. Což se také stalo a ústavněprávní výbor přijal zásadní úpravy tohoto zákona.

Chci se vás, pane premiére, zeptat, zda ty deklarace o boji proti střetu zájmů, sociální demokracie, jste mysleli vážně, nebo zda jste se zalekli výhrůžek hnutí ANO, že v případě, že projde zpřísnění střetu zájmů, že to může znamenat konec vládní koalice. A pak se chci zeptat, kdy tedy chcete na půdě Poslanecké sněmovny vládní novelu zákona o střetu zájmů projednat. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh novely zákona o střetu zájmů je vládní návrh. Předložila ho vláda České republiky. Předložili jsme ho proto, abychom zpřísnili zákon o střetu zájmů. Ne proto, abychom ho rozvolňovali. Proto už v tom návrhu, který sem přišel z vlády, je řada ustanovení, která podle mého názoru jsou rozumná.

První věc je otázka informace o majetku veřejného funkcionáře k datu, kdy nastupuje do veřejné funkce. Víte, že jsme tady v minulosti vedli dlouhé diskuse o tom, jak by vlastně měla vypadat ta prohlášení veřejných funkcionářů, jaké údaje by tam měly být k dispozici. Za uplynulé roky se ustálil systém, že se informuje o přírůstku majetku, to znamená, každý rok veřejný funkcionář informuje o tom, jestli se zvětšil, zmenšil jeho majetek, jaké má půjčky a podobně. Cílem té vládní novely je, abychom hned na začátku dali základní informace, které se týkají majetkových poměrů příslušného veřejného funkcionáře.

Druhá důležitá změna, kterou novela přináší, je zavedení jednotného registru, kde by měly být informace soustředěny v elektronické podobě. Dneska jsou roztříštěny u jednotlivých institucí, ke kterým se podávají ta prohlášení. Je to samozřejmě hodně nepřehledné, složité se k tomu dostat. Takže cílem novely je, aby tady existoval jeden registr, kde všechna prohlášení budou. To je řekněme ten hlavní záměr vlády. Poslali jsme sem novelu, do Sněmovny, a začal proces, který známe i u jiných návrhů zákonů. Jsou zde pozměňující návrhy, které vláda nepředložila, které předkládají poslanci a poslankyně, a s těmi se musíme vypořádat hlasováním.

Doufám, že ten zákon přijde na řadu, předpokládám, že pokud není na téhle schůzi Poslanecké sněmovny, že bude projednán na příští schůzi Poslanecké sněmovny a že jakmile uplynou příslušné lhůty, tak se o těch jednotlivých návrzích bude hlasovat. To, že některé ty návrhy jsou v koalici kontroverzní, to je realita, to myslím pan poslanec popsal. To znamená, budeme i v rámci koalice ještě před hlasováním jednat a budeme hledat nějakou formu koaliční shody nad těmi poslaneckými pozměňujícími návrhy. A já myslím, že je také ještě důležité počkat na to, jaké ty návrhy budou předneseny i ve druhém čtení tady na plénu Poslanecké sněmovny, až to druhé čtení proběhne.

Určitě chci říci sám za sebe a myslím si, že i za sociální demokracii, že není naším cílem projednávání toho návrhu nějak brzdit nebo zdržovat. Předpokládám, že na té příští, přespříští schůzi Poslanecké sněmovny bychom už projednání toho návrhu mohli dokončit tak, aby do parlamentních prázdnin návrh zákona už mohl být přijat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Kouzlo je v detailu. Položím konkrétní otázku. Víte, že když nějaký bod nezařadíme pevně na program dané schůze, tak zpravidla na konci té schůze je vyřazen a je ve frontě těch stovek neprojednaných návrhů. Takže se vás chci, pane premiére, zeptat, zda podpoříte pevné zařazení druhého čtení tohoto návrhu na příští schůzi a třetí čtení tohoto návrhu řekněme buď na příští, nebo nejpozději na zářijové schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Myslím, že jsou dvě věci. Za prvé myslím, že vůbec nic nebrání tomu, aby ten zákon byl doprojednán do léta, protože už teď je ve fázi, kdy se čeká na druhé čtení. Po druhém čtení jsou tady nějaké zákonné lhůty a pak se můžeme dostat ke třetímu čtení. Podle mého názoru nic nebrání tomu, aby ten zákon byl do léta projednán.

A pokud jde o konkrétní hlasování, tak já se tady těžko mohu vyjadřovat k hlasování v situaci, kdy nevím, jak budou zařazeny jednotlivé zákony a jak budou postaveny priority z hlediska toho, co budeme potřebovat jako vládní koalice projednat. To znamená, budeme hlasovat tak, abychom umožnili projednání toho návrhu zákona, ale pokud jde o jednotlivé priority, tak o těch ještě samozřejmě budeme v koalici mluvit. A nemyslím si, že bychom se měli bránit tomu, aby ten zákon byl pevně zařazen v rámci příští schůze Poslanecké sněmovny. Nevidím pro to důvod. Ale může se stát, že bude pevně zařazen, ale před ním ještě budou zařazeny i jiné body, které bude vláda pokládat za prioritní a za důležité.

Chci připomenout třeba téma, o kterém jsme tady dnes mluvili, to je otázka EIA. Asi víte, a já doufám, že ministři dopravy a životního prostředí měli možnost vás informovat o tom, že vláda chce novelu zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, chtěli bychom ji projednat rychle a budeme usilovat o to, aby byla prioritně zařazena na jednání parlamentu, protože jde o to, abychom co nejdříve mohli pokračovat v důležitých stavbách, kterých se tato novela bude týkat. Takže určitě tady budou i jiné priority, než je zákon o střetu zájmů. Ale nemyslím si, že by ten zákon měl čekat déle než do léta a že bychom ho do léta mohli klidně projednat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi za jeho odpověď. Dostáváme se k desáté interpelaci. Paní poslankyně Pavlína Nytrová bude pana premiéra interpelovat ve věci valorizace důchodů 2017. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vláda odstranila nespravedlivě legislativně nastavený systém valorizace penzí. V roce 2012 došlo k zásadní změně pravidel pro zvyšování důchodů přijetím zákona č. 220/2011 Sb. – pravidelný termín leden a mimořádný termín. Nově byl definován způsob stanovení zvýšení důchodů na základě statistických údajů o vývoji cen a mezd

bez ponechání možnosti ovlivnit zvýšení důchodů rozhodnutím vlády. Nyní Poslanecká sněmovna vrátila vládě pravomoc, aby mohla zvyšovat důchody nad rámec stanovený současnou legislativou. Byl schválen zvýšený limit zmocnění vlády z 1,7 % na 2,7 % průměrného starobního důchodu. Důchody tak mohou být valorizovány až o 300 korun. Nicméně v situaci, kdy je inflace na nízké úrovni, je i podle stávající úrovně valorizace zvyšování důchodů velmi nízké. Právě projednávaný návrh novely zákona o důchodovém pojištění, kterou schválila vláda, má za cíl zamezit nominálně velmi nízkému zvýšení důchodů.

Vážený pane premiére, dodržíte svůj závazek, aby zvyšování podle novelizovaného zákona bylo již nominálně významné? Chystá vláda nějaká opatření, která pomohou dnešním, ale především budoucím důchodcům naspořit prostředky v takové výši, která jim bude stačit, aby žili v důchodě důstojně? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci především potvrdit, že vláda v oblasti valorizace penzí postupuje systematicky. A postupujeme systematicky tak, abychom zlepšili životní podmínky seniorů. Když jsme přišli do vlády, tak situace byla taková, že tady existoval zákon, který prakticky zmrazil růst důchodů, protože on říkal, že se budou důchody valorizovat, ale budou se valorizovat pouze způsobem, který byl omezený oproti tomu předcházejícímu systému, to znamená, že se plně nezohledňovala inflace, ale zohledňovala se pouze zčásti. To vedlo k nízkým valorizacím penzí. My jsme to schéma změnili. A ukázalo se, že i přes přetrvávající nízkou inflaci ani ten obnovený zákonný mechanismus valorizace nepřináší uspokojivé výsledky. Vrátili jsme se k tomu mechanismu, který tady fungoval v minulosti, že se důchody budou valorizovat o sto procent inflace, o jednu třetinu mezd. Ale ukázalo se, že kdybychom ho uplatňovali, tak opět hrozí nízké valorizace.

Pokud šlo o valorizaci, kterou jsme řešili na konci roku 2014, tak kdyby se uplatnil ten mechanismus, tak by v lednu roku 2015 byla valorizace necelých 70 korun. Proto jsme navrhli konkrétní změnu zákona, která umožnila, že valorizace penzí od ledna 2015 byla v průměru o 207 korun. Čili tehdy jsme odmítli tu variantu 70 korun a šli jsme na variantu 207 korun. Pokud šlo o valorizaci v letošním roce, ta podle toho zákonného schématu vyšla pouze na 40 korun a my jsme se rozhodli, že to budeme kompenzovat, a proto jsme v únoru letošního roku vyplatili každému důchodci, a to se týká jak starobních, tak invalidních důchodců, 1 200 korun mimořádné dávky, která měla dorovnat tu nízkou čtyřicetikorunovou valorizaci pro letošní rok.

Ale protože nechceme, aby se ta situace opakovala v příštích letech, vláda předložila nový návrh, který by zabránil tomu, abychom byli v rukách valorizačního automatu a nemohli vlastně nic udělat, jako se to stalo na jaře letošního roku. Protože kdyby vláda chtěla letos zvýšit penze o víc než 40 korun, tak jí to zákon neumožňuje. Myslím si, že to je špatně. Takže jsme předložili novelu zákona, která umožní vládě,

aby zvýšila penze až o 1,7 %. A jsem rád, že tady v Poslanecké sněmovně byl schválen pozměňovací návrh, který to vládě umožní až o 2,7 %. Chci poděkovat za to, že ten zákon byl tady v Poslanecké sněmovně schválen. Pokud ho schválí Senát, tak vláda už počínaje příštím rokem bude v jiné situaci, bude mít poměrně široký manévrovací prostor a bude schopna sama rozhodovat o tom, jak vysoká valorizace bude. Pouze zde bude existovat horní limit, který je stanoven ve výši 2,7 %. Přes tento limit se vláda dostat nemůže. Ten limit znamená, že maximální valorizace příští rok by mohla být v částce někde kolem 300 korun.

Pokud jde o rozhodnutí vládní koalice, jestliže tento zákon bude schválen, jsme zatím ve vládě dohodnuti, že by valorizace penzí v příštím roce měla být zhruba 200 korun v průměru, a vedeme jednání o tom – a uvidíme, jestli se podaří dobře příští rok vybírat daně – ale vedeme také jednání o tom, že pokud se daně budou dobře vybírat, že bychom i příští rok mohli vyplatit ten jednorázový příspěvek 1 200 korun každému důchodci. Čili zatím je dohoda na 200 korun valorizace v průměru od 1. ledna příštího roku a budeme v koalici jednat o tom, jestli bude rozpočtový prostor po novém roce, abychom v roce 2017 přistoupili k tomu jednorázovému příspěvku.

To, co je ale klíčové a důležité, je, že včerejším rozhodnutím Sněmovny, které doufám potvrdí i Senát, se zásadně změnil manévrovací prostor vlády a vláda by konečně měla mít možnost valorizovat penze ve větším rozsahu a už by se neměla opakovat situace, kterou jsme zažili na začátku letošního roku, kdy valorizace mohla být nejvýše 40 korun a vláda měla zcela svázané ruce.

Říkám to proto, že není možné, abychom ignorovali sociální situaci seniorů. V přecházející interpelaci jsem mluvil o tom, že ekonomika roste, že se zlepšují parametry, ale do příjmu seniorů se ten růst ekonomiky může promítnout v zásadě jenom tím, že budeme valorizovat penze. Do příjmů domácností se růst promítá vyššími mzdami, vyššími platy, ale seniorům musíme valorizovat penze. A v důsledku hospodářského růstu na to máme peníze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane premiére. Paní poslankyně nemá doplňující otázku. Vaše odpověď byla vyčerpávající.

Jedenáctou interpelaci přednese pan poslanec Radim Fiala, který bude interpelovat pana premiéra ve věci suverenity České republiky.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, chci vás hned v úvodu požádat, protože jste dnes odmítl odpovědět našemu předsedovi hnutí SPD Tomio Okamurovi na konkrétní otázky. Kolik finálně Česká republika přijme imigrantů? Kolik to bude stát Českou republiku a občany České republiky? A které obce a města ta věc postihne? A já vás žádám, abyste se nevytáčel a odpověděl nejenom mně, Tomio Okamurovi, ale hlavně našim občanům.

Dovolte mi ještě, abych pokračoval ve své vlastní interpelaci. Dovolte mi položit vám dotaz ve věci rezoluce europarlamentu a usnesení Evropské komise, které žádají zavedení povinných kvót pro přijímání imigrantů pro jednotlivé členské země. Žádám vás, pane premiére, aby v této věci vláda zaujala jasně odmítavé stanovisko. Jde

o záměr, který hrubým způsobem pošlapává suverenitu České republiky. Nenechme se ukolébat počtem. Jde o princip, který bude znamenat ztrátu naší kontroly nad tím, kdo bude žít v této zemi. Tou zemí je český stát a byl vybudován za mimořádných obětí našeho národa. Není to zatím žádná provincie nebo správní obvod evropských byrokratů. Naše země nikdy neměla žádné kolonie, nemusíme trpět pocitem historické odpovědnosti za problémy v určitých zemích. Nechci zatím soudit, zda imigrační politika Evropské unie je fatální omyl, anebo ďábelský plán, jehož cílem je likvidace národní a sociální struktury Evropy. Nedělejme si však iluze, část imigrantů jsou náboženští fanatici, kteří přinášejí teror a válku, válku, teror a kriminalitu.

Pane premiére, postavme se proti. Pokud bude tento návrh v Bruselu schválen, je třeba reagovat jediným možným způsobem. (Předsedající upozorňuje na čas.) A to je vystoupení z Evropské unie.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já asi pana poslance Fialu zklamu, ale vystupovat z Evropské unie nebudeme. Pokládám členství v Evropské unii za užitečné nejenom pro naši prosperitu, stabilitu, ale také pro naši bezpečnost. To, že jsme členy Evropské unie a že jsme členy Severoatlantické aliance, zvyšuje naše šance uspět v tomhle nebezpečném světě, ve kterém žijeme.

Já myslím, že se shodneme v jedné věci, že bohužel bezpečnostní klima ve světě kolem Evropy se za poslední roky zhoršilo. Před námi nejsou úplně dobré časy, čelíme rizikům nestability. Máme tady terorismus, máme tady globální oteplování, klimatické změny, řada zemí má dneska problém nejenom s náboženskými fanatiky, ale také s tím, že jim začíná chybět voda. To je možná problém, který je ještě větší. Máme tady řadu regionálních konfliktů kolem Evropy, takže se na to musíme připravit. Musíme se chovat rozumně, racionálně. Ale chtěl bych také připomenout, že řada lidí, kteří dneska utíkají do Evropy, utíká právě před těmito konflikty a před těmito válkami. A na rozpoutání těchto konfliktů a válek nebo na jejich iniciaci se velmi často podílely různé země a je potřeba, aby Evropa přijala větší odpovědnost za stabilitu ve svém okolí. Musíme podpořit ukončení válečných konfliktů. To výrazně oslabí migrační tlaky, které dneska do Evropy míří. To je klíčová věc, kterou musíme udělat.

Česká vláda postupuje tak, jak jsme na začátku řekli, to znamená, hájíme naše zájmy, ale hájíme je v rámci Evropské unie, hájíme je v rámci možností, které nám členství v Evropské unii dává. Sedíme u jednoho stolu s ostatními 27 zeměmi, máme právo říkat svoje názory a můžeme také říkat, co se nám nelíbí.

Pokud jde o poslední návrhy Evropské komise, nepokládám je za rozumné. Jsou to návrhy, které z velké části Česká republika podpořit nemůže. Nesouhlasím s tím, aby tady byly kvóty pro trvalé přerozdělování uprchlíků. Nesouhlasím s tím, aby země, které se kvót nebudou chtít účastnit, byly penalizovány drastickými pokutami, které by směřovaly do evropského rozpočtu. Já si myslím, že přistěhovalecká migrační politika je v kompetenci jednotlivých národních vlád a mělo by to tak zůstat

a každá země by se měla rozhodnout, kolika lidem může pomoci, kolik má k dispozici prostředků, jak je může integrovat, a sama by se suverénně měla angažovat v rámci pomoci a nějaké solidarity. Ale nemůže to být nařízená solidarita, nemohou to být kvóty a nemůže to být trestání zemí, které nechtějí kvóty, nějakými finančními pokutami, ať už by to byly nějaké pokuty, nebo platby za uprchlíka, nebo dokonce krácení kohezních fondů pro země, které nesouhlasí s návrhy Evropské komise.

Česká vláda tedy bude zastávat nesouhlasné stanovisko ke kvótám a budeme zastávat nesouhlasné stanovisko, pokud by se znovu objevily návrhy na přenášení pravomocí v oblasti migrační azylové politiky z národních zemí na evropské struktury. Tady hájíme pozici, že by Česká republika v tomto měla být suverénní. Nicméně platí, že se musíme podílet na hledání evropského řešení. My jsme součástí schengenského prostoru. Kromě letišť nemáme vnější hranice a musí nás zajímat, co se děje na vnějších hranicích. Musíme vědět, jaký tam bude fungovat režim, a měli bychom jako Česká republika podporovat všechny iniciativy, které pomohou ochránit vnější schengenské hranice a regulovat migrační proud, který dneska byl zejména z Blízkého východu, ale v budoucnu se může objevit třeba ze severní Afriky nebo nějakých jiných směrů. Evropa v tomhle musí prokázat, že je funkční. To se jí minulé dva roky příliš nepovedlo, takže V4 kritizovala na začátku před dvěma léty takový ten naivní přístup řady představitelů zemí Evropské unie k řešení migrační krize. A já jsem rád, že se atmosféra v Evropě změnila. Dneska už bezpečnostní aspekty hrají velmi důležitou roli a Česká republika je připravena podporovat hledání společného evropského řešení na vnější schengenské hranici v pomoci zemím, které jsou dneska zdrojovými státy migrace, včetně Turecka, protože Turecko dneska hostí přes 2 miliony uprchlíků ze Sýrie a my těmto lidem musíme v Turecku vytvořit slušné podmínky a umožnit, aby se mohli do Sýrie vrátit, tím, že tam skončí válka, která v Sýrii už zuří bohužel pět let.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Pane premiére, žádné společné evropské řešení neexistuje a bohužel existovat nebude. Ale o suverenitu přesně jde. Řekněte nám, jestli stojíme před Poslaneckou sněmovnou suverénního státu, nebo před nějakým shromážděním zástupců nějaké kolonie řízené z Bruselu. Řekněte nám, jestli tato vláda má zájem bránit suverenitu České republiky. A jestli ano, tak řekněte občanům stejně jako ve Velké Británii, ať se o tom vyjádří v referendu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane premiére, vaše patrně poslední doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, kolonií jsme byli před rokem 1989. To jsme byli kolonií Sovětského svazu. Neměli jsme samostatnou zahraniční politiku, byla tady ruská vojska od roku

1968, měli jsme tady ruské posádky. Neměli jsme vlastní bezpečnostní politiku a všechno se podřizovalo vůli jedné země, tehdejšího Sovětského svazu. Z té kolonie jsme vystoupili v roce 1989 na základě rozhodnutí našich občanů a na základě rozhodnutí našich občanů v referendu jsme vstoupili do Evropské unie a na základě konsenzu většiny politických stran jsme také vstoupili do Severoatlantické aliance.

Ale tohle není přece žádná otázka kolonií. My jsme suverénní stát. Pokud jde o Evropskou unii, tak jsme se vzdali některých pravomocí ve prospěch integrovaného celku na základě referenda občanů, na základě rozhodnutí občanů. A pokud jde o Severoatlantickou alianci, tak to je instituce kolektivní obrany, kde se země sdružily proto, aby zlepšily možnosti chránit své občany před vážnými bezpečnostními hrozbami. Takže to je jiná situace, než tady byla před rokem 1989. A demokraticky zvolená vláda může jak na půdě Evropské unie, tak na půdě Severoatlantické aliance prosazovat nepochybně zájmy České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vzhledem k tomu, že je 15.59 hodin a již nestihneme další interpelaci na pana premiéra, tak panu premiérovi za jeho odpověď děkuji a my volně přejdeme na ústní interpelace na členy vlády.

První interpelaci by měl přednést pan poslanec Ludvík Hovorka, který by měl interpelovat pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci důvodů zrušení vzdělávacího oboru praktický lékař pro děti a dorost. Protože ještě není 16. hodina, tak s dovolením chvilku posečkáme, jestli se pan poslanec dostaví, nebo ne. (Vyčkává se.)

Tak. Je 16 hodin. Pan poslanec Ludvík Hovorka bohužel není přítomen, budeme tedy pokračovat další interpelací.

Paní poslankyně Zuzana Šánová bude interpelovat paní ministryni pro místní rozvoj Karlu Šlechtovou ve věci Czechia. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Šánová: Dobrý den, vážení přítomní. Přednesu svoji interpelaci na ministryni Karlu Šlechtovou.

Vážená paní ministryně, nejen mne, ale celou řadu občanů ČR v Čechách, na Moravě a ve Slezsku překvapila zpráva, že se pan ministr Zaorálek rozhodl přejmenovat Českou republiku na Czechii. Pan ministr Zaorálek si České republice v soukromí jistě může říkat, jak chce. Při oficiálních příležitostech by ale měl respektovat, že mu Česká republika nepatří. Nechci zde rozvíjet diskusi, zda anglické slovo Czechia je správným překladem neoficiálního názvu naší země Česko, nebo se spíše jedná o Čechii, mytickou pramáti všech Čechů. Podstatné je, že ústavním názvem naší země je Česká republika, a domnívám se, že není jednoduše možné, aby jej vláda, byť jen pro zahraniční využití, měnila. Vybudování značky ve světovém měřítku stojí čas a peníze. Investice do značky, která se nápadně podobá jiné, mimochodem momentálně ne zrovna nejlepší pověstí, krom toho asi nemá smysl. Vážená paní ministryně, chci vás požádat o váš pohled na tuto záležitost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, děkuji za tuto interpelaci. Já si dovolím prostřednictvím pana předsedajícího reagovat.

Celá situace vznikla takovým nešťastným způsobem. Já jsem se minulý týden na vládě dotazovala v podstatě, jak je možné, že vláda o tom nebyla informována. Nicméně musím říci, že jediným, kdo mi argumentačně opravdu vysvětlil celou situaci, byl pan premiér, který mi sdělil, že na hradní schůzce došlo k politickému rozhodnutí nejvyšších ústavních činitelů, nicméně nemá to výkonnou pravomoc. Následně požádá Ministerstvo zahraničních věcí, aby předložilo na vládu materiál, kde vše vysvětlí. Ten materiál prošel zúženým meziresortním připomínkovým řízením, kde velice otevřeně říkám, že nebyla vypořádána ani jedna připomínka Ministerstva pro místní rozvoj.

Protože máme agenturu CzechTourism, protože jsme tady budovali logo, to logo stojí pár milionů, nicméně kampaně nestály samozřejmě nízkou částku, a to i z toho důvodu, že na ně byly dávány evropské prostředky. Nebudu hodnotit, jestli to bylo drahé, nebo ne, protože to rozhodl někdo jiný již přede mnou. Samozřejmě já jsem se dotazovala, proč toto politické rozhodnutí nemá ani například nákladovou analýzu, proč tam nevidíme nějakou budoucnost apod. Materiál, který jsme připomínkovali za můj rezort, obsahuje jednu základní informaci, a to je to, že v angličtině se název The Czech Republic zkracuje do databáze OSN na Czechia. Já s tím zásadně nesouhlasím jednak v této funkci, ve které jsem, nelíbí se mi to jako občanovi, mně se ten název opravdu nelíbí, sdělovala jsem to i na vládě, nicméně vláda i přes můj nesouhlas rozhodla o tom, že toto schválila a vzala na vědomí. Čili v tuto chvíli Ministerstvo zahraničních věcí má pověření požádat OSN o zkrácení tohoto názvu České republiky. Samozřejmě to evokuje to, že se pravděpodobně předpokládá jaksi přirozená evoluce tohoto názvu v angličtině i do například sportovních akcí a marketingových akcí, na což jsem právě velice intenzivně reagovala, protože to se netýká jenom politického rozhodnutí, ale to chce i peníze.

Jestli vám to takto stačí, paní poslankyně, prostřednictvím pana předsedajícího? (Ano.) Samozřejmě můžu jít do detailů, ale myslím si, že tímto způsobem to stačí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně je zjevně spokojena s vaší odpovědí, paní ministryně.

My přejdeme k další interpelaci. Paní poslankyně Anna Putnová bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci financování science center.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, můj dotaz směřuje na paní ministryni školství, mládeže a tělovýchovy Kateřinu Valachovou ve věci financování science center. V ČR v roce 2015 bylo osm science center, která jsou rozprostřena po celé ČR, a dá se říct, že jejich výstavba, zabezpečení a provoz probíhají velmi úspěšně. Vždyť roční návštěva dělá více než 1,5 mil. návštěvníků, přičemž školní skupiny tvoří až 30 % a rodiče s dětmi 50 %.

Jedná se o podporu komunikace vědy, popularizace vědy, neformální vzdělání a příležitost pro rodiče a jejich odpovědné vzdělávání svých dětí.

Nicméně tato science centra, která byla podpořena více než 2,5 mld. českých korun z programu OP VaVpI, čelí obavám o svoji budoucnost ohledně financování. V evropských zemích je běžné, že 30 % rozpočtu těchto center bývá financováno z rozpočtu státního. Chtěla bych se tedy zeptat paní ministryně Valachové, zda předpokládá, že i budoucnost českých science center bude saturována ze 30 % jejich rozpočtu ze státního rozpočtu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Dobré odpoledne. Bude vám odpovězeno písemně. Pan poslanec Novotný bude interpelovat pana ministra dopravy. Prosím.

Poslanec Martin Novotný: Pěkné odpoledne. Jsem trochu zadýchaný, neb jsem to málem nestihl.

Vážený pane ministře, v tisku se v posledních dnech objevila zpráva, kterou bych stručně a lidově řečeno mohl shrnout tak, že vás České dráhy obešly při soutěži na nákup nových vlaků, u které se to jeví tak i z některých vašich vyjádření, že by tato soutěž, poměrně velký tendr o mnoha miliardách korun mohl být šitý na míru jedné konkrétní firmě. Shodou okolností v té věci v uvozovkách vítr vane stejným směrem jako v onom tématu arbitráže, která tady byla zmiňována už při interpelacích na pana předsedu vlády, kde šlo o oněch známých 753 mil. korun, a týká se to opět Škodovky a oné často v posledních dnech zmiňované schůzky mezi některými představiteli hnutí ANO v Prostějově s některými představiteli Škodovky jako takové.

Vy jste se vyjádřil velmi kriticky jak k aspektům zaplacení oné arbitrážní částky, tak i k onomu tendru, a já se vás chci zeptat, co tedy budete v následujících dnech a týdnech v této věci dělat a jaké budou vaše praktické kroky, kterými přetavíte své kritické výroky do nějakých konkrétních činů ve vztahu jak k tomu tendru, tak i případně k oné arbitráži. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rád bych reagoval na tuto interpelaci.

Začnu tím tendrem. Neoznačil bych to tak, že mě České dráhy obešly. To v žádném případě. České dráhy daly do věstníku, nebo oznámily svůj záměr, že chtějí vypsat rámcovou smlouvu na nákup vozů. Způsob, jakým je vypsána, ale zejména ten způsob, že je rámcová, nikoli na konkrétní linky, konkrétní vozy, mě vede k tomu, že by mohla vyhovovat některým účastníkům víc než jiným. Tak chci, aby byla udělaná revize. Předjímám a budu chtít, aby České dráhy takto vypsanou soutěž zrušily, abychom se dohodli, že vypíšou na konkrétní počet vozů nebo souprav na konkrétní linky tuto soutěž. Ona ta soutěž i trošku ingeruje do naší snahy koupit soupravy pro linky objednávané Ministerstvem dopravy, takže to dáme dohromady.

Takže konkrétní odpověď na konkrétní otázku: Tento tendr bych rád, aby České dráhy zrušily, a dělám kroky k tomu, aby to tak nastalo.

Co se týče arbitráže se Škodou Transportation – ano, tam jsem rovněž trošku kritický. Z jedné strany chápu a rozumím tomu, že představenstvo Českých drah je vystaveno situaci, ve které mají rozsudek, který je pravomocný, nikoliv však vykonatelný. Mají svoji povinnost za to, že nebudou zvyšovat ztrátu, která by mohla teoreticky nebo při jisté okolnosti vzniknout tím, že neplacením nabíhají úroky. Jsou v situaci, kdy mají nějaké podmínky úvěru za 27 miliard, které by neplněním některých věcí mohly být splatné, a tím by mohly vytvořit další škodu. Ale hlavně oni ten dluh, který tam zbyl po minulých vedeních, musí přefinancovat a musí zabezpečit, že České dráhy budou dále fungovat. Inu v této věci se rozhodly, že budou reagovat možná opatrněji, než já bych od nich očekával, a tu částku 760 milionů zaplatily.

Na druhé straně musím říct, že nám běží spory o to, že ten rozsudek není správný. Bylo první stání, budou pokračovat další. Jsem přesvědčen, že existuje velká šance, že můžou České dráhy v tomto sporu vyhrát. Je podána žaloba, nebo je dáno trestní oznámení u Policie České republiky, které by mělo běžet v této době a probíhá dále. Navíc jsme podali prostřednictvím ÚOHS žádost o notifikaci do Evropské komise, aby řekla, jestli zaplacením takovéto pokuty, která nebyla sjednána v původní smlouvě podle zákona o veřejných zakázkách, nedošlo k nezákonnému obohacení nebo k nedovolené státní podpoře. A pokud – a čekáme rozhodnutí Evropské komise poměrně rychlé – pokud tady tohleto dopadne, tak jsem si téměř jist, že český soud v takovém případě nemůže rozhodnout jinak, než že minimálně tuto částku, kterou představenstvo v rámci zabránění větší škody a s péčí řádného hospodáře, tak aby prošla.

Myslím si, že nebezpečí, že by se ty peníze ztratily, není. Pokud vyhrajeme, a já jsem přesvědčen o tom, že naše šance jsou vysoké, tak je kde ty peníze vzít, přestože dneska vyskočily zprávy, že Škodu Transportation vlastní společnost, tak jak my jsme předtím říkali, která má sídlo v daňových rájích, takže není přesně známo kdo to je, a někteří z jejích vlastníků jsou zapleteni do aféry Panama Papers. Takže jsem ještě velmi zvědavý, jaký to bude mít další vývoj i z tohoto úhlu pohledu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec, pokud si přeje položit doplňující otázku – ano, je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Ještě omluvím pana poslance Kubíčka, omlouvá se mezi pátou a devatenáctou, a pan ministr obrany se omlouvá od půl páté do konce jednacího dne.

Prosím.

Poslanec Martin Novotný: Chtěl jsem se ještě zeptat na jeden konkrétní aspekt. Přece jenom jakási disharmonie mezi některými těmi událostmi a vaším pohledem na ně byla zřejmá, nešlo si jí nevšimnout. Zároveň tušíme, že v Českých dráhách vaše ministerstvo v důležité funkci zastupuje pan Feranec. Chci se vás zeptat: Máte dojem, že tam plní vůli v uvozovkách toho, kdo ho tam delegoval?

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Ano. Pan náměstek Feranec je mým náměstkem. On měl pouvoir k tomu, aby vyjednával se Škodou Transportation. A z kroků, které se dějí, mám pocit, že dělá ty kroky, které od něho jako majitel nebo jako držitel nebo vlastník Českých drah (očekává?), tak že je dělá. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další interpelací bude interpelace pana poslance Ondráčka na pana ministra vnitra.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já se zeptám pana ministra na jednu takovou věc, kterou jsme spolu interpelovali písemně. Věřím, že to vezme jako přátelské šťouchnutí, byť ráno jsem čekal, že bychom mohli interpelovat i ty dvě odmítnuté písemné interpelace, ale nebyl. Takže jenom název: odznaky SKPV.

Nevím, jak víte, na konci loňského roku odebrali všem příslušníkům služby kriminální policie a vyšetřování jejich služební odznaky s tím, že dostanou nové. Nestalo se tak. A já jsem na začátku roku interpeloval pana ministra a zeptal jsem se ho, proč je nedostali, co tomu brání a kdy je dostanou. Pan ministr mi odpověděl, že je to složitá technologie, že odznaky měly být vyrobeny do 30. listopadu minulého roku, ale že určitě do konce února tohoto roku budou. Když se podíváte, dneska je 5. května. Já jsem si ráno zavolal na několik součástí SKPV a zeptal jsem se sloužících příslušníků kriminalistů, zda už mají odznaky. Ti mi se zármutkem řekli: Už půl roku nemáme. Takže naši policisté chodí bez odznaků, a já se tedy zeptám: Pane ministře, kdy to konečně dosoutěžíte, aby ti kriminalisté měli služební odznak SKPV nebo kriminální policie a mohli se jím prokazovat? Takto se cítí takoví, řekněme,postižení. Takže jenom kdybyste mi řekl, jak si na tom stojíme. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan ministr vnitra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan poslanec Ondráček má pravdu v tom, že jsem tady uváděl časové údaje, které se bohužel nenaplnily. Čerpám z toho, co mi sdělí Policie České republiky jako zadavatel té soutěže. Došlo tam opravdu k posunu v té věci, a to z důvodu, že první várka odznaků, které policie dostala, nebyla kvalitní. Z tohoto důvodu ta první dodávka byla vrácena. Byla vrácena v rámci reklamační lhůty a reklamačního procesu.

Do dnešního dne policisté obdrželi 1 306 kusů odznaků bez závad, které byly mezi ně rozdány. Celkově má být odznaků 12 000, takže jsme u jedné dvanáctiny. Teď snad už výrobce – a ta technologie je opravdu složitější, do té soutěže se moc zájemců nepřihlásilo – tak snad už tedy naladil ten stroj tak, že odznaky, které dovyrobí, budou schopné převzetí bez závad. Dohoda je taková, že by mělo docházet k dodávkám zhruba jednoho tisíce odznaků týdně, tzn. čtyři tisíce odznaků měsíčně. Pokud teď nám chybí jedenáct tisíc, tak doufám, že za tři měsíce ode dneška bude ten problém sprovozen ze světa.

Je vysoutěženo, je podepsaná smlouva. A já vám tady chci garantovat, vážený pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, byť u interpelace mohu přímo, jestli se nemýlím, že veškerá sankční ujednání ve smlouvě budou v neprospěch dodavatele využita. To znamená, za to zpoždění i za tu nekvalitní dodávku, která byla, policie bude žádat náhradu škody, která vznikla, a bude žádat smluvní plnění, které ta smlouva obsahuje, jak mi bylo sděleno.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec má prostor pro doplňující dotaz.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Jenom ve zkratce. Bohužel na Policejním prezidiu se veřejné zakázky moc nedaří. Ona se nedaří pořádně zimní obuv, nedaří se, řekněme, některé výstrojové součástky, podařily se ale dobré kožené bundy. Jestli ten problém trošku není právě v úřednících, kteří veřejné zakázky mají dělat. Jsem jenom rád, že nejdřív nedošlo k tomu, že jim sebrali služební boty, a pak teprve nezačali soutěžit nové, protože to už by naši policisté chodili bosí. Budu rád, pokud k něčemu takovému dojde, a budu si hlídat, jaké ty sankce budou. Sám říkám, zkuste na to víc dohlédnout, aby to opravdu fungovalo. Je to smutné. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr, pokud si přeje reagovat, může.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: S tím, že to je smutné, polemizovat nebudu. Chápu, že policisté jsou zvyklí ten odznak mít. Mrzí mě ta situace. Tady opravdu došlo k tomu, že firma, která vyhrála veřejnou soutěž, a ta soutěž je podle zákona, tak my musíme de facto splnit smluvní vztah, který s nimi máme, a to i v době, kdy oni neplní, protože pokud bychom od té smlouvy odstoupili, tak bychom ty odznaky neměli za čtyři měsíce, ale měli bychom je třeba za rok nebo za rok a půl, než by se další soutěž povedla.

Vážený pane poslanče, nechám zpracovat analýzu, jak se daří zakázkám na Policejním prezidiu, protože jsem přesvědčen o tom, že v tomto se mýlíte, a já vám samozřejmě tu analýzu velice rád poskytnu. Za poslední dva roky bych řekl, že došlo k velkému posunu jak v oblasti IT, tak v oblasti výstrojových součástí. Samozřejmě otázka je ta, že tady byl zákon o zadání veřejných zakázek, který umožňoval firmám, které dodávaly a nebyly v soutěži úspěšné, velice efektivně některé soutěže blokovat. Příkladem toho je např. soutěž na balistické prostředky, tedy ochranné vesty. A já bych byl velice nerad, aby tady došla Poslanecká sněmovna k dojmu, že na Policejním prezidiu se snad zhoršuje stav kolem veřejných zakázek. Nechci to nijak zveličovat, ale když se podíváte na srovnání, které teď vydal, tuším, Hlídací pes, tak Ministerstvo vnitra, co se týče centralizovaných nákupů, je nejlepší ze všech ministerstev, tuším, že tam bylo 160 % navýšení oproti plánovanému stavu. Já vám tu analýzu dodám a dodám ji všem poslancům, abychom si v této věci udělali jasno.

Děkuji za tu otázku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tím jsme vyčerpali pátou interpelaci. Šestá je interpelace paní poslankyně Kovářové na pana ministra financí, který je ale omluven.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážný pane ministře, dovolte, abych se na vás obrátila s interpelací ve věci platů v sociálních službách. Podotýkám, že obdobnou interpelaci jsem přednesla letos v dubnu na paní ministryni práce a sociálních věcí.

V této interpelaci mi nejde o přiměřenost výše platů v sociálních službách, jak by se možná dalo odhadnout z názvu interpelace, ale o něco trochu jiného. Na jedné ze svých návštěv v jednom středočeském nízkoprahovém zařízení jsem se dozvěděla, že poměrně velkým problémem pro jeho ředitele a posléze také pro zaměstnance je to, že dotace dostávají až v průběhu roku, řekněme v březnu nebo dubnu, což znamená problém pro jejich cash flow. Prostředky na platy za první měsíce roku si vzhledem k nedostatku prostředků musí půjčovat. Získat úvěr ale přitom pro ně jako pro neziskové organizace není úplně jednoduché. Vše by se mohlo vyřešit, kdyby příslušné dotace byly rozdělovány dříve.

Dozvěděla jsem se, že existuje usnesení vlády, které vám a paní ministryni Marksové ukládá, abyste našli řešení tohoto nepříjemného problému. Ráda bych se proto zeptala na harmonogram kroků, které k řešení povedou, a na představu Ministerstva financí, se kterou do těchto jednání půjdete. Děkuji za odpověď.

V samém závěru bych panu ministrovi chtěla popřát brzké uzdravení, už proto, aby zase mohl přijít mezi nás. Především na ústních interpelacích bychom ho po čase zase velmi rádi viděli. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Odpověď dorazí písemně. Pan poslanec Seďa, který bude interpelovat pana ministra dopravy. Prosím.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane ministře, Ministerstvo dopravy, jak jste přednesl na tiskové konferenci, připravuje revizi bodového systému. Chcete trestat nejzávažnější přestupky včetně vymezení výše pokut místo současného rozpětí. Osobně souhlasím s potřebou represe, ale ta by měla vycházet z analýzy příčin dopravních nehod, jejich počtu, a také zda a jak se kontroluje vymahatelnost pravidel. A to, co je pro mě důležité, je daleko více postihovat recidivu, to je opakování přestupků. Na straně druhé si nemyslím, že neustálým zvyšováním represe či výše pokut se dosáhne kýženého cíle, což je snížení nehodovosti a zejména počtu mrtvých a zraněných na našich silnicích.

Vážený pane ministře, možná že se shodneme, že daleko lepší je prevence, například v těch úsecích, kde se dopravní nehody opakují či jsou častější. Nejen já, ale drtivá většina řidičů má zejména na dálnici D1 negativní zkušenost se stále se opakujícím a neřešeným nešvarem. Tím je předjíždění nákladních vozidel nákladními vozidly tam, kde jsou pouze dva jízdní pruhy. Jak víte, tato vozidla mají omezenou nejvyšší rychlost, a než dojde k předjetí, vytvoří se za vozidlem velká kolona aut. Nejen že vlastní předjíždění omezuje, a dokonce ohrožuje ostatní řidiče, ale zároveň snižuje plynulost dopravy, což opět zvyšuje riziko vzniku dopravních nehod.

Chci se proto zeptat, pane ministře, zda by nebylo účinnější, řešit tyto popsané problémy a věnovat se raději prevenci než opětovně zvyšovat represi. Děkuji za vaši odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Seďo prostřednictvím pana předsedy. Já s vámi souhlasím v jedné věci. Prevence je lepší než represe, je to naše filozofie a snažíme se v prevenci dělat spoustu kroků, zejména přes BESIP, přes výchovu řidičů. Chystáme velkou novelu zákona o autoškolách, která by měla věci řešit. Nicméně když jsme analyzovali situaci, a to nebylo jenom Ministerstvo dopravy, ale byla to především spolupráce s dopravní policií ČR, tak jsme přišli k tomu, že vlastně systém pokut za přestupky v podstatě nebyl téměř 15 nebo i 20 let novelizován, a jsou pořád na poměrně nízké úrovni. Takže máte pravdu a shodneme se v tomto, že ta prevence a výchova je nejdůležitější.

Nicméně jsou i typy řidičů, na které nic jiného než represe neplatí. Faktem je, že jsou občas i takové neortodoxní návrhy, které by se mi docela líbily, ale mají problém se správním řádem, že to, co pro řidiče má největší hodnotu, není pokuta jako taková pro chronické přestupce, ale je to čas. To znamená, kdybychom třeba byli schopni je na dálnici zastavit, dát je na odpočívadlo a dvě hodiny s nimi vyřizovat správní řízení, tak oni by si rozmysleli, že ztratí tímto způsobem mnohem víc času, než který rychlou jízdou udělají.

Co se týče našeho návrhu – a jak říkám, je to společný návrh dopravní policie a Ministerstva dopravy a vedeme o něm širokou veřejnou debatu, měli jsme seminář s dopravními specialisty, vyzýváme veřejnost, ať se nám k tomu vyjádří, a chceme mít podobnou debatu i na půdě Poslanecké sněmovny a Senátu, abychom do té rozpravy nebo debaty o výši pokut a vůbec o bodovém systému a jeho novelizaci vtáhli i poslance a senátory. Tak ta naše myšlenka je následovná. My nejdeme směrem, že bychom chtěli plošně zvýšit pokuty. Nám jde o to, abychom ty nejzávažnější přestupky byli schopni trestat vyššími pokutami. Jde o to, že to jsou přestupky, které ohrožují lidský život. A tam navrhujeme zvýšení pokut. Jdeme tam také způsobem, že chceme sjednotit dnešní praxi, tak aby nebyla roztříštěna, aby měla vnitřní logiku. Jinými slovy, za ty zásadní přestupky je to princip dvakrát a dost. Když uděláte nějaký přestupek podruhé, už nemáte šanci ho udělat, nebo když ho uděláte podruhé, tak o ten řidičák prostě přijdete.

Zpřísňujeme u zásadních přestupků, naopak u těch bagatelních přestupků dáváme policii možnost, aby byla mnohem více shovívavá. A na žádost dopravní policie jsme tam dali princip, že v případě dopravní nehody může, ale nemusí být ta pokuta dvojnásobně zvýšena. Nejde nám o to, abychom někoho trestali, nejde nám o to, abychom někoho trestali přes míru. Jde nám o to, abychom dosáhli toho, o co nám na silnicích jde – aby se zvýšila bezpečnost. My jsme tady posledních deset let měli trend, že se počet smrtelných nehod na silnicích snižoval. Poslední rok byl bohužel

rokem, kde se ten trend otočil a tam se počet mrtvých zvyšoval, a myslíme si, že je potřeba něco udělat.

Ještě bych rád dodal – v tom našem návrhu je – také myslíme na dlouhodobě debatovaný problém a to je problém nových řidičů. Záměrně říkám ne mladých, ale nových, ti, kteří nejsou zkušení. Navrhujeme tam, aby řidič, který má řidičské oprávnění po dobu kratší než rok nebo dva, o tom ještě se povede debata, tak aby měl menší počet bodů než ostatní. To znamená, místo dvanácti by měl třeba šest. Na tom jednom semináři dopadlo, aby měl sedm, aby třeba při tom závažném přestupku nepřišel o řidičák hned za první bod. (Předsedající: Čas.)

Takže už jsem dlouhý. Omlouvám se, končím. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, prosím.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo. Děkuji, pane ministře, za vaše odpovědi. Já bych měl dvě poznámky a jednu nebo několik ještě otázek.

Za prvé. V některých západních zemích je výše přestupků odstupňována podle příjmů. Chci se zeptat, protože pro někoho deset tisíc korun je značná částka, pro někoho to není zase tak velká částka, zda neuvažujete i o této změně.

Za druhé. Vy jste to tady zmiňoval – prevence, s tím je souhlas. Ale já si myslím, že nejde jenom o ty nejzávažnější přestupky, ale jak jsem zmínil, o tu přestupkovou recidivu, kdy někdo neustále má ty přestupky.

A za třetí jste mi neodpověděl, a já chápu, že pro každého ministra dopravy je to velmi nepříjemné, jak řešit ten problém předjíždění kamionů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já se omlouvám, já jsem na ten bod pozapomněl. Víte, předjíždění nákladních vozidel v místech, kde je to nežádoucí, se dá regulovat už dneska místní úpravou na pozemních komunikacích. To znamená tam, kde jsou na dálnici tři pruhy, tak tuto možnost otvíráme a budeme iniciovat, aby se tam ty značky daly a hlavně aby to policie, dopravní policie v tomto případě, vyžadovala. To, abychom po celé dálnici dali generální zákaz předjíždění kamionů – já si myslím, že to není úplně dobrý nápad. V podstatě bychom tím pádem velmi výrazně i v případech, kdy to není zase tak velký problém, znemožnili kamionům předjíždět a mohlo by se stát, že bychom vytvořili možná potenciálně horší nebezpečné situace z nervozity těchto řidičů.

My jako Ministerstvo plošný zákaz navrhovat nebudeme, nezdá se nám to vhodné. Na druhé straně budeme ale všude podporovat zákaz předjíždění kamionů, aby se nám nestávaly situace, že máme tři pruhy dálnice a paralelně tam jedou tři kamiony, jeden předjíždí druhý, který předjíždí třetí, to si myslím, že už je opravdu, jak se říká česky, zu viel. Takže k tomuto.

A potom co se týče té výšky pokut odvozené od platu. Já jsem se dočetl, že takovýto návrh chce dát pan poslanec Huml. Já samozřejmě se tomu nebráním,

nicméně je otázka, zdali by se takovýmto případem celý proces ještě víc nezkomplikoval. (Předsedající: Čas.) Ale už nechci zdržovat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Farského, který bude dalším interpelujícím, a to na paní ministryni Šlechtovou.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení přítomní členové vlády, dostala se ke mně žádost od hasičů ze Zákup, ale i ze Žandova a Oldřichova, kterým se stalo to, že uspěli při získání dotace, ale když chtěli vyhlásit podle zákona o zadávání veřejných zakázek soutěž na dodání plnění, tak jim bylo doporučeno s odkazem na vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj, že mají posečkat, že není jistota, že by nebylo zpochybněno výběrové řízení vzhledem k tomu, že od 18. dubna 2016 měl být už nový nebo výrazně novelizovaný zákon o veřejných zakázkách, a ten bude v účinnosti až od října, s tím, že tedy jim bylo doporučeno, že mají v podstatě pozastavit čerpání evropských dotací s odkazem na to, že mají posečkat, dokud nebude vydán výklad ze strany Národního orgánu pro koordinaci. Já bych se chtěl zeptat, proč toto nebylo jednak řešeno dopředu, protože určitě jsme museli počítat s tím, že dlouhodobě jsme, i já osobně jsem na to upozorňoval, že to nemůžeme stihnout do 18. dubna, nový zákon o veřejných zakázkách přijmout tak, aby byl i účinný v té chvíli. A když už to takto vedlo k tomu, že jednotlivým žadatelům teď je doporučováno pozastavit čerpání evropských dotací, tak kdy bude vydán ten výklad, který jim opět umožní tyto částky čerpat a bez rizika soutěžit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak, prosím paní ministryni.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tuto interpelaci, na kterou budu reagovat způsobem, že když jsem sem přišla s novým zákonem, tak jsem jasně sdělila z mých úst, že tento zákon samozřejmě musí být v účinnosti od 18. dubna. Čili já jsem upozornila naopak jak vládu, tak Poslaneckou sněmovnu, že ta účinnost musí být, jinak prostě nám hrozí odůvodněné stanovisko, infringement a další věci.

Pan poslanec hovořil k jedné ukázce jednoho projektu jednoho žadatele, kterým – opravdu nebylo to MMR, bylo to Centrum pro regionální rozvoj. Reagovalo způsobem, že ať vyčkají na krátké stanovisko, ať chvilku počkají, které budeme vydávat. Tak proč jsme ho dosud nevydali. Protože jsme si ho ověřovali s Evropskou komisí a dělali jsme si především srovnání starého zákona vůči tomu, co prošlo, co bylo schváleno od všech pozměňovacích návrhů až prostě po vratku k Poslanecké sněmovně. V tuto chvíli tady mohu garantovat, že to stanovisko bude vydáno zítra, protože samozřejmě já na to tlačím ne Národní orgán pro koordinaci, ale především sekci veřejného investování, která je gestorem tohoto zákona, musí to vydat. V tuto chvíli mohu jenom potvrdit, že se jede podle stávajícího zákona 137/2006, kde to naše srovnání, porovnání i ta naše reakce, která vyjde zítra a kterou tady držím

(ukazuje písemný materiál), takže zítra bude přeformulováno, jednak dáme tiskovku, jednak uděláme k tomu osvětu, aby bylo jasné.

Ten stávající zákon, všichni to víme, co jste o něm hlasovali, je přísnější než ten nový zákon, který bude v účinnosti od října 2016. Mluvíme například, pokud si vezmu takovou ukázku, která je zřejmá, vícepráce, tam je jenom 30 % i na ty individuální změny. Čili samozřejmě pokud se někde žadatel, ale nejenom žadatel, není to jenom na evropské fondy, kdokoliv, kdo bude zadávat veřejnou zakázku, se bude domnívat, že tam může být jakýsi otazník, zda to je v souladu se směrnicemi, Ministerstvo pro místní rozvoj na základě požadavku k tomu udělá rozbor a doporučíme samozřejmě, jak postupovat. Ale v tuto chvíli i na základě stanoviska, které vyjde zítra, tak tam upozorníme řídicí orgány a všechny žadatele, že se domníváme, že tyto pochyby, respektive tyto obavy nejsou úplně oprávněné, respektive to riziko že je opravdu na velice nízké úrovni, protože stávající zákon, jak se musí zadávat, je opravdu harmonizační, sice podle starých směrnic, ale je. A ty nové směrnice v podstatě byly trošičku benevolentnější.

Takže záruka zde z mé strany: Stanovisko vyjde zítra, vydáme ho. Národní orgán pro koordinaci ho následně rozešle všem řídicím orgánům, které jsou povinny to rozeslat na všechny příjemce. Dáme to i do monitorovacího systému, kam má každý přístup, aby viděli, podle čeho opravdu zadávat.

V každém případě MMR, ne NOK, ne Národní orgán pro koordinaci, ale gestor zákona je zde připraven samozřejmě posuzovat určité paragrafy, pokud k tomu bude muset dojít. To riziko zde opravdu je. Při třetím čtení, když nám Senát vrátil zákon, tak jsem zde varovala před tím, že můžeme například od Evropské komise dostat takzvanou plošnou korekci, což samozřejmě já teď nemohu sdělit, že ji nedostaneme. Je to opravdu na dalším vyjednávání s Evropskou komisí, která si nechávám opravdu i na svou úroveň. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec si nepřeje položit doplňující otázku? V tom případě tato interpelace končí. Pan poslanec Valenta stáhl svoji interpelaci, takže budeme pokračovat interpelací pana poslance Korteho.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Vážený pane ministře, rád vás vidím. V návaznosti na mou ústní interpelaci v lednu tohoto roku jste písemně doplnil informaci stran outsourcingu služeb vízového centra v Minsku. Cituji z vaší odpovědi. "Výběr společnosti FREIGHT LINK byl taktéž konzultován s příslušným orgány. Ani v tomto případě nebylo zainteresovanými orgány specifikováno, že by se v případě zahájení spolupráce se společností FREIGHT LINK jednalo o bezpečnostní riziko vůči žadatelům o schengenská víza nebo vůči státu. Ministerstvo zahraničních věcí v dané době neobdrželo jasné stanovisko, na základě kterého by bylo možné zvážit ukončení spolupráce se jmenovanou společností." Konec citátu.

Pane ministře, vyrozumívám správně z vaší odpovědi, že společnost nemá nic, opravdu vůbec nic společného s Olegem Děripaskou? Je vám známo, že oligarcha Oleg Děripaska je sedmý nejbohatší Rus, který své postavení opírá o čtyři pilíře? Za prvé je to politická moc Kremlu, k níž má velmi blízko. Za druhé je to moc

ekonomická. Za třetí jsou to ruské zpravodajské služby a za čtvrté zločinecké podsvětí. Jsou vám známy tyto okolnosti?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře?

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Dobré odpoledne přeji. Já se vyjádřím k této kauze, nebo k tomuto případu. Vlastně jsme se tím tady ve Sněmovně už zabývali, takže mohu provést jakousi bilanci i toho, čeho jsme se dobrali na ministerstvu. Jenom pro poslance připomenu pro začátek, že se jedná o to, že došlo k tomu, že jsme outsourceovali vydávání víz v Bělorusku, že jsme to provedli z důvodů, které jsou stejné jako i jinde, totiž to, že to nějakým způsobem outsourceujeme, tak nám umožňuje přijmout větší počet žádostí o krátkodobá víza a zároveň uvolnit kapacitu konzulárního úseku. Takže ty důvody pro to, že jsme přikročili k tomu outsourceování, jsou v případě Běloruska stejné jako kdekoliv jinde.

Jenom bych vám rád připomněl, že takovéto provozování vízového centra se děje koncesí a výběr poskytovatele služeb probíhá podle koncesního zákona. A to je to, co je podstatou toho, co je zásadní při posuzování toho případu. To koncesní řízení vedené Ministerstvem zahraničí, na základě kterého jsme uzavřeli smlouvu na ten outsourcing se společností FREIGHT LINK, nebo též Pony Express, proběhlo transparentně. To je věc, kterou jsem si ověřil. Proběhlo transparentně v souladu s koncesním zákonem. Podrobná informace včetně té zadávací dokumentace, včetně hodnoticích kritérií i výsledků řízení, všechno je to veřejně dostupné.

Koncesionář pro Bělorusko, tedy ta společnost FREIGHT LINK, byl vybrán na základě nejlepší nabídky těch hlavních hodnoticích kritérií, jako je rychlost spuštění vízového centra, průměrná doba čekání žadatele a výše toho servisního poplatku. Transparentnost je potvrzena i tím, že jednotlivá teritoria nebyla obsazena jedinou společností a vyřazení společnosti v průběhu koncesního řízení je možné pouze na základě důvodů daných zákonem. To znamená, v tomhle postupu se musíme držet zákona, nemůžeme nikoho vyřadit. Bylo by to porušení zákona a byla by to diskriminace. Takže když se zabýváte tím, jaké jsou naše možnosti do toho vstoupit, tak si myslím, že to je otázka skutečně dodržování zákona, ve kterém je těžké učinit něco jiného než respektovat právě ta stanovená pravidla.

Výběr společnosti FREIGHT LINK byl také konzultován s příslušnými státními orgány, jak tady zaznělo. Já bohužel ty detaily říci nemohu, to asi chápete. Ale platí to, co tady bylo panem poslancem zmíněno, že ten výsledek nám nepotvrdil, že by se jednalo o něco tak závažného, že bychom na to museli v tomto případě a měli nějaké oprávnění reagovat. Chtěl bych říci, že se mi mezitím podařilo zjistit, jaká je role společnosti FREIGHT LINK v případě jiných zemí. Vím, že ona vlastně podobným způsobem jako u nás uspěla také na Slovensku, v Lotyšsku, v Maďarsku a ve Spojených státech amerických, takže je řada dalších zemí, které jí tuto koncesi poskytly na podobný způsob nabírání víz. A my jsme si mezitím také zjišťovali, jak se ta spolupráce osvědčila. A tam, kde se nám to povedlo, tak nám všude potvrdili, že mají v zásadě dobrou zkušenost s tou společností. Takže nebylo tam nic, co by nějaké podezření posílilo.

Dostupné informace, které jsme dali dohromady, nepotvrzují v případě společnosti FREIGHT LINK domněnky o tom možném narušení ochrany osobních údajů, jako že by se manipulovalo s údaji žadatelů o schengenská víza. Ten závazek vyplývající z uzavřené koncesní smlouvy totiž poměrně jasně definuje, co si mohou ti provozovatelé dovolit. Oni (?) jasně stanovují způsob nakládání s osobními údaji žadatelů. A jsou tam dokonce i případné sankce, kdyby došlo k nějakému porušení, včetně například ukončení vzájemné spolupráce, kdyby někdo ta pravidla porušil a prokázalo se to. Takže tohle je stanoveno poměrně jednoznačně. V případě této společnosti, opakuji, že v zahraničí jsme nikde nenašli případ, který by opravňoval podezření k tomu, že mají nějaký zvláštní zájem s tím manipulovat. A tak jak jsem se tím zabýval u nás, tak naši pracovníci vyloučili, že by tam byla nějaká rizika, která bychom si nedokázali pohlídat.

Takže opakuji, postupujeme podle zákona. (Upozornění na čas.) Kdybychom zákon nedodržovali, tak by to byla diskriminace. A my nemůžeme zákon porušit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec si přeje vystoupit?

Poslanec Daniel Korte: Pane ministře, já jsem se vás neptal na transparentnost výběrového řízení. Já jsem se vás ptal, jestli mě můžete ujistit, abych měl klidné spaní, že Oleg Děripaska opravdu nijak nesouvisí s FREIGHT LINK. Vy jste slíbil již v té ústní odpovědi prověřit tuto věc. Já nebudu klást otázky, kterému odboru, které osobě jste to uložil na vašem ministerstvu, ale ptám se, zdali jste se zeptal Úřadu pro zahraniční styky a informace, zdali FREIGHT LINK souvisí nějak s Olegem Děripaskou.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Já vám rozumím. Nicméně já skutečně obsah toho, co jsem obdržel od služeb, sdělovat nemohu. Já vás mohu pouze ujistit, že to, co jsme získali, nám neposkytlo nic tak zásadního, závažného nebo jakoby prolamujícího, čím se řídíme, abychom na základě toho mohli činit nějaké nestandardní kroky. A to znamená, i kdyby byla nějaká podobná souvislost, tak to není v takové podobě, že bychom si na základě toho mohli dovolit diskriminovat nějakou společnost nebo ji vyřadit z té soutěže. Myslím, tak jako si to nedovolila žádná jiná země, tak jsme ve zhruba stejné situaci. My si to prostě nemůžeme dovolit, protože ta pravidla platí buď pro všechny, nebo pro nikoho. A tady to, k čemu jsem se dostal, mi neposkytlo žádné argumenty navíc než to, že musíme dodržovat zákony. A opakuji, tu podrobnou informaci tady, bohužel, poskytnout nemohu, ale ta by nakonec sama neřekla víc, než že ten závěr je takový, jaký máme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní vystoupí pan poslanec Holeček, který bude interpelovat pana ministra životního prostředí, který je přítomen. Prosím.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci doplnění soustavy evropských chráněných území Natura 2000. Jedná se o lokality Porta Bohemica a Slavíkovy ostrovy, kde z českých závazků vyplývá naše povinnost ochránit evropskou přírodu.

Já jako poslanec zvolený za Ústecký kraj jsem pro zapsání obou lokalit do seznamu Natura 2000 a také jsem pro stavbu jezů v Děčíně, tudíž nechápu postup vlády, která v jednom stanovisku lokalitu Porta Bohemica navrhuje do soustavy a v další ne. Dále nerozumím tomu, proč česká vláda čeká na stanovisko Evropské komise, když je jasné, že obě lokality zapsat musíme. Když je nezapíšeme, tak můžeme přijít až o 7 miliard z evropských dotací. Nerozumím také tomu, proč česká vláda zašla tak daleko, že riskuje pokutu z Bruselu až 54 milionů korun s následným penále až 8,5 milionu korun měsíčně, když lokality do seznamu nezařadí. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: A slovo má pan ministr.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo a děkuji za dotaz. Vláda na tom svém posledním jednání skutečně rozhodla, že z těch dvou mnou navrhovaných lokalit – zdůrazňuji opakovaně navrhovaných lokalit – tedy Porta Bohemica i Louky u Přelouče, doplní jednu v této chvíli s tím, že druhá lokalita, tedy Porta Bohemica, zdůrazňuji i po souhlasu Ministerstva dopravy a Ředitelství vodních cest, po dlouhé debatě, která byla opět na vládě, bylo rozhodnuto, a já musím říct, že já jsem to rozhodnutí nepodporoval, asi logicky, že druhá lokalita nebude zařazena. Tím důvodem, proč nebude zařazena, byly přetrvávající a jsou přetrvávající obavy, že zařazení lokality Louky u Přelouče v té navrhované podobě by podle názoru Ministerstva dopravy nebo Ředitelství vodních cest znamenalo dramatický problém, minimálně výrazné zpoždění s možností realizace toho projektového záměru, tedy umělého kanálu na Labi. Já mám názor jiný. Já jsem přesvědčen, že v obou případech to zařazení lokalit, tak jak byly navrženy, s těmi stanovišti a s tím geografickým členěním, by neznamenalo ani po zařazení do národního seznamu evropsky významných lokalit nějaký výrazný konflikt v budoucí realizaci těch záměrů. V jednom případě se mi o tom vládu podařilo přesvědčit, v druhém případě ne. Vláda jako kolektivní orgán hlasuje, hlasovala o obou těchto variantách a takto je výsledek. Samozřejmě teď, jak jste přesně řekl, teď budeme informovat, už jsem informovali Evropskou komisi, k čemuž jsme povinni, z jakého důvodu jsme se tak rozhodli, a Evropská komise ty důvody zváží a nějakým způsobem zareaguje. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec si nepřeje položit doplňující dotaz. V tom případě má slovo pan poslanec Beznoska, který bude interpelovat paní ministryni Marksovou, ale ta je z pracovních důvodů omluvena. Prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já přece jen velmi stručně načtu svůj dotaz, který jsem měl připraven na paní ministryni práce a sociálních věcí.

Někdy v minulém týdnu Ministerstvo práce a sociálních věcí poskytlo mimořádnou neinvestiční dotaci ve výši 20 milionů korun, samozřejmě v souladu s usnesením vlády, Fondu ohrožených dětí, tak aby zabránilo zavírání klokánků. Tahle závažná situace opravdu vyžadovala řešení a já se ptám, jaké opatření přijalo vedení fondu k tomu, aby se podobná, ekonomicky téměř neřešitelná situace nemohla opakovat. Jaká opatření přijalo, aby snížilo své provozní náklady, a jakým mechanismem bude řešit v minulosti vytvořené dluhy ve fondu a jaký kontrolní mechanismus, nový, nastavilo ministerstvo vůči fondu, aby se podobná svízelná situace na fondu nemohla opakovat. Za odpověď děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, odpověď dorazí písemně. Paní poslankyně Hnyková rovněž na paní ministryni Marksovou.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, přeju všem hezké odpoledne.

Vážená paní ministryně, 2. května 2016 proběhlo jednání mezi odbory, předsedou vlády a dalšími ministry k odměňování ve veřejném sektoru. Ve zdravotnictví, jak slyšíme z médií, by mělo dojít k nárůstu o 10 procent od 1. ledna 2017. Mě zajímají ovšem další oblasti veřejného sektoru, a to především je oblast sociálních služeb, kde by mělo dojít pouze k nárůstu o 5 procent. Chci jen připomenout, že odměňování v sociálních službách patří k nejhorším. A vy jistě znáte výše platů. Sociální služby jsou výrazně nedoceněny a zanedbávány, na oprávněné nároky poskytovatelů se pohlíží jako na odsávání peněz z rozpočtu státu a slyšíme to při každém jednání s nimi. Jistě vám vaši pracovníci ministerstva sdělili, jak tristní situace nastává se zaměstnanci v sociálních službách, po jednání výboru pro sociální politiku. Začíná zde být nedostatek pracovníků nejen v Jihočeském kraji, ale i ve Zlínském kraji, a já se dovídám, že platy budou navýšeny pouze o 5 procent. Sociální služby jsou řadu let podfinancovány, prohlubuje se nedostatek odborného personálu pro klienty a jsou stále hůře dostupné. Přitom demografická křivka jasně dokazuje, že seniorů bude přibývat nejen v pobytových zařízeních, ale i v terénu.

Tak se ptám, paní ministryně, jestli je podle vás dostačující navýšení o 5 procent v této oblasti. Jaké kroky učiníte v této oblasti v odměňování pro jeho zlepšení a čím podpoříte zaměstnance, aby pracovali v sociálních službách? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Zahradníčka. Ten má interpelaci na pana ministra financí, ale ten je také omluven.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážený nepřítomný pane ministře, kolegyně a kolegové, přeji všem příjemné a krásné slunečné odpoledne.

Dne 20. března 2014 jsem na vás měl, pane ministře, interpelaci ve věci toku peněz obcím a další věci kolem financování a účetnictví obcí. Od té doby uplynulo hodně času a jistě jste se seznámil s řadou nových skutečností, jak obce hospodaří, jaká je jejich struktura a jak vůbec probíhá vlastně jejich účetnictví, které je velice složité a je úplně něco jiného jako účetnictví u jiných podnikajících subjektů v naší

vlasti. Mám za to, že by účetnictví a tzv. výkaznictví mělo být co nejjednodušší a sobě velice podobné. Mám na mysli podniky a obce. Do budoucnosti vidím velké problémy, pokud se nic nezmění v celkovém hospodaření především menších obcí. Mám za to, vážený pane ministře financí, že dva roky byla pro vás dost dlouhá doba na to se seznámit s celkovým způsobem hospodařením obcí, a pro mne nastala doba, abych se vás zeptal opět formou interpelace, co vaše ministerstvo připravuje za změny v účetnictví obcí, co připravujete či učiníte pro to, aby se účetnictví obcí např. zjednodušilo, přiblížilo svou strukturou podnikatelské sféře. Nebo vám stávající stav vyhovuje?

Ve vaší tehdejší odpovědi mě zaujalo několik myšlenek, na které by bylo vhodné po dvou letech znát odpovědi. Například uvádíte, že ne všechny obce mají účty u České národní banky, a já se ptám, zda se situace již zlepšila. Dále uvádíte, že stát, když přidělí peníze přes kraje a obce, tak nad nimi ztrácí přehled. A vy uvádíte, že to budete s kraji řešit, a já se ptám, zda jste již našli společná nějaká řešení.

Samostatnou kapitolou vaší odpovědi byla otázka kontroly dotací. A to je má poslední otázka, kde se ptám, zda kontroloři nejen kontrolují, ale také se zaměřují i na otázky, jak pomoci k lepšímu čerpání dotací, vyplňování žádosti a upozorňují kontrolované žadatele, kde se dá ještě žádat o dotace, jak uvádíte v tehdejší vaší odpovědi.

Děkuji poslancům za pozornost a vám, vážený pane ministře, za písemnou odpověď. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo paní poslankyně Rutová, a to s interpelací na paní ministryni Šlechtovou.

Poslankyně Miloslava Rutová: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych vám nejprve chtěla popřát krásné slunečné odpoledne. A ráda bych svoji interpelaci mířila na paní ministryni Šlechtovou prostřednictvím pana předsedajícího.

Předseda PSP Jan Hamáček: Můžete přímo.

Poslankyně Miloslava Rutová: Můžu přímo? Tak to jsem netušila. Takže omluvte moji neznalost.

Vážená paní ministryně, pro výkon činnosti realitního makléře nejsou v České republice vyžadovány žádné zkoušky, vzdělání ani nijaká speciální profesní oprávnění. Realitním makléřem může být kdokoli. Výsledkem je, že na realitním trhu se pohybuje mnoho makléřů, jejichž morálka ve vztahu k jejich klientům je mírně řečeno diskutabilní. I proto jsme svědky mnoha soudních procesů s realitními makléři, kteří okradli své klienty. Je evidentní, že spoléhat jenom na samotný realitní trh, že se s nepoctivými makléři vyrovná, nestačí. Přislíbila jste, že váš úřad připraví zákon o realitním zprostředkování, který stanoví jasná pravidla, zejména posílí ochranu klientů realitních makléřů. Chtěla jsem vás poprosit, jestli byste nás seznámila s tím, jak jste daleko s tímto zákonem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A slovo má paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, ano, s tím zákonem už jsme opravdu ve fázi, kdy jsme jej zaslali do meziresortního připomínkového řízení, které končí 20. května, pokud se opravdu nepletu. My jsme totiž přepracovávali věcný záměr, kde opravdu na Legislativní radě vlády byla, protože jsem se jí zúčastnila, opravdu velice konstruktivní debata o tom, jestli realitní zprostředkovatelé mají mít volnou živnost, jako je to teď – protože kdokoli může být realitním makléřem, kdokoli, komu je osmnáct, má čistý rejstřík, tak může být realitním makléřem –, anebo vázanou. Následně jsme se dohodli na tom, že já přeruším toto jednání Legislativní rady vlády, a odsouhlasili jsme i my jako MMR, že vypracujeme i RIA i všechny dodatečné podklady právě na tu vázanou živnost. To znamená, že už nebude tak lehké, aby se někdo stal realitním makléřem a mohl v této věci podnikat.

Kromě toho, že zpřísňujeme nejenom právě z volné živnosti na vázanou, tak další věc, kterou tento zákon přinese, je odborná kvalifikace těch osob, které v tom budou podnikat, ale zároveň které budou jen zaměstnanci té dané realitní agentury, kanceláře, zprostředkovatele, který bude komunikovat samozřejmě s osobami. Protože každý z nás někde bydlí, každý si prožil nějaké nájmy. Já sama jsem před mnoha lety přišla o jediné peníze, které jsem si vydělala, protože jsem si nepřečetla malou větičku, a samozřejmě ten depozit jsem prostě musela vracet, ač tam byla nějaká pochybení. Ale tomu právě chceme zamezit. A zároveň tam nastavujeme dohled a dozor ze strany státu, tzn. Ministerstva pro místní rozvoj. On opravdu dosud kromě samozřejmě živnostenských úřadů příliš nikdo tuto oblast nekontroluje. Ač je v gesci MMR, tak ten dohled nám není dán kompetencí ani žádným zákonem. Můj cíl je vůbec ten zákon zavést. Vůbec ten zákon zavést, protože tady ta legislativa prostě chybí. V každém případě stávající stav je nevyhovující.

A tady bych ještě ráda zmínila ve zbývajícím čase vůbec vznik tohoto zákona. My jsme se do toho pustili tak, že jsme oslovili nejprve trh. My jsme oslovili občany České republiky, aby nám vůbec odpověděli na otázku, jestli se domnívají, že legislativa je v této oblasti nutná. Z toho vyšlo zhruba 85 %, kteří chtěli tento zákon, zbytek nevěděl, někomu to bylo jedno. Ale zároveň jsme oslovili ty realitky, aby se nám samy vyjádřily. A to bylo pro nás velmi zajímavé, že přes 70 % respondentů, kterých bylo dohromady asi 3,5 tisíce, nám reagovali, že ano, že chtějí tu legislativu a že v podstatě – a teď cituji některé výstupy toho dotazníkového šetření – chtějí mezi sebou jaksi udělat čisto. Jsme si vědomi toho, že právě proto, že teď může podnikat úplně každý v této oblasti, tak samozřejmě se asi nevyhneme stížnostem a podobným věcem. Já sama jako statutár ministerstva dostávám opravdu velké množství stížností na jednotlivé realitní kanceláře nebo činnosti realitních makléřů. A to byl i jeden z impulsů, kdy opravdu bych tento zákon velmi ráda dotáhla právě k účinnosti nejenom do Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Paní poslankyně, pokud si přeje vystoupit, tak může. (Poslankyně Rutová hovoří mimo mikrofon.) Na mikrofon, paní poslankyně.

Poslankyně Miloslava Rutová: Já bych se jenom chtěla zeptat paní ministryně: Bude předepsané nějaké vzdělání pro makléře? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Paní ministryně může reagovat.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, ano. V tuto chvíli ti, kteří podnikají nebo jsou zaměstnaní, nám budou muset doložit léta praxe. Absolventi škol, kteří v této oblasti budou chtít podnikat, a my zavádíme do té vázané živnosti slova realitní zprostředkovatelé, budou muset mít právní ekonomické vzdělání. A následně Ministerstvo pro místní rozvoj bude ten, kdo bude vydávat osvědčení o odborné způsobilosti. Ty detaily jsou opravdu rozepsány v zákoně. Nicméně ano, máme přísné požadavky na to, aby v této věci mohl člověk jednak být zaměstnán, ale zároveň podnikat. A cílem tohoto zákona je také ochrana spotřebitelů právě proto, aby nebyli v kleštích nějakých nekalých praktik nebo výmluv právě realitních kanceláří, protože v tuto chvíli na našem trhu existuje zhruba 14 tisíc podnikatelů v této oblasti oficiálně zaregistrovaných podle statistik, nicméně neformálně máme informaci, že jich je zhruba 25 tisíc. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další interpelací je interpelace pana poslance Petra Bendla na pana ministra dopravy – je tady, výborně. (Ministr právě vchází do sálu). Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, ještě jednou dnes České dráhy a Škoda Transportation.

Vy jste, pane ministře, v předešlé interpelaci v té záležitosti rozporuplného arbitrážního rozhodnutí, kdy České dráhy mají závazek zaplatit Škodě Transportation částku vyšší jak 1 mld. korun, řekl, že jste jednáním pověřil pana náměstka Ferance, předsedu Dozorčí rady Českých drah. A z médií jsem se dozvěděl, že pravděpodobně byl aktivní a jednal v duchu toho, nikoliv ale na půdě Ministerstva dopravy, ale v tenisovém klubu v Přerově, a to za přítomnosti předsedy poslaneckého klubu hnutí ANO a dalšího poslance za ANO. Tak se chci zeptat, zdali je toto standardní jednání ve věci takovýchto miliardových závazků Českých drah. Neřkuli když jsem slyšel slova vaší osobní kritiky, kde jste prohlašoval, že jde o skandální rozhodnutí apod., a teď se sejde váš náměstek v tenisovém klubu s představiteli vedení Škody Transportation a s poslanci hnutí ANO a následně nato, přestože říkáte, že jde o skandální rozhodnutí, jsou stamilionové částky zaplaceny. Tak se chci zeptat, zdali je toto normální postup, zdali by nebylo spíš transparentnější, aby se takováto jednání, jsou-li, uskutečňovala na oficiálních místech, a ne na místech, kam podle mého hlubokého přesvědčení nepatří. A že to potom samozřejmě logicky svádí k tomu, že tady není ministr dopravy od toho, aby řídil Ministerstvo dopravy (upozornění na čas), ale že to je možná předseda poslaneckého klubu či jiní poslanci, tomu se nemůžete divit.

Takže moje otázka je, zdali je to standardní a zdali i ostatní poslanci, pan poslanec Volný i pan poslanec Faltýnek, byli pověřeni vámi tuto záležitost projednat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tato věc už je tady debatována dneska potřetí, přesto děkuji za tu otázku. Já bych jenom velmi krátce zrekapituloval.

Já si myslím, že rozsudek arbitrážního soudu, nebo spíše výrok arbitrážního soudu je skandální, že takový v žádném případě být neměl. Nicméně České dráhy se proti tomuto rozsudku brání všemi formami, které jí právní řád této republiky umožňuje. Dokonce se bráníme, tak jak jsem informoval v předchozí interpelaci, i podáním žádosti o notifikaci a zjištění, zdali zaplacení této částky nepředstavuje nedovolenou veřejnou podporu.

Co se týče těch jednání. Ano, já jsem pana náměstka Ferance plus předsedu představenstva pana Krtka pověřil, aby se pokusili se Škodou Transportations najít kompromisní řešení. To kompromisní řešení jsem viděl v tom, že pokud by ta první částka, která byla nejenom pravomocná, ale i vykonatelná, že by byla poslední platbou. S touto alternativou Škoda Transportations nesouhlasila. Těch jednání, která probíhala, byla aspoň desítka, jak jsem informován. Já jsem se tedy žádného neúčastnil. O tom inkriminovaném jednání, o kterém mluvíte – mě na tom jednání zajímá jediná věc, že tam byl pan Feranec, takže z mého pohledu tam byl člověk, který měl moje pověření. Za sebe nechci spekulovat a říkat o tom, co je standardní, já jsem to jednání takto nezorganizoval a nikdy bych ho nezorganizoval. Na druhé straně se necítím komfortní v tom, že skrze mě interpelujete pana Faltýnka a pana poslance Volného. Možná by bylo vhodnější se jich zeptat přímo, proč to udělali, ať vám na to oni odpovědí. Moje pověření, zopakuji, měl pan náměstek Feranec a pan předseda představenstva Krtek. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec má prostor pro doplňující dotaz.

Poslanec Petr Bendl: Já děkuji za tu odpověď. Myslím, že jí všichni, kdo ji poslouchali, velmi dobře rozuměli.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr chce využít právo reagovat. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych jenom zdůraznit jednu věc. Chtěl bych tady zcela jednoznačně odmítnout souvislost s touto schůzkou a s tím, že České dráhy nakonec tu částku zaplatily. Mezi tím žádná souvislost není. Předně proto, protože mezi touto schůzkou a zaplacením proběhlo mnoho dalších jednání. A myslím si, že tyto dvě věci spojovat není úplně fér. Jestli... Tečka. Není úplně fér.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tím jsme vyčerpali tuto interpelaci. Pan poslanec Ondráček si přeje interpelovat pana ministra zahraničních věcí ve věci Ukrajiny.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Pane ministře, pokud vám to čas umožní a dostavíte se na interpelace, a teď to není myšleno nějak špatně, tak vás o Ukrajině celkem pravidelně interpeluji. Naposledy to bylo 4. března, kdy jsem vám v závěru své interpelace předal Bílou knihu o genocidě ukrajinské vlády na obyvatelích Donbasu. Tuto složku jste si převzal, takže předpokládám, že jste se také na ni podíval. Zajímalo by mě, jestli jste se na to podíval a jak se vám ty obrázky tam líbily, protože to jasně dokazuje situaci, která tam je. A potom v takovém krátkém čase, jestli byste nám řekl, jaká je situace na Ukrajině. A teď můžeme brát Ukrajinu kyjevskou i Ukrajinu jihovýchodní – tak jaká je tam situace teď? Jak tam probíhá občanská válka a popřípadě jak se daří ukrajinské vládě stabilizovat svoji ekonomickou a politickou situaci a jak se daří ukrajinskému lidu? Takže tyto dvě otázky, jestli byste mně mohl prosím zodpovědět. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, pan ministr má slovo a možnost odpovědět.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. V tom omezeném čase to asi bude jenom částečné. Já jsem samozřejmě od vás dostal tu Bílou knihu, to potvrzuji. A nahlédl jsem do ní. Jenom bych vám řekl, abyste mi lépe rozuměl, já jsem už za řadu let dostal od různých účastníků konfliktů nesčetněkrát právě podobný typ knih a filmových záznamů. Mohl bych vám vyjmenovat celou řadu konfliktů, ze kterých mi účastníci přinášeli právě podobný typ často docela hrůzostrašných obrázků. A dokonce v řadě případů to je tak, že mi z každé strany přicházejí knihy jako každé té bojující strany. A asi pochopíte, že jsem se vypracoval k určité skepsi v tom vidět v těch obrazech, které přináší vždy jedna strana, přesnější obraz toho, co se děje.

Abyste věděl, že je to opravdu časté, tak něco podobného se mi stalo zrovna včera, kdy jsem z jiného konfliktu, než je Ukrajina, dostal také informace jedné strany právě probíhajícího konfliktu, a také si myslím, že ty informace nebyly přesné. Právě proto, že jsou to vojenské konflikty, ve kterých jsou mrtví a zabití. A interpretace té jedné bojující strany, což asi chápete, jsou pravidelně jen jednostranné, nepřesné, uvádějící vždy jenom jednu stranu věci. Vůbec nepochybuju o tom, že v těch konfliktech, o kterých se často bavíme, se dějí věci strašné, hrůzné, často mimo představivost nás, kteří tady žijeme v prostředí, ve kterém se samozřejmě žádná válka nevede. Myslím si, že jakmile se v nějakém prostředí upadne do války, tak nevyhnutelně přicházejí zločiny. A myslím si, že často na obou stranách. A je těžké vůbec na ně uvalovat normální principy civilního práva, protože v těch válečných konfliktech se jakákoliv pravidla a jakákoliv zákonné normy běžného života úplně ztrácejí. Obávám se, že to platí stejně tak o Sýrii, Iráku. Bohužel to platí do určité míry i o Ukrajině. Ale platí to i o dalších místech, která bych tady mohl vyjmenovat.

A co se týče situace na Ukrajině, to by bylo nadlouho. Já vám řeknu toto: Od začátku bojů v roce 2014 tam padlo více než 2 800 vojáků. Kdybyste se zeptal na

současnou situaci, tak za poslední tři měsíce tam bylo zabito 88 osob. Kdybyste se zeptal na poslední týden, tak v posledním týdnu mám přesnou informaci, že v posledním týdnu dubna tam padlo na ukrajinské straně, byli zabiti tři vojáci a osm jich bylo zraněno. Podle informací, které mám k dispozici, na ukrajinské straně těch mrtvých a raněných je více než na straně separatistů. Takže situace i z toho, co říkám, je vidět, není příliš dobrá. To příměří zřejmě vypadá jinak, než jsou ty ztráty, které můžete sami posoudit. Osmdesát osm zabitých za poslední tři měsíce, to je poměrně hodně vysoké číslo.

Proč vlastně nefunguje dohoda třeba o stahování těžkých zbraní? Proč vlastně se tak obtížně naplňují minské dohody? V zásadě je to proto, že tam není důvěra. Na obou stranách není důvěra na kompromisu. Dosažení kompromisu brání tedy především toto – že je rozpor v tom, jak se dívat na pořadí jednotlivých činů, které mají být vykonány, jednotlivých kroků, které má každá strana udělat. Z každé strany je jiná představa o pořadí těch kroků a ta dohoda je stále těžko dosažitelná. Proto je realizace minských dohod tak obtížná a proto i v této chvíli je věcí složité debaty, která nevypadá, že bych zrovna teď viděl, že se rýsuje nějaké světlo. Přesto si ale nemyslím, že to je tak, že nemůže k té dohodě dojít, že se nemůže třeba i v nejbližších dvou měsících posunout. To si myslím, že je otevřená věc.

Víte, že na Ukrajině nastoupila nová vláda, Věrchovna rada vlastně potvrdila novou vládu, která získala důvěru. Je vedena novým parlamentem, vlastně bývalým předsedou parlamentu Volodymyrem Hrojsmanem. Dovolím si odhadnout, že ta vláda zřejmě nemá příliš síly na realizaci toho rozsahu ekonomických reforem, se kterými je spojována. Nicméně se říká, že má možná silnější mandát pro prosazování právě těch kroků, které se týkají minských dohod. Že by mohla být politicky úspěšnější ve Věrchovne radě právě v tom dosahování toho, co jsou kroky, které by měla učinit ukrajinská strana. Proto tvrdím, že nepokládám za úplně jednoznačné, jak se ta situace během dvou měsíců jednoznačně vyvine. A nemyslím si, že je úplně nemožné i díky existenci té nové vlády, že by se ta situace nemusela posunout. (Upozornění na čas.)

Aha, tak je mi líto.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ale ještě bude prostor, protože pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Určitě. Děkuji. Samozřejmě chápu, že dostáváte takovéto hrůzné obrázky z obou stran toho konfliktu, ale vždycky na tom obrázku jsou mrtví lidé. A myslím si, že právě to, že tady my máme ten mír a můžeme tady fungovat, bychom měli dělat všechno pro to, aby byly naplňovány minské dohody a ty ostatní.

A pokud mluvíte o přesných číslech, jsou to přesná čísla, která dostáváte právě z té jedné strany konfliktu. Možná pokud byste je porovnal s těmi čísly druhými, tak byste zjistil, že jsou ta čísla třeba nepřesná. Ale to není o tom, abychom se zde přeli. Pokud tady mluvíme o nové vládě, myslím, že by měl být velký úkol, aby právě naplnila ty minské dohody, protože chudoba na Ukrajině zmáhá miliony lidí.

A jenom bych se zeptal. Zaregistroval jste třeba výrok jednoho z poslanců ukrajinského parlamentu, který k tragédii v Oděse z 2. května 2014 řekl, že přijde čas a 2. květen budou slavit jako státní svátek, který bude zapsán zlatým písmem do novodobých dějin Ukrajiny? (Upozornění na čas.) To jsou věci, které bychom zde mohli řešit a klidně i odsoudit, protože to jsou výroky fašistické. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Taky děkuji. Než pan ministr dorazí k řečništi, omluvím pana ministra životního prostředí, který se od 17. hodiny omlouvá, takže pokud někdo plánoval interpelaci na pana ministra Brabce, tak odpověď bude písemně.

Pane ministře, prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Myslím s tím, jak jste uvedl své vystoupení, tak si myslím, že to mohu podepsat. Myslím si stejně jako vy, že právě možná právě proto, že tady máme poměry daleko konsolidovanější a klidnější, tak máme možná povinnost se snažit pomoci tomu, kde je násilí, aby to násilí skončilo. Jsem přesvědčen, že bych mohl uvést řadu příkladů, kdy Česká republika nejenom na Ukrajině, ale také i v Sýrii a v dalších místech se snaží podle svých možností přispět k tomu, aby skončilo násilí, aby skončila i ta zvěrstva, která bohužel máme možnost vidět na podobných záběrech, jako byly ty, které jste mi tady minule předal. A cítím to jako jeden z hlavních úkolů této vlády a Ministerstva zahraničí – hledat všemi prostředky cestu, jak zabránit pobíjení civilního obyvatelstva, jak zabránit, aby pokračovaly ty konflikty, které dnes nejsou jenom ohrožením těch lidí, kteří tam žijí, ale dnes, jak dobře víme, ohrožují vlastně i nepřímo Evropu. V tom souhlasím a myslím si, že tohle je naše role a to je náš úkol.

Co se týče toho příspěvku, který jste zmínil, to byl ten příspěvek poslance Mosijčuka, to je tuším z Facebooku. Souhlasím s vámi, že to, co on tam říká, že 2. květen je datum velkého ukrajinského triumfu a podobně, to taky nejsou samozřejmě vůbec věci, které pomáhají, protože tam bylo zabito, nevím, jestli přes 40 lidí. A já jsem nejenom osobně, ale celá naše politika se zasazuje o to, aby byly i zločiny vyšetřeny, aby bylo vyšetřeno to, jak došlo k zabití více než 40 lidí v Oděse, stejně tak jak došlo k zabití lidí na Majdanu. A to je naše neměnná pozice.

Pokud se staly zločiny, které vlastně byly téměř krokem k bojům nebo k dalším eskalacím těch bojů, tak jsme celou dobu pro to, aby zločiny byly vyšetřeny. Já sám jsem se v tom i osobně obracel na příslušné orgány, aby na ta vyšetření dbaly (upozornění na čas) a aby ho dovedly do konce. Takže o tom se také nemusíme přesvědčovat. Ale myslím si, že ten velmi nacionalisticky laděný příspěvek z toho Facebooku, který myslíte, v tom nevidím velký smysl to komentovat, především proto, že těch příspěvků (opakované upozornění na čas) je obrovské množství a naše role je především pomáhat míru, pomáhat tomu, aby to násilí skončilo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším nebo další interpelující je paní poslankyně Šánová, ale tu zde nevidím, takže interpelace propadá. Tím pádem

vystoupí pan poslanec Bendl, který interpeluje paní ministryni Valachovou, ale ta je omluvena, takže rovněž písemná odpověď.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Paní nepřítomná ministryně školství, mrzí mě, že tu nejste, protože si připadám, že to je jakoby nefér z mé strany, ale to je vaše rozhodnutí, že nejste přítomna na jednání interpelací, kde dnes pan premiér říkal, že ministři si čas udělat mohou, že je omlouvá pouze zahraniční cesta, myšleno do Bruselu, tak to, pokud vím, se neděje.

K této interpelaci mě vyprovokovalo vaše vyjádření o tom, že Svaz měst a obcí lže, když kritizuje a poměrně věcně z mého pohledu argumentuje naplňování potřeb, finančních potřeb, ale i personálních potřeb, které vyvolá školský zákon, nebo novela školského zákona. Tak jsem se vás chtěl, paní ministryně, zeptat, zda neuvažujete, že se za slova o lžích Svazu měst a obcí nehodláte omluvit, protože si myslím, že byla a jsou za hranou.

Ten zákon vyvolá a vyvolává obrovské tlaky na obecní rozpočty, vyvolá obrovské problémy i mladým lidem, kteří dávají své děti do mateřských škol. Z vlastní zkušenosti mohu říci už teď, kdy po debatě s ředitelkou naší základní školy sama oznámila, že bude muset vlastně vzhledem k počtu dětí a k tomu, že budou muset povinně chodit některé děti do školky, říct některým lidem a jejich dětem z ostatních obcí, že vzhledem k tomu, že musí naplnit kapacitu dětmi z té dané obce, která ji zřizuje, budou muset děcka, která třeba už několik let jeden dva roky chodí do mateřské školy k nám, budou muset odejít z mateřské školky, takže si lidé budou muset hledat mateřskou školku někde jinde.

To je jeden z konkrétních problémů a byl bych jich schopen vyjmenovat mnohem více, ale čas na to nemám. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Farského. Pan ministr zdravotnictví tu není přítomen, takže interpelace bude zodpovězena písemně.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený nepřítomný pane ministře, v loňském roce jsem se pokoušel před sezónou táborů dosáhnout toho, aby cca 120 tisíc účastníků nemuselo docházet k lékařům a žádat o zdravotní posudek v tom případě, že jsou zdrávi a nemají žádný sledovaný problém. Tehdy, protože byla v běhu novelizace zákona, tak se to hodilo k tomu, aby to bylo přijato a tato úprava pozměněna, a tehdy, byl to březen – bylo to 28. dubna 2015, pardon –, pan ministr slíbil, že to sice nevyřeší v této novelizaci, protože by to pozdrželo přijetí toho předpisu, ale zároveň to okomentoval tak, že si myslí, že pozmění tu úpravu, a zavést vlastně, nahradit tuto prohlídku předtáborovou preventivními prohlídkami, že je to velmi dobrý nápad a že se hlásí k tomu, že vyhlášku upraví a že to stihne do třech měsíců. Ty tři měsíce utekly v červenci loňského roku. Nemám informace o tom, že by to bylo jinak. Letos opět více jak sto tisíc dětí, které vyrážejí na tábory, musí absolvovat tu zbytečnou cestu k lékaři a zatěžovat lékaře papíry a své rodiče nebo zákonné zástupce musí tahat na zbytečnou cestu.

Chtěl jsem se zeptat, v jakém běhu je změna a kdy k ní dojde. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Seďa bude interpelovat pana vicepremiéra Bělobrádka.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane místopředsedo vlády, jako ministr zodpovědný za vědu a výzkum jste se nedávno vyjádřil v tom smyslu, že výdaje na vědu se využívají neefektivně. Přitom představitelé Technologické agentury si stěžují, že vláda v loňském roce neschválila jediný nový projekt, což ohrožuje podporu aplikovaného výzkumu.

Já jsem osobně velký podporovatel výzkumu a vývoje, zejména toho aplikovaného, a to nejen z důvodu konkurenceschopnosti českých výrobců, ale i z pohledu zachování vývojových a výzkumných kapacit. Proto se chci zeptat, v jakém stavu jsou předkládané a navrhované programy Technologické agentury a jaké řešení vy sám osobně navrhujete. Vím, že rozpočet agentury byl navýšen o více jak sto milionů korun a na aplikovaný výzkum je do roku 2023 vyčleněno téměř 23 miliard korun. Přesto se chci zeptat, zda považujete tuto částku za dostatečnou a eventuálně jaká konkrétní opatření ve vědě a výzkumu považujete za nutné přijmout, aby peníze na vědu byly využívány efektivně.

A závěrem. Údajně existuje analýza stavu českého výzkumu, která potvrzuje, že systém podpory je roztříštěný a že mu schází centrální řízení. Proto se chci zeptat, vážený pane místopředsedo vlády, kde mohu tuto analýzu najít, abych se s ní mohl seznámit.

Děkuji za vaši písemnou odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím paní poslankyni Kovářovou, která interpeluje paní ministryni školství.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, dovolte mi, abych se na vás obrátila s dotazem, jehož obsah myslím vcelku odráží název této interpelace. Již dříve jsem se obrátila na ministra financí s dotazem na provádění dotačního programu na rozšíření kapacit základních škol v okolí velkých měst, který Poslanecká sněmovna schválila na sklonku roku 2013. Pan ministr mi odpověděl, že pokud jde o pokračování tohoto programu, z něhož mám jako předkladatelka návrhu tohoto dotačního programu pochopitelně velkou radost, sehraje klíčovou úlohu Ministerstvo školství, které by – a teď cituji – mělo poskytnout ucelenou informaci o potřebě výstavby nových školských zařízení zejména v prstenci Praha–východ a Praha–západ a vyčíslení finančních nároků na státní rozpočet. Ráda bych se proto zeptala na představu Ministerstva školství ohledně potřeby kapacit, které je třeba vytvořit a ohledně finančních nároků na státní rozpočet.

Dále mi, paní ministryně, dovolte ještě jednu otázku. Čím dál více se ukazuje, že tento dotační program nebude mít pouze přechodný charakter, jak jsem se původně i já domnívala, a že jeho smysl je dlouhodobější. Nebylo by za těchto okolností

rozumnější, aby byl spravován přímo Ministerstvem školství? Považovala bych to vzhledem ke změně okolností za systematičtější. Jaký je váš názor?

Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Holečka, který bude interpelovat pana ministra financí. Připraví se paní poslankyně Hnyková.

Poslanec Radim Holeček: Vážený, ale opravdu již chronicky nepřítomný pane ministře, interpeluji vás ve věci Čapího hnízda, které nám už tak trochu zapadlo, a myslím, že to je škoda. Je to hezké a silné téma. Jedná se mi o vysvětlení, jak je možné, že společnost ZZN Agro Pelhřimov v době žádosti, kdy žádala padesátimilionovou dotaci, byla uvedena v účetních uzávěrkách společnosti Agrofert. Já odpověď asi tuším, ale chtěl bych v tom mít jistotu. Bylo to vašich dětí, které máte v holdingu? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Hnykovou. Potom pan poslanec Seďa.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo.

Vážená paní ministryně, předminulý týden jsme zde schválili malou novelu zákona o sociálních službách, sněmovní tisk 689. Podala jsem pozměňovací návrh, aby se posuzování příspěvku na péči navrátilo před rok 2012, to znamená změnu z nynějších deseti úkonů na 36. Pozměňovací návrh neprošel. V průběhu rozpravy jsem se vás, paní ministryně, ptala, zda se připravuje změna, protože v terénu se s tímto problémem potýká řada zdravotně postižených a odvolávají se ve správním řízení až k soudům. Musím konstatovat, že jste mi na mou otázku neodpověděla a ignorovala jste i petici zdravotně postižených, pod kterou se během tří měsíců podepsalo 11 373 lidí. Řada vašich kolegů poslanců v roce 2012 bojovala za zdravotně postižené v této Poslanecké sněmovně během schvalování stávajících pravidel. Teď jen přihlížejí a v této souvislosti mlčí. Po seznámení s velkou novelou zákona o sociálních službách zjišťuji, že nedojde ke změnám ani tam.

Ptám se vás proto znovu, co v této problematice uděláte pro zdravotně postižené. Jaké změny připravujete při posuzování? Anebo je budete i nadále uzdravovat snižováním příspěvku na péči? Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Seďu.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo.

Vážený pane ministře, dnes proběhla mimořádná schůze Poslanecké sněmovny k problematice EIA, chcete-li vyhodnocení vlivu dopravních staveb na životní prostředí. Podle zveřejněných informací se tento problém dotýká kolem sta staveb za 130 miliard korun s tím, že je odhadován odklad staveb o tři roky. Já souhlasím, že tento problém jste zdědil po svých předchůdcích, protože základ problému se datuje

od roku 2006 a zejména od roku 2009, kdy byla přijata transpoziční novela zákona EIA. Podle materiálu z Ministerstva životního prostředí se podařilo zachránit ve Zlínském kraji stavby jako elektrifikace trati do Vizovic, plavební komoru v Bělově či pokračování stavby rychlostní komunikace R55, Babice – Staré Město či obchvat Otrokovic. Protože vláda připravuje seznam prioritních staveb s výjimkou z EIA, chci se zeptat, zda se do tohoto seznamu dostanou některé důležité stavby ve Zlínském kraji, jako je stavba rychlostní komunikace R49 či silnice I/37. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, co se týče staveb ve Zlínském kraji, tak bych chtěl potvrdit, že do seznamu, který by měl umožnit rychlejší nahrazení EIA rozhodnutím vlády, spadají komunikace D49 Hulín–Fryšták a měla by tam být taky komunikace D55 Otrokovice – obchvat. To jsou stavby, které budou mít posun. U dalších staveb pokračujeme v přípravě. Počítáme s tím, že by měly být zopakovány EIA. Jedná se i o silnici I/57 Semetín–Bystřička, jestli to byla ona, o které jste mluvil, I/35 Lešná–Palačov.

Chtěl bych jenom zdůraznit jednu věc. I u těchto staveb, které poběží klasickým způsobem opakování EIA, a protože mimořádná schůze skončila předtím, než jsem měl možnost vystoupit, tak bych chtěl ubezpečit, že to neznamená pro žádnou z těchto staveb, že bychom se vrátili do bodu nula, začali s vyhledávací studií. V podstatě by to mělo znamenat nějaký paralelní proces, kdy to, co je dneska v běhu, to znamená podle 244 pokračujeme v územním řízení či stavebním povolení, tak to poběží dál a paralelně s tím zopakujeme EIA v invariantním řešení, to znamená ve stávající stopě, ve které je. Toto nám umožňuje směrnice Evropské unie, která říká, že EIA nemusí být variantní v případě, že neprotíná žádné z chráněných území Natura 2000 nebo evropsky významných lokalit.

Já jsem přesvědčen, že přes to, co tady bylo řečeno dopoledne o tom, jak dlouho EIA trvají, tak máme metodu a máme dohodu, že z hlediska přístupu úřednického a správních lhůt uděláme všechno pro to, aby proběhly, pokud dáme dohromady my za Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic, popřípadě Správu železniční dopravní cesty, kompletní podklady na ministerstvo, že by to nemělo trvat více než šest měsíců. Takže je potřeba si to představit tak, že ten proces poběží paralelně vedle sebe. Jsou stavby, kde to zdržení bude krátké. Jsou stavby, kde by mohlo být delší, protože jsme už v nějaké delší fázi a jsme blízko vydání stavebního povolení, takže tam by prodloužení mohlo mít nějakou větší roli. Ale chtěl bych vás ubezpečit, že děláme všechno pro to, aby se všechny stavby dostaly v tom sledu, jak mají, do realizace. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Vážený pane ministře, děkuji za vaši odpověď. Je tam jakýsi pohled do budoucna, což je dobré. Omlouvám se, pořád to mám zažité,

rychlostní komunikace – ono je to teď už přeměněné na dálnici D49 a D55. Opravdu jsem myslel I/57, takže děkuji za tu opravu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím, paní poslankyni Kovářovou. Připraví se pan poslanec Bendl.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, během dubnových interpelací jsem se obrátila na pana premiéra s otázkou, jakým způsobem motivovat veřejnost, aby se zařadila mezi dárce krve, kterých je nedostatek, případně aby se nechala zapsat do registru dárců kostní dřeně, kterých bohužel také není dostatek.

Pan premiér v závěru své odpovědi uvedl, že z pohledu českého zdravotnictví nebyl zaznamenán nedostatek léčivých přípravků vyráběných z lidské krve, který by ohrožoval fungování systému naší zdravotní péče. Podle mého názoru by bylo pozdě řešit tento problém v situaci, když už docházelo k ohrožení fungování systému zdravotní péče. A situace asi není úplně růžová už teď. Před pár dny jsem měla možnost se seznámit s podrobnou statistikou počtu dárců krve. Často se píše o tom, že dárců krve u nás není dostatek, a tato statistika, kterou jsem získala v Ústavu zdravotnických informací a statistiky, to bohužel potvrzuje. Z roku 2013 na rok 2014, kdy jsou k dispozici poslední dostupná data, došlo k významnému poklesu počtu dárců v absolutních číslech, a co hůř, klesl i počet prvodárců. To je špatně.

Ptám se, co Ministerstvo zdravotnictví s tímto problémem dělá a bude dělat. Myslím, že ani pana ministra nemůže uspokojit tvrzení, že zatím nebyl zaznamenán nedostatek léčivých přípravků, který by ohrožoval fungování systému naší zdravotní péče. Důležitá je nepříznivá tendence, se kterou bychom měli něco dělat. Předem děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Bendla, po něm pan poslanec Seďa.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo.

Vážený nepřítomný ministře zemědělství, když jsem vás interpeloval posledně, zdravil jsem vás do Tanzanie a Botswany, tuším, kde jste místo svých pracovních povinností v Poslanecké sněmovně trávil čas. Teď vám mávám do Číny, jak jsem se dozvěděl, protože jste se neúčastnil ani jednání Poslanecké sněmovny tento týden.

Pane ministře, máte horší pracovní účast na jednání Poslanecké sněmovny, než má například premiér České republiky. Téměř minimálně se účastníte jednání Evropské komise nebo Rady ministrů zemědělství Evropské unie. Nejste přítomen při projednávání zákonů, které Ministerstvo zemědělství a ministr zemědělství předkládá. Minule dokonce, protože jste tady nebyl, skončila schůze Poslanecké sněmovny, protože tady skoro nebyl nikdo z jednotlivých ministrů, kteří měli předkládat své zákony jako takové.

Tak se vás chci zeptat, pane ministře, zcela vážně, zdali se nechcete vzdát funkce ministra a nechcete ji dát někomu, kdo bude aktivnější, kdo se bude více účastnit práce Poslanecké sněmovny a zemědělského výboru, bude více komunikovat jak s koalicí, tak s opozicí, protože by to zcela určitě přispělo k práci Poslanecké sněmovny, zemědělské veřejnosti a možná koneckonců i vám, protože vás ta práce zjevně nejenom nebaví, ale neláká.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Seďu, který bude interpelovat pana ministra spravedlnosti, který je přítomen.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo.

Vážený pane ministře, děkuji, že jste se dostavil. Vracím se ke své interpelaci z 11. února tohoto roku, kdy jsem se dotazoval na budoucnost bývalé uherskohradišťské věznice, protože jsem nemohl reagovat na některé vaše informace. Tak předně není pravdou, že justice budovu bývalé věznice nepotřebuje, aspoň z mých informací, a že investice má dosahovat jedné miliardy a že budova Okresního soudu v Uherském Hradišti odpovídá jeho potřebám. Podle mých informací právě okresní soud z důvodu nevyhovujících kapacit, bezpečnostních opatření a nedostatku jednacích sálů usiluje o rekonstrukci této nemovitosti. Dokonce tuto rekonstrukci Ministerstvo spravedlnosti mělo zahrnutou ve svém investičním plánu, jak jsem se zmiňoval v minulé interpelaci.

Takže se chci zeptat, pane ministře, proč nastal takový obrat v prioritách resortu a zda jste se vy osobně byl podívat jak na prostory okresního soudu, tak na památku v městské památkové zóně, tzn. na nemovitosti bývalé věznice. A protože jste se vyjádřil, že budovu nikdo nechce a že ji nabídnete k převodu na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, tak jsem se chtěl zeptat, jak je tento záměr v dané záležitosti daleko. Byl bych raději, kdybyste svůj záměr přehodnotil, podpořil rekonstrukci bývalé věznice pro potřeby okresního soudu, státního zastupitelství, mediační a probační služby. Dokonce se hovořilo o přesunutí finančního úřadu a zbudování malého muzea, které by připomínalo oběti obou totalit z 20. století.

Děkuji za vaši odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za tu otázku.

Musím říci, že v té budově jsem se dosud podívat nebyl. Máme hodně přes sto budov soudních, a ačkoliv – aspoň podle mnoha vyjádření soudců na mnoha soudech, kde už jsem byl, tak jsem byl přesto první ministr, který tam zavítal, tak všechny jsem ještě nestihl a určitě někdy v blízké době se rád na to místo vypravím. Nicméně jsem seznámen jednak s písemnými podklady a zprávami svých podřízených, kteří tam byli a té věci se s patřičnou péčí věnovali, včetně přímo mého ekonomického náměstka, který se tam také účastnil přímo na místě posledního jednání v této věci.

Často zjišťuji při svých návštěvách jednotlivých budov okresních soudů, že je zřejmě chyba, že se předsedové okresních soudů navzájem nenavštěvují, protože pak by možná zjistili, že jejich problémy nejsou tak úplně skutečné problémy. Například u daného soudu připadá jedna jednací místnost na dva soudce, tzn. že každý může konat jednání 2,5 dne v týdnu. Máme bohužel okresní a bohužel i krajské soudy, kde na jednoho soudce vychází jednací místnost jednou za týden. To znamená, že tady je ta situace dva- až třikrát lepší. Také v dalších ukazatelích, jako je podlahová plocha na soudce, pokud jde o kanceláře, nebo na pracovníka soudu patří tento okresní soud k těm nejlépe situovaným. Čili nechci říci, že jsou v nějakých dokonalých prostorách, ale rozhodně jsou na tom žebříčku našich priorit až hodně dole, protože prostě máme jiné okresní a bohužel, jak říkám, i krajské soudy, a dokonce bohužel i Nejvyšší soud, které jsou na tom řádově, řádově hůře. Takže to je ten důvod, proč jsme přehodnotili, a to již kdysi dávno – někdy v roce, myslím, 2013 byla paní předsedkyně informována dopisem o tomto přehodnocení a té situaci. To neznamená, že nebudeme nic dělat na tom okresním soudu, ale ta varianta rekonstrukce bývalé věznice je neúměrně nákladná. Když si vynásobíte ten náklad počtem budov, které máme, tak to bychom na to spotřebovali celý jeden státní rozpočet zřejmě hrubým odhadem, abychom všechny takto uspokojili.

Z tohoto důvodu říkám a opakuji, že nejlepší je, aby justice co nejdříve uvolnila objekt k tomu, aby byl využit, smysluplně využit buď jinými státními orgány, anebo někým docela jiným, např. za participace města, které, pokud je mi známo, o něco takového zájem má. Žel bohu, k tomu je potřeba, aby samotná paní předsedkyně toho soudu podepsala papír o tom, že je to tzv. nepotřebný majetek, a ona to učinit z důvodů mně nepochopitelných odmítá. Jediné, na čem visí řešení té věci, je právě její podpis. Doufám, že nebude viset dlouho.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane ministře, za vaše odpovědi. Ty mě moc nepotěšily. Rozumím tomu, že jsou okresní soudy, které jsou na tom ještě hůř, nicméně jako... převod, řekněme, na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových bude znamenat, a protože já vím, že žádné státní instituce o tu budovu nemají zájem právě asi z důvodu nákladnosti rekonstrukce, nehledě na to, že je to památková budova, tak možná potom by byl ten převod. Město začíná znovu uvažovat po x letech o bezúplatném převodu, ale to by byl opět danajský dar. My už jsme se o tom bavili, protože jsem zastupitel města, několikrát, a já říkám, pokud bude smysluplné využití, tak ano.

Můj dotaz ještě zní jeden. Vy jste ve své odpovědi tehdy 11. února sdělil, že hlavním záměrem rekonstrukce má být vybudování muzea, že je to úkol Ministerstva kultury. To asi ano. Nicméně víme, jaký rozpočet má Ministerstvo kultury, a v současné době nemá ani na navýšení platů. (Předsedající: Čas.) Takže určitě jediná věc je domluvit se mezi sebou a trošku přesvědčit pana ministra financí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Já se u pana ministra financí rád přimluvím. Je mi známo, že pan ministr financí se sám na to místo chystá, pojede se tam podívat, nejlépe ho případně přesvědčí místo samo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Protože paní poslankyně Kovářová stáhla interpelaci, interpelace pana poslance Bendla bude dnes poslední.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já jsem úmyslně napsal "násilné předkupní právo" do názvu interpelace, protože to považuji za zvůli státu. Jestliže v návrhu zákona o ochraně přírody a krajiny navrhuje pan ministr Brabec, aby se v národních parcích, v přírodních rezervacích, přírodních památkách a pozemcích souvisejících s jeskyněmi daly lidem, kteří tam mají půdu, pozemky, majetky, daly státní plomby na katastru nemovitostí, aby oni nemohli už dále nakládat se svým majetkem a byli povinni, pokud jej budou chtít komukoli prodat, byli povinni prodat státu. To je něco, čím se vracíme podle mě před rok 1989 a co by se nemělo v naší legislativě vůbec objevovat. Měl by se stát dohodnout s těmi lidmi. Ale to, že jim dá plomby na jejich majetky, považuji za něco, co bych od této vlády, a tím méně od hnutí ANO vůbec neočekával.

Chci se alespoň zeptat ministra Brabce, ministra životního prostředí, zda ví, kolika fyzických a právnických osob se takováto plomba bude týkat v případě přijetí zákona o ochraně přírody a krajiny. Prosím o tato čísla, zdali je to možné, zdali to vůbec ví. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jak jsem řekl, toto byla poslední interpelace. V tom případě končím dnešní jednací den a přerušuji naše jednání do zítra do 9 hodin, kdy se zde opět sejdeme. Děkuji a přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 17.54 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. května 2016
Přítomno: 170 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodiin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený člene vlády. Zahajuji další jednací den 44. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan předseda Hamáček má náhradní kartu číslo 13 a pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 15.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Vojtěch Adam od 12 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Ivan Adamec bez udání důvodů, paní poslankyně Markéta Adamová z osobních důvodů, pan místopředseda Jan Bartošek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Zdeněk Bezecný bez udání důvodu, paní poslankyně Vlasta Bohdalová z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Jana Hnyková z pracovních důvodů, pan poslanec Jaroslav Holík z pracovních důvodů, paní poslankyně Jitka Chalánková z osobních důvodů, paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Simeon Karamazov z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Rom Kostřica z osobních důvodů, paní poslankyně Radka Maxová z rodinných důvodů, pan poslanec Josef Novotný z pracovních důvodů, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Miroslav Opálka ze zdravotních důvodů, pan poslanec Herbert Pavera z osobních důvodů, paní poslankyně Miloslava Rutová od 11 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Sedláček z pracovních důvodů, paní poslankyně Marta Semelová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Karel Schwarzenberg od 9 do 10.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Ladislav Šincl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek ze zdravotních důvodů, pan poslanec František Vácha z osobních důvodů, pan poslanec Vladislav Vilímec z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný od 13 hodin do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Václav Votava z osobních důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula z rodinných důvodů, paní poslankyně Markéta Wernerová z pracovních důvodů a pan poslanec Jiří Zlatuška z důvodu zahraniční cesty.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka od 11 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Andrej Babiš ze zdravotních důvodů (potlesk vpravo), pan Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, pan ministr Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Robert Pelikán z pracovních důvodů, pan ministr Dan Ťok z pracovních důvodů, paní ministryně Kateřina Valachová z pracovních důvodů, pan ministr Lubomír Zaorálek z pracovních důvodů a pan ministr Martin Stropnický dnes z pracovních důvodů.

Paní poslankyně Strnadlová má náhradní kartu číslo 16.

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáním pevně zařazených bodů 221 a 222, sněmovní tisky 726 a 755, zprávy, jejichž předkladatelem je Česká národní banka. Dále bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům z bloku třetích čtení. Potom bychom projednali bod 71, sněmovní tisk 597, první čtení.

Na závěr jedno technické sdělení. V neděli 8. května bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat den otevřených dveří. Důrazně na vás apeluji, abyste si veškeré materiály ze svých lavic uklidili, jinak budou skartovány. Opakuji, všechny materiály z lavic si prosím ukliďte, jinak budou skartovány.

Tak a teď k pořadu schůze se jako první hlásí pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Jiří Mihola. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chtěl bych požádat o pevné zařazení bodu číslo 75, sněmovní tisk 724, což je vládní návrh novely autorského zákona, na dnešek 6. května po již pevně zařazených bodech. Děkuji předem za podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Bod 75, sněmovní tisk 724, autorský zákon dnes po pevně zařazených bodech. Ptám se, kdo další se hlásí k pořadu schůze.

Pan poslanec Okleštěk má náhradní kartu číslo 17.

Pokud se nikdo další nehlásí k pořadu schůze, budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Miholy, abychom bod 75, sněmovní tisk 724, autorský zákon, zařadili dnes po pevně zařazených bodech.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 447, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro 119, proti žádný, návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze a nyní přistoupíme k projednání pevně zařazených bodů, jejichž předkladatelem je Česká národní banka. Je nutno odhlasovat podle § 52 odst. 3 jednacího řádu Poslanecké sněmovny účast pana guvernéra Miroslava Singera při projednávání bodu 222, sněmovní tisk 755, druhý pevně zařazený bod jednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přítomnost pana guvernéra Miroslava Singera, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 448, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro 127, proti 2, návrh byl přijat.

Dovoluji si mezi námi přivítat pana guvernéra České národní banky Miroslava Singera. Vítejte, pane guvernére.

Ruším omluvu pana poslance Opálky, evidentně tady je.

Prvním bodem našeho jednání je

221.
Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2016
(Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2015)
/sněmovní tisk 726/

Podle zákona číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, je Česká národní banka povinna podávat Poslanecké sněmovně nejméně dvakrát ročně k projednání zprávu o měnovém vývoji. Prosím pana guvernéra České národní banky Miroslava Singera, aby tuto zprávu uvedl.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Vážený pane premiére, vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, formálně je na programu projednání zprávy o inflaci 1/2016, která byla publikována v únoru. Vzhledem k tomu, že jsme včera projednali zcela čerstvou prognózu, kterou v pátek 6. května budeme publikovat, její shrnutí, a příští týden vejde v platnost, dovolím si nezatěžovat vás více než tři měsíce starými údaji a zkusím shrnout čerstvý pohled. (V sále je silný hluk!)

Rychlý růst české ekonomiky pokračoval i v posledním čtvrtletí loňského roku, byť proti předchozím dvěma čtvrtletím zpomalil. K tomu růstu přispívají zejména fixní investice a spotřeba domácností. Z hlediska sektorů –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Velmi se omlouvám, pane guvernére, ale je velmi nedůstojné, poslouchat zprávu a přitom hovořit. Prosím, aby ti, co vedou hovory, je přenesli do předsálí. Děkuji.

Prosím, pane guvernére.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Děkuji. Pokud jde o to které odvětví, zda dále k růstu přispívá zpracovatelský průmysl, ale výrazné oživení pokračuje i v sektoru služeb. Domácí ekonomický růst se projevuje příznivě na trhu práce, nezaměstnanost se snižuje na historické minimum.

Celková meziroční inflace se nadále přiblížila nule, nadále se však korigovaná jádrová inflace nacházela nad jedničkou.

Nová prognóza předpokládá stabilitu tržních úrokových sazeb na stávající velmi nízké úrovni a používání kurzu jako nástroje měnové politiky do poloviny roku 2017. Poté je konzistentní nárůst úrokových sazeb. Návrat do standardního režimu přitom nepovede k dramatickému skokovému posílení kurzu na mírně nadhodnocenou úroveň před vstupem do intervenčního režimu, mimo jiné kvůli tomu, že v mezidobí dochází k průsaku slabšího kurzu korunu do domácích cen i dalších veličin.

Pokud jde o budoucnost, vlivem obnoveného poklesu regulovaných cen a šoku do cen komodit, které přichází ze světové ekonomiky, nelze vyloučit, že se inflace opět dostane k nule a případně do mírně záporných hodnot. Co je ovšem důležité, je, že není žádný signál, že by ty poklesy cen komodit, které my vyjímkujeme, měly pokračovat. To znamená, že v závěru letošního roku se inflace začne zvyšovat a na horizontu měnové politiky někdy v příštím roce, v druhé půlce příštího roku, dosáhne

dvou procent. Ta poté následně mírně překročí. Z toho loňský více než čtyřprocentní růst české ekonomiky letos zpomalí na 2,3 %. Na tom zpomalení se nejvíc odrazí to, že budeme jenom pozvolna čerpat evropské fondy v novém programovém období. Po odeznění propadu toho čerpání a s tím spojeného propadu vládních investic růst v příštím roce zrychlí na 3,4 %.

Rostoucí ekonomická aktivita se na trhu práce bude dále projevovat zvyšováním zaměstnanosti, i když jeho tempo bude zpomalovat. To samozřejmě povede k dalšímu, byť jen lehkému poklesu nezaměstnanosti, ale především se budou mzdy v podnikatelské sféře dále zvyšovat stabilním tempem, které výrazněji zrychlí příští rok.

Včera jsme se na svém jednání jednomyslně rozhodli ponechat úrokové sazby na stávající úrovni, tedy na technické nule, a nadále používat devizový kurz jako nástroj uvolňování měnových podmínek.

Pokud jde o rizika té prognózy, kterou teď prezentuji, jsou mírně protiinflační. Asi nejvýznamnějším protiinflačním rizikem je vývoj cen průmyslových výrobců v eurozóně. S prodlužující se dobou trvání velmi nízké inflace navíc roste riziko nežádoucích druhotných dopadů zahraničních nákladových vlivů, přestože – a to chci říct zcela jasně – my tyto nákladové vlivy přicházející ze zahraničí, poklesy cen komodit, poklesy cen energií, hodnotíme jako velmi pozitivní nabídkový šok. Samozřejmě kdyby se ty druhotné dopady začaly výrazněji projevovat, museli bychom nějakým způsobem reagovat.

Bankovní rada znovu konstatovala, že Česká národní banka neukončí používání kurzu jako nástroje měnové politiky dříve než v roce 2017, přitom vidíme jako pravděpodobné ukončení kurzového závazku v polovině roku 2017, tedy v souladu s předpokladem nové prognózy.

Tím bych si dovolil asi skončit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já velmi děkuji panu guvernérovi. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 726/1. Nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Adolfa Beznosku, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane premiére, vážení členové vlády, kolegové, kolegyně, dovolte, abych vás seznámil se zpravodajskou zprávu nejprve o inflaci, tak jak prezentoval předkladatel pan guvernér Singer.

Zpráva o inflaci od České národní banky znovu tak jako všechny zprávy od roku 1998 rozebírá dodržování inflačního cíle. K zodpovězení této otázky je v dané zprávě provedena komplexní makroekonomická analýza České republiky a jsou tam perspektivy dalšího vývoje na 18 měsíců.

Česká národní banka, jak bylo zmíněno, zavazuje udržovat kurz koruny vůči euru kolem hranice 28 korun za euro, v případě potřeby pak mohou intervence pokračovat

zřejmě až do první poloviny roku 2017. Pak by mělo dojít k dosažení inflačního cíle, který je nastaven na dvě procenta. Toto je podmínkou pro návrat do standardního režimu měnové politiky. Při návratu do standardního režimu se neočekává skokový vývoj kurzu koruny vůči euru. V důsledku zejména oživení zahraniční poptávky, nízkých cen ropy, uvolnění domácích měnových podmínek a expanzivní fiskální politiky hrubý domácí produkt v letošním roce pravděpodobně poroste o dvě a půl procenta. V roce 2017 se očekává nepatrně vyšší růst, který by měl překročit tři procenta, zhruba 3,3 %. Celková i měnově politická inflace ve čtvrtém čtvrtletí 2015, ta zpráva je z ledna, se snížily k nule a nadále se tak nacházely výrazně pod cílem České národní banky.

Co se týče analýzy té zprávy o inflaci, Česká národní banka pořád respektuje svoje hlavní poslání, to znamená udržení cenové stability. K naplnění tohoto cíle pořád deklaruje, že nebude brát ohled na rozpočtové dopady. Přesto je aktuální celková inflace hluboko pod tím směřujícím pásmem, pohybuje se někde na úrovni 0,2 %, přičemž ta korigovaná jádrová inflace se pohybuje něco lehce nad jedním procentem.

Prognóza předpokládá stabilitu tržních úrokových sazeb minimálně do konce tohoto roku na stávající velmi nízké úrovni, která odráží ponechání reposazby na technické nule. V roce 2017 by pak mohlo dojít k určitému navýšení úrokových sazeb.

Reálná ekonomická aktivita by v tomto roce stále měla růst, nedosáhne však stejného růstu, jako tomu bylo v roce 2015. Tak jak bylo zmíněno, ta rostoucí ekonomická aktivita se na trhu práce projevuje snižováním počtu nezaměstnaných, to znamená, že míra nezaměstnanosti v roce 2016, čili letos, se bude pohybovat někde kolem 4,5 %, což je pořád ještě pod takzvanou přirozenou mírou nezaměstnanosti. A pokud se nepletu, tak v tomto ukazateli jsme nejlepší ze všech zemí Evropské unie.

Reálné mzdy by pak měly vzrůst o 3,8 %. Co se týče hrubého domácího produktu, připomínám, že se očekává ekonomický růst.

To jsou takové základní ukazatele, které by vás mohly z té zprávy zajímat.

A pokud mohu, přečetl bych usnesení rozpočtového výboru, pane předsedající.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ještě prosím, pane zpravodaji, až ve všeobecné rozpravě, kterou jsem právě zahájil. Zahajuji všeobecnou rozpravu a nyní prosím o přečtení usnesení rozpočtového výboru. Prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Takže kolegyně, kolegové, dovolte, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z 37. schůze ze 16. března 2016 ke zprávě České národní banky o inflaci.

Po úvodním slově viceguvernéra České národní banky Hampla, zpravodajské zprávě poslance Beznosky a po rozpravě rozpočtový výbor Parlamentu České republiky za prvé bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci, za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky

o inflaci, Zprávu o měnovém vývoji za druhé pololetí roku 2015, a za třetí pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy.

Nechcete se zeptat pana guvernéra, jak to dělá, že to dělá tak skvěle?

Tudíž končím všeobecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana guvernéra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Zahajuji podrobnou rozpravu. Prosím ještě formálně pana zpravodaje, aby se v podrobné rozpravě přihlásil k usnesení, které přečetl.

Poslanec Adolf Beznoska: Já se tedy v podrobné rozpravě přihlašuji k usnesení, které jsem před chviličkou přečetl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. A pokud se nikdo další nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Není zájem o závěrečná slova.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, které přednesl pan zpravodaj rozpočtového výboru Adolf Beznoska.

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 449, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 138, proti 2. Návrh usnesení byl schválen.

Já děkuji panu zpravodaji i panu guvernérovi, který ale ještě chvilku posečká, protože dalším bodem našeho jednání je

222.
Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2015 /sněmovní tisk 755/

Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 755/1.

Prosím nyní zpravodaje tohoto výboru pana poslance Jaroslava Klašku, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych vám přednesl zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku 755, roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky.

Hlavním cílem České národní banky je péče o cenovou stabilitu. V souladu s tím Česká národní banka určuje měnovou politiku a přijímá konkrétní rozhodnutí bez

ohledu na dopad do vlastního hospodaření. Česká národní banka uzavřela rok 2015 se ztrátou 549 milionů korun, vlastní kapitál se snížil na kladnou hodnotu 22 miliard 850 milionů korun, počet zaměstnanců České národní banky byl ke konci loňského roku 1 352 a celková bilanční suma České národní banky činila 1 bilion 628 miliard korun. Intervence České národní banky dosáhly hodnoty 16,5 miliardy eur. Výrok auditora k hospodaření České národní banky je bez výhrad.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se jako první s dovolením přihlásil host pan guvernér, po něm pan předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím, pane guvernére.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolím si jenom vypíchnout pár věcí, které by vás mohly zajímat. Jednak na tom podílu navýšení rezerv o 16,5 miliardy se v loňském roce podílely intervence devíti miliardami, ale došlo také k navýšení čtyř miliard eur vlivem kladného salda externích toků ve vazbě na čerpání finančních prostředků z fondů Evropské unie neboli peníze z Unie. V pasivech se to naopak promítlo v závazku vůči bankám, vůči státu a veřejným institucím, nejvíce vůči státní pokladně a samozřejmě i emisi bankovek a mincí. Zatímco ve světě se debatuje to, jestli bankovky odcházejí, u nás se v loňském roce zvýšil objem bankovek a mincí o 9 %.

Vliv hospodářského výsledku na bilanci České národní banky byl nepatrný. Jenom připomínám, že jsme hospodařili s negativním kapitálem minus 140, v tuto chvíli máme kapitál pozitivní. Kapitál centrální banky je striktně oddělen od veřejných rozpočtů a v tomto smyslu nemá na veřejné rozpočty žádný dopad.

Pokud jde o hospodaření, je možné ho rozdělit do tří základních oblastí: měnové, emise a správu oběživa a provozu. Už jsem mluvil o měnových operacích, možná bych chtěl vyzvednout, že správa devizových rezerv v oblasti měnové nám loni přispěla čistými výnosy ve výši 17,3 miliardy korun, což je meziroční nárůst o 18 %. Nejvíce nám v loňském roce pomohl fakt, že 10 % našich rezerv už několik let držíme v indexech akcií, to znamená, že indexy akcií nám přinesly asi 42 % uvedených výnosů. Naopak na dluhopisech se začíná projevovat fakt, že žijeme ve světě, ve kterém centrální banky mají nulové nebo záporné výnosy, to znamená, že je velmi těžké je umísťovat.

Pokud jde o emisi a správu oběživa, už jsem říkal, že se nám zvýšily bankovky v oběhu, nicméně z hlediska produkce jsme snížili počet nakoupených bankovek, nakupujeme od Státní tiskárny cenin, a mincí o 5 %, což se odrazilo v nižších nákladech na jeho pořízení.

Pokud se týče výnosů, tam jsou dominantní položkou příjmy z prodeje numismatického materiálu neboli zlatých a stříbrných mincí, 430 milionů.

V provozu si dovolím vypíchnout, že provozní náklady nám narostly o jedno procento. Objemově nejvýznamnější část provozních nákladů představují mzdové náklady, skoro 70 %. Ty nám narostly také o jedno procento. Ta nízká dynamika

odráží jednak to, že jsme zužovali dlouhou dobu pracovní sílu, ale také to, že v loňském roce jsme nedělali žádnou velkou restrukturalizační akci, jinými slovy, nemuseli jsme vyplácet odstupné. Naopak ale musím říct, že v loňském roce už se nám nesnížila pracovní síla. Loni jsem tady říkal, že máme historicky nejnižší počet zaměstnanců. Navyšujeme stále zaměstnance v dohledu a ochrany spotřebitele a to je největší důvod, proč nám narostli zaměstnanci o 31 na 1 352. Zbývající část provozních nákladů začínají více tvořit opravy na budovy, které nám prostě stárnou.

V závěru si dovolím říct, že záporný hospodářský výsledek bude ponechán v bilanci. V souladu s dlouhodobě uplatňovanými zásadami finančního hospodaření tuto ztrátu uhradíme z budoucích zisků ČNB. Samozřejmě s ohledem na takovýto záporný výsledek nebyla provedena dotace rezervního fondu ani odvod volného zisku do státního rozpočtu. Vlastní kapitál se snížil o 3,5 miliardy na kladnou hodnotu 22,85 miliardy korun.

Dovolím si tímto končit a samozřejmě velmi rád odpovím všechny vaše dotazy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu guvernérovi. Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Je to téměř jistota, že dnes je na plénu Poslanecké sněmovny pan guvernér naposled ve funkci guvernéra České národní banky. Já bych chtěl z tohoto místa jménem občanských demokratů, a věřím, že i vaším jménem, ocenit jeho služby, které za více než jedenáct let udělal pro Českou republiku, českou ekonomiku, ale také pro českou korunu.

Pane guvernére, děkujeme. (Poslanci povstali. Velký potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi Stanjurovi, že pochopil moji narážku "pane guvernére, jak to děláte, že to děláte skvěle". A opravdu to pan guvernér dělá skvěle. Nyní se hlásí o slovo. Prosím, pane guvernére.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Já mockrát děkuji a dovolím si vám všem, pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, poděkovat. Zažil jsem, přiznám se, že jsem nepočítal, kolik jsem zažil Poslaneckých sněmoven. Vím, že jsem zažil osm vlád, šest premiérů, šest ministrů financí. Ale chtěl bych poděkovat vám všem za to, že spolupráce mezi Českou národní bankou a Poslaneckou sněmovnou za tu dobu, co já jsem v České národní bance, byla korektní, a dovolím si říct velmi produktivní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní další řádně přihlášený pan poslanec Adolf Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Ono už se to možná nehodí, ale já jsem byl přihlášen předtím a také jdu poděkovat. Jednak proto, že s panem guvernérem jsme se nějak potkávali, tak bych chtěl připomenout, že byl oceněn za komunikaci, když odkomunikoval intervence České národní banky v roce 2013. To bylo vnímáno velmi dobře. Dokonce byl oceněn i ze zahraničí.

A já mám jednu takovou čerstvou zkušenost – a není tady pan předseda Votava rozpočtového výboru. Byli jsme v Maroku na pracovní návštěvě, zástupci rozpočtového výboru, a protože marocká centrální banka se připravuje na flow, na plovoucí uvolnění měny, tak jedním z pilířů a jedním z rádců byla Česká národní banka. Působila v Maroku, resp. pan guvernér a jeho tým jim hrozně pomohli, a bylo moc milé, když jsme se na setkání se zástupci marocké centrální banky dozvěděli o tom, jak skvělé odborníky máme v České republice.

Takže ještě jedno poděkování pro tým pana guvernéra. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Není nikdo takový. Ptám se na závěrečná slova případně pana zpravodaje, případně pana guvernéra. Není tomu tak. Přistoupíme k podrobné rozpravě, od které se hlásí pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Tak ještě jednou, dámy a pánové, dovolte, abych přednesl usnesení rozpočtového výboru ze 40. schůze ze dne 27. dubna letošního roku k Roční zprávě o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2015.

Po úvodním slově člena Bankovní rady České národní banky Pavla Řežábka, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Klašky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

I. bere na vědomí roční zprávu o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2015;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna podle § 47 odst. 4 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, bere na vědomí Roční zprávu o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2015;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji, ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Není zájem o závěrečná slova.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Jaroslav Klaška.

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 450, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 127, proti 1. Návrh byl přijat.

Děkuji panu zpravodaji i panu guvernérovi a přeji mu jménem Poslanecké sněmovny vše dobré v jeho dalším působení jak v České národní bance, tak v osobním životě.

Než přejdeme k dalšímu bodu, ještě oznamuji, že náhradní kartu č. 19 má pan premiér.

Dalším bodem našeho jednání je

168.
Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv)
/sněmovní tisk 646/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodaj garančního ústavněprávního výboru pan poslanec Martin Plíšek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 646/3, který byl doručen dne 13. dubna 2016. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 646/4.

Nyní prosím pana navrhovatele, zjevně má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

Hlavním principem navrhované právní úpravy je zavedení bezplatné právně závazné elektronické podoby Sbírky zákonů a mezinárodních smluv. Dalším z principů je zavedení právě závazného úplného znění novely právního předpisu. Nově tak bude každá novela obsahovat také právně závazné úplné znění právního předpisu s vyznačením případných změn, které tento návrh budou provázet. Návrh dále směřuje ke zkvalitnění a vyšší efektivitě legislativního procesu. Návrh právního předpisu bude předkládán a projednáván elektronicky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Pěkné dopoledne, milé kolegyně, vážení kolegové. Navrhuji vám poměrně jednoduchou hlasovací proceduru o předložených pozměňovacích návrzích.

Vzhledem k tomu, že ve třetím čtení nepadly návrhy technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu, měli bychom nejprve hlasovat o pozměňovacím návrhu garančního ústavněprávního výboru pod písmenem A, a to dohromady hlasování o návrzích A1 a A2, potom bychom měli hlasovat o mých pozměňovacích návrzích pod písmenem B, tedy také jedním hlasováním B1 až B3, a následný krok by bylo hlasování o návrhu zákona jako celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Má někdo nějaký jiný návrh k proceduře? Není tomu tak, budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji předložil pan zpravodaj pan poslanec Martin Plíšek.

Zahájil jsem hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 451, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 140, proti žádný. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Takže jako první krok hlasování, jak už jsem uvedl, by mělo být hlasování o pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem A, a to souhrnně, hlasování o návrzích A1 až A2. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím? (Zpravodaj: Stanovisko garančního výboru je kladné.) Stanovisko pana ministra? (Odpověď nebyla slyšet.) Prosím o zapnutí mikrofonu. (Tak ještě jednou: Kladné.) Třikrát kladné.

Zahajuji hlasování o návrzích pod písmenem A. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 452, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, a vesměs kladné je i stanovisko Poslanecké sněmovny, pro 147, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Nyní bychom měli hlasovat o pozměňovacích návrzích, které jsou uvedeny pod písmenem B, tedy souhrnně jedním hlasováním B1 až B3. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování o návrzích pod písmenem B. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 453, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 139, proti žádný. I tento pozměňovací návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak? Přikročíme k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů), podle sněmovního tisku 646, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko garančního výboru? (Kladné.) Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 454, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 151, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi. Oba dva si však ještě místo u stolku zpravodajů podrží, protože dalším bodem našeho jednání je

169.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 647/ - třetí čtení

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 647/3, který vám byl doručen 13. dubna 2016, usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 647/4.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Prosím, pan zpravodaj se hlásí. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, v souladu s § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny načítám a předkládám tyto legislativně technické opravy a úpravy návrhu tohoto zákona.

Za prvé vypustit ustanovení, popř. části, které novelizují zákony a jejich ustanovení, jež jsou jinými souběžnými tisky zrušovány, a to vypustit část 2., 60., 61., v čl XXVII vypustit bod 1 a v čl. XXXVIII vypustit bod 3.

Za druhé promítnout změny ve značení a číslování ustanovení, a to v čl. XXIII v bodě 2 slova "odst. 1 písm. r)" nahradit slovy "odst. 2 písm. c)" a v čl. XXVII v bodě 2 slova "odst. 3" nahradit slovy "odst. 2".

Tolik tedy návrh legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Pardon, ještě konzultace s legislativou. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji. Po konzultaci s legislativou upravuji – v bodě 1 za čl. XXVII vypustit bod 1 a v čl. LXVIII vypustit bod 3. To jsem se přeřekl v číslování. Takže jenom načítám LXVIII odst. 3 vypustit bod 3, což je na konci toho prvního bodu legislativně technických oprav. Děkuji legislativě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za upřesnění. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže nikdo takový není, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím, pane zpravodaji, abyste nás seznámil s procedurou hlasování, pak přednesl stanoviska a přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tady bude postup velmi podobný. Za prvé bychom měli hlasovat o návrzích technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu, poté o pozměňovacích návrzích uvedených pod písm. A – souhrnně jedním hlasováním A1 až A4, poté o pozměňovacích návrzích uvedených pod písm. B – souhrnně B1 až B8. A jako poslední hlasování by bylo o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za návrh procedury a zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 455, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 150, proti žádný. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Takže jako první hlasování by byly návrhy technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu, které byly předneseny ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko prosím? (Zpravodaj: Stanovisko je kladné.) Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování o návrhu legislativně technických úprav, tak jak byly předneseny. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 456, přihlášeno 164 poslankyň a poslanců, pro 146, proti žádný. Návrh legislativně technických úprav byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Jako další hlasování by bylo hlasování o pozměňovacích návrzích uvedených pod písm A, souhrnně o návrzích A1 až A4. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování o návrzích pod písm. A. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 457, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 153, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Dále bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích uvedených pod písm. B, souhrnně o návrzích B1 až B8. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Taktéž kladné.)

Zahajuji hlasování o návrzích pod písm. B. Kdo je pro přijetí, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 458, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 147, proti žádný. I návrhy pod písm. B byly přijaty.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak, pane zpravodaji? (Zpravodaj souhlasí.) Budeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv), podle sněmovního tisku 647, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko prosím? (Zpravodaj: Kladné.) Stanovisko pana ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 459, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 155, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Dalším bodem našeho jednání je bod

170.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 677/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů si podrží ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodaj garančního výboru pro bezpečnost pan poslanec Roman Váňa. Pozměňující návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 677/5, který vám byl doručen 13. dubna tohoto roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 677/6.

Pan ministr má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, Poslanecká sněmovna se již několikrát zabývala novelou zákona o zbraních. Nebudu ji tedy detailně představovat.

V průběhu druhého čtení bylo uplatněno několik pozměňovacích návrhů. Rád bych řekl, že souhlasím s pozměňovacím návrhem, který byl podán výborem pro bezpečnost. Lze také souhlasit s pozměňovacím návrhem pana kolegy poslance Chalupy.

Tam, kde nesouhlasím s pozměňovacími návrhy, to jsou návrhy výboru pro obranu. Je to z důvodu, že policie nejprve dotyčného člověka vyzve, a teprve pokud není vydána zbraň, tak následuje možný vstup do obydlí. To znamená, nejprve je tam úkon dobrovolného vydání zbraně, a pokud se tak nestane, policisté mohou vstoupit do obydlí, aby tuto zbraň tomuto člověku zabavili. Samozřejmě jedná se o lidi, kde je vážné podezření z jejich zdravotní nezpůsobilosti tu zbraň dále držet. Myslíme si, že toto ustanovení má chránit především lidské životy.

Co se týká návrhů pana poslance Gabala a pana poslance Gabala a Jurečky, s těmito návrhy nesouhlasím, a to z toho důvodu, že povinné psychotesty např. na Slovensku selhaly, jsou de facto vágní, jsou plošné a neosvědčily se především u našich sousedů na Slovensku.

Co se týká návrhu, aby lékaři měli povinnost informovat policii. My jsme si v začátcích té debaty mysleli to samé. Ale následnou debatou s lékařskými kluby a svazy, s panem Kubkem a dalšími, jsme zjistili, že pokud by tato povinnost byla taxativně lékařům uložena, znamenalo by to obrovské komplikace, a obrovské komplikace především ve venkovských oblastech, kde jsou většinou starší lékaři. Ne každý má přístup na internet, ne každý má přístup do té databáze. Znamenalo by to obrovskou komplikaci. Proto jsme od této varianty, od této povinnosti směrem k lékařům sami ustoupili.

Chci poděkovat za velmi širokou a odbornou debatu, která se k tomuto tématu vedla. Jsme připraveni reagovat v rámci hlasování na jednotlivé pozměňovací návrhy tak, jak byly navrženy, a tak, jak jsem je stručně okomentoval. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra. Dobré dopoledne, paní a pánové. Budeme pokračovat rozpravou, kterou otevírám a do které je přihlášen pan poslanec Daniel Korte jako první. A eviduji tady faktickou poznámku... Ale pojďte, pane kolego (k poslanci Kortemu), protože nemohu dát faktickou poznámku, když neprobíhá rozprava, a ta je od pana poslance Tomio Okamury, kterého stejně nevidím. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Pěkné dopoledne, dámy a pánové. Dovolte, abych vás seznámil se stanoviskem klubu TOP 09 k tomuto návrhu. (V sále je silný hluk.)

Novela reaguje na dvě mimořádné události, nepravděpodobné, neočekávané a neočekávatelné, u kterých bychom rádi, aby se nikdy neopakovaly. Je to výbuch muničního skladu ve Vrběticích a je to střelba legálně drženou zbraní v Uherském Brodu s tragickými důsledky. Zatímco v prvním případě se ukázalo, že tato oblast –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče, ale tady je to také na střelbu. Zatím jenom slovní. Ale poprosím, abyste se uklidnili. Ti, co hovoříte, přeneste své hovory do kuloárů. A vy prosím, pane poslanče, pokračujte. Děkuji.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Zatímco ta první oblast, tzn. oblast zacházení s municí, se ukázala, že opravdu není dobře legislativně ošetřena, a že tedy provést legislativní úpravu je potřebné a žádoucí, ta druhá změna zákona o držení zbraní je čistě populistický výkřik. Náš dosavadní zákon o zbraních je velmi kvalitní a přísný. Ale budiž.

Úzkým hrdlem pro nás jsou § 56 a 57, o kterých se zmínil pan ministr. Znamená to, že policie může vtrhnout do obydlí za účelem zabavení legálně držené zbraně bez příkazu soudu. Podle našeho názoru je to prolomení práva na nedotknutelnost obydlí, práva, které je garantováno Listinou základních práv a svobod, a to článkem 12. Je zde pozměňovací návrh výboru pro obranu, který tyto paragrafy vypouští. Myslím si, že správně. Ony jsou totiž nadbytečné. Policie již dnes má možnost, ba dokonce povinnost v případě, že je třeba zasáhnout proti bezprostředně hrozícímu nebezpečí ohrožení života, zdraví, práv a svobod ostatních, veřejného pořádku atd., zasáhnout okamžitě, bez příkazu soudu. Takže tyto dva paragrafy nepotřebuje.

Dámy a pánové, jestliže nebude přijat pozměňovací návrh pod písmenem B, tedy tento pozměňovací návrh výboru pro obranu, TOP 09 nebude moci tuto novelu podpořit. Je to škoda, protože jak jsem řekl, část muniční je kvalitní a potřebná. Ale TOP 09 se nemůže a nebude podílet na oklešťování, umenšování a omezování práv občanů.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kortemu. Další řádně přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Já bych se také chtěla vyjádřit za klub ODS k pozměňovacím návrhům, které tady byly rekapitulovány jak panem ministrem, tak kolegou Danem Kortem.

Jak jistě víte, protože jsem vystupovala na toto téma v Poslanecké sněmovně několikrát, navrhla jsem výboru pro obranu i výboru pro bezpečnost právě návrh na vypuštění toho paragrafu, který se týká prolomení domovní svobody. A navrhla jsem vypuštění tohoto paragrafu právě z důvodu, že jsem i s několika ústavními právníky konzultovala, jestli skutečně policie podle zákona o policii oprávnění, aby konala ve věcech, které by mohly zabránit střílejícím šílencům, jestli oprávnění má a jestli ho má dostatečné. A utvrdila jsem se v tom, že opravdu oprávnění dostatečné má. A utvrdili jste se v tom i vy v posledních dvou týdnech. Utvrdili jste se v něm včera, když jste se mohli z médií dozvědět, že policie ukázkově podle zákona o policii zabavila několik desítek zbraní, několik kilogramů nábojů člověku, který je měl doma, a ne na všechny měl průkaz zbraně. Úplně ukázkový krásný příklad toho, jak stávající legislativa funguje. Stejně tak krásný ukázkový příklad toho, jak stávající legislativa funguje, jsme viděli ve veřejnoprávních médiích zkraje tohoto týdne, kdy člověk z Jihomoravského kraje ohrožoval své okolí plynovou pistolí – takže to nebyl držitel zbrojního průkazu. Ale z logiky věci nikdo nemohl na dálku poznat, jestli se jedná o pistoli samonabíjecí, nebo jestli se jedná o pistoli plynovou, takže z tohoto důvodu tam přijela zásahovka. Opět ukázkově podle zákona o policii provedli zákrok, zadrželi toho člověka, odzbrojili toho člověka, odvezli ho na služebnu a zabavili mu tu plynovou zbraň. Co chceme víc?

Kolegyně a kolegové, návrh, tak jak je předložený, by nezabránil situaci, která nastala v Uherském Brodě. Nezabránil. Můžu vám tady říkat dalších x případů z poslední doby, kdy oprávnění, stávající oprávnění, které policie má, funguje a je dostatečné. Není žádný důvod prolamovat něco, na co si myslím, že většina z nás v této Sněmovně snad je ještě stále citlivá, a to je osobní svoboda. Opět tady potrestáme zákona dbalé občany České republiky, kteří prošli všemi těmi povinnostmi, které jsou spojeny s tím, aby se z nich mohli stát držitelé zbrojních průkazů. Tyto lidi my budeme ořezávat na jejich právech místo toho, abychom se skutečně věnovali potírání možných excesů spáchaných nelegálně drženými zbraněmi od lidí, kteří mají sklony k nějakým teroristickým útokům.

Víte, když jsem tady hovořila o tom, že Ústava České republiky, a konzultovala jsem tyto záležitosti s ústavními právníky, že Ústava České republiky skutečně hovoří o tom, za jakých okolností lze prolamovat domovní svobodu – nechci vás zdržovat, ale chci vás přesvědčit, takže mi, prosím, věnujte pozornost a dejte mi šanci vám tady odcitovat některé pasáže právě spojené s ústavněprávním rámcem. Tedy v té navrhované novele podle známých ústavních právníků byla identifikována některá potenciálně ústavněprávní nekonformní ustanovení, zejména oprávnění příslušníků policie vstoupit do obydlí za účelem zadržení zbraně, střeliva nebo dokladů zakotvené v ustanoveních § 56 odst. 2 a 3, § 57 odst. 1 a 5 a § 70 odst. 1, 2, a 3 zákona o zbraních. Tento dokument, ze kterého vám ocituji – a nebude to dlouhé – shrnuje právě stručnou analýzu uvedených ustanovení ohledně otázky jejich souladu s ústavněprávně zaručeným právem na nedotknutelnost obydlí.

Milé dámy, milí pánové, pokud my dneska přijmeme prolomení této domovní svobody, tak se nedá vyloučit, že to skončí u Ústavního soudu. A já nejsem člověk, který by tady, v uvozovkách, chrastil zbraněmi a vyhrožoval: my to dáme k Ústavnímu soudu. Ale skutečně se pouštíme a dopouštíme porušení Ústavy České republiky. Nedotknutelnost obydlí je upravena v ustanovení v čl. 12 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, ve které platí, cituji: Obydlí je nedotknutelné. Není dovoleno do něj vstoupit bez souhlasu toho, kdo v něm bydlí. Konec citace z Ústavy.

Nedotknutelnost obydlí je prolomena v prvé řadě ustanovením č. 12 odst. 2 Listiny základních práv a svobod o domovní prohlídce, podle kterého domovní prohlídka je přípustná jen pro účely trestního řízení, a to na... Neřvěte! (Na poslance v pravé části sálu dohadující se mezi sebou.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne to on (poslanec Lank) – všichni! Prosím, aby se sněmovna ztišila! Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Domovní prohlídka je přípustná jen pro účely trestního řízení, a to na písemný odůvodnění příkaz soudce. Způsob provedení domovní prohlídky stanoví zákon. Konec citace.

Další a pro daný případ důležitější možnost – prolomení zásady nedotknutelnosti obydlí – je pak obsažena v ustanovení článku 12 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle kterého – zase cituji – "jiné zásahy do nedotknutelnosti obydlí mohou být zákonem dovoleny, jen je-li to v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochranu práv a svobod druhých anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku."

Myslím, že z toho, co jsem vám teď odcitovala, a můžu citovat dál, ale nechci, řada z vás jsou právníci, řada z vás sedíte v ústavněprávním výboru, takže jste tuto záležitost diskutovali i tam, a byť tedy se nepřijalo žádné usnesení, které by bylo většinové, tak si myslím, že debata tam přesně probíhala v těchto intencích, jako jsem vám tady říkala já. A všichni víme, že práva zaručená ústavněprávním pořádkem se mohou omezovat co nejméně. Tedy skutečně tohle ustanovení, které se zároveň dubluje s tím, co je v zákoně o policii, tak je podle mého názoru protiústavní.

A ještě jedna taková zajímavost a ta možná unikla úplně všem! Všem kolegům, kteří jste se tím zabývali, a všem kolegům, kteří jste ve výboru pro obranu a pro bezpečnost třeba i podporovali původní návrhy pana ministra vnitra a ne ten návrh můj. Víte, čeho jste si nevšimli? Kromě toho, že se může dostat do obydlí, nejenom do vašeho, Policie České republiky, protože vy můžete někde mít trvalý pobyt, ale můžete mít jinde přechodný pobyt, můžete mít zbraně u svých rodinných příslušníků, samozřejmě zabezpečené, takže vlastně ty domovní prohlídky budou moci provádět i u vašich rodinných příslušníků, u vašich přátel, u vašich sousedů, pokud to nebudou oni, kteří vás budou udávat na základě důvodného podezření, že se vám má policie věnovat.

Ale vy jste si nikdo nevšiml jedné věci. A ta věc je ta, že v zákoně o policii to přesně takto je definováno, kdežto v tomhle tom návrhu to definováno není. Není tady upraveno, zda při vstupu příslušníka policie do obydlí musí být přítomen držitel

zbraně. Když si srovnáte ustanovení § 40 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, tak tam to jasně je. Ale tady z důvodů právní jistoty a ochrany práv držitele zbraně bychom tedy měli trvat na tom, aby byla stanovena povinnost příslušníka policie umožnit při jeho vstupu do obydlí za účelem zajištění zbraně účast držitele zbraně.

Jako tady mluvil pan ministr o nějaké výzvě. Jasně, ta výzva může být písemná, může být ústní. Je tam i nějaká fikce doručení té výzvy. Vy budete na dovolené, nebudete se vyskytovat v místě trvalého pobytu, vrátíte se po týdnu z dovolené a budete mít zrekvírovaný byt od příslušníka Policie České republiky, aniž byste o tom věděli, aniž byste byli jako držitelé zbraně toho přítomni? Vážené kolegyně, kolegové, na toto se zapomnělo! V zákoně o policii ta povinnost být u toho, aby držitel zbraně viděl, jak je nakládáno s jeho drženou zbraní, na kterou má průkaz zbraně, tak v zákoně o policii toto ustanovení je, tato povinnost. Ale v tomto návrhu tato povinnost není. Takže se to bude dít bez toho, aniž by u toho byl přítomen držitel zbraně. Nepřipadá vám to absurdní?

Dovolte, abych se tedy vyjádřila v závěru za klub občanských demokratů.

Snažím se tady půl roku vás přesvědčit o tom, že stávající úprava zákona je dostatečná. Děkuju Romanu Váňovi, děkuju kolegům z výboru pro obranu za to, že vrátili některá ustanovení v tom zákoně oproti tomu původnímu návrhu do té podoby, v jaké je de facto platný zákon, to znamená neprolamujeme deset let, zůstává deset let, nezkracuje se to na pět let. Lasery ze zakázaných přecházejí do povolených. Vláda České republiky už nemůže odebírat zbraně občanům České republiky. Jiná ustanovení, která tam jsou i legislativně technickými. Děkuji za to všechno, že jste podpořili návrhy, které jsem předkládala i já.

Ale moc vás, vážené kolegyně a kolegové, prosím, neprolamujme toto ustanovení. Není to o tom, že bychom neměli nebo nechtěli mít důvěru v Policii České republiky. Víte, ale ona to ani ta Policie České republiky nechce! Ona nechce mít oprávnění, které je v rozporu s Ústavou, protože Policie České republiky moc dobře ví, co bude následovat. Nekomplikujme život sobě! Nekomplikujme život slušným držitelům zbrojních oprávnění! Nekomplikujme život ani té Policii České republiky! Nechme stav věcí tak, jak jsou! V případě, že tedy podpoříte můj návrh, který dnes je v tom návrhu výboru pro obranu – děkuji kolegům, že mě podpořili –, tak se nedostaneme do různých prekérních situací v budoucnosti.

A za klub ODS mohu říci, že v případě, že můj návrh na vypuštění prolomení domovní svobody neprojde, tak byť v tom zákoně je celá řada dobrých věcí, i mých návrhů, které jste podpořili, tak se budeme muset zdržet, protože svoboda jednotlivce, svoboda našeho života, prolamování obydlí a věci spojené s těmito záležitostmi, ústavními záležitostmi, jsou pro nás skutečně natolik zásadní, že máme za to, že by se Česká republika neměla v těchto věcech dostávat někam jinam. A budu tedy v rámci toho hlasování podporovat v pozměňovacích návrzích ten svůj návrh. A v tom celku, v případě, že neprojde, se zdržím.

Moc vás tedy prosím skutečně velmi o to, abyste podpořili ten návrh, který jsem předkládala a který je součástí toho návrhu výboru pro obranu. Děkuju. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. Mám tady další dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Martin Lank, po něm pan poslanec Bronislav Schwarz. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu velice stručný. Rád bych tady vystoupil na podporu mých předřečníků, protože ten návrh, tahleta zmíněná pasáž je podle mého názoru opravdu poměrně nebezpečná. Tam stačí důvodné podezření. Jinými slovy stačí, když si naštvete souseda coby držitel zbrojního průkazu, soused řekne, že jste na něj možná mířil přes okno a divně se u toho tvářil. A máme tady důvodné podezření, a tím pádem bianko šek pro policii, aby si pro tu zbraň mohla dojít.

Je tady ještě jedna technická věc, která tady zmíněna nebyla. Protože já si upřímně řečeno nedovedu představit, jak řadový policista jde zabavovat někomu zbraň, když má nahlášeno, že ten člověk možná není úplně normální. Nevěřím tomu, že řadový policista tam s klidem půjde, zazvoní na dveře a řekne: "Dobrý den, prosím vás, my víme, že jste možná trošku šílenej, ale nedal byste nám tu zbraň?" A pak ten policista bude přemýšlet, protože držitel řekne: "Moment, já pro ni dojdu." A přemýšlí, jestli mu ji ponese pažbou napřed, anebo na něj bude mířit. To znamená, jaký to bude mít důsledek? Podle mého názoru pokud by taková situace nastala, tak si ten policista vždycky vyžádá asistenci zásahové jednotky. A pouhé podezření nebo nějaké naprášení sousedem pak bude stačit, že celá ulice má show, jak se vám vlamují beranidlem do dveří a míří na vás samopaly.

Podle mě je tenhle ten návrh jednak takto nebezpečný, jednak má takovéto konotace. A podle mě, a tím podporuji i předřečníky, je i nadbytečný, protože policie v případě potřeby toto oprávnění má. Proto vás poprosím, jestli byste zvážili podpořit ten pozměňovací návrh z výboru pro obranu. Děkuju vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Lankovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Bronislav Schwarz. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den všem. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já jsem tak rád, že vystupuji po kolegovi Lankovi, prostřednictvím pana místopředsedy, protože to je názorně to, co jsem říkal kolegům na klubu. Právě jste přesně viděli, jak se to dá otočit. Tak teď bych to chtěl vrátit trošku na zem.

Rozumím tomu, proč někteří demokraté na to tak koukají. Já jsem taky demokraticky smýšlející člověk, ale jsem člověk, který s tím pracoval v praxi. Tento vstup do objektu – všichni se soustředíte na vstup. Zákon mění plno jiných věcí, ale ten vstup pro vás je nebezpečný. Pro mě není nebezpečný. Vznikl na základě toho, že nebudu zajišťovat důkazy jako policista, nejdu tam za nějakým sousedem nebo za kamarádem, kdo mi otevře. Jdu tam za člověkem, od kterého chci vydat zbraň. Jestli tam půjdu se zásahovou jednotkou, nezlobte se, ten, kdo zná organizaci policie, tak musí vědět, že policista je nějak proškolen. Že to neumí, je věc nadřízeného, ale musí umět základní věci. A jestli ke každé této věci budu volat zásahovou jednotku, o tom nepřemýšlím. Když policista zachová postup, ke kterému bude řádně proškolen, tak

nic takového nemůže nastat. Nebude zajišťovat důkazy. Osloví člověka, výzva tam je, potom v případě nebezpečí vstupuje a udělá přesně to, co prosím má. Do současné doby je to jenom vstup nesouvisející s domovní prohlídkou, jenom na základě pro nás pro všechny lidi, pro vaše příbuzné, tak, že v případě, že se změní psychický stav člověka a mohl by zbraně použít, tak budou mít policisté oprávnění pomoci nám všem lidem.

A nezlobte se, všichni jste volali po tom, co se stalo v Uherském Brodu, ať se něco stane, ať se něco děje. Nikdo nevymyslel nic lepšího než ministerstvo. Takže moji podporu to má, praktickou podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Schwarzovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Bohužel, co tady říkal kolega Schwarz, není pravda. Tady není v zákoně uvedená povinnost, že u toho musí být přítomen vlastník zbraně. Jak policie bude vykonávat oprávnění v bytě, když neví, kde máte zbraň uloženou? Bude hledat jenom trezory a nepůjde vám do skříní? Nepůjde vám do prádelníku? Policie neví, kde ta zbraň je. A vy po té předešlé výzvě jim ji nevydáte, protože o výzvě ani nemusíte vědět. To není, že by tady byla povinnost, že to vždycky musí být výzva z očí do očí. To může být výzva písemná.

Já bych tedy chtěla vědět, když pan kolega Schwarz říká, že je zkušený polda, jak by pomohlo tohle oprávnění, nové oprávnění, které chce Ministerstvo vnitra, a já a snad řada z vás, co máte rozum, ho nechcete, jak by to pomohlo v rámci střelce, bláznivého šíleného masového vraha v Uherském Brodě. Jak by oprávnění, které teď navrhuje Ministerstvo vnitra, ten problém vyřešilo? Když je takový zkušený polda, ať nám to přijde na mikrofon říct, čemu by to pomohlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A pan poslanec Schwarz vám to řekne, protože se přihlásil s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Nechci zdržovat naše koaliční zákony, ale musím paní starostce, která velí městské policii na Praze 2, předpokládám. Takže je mi divné, že to neví, jako nejvyšší velitelka městské policie by to měla vědět.

Takže vysvětlím. Prosím vás, to je přesně názorný příklad, kdy se dostáváme manipulačně tam, kam nechceme. Tento zákon mluví o tom, když se občan, policista, voják, kdokoliv dozví, že by mohlo být nějaké ohrožení vlivem změny psychického stavu jeho souseda nebo nějaké osoby, tak policie nikam nevtrhne, nikam nevlítne, nerozbije zásahová jednotka, tak přijde a vyzve toho držitele, paní kolegyně prostřednictvím předsedajícího, (nesroz.) zbraně. Když tam držitel nebude, tak musí udělat jiná opatření. Ale ona tam nejde zatýkat, někoho sebrat za každou cenu. Ona jde pro bezpečnost zajistit ty zbraně. Proto ten policista musí být vyškolen. Až půjde zásahová jednotka zatýkat člověka, tak to taky vypadá prosím jinak. Takže to je důvod. Takhle řádně proškolená policie bude.

V Uherském Hradišti – já neznám ten případ, každý o něm mluví, všichni jsme zkušení policisté, že? Je nás tady dvě stě většinou – jak tak koukám, dneska trošku míň. Nevím, jak to tam bylo, jestli někdo varoval policii předem, že ten člověk má psychický stav a použije zbraně, já toto prosím nevím. Nebudu popisovat Uherský Brod. Jenom popisuji, k čemu je zákon. Mluvím o věcech, které znám z praxe a které by mohly nastat. Nemám ve zvyku otáčet ve větší prospěch. Kdyby zákon byl špatný, nepodpořil jsem ho. Lepší věc pro naše lidi, občany jsem zatím nenašel. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová, po ní pan poslanec Ludvík Hovorka.

Poslankyně Jana Černochová: Za prvé, nebylo to Hradiště, byl to Brod.

Za druhé, nevelím městské policii! Na Praze 2 platí statut jako v celém hlavním městě, statut hlavního města Prahy, a městské policii v hlavním městě Praze, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, velí paní primátorka Krnáčová z vaší strany, ne starostové městských částí. Prosím, abyste tady nelhal a nemystikoval moje kolegy a kolegyně, stejně jako to činíte ve vašem výkladu zákona.

Tady přece je úplně jasné, co se stalo poslední dva týdny. A já jsem vám to tady říkala na začátku. Tady byly dva zákroky, ukázkové zákroky policie, jak policie má fungovat. Já za to těm policistům děkuji. Byla to jedna akce jihomoravské policie, kdy v Jihomoravském kraji došlo k té jakože střelbě z plynové pistole. Byli tam okamžitě, včetně vrtulníku! Zabavili zbraně, odvezli chlapa na služebnu, odzbrojili ho, provedli expertizu, zjistili, že to je plynovka. V pořádku – ukázková práce. Děkuji. Včera muž z Brandýsa měl doma zbrojní arzenál, nechyběl samopal a tisícovka nábojů. Opět policie na základě svého vlastního šetření, ani tady nikdo nemusel udávat, tam přijela, zabavila arzenál, zadržela chlapa, obvinila ho z nedovoleného ozbrojování. A opět! Výborná práce policie, které za to musíme všichni poděkovat.

Policie oprávnění má! Má a má a má! A nevidím jediný důvod, proč bychom jí ho měli dávat v jiném zákoně, a ještě špatně! Ještě tak, že tam ani u toho zákroku nemusí být přítomen držitel té zbraně!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ludvík Hovorka, po něm pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom z toho, co o tom případu v Uherském Brodě vím. Ten člověk, ten vrah, byl pod velmi vysokým tlakem kvůli psychickému stavu své ženy a obracel se opakovaně na různé orgány. Snažil se řešit situaci, která byla v rodině, a výsledek potom byl zřejmě zkratové jednání. Jenom na vysvětlenou k tomu, co se stalo, že jsem dostal od lidí, kteří se zabývají podobnými stavy, informaci, že se to může opakovat, protože není systém pomoci takto psychicky narušeným lidem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi za upřesnění. S další faktickou poznámkou pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, slyšíme zde oba názory. Kolega Schwarz říká, že z vlastní praxe. Pokud dovolíte a vzpomenete, víc než sedmnáct let jsem byl vyšetřovatelem Policie České republiky a dělal jsem nejzávažnější násilné trestné činnosti také, až v závěru jsem byl na protikorupční policii. Řídil jsem pokud ne stovky, tak minimálně hodně desítek domovních prohlídek. Pokud bych se zde měl přiklonit k tomu či onomu názoru, tak věřte, že v této chvíli má pravdu paní poslankyně Černochová.

Děkuji za pozornost. A podle toho prosím taky hlasujte. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane premiére, pane ministře, dovolte mi, abych se ještě vyjádřil jednou k pozměňovacímu návrhu, který vřazuje psychologické vyšetření jako pevnou součást zdravotního vyšetření coby podmínky získání nebo obnovení zbrojního průkazu. Pozměňovací návrh, který máte pod písmenem D, nepodpořil výbor pro bezpečnost, přesto bych si dovolil dát k úvaze některé vážné argumenty a dilemata, aby zde ve Sněmovně zazněly.

Pokud ponecháme psychologické vyšetření jako opční, tedy podle rozhodnutí praktického lékaře, ponecháváme na praktických lékařích rostoucí odpovědnost za správnost odhadu duševního stavu a psychického stavu a způsobilosti adepta pro držení zbraně bez podpory v odborném posouzení, a to v podmínkách, kdy probíhají dva silné paralelní trendy. Prvým je růst počtu a podílu psychických onemocnění a poruch a druhým je rychle expandující zájem veřejnosti získat zbraň k vlastní obraně v důsledku znejistění lidí, pokud jde o bezpečnostní situaci přinejmenším v Evropě.

Žijeme velmi nervózní, stresující a neurotizující dobu, a to jak z hlediska běžné civilizační a životní zátěže, tak z hlediska expozice Evropy a Evropanů vůči expandujícímu válečnému konfliktu v okolí Evropy i nárůstu útoků a rizika terorismu a radikálního islamismu v některých evropských zemích. To vše je do značné míry multiplikováno celkovou mediální komunikací událostí a rizik, fenomény sociálních médií i expanzí komunikačních technologií, množstvím bezpečnostních informací v reálném čase, ale i množstvím výmyslů, dezinformací a jejich šířením a sdílením. Bezpečnostní stresování občanů se stalo součástí aktivní politické hry, a to jak na velmocenské úrovni, například dezinformačními aktivitami a snahami o destabilizaci voličského chování a postojů občanů pod tlakem artikulovaných nebo manipulovaných hrozeb, tak některými vnitropolitickými aktéry, kteří se snaží z multiplikace a spinování hrozeb a strašení vytloukat politický kapitál. Je mnoho těch, kteří chtějí, aby se občané cítili ohroženi, od Islámského státu až po jeho multiplikátory v Evropě a u nás. A nelze se divit, že roste stres i zájem mít zbraň.

Jsem dalek toho, abych omezoval zájem lidí o vlastní bezpečnost a její zajištění například zbraní, ale jde mi také o to, aby se realizace bezpečí jedněch nerealizovala na úkor bezpečí druhých, pokud jde o způsobilost a schopnost držet a používat osobní zbraň. A jde mi také o alternativní odpovědi... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám. Poprosím, pane kolego, abyste pokračoval, až se sál ztiší. Pokud se neztiší, začnu hříšníky jmenovat.

Poslanec Ivan Gabal: A jde mi také o alternativní odpovědi například na rizika terorismu zejména rozvojem bezpečnostní výkonnosti státu, do které dáváme více než 110 mld. korun a kterou nemůže osobní ozbrojení nahradit, od zpravodajských služeb a jejich mezinárodní spolupráce až po kompetenci a výkonnost ozbrojených složek.

Asi bychom si všichni přáli, aby také rostla odolnost, připravenost či pružnost české společnosti vůči těmto hrozbám a rizikům ve smyslu anglického slova resilience, abychom věděli, jak se máme v rizikových situacích chovat, byli odolní a méně podléhali strachu nebo panice. Roste však a bezmála výhradně zájem ozbrojit se a s tím i riziko, že se zbraň dostane do rukou osoby s psychickou poruchou či onemocněním a bude použita v rozporu s původním účelem. Navíc tento trend příliš nesvědčí o zpevnění důvěry občanů v ozbrojené složky.

Mezi roky 2000 až 2013 vzrostl počet osob v ambulantním psychiatrickém léčení z 340 na více než 640 tisíc. Po roce 2013 bohužel ÚZIS přestal data sbírat, ale platí, že česká společnost má tendenci dívat se na psychologickou nebo psychiatrickou léčbu s despektem, takže reálně nemocných asi bude o dost víc. Obdobně růstový trend je patrný u schizofrenních a neurotických poruch a onemocnění. Počet léčených na neurotické poruchy vzrostl mezi léty 2000 až 2013 ze 135 tisíc na 225 tisíc. Duševní nemoci jsou druhou nejčastější příčinou invalidity po nemocech svalové a kosterní soustavy. V roce 2014 pobíralo invalidní důchod z důvodu duševní poruchy a poruchy chování 92 tisíc lidí z celkem 431 tisíc invalidních důchodců. Můžeme za těchto okolností říci, že pravděpodobnost kolize psychického onemocnění a snahy získat zbraň nevzrůstá? To asi není pravděpodobné, spíše naopak.

Buď tedy včleníme psychologické vyšetření jako kmenovou součást zdravotní prohlídky, nebo uvalíme výhradní odpovědnost na praktické lékaře. Je zde dostatek lékařů, kteří si patrně uvědomují, o jaký typ odpovědi jde, ale nechávám posouzení rizika na nich. Mezinárodní trend požadavků psychologického vyšetření roste. Nehodlám zde nikoho přesvědčovat, ale chci, abychom si byli vědomi odpovědnosti a vývojového trendu, který psychologickou zátěž zvedá. Nejde o omezení privátního držení zbraní, ale o zabezpečení takové situace.

A dovolte mi na závěr jednu osobní poznámku. Myslím si, že jsme si vzájemným strašením, leckdy i pěstováním hysterické atmosféry zničili prakticky rok života. Myslím, že je čas navrátit se k normálnímu životu, normálním mezilidským vztahům a k pozitivnímu myšlení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi. Nyní jsou tu tři faktické poznámky, zatím. První je pan poslanec Bohuslav Chalupa, po něm paní poslankyně Černochová, po ní pan poslanec Koskuba. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré dopoledne. Děkuji za slovo. Já tady zareaguji na svého předřečníka, kterého si vážím, nicméně musím vyjádřit zásadní nesouhlas s tím, co tady říkal. Pokud jde o bezpečnost a obranu země, tak dneska situace je taková, že naše bezpečnostní a ozbrojené složky, pokud dáme dohromady lidi, kteří jsou skutečně schopni bojovat, tak rozhodně sami o sobě nejsou tuto zemi schopni efektivně bránit. Bránit ji může národ. Bezpečnostní a obranné síly jsou toho součástí. Takže my se tady budeme bavit o bezpečnostních agenturách, které by mohly přispět, a hlavně upozorňuji, že národ, který se umí chovat v krizových situacích, a tedy i lidé, kteří jsou ozbrojení a kvalifikovaně vycvičeni k tomu, aby zbraně mohli používat, velmi výrazně zvyšují obranyschopnost země. To strašení, to není, že bychom se chtěli strašit. To strašení vyplývá z celkové mezinárodní situace, která tady je. A to není o tom, že si tady vytváříme nějaké situace. Ty jsou vytvořeny a musíme jim nějakým způsobem čelit. A budu tady ve Sněmovně mluvit mnohem víc o tom, že je potřeba zavést do školy přípravu obyvatel pro krizové situace, že je potřeba obnovit branný spolek, tak jak byl za první republiky od Edvarda Beneše, a shromáždit všechny kapacity tohoto národa, pokud se v této zemi něco stane, abychom byli schopni se efektivně bránit a aby každý nepřítel věděl, že když sem přijde, tak se mu to nevyplatí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chalupovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. My se s kolegou Gabalem na toto téma už štengrujeme delší dobu, takže si dovolím vaším prostřednictvím se ho zeptat jako odborníka, jako sociologa a určitě s přesahem i do této oblasti, kde má celou řadu kolegů, jaké konkrétní psychotesty by pan kolega Gabal vaším prostřednictvím měl na mysli. Víte, asi si řada z vás vzpomene na nedávný případ, také tragický případ, naštěstí ne z ČR. Byl to pilot German Wings, který se rozhodl ukončit svůj život velmi tragickým způsobem, bohužel v tom letadle měl celou řadu dalších pasažérů. A analýzy, které právě posuzovaly jeho psychický stav, zcela jednoznačně prohlásily, že pokud by se piloti nebo lidé v exponovaných pozicích testovali – v případě pilotů před každým letem –, tak ani to fungovat nebude. Skutečně naše psychika je věcí tak proměnlivou, že tady stačí sebemenší spouštěč k tomu, aby se chování změnilo, aby došlo k nějakému zkratovému jednání, a nezabrání tomu psychotesty, které se budou dělat jednou za deset, jednou za pět let.

Naopak už v dnešním zákoně je, že může ošetřující lékař, ten praktický lékař, psychotesty nařídit. Myslím si, že je mnohem efektivnější, když pacienta vyšetřuje rodinný praktický lékař, který zná jeho, jeho rodinu, než anonymní psycholog. A možnost psychologického vyšetření, testování v té stávající úpravě je. (Předsedající upozorňuje na čas.) Stejně tak tam je možnost nevydávat zdravotní oprávnění na deset let, ale na období kratší.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Koskuba, po něm pan poslanec Martin Novotný. Taktéž faktická poznámka.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, krátce tedy zareaguji na diskusi, která se zde rozproudila.

Chci kolegu Gabala ujistit, že zdraví člověka, a to i psychické, je tak variabilní věc, že skutečně je prakticky nemožné v den vyšetření stanovit, co bude odpoledne, zítra a pozítří. Jako bývalý vojenský letecký lékař jsem prováděl povinně prohlídky pilotů po každém třetím přistání. Přesto, jak zde řekla kolegyně Černochová, ani tak jsme nemohli mít jistotu, co se děje mezi druhým a třetím startem. Přece nechceme dospět k tomu, abychom své lidi takto kontrolovali. Prostřednictvím pana místopředsedy pane kolego, to bychom museli testovat řidiče před každou jízdou. A moc dobře víme, co se na silnicích děje. Ono mít dvoutunové auto, které jede, přestože je rychlost omezena, až 250, to je zbraň stejně nebezpečná jako jakákoli zbraň střelná.

No a též se stavím za kolegyni Černochovou. Poslouchal jsem pana kolegu Schwarze. Přiznám se, že jako lékař mám tu čest s policisty přicházet do styku. A já jim práci nezávidím. Hovořil jsem tu o tom, že mají své problémy. Ne vždy, a neurazte se, prostřednictvím pana místopředsedy pane kolego, oni ne vždy jsou si jisti, co mají dělat. Připomenu jednu věc. Dovolili si kontrolovat jednu dámu s občankou ve vlaku. Víte, co z toho bylo. Pamatuji doby, kdy si nikdo nedovolil policistu kvůli tomuto žalovat. Zmiňoval jsem tu policistu, který střílel na ujíždějícího narkomana. Trefil. Naštěstí je osvobozen. Ale přestože GIBS dvakrát rozhodl, že je nevinen, ten kluk byl v dalším stresu.

Já si myslím si, že současný systém je dostatečný, a já se jich – policistů – též musím zastat. Děkuji za pozornost. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím pana poslance Novotného s faktickou poznámkou, potom pan poslanec Gabal.

Poslanec Martin Novotný: Pěkné dopoledne, chtěl jsem jenom stručně zareagovat na pana kolegu Chalupu. Určitě sdílím vaše přesvědčení, že armáda bez národa, který je ochoten se sám bránit, svoje funkce nemůže plnit, ale zároveň bych chtěl dodat, že například při míře vzájemné nejednoty názorů politiků v této Sněmovně na zahraniční orientaci této země, na vyhodnocení geopolitických rizik apod. bych s tím ozbrojováním občanů a vznikem domobrany ještě přece jenom radši počkal, aby se nám náhodou nepostříleli mezi sebou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji vám. Protože jsem byl tak trošku vyzvaný, zareaguji ne na bezpečnostní aspekty, ale na ty psychologické. Já vás nebudu přesvědčovat o tom, abyste opční, psychickou, psychologickou prohlídku vřadili jako

pevnou. Já jsem vám jenom řekl, že podíl psychických onemocnění narostl o 100 % od roku 2000, a stejně tak roste ozbrojení, tedy roste logicky pravděpodobnost, že zbraň může přijít do rukou člověka, který má psychickou poruchu. Z toho důvodu, tak jako profesionální řidiči, strojvůdci a další mají každý rok psychologické vyšetření, si myslím, že je dobré, aby jím jednou za deset let prošli ti, kteří drží zbraň.

A ještě vaším prostřednictvím pana kolegu Koskubu. Já vás nebudu školit z metodologie, ale ten argument by si úvod do metodologie zasloužil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně Černochová s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Víte, na co se těším? Až budeme projednávat Ústavu ČR a předloží třeba kolega Gabal nebo někdo jiný z poslanců vládní koalice návrh na změnu zákona, který se týká mandátu poslanců a senátorů, tedy obou komor Parlamentu. Protože pokud tady bylo zmiňováno to, že někdo rozhoduje o osudech pasažérů, někdo může ohrožovat své okolí zbraní a tito lidé by měli být nějakou formou testováni, tak si myslím, že v první řadě bychom měli být testováni my jako zákonodárci. Protože my tady nejvíc rozhodujeme o životech občanů České republiky! (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ještě pan poslanec Schwarz s faktickou poznámkou.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré dopoledne. Ještě bych chtěl panu doktorovi Koskubovi prostřednictvím pana místopředsedy. Já rozumím, co povídá. Přesně o tom to je. Já jsem i kolegu na klubu přesně tak upozornil. Ale nezlobte se, kvůli pochybení jednoho nebo dvou policistů, kdy splnili svoje úkoly, nezvládli do konce, nemůžeme ochranu našich občanů zabalit a říct, všech 40 tisíc policistů bude postupovat protizákonně. To přece nejde. Lidi dělají chyby. Ale úkol ministerstva i nás tady byl zlepšit bezpečnost v naší republice týkající se držitelů zbraní. Já osobně sám jsem nevymyslel, ani z praxe, prosím vás, obyčejného policisty, nic lepšího než to, co ministerstvo předložilo. Rozumím, že je to zneužitelné. To jsem taky všem řekl. Ale spoléhám na to, i když zachrání dobře provedené zadržení zbraně, dobře provedený vstup za účelem zajištění zbraně jeden, dva, tři životy, tak to bude furt v pořádku. Proti tomu, když to jeden dva policisté třeba zneužijí. To se prosím může stát. To jsem netvrdil. Ale protože jsem nic lepšího nedokázal předložit, ani lepší pozměňovací návrh, tak prostě moje přesvědčení mi velí to podpořit. Ale souhlasím s některými argumenty. Ale nemáme nic lepšího. Až budeme mít něco lepšího, tak toto prosím zrušme a ochráníme naše lidi lépe. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Žádné další faktické poznámky nevidím, takže se vrátíme k řádným přihláškám. Pan poslanec Gabal již vystoupil, takže to akorát kolega Gazdík neodmazal. V tom případě zatím poslední v rozpravě pan poslanec Lank. Prosím.

Poslanec Martin Lank: Děkuji, pane předsedo. Ještě jednou krásné dopoledne, vážené kolegyně, kolegové. Zase bych se na chvíli vrátil k psychotestům. Protože tady už řada argumentů, které já jsem měl připraveny, zazněla v rámci faktických poznámek, tak si dovolím je trochu zrekapitulovat a přidat ještě pár nových.

Když to řeknu velice lidově, tak pokud je někdo magor a chce spáchat trestný čin, tak si pro legální zbraň asi nepůjde. Stejně tak držitel zbrojního průkazu, který má pochybnosti o svém zdravotním stavu, psychickém stavu, pro jistotu raději ani nepůjde k lékaři, aby tento svůj stav nějakým způsobem řešil, protože se bude bát, že přijde o zbroják.

Za druhé, jak už tady zaznělo, pro vydání zbrojního průkazu je už teď třeba posudek praktického lékaře, u kterého je žadatel registrovaný. Pokud tento lékař má podezření, může si psychologické vyšetření vyžádat. A vzhledem k tomu, že tento lékař zná pacienta i jeho anamnézu, tak si nedovedu představit, že by to v případě pochybností neudělal a vzal tak na sebe zodpovědnost za to, co by se teoreticky mohlo stát. A lékaři si tyto posudky v řadě případů skutečně reálně žádají, není to nic až tak neobvyklého.

Za třetí, a to je podle mě naprosto zásadní, podle odborníků má takový řekněme preventivní psychologický posudek platnost asi tak týden. Maximálně ten týden ten doktor, ten psycholog je ochoten za to ručit, že se psychický stav nezmění. Protože jak si asi všichni dokážeme představit, zbláznit se můžete ze dne na den. Stačí shoda několika faktorů, a pokud je tam nějaká predispozice, kterou rychlý posudek těžko odhalí, tak to je hned.

Za čtvrté. Zkušenosti ze zahraničí jasně ukazují, že psychotesty nic neřeší. Na Slovensku je mají povinné tuším od roku 2010 a nezabránily tomu, aby střílející šílenec o dva roky později nezabil tři lidi a dva nezranil. Přitom to, vážené kolegyně, kolegové, byl městský strážník a předpokládám, že procházel ještě přísnějšími psychotesty, než by procházel civilní žadatel o zbrojní průkaz. Prostě to nic neřeší.

Za páté. Pokud mají povinné psychotesty zatím jenom profesionálové, a já uznávám, že to je naprosto v pořádku, profesionálové z bezpečnostních složek, a zavedeme je i pro ozbrojenou veřejnost, tak budeme analogicky postupovat i u žadatelů o řidičský průkaz, protože řidiči z povolání také musí podstupovat tu prohlídku, už to tady také zaznělo. A to, že automobil v rukou šílence dokáže napáchat pěknou paseku, o tom doufám nikdo z nás nepochybuje.

A za šesté – také myslím poměrně zásadní věc. Proces vydání zbrojního průkazu, který sám o sobě není rozhodně nějak rychlý a nějak jednoduchý, ten proces by to nejenom prodloužilo, ale také výrazně prodražilo, minimálně o několik tisíc. To samé by pak samozřejmě platilo v případě žádosti o prodloužení platnosti zbrojního průkazu po pěti nebo po deseti letech.

To znamená, z mého hlediska by podobné zpřísnění přivítali tak maximálně psychologové, pro které by to znamenalo zaručený, pravidelný a nezanedbatelný zdroj příjmů. I když podle toho, co jsem slyšel, oni sami jsou také proti. Nechtějí to. Možná by to přivítali ti, pro jejichž nekalé cíle představuje ozbrojená veřejnost nepříjemné riziko. A na tom já se podílet nechci. To poslední, co bychom měli

v současné době dělat, je házet další klacky pod nohy slušným lidem, kteří chtějí mít možnost se v případě nutnosti bránit sami.

To znamená, náš poslanecký klub povinné psychotesty nepodpoří. Naopak, jak už jsem říkal, budeme vás i prosit, abyste podpořili pozměňující návrhy z výboru pro obranu.

Jinak co se týče stanoviska poslaneckého klubu Úsvitu – Národní Koalice, nám se také nelíbí dávat policii v podstatě bianko šek, aby si mohla k vám kdykoliv domů přijít při pouhém podezření. Na druhou stranu budu doufat, že ten pozměňující návrh projde, protože ten zákon jako takový, jak už tady zaznělo, obsahuje spoustu důležitých a dobrých věcí, zejména v reakci na ten výbuch v muničním skladu ve Vrběticích. Tyto změny zákona jsou opravdu nutné, potřebné, bylo tam systémové pochybení, tento zákon to řeší. A já si myslím, že by bylo škoda, kdyby tento zákon byl kvůli pár věcem smeten ze stolu.

Děkuji vám za pozornost. (Ojedinělý potlesk z pravé části jednací síně.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji panu poslanci. Pokud nejsou žádné další přihlášky do rozpravy, tak – ještě pan poslanec Čihák s faktickou poznámkou? Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Čihák: Dobrý den, mám jenom krátkou poznámku k celé věci, kterou jsem tedy vyslechl teď během té hodiny a půl. A řeknu vám, že jsem držitelem zbrojního průkazu a setkávám se se spoustou lidí, ať jsou to myslivci, sportovní střelci nebo lidé, kteří mají zbraně doma, a jsem pro podporu pozměňovacího návrhu pana kolegy Gabala a budu hlasovat pro to, abychom všichni, kdo vlastníme zbrojní průkaz, absolvovali regulérní psychologické testy. Já si myslím, že je to velice důležité. Kolem mě je spousta, jak jsem říkal, kamarádů, myslivců i těch sportovních střelců, kteří mají své nějaké osobní problémy. Řeší je alkoholem, řeší je prášky atd. atd. Myslím si, že ten test, který prodělají, může pomoci hodně tomu, aby nedošlo k nějaké jiné události, jako bylo předtím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášky nevidím, v tom případě rozpravu končím. Pan ministr mi avizoval, že si přeje závěrečné slovo, proto mu dám teď prostor. (Ministr Chovanec mimo mikrofon: Kolik mám času?) Pan ministře, máte času, kolik potřebujete. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych ještě rád reagoval ve svém závěrečném slovu na proběhnuvší debatu. Některé názory jsou osvěžující a neměly by určitě zapadnout ani v budoucnu, jako povinné psychotesty ústavních činitelů. To si myslím, že je opravdu nápad, který by zapadnout neměl.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, svět se opravdu změnil, a ať se nám to líbí, nebo nelíbí, tak je méně bezpečný. Mě před rokem 1989, tři čtyři měsíce před pádem bývalého režimu, nenapadlo, že budu moct jezdit do Německa tak, že nepoznám, kde

je hranice. Nenapadlo mě, že si budu kupovat balenou vodu. To bylo tak velké science fiction, že jsem si nedokázal toto představit.

Bohužel ta bezpečnostní situace, která tady byla před rokem, před dvěma, je pryč. Bohužel bezpečnostní situace za pět let bude úplně jiná a naše děti budou vyrůstat do světa, který prostě bude jiný. A pravděpodobně a bohužel bude méně bezpečný. Tato vláda se tématu bezpečnosti věnuje celé dva roky. Tato vláda navyšuje rozpočty bezpečnostních složek. Tato vláda zadává audit národní bezpečnosti nebo národní odolnosti, a to právě proto, že jsme si těchto rizik velice dobře vědomi a nechceme, aby ty problémy museli řešit naši nástupci v době, kdy vzniknou. Je potřeba předvídat, je potřeba se těm rizikům stavět čelem. Je potřeba se poučit. Je potřeba se poučit v zemích, kde s tímto fenoménem a riziky žijí a kde mají zákony a opatření, která v praxi jsou otestována, ať jsou to Spojené státy, Izrael nebo další země. Tam je potřeba se poučit a podívat se na to, kam naše společnost směřuje.

Již dnes, vážené kolegyně, vážení kolegové, může vstoupit orgán státní správy do obydlí, pokud má podezření, že ten člověk je nakažen nakažlivou chorobou. Už dnes po výzvě může vstoupit starosta, aby zkontroloval, jakým topivem nebo čím se topí v tom obydlí. A my chceme pouze a jenom pro policisty další možnost, aby v případě důvodného podezření – důvodného podezření – vyzvali občana, aby vydal zbraně, dobrovolně. On má možnost to prostě dobrovolně udělat, policistovi zbraně odevzdat, a tím celý ten příběh přeci končí. I já jsem držitelem zbraně, a pokud za mnou přijde policista a řekne mi pane Chovanče, z těch a z těch důvodů vydejte zbraně, tak je prostě vydám, bez odporu. Pak si mohu stěžovat na generální inspekci, na inspekci policejní, u soudu. Samozřejmě to odevzdání zbraně bude provázet správní řízení o tom, jestli zbraň stát tomu člověku odebere definitivně, nebo ne. Pokud ten člověk to neudělá a tu zbraň dobrovolně nevydá, což se pravděpodobně u nějaké psychopata dá předvídat, tak teprve potom policie vstupuje do obydlí. A nezlobte se na mě, policie přeci nebude týden, čtrnáct dní toho psychopata někde honit, aby u té prohlídky byl.

Co se týká situace v Uherském Brodě. Já už ve světle toho, co se tam stalo, nechci opět sypat sůl do ran, tak velmi okrajově. Vždyť přeci víme, že ten člověk byl držitelem zbraně několik let. A přece víme, že těsně předtím, než spáchal tento čin, ho policie vyzvala k tomu, aby se zúčastnil zdravotní prohlídky, protože policie měla důvodné pochyby o tom, že tento člověk je ještě způsobilý zbraň držet. Ale policie v té době neměla zákonnou možnost do toho obydlí vstoupit a zbraň mu zabavit. Tímto to měníme.

Já si myslím, že toto je institut, instrument a nástroj, který bude používat Policie České republiky v ojedinělých případech. Že se bavíme o deseti případech ročně, možná méně. Jsem dalek toho, abych upíral práva poctivým držitelům zbraní. Je to přesně naopak. Tato vláda bojuje za to, abychom neimplementovali nesmyslné nápady Evropy na to, aby naši držitelé zbraní, kteří dnes se pohybují v mantinelech velmi přísného a dobrého zákona o zbraních, tak abychom ještě zpřísňovali, abychom likvidovali muzejní sbírky a další nesmysly, které občas bohužel evropská legislativa plodí. To znamená, my chceme podporovat poctivé držitele zbraní. My stojíme na jejich straně. A osobně si myslím, že občan, který drží zbraň pro vlastní ochranu, pro své koníčky, není nebezpečím pro stát. Přesně naopak. Z těchto důvodů přicházíme

s těmito návrhy. Ty návrhy samozřejmě vznikly po tom, co se stalo v Uherském Brodě a co se stalo v rámci výbuchu muničního skladu ve Vrběticích. Bohužel občas se musí stát tragédie, abychom na ni rychle zareagovali. Snažíme se touto normou.

Já vás poprosím o to, abyste hlasovali o návrzích tak, jak byly předloženy, a podle stanoviska Ministerstva vnitra. Je samozřejmě na vás, jak se rozhodnete. Děkuji za pozornost a děkuji i za tuto debatu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře, za závěrečné slovo. Dorazily ke mně dvě omluvy. Pan poslanec Soukup se omlouvá od 12. hodiny do konce jednání z osobních důvodů a pan poslanec Jakubčík po 13. hodině z pracovních důvodů.

Zeptám se ještě zpravodajů, protože máme tři zpravodaje, zda chtějí vystoupit. Pan poslanec Váňa nechce, pan poslanec Schwarz si nepřeje vystoupit a pan poslanec Seďa, toho zde nevidím. Také si nepřeje vystoupit. V tom případě budeme hlasovat.

Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a také k nim sdělil stanovisko. Vás ostatní prosím, abyste se usadili, ztišili, a přistoupíme k hlasování.

Poslanec Roman Váňa: Vážené dámy, vážení pánové, pane předsedo, na základě usnesení garančního výboru, kterým je výbor pro bezpečnost, jsme připravili a doporučili Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení podle procedury, která je součástí sněmovního tisku 677/6, kterou máte k dispozici.

Legislativně technické úpravy ve třetím čtení nebyly předneseny. Dále bychom začali hlasováním o pozměňovacím návrhu pod písm. B, to je ten z výboru pro obranu. Jenom upozorňuji, že pokud by byl přijat, pak nebude hlasovatelný pozměňovací návrh A11 z výboru pro bezpečnost. Jenom vysvětlím. Tento pozměňovací návrh upravuje pravomoc policie zajistit zbraň tak, že by toto zajištění prováděli specialisté ze služby pro zbraně a bezpečnostní materiál. Nebyl by to tedy jakýkoliv policista, ale specialista z této služby. Pokud by byl přijat pozměňovací návrh B, pak by to nebylo hlasovatelné.

Dále by se hlasoval pozměňovací návrh pod písm. C pana poslance Gabala, pod písm. D, dále následně písmeno E a na závěr pod písm. A komplexní pozměňovací návrh z výboru pro bezpečnost. Na závěr potom hlasování o zákona jako o celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda někdo navrhuje jiný postup. Není tomu tak, ale pro jistotu jsem zahájil hlasování o proceduře a ptám, kdo souhlasí s takto navrženou procedurou. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 460, přihlášeno je 167, pro 160, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat.

Můžeme tedy přikročit k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Prosím, pane zpravodaji, další návrh.

Poslanec Roman Váňa: Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu označeném jako písm. B. Stanovisko garančního výboru je – nedoporučuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra prosím? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 461, přihlášeno je 166, pro 75, proti 78. Návrh nebyl přijat. Další.

Poslanec Roman Váňa: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Gabala označeného písmenem C.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vyčkáme na kontrolu hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.) Paní poslankyně Zelienková. Prosím o klid!

Poslankyně Kristýna Zelienková: Já bych chtěla jenom říct, že jsem hlasovala pro, ale na sjetině mám ne, jak jsem se teď koukala, a chtěla bych zpochybnit hlasování. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Je to námitka pro záznamu o hlasování, o které rozhodneme v hlasování, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí s touto námitkou paní poslankyně Zelienkové. Aha. Všechny vás odhlásím. Hlasování prohlašuji za zmatečné. Prosím o novou registraci a budeme hlasovat o námitce ještě jednou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou paní poslankyně Zelienkové. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 463, přihlášeno je 164, pro 155, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o pozměňovacím návrhu pod písm. B. Je tomu tak. Stanoviska zazněla.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 464, přihlášeno je 164, pro 74, proti 73. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Váňa: Dále tedy budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písm. C pana poslance Gabala. Jedná se o zavedení povinnosti pro praktické lékaře hlásit ztrátu způsobilosti osob Policii České republiky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane zpravodaji, já se velmi omlouvám, ale je zde žádost o další kontrolu hlasování, takže mi nezbývá nic jiného než poprosit Sněmovnu o strpení a vyčkáme, jak kontrola hlasování dopadne. (Probíhá kontrola hlasování.)

Prosím, abyste uvolnil místo panu předsedovi Kalouskovi. (Poslanec zpravodaj Váňa uvolňuje místo u řečnického pultu.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, prosím přijměte moji omluvu, nedokážu si to vysvětlit. Zcela jistě jsem mačkal "ano" jako v prvním případě, přesto mám na sjetině křížek. Nezbývá mi než zpochybnit hlasování a poprosit o pochopení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Kalouska. Kdo je proti?

Je to hlasování 465, přihlášeno 163, pro 154, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy znovu opakovat hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem B.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Je to hlasování 466, přihlášeno je 163, pro 74, proti 73. Tento návrh nebyl přijat.

Než nechám hlasovat o dalším návrhu, zeptám se, zda je zájem o kontrolu hlasování. Není tomu tak. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji. Budeme tedy hlasovat dále o pozměňovacím návrhu pod písmenem C. Stanovisko garančního výboru je – nedoporučuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 467, přihlášeno je 164, pro 16, proti 112. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Roman Váňa: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Gabala označeném pod písmenem D. Jedná se o zavedení povinných psychotestů. Stanovisko garančního výboru je – nedoporučuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 468, přihlášeno je 164, pro 18, proti 116. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Roman Váňa: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Chalupy označeném písmenem E. Jedná se o upřesnění subjektů, na které se tento zákon nevztahuje, nejenom tedy na Armádu České republiky, ale i na Vojenskou policii. Stanovisko garančního výboru je – doporučuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 469, přihlášeno je 164, pro 163, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Roman Váňa: Nyní je hlasování o pozměňovacích návrzích výboru pro bezpečnost, které jsou označeny písmenem A. Stanovisko garančního výboru je – doporučuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 470, přihlášeno je 164, pro 145, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Roman Váňa: Vypořádali jsme se tedy se všemi pozměňovacími návrhy a nyní už zbývá pouze hlasování o zákonu jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, ale ještě je zde žádost o slovo s přednostním právem. Takže pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji, vážený pane předsedající. Já bych chtěl požádat o pauzu pro poradu klubu KDU-ČSL v délce deseti minut. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, přerušuji jednání a sejdeme se v 11.14 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.14 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, doba na poradu klubu KDU-ČSL uplynula, takže budeme pokračovat. Ještě se hlásí pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych konstatovat za klub KDU-ČSL, že nejsme spokojeni s výsledkem hlasování o pozměňovacích návrzích. Návrh zákona jako celku ale podpoříme. (Šum v sále.) Vnímáme, že přináší mnoho pozitivního. Zákon nepodpořil zkrácení doby verifikace na pět let a při tom tempu růstu vyzbrojování občanů a tempu růstu psychologických onemocnění považujeme situaci za rizikovou a za hodnou další pozornosti. Bohužel i podle předchozích slov pana ministra jako by se počítalo s tím, že se zbraň může dostat do ruky psychopatovi, a to není dobře. Děkuji za pozornost. (Hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě než budeme hlasovat, přednostní právo pana předsedy Kalouska. Kolegyně, kolegové, prosím o klid!

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, jen velmi stručně. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte jen, abych odkázal na projev pana poslance Korteho z TOP 09, který avizoval, že pokud tento zákon, jistě v mnohém potřebný, opět jako mnoho zákonů již před ním omezí o kus další individuální lidskou svobodu, není možné pro TOP 09, abychom ho podpořili. (Sál se úplně ztišil.) Proto ho nepodpoříme.

Jenom si povzdechnu, že je těch zákonů poslední dobou hodně. Vždycky pod nějakým ušlechtilým důvodem, ať už je to bezpečnost, výběr daní nebo cokoli jiného, se vždycky o kousíček okleští individuální lidská svoboda. KDU-ČSL vždycky na to upozorní, zaprotestuje – a pak to podpoří. TOP 09 na to upozorňuje, protestuje a podpořit to nemůžeme. Protože individuální lidská svoboda je na prvním místě priorit našeho programu a našeho hodnotového žebříčku. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: A ještě má slovo pan předseda klubu ODS. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak nejprve chci poděkovat osmi vládním poslancům, kteří spolu s opozicí hlasovali proti omezení domovní svobody. Skutečně si toho ceníme, protože ten tlak z vládní koalice je jako vždy velký. Dneska jste vy ostatní omezili domovní svobodu. A oprávněná otázka zní, kterou svobodu nám tato vláda vezme příště. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě pan předseda klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, jen velmi stručně, aby bylo jasno. Může být jakýkoli názor na to, co je svoboda, pro koho má být větší, či menší, či stejná. Já jenom poznamenám, aby nebylo mýlky, že svoboda přece není žádná bezbřehá záležitost, že vaše svoboda, pane kolego, paní kolegyně prostřednictvím předsedajícího, končí přesně tam, kde začíná svoboda moje nebo svoboda vašeho souseda, svoboda vašeho partnera nebo svoboda druhého občana, který má bezesporu naprosto stejná práva jako vy. A naše svoboda individuální přece musí mít ta omezení, kde je chráněno právo nebo oprávněný zájem a nebo třeba svoboda nás všech. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: A ještě jednou pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já chci poděkovat panu předsedovi Kováčikovi za tu reminiscenci. Patřím k těm, kteří si půl života prožili v zemi, kde vaše strana, prostřednictvím pana předsedajícího, měla vedoucí úlohu, a ten půl života opravdu nestál za nic moc a ta svoboda také nebyla nic moc. Proto jsem docela nervózní spolu se svými kolegy, že se tam pomalu plíživými krůčky zase vracíme. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: V žádném případě jsem nechtěl, pane předsedo, vyvolat opakovanou diskusi. Ale tak dobře, konkrétní příklad. Svoboda těch lidí, kteří nešťastnou náhodou zrovna byli na místě, které znamenalo konec jejich života, v restauraci v Uherském Brodě, proti svobodě toho střelce. To mám na mysli. Nemám na mysli reminiscenci do nějaké minulosti! Mám na mysli současnost a budoucnost! Mám na mysli pocit bezpečí řádných, slušných občanů České republiky! Nikoliv nějaké výstřelky nebo něco, co se mně tady někdo snaží vkládat do úst. Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan místopředseda Gazdík.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, prostřednictvím pana předsedy k panu předsedovi Kováčikovi. Moje maminka pracovala jako zdravotní sestra u té psychiatričky, jejíž pacient v Uherském Brodě byl oním vrahem. Jako starosta obce velmi dobře znám počínání uherskobrodských policistů. Potřeboval jsem je za své osmileté starostovské období asi 53krát, uspěl jsem asi třikrát. Jestli čekáte, že skutečně tento nesmysl, který hodláte schválit, změní hranice toho, že ten člověk by neudělal to, co udělal, tak jste skutečně naivní. Zamezíte tím pouze osobní svobodě. Děkuji. (Emotivně. Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: A ještě jednou pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Opět velmi krátce. Děkuji za slovo. Jde tady přece i o jakési obnovení alespoň elementární důvěry ve stát a jeho instituce, že budou schopny ochránit onu individuální svobodu každého občana. A pokud snad jsou ještě nějaké pochybnosti o komkoli z klubu KSČM, znovu ubezpečuji, jde o současnost, budoucnost. A kdo ty pochybnosti má, podívejte se na naše hlasování. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádné další žádosti o vystoupení nevidím. V tom případě zkonstatuji s panem zpravodajem, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích a jediné, co nám zbývá, je hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Ještě načtu omluvu paní poslankyně Lorencové mezi 11.30 až 14.00 z pracovních důvodů. A můžeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 677, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zeptám se na stanoviska. (Zpravodaj: Stanovisko garančního výboru je doporučuje. Ministr: Souhlas.) Ještě vás odhlásím, protože je tady žádost o odhlášení. Jakmile se ustálí počet přihlášených, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování 471, přihlášeno je 157, pro 93, proti 35. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Končím projednávání bodu 170.

Budeme projednávat bod

171.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - třetí čtení

Pan ministr vnitra zůstává a prosím pana zpravodaje garančního výboru, kterým je ústavněprávní výbor, pana poslance Vozku, aby se k němu připojil. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 510/3, ten byl doručen 13. dubna tohoto roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 510/4.

Pan ministr si nepřeje vystoupit před otevřením rozpravy. V tom případě rozpravu otevírám. Mám do ní dvě přihlášky, jako první vystoupí pan poslanec Martin Plíšek. Připraví se pan poslanec Tejc.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. Já bych krátce tlumočil postoj poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové před závěrečným hlasováním. On o tom hovořil už náš předseda před chvílí. To plíživé omezování svobody se nám bohužel dostává i do návrhu shromažďovacího zákona, resp. do pozměňovacích návrhů, které přijal ústavněprávní výbor. Tyto pozměňovací návrhy, některé z nich, posilují roli a kompetence úředníků, úřadů, které povolují shromáždění, na úkor ústavně zaručeného shromažďovacího práva.

Mám na mysli zcela konkrétní návrh, který bohužel prošel na ústavněprávním výboru a který nově umožňuje úředníkovi rozhodnout o tom, že v nějaké situaci může rozhodnout o změně místa konání shromáždění a o převedení shromáždění nebo přesunutí shromáždění na jiné místo. To se dá samozřejmě bohužel v politickém boji velmi často zneužívat, protože politický nadřízený toho daného úředníka zjistí, že jeho politická konkurence pořádá jistý mítink a shromáždění, a vyšle ho na místo a dá mu zkrátka pokyn, aby to shromáždění převedl někam jinam, na zcela nevyhovující místo. Tam, kde není třeba frekvence občanů a kde by to bylo velmi problémové.

Takže zákon o shromažďování tady máme zkraje 90. let. Jeho autorkou tehdy byla první polistopadová ministryně spravedlnosti paní doktorka Burešová. Tehdy se přesně vědělo, proč se ten zákon formuluje takto velmi obecně v tom smyslu, že je ústavně garantováno právo shromažďovací. A nyní jsou tady návrhy, které to právo mají v některých ohledech omezovat. Jak jsem zmínil, posilovat roli ať už úředníků, nebo Policie České republiky a vlastně tím narušovat svobodný výkon shromažďovacího práva. Takže to je důvod, proč nemůžeme v závěrečném hlasování, bude-li tento pozměňovací návrh ústavněprávního výboru přijat, tento návrh podpořit.

Také vás chci požádat, abyste podpořili můj pozměňovací návrh pod písmenem C, podle kterého by na vyhrazených místech a ve vyhrazené dny u vyjmenovaných

státních svátků bylo možno konat shromáždění pouze za účelem připomenutí těchto státních svátků. Ten návrh reaguje na konkrétní situaci například ze 17. listopadu loni na Albertově, kde byla oslava 17. listopadu bohužel zneužita k úplně jiným účelům, kam navíc nebyli vpuštěni studenti vysokých škol spolu s rektorem Univerzity Karlovy, aby položili květiny. A stejně tak pokládám i na jiných místech, jako je Stará Boleslav, Velehrad, Husinec, za nepřijatelné, aby si například ultrapravicová různá hnutí nebo nacionalistická hnutí zamlouvala shromáždění za účelem úplně jiné připomínky na úkor církví nebo vysokých škol a univerzit.

Takže vás chci v závěru poprosit o podporu pozměňovacího návrhu pod písmenem C. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče, a dalším přihlášeným je pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovolím navázat na pana poslance Plíška, který je mým kolegou v ústavněprávním výboru. On tady hovořil o tom, že snad chceme omezovat právo na shromažďování. Já myslím, že jediný návrh, který k tomu skutečně směřuje, je návrh TOP 09, aby se na některých místech v určité dny mohly pronášet jen určité projevy a někdo byl určen, zřejmě nějaký úředník, k tomu, že by v tu danou chvíli poslouchal to, co se odehrává. Kdyby se mu zdálo, že se ten projev odchyluje od státního svátku, tak by zakročil a shromáždění by rozpustil. Myslím, že to by byl právě návrat před rok 1990, kdy byl schválen zákon o shromažďování, a byla by to cesta špatným směrem.

My jsme na ústavněprávním výboru přijali několik pozměňovacích návrhů. Já bych chtěl poděkovat panu zpravodaji Vozkovi, který se velmi důkladně věnoval debatě, a chtěl bych poděkovat i zástupcům Ministerstva vnitra, kteří reagovali na tu debatu a snažili jsme se návrh upravit tak, aby dával smysl a aby především umožňoval i nadále konat shromáždění v maximální míře, protože to je zaručené právo, které dává Listina základních práv a svobod.

Ten zákon sám o sobě není revoluční. Reaguje na judikaturu soudu, reaguje na praxi. Možná se k tomu ještě v debatě dostaneme.

Nicméně ke konkrétním pozměňovacím návrhům. Přivítali jsme to, že se ve vládním návrhu rozšiřuje možnost konat shromáždění i tam, kde by se dnes konat nemohlo, to znamená, že si například dva nebo tři subjekty požádají o konání shromáždění ve stejný den. Nicméně dnes má vždy přednost ten, který přijde jako první. Nově se umožňuje, aby úřad rozhodl, pokud je to možné z hlediska bezpečnostního a zejména kapacitního, aby například dvě demonstrace o padesáti lidech na náměstí typu Václavského či jiného obrovského náměstí se mohly konat každé na jiné straně a neblokovalo se to druhé jen proto, že si někdo zablokoval tu první část, pokud je to samozřejmě možné. Pokud by to nebylo možné z bezpečnostních či jiných důvodů, tak má tak, jako to bylo doposud, přednost první žadatel.

Druhá věc, se kterou jsme nesouhlasili, byl návrh Ministerstva vnitra, aby se za určitých okolností mohli účastníci demonstrace demaskovat – promiňte, maskovat. My si myslíme, že by účastníci demonstrace měli být demaskovaní, jednoduše proto, a měli jsme tu zkušenost už nedávnou, že policie nedokáže identifikovat ty, kteří jsou maskováni, a pokud například porušují zákon, pokud ohrožují životy, zdraví nebo ničí majetek třetích osob, pak to samozřejmě vede k tomu, že policie není schopna tyto osoby trestat. A to si myslíme, že je špatně. To znamená, bude-li přijat pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, pak bude platit, že na demonstraci se nikdo zahalovat nemá. Nespadá to samozřejmě na akce typu lidové veselice, maškarní, to je věc, která nepodléhá zákonu o shromažďování a je samozřejmě možná.

V návrhu bylo také to, že každý by měl právo se shromažďovat. Je to v zásadě neškodná věta, se kterou bychom asi všichni souhlasili. Měla by ale vážný dopad. Demonstraci by mohli svolávat i občané jiných států, dokonce ne států Evropské unie. Tady jsme si dovolili navrhnout změnu, která říká, že pouze občané, případně právnické osoby se sídlem na území České republiky budou moci takovou demonstraci organizovat, právě s ohledem na odpovědnost svolavatelů za konání v té dané chvíli.

Nově zavádí ústavněprávní výbor svým návrhem i povinnost písemného souhlasu ke konání demonstrace na konkrétním místě, tedy souhlasu vlastníka toho místa, aby se nestávalo, že souhlas není vydán a vlastník pozemku zjistí, že se na jeho pozemku, na jeho půdě, shromažďují lidé s tím, že se odkázali na to, že kdysi souhlas vyslovil, a vznikají situace, které musí řešit policie nebo úřady. Takže nově se zavádí povinnost doložení písemného souhlasu před konáním této demonstrace.

Pokud tady byla debata o tom, kdy může policie či úřad shromáždění přesunout na jiné místo, je to určitě věc, která může být sporná. Já to nerozporuji. Nicméně je třeba připomenout, že platí, že toto může být učiněno jenom ve chvíli, kdy hrozí například ohrožení bezpečí a zdraví lidí, kteří se demonstrace účastní. Nikoli libovolně. Myslím si, že zákon jednoznačně v tomto ustanovení říká, že to, co má být šetřeno především, je právo na shromažďování. Takže bych neviděl problém v tom textu. A soudy určitě dostatečně budou chránit všechny, kteří se budou chtít shromažďovat.

Tolik tedy k tomu, co přijal ústavněprávní výbor. Myslím, že to, co platí, je, že se rozšiřuje možnost se shromažďovat, nikoli naopak. Důvodem tohoto tvrzení je například i to, že se zužuje okruh míst, na kterých demonstrace není možné konat, tedy například na Malostranském náměstí, které přiléhá k parlamentu, kde dnes sto metrů od budovy Poslanecké sněmovny není možné shromáždění konat a nově to možné bude. A myslím si, že to je krok správným směrem.

Děkuju za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. A ještě s řádnou přihláškou pan poslanec Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Zakazují se demonstrace, které nejsou svolány za účelem připomínky daného svátku na

konkrétním místě. Jinými slovy je tím řečeno: buď budete v těchto dnech povinně jásat, nebo máte smůlu. Neustále se zde mluví o svobodě. V minulé rozpravě tady to slovo padalo několikrát. Ale pokud bude přijat tento pozměňovací návrh, tak bude svoboda ubrána, bez ohledu na to, zdali ten či onen souhlasí s tím názorem lidí, kteří na to konkrétní místo v ty vyjmenované svátky chce jít vyslovit svůj názor.

Ještě bych rád připomněl, co jsme navrhli my do tohoto zákona za dva pozměňovací návrhy. Jeden z nich je, aby se redaktoři a reportéři médií povinně akreditovali na masových akcích, protože není důvodem vybírat, kdo ano a kdo ne, který novinář ano a který novinář ne, ale důvodem je, aby byl chráněn redaktor, aby byla chráněna jeho technika, aby se nestávaly situace, kdy pořadatel opravdu nemá možnost žádným způsobem ochránit takového redaktora. Bohužel nám se to stalo na Hradčanském náměstí a v té chvíli není možné při patnáctitisícovém davu takového člověka chránit. Ačkoliv ono se tam ve finále nic nestalo. Ale kdyby ano, tak není v moci pořadatelů takového člověka ochránit, pokud se neakredituje. Měli jsme tam pořadatelskou službu. Kdyby se akreditoval, tak samozřejmě zodpovídáme za jeho ochranu. Ale pokud tam přijde jako redaktor, stoupne si doprostřed, pak je velmi těžké pro pořadatele takového člověka jakýmkoliv způsobem ochránit. Je to stejné, jako když půjde na zápas Baník Ostrava, stoupne si do kotle a pak se bude divit a bude požadovat na pořadateli náhradu škody za rozbitý fotoaparát nebo za to, že mu ho někdo polije pivem.

Druhým naším návrhem je povinnost policie sepsat o demonstraci zprávu. Důvod je také jednoduchý. Vyhneme se pak spekulacím o tom, co se na dané demonstraci dělo, nebo nedělo. Považujeme to za dva naše rozumné návrhy. Tímto bych vás velmi rád požádal o podporu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji, pane poslanče. Ještě pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Chtěl bych se také ještě vyjádřit tady k tomu pozměňovacímu návrhu pana kolegy Plíška. Já si ho v mnohém vážím, ale tento pozměňovací návrh nepodpořím a doporučuji celému našemu klubu tento pozměňovací návrh nepodpořit. Byla tady už řeč o svobodě, tu opakovat, zdůrazňovat nechci. Myslím, že v tom máme jasno.

A co se týká složitosti vůbec té vlastní realizace, kdy tam často nejsou jenom dva tábory, které stojí proti sobě, jsou tam taky někdy přihlížející, kteří pozorují zpovzdálí. Jak bychom řešili ty? Jako jestli tedy slaví, nebo jsou proti, nebo co když jako názor nemají a opravdu jenom pozorují? Já budu samozřejmě rád, když budeme svátky slavit svátečně, to jsem tady u jiných návrhů zdůrazňoval, a když budeme vědět, proč se k nim hlásíme a proč je zdůrazňujeme a proč je to třeba den pracovního klidu, ale tady tuhle organizaci, aby tam směl jenom ten, kdo jako slaví, tak tedy odmítám. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Taky děkuji. Ptám se, kdo dále do rozpravy. Pokud již nikdo... Ještě pan poslanec Lank má slovo, prosím.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Jenom ještě krátce zareaguji na obhajobu našich pozměňovacích návrhů, protože jsem se setkal s tím, že někdo zřejmě úplně nepochopil, k čemu ty pozměňovací návrhy mají sloužit, a je to prezentováno občas tak, že si snad chceme vybírat, jaké novináře budeme na demonstraci chtít a kterým akreditaci udělíme a kterým ne. Takhle to zkrátka není. Pouze odmítáme ručit za to, co se na té demonstraci stane přítomnému redaktorovi, o kterém prostě nevíme.

V této souvislosti bych tady krátce odcitoval pár vět ze zprávy od Generální inspekce bezpečnostních sborů, která právě reaguje na podněty na události, které se děly na naší demonstraci na Hradčanském náměstí, kdy měl údajně příslušník Policie České republiky odmítnout pomoc redaktorovi Českého rozhlasu při napadení přenosového vozu a narušit tím průběh živého vysílání. Ze zprávy šetření Generální inspekce bezpečnostních sborů cituji: "Vyhodnocením spisového materiálu bylo zjištěno, že během demonstrace došlo pouze ke slovnímu kontaktu neznámého muže s pracovníky přenosového vozu Českého rozhlasu, k žádnému fyzickému napadení mezi zúčastněnými osobami nedošlo. Neznámou osobou byl sice vypnut hlavní vypínač elektrocentrály, která byla umístěna mimo vozidlo, následkem čehož došlo k jejímu odpojení, avšak tímto jednáním nebyl narušen ani ohrožen průběh živého vysílání redaktora Českého rozhlasu. Tento následně požádal hlídku Policie České republiky o pomoc, ale pouze v souvislosti se střežením a případným napadením jejich přenosového vozu."

Dále cituji: "V dané lokalitě probíhala pokojná demonstrace v počtu přibližně 10 tisíc osob. Hlavním úkolem rozmístěných hlídek Policie České republiky bylo v celém zájmovém prostoru dohlížet na dodržování veřejného pořádku a předcházet vzniku hmotných škod a zranění osob. V tomto případě Policie České republiky nemohla akceptovat žádost redaktora Českého rozhlasu o střežení přenosového vozu. Policie České republiky by byla nucena zasáhnout při přímém ohrožení zdraví, majetku nebo rušení veřejného pořádku. Ovšem v případě, kdy je umístěn přenosový vůz včetně techniky umístěné mimo tento vůz do prostoru, kde lze očekávat zvýšený pohyb osob, je namístě, aby si střežení zajistil Český rozhlas vlastními silami. Vzhledem k tomu, že nedošlo k ublížení na zdraví, škodě na majetku ani k rušení veřejného pořádku, nelze jednání neznámého muže vyhodnotit jako protiprávní nebo vyžadující zákroku Policie České republiky."

A přesně tomuto, aby se to pak takto dezinterpretovalo, aby se objevovaly nejrůznější spekulace, co se tam stalo, a v podstatě nejrůznější pomluvy, chceme zabránit tím, že předkládáme naše pozměňovací návrhy, které jednak mají dávat možnost se akreditovat, nebo respektive povinnost se akreditovat s tím, že samozřejmě redaktor může přijít kamkoliv, akorát pak ten pořadatel nemůže ručit za to, co se tam stane, když o tom člověku ani neví. Měli jsme na demonstraci vyčleněný prostor, který byl střežený, a kdyby se přenosový vůz umístil do něj, nikomu se nic nestane.

A druhá věc, která na to reaguje, na události, které se děly, a hlavně na jejich následnou medializaci, je náš druhý pozměňovací návrh, aby policie vydala oficiální zprávu, kde bude jasně dáno, a budou to mít všechna média k dispozici, kolik tam bylo lidí, co se tam stalo a co se tam nestalo. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dále do rozpravy? Pokud se nikdo další do rozpravy nehlásí, tak rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, zda si přeje závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj si závěrečné slovo také nepřeje. V tom případě přistoupíme k hlasování. Teď prosím pana zpravodaje, aby nám navrhl proceduru.

Poslanec Vlastimil Vozka: Pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, ústavněprávní výbor se zabýval souhrnem pozměňovacích návrhů, které máte ve sněmovním tisku 510/3, který tedy přijal usnesení č. 213 a doporučil Sněmovně hlasovací proceduru, která je následující.

Vzhledem k tomu, že nebyly načteny žádné návrhy technických úprav, tak o nich není nutno hlasovat, stejně jako o zamítnutí zákona. Prvním hlasováním navrhuje ústavněprávní výbor hlasovat návrhy A, to znamená návrhy ústavněprávního výboru A1 až A13, druhým hlasováním návrhy B, tedy návrhy B1 a B2, jak se tady již k nim předřečníci hlásili, to znamená návrhy pana poslance Martina Lanka, a hlasováním třetím návrhy C pana poslance Martina Plíška, návrhy C1 až C5. A následně návrh zákona jako celek. Tolik tedy k proceduře.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda má někdo jiný návrh nebo si přeje jiný postup. Není tomu tak. V tom případě vás nejprve odhlásím, protože je tady žádost o odhlášení. Prosím o novou registraci.

Budeme hlasovat nejprve o proceduře.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury, jak ji přednesl pan zpravodaj. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 472, přihlášeno je 149, pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Prosím, pane zpravodaji, první návrh a stanovisko.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Takže návrh A na první hlasování je o usnesení garančního ústavněprávního výboru, kde je souhrnně 13 návrhů, které jsem podrobně komentoval ve druhém čtení a věnoval se jim ve svém vystoupení pan kolega Tejc. Návrh ústavněprávního výboru je návrh A. Doporučuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 473, přihlášeno je 149, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Takže nyní můžeme postoupit k druhému hlasování, což bude hlasování o pozměňovacích návrzích pana poslance Martina

Lanka, které zde již také představil, jde o akreditaci médií a zprávy o konaném shromáždění. Ústavněprávní výbor nedoporučuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 474. Přihlášeno je 150, pro 7, proti 101. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Třetím hlasováním budeme rozhodovat o pozměňovacích návrzích pana poslance Martina Plíška, o kterých zde také hovořil. Ústavněprávní výbor nedoporučuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 475, přihlášeno je 151, pro 16, proti 124. Tento návrh nebyl přijat.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích.

Poslanec Vlastimil Vozka: Ano, hlasovali jsme o všech pozměňovacích návrzích a zbývá hlasování o zákonu jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: V tom případě přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 510, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Ještě prosím stanoviska. (Zpravodaj: Ústavněprávní výbor souhlasí. Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 476. Přihlášeno je 154, pro 114, proti 17. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi. Končím bod 171.

Otevírám bod

172.
Vládní návrh zákona o některých přestupcích /sněmovní tisk 554/ - třetí čtení

Pan ministr zůstává a prosím za garanční výbor, tedy ústavněprávní, pana poslance Lukáše Pletichu, který je zpravodajem, a dokonce je v roli i zpravodaje za výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 554/5, ten byl doručen 13. dubna tohoto roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 554/6.

Zeptám se pana ministra, zda chce vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak, rozpravu tedy otevírám a nemám do ní žádnou přihlášku. Pokud to tak skutečně je, rozpravu končím a zeptám se... Já jsem sice řekl, že rozpravu končím, ale pokud nebude námitek ze Sněmovny, tak pan poslanec Benda se hlásil ještě předtím, než jsem tuto formulku vyřkl. Takže jsme v rozpravě a pan poslanec Benda má slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, já se omlouvám, že jsem chvilinku zdržel, protože se tady nevyznáme dokonce ani s panem zpravodajem, který vlastně návrh zákona projednáváme. Ale přesto myslím, že se rozproudila ještě debata, a to poměrně zásadní debata i médiích, o nově navrhovaném přestupku urážky úřední osoby při výkonu její funkce. Já se domnívám, že by bylo rozumné, abychom se na to ještě jednou ve výboru podívali, a navrhuji vrácení tohoto návrhu zákona do druhého čtení, abychom tuhle debatu ještě jednou absolvovali. Myslím, že to je opravdu přestupek, který je potenciálně velmi zneužitelný vůči občanům dožadujícím se svých práv na nějakém úřadě. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. To je návrh na opakování druhého čtení. Dále do rozpravy? Pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Když jsem se díval na název tohoto zákona, tak mě tam trošku zarazilo to pojmenování. Je to maličkost, ale pokud je v názvu zákona "o některých přestupcích", tak ve mně i v mnoha jiných lidech to může evokovat domněnku, proč máme zákon jen o některých přestupcích. Pokud projde návrh kolegy Marka Bendy vrátit to zpět do druhého čtení, nevím, jestli je možné v rámci druhého čtení upravit i návrh názvu zákona. Myslím si, že slovo "o některých" v názvu zákona není zrovna nejšťastnější varianta a je poněkud matoucí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. O tom, zda budeme opakovat druhé čtení, rozhodneme zcela jistě hlasováním. Další přihlášky do rozpravy nejsou, tak teď ji opravdu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan ministr? Nemá zájem. Pan zpravodaj? Nemá zájem. Takže přikročíme k hlasování. Poprosím pana zpravodaje, aby nám navrhl proceduru.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, návrh procedury máte ve sněmovním tisku 554/6 a procedura bude celkem jednoduchá. Legislativně technické úpravy nebyly předloženy, takže budeme hlasovat pouze o jednom pozměňovacím návrhu a poté o návrhu zákona jako celku, tedy poté, co odhlasujeme vrácení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Nejprve budeme hlasovat o opakování druhého čtení a potom tedy návrh jedna až sedm jedním hlasováním a potom návrh zákona jako celek. To byla žádost o odhlášení, pane předsedo? (Posl. Stanjura: Ano.)

Všechny vás odhlásím, prosím o novou registraci. Bude asi nejrozumnější, když i proceduru odhlasujeme.

Zahajuji hlasování s ptám se, kdo souhlasí s takto navrženou procedurou. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 477, ve kterém je přihlášeno 147, pro 142, proti nikdo. Procedura tedy byla přijata.

A přistoupíme k hlasování. Nejprve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bendy na to, abychom opakovali druhé čtení tohoto zákona.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Bendy. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 478, přihlášeno je 149, pro 36, proti 103. Tento návrh nebyl přijat.

Přistoupíme tedy k hlasování o pozměňovacím návrhu, resp. o návrzích jedna až sedm jedním hlasováním. Prosím o stanovisko, pane zpravodaji. (Ústavně právní výbor doporučuje.) Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji. Dvakrát souhlas.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s pozměňovacím návrhem. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 479, je přihlášeno 150, pro 120, proti 15. Tento návrh byl přijat.

A teď nás čeká hlasování o návrhu zákona jako celku. Návrh usnesení zní: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o některých přestupcích, podle sněmovního tisku 554, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovou. Ještě prosím stanovisko? (Zpravodaj: Doporučující.) Pan ministr? (Doporučující.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 480, přihlášeno je 151, pro 120, proti 17. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi. Končím bod 172.

Budeme projednávat bod

173.
Vládní návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 555/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zůstává pan ministr Chovanec a pan zpravodaj Pleticha. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 555/5, který byl doručen 13. dubna tohoto roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 555/6.

Pan ministr si přeje vystoupit před otevřením rozpravy? Není tomu tak, rozpravu otevírám. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, ještě před hlasováním k tomuto zákonu. Jako poslanecký klub ho budeme podporovat, protože prošly i pozměňovací návrhy, které jsme podpořili v ústavněprávním výboru.

Chtěl bych požádat Ministerstvo vnitra, aby při schválení tohoto zákona určitě nepodlehlo nějakému velkému uspokojení, protože i na ústavněprávním výboru jsme hovořili o tom, že můžeme zákony zpřísňovat, jak chceme, můžeme zvyšovat sankce, můžeme dávat sankce, ale pro nás je důležitá vymahatelnost práva. A na ústavněprávním výboru jsme řekli, že vymahatelnost práva u nás v ČR je, řekněme, žalostná, nebo se vztahuje pouze na osoby, které jsou takříkajíc slušné, a než by měly problémy, tak raději tu pokutu nebo sankci zaplatí. Ti, kdo jsou neslušní, popřípadě nemajetní, tak se stejně vyhnou, a nemáme tu vymahatelnost jakým způsobem upravit.

Takže bych požádal i přesto, že dneska předpokládám, že tento návrh zákona projde, aby Ministerstvo vnitra dál pracovalo na vymahatelnosti našeho práva, protože správní delikty, které máme v současném zákoně – napomenutí, pokuta, zákaz činnosti, propadnutí věci nebo náhradní hodnoty nebo zveřejnění rozhodnutí o přestupku – jsou pro některé lidi nedostatečné.

Je si také potřeba uvědomit, že v tomto zákoně jsou některé věci, které myslí až hodně do budoucnosti, protože jsou takříkajíc nerealizovatelné. Například část třetí Řízení o přestupcích hlava II Právní styk s cizinou, kde mluvíme o poskytování právní pomoci cizozemskému správnímu orgánu. Uvědomme si, že ČR v současné době nemá žádnou bilaterální mezinárodní smlouvu, kterou by poskytovala jakékoliv informace v přestupkovém řízení. Na úrovni trestní ano, ale v přestupkovém ne. Takže už jsme někde dál, někde možná co bude za deset let, ale osobně si myslím, že nebude nikdy, protože právní styk s cizinou u přestupků, kdy máme tak krátkou lhůtu na projednání a vyřešení, je takřka nerealizovatelný.

Ale i přesto, že jsou tam dílčí nedostatky, a po jednání s Ministerstvem vnitra a předkladateli věřím tomu, že budeme pracovat dál na přestupkovém řízení a správním řízení, aby naše právo bylo vymahatelné a sankce, které budeme ukládat, platily pro každého, nejenom pro slušného člověka. Děkuji za pozornost i za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se, kdo se dál hlásí do rozpravy. Pokud nejsou přihlášky, rozpravu končím a zeptám se na závěrečná slova. Není zájem, v tom případě prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou a potom přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, k tomuto zákonu nebyl podán žádný návrh na legislativně technické úpravy. Dále byly k tomuto zákonu podány celkem tři pozměňovací návrhy, z toho jeden pod písmenem A, ten má body 1 až 18. To bylo doporučeno ústavněprávním výborem. Dále byly podány dva pozměňovací návrhy pana poslance Marka Bendy, o kterých budeme hlasovat samostatně. Následně budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda je jiný návrh postupu. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o proceduře.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem procedury. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 481, přihlášeno je 157, pro 144, proti 1. Tento návrh byl přijat, budeme tedy postupovat podle schválené procedury. Prosím o první návrh.

Poslanec Lukáš Pleticha: První hlasování bude o pozměňovacích návrzích přijatých ústavněprávním výborem. Budeme hlasovat jedním hlasováním o návrzích A1 až A18. Stanovisko doporučující.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministr? (Souhlas.) Dvakrát souhlas.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 482, přihlášeno je 157, pro 120, proti 14, tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Marka Bendy pod číslem B1, který se týká vázanosti právních kvalifikací druhem a výměrou správního trestu obsažené v příkazu. Stanovisko nedoporučující.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 483, přihlášeno je 157, pro 20, proti 104, tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Nyní budeme hlasovat o návrhu B2, který se týká § 111, požadavky na kvalifikaci úřední osoby. Stanovisko nebylo přijato.

Předseda PSP Jan Hamáček: Bez stanoviska. Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 484, přihlášeno je 157, pro 13, proti 73, tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali jednotlivé pozměňovací návrhy a budeme hlasovat o zákonu jako celku. Je tomu tak, pane zpravodaji?

Poslanec Lukáš Pleticha: Stanovisko doporučující.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Ještě přečtu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podle sněmovního tisku 555, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko pana zpravodaje bylo doporučující. Pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování 485, přihlášeno je 157, pro 121, proti 15, tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně, milí kolegové. Budeme pokračovat bodem číslo

71.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - prvé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 22. dubna tohoto roku, kdy jsem jej přerušili na návrh předsedy poslaneckého klubu ANO pana poslance Jaroslava Faltýnka, pevně zařadili na pátek 6. května. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová a zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Petrů.

Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Ptám se, kdo se hlásí o slovo. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já snad jenom pro připomenutí, protože poprvé se tato materie projednávala 20. dubna letošního roku, já jsem podal podrobnou zpravodajskou zprávu. Od té doby samozřejmě k tomu existují reakce, a sice Komora geodetů a kartografů navrhuje začlenění Zeměměřické komory do textu novely a také rovněž Česká komora architektů a Česká komora autorizovaných inženýrů považuje za vhodné začlenit do zákona otázku honorářů a obnovit oprávnění vydávat ceníky a honorářové řády, podobně jako tomu bylo před rokem 2008.

Domnívám se tedy, že materie je právě vhodná k debatě ve výborech, a proto bych také chtěl doporučit, aby byla přikázána jednotlivým výborům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, paní ministryně, budu velmi stručný. Materie stojí za to, aby prošla prvním čtením, abychom ji projednali ve výboru pro veřejnou správu. My jsem o ní měli informace již dříve. Mluvili jsme s autorizovanými architekty. Myslíme si, že to je norma, kterou potřebujeme. Může,

pokud se tak nakonec dohodneme na výboru, být věci prospěšná. Naši podporu propuštění do prvního (?) čtení má.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, případně pana zpravodaje. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, já bych chtěla poděkovat, že jste i měli připomínky v prvním čtení minule, když jsem byla řádně omluvena. My to všechno bereme na vědomí. Jsou to připomínky, které jsme řešili již v rámci meziresortního připomínkového řízení, a samozřejmě vše budeme vysvětlovat a debatovat v rámci výborů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni za její závěrečné slovo. Neeviduji návrh na vrácení či zamítnutí předloženého návrhu. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jinému garančnímu výboru přikázání? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 486, přihlášeno je 154 poslankyň a poslanců, pro 133, proti žádný, návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Jestliže tomu tak není, konstatuji, že návrh jsme přikázali výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je

75.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr kultury Daniel Herman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, primárním důvodem předložení tohoto návrhu je nezbytnost promítnout do našeho právního řádu evropskou směrnici o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k užití hudebních děl online na vnitřním trhu. Tato směrnice zavádí jednotný právní rámec kolektivní správy práv s cílem zajistit vysoký standard jejího výkonu zejména z hlediska transparentnosti a finančního řízení kolektivních správců a právní jistoty všech dotčených subjektů, zvláště nositelů práv a uživatelů předmětů ochrany. Vedle toho se zavádí zcela nová možnost přeshraničně licencovat užití hudby online k povzbuzení rozvoje hudebních služeb v internetovém prostředí.

Transpozice směrnice si vyžádala značný zásah do dosavadní struktury autorského zákona. Tato nutnost byla využita k celkové revizi, zpřehlednění a zpřesnění úpravy kolektivní správy včetně přizpůsobení koncepci a terminologii nového občanského zákoníku.

Kromě transpozice novela obsahuje několik významných změn reflektujících problémy z praxe. Příkladem je nová celistvá úprava tvorby sazebníků odměn nebo nově zaváděná možnost licencování užití děl na trhu nedostupných a děl osiřelých prostřednictvím kolektivní správy, sledující usnadnění přístupu ke kulturnímu a vědomostnímu bohatství v digitálním prostředí. V této souvislosti novela podstatně rozšiřuje možnost využívat institut takzvané rozšířené kolektivní správy. Za zmínku stojí také s ohledem na senátní návrh novely zařazený k projednání na této schůzi značné zjednodušení ohlašování živých hudebních produkcí.

Děkuji za vaši pozornost a podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Nyní, prosím, měl se původně ujmout slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Zlatuška. Nicméně v tomto týdnu, od 3. 5. do 6. 5., by měl pana poslance Zlatušku, který je omluven z důvodu zahraniční cesty, zastoupit pan poslanec Roman Procházka.

V prvním čtení je o změně zpravodaje nutno hlasovat. Proto si vás dovoluji požádat o změnu zpravodaje z pana poslance Zlatušky na pana poslance Romana Procházku.

Já zahajuji hlasování o této změně. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 487, přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro 123, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní prosím tedy pana zpravodaje Romana Procházku, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, novela autorského zákona si klade za cíl především implementovat směrnici 2014/26/EU o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a o udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu. Kromě toho novela autorského zákona upravuje některé další otázky vycházející

především z praxe a přizpůsobuje svou terminologii aktuálním právním předpisům České republiky.

Cílem směrnice o kolektivní správě je usnadnění poskytování licencí pro užití hudebních děl na internetu a podobných platformách pro území více států. Za účelem implementace směrnice o kolektivní správě je v novele autorského zákona navrženo zcela nové znění hlavy IV. Implementací směrnice o kolektivní správě tedy nedojde ke změně systému kolektivní správy jako takového, nadále bude uplatněn takzvaný zákonný monopol v kolektivní správě a oprávnění k výkonu kolektivní správy bude i nadále udělovat pouze Ministerstvo kultury. Směrnice o kolektivní správě však přináší výjimku z tohoto principu při výkonu kolektivní správy při poskytování licencí pro území více států pro užití hudebních děl online, kde se nebude vyžadovat udělení oprávnění kolektivním správcům z jiných členských států EU nebo EHP, pokud budou vykonávat kolektivní správu v této konkrétní oblasti i pro území České republiky.

Kromě implementace směrnice o kolektivní správě ruší novela autorského zákona problematické zastropování výše odměn za užití díla, kdy se takové užití děje prostřednictvím televizních nebo rozhlasových přijímačů umístěných v prostorách určených k soukromému ubytování osob. Dále novela autorského zákona přináší například povinnost Státního fondu kultury a Státního fondu kinematografie vést jmenný seznam autorů a dalších nositelů práv, jejichž majetková práva stát zdědil nebo mu připadla jako odúmrť, upravuje ukončení statusu osiřelého díla, zavádí zákonnou licenci pro užití autorských děl a jiných předmětů ochrany pro účely karikatury a parodie a upravuje některá ustanovení věnovaná správnímu trestání týkající se výše pokut a cílového příjemce těchto pokut, kterým je Státní fond kultury.

Navrhuji pustit novelu zákona do druhého čtení, a to i s ohledem na skutečnost, že členské státy EU měly povinnost implementovat směrnici o kolektivní správě do konce dubna 2016. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, zdá se, že projednávání novely autorského zákona nebude příliš komplikované, ale přesto bych ráda upozornila už teď na některé věci, které při sestavování novely byly opomenuty, ačkoliv řada organizací Ministerstvo kultury na některé nedostatky upozorňovala.

Ta jedna věc, o které jistě budeme diskutovat ve druhém čtení, se týká výčtu veřejných knihoven, které nemají platit odměnu za půjčování, respektive nemají platit odměnu autorům, a už vůbec, naprosto bylo vypuštěno, že by nějaká odměna náležela také nakladatelům. Nakladatelé samozřejmě vkládají velké finanční prostředky do toho, aby určitá kniha mohla vyjít. A my sice velmi jsme rádi, že si lidé půjčují v knihovnách literární díla a zejména i odborné publikace, ale samozřejmě jestliže si půjčím, tak si nekoupím. Takže nějakým způsobem by autor i nakladatel mohl být,

byť to bude spíše symbolické, nějakým způsobem by měl být odměněn. To bude jedna z možných diskusí.

Další diskuse se bude týkat osob, takzvaných povinných osob, které dovážejí přístroje k rozmnožování zvukových a zvukově obrazových záznamů. Zajímavé je, že sama asociace dovozců těchto zařízení by byla velmi ráda, aby se lepším způsobem tato oblast regulovala, protože by se tím omezila šedá ekonomika.

Další věc je kopírování audiovizuálních děl. Tady zase jde o to, že v podstatě zkopírování se má platit za každou novou vyprodukovanou kopii, a je k úvaze, zda by nebylo lepší, aby se platil určitý paušál.

Velice takové citlivé téma je také to, že umělci a autoři, kteří chtějí, aby se jejich tvorba dostala na nosiče, ať už jsou audio nebo audiovizuální, tak v podstatě velmi často nemají dostatečné finanční prostředky, aby tyto nosiče mohli vyrobit. A v tu chvíli vlastně ten, kdo vyrábí ty nosiče, velmi zhusta dělá to, že si od nich jednorázově koupí v podstatě to dílo, takže autor i případně interpret ztrácí už potom možnost, byť by to dílo bylo dále šířeno, bylo velmi úspěšné, třeba opravdu superúspěšné, tak autoři ani interpreti už z toho díla nevidí vůbec nic. A je to vlastně jenom proto, že na začátku byli v určité finanční nouzi.

Existují ještě asi dvě nebo tři problematiky, o kterých bude třeba diskutovat, a protože jsme napříč politickými stranami uspořádali už několik seminářů a kulatých stolů, tak věřím, že pozměňovací návrhy půjde poměrně snadno vytvořit. Proto i za TOP navrhuji, abychom autorský zákon pustili do druhého čtení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Novákové. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování o přikázání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 488, přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro 125, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak. A protože neeviduji ani návrh na zkrácení či prodloužení lhůty k projednání, konstatuji, že návrh byl přikázán výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru, a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů to byl poslední bod, který jsme dnes měli projednat, ale je třeba dát hlasovat o návrhu na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 44. schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji tedy hlasování o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu. Kdo je pro vyřazení, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 489, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 91, proti 24. Návrh byl přijat.

Tímto jsme vyčerpali schválený program 44. schůze Poslanecké sněmovny. Schůzi končím.

Ještě jednou připomínám, že v neděli 8. května bude v prostorách Sněmovny probíhat den otevřených dveří, a prosím, abyste si veškeré materiály ve svých lavic odnesli, jinak budou skartovány.

Přeji vám hezký víkend a končím 44. schůzi Poslanecké sněmovny.

(Schůze skončila ve 12.22 hodin.)